

28644

உ

கணபதி துணை.

இளங்கோவடிகள் நுவிச்செய்த

சிலப்பதிகார மூலமும்

அரும்பதவுரையும்

அடியார்க்குநல்லாருரையும்.

இவை

உத்தமதானபுரம்

மஹாமேஷாபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிபங்களைக்கொண்டு

பரிசேசாதித்து,

பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன்

திருக்காலையபரம்பரைத்

திருவாவதி துரையாதினகர்த்தாவர்களாகிய

ஸ்ரீஸ்ரீ,

சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களுடைய

உதவியைக்கொண்டு

சென்னை:

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

வழங்கிச்செய்தனர்.

சென்னைத் திரு

1920.

(Copyright Registered)

இரண்டாம் பதிப்பு.)

[முதலாவது ரூபா. 8-12-0.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

உ. மதுரைக்காண்டம்.

	பக்கம்.
கக. காடுகாண்காதை	... ௨௯௧
கஉ. வேட்டுவவரி	... ௩௧௩
கங. புறஞ்சேரியிறத்தகாதை	... ௩௩௨
கச. ஊர்காண்காதை	... ௩௩௬
கரு. அடைக்கலக்காதை	... ௩௯௧
கசு. கொலைக்களக்காதை	... ௪௧௪
கஎ. ஆய்ச்சியர்காவை	... ௪௪௧
கஅ. தன்பமாலை	... ௪௬௨
கக. ஊர்குழவரி	... ௪௬௬
உ௦. வழக்குரைகாதை	... ௪௮௦
உ௧. வஞ்சினமாலை	... ௪௮௭
உ௨. அழற்படுகாதை	... ௪௯௩
உ௩. கட்டுரைகாதை	... ௫௦௧

௩. வஞ்சிக்காண்டம்.

உச. குன்றக்குரவை	.. ௫௧௩
உரு. காட்சிக்காதை	... ௫௨௧
உசு. கால்கோட்காதை	... ௫௩௩
உஎ. நீர்ப்படைக்காதை	... ௫௪௭
உஅ. ரேகற்காதை	... ௫௬௦
உக. வாழ்த்துக்காதை	... ௫௭௩
௩௦. வரந்தருகாதை	... ௫௮௨
தாற்கட்டுரை	... ௫௯௩
க. வினங்காமேற்கோளகராதி.	௫௯௪
க௦. அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.	௫௯௬
கக. பிழையும் திருத்தமும்.	௭௫௪

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அக்க - அக்கமாரன்வதைப்படலம்.
அகத் - அகத்திணையல்.
அகநா - அகநானூறு.
அடியார் - அடியார்க்குநல்லாருரை.
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.
ஆசார - ஆசாரக்கோவை.
ஆசுவக - ஆசுவகவாதச்சுருக்கம்.
ஆத்திரையன் - ஆத்திரையன்பேரா.
ஆற்று - ஆற்றுப்படலம். [சிரியன்.
இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இரணிய - இரணியவதைப்படலம்.
இராச - இராசபாரம்பரியம்.
இராசராச - இராசராசசோழனுலா.
இ. வி - இலக்கண விளக்கம்.
இளம் - இளம்பூரணருரை.
இறை - இறையனாகப்பொருளுரை.
இன்னா - இன்னாகாற்பது.
உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
உயிர்மயங்கு - உயிர்மயங்கியல்.
உரிச் - உரிச்சொல்லியல்.
எச், எச்ச - எச்சவியல்.
எழுச்சி - எழுச்சிப்படலம்.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
ஒழிபு - ஒழிபியல்.
கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.
கடை - கடைநிறப்பு.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கருத்தமன் - கருத்தமன் மணம்புணர்ந்து கபிலநெற்றவத்தியாயம்.
கல் - கல்லாடம்.
கல்யாண - கல்யாணச்சுருக்கம்.
கலிங்க, கலிங்கத்து - கலிங்கத்துப்
கலி, கலித் - கலித்தொகை. [பரணி.
களம் - களம்பாடியது.
களவு - களவியல்.

காமதகை - காமதகைப்படலம்.
களவு - களவியாக்கம்.
கும்பகருணன்வதை - கும்பகருணன்
வதைப்படலம். [லம்.
குலமுறை - குலமுறைகளத்துபட
குலோத்துங்க - குலோத்துங்கசோழ
னுலா. [கரப்புணரியல்.
குற்றியல், குற்றியலுகர - குற்றியலு
குறள், திருக் - திருக்குறள்.
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறக் - குறத்தொகை.
கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
கோயல் - கோயில்பாடியது.
கோல்காண் - கோல்காண்படலம்.
சதகம் - திருச்சதகம்.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிதம்பஞ்ச - சிதம்பஞ்சமூலம்.
சிதபாண் - சிதபாணுற்றப்படை.
சீபரி - சீபரிபூரணப்படலம்.
சீய - சீயவதைச்சுருக்கம்.
சீவக - சீவகசித்தாமணி.
சுயம் - சுயம்வாச்சுருக்கம்.
சுவேதவராக - சுவேதவராக கற்ப
முறைத்தவத்தியாயம்.
சூ - சூத்திரம்.
சூளா - சூளாமணி.
செய் - செய்புள், செய்புளியல்.
சே - சேனாவரையருரை.
சேது - சேதுபுராணம்.
சௌனகாதியர் - சௌனகாதியர்
அப்பினிகுபுரைத்தவத்தியாயம்.
தக்க - தக்கயாகப்பாணி.
தணிகை - திருத்தணிகைப்புராணம்.
தரும - தருமவாதச்சுருக்கம்.
திக்க - திக்குவிசயப்படலம்.
திணைமா - திணைமாலை நூற்பதது.

6 துற்பெயர்ச்சு முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புகாதி.

திருக்குறிப்பு - திருக்குறிப்புத்
 தொண்டராயனார் புராணம்.
 திருச்சிற், திருச்சிற்சிறம் - திருச்சிற்
 சிறப்பலக்கோவையார்.
 திருவம்பல - திருவம்பலச்சுருக்கம்,
 திருவவதார - திருவவதாரப்படலம்.
 திருவா - திருவாசகம். [ஊம்.
 திருவாதவூரர் - திருவாதவூர்புரா
 திருவாரூர் - திருவாரூர்ச்சிறப்பு.
 திருவால - திருவாலவாபுடையார்
 திருவினையாடற்புராணம்.
 திருவினை - திருவினையாடற்புராணம்.
 திவ் - திவ்யப்பிரபந்தம்.
 தும்ப - தும்பைப்படலம்.
 துது - துதுச்சுருக்கம்.
 தே - தேவாரம்.
 தேவிபுர - தேவிபுரச்சுருக்கம்.
 தொகை - தொகைமரபு.
 தொல் - தொல்காப்பியம்.
 ந - நச்சினார்க்கினியருரை.
 நகர - நகரப்படலம்.
 நம்பி, நாற்கவி - நாற்கவிராயநம்பி
 யகப்பொருள்விளக்கம்.
 ந. வி, நன். விருத்தி - நன்னூல்
 நற் - நற்றிணை. [விருத்தியுரை.
 நன் - நன்னூல்.
 நா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்.
 நாடு - நாட்டுப்படலம்.
 நாலடி - நாலடியார்
 நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.
 நீல, நீலகேசி - நீலகேசித்திரட்டு.
 நெடுகல் - நெடுகல்வாடை.
 ப, பக் - பக்கம்.
 பட், பட்டினப் - பட்டினப்பாலை.
 பத், பத்து - பத்துப்பாட்டு.
 பதி - பதிகம்.
 பதிற - பதிறுப்பத்து.
 பரி - பரிபாடல்.
 பரி, பரிமேல் - பரிமேலழகருரை.
 பழ - பழமொழி.

பா - பாடபேதம்.
 பாகவத - பாகவதபுராணம்.
 பாடாண் - பாடாண்படலம்.
 பி, ம் - பிரதிபேதம்.
 பிர, பிரயோக - பிரயோகவிவேகம்.
 பிரப்பு - பிரப்பியல்.
 பு. வெ - புதப்பொருள்வெண்பாமாலை.
 புள்ளி - புள்ளிமயங்கியல்.
 புறத், புறத்திணை - புறத்திணையியல்.
 புறநா - புறநானூறு.
 பெயர் - பெயரியல்.
 பெரிய - பெரியதிருமொழி, பெரிய
 பெருங் - பெருங்கதை. [புராணம்.
 பெரும்டாண் - பெரும்பாணாற்றுப்
 பேர் - பேராசிரியருரை. [படை.
 பொருக - பொருகநாற்றுப்படை.
 மணி - மணிமேகலை.
 மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
 மத்திர, மத்திரசாலை - மத்திரசாலைச்
 சுருக்கம்.
 மயிலேறும்பெருமாள் - மயிலேறும்
 பெருமாள்பிள்ளையுரை.
 மயிலை - மயிலைநாதருரை.
 மரபு - மரபியல்.
 மலைபடு - மலைபடுகடாம்.
 மனையதம் - மனையதம்படுத்தகாதை.
 முதற்போர் - முதற்போர்ச்சுருக்கம்.
 முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
 முலலை - முல்லைப்பாட்டு.
 மெய் - மெய்ப்பாட்டியல்.
 மேற் - மேற்கோள்.
 யா, கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.
 யா, வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.
 வாகை - வாகைப்படலம்.
 வாசுதேவனை - வாசுதேவனைப்படை
 துணையழைத்த சுருக்கம்.
 விக்கிரம - விக்கிரமசோழனுரை.
 வி. பாரதம் - வில்லிபுத்தூரார்
 விளி - விளிமரபு. [பாரதம்.
 வெட்டி - வெட்டிப்படலம்.

முகவுரை.

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செத்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுஞ் சிவத்தாரப் பொருட்டே.”

தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழையகாப்பியமைத்தனான் ஒன்றாகிய சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமுனியாகிய இளங்கோவடிகளால் இயற்றப்பெற்றது; பழைய உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்படும் பிரமாணதாக்களுனொன்று; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து விளங்குவது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்பொருளை நேரிட்கண்டாற்போல மனத்திற்குத் தோற்றம் வண்ணம் நன்குபுலப்படுத்தும் தென்விய இனிய நன்னடையையுடையது; காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த பெருங்குடிவாணிகர் மாபினராகிய கற்பிற்சிறந்த கண்ணகி அவள்கணவன்கோவலன் என்பவருடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறுவது; தமிழாட்டாசர் மூவருடைய இராசதானிகளாகிய புகார் (காவிரிப்பூம்பட்டினம்), மதுரை, வஞ்சியென்னும் மூன்றன்பெருமைகளையும் விளக்குவது; பண்டைக்காலத்திருந்த பலவகை மந்தருடைய ஒழுக்கம்முதலியவற்றை இக்காலத்தார் எனினில் தெரிந்துகொள்ளுதற்குச் சிறந்த கருவியாகவுள்ளது; அரசர் நீதியிற் சிறிது பிழைப்பினும் அவரை அறக்கடவுள் கூற்றாய்வின்று கொல்லுமென்பதும், கற்புடைமகளிரை மக்களையன்றித் தேவரும் முனிவரும் துதித்தல் இயல்பென்பதும், திருவிளையும் செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து தம் பயனை தகர்விக்குமென்பதுமாகிய இம்மூன்றினையும் முக்கியப்பொருளாகக்கொண்டு இளங்கோவடிகளாற் செய்யப்பட்டது; இவற்றைச் சிலம்புகாரணமாகத் தெரிவித்தவின் இத்தால் சிலப்பதிகாரமென்னும் பெய் பெற்றது.

இன்னும் முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாதலின், இந்தால் இயலிசை நாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும், நாடகவுறுப்புக்களை உடைத்தாதலின் நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப்பாட்டிம் இசைப்பாட்டிம் இடையிடையே விரவப்பெற்றதாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டிடைச் செய்யுளென்றும் பெயர்பெறும். தொல்காப்பியம் செய்யுளியல், களநு-ஆம் சூத்திரவுரையில் நச்சினூர்க்கினியர், “பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினுமென்பது ஒரு பாட்டினை இடையிடையென்கொண்டு நிற்கும் கருத்தினுள் வருவனவும் எ - று; அவை தகரீர் யாத்திரையும் சிலப்பதிகாரமும் போல்வன” என்றும், “தொன்மைதானே, உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே” (சூ. கு-உ௨௩) என்பதனுரையில் “அவை பெருந்தேவனார்செய்த பாரதமும் தகரீர் யாத்திரையும் போல்வன; சிலப்பதிகாரமும் அதன்பாற்படும்” என்றும் எழுதியிருத்தல் இங்கே அறியத்தக்கது.

“சிந்தா மணியாஞ் சிலப்பதிகா ரம்படைத்தான்” (தணிகையுலா, ௫௨௬) எனச் சிலேடையில் இந்தாற்பெயர் அழகுற அமைந்திருத்தலும், வஞ்சினமாலையில் ௫-ஆம் அடி முதலியவற்றிற்கு உறப்பெற்றுள்ள கற்புடைமாதர்கள், பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்துப் பூம்புகார்ச் சருக்கத்தும் “பழிமான முந்தம் மனையறங்காத்தலும் பார்த்திபரைத், தொழுமா தாவும் பெறுங்கற்பி னாற்று தித் தேர்க்குச் செம்பொன், பொழிமான துண்கன் குலோத்துங்க சோழன் புகார்ப்பிறந்தா, ரொழுமாத ரோடிவ ளெண்மாத ராவன்” என்றும் குலோத்துங்கசோழன்கோவை ௪௨௬-ஆம் பாடலிலும் பாராட்டப்பெற்றிருத்தலும் அறிந்து இன்புறற்பாலன.

ஊர்காண்காதை ௧௮௦-ஆம் அடிமுதலியவற்றிலும் அவற்றின் உரைகளிலும் காணப்படும் நவமணியிலக்கணங்கள் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில், மாணிக்கம் விற்ப திருவிளையாடலிலும் காணப்படுகின்றன.

இக்கதை நடந்தகாலமும் இளங்கோவடிகள் காலமும் ஒன்றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேயே அவ்வாற்செய்யப்பட்டதென்றும் இந்தாற் பதிகச்செய்யுளாலும், வாரந்தருகாதையாலும் விளங்கு

கின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாஷையிலிருந்துவந்ததென்ற சொல்வதற்கிடமில்லை. இதனாலேயே இதன் பல பகுதிகள் காறையென்று பெயர் பெற்றனபோலும்.

இச்சிஸப்பதிகாரம், இளங்கோவடினாலேயே செய்யப்பட்டதற்குக் காரணமும் கதைச்சுருக்கமும் அமைந்துள்ள பதிகச்செய்யுளை முதலிற்பெற்று, மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முதலிய பத்துறுப்புக்களையுடைய புகார்க்காண்டமும், காடுகாண்காதைமுதலிய பதின்மூன்று உறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும், குன்றக்குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிக்காண்டமுமாகப் பகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதில் இயற்றமிழின் பாகுபாடான வெண்பா, அவற்பா, கலிப்பா என்பவைகளும், இசைத்தமிழின் பாகுபாடான ஆற்றுவரி, ஊசல்வரி, கந்துவரி முதலியபாக்களும், நாடகத்தமிழின் பாகுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன. இவற்றுள் மிகுதியாகவுள்ளவை அசுவற்பாக்களே. இவை, தொல்காப்பியம் செய்யுளியல், கடுள-ஆம் சூத்திரவுரையில் இளம்பூரணரால் பெரியபாட்டுக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூற்கு அரும்பதவுரைபென்றுந், அடியார்க்குல்லாருரையென்றும் இரண்டொகைகளுண்டு. இந்நிரலிழையொடுத்தகாதையில், “ஐம்பெருங் குழுவு மென்பே ராயமும்” [ப. ௧௯௭] என்பதன் விசேடவுரையில், ‘இனி... எனக்காட்டுவர் அரும்பதவுரையாசிரியர்’ என்று அடியார்க்குல்லார் எழுதியிருத்தலால், இவ்விரண்டொகையும், அரும்பதவுரையே முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அரும்பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பும் இந்நூற்கு வேறு பழையவுரையொன்றிருந்திருக்கலாமென்றும் தோன்றுகிறது. அவ்வுரை இக்காலத்து அகப்படவில்லை. இத்தாலிற் சில சில இடங்களில் அரும்பதவுரையாசிரியர் கொண்டபாடம் வேறாகவும், அடியார்க்குல்லார்கொண்டபாடம் வேறாகவுமுள்ளன. அடியார்க்குல்லார் உரையுள்ள பகுதிவரையில் அவர் கொண்ட மூலபாடமே இப்புத்தகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. அரும்பதவுரையாசிரியர் கொண்டபாடம் வேறாயுள்ள இடங்களில் அப்பாடத்தைப்புலப்படுத்தற்கு ஆக்கங்கு அவ்வுரையின்முன், ‘பா’ (பாடபேதம்) என்னும் குறிப்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின் பொருளை மட்டுமே ஒருவாறு புலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள்களை உடையதாய் மிகச் சுருக்கமாக இந்நூல் முழுமைக்கும் அமைந்துள்ளது. அவ்வகையாகிரியர் பெயரும் அவர் இருந்தவிடமும் அவர்காலம் முதலியனவும் ஒருவாற்றாறும் தெரிந்துகொள்ளக்கூட வில்லை.

பல வருடங்களுக்குமுன்பு மிகவும் பழையதாகிய இந்த அரும்பதவுரைப்பிரதியொன்று எனது நண்பர் தோழந்தூர் ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாசாரியாவர்களிடமிருந்து கிடைத்தது. அது மிகவும் பழுதுபட்டு ஏடுகள் குறைந்தும் உள்ள ஏடுகள் தேய்ந்தும் முன்னுள்ளவைகள் பின்னும் பின்னுள்ளவைகள்முன்னுமாக மாறி எழுதப்பட்டும் அதிகமாகப் பிழைகள் விரவியும் இருந்தது. அதனோடு ஒப்புநோக்கிப் பொருளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு இன்னும் கையெழுத்துப் பிரதிகள் கிடைத்தால் அனுகூலமாகவிரிக்கு மென்று பலவிடங்களிலே தேடிப்பார்த்தும் வேறுபிரதி அகப்படவில்லை. அந்த ஒரு பிரதியைமட்டும் சோதித்துப் பதிப்பித்தற்கு எனக்குச் சிறிதும் மனவிலையாயினும், இவ்வொருபிரதியும் சில நாளில் இறந்துவிடின் அதனோடு இவ்வுரை இறந்தேவிடுமாய்கையால் இதனைச் சோதித்துப் பதிப்பிக்கவேண்டுமென்று சில அன்பர்கள் துண்டினமையால், துணிந்து பரிசோதித்து 1892-ஆம் வருஷத்தில் வெளிப்படுத்தலானேன். அப்பதிப்பில் அரும்பதவுரை இறுதியில் தனிப்பகுதியாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருந்தது; இந்தப் பதிப்பிற் சிலகாரணங்களால் மூலமுள்ள பக்கங்களிலேயே கீழே உரை பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. இதிலுள்ள மேற்கோள்களுக்கு அடியார்க்குநல்லார் உரையால் விளக்குவனவற்றின் முதல் இறுதிகளைமட்டும் விளக்கி அவற்றின் இடையில்(.....);இவ்வொற்றைப் புள்ளிநிரைகள் போடுவித்தும், அவ்வுரையிற்காணப்படாத மேற்கோள்களை மூற்றுக்காட்டியும், ஏடுகளிற் பழுதுபட்டிப்போன இடங்களைப் புலப்படுத்துவதற்கு அவ்வவ்விடங்களில் மேற்கூறிய ஒற்றைப்புள்ளிநிரையை அமைத்தும், விளக்காதபாகத்தின் முதல் இறுதிகளில் [ ] இவ்விருதலைப்பகாம்சேர்த்தும், படிப்பவர்களுக்குப் பொருள்புலப்படுத்தற்கு மூலத்தின் வரியென்களையேனும் முதலையேனும் அவ்வவ்விடங்களில் அமைத்தும் பதிப்பித்திருக்கிறேன்,

அடியார்க்குல்லாருரை முதலிலிருந்து வழக்குரைகாலை வரையுமேயுள்ளது. மேற்கூறிய அரும்பதவுரையை அது பெரும் பாலுந்தழுவிடும், சிறுபான்மைமறுத்தும், சிலவிடத்துப் பதவுரையாயும் சிலவிடத்துப் பொழிப்புரையாயும் எழுதப்பட்டி, சொன்னாயம் பொருணயங்களை இனிது புலப்படுத்தி, உரியவிடங்களில் இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களையும், இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பகுதியாகிய பலதான்மேற்கோள்முகமாக நன்கு விளக்கும் விசேடவுரையோடு கூடி மிகவிரிவாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரையில், இக்காலத்தில் விசேடித்து வழங்காத இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழிலக்கணங்களும் அவற்றிற்குரிய சூத்திரங்களும், பரிபாலைகளும், இன்னும் வேறு பலவும் நிறைந்திருக்கின்றனவாதலால், இது தாலாராய்ச்சி செய்யேவாருக்கு மிகவும் பயன்படும். இவ்வுரையாசிரியர்க்கு நிறம்பையர்காவலுரொன்று ஒரு பெயருண்டென்பதும், இவ்வுரை அக்காலத்திருந்த போப்பண்ணகாங்கேயர்கோன் என்ற ஒரு பிரபுவாற் செய்விக்கப்பட்டதென்பதும் கக-ஆம்பக்கத்துள்ள உரைச்சிறப்புப்பாபிரச்செய்யுட்களால் தெரிகின்றன.

இந்தூலை அடியார்க்குல்லாருரையுடன் பலபிரதிருபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து எழுதுவோரால்நேர்ந்தவழுக்களை இயன்றவரையில் மாற்றி யாவருக்கும் பயன்படும்படி அச்சிடவேண்டுமென்று நெடுகாலைக்குமுன்பே உண்டானவிருப்பம் நான்தோறும் பெருகி என்மனத்தைக்கவர்ந்துகொண்டமையால், சிவகசிந்தாமணியை முதலில் அச்சிட்டகாலந்தொடங்கிப் பல கையெழுத்துப்பிரதிகளைத்தேடி அவற்றின்உதவியால் பரிசோதித்துவந்தேன்; அவற்றுள் ஒருபிரதியிலேனும் ஏழாவது கானல்வரிக்கும், இருபதாவது வழக்குரைகாலைமுதலிய பிற்பாகத்திற்கும்உரை காணப்படவில்லை. சில இடத்துள்ளவிசேடவுரைக்குறிப்பாற் கானல்வரிக்கு அடியார்க்குல்லாற் உரையெழுதியிருந்தாரொன்றும், பின்னுள்ளவற்றிற்கும் எழுத ஆயத்தமாகவிருந்தாரொன்றும் தெரிந்தமையால், அவைகளிருந்தால் எப்படியும்பெறலாமென்றெண்ணித் திருவாவடுதுறைபாதீனம் தருமபுரவாதீனம் திருவள்ளுமலையாதீனம் செங்கோல்மடம் முதலிய ஆதீனமடங்களிலும், சென்னையிலும் தஞ்சையிலுமுள்ள பழைய கையெழுத்துப்புத்தகசாலைகளிலும், ஆழ்வார்திருக்கரி ஸ்ரீவைகுண்டம்

டம் வென்றார் திருச்செந்தூர் ஆறுமுகமங்கலம் ஊர்க்காடு ஊர்
துமலை கடையநல்லூர் கிருஷ்ணபுரம் பூழியங்குடி கல்விடைக்கு
றிச்சி விக்ரமசிங்கபுரம் களக்காடு மேலகாரம் செங்கோட்டை
தென்காசி திருநெல்வேலி வண்ணார்பேட்டை பாண்டமங்கோட்
டை கும்பகோணம் கொட்டையூர் சிகாழி சிதம்பரம் சேலம்
பாகம்பட்டி தஞ்சை திரிசிரபுரம் திருப்பாதிரிப்புலியூர் துழாலூர்
மதுரை மிதிலைப்பட்டி செவ்வூர் சென்னப்பட்டணம் திருமயிலை
முதலிய பற்பலவூர்களிலுள்ள பாரம்பரைத்தமிழ்வித்துவான்கள்
வீடுகளிலும் சென்றுதேடியும் இத்தமிழ்நாட்டில் நான் செல்லக்
கூடாத இடங்களிலும் * இங்கிலாந்து பாரிஸ்நகரம் இவற்றிலிருக்
கும் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைகளிலும் ஆங்காங்குள்ள அன்பர்
களைக்கொண்டு தேடிவித்தும் பார்த்தேன். அங்கனம்செய்தும்
அவற்றின் உரைப்பகுதி கிடைக்கவில்லை. ஆதலால், தேடி
வதிற் பயனில்லையென்றெண்ணிக் கிடைத்தவுரையையும் மூலமுழு
வதையும் மேற்கூறிய 1892-ஆம்வருஷத்தில் முதன்முறை அச்
சிட்டிமுடித்தேன்; அடியார்க்குநல்லாருரையில்லாத பகுதிகள் அரும்
பதவுரையின் பேருதவியைக்கொண்டே ஒருவாறு பரிசோதிக்கப்
பெற்றன.

இவற்றிலுள்ள இசைநாடகப்பகுதிகள், எனக்குக் கிடைத்த
சுச்சபுடவென்பா, தாளசமுத்திரம், † சுத்தநாந்தப்பிரகாசமுதலிய
பழைய தமிழ்தூல்களைக்கொண்டும் இசையிலும் பரதத்திலும் வல்
லோரைவினாவியும் ஒருவாறு ஆராய்ச்சிசெய்யப்பெற்றன. அங்கனம்
செய்யப்பட்டும் சிலபாகமட்டும் சற்றே விளங்கின. இசை நாடகங்க
ளுக்குரிய பரிபாஷைகளிற் பெரும்பாலான வடமொழியிலும் தென்
மொழியிலும்வேறுவேறு உருவங்களோடு கூடியிருத்தலால் இவற்றி
லுள்ள சொற்கள் பல வடதூல்களினால் தெரிந்து கொள்ளக்

* இங்கிலாந்துலுள்ள கையெழுத்துப்புத்தகசாலைகளில் தேடிப்பார்த்த
கனவான் கொழும்பு நகரத்துப் பிரபு சிகாமணியாக விளங்கிய ஸ்ரீ பொ.
குமாரசாமி முதலியாரவரீகன்; பாரிஸ்நகரத்துள்ள கையெழுத்துப் புத்தக
சாலையில் தேடிப்பார்த்த உதவிசெய்தவர், புரொபெஸர், ஜூலியன் வீன்
ஸன் என்பவர்.

† இந்துல் தில்லையம்பூர் ஸோமயாஜி ஸ்ரீவேங்கடராமஐயங்காரவர்க
ளாற்றிக் கட்டத்தது.

கூடவில்லை. அன்றியும் ஊர்காண்காதையிலுள்ள நவமணியிலக்கணமும் வேறுசிலவும் விசாரித்ததில் இப்பொழுதுள்ள வடநாட்களின் கூறிய இலக்கணத்தோடு சிற்சில மாறுபாடுள்ளனவாகத் தெரிந்தன. இந்நூலில் அடியார்க்குநல்லார் ஒவ்வொன்றையும் பழைய தமிழ்நூல் மேற்கோள்களைக்கொண்டு நன்குபுலப்படுத்தியிருந்தும் அப்பழைய நூல்களும் அவற்றின்கருத்தை ஒருவாறு எடுத்துச் சொல்வோரும் இக்காலத்தில்லாமையால் அவை அறிதற்கரியனவாயிருக்கின்றன. அன்றியும் இவற்றிலவந்திருக்கிற இயற்றமிழ்ச் சொற்களுட் சில இக்காலத்து வழங்காதொழிந்தமையால் அவற்றிற்குப் பொருள் ஒருதலையாகப் புலப்படவில்லை; அவற்றினுருவமும் விளக்கவில்லை ஆயினும் இப்படியே முன்பு விளங்காதிருந்தவைகன்பல பின்பு இந்நூலாலும் இவ்வுரையாலும் ஒருவாறு விளங்கிவருதலால் இதுபோலப் பழையநூல்களையும் உரைகளையும் ஒழுங்காக ஆராய்ச்சி செய்யச்செய்ய அவைகளும் விளங்குமென்பது என்னுணியாதலின் உலகவழக்கு, செய்யுள்வழக்கு என்னும் இரண்டையும் கருவியாகக்கொண்டு பலமுறை ஆராய்ச்சிசெய்து பிரதிகளில் இருந்தவாறே பதிப்பித்தேன்.

மேற்கூறிய பழைய பிரதிகளுட்பல, இனி வழப்படவேண்டுமென்பதற்கிடமில்லாமற் பிழைபொதிந்த, அநேகவருடங்களுக்கத்தம்மைப்படிப்போரும் படிப்பிப்போருமில்லையென்பதையும் நூல்களைப் பெயர்த்தெழுதித் தொகுத்து வைத்தலையே விரதமாகக் கொண்ட சிலபுண்ணியசாலிகளாலேயே தாம் உருக்கொண்டிருத்தலையும் நன்கு புலப்படுத்தின. ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாது பிறழ்ந்து குறைவுற்றுப் பழுதுபட்டுப் பொருட்டொடர்பின்றிக்கிடந்த இப்பிரதிகளைப் பரிசோதித்த துன்பத்தை உன்னுங்கூல் உள்ளம் உருகும்.

இதன் முதற்பதிப்பு வெளியாகி ஏறக்குறைய முப்பது வருஷங்களாகியும் முன்அகப்படாத பகுதிகளின் உரையுள்ள பிரதி இதுவரை கிடைக்கவில்லை. இனி எப்பொழுதுகிடைப்பினும் அதனைப் பரிசோதித்து வெளிப்படுத்தலாமென்பது எனது கருத்தாதலின் அதனைவைத்திருப்போர் தயைசெய்த அனுப்புவார்களாயின் உடனே அவர்களுக்கு இயன்ற உதவிபுரிந்து அதனை அச்சிட்டு அவர்கள்பெயருடன் வெளிப்படுத்தச் சித்தனாக இருக்கிறேன்.

இந்தாலைக்கொண்டு வேறுதூல்களையும், அவற்றைக்கொண்டு இதனையும் ஆராய்ந்து உண்மைகாண்டற்குக்கருவியாக மூலத்திலும் உரையிலும் காணப்பட்ட பலவிஷயங்களும் தொகையகராதிமுதலியனவாக முதற்பதிப்பில் அதன் முகவுரையின் பின்னர்ப் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்தன. இப்பதிப்பில் அவைகளையும், மூலத்திலும் இருவகை உரைகளிலும் காணப்பட்டு முன்பு பதிப்பிக்கப்பெறாமலிருந்த அரும்பதங்களையும், அருந்தொடர்களையும், சில உவமான உவமேயங்களையும், பழையசெய்திகளையும், வழக்கங்களையும் ஒருங்குசேர்த்து ஒரே அகராதியாக நூலின்பின் 'அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி' என்னும் பெயருடன் பதிப்பிக்கலானேன். இவ்வகாரதியில் சில அரும்பதங்களுக்கு உரையும் எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. இந்தப் பகுதிகளை ஒத்த பிறநூற்பகுதிகளும், இந்தநூற்பகுதிகள் மேற்கோளாக வந்துள்ள இடங்களும் மூலமுள்ள பக்கத்தில் அரும்பதவுரைக்குக் கீழே குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. முதற்பதிப்பில் 'என' என்று கொண்ட ஆசிரியப்பாக்களின் இறுதியை இந்தப் பதிப்பில் 'என்' என்று கொள்ளப்பட்டது.

முதற்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குக்கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளின் விவரம் :—

அடியார்க்குல்லாருரையோடுகூடியவை:

திருவாவடுதுறையாந்ந்துப்

பிரதி ௧

ஹை ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்

புரீ வ. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

„ ௧

திரிசிரபுரம்

„ சி. தியாகராசசெட்டியாரவர்கள்

„ ௧

திருகெலவேலி

„ சாலிவாட்சுவர ஒதுவாரவர்கள்

„ ௧

சேலம்

„ இராமசாமி முதலியாரவர்கள்

„ ௧

செதம்பரம்

„ சாமி ஐயங்காரவர்கள்

„ ௧

சென்னை

„ தோ. வேலாயுதமுதலியாரவர்கள்

„ ௧

„

„ சூ. அப்பன்செட்டியாரவர்கள்

„ ௧

„

„ தருசாமி ஐயரவர்கள்

„ ௧

திருமயிலை

„ அண்ணாசாமி உபாத்தியாயரவர்கள்

„ ௧

யாழ்ப்பாணம்

„ சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்

„ ௧

„

„ தி. குமாரசாமிச் செட்டியாரவர்கள்

„ ௨

„

„ வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்

„ ௧

ஆக உரைப்பிரதி ௧௪

மூ ல ப் பி ர தி க ள்.

மிதிஸ்ப்பட்டி	ஸ்ரீ வி. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்	பிரதி	க
திருநெல்வேலி	,, அழகியசீற்றம்பலக்கவிராயாவர்கள்	,,	க
ஆறுமுகமங்கலம்	,, சாலிவாட்சுவர ஓதுவாரவர்கள்	,,	க
திரிசிரபுரம்	,, துமாரசாமி பிள்ளையவர்கள்	,,	க
திருமயிலை	,, அண்ணாசாமி பிள்ளையவர்கள்	,,	க
யாழ்ப்பாணம்	,, அண்ணாசாமி உபாத்தியாயாவர்கள்	,,	க
,,	,, தி. துமாரசாமிச்செட்டியாரவர்கள்	,,	க
,,	,, வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்	,,	க

ஆக மூலப்பிரதி ௮

இந்தப்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குக்கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

கொழும்புத்தறை ஸ்ரீ துமாரசாமிச் செட்டியாரவர்கள் தந்த பிரதி க
ஆழ்வார்திருநகரி ம-ள-ள-ஸ்ரீ பெரியதிருவடிக்கவிராய
ரவர்கள் பதடித்தந்த ,, க
திருத்தணிகைச்சாவணப்பெருமானையர்போராகிய தருசாமி
ஐயர் தந்த* ,, க

இந்தக்கையெழுத்துப் பிரதிகளை யுதவியவர்கள்தான் மிக்க கன்றி பாராட்டுகிறேன்.

இவற்றின் பரிசோதனையாலும் வேறுவகையான ஆராய்ச்சியாலும் இந்நூல் மூலமும் இருவகையுரையும் இப்போது அடைந்த திருத்தங்கள் சில.

இதனைப்பதிப்பிக்குங்காலத்து எனக்குச் சிறிதும் கவலைபுண்டாகாதபடி, சென்னை இராசதானிக்கலாசாலைத்தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ இ. வை. அனந்தராமையரவர்களும், மலிவாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம. வே. துரைசாமி ஐயரும், முதற்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து உதவிய திருமாளார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணையாவர்கள் குமாரர் சிரஞ்சீவி, கே. அருணாசலையரும், சென்னை இராசதானிக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ஜி. சேஷாத்திரிஐயரும் ஆராய்தல் ஒப்புணைக்குதல் முதலிய பேருதவிகளை உள்ளன்புடன் செய்து வந்தார்கள்.

* இப்பிரதியில் அரும்பதவுரையின் சில ஏடுகள் இருந்தன.

உபகாச்சம்பளம் பெற்றமையை அறிந்து எனக்கு ஒருவிதத் திலும் கவலையுண்டாகாதபடி ஆதரித்து தூற்பரிசோதனை விஷயத்தில் ஊக்கமளித்துவரும் திருக்கலையபாரம்பரைத் திருவாவடு துறையாதீனகர்த்தாவர்களாகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களையும், தூற்பரிசோதனைக்கு உடனிருந்து உதவி புரிபவர்கள் விஷயத்தில் நான் கவலையுருவண்ணம் அவர்களுக்குப் பல வருடங்களாக மாதவேதனமளித்து ஆதரித்துவரும் ஸ்ரீசேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தலைவர்களும், சென்னைச் சட்டசிருபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம்பொருந்திய மகாராஜாஜஸீ பா. இராஜராஜேசுவர சேதுபதி மகாராஜா அவர்களையும் ஒருபொழுதும் மறவேன்.

இந்தால் மூலமும் உரைகளும் கணேச அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றன ; அதற்குவேண்டிய அனுகூலங்களைச் செய்துகொடுத்த ம-ந-ா-ஸ்ரீ முருகேச முதலியாரவர்களால் நன்றியறிவுடையேன்.

தொழிலாளிகளுடைய முட்டுப்பாடு மிகுதியாயுள்ள இக்காலத்தில் இப்புத்தகத்தின் ஏனைப்பகுதிகளைத் திருத்தமாக மிக்க விரைவில் நிறைவேறும்படி செய்வித்து உதவிய கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்தாருடைய அன்புடைமை மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

இப்பதிப்பிற் காணும் பிழைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி விவேகிகளைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடத்தி ஊக்கமளித்து என்னைப் பாதுகாக்கும் தமிழ்த் தெய்வத்தை அனவாதமும் வந்திக்கின்றேன்.

“தியாகராஜவிலாஸம்”
திருவேட்டிசுவரன் பேட்டை.
6—12—1920.

இங்ஙனம்:
வே. சாமிநாதையன்.

உ இத் நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

இத் நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டில் வஞ்சிக் கரத் திருந்து அரசுசெய்த சோலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர்; சேன் செங்குட்டுவனுடையதம்பி; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டிருப்பினும் துறவுபூண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர் பெற்றார்; இவர் துறவுபூண்டதற்குக்காரணம் இப்புத்தகத்தின் கஉ-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றாலும், இந்நூல் செய்ததற்குக்காரணம் இதன் பதிகத்து முதற்பாகத்தாலும் அதன் உரைகளாலும் விளங்கும்; துறவுபூண்ட பின்பே இந்நூல் இவரால் செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலையும் சில தருமங்களை உலகத்தார்க்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையும் என்னி இவர் இந்நூலைச் செய்தனர்; தமது மரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக் கூறுதல் போலவே ஏனைச் சோழ பாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறு பாடினறி இவர் கன்றாகச்சொல்லியிருத்தலால், இவரது மனத்தாய்மை கன்கு புலப்படுகின்றது. இந்நூலினிடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திரநிகழ்ச்சியாற்போந்த நம்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தா னைகோக்கிச்சொல்லிப்போதல் இவர்க்கு இயல்பு. பின்னும் யாரோனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லுவதற்கு அத்துன்பத்திற்குக் காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினை செய்ததைக்குறித்து இவர்தான் இரங்கிற் றென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடற்பகுதிகள் கன்கு புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள் பல அவ்வவ்விடத்து வந்துள்ளன.

இவர் இக்கதை நிகழ்ந்தகாலத்திருந்தவார்தலாம் காலிரிப்பூம்பட்டினத் திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர்வாய்க்கேட்டும் மலை நாட்டில் நிகழ்ந்தவற்றைக்கேட்டதோடு தாமே கேறிக்கண்டும் இந்நூலைச் செய்தனர். இத்தனம் செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகமும், உடு-ஆவது ௩௦-ஆவது காதைகளும் விளக்கும்.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின் கதையையும் இந்நூலினின்று நியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், 'இக்கதையைமணி மேகலையென்றபெயரால் ஒரு காப்பியமாக யான் செய்தமுடித்தேன்' என்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவாணிகன்சாத்தனார் சொல்லக்கேட்டு அவ் வாறு செய்யாது விடுத்தனர்.

சமயம்.—கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன் இமயஞ் செல்லப் புறப்பட்டபொழுது, "சிலவுக்கதிர்" முடித்த நீளிருஞ் சென்னி, புலகுபொதி புருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனை, திறைஞ் சாச் சென்னி யிறைஞ்சி வலங்கொண்டு" [அடி, ௫௪-௭] எனவும், "ஆடக

மாடத் தறிதுயி லமர்த்தோன், சேடங் கொண்டு சிலர்நின் நேத்தத், தெண்ணீர் கரத்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, ஐங்குது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத், தாங்கினனாடி” [அடி, ௧௨-௭] எனவும், செங்குட்டுவேளை கோக்கி இமயத்தினின்றும் வந்தமுனிவர்கள் கூறியதாக, “செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கோளாய்” [அடி, ௧௮-௧௯] எனவும், வர்த்தருகாதையில் மாடலன் கூறியதாக “ஆனே தூர்த்தோ னருளினிற் றோன்றி, மாநிலம் விளங்கிய மன்னவ னாதலின்” [அடி, ௧௯௧ - ௨] எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்று தோற்றமின்றது. இவருக்கு அடிகளொன்று பெயர் வந்திருத்தலையும், பதிகத்தில், “குணவாயிற் கோட்டத்து” என்பதற் கோட்டமென்றதற்கு ‘அருகன்கோயில்’ என்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருள் செய்திருத்தலையும், இன்னலிற் சிலவிடத்துச் சைனமதக்கொள்கையை இவர் மிகுத்துக்கூறியிருத்தலையும் கொண்டு இவரதுசமயம் சைனமென்று ஐயுறுதற்கும் இடம் உண்டு.

காலம்.— “உரையிடை விட்ட பாட்டுடைச் செய்யு, ஞ்ரைசா வடிக ளுளு மதுகாக், கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்” என இந்துப் பதிகத்திறுதியிலும், “இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப, வளங்கெழு கூல வாணிகன் சாத்தன், மாவண் டமிழத்திற் மணிமேகலைதற, வாகைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனனென்” என மணிமேகலையின் பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும் சாத்தனரும் ஒருவர்முன்னிலையில் ஒருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத் தையும் மணிமேகலையையும் அரங்கேற்றினரென்று போதருதலாலும், நொல் காப்பியச்செய்யுளியலில், “ஞகாரை முதலா” என்னும் (௨௪௦) குத்திரத்தின் விசேடவுகரையில், ‘சீத்தலைச்சாத்தனராற்செய்யப்பட்ட மணிமேகலை’ எனப்போசரியொழுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனார் கடைச்சங்கப்புலவருளொருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனரென்று தெரிதலாலும், இளங்கோவடிகள் காலம் கடைச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

இளங்கோவடிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயிலசமைத்து விழாக்கொண்டாடியகாலத்து இலங்கையரசனாகிய கயவாகுவென்பவன் உடனிருத்தானென்று வர்த்தருகாதையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில் கட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினென்று இந்துப் பதிகத்தைச்சார்ந்த உரைபெறுகட்டுரையாலும் தெரிகின்றன. இற்றைக்குச் சந்திரேமக்குறைய ௧௮௦௦-வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னுமரசனெருவன் இருந்தானென்று இலங்கைச்சரித்திரமாகிய மகாவம்சத்தார் புலப்படுகின்றது. பின்னும் சந்திரேமக்குறைய ௮௦௦-வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவென்னும் மந்திரேரரசனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இன்னலிற் கூறிய வேறு சில அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும்போது இந்துலாகிரியர்காலம் முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே துணியப்படுகிறது.

அரும்பதவுரையாசிரியர் வாலாறு.

இவருடைய பெயர்முதலியவற்றுள் யாதொன்றும் தெரியவில்லை. இவ்வரும்பதவுரையையே பெருங்கருவியாகக்கொண்டு இந்நூலுக்கு அடியார் க்குநல்லார் உரைசெய்தனரென்பது இவ்விரண்டுகளையும் வைத்து ஒப்பு கொடுக்கின் னுக்கு விளங்கும்; ஆயினும் இந்நூலில் இவ்விரண்டு உரையாசிரி யர்களுக்கொண்ட பாடம் சிலசிலவிடத்த வேறுபட்டுள்ளன; அவ்வேறுபாடு கள் அவ்வவ்விடத்துள்ள உரைகடைகளால் கன்கு புலப்படும். அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் காணப்படாத பல மேற்கோள்களும் சிலநூற் பெயர்களும் இவ்வுரையிற் காணப்படுகின்றன. வாக்கியங்களின் முதலெழுத்துகளையேனும், முதலைட்டிமேனும், சொற்களையேனும் எழுதிப்பொருள் எழுதுவதும், ஒன் னையொன்றுமுதாது பொருளைமட்டும் எழுதிக்கொண்டு போவதும் இவ்வுரையா சிரியருடைய கொள்கையாக இருக்கின்றன. இதற்கெதிர்த்துச் செய்யுட்களுடைய கருத்துமுதலியவற்றை இவர் ஆக்காங்கு விளக்கியிருப்பதுடன் சிலசில விடத்த யிகச் செவ்வதாகப் பதசாரமும் எழுதியிருக்கிறார். அடியார்க்கு நல்லாருரையார் புலப்படாத சிலவிஷயங்கள் இவ்வரும்பதவுரையால் விளங் குகின்றன. இவ்வுரையிற் பல விடங்களில் வாக்கியங்கள்பூர்ணமாக எழுதப் படவில்லை. சில பாக்கங்களுக்கு ஒருவகையாக உரையெழுதிப் பின்புவேறு உரையெழுதும்பொழுது அதனைப்புலப்படுத்தத்தகுரிய உம்மை முதலியன கிடையா. இவ்வுரையிலுள்ள முடிவுகளும் பொருளும் இல்லையாயின், அடி யார்க்கு நல்லாருடைய உரைகிடையாத பாக்கங்களுக்குப் பொருள்காண்பது அரிது.

அடியார்க்குநல்லார்வாலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை; ஆனாலும் கச்சினூர்க்கினியரால் மறக்கப்படுவன வற்றுட்சில இவருடைய கொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம் கச்சினூர்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியதாயிருக்கலாமென்று ஊகித் தப்படுகின்றது. இவர், மற்றையுரையாசிரியர்கன்போலன்றித் தாம் எடுத்தக்காட்டும் மேற்கோள்கள் இன்னஇன்ன நூல்களின்கண் உள்ளன வென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிர யோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறு சிலகுறிப்புக்களும் இவராலெழுதப்பட்டுள்ளன.

ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருளாகியஇவற் றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்நூலிலிருந்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல் செய்யப்படும்பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் நூல்கள் பலவும் இவர்காலத்த இரத்தபொனமைபால், இவர் அவ்வகைநாடகப்பகுதிகட்கு இசைநுணுக்கம், ஒத்தீரகாளியம், பஞ்சமாபு, பாதசேனுபதியம், மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் என்னும் ஐந்து நூல்கள்

புமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இந்துவன் இந்திரவிஜயரோடுத்தகாதை யில், “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென” (அடி, ௧௪) என்றும், கட்டுரைகாதையில் “ஆடித் திங்கட் பேரிருட்பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ழூன்று, வெள்ளி வாரத்து” (அடி, ௧௩௩ - ௧௩௪) என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக் கொண்டும், அவ்வவ்விடத்து நிகழ்த்த வந்தைக்கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இருவரும் இன்னகாலத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து புறப்பட்டார்களென்றும், இன்ன இன்னகாலத்து இன்னதுஇன்னது செய்தார்களென்றும் எழுதிக்கொண்டு போகிறார்; (பக்கம். ௨௩௭, ௨௪௬, ௩௪௬-௪௭, ௩௪௭-௪௮, ௩௪௯) இதனால் இவருடைய கணிதனுத்பயிற்சி விளங்குகின்றது.

இவருடைய உரைகடை சிற்சிலவிடத்து எதுகை மோனை முதலியவற் றோடுகூடி இனியசுவையுடைய செய்துள்ளனவையாக அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு பகுதியையும் தனித்தனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதி ஆங்காங்குள்ள உரையாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவருடைய கருத்தாதலால் முன்னெழுதியவந்தையே பின்னுமெழுதுவர். இவர் கருத்துஇன்னதாதலை இப்புத்தகத்தின் ௩௮௩-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றிற்காண்க. மூலத்தில் எவ்விடத்தேனும் திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல் இன்னகாட்டுவழக்கென்றும், முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்து எவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னது இன்ன பழமொழியென்றும் புலப்படுத்துவர். ஒருதலையாகப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தோற்றியவாறே பொருள் கொள்ளக்கிடந்த போற்றியென்டதை இவர் இகரவீற்றுவியங்கோளாகக்கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள் செய்திருக்கிறார்; (பக். ௩௪௮) நச்சினர்க்கினியரும் காட்டியென்பதை இகரவீற்றுவியங்கோளாகக்கொண்டார் (சீவகசிந்தாமணி, ௪௬௬.) இவர், ‘கானல்வரியில் விரியக்கூறுதும்’ (பக். ௮௮, ௧௦௦.) என்றும், ‘முன்னர் ஆணி என்பதனுட் கூறிலும்’ (பக். ௨௩௩.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உரை செய்திருந்தனரென்பதும், ‘அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதும்’ (பக். ௧௧௬.) என்றும், ‘கட்டுரைகாதையுள் விரியக்கூறுவாம்’ (பக். ௨௩௭.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், அழற்படுகாதைமுதலியவற்றிற்கும் உரை செய்பவெண்ணியிருந்தாரென்பதும் வெளியாகின்றன.

இந்த ஊலாவும் உரைகளாவும் தேரிக்த

அரசர் பெயர் முதலியன:—

(௧) அரசர் :—அநாகுலன், அவர்திநாட்டரசன், அழும்பில்வேன், இளஞ்செழியன், உத்தரகௌத்தன், உத்தரன், உருத்திரன், கங்கர், கட்டியர், கழிங்கோன், கயவாகு, கரிகால்வளவன், கருநாடர், கலிங்கர், கன்னர், கணகன், காய்சின்வழுதி, கொங்கணர், கொங்கர், கோசர், சிங்கன், சித்திரன், சிலேதன், சேரலாதன், தனுத்தரன், தொண்டிபேரர், பழையன், பெருகற் றிள்ளி, பைரவன், மகதகாட்டரசன், மாகீர்த்தியாகியசிலந்தருதிருவிற்பான் டியன், மாகீர்த்தரசேரிலும்பொறை, மாணுவேந்தர், முசுருத்தன், பவனர், வச்சிரகாட்டரசன், வசு, விசயன், விசுத்திரன், வெற்றிவேற்செழியன்.

(உ) நாடுகள் :—கலிங்கம், குடகம், குண்டூர்க் கூற்றம், குணகாராநாடு, குமரிநாடு, குறும்பனைநாடு, குன்றநாடு, கொங்கு, கொல்லம், சோனாடு, தென்காடு, தென்பாலை, நாகநாடு, பாண்டியநாடு, பின்பாலைநாடு, மகநாடு, மத்திமதேசம், மதுரைநாடு, முத்தூர்க்குற்றம், முன்பாலைநாடு, வச்சிரநாடு.

(ஊ) ஊர்கள் :—அவந்தி, இடும்பில், இரவிபுரம், இலங்கை, உஞ்சை, உறந்தை, கச்சி, கபாடபுரம், கபிலபுரம், காப்பியக்குடி, குணவாயில், கொடுங்கோளூர், கொழிம்பாளூர், கொற்கை, சிங்கபுரம், செந்தில், சேடி, சோ, தங்கால், தலைச்செங்காடு, திருவந்தப்புரம், திருவரங்கம், தொண்டி, நெடுங்குளம், நேரிவாயில், பறைபூர், புகாரா, மதுரை, மாங்காடு, வஞ்சி, வயலூர், வாரணவாசி, வியலூர்.

(ச) மலைகள் :—அழகர்மலை, இமயம், ஏரகம், குடமலை, குமரிக்கோடு, கொல்லி, சிறுமலை, செங்குன்று, திருச்செங்கோடு, நீலகிரி, பெருமலை, பொதியில், மேரு, வெண்குன்று, வெள்ளியம்பெருமலை, வேங்கடம்.

(ரு) ஆறுகள் :—அயிரை, கங்கை, காவிரி, குமரி, சிலம்பாறு, சோணை, தொழுவை, பஃதுளி, பேராறு, பொருகை, வையை.

(அ) பொய்கைகள் :—இட்டசித்தி, சூரியகுண்டம், சோமகுண்டம், பவகாரணி, புண்ணியசரவணம்.

(எ) கோயில்கோண்ட தெய்வங்கள் :—அருகன், அறுமுகன், இர்திரன், ஐயை, ஐராவதம், கண்ணகி, கற்பகம், காமன், கைலாசம், சக்திரன், சாத்தன், சாதவாகனன், சிவபெருமான், சூரியன், திருமால், பலதேவன், புத்தன், மங்கலாதேவி, வச்சிரம், வேல்.

(அ) புலவர் :—அகத்தியனார், அறிவனார், ஆதிவாயிலார், இருந்தை பூர்க்கருங்கோழிமோசியார், இறையனார், கீர்த்தையார், சிகண்டியார், சிறு பாண்டாங்கனார், செவிற்றியனார், துவரைக்கோமான், தொல்காப்பியனார், நாரதனார், நிதியின்கிழவன், பாதசேனாபதியார், பாண்டியன்மதிவாணனார், மதுரைக்கூலவானிகன்சாத்தனார், மதுரையாசிரியன்மாறனார், முருகி பூர்முடிநாகராயர், யாமளேந்திரர், வெள்ளூர்க்காப்பியனார்.

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

[க.—பு கா ர் க் கா ண் ட ம்.]

சோழவனாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும்சங்குமென்னுந் துறையைபுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய இராசதானியாகவுள்ளதும் பெரியோர்களாற் சிறப்பித்துப் பாடாட்டி மிகப் புகழப்படுவதுமாகிய கா விரிப்பூம்பட்டினத்தில் சோழன்கரிகாலன் அரசாட்சிசெய்தவருகையில், இப்பர் கலிப்பர் பெருங்குடியுமொன்றும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடியர் குலத்திலுதித்தோனாகிய மாசாத்துவானென்பான், தன்மகன் கோவலனுக்கு அக்களில் அம்மரபிலுதித்த மாசாய்கன் மகள் கண்ணகியை மிக்கசிறப் புடன் மணம்புரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்து கலம்பாராட்டி இன்புற்றதத் தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்கும் நாட்களில் ஒருநாள், அக்கோவலன்தாயாகிய பெருமனைக்கிழத்தியென்பவள், கோவலனும் கண் ணகியும் இல்லாழ்க்கையைச் செவ்வதாகாடத்திக் கைதேர்ந்த உயர்ச்சி பெற்ற விளங்குதலைக் காணவேண்டி வேறொரு மாளிகையில் இல் லறம்சுடத்துவதற்கு வேண்டும் பொருள்களை நிரப்பி வேலைசெய்பவர்களைபும் நியோகித்த அவ்விருவரையும் அதிலிருத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு அதிலிருந்து அறவோர்க்களித்தல் அநதணரோம்பல் துறவோர்க்கெதிர்த்தல் முதலியவற்றைச்செய்து இல்லறத்தை ஒழங்காக நடத்திவருவாராயினர்.

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்க அழகுடையவரும் ஆடல் பாடல் முதலியவற்றில் மிகத்தேர்ச்சிபெற்றவருமாகிய மாதலியென்னும் நாடகக்கணிகையை விரும்பித் தன்பாலுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் காந்தோறுங்கொடுத்து அவளோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வானாயி னன். கண்ணகி பிரிவாற்றாது வருநதி அவ்வருத்தத்தைச் சற்றும் வெளிப் படுத்தாமல் அவன்பார் சிறிதேனும் வெறுப்பின்றி இல்லறவொழுக்கத்தை வழுவாது நடத்திவந்தாள்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அக்கரத்தில் இத்தி னுக்குத் திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்முடிவில் அக்கரத்தார் தத்தம் பரிவாரங்களோடு கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதலிபுடன் கடற்கரையைபடைத்து ஓரிடத்திருந்து அவள்கையிலிருத்த வீணையைவாங் கிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையைவாசித் தான்; அவன்பாடியபாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவிபுருத்தமையின் மாதலி, 'இவன் வேறுமகளிர்பால் விருப்புடையன்' என்றென்னிப் புலந்த அவன்கையிலுள்ள வீணையைவாங்கித் தான்வேறு குறிப்பில்லாதவளாகஇருப்பினும் அவன் வேறுகுறிப்புள்ளவனாகத் தனக்குத் தோற்றினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட் சுவையைத்தழுவிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையை வாசித்தாள்; அதனைக்கேட்ட கோவலன், வேறொருவர்மேல் முன்கவைத்து அவன் பாடினாள்றெண்ணி ஊழ்வீணையின் முயற்சியால் வெறுப்புற்ற அவளோடு அனாவளாவாமல் தன்வீட்டையடைத்து, தேவந்தி

யென்னும் பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ் செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகியைக்கண்டு, அவளுடன் பன்னியறையிற் புருத்த அவன்மேலிவாட்டத் தையும் மனவருத்தத்தையுத்தேறித்து, 'பொய்யை மெய்யாகக் காட்டி யொழுதும் பரத்தையோடுமருவி ஒழுதியகாரணத்தால் முன்னோத்தேடி வைத்த பொருட்குவிதிகளையெல்லாம் தொலைத்து வறுமையடைத்தேன்; அஃது எனக்கு மிக்க ஈனத்தைத்தருகின்றது' என்று சொன்னான். அதனைக் கேட்டகண்ணகி, மாதவிக்குக்கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் அவன் தளர்ந்துசொன்னானென்று கருதி, 'அடியேனிடத்து இரண்டு சிலம்புகள் உள்ளன; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க' என்று சொன்னான்; அவன், 'மதுரையை யடைந்து இச்சிலம்பை வாணிகமுதலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ் செய்துமிகப்பொருள்தேடித் தருகண்ணினேன்; நீயும் உடன்வரவேண்டும்' என்றான்; அவளும் உடன்பட, கோவலன் அன்றிரவுக்கடையாமத்திற் கண்ணகியை அழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வட கரைவழியாக மேற்கேசென்று ஒருபூஞ்சோலையை யடைந்து அதில் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஆடுகதசமயத் தவமுதியோளாகிய கவுந்தியைக்கண்டு வணங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்கள்பால் அறநாற்கெள்விகளைக் கேட்டற்கும் அறிவனைத் தொழுதற்குமாக உடன்வருவேன்' என்று சொல்லிய அவளோடும் வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத் தரிசித்து ஓடமேறித் காவிரியின் தென்கரைசேர்ந்த ஒருபொழிவிலிருந்தான்; அப் பொழுது அங்குவந்து கண்ணகியையும் கோவலனையும் அவமதித்துப் பேசிய ஒருபரத்தையையும் ஒருதூர்த்தனையும் கவுந்தி கரிவடிவங்கொள்ளும்படி சபித்து, அவர்கள் அவ்வாறானமையறிந்து இரங்கிய கோவலன் கண்ணகிபிவர்கள் வேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில் நீங்கும்படி சாபவிடைசெய்தான். பின்புமவரும் உறையூரையடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக்காண்டம்.]

இடைத்தவர்கள் அன்று அங்கரிந்தங்கி மறநாட்காலைபிற் புறப்பட்டுச் சிறிதுதூரஞ்சென்று ஓரிடத்திருந்த இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓரத்தன னால் வழிதேறிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது ஒரு நாட்காலைபிற்கோவலன், கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் ஓரிடத்தில் வைத்து விட்டுக் காலைக்கடன் கழித்தற்பொருட்டு ஒரு பொய்க்கையை யடைந்து நிற் கையில், தன் பிரிவாற்றாது வருந்திய மாதவியாலனுப்பப்பட்டு அவளோடும் புடன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் அங்குவந்த கௌகிகளென்னும் அத்தனைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன் தாய் தந்தை முதலியோரும் மாதவியும் படுகிறவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்த மிகவருத்தமுற்றுத் தான் புறப்பட்ட தற்குக்காரணங்களையும் தன்வணக்கத்தையும் தன்னுடைய தாய்தந்தைக்குச் சொல்லிப் பாதுகாத்துவரும்படி அவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் கடைத்து அவர்களுடன் புறப்பட்டு இடைவிற் சந்தித்த பாணர்க ளுடன் அளவளாவி அவர்களால் வழியின் அளவு தெரிந்துகொண்டு போய் வையையாற்றையடைந்து அதனைத் தொழுது புண்பேறி அக்கரை சென்று மதுரையின் மதிப்புறத்ததாகிய முனிவர் இருக்கையில் தங்கினான்.

மற்றநாட்காலையிலெழுந்த கவுந்தியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு சேர்ந்த துன்பங்களைச் சொல்லி வருத்திப் பின்பு அவன் தேற்றத்தேறிக் கண்ணகியை அவன்பால் வைத்துவிட்டுத் தான் வரணிகஞ்செய்தற்குரிய

இடமறிதற்பொருட்டு மதராசகரத்தின் உள்ளேசென்று அதன்வளங்களை
யெல்லாங்கண்டு மீண்டு கவுந்தியையடைந்து அங்கேர்ச்செம்புமுதலியவற்
றைச் சொல்லி அப்பால் அங்கேவந்த தனது நட்பாளனாகிய மாடலனென்னு
மத்தனனோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது கவுந்தி,
அங்குவந்த இடைச்சியர் தலைவியாகிய மாதரியைக்கண்டு அவளது கல்லொ
ழுக்கத்தையோக்கி, 'இவளிடத்திற் கண்ணகியை அடைக்கலமாகக் கொடுக்க
லாம்' என்று நிச்சயித்து அவளையழைத்துக் கண்ணகியின்கற்புமேம்பாட்டை
யும் அவன்மென்மைத்தன்மையையும் உயர்ந்தோர்களாம் 'கொடுக்கப்படும்
அடைக்கலப்பொருளைப்பாதுகாத்தோர் அடைபும்பயனையும் அவட்கு விளக்கச்
சொல்லிக் கண்ணகியை அவளிடம் ஒப்புவிக்க, அவளமழிச்செயுடன் ஏற்று
விடைபெற்றுக் கண்ணகியைக் கோவலனுடனழைத்துக்கொண்டு ஆயர்பாடி
பிலிருக்கும் தன்விட்டையடைந்து அவ்விருவரையும் புதியமனையொன்றிலடை
வித்து மிகவுபசரித்துத் தன்மகள் ஐயையென்பவளைக் கண்ணகிக்குத் துணை
பாகவைத்துச் சமைத்தற்குரிய பொருள்கள் பலவற்றையும் கொணர்ந்து
கொடுப்பக் கண்ணகி அவற்றைச் செவ்விதாகச்சமைத்து முறைப்படியுண்பிக்
கக் கோவலன் இனிதாகவுண்டு கண்ணகியை அருகழைத்து அணைத்து, 'நீ
இந்தப்பாலைவழியில் வந்ததை எண்ணி நம் தாய்தந்தையர் என்ன
துன்பமுற்றார்களோ! மிக்க இன்பத்தை அனுபவித்துவந்த நாம் இந்
தக் கொடியதுன்பத்தையனுபவித்தது கனவோ? நனவாயின், இதற்
குக்காரணமாக முன்புசெய்த தீவினையாதோ? யான் ஒன்றுமறிந்தி
லேன்; வீணரோடும் விடரோடுக்கூடிப் பிறரைப் புறக்கூறுங் கூட்டத்
திற்புஞ் சல்லொழுக்கத்தைத்துறந்த மகாபாலியாகிய எனக்கு இனித்
தீக்கதியன்றி நற்கதியுண்டா? இறுமுதுருவார்க்கும் ஏவல்செய்தலையொ
ழிந்தேன்; உனக்கும் துன்பஞ்செய்தேன்; இக் கூடாவொழுக்கம் தீதென்று
சிறிதமெண்ணிலேன்' என்று பலவாறிரங்கி, 'சுற்றமுதலியவற்றைநீங்கி
நாணமுதலியவற்றையும் கற்பையும் பெருந்துணையாகக்கொண்டு என்னோடு
வந்து எனது தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோ
தாய், நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே, கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின்
செல்லி! இனி, உன்னுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விரை
வில் விற்பவருவேன்; வரும்ளவும் தனிமையால் வருந்துதலையொழியாயாக'
என்றுசொல்லி, ஒருசிலம்பைவாங்கிக்கொண்டு அவள் தனியே யிருத்தலைக்
கண்டு மனம்பெதும்புதலாலே பெருகிய தன்கண்ணீரை அவள்கண்டால்
வருந்துவாளென்று மறைத்தவனாகி அவ்விடத்தைநீங்கிப் பிரிதற்குத்துணிபில்
லாத மனமுடையவனாய்ச் சென்று எதிர்ப்பட்ட துர்நிரித்தங்களை அறியாமற்
கடைத்தெருவிற்புஞ் சூது எதிரே நூறு பொற்கொல்லப் பின்னேவர முன்வந்த
ஒருபொற்கொல்லனைக்கண்டு 'இவன் அரசனுற்பெயர்பெற்றோன்' என்றெண்ணி
அவனருகிற்சென்று, 'அரசன்மேலியணிதற்குத் தகுதியான சிலம்பினை விடை
மதிக்கும் வன்மையுடையாயோ?' என்று வினாவி, அவன் மிக்கபணிவுடன் தான்
வல்லனாதலைக் குறிப்பிக்கக் கோவலன் தான்கொணர்ந்த சிலம்பைக் காட்டி
னான். அவன்பார்த்து, 'இதனை அரசனுக்கு யான்தெரிவித்துவருமளவும்
என்கீட்டிற்கு அபலதாகிய இவ்விடத்தே நீர் இறும்' என்று ஓரிடத்தைக்
காட்டிச் செல்ல, கோவலன் அவ்விடத்தேயிருந்தான். சென்றபொற்கொல்
லன் முன்பு அரசன்மேலியினை சிலம்புகளுள் ஒன்றைவகுத்ததன் திருடிப்
கொண்டவனானால், 'யான் முன்பு வகுத்திக்கவந்தகொண்ட சிலம்பு

என்னிடத்தேயுள்ளதென்று இராசாவுக்கு வெளிப்படுவதற்கு முன்னமே அதனோடு ஒத்த செல்மப்பைக்கொணர்ந்த இப்புதியவனால் என்மீதுண்டாகும் ஐயத்தைப் போக்கலாம்' என்று தன்னுள்ளே நிச்சயித்த, தன் மனைவியின் ஊடல்தீர்த்தற்பொருட்டுத் தன்கோயிலை நீங்கி அவன்கோயிலை நோக்கிக் காம பரவசனாய்ச்செல்லும் பாண்டியன் கெடுஞ்செழியனைக்கண்டு வணங்கித்தறித்து, 'கண்ணக்கோல் முதலியன இல்லாமல் கோயிற்கண் இருத்த செல்மப்பைத் திருடியவன் அடியனுடைய சிறியகுழலின்புறத்தே அச்செல்மப்போடு வந்திருக்கிறான்' என்று சொல்லப் பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களை யழைத்து, 'என் மனைவியின் செல்மப்பு இவன் கூறிய கள்வன்கையில் தத்தாயிருப்பின், அவனைக்கொல்லுதற்கு அச்செல்மப்போடு கொண்டுவருக' என்று சொல்லக்கருதியவன், வினைபலிக்குக்காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அச்செல்மப்பைக் கொண்டுவராம்' என்று கட்டளையிட்டான். பொற்கொல்லன் தன்னெண்ணம் பலித்ததென்று மகிழ்ந்து அக்காவலாளருடன் சென்று கோவலனையடைத்து அவனை நோக்கி, 'இவர்கள் அரசன்கட்டளையாத் செல்மப்புக்கானவந்தவர்கள்' என்று சொல்லிக் கோவலனுடைய முகக்குறி முதலியவற்றைக்கண்டு அவன் கள்வனல்லனென்று சொல்லும் காவலாளர்களை இகழ்ந்துரைத்து அவனைக் கள்வனென்று வற்புறுத்துதற்குக் களவுதூல்களிலுள்ள ஏதுக்கையெல்லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினான்; அப்பொழுது அவர்களுள் கொலையஞ்சாடுனருவன் விரைகதுசென்று அறிவின்மையினால் கோவலனைத் தன் கைவாளரால் வெட்டிவீழ்த்தினான்.

இப்பால் கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில் பலவகையான உற்பாதங்கள் உண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதலியோரால் உற்பாதசாந்தியாகத் திருமலைக்குறித்துக் குரவைக்கூதது ஆடப்பட்டது; அதன்முடிவில் மாதரி நீராடுதற்பொருட்டு வையை யாற்றிற்குச் சென்றாள்; அப்பொழுது, செல்மபுதியவனென்று துணிந்த கோவலனை அரசனேவலாளர் கொன்ற செய்தியை மதுரையிலிருந்துவந்த ஒருத்திசொல்லக்கேட்டுக் கண்ணகி பதபதைத்து மூர்ச்சித்துப் பலவாறுபுலம்பத் தாளும் அவனுடன் இறத்தற்குத் துணிந்த இடைச்சியர்மத்தியிலிருந்து சூரியனை நோக்கி, 'கதிர்ச்செல்வனே ! நீயறிய என் கணவன் கள்வனோ?' என்றாள்; அவன், 'நீன்கணவன் கள்வனல்லன்; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வுரை விரைவில் நீயுண்ணும்' என்று அசீரியாகக் கூறினான். அதனைக்கேட்ட கண்ணகி யிருந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற்றொரு செல்மபுடனே புறப்பட்டுக் கண்டாரங்குடும்படி வீதிவழியே சென்று ஆங்குள்ள மகளினாரோக்கிப் பலவாறுபுலம்பி, 'என்கணவனை முன் போலக்கண்டு அவன் சொல்லும் நல்லுரையைக் கேட்பேன்; அங்நணங்கேளேனாயின், என்னை இகழாயின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டு சென்று வெட்டுண்டிடுகின்ற கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவில்லாத துயரத்தையுடைய அடைந்து அவனை முன்னினைப்படுத்திப்பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவனுடம்பைத் தழுவிக்கொள்ள அவ்வளவில் அவன் உயிர்பெற்றெழுந்த நின்று மதி போன்றமுகம் வாடியதேயென்று சொல்லிக் கையாலே அவன்கண்ணை மாற்ற, அவன் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டுக்கொளையும் பூண்டு பணிந்தான்; உடனே அவன், 'நீ இங்கிருக்க' என்று சொல்லி அவ்வுடம்பை யொழித்துவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகுதற்குத் தேவர்களோடு கூடிச் சென்றான்.

இங்கே இப்படியிருக்கப் பாண்டியன் கெடுஞ்செழியன் மனைவி, நீக்களுக் கன்பலவற்றைக்கண்டு அவற்றைத் தன்கணவனோடு சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள்; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபத்தனியாதவளாய் அரண்மனைவாயிலு

அடைந்து வாயிலோனால் தன்வரவை அரசனுக்கு அறிவித்து அவன் அனுமதிப் படி அவன்முன்சென்று, அவன்கேட்பத் தன் ஊர் பேர்முதலியவற்றையும், ஆராயாது கோவலனைக் கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும் மிக்கதுணிவாகச் சொல்லிக் கோவலன் கள்வனல்லவென்று தெளிவித்தற்பொருட்டு, தன் சிலம்பினுள்ளேயுள்ள பரல் மாணிக்கமென்றான்; அவன், தன் தேவிசிலம்பின் பரல்முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவலனிடமிருந்துகிடைத்தசிலம்பை வரவித்துவைப்ப, கண்ணகி அதனைபுடைத்தாள்; உடைக்கவே அதனினின் றும்மாணிக்கப்பரல்தெறித்தது; அதுகண்டு அரசன்நடுநடுங்கி, 'இழிந்த பொற் கொல்லன் சொல்லிக்கேட்ட கொடுங்கோன்மையையுடைய காஞ்சே அரசன்! காஞ்சே அரசன்!! ஐயோ! மிகப்புக்கழ்பெற்ற இந்த அருமந்தலும் என்னாப் பழியடைந்ததே! என் ஆயுள் இன்றே அழியக்கடவது' என்று சொல்லி மிகவுக் குக்கித்தமயங்கித் தானிருந்த ஆசை தீரில்லீழ்ந்து இறந்தான்; அதனையறியாத அவன்மனைவி பாதுகாத்தருள வேண்டுமென்று கண்ணகியின் பாதத்திலீழ்ந்தான்; வீழவே கண்ணகி, 'கான் பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின், இவ் ஆகா அழித்துவிடுவேன்பார்' என்று சபதம்செய்து தனது இடக்கொக்கையை வலக்கையால் திருகியெடுத்து அதனை அந்நகரத்தின்மீது எறிந்தான்; எறியவே அக்கினிதேவன் பார்ப்பனக்கோலத்தோடுவந்து, 'மகாபத்தினி! உனக்குப்பிழை செய்தாளில் இவ் ஆகா எரித்துவிடும்படி முன்னமே ஓராவல் பெற்றுளேன்; இப்பொழுது யாரையழித்தல்வேண்டும்?' என்று கேட்ப, அவன், 'பார்ப்பாரை வோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழி யெலுமியரைக் கைவிட்டுத், தீத்திரத்தார் பக்கமே சேர்க' என்று சொல்ல, அப்பொழுதே அந்நகரில் அவள் சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அந்நகரைக்காக்கும் வரணப்பூதங்கள்நான்கும் பெயர்ந்துசென்றன; அந்நகரத்துள்ள இடங்கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே அவ்வெண்மையை ஆற்றுவவளாகி மதுரையின் அதிதேவதை கண்ணகிபால்வந்து நின்று அவனைநோக்கி, 'யான் இந்நகரின் தெய்வம்; உனக்குச் சிலவற்றைச் சொல்லவந்தேன்; அவற்றை நீ கேட்பாயாக; இந்நகரத்து முன்பிருந்த பாண்டியர்களுள் ஒருவரேனும் சிறிதும் கொடுங்கோன்மையுடையாரல்லர்; இக்கெடுஞ்செழியனும் அத்தன்மையனே; ஆயினும் இதுவந்தவராலாற்றைச் சொல்லுவேன்; மூன்று கலிக்கநாட்டிலுள்ள சிக்கபுரத்தரசனாகிய வசுவென்பவனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தம் முட்பகை கொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது சிக்கபுரத்துக் கடைவீதியிற்சென்று இயல்பாகப் பண்டம்விற்பதுக் கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வயதிகளை அந்நகரத்தரசனிடம் தொழில் செய்துகொண்டிருக்கும் பாத நென்பவன் இவன் பகைவனுடைய ஒற்றெனன்று பிடித்து அரசனுக்குக்காட்டிக் கொலைசெய்துவிட்டான்; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன்மனைவியாகிய நீலியென்பவள் மிகுந்த துயரமுற்றுப் பதினான்குநாள் பலவிடத்தும் அலைந்து பின்பு ஒருமலையின்மேல் ஏறிக் கணவனைச் சேர்த்தற்பொருட்டுத் தன்னுடைய உயிரை விடுத்தாள் நினைத்தவள், 'எமக்குத்தான் பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பில் இத்துன்பத்தையே அடைவார்களாக' என்று சாபமிட்டி மறந்தாள்; அப்பாதன் இக்கோவலனாகப் பிறந்தான்; ஆதலால் நீங்கள் இத்துன்பமடைந்தீர்கள்! நீ இற்றைக்குப் பதினான்காவது தினத்தின் பகல்சென் மபின்பு உன்னுடைய கணவனைக் கண்டுசேர்வை' என்று சொல்லி அவனைத்தேற்றிச் செல்ல, கண்ணகி மதுரையை நீங்கி வையைக்கரைவழியே மேற்றிசை நோக்கிச் சென்று மலைநாட்டைத்து அதினுள்ள திருச்செய்குன்றென்னும் மலைமேலேறி ஒரு வேங்கைமரத்து நிழலினின்று பதினான்காவது தினத்தின் பகல்சென் மபின்பு அங்கே தெய்வவடி

வத்தோடுவந்த கோவலனைக் கண்டுகளித்து அவனுடன் விமரிசத்தின்மேல் ஏறித் தேவர்கள் போற்றும்படி சுவர்க்கமடைந்தான்.

[கூ.—வஞ்சிக்காண்டம்.]

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனோடு விமானமேறிச் சுவர்க்கம் போகக் கண்ட வேட்டுவமகளிரும் வேடர்களும் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்து தமது குறிச்சியிற் கண்ணகி பொருட்டு ஒரு குரவைக்கூத்து நடப்பித்தார்கள்; பின்பு அவ்வேடர்கள், அந்த அதிசயத்தைத் தம்நாட்டு அரசனாகிய செங்குட்டுவனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றெண்ணிப் பலவகையான காணிக்கைப்பொருள் களையும் கைக்கொண்டு சென்று, மலைவளங்காண்டற்குத் தனது தேவியேன் மாளோமும் தம்பி இளங்கோவழிகளோடும் புறப்பட்டு நால்வகைத்தாணையும் சூழவந்து போர்த்தங்கரையிலுள்ள மணற்குவியவிலிருக்கும் சேன் செங்குட்டுவனைக் கண்டுவணங்கிச் சொன்னார்கள்; அது கேட்டு அவ்வரசன் அதிசயிக்க, அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழாசிரியராகிய சாத்தனார், மதுரையிற் கோவலன் கொலைபுண்டதையும் அங்கே கண்ணகியால் நடந்தவற்றையும் மதுரைக்கர்த்தெய்வம் முன்வந்து சொல்லியதையும் அவர்களுக்கு விரித்துச் சொன்னார்; செங்குட்டுவன், பாண்டியன் இரத்தத்தற்கு இரங்கித் தன்தேவியின் வேண்டுகோளால் கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து வழிபடுதற்கு எண்ணி, அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலைகொணர்த்தப்பொருட்டு மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்து, முன்னம் இமயமலையினின் தும்வந்த முனிவர்கள் 'ஆரியமன்னராகிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டரசராயிகழ்ந்தார்' என்று சொல்லக்கேட்டவனுதலால், அவ்வரசர்களைவென்று அவர்கள் முடியில் அச்சிலையையேற்றிக் கொண்டுவருவேனென்று சபதம்செய்து, உடனே சேனைகளுடன் புறப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து அங்குத்தங்கி இமயமலையினின் தும்வந்த முனிவர்கள்கூறிய ஆசையைப்பெற்று அப்பாற்சென்று கங்காத்தியையடைந்து தனது நட்புரசராகிய கன்னர்கள் கொணர்த்துவைத்திருந்த ஓடமேறி அக்கரைசென்று அவ்விடத்திற்கங்கி அங்கே போர்செய்தற்குவந்த கனகவிசயரையும் அவருக்குத்துணையாகவந்த உத்தான் முதலிய அரசரையும் வென்று தாபதவேடமுதலியவற்றைக் கொண்டோடிய அவ்வரசர்களைப் பிடித்து அகப்படுத்திக்கொண்டு தன்மந்திரியாகிய வில்லவன்கோதையையும் சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையினின் தும் சிலைவருவித்து அதனைக் கனகவிசயர் முடியிலேற்றி விதிப்படி கங்கையில் நீர்ப்படை செய்து அதன் தென்கரை சேர்ந்து சேனையோடுத்தங்கி அங்குக்கங்கையாழ்வந்த மாடலனும் கோவலன்வரலாறுமுதலியவற்றையும் நெடுஞ்செழியனுக்குப்பின்பு இளங்கோவேந்தன் அரசாட்ச்செய்துவருதலையும்றிந்து அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறையாகிய ஜம்பதுதலாம்பொன்தானஞ்செய்து தன்னால்வெல்லப்பட்ட கனகவிசயரைச் சோழனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் காட்டிவரும்படி நீலன்முதலிய ஒற்றர்களையனுப்பிவிட்டுச் சேனையுடன் புறப்பட்டு இடையிலுள்ள வளங்களைபெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு எஞ்சின்கரமடைந்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அளவளாவி மகிழ்வுற்றிருந்தான்; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள், முன்பு அனுப்பப்பட்ட நீலன்முதலிய ஒற்றர்கள் வந்து, 'தோல்வியடைந்து மாறுவேடம் பூண்டுசென்ற கனகவிசயர்முதலியோரைப் பிடித்துக்கொண்டு உந்ததைச் சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்ந்துசொன்னார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டு மிகுந்த கோபங்கொண்டு, அங்குவந்திருந்த மாடலன், 'நீ கோபத்தனிக; இளமை யாக்கை செல்வமுதலியவை நியாயா; நல்லபத்தையடைவிக் கும் யாகத்தை இனிச்செய்தல்வேண்டும்' என்று பல ஏதுக்கள் முகமாக

எடுத்துச் சொல்லக்கேட்டு அக்கோபந்தணிந்து, அம்மாடலன் சொல்லிய வண்ணம் யாகத்திற்குரியவற்றை அமைக்கும்படி சிலரையனுப்பி, ஆரியவரசர் முதலியோரைச் சிறையினின்றும் நீக்கி அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை உபகரிக்கும்படி வில்லவன் கோதைக்குச் சொல்லி ஆன்றோர்பலருடன் சென்று சிறந்த கம்பியர்களாற் செய்யப்பட்ட ஓராலயத்தில் இமயச்சிலையாலியற்றப் பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டை பண்ணி விதிப்படி நித்தியபூசைமுதலியவற்றை நடத்தும்படி கட்டளை யிட்டு அக்கேயிருந்தான். அப்படியிருக்கும்பொழுது, மூன்றாம், கோவலன் கொலையுண்டது முதலியவற்றை மாடலனுக்கேட்ட தேவந்தியும் கண்ணகியின் செவிலித்தாயும் அவளடித்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தி னின்று நீங்கி மதுரையையடைந்து அங்கே கண்ணகியைக் காணாமல் மாதரி மகள் ஐயையைக் கண்டு அவளையழைத்துக்கொண்டு வையைக்கரைவழியே சென்று மலைநாடுபுகுத்து கண்ணகி கோபிலையடைந்து அங்கிருந்த செங்குட் டுவீணக்கண்டு தங்கனா இன்னொன்று அறிவித்துக் கண்ணகியின் பிரிவாற்றா மையால் வருந்திப் புலம்பினார்கள்; அப்பொழுது கண்ணகி தேவ்வடிவத் தோடு வெளிப்பட்டுச் செங்குட்டுவனுக்குக்காட்சிகொடுத்து வாழ்த்தினாள்; பின்பு மாதவிமகளாகிய மணிமேகலையின் துறவைத்தேவந்தி சொல்லக் கேட்ட செங்குட்டுவன், அவன்மேல் ஆவேசித்த சாத்தனின் னுந்தெய்வத்தின் கட்டளையால் மாடலன் தங்கையிலுள்ள கண்ணடலநீரை அங்கு வந்திருந்த மூன்று இளம்பெண்களிடமும் தெளிப்ப உடனே கண்ணகியைக்குறித்துப் புலம்பிய அம்மாவரையும் கண்ணகி நற்றாய் கோவலன் நற்றாய் மாதரி என்னும் மூவருடைய பிறப்பினாக அறிந்து, அவர்கள் அவ்வாறு பிறத்தற்குக் காரணத்தை மாடலன் சொல்லக்கேட்டுப் பத்தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசை செய்யும்படி தேவந்திக்குச் சொல்லித் தான் அக்கடவுளை மூன்றுமுறை வலம் வந்து வணங்கி நின்றாள்; அப்பொழுது ஆரியமன்னரும் மாளவதேவநரும் இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும் அங்குவந்து அக்கடவுளை நோக்கி, 'இச் செங்குட்டுவனைப்போல எங்களுடைய நாட்டில் யாங்கள் உனக்குச் செய்யும் பூசையில் நீ எழுந்தருளி எங்களுக்கு அருள் செய்யப்பவண்டும்' என்று பிரார்த்திப்ப, 'நீங்கள் விரும்பியபடியே வரந்ததேன்' என்று அப்பொழுது ஒரு குரலுண்டாயிற்று. அதனைக்கேட்ட செங்குட்டுவனும் மற்றையரசர்களும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள். பின்பு, செங்குட்டுவன் மாடலனோடு யாகசாலைக்குச் சென்றான். அப்பால், இராம்கோவடிகள் பத்தினிக்கடவுள் கோயிலுக்குச் சென்றார்; அவருக்கு முன்பு பத்தினிக்கடவுள் தேவந்திமேற் றேன்றி அவருடைய வரலாறுகளைச் சொல்லி உவப்பித்தான்.

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தகாலந்தொடங்கிப் பாண்டி நாட்டில் மழை இல்லாது போயிற்று; வறுமையும் நோயும் அதிகரித்தன; அதுதேறிந்து கொற்றை நகரத்திருந்த அரசனாகிய இளஞ்சேழியன் பத்தினிக்கடவுளுக்கு ஆவிரம்பொற்கொல்லரைப் பலியிட்டுக் களவேள்வியாற் சார்த்தி செய்து விழா வெடுத்தலால், அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது. முற்கூறிய வறுமையும் நோயும் நீங்கின. அதனைக்கேள்வியுற்றுக் கொங்குமண்டலத்தரசரும், இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும், சேழநாட்டில் உறையூரிலிருந்த அரசனாகிய பெருநற்கள்ளியும் கண்ணகிக்குக் கோயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை விழாமுதலியவற்றைச் செய்துவழிபட அவர் நாடுகள் மிகுந்த வளமுற்றன.

கணபதிதுணை.

சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பதவுரையும் அடியார்க்குநல்லாருரையும்.

பதி க ம்.

- * குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதுறந் திருந்த
குடக்கோச் சேர லினங்கோ வடிசுக்குத்
குன்றக் குறவ ரொருங்குடன் கூடிப்
* பொலம்பூ வேங்கை நலங்கிளர் கொழுநிழ
* லொருமுலை யிழந்தாளோர் திருமா பத்தினிக்
கமரர்க் கரசன் மறவந் தீண்டியவன்
காதற் கொழுநனைக் காட்டி யவனொடெங்

அரும்பதவுரை.

காப்பு.

கரும்பு மிளநீருங் கட்டிக் கனிபும்
விரும்பும் விநாயகனை வேண்டி—அரும்பவிழ்தார்ச்
சேமாய் * செய்த சிலப்பதிகா ரக்கதையைச்
சாரமாய் நாவே தரி.

க. குணவாயிற் கோட்டம் - திருக்குணவாயிற் கோயில்.

உ. சேரலென்றது செங்குட்டுவனை. சேரற்கு இளங்கோவாகிய அடிக
னென்க. இளங்கோவடிகள் தாம் துறந்திருந்து இக்காவியஞ் செய்தார்.

ச. கொழுநிழற்கன் றின்று (எ) காட்டி.

* இப்பெயர், மென்றொடர்க்குற்றியதுகரம் இயல்புணர்த்துக்கன் திரித்தவரு
மென்பதற்கு மெற்கோள்; (தொல்காப்பியம், குறிப்பல், கு. உ - த.)

* இத்தாலுட் சிலசெலுடங்கலில் அரும்பதவுரைவாசியர்கொண்ட பாடம்
வேறாகவும் அடியார்க்குநல்லார்கொண்ட பாடம் வேறாகவுமுள்ளன; பதிப்பிக்கப்பெற்
முள்ள தனிமூலப்பகுதிகள் அடியார்க்குநல்லார்கொண்ட பாடத்திற்கு ஏற்றவை.

* 'பொலம்பூ.....நீபென'—இத்தப்பகுதி புதுமைபென்னும் மெய்ப்பாட்
முற்கு மெற்கோள்; (தொல். மெய். கு. எ - இளம்.)

(பித்திபேதம்) * 'சொன்ன சிலப்பதிகா ரக்கலைய'

- கட்புலம் காண விட்புலம் போய
திறம்பூது * போலுமஃ தந்தரு ணியென
௧0 வவனுழையிருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்
† யானற் குவனது பட்டதென் றுரைப்போ
ரூங் கண்ணிச் சோழன் மூதூர்
போச் சிறப்பிற் புகார்க்க ரத்துக்
கோவல னென்பானோர் வாணிக னவ்வுர்
௧௧ நாடக மேத்து நாடகக் கணிகையொ
டாடிய கொள்கையி னரும்பொருள் தெருநக்
கண்ணகி யென்பான் மனைவி யவள்காற்
பண்ணமை ‡ சிலம்பு பகர்தல் வேண்டிப்
பாடல்சால் சிறப்பிற் பாண்டியன் பெருஞ்சர்
௨0 மாட மதுரை புருத்தன னதுகொண்டு
மன்பெரும் பிழைகை மறுகிற் சொல்லோன்
பொன்செய் தொல்லன் றன்கைக் காட்டக்
தோப்பெருந் தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம்பு
பியாப்புற வில்லிநிற் கிருக்கென் றெகிப்
௨௧ பண்டுதான் கொண்ட சிலம்பிச் சிலம்பினைக்
கண்டனன் பிறனோர் காவன் கையென
வினைவினை கால மாதலின் யாவதுஞ்
சிறையல் வேம்பன் றொ னாகிக்
கன்றிய காவலர்க் கூடியக் கள்வனைக்
௩0 கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க் வீங்கெனக்
கொலைக்கவப் பட்ட கோவலன் மனைவி
நிலைக்கவங் காண னெடுங்கணி ‡ ருகுத்துப்

அ. கட்புலம் - கண்ணென்கின்ற புலம். விட்புலம் - விண்ணென்கின்ற

௧௩. பேராச்சிறப்பு - நீங்காதபெருமை. [இடம்.

௧௪. நாடகமேத்துநாடகக்கணிகை - நாடகத்துற ஆடியச் சிறப்பிற்குந்

௧௬. ஆடிய கொள்கையின் - இவன் ஆடிய கோட்பாட்டால். [கணிகை.

௨0. புருத்தனன் - புருத்தனனார். ௨௧. பிழைகை - வணிகர்தெரு.

௨௪. யாப்புறவில்லை - பொருத்தமில்லை.

௨௬. பண்டுதான் கொண்ட - முன்புதான் களவிற்கொண்ட.

௨௭. கன்றிய காவலர் - காவலில் தழும்பியவர். [நீருருத்த.

௩௨. நிலைக்கணம் - நிலையிடம். நெடுங்கணி ருகுத்து - நெடுங்கண்ணுல்

- பத்தினி யாகலிற் பாண்டியன் கேடு
முத்தாரசு மார்பின் முலைமுதற் திருவி
கூடு 10 சிலகெழு கூட னீனெரி யூட்டிய
பலப்புகழ் பத்தினி யாகு மிவனென
கிண்கிளை கால மென்றி ரியாதவர்
கிண்கிளை வென்ன கிறலைய மீட்டிய
பதிராசு சிறப்பின் மதுரை மூலூர்க்
சு0 கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியிலில்
வெள்ளியம் பலத்து கள்ளிருட் கிடந்தே
னாளு நற்ற லீபத் தினி முன்
மதுரைத் தெய்வம் வசது தோன்றக்
கொதிபழற் சிற்றங் கொங்கையின் கிளைத்தாய்
சுடு 1 புத்தியினை துங்கட்கு முடிந்த தாகலின்
முக்கைய பிறப்பிற் றபரதொடி கணவனொடு
சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்க புத்தக
சங்கம னென்னும் வாணிகன் மனைவி
யிட்ட சாயங் கட்டிய தாகலின்
சு0 யாடொலி கூத்தனின் மணமகன் றன்றி
யீரோழ் நானகத் தெல்லி நீங்கி
வானோர் தங்கக் கிவடிவி னல்லதை
யீரோர் வடிவிற காண்ட னில்லெனக்

கக. பத்தினியாகலின் - ஆத்தனார் கந்திரும் வல்லுநரின்.

கச. முலைமுதல் - முலைமீடல்.

கக. பலப்புகழ் பத்தினியாகும் இவனென்று சாத்தனர்கொல்ல.

கக. அதிராச் சிறப்பு - பணவரால் அதிர்ச்சியிலாச சிறப்பு.

சு0. கொன்றையஞ்சடைமுடி. ஆகுபொர்.

சு0 - சக. (பாடபேதம்): 'மன்றப் பொதியில் வெள்ளியம்பலம்' - மன்றத் தின்கட் பொதியிலாகிய வெள்ளியம்பலம்.

சுஉ. வீரபத்தினி - சீறிடகற்புடையான்.

சுக. பைந்தொடி, முன்னினைப்பொர். சஎ. சிங்காமை - கருங்காமை.

சுக - க. கணவனொடு கட்டியதென்க. சு0. கூந்தல் - கூந்தல்.

சுக. ஈரோர் - இவ்வுலகத்தின்மக்கள். காண்டல் இல்லென - காண்ட லில்லையென்று சொல்ல.

1 'திரு ... .. பத்தினி' இப்பகுதி கற்பென்னும் பொருளிக்கு மேற்கோள்; (தொல். பொருளியல், கு. கக - த.)

(மி - ம்) * 'திருவிளர்.' † 'முதுவிளர்.' ‡ 'வடிவினவல்லதை.'

கோட்டமில் கட்டுரை கேட்டனன் பானென
 ௫௫ வரைசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்குற் றுவதூஉ
 முரைசால் பத்தினிக் குயர்க்கோ ரேத்தன
 'மூழ்வினை யுருத்தவந் தூட்டு மென்பதூஉஞ்
 குழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாகச்
 சிலப்பதி கார மென்னும் பெயர்

௬௦ னுட்டுதும் பாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுளென
 முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்கு முரிய
 தழிக ணீரே யருளுகென் றற்கவர்
 மங்கல வாழ்த்துப் பாடலுங் குரவர்
 மனையறம் படுத்த காதையு டடவின்

௬௫ மங்கை மாதவி * யாங்கேற்று காதையு
 மந்தி மாலிச் சிறப்புச்செய் காதையு
 மிந்திர விழலு ரெடுத்த காதையுங்
 † கடலாடு காதையும்

மடலவிழ், காணல் வரியும் வேனில்வந் திறுத்தென

௭௦ மாதவி யிங்கிய காதையுந் தீதுடைக்
 கனாத்திற முரைத்த காதையும் வினாத்திறத்த
 நாடுகாண் காதையுங் காடுகாண் காதையும்
 வேட்டுவ வரியுந் தோட்டல் கோதையொடு
 புறஞ்சேரி யிறுத்த காதையுங் கறங்கிசை

௭௫ யூர்காண் காதையுஞ் சிர்சா னங்கை
 யடைக்கலக் காதையுங் கொலைக்களக் காதையு

௫௬. உரை சால் பத்தினிக்கு - புகழமைந்த பத்தினியை. [பட்டுவந்து.

௫௭. ஊழ் வினை - முறைமையாகிய பழவினை. உருத்தவந்து - வெளிப்

௫௮. குழ்வினை - குழந்த சிறப்பத்தொழில்.

௬௦. பாட்டுடைச் செய்யுள் - உருவாகிய; பாட்டுக்கையுடைய காவியம்.

௬௧. முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்குமுரியது - புகாரினும் மதுரையினும்
 வஞ்சியினும் நிகழ்த்தான் மூவர்க்குமுரியது. [அக அலங்கு.

௬௨. அழகெனன்றது இளங்கோவழகனை. என்றற்கு - என்று சொன்னது

௬௩. மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து. ௬௬. மடல் - பூ.

௭௧. வினாத்திறத்த - கவுந்தியடிகள் வினாவிய நிறத்தையுடைய.

௭௩. தோடு அலர்.

1 'ஒளிப்பிழை மூழ்வினை பூட்டாது கழிபாது' (இறை. கு. உ - உரை) என்பது
 இங்ஙனமுடன் ஒப்புதோக்கற்பாலது.

(பி - ம்.) * 'யாங்கேற்றுக்கதை.' † 'கடலாட்டுக்கதை.'

மாய்ச்சியர் குரவையுந் தீத்திறங் கேட்ட
 துன்ப மாலையு * நண்பக னெங்கிய
 ஷூர்கும் வரியுஞ் சீர்சால் வேந்தனொடு
 அஃ வழுக்குரை காதையும் வஞ்சின மாலையு
 மழற்படு காதையு மருந்தெய்வந் தோன்றிக்
 கட்டுரை காதையு மட்டலர் கோதையர்
 குன்றக் குரவையு மென்றிவை யனைத்துடன்
 காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நடுகல்
 அஃ வாழ்த்து வார்த்தரு காதையொ
 டிவ்வா றைந்து
 முரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு
 னுரைசா லடிக ளாருள மதுரைக்
 கூல வாணிகள் சாத்தன் கேட்டனன்
 கூ0 இது, பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின் மாபெண்.

அ. நண்பகல் நடுங்கிய - நண்ணகி நண்பகற்கண்ணை நடுங்கிய.

அஉ. கட்டுரை - விளங்கச் சொல்லுதல்.

[வை.

அஉ - கூ. மட்டலர் கோதையர் குன்றக்குரவை - குறத்தியராடியகுர

அள. பாட்டிம் உரையும் கலந்துவந்த காவியம்.

1 வஞ்சிமுதல் மணிமண்டபத்திடைத் தந்தையோடிருந்துறி அரசு
 லீற்றிருக்குச் சிறுப்பொரியுண்டென்று ஒரு கீழ்த்திகன் சொல்ல, முன்னோ
 னாகிய செங்குட்டுவனிருப்ப இவ்வாறு முறையிறழக்கியது பொழுது குண
 வாயிற் கோட்டத்துக் கடவுளர் முன்னர்த்துறந்திருந்த இளங்கோவழகளுக்குக்
 கண்ணகி வானவர்போற்றத் தன் கணவரினாகியுடனகண்டு செங்குட்டுவ
 னுக்குரைத்த குறவரவந்து, 'எல்லாமறிந்தோம்! இதனை அறிந்தருள்' என்று
 கூறிப்போக, பின்பு செங்குட்டுவனைக்கண்டு போந்து அடிகளுகழ வந்த சாத்
 தன் அதுபட்டவாறெல்லாங் கூற, அதுகேட்டு, அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு
 அறங்கூற்றென்பதூஉம், பத்தினிமகளிர் * பெய்மெனப்பெய்யுமழை பென்ப
 தூஉம், ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டுமென்பதூஉம் இக்கதைபகத்து உண்
 மையின், அதனை யாம் ஒருசெய்யுளாகச் செய்வோமென்று இளங்கோவழகன்
 கூற, மூவேந்தர்நாட்டினும் நிகழ்ந்த கதைபாகலான் வினை இருவேந்தரியல்பும்
 வேத்தியதும் பொதுவியதும் 'எல்லாமுணர்ந்த நீரே அருளவேண்டும்' என்று
 சாத்தன்சொல்ல, இம்முப்பதுவகைத்தாகிய செய்யுளை இளங்கோவழக
 ளாருளக் கூலவாணிகள் சாத்தன் கேட்டனனென்க.

1 சிலப்பதிகாரம், ௧0 - ஆம் காலை, ௧௭௧ - ௫. ஆம் அடிகள் முதலிலுற்றமைபடார்க்க.

2 "தெய்வத் தொழாஅச் செழுநற் பெருமுதெழுவார்
 பெய்பெனப் பெய்யு மழை." - (திருக்குறள், ௫௫.)

(பி - ம்.) * 'தன்புகல்'.

(பி - ம்) * 'நான் கிளிக்கியெப்பாவினை.' † 'எட்டுத்தொடர்.'

மறுக்கவேண்டுதலானும், சான்றோர் செய்யுட்களிலும், ¹ “கூத்திய
ரிருக்கையுள் சுற்றிய தாகக், காப்பிய வரசனைக் கலந்தவை சொல்லி”
என இரண்டாம் ஊழியதாகிய² கபாடபுரத்தின்³ இடைச்சங்கத்துத்

¹ உதையனக்கதை, ச - வத்தவகாண்டம், ஈ - யாழ்ப்பெற்றது, சக - உ.

² “ததொவெழியம்பிவ்யுஜி-ஜோணிவிஹ-ஞஷித்யு
ய-ஜீகவாடபொஹ்யாநாஹதாஹ்யுயவாநராஃ”

என்னும் ஸ்ரீ வான்மீகிமுனிவர் திருவாக்கு இங்கே அறிதற்பாலது; (கிஷ்கிந்தாகாண்டம்,
சக - ஆம் ஸர்க்கம், கக - ஆம் ஸ்லோகம்.)

³ இடைச்சங்கமும் மற்றை இரண்ட்சங்கங்களுமிருந்த இடமுதலியவற்றைப்
பின்வரும் ஆசிரியப்பாவா லுமுணர்க:- “வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பெளவத், திந்தான்
கெல்லையி னிருத்தமிழ் பயின்ற, செந்தாப் புலவர் செய்தியின் றேரப்பி, னடைக் குமீ
மாடக் கூடவின், முன்னர்ச் சங்கக் கன்மாப் பலகையிற், நிரிபுர மெரித்த வரிசடைக்
கடவுண், மன்றன் மராத்தாரக் குன்றெறி யிளஞ்சேய், திண்டறி புலமைக் குண்டி
கைக் குமாமுனி, புலிபுகழ் மருதங் கவீனிய முரஞ்சிப், பத்முடி நாக னிதியின் கிழவ,
னினையர்நா லூற்று நாற்பத்தொன் பதன்ம, ரீனையர் தானுள் காயிர நூற்றொடு, நாற்
பத்தொன் பதன்மர் பார்த்திசெந் தமிழோர், புரிந்தன செய்யுட் பெரும்பரி பாடலு,
முதுமையெடுத்த நாரையுள் குருகுங், கத்யுரச் செய்த கனியா விரையு, மாங்கவ ரிருந்
தது மத்தொகையாகு, மீங்கிவர் தம்மை யிரீதியுபாண் டியர்கள், காய்சின வழுதமுதற்
கயில்கோ னீரு, வேசி லாவகை யென்பத்தொன் பதன்மர், கவியரங் கேற்றின ரெழுவ
ராகு, மகத்துவ முடைய வகத்திய மலக்கணம், வடுவறு காட்சி நயிவட் சங்கத், தகத்
தியர் தொல்காப் பியத்தமிழ் முனிவ, ரிருந்தை யூரிற் கருங்கோழி மோசியா, ரெள்ளப்
புலமை வெள்ளார் காப்பிய, னிறவா விசையிற் சிறுபாண் டரங்கன், தேசிகமதுரை யா
சிரியன் மர்நன், நவரொப் பாய துவரைக் கோமான், நெருங் கவிபுனை கீரந்தை யாரிய,
தொன்பதோ டுடுத்த வைம்பதின்ம ராகுந், தவலருங் கேள்வித் தன்மைய ருன்னிட்,
ஓவாழ் வாயிரத் தெழுநூற் றுவரே, வையகம் பரவச் செய்த செய்யுரு, மிருங்கல்
கடிந்த பெருங்கலத் தொகையொடு, குருகுவெண் டாளி தெருள்வியாழ மாலை, யந்தா
னிலக்கண மகத்திய மதனொடு, பின்னாட் செய்த பிறங்குதொல் காப்பிய, மதிநலங்
கவின்ம மாபு ராணம், புதுநலங் கனிந்த பூத புராணம், வல்வித் துணர்ந்த தலவிசை
துணக்கத், தாவாக் காலத் தமிழ்பயின் றதுவு, மூவா யிரத்தோ டெழுநூற் றியாண்டு,
பரிதிய சங்க மிரீதியுபாண் டியர்கள், வெண்டேர்ச் செழியன் முதலா விறல்கெழு,
திண்டேர்க் கொற்ற முடத்திரு மாறன், முரசுடைத் தானை மூவா வந்த, மரசுநிலை
யிட்டோ ரைம்பத்தொன் பதன்ம, ரிவ்வகை யரசரிற் கவியரங் கேற்றின, ரைவகை யரசு
ராயிடைச் சங்கம், விண்ணகம் பரவு மெதகு கீர்த்திக், கண்ணகன் பரப்பிற் கபாடபுர
மென்ப, வருங்கடைச் சங்கமிருந்தோர் யாரெனின், கிழமே தாவியார் சேந்தம் பூதன,
ரயிவுடை யரனார் பெருங்குன் னார்கிழார், பாடல் சான்ற விளத்திரு மாறன், கூடலா
சிரியர் தல்லத் துவரை, பரவுதமிழ் மதுரை மருதனின தாக், ரவீர்கணக் காயர் நவின்
கீரர், கீரல் கொற்றர் கிளர்தே னார்கிழா, ரோருங் கலைமண லூரா சிரியர், நலலூர்ப்
புனியங் காய்ப்பெருஞ் சேந்தர், செல்லா ராசிரியர் முண்டம் பெருங்குமரர், முசிரியா
சிரியர் தீல கண்டரு, ரசைவிரி குன்றத் தாசிரிய ரன்றி, நாத்தலங் கனிக்குஞ் சேந்தலைச்
சாத்தர், முப்பா லுணரு முப்பிரி குடிசுழா, ருருத்திர சன்மர் மருத்துவ ராகிய, நாம
நாற்கிலத் தாமோ தரனார், மாதவன னாரோ டோதுமிள நாகர், கடியுங் காமப் படியங்
கொற்றன, ரருஞ்செய லூர்வாழ் பெருஞ்சுவ னருடன், புலிபுகழ் புலமைக் கபிலர்
பரண, ரின்னாத் தடிந்த தன்னாக ரன்றியு, மொல்காப் பெருமைத் தொல்காப் பியத்துக்,
ருசையிடை யிட்ட விரகாகல் லாடர், பேர்மூல முணரு மாமூலர் தம்மொடு, விச்சை
கந்திடு தச்சென்ன யார்முதற், தேனூற் றெடுப்பச் செந்தமிழ் பகர்ந்தோர், தானூற்

தொல்காப்பியம் புலப்படுத்திய மாகீர்த்தியாகிய நிலத்தருதிருவிழ்ப்பண்ண
டியனவைக்களத்து அகத்தியனாரும், தொல்காப்பியனாரும், இந்நூலை
யூர்க்குங்கோழிமோசியாரும், வெள்ளுர்க்காப்பியனாரும், சிவபாண்ட
ரங்கனாரும், * மதுரையாசிரியன்மாறனாரும், துலரைக்கோமகனும்,
கீர்த்தையாருமென்றித் + தொடக்கத்தார் ஐம்பத்தொன்பதின்மருள்
னிட்ட மூவாயிரத்து எழுநூற்றுவர்தம்மாற்பாடப்பட்ட கலியும்
குருகும் வெண்டாளியுமுதலிய ! செய்யுளிலக்கியம் ஆராய்ந்துசெய்த
* உதயனன்கதையுள்ளும், * “கருதுவ தங்கொன் றுண்டோ காப்பி
யக் கவிகள் காம, வெரியெழ விகற்பித் திட்டார்” எனச் சிந்தாமணி
யுள்ளும், * “நாடகக் காப்பிய நன் னூ னுனிப்போர்” என மணிமேகலை
யுள்ளும் பிறவற்றுள்ளும் கூறின மையானும், சோற்றோடர்நிலை பொருட்
டோடர்நிலையென்னுந் தொடர்நிலைசெய்யுட்கும் காப்பியமென்று
பெயர்கூறுதலும் ஆசிரியர் கருத்தெனவுணர்க.

இதனுள் முற்கூறிய வனப்பென்பது § பெரும்பான்மையும் பல
அறுப்புந் திரண்டவழிப்பெறுவதோர் அழகாதலிற் பலசெய்யுளும்
உறுப்பாய்த் திரண்டுபெருகிப் தொடர்நிலைசெய்யுட்கு இவ்வெட்டும்
அலங்காரமாயின ; ஆகவே இக்காப்பியத்திற்கும் தோலென்பது
ஒரு சோல்லலங்காரமாகவேயுணர்க.

இனி, இதன்செய்யுள் காதையென்று வழங்குதலிற் கதையை
யுடையது காதையாமாகலின், ஆசிரியம் வெண்பா வெண்கலிப்பா

அவாழ்த னுற்பத்தொன் பதினார், பீடுபெற வுலகிற் பாடிய செய்புன், முத்தொள்
ளாயிர நற்றிணை தெடுத்தொகை, யகநா னாய புறநா னாய, குறுத்தொகை சிற்றிசை
பேரிசைவரியோ, டம்புகல் பதிற்றுப்பத் தைம்பதோ டிருபான், பெறும்பரி பாடாறுங்
குறுங்கவி ஊற்றைம், பதுமுத லாகிய நலையறுங் கலை, எக்கா லத்தவர்ச் சுத்திய
மதனெடு, மிக்கா மிலக்கணம் விளங்குதொல காப்பிய, மெண்ணூர் கேள்விய ரிருத்த
தாயிரத், தெண்ணூர் றைம்பது வருட மென்ப, விடர்ப்படா திவர்களைச் சங்க மிரீஇயி
னார், முடத்திரு மாறன் முதலா வுக்கிரப், பெருவழுதி யீருப் பிறங்கு டாண்டிய,
நரபதிக்க ளாகு நார்பத்தொன் பதினம், ரிவருட் கலியரங் கேறினர் மூவர், புலியிற் சங்கம்
புகழ்வட மதுரை, யாதிமூச் சங்கத் தருத்தமிழ்க் கலரு, ரோதிய செய்யு ளுலவாப்
பெரும்பொருள், வாளாக் கேட்குந் தோளாச் செலிக்குங், கேட்டுந் தெரியா வோட்டை
தெரு சினுக்கு, துழையா வாதலி னுழைபுலன் றன்னெழும், விழைவார்க் குரைக்க
வேண்டிவர் தெரிந்தே.”—இச்செய்யுள் பாண்டிநாட்டுள்ள செவ்வூர்ச் சிற்றம்பலக்கவி
ராயரவர்கள் வீட்டிலிருந்த பழைய ஏட்டுப்புத்தகமொன்றில் எழுதப்பட்டிருந்தது.
இவ்வகவலியுள்ள சிலபகுதி மறுத்தற்குரியனவாக இருந்தும் ஒருசாராருடைய கொள்
கைதெரிவதற்கே இஃது இங்கே பதிப்பிக்கலாயிற்று.

1 உதயனன்கதையென்பது பெருங்கதையென்றும், கதையென்றும் இவ்வுரை
யுள் மேல் எடுத்தாளப்படும்.

* சிவகசிந்தாமணி, கடுஅரு. * மணிமேகலை, கக - ஆம் காதை, அரு.

(பி - ம்) * ‘மதுரைப்பன்மாறனாரும்.’ † ‘தொடர்க்கத்தரான பதினம்ருள்னிட்ட’

‡ ‘செய்யுளிலக்கியராய்த்த.’, ‘செய்யுளிலக்கியமாராய்த்த.’ § ‘பெரும்பான்மையாய்ப்பு’.

லென்னும் இவற்றோடு சிறப்பாண்மையான் ஒருசார் தொச்சகக்கலி : வங்கிவருதலானும், காண்டமெனக் குறிபெறுதலானும் இதனைக் கதையென்றல் வலியுடைத்தென்பார்க்கு அற்றன்று; கதையென்பது பொய்ப்பொருள் புணர்த்துக்கூறுவது; என்னை? ¹ “கதையெனக் கருதல் செய்யான் மெய்யெனத் தானுவ் கொண்டான்” என்றமையானும், வழக்கினுள்ளும் இஃது ஒருகதையென்பவாகலானும், ² “நாடகக்காப்பியம்” என்றலானும் கதையென்பதல்லது. இனி, அது நல்ல புலவரார் பொருளொடுபுணர்ப் பொய்மொழியால் நாட்டப்பட்டிருவருவதாகலின், இஃது அவ்வாறன்றி யோனியென்னும் நாடகவுறுப்பும் நாடகமுந்தழுகி, உள்ளோன் தீவனாக உள்ளதொரு பொருண்மேற் சித்திரிக்கப்படாது பட்டாங்கு கிளந்து பலவினப் பட்டான் வருதலின், ஈது அன்னதன்றென்பார்க்குக் காப்பியமென்றலுமாம்.

இனி, இசைத்தமிழ்நூலாகிய பெருங்கரை பெருங்குருகும் பிறவும் தேவவிருடி. ³ நரதன்செய்த பஞ்சபாசியமுதலாவனத் தொண்ணூல்களிறந்தன. நாடகத்தமிழ்நூலாகிய பரதம் அகத்தியமுதலாவனத் தொண்ணூல்களிறந்தன. பின்னும் முறவல் சயந்தம் குணநூல் சேயிற்சிய மென்பனவற்றுள்ளும் ஒருசார் சூத்திரங்கநடக்கின்ற அத்துணையல்லது முதல் நடு இறுதி காணாமையின், அவையும் இறந்தன போலும். இறக்கவே வரும், * பெருங்கலமுதலிய பிறவுமாம். இவற்றுட் † பெருங்கலமாவது பேரியாழ்; அது கோட்டினதளவு பன்னிருசாணும், வணர்ளவு சாணும், பத்தரளவு பன்னிருசாணும், இப்பெற்றிக்கேற்ற ஆணிகளும், தீவவும், உந்தியும்பெற்று ஆயிரங்கோல் தொடுத்தியல்லது; என்னை? ⁴ “ஆயிரநாம்பிறகுதியாழாகு, மேகையுறுப்பு மொப்பன கொளலே, பத்தர தளவுங் கோட்டின தளவு, மொத்த வென்ப விருமுன் நிரட்டி, வணர்சா னொழித்தென வைத்த னர் புலவர்” என னுள்ளும், ⁵ “தலமுத லுழியிற் குணவர் தருக்கறப், புலமக ளாளர் புநிரப் பாயிரம், வலிபெறத் தொடுத்த வாக் கமைபேரியாழ்ச், செலவு முறை யெல்லாஞ் செய்கையிற் றெறிந்து, மந்தையாமுங் கற்றுமுறை பிழையான்” எனக் கதையினுள்ளுங் கூறினாகலாற் பேரியாழ்முதலிய எனவும் இறந்தனவெனக்கொள்க.

¹ சிலகந்தாமணி, உகசச. ² மணிமேகலை, ௧௯ - ஆம் காளை, ௮௦.

³ “ஆயிரநாம்பிறகுதியாழாகும்” என்பதமட்டும் பித்தலத்தில் ஒரு சூத்திரமாகக் காணப்படுகின்றது. ⁴ பெருங்கதை, யாழ்ப்பெற்றது, ௧௯ - ௨.

(பி - ம்.) * ‘அருங்கலம்.’ † ‘பெருங்காப்பியம்.’

இனித்தேவவிருடியாகிய குறுமுனிபாற் கேட்ட மாணுக்கர் பன்னிருவருட் சிகண்டியென்னும் அருந்தவமுனி, இடைச்சங்கத்து அகாதுலனென்னும் தெய்வப்பாண்டியன் தேரோடு விசம்புசெல்வோன் திலோத்தமையென்னும் தெய்வமகளைக்கண்டு தேரீர் கூடின விடத்துச் சனித்தானைத் தேவரும் முனிவரும் * சரியாநிற்கத் தோன்றினமையிற் சாரகுமாரனென அப்பெயர்பெற்றகுமரன் இசையறிதற்குச்செய்த இசைநுணுக்கமும், ¹ பாரசவமுனிவரில் ² யாமளேந்திரர் செய்த இத்திரகாளியமும், அறிவனாட்செய்த பஞ்சமரபும், ஆதிவாயிலார் செய்த பரதசேனாபதியமும், கடைச்சங்கமிரீஇய பாண்டியருட் கலியரங்கேறிய பாண்டியன்மதிவாணனாட்செய்த முதனூல்கனிலுள்ள வகைக்கூத்திற்கு மறுதலையாகிய புகழ்க்கூத்தியன்ற மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நவமென இவ்வைந்தும் இந்நாடகக்காப்பியக் கருத்தறிந்த நூல்களன்றேனும் ஒருபுடை யொப்புமைகொண்டு முடித்தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக்கொள்க.

உகைத்துக் காப்பியஞ்செய்வோன் அறனும் பொருளும் இன்பமும் வீடுங் கூறல்வேண்டிமன்றே; இந்நாடகக்காப்பியத்தினுள் அறனும் பொருளும் இன்பமும் கூறிச்சிறிதாயினும் வீடுகூறிற்றிலர்; என்னையெனின், ³ “யானறிசுவனது பட்டதென்று” உரைத்தசாத்தனார் நார்பொருளும் பயப்பப் பெருங்காப்பியமாகச் செய்யக்கருதியிருக்கின்றார்க்கு, அடிகள், ⁴ “நாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள்” என உளப்பாட்டுத்தன்மையாற்கூறச் சாத்தனார் இவர் வணையிருவேந்தரையும் புகழ்ந்துரையாரென்பதாகுதி மூவேந்தர்க்கும் உரியதாகலின் ⁵ “நீரே யருளுக” என்று எகரவினாப்பொருண்மையான் அவர் கருத்துநிகழ்ச்சி விளங்குவான்கூற, அவர் அதனையேதுணிந்து தமது முத்தமிழ்க்கல்வியும் வித்தக்கவியும் காட்டுதற்குத் தாம்வகுத்துகொண்ட மூவகை உன்னுறையின் விளைவுதோன்ற, மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்முதல் வரந்தருகாதையிதுதி முப்புதுவகைத்தாக வரையறுத்து, அதனை அதிகாரமாகப்பொதிந்து முன்வைத்துப் பின்னர், அறனும் பொருளும் இன்பமும் கூறி அடைக்கலக் காதையிதுதிகண், ⁶ “போதி யறவோன் றன்முன், மணிமே கலையை மாதவியளிப்பவும்” எனக் கோவலன் முன்கண்டகனவின்கண் நிகழ்ந்ததை எதிர்காலநிமித்தமாக மாடலற்குக் கூறுதலானும், நீர்ப்படையுள், ⁷ “மாதவி..... மணிமே கலையை வான்றுய ருறுக்குங், கணிகையர் கோலங் காணு தொழியெனக், கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து, போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்

¹ பாரசவர் - ஒருவகைச்சாதிபார்.

² சிலப், பதிகம், 4௨.

³ சிலப், பதிகம், ௧௧.

⁴ “ அடைக்கலக்காதை, ௧௦௧-௪.

⁵ “ ” ௧௦.

⁶ “ நீர்ப்படைக்காதை, ௧௦௧-௮.

(பி-ம்) * ‘சரியநிற்கத்தோன்றினமையிற் சயந்தகுமாரனெனப் பெயர்பெற்ற.’

¹ ‘உமளேந்திராசெய்த பஞ்சமரபும் ஆதிவாயிலார்.’ ² ‘சாத்தர்.’

ளவும்” என்றானும், வாழ்த்தின்கண் ¹ “மாதவி தன்முறவுங் கேட்டாயோ தோழி, மணிமே கலைமுறவுங் கேட்டாயோ தோழி” எனத் தேவந்திகுமுதனானும், வரத்தருகாதையில், ² மணிமே கலையார், யாதவ மெத்தற் கேளுவீங்குரை” என ³ “மையீ ரோதி” முதல் ⁴ “போதித் தானம் புரிந்தறம் படுத்தன்” என்பதிறுக் பக்குவஞ்சொல்லி, ⁵ “பருவ மன்றியும் பைந்தொடிரங்கை, திருவிழை கோல நீங்கினள்” என்றமையானும் மணிமேகலை துறந்தாளென்பதுணர்ந்து அத்துறவினைப் பின்வைத்து அதனோடு நார்பொருளும் பூரித்துப் பெருங்காப்பியமாக முடித்தலைக்கருதி அடிகள் சாத்தனார்க்கு இவ்வுரையையுரைத்துழி, அவர் மணிமேகலைபெயரான் அவன்முறவே துறவாக அறனும்விடும்பயப்ப ஒரு காப்பியஞ் செய்தமைத்தனமெனக்கேட்டு, அவ்வடிகள் விரும்பி இவ்விரண்டினையும் ஒருகாப்பியமாக்கி உலகின்கண் நடாத்தவான் வேண்டவும் இருவாரசெய்தலின், இரண்டாகி நடந்தனவென்க.

எழுத்தின் றிறனறிந்தோ வின்னோற் பொருளின
எழுத்தந் தனிலோன் றறிந்தோ—முடித்தும்
படித்தற் றுத்தமிழின் பாடற் துரையின்
மேலதந் துணிவதே யான்.

உரைப்பாயிரமுற்றிற்று.

அடியார்க்குநல்லாருரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

- க * பருந்து நிறுவுமெனப் பாடி முரையும்
பொருந்துநெறி யெல்லாப் பொருளுந்—தெரிந்திப்
படியார்க்கு நல்லமிர்தம் பாடித்தா னன்னு
லடியார்க்கு நல்லானென் பான்.
- உ ஒருந் தமிழொரு மூன்று முலகின் புறவகுத்துச்
* சேரன் மெரித்த சிலப்பதி காரத்திற் சேர்ந்தபொரு
ளாருந் † தெரிய விரித்துணரத் தானடி யார்க்கு நல்லான்
காருந், தருவு மனையா னிரம்பையர் காவலனே.
- ஈ காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்தக் கடியபெருங்
காற்றைக் குரம்பைசெய் வார்செய்கை போலுமற் காலமெனங்
கூற்றைத் தவிர்த்தருள் போப்பண்ண காங்கேயர் கோணளித்த
சோற்றுச் செருக்கல்ல வோதமிழ் மூன்றுரை சொல்வித்ததே.

¹ சிலப், வாழ்த்து, அடித்தோழியரற்று. ² சிலப், வரத்தருகாதை, ௩௫ - ௬.

³ “ வரத்தருகாதை, ௪ - ௫.

⁴ “ “ “ ௬௦.

⁵ “ “ “ ௬௧.

(பி - ம்.) * ‘சேரன் மெரித்த’ † ‘தெனிய.’

⁶ இம்மூன்றும் பண்டைக்காலத்தனவே; இயற்
றியவர்பெயர் தெரியவில்லை, இவை ஒவ்வோ
ருறுப்பின் உரையிதழிப்தும் இருந்தன.

ப தி க ம்.

அடியார்க்கு நல்லாருரை.

க - உ. குணவாயில்.....அடிகட்கு

அடிகளென்றது, துறத்தலான். * அத்துறவின் வரலாறு யாதோவெனின், — குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத் துலகாண்ட சேரலாதற்குத் திகழொளி ஞாயிற் றேழ்பரி நெடுந்தேர்ச் சோழன் றன்மக ணற்சோனை யின்ற மக்க ளிருவருண் முன்னோன் றன்னைப் பின்ன ரியற்றிப் பின்னோன் றன்னையும் † பெருநம்பியாகென அன்னவர் தம்மொடு தென்னர் செம்பியர் தன்னடி போற்றத் தமனிய மண்டபத்துச் சிங்கஞ் சூழ்ந்த பொங்கனை மீமிசையுவரித் திரையிற் கவரி யிரட்ட வேங்க னிருந்துழிச் சார்ந்த நிமித்திகன் அடிமுதன் முழுவரை நெடிதுநோக்கி யின்றோள் கழியப் பொன்றிக முலகஞ் சேர்தி நீயெனச் சேரலற் குறைத்தவன் மைந்தரை நோக்கி நந்தாச் செங்கோ லந்தமி லின்பத் தரசா ஞ்ரிமை யீளையோற் குண்டென வீளவன எனவெருண் டமூக் காற்றொழுக்கத் திழுக்கு நெஞ்சினன் கண்ணெரி தவழ வண்ணலை நோக்குங் கொங்கவிழ் நறுந்தார்க் கொடித்தேர்த் தானைச் செங்குட்டிவன் றன் செல்ல னீங்கப்பகல்செல் வாயிற் படியோர் தம்மு னகலிடப் பார மகல நீக்கிச் சிந்தை செல்லாச் சேணெடுந் தூரத் தந்தமி லின்பத்தரைசாள் வேந்தாயினுணைப்பது. இக்கதையைப் பதிற்றுப்பத்தினுள் அஞ்சாம்பத்தின்முடிவின் கண், “வடவ ருட்கும்” என்னுங் கலியுள்ளும், இந்நூலுள் வாழ்த்தின்கண்ணும், வரந்தரு காதைக்கண்ணுங் காண்க.

குணவாயில் - திருக்குணவாயிலென்பதோரார்; அது வஞ்சியின் கீழ்த்திசைக்கணுள்ளது; அஃது ஆகுபெயர். அது குணக்கண்வாயில் குணவாயில்; குணக்கின்கண்வாயில் குணவாயிலெனச் சாரியைபெறுதும் பெற்றும் வரினும் அமையும். என்னே? ¹ “ஏழ னுருபிற்குத் திசைப்பெயர் முன்னர்ச், சாரியைக்கிளவி யியற்கையு மாகும்” என்றாராகலின். வாயிற்கோட்டமென்பது ² “சைகர வீறுதினகார வியற்றே” என்பதனால், ஏழனுருபின் கண்வந்த சாரியை லகாரவீறு, வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துவர னகாரம் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து தகாரமாயிற்றே போலத் ³ திரிந்தது. கோட்டம் - அருகன்கோயில்.

¹ தொல். பருதியல், கு. உக.

² தொல். புள்ளியாய்கியல், கு. எக.

(தி. ம.) * துறவிற்குக்காரணமாதோர். † பெருநம்பியாகென.

‡ திரித்துவாயிற்கோட்டமாயிற்று.

அது ¹ “மகோன் புள்ளிமு னத்தே சாரியை” என்பதனால் ஏழனுபின்கண் சாரியைபெற்று, ² “அத்தே வற்றே யாயிரு மொழிமே, லொற்றுமெய் கெடுதி மெற்றென் றற்றே” என்பதனால் மகரங்கெட்டு, ³ “அத்தி னகர மகரமுனை யில்லை” என்பதனால், அகரங்கெட்டு முடிந்தது. ⁴ “அவற்றுள், மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்”, ⁵ “குற்றிய லுகரமு மற்றென பொழிப” என்பதனாலும், ⁶ “புள்ளி யீற்றுமு னுயிர்தனித் தியலாது, மெய் யொடுஞ் சிவனு மவ்வியல் கெடுத்தே” என்பதனாலும் வருமொழி அகரவயி ரேறிற்று. அரசு - அரசாட்சி. துறந்திருந்த, நிலைமொழியீற்றுக் குற்றுகரமும் முற்கூறியவாறே முடிந்தது. குடக்கோவென்பது ⁷ “அகர விறுதிப்பெயர் நிலை முன்னர்,.....ஒற்றிடை மிகுமே” “வேற்றுமைக் கண்ணு மத்தே ரற்றே என்பவற்றால், பெயரொடுபெயர்புணர்ந்து வல்லொற்று மிக்கது. கோச்சேரலென்பது, ⁸ “ஒகார விறுதி யோகார வியற்றே” என்பத னால், ஒகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல் அல்வழிக்கண் எகாரவீற்று அல்வழியே போல வல்லெழுத்துப் பெற்றுமுடிகவென்றவின் வல்லொற்றுமிக்கது. சேர லென்றது அண்ணல், தோன்றல், திரையல், இளவலென்றற்போல்வதோர் லகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல்; அன்றியும் சேரலென்னும் பெயர்த்திரி சொல்லெனினுமடையும். சேரலினங்கோவென்பது “புள்ளி யீற்றுமு னுயிர்” என்பதனால், லகாரவொற்றிற்று நிலைமொழிமேல் வருமொழிமுதல் இகரவயி ரேறிமுடிந்தது. கோவடிக்கென்பது ⁹ “எல்லா * மொழிக்கு முயிர்வரு வழியே, யுட்ப்படு மெய்யி னுருபுகொளல் வரையார்” என்பதனால், வகரவுடம் படுமெய்யாயிற்று. அடிக்கென்றது ¹⁰ “எகார விறுதி ணகார வியற்றே” என்பதனால், ணகாரம் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்றேபோல இதுவும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்று.

அரசென்பதற்கு இரண்டனுருபு விரித்துத் துறந்தென்னும் வினையெச் சத்தோடும், துறந்தென்னும் வினையெச்சத்தை இருந்தவென்னும் பெயரெச் சத்தோடு முடித்து அதனையும் அடிகளென்னும் பெயரோடே முடிக்க.

அரசாட்சியைத்துறந்து திருக்குணவாயிற் கோயிற்கண்ணையிருந்த குட திசைக்கோவாகிய செங்குட்டுவனென்னுஞ்சேரற்கு இளங்கோவாகிய அடிகட் கெனப் பண்பொட்டு விரித்துரைக்க.

இளமைப்பருவத்தே இராசபோகத்தைத்துறத்தல் அருமையால் துறந் தென்றும், அவ்வனம் போகதுகாரந்தவிடத்தே மீட்டும் தவவுருத்தாங்கியிருத்த லருமையான் இருந்தென் றுக்கடறினார்.

¹ தொல். உருயியல், கு. கை.

² “ புணரியல், ” நக.

³ “ ” ” உக.

⁴ “ ” ” உ.

⁵ “ ” ” க.

⁶ தொல். புணரியல், கு. கை.

⁷ “ உயிர்ப்பயங்கியல், ” க. கை.

⁸ “ ” ” அளி.

⁹ “ புணரியல், ” க. கை.

¹⁰ “ புள்ளியயங்கியல், ” க. கை.

இம்முதலிரண்டிற்கும் இத்திணையுங்கூறியது எழுத்தச்சந்திமுடிவும் சொன்முடிமெனக் கொள்க.

இனிப் பொருளாராய்ச்சி எண்வகைய :—அவை திணை, பால், செய்யுள், நிலம், காலம், வழி, வழக்கு, இடமென்பன. அவற்றுள், திணை இரண்டு; ஆவன : அகத்திணை புறத்திணையென்பன. பால் பதினான்கு; ஆவன : கைக்கிளைமுதல் பெருந்திணையுமாய் ¹ ஏழும், வெட்சிமுதல் பாடாண்டிணை இறுவாய் ² ஏழும். செய்யுள் அறுவகை; ஆவன : வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, பரிபாடற்பா, மருட்பாவென்பன. நிலன் நால்வகை; ஆவன : முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தலென்பன. காலம் பன்னிரண்டு; ஆவன : ³ சிறுபொழுதாறும் ⁴ பெரும்பொழுதாறும். வழி பதினான்கு; ஆவன : அகத்திணைவழுவேழும், புறத்திணை வழுவேழும். வழக்கு இருவகை; ஆவன : நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்குமென்பன. இடம் இருவகை; ஆவன : வழக்கிடமும், செய்யுளிடமும்.

இவற்றுள் நிறுத்தமுறையானே அகத்திணைப்பொருட்பகுதிமுதலியன இப்பதிகச்செய்யுளுண் முடியாமையின், அவை முடியுமிடங்கூறுதற்கு, ஆசிரியர் அகப்பொருட்பகுதி கூறுவார், ⁵ “மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ், சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும், வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும், வருணன் மேய பெருமண லுலகமு, முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச், சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே” என முல்லைத்திணையை முதலாகநாட்டி தலின் அம்முறையே அகத்திணைப் பொருட்பகுதி முடியுமிடம் ஈண்டு எடுத்துக்காட்டப்படும்.

⁶ “முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி, நியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே” என்பதனால், முதற்பொருள் இருவகைப்படும். முல்லைத்திணை நிலமுதற்பொருள். ⁷ “காரு மாலையு முல்லை” என்பதனால், அத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதும் கொள்ளப்படும். பெரும் பொழுது : ⁸ “காரோவந்தது” என்பதனால் காரும், சிறுபொழுது : ⁹ “மாலையாயின்” என்பதனால் மாலையுங்கூறினர். கருப்பொருள், ¹⁰ “தெய்வ முனாவே மாமரம் புட்பறை, செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ, யங்வகை பிறவுந் கருவேன மொழிப்” என்பதனாலுணர்க. இந்நிலத்திற்குக் கருப்பொருள் :

¹ ஏழாவன : கைக்கிளைத்திணை, முல்லைத்திணை, குறிஞ்சித்திணை, மருதத்திணை, நெய்தல்திணை, பாலைத்திணை, பெருந்திணையென்பன; இவை அகத்திணையெனப்படும்.

² ஏழாவன : வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாணென்பன; இவை புறத்திணையெனப்படும்.

³ சிறுபொழுதாறுவன : மாலு, யாமம், வைகுறு, காலு, தன்பகல், எற்பாடென்பன.

⁴ பெரும்பொழுதாறுவன : கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதலேனிலென்பன.

⁵ தொல். அகத்திணையியல், கு. ௫.

⁶ “ ” ” ” ச.

⁷ “ ” ” ” கூ.

⁸ சிலப். கால்கோட்காளை, ௧௧௮.

⁹ “ ” கானல்வரி, “பையுடையு”

¹⁰ தொல். அகத்திணையியல், கு. ௧௮.

“கன்று குணிலாக் களியுருத்த மாயவன்” என்பதனால் நெய்வழும், ¹ “அனை விலை யுணவின்” என்பதனால் உணவும், ² “நீர்நகைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்கும்” என்பதனால் மரமும், ³ “கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித் தான்” என்பதனால் மரமும், ⁴ “கானவாரணங் கதிர்வர வியம்ப” என்பத னால் புள்ளும், ⁵ “எறங் கோட்பறை” என்பதனால் பறையும், ⁶ “கோரூல மேய்த்து” என்பதனால் செய்தியும், ⁷ “குடமுதல்.....வேண்டிய பெயரே” என்பதனால் முல்லையாமும், பண்: ⁸ “முல்லைத்தீம் பாணி யென்றான்” என் பதனால் சாதாரியும் கூறினார். உரிப்பொருள்: ⁹ “புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்க, லூட லிவற்றி னிமித்த மென்றிவை, தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே” என்பதனாலுணர்க. ¹⁰ “இருந்தேங்கு வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய்” என்பதனால் இருத்தலும், ¹¹ “பேரருளினீழல்” என்பதனால் இருத்தனிமித்த முங் கூறினார். பிறவுமென்றதனால் நிலமக்களும் நீர்நிலையும் வார்கொடியும் பூவுங் கொள்ளப்படும்; இவற்றுள், ¹² “இளைஞற் கோவலர்” என்பதனால் நிலமக்களும், ¹³ “புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் சென்று” என்பத னால் நீர் நிலையும், ¹⁴ “ஆய்கொடிக்கவலையும்” என்றதனால் வார்கொடியும், ¹⁵ “காயாமலர் மேனி”, ¹⁶ “முல்லை சிகர்மலர்” என்பவற்றும் பூவும் கூறினார்.

குறிஞ்சித்திணை நிலமுதற்பொருள். பெரும்பொழுது: ¹⁷ “அருவி யொ லிக்கு .....மலைகாண் குவம்” என்பதனால் கூதிர்ப்பொழுதும், சிறுபொ முது: ¹⁸ “குன்றத்துச் சென்று வைகியும்” என்றதனால் நன்னியாமமும், கருப்பொருள்: ¹⁹ “நீலப்பறவைமேல்.....புதல்வன் வரும்” என்பத னால் நெய்வழும், ²⁰ “ஐவன வெண்ணெலும்.....கொய்ப்பூந் திணையும்” என்பதனால் உணவும், ²¹ “புலியொடு பொருஉம் புக்முடும்” என்பதனால் மரமும், ²² “கோங்கம் வேங்கை” என்பதனால் மரமும், ²³ “கானக் கோழியுந் தேன்மொழிக் கிள்ளையும்” என்பதனால் புள்ளும், ²⁴ “தொண்டகந் தொடு மின் சிறுபறை தொடுமின்” என்பதனால் பறையும், ²⁵ “கொய்ப்பூந் திணையும்”, ²⁶ “நறவுக் கண்ணுடைத்த” என்பவற்றும் செய்தியும்; ²⁷ “அந்திங் குறிஞ்சி” என்பதனால் யாமும், ²⁸ “குறிஞ்சி பாடுமின்” என்பதனால் பண்ணும், உரிப்

¹ சிலப். ஆய்ச்சியர்குரவை, “கன்று”	¹⁵ சிலப். வேட்டுவவரி, “ஆய்பொன்னரி.”
² “கொலைக்கனக்காதை, க.	¹⁶ “கருத்திறமுரைத்தகாதை, க-உ.
³ “காடுகாண்காதை, எ-அ	¹⁷ “காட்சிக்காதை, க-எ.
⁴ “ஆய்ச்சியர்குரவை, “செந்திலை”	¹⁸ “குன்றக்குரவை, “குருவி”
⁵ “புறஞ்சேரிபிறத்தகாதை, க-எ.	¹⁹ “வேலஞர்”
⁶ “	²⁰ “காடுகாண்காதை, அ-அ-அ.
⁷ “ஆய்ச்சியர்குரவை, “கோவாம”	²¹ “காட்சிக்காதை, உ-க.
⁸ “	²² “க-எ.
⁹ “	²³ “இச.
¹⁰ தொல். அகத்திணையியல், கு. கச.	²⁴ “குன்றக்குரவை, “குருவி”
¹¹ சிலப். கானல்வரி, “பிரிந்தார்”	²⁵ “காடுகாண்காதை, அ-க.
¹² “கொலைக்கனக்காதை, ச.	²⁶ “காட்சிக்காதை, உ-எ.
¹³ “காடுகாண்காதை, க-க-க.	²⁷ “நடுக்காதை, க-க.
¹⁴ “	²⁸ “குன்றக்குரவை, “குருவி”

என்பதனால் மாண்பும், கருப்பொருள்: தெய்வம்: ¹ “கடந்தெய்வங் காப்பத் காட்டி” என்பதனால் வருணனும், உரை: ² “விசைப் பூணந்தற் பெருட் டாக” என்பதனால் மீன்விசையுணவுக்கறிஞர். மா, உமணர் பகடன்றி இந் நிலத்திற்கு விலங்கின்மையின் ஆசிரியர் கூறிற்றிலர்போலும். இனி முதலையும் சுருவும் ³ மாவென்பர்; ⁴ “கெண்டை உஞ்சினை மேய்ந்து கிளர்ந்து போய், முண்ட கத்துறை சேர்ந்த முதலைமா, வண்டல் வாரகரை மாமக ரக்குழாங், கண்டு நின்று கணனுங் கழியெலாம்” எனக் காட்டுவாருளராயினும், அவை மீனெனப்படுவவல்லது மாவெனப்படா; ⁵ “பொறைமலி பூம் புண்ணை” என்பதனால் மரமும், ⁶ “அன்னந் துணைபோ டாட” என்பதனால் புள்ளுங்கூறிஞர். பறை கூறிற்றிலர்; மீன்கோட் பறையென்க. ⁷ “கடல் புக் குயிர்கொன்று வாழ்வார்” என்பதனால் செய்தியும், ⁸ “சித்திரப்பட்டத்துள் .....குற்ற நீங்கிய யாழ்” என்பதனால் யாழும், பண்: ⁹ “துளையர் விளரி” என்பதனால் விளரிப்பண்ணும், உரிப்பொருள்: ¹⁰ “கொளவல்லா யென்னுவி கொள்” என்பதனால் இரங்கலும், ¹¹ “பேரருளிணீழ், விருந் தேங்கி வாழ்வார்” என்பதனால் நிமித்தமும், ¹² “சேரிப் பரதர் வலைமுன் தில்,” ¹³ “பவள வுலக்கை,” ¹⁴ “எறிவனைக ளார்ப்ப” என்பனவற்றால் பரத ரும் பரத்தியரும் துளையரும் துளைச்சியருமாகிய நிலைக்களும், ¹⁵ “நர்ந்தன் டிகை” என்பதனால் நீர்நிலையும், ¹⁶ “அம்மெ ணினரை வடம்புகான்” என்பதனால் வாரார்கொடியும், ¹⁷ “நறுஞாழல் கையி னேந்தி” என்பதனால் பூவுங் கூறிஞர்.

“சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படும்” என்பதனால் சொல்லாத முறையாற் சொல்லவும்படுமென அருத்தாபத்திகோடலானும், ¹⁷ “நடுவுநிலைத் தினையே நண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே” என்பதனானும், ¹⁸ “முல்லைபுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதய ருதுத்துப், பாலை யென்பதோர் பழுவங் கொள்ளுங், காலை யெய்தினிர்” என்பதனானும்போந்த இப்பெற்றித்தாகிய பாலைத்திணை நில முதற்பொருள். பெரும்பொழுது: ¹⁹ “வேனிற் கிழவனொடு வெங்கதிர் வேர் தன், ருனல்ந் திருகித் தன்மையிற் குன்றி” என்பதனால் இருவன்கைவேனிலும், சிறுபொழுது: ²⁰ “படுங்கதி ருமயம் பார்த்திருந் தோர்க்கு” என்பதனால்

- ¹ சிலப். கானல்வரி, “கரியமலர்”
² “ ” “விலவாணர்”
³ என்பவர், இளம்பூரணரும், இறையனார்
 ரகப்பொருளுரையாசிரியரும், அகப்
 பொருள்விளக்க ஆசிரியரும், வீரசோ
 ழியமுடையாரும்.
⁴ குளாமணி, தாட்டுச்சுருக்கம், உஉ.
⁵ சிலப். கானல்வரி, “துறைமேயு”
⁶ “ ” “அன்னந்”
⁷ “ ” “கடல்புத்”
⁸ “ ” “முதற்கடல்கை,”
⁹ “ ” “துளையர்”

- ¹⁰ சிலப். கானல்வரி, “பிரித்தார்”
¹¹ “ ” “வாரித்தரள”
¹² “ ” “பவள”
¹³ “ ” “எறிவனை”
¹⁴ “ ” “தேர்த்ததம்”
¹⁵ “ ” “தம்முடைய”
¹⁶ “ ” “திணங்கொள்”
¹⁷ தொல். அகத்திணையியல், கு. சு.
¹⁸ சிலப். காடிகாண்காலை, சு.ச. - எ.
¹⁹ “ ” “சுரு - க.”
²⁰ “ ” புறஞ்சேரியிறத்தகாலை, சு.ச.

* நண்பகலுங்கூறினார். கருப்பொருள்: தெய்வம், ஆசிரியர் புலப்பட எடுத்தோதிற்திலரோனும், ¹ “கடுங்கதிர் திருகலின்” எனவும், ² “வெங்கதிர் வேந்தன் குணலத் திருகி” எனவும், ³ “ஐயை கோட்டத் தெய்யா வொருசிறை” எனவும், ⁴ “கொற்றவையுங் கொடுமரமுன் செல்லும்” எனவும் கூறுதலானும், பிறவாற்றானும் பரிதியஞ்செல்வனும், திகிரியஞ் செல்வியுமெனக்கொள்க. உரை: ⁵ “ஆரிடை யத்தத் தியங்குந ரல்லது, மாரி வளம்பெரு வில்லே குழவர்” என்பதனால், ஆறெறிந்துஞ் குறைகொண்டும் உன்னுமுணவாம். மா: ⁶ “மானின்று விளிக்கும்” என்பதனால் உழைமான் முதலியனவும், ⁷ “அலர்தலை மராமு முலறுதலை யோமையும்” என்பதனால் மரமும், ⁸ “கானவாரணக் கதிர்வர வியம்ப” என்பதனால் புள்ளும், ⁹ “துண்ணென் றுடியொடு” என்பதனால் பறையும், ¹⁰ “பொருள்கொண்டு புன்செயின்” என்பதனால் செய்தியும், ¹¹ “செந்திறம் புரிந்த செங்கோட்டியாழ” என்பதனால் யாமும், பண்: ¹² “ஆசான் நிறத்தின்” என்பதனால் கார்தாரபஞ்சமமுங் கூறினார்; உரிப்பொருள்: ¹³ “தொடிவளைச் செங்கை தோளிற் காட்டி” எனவும், ¹⁴ “ஆரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கு” எனவும் கூறினமையாற் போக்கும், வாளாது ¹⁵ “போக்கெல்லாம் பாலை” என்றலின், உடன்போக்கும் கொள்ளப் பட்டன. நிலமக்கள்: ¹⁶ “கண்ணி லெயினர்” எனவும், ¹⁷ “இளமா வெயிற்றி” எனவுங்குறலின், எயினரும் எயற்றியரும்; ஈண்டு நீரின்மை நிலை: “நீர்நகைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்கும்” என்பதனாலும், ¹⁸ “நீரின்றி வேனி றெறுநிலம் பாலை” என்பதனாலும் நீரின்மையே இந்நிலத்திற்குச் சிறப்பென வுணர்க. ¹⁹ “அறுநீர்ப் பைஞ்சுனை யாமறப் புலர்தலி, னுருநெற் பொரியும் வெம்மை” என அடப்பாட்டினும், ²⁰ “மரையா மரல்கவர” எனக் கலி யுள்ளும் கூறினார். ²¹ “ஆயகொடிக்கவலையும்” என்பதனால் வார்கொடியும், ²² “கொம்பர் நல்லில வங்களுக்கு விந்தன்” என்பதனால் பூவுங்கூறினார்.

¹ சிலப், வேட்டுவவரி, க.

² “காடுகாண்காதை, சுஉ - ந.

³ “வேட்டுவவரி, ச.

⁴ “கன்வியையாட்டி”

⁵ “காடுகாண்காதை, உ0சு - க0.

⁶ “எஅ.

⁷ “எடு.

⁸ சிலப், புறஞ்சேரியிறத்தகாதை, நஎ.

⁹ “வேட்டுவவரி, “துண்ணென்”

¹⁰ “பொருள்”

¹¹ “புறஞ்சேரியிறத்தகாதை, க0சு.

¹² “ககஉ.

¹³ “நக.

¹⁴ “ந0.

¹⁵ “போக்கெல்லாம் பாலை புணர்த னறுங்குறிஞ்சி ஆக்கஞ்சே ருட லணிமருதம்—நோக்கொன்றி யிலிருக்கை முலை யிரங்க னறுநெய்தல் சொல்லிருக்கு மைம்பாற் றுகை.”

இச்செய்யுள் நாற்கவிராயநம்பியகப்பொருள்விளக்கவுரையின் இறுதியிலும், திருவாய்மொழியீட்டின் “அஞ்சிறையமடநாராய” என்பதன் அவதாரிகைக்குரிய ஜயராமப்பதவுரையிலும் காணப்படுகின்றது; இன்னதாலிலுள்ளதென்று தெரியவில்லை.

¹⁶ சிலப், வேட்டுவவரி, “துண்ணென்”

¹⁷ “இளமா”

¹⁸ திவாகரம், ஐந்தாவது இடப்பெயர்த்

தொகுதி.

(பி - ம்.) * ‘எற்பாடு.’

¹⁹ அகநானூறு, க.

²⁰ கலித்தொகை, க.

²¹ சிலப், காடுகாண்காதை, அஉ.

²² “வேட்டுவவரி, “செம்பொன்.”

இச்சொல்லப்பட்ட ஐந்தினையின் முதல் கரு உரிப்பொருளும் பிறவுமாகிய அகத்திணைப்பொருட்பயன் * உடம்பொடு புணர்த்தியுணர்த்திப் புறத்திணைப் பொருட்பயனும் பிறவும் இவ்வாறு * உடம்பொடு புணர்த்தியுணர்த்துங்காற் புணர்துரைக்கப்பட்டுக் கேட்போர்க்கு இன்பம்பயவாது உணர்வுசலிக்குமாதலின் வந்தன வந்துழிக்காட்டுதலைக்கருதிற்று இவ்வுரையென்க.

இனி, இசைநாடகத்தமிழ்நூலது பகுதியும், இவைபோலப் பெருவழங்கின் ருதலானும், நிலத்தோடும், கலத்தோடும், கண்டத்தோடும், கருவியோடும், நிலையோடும், இயக்கத்தோடும், இருவகை பலவகைவிலக்குறுப்புக் கை கால் வட்டினை பொருள் யோனி விருத்தி சந்தி சுவை சாதி குறிப்பு சத்தவம் அவி நயம் சொல் சொல்வகை வண்ணம் வரி சேதமென்பவற்றோடும் கதையோடும் பலகூத்துக்கூறுங்கால் உய்த்துணர்விலேவோர்க்குச் செவிச்சுவை பயக்குமாதலானும் ஈண்டிவிரியாது விரித்தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக் கொள்க.

இனிப் பதிகச்செய்யுளுள்; முதலீரடியும்போல யாண்டும்விரியாதது உரை பெருகுமென்பதனைக் கருதியெனக்கொள்க.

க - கூ. குணவாயில்.....அறிந்தரு ணீயென

(இதன்பொருள்.) திருக்குணவாயிற்கோயிற்கண்ணே அரசபாகத்தைத் துறந்து தவவுருத்தாங்கியிருந்த குடதிகைக்கோவாகிய செங்குட்டுவமென்னுஞ் சேரற்கு இளங்கோவாகிய அடிகட்குக் குறவரெல்லாரும் திரண்டு சென்று எமதுர் மலைப்பக்கத்துப் பொன்போலும் பூவினையுடையவேங்கை மரத்தின் நிழற்கண்ணே ஒருமுலையிழந்துவந்துநின்றான் ஒரு மாபத்தினி; அவள்பொருட்டு இந்திரன்மார் ஈண்டி வந்து அவள்கொழுநனைக் காட்டி அவளோடும் அவர் எம் கட்புலங்காண விட்புலம்போயவது ஓரதிசயமாயிருந்தது; அதனை நீ அறிந்தருளுவாயாக என்றவளவிலேபென்க.

குன்றக்குரவர் - ஏழனுருபுத்தொகை; குன்றம் - கொடுங்கோணர்க்கு அயலாகிய செங்குன்றென்னுமலை. அது திருச்செங்கோடென்பவாலெனின், அவரயிரார்; என்னை? அத்திருச்செங்கோடு வஞ்சிரகர்க்கு வடகீழ்த்திகைக் கண்ணதாய் அறுபதின்காதவாறுண்டாகலானும், ¹ அரசனும் உரிமையும் மலைகாண்குவமென்றுவந்து கண்ட அன்றே வஞ்சிபுகுதலானும் அது கூடா மையெனென்க.

பொலம்பூ, உவமத்தொகை. நலம் - குளிர்ச்சி. கிளர்தல் - மிகுதல். திரு மாபத்தினி - அழகியவீரபத்தினி; குவ்வுருபு பொருட்டு; அது ² “வரிசைக்கு வருந்தும்” என்றும்போலநின்றது. தமர் - தேவர். ஒடு உடனிகழ்ச்சி. கட்புலம் - கண்ணினதறிவு; கண்ணென்கின்றபுலமுமாம். விட்புலம் - விண்ணிடம். இயம்பூது - அதிசயம்; ³ “இயம்பூதுசான்” என்றார் மணிமேகலையிலும்.

¹ அரசன் - செங்குட்டுவன்; உரிமை - வேண்மான். இவர்கள் மலைகண்டவன்றே வஞ்சிபுகுத்தனை இத்தூற் காட்சிக்காதையிற்காண்க.

² புறநானூறு, ௪௭. ³ மணிமேகலை, ௨௦ - ஆம் காதை, ௫௫.

(பி - ம்.) * ‘உடம்புபுணர்த்தி’

சென்றெனவும், நின்னருளெனவும் வருவிக்க.

குறவர் கூழப் பத்தினிக்கு ஈண்டி வந்து போய் அது இறம்பூதுபோலு மென்னுரென்க.

ஈண்டி வந்து காட்டிக் காணப் போயவென்னும்பெயரோச்சம் அதுவென் னுஞ் சுட்டுப்பெயரோடு முடிந்தது.

போய் அது போப்பதென விகாரம்.

இதனுட் பத்தினிடென்பதுஉம், தமரென்பதுஉம், கொழுநென்பதுஉம் குன்றக்குறவர நிந்தமை குன்றக்குரவையுட் காண்க.

இது மருட்கையென்னு மெயப்பாடு.

க1 - கக. அவனுழை.....உரைப்போன்

(இ - ள்.) குறவர் இளங்கோவடிக்கோடுநாக்கி அறிந்தருளென் மவளவிலே செங்குட்டுவன் அதிசயித்து முகநோக்கப் பரிசில்காரணமாகவந்து அவனுழை யிருந்த சாத்தன் அதனைக்குறிப்பானறிந்து அதுவினைந்ததெல்லாம் யான நிகுவ னென் றுரைக்கின் மவனென்க.

அதுவென்றது, ஒருமுலையிழந்ததனை. பட்டது - விளைந்தது.

கஉ - உ1. ஆரங்கண்ணி.....புருந்தன்

(இ - ள்.) ஆத்தித்தாரையுடைய செம்பியனது பழையநகரங்களில்வைத்து மாறாத விழவுச்சிறப்பினையுடைய புகாராகிய நகரத்திடத்துக் கோலவென்று பெயர்கூறப்படுவானொருவானாகின் தன்னார்க்கண் நாடகந்தானேத்தும் நாடகப் பொதுமகளாகிய மாதவியென்பாளோடுகூடிய ஒழுக்கத்தாலே பெறுதற்கரிய பொருள் தொலைதலின், அவன்மனைவி கண்ணகியென்று பெயர்கூறப்படுவாள்; அவளுடைய காலணியாகிய ஓசையமைந்த சிலம்பினே விற்றல்வேண்டித் தமிழி னது பாடல்சிறந்த சிறப்பினையுடைய பாண்டியனது மிக்கபுகழையுடைய மாட மதுரைக்கண்ணே சென்றுபுக்கானென்க.

நாடகமேத்துமென்றது - நாடகம் தான் இவளாற்சிறப்பெய்துதலின் ஏத் திற்றென்றவாறு. இனி ஏத்துநாடகபெனமாறிப் பதினோரடலாக்கி உரைப் பினு மமையும்; இனி நான்கனுருபுவிரித்து உருப்பிசுமுதலியோர்யாவரும் ஏத்து மெனவுமாம். கணிகையர்பலராதலின், இவளை நாடகக்கணிகையென்றார்; பதிலிலாளென்பது தோன்ற. ஆயிதல் - அனுபவித்தல்; ¹ “இளையார்வினை யாட” என்றார் சிந்தாமணியினும். அரும்பொருள் - அறனும் இன்பமுந்தரும் பொருள். ² “அப்பொரு, டின்னுங் காலைத்தன் னாதனை வில்லைபே” என்றார் பிறரும். கேடுற - அழிவுற. ³ “வஞ்சியும் வறிதே”, “மதுரையும் வறிதே”, “உறந்தையும் வறிதே” என்றாராகலின், இதனைப் பேராச்சிறப்பினையுடைய புகா ரென்றார். காற்சிலம்பு பகர்தல்வேண்டியெனவே தலைக்கோலமுதலிய அணிக ளானதும் முன்னமேதொலைந்தது விளங்குகின்றது. சிறப்பித்பாண்டிய

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௧௩௪௬. ² சீவகசிந்தாமணி, ௧௩௬௬. ³ செதுபாறூற்றப் படை, 10, ௧௨, ௧௩.

னென்றும், பெருஞ்சீர்மாடமதுரையென்றும் அடிகள்புகழ்ந்தார்; இவையும் பழுவீணியால் அழிந்தவென்னுமிரக்கர்தோன்ற. மாடமதுரை புகுந்தன்னென்பது - காட்டினன்றி ஒருநின்கண் உயிரும் பொருளுமிழந்தானென்பது மேல்விளையத் தோன்றி நின்றது.

நகரத்துவாணிகள் கொள்கையாற் கேடுறுதலிற் பகர்தல்வேண்டி மனைவி போடிபுகுந்தன்னென்க.

௨௦ - ௨௨. அதுகொண்டு.....காட்ட

(இ - ள்.) அங்ஙனம் முன்னாட்புகுந்தனையுப் பிற்றைஞான்று அதனைக் கொண்டுபோய் விற்கைக்குப் பீடிகைமறுகிற் செல்கின்றவன் கூற்றுவன்வந் தாற்போல முன்வந்த பொற்கொல்லனைக்கண்டு அவன்கையிற்காட்டவென்க.

கண்டென ஒருசொல்வருவிக்க. அதுகொண்டென்றார், அச்சிலம்பால் மேல்விளைவன தோன்ற; அது அரியாடபுரத்தே புகுகின்றவன் கூற்றத்தையும் உடன்கொண்டு புக்கானென்றாற்போன்றிருந்தது. 10ன், கழிவின்கண்வந்தது.

செல்வோன் கண்டு காட்டவென்க.

௨௩ - ௬. கோப்பெருந் தேவி.....கள்வன் கையென

(இ - ள்.) அங்ஙனங் காட்டக்கண்ட பொற்கொல்லன் இப்பெருவிலைச் சிலம்பு கோப்பெருந்தேவிக்கே ஆவதன்றிப் பிறர் பூணூந்தரமல்லவாதலான், இதனை யான் அரசற்குணர்த்திவருந்துணையும் இக்கோட்டத்திருக்கவெனச் சொல்லிப்போயத் தான் முன்பு பணிக்கணரியில் வஞ்சித்துக்கொண்டு சிலைநின்ற லான் ஆராய்ச்சி சிநிதுபிறந்துவருகின்றசிலம்பினைப் பிறர்நாட்டு ஒருகன்வன் கையிற் கண்டேனென்று அரசற்குரைப்பவென்க.

தான்கொண்டவென்றார், தன்னெஞ்சுறியத் தான்கொண்டதனை இங்ஙனங்கூறினானென்பதுதோன்ற. ஈங்கிருக்கவென்றார், பிரிதோரிடத்தாயின் ணர்காவலர் ஆராய்வரென்றுகருதினானென்பதுதோன்ற. என்றேகியென்றார், அவன்கருத்தும் முயற்சியுந்தோன்ற. சில்லரிச்சிலம்பினையென்றார், தொழிற் பன்மைதோன்ற. பிறனோர் கள்வன் கையிற்கண்டனென்றார், தன்னையும் கள்வனென்றமைதோன்ற.

௨௪ - ௩௦. வினைவினை.....ஈங்கென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன் சொல்லக்கேட்ட பாண்டியன் தான் முற்பவத் திற்செய்த தீவினைவந்து பலிக்கின்றகாலமாதலாலே ஒன்றையுந்தேராணய்க் காவலில் அடிப்பட்டோரையழைத்து இவன்சொன்ன அக்கள்வனைக்கொல்ல அச்சிலம்பையும் அவனையும் இப்பொழுதே இங்கே கொண்டுவருவிராகவெனச் சொல்லக்கருதினவன் காமபரவசனாய் இச்சிலம்பு இவனுடல்தீர்க்கு மருந்தா மென்னுங்கருத்தால் வாய்சோரந்து கொன்று அச்சிலம்பை இப்பொழுதே கொணர்கவென்றுகூறவென்க.

இதனானன்றே ¹ “தென்னவன் ரீதிலன் தேவர் கோமான் கோயி, னல்விருந் தாயினுன்” என்றருத்துமெனக்கொள்க. அச்சிலம்பெனக் கோப்

¹ சிலப், வாழ்த்துக்காதை, செங்குட்டுவற்குட்கண்ணகி உடையுள்ளவினையுடையது.

பெருந்தேவி சிலம்பைச்சுட்டிக் கூறினாழிற் கன்வனைக்கொன்று சிலம்பைக் கொணர்கவென்றானெனினுங் குற்றமில்லை; அக்கருத்தினுன்றே வழக்குரை காதையுள்ளும் “கன்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று” (சுச) என்றதுமென்க. இங்ஙனங்கூறியது, ¹ “பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும், பாவின் மெழுக்த கினவி யானும், பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி யானும், பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானுமென், றுரைவகை நடைபே நான்கென மொழிப்” என்பதனானென்க. இதனை மேல்வருவனவற்றிற்குங் கொள்க.

இதனை ஆராயுநெறி பலவுளவாகவும், அவற்றில் ஒன்றையும் தேர்ந்திலென்பார்யாவதும் தோரானுகியென்றார்; முன்னர்க் கைகுறைத்தன்முதலிய முறைசெய்தோன் இதனைத் தேர்ந்திலென்று அடிகள் இரங்கிக்கூறினார். கன்றியகாவலரென்றார், அவரும் முன்னர்த் தீதுசெய்பாரென்பது தோன்ற.

காலமாதலின் தேரானுகிக் கூடியக் கொன்று கொணர்கவென்றானென இயைக்க.

நக - சு. கொலைக்களம்.....இவளென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கொன்றுகொணர்கவென்று அரசன் கூறக்கேட்ட காவலரும் வினைவினாகாலமாதலிற் கொல்லக் கொலையிடத்தேபட்ட கோவலன் மனைவி தனக்குறியிடங்காணாய் அவடான் பத்தினியாதலிற் பாண்டியன் முன்னர்ச்சென்று அவனுயிர்தேடுநக் கண்ணீருகுத்து அவனாரையும் தன்முலை முகத்தெழுந்த தீயையுண்ணப்பண்ணிய பலரும்புகழப்படும் பத்தினிகாணும் இக்குறவாரசொன்னவனென்றுகூற வென்க.

பாண்டியனும் கூடலுங்கேற்ற உகுத்து ஊட்டியவென்க. கண்ணும் முலை யும் உகுத்த நீரானும் நெருப்பானும் அடுதலும் சுடுதலுஞ்செய்தாளென்ப தாயிற்று. இக்கருத்தானன்றே வாழ்த்தினுள்ளும் “தொல்லை வினையாற் றய நுழந்தாள் கண்ணினீர், கொல்ல வுயிர்கொடுத்த கோவேந்தன்” என்பதூஉம்.

நக - அ. வினைவினை.....என்ன

(இ - ள்.) நீர் முன்னை வினைவினாகாலமென்று சொல்லிப்போந்தீர்; அவர்க்கு வினைவினந்தகாலம் என்னெயென்று அரசன் வினவவென்க.

¹ தொல். செய்யுளியல், கு. களக.

² பாண்டியன் தன்னைகுறைத்ததை மேற் கட்டுரைகாலை [சுச-ருஉ] பிலும், “நாலிளங் கொண்புகழ் நடுதல் வேண்டித்தன், னாடு மழைத் தடக்கை யறுத்து முறை செய்த, பொற்கை நறுந்தார்ப் புனைதேர்ப் பாண்டியன்” (தொல். களவு. கு. க - இளம்; நம்பி. கு. சடு - உரை; இ - வி. கு. சகடு - உரை, மேற்) என்பதிலும், “எனக்குத் தகவன்ற லென்பதே நோக்கித், தனக்குக் கரியாவான்றாயித் தவறிறை, தினைத்தத்தன் கைகுறைத்தான் பாண்டியன் காண, ரெனச்செய்யார் மாணவினை” என்னும் ௧௦௨ - ஆம் பழமொழிச் செய்யுளிலுங்காண்க. இதனை ௧௦௪ - ஆம் திருக் குறையுரையில் “தன்னைகுறைத்தான்” எனப் பரிமேலழகரும் குறிப்பித்தார். இக் கதைபயபுட்கொண்டே “தீமைசெய் தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் முறை பேயோ” என்றார் பரஞ்சோதிமுனியரும்.

௩௮ - செ. விறலோய்.....யானென

(இ. ள்.) விறலோய், கேட்பாயாக; நடுக்கமில்லாத சிறப்பினையுடைய மதுரையாகிய முதுரிடத்து மன்றப்பொதியில்களில் இறைவனுறைகின்ற வெள்ளியம்பலத்துள் யான் துயின்றேனாக; செறிந்த இருளின்கண்ணே அந் நகர்க்குக் காவற்றெய்வமாகிய மதுரைமாதெய்வம் பெரியவருத்தமுற்ற வீர பத்தினிமுன்னர்வந்து வெளிப்பட்டு நினது மிக்ககினத்தால் வெவ்விய அழலை நின்கொங்கையிடத்தே விளைவித்தோய், பைந்தொடி, துங்கட்கு முற்பட்ட நல்வினை முடிந்ததாகலான், நின்கணவனோடு நினக்கு முற்பிறப்பின்கண்ணே குன்றதபுகழையுடைய நல்ல கலிங்கநாட்டுச் சிங்கபுரமென்னு நகரின்கட் சங்கமனென்னும் வாணிகனுடைய ¹ மனைவியிட்டசாபம் இப்பிறப்பின் கண்ணே வந்துமுண்டதாகலின், நீண்டு செறிந்ததோர் கூந்தலையுடையாய், நின்கணவனை இவ்வேளையன்றி நீ இனிப் பதினாறாநட் பகல் நீங்கியபொழுதிற் காண்பை; காணுங்கால் வாணோர்வடிவிற்காண்பதல்லது மக்கள்வடிவிற்காண்ப தில்லையென்றுகூற அவ்வஞ்சமற்ற கட்டுரையினை யான்கேட்டேனென்றுகூற வென்க.

கேட்டி, இகரவீற்று முன்னிலையொருமை வினைத்திரிசொல்; ² “இ ஐ ஆய்” என்னுஞ் சூத்திரத்தான்முடிக்க. அதிராச்சிறப்பு - பகைவரால் நடுக்க மில்லாதசிறப்பு; ³ “நீர்முற்றி மதில்பொருடம்” என்பதனுணர்நக. கொன்றை யஞ்சடைமுடி, ஆகுபெயரான் இமைவன். பொது இல் - பொதியில்; உகர வீறு இகரமாய்த்திரிந்து உடம்படுமெய்யும் பெற்று, ⁴ “கிளந்தவல்ல” என்னும் அதிகாரப்புறனடையான் முடிந்தது. மன்றப்பொதியிலில் வெள்ளி யம்பலத்தென்றது, பொன்னம்பலமுமுண்டாகலின்; என்னை? ⁵ “கண்ணி லாக் கவர்வன கனக கூடமும், வெண்ணிலாச் சொரிவன வெள்ளி வேயுருந், தண்ணிலாத் தவழ்மணித் தலமுஞ் சார்ந்தரோ, மண்ணினு வியன்றில மதலை மாடமே” என்றார் துளாமணியுள்ளார். நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள்; ⁶ உரிச் சொல் ஈறுதிரிந்தது; இனி வினைத்தொகையாக்கி அனுகூலத்தையுடைய இரு னென்பதஞ் சிறந்தது; “நள்ளென் றிறுத்த நடுவுகொள் யாமத்து” என்றா ராகலின். ஆரஞர் - பெரியவருத்தம்; ஆவது கணவனை யிழத்தல்; ⁷ “மக்க ளிழந்த விடும்பையினு மனையா ளிழந்த விடும்பையினு, மிக்க விடும்பை வேல்வேந்தே விதவை யிடும்பை யெனவிளம்பித், தக்க வதனா லென்கழுத்திற் றுலி நீதந் தருளென்று, தொக்க மணிரீண் முடியானைத் தொழுது பின்னுமிவை சொல்லும்” என்றார் பிறரும். வீரபத்தினி, மறக்கற்புடையாள். கோப்பெருந் தேவி, அறக்கற்புடையாள்; ஆக ⁸ ஆரியகற்பஞ் சேரியகற்புமெனக் கற்பு இரு

¹ மனைவி - தீவி; இவள் சாபமிட்ட செய்திமுதலியவற்றை இந்தூற் கட்டுரை காதையாலும், மணிமேகலை, உரு - ஆம் காதையாலும் உணர்க.

² தொல். வினையல், கு. உரு. ³ கலித்தொகை, ௬௭.

⁴ “ குற்றியலுகரப்புவியல், கு. ௭௮.

⁵ துளாமணி, தகரவருணச்சருக்கம், ௭. ⁶ உரிச்சொல் தனி.

⁷ உத்தர. திக்கு. ௧௧௭. ⁸ “ஆரிய கற்பிறேறிய நல்விசை, வண்டார் கூந்த லொண்டொடி கணவ” என்றார்(௧௦)பதிற்றுப்பத்தினும்.

வகை. கொதியழல் - வெவ்வழல், சீற்றம் - மிகுசினம். வினத்தோய், முன்னிதைத்தொழிற்பெயர். முதிர்ந்தல் - முற்படுதல். எனவே நல்வினைமுடிதலா லென்க. ¹ “ஏனைவினையுலப்ப” என்றார் பிறரும். இனி முதிர்வினையால் இவை முடிந்தவென்ன வழக்காறுக்கினும் அமையும். பைந்தொடியும் கூந்தலும் அண்மைவளி. சிங்கல் - குன்றல். வார்தல் - நெடுமை. ஒலி - தழைத்தல். எல்லை - பகற்பொழுது. கோட்டம் - வஞ்சம். கட்டுரை - பொருள்பொதிந்த சொல், உறுதியையுடைய சொல்லுமாம். வினைவினையு யாதென்றுவினாவி னுற்குப் பாண்டியன்வினைவினையு கூறிற்றிலர்; என்னை? அது கட்டுரை காதையில் விளங்கவுரைக்கப்படும்.

இரு - சுடு. அரைசியல்.....செய்யுனென

அங்ஙனம் அரசனோடு சாத்தனாக் கூறக்கேட்ட அடிகள் பொருட்பகுதியை முடிவாக உள்ளுறையாக வகுத்துக்கூறுவார்:

(இ - ள்.) நூலொழுக்கிற்குரிய அரசியலுட் சிறிது ஒழுக்கம் பிழைப்பினும் அவ்வரசரை அறக்கடவுடானே கூற்றமாய்க் கொல்லுமென்பதூஉம், புகழ்மைந்த கற்புடைமகளை மக்களையன்றித் தேவருமுனிவருமுதலாயுள்ளோர் சென்றேத்துதல் இயல்பாகலும், முன்செய்த இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து உருக்கொண்டிருந்து நுகர்விக்குமென்பதூஉமாகிய இம்முன்றுபகுதியும் இச்சிலம்புகாரணமாக முறைமையிற் பிறந்தனவாதலிற் சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயரான் ஒருகாப்பியமாக நாம் நிறுத்துதுமென்று அவ்வடிகள் சொல்லவென்க.

அறம் அறக்கடவுள். பத்தினிக்கு - பத்தினியை. உருத்து - உருக்கொண்டு; முதிர்ந்தென்றுமாம். வினை - தொழில். நாட்டுதும், உயர்நினைக்கண் வந்த இடவழுவமைதித் தனித்தன்மை; அஃது உடன்பாட்டுத் தன்மைபோன்றிருந்தது. பாட்டுடைச்செய்யுள் - பலபாக்களோடு உரைப்பாட்டையும் இசைப் பாட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள். அறம் கொல்லுமென்பது, ² “என்பிலதனை வெயில்போலக் காயுமே, யன்பி லதனை யறம்” என்பதனாலுணர்க.

ஆவதூஉம், ஏத்தலும், ஊட்டலும் இச்சிலம்புகாரணமாகப் பிறந்தன வென ஒருசொல் வருவித்துமுடிக்க.

கக - உ. முடிசெழு.....யருளுகென் றுற்கு

(இ - ள்.) முடிபொருந்திய தமிழ்நாட்டு வேந்தர்மூவர்க்கும் உரியதாகலின், அடிகள் நீரேயருவிச்செய்கவென்று வினாவிய சாத்தற்கென்க.

கெழுவென்னுஞ்சாரியை, ³ “லனவென வருஉம் புள்ளி யிறுதிமு, னும் முங் கெழுவு முனிப்புடப் பிறவு, மன்ன மரபின் மொழியிடைத் தோன்றிச், செய்யுட் டொடர்வயின் மெய்பெற நிலையும்” என்னுஞ்சூத்திரத்துள், அன்ன மரபின் மொழியிடைத்தோன்றி என்பதனால் அவ்விருபுண்கிறேறுச்சொல்லும் அல்லாதனவும் சாரியைபெற்று முடிவனவுளவென்றாராகலின், புள்ளியிறல்

¹ தாழையார். க. ² திருக்குறள், ஊ. ³ தொல். குற்றியலுகார்புண்கியல், கு. எக.

லாதவழிவந்த சாரியைச்சொல்லென்க்கொள்க. 'சாரியையாவது சொல் தொடர்ந்துசெல்லு நெறிக்கணின்று அதற்குப் பற்றக்கோடாகச் சிறிது பொருள்பயந்ததும் பயவாததுமாய் நிற்பது. அவற்றுள் இது சிறிதுபொருள் பயப்ப நிற்பது; பொருந்துதலென்னும் பொருண்மைசாரும். மூவர்க்கு முரியது, புகாரினும் மதுரையினும் வஞ்சியினும் சிகழ்ந்ததாகலின். அடிகள், அண்மைவிளி. என்றற்கு - தான் பாடக்கருதி வினாவினசாத்தற்கு; அங்ஙனங் கூறுது இங்ஙனங் கூறினாரென்க. என்சொல்லியவாரோடுவெனின்,— இச்செய்கின்ற காப்பியம் மூவேந்தர்க்குமுரியதென்பதனால், ஏனையோரை இவர் புகழ்ந்துரைப்பாராகலின், பாற் காப்பியஞ்செய்யக்கடவேமென்பதுகருதி நீரே அருளுகளை ஏகரவினுப்பொருண்மைதோன்ற இதகருதி இதுசொன்னாற்கு அவர் கருதியபொருளிறகு உடம்படாது சொல்லிற்கு உடம்பட்டா ரென்பதாயிற்று.

இனித் தாம் வழுத்துக்கொண்டதனைக் கூறுவார்.

கஉ - ௩. அவர் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலும்

(இ - ள்.) அவர்மனத்தில் மகளிர் வாழ்த்துதலையுடைய பாடலும்,

மங்கலம் - கலியாணம். இதனை மங்கலவாழ்த்துக் காதையுமென்னுது பாடலுமென்றது என்னையோவெனின்,—இஃது ஆசிரியப்பாவால் வாராது கொச்சக்கலியால் வருதலானும், கதையையுடையது காதையாமாதலானும், அவ்வாறு இதிற்குச் சிகழ்ச்சியின்மைடானும், வாழ்த்தும் உரையும் பாடலு மான வருதலானும் இங்ஙனம் பெயர்கொடுத்தாரெனவுணர்க. அஃது அற்றாக; மேலும் கானல்வரி, வேட்டுவவரி, ஆய்ச்சியார்குரவை, துன்பமாலை, ஊர் சூழ்வரி, வஞ்சினமாலை, குன்றக்குரவை இவைமற்றையும் காதையென்றிலரா லெனின்,—அவற்றைக்கூறாத்தும் சில வேறுபாடு கருதிப்போலும். என்னை வேறுபாடெனின்,—அவை சத்தமுடிவிற் கூடினும்.

க௩ - ௪. குரவர் மனையறம் படுதத காதையும்

(இ - ள்.) இருமுதுகுரவரும் இவரை இல்வாழ்க்கையில் அடிப்படுத்த வேண்டி வேறுபடவிட்ட காதையும்,

க௪ - ௫. நடநவின் மங்கை மாதவி பரங்கேற்று காதையும்

(இ - ள்.) ஐயாண்டில் தண்டியம்மீடித்து வழாண்டு நடநவின்மாதவி மங்கைப்பருவத்தே அரங்கேற்றினகாதையும்,

க௬. அந்தி மாலைச் சிறப்புச்செய் காதையும்

(இ - ள்.) அந்திக்காலத்துமாலைசெய் சிறப்புச்செய்த காதையும்,

க௭. இந்திர விழவு ரெடுத்த காதையும்.

(இ - ள்.) அந்நகரின்கண் இந்திரனுக்கு விழுவெடுத்தகாண்தும்,

க௮. கடலாடு காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனமெடுத்த விழவிறுதியிற் கடலாடினகாதையும்,

௧௯. மடலகிழ் கானல்வரியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கடலாடிய கோவலனும் மாதவியும் கழிக்கான சீடத்த யாழ்ப்பாட்டு நிகழ்த்திய கானல்வரியும்,

இஃது இசைப்பாவாற்பெற்றபெயர். இதனுள்ளும் கதைநிகழாமையுணர்க.

௨௦. வேனில்வந் திறுத்தென மாதவி யிரங்கிய காதையும்

(இ - ள்.) இளவேனில்வந்து தலைப்பட்டதாகப் பிரிந்தமாதவி வருந்திய காதையும்,

௨௦ - ௧. தீதுடைக் கனாத்திற முரைத்த காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணகி தான்கண்ட தீங்கையுடைய கனாவின் திறத்தைத் தேவந்திக்கு உரைத்தகாதையும்,

இது கலிவெண்பாட்டாகலின், ¹ “ஒருபொரு ணுதலிய வெள்ளடி யிய லாம், நிரிபின் றி வருவது கலிவெண் பாட்டே” என்பதனாற் கனாநிலையுரைத்தற் பொருண்முடியாகிய பாலதனைக்கூறுதலிற் காதையாயிற்றெனவுணர்க.

௨௧. வினாத்திறத்து நாடுகாண் காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணகியார் மதுரைமுதூர்யாதென வினாவின் திறத்தையுடைய சோனாட்டின்வளனை அவர்கண்டகாதையும்,

இனிக் கவுந்தியடிகள் வினவின் திறமெனவும், பிறர்வினவுந்திறத்தையுடைய எனவுமமையும்.

௨௨. காடுகாண் காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மருதநிலமாகிட நாட்டினைக்கண்டு இன்புற்றவர் பாலைநிலமாகிய காட்டினைக்கண்டு துன்புற்றகாதையும்,

௨௩. வேட்டுவவரியும்

(இ - ள்.) வேட்டுவமகளாகிடசாலினி கொற்றவை உருக்கொண்டாடிய கோலச்சாரியும்,

“இருவகை பல்வகையென்னும் விலக்கோ, டரியவுறுப் புப்பதினொராட்டுக் - குரவை வரி, * சொக்க மவிநய நாடக மென்றிவற்றாற, நக்கவனே யாடலா சாண்” என்றமையான், வரியென்பது கோலச்சாரி; இது வேட்டுவமகளாகிய சாலினி கொற்றவை யுருக்கொண்டு தீடுதலின்; ² “கொற்றவை கொண்ட வனிகொண்டு நின்றவிப், பொற்றொடி மாதர் தவமென்னை கொல்லோ” என்பதனாலறி. கூத்துன்படுதலின், நாடகவரிப்பெயராய், வேட்டுவவரி நிகழ்தலின் இது வேட்டுவவரியாயிற்று.

இது கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

௨௪. தோட்டலர்.....இறுத்த காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணகியோடு மதுரைப் புறஞ்சேரியிற் சென்று விட்ட காதையும்.

¹ தொல். செய். கு. ௧௬௬. ² வேட்டுவவரி. (ய - ம்) * ‘கோலம்’, ‘சேதம்.’

௭௪ - இ. கறங்கிசை யூர்கான் காணையும்

(இ - ள்.) முழங்காநின்ற மூரசொலியையுடைய மதுரையைக் கோவலன் கண்டகாதையும்.

௭௫ - கூ. சீர்சா னங்கை யடைக்கலக் காதையும் .

(இ - ள்.) அழகெல்லாமமைந்த கண்ணகியாகியநங்கையை மாதரிபாற் கவுந்தியடிகள் அடைக்கலங்கொடுத்தகாதையும்.

௭௬. கொலைக்களக் காதையும்

(இ - ள்.) கோவலன் கொலைக்களப்பட்டகாதையும்,

௭௭. ஆய்ச்சியர் குரவையும்

(இ - ள்.) தம் சேரிக்கு உற்பாதசாந்திபாக மாதரிமுதலாயுள்ள ஆய்ச்சியர் குரவைக்கூத்தாடின முறைமையும்,

“குரவை யென்பது கூறுங் காலைச், செய்தோர் செய்த காமமும் விறலு, மெய்த வுரைக்கு மியல்பிற் மென்ப” எனவும், “குரவை யென்ப தெழுவர் மங்கையர், செந்நிலை மண்டலக் கடகக் கைகோத், தந்நிலைக் கொட்பரின் ருட லாகும்” எனவுஞ் சொன்னாராகலின், இதுவும் ஆய்ச்சியரிடத்து நிகழ்தலான் ஆய்ச்சியர்குரவையெனக் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

௭௮ - அ. தீத்திறங் கேட்ட துன்ப மாலையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன் கொலையுண்ட தீத்திறத்தைக் கண்ணகி கேட்டித் துன்புற்ற இயல்பும்,

இதுவும் ஊர்குழுவரியும் சிறிது கதைநிகழ்ச்சியுளவெனினும் மருட்கை யென்னு மெய்ப்பாடும் அவலம் அரற்றுக் கவலை கையாறென்னுமிவையும் நிகழ்தலியல்பினுன் இதனை மாலையென்றொருளக் கொள்க.

௭௯ - கூ. நண்பக னடுங்கிய ஐர்குழுவரியும்

(இ - ள்.) எல்லாருங்காண நானிறந்து வெளிப்பட்டவுருவினொடு கண்ணகி ஊர்குழுவந்த ஊர்குழுவரியும்,

கண்ணகி ஊர்குழுவருவதனைப் பத்தினிப்பெண்டிர் கண்கூடாகக் காண்ட லின் இஃது ஊர்குழுவரி யென்பதாயிற்று.

இதுவும் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

௮௦ - அ. சீர்சால் வேந்தனொடு வழக்குரை காணையும்

(இ - ள்.) புகழ்மைந்த தென்னனொடு கண்ணகி வழக்குரைத்தகாதையும், உரைகாதை, வினைத்தொகை; இறப்பு.

௮௧. வஞ்சின மாலையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தானுரைத்த வழக்குந்தோற்று உயிருந்தோற்றநெடுஞ் செழியன்மேலியைநோக்கிக் கண்ணகி வஞ்சினங்கூறிய இயல்பும்,

வஞ்சினமாவது-மேற்கோள். இக்கலிவெண்பாட்டுப்பத்தினித்தன்மைத்தா டிய ஒருபொருளையே கருதிக்கூறிய இயல்பையுடைத்தாக்கலின், மாலையென்றார்.

அக. அழற்படு காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வஞ்சினங்கூறினவள்முலைமுகத்தாழ்ந்ததி அவளே விய இடமெங்கும் பட்டு எரித்தகாதையும்,

அக - உ. அருந்தெய்வந் தோன்றிக், கட்டுரை காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அழற்படுதலின் அதற்காற்றாது மதுரைமாதெய்வம் அவ்வழறணித்தற்குவந்து இவளது பவத்தொடர்பு கட்டுரைத்தகாதையும்,

அஉ - ஈ. மட்டலர் கோதையர் குன்றக் குரவையும்

(இ - ள்.) மதுவொழுமலர்ந்த கோதையினையுடைய குறத்தியர் இவ்வே வேங்கைநிழற்கண் கண்டதற்கு உற்பாதசாந்தியாக முருகவேளேநோக்கி அக் குன்றின்கண் ஆடிய குரவையும்,

ஆய்ச்சியர்குரவையிற் கூறி பது இதற்குங்கூறுக. கோதையென்று பாடங் கூறிக் கோதைக்கு அவர்களெடுத்த குரவையெனினும் அமையும்.

அங. என்றிவை யனைத்துடன்

(இ - ள்.) என்று சொல்லப்பட்ட இவ்விருபத்துநான்குடனே,

அச. காட்சி—(இ - ள்.) காட்சிக்காதையும்,

கற்காட்சியும், குறவர் பாகுடக் காட்சியமென்க.

அச. கால்கோள்—(இ - ள்.) கற்கொண்ட காதையும்,

கற்கோள் கால்கோளென விகாரம்.

அச. நீர்ப்படை—(இ - ள்.) அக்கொண்டகல்லினைக் கங்கையாற்று நீர்ப்படுத்தினகாதையும்,

அச. நடுகல்—(இ - ள்.) அக்கல்லினை நட்டகாதையும்,

அடு. வாழ்த்து—(இ - ள்.) அங்ஙனநடுங்கல்லான பிரதிட்டையும் விழவும் பெற்ற பத்தினிக்கடவுள் செங்குட்டுவனையும் நெடுஞ்செழியனையும் பெருங்கிள்ளியையும் வாழ்த்தினகாதையும்,

அடு. வரந்தரு காதையொடு

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வாழ்த்தியகடவுள் அவரோடு கனகவிசயர்முதலிய ஆரியமன்னருள்ளிட்டார்க்கு வரங்கொடுத்தகாதையோடே,

ஒரி, ஒப்பலொப்புரை; எண்ணெடுவுமாம். தருதல் - கொடை.

அசு. இவ்வா றைந்தும்—(இ - ள்.) முப்பதுமென்றெண்ணப்பட்ட,

அஎ. உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்

(இ - ள்.) உரையிடையிட்டனவும் பாட்டுடையனவுமாகிய செய்யுளை,

அனைத்துடன் காதையொடு இவ்வாறைந்தும் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச்செய்யுளென்க. உம்மை முற்று.

அ.அ. உரைசா லழக னாருள

(இ - ள்.) புகழைமந்த இளங்கோவடிகள் அருளிச்செய்ய,

அருளுகென்றற்கு அருளவென்க.

அ.அ - க. மதுரைக் கல்வாணிகள் சாத்தன் கேட்டன

(இ - ள்.) மதுரைக் கூலவாணிகளுள் சாத்தன் கேட்டனன்;

கூலம் எண்வகைத்து; அவை:— நெல்லு, புல்லு, வரகு, தினை, சாமை,

இறுங்கு, 'காசை, இராசி; பதினெண்வகைத்தென்பர் கூத்தநூலாதி.

கூடு. சிதது—(இ - ள்.) இவ்வரைபுதை

கூடு. பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின் மரபென்

(இ. என்.) அறப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பாலாகிய அப்பால்களின் வகையைத்தொகுத்த செய்யுளின் பதிகத்தினது மரபு இதுவென்க.

என்னென்னும் அகைச்சொல் ஆசிரியப்பாவிற்கு முடிபு சிறப்புடைத்த.

அபுகட்கு அறிந்தருளியேன இருந்தசாத் தன் உரைப்போன் இவனென, வினைவினவு யாதென, விற்றைய, கேட்டனன்யானென, அறங்குற்றுவதும் உயர்ந்தோரேத்தும் ஊட்டுமென்பது உம் காரணமாகப் பெயரான் நாட்டும் யாம் ஒரு பாட்டிடைச்செய்யுளென, அருளுகென்றற்கு அருளாக் கேட்டன னென்க.

அறுபத்தெட்டாமழிபுட் “கடலாடு காதையும்” எனக் குறளழியும், (அந்) “வாழ்த்து வரந்தரு காதையொடு” எனச் சிந்தழியும் (அஃ) “இவ்வா றைந்தும்” எனக் குறளழியும் வந்து, ¹ “ஈற்றய லடியே பாசிரிய மருங்கிற், நேற்ற முச்சீர்த் தாகு மென்ப” என்ற ஆசிரியர், ² “இடையும் வரையார் தொடையுணர் வோரே” என்றதனற் குட்டச் செந்துக்காயிற்று.

இது, கார்ப்பொருளுள்ளும் அகத்திணைக்கண்ணது இன்பமாகலாலும், புறத்திணைக்கண்ணது பொருளும் அறனுமாகலானும் வீடொழிந்த முடிபு கூறிநின்றது. அதனுணன்மே, ⁸ “மணிமே கலைமே லுரைப்பொருண் முற்றிய சிலப்பதிகாரம்” என்பாரானதுவு மென்க.

ப தி க ம் மு த் தி ற் று.

¹ தொர்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. சு.அ.

" " " ४४.

¹ இதனைச் சிலப்பதிகார இறுதிக்கட்டுரையிற் காண்க.

உரைபெறுகட்டுரை.

க. அன்றுதொட்டுப் பாண்டியனாடு மழைவறங்கூர்ந்து வறுமை பெய்தி வெப்புநோயுங் குருஷர் தொடரக் கொற்கையிலிருந்த வெற்றி வேற்செழியன் நங்கைக்குப் பொற்கொல்லராயிரவரைக்கொன்று கள வேள்வியால் விழவொடுசொந்திசெய்ய நாடுமலிய மழைபெய்து நோயுந் துன்பமு நீங்கியது.

உ. அதுகேட்டுக் கொங்கிளங்கோசர் தங்கனாட்டகத்து நங்கை க்கு விழவொடுசொந்திசெய்ய மழைதொழிலென்றும் மாருதாயிற்று.

ங. அதுகேட்டுக் கடல்குழிலங்கைக் கபவாகுவென்பான் நங் கைக்கு நாட்பலிபீடிகைக்கோட்டமுந்துறுத்தாங்கு அரந்தைகெடுத்து வரந்தருமிவளோன ஆடித்திங்க ளகவையினாங்கோர் பாடிவிழாக்கோள் பன்முறை யெடுப்ப மழைவீற்றிருந்து வளம்பலபெருகிப் பிழையா விளையு னுடாயிற்று.

ச. அதுகேட்டுச் சோழன்பெருங்கிள்ளி கோழியகத்து எத்திறத் தானும் வரந்தருமிவளோர் பத்தினிக்கடவுளாகுமென நங்கைக்குப் பத்தினிக்கோட்டமுஞ்சமைத்து நித்தல்விழாவணி நிகழ்வித்தோனே.

உரைபெறுகட்டுரை முற்றிற்று.

உ. கொங்கிளங்கோசர் - குறும்புசெலுத்துவார் சிலவீரர்.

ங. நாட்பலிபீடிகைக் கோட்டம் - நித்தலும் பலியிடுமிடத்தையுடைய கோட்டம். அரந்தை - துக்கம். பிழையாவிளையுள் - குன்றாவிளையுள்.

ச. கோழி - உறையூர். எத்திறத்தானும் - வேண்டினார் வேண்டியவாறெழ் லாம். நித்தல்விழாவணி - நித்தமாகிய அணிவிழா.

உரைபெறுகட்டுரை - உரைத்துப்போதுகின்ற கட்டுரை

க. அன்றுதொட்டு.....நோயுந்துன்பழுவீங்கியது

அன்றென்றது கதையை உட்கொண்டு நின்றது; ¹ “வெள்வா னெறிந்த னன் விலங்குடையுத்தது, புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந்துடன் பரப்ப, மண்ணக மடந்தை வான்றுயர் கூரக், காவலன் செங்கோல் வீளையு வீழ்ந்தனன், கோவ லன்” என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) பாண்டியனாடு அன்றுதொடங்கி மழைவறத்தன்மிக்கு அதன னே வறுமையுற்றுத் தொழுநோயும் குருவும் இடைவிடாதுநலிதலிற் கொற் கைக்கணிநுந்த இளஞ்செழியன் நங்கைக்கு ஆயிரம்பொற்கொல்லரைப் பலி யிட்டுக் களவேள்வியாற் சாந்திசெய்து விழுவெடுத்தலானே அவனாடு மிகவும் மழைபெய்து முற்கூறியவறுமையும் நோயுரீங்கிற்று.

வெப்பு - தொழுநோய்; ² “வெப்பின்முப்பழச்சுனை” என்றாராகலின். இது வெதுப்பெனினு மமையும்.

உ. அதுகேட்டு.....மாறாதாயிற்று

(இ - ள்.) அங்கனம் செழியன் நன்மைசெய்த அனுவரீங்குதலின் அத னைக்கேட்டுக் கொங்குமண்டலத்து இளங்கோவாகிய கோசரும் நங்கைக்கு அங் கனம் சாந்தியும் விழவுஞ்செய்தலான் அனுவரீங்குதலோடே மழை பெய்தற் குறையில் பெய்யுநாளென்றும் வழுவாதாயிற்று.

பெய்யுநாளென்றது திங்கண்மும்மாரியை; பருவநாளெனினுமமையும்.

௩. அதுகேட்டு.....நாடாயிற்று

(இ - ள்.) அதுகேட்டுக் கடலை அகழாகவுடைய இலங்காபுரத்துக் கயவாகு வென்று பெயர்கூறப்பட்ட அரசன் நங்கைக்கு அங்கனம் நாடோறும் பலி கொள்ளுதலையுடைய பலிபீடத்தை முந்தச்செய்து பின்பு கோட்டமுமமைத்து முற்கூறிய துன்பங்களைக்கெடுத்து நமக்கு வேண்டும்வரங்களை இவள்தரு மென்று துணிந்து ஆடித்திங்களிடத்தே ஆட்டைவிழுவாகத் தன்னகரவீதி தோறும் உலாச்செய்விக்க மழை குறைவின்றி நிலைபெறுதலானே அன்றே பொய்யாதுவினையும் விளைவினையுடைய நாடாயிற்று அவனாடு.

பாடி - நகரி.

௪. அதுகேட்டு.....நிகழ்வித்தோனே

(இ - ள்.) அதனைக்கேட்டுச் சோழநாட்டு உறையூரிடத்தே பெருநற்றிள்ளி யரசனாகியவனவன் இவள் பத்தினிக்கடவுளாதலின், எத்திறத்தானும் நமக்கு அரசந்தையைக்கெடுத்து வரந்தருமெனக்கருதி நங்கைக்கு அங்கனம் கோட்ட முமமைத்து நித்தல்விழவும் நடத்தினுனென்க.

எத்திறத்தானுமென்றார், இவள்பிறந்த உரிமைபற்றி. கோழியென்றது, ஒருகோழி நிலமூக்கியுத்தால்யானையோடு பொருது அதனைப் போர்தொலைத்தல்

¹ சிலப். கொல்களக்காதை, உகக - எ. ² சீவகசித்தாமணி, எடு.

கண்டு அந்நிலத்திற்குச் செய்த நகர்க்குப் பெயராயிற்று; ¹ “முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய, புறஞ்சிறை வாரணம்” என்பர்மேலும். நித்தல்விழா - சேலி. அரந்தை - துன்பம்.

உரைபெறுகட்டுரை-இவைமுற்கூறிய கட்டுரைச்செய்யுள். ² “உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்து, ஓரரசா ஸ்டிகளாளுள்” என்றமையால் காப்பியங் கட்டுச் சிறுபான்மை இவ்வுறுப்புக்களும் சில வந்மொனக்கொள்க. என்னை? ³ “உரையும் பாடையும் விரவியும் வருமே” என்பது அணியியலாகலின்.

உரைபெறுகட்டுரை முற்றிற்று.

நாற்சிறப்புப்பாயிரம்.

வேண்பா.

நீழருங் குன்ற நிழல்கா லு மண்டிலத்துக்
கோடுகோ டாய்த்தோன்றுங் கொள்கைத்தே -- கூடலார்
கொண்டாடுஞ் செஞ்சொற் குடக்கோ முனிசேன
றண்டா வுரைமுத் தமிழ்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நலத்தகு நால்வரென் றேதிய நான்முகத் தோன்படைத்த
குலத்ததி கார வணிகர் குலபதி கோத்ததமிழ்ப்
புலத்ததி கார ருறைபதி பூம்புகார் போற்றிநின்ற
சிலப்பதி காரஞ்செய் நானேஞ் சேரர் சிகாமணியே.

இவ்விரண்டும் பழைய செய்யுட்களே; இயற்றியவர் பெயர் விளங்கவில்லை.

¹ சிலப். நாயகன்காதை, உசள - அ. ² சிலப். பதிகம், அள-அ

³ “ஒருதிறப் பாட்டினும் பலதிறப்பாட்டினும், முரையும் பாடையும் விரவியும் வருமே” தண்டியலங்காரம், பொதுவணியியல், கு. ௧௧: என்பதில் இவ்வடி காணப்படுகின்றது.

(பி - ம.) * ‘செய்தான்சேரனன்பர் சிகாமணியே.’

மு த ல ல வ து புகாரீர்க்காண்டம்.

க.—மங் கலவாழ் த் துப்பாடல்.

¹ திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப் போற்றுதுந்

[†] கொங்கலர்தாரச் சென்னி குளிர்வெண் குடைபோன்றிவ்
வங்க னுலகளித்த லான்

² ஞாயிறு போற்றுது ஞாயிறு போற்றுதுந்

௫ காவிரி நாடன் நிகிரிபோற் பொற்கோட்டு

மேரு வலந்திரித லான்

³ மாமழை போற்றுது மாமழை போற்றுது

நாமரீர் வேலி யுலகிற் கவனளிபோன்

மேனின்னு தான்கரத்த லான்

௧௦ பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்

வீங்குரீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோ

டோங்கிப் பரந்தொழுக லான்

ஆங்கு,

பொதியி லாயினு மிமய மாயினும்

க. திங்களைப்போற்றுதும் திங்களைப்போற்றுதமென்னுமடிக்கு, சிறப்
பின் கண் வந்தது.

௬. அங்கணுலகு - அழகிய உலகிடம். [பொருளுக்கும் மேலாகநின்று.

அ. நாமரீர் - அச்சத்தைத்தருகின்ற கடல். க. மேனின்னு - எல்லாப்

கக. வீங்குரீர் - நிறைந்த ரீர்.

க-கஉ. இவை நான்கு சிந்தியல் வெண்பாவும் செம்பியனையும் புகாரினை
யும் சிறப்பித்தன.

௧௩. ஆங்கு - ஆதலால்.

¹ "முத்திர்தாப்பன்" (௧௦) என்னும் புறப்பாட்டு இதனுடன் ஒப்பிடற்பாலது.
இது குடைமங்கலத்திற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத். கு. ௧௦ - இளம்; கு. ௧௧ - த.)

² இது திசிரியைப்புகுணத்தரைத்ததற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத். கு. ௧௧ - த.)

³ "மதிவாழி ரவிவாழி மழைவாழியே" (தக்க. கடவுள். ௧ - உரை) என்பதற்கு
இது மேற்கோள். இத்தொடர், "திங்களைப்போற்றுதும்" என்பது முதலிய மூன்
றையும் பின்பற்றிநிதிருமுறை இங்கே அறிதற்பாலது.

(பி - ம்.) * 'புகாரீர்க்காண்டம்.' † 'கொங்கலரார்ச்'

௧௫¹ பதியெழு வறியாப் பழங்குடி * கெழீஇய
பொதுவறு சிறப்பிற் புகாரே யாயினு
நடுக்கின்றி நிலைஇய வென்ப தல்லதை
யொடுக்கங் கூறு நயர்ந்தோ நுண்மையின்
முடித்த கேள்வி முழுதுணர்ந் தோரே

௨௦ அதனால்,

² நாகநீ ணகரொடு நாகநா டதனொடு
போகநீள் புகழ்மன்னும் புகார்நக ரதுதன்னின்
மாகவா னிகர்வண்கை மாநாய்கன் குலக்கொம்ப
† நீகைவான் கொடியன்னு ளீராளுண் டகவையாள்

௨௫ அவனாந்தான்,

‡ போதிலார் திருவினாள் புகழுடை வடிவென்றுந்
தீதிலா வடமீனின் நிறமிவ டிறமென்று
மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய பெருங்குணத்துக்
காதலாள் பெயர்மன்னுங் கண்ணகியென் பாண்மன்னோ

௩௦ ஆங்கு,

௧௬. பொதுவறு சிறப்பு - தனக்கே உரிய சிறப்பு.

௧௪ - ௧. பொதியில் இமயம் புகாரென்ற மூன்றினையும் ஒருவாற்றான்
ஒப்புரைக்கின்றார்.

௧௭ - ௨௦. (பு) நிலையார் நிற்பதாக. கேள்வியான் முழுதுணர்ந்தோர் அப்
படிப் புகழினல்லது இம்மூன்றிடத்திற்கும் ஒடுக்கங் கூறார்; உயர்ந்தோருண்
மையானென்க. புகார்ச்சிறப்புக்கூறியவாறு. அதனால் - ஆதலால்.

௨௧ - ௨. நாகருலகத்துடனும் தேவருலகத்துடனும் போகம் நீன்புகழ்
இவை பொருந்தும்.

௨௩. மாக வான் - விண்ணின் மேகம்.

௨௪. ஈகை - பொன்.

௨௬. போதிலார் திரு - போதில் நிறைந்த திரு; இவள்வடிவென வருவிக்க.

௨௮ - ௧. வயங்கிய பெருங்குணத்துக் காதலாள் - விளங்கிய பெருங்
குணத்தார் காதலித்தவள்.

இவளை முன்கூறிற்று; கதைக்குநாயகியாதலின்.

¹ "பதியெழு வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ" (மலைபடு. ௪௭௧.)

² இங்ஙனம் "மேலதாகர் மேலதாகர் போன்மயங்கி வீழவே" (தக்க. ௫௦௫)
என்பதற்கு மேற்கோள்.

(பி - ம்.) * 'தழீஇய.' † 'ஈங்கை.' ‡ 'போதில்வாழ்.'

பெருநில முழுதானும் பெருமகன் தலைவைத்த
வொருதனிக்குடிசனோ யெந்தோங்கு செல்வத்தான்
வருநிதி பிறர்க்கார்த்து மாசாத்து வானென்பா
னிநுதிதிக் கிழவன்மக னீரெட்டாண் டகவையான்

௩௫ அவனுந்தான்,

மண்டேய்த்த * புகழினுன் மதிமுக மடவார்தம்
பண்டேய்த்த மொழியினு ராயத்துப் பாராட்டிக்
கண்டேத்துஞ் செவ்வேனென் றிசைபோக்கிக் காதணாற்
கொண்டேத்துங் கிழமைமான் கோவலனென் பான்மன்னோ

௪௦ அவரை,

இருபெருங் குரவரு மொருபெரு நானான்
மணவணி காண மகிழ்ந்தனர் † மகிழ்த்துழி
யானை பெருத்தத் தணியிழையார் மேலீஇ
மாநகர்க் ‡ கீந்தார் மணம்

௪௫ அவ்வழி,

முரசியம்பின முருடதிர்தன முறையெழுந்தன பணிலம் வெண்
யாசெழுந்ததொர் படியெழுந்தன வகலுண்மங்கல வணியெழுந்
மாலேதாழ் சென்னி வயிரமணித் தூண்கத்து [தது

௩௧ - ௩. பெருமகன் முன்வைக்கப்பட்ட வணிகராகிய தன் கீளையாடு
கூடி உயர்ந்தசெல்வத்தினை யுடையான். இது ¹ சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழு
கல்; எனவே தமக்குத் தாமே வணிகராகிய வணிகரென்றவாறாயிற்று. மாசாத்து
வான் - குடிப்பெயர்.

௩௬ - ௬. மண்டேய்த்த புகழ் - புகழ் சிறுகும்படி வளர்ந்தபுகழ். மடவார்
ஆயத்துக் கண்டேத்துஞ் செவ்வேனென்று கண்டார்கொண்டேத்துங் கிழமை
யான்.

௪௩ - ௪. யானையெருத்தத்தின்மேல் அணியிழையாரையிருத்தி மாநகர்க்கு
ரார்.

௪௬. முருடு - மத்தளம்.

௪௭. அகலுன் - ஊரிலே. மங்கலவணியெழுந்தது - மாங்கலிய சூத்திரம்
வலஞ்செய்தது.

௪௮. மாலேதாழ் சென்னித்துண்.

¹ “சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுக்கல் செல்வத்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.”—(திருக்குறள், இட.௪.)

(பி - ம) * ‘புகழினுடையான்’ † ‘மகிழ்த்துழி’ ‡ ‘சுய்த்தார்மணம்’

நீல விதானத்து நித்திலப்பூம் பந்தர்க்கீழ்

௧௦ வாணார் மதியஞ் சகடணைய வானத்துச்
சாலி யொருமீன் றகையானைக் கோவலன்
மாழுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத்
தீவலஞ் செய்வது காண்பார்க ணேன்பென்னை
விரையினர் மலரினர் விளங்கு மேனிய

௧௧ ருரையினர் பாட்டின ரொகிந்த நோக்கினர்
சாந்தினர் புகையினர் * தயங்கு † கோதைய
ரேந்திள முலையின ரிடித்த சுண்ணத்தர்
விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை
முனைக்குட விரையினர் முகிழ்த்த மூரலர்

௧௨ போதொடு விரிகூர்தற் பொலனறுங் கொடியன்னார்
காதலற் ‡ பிரியாமற் கவவுக்கை ளெகிழாமற்
மீதறு கெனவேத்திச் சின்மலர் கொடுதுவி
‡ யங்க ணுலகி னருந்ததி யன்னுளை
மங்கல நல்லமளி யேற்றினார் தங்கிய

௧௩ விப்பா லிமயத் திருத்திய வாள்வேங்கை
யுப்பலைப் பொற்கோட் டுழையதா வெப்பா லுஞ்
செருமிகு ‡ சினவேற் செம்பிய
னொருதனி யாழி ** யுருட்டுவோ நெனவே.

௧௦ - ௧௩. சந்திரன் உரோகிணியைச்சேர அருந்ததியினது தகையானைக் கோவலன் கலியாணம்பண்ணுவது.

௧௪ - ௧௬. விரையினர் மலரினராகிய விளங்குமேனியர்; பிறவுமன்ன. இவை வினைக்குறிப்புப்பெயர்.

௧௦. இச்சொல்சுப்பட்ட கொடியன்னார்.

௧௩. உலகினருந்ததி, இல்பொருளுவமை.

௧௬. உழையதாம்படி (௬௮) உருட்டுவோனென (௬௪) அமளியேற்றினு ரென்க.

1 "அங்க னிருவிசம்பு விளங்கத் திங்கட், சகடம் வேண்டிய துகடர் கூட்டத்து .....வதுவைமன்னிய மகனிர்" (அகநானூறு, ௧௧௬.)

2 "டலவகை விரித்த வெதிர்பூம் கோதையர், பலர்தொகு பிடித்த தாதகு கண்ணத்தர்" (மதுரைக்காஞ்சி, ௩௬௮ - ௬.)

(பி - ம்) * 'தயங்குமேனியர்.' † 'பிரியாமைக் கவவுக்கை ளெகிழாமமை.' ‡ 'அங் கனிவிசம்பினருந்ததியன்னார்.' § 'தெயிலேல்.' ** 'உருட்டுகோள்.'

க - கூ. திங்களை.....அளித்தலான்

(இ - ள்.) நாம் திங்களைப்போற்றுவேம்; திங்களைப்போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், தாது பரத்தல்செய்த மாஸையுடைய சென்னியுடைய குளிர்ச்சியையுடைய வெண்குடைபோன்று பொதுவற இவ்வுலகிற்கு அளி செய்தலானென்க.

இது பண்பும் பயனும் கூழை உவமம். கொங்கு - தாது. அம் - அழகு. கண் - இடம். போற்றுகும் - பன்மைத் தன்மை; ¹ “அம்மாம்” என்னுஞ் சூத்திரத்துக் கடத்தவால் முடிந்தது.

இது ² “நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழன் மரபு”

ச - சு. ஞாயிறு.....திரித லான்

(இ - ள்.) நாம் ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்; ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், காவிரிநாட்டையுடையாணுடைய ஆழிபோலப் பொலிவு பெற்ற கொடுமுடியையுடைய மேருவை வலமாகத் திரிதருதலானென்க.

திக்கிரி - ஆக்கினுசக்கரம். இது தொழிலுவமம்.

எ - கூ. மாமழை.....சுரத்தலான்

(இ - ள்.) நாம் பெரிய மழையைப் போற்றுவேம்; பெரிமழையைப் போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், அச்சத்தைத்தரும் கடல்குழலகிற்கு அவன் அளிசெய்யுமாறுபோல மாறாது மேலாய்நின்று தன்பெயலான் வளத்தைச் சுரத்தலானென்க.

நாம் - நாமமென உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது; புகழெனினுமமையும்; ஏழ்வகைப் பெயருமாம். வேலி - சூழ்தல். அளி - கொடை. மேனின்று - மேலாய் நின்று. தான், அசை. சுரத்தல் - இடைவிடாதுசொரிதலுமாம். உலகிற்குச் சுரத்தலானென இயையும்.

க0 - கஉ. பூம்புகார்.....ஒழுகலான்

பூம்புகார், விகாரம்; பூ - பொலிவு.

(இ - ள்.) நாம் ³ புகாரைப் போற்றுவேம்; புகாரைப்போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், மிக்க கடலை வேலியாகவுடைய உலகின்கண் அவன் குலம்புகழ்வார் இதனையும் புகழ்வாராகவினென்க.

உலகிற்கு - உலகின்கண்; உருபுமயக்கம்; ⁴ “யாதனு.....சாரும்” என்பதனுள் முடிந்தது; ⁵ “தில்லைச் சூழ்பொழிற்கு” என்றற்போல.

திங்களை முற்கூறினார், இத்தொடர்நிலைச்செய்யுட்குச் சிறந்த முதன் மொழி அதுவாகலான். இத்திங்கள்முதலியவற்று இவனளித்தல்முதலிய செய்கையொத்தலான், இவையும் இவனாற் சிறந்தனவென்பதாம். இறப்பப்

¹ தொல். வினையியல், கு. ௫.

² தொல். வேற்றுமையங்கியல், கு. உக.

³ புறத்திணையியல், கு. ௩௧.

⁴ திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௧௬௭.

⁵ புளர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

புணந்துரைத்தற்கு, “குடைநீழல் மரபு” என்றதனால் கொடையும் திகிரியும் உயர்ச்சியும் புணந்துகூறியவராயிற்று.

கூட - கூ. ஆங்கு .....முழுதுணர்ந்தோரே

(இ - ள்.) அப்படிப்போற்றினல்லது, முனைவனாலின் முடித்தகேள்வியான் என்துப்பொருளையுமுணர்ந்தபெரியோர், பொதியில் இமயம் புகாரொன்னும் இம்முன்னும் ஒருகண்மையவாதலான், ஆதியிற்றேனரிச் சலிப்பின்றி நிலைபெற்றனவென்று கூறினல்லது, அவற்றிற்கு அந்தமுண்டென்று கூறார்; அவற்றில் உயர்ந்தோருண்டாகலானென்க.

ஆயினுமென்பது ஒரெண்ணிடைச்சொல்; ¹ “கிளந்த வல்ல வேறுபிறதோன்றினும், கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே” என்னும் புறனடையாற் கொள்க. பதியெழுவறியா - பதியினின்றும் பெயர்தலையறியாத; எனவே பகையின்மைகூறிற்று. பழங்குடி - தொன்மரபு; ஆதிகாலத்தேறிய குடியுமாம். கெழீஇய - பொருந்தின. பொதுவதுசிறப்பு - தனக்கேஉரியசிறப்பு. ஒடுக்கம் - முடிபு. உயர்ந்தோர் - முனிவனும், இறைவனும், அரசனும்; இனி உயர்ந்தோர் - அகத்தியனும் இருடிகளும் பழங்குடியினுள்ளாராமென்றுமாம்; என்றது இமயத்தோடும் பொதியிலோடுமுள்ள இருடிகளையும் புகாரினுள்ள வணிகரையும் உவமித்தவாரும். உண்மையின் - உண்டாகலின். முடித்தகேள்வி - கரைகண்டகேள்வி.

இவற்றாற் செம்பியன்சிறப்பும் புகார்ச்சிறப்பும் கூறியவராயிற்று.

உ௦. அதனால் - (இ - ள்.) அஃது அத்தன்மையதாகலான்,

என்றது, புகார் நிலைபெறுடையதாகலாற் போகமும் புகழும் நிலைபெறுடையவென்றவாறு.

உக - ச. நாகநீ ணகரொடு.....அகவையாள்

(இ - ள்.) சுவர்க்கம் ² பவணமென்னும் இவற்றிற்குள்ள புகழும் போகமும் நிலைபெற்ற அப்புகாரென்னு நகரின் கண் மழைபோல்வழங்கும் கையை யுடைய மாநாய்கனுடைய குலத்திற்கேன்றிய கொம்புக்கொடியும்போல்வான்; பன்னீரான்டிற்ருட்பட்ட பிராயத்தாளாயினுனென்க.

நாகநீணகர் - சுவர்க்கம். நாகநாடு - பவணம். போகநீள்புகழ், உம்மைத் தொகை; இருபெயர்க்கண்வந்தது; எதிர்நிரனிறை. மன்னும் - நிலைபெறும்; இடைநிலைவிளக்கு. மாக வான்-விசும்பின்மேகம். மாநாய்கன், சிறப்புப்பெயர். ஈகை - பொன்; வான்கொடி - வானவல்லி; பொன்மெய் வானவல்லியென்க. அவற்றோடுமொக்க மன்னும் புகாரெனினுமமையும்.

உரு. அவளுந்தான் - (இ - ள்.) அவள்தான்,

உம்மை இசைநிறை.

¹ தொல்காப்பியம், இடைச்சொல்லியல், கு. ச. ௮.

² பவணம் - நாகலோகம். சுவர்க்கத்திலும் நாகலோகம் போகத்திற் சிறத்ததென்பது சைனதாற்றினிபு.

௨௬ - கூ. போதிலார்.....என்பான்மன்றோ

(இ - ள்.) போதிற்பொருந்திய திருமகளுடைய புகழுடையவழவு இவன் வழவையொக்குமென்றும், பழுதில்லாத அருந்ததியுடைய புகழையுடைய கற்பு இவன் கற்பையொக்குமென்றும் உலகின்மாதரார் தன்னைத்தொழுதேத் தும்படி விளங்கிய பெருங்குணங்களைக் காதலிப்பான்; அவன்யாரெனிற கண்ணியென்று பெயர்கூறப்படுவானென்க.

பெயரால் வேறுபடுமென்பதாம். திருவினான், ஒருபெயர். தீது - ¹ பிறர் நெஞ்சு புகுதல். திறம் - கற்பு. மன்னும், இடைச்சொல். புகழ், இடைநிலை விளக்கு. பின்வருகின்ற இவனென்பதனை முன்னுங்கூட்டிக. மன்னும் ஒவும் இடைச்சொல்.

௩௦ - ச. ஆங்கு.....அகவையான்

(இ - ள்.) அப் புகாரினிடத்து * நெடுநிலைமுழுவதையும் தனியேயாளுவர் கரிகாலனைமுதற்குடியாகவைத்து எண்ணுதலையடைய ஒப்பற்றகுடிகளின் மிக் கோங்கிய செல்வத்தையுடையான்; அவன்யாரெனின், தன்னுடையபொருளை இல்லாதார்க்குளும் மாசாத்துவானென்று பெயர்கூறப்படுவான்; அவ்விரு நிதிக்கழுவனுடையமகன் பதினாண்டிற்கு உட்பட்ட பிராயத்தானென்க.

பன்னிரண்டும் பதினாறுமாகிய பிராயத்தின் முதிர்ந்தல் மரபன்மையின், அகவையான் அகவையானென்றார். ஒப்பின்மையின்மிகுதிசூழுவார் ஒரு தனிக்குடியென்றார். ஒடி - இன்; உருபுமயக்கம்; உறழ்பொரு; இதுவும் புற னடையான் முடிந்தது. வருநிதி - நல்வினையார் ¹ கலத்தினுங் காலினும் வருநிதி; நியாயத்தால் வருநிதியுமாம். பிறர்க்கு - பொருளற்றார்க்கு; நிதியற்றார்க்கும் நல்வினைசெய்தார்க்குமென்றுமாம்.

பலர்க்கென்றும்பாடம்; அங்கு இல்லாராகிய பலர்க்கென்க. ஆர்த்தும் - நிறைவிக்கும்; துகர்விக்குமென்றுமாம். மாசாத்துவான், இயற்பெயர். இரு நிதிக்கழுவன், சிறப்புப்பெயர்.

௩௫. அவனுந்தான்—(இ - ள்.) அவன்றான்.

நன்றும் உம்மை இசைநிறை.

௩௬ - கூ. மண்டேய்த்த.....என்பான்மன்றோ.

(இ - ள்.) மண்ணைத்தொலைத்த புகழினையுடையான், பண்ணைத்தொலைத்த மொழியினாகிய மதிபோலுமுகத்தினையுடைய மடவார் தம் காதுலால் உலகிற்குண்டேத்தப்படுஞ்செவ்வேனென்று அவ்வினையைத் தமதாயத்தின்கட் பாராட்டிப் பரப்பிக் காமாகுறிப்பினால் உட்கொண்டி எடுத்துத்தற்குரியான்; அவன்யாரெனின், கோவலனென்று பெயர்கூறப்படுவானென்க.

‘மண்டேய்த்த’ என்றார், புகழ்வளரப் பூமி சிறுகலான்; மண் இடத்திற் சிறிது என்றார் வள்ளுவனாரும். புகழினான், எழுவாய். மண்டேய்த்த-பண்ணைக் கெடுத்த. செவ்வேனென்றார், வேள் இருவருளராகலின். முருகவேளைச் செவ்

¹ மணிமேகலை, ௨௨ - ஆம் காலை, ௪௬ - ஆம் அடி முதலியவற்றைப்பார்க்க.

² சிலப், மனையறம், ௭. (பி - டு) * ‘தேயிதிலம்.’

வேனென்றது, ¹ “ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு” என்பதனால். போக்கி - எந்
கும் போகப்பண்ணி; பரப்பியென்றபடி. கொண்டு - காமக்குறிப்பினால் உட்
கொண்டு. கிழமை - உரிமை.

இனி, மடவாரென்பதற்குப் பூமாதும் கலைமாதும் சயமாதும் புகழ்
மாதும் புவிமாதமென்று கூறி, இவர், அழகிற்கும் அறிவிற்கும் ஆண்மைக்
கும் புகழுக்கும் பொறைக்கும் இவனென்றுட்கொண்டு ஏத்துங் கிழமையா
னென்னுமமையும்; ² “கலையின தகலமுங் காட்சிக் கின்பமுஞ், சிலையின
தகலமும் வீணைச் செல்வமு, மலையினி னகலிய மார்ப் பன்னல்திவ், வுலகினி
லிலையென வொருவ னுயினான்” என்றற்போல.

இனி, மொழியினுலென்றுபாடமாயின், மடவார் திரண்டுவே மொழி
யாலே புகழினான் செவ்வேளென்று இசையைப்பரப்ப ஏனையோரும் காதன்
மையாற் கொடை அழகு வீரம் இவற்றிற்குரியான் யாவனென்ற கோவல
னென்று பெயர் சொல்லப்படுவானென்றவமொன்று; இப்பொருளுக்கு,
போக்கி - போக்கவென்க.

கண்ணகியை முற்கூறினார், பத்தினியை ஏத்துதல் உட்கோளாகலான்.

௪௦ - ௪௨. அவரை.....மகிழ்ந்துழி

(இ - ள்.) அத்தன்மையாரைக் குரவரிருவரும் ஒருபெருநாளிலே மணவணி
காணவேண்டி மனமகிழ்ந்தனர்; மகிழ்ந்த அளவிலே யென்க.

உழி - அளவு.

௪௩ - ௪. யானை.....சந்தார் மணம்

(இ - ள்.) அவர் அணியிழையாரை யானையெருத்தத்து இருந்தி அம்மா
நகர்க்கு இவர்மணமென்னுமகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தாரென்க.

எருத்தம் - புறக்கழுத்து. இரீஇ - இருத்தி. சந்தாரெனவே அறிவித்தா
ரென்பதாயிற்று. சிலமகளிரையணிந்து யானையேற்றி அறிவித்தல் மரபு.

௪௫ - ௭. அவ்வழி,.....அணியெழுந்தது

(இ - ள்.) அவ்விடத்து, முரசமுதலிய இயம்பின்; முருடுமுதலிய அதிர்ந்
தன; பணிலமுதலிய முழங்குதல் எழுந்தன; வெண்குடைகள் அரசனுயர்
வெழுந்தபடி எழுந்தன; மங்கலவணி ஊரெங்கும் எழுந்ததென்க.

முருடு - பத்தல்; மத்தளமுமாம். அகலுள் - தெருவுமாம்,

௪௮ - ௯. மாலைதாழ்.....பந்தர்க்கீழ்

(இ - ள்.) மாலைதங்கிய சென்னியையுடைய வயிரமணித் தூணிரைபொ
ருந்திய மண்டபத்து நீலப்பட்டு மேற்கட்டியின்கீழ்நிறுத்தின முத்தின்பந்த
ரிடத்தேயென்க.

நீலவிதானங்கூறினார், முத்து ஒளிபெறுதல்நோக்கி; அஃது அக்காலத்து
முத்துநோக்குவார் ஒப்புக்கு விரித்து நோக்குப. பூ - பொலிவு.

௫௦ - ௫௩. வானூர்.....நோன்பென்னை

¹ திருமுருகாற்றுப்படை, ௨. ² சீவகசித்தாமணி, ௪௬௬.

(இ - ள்.) மதியம் சகடனைந்தநாளிலே பார்ப்பான் மறையிற் சோதிடங் கத்துள் வணிகர்க்குக் கூறியநெறியிலே சடங்குகாட்ட இவர் இங்நனம் தீவலஞ் செய்கின்ற இதனைக் காண்கின்றவர் கண்கள் முற்பவத்திற்செய்த தவம் யாது காணென்பாராயும்,

காண்கின்றவர்கள்நோன்பு என்னையெனினுமமையும். சுகடி - உரோகினி, மாமுதுபார்ப்பான் - பிதாமகன் ; புரோகிதனுமாம்.

நசு - இ. விரையினர்.....நோக்கினர்

(இ - ள்.) விளங்குமேனியர், விரையினராய் மலரினராய் உரையினராய் பாட்டினராய் ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வையினராயும்,

நசு - எ. ¹ சாந்தினர்.....சுண்ணத்தர்

(இ - ள்.) எந்திளமுலையினர், சாந்தினராய்ப் புகையினராய்க் கோதையராய்ச் சுண்ணத்தினராயும்,

நசு - கூ. விளக்கினர்.....மூரலர்

(இ - ள்.) முகிழ்த்தமூரலர், விளக்கினராய்க் கலத்தினராய் முனைப்பாலிகையினராய் நிறைகுடத்திட்ட கை புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற் புணர்ந்தனராயும் நிரையினர்கள்,

ஒருசொல் வருவிக்க.

சு0 - சுஅ. போதொடு.....எனவே

(இ - ள்.) கூந்தலையுடைய கொடியன்னார், இவளும் தன்காதலனைத் தன்கண்ணினும் நெஞ்சினும் பிரியாமற் புணர்வோளாக; இவள்காதலனும் இவளை அகத்திட்டகை * புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற் புணர்வோனாக; இருவரன் பும் சருவதா ஒருவரன்பாகவென நினைந்து தம் வழிபடுதெய்வத்தை மனத்தால் வணங்கி அவ்வகையேத்திப் பின்பு சிலமலரைத்தூவி, இப்பால் இமயத்திருத்திய வேங்கை பொற்கோட்டு உப்பாவிடத்ததாயே நிற்பதாக; எப்பாலும் தன்போர்மேம்பட்ட வேலையுடைய கரிகாலன் மாறில்லாத தன்திகிரியை உருட்டுவோனாகவெனச் சொல்லி, உலகில் அருந்ததியன்னுனை அமளியேற்றிஞரென்க.

கொடியன்னார், பிரியாமல் நெகிழாமல் தீதற்கென ஏத்தித் தூவி அருந்ததியன்னுனை உழையதாக உருட்டுவோனாகவென அமளியேற்றிஞரென்க.

இது பிராசாபத்தியம்.

பா, மயங்கிகைச் கொச்சகக்கலிப்பா.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முற்றிற்று.

¹ மதுரைக்காஞ்சி, ககஅ - கூ.

(பி - ம்.) * 'புல்லும்போதுதெகிழாமல்.'

இரண்டாவது மவனியறம்படுத்தகதை.

- உரைசால் சிறப்பி னரைசுவிழை திருவிற்
பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்
முழங்குகடன் ஞால முழுவதும் வரினும்
வழங்கத் தவாஅ வளத்த தாகி
- ௫ யரும்பொரு டருஉம் விருந்திற் றேள
மொருங்குதொக் கன்ன அடைப்பெரும் பண்டங்
கலத்தினுங் காலினுந் * தருவன ரீட்டக்
குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வ
1த்தகு திருவி னருந்தவ முடித்தோ
- க0 ருத்தர குருவி னொப்பத் தோன்றிய
கயமலர்க் கண்ணியுங் காதற் கொழுநனு
மயன்விதித் தன்ன மணிக்கா லமளிமிசை
நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் திருந்துழிக்
கழுநீ ராம்பன் முழுநெறிக் குவளை

க. உரைசால் சிறப்பு - புதுமுதலந்த சிறப்பு.

உ. பரதர் - கடலோடிகள்.

சு. வழங்க - உபசரிக்க. தவா - கெடாத.

ரு. விருந்திற்றேம் - பரதேசங்கள்.

க. அத்தேயங்களிற் பொருள்களின் தொகுதி கூறுவார், தேம் ஒருங்கு தொக்கன்னவென்றார்.

அ. குலத்திற்குன்ற - குலதருமத்திற்குன்றாத. செல்வர் - இருவர் பிதாக்களும்.

க - க0. அத்தகு.....தோன்றிய - அங்ஙனம் தக்க திருவினையுடைய அருந்தவமுடித்தோர் போகபூமியில் தோன்றுமாறுபோலத் தோன்றிய.

எ. கலத்தினுங் காலினுந் தருவனரீட்டுதலால் (ரு) விருந்திற்றேளம் (சு) ஒருங்குதொக்கன்னபண்டம் (சு) வழங்கத் தவாஅப்பெருக்கத்தாகி (க) அரசு விழை திருவினையுடைய (உ) கடலோடிகள் மலிந்தநகர் (க0) உத்தரகுருவினை யொக்கும்படி (க) செல்வர்க்குத் தோன்றிய கண்ணகியுங்கோவலனும்.

இவர்தோன்றுதலான் நகர் உத்தரகுருவை ஒத்தது.

கரு யரும்புபொதி யவிழ்ந்த சுரும்பிமிர் தாமரை
வயற்பூ வாச மனைஇ யயற்பூ

மேதகு தாழை விரியல்வெண் டோட்டுக்
கோதை * மாதவி சண்பகப் பொதும்பர்த்
தாதுதேர் துண்டு மாதர்வாண் முகத்துப்

உ௦ புரிகுழ லளகத்துப் + புகலேக் கற்றுத்
திரிதரு சுரும்பொடு செவ்வி பார்த்து
மாலேத் தாமத்து மணிரிதைத்து வகுத்த
கோலச் சாளரக் குறுங்க ணுழைந்து
வண்டொடு புக்க மணவாப்த்தென்றல்

உரு கண்டுமகிழ் வெய்திக் காதலிற் சிறந்து
விரைமலர் வாளியொடு ; வேனில்வீற் றிருக்கு
நிரைநிலை மாடத் தாமிய மேறிச்

சுரும்புணக் கிடந்த நறும்பூஞ் சேக்கைக்
கரும்பும் வல்லியும் பெருந்தோ ளொழுதி

௩௦ முதிர்கடன் ஞால முழுவதும் விளக்குங்
கதிரொருங் கிருந்த காட்சி போல
வண்டுவாய் திறப்ப ரெடுநிலா விரிந்த
வெண்டோட்டு மல்லிகை விரியன் மாலையொடு
கழுநீர்ப் பிணையன் முழுநெறி பிறழ்த்

௩௫ தாரு மாலையு மயங்கிக் கையற்றுத்
தீராக் காதலிற் றிருமுக நோக்கிக்
கோவலன் கூறுமோர் குறியாக் கட்டுரை

1 குழவித் திங்க ளிமையவ தேத்த
வழகொடு முடித்த வருமைத் தாயினு

௪௦ ி முரிதி னின்னோ டுடன்பிறப் புண்மையிற்

௩௫. இருவரது புணர்ச்சி கூறுவார், 'தாரு மாலையு மயங்கி' என்றார்.
கையற்று - செயலற்று; புணர்ச்சியால் அவசராகி.

௧௧. கண்ணியும் கோவலனும் (௧௩) இடைநிலத்திருந்துழித் (உச) தென்
றல் (உரு) கண்டுமகிழ்வெய்திச் சிறந்து (உ௭) ஏறியிருந்து (உ௯) எழுதிக்
(௩௫) கையற்றெனக்கூட்டுக.

இனி நயப்புக் கூறுகின்றது.

௪௦. உரிதின் - உரித்தாக.

1 குழவியென்றும் இளமைப்பெயர் திங்கையடுத்தவருமென்பதற்கு இது மேற்
கோள், (தொல். மாபு. கு. உச - பேர்; தன். மயில. கு. ௩௮௭.)

(பி - ம்) * 'மாதவிச்' + 'புலிலேக்கற்று.' † 'வேனில்வீற்றிருத்ததெடுநிலை.' ‡ 'உரி
திதுதின்னோடு.' 'உரிதினினினோடு.'

பெரியோன் றருக திருதத லாகென
வடையார் முனையகத் தமர்மேம் படுநர்க்குப்
படைவழங் குவதோர் பண்புண் டாகலி
ஹருவி லாள் னெருபெருங் கருப்புகி

சுசு லிருகரும் புருவ மாக * வீக்க
மூவா மருந்தின் முன்னர்த் தோன்றலிற்
தேவர் கோமான் நெய்வக காவற்
† படைநினக் களிக்கவத னிடைநினக் கிடையென
வறுமுக வொருவனோர் பெறுமுறை யின்றியு

சுசு மிறுமுறை காணு ! மியல்பினி னன்றே
யஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச்
செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா ட் வீத்தது
மாயிரும் பிலி மணிநிற ** மஞ்சைநுநின்
சாயற் கிடைந்து தண்கா னடையவு

சுசு மன்ன நன்னுதன் மென்னடைக் கழிந்து
நன்னீர்ப் பண்ணை †† நனிமலர்ச் செறியவு
மளிய தாமே சிறுபசுங் கிளியே
குழலும் யாழு மமிழ்துங் குழைத்தநின்
மழலைக் கிளவிக்கு வருந்தின வாகியு

சுசு மடநடை மாதூரின் †! மலர்க்கையி னீங்கா
துடனுறைவு மரீஇ யொருவா வாயின
நறுமலர்க் கோதைநின் னலம்பா ராட்டுநர்
மறுவின் மங்கல வணியே யன்றியும்

சுசு - ஐ. காமனுக்கு வென்றிகொடுத்தலால் அமர்மேம்படுநரதுமுறை
மை இவட்குக் கூறப்பட்டது.

சுசு. இவளைத் திருமகளாக்கி அமிர்தின்முன்பிறத்தல் கூறப்பட்டது.

சுசு - ஐ. இவ்வாறு ஒருரிமையின்றியேயும் குமரவேள் தன்கையில்
வேலொன்றையும் இரண்டாக்கித்தந்தது எம்மை வருத்தும் இயல்பினுன்றே.

சுசு. நன்னுதல், முன்னிலைப்பெயர். ஐசு. செறிதல் - ஒளித்தல்.

சுசு. குழைத்தல் - கூட்டுதல்; இன்பொருளுவமை.

சுசு. கிளி (சுசு) நீங்காவாயின; அதனுல் (சுசு) அளியவென்க.

சுசு. நலம்பாராட்டுநர் - ஒப்பிப்பார். சுசு. மங்கலவணி - 'இயற்கையழகு.

¹ 'அடையார்...சக்க' என்னும் பகுதி, தக்கயாகப்பரணியில், சுசு - ஆம்
தாழ்சையுறையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

(பி-ம்) * 'நய்தனன்.' † 'படைநினக்கித்தனன்.' ‡ 'இயல்பினன்றே.'
§ 'நத்தனன்.' ** 'மஞ்சைநுநின்' †† 'தனிமலர்.' ‡‡ 'மலர்க்கையின்காதுடனுறைவு.'

- பிரிதணி யணியப் பெற்றதை யெவன்கொல்
 கூடு பல்லிருங் கூந்தற் சின்மல ரன்றியு
 மெல்லவிழ் மாலையொ டென்னுற் றனர்கொ
 னுன நல்லகி னறும்புகை யன்றியு
 மான்மதச் சார்தொடு வந்ததை யெவன்கொ
 நிருமுலைத் தடத்திடைத் தொய்யி லன்றியு
 ௭௦ மொருகாழ் * முத்தமொ டுற்றதை யெவன்கொ
 நிற்கண்முத் தரும்பவுஞ் சிறுகிடை வருந்தவு
 மிங்கிவை யணிந்தன ரென்னுற் றனர்கொன்
 மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே
 காசறு விரையே ககும்பே தேனே
 ௭௧ யகும்பெறற் பாவா யாகுயிர் மருத்தே
 பெருங்குடி வாணிகள் பெருமட மகளே
 மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ
 வலையிடைப் பிறவா வமிழ்தே யென்கோ
 யாழிடைப் பிறவா விசையே யென்கோ
 ௮௦ தாழிருங் கூந்தற் றையா னின்னையென்
 றுலவாக் கட்டுரை பலபா ராட்டித்
 தயங்கிணர்க் கோதை தன்னொடு தருக்கி
 வயங்கிணர்த் தாரோன் மகிழ்ந்துசெல் வழிநாள்
 வாரொலி கூந்தலைப் பேரியற் கிழத்தி
 ௮௧ மறப்பருங் கேண்மையோ டறப்பரி சாரமும்
 விருந்து புறந்தருஉம் பெருந்தண் வாழ்க்கையும்
 வேறுபடு திருவின் லீறுபெறக் காண
 வுரிமைச் சுற்றமோ டொருதனி புணர்க்க

௮௪. பிரிதணி அணிதலாற் பெற்றபயன் என். [நாற்றம்.

௮௬. எல் - ஒளி. என்னுற்றனர் - என்னவுறவுடையார். ௮௭. நானம் -

௮௮. மான்மதம் - புழுகு கத்தூரிமுதலாயின. வந்ததை - வந்தவுறவு.

௭௦. உற்றதை - உறவு. ௭௨. என்னுற்றனர் - என்னபித்தேதினார்.

௮௧. உலவாமை - ஒழியாமை. ௮௨. தருக்கி - மிக்கு.

௮௪. (பா) பேரிற்றிழத்தி - கோவலன் மாதா.

௮௫. கேண்மை - சுற்றத்தாரைப்பேணுதல். (பா) அறப்பரிகாரம் - துறந்
 தாரைப் பூசித்து அறத்தைப் பரிகரித்தல். ௮௬. பெருந்தண்வாழ்க்கை-இல்லறம்.

௮௭. வேறுபடுதிருவின் - நானுவிதமான செவ்வத்தோடே. வீறு - பெருமை.

௮௮. உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திள்ள. ஒருதனியாகப் புணர்க்கவென்க.

யாண்டுசில கழிந்தன விற்பெருங் * கிழமையிற்
௧௭ காண்டகு சிறப்பிற் கண்ணகி தனக்கென்.

வேண்டா.

¹ † தூமப் பணிகளொன்றித் தோய்தா லெனவொருவார்
காமர் மனைவியெனக் கைகலந்து - நாமந்
தொலையாத விற்பமெலாந் துன்னினுர் மண்மே
னிலையாமை கண்டவர்போ னின்ற.

௧ - ௨. ² உரைசால்.....மாநகர்

(இ - ன்.) புகழமைந்த சிறப்பினைபுடைய அரசரும் விரும்பும் செல்வத்
தையுடைய பரதரான் மிகுதிபெற்ற பயன்மிக்க மாநகரென்க.

அரசென்பது, ³ “குடிமை யான்மை” என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘நிலையின
வாயினு, மஃநினை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்’ என்பதனால் முடிந்தது;
சிறப்பும்மை விரிக்க.

இனிப் பரதர் மிகுதிபெறுதற்குக் காரணமான நகரெனினுமாம். பயம் -
மன்னர் விழைச்சி.

௩ - ௧௧. முழங்குகடல்.....கொழுநூலும்

(இ - ன்.) மாநகர், கலத்தானும் காலானும் ஈட்டுதலானே பெறுதற்கரிய
பொருளைத்தருஉம் புதுமையையுடைய தீவுமுதலிய தேயங்கள்வந்துகூடி
ஒருங்குதொக்காற்போன்றுள்ள பண்டம் முழங்குகடல்குழந்த ஞாலமுழுதும்
ஒக்கவரினும் வழங்கத்தொலையாதவளத்தினையுடையதாகலின், அங்ஙனம் அறத்
தினாகிய பொருளால் ⁴ தலைப்படுதானத்தைச் செய்தோ ரெய்தும் உத்தராகுரு
வினையொக்கும்படி குலத்திற்குன்றாத செல்வர்க்குத் தோன்றிய பெரியமலர்
போலும் கண்ணையுடையாரும் அவள் காதலிக்கப்படும் கொழுநூலுமென்க.

¹ இவ்வெண்டாப் பலபிரதிகனிவில்லை.

² இந்த “உரைசால் சிறப்பின்” என்னும் அடிக்குமுன்னர், “நிருவின் செல்வி
யொடு பெருநில மடந்தையை, யொருதனி யாண்ட செருவடு திண்டோட், கரிகாற்
பெரும்பெயர்த் திருமா வளவனைப், பாலை பாடிய பரிசிலன் மெழித்த, மாலைத் தாடிய
வளங்கெழு செல்வத், தாழைத் திரட்டியு மாயிரங் குடிசையும், வீமசான் ஞாலத்து
வியலணி யாகி, யுயர்த்தோ ருலகிற் பயத்தரு தானமு, மில்லது மிரப்பு நல்லோர் குழு
வுந், தெய்வத் தானமுந் திருத்திய பூமியு, மைய ருறையுரு மறவோர் பன்னியும்,
வின்னவ ருலகினி னண்ணிடு நகரமொ, டெண்ணுவரம் பறியா விசையொடு சிறத்த’
என்னும் அடிகள் பதின்மூன்றும், மிதிலப்பட்டி. அழகியசிறம்மலக்கவிரயவரங்கள்
சி ப்மீச் சிலப்பதிகார மூலப்பிரதியில் இருந்தன.

³ தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. ௧௭.

⁴ தலைப்படுதானம் - உத்தமதானம்; “அறத்தி னூறிய வரும்பெரும் பொருளைப்,
புறத்துறைக் குற்றமூன் மறுத்தறற் றவர்க்குக், கொள்ளெப் பணிந்து குறையிதற்
தவர்ப்பி, துள்ளமுலத் தீவ துத்தம தானம்” என்பது திவாகரம்.

(பி - ம.) * “கேள் மையிற்.” † தூமப்பணிபலவுத்தோலாதவேலேந்து.

அத்தகு நிருவினென்பதற்கு அவ்வளத்திற்குத் தக ஒழுகும் மனையியோ
டெயெனினுமமையும்.

அரும்பொருளாவன:—¹ “நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியுங், காலின் வந்த
கருங்கறி மூடையும், வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுங், குடமலைப்
பிறந்த வாரமு மகிலுந், தென்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிருங், கங்கை வாரி
யுங் காவிரிப் பயனு, மீழத் துணவுங் காழகக் தாக்கமு, மரியவும் பெரியவும்”
என்ப பட்டினப்பாலை யுட் சொன்னவும் பிறவும்.

² “இருவகைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றினு, முரிய நாகு மென்மனார்
புலவர்” என்பதனார் கலத்தினும் காலினு மென்றார்; கலம் - மரக்கலம்.
கால் - வட்டை. இத்தனானே பின்னரிருமரபோரும் கலத்தொடுசேறல் பின்னரு
ழிக்கு மரபெனக்கொள்க.

அருந்தவம் - ஈண்டுத்தானம். உத்தரகுரு - போகபூமி; அஃது அறு
வகைப்படும்; என்ன: ³ “ஆதி யரிவஞ்ச நல்லரி வஞ்ச, மேமதவஞ்சமிரண
வஞ்சந், தேவ குருவ முத்தர குருவமெனப், போக பூமி யறுவகைப் படுமே”
என்றாகலின். அதிப்பிறந்து ⁴ போகதுகருமது, ⁵ முடிபொருட்டொடர்நிலை
யுள் தானப்பயன் கூறும்வழிக்காண்க.

ஈட்டுதலால் ஒருங்குதொக்கன்ன பண்டம் வழங்கத்தவா வளத்ததென
ஒட்டிக.

குலத்திற்குள் றுகல்-பூப்பின்கட்பிரிதல்; அன்றி ⁶ நடுவின் தி நன்பொருள்
வெஃகலுமாம். குலத்திற்குள்ளுமை - ⁷ “நெடுநுகத்துப் பகல்போல, நடுவு
நின்ற நன் னெஞ்சினோர், வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து, தமவும் பிறவு மொப்ப
நாடிக், கொள்வது உயிரைக்கொளாது கொடுப்பது உங் குறைகொடாது” என்ப
தெனக்கொள்க. செல்வர் - இருவர் பிதாக்களும்.

மரநகர், வளத்ததாகலின் ஒக்கும்படி செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும்
கொழுநனுமென்க.

கஉ - கூ. மயன்விதித் தன்ன.....இருந்துழி

(இ - ள்.) அங்ஙனந் தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும் மாடத்து இடை
நிலைக்கண்ணே மயன் நிருமித்துவைத்தாற் போன்ற மணிக்காலமனிமிசையே
இருந்துழியென்க.

¹ பட்டினப்பாலை, கஅஇ - கூஉ. ² தொல்காப்பியம், அகத்திணைப்பியல், கு. கக.

³ திவாகரம், கஉ - வது.

⁴ போகபூமியிற் பிறந்து போகதுகருமார்த்தம் பின்வரும் திவாகரக்குத்திரத்தா
வணர்க்; “பதினா ருட்டைக் குமரனும் விதிவழிப், பன்னி ராட்டைக் குமரியு மாடி,
பொத்த வன்பினு மொத்த நலத்தினுங், கற்பக நன்மர தற்பய னுதவ, வாகிய செய்த
வத் தனவு மல்வழிப், போக துகர்வது போக பூமி.”

⁵ முடிபொருட் தொடர் நிலைபென்றது, அறமுதலிய நார்பயணியுங் கூறும் சேவ
சித்தாமணி முதலியவற்றை.

⁶ திருக்குறள், களக. ⁷ பட்டினப்பாலை, கூஉக - கூ.

உழி - அனவு. மயன் - தெய்வத்தச்சன். நெடுநிலை - எழுநிலை; இடைநிலை - காலநிலை.

கச - உடு. கழுநீ ராம்பல்.....சிறந்து

(இ - ள்.) முழுநெறியாகிய மேதகு குவியையுடைய அரும்புகள் சுரும்பு இயிர இதழவிழ்ந்த கழுநீர்முதலிய நீர்ப்பூக்களின் வாசத்தைக் கலந்துண்டு அவற்றின் வேரைய கோட்டுப்பூமுதலியவற்றுள் தாழையினது விரிந்த வெள்ளிய தோட்டினையும் சண்பகப்பொதும்பரி லுண்டாகிய கோதைபோலும் மாதவிப் பூவின் தாதினையும் ஆராய்ந்துண்டுபோந்து வாண்முகத்து மாதருடைய புரிந்த குழற்சியையுடைய அளகத்துண்டாகிய கலவைமணம்பெறுதற்கு ஏக்கற்றுப் புகுதற்கு வழிகாணுமற் சுழலுகின்ற சுரும்பொடும் வண்டொடும் மணித்தாமத் தாலே ஒழுங்குபட்டிரைத்து வகுத்த அழகியையுடைய சாளரக்குறும்புழையாற் செவ்வியறிந்து னுழைந்துபுக்க மணவாய்த் தென்றலைக்கண்டு மகிழ்ச்சியெய்திப் புணர்ச்சியைவிரும்பிக் காதன் மிகுதலாலென்க.

சாதிபற்றி ஆம்பலென்றோனினும் ஈண்டுக்கூறியது சேதாம்பலென வுணர்க; இஃது அவற்றோடு ஒருதன்மைத்தாகிய பகற்போதன்மெனினும் அவை விரியுங்காலத்து இது குவிதலின்மையிற் கலந்துண்டென்றார். இதழொடிக்கப் படாதவெனவே செவ்விகுறிற்று; ¹ “தீநீர்ப்பெருக்குண்டுசுனைப்பூத்தருவனைக், கூம்புவிடு முழுநெறி” என்றார் புறப்பாட்டினும். கோதை-மாதை; ஒழுங்கு மாம். வெண்டோட்டித்தாழையுமாம்; சண்பகப்பொதும்பர்க் கோதைமாதவி யென்க; பொதும்பர் - மரச்செறிவு. இவை சண்பகத்தோடு மலர்தலின் தேர்ந்துண்டென்றார்.

வாண்முகத்தனாகமென்பாருமுளர். புகல - புகுதற்கு. ஒடு - ஒருவினை. செவ்வியார்த்து னுழைந்து புக்கவென்க. செவ்வி - இவரங்கிழஞ்செவ்வி.

பின்னின்ற உண்டென்பதனை அனைஇ உண்டெனவும், தேர்ந்துண்டெனவும் இரண்டிடத்தும் ஒட்டிக். அன்றி அனைஇ வண்டொடுபுக்கதென்றலெனினுமமை யும். மணவாய்த்தென்றல் - மணத்தைத் தன்னிடத்தேயுடைய தென்றல்.

அனைஇ உண்டு தேர்ந்துண்டு ஏக்கற்றுத் திரிதருகரும்பொடும் வண்டொ டிம்புக்க தென்றலென்க.

உச - எ. விரைமலர்.....ஏறி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவர் காதன் மிகுதலாலே இடைநிலைத்துநின்றும் மேல் நிரைத்துவகுத்த நிலங்களில் மணத்தினையுடைய மலர்வாளியோடே காமன்வீற்றிருக்கும் மேனிமையுடைய நிராமுற்றத்தின்மேல் ஏறிப்பென்க.

வேனில், ஆகுபெயரார் காழன், பகையின்றிக் கலவியொடு செல்வத் திடைந் நஞ்சுற்றகாம நுகர்ந்திருத்தலின், வாளியும் காமனும் வருந்தாதிருந்தமை தோன்ற வீற்றிருக்குமென்றார்; இஃது உதாரமென்னுமலங்காரம்; என்னை?

¹ புறநானூறு, ௧௧௧. † சேவகசித்தாமணி, ௧௧.

1 “உதார மென்ப தோதிய செய்யுளிற், குறிப்பி நெருபொரு னெறிப்படத் தோன்றல்” என்பது அணியியலாகலிஃ.

உஅ - கூக. சுரும்புணக் கிடந்த.....காட்சிபோல

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நிலாமுற்றத்து ஏறினவர்கள், சுரும்புகளுண்டற்குப் பாரித்துவைத்தாற்போலக் கிடந்த நறுப்பூஞ் சேக்கைக்கண்ணே கடல்குழ் ஞாலமுழுவதையும் விளக்கும்¹ ஞாயிறும் திங்களும் சேர இருப்பக்கண்ட காட்சிபோல இருந்து கரும்பு வல்லியென்பனவற்றைப் பெரிய தோனிலே யெழுதியென்க.

கரும்பையும் வல்லியையும் தோளில் எழுதியெனவே தொய்யிலொன்றையும் முலைமேலெழுதியென்பதாயிற்று. பூவின்செவ்வி கூறுவார், சுரும்புணக் கிடந்த வென்றார்.

இனி² அதிகாரப்புறனடையால், உகரங்கெடுத்து உண என்பதனைப் பெயர்ப்படுத்துச் சுரும்புகடாம் பலவகையுணவும் உளவழி அவ்வக்காலத்து ஆண்டுச்சென்று ஏறியும் இழிந்தும் சுழன்றும் மெய்வருந்தாது அவையெல்லாம் ஒருகாலத்து ஒருவழியுண்ணும் உணவுகிடந்த தன்மையொத்த பூஞ்சேக்கையெனவுமையும். இது, பூக்களின் சாதிப்பன்மையும் செவ்வியுக்கிறற்றாகும்.

முதிர்ந்தல் - முற்றுதல்; சூழ்தலுமாம்; * “நீர்முற்றி மதின்பொருடம்” என்றார் பிறரும்; முதிர்ந்த கடலுமாம்.

ஒருங்கிருத்தல், இன்பொருளுவமம். போல இருந்தென ஒருசொல்வருவிக்க.

இனிப் புணர்ச்சி கூறுவார்.

கூஉ - எ. வண்டுவாய்.....கட்டுரை

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்தவர்கள், வண்டுகள் புரிநெகிழ்க்க வாயவிழ்ந்த வெள்ளிய இதழையுடைய மல்லிகையினது பெரிய இளக்கத்தையுடைய மாலை யோடே இதழொடியாது கட்டின கழுநீர்ப்பிணையலும் சூலைந்தலைய மார்பிலிட்ட இவ்விருவகைமாலையும் மயங்கப்பட்டு இருவரும் செயலற்ற புணர்ச்சியுறதிக் கண்ணே கோவலன் திருமகளைப்போல்வாளுடைய முகத்தைநோக்கித் தனது அறிவுமுதலியனவற்றைக் குறியாத நலம்பாராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்த உரையைக் கூறுமென்க.

நிலாவிரிந்த, உவமத்தொகை; ஒளியுமாம். விரியல் - மலர்ச்சி. பிறழ் - சரிய, மயங்கி - மயங்கப்பட்டு; இடக்கர். தீரா, தீர்தலென்னும் விடற்பொருண் மையெதிர்மறை. கூறும், முற்று. ஓர், இடைச்சொல்.

1 இச்சூத்திரம் தண்டியலங்காரத்திலும் (பொதுவணியியல், கு. உஉ) காணப்படுகின்றது.

2 “மதியமு ஞாயிறும் கதிதிரித் தோடிக், கடனிற விகம்பி னுடனின் குங்கு” (பெருங்கதை, க. உஉ: உஉ - க.) என்பதும், “வெங்கதிர்க் களவியுத் தன்கதிர் மதிய முத் தங்கதி வழுவித் தலைப்பெய்தாற்போலவும்” (இறை, கு. உ - உரை) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

3 தொல்காப்பியம், குறியியலுரைப்புணரியல், கு. எஅ. 4 சலித்தொழுக, கஉ.

இனிக்குறியாக்கட்டுரை - முன் கருதப்படாத கட்டுரையெனினும் பொருந்தும். ¹ “குறியா வின்ப மெனிதி நின்.....எய்தும்” என்றார்; கட்டுரை - நலம்பாராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்தவுரை.

ஏறியிருந்து எழுதிப் பிறழ மயங்கிக் கையற்றுக் கூறுமென்க.

அக்கட்டுரை மேற்கூறுவார்.

௩௮ - சக. குழவித் திங்கள்.....ஆடுகன.

(இ - ள்.) பிறை, இறைவன் இமையாவரேத்தாநிற்கத் தன்முடிக்கு அழகு செய்தல்காரணத்தாற் குடியு பெறுதற்கருமையுடைத்தெனினும் அதனை அவன் நினக்குத் திருதுதலாகத் தரக்கடவன்; அஃது எற்றாலெனின், அப் பிறை நின்னோடு உடன் பிறப்புண்டாகலின் நினக்கு உரித்தாதலானென்க.

பெரியோன் - இறைவன். உரிது - உரித்து; ¹ “உரிதினிற், கொண்டாங்குப் பெயர்தல் வேண்டும்” என அகப்பாட்டினுங்கூறினார்.

திங்கட்டுழவியென்றது ² “சொல்லிய வல்ல பிறவவண் வரினும்” என்றும்மாயியற் புறனடையான் முடியும். ³ “அப்பிறை, பதினெண் கணனு மேத்தவும் பரிமே” என்றார்புறப்பாட்டினும். அருமைத்து, அஃதினைவினைக்குறிப்புமுற்று. தருகவென்றது சூழின்பிறை இரண்டுகலையாதலின், அதனை என்னாட்டிங்கனாக்கித் தருகவென்பது கருத்து; என்னை ⁴ “மாக்கட னடுவனென்னாட் பக்கத்துப், பசுவென் டுங்க டோன்றி டாங்குக், கதுப்பால் விளங்குஞ் சிறுதுதல்” என்றாராகலின்.

இதனால் மேற்கூறுகின்ற கருமையும் வச்சிரத்தையும் அவ்வவ்வுறுப்புக் கட்டுகற்பத் திருத்தி ஈக்க அளிக்கவென்பதாயிற்று; என்றது கரும்பிற்கு நிறமும், வச்சிரத்துக்கு நேர்மையும் உண்டாக்கியென்றவாறு.

இஃது எதிரதுபோற்றலென்னும் தந்திரவுத்திவகை.

இங்ஙனங்கூறினார்; பிறை திருவொடு பாத்கடலிடைப் பிறத்தலின், இவனைத் திருமகளாகமதித்து.

௪௨ - இ. அடையார் முனையகத்து.....ஈக்க

(இ - ள்.) அநங்கன் போர்செய்தற்கு எடுத்த ஒப்பில்லாத கருப்புவில் லொன்றையும் நினக்குக் கரிய இருபுருவமாகத் திருத்தித் தரக்கடவன்; அஃது எற்றாலெனின், பகைவர்முனையிடத்தே தம்மை மேம்படுப்பார்களார்க்குப் படைக்கலமுதலிய கொடுத்தல் அரசார்க்கு இயல்பாதலானென்க.

தன்னால், ஒறுக்கப்படாத தெவ்வரை அழிக்குங்கால் இவருறுப்பாகிய படைக்கலங்கொண்டன்றி அழிக்கலாகாமையின், இங்ஙனம் கூறினார். ஈக்க; ¹ “ஈத்துவக்கும்” என்றார்போலின்றது. முனிவராகிய முரட்பகையை அழித்தற்கு வல்லில்கே வேண்டிதலின், ஒருபெருங்கருப்புவில்லென்றார். என்றது,

¹ அகநானூறு, ௨.   ² தொல். மரபியல், கு. ௧௯.   ³ குறுந்தொகை, ௩௨௯.

⁴ “ஈத்துவக்கும்” என்றார்போலின்றது.   ⁵ புறநானூறு, ௧௨௮.   ⁶ திருக்குறள், ௨௨௮.

காமனுக்குக்¹ காமனாறும்² ஆலையும் வில்லாதலின், அதன் வன்மைகூறி னார். ஒருபெருங்கருப்புவிஸ். இருகரும்புருவமாகவென்றது சேமவிலையுந் கூட்டி;³ “வானார்.....வேண்டினுன்” என்றாகலின்.

சக - அ. மூவா மருந்தின்.....இடையென

(இ - ன்.) இந்திரன் அசுரரையழித்துச் சுரரைக் காத்தற்காக எடுத்த வச்சிரப்படைபை நினக்கு இடையாகவெனத் திருத்தித் தரக்கடவன்; அஃது எற்றலெனின், இமையவர்க்கு மரணமின்மையைப் பயக்கும் அமிழ்திற்கு நீ முற்பிறத்தலானென்க.

ஆகவென ஒருசொல் வருவிக்க. மூவா, மூத்தவென்னும் பெயரெச்ச வெதிரமறை. எனவே மூப்புக்கும் பிணிக்கும் மருந்தென்பதாயிற்று; என்றது அமிழ்த்ததை. மருந்தின், உருபுமயக்கம். நீ அமுதாகலின், நினக்குமுன்னர் வச்சிரம் பிறத்தலாலெனினுமமையும்.

வச்சிரமும் அமுதமும் கடல்கடைகின்றகாலத்துப் பிறந்தவெனப் புராணங்கடும்; வச்சிரம் இருக்கைக்குலமாய் நடுவுபடியாயிருத்தலான் அதனிடையையறுப்புக்கு உவமங்கடும்.

இறைவன் காமன் இந்திரனென்னுமிவர், பிறை கரும்பு வச்சிரமென்று மிவற்றை றுதல் புருவம் இடையாகத் தருக ஈக்க அளிக்க உடன்பிறப்புண்மையிற் பண்புண்டாகலின் முன்னர்த் தோன்றலினென உய்த்துரைக்க.

சக - ஓஉ. அறுமுக வொருவன்.....ஈத்தது.

(இ - ன்.) முருகவேள் தன்கையில் அழகிய சுடரையுடைய செடியுலே லொன்றையும் நின்முகத்து மழைக்கண் இரண்டொம்படி ஈதற்குக் காரணம் வேறில்லையாகவும் ஈத்தது யான் இறந்துபடுமுறைமையைத் தன்கண்ணாற் காண வேண்டிதல் காரணத்தானென்க.

“துள்ளுநர்க் காண்டார்” என்றும்போல. பெறுமுறையின்றியும் - அவ்வாறு தான் ஈத்தற்கு உரிமையின்றிகவும். வேலொன்று இரண்டாகவீத்தல் - நிருமித்துத்தருதல்; “ஒக்கிய முருகன் வைவேலொன்றிரண்டினையகண்ணாள்” என்றாகலின்.

இனிப் பெறுமுறையின்றியுமென்பதற்குத் தனக்குப்பெருங்கடும் ஒன்றும் இல்லையாகவுமெனினுமமையும். இறுமுறை - முடியமுறை; வருந்துந்தன்மையெனினுமமையும்.

இவை⁴ புகழுவமையலங்காரம்; அஃதாவது “இறையேன் சடைமுடிமே லெந்நாளாந் தங்கும், பிறையேர் திருறுதலும் பெற்ற - தலைபுனல்கும், பூவலயந் தாங்கு மரவின் படம்போலும், பாவைநின் னல்குந் பரப்பு” எனவரும்.

¹ காமதால் - பூலிசேடம்; இதனை மன்மதத்திரமென்பர் வடனாலார்; இது மன்மதனுக்கு வில்லென்பதை அரவிசயத்திற்காண்க; “கயக்க னின்ற பூலின் மிக்க காம கான்டங் கன்னலில்” (சுந்த. காமதகன. கூஉ) என்பதும் இங்கே கருதற்பாலது. ² ஆல - கரும்பு. ³ வேகசிந்தாமணி, உருகி. ⁴ கவித்தொகை, ச.

⁵ வேகசிந்தாமணி, உருகி. ⁶ புகழுவமையாவது உவமத்தைப்புகழ்தலுமிப்புகழ்.

சின்மலர் - மங்கலமலர்; கற்புமுல்லை முதலியவை; அருச்சுனை மலருமாம்.

௬௭ - அ. நான் நல்லகில்.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) அவர், கூந்தற்கு நெய்யையுடைய நல்ல அகிற்புகையை ஊட்டு தன்மேலும் மான்மதச்சாரத்தை அணிதற்கு அதனோடு தமக்குளதாகிய அந்தக் கண்ணோட்டம் யாதுதானென்றானென்க.

மான்மதம் - கத்தாரி.

௬௮ - எ. நிருமுலைத் தடத்திடை.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) அவர் அழகிய முலைத்தடத்தின்மேல் தொய்யிலெழுததன் மேலும் தனிமுத்துவடத்தைப் பூட்டுவதற்கு அதனோடு அவர்க்குண்டான¹ கெழுதகைமை யாதுதானென்றானென்க.

நிரு -² முலைமேற்றோன் றும்வீற்றுத்தெய்வம். தடம் - பரப்பு. தொய்யில் - பத்திகீற்று. காழ் - வடம். முத்தக்காமெனமாற்றுக.

௬௯ - உ. திங்கள்.....என்னுற்றனர்கொல்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய மங்கலவணியும் சின்மலரும் அகிற்புகையும் தொய்யிலும் பாரமாய் அரும்பவும் வருந்தவும் இவ்விடத்து இவைகண்டுவைத்தும் பிறிதணியும் மாலையும் சாந்தும் முத்தும் அணிந்தாராகலின், அவர்கள் என்னபேய்கொண்டார்களோவென்றானென்க.

௭௦. மாசறுபொன்னே—(இ - ள்.) கட்டு இனிமையான் மாசறு வோடிய பொன்னை யொப்பாய்;

வலம்புரிமுத்தே—(இ - ள்.) ஊற்றின் இன்பத்தான் முத்தையொப்பாய்; மரபின் தாய்மைகூறுவான்³ வலம்புரிமுத்தென்றான்.

௭௧. காசறு விரையே—(இ - ள்.) உயிர்ப்பின் இனிமையாற் குற்ற மற்ற விரையையொப்பாய்;

கரும்பே—(இ - ள்.) சுவையினினைமையாற் கரும்பை யொப்பாய்;

தேனே—(இ - ள்.) இனியமொழியையுடைமையால் தேனையொப்பாய்;

இவற்றாற்சொல்லியது, ஒளியும் ஊறும் நாற்றமும் சுவையும் ஒசையுமாகலின், ⁴ “கண்டுகேட்டுண்டியிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு, மொண்டொடி கண்ணே யுள” என நலம்பாராட்டப்பட்டன.

௭௨ - அக. அரும்பெறற் பாவாய்.....பாராட்டி

¹ கெழுதகைமை - உரிமை.

² “ஆமணங்கு குழயிருத் தஞ்சணங்கு பரத்தனவே” (சேவக. ௬௭௧)

³ “வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்” (ஆத்திரையன். பொதுப்பாபிரம்.)

⁴ நிருத்தூர், ௧௯௧.

(இ - ன்.) பாவாஃ, மருந்தே, மடமகளே, தையால், நின்னை யான் மணியே யென்கோ! அமுதேயென்கோ! இசையேயென்கோவெனச் சொல்லித் தொலையாத நலம்பாராட்டாகிய பொருள்பொதிந்த உரையைப் பலபாராட்டியென்க.

உயிர்மருந்து-மருதசஞ்சீவினி. இவற்றாற்சொல்லியது என்னையெனின்,— காட்சியின் உயிர்மயக்குறுதலிற் கொல்லியிற்பாவாயென்றும், அவ்வாறு அழியு முயிரை இமைப்பிற் றருதலின் ஆருயிர்மருந்தேயென்றங்கூறி, மலையிடைப் பிறக்குமணி குழையாமையின் அதிற்பிறவா மணியே யென்பேனோ! அலையிடைப் பிறக்கும் அமிர்திற் கு இவ்வடிவின்மையின் அதனிற் பிறவாத அமுதேயென் பேனோ! யாழ் கட்டு இன்னாநாகலின் அதனிடையிறவாத இசையேயென் பேனோவெனத் தெரிதருதேற்றவுவமையென்னுமலங்காரமும், மலை கடலென¹ விரோதமும், பின்வருநிலையென்னு மலங்காரமும் புலப்படுத்தினுரெனவுணர்க.

அஉ - கூ. தயங்கிணர்.....செல்வழிநாள்

(இ - ன்.) வயங்கிணர்த்தாரோன் இங்ஙனம் கோதையொடு தருக்கி மகிழ்ந்து செல்லாசின் றநாளிலே ஒருநாள்,

² தயங்கல் வயங்கலிரண்டும் விளக்கமாதலிற் பரியாயமென்னும் அலங்காரமும், தலையாய எதுகைத்தொடையின்பமும் புலப்படுத்தினமையுணர்க.

அச - கூடு. வாரொலி.....கண்ணகி தனக்கென்

(இ - ன்.) நீண்டு ஒலித்த கூந்தலையுடைய வீரபத்தினியை இருநிதிக்கிழுவன் மனைக்கிழத்தி, சுற்றந்தழாலோடே துறவறத்திற்குச் செய்யும் பரிசாரமும் விருந்தினரைப் புறங்கண்டுபுகுத்தலும் ஒழிந்த செய்கைகளுமாகிய இவற்றோடுபொருந்திய இவ்வாழ்க்கையைப்³ பலபடைப்பாகிய செல்வத்தோடே நடத்திக் கைவந்து உயர்ச்சிபெறுதலைக் காணவேண்டி அடிமைத்திரளோடே வேறே கூட்ட, அத்தைக் கண்டகண் அங்ஙனம் காட்சிதரும் சிறப்பினையுடைய கண்ணகிக்கு இற்பெருங்கிழமையிற் சிலவாண்டு கழிந்தனவென்க.

மறப்பு - பொச்சாப்பு. இதனை எல்லாவற்றோடுமொட்டிக.

இதன்கருத்து:—கேண்மையோடெனவே சுற்றந்தழாலும், அறப்பரிசாரமுமெனவே அறவோர்க்களித்தலும் அந்தணரோம்பலும் துறவோர்க்கெதிர்த்தலுமென்பதாயிற்று. இவற்றோடே பொருந்திய வாழ்க்கையெனவே அருளுடைமை, அன்புடைமை, இனியவைகூறன்முதலிய இல்லறப்பகுதியெல்லாமடங்கும். இக்

¹ என்கோ - என்பேனோ. ² மாறனலங்காரம், கு. கஉஉ - உரையைப் பார்க்க.

³ "இளங்கோவடிகள், மனைபறம்படுத்தகாதையன், 'தயங்கிணர்...செல்வழி' என்ற வற்றன், தயங்கல் வயங்கல் இரண்டும் விளக்கமாதலின் அதற்கு வீர்த்துரையெழுதிய அடியார்க்குதல்லாராகிய ஆசிரியர் அதனையும் பரியாயமென்னும் அலங்காரமாகக் குறித்தார்; அஃது இப்பொருளுணியுள் முத்தறக்கூறிய பொருட்பின்வருநிலையுள் அடங்குமென்றாகு." (மாறனலங்காரம், கு. ககக - உரை)

⁴ "படைப்புப்புல படைத்துப் பலரோடுள்ளு, முடைப்பெருஞ் செல்வர்" (புறநானூறு, கஅஅ.)

கருத்தானன்றே, கொலைக்கனக்காவதயிற் கண்ணகியார், ¹ “அறவோர்க் கனித் தலு மந்தண் ரோம்பலுந், தறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின், விருந் தெதிர் கோடலு மிழந்த வெண்ணி” என்றதுமென்க.

கூந்தலையுடைய பேரியற்கிழத்தி யெனினுமமையும்; பேரியற்கிழத்தி—கோவ லன்மாதா.

கண்ணகிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தனவெனவே மாதவிக்குப் பலயாண்டு கழித்தலும் கொள்ளப்பட்டது. இன்னும் மேற் கனத்தியமுனைத்ததாய்தையிஃ, தேவந்தி, ² “கண்ணகி நல்லாளுக் குற்றகுறை யுண்டென்று” என்புழி எச்சவும்மைவிரிக்க, இவட்கு அவள் இளைமைப்பருவந்தொடங்கி நிகழும் பார்ப் பனத்தோழியாய் மாநாயகன் மனைவளர்தலின், ஒருகாலத்தே குழப்புக்குச் செல் கின் முழிப் பிரிவும் ஒருகாலத்தாயிற்றென்பதாகலின், ³ “நாலீ ராண்டு நடந்ததற் பின்னர்” என்பதனை இருவர்க்குமாக்கி மாதவிக்கு எட்டினிறந்த பலயாண்டு சேறலிற் கண்ணகிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தவெனப் பெருள்கூறலுமொன்று; இத்தனை மிக்க பலமின்று; ஏற்குமேற்கொள்க. இது போலி.

⁴ செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும் தென்றலைக் கண்டு மகிழ்ந்து சிறந்து ஏறிக் காட்சிபோலச் சேக்கையிலிருந்து எழுதி மயங்கிக் கையற்று முகநோக்கிக் குறியாக்கட்டுரை கூறுகின்றவன் திங்கள் முதலிய வற்றை முதன்முதலில்வரச் சொல்லிப் பலபாராட்டி மகிழ்ந்து செல்வழி ஒரு நாள் பேரியற்கிழத்தி புணர்க்கக் கண்ணகிதன்க்குப் பெருங்கிழமையோடு ஆண்டு சில கழிந்தனவென்கூட்டுக.

எல்லையுமும் நேரடியாய் வந்து முடிதலின், இது நிலைமண்டிலவாசிரி யப்பா.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை முற்றிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், கொலைக்கனக்காதை, எக - க.

” கனத்தியமுனைத்தகாதை, சக.

” வரந்தருகாதை, அடு.

⁴ இம்முடியிலுள்ள செப்தெனெச்சங்களுட் சிலவற்றைச் செயவெனெச்சத்திற் பாக்கொள்க; பின்னும் இங்ஙனம் கொள்ளவேண்டிய இடங்களுண்டு.

முன் று வ து அ ர ங் கே ற் று க்ா தை.

1 தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருள
வெய்திய சாபத் திந்திர சிறுவனொடு
தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப நீங்கிய
மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிர்
இ சிறப்பிற் குன்றச் செய்கையொடு பொருந்திய
பிறப்பிற் குன்றப் பெருந்தோண் மடந்தை

கூத்தியதமைநீ கூறுகின்றது:—

க. தெய்வமால்வரை - பொதியின்மலை; தெய்வத்தன்மையையுடைய
வரை; உருபுதொக்குத் தெய்வமால்வரையென்றியிற்று.

திருமுனி - அகத்தியன். அருள - அவன் சாபமிட்டருள.

உ. எய்திய - அச்சாபத்தை மெய்திய.

க. அருளாலென்று பாடமோதி அருளாற் சாபநீங்கியவென்றுமாம்.

உ. இந்திரசிறுவன் - சயந்த குமாரன். இந்திர சிறுவனொடென்றது
ஆம் சயந்தகுமாரனோடே உருப்பசியும் சாபநீங்கிப் போனானென்க; ¹ “திருந்
திய.....வாங்குவந் தன்னென” என்றாராகலின்.

கூ. தலைக்கோற்றானம் - நாடக வரங்கு.

ச. மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிரென்றது - இப்படியால் ஒப்
பில்லாத சிறப்பினையுடைய வானவர் மகளிர்; ஆவார் - தனியிலார்; உருப்பசி
வந்து சாபத்தாற் பிறக்கையால் அவள்வழியுள்ளாரையும் வானவர்மகளிரென்
ருராயிற்று. அவருள்,—

இ. சிறப்பு - வரிசை. செய்கை - தொழில்.

சு. பிறப்பு - அம்மாதவிவழிவந்த பிறப்பு. பெருந்தோண்மடந்தை - மக
னிற்குத் தோள்பெருக்கை இலக்கணம்; என்னை? ² “அகலங்குறேள் கண்
னென மூவழிப் பெருகி” என்றாராகலின்.

¹ “தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருளால்” என்புழித் தெய்வவுரையென்று ஒட்
கத்தெய்வத்தன்மையுடையவரையெனப் பொருள் தருகின்றது இன்னொசைதருதற்கு
மாலென்பதனோடும் ஒத்தொத்தோலு”-(தொல். புணரியல், கு. கூ - த.)

² அரும்பதவுரையில், இப்படியே முதல்தொடிகள்களில் கொடுக்கப்பெறும் குத்
திர முதலியவற்றின் முழுவடிவங்கள் அடியார்க்கு நல்லாருராயிற் ளான்க.

³ கவித்தொகை, த.கூ.

தாதவிழ் புரிமுழன் மாதவி தன்னை
 'யாடலும் பாடலு மழகு மென்றிக்
 கூறிய மூன்றி னென்றுகுறை படாம
 ௧0 லேழாண் டியற்றியோ ரீரா றுண்டிற்
 சூழ்கழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி
 யிருவகைக் கூத்தி னிலக்கண மறிந்து

எ. தாதவிழ் புரிமுழன் மாதவி தன்னையென்றது - பூக்கள் தாதுக்களை அவிழ்க்கும் புரிந்த குழையுடைய மாதவியாகியவள்தன்னை.

அ - கூ. ஆடலும்.....குறைபடாமலென்றது - கூத்தும் பாட்டும் அழகுமென்று சொல்லப்பட்ட இம்மூன்றினுள்ளும் ஒன்றும் குறைபடாமல்.

௧0. ஏழாண்டு இயற்றி ஓரீராறுண்டில் - மையுண் கண்ணி மடந்தைமற்ற வளை ஐயாண்டு நிரம்பியபின்றைக் காண்போர் காண அரங்கிற் சிரமம் இரு பொழுது ஏழாண்டியற்றுவித்து இப்படியாற் பன்னீராண்டுபிராயம் புக்பின்பு.

௧௧. சூழ்கழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி - கீரக்கழலினையுடையகோ டுந் கரிகாற்பெருவளத்தான் அவையரங்கேறிக் காட்டல்வேண்டி மென்றவாறு.

இனி, ஆடலாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

௧௨ - ௨௫. இருவகைக் கூத்தின்.....ஆடற்கமைந்த வாசான் தன் னொடுமென்றது - தேசியும் மார்க்கமுமென்று சொல்லப்படாநின்ற இரண்டு வகைப்பட்ட அக்கூத்தினது இலக்கணங்களையறிந்து பலவகைப்பட்ட புற நடங்களையும் விலக்குறுப்புக்களைச் சேர்ப்புணர்க்கவும் வல்லொகி அல்லிய முத லாகக் கொடுக்கொட்டி ஈறாகக்கிடந்த பதினொருகூத்துக்களும் அக்கூத்துக் களுக்குரிய பாட்டுக்களும் அவற்றுக்குஅடைத்தவாச்சியக்கூடும் நூல்களின் வழியே தெரியவறிந்து அக்கூத்தும் பாட்டும் தாளங்களும் தாளங்களின் வழியே வந்த தூக்குக்களும் தம்மிற்குடி நிகழுமிடத்துப் பிண்டி பிணையல் எழிற்கை தொழிற்கையென்னும் அந்தநான்கினையும் நூல்களினகத்துக்கொண்ட கூறு பாட்டையறிந்து அக்கூத்தினிடத்துக் கூடைக்கதியாகச்செய்தகை வாரக்கதி யிற்புருதாமலும் வாரக்கதியாகச்செய்தகை கூடைக்கதியிற்புருதாமலும் புறக் கூத்தில் ஆடனிகழுமிடத்து அவினய நிகழாமலும் அவினயநிகழுமிடத்து ஆடல் நிகழாமலும் குரவைக்கூத்தும் வரிக்கூத்தும் தம்மில்விரவாதபடியும் செலுத்த வல்ல ஆடலாசிரியனுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை. என்சொல்லிய வாறோவெனின்,—

௧௨. இருவகைக்கூத்தாவன:—தேசி மார்க்கம் எனவிலை; “மார்க்க மென் பது வடுகின் பெயரே” இவற்றது இலக்கணமாவது:—“அறுவகை நிலையும்..... ஆகு மென்ப.” இவை ஈங்குரைப்பிற் பெருகும்; விரிந்தநூலிற்கண்டுமொள்க.

இவ்வுறுப்புக்களையுடைய கூத்தை இலக்கணத்துடனே பொருந்தக் கற்றென்றவாறு.

¹ “ஆடல் பாடல் அழகென்பவற்றுகனித்து” (நிருக்ஞம், ௧௧௧ - பரி.)

பலவகைக் கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்தப்
பதினோ ராடலும் பாட்டுங் கொட்டும்
கடு விதிமாண் கொள்கையின் விளங்க வறிந்தாங்

கக. பலவகைக்கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்தலாவது - நகைக்கூத்து முதலாகப் பலவகைப்பட்ட புறநடங்களையும் வேந்துவிலக்கும் படைவிலக்கும் ஊர் விலக்குமென்று சொல்லாநின்ற விலக்குக்களாகிய பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய் வருவனவற்றுடனே பொருந்தப்புணர்த்தல்; என்றது பாட்டுக்களுக்கு வரவுறுக்கும்படியை.

விலக்குறுப்பாவன :—பொருள், யோனி, விருத்தி, சந்தி, சுவை, சாதி, குறிப்பு, சத்துவம், அவினயம், சொல், சொல்லின்கூறுபாடு, வண்ணம், வரி, சேதமென இவைபதிலும்; என்னை? “விலக்குறுப் பென்பது... ..சுரே முறுப்பே.” இவை ஈங்குரைப்பிற் பெருகும்.

கச - டு பதினோராடலும்.....அறிந்தென்றது - அல்லியமுதற் கொடு கொட்டி ஈராகக்கிடந்த பதினொருகூத்தும், அக்கூத்துக்களுக்குரிய பாட்டுக்களும் அக்கூத்துக்களின் விகற்பங்களுக்கெல்லாமமைந்த வாச்சியக் கூறுகளும் தூலிவழியே விளங்கவறிந்து.

கச. அவற்றுள், பதினோராடலாவன :—“கடைய.....பதினோர் கூத்து” இவை தெய்வவிருத்தி; இரண்டு கூறுபடும் :—“அல்லியம்.....ஆறு”, “தழிகடையம்.....ஐந்து” இவை அசுரரைக்கொல்ல அமரராபின. இவை யிற்றின்விரிவு தூல்களுட்காண்க.

பாட்டுமென்றது - அகநாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்குமுரிய உருக்களுமென்றவாறு.

அகக்கூத்திற்குரிய உருவாவன :—கந்தமுதலாகப் பிரபந்தவுருவீராக இருபத்தெட்டும்.

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன :—தேவபாணி முதலாக அரங்கொழி செய்புனந்தமாகச் செந்துறை விகற்பங்களெல்லாமென்றவாறு.

கொட்டிமென்றது - கூத்து விகற்பங்களுக்கு அமைந்த வாச்சியக்கூறுகளுமென்றவாறு.

அவை: தோனுகம், நிருத்தானுகம், உபயானுகமெனவிலை.

இவற்றுள், தோனுகம் - தேத்துக்குவாசித்தல்; நிருத்தானுகம் - நிருத்தத்துக்குவாசித்தல்; உபயானுகம் - இரண்டுக்கும் வாசித்தல்.

கடு. விதிமாண் கொள்கையின் விளங்கவறிந்தென்றது - தூல்களில் விதித்தவழியே விளங்கவறிந்து.

ஆத்தென்பது, அசைச்சொல்.

காடலும் பாடலும் பாணியுந் தூக்கும்
கூடிய * நெறியின கொளுத்துங் காலைப்

கக. ஆடலுமென்றது - அகக்கூத்தினும் புறக்கூத்தினுமுள்ள ஆடலுமென்றவாறு.

தீற்று கடி சரிமுதலாகத் தேசிக்ஞரியகால்களும், சுற்றுதல் எறிதல் உடைத் தன்முதலான வடுகிற்குரிய கால்களும், உடற்றாக்குமுதலாய உடலவர்த்தனை யுமுடைய அகக்கூத்துக்குரியன.

நங்குச் சிங்களமென வழங்குவருகின்ற கூத்துச் சொல்லிறநிலரெனின், “சிங்கள.....மெய்தும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் அதற்கு வேறுகால்க ளின்மையினென்பது; ¹ பாலைக்கு நிலமில்லாததுபோல வென்க.

புறக்கூத்திற்குரிய கூத்தாவன:—பெருநடை சாரியை பிரமரி இவைமுதலா யினவும் பதினொராடலுமான கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும் புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஆடலு மென்றவாறு.

பாடலுமென்றது-பண்ணல்முதலான எட்டுவகைப்பட்ட குறிக்கோளும்.

அவை:—“இன்பம்.....பயனே” என எண்வகைப்பட்ட பயனையுமுடைய பாடலுமென்றவாறு.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு.

அவை:—சச்சபுடமுதலான பஞ்சதாளமும், அரைமாத்திரையுடைய ஏக தாளமுதலாகப் பதினாறுமாத்திரையுடைய பார்வதிலோசனமீறாகச்சொன்ன நாற்பத்தொருதாளமும், ஆறன்மட்டம் எட்டன்மட்டமென்பனவும், தாள வொரியல் தனிரிசையொரியலென்பனவும், ஒன்றன்பாணிமுதலாக என்குத் தப்பாணியிறுதியாகக்கிடந்த பதினொருபாணி விகற்பங்களும் முதனடை வார முதலாயினவுமென்றவாறு.

தூக்குமென்றது - இத்தாளங்களின்வழிவரும் செந்நுக்கு, மதலைநுக்கு, துணிவுநுக்கு, கோயிறுநுக்கு, நிவப்புநுக்கு, கழாற்றுநுக்கு, நெடுநுக் கென்று சொல்லப்பட்ட ஏழுநுக்குக்களுமென்றவாறு.

கக. கூடியநெறியினவென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட கூத்தும் பரட்டிம் தாளமும் தூக்கும் தம்மிற்கூடிய நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்து முதலியனவென்றவாறு.

கொளுத்துங்காலையென்றது - ஆடுவிக்குமிடத்தும் பாடுவிக்குமிடத்த மென்றவாறு.

¹ தொல்காப்பியம், அகத்தினியியல், கு. உ - உரை. (பி - ம்.) * 'நெறியித்'

பிண்டியும் பிணையலு மெழிற்கையுந் தொழிற்கையுந்
கொண்ட வகையறிந்து கூத்துவரு காலைக்

உ௦ கூடை செய்தகை வாரத்துக் களைதலும்
வாரஞ் செய்தகை கூடையிற் களைதலும்
பிண்டி செய்தகை யாடலிற் களைதலு
மாடல் செய்தகை பிண்டியிற் களைதலுங்
குரவையும் வரியும் விரவல செலுத்தி
உ௧ யாடற் கமைந்த வாசான் நன்னொடும்

கடி. பிண்டி - ஒற்றைக்கை ; அவை, பாதாகைமுதலாக இருப்பதுநான்கு.

பிணையல் - இரட்டைக்கை ; அவை, அஞ்சலிமுதலாகப் பதின்மூன்று.

எழிற்கை - அழகுபெறக்காட்டுங்கை.

தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

“அவைதா, மெழிற்கை.....பொருளா கும்மே.”

கக. கொண்டவகையறிதல் - பிண்டியும் பிணையலும் புறக்கூத்திற்குரிய
கையென்றும், எழிற்கையும் தொழிற்கையும் அகக்கூத்திற்குரிய கையென்று
மறிதல்.

கூத்துவருகாலையென்றது - கூத்துக்களின்வரவுநிகழுமிடத்தென்றவாறு.

உ௦ - உக. கூடை செய்தகை.....களைதலுமென்றது - அகக்கூத்தினிடத்து
ஒற்றையிற்செய்த கைத்தொழில் இரட்டியிற்புகாமலும், இரட்டியிற்
செய்த கைத்தொழில் இரட்டிக்கிரட்டியிலும் ஒற்றையிலும் புகாமலுங்களைதல்.
இன்னும் தேசியிற்கைத்தொழில் மார்க்கத்திற்புகுதாமலும், மார்க்கத்திற்கைத்
தொழில் தேசியிற் புகுதாமலுங் களைதலென்றுமாம். ஒற்றையும் இரட்டியும்
தேசிக்கூறுதலானும், இரட்டியும் இரட்டிக்கிரட்டியும் வடுகிற் கூறுதலானு
மென்றுமாம்.

உ௨ - கூ. பிண்டி.....களைதலுமென்றது - புறக்கூத்தினிடத்துப்
பிண்டியென்றது பொருட்கையென்றும், பிணையலென்றது தொழிற்கையென்று
மறிந்து ஆடல்நிகழுமிடத்து அவினயநிகழாமலும், அவினய நிகழுமிடத்து
ஆடல்நிகழாமலுங் களைதலென்றவாறு.

உ௩. குரவையும்.....செலுத்தியென்றது - குரவைக்கூத்திற்குரிய
கால்களும் வரிக்கூத்திற்குரிய கால்களும் தம்மில் விரவாதபடிசெலுத்தியென்ற
வாறு ; “குரவையென்பது.....இயல்பிற்றாகும்”, “வரிபெயல்.....
வழங்கல்” என்பவாகலின்.

உ௪. ஆடற்கமைந்த வாசான் நன்னொடுமென்றது - இக்கூத்துக்களை
இப்படியால் அவற்றுடனேபொருந்த ஆடவும் ஆடுவிக்கவும்வல்ல ஆடகாரிய
நொடுமென்றவாறு.

யாழ்வு குழுவஞ் சீரு மிடறர்
தாழ்ஞரற் தண்ணுமை யாடலொ டிவற்றி
னிசைந்த பாட லிசையுடன் படுத்து

இனி, இசையாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

உசு - ௩௬. யாழ்வுகுழுவும்.....இசையோன்றானும் - யாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாடலும், இருவகைத்தாளக்கூறுபாடுகளும், மிடற்றப்பாடலும், மந்தமாகிய சுரத்திணையுடைய தண்ணுமையுள், அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினோராடலென்னுங்கூத்துக்களும் வல்லனாய் இவற்றுடனே சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவும்வல்லனாய் இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம் நான்கினையுமமைத்துத் தேசாந்தரங்களிற் பாடையுமறிந்து அந்தப்பாடகன் இசைபூணும்படியையுமறிந்து இயற்புலவன் நிலைவும் நாடகப்புலவன் ஈடும் வரவுகளும் இவற்றுக்கு அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற்சந்திக்குமிடத்துக் குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்காரே வகுக்கவும் விரிக்கவும் வல்லனாயுள்ள இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை; என்சொல்லியவாரோவெனின்,—

உசு. யாழ்மென்றது - “கோட்டின தமைதியும்.....வகையே” என முடிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாடலுமென்றவாறு.

குழுவமென்றது - பருமையும் நீளமும் இலக்கணத்துடனமைந்து விரலிடையிட்ட விரலுளர்துளையும் ஊதுதுளையுமுடைத்தாயச் சுரபேதங்கள் நிலை குலையாமல் அளவறுக்கப்பட்டுநின்ற வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

சீருமென்றது - “செம்முறை.....சிரித்தல்” என்றசொல்படாநின்ற வண்ணக்கூறுபாட்டையும் இருவகைத்தாளக்கூறுபாட்டையும் பாலை நிலையினையும் பண்ணுநிலையினையும் நிலைப்படைபகத்துந் துய்தாகக் காட்டுந்தன்மையுமென்றவாறு..

மிடறுமென்றது - மூலாதாரந்தொடங்கிய மூச்சைக் காலாற்றினப்பிக் கருத்தாலியக்கி ஒன்றெனத்தாக்கி இரண்டெனப்பகுத்துப் பண்ணீர்மைகளைப் பிறப்பிக்கப்பட்ட பாடலியலுக்கு அமைந்த மிடற்றப்பாடலுமென்றவாறு.

உஎ. தாழ்ஞரந்தண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த குரலினையுடைய தண்ணுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தலுமென்றவாறு.

ஆடலொடென்றது - அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினோராடலென்று சொல்படாநின்ற ஆடலுடனென்றவாறு.

ஒடுவென்றது, உடனிகழ்ச்சி; இச்சொல்பட்டவற்றுடனெயென்றவாறு.

உஎ - அ. இவற்றினிசைந்த.....படுத்தென்றது - இச்சொல்பட்ட கூத்துக்களுக்குச் சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவும்வல்லனாயுமென்றவாறு.

வரிக்கு மாடற்கு முரிப்பொரு னியக்கித்
 ௩௦ தேசிகத் திருவி னோசை கடைப்பிடித்துத்
 தேசிகத் திருவி னோசை யெல்லா
 மாசின் றுணர்ந்த வறிவின னாகிக்
 கலியது குறிப்பு மாடற் றொகுதியும்
 பகுதிப் பாடலுங் *கொளுத்துங் காலை
 ௩௧ வசையறு கேள்வி வகுத்தனன் விரிக்கு
 மசையா மரபி னிசையோன் றுனு
 மிமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறியத்
 தமிழ்முழு தறிந்த தன்மைய னாகி

உக. வரிக்கு...இயக்கியென்றது - செந்துறை வெண்டிறையென்னப்
 படாரின்ற இருவகைப்பாடல்களுக்கும் பொருளாயமைந்த இயக்கநான்கினைப்
 பழைத்தென்றவாறு.

௩௦. தேசிகத்.....பிடித்தென்றது - இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்
 சொல் வடசொலென்று சொல்லப்படாரின்ற சொற்கள் இசைபுணும்படியைக்
 கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

௩௧ - உ. தேசிகத்.....ஆகியென்றது - இச்சொற்களின் புணர்ப்
 புண்ட இசைவேறுபாடுகையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல அறிவினையுடைய
 யாகியென்றவாறு.

௩௩. கலியதுகுறிப்புமென்றது-இயற்புலவன் நினைத்த கோட்பாடுமென்ற
 வாறு.

ஆடற்கொகுதியுமென்றது - ஆடலாகியனிடும் வரவுகளின் தொகுதியு
 மென்றவாறு.

௩௪. பகுதிப்பாடலுமென்றது - இவற்றுக்கு அமைந்த பாடற்பகுதியு
 மென்றவாறு.

கொளுத்துங்காலையென்றது - இக்கூத்துக்களை ஆசிரியன் குறிப்புக்கும்
 பாடலுள்ளிட்டனவற்றுக்கும் சேரவியற்றுமிடத்தென்றவாறு.

௩௫ - சு. வசையறு.....தானுமென்றது - இச்சொல்லப்பட்டவற்
 கைக்குற்றந்தீர்ந்த தூல்வழக்கால் வகுக்கவும் விரிக்கவும்வல்ல பாடலாகியன
 மென்றவாறு.

இசையுடன்படுத்த இயக்கிக் கடைப்பிடித்து அறிவினாகி விரிக்கும்
 இசையோனென்க.

இனித் கவிஞன்மைநீ கூறுகின்றது:-

௩௬ - அ. இமிழ்கடல்.....ஆகியென்றது-ஆரவாரத்தினையுடைய கடல்
 குழந்தறிலத்தில் வடக்கும் தெற்கும் குடக்கும் குணக்கும் வேங்கடங்குமரி
 நீம்புணற்பொளவமெனத் தமிழோரால் எல்லாகூறப்படாரின்ற தமிழ்த்தேசத்தா
 ரதிய மூன்றுதமிழும் போமென்னுந் தன்மையையுடையனாகியென்றவாறு.

(பே-ம்.) * கொளுத்துக்காலை

வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்தி¹

ச௦ னுட்டிய நன்னா னன்கு கடைப்பிடித்
திசையோன் வக்கிரித் திட்டதை யுணர்ந்தாங்
கசையா மரபி னதுபட வைத்து
மாற்றோர் செய்த வசைமொழி யறிந்து
நாத் தொலை வில்லா நன்னாற் புலவனு

ச௮ மாடல் பாட லிசையே தமிழே

௩௧ - ச௦. வேத்தியல்.....கடைப்பிடித்தென்றது - வேத்தியலென்
றும் பொதுவியலென்றும் இரண்டுகூறுபாட்டினையுடைய நாடகநூல்களை நன்
ருக்க கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

ச௧ - ௨. இசையோன்.....வைத்தென்றது - இசைப்புலவன் ஆன
த்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும் முறைமையும் முடிவும் நிறைவும் ருநை
யும் கிழமையும் வலிவும் மெலிவும் சமனும் வரையறையும் நீர்மைபுமென்னும்
பதினொருபாடுபாட்டினுமறிந்து அவன் அவை தாளநிலையில் எய்தவைத்த
நிறம் தன் கவிவினிடத்தே தோன்றவைக்கவல்லனென்றவாறு.

ச௩ - ச. மாற்றோர் செய்த.....புலவனுமென்றது - சத்துருக்களாற்
செய்யப்பட்ட வசையாயுள்ளனவறிந்து அவைதோற்றமுடைய வசையின் மொழி
களால் நாடகக்கவிசெய்யவல்ல நல்லநூல்களையுணர்ந்த புலவனுமென்றவாறு;
“இன்ன.....தருமே” என்றாராகலின்.

தன்மையனுக்க கடைப்பிடித்து உணர்ந்துவைத்து அறிந்து தொலைவில்
லாத புலவனென்க.

இனித்தண்ணுமையாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

ச௮ - ௮. ஆடல்பாட.....முதல்வனுமென்றது - எல்லாக்கூத்துக்க
ளும், எல்லாப்பாட்டுக்களும், எல்லாஇசைகளும், வடவெழுத்தொரீஇவந்த
எழுத்தாலேகட்டப்பட்ட இசைக்கட்டளைக்கூறுபாடுகளும், எல்லாப்பண்களும்,
இருவகைத்தாளங்களும், எழுவகைத்தாக்குக்களும், இவையிறின்முடங்களும்,
இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொலென்னுஞ்சொற்களுமென்று
சொல்லப்பட்டனவற்றையுணர்ந்து ஒருருவை இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிட
த்து நெடுமுதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப் பெறுமிரட்டியை ஒப்பாக
உருவானவழி நிற்குமானநிறுத்திக் கழியுமானங்கழிக்கவும்வல்லனாய் இப்படி
நிகழ்ந்த உருக்களில் யாழ்ப்பாடலும் குழலின்பாடலும் கண்டப்பாடலும்
இயைந்துநடக்கிறபடி கேட்போர் செவிக்கொள அமைந்தகரணத்தாற் குறியறி
ந்து சேரவாசித்தலும் மற்றைக் கருவிகளிற் குறைநிரப்புதலும் அக்கருவிகளின்
மிகுதியடக்குதலும் ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும் இசையின்இரத்திரந்
தோன்றமுதபடிசெய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து

¹ இவ்வுடயின்பின், ‘மாத்திரையறிந்து மகிழ்தரு மரபின்’ என ஓரடி மிகுதியாக
உருவாதிபிற் காணப்பட்டது.

பண்ணே பாணி துக்கே முடமே
தேசிக மென்றிவை யாசி னுணர்ந்து
கூடை நிலத்தைக் குறையின்று * மிகுத்தாங்கு
வார நிலத்தை வாங்குபு வாங்கி
௧௦ வாங்கிய வாரத் திபாமுந் குழலு
மேங்கிய மிடறு மிசைவன கேட்பக்
கருகிர்க் கரணங் குறியறிந்து † சேர்த்தி

காட்டலும் வல்லளும் அழகுதக்க தன்னுமைக் கருவியினையும் அரியதொழி
வினையுமுடைய ஆசிரியனுமென்றவாறு.

இதபொழிப்புரை; என்சொல்லியவாரோடுவெனின்;—

சடு. ஆடலென்றது - எல்லாக்கூத்துக்களும்.

பாடலென்றது - பண்ணல்முதலிய பாடலியல்புகளும்.

இசையாவது - நரப்படைவா லுரைக்கப்பட்ட பதினோராயிரத்துத் தொன்
ளாயிரத்துத்தொண்ணூற்றொன்றாகிய ஆதியிசைகளும்; அவையாவன: “உயி
ருயிர்.....கடனே” என்னுஞ் சூத்திரத்தாலுமற்றது கண்டுகொள்க.

தமிழாவது - வடவெழுத்தொரீஇவந்த எழுத்தானே கட்டப்பட்ட வாங்கி
யக்கூறுகளும், இயலிசைநாடகங்களுமென்று சொல்லப்படாநின்ற மூன்று
தமிழ்களும்.

சக. பண்ணென்றது - நரப்படைவால் நிறந்தோன்றப் பண்ணப்படா
நின்றபண்ணும், பண்ணியற்றிறமும், திறமும், திறத்திறமும்.

பாணியென்றது - இருவகைத்தாளவிகற்பங்களும்.

துக்கென்றது - சென்னாக்குமுதலாய ஏழுதுக்குக்களும்

முடமென்றது - இவையிற்றின் குற்றங்களும்.

சஎ. தேசிகமென்றது - இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொ
லென்று சொல்லப்படாநின்ற சொற்பிரயோகம்.

இவையாசினுணர்ந்தென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட ஒன்பதும் இலக்
கணவழியே நுண்ணிதாக வறிந்தென்றவாறு.

சஅ - க. கூடைநிலத்தைக்.....வாங்கியென்றது - ஒருருவை இரட்டிக்
கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப்பெ
றும் இரட்டியை ஒப்பாக உருவானவழி நிற்குமானநிறுத்திக் கழியுமானங்கழிக்
கவும் வல்லளையென்றவாறு.

௧௦-௧௨. வாங்கிய.....சேர்த்தியென்றது - இப்படி நிகழ்ந்த உருக்களில்
யாழ்ப்பாடலும் குழலிசையும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்கின்றபடி
கேட்போர்க்குச் செவிகொள்ளாநிற்கத் தன்னுமைக்கருவியமைந்த கரணத்தாற்
குறியறிந்து சேரவாசிக்கவல்லளையென்றவாறு.

யாக்கலு மடக்கலு மீத்திறம் படாமைச்
சித்திரக் காணஞ் சிதைவின்று செலுத்து
௧௫ மத்தகு தண்ணுமை யருந்தொழின் முதல்வனுஞ்
சொல்லிய வியல்பினிற் சித்திர வஞ்சனை
புல்லிய வறிந்து புணர்ப்போன் பண்பின்
வர்த்தனை நான்கு * மயலறப் பெய்தாங்

௧௩. ஆக்கல் - மற்றக்கருவிகளின் குறைபைய சீரப்புகை.

அடக்கல் - மற்றக்கருவிகளின் மிகுதியை அடக்குதல்.

மீத்திறம்படாமை - ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும் இரத்திரந்தோன்
முற்ற செய்கை.

௧௪. சித்திரக்காணஞ் சிதைவின்று செலுத்தும் - இவ்வனைத்துஞ் செய்யு
மிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து காட்டவல்லவென்றவாறு.

௧௫. அத்தகு.....முதல்வனுமென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட கூறுபாடுக
ளில் ஒன்றும் குறைவின்றியேயிருக்கும் தண்ணுமைக் கருவியாகியதுமென்ற
வாறு.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச் செலுத்தும் தண்ணுமைமுதல்வ
னென்க.

குனித் துழலோனமைதிகூறுகின்றது:—

௧௬. சொல்லிய வியல்பாவது - நூல்களிற்கொன்ன முறைமை யென்ற
வாறு.

௧௭ - ௧. சித்திரவஞ்சனை புல்லியவறிந்தென்றது - சித்திரப்புணர்ப்பும்
வஞ்சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்படாதின்ற இரண்டு கூற்றினையுமறிந்
தென்றவாறு.

இவற்றுள், சித்திரப்புணர்ப்பாவது - இசைகொள்ளுமெழுத்துக்களின்
மேலே பண்ணீர்மை நிறுத்தல்.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது - இசைகொள்ளாவெழுத்தின்மேல் வல்லொற்று
வந்துழி மெல்லொற்றுப்போல் நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்.

௧௮. புணர்ப்போன் பண்பினென்றது - புணர்க்கத்தக்க பாடலாகியானே
யொத்த அறிவினையுடையனாகியென்றவாறு.

௧௯. வர்த்தனை.....பெய்தாங்கென்றது - வங்கியத்து விரலுளர்ந்து
ஊதுந்துகைகள் தர்ச்சனிமுதலாக விட்டுப்பிடிப்பது ஆரோகணமாதலானும்
கனிட்டன்முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது அவரோகணமாதலானும் இரண்டுகூறும்
இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாதலின் இப்படியால்¹ தூற்றுமுன்றுபண்ணீர்மை
களையும் தந்நிலைகுலையாமல் நிரம்பக் காட்டவல்லனாகியென்றவாறு.

ஆங்கு - அவ்விடத்து. தர்ச்சனி - சுட்டாழுட்டி. கனிட்டன் - சிறுவிரல்.

¹ ௧௮ - ஆம் பக்கம் பார்க்கு (பி. ம.) * 'மயலறத்தெரித்தாங்கெற்றிய'

- கேற்றிய குரலினி யென்றிரு நரம்பி
 ௯௦ னெப்பக் கேட்கு முணர்வின குகிப்
 பண்ணமை முழுவின் கண்ணெறி யறிந்து
 தண்ணுமை முதல்வன் தன்னெடும் பொருந்தி
 வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்தாங்
 இசையோன் பாடிய விசையி னியற்கை
 ௯௧ வந்தது வளர்த்து வருவ தொற்றி
 யின்புற வியக்கி யிசைபட வைத்து

நக - ௯௦. ஏற்றிய குரலினி.....ஆகியென்றது - பதினாற்கோவையி னிடத்துக் குரனரம்பிரட்டிக்கவரும் அரும்பாலையும் இனிநரம்பு இரட்டிக்க வரும் மேற்செம்பாலையும்போல அல்லாத பாலைகளையும் இசைநூல்வழக்காலே இணைநரம்புதொடுத்துப்பாரும் அறிவினையுடையனையென்றவாறு.

௯௧. பண்ணமை.....அறிந்தென்றது - பண்ணுதலமைந்த முழுவின் கண் ணெறியினையறிந்தென்றவாறு.

௯௨. தண்ணுமை.....பொருந்தியென்றது - தண்ணுமையாசிரியன் தன் னெடும் பொருந்தியென்றவாறு.

உம்மையாற் பொருந்துமிடமும் பொருந்தியென்க.

௯௩. வண்ணப்.....வைத்தென்றது.....
 பட்டடையென்றது நரம்புகளில் இளிக்குப்பெயர்; என்னை? எல்லாப்பண் னிற்கும் அடிமணியாதலின். வண்ணமென்றது - நிறம்; நிறத்தினையுடைய பட்டடையென்றவாறு; இதனை யாழ்மேல்வைத்தென்க

ஆங்கென்றது, அசை.

௯௪. இசையோன்.....இயற்கையென்றது - இக்கிரமத்தினாலே பண் களை யாழ்மேல்வைத்து அதன்வழியே இசைக்காரன்பாடிய பாட்டினியல்கைப யென்றவாறு.

௯௫. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற பண்வரவுகளுக்குச் சுரம் குறைவுபடாமனி றுத்தியென்றவாறு.

வருவதொற்றியென்றது - அந்தப்பண்ணுக்கு அயல்விருவாமல் நோக்கி யென்றவாறு.

௯௬. இன்புறவியக்கியென்றது - வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட பாட லியல் வழக்கெல்லாம் இரதம்பொருந்த நிரம்பக்காட்டியென்றவாறு.

இசைபடவைத்தென்றது - முற்கூறிய முதலும் முறையமுதலான பண் னிலக்கணம் பதினென்றினையும் நிரம்பவைக்கவல்லனையென்றவாறு.

வார நிலத்தைக் கேடின்று வளர்த்தாங்
 கோ நிலத்தி னெழுத்தெழுத் தாக
 வழுவின் நிசைக்குங் குழலோன் றுனு
 ௭௦ மீரோழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வியி
 னோரோழ் பாலை நிறுத்தல் வேண்டி
 வன்மையிற் கிடந்த தார பாகமு
 மென்மையிற் கிடந்த குரலின் பாகமு
 மெய்க்கிளை நரம்பிற் கைக்கிளை கொள்ளக்
 ௭௧ கைக்கிளை யொழிந்த பாகமும் பொற்புடைத்
 தளராத் தாரம் விளரிக் தேத்துக்
 கிளைவழிப் பட்டன ளாங்கே கிளையுந்
 தன்கிளை யழிவுகண் டவள்வயிற் சேர

௭௭. (பா) வாரநிலத்தைக் கேடின்று பார்த்தென்றது-முதனடை வாரம் கூடைதிரனென்று சொல்லப்படாநின்ற இயக்கநான்கினும் முதனடை மிகவும் தாழ்ந்த செலவினையுடைத்தாதலானும், திரள் மிகவும் முடுகியநடையினையுடைத் தாதலானும், இவைதவிர்ந்து இடைப்பட்டவாரப்பாடல் சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமுடைத்தாதலானும், கூடைப்பாடல் சொற்செறிவும்இசைச் செறிவுமுடைத்தாகலானும், சிறப்புநோக்கி இவ்விரண்டினுள்ளும் வாரப் பாடலை அளவுநிரம்ப நிறுத்தவல்லனையென்றவாறு.

எனவே, கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று. நிலம் - இடைநிலம்.

௭௭ - அ. ஆங்கு ஈர நிலத்தினெழுத்தெழுத்தாகவென்றது - பாடலிடத் துச்சொன்னீர்மையின் எழுத்துக்கள் சிதையாமல் எழுத்தை எழுத்தாகஇசைக் குங்குமுலோனென்றவாறு; அன்றியும் ச ரி க ம ப த ரி என்பாநுமணி.

௭௭. வழுவின் நிசைக்குங் குழலோன்றனுமென்றது-இச்சொல்லப்பட்ட இயல்புகளை இலக்கணப்படியே வாசித்துக்காட்டவல்ல வங்கியவாசிரியனு மென்றவாறு.

அறிந்து மயலறப்பெய்த உணர்வினனாகி அறிந்து பொருந்தி வைத்து வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்து இசைக்குங் குழலோனென்க.

இனி, யாழாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

௭௦ - எக. ஈரோழ் தொடுத்த.....வேண்டியென்றது - ஆயப்பாலையாய் நின்ற பதினாற்கோவை பொலிந்து செப்பமுடைத்தாய்ப் பாடலியல்பு ஒத்த மைந்த சிறப்புடைத்தாகவினால் அதிலே செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப் பாலை அரும்பாலை கோடிப்பாலை விளரிப்பாலை மேற்செம்பாலையென்று சொல்லப் பட்ட ஏழுபாலையினையும் இணைநரம்பாகத்தொடுத்து நிரம்பநிறுத்திக்காட்டல் காரணமாகவென்றவாறு.

௭௨ - அ. வன்மையிற்கிடந்த.....அவள்வயிற் சேரவென்றது - “தார பாகமும்.....என்மனார் புலவர்” என்னுஞ்சூத்திரத்தாலே வரப்பட்ட பாலை

வேளை மகளிருங் * கிளவழிச் சேர

அ0 மேல துழையினி மேது கைக்கிளை

வம்புறு மரபிற் செம்பாலை யாய

திருதி யாதி யாக வாங்கலை

பெறுமுறை ண்த † பெற்றியி னீங்காது

படுமலை செவ்வழி பகரரும் பாலைபெனக்

அதி குரல்குர லாகத் தற்கிழமை திரிந்தபின்

முன்னதன் வகையே முறைமையிற் றிரிந்தாங்

கிளிமுத லாகிய ‡ வெதிர்படு கிழமையுங்

கோடி விளரி மேற்செம் பாலைபென

ரீழக் கிடந்த கேள்விக் கிடக்கையி

யின்முடிவுகானமாய் வலிந்த நிலைமையினைபுடைய தாரம்பெற்ற இரண்டலகில் ஓரலகையும் விளரிப்பாலையின் முகல்தாரமாதலின் மேனிற்றிற் குரனரம்பு பெற்ற நாலலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம்பில் அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளை யாகிதுத்தத் தாரத்தான் கைக்கிளையாயிற்று. அந்தநரம்பில் ஒழிந்த ஓரலகையும் பண்டைவிளரியிலே கூட்ட ஐவ்விளரி துத்தநரம்பாயிற்று. இப்படியாற் பன்னிருகாற்றிரிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்; பன்னிருபாலையினுந் தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டாமாய்ப் 'பண்கள் நூற்றுமுன்றாதற்குக் காரணமாமெனக்கொள்க.

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத் தாரமென்றது, "தன்ன மும்.....வழிப்படர" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலெனக்கொள்க.

௭௧ ஏனை மகளிருங் கிளவழிச் சேரவென்றது-இதனைப் பெண்டிர்க்குரிய தானமாகிய பதினாற்கோவையிலே கூட்டவென்றவாறு.

கூட்டும்படி:-

அ0 - அக. மேலதுழையினி.....செம்பாலையாயதென்றது - உழை முத்த கைக்கிளையிற்றுதியாக மெலிவுநான்கும் சமமேழும் வலிவுமூன்றாமாய்ச் செம்பாலையாயதென்க.

அஉ - கூ. இதுதி யாதி..... நீங்காதென்றது - தாரமுதலாகப் பெறு முறையாய்வந்தபடியே நீங்காமென்றவாறு.

அ௪ - டு. படுமலை செவ்வழி.....திரிந்தபின்னென்றது - கைக்கிளைகுர னாய்ப் படுமலைப்பாலையும், துத்தம்குரலாய்ச் செவ்வழிப்பாலையும், குரல்குரலாய் அரும்பாலையும் தற்கிழமைதிரிந்தபின்னென்க.

அரும்பாலைக்கு நரம்பு இரட்டித்த பெற்றித்தென்றவாறு.

அ௬ - க. முன்னதன் வகையே.....கிடக்கையினென்றது - முன்பிற் படியே தாரம் குரலாகக் கோடிப்பாலையும், விளரிகுரலாக விளரிப்பாலையும், இனி குரலாக மேற்செம்பாலையுமாயின.

இனி, மேற்செம்பாலை இனிநரம்பு இரட்டித்த நிலைமையினைபுடைத்தாய் இப்படிச்சமைந்த பதினாற்கோவைப்பாலை நிலையிலென்றவாறு.

* பக்கம், ௯௮. (பி - ம்) * 'கிளவழிச்சேர' † 'பெற்றிநீங்காது' ‡ 'ஐர்படு'

- ௧௦0 விண்ணாரம் புடையன வண்ணவுறக் கொண்டாங்
கியாழ்மேற் பாலை விடமுறை மெலியக்
குழன்மேற் கோடி வலமுறை * மெலிய
வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம்
பொலியக் கோத்த புலமையோனுட
௧௦1 எண்ணிய நூலோ ரியல்பினின் வழாஅது
மண்ணக மொருவழி வகுத்தனர் கொண்டு
புண்ணிய நெடுவரைப் போகிய நெடுங்கழைத்
கண்ணிடை யொருசாண் வளர்ந்தது கொண்டு
நூனெறி மரபி னரங்க மளக்கும்
௧௦௨ கோலா விருபத்து நால்விர லாக

௧௦0. இணைநரம் புடையன வண்ணவுறக் கொண்டாங்கென்றது - இப்பதினாற்
கோவைப்பாலைநிலையிலும் பண்ணைநிலையிலும் இட்டடித்த குரல்குரலாகிய அரும்
பாலையும் இளிகுரலாகிய உறச்செம்பாலையும்போல் அல்லாத ஆர்ப்பாலைபும்
உழைகுரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெய்தும் கைக்கிளகுரலாகப் பம்பாலைக்குக்
கைக்கிளபெய்தும் துத்தார் குரலாகச் செவ்வழிப்பாலைக்குத் துத்தார்பெய்தும்
தாரர்குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத் தாரர்பெய்தும் விளிகுரலாக விளரிப்
பாலைக்கு விளரிபெய்தும் பாடப்படுமென்றவாறு.

௧௧௧ - உ. மாழ்மேற் பாலை.....பெலியவென்றது - மாழினிடத்து அரும்
பாலைமுதலியன இடமுறை மெலியவும் குழலினிடத்துக் கோடிப்பாலைமுதலி
யன வலமுறைமெலியவும் பாடப்படுமென்றவாறு.

௧௧௨ - ச. வலிவு.....புலனையோனென்றது - இப்படியால் வலிவும்
மெலிவும் சமனுமென்று சொல்லப்படாதின்ற தானநிலையின்புடைய இசைக்
கூறுபாடுகளுக்கெல்லாம் நரப்படைவுகெடாமலும் பண்ணீர்மை முதலாயின
குன்றமலும் புணர்க்கவல்லனாய் அப்புணர்ப்பிற்கு அமைந்த எழுத்துக்களால்
இசைசெய்யவல்ல மாழாசிரியனுமென்றவாறு.

௧௧௩. நிறுத்தல்வேண்டிப் (௧௧௪) பொலியக்கோத்த புலமையோனென்க.

௧௧௪. உடனென்றது - ஆடலாசிரியன் முதலாயுள்ளாருடனென்றவாறு.

௧௧௫. அரங்கினமைதி கூறுகின்றது :-

௧௧௫ - ௧. எண்ணிய நூலோர்.....வகுத்தனர்கொண்டென்றது-எண்ணப்
பட்ட நாடகநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின் வருவாதவைக அரங்குசெய்
யத் துவர் வரி வளை பொருத்தன்முதலிய நிலைக்கும்றங்கள் நீங்கினவிடத்திலே
கலந்தெறிந்து இவ்விடமென்று வகுத்துக்கொண்டென்றவாறு.

௧௧௬ - ௧௦௦. புண்ணிய நெடுவரைப்.....நால்விரலாகவென்றது - பொதி
யில்வரைமுதலான புண்ணிய நெடுவரைப்பக்கங்களில் நெடிதாகி உயரவளர்ந்த
மூங்கிலிற் கண்ணொடு கண்ணிடை ஒருசாணை வளர்ந்ததுகொண்டு நூல்களிற்

வெழுதோ லகலத் தென்கோ னீளத்
தொருகோ லுயரத் துறுப்பின தாகி
யுத்தரப் * பலகையோ டரங்கின் பலகை
வைத்த விடைநில நாற்கோ லாக
கடு வேற்ற வாயி லிரண்டுன் பொலியத்
தோற்றிய வரங்கிற் றெழுதன † ரோத்தப்
பூதரை யெழுதி மேனிலை வைத்துத்
தூணிழற் புறப்பட மாண்விளக் கெடுத்தாங்

சொல்லுகிறபடியே அரங்கஞ்செய்ய அளக்குங்கோல் உத்தமன்கைப்பெருவிரல்
இருபத்துநாலுகொண்டது ஒருமுழுமாகக் கோல் நறுங்கியென்றவாறு ;

“ஒத்த வனுமுத் துயர்நதுவரு கணக்கி, லுத்தமன் பெருவிர லிருபத்து
நாலு, கொண்டது கோலெனக் கோற்குறிப் புணர்நத, தண்டாக் கேள்வித்
தலைவர் ளுளந்தனர்” என்றாராகலின்.

க0க - உ. எழுகோல்.....உறுப்பினதாகியென்றது - அக்கோலால்
எழுகோலகலமும் எட்டுக்கோல் நீளமும் ஒருகோல் குறட்டுயரமுமாயென்க;
என்னை? “அக்கோலேழகன் று..... உயரவுமுரித்தே” என்றாராகலின்.

க0க-உ. உத்தரப் பலகை.....அரங்கிலென்றது-தூணத்துக்குமீதுவைத்த
உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடத்து அகலத்துக்கிடப்பலகைக்கும் இடை
நின்றநிலம் நான்குகோலாக உயரங்கொண்டு இத்தன்மையவாய அளவுக்குப்
பொருந்த வகுத்த வாயிலிரண்டினையுடையதாகச்செய்த அரங்கிலென்றவாறு.

வாயிலிரண்டு :— புகச்சமைத்தவாயிலும் புறப்படச்சமைத்தவாயிலு
மெனக்கொள்க.

க0க. தோற்றியவரங்கு - இப்படியாற்சமைக்கப்பட்ட தூலிற்சொல்லுகிற
படியே எல்லாவிலக்கணமும் தோற்றின அரங்கென்க.

க0க - எ. தொழுதனர்.....வைத்தென்றது - அந்தனர் அரசர் வணிகர்
குத்திரரென்று சொல்லப்படாநின்ற நாலுவருணத்துப்பூதரையும் மேனிசைத்
தேயாவரும் புகழ்ந்து வணங்க எழுதி வைத்தென்றவாறு ;

என்னை? “கூறிய வரங்கில்.....இயற்பிற் றுமே” என்றாராகலின்.

க0அ. தூணிழற்.....கெடுத்தென்றது - தூண்கனிவிழல் நாயகப்பத்தி
யின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கை
யேற்றி யென்றவாறு.

¹ கொருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும்
 கக0 கரந்துவர லெழினியும் புரிந்துடன் வகுத்தாங்
 கோவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்து
 மாலைத் தாமம் வளையுட னூற்றி
 விரந்துபடக் கிடந்த வருந்தொழி லரங்கத்துப்
² பேரிசை மன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த
 கக௫ சீரியல் வெண்குடைக் காம்புநனி கொண்டு
 கண்ணிடை நவமணி யொழுக்கி * மண்ணிய
 நாவலம் பொலந்தகட் டிடைநிலம் போக்கி

க0க - ௧0. ஒருமுகவெழினியும்.....வகுத்தென்றது - இடத்துணினிலையி
 டத்து ஒருமுகவெழினியும் இரண்டுவலத்துணினிலையிடத்துப் பொருமுகவெழி
 னியும் மேற் கரந்துவரலெழினியுமாகச் செயற்பாட்டுடனே வகுத்தென்றவாறு.
 ககக. ஒவியவிதானத்து - சித்திரவிதானமான பலதொழில்களையுமுடைத்
 தாகி.

ககக - ௨. உரைபெறு.....நாற்றியென்றது - நல்லவாங்கு முத்துமாலை
 களாற் சல்லியும் துக்குமாக நாற்றியென்றவாறு.

கக௩. விரந்துபடக்.....அரங்கத்தென்றது - அழகினுற் புதுமைத்தாகச்
 சமைத்த அரங்கினகத்தென்றவாறு.

க௬. வகுத்தனர் கொண்டு (௫௦௭) வைத்து (௧0௮) எடுத்து (௧௧0) வகுத்து
 (௧௧௨) நாற்றிக் (௧௧௩) கிடந்த அரங்கமென்க.

நாற்றுத்தற்கு இடமாகக் கிடந்த அரங்கமென்க.

கக௪ - ௫. பேரிசைமன்னர்.....நனிகொண்டென்றது - பெரியசீர்த்
 தியையுடைய அரசர் பொருதுடைந்து புறங்கொடுத்தவழிப் பறிக்கப்பட்ட
 அழகிய நற்கொற்றக்குடையின்காம்பைத் தலைக்கோலாகக் கொண்டென்றவாறு.

என்றது : தலைக்கோல் கொள்ளுமிடத்து மாற்றுவேந்தரெயிற்புறத்து
 வெட்டினமூங்கிலும் புண்ணியவரையின் மூங்கிலும் மாற்றரசர் குடைக்காம்பு
 மாமென்.....

இது கூறிற்று, வேத்தியலும் பொதுவியலுமாதலான்.

கக௬ - ௭. கண்ணிடை.....போக்கியென்றது - கண்கடோறும் நவரத்
 தினங்களாற் கட்டி இடைநிலங்களைச் சாம்பூநந்தமென்னும் பொற்றகட்டாலே
 செதிய மலக்கமாகக்கட்டியென்றவாறு.

மலக்கமாகக்கட்டலாவது - மாளுக்கக்ட்டுவது.

¹ "எழினி தானே மூன்றென மொழிப", "அவைதா, மொருமுக வெழினியும்
 பொருமுக வெழினியுங்,கரந்துவர லெழினியு மெனமூவகையே"(சீவக. ௬௭௫-௬௭௬, மேற்.)

² இவ்வடிமுதலியவை இந்தால் ௨௮ - ஆம் காணத்தின்கு ௧௮ - ஆம் அடிமுத
 லியவற்றை ஒத்துள்ளன. (பி - ம்.) *தன்னிய'

காவல் வெண்குடை மன்னவன் கோயி

வீந்திர சிறுவன் சயந்த னுடுகன

கஉ௮ வந்தனை செய்து வழிபடு தலைக்கோல்

புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி

மண்ணிய பின்னர் மாலை யணிந்து

நலந்தரு நாளாற் பொலம்பூ னோடை

யாசுவாத் தடக்கையிற் பரசினர் கொண்டு

கஉ௯ முரசெழுந் தியம்பப் பல்லிய மார்ப்ப

வரைசொடு பட்ட வைம்பெருங் குழுவுந்

தேர்வலஞ் செய்து கவிதைக் கொடுப்ப

ஆர்வலஞ் செய்து புகுந்துமுன் வைத்தாங்

கஉ௮ - ௨௦. காவல்வெண்குடை.....தலைக்கோலென்றது - இத்தலைக் கோலை தேவேந்திரன்மகன் சயந்தனுக்களித்து மந்திரவிதியாலேபூசித்து வழிபட்டு இராசாவின் கோயிலிலே காட்டப்பட்டு இருத்தக்கடவதென்றவாறு.

சயந்தனுக்குக்காரணம் ¹ மேலே சொன்னோம்.

கஉ௯ - ௨. புண்ணிய நன்னீர்.....மாலையணிந்தென்றது - நாடகக்கணிகை தலைக்கோல் கொள்ளுஞானு என்று புண்ணியத்தீர்த்தங்கணினீரைப் பொற்குடத்திலேயெடுத்துக்கொண்டு வந்து இத்தலைக்கோலை அபிடேகம்பண்ணிய பின்பு மாலைகளுஞ் சூட்டியென்றவாறு.

முன்புசொல்லப்போந்த (௨௨௪) நாடகவாசியியல் முதலானோர் (௧௧௩) அரங்கத்தின்கண்ணே (௧௨௮) இத்தலைக்கோலைவைத்துப் (௧௨௯) பொற்குடத்தால் (௧௨௨) நீராட்டியபன்பு மால்கூட்டப்பென்க.

கஉ௯. நலந்தரு நாளாலென்றது - நல்லநாளிலென்றவாறு.

இதனை நல்லநாளில் (௧௨௨) மண்ணிய பின்னரான முன்னேசேர்க்க.

கஉ௯ - ௪. பொலம்பூனோடை.....கொண்டென்றது - பொற்பட்டத்தையும் அபரணங்களுயுமுடைய பட்டவருத்தனத்தின்கையில் வாழ்த்துடனே கொடுத்தென்றவாறு.

கஉ௯ - ௮. முரசெழுந்தியம்பப்.....முன்வைத்தாங்கென்றது - வீரசமுதமுதலாயினவும் பலவாச்சியங்களுமார்ப்ப அரசனும் மந்திரி புரோகித சேனாபதித்தொடக்கத்தாரங்கூட வீதியின்கணின்ற தேரினையும் இவ்வைவரபதத்தினையும் உடன்கொண்டுவலஞ்செய்து தேரினமேனின்ற பாடுவானது கையிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடுத்துத் தேரினைக்கொண்டு நகரியைவலமாகவந்து அரங்கத்தின்கட்புகுந்து தலைக்கோலை எதிர்புகமாக வைத்தபின்னவாறு.

என்ன? “பணியுங் கோளு.....தக்க தென்ப” என்றார் செயற்றியனார்.

¹ இப்புத்தகத்தின் ௬௧ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

பிப்பினின் வழி அ விரக்கை முறைமையிற்

௧௩௦ குயிலுவ மாக்க * னெறிப்பட நிற்ப
வலக்கான் முன்மிதித் தேறி யரங்கத்து
வலத்துண் சேர்தல் வழக்கெனப் பொருந்தி
யிந்நெறி + வகையா லிடத்துண் சேர்ந்த
தொன்னெறி யியற்கைத் தோரிய மகளிருந்

௧௩௧ சீரியல் பொலிய நீரல நீங்க
வார மிரண்டும் வரிசையிற் பாடப்
பாடிய வாரத் தீற்றினின் றிசைக்குங்
கூடிய குயிலுவக் கருவிக ளெல்லாங்

இனி, அரங்கிலேபுதித்து ஆடுகின்ற இயல்புகூறுகின்றது:—

௧௩௨. இயல்பின்.....முறைமையினென்றது - வரிசைக்கேற்ற இருக்
கைமுறைகளிலே இருந்தபின்னென்றவாறு.

௧௩௦. குயிலுவமாக்கள் நெறிப்பட நிற்பவென்றது - குயிலுவக்கருவியாளர்
நிற்கக்கூடிய முறைமையிலேநிற்பவென்றவாறு.

முறைமையிலேநிற்கையாவது:— “ஆடிட முக்கோல்.....நிலையிட
மொருகோல்” என்று கூறின் முறைவழுவாதேநிற்கை.

குயிலுவர் - இடக்கைமுதலான கருவியாளர்.

௧௩௧ - ௨. வலக்கான்முன்.....பொருந்தியென்றது - நாடகக்கணிகை
யாகிய அரங்கேறுகின்ற மாதவி அரங்கத்திலே வலக்கால் முற்படவிட்டேறிப்
பொருமுகவெழினிக்கு நிலையிடனுன வலப்பக்கத்துத் துணிதத்தே சேர்தல்
வழக்கென்னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென்றவாறு.

௧௩௨ - ௪. இந்நெறி வகையா.....தோரியமகளிருமென்றது - மாதவி
வந்தேறியின்றபடி இடத்துணியையாகிய ஒருமுகவெழினியிடம்பற்றிய பழைய
நெறியியற்கையினையுடைய தோரிய மடந்தைமுதலாயினுமென்றவாறு.

தோரியமடந்தையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தார்; என்னை? “இந்நெறி வகை
யால்.....தோரிய மகளே” எனவும், “தலைக்கோ லரிவை.....தோரிய
மகளே” எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

௧௩௩ - ௬. சீரியல்.....பாடவென்றது - நன்மையுண்டாகவும் தீமை
நீங்கவும்வேண்டித் தெய்வப்பாடல் பாடவென்றவாறு.

வாரமிரண்டாவன:—ஒரொற்றுவாரம், ஈரொற்றுவாரமென்னுஞ் செய்
புள்; அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும் இரண்மொத்திரையும் பெற்றுவரும்.

௧௩௪ - ௮. பாடிய வாரத்து.....கருவிகளெல்லாமென்றது - தெய்வப்
பாடலின் ஈற்றிலேநின்று கூடி இசைக்கப்பட்டாநின்ற கருவிகளெல்லாமென்ற
வாறு.

இக்கருவிகள் எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தனவோவெனின் :—

(பி - பி). * 'தெறிபட' + 'வகையல்' \$ 'இயற்கையிற்சூரியமகனும்'

குழல்வழி நின்ற தியாமே யாழ்வழித்
 ௧௪௦ தன்னுமை நின்றது தகவே தன்னுமைப்
 பின்வழி நின்றது முழுவே முழுவொடு
 கூடின் * நிகைத்த தாமத் திரிகை
 யாமத் திரிகையோ டந்தர மின்றிக்
 கொட்டிரண் டெடயதோர் † மண்டில மாகக்
 ௧௪௧ கட்டிய † மண்டிலம் பதினென்று போக்கி
 ‡ வந்த முறையின் வழிமுறை வழாம்

௧௩௯. குழல்வழி நின்றதியாமேயென்றது - வங்கியத்தின்வழியே நின்றது யாழ்ப்பாடலென்றவாறு.

எனவே மிடற்றுவழி யாழாதலின் மிடற்று மட்டமும் யாழ்வழித்தெனக் கொள்க.

௧௩௯ - ௪௦. யாழ்வழி.....தகவேயென்றது - யாழ்ப்பாடலின்வழியே தன்னுமைக்கருவி நின்றதென்றவாறு.

௧௪௦ - ௪௧. தன்னுமைப் பின்வழிநின்றது முழுவேயென்றது - மத்தளக் கருவியின்வழியே குடமுழவுநின்றதென்றவாறு.

௧௪௧ - ௨. முழுவொடு கூடின் நிகைத்ததாமத் திரிகையென்றது - முழுவொடுகூடின் வாச்சியக் கூறுகளை அமைத்தது ஆமந்திரிகை யென்னுங்கருவி யென்றவாறு.

ஆமந்திரிகையாவது - இடக்கை. நின்றது கருவியென்னுது ஒசையென்க.

அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலராலெனின், வாரப்பாடல் பாடியபின்னெனவே மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.

௧௪௩. ஆமந்திரிகையோடந்தரமின்றியென்றது - இவ்வாமந்திரிகையோடே முன்சொன்ன குவிவாக் கருவிகளைத்தும் பருந்தும் நிழலும்போல ஒன்றாய் நிற்பவென்றவாறு.

௧௪௪. கொட்டிரண்டெடயதோர்மண்டிலமாகவென்றது - ஒரு தாளத் தக்கு இரண்டுபற்றாக வென்றவாறு.

௧௪௫. கட்டிய மண்டிலம் பதினென்று போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப் பிரபந்தமாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்துக்கு இரண்டுபற்றாகப் பத்தும் தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினெருபற்றாலே தேசிக்கூத்தை ஆடிமுடித்தென்றவாறு.

௧௪௬. வந்த முறையின் வழிமுறைவழாமலென்றது - இப்படிச் செய்கை நாடகதூல்களிலமைந்த முறையாகலான், அம்முறை வழுவினென்றவாறு.

* "குழல்வழி யாமெழிதித் தன்னுமைப் பின்னர், முழுவியம்ப லாமத் திரிகை" (சிவக. ௧௨௪, ௧௪௫, ௧ - மேற்.); "குழல்வழி யாமெழிதித் தன்னுமை.....ஆமத் திரிகை" என்ற கூத்தாடலையாரும் சொல்லார்" (இறை கு. ௪௦ - ௨ரை, மேற்.) (பி. ம.). * "இகைத்ததியாமத்திரிகை" † "மண்டிலம்" ‡ "வந்தமுறைமையின்."

லந்தரக் கொட்டுட னடங்கிய * பின்னர்
மீத்திறம் படாமை வக்காணம் வருத்தப்
பாற்பட நின்ற பாலைப் பண்மே

கரு0. னான்கி னொரீஇய நன்கன மறிந்து
மூன்றளர் தொன்று † கொட்டி யதனை
யைது மண்டிலத்தாற் கூடை போக்கி
வந்த வாரம்வழி மயங்கிய பிண்கை
யாறு நாலு மம்முறை போக்கிக்

கசஎ. அந்தரக் கொட்டிட னடங்கிய பின்னரென்றது - ... ..
அந்தரக்கொட்டென்றும் முகமென்றும் ஒத்தென்றும் இதற்குப்பெயர்.
இந்த ஒத்த ஆடியபின்னரல்லது உருவுகாட்டுகை வழக்கல்லவென்றவாறு;
என்னை? “முகமா தெறிரி யோகப் பொருட்டே” என்பதனான் காண்க.

கசஅ - கூ. மீத்திறம்.....பாலைப்பண்மேலென்றது - மங்கலப் பண்ணாய்
நாற்படைவுமுடைத்தாயிருக்கிற பாலைப்பண்ணை அளவுகெடாதபடி ஆளத்தி
யிலேவைத்து அதன்மேலே யென்றவாறு.

கரு0. நான்கி னொரீஇய நன்கனமறிந்தென்றது - மங்கலச்சொல்லினை
யுடைத்தாய் நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும்
இசைப்படுத்தியுமறிந்து பாட்டிம் கொட்டிம் கூட்டும் நிகழ்த்தியென்றவாறு.

நாலுறுப்பாவன :—உக்கிரம் துருவை ஆபோகம் பிரகலை எனவிலை.

நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவெனவேண்டியது, மூன்றுறுப்பாலே
வருவனவுமுளவாதலின். அவை இரண்டாமடியே ஈற்றடியாகப் பாடிமுடிவன;
அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவென்க.

கருக. மூன்றளர் தொன்று கொட்டியென்றது - மூன்றெத்தடைய மட்
டத்திலேயெடுத்து ஓரொத்தடைய ஏகதாளத்திலே முடித்தென்றவாறு.

கருஉ. ஐதுமண்டிலத்தாலென்றது - அழகிய மண்டிலநிலையாலென்ற
வாறு;

என்னை? “கொண்ட.....வருதக வுடைத்தே” என்பவாகலின்.

கருஉ. கூடை போக்கியென்றது - தேசிக்கு ஒற்றித்தொத்ததும் இரட்
டித்தொத்ததுமேயாகலின், தேசிக்கடெல்லாம் ஆடி முடித்தென்க.

இனி, மார்த்தகங் கூறுகின்றது:—

கருச. ஆறுநாலுமம்முறை போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக்
கட்டப்பட்ட வடுகிலொத்தையும் தேசியிலொத்தைக் காட்டினும்போல இரட்
டிக்கிரட்டியாக ஆடியென்றவாறு.

(பி - ம்) * ‘பிண்கைமீத்திறப்படாமை வந்ததனைவகுத்து’ † ‘கொட்டியவதனை
யைத்துமண்டலத்தால்’

கடுகூறிய வைந்தின் கொள்ளை போல்ப்
பின்னையு மம்முறை * பேரிய பிள்ளைப்
பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன் † வகுத்தென
நாட்டிய நன்னூ னன்கு கடைப்பிடித்துக்
காட்டின ளாதலிற் காவல் வேந்த
கக௦ இலைப்பூங் கோதை யியல்பினின் வழாமைத்
தலைக்கோ லெய்தித் தலையாங் கேறி
‡ விதிமுறைக் கொள்கையி னாயிரத் தெண்கழஞ்
சொருமுறை யாகப் பெற்றன ளதுவே

கடுகூ - கூ. கூறிய வைந்தின்.....பின்னையென்றது - சொல்லிப்போந்த
தேசிபோலவருகும் § மட்டத்தாளமுதலாக ஏகதாளம் அந்தமாக வைசாகநிலை
யிலே ஆடி முடித்தபின்னொன்றவாறு;

என்னை? “வைசாக.....வரையார்” என்றாராவின்.

கடுகூ. பொன்னியல்.....வகுத்தெனவென்றது - பொலிவினையுடைத்
தொரு பொற்கொடியானது கூத்தாடினும்போலவென்றவாறு.

கடுகூ - கூ. நாட்டிய.....ஆதலினென்றது - தாண்டவம் நிருத்தம்
நாட்டியமென்னும் மூன்று கூறுபாட்டினும் நாட்டியமென்பது புறநடத்தை
யாதலின், அதனை நூல்களிற் சொன்னமுறைமை வழுவாமல் அவிரயங்காட்
டிப்பாவகத்தோன்ற விலக்குறுப்புப் பதினாலின் வருவாமல் ஆடிக்காட்டினளா
தலினென்றவாறு.

அன்றியும், நாட்டிய நன்னூல்.....காட்டினளாதலின் - இக்காதையிற்
கூறிய முத்தமிழ் வகையும் காட்டினளாதலினென்றுமாம்.

கக௦. (பா) இலைப்பூங் கோதை யியல்பினின் வழாஅதென்றது - இம்
மாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டுக்கும் அழகுக்கும் தக்கபடியென்றவாறு.

அன்றியும், அரசனுடைய மாலையுடனே முறைமையாகிய ஆயிரத்தெண்
கழஞ்சுபொன்னும் சிறப்பாகப்பெற்றாள்;

என்னை? “முட்டில் பாணரு.....பெறுப” என்றாராதலின்.

இலைப்பூங்கோதை - பச்சைமாலே; இத்துடனே தலைக்கோலெய்தியென்று
மாம். பச்சைமாலேக்கிடை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சாதலின், இது பரியத்துக்குப்
பழக்கலென்றுமாம்.

கக௧. தலைக்கோலெய்தியென்றது - வரிசைக்குத் தக்கபடி தலைக்கோற்
பெயர்பெற்றென்றவாறு.

தலையாங்கேறியென்றது - முன்னரங்கேற்பெற்றென்றவாறு.

கக௨ - கூ. விதிமுறை.....பெற்றனளென்றது - இந்நாடகக்கணிகையர்
க்குத் தலைவரிசை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரியம்பெறுகை வழக்காதலின்,
இவளும் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரியம்பெற்றாளுள்ளவாறு.

(பி - ம்.) * ‘பெயரிய’ † ‘வகுத்த’ ‡ ‘விதிமுறையாகிய’, ‘விதிமுறையாக’
§ ‘அடதாளம்’.

நூறுபத் தடுக்கி யெட்டுக் கடைிறுத்த
 ௧௬௫ வீறுயர் பசும்பொன் பெறுவதும் மாலை
 மாலை வாங்குநர் சாலுநங் கொடிக்கென
 மானமர் நோக்கியோர் கூனிகைக் கொடுத்து
 1 நகர நம்பியர் திரிதரு மறுகிற்
 பகர்வனர் போல்வதோர் பான்மையி னிறுத்த
 ௧௭0 மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி மாலை
 கோவலன் வாங்கிக் கூனி தன்னொடு
 மணமனை புக்கு மாதவி தன்னோ
 டணைவுறு வைகலி னயர்ந்தனன் மயங்கி
 † விடுத லறியா விருப்பின னாயினன்
 ௧௭௫ வடுகீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக மறந்தென்.

—:—

௧௬௩. ஒருமுதையாகப்பெற்றனனென்றது - ஒருநாளிக்குப் பரியமாக
 வென்று அரசனாற் பெறப்பட்டானென்றவாறு.

பெறுகை - பெறவினைப்பிடுகையுமாம். ஆயிரங்கழஞ்சு பரியத்திற்கும்,
 எண்கழஞ்சு அழிவுக்குமாக்கி நிச்சயித்தது.

அதுவேயென்றது - அன்று தொடங்கி நாடோறும் அந்தப்படியே பரிய
 மாகவென்றவாறு. அன்றியும், அந்தமாலையென்றுமாம்.

௧௬௪ - ௬. நூறுபத்தடக்கி...பான்மையினிறுத்தவென்றது - இப்பொன்
 தந்து இம்மாலையாங்குவான் மாதவிக்குமணவாளப்பிள்ளையாவென்றுசொல்லி
 மான்விழிபோன்ற நோக்கினையுடையாளோர் கூனிகைக்கொடுத்துநகரியிற்பெருந்
 தெருவிலே விலைக்குவிற்பாசரைப்பால்வதோர் பண்பினினிறுத்தவென்றவாறு.

இவளுக்குப்பரியமென்னுதே மாலைக்குப்பரியமென்றது இடக்கரடக்கு.

௧௬௫. வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றற்றபசும்பொன். இம்மலை இராசாவின்
 பக்கற்பெற்ற பச்சைமலை.

௧௭0 - ௭௨. மாமலர் நெடுங்கண்...மணமனைபுக்கென்றது - பெரியதாமரை
 மலர்போன்ற கண்ணையுடைய மாதவிமாலையைப் பரியம் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சு
 பொன்னையுங்கொடுத்து வாங்கிக் கோவலன் கூனியுடனே மாதவியுடைய மண
 மனையிலே புகுந்தென்றவாறு.

௧௭௨ - ௪. மாதவிதன்னோடு.....விருப்பினனாயினென்றது - இக்கோவ
 லன் மாதவிதன்னுடனே அணைந்தபொழுதே அயர்ந்து மயங்கியிருந்து மனையையு
 மும் அவளையும் விட்டு நீங்கமுடியாத விருப்பத்தையுடையனாயினென்றவாறு.

௧௭௫. வடுகீங்கு.....மறந்தெனென்றது - குற்றமற்றசிறப்பினை
 யுடைய தன் அகத்தையும் மனையாளையுமறந்தென்றவாறு.

என்னென்றது, ஈற்றகை.

—:—

1 பெருக்கதை, ௬, ௭௫, ௭௬௬. (பி. ம்) * 'அத்தப்பத்து' † 'விடுதலியா'

வேள்படி.

எண்ணு மெழுத்து மியலீர்தும் பண்ணுன்கும்
பண்ணின்ற கூத்துப் பதினென்று—மண்ணின்மேற்
போக்கினுள் பூம்புகார்ப் பொற்றொடி மாதவிதன்
வாக்கினு லாடரங்கின் வந்து.

[கூத்தியது அமைதி.]

க - எ. தெய்வ மால்வரை.....மாதவிதன்னை

தெய்வமால்வரை - தெய்வத்தன்மையையுடைய பெரியவரையென உருபு
தொக்கது; வரை - பொதியின்; திருமுனி - அகத்தியன்; வரை பொதியிலாக
லும், திருமுனி அகத்தியனாகலும் பெறுமாறு என்னை? இமயமும் இறைவனு
மாகற்பாலவெனின்,—அற்றன் னு; மேல், ¹ “திருமுனி யருள, வெய்திய சாபத்
திர்திர சிமுவனொழி, தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப நீங்கிய” என சூக்கிரதையி
லும், ² “நயந்தெரி பாடலுந், தோரிய மடந்தை வாரம் பாடலு, மாயிரங் கண்
னோன் செவியக நிறைய, நாடக முருப்பசி நல்கா ளாகி, மங்கல மிழப்ப லீனை
மண்மிகைத், தங்குத விவளெனச் சாபம் பெற்ற, மங்கை மாதவி வழிமுதற்
ரோன்றிய, வங்கர வல்குல்” எனக் கிடலாகுகாதையிலும் கூற்றாராதலானும்,
நூன்முகத்துள்ளும் “திருந்திய பொதியி லருந்தி ரகத்தியன், சுந்தர மணி
முடி யிந்திரன் மகனை, மாணு விறலோய் வேணு வாகென, விட்ட சாபம்பட்ட
சயந்தன், சாபவிடை யெமக்கரு டவத்தோ யென்று, மேலினன் ரெழுது
மேதக வுரைப்ப, வருந்தவ மாமுனி தமிழ்க்கூத் தியர்க்குத், திருந்திய தலைக்
கோற் றுனத் திருமென், நவனினி துரைப்ப வாங்கிவந் தனென்” என்றாராக
லானும் பொதியிலும் அகத்தியனுமென்பதாயிற்றெனக்கொள்க.

அருள நீங்கியவென்க; அவன் சாபமிட்டருள வென்றுமாம்.

அருளாற்பாடமாயின் - அவனது அருளாற் சாபநீங்கியவென்க.

(இ - ள்.) தெய்வத்தன்மையையுடைய பெரிய பொதியின்மலைக்கண் திரு
முனியாகிய அகத்தியன் முன்பாலிட்ட ³ சாபம் இத்திரசிதவனோடே அம்
முனியருளத் தலைக்கோற்றுனத்து நீங்கிய மாறுபடுதலரிய சிறப்பினையுடைய
அரம்பையரில் வரிசையிற் குறைவற்ற நாடகத்தொழிலொடுபொருந்திய உருப்
பினியாகிய அம்மாதவி மரபில்வந்த பிறப்பிற் குன்றுதலில்லாத பெரியதோளி
னையும் தாதுகளவிழும் பூக்களையுடைய கடைகுமுன்றுசுருண்ட குழவினையு
முடைய மாதவியாகிய மடந்தைதன்னையென்க.

பெருந்தோளென்றார், மகளிர்தோள் பெருத்தல் மரபாதலின். என்னை?

* “அகல்கு ரோள்கண்ணென மூவழிப் பெருகி” என்றாராகலின்.

¹ சிலப். அரங்கேற்றுகாதை, க-ங். ² சிலப். கடலாகுகாதை, கஅ- உடு.

³ இத்திரனவைக்கனத்து ஒருவரையொருவர் விழைந்து அகத்தியமுனிவரார்
சாபம்பெற்ற சயந்தனும் உருப்பெயும் முறையே விந்தமலையில் மூங்கிலாயும், காஞ்சி
நகரத்துத் தேவகணிகையாயும் பிறந்தனரென்று, “வானவர் கோமான் வரவிடை பிரு
த்த” என்னும் ஆசிரியப்பாவார் சுத்தானந்தப்பிரகாசப்பரததாலாசிரியர் கூறினர்.

* கவித்தொகை, ௩௮௮. (யி - ம்) * பண்ணைத்தொகுத்தது

அ - கூ. ஆடலும் பாடலும்.....குறை படாமல்

(இ - ள்.) கூத்தும் பாட்டும் அழகுமென்று சொல்லப்பட்ட இம்முன்றினுள்ளும் ஒன்றுங் குறைவுபடாமல்,

இவை குறைவுபடாமைக்குக் காரணமுடையனாகவினென்க.

க0 - கக. ஏழாண் டியற்றி.....வேண்டி.

(இ - ள்.) ஐயாண்டில் தண்டியம்பிடிப்பித்து ஏழாண்டு இயற்றுவித்துப் பன்னிராண்டில் வீரக்கழல்சூழ்ந்த காலியை யுடைய சோழக்கீகாற் பெறுவளத்தினுக்கு அவனவையரங்கேறிக்காட்டலை விரும்புமென்க.

என்ன? “பண்ணியாழ்வைத் தானே முகன் பாதம் பணிந்துநாட், புண்ணியவோரை புகன்றனகொண் — டெண்ணியே, வண்டிருக்கும் கூந்தன் மடவரலையையாண்டிற், தண்டியாஞ்சேர் விப்பதே சால்பு” எனவும், ‘வட்டணையுந் துசியு’ மண்டலமும் பண்ணமை, வெட்டிட னிரண்டான் டெய்தியபின் - கட்டினைய, கீதக் குறிப்பு மலங்கார முங்ளிரச், சோதித் தரங்கேறச் சூழ்” எனவும், “நன்னர் விருப்புடையோ ணற்குணமு மிக்குயர்த்தோள், சொன்ன குலத் தாலமைந்த தொன்மையளாட்பு—பன்னிரண்டான், டேய்த்தத்திப் பிளாடலுடன் பாடலழ கிம்மூன்றும், வாய்ந்தவரங் கேற்றல் வழக்கு” எனவும் கூறினார் பரதசேனாபதியார்.

[ஆடலாசிரியன் அமைதி.]

கஉ-உரு. இருவகைக் கூத்தின்.....ஆசான் மன்னொடும்

(இ - ள்.) இருவகைத்தாகிய அகக்கூத்தின் இலக்கணங்களை யறிந்து பல வகைப்பட்ட புறநடங்களையும் விலக்குறுப்பக்களைச் சேர்ப்புணர்க்கவும் வல்லானாகி அல்லியமுதற் கொடுகொட்டியிருக்கிடந்த பதினொருகூத்துக்களும் அக் கூத்துக்களுக்குரிய பாட்டுக்களும் அவற்றுக்கு அடைத்த வாச்சியங்களின் கூறுகளும் நூல்களில் விதித்தவழியே தெரிந்து கூத்தும் பாட்டும் தாளங்களும் தாளங்களின் வழிவந்த னுக்குக்களும் தம்மிற்குமுன் நெறியையுடைய அகக் கூத்தும் புறக்கூத்துமுதலாயின நிகழ்த்துமிடத்துப் பிண்டி பிணையல் எழிற்கை தொழிற்கையென்று சொல்லப்பட்ட நான்குணையும் நூலினகத்துக்கொண்ட கூறுபாட்டையறிந்து அகக்கூத்து நிகழுமிடத்துக் கூடைக்கதியாகச் செய்தகை வாரக்கதியுட்புகாமலும், வாரக்கதியாகச் செய்தகை கூடைக்கதியுட்புகாமலும், புறக்கூத்தினிடத்து ஆடனிகழுமிடத்து அவிரநடங்குமாலும், அவிகயங்குமிடத்து ஆடனிகழுமாலும், குரவைக்கூத்தும் வரிக் கூத்தும் தம்மில்விரவாத படியுஞ் செலுத்தி அமைந்த ஆடலாசிரியனுமென்க.

இது பொழிப்புரை.

கஉ. இருவகைக் கூத்தாவன:—வகைக்கூத்து, புகழ்க்கூத்து; வேத்தியல், பொதுவியல்; வரிக் கூத்து, வரிச்சாந்திக் கூத்து; சாந்திக் கூத்து, விநோதக்

¹ சேவகசித்தாமணி, ௧௭௧ - த. மேற்.

(பி - மீ.) * ‘பண்ணமைய வென்மையான், டிட்டிட னீரானுன் டெய்தியபின் - வட்டணையுந், தேத்’

கூத்து; ஆரியம், தமிழ்; இயல்புக்கூத்து, தேசிக்கூத்தெனப் பலவகைய. இவை விரிந்தனாகனிற்காண்க.

கஉ. ஈண்டு இருவகைக்கூத்தாவன:—சாந்தியும், விநோதமும். என்னை? ¹ “அவைதாம், சாந்திக் கூத்தும் விநோதக் கூத்துமென், ருய்ந்தற வகுத்தன எனத்தியன் ருனே” என்றராகலின்.

¹ “சாந்திக் கூத்தே தலைவ * நின்ப, மேந்தின் ருடிய! வீரிரு நடமவை, சொக்க மெய்யே யவிரய நாடக, மென்றிப் பாற்பலீஉ மென்மனார் புலவர்” என்பதனால் நாயகன் சாந்தமாக ஆடியகூத்துச் சாந்திக்கூத்தெனப்படும்.

இவற்றன்,—

சொக்கமென்றது - சுத்தநிருத்தம். அது நூற்றெட்டுக்காணமுடைந்து.

மெய்க்கூத்தாவது:—தேசி வரிகு சிங்களமென மூவகைப்படும். இவை மெய்த்தொழிற்கூத்தாகலின், மெய்க்கூத்தாயின. இவை அகச்சுவைபற்றி யெடுத்தலின், அகபாக்கமென நிகழ்த்தப்படும்.

அகச்சுவையாவன:—இராசதம், தாமதம், சாத்துவிகமென்பன. “குணத்தின் வறியதக்க கூத்தெனப் படுமே” என்றார் துணநூலுடைபார்; ¹ “அகத்தெழு சுவையா எனமெனப் படுமே” என்றார் சயந்தநூலுடையாருமெனக்கொள்க.

அவிரயக்கூத்தாவது:—† கதை தழுவாது பாட்டினதுபொருளுக்குக் கைகாட்டி வல்லபஞ்செய்யும் பலவகைக்கூத்து.

நாடகம் - கதைதழுவியருங்கூத்து.

விநோதக்கூத்தாவது:—குரவை, கலிநடம், குடக்கூத்து, கரணம், நோக்கு, தோற்பாவை என்பர். இவற்றன்,—

குரவையென்றது:—காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் குரவைச்செய்யுள் பாட்டாக எழுவரேனும் எண்மரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கையினைத் தாடுவது; ¹ “குரவையென்பது.....இப்பிறிற் றென்ப” என்றராகலின்.

குரவை - வரிகூத்தின் ஒருறுப்பு; அவை வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

கலிநடமென்றது - கழாய்க்கூத்து.

குடக்கூத்தென்றது - மேற்பதினொராடலுட் காட்டப்படும்.

கரணமாவது = படிந்தவாடல்.

நோக்கென்றது - பாரமும் துண்மையும் மாயமுதலாயினவற்றை உடையது.

தோற்பாவையென்றது - தோலாற் பாவையெய்து ஆட்டிவிப்பது.

இன்னும் நகைத்திறச்சுவையென்பதனோடு கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்; அஃதாவது வினாடகக்கூத்து. இதனை வகைக்கூத்தென்பாருமுளர்.

வகை - வேத்தியல், பொதுவியலென இரண்டிவகைப்படும்; அவைமுந்த நுல்கனிற் கண்டுகொள்க.

¹ சேவகசிந்தாமணி. கஉஉ - த. மேற். ² இப்புத்தகம் உஎ - ஆம் பக்கம் பார்க்க. (பி - ம.) * ‘அவிதயம்’ † ‘நிருத்தக்கை’

வெறியாட்டுமுதலாகத் தெய்வமேறியாடுகின்ற அத்திறக்கத்துக்களும் கூட்டி ஏழென்பாருமுள்ளர்.

என்னை? “எழுவகைக் கூத்து மிழிருலத்தோரை, யாட வருத்தன என கத்தியன் றானே” என்றாராகலின்.

இவற்றின் இலக்கணங்களாவன:— ‘அறுவகை நிலையு’ மைவகைப் பாகமு, ‘மீரெண் வகைய வங்கக் கிரியையும், ‘வருத்தனை நான்கு’ நிருத்தக்க முப்பது, மத்தகு தொழில வாகு மென்ப.” இவை விரிப்பிற்பெருகும்.

கரு. பல்வகைக்கூத்தாவன:—வென்றிக்குத்து, வசைக்கூத்து, விநோதக் கூத்துமுதலியன; என்னை? “பல்வகை யென்பது பகருங் காலை, வென்றி வசையே விநோத மாசும்” என்றாராகலின்.

“அவற்றுள், மாற்றா னெடுக்கமு மன்ன னுயர்ச்சியு, மேற்படக் கூறும் வென்றிக் கூத்தே.”

“பல்வகை யுருவமும் பழித்துக் காட்ட, வல்லவ னாதல் வசையெனப் படுமே.”

“எனவிலை தானத்தி னியல்பின வாகும்.”

“விநோதக் கூத்து வேறுபா டிடெத்து, வென்றி விநோதக் கூத்தென விளம்புவர்.” இதன்கருத்து: கொடித்தேர்வேந்தரும் குறுநிலமன்னருமுதலாக உடையோர் பகைவென்றிருந்தவிடத்து விநோதங்காணுங் கூத்தென்பதாம்.

விலக்கினிற்றுணர்த்து - விலக்குறுப்பினோடு பொருந்துவித்து ;

1 அறுவகைநிலையாவன:—க.வைணவம், உ. சமநிலை, க. வைசாகம், ச. மண்டலம், இ. ஆலீடம், சு. பிரத்தியாலீடமென்பன.

2 ஐவகைப்பா தமாவன:—க.சமநிலை, உ. உறிகடிதம், க. சஞ்சாரம், ச. காஞ்சிதம், இ. குஞ்சிதமென்பன.

3 அங்கக்கிரியைப்பதிகுறவன:—க.சரிகை, உ. புரிகை, க. சமகவி, ச. திரிகை, இ. ஊர்த்துவகவிகை, சூ. பிருட்டகம், எ. அர்த்தபிருட்டகம், அ. சுவத்திகம், க. உல்லோலம், க. குர்த்தனம், க. உபவேட்டனம், க. உபவேட்டனம், க. தானபதப்பிராவ்விருத்தம், ச. உஷேபணம், க. அஷேபணம், க. நிருஞ்சனமென்பன.

4 வருத்தனைநான்காவன:—க. அபவேட்டிதம், உ. உபவேட்டிதம், க. விபாவர்த்திதம், ச. பராவர்த்திதமென்பன.

5 நிருத்தக்கமுப்பதாவன:—க. சதுரச்சிரம், உ. உத்தவீதம், க. தலமுகம், ச. சுவத்திகம், இ. விப்பிரகீர்ணம், சு. அருத்தரேசிதம், எ. அராளகடகாமுகம், அ. ஆவீத்தவத்திரம், க. சூழுகம், க. இரேசிதம், க. உத்தானவஞ்சிதம், உ. பல்லவம், க. நிதம்பம், ச. சதத்தம், க. இலதை, க. கரிகை, க. பக்கவஞ்சிதம், க. பக்கப்பிரதிபோகம், க. கருடபக்கம், உ. தண்டபக்கம், உ. ஊர்த்தவமண்டலி, உ. பக்கமண்டலி, உ. உரோமண்டலி, உ. உரப்பார்சுவார்த்தமண்டலி, உ. முட்டிகச்சுவத்திகம், உ. தனிப்பதமகோசம், உ. அலபதமம், உ. உற்பணம், உ. இலளிதை, க. வலிதைமென்பன. இவை, சத்தானத்தப்பிரகாசமென்னும் பழைய தமிழ்ப்பரதநூலிற் காணப்பட்டன.

6 வென்றிக்கூத்தும் வசைக்கூத்தும் தான இவல்புடைபனவென்றபடி.

இன், சாரியை; மூன்றனுருபு ஐந்தனுமெயங்கிற்று.

வென்றிக்குத்தமுதலாகிய பலவகைப்பட்ட புறநடங்கனையும் வேந்த விலக்குப் படைவிலக்கு ஊர்விலக்கென்று சொல்லப்பட்ட விலக்குக்களாகிய பாட்டுக்களுக்கு உதப்பாய்வருவனவற்றுடனே பொருந்தப்புகுந்தி,

பொருந்தப் புணர்த்தல் - ஈண்டுப் பாட்டுக்களுக்கு வரவுவகுத்தல்.

விலக்குதப்பாவன:—பதினான்குவகைப்படும்; அவை ¹ பொருள், யோனி, விருத்தி, சந்தி, சுவை, சாதி, குறிப்பு, சத்துவம், அவிநயம், சொல், சொல்வகை, வண்ணம், வரி, சேதமெனவிலை;

என்னை? “விலக்குதப் பென்பது விரிக்குங் காலிப், பொருளும் யோனியும் விருத்தியுஞ் சந்தியுஞ், சுவையுஞ் சாதியுங் குறிப்புஞ்சத் துவமு, மவிநயஞ் சொல்லே சொல்வகை வண்ணமும், வரியுஞ் சேதமு முளப்படத் தொகைஇ, பிசைய வெண்ணி னீரே முதுப்பே” என்றராகலின்.

அவற்றுள், — பொருள் நான்குவகைப்படும்; என்னை? “அறம்பொரு லின்பம் வீடென நான்குந், திறம்படு பொருளுளெச் செப்பினர் புலவர்” என்ற ராகலின்.

இவை நாடகத்திற் பிரிந்தும் கூடியும் வருங்காற் பெயர்வேறுபடும். அவை நாடகம், பிரகரணப்பிரகரணம், பிரகரணம், அங்கமென்பபெயரவாம்.

என்னை? “அவைதாம், நாடகம் பிரகரணப்பிரகரண, மாடிய பிரகரண மங்க மென்றே, யோதுப நன்னு லுணர்ந்திடு னோரே” என்றார் மதிவாணனாரும். “அறமுத னுன்கு மொன்பான் சுவையு, முறைமுன் டைச முன்னோ னாகுந்” எனவும், “அறம்பொரு லின்ப மரசர் சாதி” எனவும், “அறம்பொருள் வாணிகர் சாதியென் றதைப்” எனவும், “அறமேற் சூத்திர ரங்கமாகும்” எனவும் சொன்னார் சேயிற்றியுநர். இவை நான்கும் நாடகமென்றாகி.

யோனி நான்குவகைப்படும்:—உள்ளோன்தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண்மேற் செய்தலும், இல்லோன்தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண்மேற் செய்தலும், உள்ளோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலும், இல்லோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலுமெனவிலை;

என்னை? “உள்ளோற் றுள்ளது மில்லோற் றுள்ளது, முள்ளோற் கில்லது மில்லோற் கில்லது, மெள்ளா துரைத்தல் யோனி யாகும்” என்றாராகலின்.

விருத்தி நான்குவகைப்படும்:—அவை சாத்துவதி, ஆரபடி, கைகிடி, பாரதியெனவிலை.

இவற்றுள், —சாத்துவதியாவது அறம் பொருளாகத் தெய்வமானிடர் தலைவராக வருவது.

ஆரபடியாவது:—பொருள் பொருளாக வீரராகியமானிடர் தலைவராக வருவது.

கைகிடியாவது:—காமம் பொருளாகக் காமுகராகியமக்கள் தலைவராக வருவது.

¹ இப்புத்தகம், ௧௯ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

பாரதியாவது:—சுத்தன் தலைவனாக நடன் நடபு பொருளாகக் காட்டியும் உரைத்தும் வருவது.

இச்சொல்லப்பட்ட நால்வகை விருத்தியுள்ளும் பாரதிவிருத்தி, அந்த முன்று விருத்தியும்போலப் பிறிதின்நிலைவர் பிறிதுபொருள்பற்றி விருத்தி கூறுது பொருளாலே விருத்திகூறுமெனக்கொள்க.

சந்தி ஐந்துவகைப்படும்:—அவை முகம், பிரதிமுகம், கருப்பம், விளைவு, துய்த்தலெனவிலை.

இவற்றுள் முகமாவது:—¹ எழுவகைப்பட்ட உழவினாற் சமைக்கப்பட்ட பூழியுளிட்டவித்துப் பருவஞ்செய்து முளைத்து முடிவதுபோல்வது.

பிரதிமுகமாவது:—அங்ஙனம் முளைத்தல் முதலாய் இகைதோன்றி நாத் குய்முடிவதுபோல்வது.

கருப்பமாவது:—அந்நாற்று முதலாய்க் கருவிருந்து பெருகித் தன்னுட் பொருள்பொதிந்து கருப்பமுற்றிரிப்பது போல்வது.

விளைவாவது:—கருப்பமுதலாய் விரிந்து கதிர் திரண்டிட்டுக் காய் தாழ்ந்து முற்றி விளைந்துமுடிவதுபோல்வது.

துய்த்தலாவது:—விளையப்பட்ட பொருளை அறுத்துப் போரிட்டுக் கடை விட்டுத் தூற்றிப் பொலிசெய்து கொண்டுபோய் உண்டு மகிழ்வதுபோல்வது.

இவை ஐந்துசந்தியும் நாட்டியக்கட்டுரை.

குவை ஒன்பதுவகைப்படும்:—அவை வீரச்சுவையவிரியம், பயச்சுவையவிரியம், இழிப்புச்சுவையவிரியம், அற்புதச்சுவையவிரியம், இன்பச்சுவையவிரியம், அவலச்சுவையவிரியம், நகைச்சுவையவிரியம், நடுவுநிலைச்சுவையவிரியம், உருத்திரச்சுவையவிரியமென; அவற்றுள்,—

“வீரச்சுவையவிரியம் விளம்புந் காலை, முரிந்த புருவமுஞ் சிவந்த கண்ணும், பிடித்த வாளுந் கடித்த வெயிறு, மடித்த வுதடுஞ் சுருட்டிய துதலுந், திண்ணென வுற்ற சொல்லும் பகைவரை, யெண்ணல் செல்லா விகழ்ச்சியும் பிறவு, நண்ணு மென்ப நன்குணர்ந் தோரே.”

“அச்ச வவிரிய மாயுந் காலை, யொடுங்கிய வுடம்பு நடுங்கிய நிலையு, மலந் டிய கண்ணுந் கலங்கிய வுளனுந், கரந்துவர வுடைமையுந் கையெதிர் மறுத்த லும், பாரந்த நோக்கமு மிசைபண் பினவே.”

“இழிப்பி னவிரிய மியம்புந் காலை, யிடுங்கிய கண்ணு மெயிறுபுறம் போ தலு, மொடுங்கிய முகமு முஞ்ஞுக் காலுஞ், சோர்ந்த யாக்கையுஞ் சொன்னி ராம் பாமைபு, நோர்ந்தன வென்ப நெறியநிந் தோரே.”

“அற்புத வவிரிய மறிவரக் கிளப்பிற், சொந்தோர் வுடையது சோர்ந்த கையது, மெய்ம்மயிர் குளிர்ப்பது வியத்தக வுடைய, தெய்திய திமைத்தலும் விழித்தலு மிகவாதென், றையமில் புலவ ரறைந்தன ரென்ப.”

¹ சூழிப்பத்திற்கு ஏழங்கமுண்டென்று வடநாலாரிற் சிவர் உதவராதவின் அதற் குப்பொருத்த எழுவகைப்பட்ட உழவென்றார்

“காம வலியைக் கருதுங் காலை, தூவுள் ளுதுத்த வடிவுந் தொழிந்ந காரிகை கலந்த கடைக்கணுங் கவின்பெறு, மூரன் முறுவல் சிறுநிலா வரும்பல, மலர்ந்த முகனு மிரந்தமென் னினவியுந், கலந்தன பிறவுந் கடைப்பிடித் தனரே.”

“அவலைத் தவிரய மறிவரக் கிளப்பிற், கவலையொடு புணர்ந்த கண்ணீர் மாரியும், வாடிய நீர்மையும் வருந்திய செலவும், பீடழி யிடும்பையும் பிறத்திய சொல்லு, நிறைகையழித்து நீர்மையில் கிளவியும், பொறையின் ருகளும் புணர்த்தினர் புலவர்.”

“நகையி னவிரய நாட்டுங் காலை, மிகைபடு நகையது பிறர்நகை யுடையது, கோட்டிய முகத்தது....., விட்டுமுரி புருவமொடு விலாவுறுப் புடையது, செய்வது பிரிதாய் வேறுசே திப்பதென், றையமில் புலவ ராய்ந்தன ரென்ப.”

“நாட்டுங் காலை நடுவுநிலை யவிரயந், கோட்பா டறியாக் கொண்கையு மாட்சியு, மறந்தரு நெஞ்சமு மாரிய விழியும், பிறழ்ந்த காட்சி நீங்கிய நிலையுந், குறிப்பின் ருகலுந் துணுக்க மில்லாத், தகைமிக வுடைமையுந் தன்னென வுடைமையு, மனத்தற் கருமையு மன்பொடு புணர்த்தலுந், கலக்கமொடு புணர்ந்த நோக்குந் கதிர்ப்பும், விலக்கா ரென்ப வேண்டுமொழிப் புலவர்”

¹ உருத்திரச்சுவை யவிரயம்.....

² அஃதாவது விநலென்பது; சத்துவமென்பாருமுனர். அச்சத்துவந்தான் பத்துவகைப்படும். என்னை? மெய்யம்மயிர்சிலிர்த்தல், கண்ணீர்வார்த்தல், நடுக்க மடுத்தல், வியர்த்தல், தேற்றம், களித்தல், விழித்தல், வெதும்பல், சாக்காடு, குரற்சிறைதவு எனவிலை.

சத்துவமாவது - குறிப்புலரையறை; ஆவது, சுத்தச்சுவையாகின்ற ஒன்பதிலும் பாவிக்கும் அத்துணையே மெய்ம்மைத்தாய் வருவதெனக்கொள்க.

என்னை? வேம்பென்று காட்டப்படுக்கால் அவ்வேம்பின் இரதங்காட்டாதே அதுதான் இறைவனுக்கு மெய்யின்கண்வருவது.

கருணையென்றார் பாவித்துக்காட்டுமதன்றி மெய்யாகக் கண்ணீர்வந்தழுவது.

அல்லாத சுவைகளும் வந்த சத்துவமும் இப்படி ஒட்டிக்கண்டுகொள்க.

அவைதாம் அச்சுவைகளில் எண்ணம் வந்தால் தோற்று முடம்பில்; உடம்பின் மிகத்தோற்றும் முகத்து; முகத்தின் மிகத்தோற்றும் கண்ணில்; கண்ணின் மிகத்தோற்றும் கண்ணின் கடைபகத்தென்றவாறு.

³ காதியாவது.....

¹ உருத்திரச்சுவைபலிதபச்சுத்திரம் ஒருபிரதியிலும் இல்லை. அச்சுவையின் மெய்ப்பாடுகளை, “கைபிசையா வாய்மடியாக் கன்சுவா வெப்பதுபரா, மெய்குலியா வேரா வெருன்! டெழுத்தான்” என்பதனுணர்க.

² அகதென்றது அச்சுவையுணர்வு உடனத்த நிகழ்த்தவழித்தோன்றும் மேற் கூறிய உடம்பின்வேறுபாட்டை.

³ இத்தொகையும் இதன்வகையும் வடநால் வீதிக்கு மாறாக உள்வன.

⁴ நிறத்தருறையே சுவையின்பின்னர் வகைகாட்டுதற்குரியது. பத்துவகைப்படும்; அவை, நாடகம், பிரகாசனம், பாணம், பிரகாசனம், டிபம், விளக்குவனம், சமவானம், வீதி, அங்கம், நகரமிருகமெனவிலை.

தூதர்பாவது - சுவையதன்சுட்டோன்றவது.

நத்தவ ராவது - அக்குறிப்பின்கண் நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி.

அறிநயமென்றது - பாவகம்; அஃது இருபத்துநான்குவகைத்து; வரலாறு:—வெகுண்டோனவிரயம், ஐயமுற்றோனவிரயம், சோம்பிடுனவிரயம், களித்தோனவிரயம், உவந்தோனவிரயம், அழுக்காறுடையோனவிரயம், இன்பமுற்றோனவிரயம், தெய்வமுற்றோனவிரயம், ஞஞ்செயுற்றோனவிரயம், உடன்பட்டோனவிரயம், உறங்கிடுனவிரயம், துயிலுணர்ந்தோனவிரயம், செத்தோனவிரயம், மழைபெய்யப்பட்டோனவிரயம், பனித்தலைப்பட்டோனவிரயம், வெயிற்றலைப்பட்டோனவிரயம், நாணமுற்றோனவிரயம், வருத்தமுற்றோனவிரயம், கண்ணோவுற்றோனவிரயம், தலைநோவுற்றோனவிரயம், அழற்றிமம்பட்டோனவிரயம், சீதமுற்றோனவிரயம், வெப்பமுற்றோனவிரயம், நஞ்சுண்டோனவிரயமெனவிலை. அவற்றுள்,—

“வெகுண்டோனவிரயம் விளம்புந் காலை, மடித்த வாயுமலர்ந்த மார்புந், நடித்த புருவமுந் சுட்டிய விரலுந், கன்றின வுள்ளமொடு கைபுடைத் திடுதலு, மன்ன நோக்கமோ டாய்ந்தனர் கொளலே.”

“பொய்யில் காட்சிப் புலவோ ராய்ந்த, வைய முற்றோனவிரய முரைப்பின், வாடிய வுறுப்பு மயங்கிய நோக்கமுந், பீடழி புனலும் பேசா திருத்தலும், பிறழ்ந்த செய்கையும் வான்நிசை நோக்கலு, மறைந்தனர் பிறவு மறிந்திசினோரே.”

“மடியி னவிரயம் வகுக்குந் காலை, நொடியொடு பலகொட் டாவிமிக வுடைமையு, மூரி நியிர்த்தலு முனிவொடு புணர்தலுந், காரண மின்றி யாழ்ந்துமடிந் திருத்தலும், பிணிபு மின்றிச் சோர்ந்த செலவோ, டணிதரு புலவராய்ந்தன ரென்ப.”

“களித்தோனவிரயந் கழறுந் காலை, யொளித்தவை யொளியா னுரைத்த லின்மையும், கவிழ்ந்துஞ் சோர்ந்துந் தாழ்ந்துந் தனர்ந்தும், வீழ்ந்த சொல்லொடு மிழற்றிச் சாய்தலுந், கனிகைக் கவர்ந்த கடைக்கோனக் குடைமையும், பேரிசை யாளர் பேணினர் கொளலே.”

“உவந்தோனவிரய முரைக்கும் காலை, நிவந்தினி தாகிய கண்மல ருடைமையு, மினிதி னியன்ற வுள்ள முடைமையு, முனிவி னகன்ற முதுவனகையுடைமையு, மிருக்கையுஞ் சேறலுந் கானமும் பிறவு, மொருங்குட னமைந்த குறிப்பிற் றன்றே.”

“அழுக்காறுடையோனவிரய முரைப்பி, னிழுக்கொடு புணர்ந்த விசைப் பொரு ளுடைமையுந், கூம்பிய வாயுந் கோடிய வுரைபு, மோம்பாது விதிர்க்குந் கைவகையுடைமையு, மாரணந் காகிய வெகுளி யுடைமையு, காரண மின்றி மெலிந்தமுக முடைமையு, மெலிவொடு புணர்ந்த விடும்பையுமேவரப், பொலியுமென்ப பொருந்துமொழிப் புலவர்.”

“இன்பமொடு புணர்ந்தோனவிரய மியம்பிற், துன்ப நீங்கித் துவர்த்த யாக்கையுந், தயங்கித் தாழ்ந்த பெருமகிழ்வுடைமையு, மயங்கி வந்த செலவு

நனி யுடைமையு, மழகுள் ளுறுத்த சொற்பொலி யுடைமையு, மெழிலொடு புணர்ந்த நறுமல ருடைமையுந், கலங்கன்சேர்ந் தகன்ற தோண்மார் புடை மையு, நலன்கெழு புலவர் நாடின ரென்ப.”

“தெய்வ ஸூற்றே எனவியஞ் செப்பிந், கைவிட் டெறிந்த கலக்க முடை மையு, மடித்தெயிறு கெனவிய வாய்த்தொழி லுடைமையுந், அடித்த புருவமுந் துளங்கிய நிலையுந், செய்ய முகமுந் சேர்ந்த செருக்கு, மெய்து மென்ப வியல்புணர்ந் தோரே.”

“குஞ்சு யுற்றே எனவிய நாடிந், பன்மென் றிறுகிய * நாவழி யுடை மையு, துரைசேர்ந்து கூட்பும் வாயு நோக்கினர்க், குரைப்போன் போல வுணர்வி லாமையும், விழிப்போன் போல விழியா திருத்தலும், விழுத்தக யுடைமையு மொழுக்கி லாமையும், வயங்கிய திருமுக மழுங்கலும் பிறவு, மேவிய தென்ப விளங்குமொழிப் புலவர்.” இஃது ஈமுதுமார்க்களவியமும்.

“சிந்தையுடம் பட்டோ எனவியந் தெரியின், முந்தையாயினு முணரா நிலைமையும், பிடித்த கைமே லடைத்த கவினு, முடித்த லுரூத் கரும நிலைமை யுந், சொல்லுவது யாது முணரா நிலைமையும், புல்லு மென்ப பொருந்து மொழிப் புலவர்.”

“துஞ்சா நின்றே எனவியந் துணியி, நெஞ்சுத லின்றி யிருபுடை மரு க்கு, மலர்ந்தங் கவிழ்ந்தும் வருபுடை யியற்றியு, மலர்ந்துயிர்ப் புடைய வாற் றது மாகும்.”

“இன்றுயி லுணர்ந்தோ எனவிய மியம்பி, னென்றிய குறுங்கொட் டாவிய முயிர்ப்புந், துங்கிய முகமுந் துளங்கிய வுடம்பு, மோங்கிய திரிபு மொழிந்தவங் கொளலே.”

“செத்தோ எனவியஞ் செப்புங் காலை, யத்தக வச்சமு மழிப்பு மாங்கலும், கடித்த நிரைப்பலின் வெடித்துப் பொடித்துப், போந்ததுணி யுடைமையும் வலித்த வுறுப்பு, மெலிந்த வகடு மென்மையிக யுடைமையும், வெண்மணி தோன்றக் கருமணி கரத்தலு, முன்மையிற் புலவ ருணர்ந்த வாறே.”

“மழைபெய்யப் பட்டோ எனவியம் வருக்கி, னிழித்தக யுடைய வியல்புநனி யுடைமையு, மெய்கூர் நடுக்கமும் பிணித்தலும் படாத்தை, மெய்ப்புண் டெருகிக் கிய முகத்தொடு புணர்ந்தலு, மொளிப்படு மனனி லுலரிய கண்ணும், வினிய னுந் துனியினு மடிந்தசெவி யுடைமையுந், கொடுகிவிட் டெறிந்த குளிர்மிக யுடைமையும், நடுங்கு பல்லொலி யுடைமையு முடியக், கனவுகண் டாற்றா நெழு தலு முண்டே.”

“பனித்தலைப் பட்டோ எனவியம் பகரி, னடுக்க முடைமையு நகையி நிலைமையுந், சொற்றளர்ந் திசைத்தலு மற்றமி லவதிலும், போர்வை விழைதலும் புத்திரோ யுடைமையும், † நீரும் விழியுந் சேறு முனிதலு, மின்னவை பிறவு மிசைந்தனர் கொளலே.”

* சிலப்பதிகாரம். ௧௦ - ஆம் காதை, ௧௮ - ஆம் அடிமுதலியவற்றைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * நாவளி † நீரம் விழியும்.

“உச்சிப் பொழுதின் வந்தோ எனிய, மெச்ச மின்றி யியம்புந் காலைச், சொரியா நின்ற பெருந்துய முழந்து, தெரியா நின்ற வுடம்பெரி யென்னக், சிவந்த கண்ணு மயர்ந்த நோக்கமும், பயந்த தென்ப பண்புணர்ந் தோரே.”

“நாண முற்றோ எனிய நாடி, னிறைஞ்சிய தலையு மறைந்த செய்கை யும், வாடிய முகமுங் கோடிய வுடம்புந், கெட்ட வொளியுந் கீழ்க்க ணோக்கமு, மொட்டின ரென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.”

“வருத்த முற்றோ எனியம் வருப்பிற், பொருத்த மில்லாப் புன்க ணுடை மையுஞ், சோர்ந்த யாக்கையுஞ் சோர்ந்த முடியுந், கூர்ந்த வியர்வுந் குறும்பல் லுயரவும், வற்றிய வாயும் வணங்குய வுறுப்பு, முற்ற தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.”

“கண்ணோ வுற்றோ எனியம் காட்டி, எண்ணிய கண்ணீர்த் துனிவிறற் றெறித்தலும், வன்னந்த புருவத்தொடு வாடிய முகமும், வெள்ளிடை நோக்கின் விழிந்ரு மச்சமுந், தெள்ளிதிற் புலவர் தெளிந்தனர் கொளலே.”

“தலையோ வுற்றோ எனியஞ் சாற்றி, னிலைமை யின்றித் தலையாட் டுடை மையுந், கோடிய விருக்கையுந் தளர்ந்த வேரொந், பெருவிர லிங்கிய நுதலும் வருந்தி, பொங்கிய கண்ணொடு பிறவுந், திருந்து மென்ப செந்நெறிப் புல வா.”

“அழற்றிற் பட்டோ எனிய முறைப்பி, னிழற்றிற் வேண்டு நெறிமை யின் விருப்பு, மழலும் வெயிலுஞ் சுடரு மஞ்சலு, நிழலு நீருஞ் சேறு முவத் தலும், பனிநீ ருடையும் பாதிரித் தொடையலு, துனிவிர லீர மருநெறி யாக்க லும், புக்க துன்பொடு புலர்ந்த யாக்கையுந், தொக்க தென்ப துனிவறிந் தோரே.”

சீத முற்றோ எனியஞ் செப்பி, னோதிய பருவர லுள்ளமோ டுழத்தலு, மீர மாகிய போர்வை யுறுத்தலு, மார வெயிலுழந் தழலும் வேண்டலு, முரசியு முன்று முயிர்த்து முறைத்தலுந், தக்கன பிறவுஞ் சாற்றினர் புலவர்.”

“வெப்பி எனியம் விரிக்குந் காலைத், தப்பில் கடைப்பிடித் தன்மையுந் தாகமு, மெரியி னன்ன வெம்மையோ டியையும், வெருவரு மியக்கமும் வெம் பிய விழியும், நீருண் வேட்கையு நிரம்பா வலியு, மோருந் காலை யுணர்ந்தனர் கொளலே.”

“கொஞ்சிய மொழியிற் கூரெயிறு மடித்தலும், பஞ்சியின் வாயிற் பனி நுரை கூம்பலுந், தஞ்ச மாந்தர் தம்முந் நோக்கியோ, நின்சொ லியம்புவான் போலியம் பாமையும், நஞ்சுண் டோன்ற எனிய மென்ப.”

“சொல்லிய வன்றியும் வருவன யுளவெனிற், புல்லுவழிச் சேர்த்திப் பொருந்துவழிப் புணர்ப்ப” எனவரும்.

இனி, சொல்வருமாறு:—அது முன்றுவைப்படும்; உட்சொல், புறச் சொல், ஆகாயச்சொல்லென.

அவை நெஞ்சொடுகூறல், கேட்போர்க்குரைத்தல், தானே கூறலென்பன; என்னே? “நெஞ்சொடு கூறல் கேட்போர்க் குரைத்தல், தஞ்சம் வரவறியு தானே கூறலென, தம்முன் மென்ப செம்மைச் சொல்லே” என்றாகலின்.

கோல்வகை நான்குவகைப்படும்—சுண்ணம், சரிதகம், வண்ணம், வரிதக மென.

சுண்ணம் - நான்கடியான் வருவது.

சரிதகம் - எட்டடியான் வருவது.

வண்ணம் - நான்குடையான்வருவது.

வரிதகம் - மூப்பத்திரண்டடியான் வருவது.

என்னை? “சுண்ண நான்கடி சரிதக மெட்டடி, வண்ண நான்கு வரிதக மெண்ணுன்கென், நெண்ணிய வடித்தொகை யெய்தவும் பெறுமே” என்ற ராகலின்.

வண்ணம் ஒருவகையான் மூன்றுவகைப்படும்—பெருவண்ணம், இடை வண்ணம், வனப்புவண்ணமென. அவற்றுட் பெருவண்ணம் ஆராய்வரும். இடைவண்ணம் இருபத்தொன்றாய் வரும். வனப்புவண்ணம் * நார்பத்தொன் றாய்வரும்.

வரி எட்டுவகைப்படும்—கண்குடவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர் வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியென. என்னை? “கண்குடி காண்வரி புள்வரி புறவரி, கிளர்வரி யைந்தோ டொன்ற வுரைப்பிற், காட்சி தேர்ச்சி யெடுத்துக் கோனென, மாட்சியின் வருப மெண்வகை நெறித்தே” என்றாராகலின். அவற்றின் பகுதியெல்லாம் ¹ காணல்வரியிற் கூறலும்.

இவ்வரியென்பதனைப் பல்வரிக்குத்தென்பாருமளர்; என்னை? “கிந்துப் பிழக்கை யுடன் சந்தி யோர்முலை, கொந்தி கவுசி குடப்பிழக்கை, கந்தன்பாட்- டாலங்காட் டாண்டி புருமனை னெல்லிச்சி, குலந் தருநட்டர் துண்டிவாடன்- சேலமிரு, மாண்டி யமண்புனவே டாளத்தி கோப்பாளி, பாண்டிப் பிழக்கை யுடன் பாம்பாட்டி - மீண்ட, கடவுட் சடைவீர மாசேகந் காமன், மகிழ்சிந்து வாமன ரூபம் - விடநெடும், பத்திரங் கொற்றி பலகைவான் பப்பரப்பெண், டத்தசம் பாரந் தருணிச்சங்-கத்து, முறையின் டிருஞ்சித்து முண்டித மன் னப், பறைபண் டிதன்புட்ப பாண - மிறைபரவு, பத்தன் குரவையே பப்பறை காவதன், பித்தனெடு மாணி பெரும்பிழக்கை - யெத்துறையு, மேத்திவருங் கட்களி யாண்டு வினையாட்டுக், கோத்த பறைக்குடும்பு கோற்குத்து - மூத்த, கிழவன் கிழவியே கிள்ளுப் பிறுண்டி, யழகுடைய பு பண்ணிவிக டாங்கர்- திகழ்செம்பொ, னம்மனை பந்து கழங்காட லாலிக்கும், வண்ணகக் காளி விற்ற் கொந்தி - யல்லாத, வாய்ந்த தனிவண்டு வாரிச்சி பிச்சியுடன், சாந்த முடைய சடாதாரி - யெய்ந்தவிடை, தக்கபிடார் நிர்த்தந் தனிப்பாட்டுச் சாதாரங்கந், தொக்க தொழின்புணந்த ** கோணண்டு - மிக்க, மலையாளி வேதாளி வாணி குதிரை, சிலையாடு வேடு சிவப்புத் - தலையிற், நிருவினக்குப் பிச்சி நிருக்குன்

¹ காணல்வரிக்கு அடிபார்க்குதல்லாரியறிவிய உரைகிடைத்திலது; ஆறாம் இத் தால், அ - ஆம் காதை எச - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் அவற்றின் உரையிற்கண்ட மேற்கொக்களாறும் கண்குடவரிமுதலிய எட்டன்பகுதிகள் தன்கு விளங்கும்.

(பி - ம.) * ‘நார்பத்தொக்பது’ † ‘கத்தியின்பாட்டு’ ‡ ‘பரிமளமெல்லி, § ‘பன்னிவிக்கட்டாய்த்’ ** சொக்குண்டி.

றயிற்பெண், முருண்முகத்துப் பேதை யிருளன் - பொருமுகத்துப், பல்லாங் குழியே பகடி பகவதியா, ணல்லார்தற் தோள்வீச்சு நற்சாழ - ஸல்லாத, வுந்தி யவலிபு. யூரானி யோகினிச்சி, குந்திவரும் பாரன் குணலைக்கூத் - தந்தியம்போ, தாடுங் கனிகொய்யு முள்ளிப்பூ வையனுக்குப், பாடும்பாட் டாடும் படுபன்னி - நாடறியுங், கும்பீடு நாட்டங் குணட்டங் குணையே, தஞ்சாத சும்மைப்பூச் சோனக - மஞ்சரி, யேற்ற வுழைமை பறைமைமுத லென்றெண்ணிக், கோத்த வரிக் கூத்தின் குலம்” என்றாராகவின்.

சேதம்:—ஆரியம் தமிழென இருவகைத்து; என்னை? “ஆரியத் தமிழ் மெனுஞ் சீர்நட மிரண்டினு, மாநிக் கதையை யவற்றிற் கொப்பச், சேதித் திடு வது சேதமென் றாகும்” என்றாராகவின்.

இனி, விலக்குறுப்பென்ற சொற்குப்பொருள் யாதோவெனின்;—தலைவன் செலுத்துகின்ற கதையை விலக்கியும் அக்கதையை நடாத்தியும் முன்புசெய்த கதைக்கே உறுப்பாகுவதென்க.

கச - ரு. பதினொரடலும்.....அறிந்தாங்கென்றது - அல்லியமுதற் கொடுகொட்டி ஈராய்க்கிடத்தனவும், அவற்றுக்குரிய பாட்டுக்களும், அக்கூத் துக்களின் விதற்பங்களுக்கெல்லாம் அமைந்த வாச்சியக்கூறுகளும், மாட்சி மைப்பட்ட நூல்களில்விதித்த முறைமையாலே விளங்க அறிந்தென்க.

கச. பதினொரடலாவன:—“கடையமயி ராணிமரக் கால்விந்தை கந்தன், குடைதுடிமா லல்லியமல் கும்பஞ் -சுடர்வியியாற், பட்டமதன் பேடுதிருப் பாவையரன் பாண்டரங்கங், கொட்டியிவை காண்பதினோர் கூத்து.”

இவைதெய்வவிருத்தி.

இவை இரண்டுபகுதியிற்; என்னை? “அல்லியங் கொட்டி குடைகுடம் பாண்டரங்க, மல்லுட னின்றாட லாறு”, “துடிக்கடையம் பேடு மரக்காலே பாவை, வடிவுடன் வீழ்ந்தாட லைந்து.”

இவை அசுரரைக்கொல்ல அமரராடின.

“அல்லிய மாயவ னுழற் ததற்குறுப்புச், சொல்லுப வாறு மெனல்.”

“கொட்டி கொடுவிடையோ னுழற் ததற்குறுப், பொட்டிய நான்கா ரெனல்.”

“அறுமுகத்தோ னுடல் குடைமற் ததற்குப், பெறு முறுப்பு நான்கா ரெனல்.”

“குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோ னுட லதனுக், கடைக்குப் வைந்துறுப் பாய்ந்து.”

“பாண்டரங்க முக்கண னுழற் ததற்குறுப், பாய்ந்தன வாறு மெனல்.”

“நெடியவ னுழற்று மல்லாடன் மல்லிற், கொடியா வுறுப்போரைந் தாம்.”

* “துடியாடல் வேன்முருக னுட லதனுக், கொடியா வுறுப்போரைந் தாம்.”

“கடைய நயிராணி மாடிற் றதனுக், கடைய வுறுப்புக்க ளாறு.”

“காமன தாடல்பே டாட லதற்குறுப்பு, வாய்மையி னுராயி னுன்கு.”

“மாயவ னாடன் மரக்கா லதற்குறுப்பு, நாமவகை யிற்சொ ளுங்கா னுன்கு.”

“பாவை திருமக ளாடிற் றதற்குறுப், போவாம லொன் றுடனே யொன்று.”

“புரமெரித்தல் சூர்மாத் துன்புரித்தல் கஞ்சு, னுரனெரித்தல் வாணனைவா னுய்த்தல் - பெரிய, வரன்முத் லாகவே லன்முதன் மாபோ, னமர்முத் லாடிவா லாது” எனக்.....கண்டுகொள்க.

பாட்டுமென்றது - அகநாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்கும் உரியஉருக் களுமென்க.

அகநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—கந்தமுதலாகப் பிரபந்தவுரு ஈரு வுள்ள இருபத்தெட்டும். இவற்றுள்,—

கந்தமென்றது - அழுவரையடைபுடைத்தாய் ஒருதாளத்தாற் புணர்ப்பது....

பிரபந்தமென்றது - அழுவரையடைபுறையின் நிப் பலதாளத்தாற் புணர்ப்பது.

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—தேவபாணிமுதலாக அரங்கொதி செய்புளீரகவுள்ள செந்துறைவிகற்பங்க ளெல்லாமென்க.

கொட்டுமென்றது - கூத்துவிகற்பங்களுக்கு அமைந்த வாச்சியக்கூறுகளு மென்றவாறு.

அவை கீதாங்கம், நிருத்தாங்கம், உபபாங்கமென்பன. அவற்றுள்,—

கீதாங்கம் - கீதத்துக்கு வாசிப்பது.

நிருத்தாங்கம் - நிருத்தத்திற்கு வாசிப்பது.

உபபாங்கம் - இரண்டிற்கும் வாசிப்பது.

கரு. ஆங்கு, அசைநிலை.

கூ. ஆடலும் - முற்கூறிய அக்கூத்தினுள் புரக்கூத்தினுமுள்ள ஆடலு மென்றவாறு.

கீற்று கடிசரிமுதலாகிய ¹ தேசிக்குரிய கால்களும், சுற்றதுல் எறிதல் உடைத்தல் முதலாகிய ² வயிக்குரிய கால்களும், உடற்றாக்குமுதலாகிய ³ உடலவர்த்தனையும் அக்கூத்துக்குரியன.

¹ தேசிக்குரியகால்கள், உச:—க. கீற்று, உ. கடிசரி, க. மண்டலம், ச. வர்த தினை, இ. கரணம், சு. ஆலீடம், எ. குஞ்சிப்பு, அ. கட்டுப்பரியம், கூ. கனியம், ஓ. உள் ளாளம், கக. கட்டுதல், கஉ. கம்பித்தல், கக. ஊர்தல், கச. நடுக்கல், கடு. வாங்குதல், கக. அப்புதல், கக. அறுக்குதல், கஅ. வாசிப்பு, கக. குத்துதல், உ. நெறிதல், உ. மாறுதல், உஉ. இட்டுப்புகுதல், உக. சுற்றிவாங்குதல், உச. உடற்புரிவு.

² வயிக்குரியகால்கள், கச:—க. சுற்றதல், உ. எறிதல், க. உடைத்தல், ச. ஓட்டு தல், இ. கட்டுதல், சு. வெட்டுதல், எ. போக்கல், அ. நீக்கல், கூ. முறுக்கல், க. அறுக்கல், கக. வீசல், கஉ. குறிப்புக்கால், கக. சுத்தரிக்கைக்கால், கச. கட்டுதல்.

³ உடலவர்த்தனை, க:—க. மெய்சாய்த்தல், உ. இடைநெறித்தல், க. சுழித்தல், ச. அனைத்தல், இ. தூக்குதல், சு. அசைத்தல், எ. பற்றல், அ. விரித்தல், கூ. குவித் தல், வெள்ளை, “மெய்சாய் விடைநெறிவு மேற்கழிவோ டாய்களைத்தல், கைதாக்கை த்தல் கைபற்றல் - கைகள், விரித்தல் குவித்தலிவை சிங்களமா மென்று, நெறித்தனர் தண்டமிழோர் தேர்த்து.” (சுத்தானந்தப்பிரகாசம்).

ஈண்டுச் சிங்களமென்று வழங்குவருகின்ற கூத்துச் சொல்லிற்றிராலெனின், “சிங்கள மிருவகை நிலையிடு மெய்தும்” என்னுஞ்சூத்திரத்தான் இத்தற்கு வேறு கால்களின்மையினென்க; ¹ பாலைக்கு நிலமில்லாததுபோல.

புறக்கூத்துக்குரிய ஆடல்களாவன:—பெருநடை, சாரியை, பிரமரி இவை. முதலாயினவும், பதினொராடலிற் கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும், புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஆடலுமென்றவாறு.

கசு. பாடலுமென்றது - ¹ பண்ணன்முதலிய எட்டுவகைப்பட்ட குறிக் கோளும், “இன்பர் தெளிவே நிறையோ டொளியே, வன்சொ லிறுதி மந்த முச்சமென, வந்த வெட்டும் பாடலின் பயனை” என்றுசொல்லப்பட்ட எண் வகைப்பயனுமுடைய பாடலும்.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு; “கொட்டு மசையுந் துக்கு மனவு, மொட்டப் புணர்ப்பது பாணி யாகும்” என்றாராகலின்.

இவை மாத்திரைப்பெயர்கள்; கொட்டு அரைமாத்திரை; அதற்குவடிவு, ௧; அசை ஒருமாத்திரை; அதற்குவடிவு, ௭; துக்கு இரண்டுமாத்திரை; அதற்குவடிவு, ௨; அளவு மூன்றுமாத்திரை; அதற்குவடிவு, 3. எனக்கொள்க.

என்னை? “ககரங் கொட்டே யெகர மசையே, * புகரந் துக்கே யளவே யாப்தம்” என்றாராகலின்.

இவற்றின்தொழில் வருமாறு:—கொட்டாவது - அமுக்குதல்; அசையாவது - தாக்கியெழுதல்; துக்காவது:—தாக்கித் துக்குதல்; அளவாவது —தாக்கினவோசை நேரே மூன்றுமாத்திரை பெறுமளவும் வருதலெனக்கொள்க.

அரைமாத்திரையுடைய ஏகதாளமுதலாகப் பதினாறுமாத்திரையுடைய பார்வதிலோசனமீறாகச் சொன்ன நூற்பத்தொருதாளமும் புறக்கூத்திற்குரிய; ஆறன்மட்டமென்பனவும், எட்டன்மட்டமென்பனவும் தாளவொரியலென்பனவும், தனிநிலையொரியலென்பனவும், ஒன்றன்பாணிமுதலாக எண்கூத்துப் பாணியீறாகக் கிடந்த பதினொருபாணிவிகற்பங்களுந், முகனடைவாரமுதலாயினவும் அகக்கூத்திற்குரியவென்க.

கசு. துக்குமென்றது - இத்தாளங்களின் வழிவரும் செந்தூக்கு, மதலைத் தூக்கு, துணிபுத்தூக்கு, கோயிற்றுக்கு, நிலப்புத்தூக்கு, கழாற்றுக்கு, நெடுந் தூக்கெனப்பட்ட ஏழுதூக்குக்களுமென்க; என்னை? “ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிபுநாச்சீர் கோயி, லெஞ்சீர் நிலப்பா மறுசீர் கழாலே, யெழுசீர் நெடுந்துக் கென்மனார் புலவர்” என்றாராகலின்.

கள. கூடிய நெறியினவென்றது - முற்சொல்லப்பட்ட கூத்தும் பாட்டும் தாளமும் துக்கும் தம்மிற்கூடின நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்து முதலாயினவென்க.

¹ பாலைக்கு நிலமின்மையை, தொல்காப்பியம், அதித்தியாயில், கு. உ - உரை யிற் காண்க.

² சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி. க. (பி - ம்) * ‘வகரத்’

கொளுத்துங்காலை - ஆட்டுவிக்குமிடத்தென்க.

௧௮. பிண்டியுமென்றது - ஒற்றைக்கையுமென்றவாறு.

முற்கூறிய சொல்விகற்பமானிய உட்சொல், புறச்சொல் ஆகாயச்சொல் ஒன்று முன்றினையும், அவியத்தோடே நாட்டிச்செய்யுமிடத்துச் செய்யு முறைமைதான் நான்குவகைப்படும்; கையும் கருத்தும் மிடறும் சரீரமுமென. என்னை? “அவைதான், கையே கருத்தே மிடறே சரீரமென், நெய்தமுன் படைத்த விவையென மொழிப” என்றாராகலின்.

அவற்றுட் கைதான் இரண்டுவகைப்படும்; இணையாவினைக்கையும் இணைக்கையுமென. இவை ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கையென்றும் வழங்கப்படும்.

இன்னும் [ஒருசாரார்] ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கையென்று மிவற்றை, இவ்வகையோடும் ¹ ஆண்கை ² பெண்கை ³ அலிக்கை ⁴ பொதுக்கையென்னும் நான்கினையுங்கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். என்னை? “மெய்ப்பெறத் தெரிந்து மேலாராய்ந்த, கைவகை தன்னைக் கருதுங்காலை, யிணையா வினைக்கை யிணைக்கை பென்ன, வணியு மென்ப வறித்திசி னோரே”, “.....மொழிநரு முனரே”, “இணையா தியல்வ திணையா வினைக்கை, யிணைந்துடன் வருவ திணைக்கை யாகும்” என்று பிறரும் கூறினாராகலின்.

இனி அவற்றுள் இணையாவினைக்கை முப்பத்துமுன்று வகைப்படும்; அவை: பதாகை-௧, திரிபதாகை-௨, கத்தரிகை-௩, ஊபம்-௪, அராளம்-௫, இளம்பிறை-௬, சுகதுண்டம்-௭, முட்டி-௮, கடகம்-௯, குசி-௧௦, கமலகோசிகம்-௧௧, காங்குலம்-௧௨, கபித்தம்-௧௩, விற்பிடி-௧௪, குடங்கை-௧௫, அலாபத்திரம் - ௧௬, பிரமரம் - ௧௭, தாம்பிரகுடம் - ௧௮, பிசாசம் - ௧௯, முருளம் - ௨௦, பிண்டி - ௨௧, தெரிநிலை - ௨௨, மெய்நிலை - ௨௩, உன்னம் - ௨௪, மண்டலம் - ௨௫, சதுரம்-௨௬, மான்றலை-௨௭, சங்கு-௨௮, வண்டு-௨௯, இலதை-௩௦, கபோதம்-௩௧, மகரமுகம் - ௩௨, வலம்புரி - ௩௩ என. என்னை? “இணையா வினைக்கை யியம்புங்காலை, யிணைவுறு பதாகை திரிபதாகையே, கத்தரிகை ஊப மராள மினம்பிறை, சுகதுண்டம்மே முட்டி கடகஞ், குசி பதும கோசிகந் துணிந்த, மாசில் காங்குலம் வருவது கபித்தம், விற்பிடி குடங்கை யலாபத் திரமே, பிரமரந்

¹ ஆண்கைமுதலிய நான்கன்வகையினை வரும்வென்பாக்களால் உணர்தல்:— ௧. “முட்டி-௧௧௪ மலர்பதுமஞ் சத்தஞ்சும், விட்ட சிலத்தி மிகுஞ்சி - ஒட்டிஞ், சதுரம் பதாகத் தருதிரிப தாக, மதிகமுது மான்கைதவ மாம்.”

² “கடகஞ் சுகதுண்டம் காங்குல மன்று, மடைவாய் பிறைக்கை யராளத்-தடமருவு, மன்னபக்கத் தாம்பிர குடமொடு மான்றலையே, பின்னவெட்டிப் பென்னுருமே.”

³ “சர்ப்பசிரம் வண்டு தனிமுருளம் கத்தரிகை, விற்பனஞ்சேர் கோசிக்க வித்தமுட - னற்புதமே, யாகுமலிக்கை னாறென் மறைப்பரே, பாகிணய சொல்லாப் பரித்த.”

⁴ “உன்னமா மண்டல.....வலம்புரியே, மெய்நிலையாஞ் சங்கிலதை மேம்படவே - மன்னிவரு, தாமமொடு பிண்டியாய்ச் சொன்னார் பொதுக்கையெனத், தாமமுதல் குழலாப் தான்” இவை கத்தானத்தப்பிரகாசத்தினுள்ளன.

தன்னொடு தாம்பிர சூடம், பிசாச முருளம் பிண்டி தெரிநிலை, பேசிய மெய்ந்
நிலை யுன்ன மண்டலஞ், சதுர மான்றலை சங்கே வண்டே, யதிர்வி லிழை
கபோத மகாமுகம், வலம்புரி தன்னொடு முப்பத்து மூன்றென், நிலங்குமொழிப்
புலவ ரிசைத்தன ரென்ப” என்றாராகலின்.

இவற்றுள், பிண்டியென்றது ஒன்றாய் ஆகுபெயரான் ஒற்றைக்கைக்குப்
பெயராயிற்று.

பிணையல் - இணைதலாதலால் இணைக்கையாயிற்று. ஆதலாற் பிண்டியும்
பிணையலுமென்றொருகொள்க.

இவற்றுட் பிண்டிக்குக்காட்டிய முப்பத்துமூன்று வகையினுள்,—

பதாகைக்கையாவது - நான்குவிரலும் தம்முள் ஒட்டிநிமிரப் பெருவிரல்
குஞ்சித்துநிற்பது; என்னை? “பதாகை பெண்பது பகரும் காலைப், பெருவிரல்
குஞ்சித் தலாவிர னுஞ்சு, மருவி நிமிரு மரபிற் றென்ப” என்றாராகலின்.

இக்கைகளின் தொழில் முதலியவிரிப்பின் உரைபெருகுமாதலின், விடுக்கப்
பட்டன்; விரிந்தநூல்களிற் கண்டுகொள்க. (க)

திரிபதாகையாவது - பதாகைக்கையின் ¹ அணிவிரல் முடக்குவது; என்னை? “திரிப தாகை தெரியுந் காலை, யறைப தாகையி னணிவிரன் முடக்கினன்,
தாமென மொழிப வறித்திசு னோரே” என்றாராகலின். (உ)

கத்தரிகையாவது - திரிபதாகையின் முடங்குப் அணிவிரற்புறத்ததாகிய
நடுவிரலைச் சுட்டுவிரலோடு பொருந்தநிமிர்ப்பது; என்னை? “கத்தரி கையே
காண்டக விரிப்பி, னத்திரி பதாகையி னணியின் புறத்தைச், சுட்டக மொட்ட
விட்டுநிமிர்ப் பதுவே” என்றாராகலின். (ங)

தூபமென்றது - நிமிர்ந்த நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் பாதிப்படவீனயநிற்
பது; என்னை? “தூப மெண்பது துணியுந் காலை, வினங்குகத் தரிகை விரலகம்
வீளந்து, துளங்கு மெண்ப துணிபறிந் தோரே” என்றாராகலின். (ச)

அராளமாவது - பெருவிரல் குஞ்சித்துச் சுட்டுவிரல் முடக்கி ஒழிந்த
விரன்மூன்றும் நிமிர்ந்துவீனவது; என்னை? “அராள மாவ தறிவரக் கிளப்
பிற், பெருவிரல் குஞ்சித்துச் சுட்டுவிரன் முடக்கி, விரல்கண் மூன்று நிமிர்த்
தகம் வீளத்தற், குரிய தென்ப வுணர்ந்திசு னோரே” என்றாராகலின். (ரு)

இளம்பிறை: “சுட்டும் ² பேடு ³ மநாமிகை சிறுவிர, லொட்டி யகம்வீனய
வொகித்த பெருவிரல், விட்டு நீங்கும் விதியிற் றென்ப.” (ஈ)

சுகதுண்டம்:—“சுகதுண்ட மெண்பது தொழில்பெறக் கிளப்பிற், சுட்டு
விரலும் பெருவிர குண, மொட்டி யுகிந்துனை கெளவி முன்வீளந், தநாமிகை
முடங்கப் பேட்டொடு சிறுவிர, னுன்மிக நிமிர்ந்த தகுதித் தென்ப.” (ஐ)

¹ அணிவிரல் - பவித்திரவிரல்.

² பேடு - தடுவிரல்; இதுபேடிபெணவும் வழங்கப்படும்.

³ அநாமிகை - பவித்திரவிரல்.

முட்டி:—“முட்டி யென்பது மொழியுங் காலைச், சுட்டு நடுவிர ஸநாமிகை சிறுவிர, விதுக முடக்கி யிவற்றின்மிகைப் பெருவிரன், முறுகப் பிடித்த முறைமைத் தென்ப.” (அ)

கடகம்:—“கடக முகமே கருதுங் காலைப், பெருவிர னுனியுஞ் சுட்டுவிர னுனியு, மருவ வுளைந்தல் வுதிர்நுனி கெளவி, யொழிந்த மூன்றும் வழிவழி நிமிர, மொழிந்தன ரென்ப முடிபறித் தோரே.” (க)

குசி:—“குசி யென்பது துணியுங் காலை, நடுவிரல் பெருவிர லென்றிவை தம்மி, டைவுட டெற்றிச் சுட்டுவிர னிமிர, வொழிந்தன வழிவழி முடங்கி நிற்ப, மொழிந்தனர் மாதோ முடிபறித் தோரே.” (க௦)

பதுமகோசிகம்:—“பதும கோசிகம் பகருங் காலை, யொப்பக் கைவளைத் தைத்த விரலு, மெய்ப்பட வகன்ற விதியிற் றுகும்.” (க௧)

காங்குலமாவது - மூன்றுவகைப்படும்; குவிகாங்குலம், முகிழ்காங்குலம், விரிகாங்குலமென. என்னை? ¹ “காங்கு லம்மே கருதுங் காலைச்; சுட்டும் பேரும் பெருவிரன் மூன்று, மொட்டிமுன் குவிய வநாமிகை முடங்கிச், சிறுவிர னிமிர்ந்த செய்கைத் தாகும்”, “முகிழ்காங் கூல முத்தற மொழிந்த, குவிகாங் கூலங் குவிவிழர் ததுவே”, “மலர்காங் கூல மதுமலர் ததுவே.” (க௨)

கயித்தமாவது - சுட்டுவிர னுனியும் பெருவிர னுனியும் உகிர்நுனி கெளவிப் பிடித்த ஒழிந்த மூன்றுவிரலும் மெல்லெனப் பிடிப்பது; என்னை? “கயித்த மென்பது காணுங் காலைச், சுட்டிப் பெருவிர லொட்டிதுனி கெளவி, யல்ல மூன்று மெல்லப்பிடிப் பதுவே” என்றாராகலின். (க௩)

விற்பிடி:—“விற்பிடி யென்பது விரிக்குங் காலைச், சுட்டொடு பேடிய யநாமிகை சிறுவிர, லொட்டி யகப்பால் வுளையப் பெருவிரல், விட்டு நிமிரும் விதியிற் றுகும்.” இதற்குச் சிகரமென்றும் பெயர். (க௪)

குடங்கையாவது - எல்லாவிரலுங்கூட்டி உட்குழிப்பது; என்னை? “குடங்கை யென்பது கூறுங் காலை, யுடங்குவிரற் கூட்டி யுட்குழிப் பதுவே” என்றாராகலின். (க௫)

அலாபத்திரமாவது - சிறுவிரன்முதலாகியவைவற்றும் வுளைந்துமறிவது; என்னை? “அலாபத் திரமே யாயுங் காலைப், புரைமையின் மிகுத்த சிறுவிரன் முதலா, வருமுறை யைந்தும் வுளைந்துமறி வதுவே” என்றாராகலின். (க௬)

பிரமரமாவது - அநாமிகைவிரலும் நடுவிரலும் தம்மிற்பொருந்தி வலஞ் சாயப் பெருவிரல் நடுவிரலினுள்ளேசேரச் சுட்டுவிரலும் சிறுவிரலும் பின்பே வுளைந்துநிற்பது; என்னை? “பிரமர மென்பது பேணுங் காலை, யநாமிகை நடுவிர லைவுறப் பொருந்தித், தாம்வலஞ் சாயத் தகைசால் பெருவிர, லொட்டிய நடுவுட் சேரச் சிறுவிரல், சுட்டு வுளைந்துபின் றேன்றிய நிலையே” என்றாராகலின். (க௭)

¹ காங்குலமென்றது குவிகாங்குலத்தை.

தாம்பிரகுடமாவது - நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் தம்மில் னுனியொத்துக் கூடி வளைந்து சிறுவிரலும் அணிவிரலும் முடங்கிரிமிர்வது ; என்னை ? “தாம்பிர குடமே சாற்றுங் காலைப், பேடே சுட்டுப் பெருவிர னுனியொத்துக், கூடி வளைந்து சிறுவிர லணிவிர, துடனதின் முடங்கி ரிமிரநிற் பதுவே” என்றாராகலின். (௧௮)

பிசாசமாவது - பெருவிரலும் சுட்டுவிரலுமன்றி ஒழிந்த மூன்றுவிரலும் தம்மிற்பொலிந்துநிற்பதெனக்கொள்க.

அப்பிசாசந்தான் மூன்றுவகைப்படும் ; அகநிலைப்பசாசம், முகநிலைப் பசாசம், உகிரநிலைப்பசாசமென. அவற்றுள்,

அகநிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரல்துனியிற் பெருவிரலைப்படுவது.

முகநிலைப்பசாசம் அவ்விரன்முகங்கூடி உகிர்விட்டுநிற்பது.

உகிரநிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் உகிர்நுனை கொளவிசிற்பது.

என்னை ? “பசாச மென்பது பாற்படக் கிளப்பி, னகநிலை முகநிலை யுகிர்நிலை யென்னத், தொகநிலை பெற்ற மூன்றுமென மொழிப்”, “அவைதாஞ், சுட்டுவிர னுனியிற் பெருவிர லகப்பட, வொட்டி வளைத்த தகநிலை முகநிலை, அவ்விர னுனிகள் கொலிப் பிடித்தல், செவ்வி தாருஞ் சிறந்த யுகிர்நிலை, யுகிர்நுனை கொளவிய தொழிந்த மூன்றுந், தகைமையி னிமிர்த்தலம் மூன்றற்குத் தகுமே” என்றாராகலின். (௧௯)

முகுளமாவது - ஐந்துவிரலும் தம்மில் தலைகுவித்து உயர்த்துநிற்பது ; என்னை ? “முகுள மென்பது பொழியுங் காலை, யைத்து விரலும் தலைகுவிற் றேற்ப, வந்து நிகழு மாட்சித் தாகும்” என்றாராகலின். (௨௦)

பிண்டியென்றது - சுட்டுவிரல் பேடிவிரல் அநாயிகை சிறுவிரல் ஒட்டி நெகிழ்முடங்க அவற்றின்மேலே குறுங்கிடப் பெருவிரல் கட்டி விலங்கி விரல்வழி முறையொற்றல் ; என்னை ? “பிண்டி யென்பது பேசுங் காலைச், சுட்டுப் பேடி யாயிகை சிறுவிர, லொட்டி நெகிழ் முடங்க வவற்றின்மிகை, விலங்குறப் பெருவிரல் விட்டுந் கட்டியு, மிலங்குவிரல் வழிமுறை யொற்றது மியல்பே” என்றாராகலின். (௨௧)

தெரிநிலையாவது - எல்லாவிரலும் விரித்து குஞ்சித்துநிற்பது ; என்னை ? “தெரிநிலை யென்பது செப்புங் காலை, யைந்து விரலு மலர்ந்துகுஞ் சித்த, னைவகை யென்ப கற்றறிந் தோரே” என்றாராகலின். (௨௨)

மெய்நிலையாவது - சிறுவிரலும் அணிவிரலும் நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் விட்டுநிமிரச் சுட்டுவிரன்மேற் பெருவிரல் சேரவைப்பது ; என்னை ? “மெய்நிலை யென்பது விளம்புங் காலைச், சிறுவிர லநாயிகை பேடொடு சுட்டிவை, யுதத லின்றி நிமிரச் சுட்டின்மிகைப், பெருவிரல் சேரும் பெற்றித் தென்ப” என்றாராகலின். (௨௩)

உன்னமாவது - சிறுவிரலும் பெருவிரலும் தம்முட்கூட ஒழிந்த மூன்று விரலும் விட்டு நிமிர்வது ; என்னை ? “உன்ன நிலையே புணரங் காலைப், பெரு

விரல் சிதவிர லென்றிலை யினை, வருமுறை மூன்று மலர்ந்துநிமிர் வதவே” என்றார்களின். (௨௪)

மண்டலம்:—“மண்டல மென்பது மாசறக் கிளப்பிற், பேடு னுனியும் பெருவிர னுனியும், கூடி வளந்துதம் முகிர்நனை கெனவி, பொழிந்த மூன்று மொக்க வளைவதென, மொழிந்தன ரென்ப முழுதுணர்ந் தோரே” என்றார்களின். (௨௫)

சதரமாவது - சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும் அணிவிரலும் தம்முட் சேர்ந்து இறைஞ்சப் பெருவிரல் அகம்வரவைத்துச் சிதவிரல் பின்பே நிமிர்ந்துநிற்பது; என்னை? “சதர மென்பது சாற்றுங் காலை, மருவிய மூன்று சிமிர்ந்தகம் வளையப், பெருவிர லைமுறப் பொற்பச் சேர்த்திச், சிதவிரல் பின்பே நிமிர்ந்த செவ்வியி, விதுமுறைத் தென்ப வியல்புணர்ந் தோரே” என்றார்களின். (௨௬)

மான்றலையாவது - பெருவிரலும் சிதவிரலுமொழிந்த மூன்றும் தம்மில் ஒத்தஒன்றி மூன்றே இறைஞ்சிநிற்பது; என்னை? “மான்றலை யென்பது வகுக்குங் காலை, மூன்றிடை வீரலு நிமிர்ந்தக மிறைஞ்சிப், பெருவிரல் சிதவிர லென்றிலை நிமிர்ந்து, வருவ தென்ப வழக்கறிந் தோரே” என்றார்களின். (௨௭)

சங்காவது - பெருவிரல் நிமிர் ஒழிந்த நான்குவிரலும் வளைந்துநிற்பது; என்னை? “சங்கெனப் படுவது சாற்றுங் காலைச், சிதவிரன் முதலாக் செறிவிர னுன்கும், பெறுமுறை வளைபுப் பெருவிர னிமிர்ந்தாய், கிதுமுறைத் தென்ப வியல்புணர்ந் தோரே” என்றார்களின். (௨௮)

வண்டாவது - பெருவிரலும் அணிவிரலும் வளைந்து னுனியொன்றிச் சிதவிரல் நிமிர்ந்து சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும் நெகிழ வளைந்துநிற்பது; என்னை? “வண்டென் பதவே வகுக்குங் காலை, யநாமிகை பெருவிர னனிமிக வளைந்து, தாதுவி யொன்றித் தகைசால் சிதவிரல், வாலிதி னிமிர் மற்றைய வளைந்து, பாலின தென்ப பயன்றெரிந் தோரே” என்றார்களின். (௨௯)

இழைதயாவது - நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் கூடிநிமிரப் பெருவிரல் அவற் றின்கீழ்வரைசேர ஒழிந்த இரண்டுவிரலும் வழிமுறை பின்னே நிமிர்ந்து நிற்பது; என்னை? “இழைத யென்ப தியம்புங் காலைப், பேடியுஞ் சுட்டிம் பினைந்துட னிமிர்ந்து, கூடிய பெருவிரல் கீழ்வரை குறுகக், கடையிரு விரலும் பின்னர் நிமிர்ந்த, நடைபின் தென்ப நன்னெறிப் புலவர்” என்றார்களின். (௩௦)

கபோதமென்றது - பதாகைக்கையிற் பெருவிரல் விட்டுநிமிர்வது; என்னை? “காணுங் காலைக் கபோத மென்பது, பேணிய பதாகையிற் பெருவிர னிமிரும்” என்றார்களின். (௩௧)

மகரமுகமாவது - பெருவிரலும் சுட்டுவிரலும் நிமிர்ந்துகூட ஒழிந்த மூன்றுவிரலும் தம்முளொன்றி அதற்குவேறுய்நிற்பது; என்னை? “மகரமுக மென்பது வகுக்குங் காலைச், சுட்டொடு பெருவிரல் கூட பொழிந்தவை, பொட்டி நிமிர்ந்தாய் கொன்றா வாகும்” என்றார்களின். (௩௨)

வலம்புரியாவது - சிதவிரலும் பெருவிரலுநிமிர்ந்து சுட்டுவிரலின் அகம் வளைந்து ஒழிந்தவிரண்டும் நிமிர்ந்து இறைஞ்சிநிற்பது; என்னை? “வலம்புரிந்

நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாம் - துய்ய, வொருநாடி நின்றியங்கு யுத்திமே
லோங்கி, வருமா லெழுத்தடம்பின் வந்து.”

கைய வாய்ந்த கனிப்ட, னலந்திகழ் பெருவிர னயமுற நிரிர்ந்து, சுட்டுவிரன்
முடங்கிச் சிறுவிர னிரிவிரல், விட்டுநிரிர் திறைஞ்சும் விதியிறென்று, கூறு
வர் தொன்னூற் குறிப்புணர்ந் தோரே” என்றாராகலின். (௬௬)

இச்சொல்லப்பட்ட மூப்பத்துமுன் தும் பிண்டிக்கையெனக்கொள்க.

* இணையாவிணைக்கையெனினும் ஒற்றைக்கையெனினும் பிண்டிக்கையெ
னினுமொக்கும்.

இத்தன் கையவாடிய பிண்டிக்கையென்க.

கூ. பிணைய லுமென்றது - இரட்டைக்கையென்றவாறு.

அத்தாவது, இணைக்கை. அது பதினைத்துவகைப்படும்.

அவையாவன :- அஞ்சலி, புப்பாஞ்சலி, பதுமாஞ்சலி, கபோதம், கற்
கடகம், சுவத்திகம், கடகாவருத்தம், நீடதம், தோரம், உற்சங்கம், புப்பபுயம்,
மகாரம், சயந்தம், அபயவத்தம், வருத்தமானமென்றிவை; என்னை? “அஞ்சுத
லில்லா - விணைக்கை யியம்பி, லஞ்சலி தன்னொரு புப்பாஞ் சலியே, பதுமாஞ்
சலிபோகபோதங் கற்கடகம், மலமாஞ் சுவத்திகங் கடகா வருத்த, நீடதத் தோர
முற் சங்க தோர்பட, வறுப்புப் புட மகாஞ் சயந்த, மத்தமில் காட்சி யபய
வத்த, மெண்ணிய வருத்த மானத் தன்னொரு, பண்ணுங் காலேப் பதினைத் தென்ப”
என்றாராகலின். அவற்றுள், -

அஞ்சலியென்றது - இரண்டுக்கையும் பதாநையாய். அகமொன்றுவது;
என்னை? “அஞ்சலி யென்ப தரிவுறக் க்ளப்பி, லெஞ்ச லிவ்நி யிருக்கையும் பதா
நையாய், வந்தகம் பொருந்து மாட்சிச் சென்றன, மத்தமில் காட்சி யறித்திகி
தோரே” (௧)

புப்பாஞ்சலியாவது - இரண்டுக்கையும் குடங்க்கையாய்வந்து ஒன்றுவது;
என்னை? “புப்பாஞ் சலியே பொருத்தவிர குடங்க்கையங், கட்டி நிற்குங் காட்சிய
தென்ப” என்றாராகலின். (௨)

பதுமாஞ்சலியாவது - இருக்கையும் பதுமாகோசிகமாகக் கூட்டுவது; என்னை?
“பதுமாஞ் சலியே பதும கோசிக, மெனவிரு கையு மிழைத்ததிற் பதுவே” என்றா
ராகலின். (௩)

கபோதமென்றது - இரண்டுக்கையும் கபோதமாகக் கூட்டுவது; என்னை? “கரு
துங் காலேக் கபோத விணைக்கை, யிருக்கையங் கபோத மிசைந்துநிற் பதுவே”
என்றாராகலின். (௪)

கற்கடகமென்றது-தெரிநிலைக்கையிரண்டும் அங்குலிபிணைந்து வருவதெனக்
கொள்க; என்னை? “கருதுங் காலேக் கற்கட கம்மே, தெரிநிலை யங்குலி யிருகை
யுங் பிணையும்” என்றாராகலின். (௫)

சுவத்திகமென்றது - மணிக்கட்டிப்பொருந்திய பதாகை யிரண்டையும் மணிக்கட்டிலேற்றிவைப்பது; என்னை? “சுவத்திக மென்பது சொல்லுங் காலை, மணிக்கட்டை மறைத்த பதாகை யிரண்டையு, மணிக்கட்டேற்றி வைப்ப தாகும்” என்றாராகலின். (க)

கடகாவருத்தமாவது - இரண்டுகையும் கடகமாய் மணிக்கட்டுக்கு ஏற இயைந்து நிற்பது; என்னை? “கருதிய கடகா வருத்தக் கையே, யிருகையுங் கடக மணிக்கட்டி யுவைது” என்றாராகலின். (எ)

நிடதமாவது - முட்டியாக இரண்டுகையும் சமஞ்செய்வது; என்னை? “நிடத மென்பது நெறிப்படக் கிளப்பின், முட்டி யிரண்டுகையுஞ்சம மாகக், கட்டி நிற்குங் காட்சித் தென்ப” என்றாராகலின். (அ)

¹ தோரமாவது - இரண்டுகையும் பதாகையாகி அகம்புறமொன்றி முன் தாழ்ந்துநிற்பது; என்னை? “தோர மென்பது துணியுங் காலை, யிருகையும் பதாகை யகம்புற மொன்ற, மருவிமுன் றூழும் வழக்கிற் றென்ப” என்றாராகலின். (ஆ)

உற்சங்கமாவது - ஒருகை பிறைக்கையாகக்கொண்டு ஒருகை அராளமாகக் இரண்டுகையும் மணிக்கட்டிலேற்றிவைப்பது; என்னை? “உற்சங்க மென்ப துண ருங் காலை, யொருகை பிறைக்கை யொருகை யராளந், தெரிய மணிக்கட்டி லேற்றிவைப் பதுவே” என்றாராகலின். (கல)

புப்புடமாவது - குடங்கையிண்டும் தம்மிற் பக்கங் காட்டி நிற்பது; என்னை? “புப்புட மென்பது புகலுங் காலை, யொத்த விரண்டு குடங்கையி யியைந்து, பக்கங் காட்டும் பான்மைத் தென்ப” என்றாராகலின். (கக)

மகரமென்றது - கபோதம்ரண்டுகையும் அகம்புறமொன்றவைப்பது; என்னை? “மகர மென்பது வாய்மையி னுரைப்பிற், கபோத யிரண்டு கையு மகம்புற, மொன்ற வைப்பதென் றுரைத்தனர் புலவர்” என்றாராகலின். உச்சித்தமென்பதும் இதனதுபெயர். (கஉ)

சயந்தமென்றது..... (கங)

அபயவத்தமாவது—இருகையும் சுகதுண்டமாக நெஞ்சுறநோக்கி நெகிழ்ந்துநிற்பது; என்னை? “அபயவத் தம்மே யறிவுறக் கிளப்பின், வஞ்சமில் சுக துண்ட யிருகையு மாட்சியி, நெஞ்சுற நோக்கி நெகிழ்ந்துநிறி பதுவே” என்றாராகலின். (கச)

வருத்தமானமாவது - முகுளக்கையிற் கபோதக்கையை எதிரிட்டுச் சேர்ப்பது; என்னை? “வருத்த மானம் வருக்குங் காலை, முகுளக் கையிற் கபோதக் கையை, நிகழ்ச் சேர்த்து நெறியிற் றென்ப” என்றாராகலின். (கரு)

இச்சொல்லப்பட்ட பதினைந்தும் பிணையற்கையெனக்கொள்க.

இணைக்கையெனினும் இரட்டைக்கையெனினும் பிணையலெனினுமொக்கும். இத்தன்மையவாகிய பிணையலுமென்க.

கடி. எழிற்கையுற் தொழிற்கையுமென்றது: எழிற்கை - அழகுபெறக்காட்டுங்கை. தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

உம்மைமயாற் பொருட்கையும் கூறப்பட்டது.

பொருட்கை - பொருளுறக்காட்டுங்கை; என்ன? “அவைதா, மெழிற்கையழகே தொழிற்கை தொழிலே, பொருட்கை கவியிற் பொருளா கும்மே” என்றாகலின்.

கக. கொண்ட வகையறிந்து: கொண்டவகையறிதலாவது பிண்டியும் பிணையலும் புறக்கூத்துக்குரியகையென்றும், எழிற்கையும் தொழிற்கையும் அகக்கூத்துக்குரியகையென்றும்றிதல்.

கூத்துவருகாலையென்றது - கூத்துக்களின் வரவு சிகழ்மிடத்தென்க.

உ௦ - உக. கூடை செய்ததை.....களைதலுமென்றது - அகக்கூத்து சிகழ்மிடத்து ஒற்றையிற்செய்த கைத்தொழில் இரட்டையிற் புளாமலும் இரட்டையிற்செய்த கைத்தொழில் ஒற்றையிற்புளாமலும் களைதல். இன்னும் தேசியிற் கைத்தொழில் மார்க்கத்துப் புளாமலும் மார்க்கத்துக்கைத்தொழில் தேசியிற்புளாமலும் களைதலென்றமாம்; ஒற்றையும் இரட்டையும் தேசிக்கருகலானும் இரட்டையும் இரட்டைக்கிரட்டையும் வரிசுற் கூருகலானுமென்க.

உஉ - ஈ. பிண்டி செய்ததை.....களைதலுமென்றது புறக்கூத்தினிடத்துப், பிண்டியென்றது - பொருட்கையென்றும், பிணையலென்றது - தொழிற்கையென்றமாம்.

இதன்கருத்து: ஆடல் சிகழ்மிடத்து அவிய சிகழாமலும் அவியசிகழ்மிடத்து ஆடனிகழாமலுக்களைதல்.

உச. குரலையும்.....செலுத்தியென்றது - குரலவக்கூத்திற்குரிய கால்களும் வரிக்கூத்திற்குரிய கால்களும் தம்மில் விரவாத்தபடியே கூத்தை நடத்தியென்க.

1 “குரவை.....இயல்பிற் மென்ப.”

“வரியெனப்படுவது வகுக்குங் காலிப், பிறந்த நிலனுஞ் சிறந்த தொழிலு, மரியக்கூறி யாற்றழி வழங்கல்.”

உரு. ஆடற்கு.....தன்னொடு மென்றது - இக்கூத்துக்களை இப்படியால் அவற்றுடனேபொருந்த ஆடவும் ஆடுவிக்கவும் வல்ல ஆடலாசிரியனொடு மென்றவாறு.

அறிந்து புணர்த்த விளங்கவறிந்து அறிந்து செலுத்தி அமைந்த ஆசானென்க.

[குரையாசிரியக் கயமைதி.]

உக-உக. யாழங்குழலுஞ்.....இசையோன் றுளும்

1 இப்புத்தகம் உ.௪, ௧௦ ஆம்பக்கங்களிற் டார்க்க.

(இ - ள்.) யாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாடலும் இருவகைத்தானாக் கூறபாடுகளும் மிடற்றப்பாடலும் மந்திராகியசுரத்தினையுடைய தண்ணுமையும் அகக் கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினாறாடலென்னும் கூத்துக்களும் வல்லனாய் இவற் றுடனே சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும் படியும் புணர்க்கவும் வல்லனாய் இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம் நான்கினையுமமைத்துத் தேசாந்தாங்கனிற் பாடைகளையுமிற்று அந் தப்பாடைகள் இசைபூணும்படியையுமிற்று இயற்புலவனினையும் நாடகப்புல வனியிவரவுகளும் இவற்றுக்கு அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற்சந்திப்பிற் கு மிடத்துக் குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்காலே வருக்கவும் விரிக்கவும் வல்லனாயுள்ள இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

உசு. யாழ்மென்றது - யாழ்ப்பாடலுமென்றவாறு.

யாழ் நால்வகைப்படும்; அவை:—பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழென்பன. இவை நாலும் பெரும்பான்மைய; சிறுபான்மையான் வருவனபிறவுமுள, என்னை? “பேரியாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன், சீர்பொ லியுஞ் செங்கோடி செப்பினர் - தார்பொலிந்து, மன்னுந் திருமார்ப வண்கூடற் கோமானே, பின்னு முளவே பிற” என்றாராகலின்

இந்நால்வகை யாழிற்கும் பாம்புகொள்ளாநீட்டித்துப் பேரியாழிற்கு இரு பத்தொன்றும், மகரயாழிற்குப் பத்தொன்பதும், சகோடயாழிற்குப் பதின லும், செங்கோட்டியாழிற்கு எழுங்கொள்ளப்படும்; என்னை? “ஒன்று மிருபது ” மொன்பதும் பத்துடனே, நின்றபதி னுக்கும் பின்னே நூல் - குன்றாத, நால் வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, நேல்வகை நாலோர் விதி” என் றாராகலின்.

இனி இவ்விதயாழென்னும் ஒன்றிற்குஅனமந்த பலவுறுப்பாகிய“கோட்டின தமைதியுங் கொளுவிய வாணியு, மாட்டிய பத்தரின் வகைபு மாட்கமுந், தந் திரி யமைதியுஞ் சாத்திய பிறவு, முந்திய நாலின் முடிந்த வகையே” வருக்கப் பட்டனவெல்லாம் காண்கவிரியி; “குற்றந்ங்கிய யாழ்” என்பதன்கண் விரி யக்கூறலும்.

உசு. குழலுமென்றது - வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

குழல் - வங்கியம்; அதற்கு மூங்கில், சந்தனம், வெண்கலம், செங்காலி, கருங்காலியென ஐந்துமாம்; என்னை? “ஒங்கிய மூங்கி லுயர்சந்து வெண்கல மே, பாங்குறுசெங் காலி கருங்காலி - பூங்குழலாய், கண்ண லுயர்ந்த கழைக் கிவக ளாமென்றார், பண்ணமைந்த நூல்வல்லோர் பார்த்து” என்றாராகலின்.

இவற்றுள் மூங்கிலிற்செய்வது உத்தமம்; வெண்கலம் மத்திமம்; ஏனைய அதமமாம். மூங்கில் பொழுதுசெய்யும்; வெண்கலம் வலிது; மரம் எப்பொழு தும் ஒத்திரிற்கும்.

(பி - ம்.) “ஒரோழ்மேற்பத்துடனே நின்றபத்திரேழு தேழேகாழ்”

இக்காலத்துக் கருங்காலி செங்காலி சந்தனம் இவற்றும் கொள்ளப்படும்; கருங்காலிவேண்டுமென்பது பெருவழுக்கு. இவை கொள்ளுங்கால் உயர்ந்த ஒத்த நிலத்திற் பெருகவளர்ந்து நாங்காற்றுமயங்கின் நாழமில்லையாதலான் மயங்காநிலத்தின்கண் இளமையும் தெளிம்பிராபமுமின்றி ஒருபுருடாய்ப்புகப் பெரிய மாத்தைவெட்டி ஒருபுருடாகாரமாகச்செய்து அதனை நிழலிலே ஆறஇட்டு வைத்துத் திருகுதல் பிளத்தல் போழ்த்துபதிதலின்மையையிந்து ஓர் யாண்டு சென்றபின் இலக்கணவகையால் வங்கியுஞ்செய்யப்படும்; என்னை? “உயர்ந்த * சமதலத் தீதாங்குக்கா னுன்கின், மயங்காமை சின்ற மரத்தின் - மயங்காமே, முற்றிய மாரார் தன்ன முத்தடிந்து, குற்றமிலோ பாண்டிற் கொளல்” என்றாகலின்.

இதன் பிண்டியிலக்கணம்:—நீளம் இருபதுவிரல்; சுற்றளவு காலரைவில். இது துளியிரிமிடத்து கொல்லரிசியில் ஒருபாதி மரணிந்துத்திக்குடத்து வெண் கலத்தாலே அணைசுபண்ணி இடமுதக்கையடைத்து வலமுதம் வெளியாகவிடப்படும்; என்னை? “சொல்லு மிதர்களவு காலத்தாஞ் சுற்றளவு, கல்விசைக் ணுல மரமார் தன்னுதலாய் - கொல்லத், துளியளவு கொல்லரிசி தாம்பட மரம், வீன வலமேல் வங்கிய மென்” என்றாகலின்.

இனித் துளியளவிலக்கணம்:—அளவு இருபதுவிரல். இதிலே தாம்புமுதத்தின் இரண்டீர்க்கு முதல்வாய்விடிக் இம்முதல்வாய்க்கு எழங்குலம்விடிக் வீன வாயிறுமிரண்டீர்க்கு கடுவினின்ற ஒன்பதுவிரலினும் எட்டித்துளியிடப்படும். இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையென்றுகழித்துக்கீழ் சிந்த எழினும் எழுவிசை வைத்து ஊதப்படும். துளிகளின் இடைப்பாப்பு ஒருவிரலகலம் கொள்ளப்படும்; என்னை? “இருவிசைக் கீக்கி முதல்வாய்புரீக்கி, மருவ துளியெட்டு மன்னும் - பெருவிசைக், ணுலஞ்சு கொள்க பரப்பென்ப தன்னுதலாய், கோலஞ் செய் வங்கியத்தின் கூறு” என்றாகலின்.

இவ்வங்கியம் ஊதுமிடத்து வீனவாய்ச்சர்த்ததுளையை முத்திரையென்று கீக்கி முன்னின்ற எழினையும் எழுவிசைப்பற்றி வாசிக்க.

எழுவிசைவன:—இடக்கையிற் பெருவிசை வும் சிறுவிசைவீக்கி மந்தைமுன்று விர வும், வலக்கையிற் பெருவிசைவழிந்த கான்குவிசையும் ஆக எழுவிசை மென்க. என்னை? “வீனவா யருகொன்று முத்திரையாய் கீக்கிக், துளியேழினின்ற விரல்கள் - வீனவாட், டிடமுன்று கான்குலவ மென்றார்கா ணேகா, வடமாரு மென்முலையாய் வைத்து” என்றாகலின்.

இவ்வங்கியத்து எழுதுளைகளில் இசைபிறக்குமாறு:—அஃது எழுத்தாற்பிறக்கும். எழுத்து, ச ரிக ம ப த நி என்பன. இவ்வெழுத்தினையும் மாத்திரைப்படுத்தித்தொழிற்செய்ய இவற்றுள்ளே ஏழிசையும்பிறக்கும்.

ஏழிசையாவன:—சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், ரிடாதமென்பன. இவைபிறந்து இவற்றுள்ளே பண்கள் பிறக்கும்;

என்னை? “சரிகமபதரியென் நேழெழுத்தாற் றுனம், வரிபரந்த கண்ணினுய்
வைத்தத் - தெரிவரிய, வேழிகையுந் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ்,
குழமுதலாகு சுத்தத் துளை” என்றாகலின்.

இத்தன்மைத்தாகிய குழலுமென்க.

உக. சேருமென்றது - “செம்முறை யுறழ்பே மெய்நிலை கொட்ட, வீட்ட
விமிர்த்தல்” என்றுசொல்லப்படாநின்ற வண்ணக்கூறுபாட்டையும் இரு
வகைத்தானக்கூறுபாட்டையும் பாலைநிலையையும் பண்ணுநிலையையும் நிலைப்
படப்படுத்துத் துய்தாகக் காட்டுந் தன்மையுமென்க.

இதன்பகுதியெல்லாம் சுன்னிகரப்பிற்பெருகும்; வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.
அஃதன்றித் தாவகையோத்தீதுள்ளுங்காணலாகும்.

உக. மிதலுமென்றது - * சாரீரலீனையுமென்றவாறு.

அதனை, “பூதமுதற் சாதனத்தாம் புற்கலத்தின் மத்திமத்து, நாதமுத
லாமெழுத்து நாலாகி - வீதி, வருவரத்தாம் றுனத்தால் வந்து வெளிப்பட்,
முருவரத்தாம் றேற்ற மிகைக்கு” என்பதனாலுணர்க.

புற்கலம் - உடம்பு. அப்புற்கலத்துக்கு முதலாயுள்ள பூதமாவன: மண்
நீர் தீ வளி வானெனவிலை, என்னை? “மண்ணுட வீரநெருப்புக் கால்வான
மென்றிவைதா, மெண்ணிய புதங்க ளென்றறிந்து - நண்ணிய, மன்னர்க்கு
மண்கொடுத்து மாற்றார்க்கு வின்கொடுத்த, கென்னவர்கோ மானே தெனி”
என்றாகலின்.

இப்பூதங்களைந்தானும் புற்கலமாமென்ற ஆசானை மாணுக்கன் பணிந்து
பூதங்கடாம் ஒன்றோடொன்று கூடுவனவல்ல; மண் செறிதலைக் குணமாக
வுடைத்து; நீர் நெகிழ்தலைக் குணமாகவுடைத்து; தீத் தெறுதலைக் குணமாக
வுடைத்து; காற்று ஓரிடத்தும் நிலைபெற்றுநிற்பதன்று; ஆகாயமென்பது
ஒருருவுண்டில்லையன்று; அன்றியும் “செப்பிய பூதங்கள் சேர்ந்தோர் குறி
யன்றே, யப்பரிசு மண்ணைந்து நீர்நாலா - மொப்பரிய, தீயாகின் மூன்றிரண்டு
காற்றம் பரமொன்று, வேயாருந் தோளி விளம்பு” என்பதனால் மண் ஐந்து
பயனுடைத்து; நீர் நான்குபயனுடைத்து; தீ மூன்றுபயனுடைத்து; காற்று
இரண்டுபயனுடைத்து; வான் ஒருபயனுடைத்து; ஆதலால் இவை ஒன்றோ
டொன்று கூடுவனவல்லவாகவும் இவற்றின் கூட்டமுடம்பென்றிராதலால்
இவ்வவற்றின்கூட்டம் உடம்பாவது எவ்வாறோடுவெனின், —இதற்குவிடை,
“மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற, வைவாயு மாயவற்றின்
மீதித்தத் - துய்ய, சுவையொளி யூறேசை நாற்றமென் றைந்தா, வைவ
முதற் புற்கலமாம்” என்பது. இது பூதங்கள் பரிணமித்து உடம்பாமாறு
உறுகின்றது:—

பூதங்களைந்தும் தத்தம் தன்மைநீங்கி மண் உடம்பாயும், நீர் வாயாயும்;
தீக் கண்ணாயும், காற்று மூக்காயும், ஆகாயம் செவியாயும் நின்று உடம்பாம்.

பொறிகடோறும் வினியோகப்பட்ட புலன் சுவைமுதல் ஐந்துவகைப்படும். இவ்வைந்தும் பொறியைந்தினுமேறி, மண்ணால் உடம்பு ஊரூயும், நீரால் வாய் சுவையாயும், தீயாற் கண் ஒளியாயும், காற்றால் மூக்கு நாற்றமாயும், வானூற் செவி ஓசையாயும்வந்து உடம்பாம். அன்றியும் மண்ணின்பகுதி நரம்பு இறைச்சி என்பு மயிர் தோலெனவைந்து. நீரின்பகுதி நீர் மூளை சுக்கிலம் நிணம் உதிரமெனவைந்து.

“பசிசோம்பு மைதுனம் காட்சிநீர் வேட்கை, தெசிகின்ற தீக்குணமோ ரைந்து - மொசிகின்ற, போக்கு வரவுநோய் கும்பித்தன் மெய்ப்பரிசும், வாக்குடைய காற்றின் வகை” என்பது தீயிக்குணமும் காலிக்குணமுமுணர்த்து கின்றது; ஆவன: பசி சோம்பு மைதுனம் காட்சி நீர்வேட்கையெனவிலை தீக்குணம். போக்கு வரவு நோய் கும்பித்தல் பரிசமெனவிலை காற்றின் குணம்.

“ஐங்கும் வெகுளி மதமான மாங்கார, நீங்கா யுலோபமுட னிவ்வைந்தும் - பாங்காய், வண்ண முலைமடவாய் வானகத்தின் கூறென்ற, ரெண்ணி மிக தூதுணர்ந்தோ ரென்.” இஃது ஆகாயத்திக்குணமுணர்த்துகின்றது; ஆவன: வெகுளி மதம் மானம் ஆங்காரம் உலோபமெனவிலை. இப்பூதகுணம் இருபத்தைந்துங் கொண்டு உடம்பாம்.

“ஒப்பார் பிராண னபான னுதானனுடன், நப்பா வியானன் சமான னே - யிப்பாது, நாகன் நனஞ்சயன் கூர்மன் கிருகரன், நிதிலாத் தேவதத்த னே” என்பது தசவாயுக்களையுமுணர்த்துகின்றது; ஆவன:—பிராணன் அபானன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிருகரன் தேவதத்தன் தனஞ்செயெனவிலை.

“இடைபிங் கலைசுமுனை காந்தாரி யத்தி, புடைநின்ற சிங்குவை சங்கினி ட்டாவோ, டங்குரு கன்னி யலம்புடை பென்றறைத்தார், தங்குதச நாடிக டாம்.” தசநாடிகளாவன:—இடை, பிங்கலை, சுமுமுனை, காந்தாரி, அத்தி, சிங்குவை, சங்கினி, ட்டா, குரு, கன்னி, அலம்புடை எனவிலை;

“பூத வகைகளோ ரைந்தாய்ப் பொறியைந்தாய், வாதையோ ரையைந் தாய் மாருதமு - மேதகுசீர்ப், பத்தாரு நாடிகளும் பத்தாகும் பாரிடத்தே, முத்திக்கு வித்தா முடம்பு” என்பது பூதபரிணாமமுணர்த்துகின்றது:—பூதங்க ளைந்தாவன:—மண் முதலாயின; பொறியைந்தாவன:—செவிமுதலாயின; புலனைந்தாவன:—சத்தமுதலாயின;வாதையையையைந்தாவன:—நரம்புமுதலிய ஐந்தும், நீர்முதலிய ஐந்தும், பசிமுதலிய ஐந்தும், போக்குமுதலிய ஐந்தும், வெகுளிமுதலிய ஐந்தும். தசவாயுக்களாவன:—பிராணன்முதலியபத்தும். தசநாடிகளாவன:—இடை பிங்கலைமுதலிய பத்தும். மூலாதாரத்த எழுபத் திராயிரநாடிகளும் பிரக்கங்குட்புன் மூன்றுகண்ணும் போல இடை பிங்கலை சுமுமுனையெனும் மூன்றுநாடிகளுமாய் நடுவுநின்ற சுமுமுனையொழிய இரண்டானும் மேனோக்கியேறி இரண்டிலுக்கானும் ஒரோர் பாரிசுத்த ஐந்து நாழிகை யாகக் கொண்டு ஒருமாத்திரையில் நூற்றிருபத்தைந்து சுவாதமாய் ஒருசுவா

தத்திலே பன்னிரண்டங்குலியளவு புறப்பட்டு நாலங்குலி தேய்ந்த என்
விரலடங்குகின்றது பிரானவாயுவெனக்கொள்க.

மாத்திரையாவது:—இரண்டரை நாழிகையை * எட்டுக்கூறிட்டு ஒருகூ
மென்றறிக.

அபானவாயு மலமூத்திரங்களைப் பெய்விக்கும். உதானன் கண்டத்தானத்
தில் நிற்கும். வியானவாயு போக்குவரவு செய்து இயங்கப்பண்ணும். சமான
வாயு அறுவகைச்சுவையையும் அன்னத்தையும் பிரித்து எழுவகைத் தாதுவின்
கண்ணும் கலப்பிக்கும். கூர்மன் இளைப்பும் விழிப்பும் உறக்கமும் உணர்ச்சியும்
பண்ணும். நாகன் விக்கலிவிக்கும். கருநரன் கோபத்தைப்பண்ணுவிக்கும்.
தேவதத்தன் உடம்பெரிப்பைப் பண்ணுவிக்கும். தனஞ்சுடன் பிரானன் போன
பின்னும் உடம்பைவிடாதேநன்று மூன்றாள் உதிப்பித்து உச்சத்தலையிற் பிற
கூற்றிலே மூன்றுமென்கூட வெடித்துப்போமென்றறிக.

நாழிகள் எழுபத்திராயிரத்திலும் சச நாழிகள் பிரதானமெனக்கொள்க.

என்ன? “இடையிற் கல்லிரண்ட மேறும் பிரானன், புறநகின் றபானன்
மலம் போக்குச் - தடையின்றி, பண்டுகி ழாக்கு முகானன் சமானனெந்
குங், கொண்டெறிபு மாறிநதக் கூறு” எனவும், “கூர்ம னிளைப்புவிழி கோண
கன் விக்கலாம், பேர்வில் விமானன் பெரிதியக்குந் - போர்மலியுங், கோபங்
கருநரனாங் கோபப் புடம்பெரிப்புத் தேவதத்த னாகுமென்று தோ” எனவும்,
“ஒழிந்த தனஞ்சுடன்பே ரோதி வுயிர்போய்க், கழிந்தாலும் பின்னுடலைக்
கட்டி - யழிந்தழிய, முந்தா ளுதிப்பித்து முன்னியவான் மாவின்றிப், பின்னா
வெடித்துவிடும் போந்து.” எனவும் இவைநூலுக்கமுதலைய சிகண்டியாரும்
கூறினாகலின்.

இங்ஙனம் பூதங்களானும் பொறிமுதலியவற்றானும் வாயுக்களானும் நாடி
களானும் பரிணமித்துச் சக்கில ரோணிதங்களாலே உடம்புகொண்டு இரு
வினையும் தன்னகத்தடக்கி உயிர்பிறக்குமென்றறிக.

“தய்ய வுடம்பளவு கொண்ணுற்று நங்குலியா, மெய்யெழுத்து நின்றி
யங்கு மெல்லத்தான் - வையத், திருபா லு நாற்பதோ டேழ்பாதி நீக்கக், கரு
வாகு மரதாரங் காண்” என்பது இசைக்குப் பிறப்பிடமாயுள்ள ஆதாரமுணர்
த்துகின்றது:—

சரீரத்தளவு தன்கையால் தொண்ணுற்றுநங்குலம்; இதனுள் மேலே
நாற்பத்தேழுகையங்குலமும் கீழே நாற்பத்தேழுகையங்குலமும்விட்டு நடுநின்ற
ஓரங்குலம் மூலாதாரம். இதன்மேலே நால்விரல்விட்டுப் பின்னாதாரநின்
றியங்குமெனக்கொள்க.

“ஆதாரம் பற்றியகைவ முதலெழுத்து, முதாரந்த மெய்யெழுத்து முன்
கொண்டு - போதாரு, முந்தி யிடையனியா யோங்குமிடை பிங்கலியால், வந்து
மே லோசையாம் வைப்பு”, “ஐவகைப் பூதமு மாய சரீரத்த, மெய்பெற

நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாம் - துய்ப்ப, பொருநாடி நின்றியங்கி யுந்திமே லோங்கி, வருமா லெழுத்தடம்பின் வந்து.”

இனி ஆளத்தியாமா துணர்ந்துகின்றது:—“மகரத்தி னொற்றும் கருதி விர வும், பகரும் குறினெழுப்பா ரித்து-நிகரிலாக், தென்னு தெனுவென்று பாடுவரே லாளத்தி, மன்னாவிச் சொல்லின் வகை.” முதலிற்பாடுமிடத்து மகரத்தினொற் றுலே நாதத்தை உச்சரிக்குமரபு பகரிற் பாரித்து முற்கூறிய நாதத்தினைத் தொ ழிற்செய்யுமிடத்துக் குற்றெழுத்தா லும் நெட்டெழுத்தா லுஞ்செய்யப்படும்.

அவை அச்ச பாரியையென்று பெயர்பெறும். அச்சுக்கு எழுவாய் குற் றெழுத்து. பாரியைக்கு எழுவாய் நெட்டெழுத்து. அச்ச தாளத்துடனிகழும். பாரியை கூத்துடனிகழும்.

ஆளத்திசெய்யுமிடத்துத் தென்னுவென்றும் தெனுவென்றும் இரண்ட னையுங்கூட்டித் தென்னுதெனுவென்றும் பாடப்படும். இவைதாம் காட்டா னத்தி, நிறவாளத்தி, பண்ணுளத்தியெனமுன் துவகைப்படும்.

இவற்றுட் காட்டாளத்தி அச்சுடனிகழும். நிறவாளத்தி நிறம்கூலியா மற் பாரியையுடனிகழும். பண்ணுளத்தி பண்ணையே கருதி வைக்கப்படும்

“குன்றாக் குறிலிந்துங் கோடா நெடினைந்து, நின்றாரந்த மந்தகரந் தங் பொயி - நன்றாக, நினத்தா லேழு நிதானத்தா னின்றியங்க, வாளத்தி யாமென் றி” என்பது ஆளத்திக்கு இன்னும்படுவதோரிலக்கணமுணர்ந்துகின்றது:— குன்றாக் குறிலிந்துங் கோடாநெடினைந்துமென்றது - குற்றெழுத்தாலும் நெட் டெழுத்தாலும் ஆளத்திசெய்யப்படும் எ - து. குற்றெழுத்தைந்தாவன:—அ இ உ எ ஓ; நெட்டெழுத்தைந்தாவன:—ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ எனவிலை. நின்றாரந்த வென்றது - மெய்யெழுத்தாகிய பதினெட்டெழுத்தினுள்ளும் மவ்வும் நவ்வும் தவ்வமென மூன்றெழுத்துமல்லா மற்செய்யெழுத்துக்கள் ஆளத்திக்கு வரப் பெறு எ - து. இம்மூவகைமெய்யினுள்ளும் மவ்வினம் சுத்தத்திற்குரித்து; நவ்வினம் சாளரத்திற்குரித்து; தவ்வினம் தமிழ்க்குரித்து; விரவவும்பெறும்.

இங்ஙனம் மூலாதாரந்தொடங்கிய எழுத்தினுதம் ஆளத்தியாய்ப் பின் இசையென்றும் பண்ணென்றும் பெயராம்; என்னை? “பாவோ டினாத விசை யென்றார் பண்ணென்றார், மேவார் பெருந்தான மெட்டானும் - பாவா, பெடுத் தன் முதலா விரநான்கும் பண்ணிப், படுத்தமையார் பண்ணென்று பார்.” பல இயற்பாக்களுடனே நிறத்தை இசைத்தலால் இசையென்றுபெயராம்.

பெருந்தானமெட்டினும் கிரியைகளெட்டானும் பண்ணிப்படுத்தலாற் பண்ணென்று பெயராயிற்று.

பெருந்தானமெட்டாவன: நெஞ்சம் மிடறும் நாக்கும் மூக்கும் அண்ணக் கும் உதமும் பல்லும் தலையுமெனவிலை.

கிரியைகளெட்டாவன:—எடுத்தல் படுத்தல் நவீதல் கம்பிதம் குழிமை ஒலி உருட்டி தாக்கு எனவிலை.

இங்ஙனம்பிறந்து பண்ணப்படும் பண்ணும் இசையுமாகிய இவற்றைப் பயக்கும் மிடறு, ஆகுபெயரான் மிடற்றுப்பாடற்காயிற்று.

உள. தாழ்ஞரத் தண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த ரூரிலின்புடைய தண்ணுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தலுமென்க.

அவையான:—பேரிகை, படகம், இடக்கை, உடுக்கை, மத்தளம், சல்லிகை கரடிகை, திமிலை, குடமுழா, தக்கை, கணப்பறை, தமருகம், தண்ணுமை, தடாரி, அந்தரி, முழவு, சந்திரவீனயம், மொந்தை, முரசு, கண்விதி தூம்பு, ரிசாளம், துடுமை, சிறுபறை, அடக்கம், தருணிச்சம், விரலேறு, பாகம், உபாங்கம், நாழிகைப்பறை, தடி, பெரும்பறையெனத் தோலாற்செய்யப்பட்ட கருவிகள்.

என்னை? “பேரிகை படக மிடக்கை யடுக்கை, சீர்மிகு மத்தளஞ் சல்லிகை கரடிகை, திமிலை குடமுழாத் தக்கை கணப்பறை, தமருகத் தண்ணுமை தாவி தடாரி, யந்தரி முழவொடு சந்திர வீனய, மொந்தை முரசே கண்விதி தூம்பு, ரிசாளம் துடுமை சிறுபறை அடக்க, மாசி தருணிச்சம் விரலேறு பாகம், தொக்க வுபாங்கம்¹ தடிபெரும் பறையென, மிக்க நாலோர் விரித்துரைத் தனரே” என்றாராகலின்

இவை அகமுழவு அகப்புறமுழவு புறமுழவு புறப்புறமுழவு * பண்ணமை முழவு நான்முழவு காலுமுழுவென எழுவகைப்படும்.

அவற்றுள் அகமுழவாவான:—முன்சொன்ன² உத்தமமான மத்தளம் சல்லிகை இடக்கை கரடிகை பேரிகை படகம் குடமுழா வெனவிலை.

அகப்புறமுழவாவன:—முன்சொன்ன மத்திமமான தண்ணுமை தக்கை தருணிச்சமுதலாயின.

புறமுழவான:—முன்சொன்ன அதமக்கருவியான கணப்பறைமுதலாயின.

புறப்புறமுழவாவன:—முற்கூறப்படாத நெய்தற்பறைமுதலாயின.

பண்ணமைமுழவாவன:—முன்சொன்ன வீரமுழவுநான்கும். அவையாவன:—முரசு ரிசாளம் துடுமை திமிலையெனவிலை.

நான்முழவாவன:—நாட்பறை, ஆவது நாழிகைப்பறை.

காலுமுழவாவன முன் தடியென்றது.

இனி இவற்றுள், மத்தளம்—மத்து ஓசைப்பெயர்; இசையிடனாகிய கருவி கட்டுக்கல்லாம் தளமாதலான் மத்தளமென்று பெயராயிற்று.

இக்கருவி பலகூத்துக்களுக்கு உரித்தாகாலானும் பாடலெழுத்தான் உள்ளே பிறத்தலானும் முழவுகளெல்லாம் இதனுள்ளே பிறத்தலானும் இதனை³ நான் முகனென்பர்.

சல்லிகையென்றது - சல்லென்ற ஓசையையுடைத்தாதலாற் பெற்ற பெயர்.

¹ முன்புகூறிய நாழிகைப்பறை இவ்விடத்துக்கூறப்பட்டிலது.

² “தரித்த மதங்க மோடு மத்தளஞ் சல்லி, பெருத்த கரடிகையே பேரி - புரத்த, படகங் குடமுழவம் பாய்காய வேழு, மடைவே முதற்கருவி யாய்” என்பது சுந்தரானந்தப் பிரகாசம். (பி - ம்.) * ‘பண்ணமுழவு’, † ‘நான்முகமென்றவாறு’

ஆவஞ்சியெனினும் குடுக்கையெனினும் இடக்கையெனினுமொக்கும்; அதற்கு ஆவினுடைய வஞ்சித்தலைப் போர்த்தலால் ஆவஞ்சியென்று பெயராயிற்று; குடுக்கையாகவடைத்தலாற் குடுக்கையென்றுபெயராயிற்று; வினைக்கிரியைகள் இடக்கையாற்செய்தலின் இடக்கையென்றுபெயராயிற்று.

காடி கத்தினாற்போலும் ஒசையைபுடைத்தாத்தலாற் காடிகையென்று பெயராயிற்று.

பிறவற்றையும் இங்ஙனம் உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இவற்றுள் முதலிற் கரங்கொள்வது மத்தளமாதலின் முதற்கருவியாயிற்று.

இடைக்கருவி சல்லி; இடைகொளவதுத்தாக்கலின்.

கடைக்கருவி உடுக்கை; கடைக்கட்டிற்கு உரித்தாகலின்.

இங்ஙனமாகிய கருவிகட்கெல்லாம் முகலாகினுக்கித் தண்ணுமையென்றையுமே கூறினார்.

உஎ. ஆடலொடென்றது - அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினாராடென்று சொல்லப்படாநின்ற ஆடலுடனே எ - று.

ஒடு, உடனிகழ்ச்சி; “ஒடுவென் கிளவி யுடனிகழ வாகும்” என்றாரகலின்.

இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனே யென்றவாறு.

உஎ - அ. இவற்றி னிசைந்த.....படித்தென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட கூத்துக்களுக்குச் சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள் எம்படியும் சுவைபொருந்தும்படியும் புணர்ந்தவல்லனாகி எ - று.

உக. வரிக்கும் ஆடற்கும் உரிப்பொருளியக்கியென்றது - செந்துறை வெண்டிறை என்னப்படாநின்ற இருவகைப்பாடல்களுக்கும் உரிமைப்பொருளாயமைந்த இயக்கம் நான்கினையுமமைத்தென்றவாறு.

௩௦. தேசிகத்திருவின் ஒசை கடைப்பிடித்தென்றது - இயற்சொல் திரி சொல் திசைச்சொல் வடசொலென்று சொல்லப்பட்ட சொற்கள் இசைபூணும் படியாகக் கடைப்பிடித்தறிந்தென்றவாறு.

௩௧ - உ. தேசிகத் திருவின்.....அறிவினனாகி யென்றது-இச்சொற்களிற் புணர்ப்புண்ட இசைவேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல அறிவினையுடையனாகி எ - று.

௩௩. கவியது குறிப்புமென்றது - இயற்புலவனினந்த கோட்பாடுமென்க.

ஆடற் றொகுதியுமென்றது - ஆடலாசிரியனிடம் மேல்வரவுகளின் தொகுதியும் எ - று.

௩௪. பகுதிப்பாடலுமென்றது - இவற்றின்பகுதிக்கு அமைந்த பாடலுமென்றவாறு.

கொளுத்துத் தாலையென்றது - இக்கூத்துக்களை ஆசிரியன் குறிப்புக்கும் பாடலுள்ளிட்டவற்றுக்கும் சேரவியற்றுமிடத்தென்றவாறு.

௧௫ - ௧. வசையறுகேன்வி.....இசையோன்றினுமென்றது - இச் சொல்லப்பட்டவற்றைக் குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்காலே வகுக்கவும் விரிக்கவும் வல்ல பாடலாகியனனுமென்க.

இசையுடன்படுத்த இயக்கிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்த அறிவினனாக விரிக்கும் இசையோனென்க.

[கவிஞன் அமைதி.]

௧௭ - ௪௪. இயிழ்கடல்.....நன்னூற்புலவனும்

௧௭ - ௮. இயிழ்கடல்.....தன்மையனாகியென்றது - ஆரவாரத்தை புடைய கடல்குழந்தலிலத்திலே வடக்கும் தெற்கும் ருடக்கும் குணக்கும் வேங்கடம் குமரி தீம்புனற்பெளவமெனத் தமிழ்காட்டிற்கு எல்லைகூறப்பட்ட தமிழ்ச் தேசத்தாரிய மூன்றுதமிழும் போமென்னுந் தன்மையையுடையனாகி ஏ - று.

௧௧ - ௪௦. வேத்தியல்.....பிடித்தென்றது - வேத்தியலென்றும் பொதுவியலென்றும் கூறப்பட்ட இரண்டு கூறுபாட்டினையுடைய நாடகநூலை நன்குக் கடைப்பிடித்து ஏ - று.

வேத்தியல் அகம், பொதுவியல் புறமென்பாரும், பிரிதுகூறுவாருமுனர். அவை முடிந்தனல்களிற் கண்டுகொள்க.

௪௧ - ௨. இசையோன்.....அதுபட வைத்தென்றது - இசைப் புலவன் ஆளத்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும் முறையும் முடிவும் நிறையும் குறையும் கிழமையும் வலிவும் மெலிவும் சமனும் வரையறையும் நீர்மையுமென்னும் பதினொருபாகுபாட்டினுமறிந்து அறிந்தவண்ணம் அவன்தாள கிணியில் எய்தவைத்த நிறம் தன்கவியினிடத்தே தோன்றவைக்கவல்லனாய் ஏ - று.

௪௧ - ௪. மாற்றோர் செய்த.....நன்னூற்புலவனுமென்றது - பகைவரார்செய்யப்பட்ட வசையின் அளவறிந்து அவை தோற்றுதபடியிலே வசையின்மொழிகளான் நாடகக்கவி செய்யவல்ல நல்ல நூலைவல்ல புலவனும் ஏ - று.

“இன்ன னல்லோன் செய்குவனாயிற், தேற்ற மாந்த ராரியம் போலக், கேட்டார்க் கெல்லாம் பெருநகை தருமே” என்றார்.

தன்மையனாகிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்து வைத்து அறிந்து தொலைவில் லாத புலவனுமென்க.

[தன்னனுமையோன் அமைதி.]

௪௦ - ௫௫. ஆடல் பாட லிசையே.....முதல்வனும்

(௫ - ன்.) எல்லாக்கூத்துக்களும் எல்லாப்பாட்டுக்களும் எல்லாஇசைகளும் வடவெழுத்தொரீஇ வந்த எழுத்தானே கட்டப்பட்ட வாக்கியக்கட்டளைக் கூறுபாடுகளும் எல்லாப்பாடல்களும் இருவகைத்தானங்களும் எழுவகைத்துக்குக்களும் இவற்றின்குற்றங்களும் இயற்சொல்முதலிய நால்வகைக்கொற்றுகளு

மென்று சொல்லப்பட்டனவற்றை நண்ணிதாக உணர்ந்த ஒரோருருவை இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிடத்த நெடுமாதபடி நிரம்பரிதுத்தவும் அவ்விடத் துப் பெறும் * இரட்டியைப் பாகவுருவானவழி நிம்ருமானரிதுத்திக் கழியு மானங்கழிக்கவும் வல்லையு இப்படி நிகழ்ந்த உருக்கனி. யாழ்ப்பாடனும் குழ லின்பாடனும் கண்டப்பாடனும் இவையந்த நடக்கின்றபடி கேட்போர் செவித் தொள்ள அமைந்த கரணத்தாற் குறியறிந்த சேரவாசித்த மற்றைக் கருவி னளிற் குறைநிரப்புதலும் மிகுதியடக்குதலும் ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத் தும் இசையிற் இரத்திரந்தோன்றாதபடியே செய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத் தொழில் அழகுபெறச் செய்துகாட்டலும் வல்லையு அழகுதக்க தண்ணுமைக் கருவியினையும் அரிய தொழிலினையுமுடைய ஆசிரியனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

சரு. ஆடலென்றது - எல்லாக்கூத்துக்களும் எ - று.

பாடலென்றது - பண்ணன்முதலிய எல்லாப்பாடலியல்பும் எ - று.

இசையென்றது - நரப்படைவாலுரைக்கப்பட்ட பதினோராவிரத்துத் தொள்ளாவிரத்துத் தொண்ணுற்றொன்றாகிய ஆதிவிசைகளும் எ - று.

அவையாவன:—“உயிருயிர் மெய்யன வுரைத்தவைம் பாலினு, முடறமி ழியாலிசை யேழுடன் பகுத்து, மூவேழ் பெய்தத்.....,தொண்டி மீண்ட பன்னி ராயிரம், கொண்டன ரியற்றல் கொணவல்லோர் கடனை” என்னும் ஆத்திரத்தாறுமற்றது கண்டுகொள்க.

தமிழென்றது - வடவெழுத்தொரீஇ வந்த எழுத்தானே உறழ்ந்து கட்டப் பட்ட வாக்கியக்கூறுகளும், இயலிசைநாடகமென்று சொல்லப்பட்ட மூவகைத் தமிழ்களும் எ - று.

சக. பண்ணென்றது - நரப்படைவால் நிறந்தோன்றப் பண்ணப்பா ரின்ற பண்ணும் பண்ணியற்றிறமும் நிறமும் நிறத்திறமும் எ - று.

பாணி யென்றது - இருவகைத்தான விகற்பங்களும் எ - று.

தூக்கென்றது - செந்துக்கு முதலாய எழு தூக்குக்களும் எ - று.

முடமென்றது - இவற்றின் குற்றங்களும் எ - று.

சஎ. தேசிகமென்றது - இயற்சொன்முதலிய நான்குசொற்கூறு சொற் பிரயோகமும் எ - று.

என்றிவையாசினுணர்ந்தென்றது - என்றுசொல்லப்பட்ட ஒன்பதும் இலக்கணவழியே நுண்ணிதாக அறிந்த எ - று.

ஆச - சிறுமை.

ஆசின்மென்பது பாடமாயிற் குற்றமின்றியுணர்ந்தென்க; என்னை ? “ஆசே சிறுமையுந் குற்றமு மாகும்” என்றாகலின். இன்றியென்றது இன்னுயிற்று; செய்யுளாதலின்.

¹ நிவாகம்.

(பி - ம்) * “இரட்டியைப்பாவுரு”, “இரட்டியை ஒப்பாசு”

சஅ - க. கூடை நிலத்தை.....வாங்கியென்றது - ஒருநவை இரட்டித் திரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பிற்றுத்தவும் அவ்விடத்துப் பெறும் இரட்டியைப் பாக உருவானவழி நிற்குமானம் நிறுத்திக் கழியுமானம் கழிக்கவும் வல்லனாய் எ -று.

ரு - ருஉ. வாங்கிய வாரத்து.....சேர்த்தியென்றது - இப்படி நிகழ்ந்த உருக்கனில் யாழ்ப்பாடலும் குழலிசையும் கண்டப்பாடலும் இயைந்த நடக்கின்றபடி கேட்போர் செவிக்கொன்னத் தண்ணுமைக்கருவியகாரத்தகரணத்தாற் குறியிற்று சேரவாசித்து எ -று.

ருக. ஆக்கலாவது - மந்தைக்கருவிகளிற் குறைமையிரப்புதல்.

அடக்கலாவது - மந்தைக்கருவிகளின் மிகுதியை அடக்குதல்.

மீத்திறம் படாமையாவது - ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும் இரத்திரம் தெரியாமற் செய்வதென்க.

ருச. சித்திரக்.....செலுத்துமென்றது - இவ்வீனத்தும் செய்யுமிடத்துக்கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து காட்டும் எ -று.

ருரு. அத்தகு.....முதல்வனுமென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட கூறுகளில் ஒன்றும் குறைவின் ரீதியிருக்கும் தண்ணுமைக்கருவியாகிரியனும் எ-று.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச் செலுத்தும் தண்ணுமைமுதல்வனுமென்க.

[குழலோன் அமைதி.]

ருக - ககூ. சொல்லியவியல்பிற்.....குழலோன்றானும்

ருக. சொல்லியவியல்பினென்றது - நூல்களிற்சொன்ன முறைமையாலேயென்க.

ருக - எ. சித்திர வஞ்சனை.....அறிந்தென்றது - சித்திரப்புணர்ப்பும் வஞ்சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டுகூற்றினையும்றிந்தென்க.

இவற்றுட் சித்திரப்புணர்ப்பாவது:—இசைகொள்ளும் எழுத்துக்களின் மேலே வல்லொற்றுவந்தவழி மெல்லொற்றுப்போலப் பண்ணீர்மைநிறுத்தல்.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது:—இசைகொள்ளாவெழுத்துக்களின்மேலே வல்லொற்று வந்தவழி மெல்லொற்றுப்போல நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்.

ருஎ. புணர்ப்போன்யண்பினென்றது - பாடலாகிரியினையொத்த அறிவினை யுடையனாகியென்க.

ருஅ. வர்த்தனை.....பெய்தாங்கென்றது - வங்கியத்து விரதுணர்ந்து துணை தர்ச்சனி முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது ஆரோகணமாதலானும் கவிட்டன்முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது அவரோகணமாதலானும் இரண்டு கூறும் இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாகலான் இப்படியால்¹ நூற்றுமூன்று பண்ணீர்மைகளையும் தந்திலிருவையாமற் காட்டவல்லனாகியென்க.

¹ இப்புத்தகம் ககஉ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

தர்ச்சனி - சுட்டுவிரல். கனிட்டன் - செவ்விரல் ஆங்கு - அவ்விடத்த.

௩௧. ஈக - ௧௦. ஏற்றிய குரலினி.....உணர்வினனாகியென்றது - பதினாற்கோவையினிடத்துக் குரனரம்பு இரட்டிக்கவரும் அரும்பாலையையும், இனிநரம்பு இரட்டிக்கவரும் மேற்செம்பாலையையும், இவைபோல அல்லாத பாலைகளையும் இசைநூல்வழக்காலே இணைநரம்புதொடுத்தப்பாடும் அதிவினையு முடையனாகியென்க.

௩௨. பண்ணைம.....அறிந்தென்றது - பண்ணுதலை மந்தமுழுவின் கண்ணெறியினையறிந்தென்றவாறு.

௩௩. தண்ணுமை.....பொருந்தியென்றது - தண்ணுமை முதல்வ துடன் பொருந்தியென்றவாறு.

தன்னொடுமென்ற உம்மையாற் பொருந்துமிடமும் பொருந்தியென்க.

௩௪. வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்தாங்கென்றது.. .....

பட்டடை - நரம்புகளில் இனிக்குப் பெயர்; என்னை? எல்லாப்பண்ணிற் குந் அடிமனையாதலின். வண்ணம் - நிறம். இதனை யாழ்மேல்வைத்தென்க. ஆங்கு, அசை. இனிக்கிரமத்தாலே பண்களை யாழ்மேல் வைத்தெனக்கூட் டினுமையும்.

௩௫. இசையோன்.....இயற்கையென்றது - அங்கனம்வைத்து அசைவழியே இசைக்காரன்பாடிய பாட்டினியல்பையென்க.

௩௬. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற பண்வரவுகளுக்குச் சுரம் குறைவுபடாமை நிறுத்தியென்க.

வருவதொற்றியென்றது - அந்தப்பண்ணுக்கு அயல்விரவாமை நோக்கி யென்க.

ஒற்றல் - நினைதல்.

௩௭. இன்புற-வியக்கியென்றது - வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட பாட லில் இயன்ற * அழகெல்லாம் நிரப்பக்காட்டியென்க.

இசைபட வைத்தென்றது - முற்கூறிய முதலும் முறையுமுதலாய பண் ணிலக்கணம் பதினொன்றையும் நிரம்பவைத்தென்க.

௩௮. வார.....வளர்த்தென்றது - முதனடை வாரம் கூடை திரளென்று சொல்லப்படும் இயக்கநான்கினும் முதனடை மிகவும் தாழ்ந்தசெவினை உடை த்தாகலானும், திரள் மிக முடுகிய நடையினை உடைத்தாகலானும், இவைதவிர் ந்து இடைப்பட்ட வாரப்பாடல் சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமுடை த்தாகலானும், கூடைப்பாடல் சொற்செறிவும் இசைச்செறிவுமுடைத்தாகலா னும் சிறப்புநோக்கி அவ்விரண்டினுள்ளும் வாரப்பாடலை அளவுநிரம்ப நிறுத்த வல்லனாகியென்க; எனவே கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று.

நிலம் - இடம்.

௧௭ - அ. ஆற்று.....எழுத்தாகவென்றது - பாடலினிடத்துச் சொன்னீர்மைகளின் எழுத்துக்கள் சிதையாமலே எழுத்தெழுத்தாக இசைக்கும் குழலோனென்க.

அன்றியும் ச ரி க ம ப த தி யென்பாருமளர்.

௧௮. வழுவின்றிசைக்கும் குழலோன்றானுமென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட இயல்புகளை இலக்கணப்படியில் வழுவாமல் வாசித்துக்காட்டவல்ல வங்கியுந் தானுமென்க.

அறிந்து மயலறப்பெய்த உணர்வினனாகி அறிந்து பொருந்தி வைத்து வளர்த்த ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்து இசைக்கும் குழலோனென்க.

[யாழ்சிரியக் அமைதி.]

௭௦ - ௧௭. ஈரேழ் தொடுத்த.....புலமையோனுடன்

௭௦ - ௧௮. ஈரேழ் தொடுத்த.....வேண்டியென்றது - ஆயப் பாலையாய்நின்ற பதினாற்கோவை, கோலினிது செப்பமுடைத்தாய்ப் பென் டுக்குரிய தானமுடைய பாடலியல்பொத்தமைந்த சிறப்புடைத்தாகலான் இதி லே செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்பாலை அரும்பாலை¹ கோடிப்பாலை விள ரிப்பாலை மேற்செம்பாலையெனப்பட்ட ஏழுபாலையினையும் இணைநரம்புதொடுத்து நிரம்ப நிறுத்திக் காட்டல்காரனமாகவென்க.

௭௨ - அ. வன்மையிற் கிடந்த.....சேரவென்றது

“தாரபாகமும் குரலின் பாகமு, நேர்நடு வன்கிளை கொள்ள நிற்ப, முன் னர்ப்பாகமும் பின்னர்ப் பாகமும், விளரிசூர லாகு மென்மனார் புலவர்” என் னுஞ்சுத்திரத்தின்விதிபற்றி வட்டப்பாலையின்முடிதானமாய் வலிந்தநிலை மையினைபுடையதாரம்பெற்ற இரண்டலகில் ஓரலகையும் இப்பாலையின் முதல்தான மாய்மெலிவினிற்கும் குரல்நரம்பு பெற்ற நாலலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம் பில் அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளையாகநிறுத்தத் தாரந்தான் கைக்கிளையாயிற்று. அந்த நரம்பில் ஒழிந்த ஓரலகையும் பண்டை விளரியிலேகூட்ட அவ்விளரி துத்த நரம்பாயிற்று. இப்படிப் பன்னிருகாற்றிரிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்.

பன்னிருபாலையினுரு தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டுமாய்ப் பண்கள்² தூற்றுமுன்றாதற்குக் காரணமாமெனக்கொள்க.

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத் தாரமென்றார்; “தன்ன முந் தாரமுந் தன்வழிப் படர” என்னுஞ்சுத்திரத்தாலெனக்கொள்க.

௧௯. ஏனை.....வழிச் சேரவென்றது - இதனைப் பெண்டுகுரியதான மாகிய பதினாற்கோவையிலே பொருந்தக்கூட்டவேண்டுமென்றவாறு.

கூட்டும்படி:—

¹ இதனை இக்காலத்துக்கொடிப்பாலுபென வழங்குகின்றனர்.

² இப்புத்தகம் ௧௭௦ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

அ0 - அக. மேதை.....செம்பாழையாயதென்றது - உழைமுதற் கைக்கிளை இறுதியாக மெலிவுநான்கும் சமம் ஏழும் வலிவு மூன்றாமாய் உழைமுதலாகச் செம்பாழையாயதென்க.

அ1 - கூ. இறுதி யாதி.....நீங்காதென்றது - தாரமுதலாகப் பெறுமுறையாய்வந்தபடியே நீங்காமலென்றவாறு.

அ2 - கு. படுமலை.....திரிந்தபினைன்றது - கைக்கிளைஞரலாகப் படுமலைப்பாழையும், துத்தம் ஞரலாகச் செவ்வழிப்பாழையும், ஞரல்ஞரலாக அஞற்பாழையும் தற்கிழைமை திரிந்தபினைன்க.

அரும்பாலைக்குக் ஞரல் நரம்பு இரட்டித்தபெற்றித்தென்க.

அ3 - கூ. முன்னதன்.....கிடக்கையினைன்றது - முன்பிற் படியை தாரம் ஞரலாகக் கோழிப்பாழையும், விளரி ஞரலாக விளரிப்பாழையும், இனி ஞரலாக மேற்செம்பாழையுமாய் மேற்செம்பாழை இனிநரம்பிரட்டித்த நிலையினையுடைத்தாய் இப்படிச்சுமைந்த பதினாற்கோவைப்பாழை நிலையினை நவாறு.

க0. இளைநரம்பு.....கொண்பாங்கென்றது - இப்பதினாற்கோவைப் பாழைநிலையினும் பண்ணின் நலியையுமிரட்டித்த ஞரல்ஞரலாகிய அரும்பாழையும் இனிஞரலாகிய மேற்செம்பாழையும்போல் அல்லாதன ஐந்துபாழையும் உழை ஞரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெய்தும் கைக்கிளை ஞரலாகப் படுமலைக்குக் கைக்கிளைபெய்தும் துத்தம் ஞரலாகச் செவ்வழிக்குத் துத்தம்பெய்தும் தாரம் ஞரலாகக் கோழிப்பாலைக்குத் தாரம்பெய்தும் விளரி ஞரலாக விளரிப்பாலைக்கு விளரி பெய்தும் பாடப்படுமென்றவாறு.

க1 - உ. யாழ்மேற் பாலை.....முறை மெலியவென்றது - யாழினிடத்து அரும்பாலைமுதலாயின இடமுறைமெலியவும் குழவினிடத்துக் கோழிப்பாலை முதலாயின வழுமுறைமெலியவும் பாடப்படுமென்றவாறு.

க2 - ச. வலிவு மெலிவும்.....உடனென்றது - இப்படியால் வலிவுந் மெலிவுந் சமனுமெனப்படாநின்ற தானநிலையினையுடைய இசைக்கூறு பாங்குகளக்கெல்லாம் நரப்படைவு கெடாமலும் பண்ணீர்மை முதலாயின ஞர்நாமமும் புணர்க்கவல்லனாய் அப்புணர்ப்பிற்கு அமைந்த எழுத்துக்களால் இசை செய்யவல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

(எக) நிறுத்தல்வேண்டிப் (கச) பொலியக்கோத்த புலமையோனென்க.

[அரங்கின் அமைதி.]

க3 - ககக. எண்ணிய நூலோர்.....அரங்கத்து

க4 - கூ. எண்ணிய நூலோர்.....கொண்டென்றது - எண்ணப்பட்ட சிப்பநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின் வருவாதவகை அரங்கு செய்தற்கு நிலக்குற்றங்கள் நீங்கினவிடத்திலே நிலம்வகுத்துக்கொண்டென்க.

மண்ணகநிலமாவது:—“தந்திரத் தரங்கிங் கியற்றுங் காலை, யறனழித் தியற்று வழகுடைத் தாகி, நிறைகுழிப் பூழி குழிநிறை. வாற்றி, நாற்றமுஞ்

சுவையுமதுரமுமாய்க்கணர், தோற்றிய தின்மைச் சுவட துடைத்தா, யென் புமி கூர்ங்கல் கனிபுவ ரீசை, துன்ப ரீது துகளிலவ யின்றி, யூரகத் தாகி புள மான் பூண்ட, தோகத் தோடுத் தெருவுமுக நோக்கிக், கோடல் வேண்டு மாட ரங் கதுவே" என்பது; தந்திரவழி அரசுக்கு இவ்வுலகத்துச் செய்யுமிடத்துத்¹ தெய்வத்தானமும் பன்னியும் அத்தணிநுக்கையும் கூறும் குளனும் காவ முதலாகவுடையன அழியாத இயல்பினைபுடைத்தார். நிறுக்கப்பட்ட குழிப்பூழி குழிக்கொத்துக் கல்லப்பட்டமான் நாற்றமும் மதுரநாறி இரதமும் மதுரநாகத் தானும் தின்னிசாய் என்பும் உயிமம் மாவஞ் சேர்த்திலம் களித்தல உவர்த்தலா களித்தலா மெல்லாச்சாப்பற்றலா பொடித்தலா என்பதொல் லப்பட்டன ஒழித்து காரின் சுவணதாகுத் தேவோசியீதிகளெதிர்முகமங் கிக்கொள்ளாவண்ணென்க.

நிலத்தான் வண்டான் மெண்டால் இடைப்பாலென்று முன்மவகைப்படுங், அவற்றுள்,

வண்டாலாவது குழியின்மண் மிகுவது.

மெண்டாலாவது குகையது.

இடைப்பாலாவது ஒப்ப.

சுண்டி இவை பெருப்பாச்சுமகாந் கொள்ளப்படுங்.

அதுவேயென்ற இலேசினாலே தவர்ப்புப் படமும், புளிப்பு நோயும், காழ்ப்புப் பசிகேசுவம், சுகப்புத் தேயும், உவர்ப்புக் கலக்கமும்பண்ணுமாகலான் றீக்கப்பட்டன.

என்னை? "உவர்ப்புத் கலக்கமாங் கைப்பின்வருங் கேடு, தவர்ப்பிற் பட மாஞ் சுவை - சுவற்றிற், புளித்தல் பசி காழ்ப்புப் புங்கொடியி தித்திப், பளி பெருகு மாவ தாவஞ்" என்றார் பாதசேனாபதியர்.

இதனுள் நாற்றமென்பன கொள்ளியும் செந்நெல்லும் சுண்பகமும் சரபுண்ணியுமெனவிலை. ஒழித்தன தீமைப்பால்.

இங்ஙனம் ஒருவகையான் அரங்கிற்கு நிலம்வகுத்துக்கொண்டென்க.

கூ - கலு. ² புண்ணிய..... விரலாகவென்றது - பொதியின்மலை முதலாய புண்ணியவகைப்பக்கங்களிலே நெடியதாங் பயரவளர்ந்த மூங்கிலிற் கண்ணெம் கண்ணிடை ஒருசாகை வளர்ந்ததுகொண்டு தூல்களிற்சொல்லு கின்றபடியே அரங்குஞ்செய்ய அளக்குங்கோல் உத்தமன்கைப்பெருவிரலில் இருபத்துநாலுகொண்டது ஒருகோலாக நகுக்கென்க.

¹ ஆடலும் பாடலும் கொட்டும் பாணியும், நாடிய வரங்கு சமைக்கும் காலித், தேவர் குழாமுஞ் செபித்த பன்னியும், புன்னின் சேக்கையும் புற்று நீங்கிப், போர்க் களி யாணப் புரைசா ராது, மாவின் பத்தியொடு மயங்கல்செய் யாது, செருப் புகு மிடமுஞ் சேரிபு நீங்கி, தண்ணை புணர்ந்த தின்மைத் தாகி, மதுரச் சுவையிகு உ மதுர நாரித், தீரா மாட்சி நிலத்தொடு பொருத்திய, வித்திறத்த தாகு மரங்கினுக் கிடமே."

² "அரங்கி னுயரமுமகலமு நீளமும், பொருத்த நாடி புரைக்குங் காலிப், பெருத் தண் மால்வரைச் சிறுகழை கண்ணிற், கண்ணிடை யொருசான் வளர்ந்தது கொண்டே, இருபத்து நாலவிரற் கோலன வதனா, பெருகோ லகலத் தென்கோ ளினத், தொருகோ னுயரத் துறுப்பின தாகி, புத்தரப் பலகையோ டரங்கின் பலகை,

என்ன? “ஒத்த வணமுத லுயர்ந்துவரு கணக்கி, ஐத்தமன் பெருவிர விருபத்த நானுள், கோலே கோடல் குறியறித் தோரே” என்றாராகவின்.

இதனுள் அணமுதற் பெருவிரலளவு உயர்ந்துவருமாறு: அணு எட்டுக் கொண்டது தேர்த்துகள்; தேர்த்துகள் எட்டுக்கொண்டது இம்மி; இம்மி எட்டுக்கொண்டது எள்ளு; எள்ளு எட்டுக்கொண்டது நெல்லு; நெல்லு எட்டுக் கொண்டது பெருவிரலெனக்கொள்க.

உத்தமராவார்: கழிய நெடுமையும் கழியக் குறுமையுமில்லார்.

கரு - உ. எழுகோல்.....உறப்பினதாகியென்றது - இக் கோலால் எழுகோலையும் எண்கோலினமும் ஒருகோற் குறந்தியாமுமுடைய தாயென்க.

என்ன? “அக்கா லேழகன் றெட்டு நீண்டு, மொப்பா லுயர்வு மொருகோ லாகு, நந்தோல் வேந்த னபக்குற வாயின், முக்கோ றுறு முபரவு முரித்தே” என்றார் கெயிற்றியனார்: “அக்கா மொருக்கா லளவுறத் கல்லி, மிக்க கட்டியார் வடகலை விதிமுறைத், கருநின் ன்னிபங் குறியலாகச் செத்தன், வேற் றச் செய்க வியல்புனார் தோரே” எனக்கருநருமுளர்.

கரு - சு. உத்தரப்பலகை.....அரங்கிலென்றது துணத்துக்கு நீறு வைத்த உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடத்து அகலத்துக்கிடப்பலகைக் குள் இடைநின்றசிலம் காண்கு காலாக உயர்வொன்ற இத்தன்மைவாய் அளவுக்குப்பொருந்தவருத்த வாயில் இரண்டினையுடத்தாகச் செய்யப்பட்ட அரங்கினிடத்தென்க.

கரு. வாயிலிண்டென்றது:—அரங்கற்கு உட்புசுவம் புறப்படவுஞ்ச னைத்தவாயிலெனக்கொள்க.

‘எற்ற’ என்றதனால் காத்து போக்கடலும், சண்ணுள் குழிவளப்பள்ளியும், அரங்கமும், அதனெதிர் மன்னர் மாந்தரோடருக்கும் அகலவாக்கமும், இவற் றினைச் சூழ்ந்த புவிநிறைநாந்தர் பொருந்தியகோட்டையும் முதலாயின கொள்க.

கரு. தோற்றியவங்கென்றது - இப்படியாகச் சமைக்கப்பட்டு நூல் சொல்லுகின்றபடியெல்லாம் தோற்றியவங்கென்க.

கரு - எ. தொழுதனதேத்த.....மேனிலைவைத்தென்றது— அரங்குணர் அரசர் வணிகர் சூத்திரரென்று சொல்லப்பட்ட கால்வகைவரு ண்ப்பூசரையும் எழுதி மேனிலத்தே யாவரும் புத்தித்து வணங்க வைத்தென்க. வைத்த விடைநில தாற்கோ லாகப், பூதரை பெழுதி மேனில வைத்து, தந்தி யென் னாத் தேய்வரு மமைத்துத், துணிமுற் புறப்பட மாண்விளக் கெடுத்து, ...கோவும் பாணியும் குரங்கும் பிச்சனும், பாவையும் பாங்குடைப் புருடா மிருக மும், பாவையு மெழுதி பித்திலம் விளங்கப், பாவையர்க் கியற்றுவ தரக்கெணப் படுமே” என்றார் சுத்தானந்தப்பிரகாசத்தினும்.

¹ தால்வகைவருண்ப்பூதங்கள்: க. வச்சிரதேகன். உ. வச்சிரதத்தன். க. வரு ணன். ச. இரத்தகேசவரன்.

என்னை? ¹ கூறிய * வறுப்பிற் குறியொடு புணர்ந்தான், காயிரர்க்
கியற்று மரங்கி னெற்றிமிசை, வழுவில் பூத நான்கு முறைப்பட, வெழுதின
ரியற்ற வியல்புணர்ந் தோரே” என்றாராகலின்.

இப்பூதநான்கின் உண்டியும் அணியும் ஆடையும் மாலையும் சாந்தமும்
பொழுதும் செயலுமுதலியவெல்லாம் அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்
கூறுதும்.

கௌ. துணிழற்.....எடுத்தாங்கென்றது - துண்களின்நிழல் நாயகப்
பத்தியின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி மாட்சிமைப்பட்ட நிலை
விளக்குகிறத்தியென்க.

என்னை? “விளக்கியல் வணப்பும்” என்றாராகலின்.

கௌ - கௌ. ஒருமுகவெழினியும்.....வகுத்தாங்கென்றது .
இடத்துணிவிட்டத்தே உருவுதிரையாக ஒருமுகவெழினியும் இரண்டுமுகத்தணி
டத்தும் உருவுதிரையாகப் பொருமுகவெழினியும், மேற்கட்டுத்திரையாகக்
கார்துவரவெழினியும் செயற்பாட்டுடனே வகுத்தென்க.

மேற்கட்டுத்திரையாய்நிற்பது ஆகாயசாரிகளாய்ச் தோன்றுவார்க்கெனக்
கொள்க; என்னை? “முன்னிய வெழினிதான் முன்ன வகைப்பந்தம்” என்றார்
மதிவாணா; “அரிதரங்கிற், செய்தெழினி மூன்றமைத்துச் சித்திரத்தாற்
பூதராயு, மெய்த வெழுதி யியற்று” என்றார் பாதேருபதியாரும்.

ககக. ஒவிய விதானத்தென்றது - சித்திரவிதானத்தையுமுடைத்தாயென்க.

ககக - உ. உரைபெறு.....நாற்றியென்றது - சந்திரன் குரு
அங்காரகனென்னும் வெண்ணீர்மை பொன்னீர்மை செந்நீர்மையென்னும்
புகழ்மையைத் தமக்குரிமையாகப்பெற்ற முத்துமாலிகளாற் * சரியும் தாக்கும்
தாமமுமாக நாற்றியென்க.

ககக. விருந்துபட.....அரங்கத்தென்றது - புதுமையுடைத்தாகச்
சமைத்த அரிய தொழிலையுடைய அரங்கின்கணென்க.

வகுத்தனர்கொண்டு வைத்து எடுத்து வகுத்து நாற்றிக்கிடந்த அரங்க
மென்க.

[தலைக்கோல் அமைதி.]

ககச - உஅ. பேரிசை மன்னர்.....வைத்தாங்கு

ககச - ரு. பேரிசை மன்னர்.....கொண்டென்றது - பெரிய புகழை
புடைய அரசர்பொருதுடைந்து புறங்கொடுத்தவழிப்பெற்ற அழகிய இயல்பினை
புடைய வெண்கொற்றக்குடைக்காம்பைத் தலைக்கோலாகக்கொண்டென்க.

இனி மாற்றார் எயிற்புறத்து மிளைக்கண் வெட்டிக்கொண்ட மூங்கிலென்று
மாம்.

¹ சிவசிந்தாமணி, ௧௭௨ - த. மேற். (பி - ம.) * ‘அரங்கிற்’ † ‘சல்வியும்’

இது கூறிற்று, வேத்தியலும் பொதுவியலுமாகலான்.

இவற்றுட் பொதுவியற்கு மலையின் மூங்கிலுமாம்.

கக௬ - எ. கண்ணிடை.....போக்கியென்றது - கண்டோறும் நவமணிகளாற்கட்டி இடைநிலங்களைச் சாம்பூநதமென்னும் பொற்றகட்டாற்செறிய மலக்கமாகக்கட்டியென்க.

மலக்கம் - மாறு.

என்னை? “புண்ணியமால் வெற்பிற் பொருந்தங் கழைகொண்டு, கண்ணிடைக் கன்சாண் கனஞ்சாரு - மெண்ணிய, நீளமெழு சாண்கொண்டு நீராட்டி நன்மைபுனை, நாளிற் தலைக்கோலை நாட்டி”, “ஆவ தகத்தியனார் சாபத்தா னுன் மூங்கில்” என்றார் பரதகேசுரபதியார்.

கக௭ - உ. காவல் வெண்குடை.....தலைக்கோலென்றது - அரசன் கோயிலிலே காப்படைத்திருத்தி இந்திரன்மகன் சயந்தனுத நினைத்து மந்திரவியாலே பூசித்து வழிபடும் இத்தலைக்கோலைமென்க

சயந்தனுதல்¹ முன்னர்க் கூறிப்போந்தாம்.

கக௮ - உ. புண்ணிய நன்னீர்... ..மாலையணிந்தென்றது - நாடகக்கணிகை தலைக்கோல் கொள்ளுஞானு புண்ணிய நதிகளின்கரைப் பொற்குடத்திலே முகந்துவந்து இத்தலைக்கோலை நீராட்டிப் பின்பு மாலையுஞ் சூட்டியென்க.

முன்கூறிப்போந்த ஆடலாசிரியன் முதலாயினார் அரங்கத்தின்கண்ணே இத்தலைக்கோலைவைத்துப் பொற்குடத்தானீராட்டியபின் மாலையுடையென இயைக்க.

கக௯. நலந்தருநாளானென்றது - இதற்குப்பொருந்திய நல்லநாளினுலென்க.

அவையாவன :—பூராடம் கார்த்திகை பூரம்பரணி இரேவதி திருவாதிரை அவிட்டம் சித்திரை விசாகம் மகம் எனவியை.

நாளென்னுது ‘நலந்தருநாள்’ என்ற இலேசினால் இராசிமுதலியனவும் கொள்க.

இராசிகளாவன :—இடபம் சிங்கம் துலாம் கற்கடகம் விருச்சிகம் மிதுனம் எனவியை.

என்னை? “பூராடம் கார்த்திகை பூரம்பரணிகலஞ், சீரா திரையவிட்டஞ் சித்திரையோ - டாருமுற, மாசியிடப மரிதுலை வான்கடகம், பேசிய தேன்மிதுனம் பேசு” என்றார் மதிவாணனும்.

நாளால் நீராட்டியென முன்னுஞ்சேர்க்க.

கக௯. - ச. பொலம்பூண்... ..கொண்டென்றது - பொன்னுற்செய்த பூணையும் பட்டத்திணையுமுடைய பட்டவருத்தனத்தின்கையிலே வாழ்த்துடனேகொடுத்தென்க.

¹ இப்புத்தகம் எ.அ - ஆம்பக்கம் பார்த்து.

ககஅ - அ. முரசெழுந் தியம்ப..... வைத்தாங்கென்றது - வீர முரசமுதலாய மும்முரசுகளும் எழுந்துமுழங்க அவையையென்றிப் பலவாச்சி யங்களுமுழங்க அரசனும் அமாத்தியர் புரோகிதர் சேனாபதித்தொடக்கத்தாருங் கூட வீதியின்கணின்ற தேரிலை இந்தியாணையோடும் உடன்கொண்டு வலஞ் செய்து தேர்மிசைநின்ற கவியின்கையிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடுப்ப ண்ணா வலமாகவந்து அரங்கத்தின்கட்புகுந்து தலைக்கோலை எதிர்புகமாக வைத்தபி னென்றவாறு.

என்ன? “பிணியுங் கோளு நீங்கிய னாள், லணியுங் கவினு மாசற வியற் றித், தீதுதீர் மரபிற் தீர்ச்ச நீரான், மாசது தீர மண்ணுநீ ராட்டித், தொட லையு மாலையும் படலையுஞ் சூட்டிப். பிண்ட முண்ணும் பெருங்கனிற்றுத் தடக் கையிசைக், கொண்டு சென்றுநீஇக் கொடியெடுத் தார்த்த, முரசு முருடு முன் முன் முழங்க, வரசு முதலான வவம்பெருங் குழுவர், தேர்வலஞ் செய்து கவி கைக் கொடுப்ப, ஆர்வலஞ்செய்து புகுந்த பிண்டிற், தலைக்கோல் கோட நக்க தென்ப” என்றார் சேயிற்றியனார்

[அரங்கிப்புதந்த ஆதேசநாயகம்.]

ககக - எடு. இயல்பினின் வழி அ..... மனைபகமறந்தென்.

ககக. இயல்பினின்..... முறைமையினென்றது-அரசன்முதலி யோர்யாவரும் வரிசைசுக்கேற்ற இருக்கைமுறைமைகளிலே இருந்தபின்ன ரென்க.

கக௦. குயிலுவ..... நற்பவென்றது - குயி லுவக் கருவியாளர்தாம் நிற்கக்கடவ முறைமைகளிலே நிற்கவென்க.

முறைமையாவது:—“ஆடிட முக்கோ லாட்டிவார்க் கொருகோல், பாடுநர்க் கொருகோ லந்தர மொருகோல், குயிலுவர் நிலையிட மொருகோல்” என்று நாலிங்குறின முறைமையென்க.

குயிலுவராவார் - இடக்கைமுதலாய கருவியாளர்.

ககக - உ. வலக்கான் ..... பொருந்தியென்றது- நாடகக்கணிகையாகிய அரங்கேழ்கின்றமாதவி அரங்கத்திலே வலக்கால் முற்பட விட்டேறிப் பொருநுகவெழினிக்கு நிலையிடணை வலப்பக்கத்துணிடத்தே சேர் தல் வழக்கென் னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென்றவாறு.

ககக - ச. இந்நெறியகையால்..... மகனிரு மென்றது - மாதவி வந்தேறிநின்றபடியே இடத்தாண்நிலையிடமாகிய ஒருமுக வெழினியிடம்பற்றிய பழையநெறியியற்கையையுடைய தோரிய மடந்தையரு மென்க.

தோரியமடந்தையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தவர்; “இந்நெறி வகையா விடத் துண் சேர்வோ, பொன்னெறி மரபிற் றோரிய மகனே” எனவும், “தலைக்கோ லிவை குணத்தொடு. பொருந்தி, நதைக்கு பாடலு மாடலு மிக்கோள், * சொல்ப்படு கோதைத் தோரிய மகனே” எனவும் சொன்னாராகலின்.

௧௬௫ - ௬. சீரியல் .. .. பாட வென்றது - நன்னையுண்டாகவும்
ஜிமைநீங்கவும்வேண்டிக் தெய்வப்பாடல் இரண்டினையும் பாடவென்றவாறு.

இனிச் சீரியல்பொலிய நீரலநீங்கவென்பதற்குத் தானவியல்பு பொலிவு
பெற அவதாளநீங்கவென்றமாம்.

வாரமிரண்டாவன்: ஒருபற்றுவாரம், சரொற்றுவாரமென்னுஞ்செய்யுள்.

அவை தாளத்து ஒருமாதிரியும் இரண்டுமாதிரியும் பெற்றவரும்.

௧௬௬ - ௮. பாடியவாச்து... .. கருவிகளெல்லாமென்றது -
கொய்யப்பாடலின் இறுதியிலென்று கூடி இகச்சபாதிக்கும், கருவிகளெல்லா
மென்றவாறு.

இக்கருவிகள் எவ்வண்ணங்கூடியிருக்கின்றனவோவெனின், -

௧௬௭. குழல்வழியின்றதிபாழேயென்றது - வங்கியத்தின்வழியேயின்றது
யாழ்ப்பாடலென்றவாறு.

எனவே, மிடற்றுவழியது யாழாகலான் மிடற்றுவழிப்பாடலும் குழல்
வழித்தெனக்கொள்க.

௧௬௮ - ௪0. யாழ்வழித் தண்ணுமை தின்றது தகவியென்றது - யாழ்ப்
பாடலின்வழியே அதற்குத்தகத் தண்ணுமையாகிய மத்தளநின்றதென்க.

௧௬9 - ௪௧. தண்ணுமை.....முழுவியென்றது - மத்தளக்கருவியின்
பின்வழியே குடமுழாநின்றதென்க.

௧௭௦ - ௨. முழுவொடு.....ஆமந் திரிகையென்றது - முழ
வொடுகூடி நின்று வாச்சியக்கூறுகளை அமைத்தது ஆமந்திரிகையென்னுங்கருவி
யென்றவாறு.

ஆமந்திரிகை - இடக்கை. நின்றிருக்கத்து கருவியென்னது ஓசையென்க.
அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலானின், வாரப்பாடல் பாடியபின்ன
ரெனவே மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.

௧௭௧. ஆமந்திரிகையோடத்தரமின்றியென்றது - இவ்வாறந்திரிகையோ
டே முன்சொன்ன குயிலுவக்கருவிகளைத்தம் பருந்தும் சீழலுந்தபால் ஒன்றாய்
நிற்பவென்றவாறு.

௧௭௨. கொட்டு... .. நகவென்றது - ஒருதாளத்திற்கு இரண்டு
பற்றுகவென்க.

௧௭௩. கட்டிய.....போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப்பிரபந்த
மாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்திற்கு இரண்டுபற்றாகப் பத்தும்
தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினொருபற்றாலே தேசிக்கூத்தையாடிமுடித்தென்க.

௧௭௪. வந்த.....வழாமலென்றது - இப்படிச்செய்கை நாடக
மூல்களினமைந்தமுறைமையாகலான் அம்முறைமை வழுவாமலென்க.

௧௭௫. அந்தரக் கொட்டுட னடங்கிய பின்னரென்றது.....

இதனை அந்தரக்கொட்டென்றும், முகமென்றும் ஒத்தென்றும் கூறுப. இந்த ஒத்த ஆழனபின்னரல்லாத உருக்காட்டிதல் வழக்கல்லவென்ப; என்னை? “முகமா நெதிரி யோகப் பொருட்டே” என்றாராகலின்.

கசஅ - க. மீத்திறம் பட்டமை... பண்மேலென்றது - மங்கலப்பண்ணாய் நரப்படைவுமுடைத்தாயிருக்கின்ற பாலைப்பண்ணை அளவுகோடா தபடி ஆளத்தியிலேவைத்து அதன்மேலேயென்க.

கரு நாங்கி னொரீயு நன்கனமறிந்தென்றது - மங்கலச்சொல்லினை யுடைத்தாய் நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும் இசைப்படுத்தியுமிருந்த பாட்டும் கொட்டும் கூத்தம் நிகழ்த்தியென்க.

நாலுறுப்பாவன :- உக்கிரம், தருவை, ஆபோகம், பிரகலையென்பன. ஈண்டு நாலுறுப்புக்களும் குறைபாடில்லாத உருவெனவேண்டியது, ¹ மூன்றுறுப்பாலே வருவனவுமுளவாதலின். அவை இரண்டாமடியே சுற்றடியாகப் பாடிமுடிவன. அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவெனக்கொள்க.

கருக. மூன்றளந்தொன்று கொட்டியதனையென்றது - அதனை மூன்றொன்றுடைய மட்டதாளத்திலே எடுத்து ஒரொத்துடைய சுகதாளத்திலேமுடித்தென்க.

கருஉ. ஐதுமண்டிலத்தாலென்றது - அழகிய மண்டிலநிலையாலென்க.

தேசிக்கூத்தெல்லாம் மண்டிலநிலையாதலின், ஐதுமண்டிலத்தாலென்றார். என்னை? “கொண்ட தேசிப் பகுதி யெல்லா, மண்டில நிலையின் வருதக யுடைத்தே” என்றாராகலின்.

கூடை போக்கியென்றது - தேசிக்கு ஒற்றித்தொத்தலும் இரட்டித்தொத்தலுமேயாகலின் அவற்றை ஆடி முடித்தென்க.

இவைகளல்லது இரட்டிக்கிரட்டி வரப்பெறுதென்க.

கருக. வந்தவாரம் வழிமயங்கியபின்றையென்றது - முதனடையினும் வாரத்தினும் தேசிக்கூத்தெல்லாம் ஆடிமுடித்தென்க.

முடிக்கை - பண்மாறு.

இனி மார்க்கம் கூறுகின்றது:-

கருச. ஆறு.....போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக்கட்டப்பட்ட வடுகிலொத்தையும் தேசியிலொத்தைக்காட்டினும்போல இரட்டிக்கிரட்டியாக ஆடியென்க.

கருரு - க. கூறிய வைந்தின்.....பின்றையென்பது - சொல்லிப்போந்த தேசியைப்போல வடுகும் மட்ட தாளமுதலாக வகதாள மீறாக வைசாகநிலையிலே ஆடிமுடித்தபின்னரென்க.

¹ தேவடிவுகள் மூன்றென்பர் சுத்தானந்தப்பிரகாசமுடையார்; மூன்றாவன: உக்கிரம், தருவை, ஆபோகமென்பன. தருவையென்றது தருமையெனவும் ஆபோகமென்றது ஆபோகமெனவும் பிரதிகளில் வேறுபட்டிருக்கின்றன.

என்ன? “வைசாக நிலையே வடுகிற்கும் வரையார்” என்றார்களின்.

கருள. பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன் வருத்தெனவென்றது - பொன்னுனியன்றதோர் பூங்கொடி கூத்துநடித்தாற்போல்வென்றவாறு.

கருஅ - கூ. நாட்டிய நன்னூல்.....ஆதலினென்றது - தாண்டவம் நிருத்தம் நாட்டியமென்னும் மூன்றுகூறுபாட்டினும் நாட்டியமென்றது புற நடத்தையாகலின், அதனை நூல்களிற்சொன்ன முறைமை வழுவாமல் அவி நயித்துப் பாவகந்தோன்ற விலக்குறுப்புப் பதினாலின் நெறிவழுவாமல் ஆழக் காட்டினுளாதலானென்றவாறு.

அன்றி, நாட்டியநன்னூல்.....ஆதலினென்றதற்கு இக்கதையிற் கூறிய முத்தமிழ்வகையையும் காட்டினுளாதலினென்றமாம்.

கருக - கூ. காவல் வேந்தன்.....வழாமையென்றது - அரசன், இம்மாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டுக்கும் அழகுக்குமேற்ற முறைமையினால் ஒன்றும் வழுவாமலென்றவாறு.

என்சொல்லியவாறுமோவெனின்,—நாடகங்கள் அரங்கேறக்கண்ட அரசன் அவன்மேற் காங்குறிப்புடையதாலியல்பு. அங்ஙனம் மாதவியாடல் பாடல் அழகென்னுமியைமுதலிய கண்களிப்பக்கண்டும் செவிகளிப்பக்கேட்டும் நெஞ்சுமழிந்து காங்குறிப்புமீதாவும் நாம் இவளை வரையின் நலவிறக்கு மென்பதுகருதி வரையானாயினு னென்பதாம்.

இலைப்பூங்கோதையைத் தலைக்கோற்கு அடையாக்கினுமையும். அன்றி, இலைப்பூங்கோதை - அரசனுடையமாலை; அதனால் தன்கூத்தும் பாட்டுமென்னும் இவைமுதலியவற்றினியல்பின் ஒன்றும்நீங்காமலென்றமாம். இயல்பினின் - இயல்பினால்.

ககக. தலைக்கோலையதியென்றது - தன்வரிசைக்குத்தக்கபடியே தலைக்கோற் பெயர்பெற்றென்றவாறு.

தலையரங்கேறியென்றது-முன்னரங்குமுதலிய எல்லாமுதன்மையும் பெறுவதற்குக்காரணமாகிய தலையரங்கேறியென்றவாறு.

ககஉ - கூ. விதிமுறை.....பெற்றனளென்றது-இந்நாடகக்கணிகையர்க்குத் தலைவரிசை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரிசும்பெறுகை நூலவழக்காதலின் இவளும் அவ்வாயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரிசும்பெற்றாளென்றவாறு.

என்ன? “முட்டில் பாணரு மாடியன் மகளிரு, மெட்டொடு புணர்ந்தவாயிரம்பொன் பெறுபு” என்றார்களின்.

ஒருமுறையாகப் பெற்றனள் - ஒருநாளைக்குப் பரிசமாகவென்று அரசனாற் பெற்றனளென்க.

பெறுகை - நினைப்பிடுகையுமாம். ஆயிரம் பரிசத்துக்கும் எண்கழஞ்சு மெய்ப்போகத்துக்குமாக நிச்சயித்தென்க.

கக௩. அதுவேயென்றது - அன்றுதொடங்கி அதுவே பரிசமானதென்க.

௧௬௪. நூறுபத் தடுக்கி எட்டுக்கடைநிறுத்தவென்றது - நூற்றைப்பதின் மடங்காக அடுக்கி அதன்கடைக்கண்ணே எட்டைநிறுத்தினவென்றவாறு.

௧௬௫ - ௧. வீறுயர்பசும்பொன்... ..நிறுத்தவென்றது - வீறுபெற்றுயர்ந்த பசும்பொன்னை விலையாகப்பெறுவது இம்மலை; இம்மலைபெற்ற பொன்றத்து இதனை வாங்கிக்குடுநர் மாதவிக்கு மணமகனாதலையுமென்று சொல்லி மான் போன்ற நோக்கினையுடையானோர்க்கு னிகைக்கொடுத்து நகரியிற் பெருந்தெருவினிலே விலைக்கு விற்பனையர்ப்போல்வதொரு பண்பினால் நிறுத்த வென்றவாறு.

இவளுக்குப்பரிசுமென்னது மலைக்குப்பரிசுமென்று மிகுத்துக்கூறினார். வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றான் உயர்ச்சிபெற்ற பசியுபொன்; ஆவது கிளிச்சிறை. மலை - அரசன்பாற்பெற்ற பசும்பொன்மலை. இது படிக்கட்டை.

௧௬௬ - ௭௨. மாமலர்நெடுங்கண் . . . . . மணமனைபுக்கென்றது - திருமலரென்று சொல்லப்பட்ட தாமரைமலர் போன்ற கண்ணையுடைய மாதவியுடைய பரிசுமாலையைக் கோவலனை னப்பரிசும் வாணிகன்வாங்கிக் கூனியுடனே அவன்மனையிற்சென்றுபுக்கென்றவாறு.

வாங்கிப் புக்கென இயைக்க.

௧௬௭ - ௪. மாதவி தன்னோடு.....ஆயினென்றது - இங்ஙனம்புக்க கோவலன்மாதவிதன்னுடன் மணந்த அப்பொழுதே அயர்ந்தனனாய் மயங்கி அவளை நீங்குதல் கூடாதவிரும்பினையுடையனாயினுனென்க.

வைகல் - ஈண்டு ஒருபொழுது. விடுதலறியா - விடாத; ஒருசொல்

௧௬௮. விரிநீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக மறந்தென்றது-குற்றமற்ற கற்புச் சிறப்பினையுடைய மனைவியையும் மனையையுமறந்தென்க.

ஆடல் முதலியன காட்டல்வேண்டி ஆடலோனும் இசையோனும் இயற்புவனும் தன்னுமையோனும் குழலோனும் யாமோனாகூடி வருத்தனர் கொண்டு தொழுதனரேத்த எழுதி வைத்து எடுத்து வருத்து நாத்நிக் கிடந்த அரங்கத்துக் கொண்டு ஒழுக்கிப் போக்கி ஆகெனச் செய்து ஏந்தி அணிந்து கொண்டு இயம்ப ஆர்ப்பச் செய்து கொடுப்ப வைத்தபின் நிற்ப ஏறிப் பொருந்திச் சேர்ந்தமகளிரும் பொலிய நீங்கப் பாட இசைக்கும், கருவிகளெல்லாம். நின்றது; நின்றது; நின்றது; நின்றதுசுத்தது; பதினொன்றுபோக்கி அம் முறைபோக்கி வருத்தெனக் கடைப்பிடித்துக் காட்டினளாதலின், எய்தி ஏறிப் பெற்றனள்; பெற்று நிறுத்தக் கோவலன்வாங்கி மனைபுக்கு அயர்ந்து மயங்கி மறந்து விரும்பினனாயினுனென்க.

பா, நிலமண்டிலம்.

௩.— அரங்கேற்றுகாதை முற்றிற்று.

அந்திமாவஸ்சிறப்புச்செய்காதை.

- விரிகதிர் பரப்பி யுலகமுழு தாண்ட
வொருதனித் திகிரி யுவோற் காணே
னங்கண் வானத் தணிரிலா விரிக்குந்
திங்களஞ் செல்வன் *யாண்டுளன் கொல்லெனத்
௫ திசைமுகம்† பசந்து செம்மலர்க் கண்கண்
முழுநீர் வார முழுமெயும் பணித்துத்
திரைநீ ராடை யிருநில மடந்தை
‡யரைசுகெடுத் தலம்வரு மல்லற் காலைக்
கறைகெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப
௧௦ வறைபோகு குடிகளொ டொருதிறம் பற்றி
வலம்படு தானை மன்ன ரில்வழிப்
புலம்பட விறுத்த விருந்தின் மன்னரிற்
முத்துணை § துறந்தோர் தனித்துய ரெய்தக்
§ காதலர்ப் புணர்ந்தோர் களிமகிழ் வெய்தக்

உ. திகிரி - தேராழி.

௫ - சு. திசைமுகம் - திசையாகியமுகம். மலர்க்கண் - மலராகிய கண் ;
கண்ணீர்-களளாகியநீர். பணித்தென்றார், மாலேக்காலத்துப் பனியுமுண்டாகலான்.

அ. அரசு - தன்கொழுநன் ; என்றது ஆதித்தனை. க. கறை - கடமை.

௧௦ - ௧௩. அறைபோகு குடிகள் - கீழற்றுப்போன குடிகள். விருந்தின்
மன்னர் - வேற்றரசர் ; இன், போல. தாழ்தல் - தங்குதல்.

கறைகெழுகுடிகள் கண்ணகிமுதலான தாழ்துணை துறந்தோர்க்கு உவமை;
விருந்தின்மன்னர் மாதவிமுதலான காதலர்ப்புணர்ந்தோர்க்கு உவமை.

‡ சிலப். உள. ௧௧௨. (பி - ம்.) * 'யாங்குளன்கொல்.' † 'பயத்து.' § 'இழந்தோர்.'
§ 'காதலர்ப்புணர்ந்தோர்களிமகிழ்பெய்த.'

கடு ¹ குழல்வளர் முல்லைபிற் கோவலர்தம்மொடு
மழலைத் தும்பி வாய்வைத் தூத
வறுகாற் குறும்பெறிந் தரும்புபொதி வாசஞ்
சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் தூற்ற
வெல்வளை மகளிர் மணிவிளக் கெடுப்ப

உ௦ மல்லன் மூதூர் மாலைவர் தீறுத்தென
² விளைய ராயினும் பகையரசு கடியுஞ்
செருமாண் டென்னர் குலமுத லாகவி
னந்தி வானத்து வெண்*பிறை தோன்றிப்
புன்கண் மாலைக் குறும்பெறிந் தோட்டிப்

கடு - க. குழல்வளர்முல்லை.....ஊத - கோவலனாகும் குழலிலும்
ரங்கின்ற முல்லைிலும் கோவலரும் தும்பியும் வாய்வைத்தூத; இது நிரல்
நிறை; (பா) அன்றிக் கோவலர்குழலினுண்டாகிய முல்லைப்பண்ணை.....
பூவிலே தும்பி ஊதவென் துமாம்.

கள - உ௦. அறுகால்-ஆறுகாலையுடையவண்டு. குறும்பென்றார், தென்றல்
தளிர்ப்பித்தும் பூப்பித்தஞ்செய்யத் தான் நடுவே புருந்து உண்டலான். சிறு
காற்செல்வன் - மந்தமாருதமாகிய செல்வன். இறுத்தென - இறுத்ததாக

அ - உ௦. அல்லற் காலையிலே பிரிந்தோர் துயரெய்தப் புணர்ந்தோர் மகிழ்
வெய்தத் தும்பிஊத வாசத்தைச் செல்வன் தூற்ற மகளிர் விளக்கெடுப்பவருந்
தின்மன்னரைப்போல மாலைவந்திறுத்ததென்க.

உ௧. மாலையைக் குறும்பென்றார், ³இடைநின்றகாலம்பார்த்து வருதலான்.

உ௨. மீனரசு - மீனாகிய அரசு; அரசனாள்பவரிடமும் அரசெனப்
படும். வெள்ளிவிளக்கம் - வெண்மையாகிய ஒளி; சிலா.

¹ "குழல்வளர்.....ஊத' என்பதிக் குழல்வளர்முல்லைபென்ற
உறிய பொழுதே ஆயுறுதல்குழலிலே எழுந்த முல்லைபென்னும் பண்ணையும் மயிரிலே
கிடத்த முல்லைபென்னும் பூவையும் ஒருகாலத்தே புலப்படுத்தி இரண்டிற்கும் பிரிவில
வாய் நின்றவாறுகாண்க. இஃது ஒருசொல் ஒருகாற் கூறுதற்கண் இரண்டுபொருள்
உணர்ந்ததல் வழுவேறுமைகவென அமைத்தார்; இதனை உவமவியலுள், 'ஒரீஇக்
கூறலும்' என்னுஞ்ஞாந்தர்த்தச் செய்யுட்கு இலக்கணமாகக்கூறுமாதும் உணர்க.
இவ்வணம் சான்றோர் செய்யுட்குட்பல விடத்தும் வருமாறுணர்க" (தொல், எச். கு.
கச-தி); "குழல்வளர்.....ஊத' இத்சொல்வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டது"
(இ - கொ. கு. ௧௨௬ - உரை.)

² "இவ்வ தாயினுல் இவ்வரா வெறிபு, மருதரை யுருமிற் பொருதரைப் பொருத்'
செருமான் பஞ்சவர்" (புறநா. ௫௮) ³ கவித்தொகை, ௧௧௮ - ௮.

(பி - ம்.) * 'பிறைத்தோன்றி'

- ௨௫ பான்மையிற் றிரியாது பாற்கதிர் பரப்பி
மீனர சாண்ட வெள்ளி விளக்கத்
தில்வளர் முல்லையொடு மல்லிகை * யவிழ்ந்த
பல்பூஞ் சேக்கைப் பள்ளியுட் பொலிந்து
செந்துகிர்க் கோவை சென்றேந் தல்கு
- ௩௦ † லந்துகின் மேகலை யசைந்தன வருந்த
¹ நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுநிலா முற்றத்துக்
கலவியும் புலவியும்; காதலற் களித்தாங்
கார்வ நெஞ்சமொடு கோவலற் கெதிரிக்
கோலங் கொண்ட மாதவி யன்றியுங்
- ௩௫ குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர் தன்னொடு
குணதிசை மருங்கிற் காரகி றுற்றது
² வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ் வட்டத்துத்
தென்மலைப் பிறந்த சந்தன மறுகத
தாமரைக் கொழுநீமுறித் தாதுபடு செழுமலர்க்

(௨௩) பிறை தோன்றி (௨௬) மீனரசாளுதலாலுண்டாகிய விளக்கம்;
பிறை, மாலுக்குறும்போட்டிக் கதிர்பரப்பிச் சந்திரனுட்டையாண்ட
விளக்கத்திலேயென்க.

௨௮. சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம்.

௩௦. அந்துகின் மேகலை - புடைவைமேற் சூழ்ந்த மேகலை.

௩௩. கோவலற்கு எதிரி - கோவலனை எதிரேற்று; எனவே முயக்கம்கூறியது.

௩௪. கோலங் கோடல் - முயக்கத்தாற்குலைந்த ஒப்பணையைத் திருத்தல்.

(௨௬) வெள்ளிவிளக்கத்து (௩௧) நிலாமுற்றத்துப் (௨௮) பொலிந்து (௩௦)
அஸ்சந்தனவருந்தக் (௩௩) கோவலற்கெதிர்த்தலாற் (௩௪) கோலங்கொண்டமாதவி
யென்க.

௩௫ - ௬. வெள்ளயிர் - புகைக்குங்கண்டுசருக்கரை; கண்டுசருக்கரை
யோடு அகிலைப்புகைத்தல் மாபு.

௩௭. வான்கேழ் வட்டம் - அழகுசெழுமிய இலாவட்டம்.

௩௮. மறுக - தேய்த்துத்தியிர.

¹ "நிலவுப்பயன் கொங்கு நெடுவெண் முற்றத்து" (நெடுநல். ௧௫); "வெண்ணில
வீன் பயன்றுப்த்தம்" (பட். ௧௧௪.)

² "வடவரை தந்த வான்கேழ் வட்டம்" (அகநா. ௧௪௦.)

(பி. ம்.) * 'மலர்த்த' † 'ஐத்துகில்' ‡ 'காதலர்க்களித்தாஅய்கு' § 'முறிதாது

- ச௦ காமரு குவளைக் கழுநீர் மாமலர்ப்
பைந்தளிர்ப் படலை பருடக்கா ழாரஞ்
¹ சுந்தரச் சுண்ணத் துகளொடு மனைஇச்
சிந்துபு பரிந்த செழும்பூஞ் சேக்கை
மந்தமா ருதத்து மயங்கினர் மலிந்தாங்
- ச௧ காவியங் கொழுந ரகலக் தொடுங்கிக்
காவியங் கண்ணாற் கனித்துயி லெய்த
வஞ்செஞ் சேறடி * யணிசிலம் பொழிய
மென்றுகி லல்குன் மேகலை நீங்கக்
கொங்கை முன்றிற் குங்கும மெழுதான்
- ௯௦ * மங்கல வணியிற் ¹ பிரிதணி மகிழாள்
கொடுங்குழை துறந்து வடிந்துவீழ் காதின
டிங்கல் வாண்முகஞ் சிறுவியர் பிரியச்
செங்கய நெடுங்க ணஞ்சன மறப்பப்
‡ பவள வாணுத நிலக மிழப்பத்
- ௯௧ தவள வாணகை கோவல னிழப்ப
மையிருங் கூந்த நெய்யணி மறப்பக்
கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி யன்றியுங்
‡ காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் நோதக
³ ஆதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன டொடுங்கி

௯௬ - சக. தாமரைக் கொழுமுதியினையும் அதன்மலரினையும் குவளைபு
யும் கழுநீர்மலரினையுமுடைய படலைமலை

இவ்வகை விர்வித்தொடுத்தமலைக்குப் படலைமாலையென்றுபெயர்.

சக - ௩. படலை ஆரம் இவை சிந்தி வேறுபட்ட. சுந்தரம் - அழகு.

(௯௪) மாதவியன்றியும் (சக) (பா) காவியங்கண்ணார் (௯௬) அகிற்புகை
துறந்து (சச) மலிந்து மயங்கிக் (சக) கனித்துயிலெய்தவென்க.

ச௭. சேறடியைச் சிலம்பொழிய. பிறவற்றிற்கும் இவ்வாறுரைக்க.

௯௦ - ௯௨. மங்கலவணி - இயற்கையழகு. குழையைத்துறந்து வடிந்து
தாழ்ந்த காத. (பா) வியர்ப்பு இரிய - கூட்டமில்லாமையின் வியர்வுநீங்க.

௯௭. கையறுநெஞ்சம் - செயலறவினையுடைய நினைவு.

(ச௭) சிலம்புமுதலியன (ச௮) நீங்க (௯௬) நெய்யணிமறப்பச் (௯௭)
செயலறவையுடையனான கண்ணகியென்க

௯௮. காதலர்ப்பிரிந்தமாதர் - தங்கள் கொழுநரைப்பிரிந்த மகளிர். நோ
தக - கண்டார்க்கு நோவுதக.

¹ "சுந்தரசுண்ணத்து" (சிலப், ௫. ௧௫௫) ² சிலப், ௨: ௬௧ - ச; ³ மணி, ௨: ௪௩,
(பி - ம்.) * 'அணிச்சிலம்பு' † 'பிரிதணியணியான்' ‡ 'அளகவாணுதல்' § 'காதவிற்'

க௦ வேனிற் பள்ளி மேவாது கழிந்து
கூதிர்ப் பள்ளிக் குறுங்க ணடைத்து
மலயத் தாரமு மணிமுத் தாரமு
மலர்முலை யாகத் தடையாது வருந்தத்
தாழிக் குவையொடு தண்டெங் கழுநீர்

க௧ வீழ்ப்பூஞ் சேக்கை மேவாது கழியத்
‘துணைபுண ரன்னத் தூவியிற் * செறித்த
விணையணை மேம்படத் திருந்துதுயில் பெறாஅ
துடைப்பெருங் கொழுநரோ டேற் காலத்
திடைக்குமி மெறிந்து கடைக்குழை யோட்டிக்

எ1) கலங்கா வுள்ளங் கலங்கக் கடைசிவந்து
விலங்கிரிமிர் நெடுங்கண் புலம்புமுத் துறைப்ப
வன்ன மென்னடை நன்னீர்ப் பொய்கை
‘யாம்ப னாறுந் தேம்பொதி நறுவிரைத்
தாமரைச செவ்வாய்த் தண்ணைற் கூந்தற்

கக. அடைத்து - அடைப்ப.

கக. துணைபுணரன்னத் தூவியினென்றார்; “பலவன்னத் தூவி போலே”
என மையார். அந்த அணைக்கிட்ட பஞ்சின்மென்மைக்கு.....

கஅ. தங்கையுடைய கொழுநரோடு ஊடுதலையுடைய காலத்து.

எ0. கலங்கா வுள்ளம் கலங்க - அவர் கலங்காவுள்ளம் அணையிலே கலங்க.

எக. புலம்பு - தனிமை. முத்து - கண்ணீர்த்துளி.

(ருஎ) கண்ணியன் றியும் (ருஅ) பிரிந்தமாதர் (கஎ) இணையணைமேம்படத்
திருந்துதுயில்பெறாது (கஅ) முன்பு ஊழின்காலத்து (எக) விலங்கிரிமிர்ந்த
நெடுங்கண் இப்பிரிந்தகாலத்துப் புலம்பா லுண்டாகிய முத்துறைப்பவென்க.

எக. விலங்குபாடமாயின், பக்கமென்க.

எஉ - ச. அன்னமாகிய மென்னடையையும், ஆம்பனாறும் நறுவிரையை
யும் தாமரையாகிய செவ்வாயையும், அறலாகிய கூந்தலையுமுடைய பொய்கை
யாகிய பெண்.

1 “துணைபுண ரன்னத்தின் தூவிமெல் லணைபசை இ” (கவித்தொகை, எஉ.)

2 ‘ஆம்பனாறும்.....செவ்வாய்’ என்புறி, ‘தேம்பொதி நறுவிரையாம்
பனாறத் தாமரைச் செவ்வாய்’ என இளங்கோவடிகள் பாடிய அந்திமாலிச்சிறப்புச்
செய்காதையிலும் கண்டவை பென்றுணர்க” (மாறனலங்காரம், ரு. ௧௪௪-௨௪௪.)

(பி - ம.) * ‘சிறத்த’

- எடு பாண்வாய் வண்டு ¹ நோதிறம் பாடக்
 * காண்வரு குவளைக் கண்மலர் விழிப்பப்
² புள்வாய் முரசமொடு பொறியிர் வாரணத்து
 முள்வாய்ச் சங்க ட முறைமுறை யார்ப்ப
 வுரவுரீர்ப் பரப்பி னூர்துயி லெடுப்பி
- அஃ யிரவுத் தலைப்பெயரும் வைகறை காறு
 மரையிருள் யாமத்தும் பகலுந் தஞ்சார்
 விரைமலர் வானியொடு கருப்புவில் லேந்தி
 மகர வெல்கொடி மைந்தன் திரிதர
 நகரங் காவ னனிசிறந் ததுவென்.

எடு - அ. வண்டாகிய பள்ளியுணர்த்துவான் புறநீர்மையென்கின்றபண்
 னைப்பாட, குவளை கண்மலர்போல விழிப்ப. புள்வாயாகிய முரசம். முள்
 வாய் - கூர்த்தவாய்.

எக. உரவுரீர்ப்பரப்பின் னூர் - கடற்பரப்பை ஒத்தநூர். துயிலெடுப்பி
 யென்றார், பிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலாமை காமனல்வருதலால்.

அஃ. இரவுத்தலை : தகரவொற்று விகாரம்; தலை - இடம்; இராத்திரியில்.

அக. பருக்கப்படுதலின், பகல். மதுரைக்காட்சியில், ³ “மற்றை யாமம்
 பகலுறக் கழிப்பி” என்பதமது; (பா) பகலுந்துஞ்சான் - எல்லாருந்துஞ்சும்
 அரையிருள்யாமத்தும் ஒருமாத்கிரைப்பொழுதும் தஞ்சாமல்.

எடு - அஃ. வண்டுபாடக் குவளைவிழிப்ப இரவு போம்வைகறையென்க.

அக - ஈ. இரவுப்பகலுந்துஞ்சான் மைந்தன் திரிதரவென்க.

(ஈச.) மாதவியன் றியும் (சக) காவியங்கண்ணூர் களித்துயிலெய்தவும் (ருஎ)
 கண்ணியன் றியும் (ருஅ) பிரிந்தமாதர் (ருக) உயிர்த்து ஒடுங்கிக் (கஃ) கழிந்து
 (கக) குறுங்கண் அடைத்து (கஉ-ஈ) ஆரம் முலைக்கண் அடையாதுவருந்தக்
 (கச) கழுநீர் (காரு) சேக்கையிலே மேவாதுகழியக் (கஎ) கண்டியில்பெறாமல்
 (எக) உறைப்ப (எடு) வண்டுபாடக் (எசு) குவளை விழிப்ப (எஅ) ஆர்ப்ப (அ¹)
 இரவுபோம் வைகறையளவும் (அக) யாமத்தும் பகலுந்துஞ்சானாகி (அஈ) மக
 ரக்கொடி மைந்தன் (அஉ) வானியொடு வில்லையேந்தித் (அஈ) திரிதலானே
 (அச) நகர் காவல் சிறந்ததென்க.

¹ தோதிற மென்பதே சரியான வழுவமென்று தோற்றுகின்றது; பரி. ௧௧௦ - ஆம்
 பக்கம் பார்க்க.

² கிஷ்ட. க: ககடு - க. ³ ‘மதுரைக்காட்சி,’ ௬௮௬;

(பி - ம்.) * ‘காமருகுவளை’ † ‘முறையெழுத்தார்ப்ப’

க - ௨. விரிகதிர் பரப்பி.....காணேன்

(இ - ள்.) விரிந்த கதிர்களைப்பரப்பித் தொக்க உலகமனைத்தையும் ஒரு திசையானான்டவிளியில்லாதோனை ஈண்டிக் காண்கின்றிலே என்க.

கதிர் - ஆரும், கிரணமும் முழுதுமென்னுமுற்றம்மை தொக்கது. ஒரு தனித்திசியி - ஒப்பற்ற ஒற்றைத்தேராழி; சக்கரமுமாயிற்று; சிலைடை. இவன் ஓராழியான் எழுலகையுமாண்டானென்பதுதோன்றத் தேராழியைத் திசியி யென்றார். ஆண்ட திசியியையுடைய உரவோனெனினும்கையும.

௩ - ௪. அங்கண் வானத்து.....கொல்லென

(இ - ள்.) அழகிய இடத்தையுடைய வானின்கண் நல்லரினாவை விரிக்கும் திக்களாகிய செல்வன் எவ்விடத்துள்ளானோனானென்க.

அத்து, அழகுருபின்கண்வந்த சாரியை. ரிலா - ஒளி. அம், ¹ புறந டையாற்றுகொள்க. இது பண்புத்தொகைக்கண்வந்தது. ² திங்களஞ்செல்வன்: ³ “காலமுலகம்” என்னுஞ்சூத்திரத்துள், ஞாயிறுதிங்கனென்பன உயர்திணை மேலன்வாய்ப் பாஸ்பிரிந்திசையாவெனவும், ⁴ “நின்றும் கிசைத்த லவணியல் பின்” எனவே நின்றமுறைமையானே சுறுபெற்றுநின்று உயர்திணையாயிசைத் தல் இவணியல்பின்றெனவுகூறிய ஆசிரியர், ⁵ “இசைத்தது முரிய வேதி டுத்தான” எனக் காலமுதலாகியசொல் உயர்திணையாயிசைத்தது முரிய, சுறு திரிந்து வாய்பாடு வேறுபட்டவழியென்றாராகலின், இதுவும் சுறுதிரிந்து திங் களஞ்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும் இவ்வாறுவருவன வற்றிற்கும்இதுவே விதியென்க. கொல், ஐயம்.

௫ - ௬. திசைமுகம் பசந்து.....அல்லற் காலை

(இ - ள்.) கடலை ஆடையாகவுடைய பெரிய நிலமடந்தை தன்கொழுநனைத் காணாது திசையாகிய தன்முகநான்கும் பசப்புரப்பட்டு மலர்க்கண்களீர்வார மெய்ப்முழுதும்பனித்து நெஞ்சம் சுழல்கின்ற இடுக்கட்பொழுதிலென்க.

திசைமுகம் - திக்காகியமுகம். பசந்து - பொன்னிறங்கொண்டு. முழு மெயும் - மெய்முழுதுமென்றுமாறுக. பனித்து - நடுங்கி, பனிகொண்டு; பனியென்பதொருநோயுமுண்டு; அது குடநாட்டிலழக்கு; பனி பெய்யப் பட்டு என்றபடி; அக்காலத்துப் பனியெய்யுமாகலின். அரசு - தன்கொழுந னாகியபகலோன்; அரசென்பதனை, ¹ “குடிமையான்மை” என்னுஞ் சூத்தி ருந்து ‘நிலையின் வாயினும்’ என்பதனுள்முடிக்க. கெடுத்து - காணப்பெறுது; ² “எற்கெழத்திரங்கி” என்றற்போல. அலம்வரும் - சுறுவும். அல்லற்காலை - இடுக்கட்பொழுதில். பசந்தென்றார், மாலைக்காலத்துப்பாரந்த பச்சைவெயிலை;

¹ தொல்காப்பியம், புள்ளியியல், கு. ௧௧௦. ² தொல். சிவலியாக்கம், கு. ௧௦.

³ சிலப். அ: ௫௬ ஆம் அடியின் உரை.

⁴ “ ” ” இள.

⁵ தொல். சிவலியாக்கம், கு. ௮௮.

¹ மணிமேகலை, ௫, ௧௬.

² “ ” ” கு. ௫௬.

1 “செல்சுடர்ப் பசுவெயிற் றேன்றி யன்ன” என்றார் மதுரைக்காஞ்சியிலும். இக்காலத்த இத்தனை காடுகிழான்வெயிலென்ப. செம்மலர்க்கண்கண் முழுகீர் வாரவென்பதற்குச் செம்மலரிடமெல்லாம் கள்ளாகியநீர் முழுதும் வாரவெனவும், சிவந்த மலர்போலும் கண்களிரண்டும் நீர்வாரவெனவும் சிலேடைப் பொருண்மைகாண்க.

க - கஉ. கதைகெழு குழிகள்.....மன்னரின்

(இ - ள்.) தம் பெயருக்குவருமிழையை நிறுந்து பொருந்தியிருக்கும் இழைக்குழிகள் துயரமுற அங்குனமிருது குழம்புசெய்யும் வில்லேருழவனா ஒருநிலையாகப்பற்றி வெற்றிபொருந்திய தானைமன்னரில்லாத இடமறிந்து அவர்நிலைமெல்லாக்கெடுப்படி புதிதாக வந்துவிட்ட குழநிலைமன்னரைப்போலவென்க.

கதை - கடமை; “கதைபன் னீரணன் குடன்விடுமின்” என்றார் சீந்தாமனியிலும். கெழு, “முழுகெழுவேந்தர்” என்பதனுள் முடித்தாம். துயரமுதலென்னும் பொருணிகழ்ச்சியைச் சிலேமேற் கைவைக்கவென்னும் தொழினிகழ்ச்சியாற் கூறினார்; “சகடாஸ் வயிறதுக்குவார்” என்றும்போல. அதைபோதல் - கீழமுத்தல். ஒழி, ஐ. வலம் - வெற்றி. இல்வழி - இல்லாதகாலத்தே; இடப்பொருள் காலத்தோடு மயங்கிற்று. புலம் - அவர்நிலை. இறுத்த - வந்து விட்ட; “சேனையிறுத்தவாய் போல” என்றாராகலின். விருந்து - புதுமை.

கங - உ௦. தாழ்துணை துறந்தோர்.....மாலையர் திறுத்தென

(இ - ள்.) தம்மனத்திறுத்தங்கிய கொழுநந்தம்மைப் பிரிந்திருக்கின்றமகளிர்கதைகெழுக்குழிகள்போல ஒடுங்குத் துயரமுறத் தம் காதலரைப் புணர்ந்திருக்கின்றமகளிர் அதைபோல குழிகள்போலத் தருங்கி மகிழ்ந்து இன்பமுறத் குழவிலேவளர்கின்ற முல்லையென்னும் பண்ணிலே கோவலரும் குழவிலே வளர்கின்ற முல்லைமலரிலே தும்பியும் வாய்வைத்துத் தரும்புகள் உள்ளடக்கிய வாசத்தை இடையிடையேபுக்கு வண்டுகளுண்ணாதுபடி கடித்தோட்டித் தென்றலஞ்செல்வன் அதனை மறுகெல்லாந்துற்ற ஒளிவளையையுடைய மகளிர் இருவகைவிளக்குமெடுப்ப வளமிக்க மூதூர்க்கண்ணே விருந்தின் மன்னரைப்போல மாலையென்னுங்குழம்பு வந்துவிட்டதாகவென்க.

தாழ்தல் - தங்குதல். துணை - தோட்டுணையென்றமாம். களிமகிழ்வு, விளைத்தொகை. குழல் - ஊதுங்குழலும், மயிரும்; முல்லை - மலரும், பண்ணும். முல்லையில், சாரியைநிற்ப உருபுதொக்கது. தும்பி - வண்டின் ஒருசாதி. ஊதுதல், கோவலர்க்கும் தும்பிக்கும் பொது. ஊதுங்குழலிலும் முல்லையிலும் கோவலரோடு தும்பி வாய்வைத்துத் தவெனினுமமைபும்; இது நிரனிறை. எல் - ஒளி. மல்லல் - வளன். அறுகால்கு குழம்பென்றார், தென்றல் தளிர்ப்பித்தம் பூப்பித்துஞ்செய்ய அவற்றைத் தான்புகுந்துண்டலான். சிறுகாத் செல்வனென்றதை 1 முற்கூறியவாற்றான் முடிக்க.

1 மதுரைக்காஞ்சி, சகக.

2 சேவகசிந்தாமணி, ௩௦௬.

3 சிலப், பதின்க, ௬௧ - உரை.

4 சேவகசிந்தாமணி, ௨௬௩.

5 கலித்தொகை, ௧௦௮.

6 இப்புத்தகம், பக்கம்; ௧௨௬.

அல்லற்காலை விருந்தின்மன்னரில் தனித்துயரெய்தக் கனிமகிழ்வெய்த வாய்
வைத்துத் தமதுகிழ்ந்துற்ற மணிவிளக்கெடுப்ப மாலை வந்திறுத்தெனவென்க.

உக - சு. இளைய ராயினும்.....வெள்ளி விளக்கத்து

(இ - ள்) தாம் பிராயத்தான் இளையராயினும் பகைவேந்தரை முற்றக்கடிய
வல்ல செருவின்மேம்பட்டதென்னர்குலத்திலே முதற்றோன்றுதலாலே அந்திப்
பொழுதே செவ்வானினிடத்தே வெண்பிறை, தாண்டோன்றி வருத்தத்தைத்
தரும் மாலைபாகிய குறும்பை எறிந்து ஒட்டி அரசியலிற்றப்பாது தனது வெள்
ளியகதிராகிய புகழைப்பரப்பிச் சந்திரன் நாட்டையாண்ட வெண்மையை
புடைய விளக்கத்திலேயென்க.

தென்னர் குலமுதலாதலினென்பதற்குத் தென்னர்குலத்திற்கு முதலாகை
பாலேயெனினுமையும்கூடும். சோமகுலத்தென்னொன்றுது தென்னர்குலச்சோம
னென்றார்; அவன், அளியினொத்து வலியினும் தெற்கிலும் ஒவ்வாமையானும்
குறைவும் நிறைவும் மறுபுறமுடையையானும் இவர்க்கு அவை இன்மையானும்
உயர்ச்சிநோக்கி. பிறை¹ தென்னர்குலமாதலின், வளவர் குலத்து இரவியாண்ட
நிலமழிய வந்தவிட்ட மாலைக்குறும்பை எறிந்து ஒட்டி ஆண்டதென்க அன்றி
ஒட்டித் தான் மீனிராச்சியத்தை ஆண்டதெனினுமையும்கூடும். அந்தி - மாலைப்பின்
பொழுது. வாளாது வானத்துப்பிறையென்னுது வெண்பிறையெனப்பண்படுத்
தாமையான், * எடுத்தமொழி இனஞ்செப்பிச் செவ்வானத்து வெண்பிறைதோன்
றிய தென்பதாயிற்று. புன்கண் - வருத்தம். மாலையைக் குறும்பென்றார்; இடை
கின்றகாலத்துப் புகுந்து வருத்துதலின். குறும்பெறிந்தோட்டி - குறும்பை
அறுத்தோட்டி. பான்மையிற்றிரியாது - அரசியலின்வழாது. பாற்கதிர் - பால்
போலவங்கதிர்; அதற்குப் புகழெனவும் ஒருபொருடோன்றும். மீனரசு - சந்
திரன்; உடுபதியென்பவாதலின். அன்றி மீனிராச்சியமெனினுமையும்கூடும்.

உஎ - கூச. இவ்வளர் முல்லையொடு.....மாதவி யன்றியும்

(இ - ள்) முல்லையொடு மல்லிகையும் ஒழிந்த தாழிக்குவள்ளமுதலிய பல
பூவும் அவிழ்ந்த பள்ளியிடத்தே பொலிவுபெற்று அழகெந்திய அல்குறன்னிடத்
தில் துகில்செல்லப்பட்டுச் செந்துகிர்க்கோவையாகிய மேகலை அசைந்தனவாய்
இரங்காநிற்க நிலாவினது பயனைக் கொள்ளுதற்குக்காரணமாகிய உயர்ந்த நிலா
முற்றத்தின்கண்ணே தன்காதலனுக்கு ஒருகாற் கலவியையும் மறுகாற் புலவியை
யும் மாரியளித்து அவ்விடத்து ஆர்வமிக்க நெஞ்சத்தோடு கோவலனை எதிரேற்று
முயங்கி அம்முயக்கத்தால் முன்கூலைந்த ஒப்பனையைப் பின்னும் வேட்கை
விளைக்குந் கோலமாகத் திருத்திய மாதவியன்றியுமென்க

இவ்வளர் - மனைவளர். ஒழி, எண்ணெடு. சேக்கைப்பள்ளி - சேரும் சய
னம். துகிர்க்கோவை - பவளக்கோவை. துகின்மேகலை - துகின்மேற்குழ்ந்த

¹ "சேர்த்தார் புறங்கொண்டு செத்திலத் தன்மதிண் டோர்மறித்துப், போர்
தான் தனது குலமுதலாய பிறைக்கொழுத்தே" (இறை. கு. ௪௧ - உரை - மேற்)

² தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. ௬௧.

மேகலையென்பாருமுளர். அசைந்தன வருந்த நிலவுப்பயன் கொள்ளுமென இடக்கரடக்கிக்கூறினார். எதிரியெனவே முயக்கம்கூறினார். இனி, சென்று அகன்றெனச் செல்லுதலை அகமலாக்கி, அகன்றேந்தல்ருவிடத்துத் துகின்மேற் குழந்தமேகலை அசைந்தனவாய் இரங்கவெனினுமமையும் மேகலை - பவளங் கோவை எட்டினும் செய்தது; ¹ “என்கோவை மேகலை காஞ்சி யெழும்கோவை” என்றாராகலின்; ² “தவமும் புதல்வரை யொருகையாற் றழீஇப், பவழஞ் சேர்ந்த பங்கா ழல்லுளர்” என்றார் கதையினும்.

விளக்கத்திலேபொலிந்து அளித்து எதிரிக் கோலங்கொண்ட மாதவியென்க.

அவிழ்ந்த பூஞ்சேக்கையெனவே செவ்வியும், பொலிந்தெனவே அழகுந் இனமையுங்கூறிற்று.

௩௩ - க. குடதிசை மருங்கின்.....காரகி றுறந்து

(இ - ள்) மேற்றிசையிடத்துண்டானவளைமுறியோடே கீழ்த்திசையிடத்து உண்டான அகின்முதலியவற்றார் புகைக்கும் புகையைத்துறந்தென்க.

குடதிசை அயிர் - யவனதேசத்து அயிர்; அயிர் - கண்டுசுருக்கரை. குண திசையகில்; காரகில். குடதிசை, குணதிசை; வெள்ளயிர், காரகிலென்பனவற்றுட் செய்யளின்பமும் அலங்காரமுமுணர்க. அகிலென்றது, ஆகு பெயரார் புகையை; ³ “இருங்கா ழகிலொடு வெள்ளயிர் புகைப்ப” என்றார் நெடுநல்வாடையினும். புகைபுறப்பு ஆறுளவாகவுந் தலைமடற்றி இவ்விரண் டினையும் கூறினார்.

௩௪ - அ. வடமலைப் பிறந்த.....சந்தனமறுக

(இ - ள்) வடதிசைக்கண்ணதாங்கு இமய மலைக்கட்பிறந்த சிலாவட்டத் திலே தென்றிசைக்கண்ணதாங்கு பொதியமலையிற்பிறந்த சந்தனம் சுழல வென்க.

வான்கேழ்வட்டம் - ழிக்க ஒளியையுடைய சிலாவட்டம், ⁴ “வடவரைதந்த வான்கேழ் வட்டம்” என்றார், ⁵ நெடுநல்வாடையினும். மறுக - சுழல; அரைக்கவென்றபடி. அகிறுறந்து சந்தனமறுகவென்க. இவற்றின் விரோதமுணர்க.

௩௫ - சசு. தாமரைக் கொழுமுறி.....கனித்துயி லெய்த

(இ - ள்) தாமரைக்கொழுமுறியினையும், அதன் மலரினையும், குவனையையும், கழுரீர்மலரினையும், பச்சிலையுடனே கலந்துதொடுத்த படலைமாலையுடனே கோவையுற்ற பருமுத்தமும் நிறத்த சுண்ணத்தோடு சிந்திக் கலந்துகிடந்த வள விய பூஞ்சேக்கையிடத்து அங்ஙனம்புணர்ந்த உபகரணப்புணர்ச்சியிறுதியில்

¹ (பா) “என்கோவைமேகலாகாஞ்சியெழும்கோவை, பன்கொங்கலாப்பதிது - கன்கொங், பருமம் பதினெட்டி முப்பத் திரண்டு, விரிகை பென்முனரற்பாற்று.”

² பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், ௪௧ - ஊர்நியிட்டது, ௧௪௩-௩.

³ நெடுநல்வாடை, ௩௧. ⁴ நெடுநல்வாடை, (பா) ௩௧.

(பி - ம்.) * ‘பெருங் குறிஞ்சியும்’

மயங்கியமகளிர் தென்றலான்மயக்கந்தீர்ந்து தம் காதன்மிகுதியான் மயங்கித் தமது ஆவிபோலுங்கொழுநர்மார்பிடத்தே காவிபோலும் கண்மலர்களைப் பொரு நுகுவத்து இன்பக்கனியான அனந்தலக்ஷுவென்க.

கொழுமுறி - இளந்தளிர். காமம்வருமென்பது விகாரத்தாம் காமருவென னன்று கண்டார்க்கு விருப்பம்வருமென்பதாயிற்று; காண்வரு பாடமாயிற் காட்சி வருமென்க. குவளை - நீலோற்பலம். மா - நிறம். பைந்தளிர் - பச்சிலை. பட்டை - இலைத்தொடை. பருஉக்காழாரம் - பருமுத்துவடம். சுந்தரம் - நிறம். அனைஇ - கலந்து. சிந்துபு அனைஇயென மாறுக. மயங்கினர்மலிந்து - மயங் டுன்றாய்க் காதன்மிக்கெனினுமமையும். ஆங்கு - அங்ஙனம். கனித்துயில் - லுன்பத்துயில்.

௪௭ - ௫௭. அஞ்செஞ் சிறடி.....கண்ணகி யன்றியும்

(இ - ள்.) சிறடி தன்னையணியுஞ்சிறப்பைச் சிலம்பு பெருதொழிய, அல் குல் தன்னையணியுஞ்சிறப்பை மேகலை பெருதநீங்க, முகம் தன்னையணியும் சிறப்பைச் சிறுவியர் பெருது பிரிய, சிவந்து ரெடிதான கயல்போலுங்கண் கணையணியுஞ்சிறப்பை அஞ்சனம் பெருதுமறப்ப, றுதல் தன்னையணியுஞ் சிறப்பைத் திலகம்பெருமலிழப்ப, தன்னைக்கூடினாற்பெறுந் தவளவாண்கை பைக் கோவலன்பெருது இழப்ப, தன்னை அணிந்தாற்பெறுந் கூந்தலின்மணத் துதப் புழுகுரெய் பெருதுமறப்ப, இவை இவ்வனமாம்படி தான் எழுதாளாய் மகிழாளாய்க் காதின்னாய்க் கையற்ற நெஞ்சத்தையுடையளாகிய கண்ணகியன் றியுமென்க.

துகில், அல்குற்கு அடை; ¹“துப்புறழ் தொண்டைச் செவ்வாய்” போல னின்றது. மேகலை - என்கோவை. கொங்கைமுன்றில் - முலைமுற்றம். மங்கல வணியிற்பிரிதணி - மங்கலவணியின்வேருளவணி. கொடுமை - வளைவு. வடிந்து வீழ்காதினென்பது அணியாமையினும் பிறந்த அழகு கூறிற்று. வியர் பிரிய, விகாரம். அன்றி வியர்ப்பு இரியவெனினுமமையும்; இரிதல் - நீங் குதல். ரெய - புழுகுரெய். ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப இழப்பவென்பன பரியாய வாயபாட்டான்வந்து இழப்பவென்னும் பொருளவாயின. இவ்வினை யெச்சங்களை எழுதாள் மகிழாள் காதின்னென்னும் வினைப்பெயரான்முடித்து இப்பெயர்கட்குப் பண்பொட்டிவிரித்து இவற்றைக் கையற்றவென்னும் பெய ரெச்சத்தோடுமுடித்து இப்பெயரெச்சத்தை நெஞ்சென்னும் பெயரோடுமுடி த்து இதனையுடைய கண்ணகியென்க. இனித் தவளவாண்கை கோவலனிழப்ப வென்றதனான் அவன்பிரியவென்பதாம்; ஆகவே இவ்வுறுப்புக்கள் அவன்பிரி யுக்கு உடம்பட்டனவென்று முனிந்து ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப இழப்ப இவற் றோடு குழையைபுந் துறந்தகாதின் எழுதாள் மகிழாளாதலான் இவையும் பயனிழப்பத் தானும் அழகும் இன்பமுமிழத்தலாற் கையற்றநெஞ்சினையுடைய கண்ணகியென உரைப்பினுமமையும்; ¹“அருங்கல.....அதுக்கினுள்” எனவும், ²“மஞ்சுரும்.....சீறினாள்” எனவும் சிந்திப்பனியினுட்குறிஞராகலின்.

௮௮ - எக. காதலர்ப் பிரிந்த..... புலம்புமுத்துறைப்ப

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கையற்ற கண்ணகியேயன்றியும், தம் காதலரைப்பிரிந்த மாதர் பிரிவால் துன்பமுறுதலானே ஊதுகின்ற தருத்தியின் உலைமுக்குப்போல அழலெழையிர்த்தன ராய்ச் செருக்கடங்கி இவ்விளவேனிற் காலத்திற்கு அமைந்த நிலா முற்றத்தில் மேவா தொழிந்து கூதிர்க்காலத்திற்கமைந்த இடைநிலத்து ஒடுங்கி ஆண்டுத் தென்றலுநிலவுப்புகாமற் சாளரக்கண்களையடைத்துச் சந்தன மும் முத்தும் ஆகத்துமுலையில் அடையப்பெறுது வருந்தக் குவளை செங்கழுநீர் முதலிய ருளிர்த்த மலர்கள் தாம் விரும்பிய பூஞ்சேக்கையிற் பள்ளித்தாமமாய் மேவப்பெறாமல் வருந்தத்தன் சேவலோடு புணர்ந்த அன்னப்பேடை அப்புணர்ச்சி யான் உருகியுதிர்ந்த வயிற்றின்மயிர் எஃகிப்பெய்த பல்வகையினையீதே மேன்மை பெறத் தம்கொழுநரகலத்தே துயிலும் களித்துயிலப்பெறாமல் அவரோடு முன்பு ஊடியகாலத்து இடைநின்ற குமிழையெறிந்து கடைநின்ற குழையைச் துரந்து ¹பெருமையும் உரனுமுடையவாற் கலங்கா தநெஞ்சமும் கலங்கும்படி கடை சிவந்து குறுக்கிட்டுப்பிறழும் நெடியகண்கள் அங்ஙனம்பிறழ்ந்து உவகை முத்தைச் சிந்தாது புலம்புமுத்தைச் சிந்தவென்க.

நோதக - கண்டார்க்கு நோவுதக. ஊதுலைக்குருகு - தருத்தி; வெளிப் புடை. அலர்தல் - பரத்தல். ஆகத்துமுலையென்க; முலையாகமுலாம். கழி உ வென்பது ஈண்டு வருத்தவென்பதாயிற்று. துளை - சேவல். துவி - மயிர். இளையனை - பலவான அனை; ² “ஐந்துமுன்றித்த” என்றாராகலின். திருந்து துயில் - முற்கூறிய களித்துயில் உடைப்பெருங்கொழுநர் - தங்கனையுடைய பெரியகொழுநர். ஊடற்காலத்து - முன் ஊடுங்காலங்களில். கலங்காவுள் ளம் - பெருமையும் உரனுமுடையவுள்ளம். விவங்கியிரிர் - குறுக்கிட்டுப்பிறழும். நிரிர்நெடுங்கண், விளைத்தொருக. புலம்புமுத்து - துன்பக்கண்ணீர்; உவகைக்கண்ணீருமுண்டாகலின்; புலம்பு - தனியையுமாம். உறைப்ப - உகுப்ப

கண்ணகியன்றியும் மாதர் ஒடுங்கிக் கழிந்து அடைத்து வருந்தக் கழியப் பெறுது முத்துறைப்பவென்க.

௮௯ - சு. அன்னமென்னடை.....மலர் விழிப்ப

(ஐ - ள்.) அன்னமாகிய மென்னடையினையும் தேம்பொதிநறுவிரை ஆம்ப னுறும் தாமரையாகிய வாயினையும் தண்ணறலாகிய கூந்தலினையுமுடைய பொய்கை யென்பான், பாண்டன்மையைத் தம்மிடத்தேயுடைய வண்டிகளாகிய பள்ளியுணர்த்துவார் புறநீர்மையென்னும் திறத்தாற் பள்ளியெழுச்சிபாட, அழகுருவரும் குவளையாகிய கண்மலர்விழிப்பவென்க.

ஆம்பல், வாய்க்கு அடை; ³ “துப்புறம் தொண்டைச் செவ்வாய்” போல; பண்ணுமாம். நாமும் - தோன்றும்; ⁴ “அருமணி மரகதத் தங்க னூறிய” எனச் சிந்தாமணியினும், “மரகத மணிக்கயத் தங்க னூறிய, வழுநிறப்

¹ தொல். களவு. ரூ. எ. ² சேவக. அக. அ. ³ சேவக. கள; ⁴ சேவக. கஅக.

சு.—அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை. ௧௩௫

பொன்னித முாயிரம் விரித்து” எனக்¹ கதையினும் கூறினாராகலின். தேம்-இனிமையும், தேனும். நறுவிரை - நல்லமணம். பாண் - பாண்சாதி. நோதிறம் - நொந்ததிறம்; ஆவது புறநீர்மை. அது, பாலைப்பண்ணின் திறமைந்துள் ஒன்றென்க; என்ன? “தக்கராக நோதிறங் கார்தார பஞ்சமமே, துக்கங் கழிசோம ராகமே - மிக்கதிறம் - கார்தார மென்றைந்தும் பாலைத் திறமென்றார், புந்தா ரகத்தியனார் போந்து” என்பவாகலின்.

குவளைக்கண்மலர் - குவளையாகிய கள்ளையுடையமலர்; குவளைக் கண்மலருமாயிற்று. விழித்தல் - மலர்தலும், கண்விழித்தலுமாயிற்று

இனித் தேம்பொதி நறுவிரைத்தாமரையாகிய ஆம்பளுதும் செவ்வாயெனியுமமையும்.

இனிப்பெண்பாலாதலிற் பண்டேற்றும்வாயென வாய்க்கு அடையாக்கலுமொன்று. பாணைப் பாட்டாக்கி வண்டின்வாய்க்கு அடையாக்கினுமமையும்.

பாட விழிப்பவென இயையும். அன்னமென்றதுமுதல் விழிப்பவென்றுத்திணையுங்கூறியவினைவ உருவகமெய்யுமல்லாதாரமென்றுணர்க.

எள - அச. புள்வாய் முரசுமொடு..... ..நனிசிறந்தது.

(இ - ள்.) பொய்கை கண்மலர்விழிப்பப் புள்ளொலியாகிய முரசுடனே கோழியும் சங்கமும் முறைமுறையார்ப்பக் கடல்போலும் பரப்பையும் ஒலியையுமுடைய ஊரைத் துயிலெழுப்பி அல்லற்காலை வந்துபுக்க இருள் இவ்விடத்து நின்று நீங்கும் வைகறையாமமளவும் முன்சென்ற அரையிருளினும் ஓர்யாமத்தினும் அரையாமத்தினும் ஒருகணப்பொழுதுந் தஞ்சாராம்படி காமன் ஏந்தித் திருநருதலானே இந்நகரம் மிகவும் காவல்கிறந்தென்க.

¹ “நடுநாள் யாமத்தும் பகலும் தஞ்சான்” என்றார் புறத்தினும்; ² “கைச்சிலை கணையோ டேந்திக் காமனிக் கடையைக் காப்பான்” என்றார் சிந்தாமணி யினும்.

முள்வாய் = கூர்த்தவாய். முறைமுறையார்ப்ப - தத்தம் இனமரபினார்ப்ப; இன், உவமருபு. ³ “துயிலெடை” என்பவாகலின், எடுப்பியென்றார்; பிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலின்மை காமனாலு வருதலின். இரவு தலைப்பெயருமென்பதனை இரவுத்தலையென்றார்; ⁴ “கிளந்தவல்ல” என்னுமதிகாரப்புறனடையால்; “தடவுத்திரை” போல வல்லெழுத்துப்பெற்றது. தலை - இடம். பெயரும்-நீங்கும். காறும்-அளவும். அரையிருள் - இரண்டாம் யாமம்; யாமம்-ஓர்யாமம்; அரையிருள்யாமம் - உம்மைத்தொகை; இருபெயர்க்கண் வந்தது. பகல் - அரையாமம். ⁵ “மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிப்பி” என்றார் மதுரைக்

¹ கதை - உதயனன்கதை. ² புறநானூறு, ௧௮௬. ³ சேவகசிந்தாமணி, ௨௦௬௦.

⁴ “குத ரேத்திய துயிலெடைநிலையும்”, (தொல். புறத்தினு. கு. ௧௬); “பயிலும் பள்ளித் துயிலெடை மாக்கள்” (பெருங்கதை, ச: கருவியுத்தது)

⁵ தொல்காப்பியம், குற்றியலுகாரப்புணரியல், கு. எ.௮. ⁶ மதுரைக்காஞ்சி, ௧௫௧.

காஞ்சியுள்ளும்; பருத்தலிற் பகலாயிற்று. நனி - மிகுதி.

ஆர்ப்ப எடுப்பித் தலைப்பெயரும் வைகறைகாறும் தஞ்சாராம்படி காரன் ஏந்தித் திரிதருதலான் நகரம் காவல் மிகச்சிறந்ததென்க.

இனித் தஞ்சானென்றுபாடமோதி, ¹ காமன் தஞ்சானாய்த் திரிதருதலின், நகரம் காவல் சிறந்ததெனினுமமையும்.

என், அசை.

இது, முதல் நடு இறுதி அளவடியான்முடிதலின், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

வெண்பா.

கடினார் பானிழலாய்க் கடார்பால் * வெய்யதாய்க்
காவலன் வெண்குடைபோற் காட்டிற்றே - கடிய
மாதவிக்குங் கண்ணகிக்கும் வானூர் மதிவிரிந்து
போதவிழ்க்குங் கங்குற் பொழுது.

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை முற்றிற்று.

¹ "புமென் கணையும் பொருசிலையுங் கைக்கொண்டு, காமன் திரிபுங் கருவூர" சிலப். இ: சக, அடியார். மேற்) (பி - ம்.) * 'வெய்தாய்த்தக்காவலன்'

இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

அலைரீ ராடை மலைமுலை யாகத்
தாரப் பேரியாற்று மாரிக் கூந்தற்
கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை
புதையிருட் படாஅம் போக நீக்கி
ஐ யுதைய மால்வரை யுச்சித் தோன்றி
யுலகுவிளங் கவிரோளி மலர்கதிர் பரப்பி
வேயா மாடமும் வியன்கல விருக்கையு
மான்கட் காலதர் மானிகை யிடங்களுங்
கயவாய் மருங்கிற் காண்போர்த் தடுக்கும்
க0 பயனற வறியா யவன ரிருக்கையுங்
¹ கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள்
கலந்திருந் துறையு மிலங்குநீர் வரைப்பும்

க - உ. மலையாடியமுலையையுடைய ஆகத்துப் பேரியாறடிய ஆரம்.

(க) நீரை ஆடையாகவும், மலையை முலையாகவும், (உ) யாற்றை ஆரமாகவும், மாரியைக் கூந்தலாகவுமுடைய (ஈ) மண்ணகமடந்தையுடைய (ச) இருளாடிய படத்தை நீக்கியென்க.

கா. உலகுவிளங்குதற்குக்காரணமான ஒளி - ஆகித்தன் ; கதிரைப்பரப்பு.

எ. வேயாமாடம் - தட்டோடிட்டுச் சாந்துவாரப்பட்டன; நிலாமுற்றமுமாம். கலவிருக்கை - பண்டசாலை.

அ. மான்கட்காலதர் - மான்கண்போன்ற சாளரம்.

க. கயவாய் - புகார். க0. யவனர் - சோனகர்.

கக. புலம்பெயர் மாக்கள் - கடலோடிகள்.

கஉ. இலங்குநீர்வரைப்பு - அவர்களிருக்கும் அலைவாய்க்கரை.

¹ "மணிமலைப் பணத்தோன் மாநில மடந்தை, பணிமுலைத் தயல்வருக மாரம் போலக், செல்புன அழத்த செய்வந் கான்பாற்ற" (சிதாபான். க - க.)

² செல்புனநகரம், க: கக0.

வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணுஞ் சார்தமும்
பூவும் புகையு மேவிய விரையும்

கடு பகர்வனர் திரிதருந் கரவீதியும்
பட்டினு மயிரினும் பருத்தி நூலினுங்
கட்டு நுண்ணினைக் காருக ரிருக்கையுந்
நூசுந் துகிரு மாரமு மகிலு
மாசறு முத்து மணியும் பொன்னு

உடு மருங்கல வெறுக்கையோ டளந் துகடையறியா
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும்
பால்வகை தெரிந்த பருதிப் பண்டமொடு
கூலங் குவித்த கூல வீதியுங்

¹ காழியர் கூவியர் கண்ணொடை யாட்டியர்

உடு மீன்விலைப் * பரதவர் வெள்ளுப்புப் பருநர்
பாசவர் வாசவர் † மைந்நிண விலைஞரோ
டோசுநர் செறிந்த ஐன்மலி யிருக்கையுங்

கக. வண்ணம் - தொய்யிலெழுதுவன.

கச. புகை - மயிருக்குப் புகைக்கும் அகிள்முதலாயின; - அவையாவன:—
“அஞ்சனக் கட்டி யரியாசம் பச்சிலை, யார மகிலுறுப்போ ரைந்து.”
விரையாவன:—“கோட்டம்.....விரை.”

கஈ. காருநர் - நெய்வோர்; அச்சுக்கட்டிகள் முதலாயினோருமாம்.

உடு. அருங்கலம் - ஆபரணம். வெறுக்கை-அத்தம். அளந்துகடையறியா-
இவ்வளவென முடிவறியாத.

உக. வளம் தலைமயங்கிய - பலவளங்களும் தலைமயங்கிய.

உஉ. பருதிப்பண்டமொடு - இங்ஙனஞ்சொன்ன பலபண்டங்களுடனே.

உங. கூலம் - கருஞ்சரக்கு. கூலவீதி - அங்காடி.

உச. காழியர் - பிட்டுவிற்பார்; வண்ணுருமாம் கூவியர் - அப்பம்சுடுவார்.

உசு. பாசவர் - வெற்றிலைகட்டுவோர்; சூட்டிறைச்சிவிற்பாருமாம். வாச
வர் - பஞ்சவாசம் விற்போர்; அவை:—“தக்கோலம்.....ஐந்து.”
பன்னிண விலைஞர் - ஆட்டுவாணிகள்.

உஎ. ஓசுநர் - பரவர்; மீகாமர், எண்ணெய்விற்பாருமாம்.

¹ ² இவ்வறுமுதலியவற்றிடன் “பன்மீன்விலைஞர்” (மணி. ௨௮ - ஆம் காலத், அடி.
கக.) என்பதும் தலியவற்றை ஒப்பிடுக.

(பி - ம்.) * ‘பரவர்’ † ‘பன்னிண விலைஞர்’, ‘பைத்தின விலைஞர்.’

- ௧௦ கஞ்சகாரருந் செம்புசெய் குருநு
மரங்கொஃ மச்சுருந் கருங்கைக் கொல்லுந்
௧௦ கண்ணுள் வினைஞரு மண்ணீட் டாளாரும் .
பொன்செய் கொல்லரு நன்கலந் தருநருந்
துன்ன காரருந் தோலின் துன்னருந்
கிழியினுந் கிடையினுந் * தொழில்பல பெருக்கிப்
பழுதில் செய்வினைப் பால்கெழு மாக்களுந்
௧௦ குழலினும் யாழினும் குரன்முத லேழும்
வழுவிந் நிசைத்து வழித்திறந் காட்டு
மரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பா ணிருக்கையுந்
சிறுகுறுந் கைவினைப் பிறர்வினை யாளரொடு
மறுவிந் றி விளங்கு மருவூர்ப் பாக்கமுந்
௧௦ கோவியன் வீதியுந் கொடித்தேர் வீதியும்
பீடிகைத் தெருவும் பெருங்குடி வாணிகர்
மாட மறுகு மறையோ ரிருக்கையும்

௨௮. கஞ்சகாரர் - வெண்கலம்வித்பார்; கண்ணு. (111) செம்புசெய்கு
ரு - செம்பு கொட்டுவார்.

௨௯. கருங்கை - வலியையுடைய கை

௩௦. கண்ணுள்வினைஞர் - சித்திரகாரிகள். மண்ணீட்டாளர் - சுதையாற்
பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவார்; மண் - சுதை; * “மண்ணே டியைந்த மரத்
தீனயர்” என்றாகலின்; குயவருமாம்.

௩௧. (11) பொன்செய்யுலவர் - உருக்குத் தட்டார்; அரிப்பாருமாம். நன்
கலந்தருநர் - இரத்தினப்பணித்தட்டார்.

௩௨. துன்னகாரர் - பாணர், தோலின் துன்னர் - செம்மார்.

௩௩. கிழி - கீலை. கிடை - கிடேச்சு.

௩௪. பழுதில்செய்வினைப்பால்கெழுமாக்கள் - இவையிற்றற்பொய்க்கொண்
டை முதலியன செய்பவர்.

௩௫. வழித்திறம் - பண்வழிப்பிறக்குந்திறம்.

௩௬. பெரும்பாண் - குழலர்முதலோர்.

௩௭-௩௮. (11) சிறுகுறு.....பாக்கமும் - இங்ஙனங்கூறின் இவர் ஒழிந்த
பிறதொழில்களையுடையவர்களோடும் விளங்கிய மருவூர்ப்பாக்கமுமென்க.

௩௯. கோவியன்வீதி - சென்டுவெளிப்புறத்தெரு; இராசமார்க்கமெனினு
மாம்.

௪௦ - ௨. வாணிகர் மாடமறுகு - வணிகர்குடியிருப்பு. மறையோரிருக்கை -
பஞ்சக்கிராமிகளிருப்பு.

- வீழ்ஞடி யுழவரொடு விளங்கிய கொள்கை
யாயுள் வேதரும் காலக் கணிதரும்
- ௧௧ பால்வகை தெரிந்த பன்முறை யிருக்கையுந்
திருமணி குயிற்றுநர் சிறந்த கொள்கையொ
டணிவளை போழுந் ரகன்பெரு வீதியுஞ்
சூதர் மாகதர் * வேதா னிகரொடு
நாழிகைக் கணக்கர் நலம்பெறு கண்ணுளர்
- ௧௨ காவற் கணிகைய ராடற் கூத்தியர்
பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்
பயிரெழிற் குயிலுவர் பன்முறைக் கருவியர்
நகைவே ழும்பொடு வகைதெரி யிருக்கையுந்
கடும்பரி கடவுநர் கனிற்றின் பாகர்
- ௧௩ செடுந்தே ருருநர் கடுங்கண் மறவ
ரிருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா யிருக்கையும்

சச. ஆயுள்வேதர் - கோயிலார். காலக்கணிதர் - கணியர்; காலத்தை எண்ணியிடுவார்.

சசு. திருமணிகுயிற்றுநர் - முத்தக்கோப்பார்; வேகழகருமாம்.

சஎ. வளைபோழுநர் - சங்கறுப்பார்.

சஅ. சூதர் - கைவாரிகள்; நின்றேத்துவார். மாகதர் - இருந்தேத்துவார்; பட்டுக்கன். வேதானிகர் - வைதானியாடுவார்.

சக. நாழிகைக்கணக்கர் - கழிகையார். கண்ணுளர் - சாந்திக்கூத்தர்.

௧௦. காவற்கணிகையர் - இராக்கடைவேசையர். ஆடற்கூத்தியர் - அகக் கூத்துமுதலியன ஆடுவார்.

௧௧. பூவிலைமடந்தையர் - பரிசங்கொள்வார். ஏவற் சிலதியர் - குற்றேவன் மகனார்.

௧௨. குயிலுவர் - தோற்கருவி துணைக்கருவி நரப்புக்கருவி உருங்குக்கருவியா னர். பன்முறைக்கருவியர் - படைக்கும் விழவுக்கும் கொட்டுவார்.

௧௩. நகை வேழம்பர் - [சாரமானிகள்.]

௧௪. பரிக்கடவுநர் - அசுவவாரியர்; பண்ணுவாருமாம். கனிற்றின்பாகர் - பாணப்பாகர்.

௧௫. தேருருநர் - தேர்ப்பாகர். மறவர் - கீரர்.

௧௬. பாயிருக்கை - பரந்தவிருப்பு.

- பீடுகெழு சிறப்பிற் பெரியோர் மல்கிய
பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாக்கமு
மிருபெரு வேந்தர் முனையிடம் போல
௧௦ விருபாற் பகுதியி * னிடையில் மாகிய
கடைகால் யாத்த மிடைமரசு † சோலைக்
கொடுப்போ ரோதையுங் கொள்வோ ரோதையு
நடுக்கின் றி நிலைய நானங் காடியிற்
சித்திரைச் ¹ சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென
௧௧ ² வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை யொழிக்கெனத்
தேவர் கோமா னேவலிற் போந்த
காவற் பூதத்துக் கடைகெழு பீடிகைப்
³ புழுக்கலு நோலையும் விழுக்குடை மடையும்
பூவும் புகையும் பொங்கலுஞ் சொரிந்து

௩௭. இவற்றையுடைய பீடுகெழுசிறப்பிற் பெரியோரென்க.

௩௭ - அ. பெருமையையுடைய பெரியோர்திரண்ட பாடலைமந்த சிறப்
பிற் பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

௩௯ - ௧௦. மருவூர்ப்பாக்கமும பட்டினப்பாக்கமுமென இருவகைத்தாகிய
ஊரின்நடுவிடத்தை முனையிடம்போலவென்றது, அவற்றிற்கு இடைநிலம்
வெளிப்பட்டுப் பொதுப்படக் கிடத்தல்கருதி.

௧௧. கடை கால்யாத்த - கடை ஒழுங்காகயாத்த. மிடைமரசு சோலை - மர
நெருங்கின சோலை.

௧௧ - ௩. கடைகளை மரத்தடியிலே கட்டப்பட்ட மரச்சோலையையுடைய
நாளங்காடியென்க.

௧௪. (பா) சித்திரைச்சித்திரைத் திங்கள் சிறந்தென - சித்திரைமாதத்துச்
சித்திரைநாள் சிறந்தென்கையால்; சித்திராபூரணையென்க.

௧௩. உற்றதை - இடையூற்றை.

௧௪. பூதத்துக்கடை - பூதவாசல். பீடிகை - பலிபீடிகை.

௧௫. புழுக்கல் - அவரை துவரை முதலியன. நோலை - எள்ளுருண்டை.
விழுக்குடைமடை - மாங்கிசத்துடனே விரவினசோறு.

௧௬. பொங்கல் - கள்ளு.

¹ தந்துல், மயிலு, கு. ௧௭௮ - மேற். ² செப்பதிகாரம், ௮. ௭௬.

³ செப்பதிகாரம், ௧௮. ௧௭. (பி - ம்) * 'இடைநிலத்தாக.' † 'சோலைபுக.'.

எடு துணங்கையர் குரலைய ரணங்கெழுந் தாடியுப்
பெருநில மன்ன னிருநில மடங்கலும்

1 பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி
மாதர்க் கோலத்த வலவையி னுரைக்கு

எடு மூதிற் பெண்டி ரோதையிற் பெயர
மருவூர் மருங்கின் மறங்கொன் லீரரும்
பட்டின மருங்கிற் படைகெழு மாக்களு
முந்தச் சென்று முழுப்பலி பீடிகை

வெந்திறன் மன்னற் சூற்றதை பொழிக்கெனப்

அ1 பலிக்கொடை புரிந்தோர் வலிக்குவாரம் பாகெனக்
கல்லுமிழ் கவணினர் கழிப்பிணிக் கறைத்தோற்
பல்வேற் பரப்பினர் மெய்யுறத் தீண்டி
யார்த்துக் களங்கொண்டோ ராரம ரழுவத்துச்
சூர்த்துக் கடைசிவந்த சுமிநோக்குக் கருத்தலை

எடு. துணங்கை - சிங்கி; என்னை? "பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடித்
கத், தொடக்கிய நடைபது துணங்கை யாகும்." குரவை - கைகோத்தாடிதல்;
"குரவைக் கூத்தே கைகோத் தாடல்." அணங்கெழுந்தாடி - தெய்வமேறியாடி.

எக - கூ. (ப1) சிலமடங்கலும் பசியும் பிணியும் பகையுநீங்கி மன்னனுக்கு
வசியும் வளனும் சுரக்கவென வாழ்த்தி. வசி-வசிகரம்.

எசு. மாதர்க்கோலம் - எல்லாரும் காதலிக்கப்பட்ட ஒப்பின. வலவையின்
யின் - சமத்தால்; நாணிலிகன்போல வென்றுமாம்.

எடு. மூதிற்பெண்டிர் - மறக்குழமகளிர். ஓதையின் - ஆரவாரத்துடனே.
பெயர - அவர் பலியிட்டுப் போனவனவிலே.

(க) அவிரோளி கதிர்பரப்பாநிற்பப் (கஅ) புழுக்கல்முதலாயினவற்றைப்
(கஎ) பீடிகையிலே (கக) சொரிந்து (எக) நிலமடங்கலும் (எஉ) பசியும் பிணியும்
பகையுநீங்கி (எக) மன்னனுக்கு (எகூ) வசியும் வளனும் சுரக்கவெனப்
(எடு) பெண்டிர்நின்ற (எகூ) வாழ்த்திப் (எடு) பெயரவென்க.

எக - கூ. வீரரும் மாக்களும் ஒருவரினொருவர் முற்படப்போய் முழுப்
பலி பீடிகையிற் பலிகொடுத்த ஒழிப்பாயாகவென்று பூதத்துக்குச்சொல்லி.

அடு. வலிக்குவாரம்பாகெனல் - வலிக்கு எல்லையாகென வஞ்சினங்கூறல்.

அக. கறைத்தோல் - கருங்கடகு.

அஉ. பல்வேற்பரப்பு - பலைவலையுமுடைய பரப்பு.

அகூ. களங்கொண்டோர் - வென்றோர். அழுவல் - பரப்பு.

அச - கூ. சூர்த்து.....வைத்த - அச்சத்தைச்செய்து கடை
சிவந்த கண்ணினைமுடைய தலையை அறுத்து நற்பலிபீடிகையிலேவைத்தென்க.

- ௮௫ வெற்றி வேந்தன் கொற்றன் கொள்கென
நற்பலி பீடிகை நலங்கொள வைத்தான்
குயிர்ப்பலி யுண்ணு முருமுக்குான் முழக்கத்து
மயிர்க்கண் முரசொடு வான்பலி யூட்டி
யிருசில மருங்கிற் பொருநரைப் பெருஅச்
௯௦ செருவெங் காதலிற் ¹ நிருமா வளவன்
வானுங் குடையு மயிர்க்கண் முரசு
நாளொடு பெயர்த்து நண்ணுர்ப் பெறுகலிம்
மண்ணக * மருங்கினென் வலிகெழு தோளெனப்
புண்ணிய திசைமுகம் போயி வந்தா
௯௫ னசைவி லூக்கத்து நசைபிறக் கொழியப்
பகைதலிலக் கியதிப் பயங்கெழு மலையென
விமையவ ருறையுஞ் சிமையப் பிடர்த்தலைக்
கொடுவரி ! யொற்றிக் கொள்கையிற் பெயர்வோற்கு
மாரீர் வேலி வச்சிர நன்னுட்டுக்
௯௦௦ கோனிறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரு
மகதநன் னுட்டு வாள்வாய் வேந்தன்
பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண் டபழு
மவந்தி வேந்த னுவந்தனன் கொடுத்த
சிவந்தோங்கு மரபிற் நேரண வாயிலும்

இனி அசைச்செய்தி கூறுகின்றது:—

௯௪. புண்ணியதிசை - வடக்கு.
௯௫. நசைபிறக்கொழிய - என்னினைவு மேற்போகாது பின்னிட்டொழிய.
௯௬. பகை திலக்கியது - பகையாய் தீ தடுத்தது.
௯௭. கொடுவரியொற்றி - புலியைப்பொறித்து. பெயர்வோற்கு - மீன்
யோலுக்கு.
௯௦௦. இறைகொடுத்த - திறையாகக்கொடுத்த. பந்தர் - முத்தின்பந்தர்.
௯௦௨. பகைபுறத்து - பகையிடத்து; புறம் - இடம்; பகைப்புறமென்பத
னைப் பகைபுறமென்றது விகாரம். கொடுத்த - முன்பகையாய்ப் பிந்திறை
யிட்ட. பட்டிமண்டபம் - ஒலக்கமண்டபம்.
௯௦௩. உவந்தனன்கொடுத்த - ¹ மித்திரனாய்க்கொடுத்த.
௯௦௪. தோரணவாயில் - தோரணத்தைபுடையவாசல்.

¹ பட்டினப்பாலை, ௨௯௯.

(பி - ம.) * 'வரைப்பினென்' ¹ 'விலக்கியது' ² 'செழி', 'சுதறி' ³ 'மித்தரு'

க00 பொன்னினு மணியினும் புணர்ந்தன வாயினு
 தன்கிணக் கம்மியர் காணு மரபின
 துயர்நீங்கு சிறப்பினவர் தொல்லோ ருதவிக்கு
 மயன்விதித்துக் கொடுத்த மரபின விவைதா
 மொருங்குடன் புணர்ந்தாங் குயர்ந்தோ ரேத்து
 கக0 மரும்பெறன் மரபின் மண்டப மன்றியும்
 வம்ப மாக்க டம்பெயர் * பொறித்த
 கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப் பல்பொதிக்
 கடைமுக வாயினுங் கருந்தாழ்க் காவலு
 முடையோர் காவலு † மொரீஇய வாங்கி
 கக0 கட்போ ருளரெனிற் கடுப்பத் தலையேற்றிக்
 கொட்டி னல்லது கொடுத்த லீயா
 துள்ளுநர்ப் பனிக்கும் வென்னிடை மன்றமுங்
 கூனங் குறளு முழுஞ் செவிடு
 மயுகுமெய் யாளரு முழுகின ராடிப்

க00 - க. இவைதாம் பொன்னினும் மணியானுஞ்செய்யப்பட்டனவாயினும் கம்மியராத் காணப்படாதன; இவர்களுடைய முன்னோர்செய்த உதவிக்குப் பிரதிபுகாரமாக மயன்நிருமித்துக்கொடுத்தன; இவை தனித்தனி இத்தன்மைபவாயினும் தம்மிற்புணர்ந்து ஏதப்படுமென்க.

க00. அன்றியும் - இங்ஙனம் சொல்லப்படுமுன்றிடமன்றியும்.

வம்பமாக்கன் - புதியோர். தம்பெயர்பொறித்த-தமதுபெயரெழுதி.

. கண் - அவ்விடத்து. எழுத்துப்படுத்த - இன்னாது பொதியென எழுதி இசைக்கொயிட்ட.

க02 - கூ. பொதியிணையுடைய கடைமுகத்துவாயினும் கருந்தாழாகிய காவலும்.

க03. உடையோர்காவல் - இவற்றையுடையோர்காவல். ஓரீஇயவாங்கி - நீக்கினவாங்கி.

க04. கட்போர் - களவுகாண்போர். க05. பனிக்கும் - நடுக்கும்.

க06 - எ. புதியோர் தம்முடைய பெயர்பொறித்த தனத்தைக் களவு கொள்ளுவாராண்டானுள் எடுத்ததனத்தைத் தங்கள் தலையிலவைத்துச்சுழன்று நிரிநிறதன் திக் கொண்டுபோகக் கொடாமையான் கிணத்த கண்ணரைநடுக்கும் வென்னிடைமன்றமென்க.

- கஉ௦ பழுதில் காட்சி என்னிறம் பெற்று
வலஞ்செய்க் கழிவு மிலஞ்சி மன்றமும்
வஞ்ச முண்டு மயற்பகை யுற்றோர்
நஞ்ச முண்டு நெஞ்ஞதய ருற்றோ
ரழல்வாய் நாகத் தாரெயி ரழுந்தினர்
- கஉ௧ கழல்கட் கனிக் கடுகவைப் பட்டோர்
கழல வந்து தொழத்தயர் நீங்கு
நிழல்கா னெடுங்க னின்ற மன்றமுத்
தவமறைத் தொழுதத் தன்மை யிளை
ரவமறைத் தொழுது * மலவைப் பெண்டி.
- கஉ௨ ரறைபோ கமைச்சர் பிறர்மனை நயப்போர்
† பொய்க்கரி யாளர் புறங்குற் றுளரென்
கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு வோரெனக்
காத நான்கும் கடுங்குர லெடுப்பிப்

கஉக. இலஞ்சி - மடு.

கஉ௪ - உக. கூனர் குறளர் ஊமர் செவிடர் வியாநியாளர் முழுவிவலைஞ்
செய்ய என்னிறம்பெறும் இலஞ்சிமன்றமென்க.

கஉ௨. வஞ்சமுண்டு - வஞ்சனைப்பட்டு. மயற்பகையுற்றோர் - மயக்கமா
விய பகையையுற்றோர்.

கஉ௪. அழுந்தினர் - அழுந்தப்பட்டோர். கஉ௬. நிழல் - ஒளி.

கஉ௨ - எ. வஞ்சமுண்டு மயக்கமும் துயருற்றது அழுந்திப் பட்டோர்
குழந்து வணக்க நீங்கும் ஒளிகாலைப்பட்ட கண்ணின்மன்றமென்க.

கஉ௪. தவமறைத்தொழுகல் - தவத்திலே மறைந்து தவமின்றி ஒழு
குதல்.

கஉக. அவமறைத்தொழுகும் அலைவப்பெண்டிர் - மறைந்து அவமையொ
ழுகும் அலைவப்பெண்டிர்.

கஉ௦. அறைபோகமைச்சர்-தீறுதல்க்கும் அமைச்சர். பிறர்மனைநயப்போர் -
பிறர்மனைவியை விரும்பினோர்.

கஉக. பொய்க்கரியாளர் - பொய்க்காட்சிக்காரர். புறங்குற்றினர் - புறம்
கூறுவோர்.

கஉ௨. பாசத்துக்கை - பாசத்திடத்து.

கஉ௬. காதநான்கும் - ஊர்குழந்த நாகாதவட்டகையும்.

(பி - பி) * 'அலைப்பெண்டி' † 'பொய்க்கரியாளர்'

பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமு
 ௧௩௫ மரைககோல் கோடினு மறங்கு நவையத்
 துரைநூல் கோடி யொருதிறம் பற்றினு
 நாவொடு நவிலாது நவையீ ருகுத்துப்
 பாவை நின்றமுடம் பாவை மன்றமு
 மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோ ரேத்து
 ௧௪௦ * மைவகை மன்றத்து மரும்பலி யுறிஇ
 வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங்
 கச்சை யாணப் பிடர்த்தலை யேற்றி
 வால்வெண் களிற்றரசு வயங்கிய கோட்டத்துக்
 கால்கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றித்
 ௧௪௫ தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக் கோட்டத்து
 மங்கல நெடுங்கொடி வானுற வெடுத்து

௧௩௪. பூதசதுக்கம் - பூதம் திரிகின்ற நாற்சத்தி.

௧௨௮ - ௩௪ தன்மையிலாந்முதல் ஆறுவகையாகிய இவர்களைப் பாசத்தி
 லைப்படுத்திப்பூதம் புடைத்துண்ணும் சதுக்கமென்க.

௧௩௬ ஒருதிறம் - ஒருபக்கம்.

௧௩௭. நாவொடு நவிலாது - நாவினாலுரையாமல். நவை - குதறம். குத்
 தத்துக்காகக் கண்ணீருருக்கையால் நவையீரென்றார்; நவையீரென் னுபாடமோதிப்
 புதியீரென்பாருமுனர்.

௧௩௮ - ௮. கோல்கோடினும னுரைநூல்கோடி வாரம்பற்றினும் வாய்
 திறந்துசொல்லாமல் அழுதுகாட்டும் பாவையையுடையமன்றமென்க.

௧௩௯ - ௪௦ இவ்வைந்துமன்றத்திலும் பலியிட்டென்க.

௮௪ - ௧௪௦. பீடத்திலே தலையவைத்து முரசு முழக்கி மண்டமுதலிய
 வற்றினும் மன்றங்களிலும் பலியிட்டென்க.

௧௪௧. வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதமிருக்குங்கோயில்; இவ்விடத்திருக்
 கிற முரசு.

௧௪௨. கச்சை - கீழ்வயிற்றுக்கச்சை. பிடர்த்தலை - பிடராகியதலை.

௧௪௩. களிற்றரசுவயங்கியகோட்டம் - ஐராபதிற்குங்கோயில்.

௧௪௫. தருநிலைக்கோட்டம் - கற்பக நிற்குங்கோயில்.

௧௪௬ - ௬. வச்சிரக்கோட்டத்திலிருந்தமுரசை ஐராபதிற்குங்கோட்டத்
 திலே கொண்டுவந்து யானையிலேயேற்றி விழுவின் முதலமுடிவுமறிவித்தக் கற்
 பகலிற்குக் கோயிலிலிருந்தகொடியை வானிலேசெல்லவெடுத்தென்க. *

* "பூதமுண்டது புடைத்துண்ணும்" (குளா. ௧௪௪. ௪௬); "பூதம்புடைத்தது"
 (தொல். கிளவி. கு. ௫௮ - இளம். ௪௪. ௩) * சிலப். ௧௩. ௧௭.

மரகத மணியொடு வயிரங் குயிற்றிய
பவனத் திரள்காற் பைம்பொன் வேதிகை
நெடுநிலை மாளிகைக் கடைமுகத் தியாங்கணுங்

கடு0 கிம்புரிப் பருவாய்க் கிளர்முத் தொழுக்கத்து
மங்கலம் பொறித்த மகர வாகிகைத்
தோரண நிலையு தோமறு பசும்பொற்
பூரண கும்பத்துப் பொலிந்த பாலிகை
பாவை விளக்குப் பசும்பொற் படாகை

கடு0 தாமயிர்க் கவரி¹ சுந்தரச் சுண்ணத்து
மேவிய கொள்கை விதியிற் செறிந்தாங்
² கைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமு
மாசு குமாரமும் பாத குமாரமும்
கவர்பரிப் புரவியர் களிற்றின் நெருகுதிய
கக0 ரிவர்பரித் தேரின் ரியைந்தொருங் கிண்டி
யரைச் சீமம் பகலிய வகனிலை மருங்கி

கசௌ. குயிற்றிய - செய்த. கசஅ. காலையுடைய.

கசௌ - அ. மரகதமணியொடு வயிரத்தைக் குயிற்றிய தின்னை.

கடு0. கிம்புரிப்பருவாய் - மகரவாய். கிளர்முத்து - அதன்வாயினின்றும் புறப்பட்டமுத்து.

கடுக. மங்கலம்-அட்டமங்கலம்; “செங்கய லிரட்டைநிரு வார்டுடர் கழுடி, பொங்கு கொடி வார்டுரசுச் தேரட்டிபுணர் கும்பம், மங்கலக்க ண்டும்.”

கசௌ - நுக ‘மரகதமணியொடு’ என்றதுமுதலாக ‘மேவியகொள்கை என் றது’ ஈறாக வீதிக்குச்சிறப்பு.

கசக - நுக. கடைமுகமெல்லாம், கிம்புரிப்பருவாயினின்றும் புறப்பட்ட தாகப்பண்ணின முத்தொழுக்கத்தினையுடைய தோரணம் நிலைபெற்ற பொற்கும் பம் பாலிகை விளக்குப் படாகை கவரி சுண்ணம் இவற்றையுடைய வீதியென்க; கிணையின்மேலுழில் முதன்மேலேறிற்று.

கடுௌ. ஐம்பெருங்குழுவுமெண்பேராயமும்:—“சாந்துபூக் கச்சாடை பாக்கிலை கஞ்சுகநெ, யாய்ந்த விவரெண்ம ராயத்தார் - வேந்தர்க்கு, மாசனம் பார்ப் பார்முத்தர் வாழ்நியித்த ரோடமைச்ச, ராசி லவைக்களத்தா னார்து.”

¹ செல்பதிலாம்ப, ச: சஉ.

² மணிமேகலை, க: கௌ, பெருக்கதை, உ: இ.க; தொல். கிளவி. கு. இள - த.மேறி.

³ சீவகசிந்தாமணி, உ.சஅௌ.

துரைசான் மன்னன் கொற்றம் கொன்னென

மாயிரு ஞானத்து மன்னுயிர் காக்கு

மாயிரத் தோரெட் டரசுதலைக் கொண்ட

ககடு தன்னதுங் காகிரித் தாதுமலி பெருந்துறைப்

புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி

மன்னக மருள வானகம் வியப்ப

விண்ணவர் தலைவன் விழுகீ ராட்டிப்

¹ பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலு

கனடு மதுமுகச் செவ்வே ளுனிதிகழ் கோயிலும்

வால்வீன மேனி வாலியோன் கோயிலு

நீல மேனி நெடியோன் கோயிலு

மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலு

* மாமுது முதல்வன் வாய்மையின் வழாஅ

கனடு நான்மறை மரபிற் தீமுறை பொருபா

² அல்வகைத் தேவரு மூவறு கணங்கனும்

பால்வகை தெரிந்த பருதித் தோற்றத்து

வேறுவேறு கடவுளர் சாறுசிறந் தொருபா

லறவோர் பள்ளியு மறனோம் படையும்

ககஅ. ஆட்டி - ஆட்ட.

(ககக) அகநிலைமருங்கில் தம்மரசனை மேம்படுத்தற்கு (கக௦) ஈண்டி
(ககஉ) வேந்தன் கொற்றங்கொன்வானாகவெனவாழ்த்தி (ககச) அரசுதலைக்
கொண்ட (ககக) குடத்தினீரை (ககரு) இவ்வீதியிலே அடையச்செறிந்து
(ககஉ) ஏற்றிச் (ககச) சாற்றி (ககக) எடுத்துப் (ககரு) புரவியர் களிற்றின்
தொருதியர் (கக௦) தேனினராய் (கருஅ) அரசுமரரும் வணிகுமரரும்
(ககஅ) ஆட்டவென்க.

ககக. பெரியோன் - மகாதேவன்.

ககக. வால்வீன மேனி வாலியோன் - பலதேவன்.

ககரு. தீ முறை - ஓமம்.

ககக - கரு. இக்கோயில்களிலே ஒங்குசெய்யாரிந். ஒருபால் - ஒருபக்கம்.

ககக. நான்வகைத் தேவர் - வசுக்கள், நிவாகரர், உருத்திரர், மருத்துவர்;
ஆதிவங்குடவுளர்.

ககக. அறவோர் பன்னி - அருகர்தானம். அறனோம்படை - தரும்பாத
காக்கிறவிடம்.

¹ "தத்தத்தி நாட்டத் திறையோன் கோயிலும்" (செல். கக க, ௩)

² முருகு. ககக. (பி - ம்.) * 'மாமுறை'

௧௮௦ புறநிலைக் கோட்டத்துப் புண்ணியத் தானமும்
* திறவோ ருரைக்குஞ் செயல்கிறத் தொருபார்
கொடித்தீர் வேந்தனொடு கூடா மன்ன
ரடித்தீர் நீக்க வருங்கிறத் தொருபார்
கண்ணு ளாளர் கருவிக் குயிலுவர்

௧௮௫ பண்ணியாழ்ப் புலவர் பாடற் பாணரொ
டெண்ணருஞ் சிறப்பி னிசைசிறத் தொருபான்
முழவுக்கண் டியிலாது முடுக்கரும் வீதியும்
விழவுக்கனி சிறந்த வியலு ளாங்கட்
காதற் கொழுநனைப் பிரிந்தல ரெய்தா

௧௯௦ மாதர்க் கொடுங்குழை மாதவி தன்னோ
டில்வளர் முல்லை மல்லிகை மயிலை
¹ தாழிக் குவளை † குழ்செங் கழுநீர்
பயில்பூங் கோதைப் பிணையலிற் பொலிந்து.

௧௮௦. புறநிலைக்கோட்டம் - புறம்புள்ள திருக்கோயில்.

௧௯௧ - ௮௦. (பா) அறவோர் பன்னியிடத்து அறங்காத் தலையும், சத்திரமுத
லான சாலைகளிலே புண்ணியதானங்களையும் நல்லோருரைக்கும் செயல்கிறத்தது
ஒருபக்கமென்றுமாம்.

௧௮௫. பாடற்பாணர் - புணர்க்கும் பாணர்.

௧௮௬. இசைசிறந்தொருபக்கம்.

௧௮௭-௮௮. சிறக்க விழுநீராட்ட விழவுக்கனிசிறந்த வியலுனைக்கூட்டுக.
சிறக்கவென அடையத் திரிக்க.

௧௮௮. வியலுள் ஆங்கண் - அகன்றலுரிடத்து.

(௧௮௯) 'காதற் கொழுநனை' என்றது முதல் (௧௯௧) 'நன்மொழி தின்னத்து'
என்றது இறுதியாகக் கோவலனொடு மாருதத்துக்கு ஒத்தபண்பு.

௧௮௯ - ௯௦. காதற்கொழுநனை..... மாதவியென்றது சிலேடை;
காதலிக்கப்பட்ட தன் கொழுநனைப் பிரிந்துவேறுபட்டு அலருகுத அழுவிய
வீணந்த மகரக்குழையையுடைய மாதவியென்றும், எல்லாரும் காதலிக்கும் கொ
ழுவிய நணையார்தன்மையைவிட்டு முதிர்ந்து அலராகாத வீணந்த தனிரையுடைய
குருக்கத்தியென்றுஞ்சொல்லுக.

மாதவி - குருக்கத்தி. கண்ணகி பிரிந்து அலரெய்தலார் பிரிந்து, அல
ரெய்தா மாதவியென்றார். குருக்கத்தி அலருகுமை செவ்வியழியாமை.

௧௯௧ - ௯. முல்லை, மல்லிகை, மயிலை, குவளை, கழுநீர் இவை பயின்ற
கோதையாகிய பிணையல்.

¹ "தாழியுள் மலர்ந்த தன்செங் குவளை, பூமுது தமயிபொ தொருகையிற்
பிடித்து" பெருங்கதை, ௧: ௫. ௮௭ - ௮; "தாழிவாய்க்குவளை" (சீவக. ௮௯௯)
(பி. ம.) * 'தறவோர்' † 'தன்செங்கழுநீர்'

காமக் களிமகிழ் வெய்திக் காமர்

௧௯௫ பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழிலாட் டமர்ந்து
நான்மகிழ்நுக்கை நானங் காடியிற்
பூமலி காணத்துப் புதுமணம் புக்குப்
புகையுஞ் சாந்தம் புலராது சிறந்து
நகையா டாயத்து நன்மொழி தினைத்துக்

௨௦௦ குரல்வாய்ப் பாணரொடு நகரப் பரத்தரொடு
திரிதரு மரபிற் கோவலன் போல
வினிவாய் வண்டினொ டின்னிள வேனிலொடு
மலய மாருதர் திரிதரு மறுகிற்
கருமுகில் சுமந்து குறுமுய லொழித்தாங்

௨௦௫ கிருகருங் கயலோ டிடைக்குமி நெழுதி
யங்கண் வானத் தாவுப்பகை யஞ்சித்
திங்களு மீண்டுத் திரிதலு முண்டுகொ
னீர்வாய் திங்க ணீணிலத் தழுதின்
சீர்வாய் துவலைத் திருநீர் மாந்தி

௨௧௦ மீனேற்றுக் கொடியோன் மெய்ப்பெற வளர்த்த
வான வல்லி வருதலு முண்டுகொ
லிருநில மன்னற்குப் பெருவளங் காட்டத்
திருமகள் புருந்ததிச் செழும்பதி யாமென
வெரிநிறத் திலவழு முல்லையு மன்றியுங்

௧௯௭. பூவின்மிகுதிபற்றிக் கானமென்றார்.

௧௯௮ - ௭. பொழில்வினையாட்டு விரும்பி நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும்
இருப்பையுடைய நானங்காடியிற் பூவிற்குமிடங்களிற் செவ்விமணத்திலேபுக்கு.

௧௯௮. புலராது - புலராமை. ௧௯௯. ஆயத்து - ஆயத்தோடே.

௨௦௦. பரதர் - தூர்த்தர்.

௧௮௮ - ௨௦௩. வியலுளாங்கண் மாதவிதன்னொடுபொலிந்து எய்தி அமர்
ந்து புக்குச் சிறந்து தினைத்துப் பரத்தரொடு பாணரொடு திரிதரும் கோவலன்
போல மாருதம் திரிதருமறுகென்க.

௨௧௦. மெய் = வடிவு.

௨௦௮ - ௧௦. திங்களாகிய நிலத்திலே அமுதமாந்தி மெய்ப்பெறவென்க;

• ௨௧௩. ஆமென - ஆமெனக்கருதி

௨௧௨ - ௩. இப்பதியிலே திருமகள் புருந்தகாரணம் மன்னனுக்கு வளங்
காட்டவென்க.

௨௧௪. அன்றி - இவையையன்றி.

௨௧௫ கருநெடுங் குவணியுங் குமிழும் பூத்தாங்
குள்வரிக் கோலத் துறுதுணை தேழக்
கள்ளக் கமலந் திரிதலு முண்டுகொன்
மன்னவன் செங்கோன் மறுத்த லஞ்சிப்

¹ பல்லுயிர் பருகும் பருவாய்க் கூற்ற

௨௨௦ மான்மையிற் றிரிந்துத னருந்தொழி றிரியாது
நாணுடைக் கோலத்து நகைமுகங் கோட்டிப்
பண்மொழி நரம்பிற் றிவவியாழ் மிழற்றிப்
பெண்மையிற் றிரியும் பெற்றியு முண்டென
² அருவி லாள் னொருபெருஞ் சேனை

௨௨௫ யிகலம ராட்டி யெதிர்நின்று விலக்கியவ
ரெழுதுவரி கோல முழுமெயு முறீஇ
விருந்தொடு புக்க பெருந்தோட் கணவரொ
டுடனுறைவு மரீஇ யொழுக்கொடு புணர்ந்த
வடமீன் கற்பின் மணையுறை மகளிர்

௨௩௦ மாதர்வான் முகத்து மணித்தோட்டுக் குவணிப்
போதுபுறங் கொடுத்துப் போகிய செங்கடை
விருந்திற் றீர்தில தாயின் யாவது

௨௨௭ - எ. உள்வரிக் கோலம் - கிருத்திரிமவேடம். கோலத்து - கோலத் தோடே. உறுதுணை - திருமகள். தாமரையானது தன்வடிவொழிய வேறொரு வடிவுகொள்ளாதல்.

௨௨௨. பண்மொழி நரம்பின் - பண்ணைச்சொல்லுநின்ற யாழ்நரம்பு போல.

௨௨௩. உண்டுகொணை வேறொரிடைச்சொல் வருவிக்க.

௨௨௪ - டு. (பா) ஒருபெருஞ்சேனை.....விலங்கி - பரத்தையரை மாறுபட்ட பூசகர்களை அலைத்து எதிரே நின்று தடுத்தது.

அன்றியும், விலங்கி விலங்கி; புலவியாலே கூடாதமகளிரைப் போகாம லெதிரே நின்று தடுத்து இங்ஙனம் புகழ்ந்து புலவியைத் தீர்த்தென் றுமாம்.

௨௨௫ - கூ. (பா) அவரெழுதுவரிக் கோலம் - தொய்யில். முழுமெய்யு முறுத்தியென்க. முழுமெய்யு முறுத்தியென்றது - புணர்ந்தென்பதாயிற்று.

௨௨௬ - கூ. குவணிப்போது தான் தோற்றுப்போகிய.

௨௨௭. யாவதம் - சிறிதும்.

மருந்துர் தருங்கொலிம் மாநில வரைப்பெனக்
கையற்று நடுங்கு நல்வினை நடுநா
௨௩௫ னுள்ளக நறுந்தா துறைப்ப மீதழிந்து
கள்ளுக நடுங்குங் கழுநீர் போலக்
கண்ணகி கருங்கணு மாதவி செங்கணு
முண்ணிறை கரந்தகத் தொளித்துநீ ருகுத்தன
வெண்ணுமுறை யிடத்தினும் வலத்தினுந் துடித்தன
௨௪௦ விண்ணவர் கோமான் விழவுநா ளாகத்தென்.

௨௩௬. மாநிலவரைப்பு - பூமியிலுள்ளார். ௨௩௭. நல்வினை - விழா.

(௨௦௬) மறுகிடத்தத் (௨௦௭) திங்களுமுண்டோ; (௨௧௧) வல்லிவருதலு முண்டோ; (௨௧௭) கமலம் திரிதலுமுண்டோ; (௨௨௬) பெற்றிபுமுண்டோ வெண்ச்சொல்லிச் (௨௨௭) சேனையாகிய பரத்தையரிடத்துப் போகாமல் (௨௨௮) விலங்கிப் பின்பு தம்மனைகளிலே புக்கு (௨௨௯) எழுதுவரிக்கோலச் சைத் தம்மேனிமுழுவதும் உறுவித்துப் பின்பு (௨௩௦) ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த (௨௩௧) மண்புறைமகனிர் (௨௩௨) (பு) உடலுறைவு மருவுதற்கு (௨௩௩) விருந்தொடுபுக்க கணவர் (௨௩௪) கையற்றுநடுங்கும் நடுநாளென்க.

௨௩௫. (பு) நறுந்தாது எறிப்ப - தாது ஒளிவிட.

௨௩௭ - ௬. கருங்கணென்றது; கண்ணகிக்குப் புணர்ச்சியில்லாமையால்; நிறைகரந்து துன்பத்தாற் கண்கள் நீருகுத்தன; செங்கணென்றுரைத்தது, மாதவிக்குப் புணர்ச்சிவிதும்பலால்; அகத்து நிறைகரந்நொளித்து இன பத்தாற் கண்கள் நீருகுத்தன. கண்ணகிக்கு நிறைகரத்தல் - கற்பாற் பரிசாரப் பட்டதாதல்; ஆற்றாமை மிகுதி கூறிற்று. மாதவிக்கு.....நிறுத்தலைக்கரந்து காமத்தாலே நீருகுத்தன. கண்ணகிக்கு அழகைக்கண்ணீர்; மாதவிக்கு உவ கைக்கண்ணீர்; எண்ணுமுறை - எண்ணினவடைவே. பின்பு கண்ணகிக்குக் கூட்டமுண்டாகையால் இடக்கண்டிடித்தன; மாதவிக்குப் பின்பு பிரிவுண்டா கையால் வலக்கண் துடித்தன.

க - சு. அலை ராடை.....மலர்கதிர் பரப்பி

(இ - ள்.) கடலாகிய ஆடையினையும் மலையாகியமுலையினையும் அம்முலையாகத்துப் பெரிய யானாகிய ஆரத்தினையும் மாரியாகிய கூந்தலினையுமுடைய இடமகன்ற பரப்பினையுடைய ¹ அரசுகெடுத்தமைவரும் நிலைமடந்தை அல்லற்காலைப் பசந்து வாரப் பனித்துப் போர்த்த இருளாகிய படாத்தைத் தன் கதிர்க்கைகளான்க்கி அவிரொளி உதயமால்வரையுச்சிக்கட்டோன்றி விரிந்தகதிர்களைப் பரப்பவென்க.

மலை - பொதியிலும், இமயமும். இவற்றைச் சாதியொருமையாழ்குறிஞர்; “பொதியிலு மியமும் புணர்முலை யாக” என்றார்கதையினும். ஆரப்பேரியாற்று, பேர்யாற்றாரமெனப் பாடமாற்று; ஆரம் - முத்துவடம். மாரி - முகில். அகன்பரப்பு, வினைத்தொகை. புதைத்தல் - போர்த்தல்; மலைநாட்டு வழக்கு. போக - அகல். உலகுவிளங்கவிரொளி - உலகுவிளங்குதற்குக்காரணமாகத் தான் விளங்குமொளி; ஆவது ஞாயிறு. மலர்தல் - விரிதல். பரப்பி, பரப்பவெனத்திரிக்க. வாளாது மண்மடந்தையென்னுது கண்ணகன்பரப்பின் மண்ணகமடந்தையென்று மிகுத்துக்கூறிஞர், அத்தன்மையானைப் போர்த்த நீல்படாத்தைத் தன் தேசினால் நீக்கிய ஒளியெனற்கு. எனவே செம்பியன் மரபுயர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று.

படாத்தைநீக்கித் தோன்றிப் பரப்பவென்க.

எ. வேயாமாடமும்—(இ - ள்.) நிலாமுற்றமும்,

வியன்கல விருக்கையும்—(இ - ள்.) வேற்றுமைப்பட்ட அணிகலம்பெய்த சரக்கறையும்,

வியல் - மிகுதியுமாம்.

அ. ² மான்கட் காலதர் மானிகை யிடங்களும் - (இ - ள்.) மானின் கண்போலக் கோணஞ்செய்த சாளரங்குளையுடைய மானிகையிடங்களும்,

காலதர் - சாளரம்.

க - கடு. கயவாய் மருங்கில்.....யவன ரிருக்கையும்

(இ - ள்.) புகார்முகப்பக்கங்களில் தம்மைக்காண்போர்கண்களை மேற்போக விடாமற்றிடுக்கும் பயன் தொலைதலையறியாத மிலேச்சரிருக்குமிடங்களும்,

கக - உ. கலந்தரு திருவின்..... ..இலங்குநீர் வரைப்பும்

(இ - ள்.) மரக்கலந்தரும் செல்வப்பொருட்டால் தாம்பிறந்த நிலத்தை விட்டுப்போந்த பரதேசிகள்பலரும் ஒருநிலத்தாரைப்போலக் கலந்து செறிந்திருக்கும் அலைவாய்க்கரையிருப்பும்,

கங். வண்ணமும்—(இ - ள்.) தொய்யிற்குழம்பு முதலியவும்,

¹ இங்கே தத்துரைத்தவற்றை அந்நிமாலச்சிறப்புச்செய்காலை அ - ஆம் அடிமுதலியவற்றிற் காணாம். ² வேகசித்தாமணி, உஉகுக - ௩, மேற்.

எழுதுவண்ணமுமாம்.

சுண்ணமும்—(இ - ள்.) பூசுசுண்ணமும்,

தண்ணறுஞ் சாந்தமும்—(இ-ள்.) குளிர்ந்த நறியபசுங்கட்டும்,

கசு. பூவும்—(இ - ள்.) விடுபூத் தொடைப்பூக் கட்டுப்பூவென்னும்
மூவகைப்பூவகையும்,

புகையும்—(இ - ள்.) புகையுறுப்பும்,

ஆவன: ¹ “நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசம் பச்சிலை, யார மகிழறுப்போ
டாறு” எனவிலை.

மேவிய விரையும்—(இ - ள்.) தம்மிற்பொருந்திய விரையும்,

ஆவன: ¹ “கொட்டந் துருக்கந் தகர மகிலார, மொட்டிய வைந்தம்
விரை” எனவிலை.

கஞ். பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும் - (இ - ள்.) இவற்றை விற்ப
வராய்த் திரிதருதலைச்செய்யும் நகரத்தெருவு மென்க.

மாடமும், இருக்கையும், இடங்களும், இருக்கையும், வரைப்பும், வண்ண
முதல் விரையிராவுள்ளனவற்றை விற்பவராயத் திரிதருதலைச்செய்யும் நகரத்
தெருவுமென்க.

கசு - ஏ. பட்டினு மயிரினும்.....காருக ரிருக்கையும்

(இ - ள்.) பட்டுநூலானும் எலிமயிரானும் பருத்திநூலானும் துண்ணிய
தொழில்களை ஊசியாற் பிணிக்கும் பட்டுச்சாலியரிருக்குமிடங்களும்,

* அச்சுக்கட்டிகளென்பாருமுள். காருகத்தொழில் இருவகைத்து;

¹ “பருத்திநூல் பட்டுநூலைமத்தாடை யாக்கலுஞ், சுமத்தலும் † பிறவுங் காருக
வினைத்தொழில்” என்றாகலின். இவற்றுள் ஈண்டுக் கூறியோர் முன்னையோர்.

கஅ - உக. தூசுந்துகிரும்.....நனந்தலை மறுகும்

(இ - ள்.) பட்டும் பவளமும் சந்தனமும் அகிலும் குற்றமற்ற முத்தும்
ஒழிந்தமணிகளும் பொன்னுமாகிய இவற்றைப் பொற்பணியோடே இலக்கங்
காண்போர் ஒரெண்ணினும் எண்ணிக் கரைகாணவரிய வளம் தம்மிடந்தோறும்
மயங்கப்பட்டனவற்றையுடைய இடமகன்ற மறுகுகளும்,

உஉ - ஈ. பால்வகை தெரிந்த.....சுல வீதியும்

(இ - ள்.) பகுதிவேறுபடத்தெரிந்த முதிரைமுதலிய பண்டத்தோடு எண்
வகைக்கூலமும் குவித்துவிற்கும் சுலக்கடைத்தெருவும்,

¹ “நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசங் கப்பூர, மார மகிழறுப்போ ரைத்து.”
என்கொட்டுவர் நச்சினுர்க்கினிவர் (வேக. ௫௩௪.)

² பிங்கலத்தை ஐயர்வகை, எஅ. ³ திவாகரம் ௧௨ - வது.

(பி - ம்.) * ‘அச்சுக்கொட்டிகள்.’ † ‘அகத்துவங்.’

௩—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை. கருநா

என்வகைக்கூலமாவன : “நெல்லுப் புல்லு வரகுதில் சாமை, யிறங்கு
 “தோரையொடு கழைவின நெல்லே” எனவிறை. இனிக் கூலம் பதினெண்
 வகைத்தென்பர் கூத்தநூலாசிரியர்; என்னை? ¹ “பதினெண் கூலமு முழுவர்
 க்கு மிகுத” என்றாராகலின்; பலசரக்கென்பாருமுனர்.

உச. காழியர்—(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகரும்,

வண்ணருமாம்; ² “காழியர், கௌவைப் பாப்பின் வெவ்வுவர்ப் பொழிப்ப”
 என்றார் அகப்பாட்டினும்.

கூவியர்—(இ - ள்.) அப்பவாணிகரும்,

³ “காரகம் கூவியன் பாகொடு பிடித்த” என்றார் பெரும்பாணாற்றினும்.

கண்ணொடை யாட்டியர்—(இ - ள்.) கள்ளைவிற்கும் வலைச்சியரும்,

நொடை-விலை; ⁴ “மீனொடுத்த நெற்குவைஇ” என்றார் புறப்பாட்டினும்.

உரு. மீன்விலைப்பரதவர்—(இ-ள்.) மீன்விலையையுடையபட்டினவரும்,

வெள்ளுப்புப்பகருநர்—(இ - ள்.) உமணரும் உமட்டியரும்;
 அளவருமாம்.

உசு. பாசவர்—(இ - ள்.) ⁵ இலையமுதிடுவாரும்,

அன்றிக் கயிறுதிரித்து விற்பாருமாம்; பச்சிறைச்சி சூட்டிறைச்சி விற்பாருமாம்.

வாசவர்—(இ - ள்.) பஞ்சவாசம்விற்பாரும்,

அவை, “தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கங், கப்பூரஞ் சாதியோ
 டைந்த” எனவிறை.

உசு - ஏ. மைந்நிண விலைஞரோடு.....இருக்கையும்

(இ - ள்.) ஆட்டுவாணிகருடனே பரவருஞ் செறிந்த ஊன்மிக்க இருப்பிடங்களும்,

ஒசுநர் - எண்ணெய்வாணிகருமென்ப.

உஅ. கஞ்சகாரரும்—(இ - ள்.) வெண்கலக் கண்ணரும்,

செம்புசெய்குருநரும்—(இ - ள்.) செம்புகொட்டிகளும்,

உக. மரங்கொஹ்ச்சரும்—(இ - ள்.) மரத்தைவெட்டுந்தச்சரும்,

கொல்லல் - வெட்டல்.

கருங்கைக் கொல்லரும்—(இ-ள்.) வலிய கையையுடைய கொல்லரும்,

¹ மதிவாணர் தாடகத்தமிழ்தால்.

² புறநானூறு, ௩௪௧.

³ அகநானூறு, ௮௬.

⁴ இலையமுது - வெற்றிலை.

⁵ பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௧௪௪. (பி - ம்.) * “தோரையொடுபெண்கூலம்.”

கருங்கை இருவகைத்து; என்னை? “கொன்றுவாழ் தொழிலினும் வன் பணித் தொழிலினும், கன்றிய தொழிற்கை கருங்கை யெனப்படும்” என்றாராகலின். ஈண்டு வலிய கையையுடைய கொல்லருமென்பதாயிற்று.

௩௦. ¹ கண்ணுள் வினைஞரும்—(இ - ள்.) சித்திரகாரிகளும்,
மண்ணீட்டாளரும்—(இ - ள்.) சிற்பாசாரிகளும்.

அன்றிச் சுதையாற் பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவாரென்றுமாம்; குய வருமென்ப. மண் - ஈண்டுச் சுதை; ² “மண்ணே டுடையந்த மாத்தனியர்” என்றாராகலின்.

௩௧. பொன்செய் கொல்லரும்—(இ - ள்.) உருக்குத்தட்டாரும்,
நன்கலர் தருநரும்—(இ - ள்.) இரத்தினப்பணித்தட்டாரும்,

௩௨. துன்ன காரரும்—(இ - ள்.) ³ சிப்பியரும்,

தோலின் றுன்னரும்—(இ - ள்.) உறைகாரரும்,
பறம்பர் முதலாயினுமாம்.

௩௩ - ௪. கிழியினும் கிடையினும்.....பால்கெழு மாக்களும்
(இ - ள்.) கிழி கிடையென்பவற்றாற் புட்பம் வாடாமாலை பொய்க்
கொண்டைமுதலிய உருப்பிறக்குந்தொழில்களை மிகுத்துக்காட்டிக் குற்றமற்ற
கைத்தொழிலால் வேறுபட்ட இயல்பையுடையோரும்,

கிழி - சீரை. கிடை - கிடேச்சு.

இனி, கிழியாற் படிமை படமுதலியவும், கிடையால் விலங்கு பறவை
பூ பூங்கொத்துமுதலியவும் அமைப்போருமாம்.

௩௪ - ௭. குழலினும் யாழினும்.....இருக்கையும்

(இ - ள்.) துளைக்கருவியானும் நரப்புக்கருவியானும் குரன்முதலாயுள்ள
ஏழிசையினையும் சரிகம்பதரி யென்னும் ஏழெழுத்தினையும் மூவகைவங்கியத்
திலும் நால்வகையாழினும் பிறக்கும் பண்களுக்கு இன்றியமையாத மூவேழு
திறத்தையுங்குற்றமின்றாக இசைத்துக்காட்டவல்ல பெறுதற்கு அரிய இசை
மரபையறிந்த குழலர் பாணர்முதலாய் பெரிய இசைக்காரரிருக்குமிடங்களு
மென்க.

உம்மையால் எழுத்துக்களுங்கொள்ளப்பட்டன.

௩௫ - ௯. சிறுகுறுங் கைவினை.....பாக்கமும்

(இ - ள்.) ஒழுக்கத்திற்சிறியராய்ச் சிறுதொழிலைப் பிறர்க்குச்செய்து
அதனுள்வரும் பொருளையுண்ணும் கைவினையாளரோடே முற்கூறிய யவனர்
முதல் பெரும்பாணரையுள்ளாரோடு குற்றமின்றிவிளங்கும் மருவூர்ப்பாக்கமு
மென்க.

¹ கண்ணுள்வினைஞரென்பதற்கு நோக்கினர் கண்ணிடத்தே தத்தொழிலை திற
த்தவோரென்பர் தச்சினுர்க்கினியர்; (பத். பக். ௨௬௧.)

² திருக்குறள், ௨௭௯. ³ சிப்பியர் - தையற்காரர்.

ச௦. கோவியன் வீதியும்—(இ - ள்.) இராசப்பெருந்தெருவும்,
செண்டிவெளிப்புறத்தெருவென்பாருமுளர்.

கொடித்தேர் வீதியும்—(இ - ள்.) கொடியணிந்த தேரோடும் விழா
வீதியும்,

ச௧. பீடிகைத் தெருவும்—(இ - ள்.) கடைத்தெருவும்,

ச௧ - ௨. பெருங்குடி வாணிகர் மாட மறுகும் (இ - ள்.)¹ பெரிய
குடிப்பிறப்பையுடைய வாணிகராகு மாடமானிகைத்தெருவும்,

ச௨. மறையோ ிருக்கையும்—(இ - ள்.) பஞ்சக்கிராமிகளிருக்
கிடமும்,

ச௩ - ௫. வீழ்குடி யழுவரொடு.....இருக்கையும்

(இ - ள்.) உழவின்மேல்விரும்பும் குடிகளோடும் உழவரோடும் மருத்துவ
நாலோரும் சோதிடநாலோரும் வேறுவேறு வகைப்பட்டத்தெரிந்த பலமுறைமை
யோடிருக்கும் இருப்பிடங்களும்,

வீழ்குடி - காணியாளர்; ¹ “பகடு புறந்தருநர் பாரமோம்பிக், குடிபுறந்
தருகுவை யாயின்” என்றார் பிறரும்; யாவரும் விரும்புங்குடியென்றுமாம்.
² “உழுதுண்டி.....செல்பவர்” என்பதனாற் கொள்க; குடியொடும் உழவரொடு
மென்க; அன்றி உழவில்விரும்புங்குடியெனவுமாம்; ³ “உழவின் கட் காமுற்று
வாழ்தல்” என்றாராகலின்; வேளாண் ⁴ சாமந்த ரென்பாருமுளர்.

ச௬. திருமணி குயிற்றுநர்—(இ - ள்.) முத்துக்கோப்பாரும்,
[வரிசையான்] வேகடிகளுமாம்.

ச௬ - ௭. சிறந்த கொள்கையொடு.....அகன்பெரு வீதியும்

(இ - ள்.) தமக்குச்சிறந்த கோப்பாட்டால் அழகிய வளைகளையுடையாரும்
வாழ்கின்ற அகன்ற பெரிய வீதியும்,

வளைபோழுநரென்று-சங்குறுப்பாரை. அணிவளை, விளைத்தொகையுமாம்.

வீழ்குடிமுதல் போழுநரீரூயுள்ளவர் மிக்க செருக்கோடிருக்கும் வீதியுமெ
னினுமையும.

ச௮. சூதர்—(இ - ள்.) நின்றேத்துவார்,

மாகதர்—(இ - ள்.) இருந்தேத்துவார்,

வேதாளிகரொடு—(இ - ள்.) வைதாளியாடுவாரென்று சொல்லப்
பட்ட இவரோடே,

¹ பெருங்குடி வாணிகர் - மூலகைவாணிகருள் ஒருபாலார்; “பெருங்குடி வாணி
கள் பெருமட மகளே” என்றார் முன்னும்; சிலப், ௨: ௭௬.

² புறநானூறு, ௩௫.

³ திரிகேயம், ச௨.

⁴ திருக்குறள், ௧௦௧௧.

⁵ சாம்பந்தர் - சித்தரகர்.

[மிட்டையகண்டருமென்ப.]

சக. நாழிகைக் கணக்கர்—(இ - ள்.) ¹கழகையார்,

அவர் அரசனுக்குச் சென்றநாழிகைக்குக் கவிசொல்லுவார்; “பூமென் கணையும் பொருசிலையுந் கைக்கொண்டு, காமன் றிரியுந் கருஜூர - யாமங்க, னொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய நாழிகையு, மொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்று” என; நாழிகைவட்டிலிவாருமென்ப; ² “சூதர்வாழ்த்த மாகதர் றுவல, வேதா ளிகரொடு நாழிகையிசைப்ப” என்றார் பிறரும்.

நலம்பெறு கண்ணுளர்—(இ - ள்.) தாம் கொண்ட கோலத்தானும் கூத்தானும் நலம்பெறும் சாந்திக்கூத்தர்,

என்ன? “வாசிகை வைத்து மணித்தோ டணியணிந்து, மூசிய சுண்ண முகத்தெழுதித் - தேசுடனே, யேந்துசுடர் வாள்பிடித்திட் டசனுக்கும் காளிக் குஞ், சாந்திக்கூத் தாடத் தரும்.” என்பதனுணதிக; மதங்கரென்பாரு முளர்.

ரு0. காவற் கணிகையர்—(இ - ள்.) களத்தாடும் கூத்திகள்,

* இராக்கடைப் பெண்டுகளென்பாரு முளர்.

ஆடற்கூத்தியர்—(இ - ள்.) அக்கூத்தாடும் பதியிலார்,

ருக. ³ பூவிலை மடந்தையர்—(இ - ள்.) அற்றைப்பரிசங்கொள்வார்,

ஏவற் சிலதியர்—(இ - ள்.) மடைப்பள்ளியாரடியார்,

ருஉ. பயிரெழுதிற் குயிலுவர் - (இ - ள்.) தோற்கருவி இசைப்பார்,

பன்முறைக் கருவியர்—(இ - ள்.) படைக்கும் உற்சவத்துக்கும் கொட்டுவார்,

யாழ்முதலாகிய நரப்புக்கருவிகளையுடையாருமென்ப.

ருங். நகைவேழம்பரொடு— (இ - ள்.) [சாரமாணிகளோடே,]

சிரிக்கும்பரியாசகருடனுமென்ப.

வகைதெரி யிருக்கையும்—(இ - ள்.) சூதர்முதல் வேழம்பரீராக எண் ணப்பட்ட இவர்கள் தத்தம் இனத்தின்வகைதெரிந்த இருப்பிடங்களுமென்க.

ருச. கடும்பரி கடவுநர்—(இ - ள்.) கடிய பரிகளைக் கடவுவாராகிய
† அச்சுவவாரியர்,

களிற்றின் பாகர்—(இ - ள்.) யானைப்பாகர்,

இன் - சாரியை.

ருரு. நெடுந்தே ருருநர்—(இ - ள்.) தேர்ப்பாகர்,

¹ “கழகையர்கலிதையோதை” கம்ப. எழுச்சி. எக.

² மதுரைக்காஞ்சி, சுஎ0 - எக.

³ சீவகசித்தாமணி, உஎஉ0 - த. மேம்.

(பி - ம்.) * ‘இராக்கடை’ † ‘அச்சுவவாதியர்’

கடுங்கண் மறவர்-(இ-ள்.) சினக்கண்ணையுடைய காணாப்படைத்தலைவர்,

கடுமை - சினம். இனி முன்னர்க்கூறிய முப்படைக்கும் தறுகண்மையை யுடைய வீரரென்றுமாம்.

டுசு. இருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா யிருக்கையும் - (இ - ள்.) என்று கூறப்பட்ட வீரர்கள் அரசன்கோயிலைச் சூழவிருக்கும் பெரியபரந்த இருப்புக்களுமென்க.

டுஎ - அ. பீடுகெழு சிறப்பின்.....பாக்கமும்

(இ - ள்.) கோவியன் வீதி முதலாக இருக்கையிறுதியாகிய இருப்பிடங்களை யுடைய பெருமையமைந்த சிறப்பினையுடைய பெரியோர்திரண்ட பாடலமைந்த சிறப்பினையுடைய பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

டுக - சுஎ இருபெரு வேந்தர்.....கடைகெழு பீடிகை

இதில், (சுச) “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் * சேர்ந்தென” என்பத னைப் புழுக்கன்முதலிய சொரிந்தென்பதனோடு முடிக்க.

(இ - ள்.) பெரியவேந்தரிருவர் போர்குறித்த வந்துவிட்ட பாசறையிருப் புக்கு நடுப்பட்டநிலம் போர்க்களமானாற்போல முற்கூறிய மருவூர்ப்பாக்கமும் பட்டினப்பாக்கமுமென இரண்டுகூறுபட்ட ஊர்க்குநடுப்பட்ட பொதுநிலமாகிய நாளங்காடி; அஃது எத்தன்மையதாகிய நாளங்காடியெனின், நிரைபடச்செறி ந்த சோலையின்மரங்களிற் கால்களே துணுகக் கட்டப்பட்ட கடைகளையுடைய கொடுப்போர் கொள்வோரோதை இடையறாது நிலைபெற்ற நாளங்காடியென்க. அந்நாளங்காடித்தெருவின்கண்ணே பூதத்து வாயிற் பீடிகையென்க. அஃது எத்தன்மையதாகிய பூதமெனின், வெற்றிபொருந்திய வேலையுடைய முகருந்த னென்னும் மன்னனுக்குவரும் இடையூற்றை ஒழிப்பாயெனத் தேவர்கோன் ஏவுதலானே அத்தேவருலகினின்றும் போந்து அந்நாண்முதலாகப் பலிகொண்டு போதும் ¹ பூதமென்க. அப்பூதத்து நாளங்காடிக்கட் பலிபீடிகையிடத்தே யென்க.

அல்லங்காடியுமுண்டாதலின், இதனை நாளங்காடியென்றார்.

சுஅ - எடு. புழுக்கலு நோலையும்.....ஓதையிற் பெயர

(இ - ள்.) சித்திரைமாதத்துச் சித்திரைநாளிலே நிறைமதிசேர்ந்ததாக அந் நாளிலே நாணிலிகளைப்போல வாய்சோர்ந்துரைக்கும் மாதர்க்கோலத்து மறக் குடிப்பெண்டிர் அப்பீடிகைக்கண்ணே புழுக்கல்முதலியவற்றையெழுத்து எம் மன்னனுடைய நிலமுழுதும் பசிமுதலியனரீங்கி வசிமுதலியனசுரக்கவென வாழ்த்தித் துணங்கையராய்க் குரவையராய் அணங்கெழுந்தாடித் கொக்கரிப் போடே பெயரவென்க.

¹ இந்தப்பூதம் முகருந்தன்பொருட்டுத் தேவருலகினின்றும் இந்திரவேலால் இந்தநில வந்துபலியுண்டிருந்தலை, இந்தால், சு - ஆம் காதை எ - ஆம் அடிமுதலிய வற்றாலும் அவற்றின் உரையாதுமுணர்க. (பி - ம்.) * ‘சேர்ந்தெனவந்தான்.’

புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவரை துவரை முதலியன; “புழுக்குவ புழுக்கல்” என்றராகலின். நோலை - * எட்க்கிவு. விழுக்குடைமடை - நிணச் சோறு; பொங்கல் - கள்ளு; பொங்கற்சோறுமென்ப. துணங்கை - துணங்கைக் கூத்து; என்னை? ¹ “முடக்கிய விருகை பழுப்புடை பொற்றித் - துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்” என்றராகலின். இதனைச் சிங்கியென்பாருமுளர் குரவைகைகோத்தாடுங்கூத்து. அணங்கெழுந்தாடி-தேவரேறியாடி. பகை-உட்பகை. வசி - மழை; ² “வசித்தொழி லுதவ மாதிரங் கொழுப்ப.” என்றார் பிறரும்; வசியமுமாம். மாதர்க் கோலம் - கண்டு எவருங்காதலிக்கப்படும் ஒப்பனை. வலையின் - நாணிலிகளைப்போல; ³ வலவைக ளல்லாதார்” என்றார் பிறரும்; வல்லபத்தாலென்பாருமுளர். மூதிற்பெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர்.

சேர்ந்ததாக அந்நாள் ஒளி கதிர்பரப்பாரிம்பப் புழுக்கல் முதலியன பீடிகையிலே சொரிந்து பெண்டிர் வாழ்த்தி ஆடிப் பெயரவென்க.

இவர் அரசன்கோயில் அகப்பரிசாரமகளிர்.

எசு - அஅ. மருவூர் மருங்கின்..... வான் பலி யூட்டி.

(இ - ள்.) அந்த முசுருந்தன் இருவகைப் பாக்கத்தோரும் அக்காலத்துப் பூத்ததிற்குப் பலிகொடுப்பதற்கு முன்பினென்று தந்தியில் முந்துகூற வலிய வுரவோர் நெருங்கிச்சென்று தம்மைத் தாமேயிடும்பலியை உண்ணும் பீடிகையிலே மன்னற்கு உற்றதை ஒழிப்பாயாகெனப் பூத்ததிற்குச்சொல்லிப் பலிகொடுத்தலைப் புரிந்தோர் அப்பலிக்கும் வலிக்கும் வரம்பாகக்கடவரென அவ்வரசன்குழுவும் ஆயுமும் அக்காலத்தே நிருமித்தலாலே இக்காலத்து வீரரும் மாக்களும் கவணினராய்த்தோலோடு வேற்பரப்பினராய் அமார்க்களப்பரப்பிலே உடற்கரித்து ஆர்த்துக் களங்கொண்டவீரர் பார்த்தோரை அச்சமுறுத்துக் கடைசிவந்த சுடுங்கொள்ளிபோலும் பார்வையையுடைய தமது பசுந்தலை வேந்தன் கொற்றங்கொள்கெனப் பேசும்படி அரிந்து ஒப்பித்துப் பீடிகையிலேவைத்த அப்பொழுதே அக்குறையுடல்கள் தமக்கு வாயின்மையின் தத்தந்தோளிற் பூண்ட மயிர்க்கண்முரசின்வாயால் உயிர்க்கடன் தந்தோம்; கொண்மினென்று நின்று பலியூட்டியென்க.

கழி - ஊன். பிணி - பிணித்தல். கறை - கறுப்பு. தோல் - பரிசை; ⁴ “மழையென மருளும் பஃரோல்” என்றராகலின்; கருங்கடகென்பாருமுளர். மெய்யுறத்திண்டி - உடற்கரித்து அழுவம் - பரப்பு. குர்த்து - அச்சமுறுத்து. என்றது ⁵ “நீண்டபலி பீடத்தி லறுத்து வைத்த நெறிக்குஞ்சித் தலையைத்தன் னினமென் மெண்ணி, யாண்டலைப்புள் ளருகணந்து பார்க்கு மாலோ வணைதலு மச் சிரமச்ச முறுத்துமாலோ” என்றும்போல்வரும்; [விருத்திச்செய்யுள்;] சுழன்றென்பாருமுளர். சுடுநோக்கு - சுடுவதுபோலுநோக்கு; என்றது கொள்ளிக்கண்; ⁶ “கண்ணுட் டயாற் சுட்டுநீ ருக்கி” என்றார் பிறரும். கருந்தலை -

¹ திலாகரம், ஒன்பதாவது.

² புறநானூறு, கள.

³ மணிமேகலை, கச: ௫௭.

⁴ கவிங்கத்துப்பரணி, கோயில் பாடியது, கச.

⁵ தாலடியார், தன்னியில்செல்வம், அ: ௪. சீவகசித்தாமணி, அ௦௭.

(பி - ம்.) * ‘எட்க்கி.’

பசுந்தலை. நலங்கொளவைத்தென்றது - தமது அரிந்த தலையிற் சூலைந்தமயிரையும் கோதிமுடித்துக் குருதித்திலத்தையும் றுதலிலே அணிந்துவைத்தென்றவாறு; என்னை? “மோடி முன்றலையை வைப்ப ரேமுடி சூலைந்த குஞ்சியை முடிப்பரே, யாடி நின்றகுரு திப்பு துத்திலை மம்மு கத்தினி லமைப்பரே” என்பது; (கவிச் சக்கரவிருத்தி.) உருமு - இடி. மயிர்க்கண்முரசம் - புலியைப்பொருது கொன்றுநின்ற சிலைத்துக் கோட்டுமண்கொண்ட ஏறு இறந்துழி அதன் உரிவையை மயிர்சீவாமற் போர்த்தமுரசு; என்னை? ¹ “புனைமருப் பழந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற, கனைசூர லுருமுச் சேற்றக் கதழ்விடை யுரிவை போர்த்த, துனைசூரன் முரசத் தானைத் தோன்றலைத் தம்மி னென்ற, னனைமல ரலங்கற் கண்ணி நந்தனுந் தொழுது சேர்ந்தான்” எனவும், ² “கொல்லேற்றுப் பசுந்தோல் சீவாது போர்த்த, மயிர்க்கண் முரச மோவில கறங்க” எனவும் சொன்னார் பிறரும். முரசொடுவான் பலியூட்டி - முரசத்தால் உயிர்ப் பலியூட்டி; என்றது ³ “அடிக்கழுத்தி னுடன்சிரத்தை யரிவ ராலோ வரிந்த சிர மணங்கிண்கைக் கொடுப்ப ராலோ, கொடுத்திரற் கொற்றவையைத் துதிக்குமாலோ குறையுடலங் கும்பிட்டு நிற்குமாலோ” எனவும், “மண்ணினுளற வறுத்த தங்கடலை வைத்த பீடிகை வளங்கொள, விண்ணி னாயகிதன் யாக சால்தொறு மீள வுஞ்சிரர் மிறைப்பரே” எனவும்வரும்; இவற்றாற்சொல்லியவை, ⁴ அவிப்பலியென்னும் புறப்பொருட்பகுதியும், காப்பியத்துக்கு அங்கமான நவச்சுவையுள் வீரச்சுவையவியமுமென்க.

வரம்பாகெனக் கவணினர் பரப்பினராய்த் தீண்டிக் கொண்டோர் கருந்தலை கொள்கென வைத்து ஊட்டவென வினைமுடிக்க.

ஊட்டவெனத்திரிக்க.

இனி, முன்னுட் கரிகாலன் செய்தசெயல் கூறுவார்:—

அக - ௯௪. இருசில மருங்கில்.....போகிய வந்நான்

(இ - ள்.) தமிழ்நாட்டெல்லையுள் தன்னோடு எதிர்த்துப் பொருமரசரை இரண்டுதிசையினும்பெறுத கரிகாலன் போரிலே பேராசையுடையவனாதலின், வடதிசை பெருந்திசையாதலிற் பகைபெறலாமெனக்கருதி ஆண்பிச்சேற்ற்கு விரும்பி வாளும் சூடையும் முரசும் நாளொடுபெயர்த்து என்வலிகெழுதோள் இத்திசையிலாயினும் நண்ணரைப் பெறுவதாகவேண்டுமென்று தான் வழிபடுதெய்வத்தை மனத்தான்வணங்கி அவ்வடதிசையைநோக்கிப் போகிய அந்நாளிலென்க.

பொருநரை இருசிலமருங்கிற் பெறு வளவன் பெயர்த்துப் பெறுக என் தோளெனப் போகிய அந்நாளிலென்க.

இருசிலமருங்கினென்றது - இவன் ஆளும் நிலவெல்லைப்புறத்தென்பதாயிற்று; ஆகவே மேற்கும் தெற்குமெனக்கொள்க; என்றது சேர பாண்டியருடையநாடுகளை.

¹ சீவகசித்தாமணி, உ.அ.௧௩.

² மதுரைக்காஞ்சி, எகஉ - ௧.

³ கவிங்க. கோயில். ௧௩.

⁴ பு - வெ. வாகைப்படலம், ௩௦.

இனி இருநிலமருங்கிலென்றதற்குத் தமிழ்ப்பூமி இருகூற்றிலெனினுமமை
 124. வாளும்குடையும் முரசும்பெயர்த்தல் - வாணாட்கோன், குடைநாட்கோன்
 முரசுநாட்கோ னென்பன்; இவை நாட் கொண்டிபெயர்த்தல். இவற்றுள், வா
 ணாட்கோடல்:—¹ “செற்றாழ்மேற் செவ்வமர்ந்து, கொற்றவா ணாட்கொண்டன்று.”
 125. வரலாறு: “அநிந்தவ ராய்ந்தரா ளாழித்தேர் மன்ன, நெறிந்திலங் கொள்வா
 னியக்க-ம, நிந்திகலிப், பின்பகலையன்றியும் பேணு ரகநாட்டி, நன்புகலுங் கைக
 றகும்.” குடைநாட்கோடலென்றது:—² “பெயதாமஞ் சுரும்பியிரப் பெரும்புல
 -வர் புகழ்பாடக், கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்று.” வரலாறு:
 “முன்னர் முரசிரங்க மூரிக் கடற்றாணை, தன்னருந் துப்பிற் றெழுதெழா -
 மன்ன, குடைநா ளுலந்தனவா லோதரீர் வேலிக், குடைநா ளிறைவன் கொள்.”
 முரசுநாட்கோடலென்றது: ³ “மாசற விசித்த.....சங்குதுசெயலே.”
 பிறவும் வந்த வழிக்காண்க. மண்ணகமருங்கின் - இந்நிலவெல்லையுள். புண்ணி
 யதிசை - வடதிசை. முகம் - இடம்.

கரு - அ. அசைவி லுக்கத்து.....பெயர்வோற்கு

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொருவாரைப்பெறவேண்டி வடதிசைநோக்கிப்
 போகின்றநாளிலே இமையவருறையும் இமயமலை பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக்
 கிறார்களின், மனஞ்சலித்து மீளுகின்றவன், மடிதலின் நிமேலுஞ்செல்லமுயலும்
 என்னாசை பின்னிட்டுமழிய இம்மலை எனக்குப் பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக்
 கிறதென முனிந்து அதன்பிடரிடத்தே தனதுபுலியைப்பொறித்துத் தான்
 வேட்டதுபெறாத கோட்பாட்டால் மீள்கின்ற கரிகாலற்கென்க.

அசைவு - மடிதல். ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும் முயற்சியுமாம். பிறக்கு -
 பிறதக்கென்னும் வடமொழிச்சிதைவென்க; வேறுகவென்றபடி. பிடர் - புறக்
 கழுத்து. தலை - இடம். ஒற்றி - பொறித்து. பிடர்த்தலையொற்றியென்றது-தன்
 னோடி எதிர்த்துவிடக்குதலின் அதனைப் புறங்காண்டற்கும் அதன்வடபாலும்
 தனது ஆணைசேற்றற்கும் சாத்தனதருளால் தான்பெற்ற செண்டினாலே அதனை
 அடித்துத் திரித்துப் பொறித்து மறித்து நிறுத்தானெனவுணர்க; என்னை?
 1 “செண்டு கொண்டுகரி கூலனொரு காலி லிமையச் சிமைய மால்வரை திரித்
 தருளி மீள வதனைப், பண்டு நின்றபடி நிற்கவிது வென்று முதுகிற் பாய்பு லிப்
 பொறி குறித்தது மறித்தபொழுதே” எனவும், “கச்சி வளைக்கைச்சி காமக்
 கோட்டங்காவன், மெச்சி யினிதிருக்கு மெய்ச்சாத்தன் - கைச்செண்டு, கம்
 பக் களிற்றுக் கரிகாற் பெருவளத்தான், செம்பொற் கிரிதிரித்த செண்டு” என
 வும் கூறினாராகலின்.

¹ புறப்பொருள் ளென்பாமாலை, வஞ்சிப்பலம், ச.

² “ “ “ “ “ “

³ புறநானூறு, 100.

⁴ கலிக்க. இராச. 4. “இலங்கு வேற்கரி காற்பெரு வளத்தோன், வன்றி நறியு
 பிமயமால்-ஊரோடுங் கைக்க-வேருவோன்” என்றார்; பெரிய. திருக்குறியிப்பு. 49.

கக - ௧௦௦. மாரீர் வேலி.....பந்தரும்.

(இ - ள்.) கடலை அரணுகவுடைய வச்சிரநாட்டுக்கோன் தான் இடக்கடவ முறைமையில் திறையாகவிட்ட அவனது முத்திப்பந்தரும்,

வேலி - அரண். வச்சிரநாடு - ¹ * சோணைக்கரை. இறை - திறை. கொற் பப்பந்தர் - அவன்றனக்குக் கொற்றத்தான்வந்த பந்தர்; அது மேற்கூறுப. அன்றி அக் கொற்றவன்முன்னர் நிற்கும்பந்தரெனினுமமைபும். இவன் ² * உதா சீனன்.

க௧ - ௨. மகதநன் னாட்டு.....பட்டிமண் பழம்.

(இ - ள்.) வாட்போர் வாய்ப்புடையனாகிய மகதவேந்தன் பகையூற் பொ ருது தாங்கமாட்டாது அப்பகையிடத்துத் தரப்பட்ட பட்டிமண்டபமும்,

³ பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம்; ஓலக்கமண்டபமுமென்ப. புறம் - இடம். இவன் சத்துரு.

க௧௩ - ௪. அவந்தி வேந்தன்.....வாயினும்

(இ - ள்.) அவந்திநாட்டுவேந்தன் உவந்தனனாய்க் கொடுத்த மிகவுயர்ந்த தொழின்மரபையுடைய வாயிற்கோணமும்,

அவந்தி - உஞ்சை. தொழின்மரபு; “குலப்புடைவை” என்றும்போல நின்றது. இவன் மித்திரன்.

௧௦௫ - ௧௦. பொன்னினு மணியினும்.....மண்டபம்

(இ - ள்.) இப்பந்தரும் மண்டபம் தோரணமுமென்னுமியை பொன்னு னும் மணியானுஞ்செய்யப்பட்டனவாயினும் நுண்ணிய தொழிலைவல்ல கம்மிய ராற்பண்ணப்படாதன; ஆயின் இவை யாராற் பண்ணப்பட்டனவெனின், இவற்றை அக்காலத்துக் கொடுத்த அம்மூவருடைய தொல்லோர் ஒரோர்காலத்து ஒரோவிலுத்துச் செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறாக மயனாள் நிருமித்துக்கொடுக்கப் பட்டன. இவை ஒன்றற்கொன்று சேய்நாட்டனவாய்க் கூடப்படாதன; இவ ளையான் ஒருநாட்டி ஒருரின் கண்ணே கூடுதலானும் மயன் நிருமித்தலானும் பெரியோரான் ஏத்தப்படும். இந்த ⁴ மண்டபத்தும்,

காண்டல் - பண்ணுதல்; “கோயில் குளங்காண்” என்றும்போல நின்றது.

¹ தோண் - ஓர் யாறு. ² உதாசீனன் - பகைநட்பில்லாதான்; அயலான்.

³ “பட்டிமண்டபமேற்றினைப்பேற்றினை” (திருவா. சதவம். ௧௧௬) “ஒட்டிய சமயத் துறப்பொருள் வாதிசன், பட்டிமண் டபத்துப் பாங்கறித் தேறுமின்” (மணிமேகலை, ௧௧ ௧௦ - ௧௧.) “பன்னாருங் கலத்தெரி பட்டிமண்டபம்” (கம்ப. நகர. ௧௨.)

⁴ இவற்றை உட்கொண்டே “வச்சிர மவந்தி மகதமொடு குழிதிய, சித்திரமண்ட பம்” என்பர், மேல் நடுகற்காலவினும்; அசு - ௪. * (பி - ம்.) “சோணைக்கரை”

கக0. அன்றியும்—(இ - ள்.) இதவொழிந்தம்,

ககக - எ. வம்பு மாக்கள்.....வெள்ளிடை மன்றமும்

(இ - ள்.) அளவும் நிறையும் எண்ணுமாகிய இலக்கங்கள் தம்மிடத்து இடப் பட்ட பெயர்பொறித்த பொதிகள் பண்டசாலையாலையும் பற்றாயத்துக் கருந் தாழாகிய காவலையும் உடையோர் காத்திருக்குங்காவலையும் விடப்பட்டவாகலான் இந்நகர்க்குப் புதியமாக்கள்சிலர், கட்போருளராயின் அவர்கழுத்துக் கடுக்கப் பொதியைவைத்து ஊரைச் சூழ்விப்பினல்லாது அவர்க்கே அவற்றைக் கொடுத்து விடாததலாற் களவென்பதனை மனத்தாற் கனவில்நினைப்பினும் நினைப்போரை நடுங்குவிக்கும் வெளியான இடத்தையுடைய மன்றமுமென்க.

எண்ணெழுத்துப்படுத்தவென்க எண் - இலக்கம். பலபண்டங்களையும் பொதிந்தனவற்றைப் பொதியென்றது ஆகுபெயர். வம்பமாக்கள் கட்போருள ராயினென்றார், இந்நாட்டு இவ்வூரில்வாழ்வோரெல்லாம் செல்வராதலாற் செய் யாரெனவும் புறநாட்டிற்சிலர் இம்மன்றின்தன்மையையறியாது களவுசெய்யக் கருதவரெனவும் புலப்படுத்தற்கு. தலையேற்றியென்பதற்குத் தாம்தாம் தலையே லேற்றிக் கொண்டெனினுமமையும். பொதிகள் ஓர்இயவாதலான் உளரெனின் அவரைக் கொட்பினல்லது ஈயாது பணிக்குமன்றமென்க. பணிக்குமன்றமென இடத்துநிகழ்பொருளினின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. வம்பமாக்களாகிய உடையோரெனினுமமையும்.

ககஅ - உக. கூனுங் குறளும்..... மன்றமும்

(இ - ள்.) கூனர்முதலாயுள்ளோரும் தொழுநோயால் அழுகுமெய்யை யுடையோரும் புக்குமுழுக்கினவளவிலே பழுதில்லாத தோற்றத்தையுடைய நல்ல நிறம் பெறுகையினுலே தன்னைவலஞ்செய்து தொழுது ஆடி நீங்கும் பொய்கை யையுடைய மன்றமுமென்க.

பெற்று வலஞ்செய்து ஆடிக் கழியுமென்க. முழுக்கினராடியென இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகையாக்கினுமமையும். இலஞ்சியை மகிழென்பார்க்குக் காவிரியில் நீராடிவந்து மகிழைச் சூழ்ந்தென்னவேண்டிதலின், மகிழினும் மன்றினும் பயமின்றாமாதலின், அங்ஙனங்கூறல் பொருத்தமின்றென்றொழிக்க.

கஉஉ - எ. வஞ்ச முண்டு..... மன்றமும்

(இ - ள்.) வஞ்சனையாற் சிலர் மருந்தாட்டவுண்டு பித்தேறினாரும், நஞ் சையுண்டு நடுங்குதுயரமுற்றோரும், அழலும் விடத்தையுடைய அரவின்வாயிற கூர்த்த எயிறமுந்தக் கடியுண்டாரும், ¹பிதுங்கின கண்ணையுடைய பேய்ப்பிடிக்கப் பட்டாருமென்னுமிவர்கள் ஒருகாற் சூழ்வந்துதொழ அதனுடனே அத்தயர்கள் நீங்குதற்குக் காரணமாகிய ஒளியைக்கால்வதோரு நெடிய கல் நாட்டிநிற்கு மன்றமுமென்க.

¹ "கழல்கண்" முருகு. சக - ந.

மயற்பகை - மயலாகிய பகை. ஆர்-கூர்மை. கழல்கட்கூனி, விகார மாக்
கிப் பச்சைக்கழல்போலும் கண்ணையுடைய கூனியெனினுமமையும்; கூனி -
பூதமுமென்ப. நிழல் - ஒளி; ¹ “நிழன்மணி” என்றும்போல.

௧௨௮ - ௩௪. தவமறைந் தொழுகும்.....பூத சதுக்கமும்

(இ - ள்.) தம்மைப் பிறர்நம்புவதற்குத் தவவேடத்தில் மறைந்துகின்று
அத்தவத்திற்கு இழுக்கானவற்றின்கண்ணேழுகும் பொயவேடத்தாரும், தம்மைத்
தம்கணவர் நம்புதற்குப் பொய்யொழுக்கத்தின்மறைந்துகின்று வசிகரிப்பினோ
ழுகும் அவைநம்பெண்டிரும், தம்படைகுடி முதலியஐந்தினோடு உயிருறுப்புரி
மைக்குத் தம்மைத் தேறியளித்த அரசரைக் கீழறையெண்ணுமமைச்சரும்,
தமதுமனைவியர் தனிப்பத் தனித்த பிறர்மனைவியரை விரும்பும் அச்சாரிகளும்,
தமதுநெஞ்சரிபொருளை வஞ்சித்துப் பொய்ச்சான்றேறுவாரும், சிறப்புச்செய்
துழி உழைசின்னுபுகழ்ந்து அவர் புறக்கொடையிற் பழிதாற்றுவாருமாகிய
இவர்களே என்கையிற்கொண்ட இப்பாசத்திடத்து அகப்படும்பெயரென அவ்
வூர் நாகாதவெல்லையுங்கேட்கும்படி தனது கடியகுரலாலுணர்த்திப் பின் அங்
கணஞ்செய்வாரைப் பாசம்கட்டிவர சிலத்திற் புடைத்துண்ணும் பூதநிற்றலான்
அப்பெயர்பெற்ற பூதசதுக்கமும்,

சதுக்கம் - நாத்சந்தி. தன்மை - தவத்தோடொற்றுமைப்படுந்தன்மை;
அதனையிலாமையாவது கூடாவொழுக்கம். ² அலவல்; விகாரம். அறைபோ
தல் - கீழறுத்தல். பொயக்கரி - பொய்ச்சான்று. கை - இடம். காதநான்கு
மென முற்றுமமைகொடுத்தலானே ஊர் நாகாதவட்டகையென்பதுணர்க.
குரலெடுப்பி - குரலாலுணர்த்தி. ³ “துயிலெடுப்பி” என்றும்போலின்றது.

௧௯௫ - ௮. அரைசகோல் கோடினும்.....பாவை மன்றமும்

(இ - ள்.) அரசனுடைய செங்கோன்மையிற் சிறிதுகோடிற்றாயினும் தரும
தூன்முறைமையின் அறங்கூறும் தருமாசனத்தார் உரைக்கும் நயவுநிலைமை
கோடி ஒருமருங்குபற்றினும் நாவாற்கூறுத நீருகுத்துக் கண்ணாற்கூறும் பாவை
நிற்றலான் அப்பெயர்பெற்ற பாவைமன்றமும்,

அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார் வழக்குரைக்குமிடம். நாவொடு -
நாவால்.

௧௯௬ - ௪௦. மெய்வகை.....பலி யுறீஇ

(இ - ள்.) முற்கூறப்பட்டனவாகிய வெள்ளிடைமன்றமுதற் பாவைமன்ற
மீறவுள்ள உண்மைத்திறத்தையுணர்ந்த சீரியோராலேத்தப்படும் ஐவகைப்பட்ட
மன்றத்தும் அரும்பலியுறீஇயென்க.

ஒளி உச்சித்தோன்றிப் பரப்பச் சொரிந்து ஆழப் பெயர வைத்து ஊட்ட
மண்டபமன்றியும் மன்றத்தும் பலியிட்டென்க.

¹ சிவசிந்தாமணி, ௧௨௬. ² சிலப்பதிகாரம். ௪: ௪௬. ³ (பி - ம்.) ‘அலவல்’

அன்றியுமென்றவுமையும் மன்றத்துமென்றவுமையும் இறந்தத
தழீஇயவெச்சவுமையாகலானும் அரும்பலியென்றமையானும் இவையும
அப்பலியானமையுணர்க.

கசக - ச. வச்சிரக் கோட்டத்து.....கடைநிலை சாற்றி

(இ - ள்.) ¹ வச்சிரக்கோட்டத்திலிருக்கும் முரசையெடுத்ததுக் கச்சை
யணிந்த யானையினது பிடரிடத்தேயேற்றி என்றும் இனைய வெள்ளிய ஐராவத
நிற்கும்கோயிலிலேசென்று விழவின் முதலும் முடிவுஞ் சாற்றியென்க.

மணமுரசு - விழாமுரசு; மண்ணென்றோதி மார்ச்சினையென்பாருமுனர்.
கச்சை - கீழ்வயிற்றிற்கச்சை. தலை - இடம். வயங்குதல் - விளங்குதல். கால்
கோள் விழவின் கடைநிலை சாற்றி - விழவின் தொடக்கமும் முடிவுமறிவித்து.
களிற்றரசிற்குச்சாற்றி, அஃது இந்திரனைக்கொணர்த்தற்கு.

வாங்கி ஏற்றிச் சாற்றியென்க.

கசரு - சு. தங்கிய கொள்கை.....எடுத்தது

(இ - ள்.) பூமியிற்றங்கிய முறையையுடைய தருக்கோட்டத்தின்முன்னர்
அட்டமங்கலத்தோடு ஐராவதமெழுதியகொடியைத் துறக்கத்தேசெல்லவெடுத்த
தென்க.

இந்திரன் தங்கிய செருக்கையுடைய தருவெனினுமமையும்.

கசஎ - ருசு. மரகத மணியொடு.....வீதியில்

(இ - ள்.) மரகதம் வயிரமென்னுமிவற்றைப் புருவம்பிறக்க ஆயப்பலகை
யாகப்பித்து அதன்மீதே செம்பவளத்தாண்களையிரைத்த பைம்பொற்றின்னை
களையுடைய மாளிகைவாயிலிடந்தோறும் கிம்புரிசெறித்த கொம்பினையும் அங்
கார்தவாயாற்கான்ற முத்தொழுங்கையும் அட்டமங்கலங்களையும்பொறித்த வாசிகை
வடிவாகவளையச்செய்த மகரதோரணங்கள் நிலைபெற்றிற்றுத்தின வீதி; பசிய
பொன்னாற்செய்த நிறைகுடமும் பாலிகையும் விளக்கும் கொடியும் கவரியும்
ஒழிந்தனவும் சுண்ணத்தோடேமேவிய வீதியிலென்க.

சூயிற்றுதல் - அழுத்துதல். முகம் - இடம். கிம்புரி - கொம்பிலணியும்
பணி. கிளர்முத்த - பருமுத்த. ஒளிகிளருமுத்தெனினுமமையும். கிளை பாடமா
யின, கொத்தாகத்தோன்றுமுத்தென்க. வாசிகைத்தோரணம், உவமத்தொகை.
தோம் - ஈண்டு ஒட்டம். சூயிற்றிய பாடமாயின், வயிரங்குயிற்றியகாயையுடைய
வேதிகையென்க.

அவ்வேதிகையையுடைய மாளிகைக் கடைமுகத்தியாங்கணும் தோரணநிலை
பெற்ற மேவியகொள்கைவீதியென்க.

கருசு. செறிந்து—(இ - ள்.) அவ்வீதியிலேநிறந்து.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அங்கனம் பலியிட்ட அப்பொழுதே,

¹ கசக - உட்டமணியென்க; க. உசு-அ.

கநிஎ - கூ௦. ஐம்பெருங் குழுவும்.....ஒருங்கீண்டி.

(இ - ள்.) ஐம்பெருங்குழுவும் ஆயமுஞ்செறிந்த வீதிகண்ணே புரவியர் களிற்றினர் தேரினரான அரசுமரரும் பரதகுமரரும் தம்மிற்பொருந்தி ஒன்று படத்திரண்டென்க.

ஐம்பெருங்குழு:— “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர், தவாத்தொழிற் றாதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே” எனுமிவர்.

எண்பேராயம்:— “கரணத் தியலவர் கருமகாரர், கணகச் சுற்றங் கடை காப் பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை வீர ரிவுளி மறவ, ரினைய ரெண்பே ராய மென்ப” எனுமிவர். இனி ¹ “சாந்துபூ.....அவைக்க ளத்தாரைந்து” எனக்காட்டுவர், அந்நம்புவுரையாசிரியர். பரதர் - வணிகர், கவர்பரி - புகுத்துவிரையும் செலவு. இவர்தல் - தேரைக்கொண்டெழுதல்.

ககுக - அ. அரைசுமேம் படைஇய.....விழுநீ ராட்டி.

(இ - ள்.) மிகப்பெரிய ஞாலத்தின்கண்ணே தமதான அரசியல் மேம்படு வான்வேண்டி மன்னுயிர்காக்கும் ஆயிரத்தோரெட்டரசு தலையிற் சுமப்பித்துக் கொண்ட காவிரியிற் பூவின்ருதுமலிந்த பெரிய சங்கமத்துறையிற் குளிர்ந்த நறிய தீர்த்தநீரை, மண்ணகமும்வானகமுமருள வியப்ப எம்மன்னன் கொற்றங் கொள்வானாகுவெனச் சொல்லிப் பொற்குடத்தேந்தி விண்ணவர்தலைவனை இந் நகரிடத்தே சிறப்புடைத்தாம்படி முற்கூறிய அரசுமரரும் பரதகுமரரும் மஞ்ச னமாட்டவென்க.

ஆட்டாரிப்பவெனத்திரிக்க. அகநிலை - ஊர் உரை - புகழ். சால் - அமைதி. மன், ஆக்கத்தின்வந்தது. பொற்குடம் - அபிஷேகலசம். மண்ணகமுருள - மண் ணகம் விண்ணகமாய் மாருட; அன்றி மண்ணினுள்ளோர் * இப்படியே அவ் விண்ணகமிருப்பதென ஒப்புக்காணவென்க. வானகம்வியப்ப - வானகத்துள் ளோர் தம் துறக்கத்தினும் ஈது சிறப்புடைத்தென்று வியக்க. இனி மருள மரு ளுதலாலெனக்கூறி இருதிமத்தோரும் ஐயுற்றுத் தெளிந்து வியப்பவென்றது மொன்று. விண்ணவர்தலைவன் - ஈண்டு அவன்வச்சிரம். மானத்தால் நீராட்டியென்னவுமாம். அரசு மேம்படஇய அகநிலையென நின்றவாறே ஏனை நகர்க்கு அரசாய் மேம்பட்ட நகரென உரைப்பினுமமையும்.

ஏற்றிச் சாற்றி எடுத்துச் செறிந்து ஈண்டி ஏந்தி ஆட்டவென்க.

ககுக. ¹ பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்

(இ - ள்.) - என்னும் பிறவாத யாக்கையையுடைய இறைவன்கோயிலும்,

இனி யாக்கையிற் பிறவாப் பெரியோனெனினுமமையும்; என்றது அருபி யென்றபடி.

¹ இப்புத்தகம், ௧௯௭ - ஆம் பக்கம் பரிசீலி.

² ககுக - எஅ - “துதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முதலாப், பதிவாழ் சதுக் கத்துத் தெப்பவிறு, வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை, யாற்றி மரபி னறித் தோர் செய்மின்” (மணி. ௧: ௫௪ - ௭.) (பி - ம்.) * இப்படியோ

அன்றியுமென்றவுமையும் மன்றத்துமென்றவுமையும் இறந்தது
தழீஇயவெச்சவுமையாகலானும் அரும்பலியென்றமையானும் இவையும்
அப்பலியானமையுணர்க.

கசக - ச. வச்சிரக் கோட்டத்து.....கடைநிலை சாற்றி

(இ - ன்.) ¹ வச்சிரக்கோட்டத்திலிருக்கும் முரசையெடுத்துக் கச்சையணிந்த யானையினது பிடரிடத்தேயுறறி என்றும் இனைய வெள்ளிய ஐராவத நிற்குங்கோயிலினென்று விழுவின் முதலும் முடிவுஞ் சாற்றியென்க.

மணமுரசு - விழாமுரசு; மண்ணென்றோதி மார்ச்சையென்பாருமுனர். கச்சை - கீழ்வயிற்றிற்கச்சை. தலை - இடம். வயங்குதல் - விளங்குதல். கால் கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றி - விழுவின் தொடக்கமும் முடிவுமறிவித்து. களிற்றரசிற்குச்சாற்றி, அஃது இந்திரனைக்கொணர்தற்கு.

வாங்கி ஏற்றிச் சாற்றியென்க.

கசடு - சு. தங்கிய கொள்கை.....எடுத்து

(இ - ன்.) பூமியிற்றங்கிட முறையையுடைய தருக்கோட்டத்தின்முன்னர் அட்டமங்கலத்தோடு ஐராவதமெழுதிட்கொடியைத் துறக்கத்தேசெல்லவெடுத்தென்க.

இந்திரன் தங்கிய செருக்கையுடைய தருவெனினுமையுமும்.

கசஎ - ஐசு. மரகத மணியொடு.....வீதியில்

(இ - ன்.) மரகதம் வயிரமென்னுமிவற்றைப் புருவம்பிறக்க ஆயப்பலகையாகப்பிடுத்து அதன்மீதே செம்பவளத்துண்களைநிறுத்த கைப்பொற்றியினை கையுடைய மானிகைவாயிலிடந்தோறும் கிம்புரிசெறித்த கொம்பினையும் அங்காந்தவாயாற்கான்ற முத்தொழுங்கையும் அட்டமங்கலங்களையும்பொறித்த வாசிகைவாழ்வாகவளையச்செய்த மகரதோரணங்கள் நிலைபெற்றுத்தின வீதி; பசிய பொன்னாற்செய்த நிறைகுடமும் பாலிகையும் விளக்கும் கொடியும் கவரியும் ஒழிந்தனவும் சுண்ணத்தோடேமேவிய வீதியிலென்க.

குயிற்றுதல் - அழுத்துதல். முகம் - இடம். கிம்புரி - கொம்பினையும பணி. கிளர்முத்த - பருமுத்த. ஒளிகிளருமுத்தெனினுமையுமும். கிளை பாடமாயின, கொத்தாகத்தோன்றுமுத்தென்க. வாசிகைத்தோரணம், உவமத்தொகை. தோம் - ஈண்டு ஓட்டம் குயிற்றிய பாடமாயின், வயிரங்குயிற்றியகாலையுடைய வேதிகையென்க.

அவ்வேதிகையையுடைய மானிகைக் கடைமுகத்தியாங்கணும் தோரணநிலை பெற்ற மேவியகொள்கைவீதியென்க.

கசசு. செறிந்து—(இ - ன்.) அவ்வீதியிலேநிறந்து.

ஆங்கு—(இ - ன்.) அங்குணம் பவியிட்ட அப்பொழுதே,

¹ கசக - உட்டமணியென்க. உஎ - அ.

கநிஎ - சுர. ஐம்பெருங் குழுவும்.....ஒருங்கிணை.

(இ - ன்.) ஐம்பெருங்குழுவும் ஆயமுஞ்செறிந்த வீதிகண்ணே புரவியர் களிற்றினர் தேரினான அரசகுமாரும் பரதகுமாரும் தம்மிற்பொருந்தி ஒன்று படத்திரண்டென்க.

ஐம்பெருங்குழும்— “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர், தவாத் தொழிற் றாதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே” எனுமிவர்.

என்பேராயம்— “கரணத் தியலவர் கருமகாரர், கனகச் சுற்றங் கடை காப் பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை வீர ரிவுளி மறவ, ரிசைய ரென்பே ராய மென்ப” எனுமிவர். இனி “சாந்துபூ.....அவைக்க ளத்தாரைந்து” எனக்காட்டுவர், அநும்பதவுடையாசிரியர். பரதர் - வணிகர், கவர்பரி - புகுத்துவிரையும் செலவு. இவர்தல் - தேரைக்கொண்டெழுதல்.

ககக - அ. அரைசுமேம் பருஇய.....விழுநீ ராட்டி.

(இ - ன்.) மிகப்பெரிய ஞாலத்தின்கண்ணே தமதான அரசியல் மேம்படு வான்வேண்டி மன்னுயிர்காக்கும் ஆயிரத்தோரெட்டரசு தலைபிற் சுமப்பித்துக் கொண்ட காவிரியிற் பூவின்குதுமலிந்த பெரிய சங்கமத்துறையிற் குளிர்த்த நதிய தீர்த்தநீரை, மண்ணகமும்வானகமுமருள வியப்ப எம்மன்னன் கொற்றங் கொள்வானாகவெனச் சொல்லிப் பொற்குடத்தேந்தி விண்ணவர்தலைவனை இந் நகரிடத்தே சிறப்புடைத்தாம்படி முற்கூறிய அரசகுமாரும் பரதகுமாரும் மஞ்ச னமாட்டவென்க.

ஆட்டாநிற்பவெனத்திரிக்க. அகநிலை - ஊர் உரை - புகழ். சால் - அமைதி. மன், ஆக்கத்தின்வந்தது. பொற்குடம் - அபிஷேகஸகம். மண்ணகமுருள - மண் ணகம் விண்ணகமாய மாமுட; அன்றி மண்ணினுள்ளோர் * இப்படியே அவ் விண்ணகமிருப்பதென ஒப்புக்காணவென்க. வானகம்வியப்ப - வானகத்துள் ளோர் தம் துறக்கத்தினும் ஈது சிறப்புடைத்தென்று வியக்க. இனி மருள மரு ளத்தனானெனக்கூறி இருதிறத்தோரும் ஐயுற்றுத் தெளிந்து வியப்பவென்றது மொன்று. விண்ணவர்தலைவன் - சண்டு அவன்வச்சுரம். மானத்தால் நீராட்டியென்னவுமாம். அரசு மேம்பட்டஇய அகநிலையென நீன்றவாறே ஏனை நகர்க்கு அரசாய் மேம்பட்ட நகரென உரைப்பினுமமைபும்.

வற்றிச் சாற்றி எடுத்துச் செறிந்து சுண்டி வந்தி ஆட்டவென்க.

ககக. * பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்

(இ - ன்.) என்றும் பிறவாத யாக்கையையுடைய இறைவன்கோயிலும்,

இனி யாக்கையிற்பிறவாப் பெரியோனெனினுமமைபும்; என்றது அருபி யென்றபடி.

* இப்புத்தல், கசஎ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

* ககக - எஅ - “ததல்விழி நாட்டத் திறையோன் முதலாப், பதிலாற் சதுக் சத்தத் தெய்வயிற், வேதவேத சிறப்பின் வேதவேத செய்வீன, பாறறி மயி னறித் தோர் செய்பின்” (மணி. ௧. ௫௪ - ௭.) (பி - ம.) * இப்படியோ

களா. அறுமுகச் செவ்வேளணிதிகழ் கோயிலும்.

(இ - ள்.) ஆறுமுகத்தையும் செய்யநிறத்தையுமுடைய முருகவேள்கோயிலும்,

¹ “மூன்று மாறு நெடுமுதல் குறுகும்” என்பதனால் அறுமுகமாயிற்று.

களக. வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும் (இ - ள்.) வெள்ளிய வளைபோலுநிறத்தையுடைய வெள்ளைமூர்த்திகோயிலும்,

என்றது பலதேவரை; ² “வலியொத்தியே வாலியோனே” என்றார் பிறரும்.

களஉ. நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்

(இ - ள்.) நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய நெடியமால்கோயிலும்,

மேனியென்றார், ஆகுபெயரால் நிறத்தை.

களஈ. மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலும்

(இ - ள்.) முத்தமாலையணிந்த வெண்கொற்றக் குடையையுடைய வாசவன் கோயிலும்,

செவ்வேள், வாலியோன், நீலமேனியோனென்பவற்றுள் தொடர்நிலைஇன்பமும் அலங்காரச்சுவையுமுணர்க.

களச - ஐ. மாமுது முதல்வன்.....தீமுறை யொருபால்

(இ - ள்.) மிக்க முதுமையையுடைய முதல்வனாகிய வேதாவினுடைய வாய்மையிற்ப்பாத நாலாங்கு வேதங்கள்சொன்னநெறி ஓமங்கள் நடந்தன ஒருபக்கமென்க.

களக - அ. நால்வகைத் தேவரும்.....சாறுசிறந் தொருபால்

(இ - ள்.) நால்வகைப்பட்ட தேவரும் பதினெண்வகைப்பட்ட கணங்களுமேன வேற்றுமைப்படத் தெரிந்துவருக்கப்பட்ட தோற்றத்தையுடைய கடவுளரது விழவுசிறக்க ஒருபக்கமென்க.

நால்வகைத்தேவராவார் - முப்பத்துமூவர்; அவர் வசுக்களென்மரும், திவாகரர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், மருத்துவர் இருவருமெனவியர்.

மூவாறுகணங்களாவார் - “கின்னரர் கிம்புருடர் விச்சா தார்குருடர் பொன்னமர் பூதர் புகழியக்கர் - மன்னு, முரகர் சுரர் சாரணர் முனிவர் மேலாம், பரகதியோர் சித்தர் பஸர்”, “கார்த்தருவர் தாரகைகள் காண்புபசாசகண, மேந்த புகழ் மேய விராக்கதரோ - டாய்ந்ததிறற், போகா வியல்புடைய போகபூமி யோருடனே, யாகாச வாசிகளா வார்” எனவியர்; ஆகாசர் நாகர் சித்தர் கார்த்தருவர் விஞ்சையர் பசாசர் தாரகை போகபூமியோர் கிம்புருடர் சுரர் அசுரர் பூதம் முனி தேவர் குருடர் இராக்கதர் இயக்கர் சாரணர் எனவுங்கொள்க.

¹ தொல்காப்பியம், குற்றியல்குரப்புணரியல், கு. ௧௫.

² புறநானூறு, ௧௬.

கௌக - அக. அறவோர் பள்ளியும்.....செயல்சிறற் தொருபால்

(இ - ன்.) அறவோர்பள்ளிமுதலிய எல்லாவற்றிலும் தருமம்போதித்தலும் பரணம்படித்தலும் பிறவுமாகிய செய்கைகள் மிக ஒருபக்கமென்க.

அறவோர்பள்ளி - அருகர்பள்ளி, புத்தர்பள்ளி. அறமேனும்படை - தருமம் போதிக்குமிடம். புறநிஷேக்கோட்டத்து - புறம்புள்ள ஸ்ரீகோயிலுடனே. புண்ணியத்தானமும் - மந்தமுள்ள புண்ணியத்தானங்களும். திறவோருரைக்குஞ் செயல் - புரணம்.

கஅஉ - கூ. கொடித்தேர்.....ஒருபால்

(இ - ன்.) கூடாமன்னரொடு ஏனையோரும் அடித்தளநீக்குதற்குக் கொடித் தேர்வேந்தன் அருள் சிறக்க ஒருபக்கம்;

ஒம்பை அசையாக்கினுமமைபும்.

கஅச - சு. கண்ணு ளாளர்.....இசைசிறற் தொருபால்

கண்ணுளாளர் - மதங்கர்; ஆவார் பெரும்பாணர்; குமுலமுமென்ப. கருவிக்குவிவார் - தோற்கருவிவாசிப்பார். பண்ணியாழம்புலவர் - கட்டப்பட்ட யாழ்வாசிக்கவல்ல அறிஞர்.

(இ - ன்.) குமுலம் தோலும் நரம்பும் கண்டமுமென்னுமிவற்றை இசைக்க வல்ல இவர்களாலே அளந்தறிதலையிடு சிறப்பையுடைய இசைகள் மிக ஒருபக்கமென்க.

இவற்றையெல்லாம் சிறக்கவெனத் திரித்துக்கொள்க.

கஅஎ - அ. முழவுக்கண்.....ஆங்கண்

(இ - ன்.) கங்குலும் பகலும் இங்குள்ள நடக்கலான், முழவின் கண்கள் அடங்குதலின் திக் குறுந்தெருக்களும் நெருந்தோர்வீதிகளும் விழுவாற் களிப்பு மிக்க அகன்ற ஊரிடத்தென்க.

சிறக்க நீராட்டக் களிசிறந்தவியலுளென்க.

(கஅக) “காதற்கொழுநனை” என்பதுமுதல் (உ௦௩) “மதுகில்” என்னுத் தனையும் சிலேடை.

கஅக - கூ. காதற் கொழுநனை.....மாதவிதன்னோடு

(இ - ன்.) மாதவிமேற் சொல்லுமிடத்துத் தான் காதலிக்கப்பட்ட கொழுநனைப்பிரிந்து வேறுபாட்டால் அலருகுந் அழகிய வளைந்த மகரக்குழையை யுடைய மாதவியென்றும், குருக்கத்திமேற் சொல்லுமிடத்து எல்லாரும் காதலிக்குங்கொழுவியநனையார்தன்மையைவிட்டு முதிர்ந்த அராகாத வளைந்த அழகிய தனிரையுடையமாதவியென்றும் பிரிக்க.

நனை - அரும்பு. கண்ணகிப்பிரிந்து அலரையெய்துதலால் அலரெய்தாத மாதவி யென்றார். குருக்கத்தியை அலரெய்தாவென்றார், செவ்வியழியாமை பற்றி.

ககக - ௫. இவ்வளர் முல்லை.....பொழிலாட் டமர்ந்து

(இ - ன்.) முற்கூறியமாதவிபுடனே முல்லைமுதல் கழுநீர்புயள்ள பூப் பயின்ற பிணையலானே பொலிவுபெற்றுக் காமத்தாற்களித்து மகிழ்ச்சியெய்தி அழகிய நறிய விரைபடு பூம்பொழிலில் விளையாட்டை விரும்பியென்க.

இவ்வளர்தலை முல்லைமுதல் மூன்றுக்குமேற்றாக. மயிலை - இருவாட்சி. குழ்தல், வண்டின்றொழில். இதனை விரித்து எங்கும் ஒட்டுக. கோதையாகிய பிணையலனைப் பண்பொட்டுவிரிக்க; ஒழுங்குமாம்; ¹ 'கோதையருவி' போல. பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழில் - நறியவிநைபைப் பொதிந்த பூவையுடைய பொழில்; விகாரம். ஆட்டு - விளையாட்டு; ஆவது புணர்ச்சி.

ககக - ௭. நாண்மகிழ்நுக்கை.....புதுமணம் புக்கு

(இ - ன்.) நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும் இருப்பையுடைய நாளங்காடியிற பூவிற்குமிடங்களிற் பலபூமணமாகிய புதியமணத்தின் உள்புக்கு,

பூவிற்குமிடங்களைப் பூவின்மிகுதியாற் கானமென்றார்.

ககஅ - ௯. புனையும்.....நன்மொழி திளைத்து

(இ - ன்.) அகிறபுனக சாந்தென்னுமிவற்றின் செவ்வியாய்ப்புமிக்கு நகைத்து விளையாடும் திரளோடே காமக்குறிப்பாகிய மகிழ்ச்சிமொழியிலே இடைவிடாது பயின்றென்க.

புலராது - புலராமல்; செவ்வியாராமலென்றபடி திளைத்தல் - ஒரு தொழிலு இடைவிடாதுபயிதல்; ² "திளைத்தவர் பருகிய" என்றார் பிறரும்.

உரு - உரு குரல்வாய்.....திரிதரு மறுகில்

(இ - ன்.) குரலென்னுமிசையைப்பாடும் வாயையுடைய பாணரோடும் பரத்தரோடுந்நிரிகின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய கோவலனைப்போல இளியென்னு மிசையைப்பாடும் வாயையுடைய வண்டினுடும் இளவேனிலொடும் இந்நக ரிடத்து மந்தமாருதம் உலாவுதலைச்செய்யும் மறுகிடத்தென்க.

குரலுக்கு இளிகூறினார்; இளையாதனோக்கி. * பரத்தர் - கழிகாமுகர். திரி தருதல் - உலாத்ததல்.

மாதவிதன்னொடும் பயில்பூம்பிணையலாற பொலிந்து எய்தி அமர்ந்து புக் குச் சிறந்து திளைத்துப் பாணரோடும் பரத்தரோடுந்நிரிகின்ற ஒழுக்கத்தை யுடையகோவலனைப்போல வண்டினுடும் இளவேனிலொடும் மாருதம்திரிதரு மறுகிலென்க.

இச்செய்தென்னும் விளையெச்சங்களைத் திரிதருமென்னும் விளையொடு முடித்து அச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தையும் கோவலனென்னும் பெய ரொடு முடித்து அவனைப்போலத் திரிதருமென்க.

பாணர்க்கு வண்டிம், பரத்தர்க்கு வேனிலும், கோவலற்கு மாருதமும் உவமம்.

இனி, வீதிவருணனை கூறுவார்.

உ08 - எ. கருமுகில் சுமந்து.....உண்டுகொல்

(இ - ன்.) அழகிய வானத்திடத்தே திரியும் அரவாகிய பகை செறுமென் றஞ்சி ஆண்டித் திரியாமல் ஒரு பெரிய முகிலைச்சுமந்து சிறியமுயலையொழித்து இரும்புருங்கிலும் இரண்டு கருங்கயலினையும் இடையே ஒரு குமிழ்மலையையு மெழுதி இங்ஙனம்¹ உள்வரிக்கோலங்கொண்டு திங்களும் இந்நிலத்தே² திரிதரு கின்றதுகொல்லோவெனவும்,

உம்மை, சிறப்பு. கருமை - பெருமை.

உ09 - கக. நீர்வாய் திங்கள்.....உண்டுகொல்

(இ - ன்.) காமன்றன், முன்பு இறைவன் துதல்விழியானிழந்த மெய் பெறுதற்காக நாம் வாய்ப்புப்பெற்ற திங்களாகிய பெரியநிலத்தே சீர்மைவாய்ப் புப்பெற்ற துவலையையுடைய அமிர்தகலையினீரை மாந்தி வளரவளர்த்த வான வல்லி இந்நிலத்தே வருதலுமுண்டாயிற்றோதானெனவும்,

வளரவென ஒருசொல் வருவிக்க. மாந்தி மெய்பெறவெனினுமமையும். இதனை வானவல்லி என்றார், காமவல்லியுமுண்மைதோன்ற; வானவல்லி - மின் னுக்கொடி. உம்மை, சிறப்பு.

உகஉ - எ. இந்நில மன்னற்கு.....உண்டுகொல்

(இ - ன்.) வளத்தையுடைய இப்பதியிடத்தே திருமகள் வந்துபுகுதற்குக் காரணம் மிக்கநிலத்தையுடைய கரிகாலற்குத் தனதுவளங்காட்டவாயிருந்தது தப்பாடுதனக்கருதி எரிபோலும் நிறத்தையுடையதோர் இலவமலையையும் பல முல்லைமுகையையும் ஒழிந்தும் இரண்டு கரிய பெரிய குவளைமலையையும் ஒரு குமிழ்மலையையும் பூத்து இங்ஙனங்கொண்ட உள்வரிக்கோலத்தோடு கனது அன்பு மிக்கதுணையைத் தேடித் தமலம் திரிதலும் உண்டாயிற்றோதானெனவும்,

கள்ளக்கமலமென்றார், உருமாறித்திரிதலின்; கன்னையுடைய அக்கமலமென் பது இயல்பு. ஆங்கு - பூத்த அப்போதே. வளம் - செல்வமும் அழகும்.

உக3 - ஊ. மன்னவன்.....பெற்றியு முண்டென

இதற்குக் கொல்லென்னும் இடைச்சொல் வருவிக்க.

(இ - ன்.) முன்பு ஒடியொளித்த பருவாய்க் கூற்றம் தான் ஆணுருவோடு திரிந்து பல்லுயிரைப்பருகின் அரசன்செங்கோலை மறுத்ததாமென்று அதற்கு அஞ்சி மறைந்துகின்று பருகவேண்டிக் கடுத்தமுடமும் இடித்தகுரலுமொழித்து வாணகைமுகமும் யாழிசைமொழியுங்கொண்டு நகைத்து மிழற்றிப் பெண்ணுரு வோடு இந்த வீதியிற்றிரியுந்தன்மையும் உண்டாயிற்றோதானெனவும்,

¹ உள்வரிக்கோலம் - பாண்டவர்போல வேந்தருக்கொண்டு தடிக்கும்போலம்; ஸெப். அ. அக - அடிவாரி.)

பருகுங்கூற்றம் - பல்புயிரையும் ஒருவாயிற் பருகுங்கூற்றம்; பருவாய் - அங்கன் பருகுங்கால் அங்காக்கும்வாய். தன் அருந்தொழில் திரியாது ஆன்மையிற்றிரிந்து பெண்மையிற்றிரியுமெனினுமமையும். இதன்கருத்து:—கூற்றம் தன் கொலைத்தொழில்கெடாமல் ஆணுருக்கெடப் பெண்ணுருவால் திரியுமென்றபடி. அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில். நாணுடைக் கோலத்து நகை முகங் கோட்டியென்றது—ஒருருவைக் கோட்டுவார்க்கு நாணுடைமைகோட்டல் அரிதாகலின், முதலில் அதனைக்கோட்டிப் பின்பு அதனோடு நகைமுகத்தையும் கோட்டியென்பதாயிற்று.

கூற்றம் அஞ்சித் திரியாமற் கோட்டி யிழற்றிப் பெண்மையிற்றிரியும் பெற்றியென்க

மாருதம் திரிதலுமறுகில் திங்கனும் வல்லியும் கமலமும் கூற்றமும் திரிதலு முண்டுகொல்? வருதலுமுண்டுகொல்? திரிதலுமுண்டுகொல்? பெற்றியுமுண்டுகொலெனக் கூறியென்க.

இது, திங்கன்முதலியவற்றைப் பொதுமகளிருறுப்போடும் தொழிலோடு முறவித்துக் காருகர் புகழ்ந்து கூறுதலெனக்கொள்க.

உஉச - ரூச. உருவி லானன்.....நடுநாள்

(இ - ள்.) காமனுடைய ஒப்பிலாத பெரியசேனையாகிய பொதுமகளிர் ஊட லானாகிய மாறுபட்ட அமரை இங்ஙனம்புகழ்ந்துசொல்லி வென்று அவர்போகாமல் எதிர்நின்ற விலக்கிப் புணர்தலின் அவருடைய முலைமுதலியவற்றிலெழுதிய தொய்யின்முதலிய பத்திக்கேற்றுத் தமதுமார்பமுழுதும் உறுதலானே விருந்தொடுபுக்க கணவரோடே உடனுறைதலை மருவி வழிபாட்டோடும்பொருந் திப்புணர்ந்த அருந்திபோலும் கற்பையுடைய இல்லமைகளிறை அப்பெருந் தோட்கணவரே இம்மாதருடைய ஒளிபொருந்தியமுகத்து நீலமணிபோலும் இதழையுடைய குவளைப்போதுகள் புறங்கொடுத்துப்போதற்குக் காரணமாகிய கரியகண்களின் கடைச்சிவப்பு அவ்விருந்தால் தீர்ந்தகிலையாயின் இப்பெரிய நிலவெல்ல இதற்கு ஒரு மருந்தையும் தரவற்றேவெனத் தமதுநெஞ்சொடு கூறிச் செயலாற்றுகும்கூறும் விழா நடுநாளிலென்க.

இகலமராட்டி - மாறுபட்ட அமரைச்சயித்து; ஆடு - வென்றி; என்றது புலவியாலே கூடாதமகளிறை இங்ஙனம்புகழ்ந்து புலவியைத்தீர்த்தென்றபடி. எதிர்நின்ற விலக்கி - போகப்புக்கவர்களைப் போகாமல்விலக்கி. வரிகோலம், விளைத்தொகை. முழுமெயும் - மார்பமுழுதும்; ¹ “முழுமெயும் புன்க ணுற் றூர்க்கு” என்றார் பிறரும். உறீஇ-உறுவித்து; புணர்ந்தென்றபடி. தீர்ந்திலை, விகாரம். யாவதும் - சிறிதும்; உம்மை, சிறப்பு. மருந்தர் தருங்கொல் இம் மாரிலை வரைப்பெனத் தருதலை வரைப்புக்கேற்றுக. வரைப்பென்றார், வரைப்பி ணுள்ளாரை. நல்வினை - விழா.

கூட்டி விலக்கி உறீஇப் புக்க கணவர் நடுங்குநாளென்க.

¹ சிவகசிந்தாமணி, அககூ.

நிலவரைப்புக் தருங்கொல்லென்றார், சல்லியகரணி சந்தானகரணி சமனிய கரணி மிருதசஞ்சீவினி பென்னும் இவைமுதலிய மருந்துகளைத்தரும் நில வரைப்பு இவ்வூடன்முதலியவற்றிற்கு மருந்து தரமாட்டாதென்றற்கு.

இனி, திங்கள் வானவல்லிமுதலியவற்றைக் கூறுதலைக் கண்டோர்கூற் றுக்கி அவர் அங்கனங்கூற அக்நாமன்சேனையாகியமகளிர் மாறுபட்டித் தம் உறுப்புக்களால் அமரரச்செய்வித்து லீதியிற்போவாரைப் போகாமல் தடுத்த லின் அவருடைய முலையிலெழுதிய தொய்யிலுறுதலின் விருந்தொடுப்புக்கவெனி னுமமையும். இனி, இம்மகளிர் நெருங்குதலாலே மாந்தர் மாற்பாற்றள்ளிப் பெயர்கின்றவர் தம் மார்பிற் பொறித்தலாலெனவுமாம். இஃது, “உறுத்தலு மொன்றலும்” என்னும் ஆலிங்கனவிகற்பம்; ¹ பூசகார் தொருவர் பூசிற் றெழு வர்த மகலம் பூசி, மாசன மிடம்பெ ருது வண்கடை மலிந்த தன்றே” என்றார் பிறரும். உடனுறைவுமீஇயெனவே ஊடநீர்தலும் ஒழுக்கொழிபுணர்ந்த வெனவே காட்டிற்றுஞ்செய்து கதம்படாராதலிற் புலவி துனியிற் செல்லாது ஊடலுணர்ந்தமையும் விளங்குகின்றன.

உருரு - ௪0. உள்ளாக நுறுந்தாது.....விழவுநா ளாகத்தென்

(இ - ள்.) ¹ இந்திரனுடைய விழாநாளாகத்து உள்ளுள்ள நறிய தாதுகள் மதுவையூறிப் பிலிற்றுதலால் அகநிறைந்து மீது அழியப்பொழிய நின்றிருநிங் கும் கழுநீரினைப்போலக் கண்ணகியுடைய கருங்கண்ணும் மாதவியுடைய செங் கண்ணும் உண்ணிறை கரத்தலானே இதயத்தையொளித்து நீரையுருத்தன ; அவையே முன் எண்ணியமுறையே இடமும் வலமும் துடித்தனவென்க.

அழிந்து, அழிய.

‘தாதெறிப்ப’ என்றுபாடமோதித் தாது ஒளிவிடவெனப் பொருளுரைப் பாருமுளர். கழுநீர்போலவென்றது, ஊறி நிறைந்து இத்தினின் தும்புநிந்து சிந்துதலின். நடுங்குமென்றார், மல்கிநின்ற அலைந்துசிந்துமாகலின். கருங்கண் செங்கணென்றார், இருவர்க்கும் கூட்டமின்னமையும் உண்மையுமுணர்த்தற்கு. இடத்தினும் வலத்தினுந்துடித்தனவென்றார், மேல் இருவர்க்கும் கூட்டமும் பிரிவு முணர்த்தற்கு. விழவுநாளாகத்தென்றார், தீர்த்தத்தின்முன்னுள்ளென்பது உணர்த்தற்கு

¹ சேவகசித்தாமணி, ௧௧௬.

¹ பண்டைக்காலத்தில் என்னகரத்து விழாக்கொண்டருள வேண்டுமென்றிரத்த ஓருசோழன் வேண்டுகோளுக்கு இந்திரன் உடன்பட்டானென்பதும், அதுதொடங்கி இவ்வித்திரவிழா இக்காலிரிப்பும்பட்டினத்து நடைபெற்றவருகின்றதென்பதும் மணி மேலை விழாவறைகாதையால் விளங்குகின்றன. இந்திரவிழாவுண்டென்பதை வான் மீடு, காளிதாசர் முதலியோர் தத்தம் அலகனிற் குறிப்பித்திருக்கின்றனர்; தச்சினூர்க் கிளியரும், “மருதநிலத்திற்குத்தெய்வமாக ‘ஆடலும்பாடலும் ஊடலும்உணர்தலும்’ உன்னிட்ட இன்பவினயாட்டு இனிதினுக்குமிமையோர்க்கும் இஞ்ஞரவெறிவிக்ரும் இறைவனுடைய இந்திரனை ஆண்டபெயர்விழவுசெய்து அழைத்தலின், அவன்வெளிப் படுமென்றார்; அது “வையைப் புதுப்புன லாடத் தலிர்த்தமை, தெய்வத்திற் நேற்றித் தெனிகு” எனஇந்திரனைத் தெய்வமென்றதனாலும் இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதையாது ளுணர்க” என்றுஎழுதிப்புகுகின்றனர் (தொல். அகத். கு. டு. உரை.)

(க) மடந்தை (ச) போர்த்த படாத்தைப் போகநீங்கி (க) ஒளி (ரு) உச்
சித்தோன்றிப் (க) பரப்பச் (கக) சொரிந்து (எ) ஆழிப் (எரு) பெயர (அக)
நலங்கொளவைத்து (அஅ) ஊட்ட (கக) மண்டபமன்றியும் (கச) மன்றத்
தும் பலியுறீஇ (கசஉ) ஏற்றிச் (கசச) சாற்றி (கசக) எடுத்து (கக) ஈண்டிக்
(ககஉ) கொள்கொன (ககஅ) ஆட்டக் (கஅஅ) கனிசிறந்த வியலுளாங்கண்
(உக) திரிதருமறுகில் (உஉக) உண்டுகொலென்று (உஉச) சேனை (உஉரு)
ஆட்டி விலக்கி (உஉச) உறீஇப் (உஉஎ) புக்க கணவர் (உகச) நடுங்குநாள்
(உகஅ) உருத்தனவாகிய (உகஎ) கருங்கண்ணும் செங்கண்ணும் (உச) விழா
நாளகத்து (உகக) இடத்தினும் வலத்தினும் அடித்தனவென வினைமுடிக்க.

இஃது, எல்லாவடியும் அளவடியாய் வந்துமுடிதலின், நீமைண்டில
ஆசீரியப்பா

ரு—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை முற்றிற்று.

க ட லா டி க ா தை.

வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ் சேடிக்
 கள்ளவிழ் பூம்பொழிற் காமக் கடவுட்குக்
 கருங்கய நெடுங்கட் காதலி தன்னொடு
 விருந்தாட் டயருமோர் விஞ்சை வீரன்
 டு நென்றிசை மருங்கினோர் செழும்பதி தன்னு
 ளிந்திர விழவுகொண் டெடுக்குநா ளிதுவெனக்
 கடுவியை யவுணர் கணங்கொண் டெண்டிக்
¹ கொடுவரி யூக்கத்துக் * கோநகர் காத்
 தொடுகழன் மன்னற்குத் தொலைந்தனராதி
 கடு நெஞ்சிருந் கூட நிகர்த்துமேல் விட்ட
 வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதந்
 திருந்துவே லண்ணற்குத் தேவ னேவ

க. வியன்பெருஞ்சேடி - அதன்று உயர்ந்த வட்சேடி.

உ. காமக்கடவுள் - காமதேவன்.

சு (பா) விருந்தாட்டமரும் - விழாக்கொண்டாடிப்போதும். விஞ்சை
 வீரன் - விச்சாதரவீரன்.

டு. செழும்பதி - காவிரிப்பூம்பட்டினம். சு. கொண்டு - கருதி.

அ. கொடுவரியூக்கத்து - புலுவலியால். கோநகர் - அமராபதி.

க. (பா) அண்ணல் - சோழன். எ - க. அவுணர் தொலைந்தனராதி.

கடு. இவனெஞ்ச இருண்டமயங்க. நிகர்த்து - தம்மிலொத்து.

கக. வஞ்சம்-இருளாகவரவிட்டவஞ்சம்; என்பது அந்தகாரத்தைப்பண்ணி
 வருவதோராயுதம்; தாமசாத்திரம். அவன்மேல் அசுரர்விட்ட வஞ்சத்தைமாற்
 ரின பூதமென்க.

கஉ. திருந்துவேண்ணற்கு - சோழன்பொருட்டாக.

¹ எ - கக=கெவ். டு: கடு - எ; "கொடித்தேர்த்தானக் கொற்றவன் தயரம்,
 வீடுத்தபூதம்" (மணி. க. கக - உ0)

(பி - ம.) * 'கோணகர்',

விருந்துபலியுண்ணுமிடனும் காண்கு
மமரா பதிகாத் தமரனிற் பெற்றுக்

௧௫ தமரிற் * றந்து தகைசால் சிறப்பிற்
பொய்வகை யின்றிப் பூமியிற் புணர்த்த
வைவகை மன்றத் தமைதியுங் காண்குது
நாரதன் வீணை நயந்தெரி பாடலும்
தோரிய மடந்தை வாரம் பாடலும்

௨௦ மாயிரங் கண்ணோன் செவியக நிறைய
நாடக முருப்பசி நல்கா ளாகி
மங்கல மிழப்ப வீணை மண்மிசைத்
தங்குக விவளெனச் சாபம் பெற்ற
மங்கை மாதவி வழிமுதற் றோன்றிய

௨௫ வங்கர வல்கு லாடலும் காண்குதுந்
துவரிதழ்ச் செவ்வாய்த் துடியிடை யோயே

௧௬. இருந்துபலியுண்ணுமிடனும் காண்போமென்க.

௧௭. அமராபதிகாத்து - தேவலோகத்தைக்காத்து. அமரனிற் பெற்று - அமரனிடத்திலேபெற்று.

௧௮. தமரிற்றந்து - சோழன்மரபினுள்ளாரால் தரப்பட்டு.

௧௯. ஐவகைமன்றத்தமைதி - ஐந்துவகைப்பட்ட மன்றத்தின் சிறப்பு.

அமராபதிக்கு அசுரரால்வந்த இடர்நீக்கி இந்திரனேபெற்று இவன்மரபினுள்ளாராற்றரப்பட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலேபெறவைத்த ஐவகைமன்றமும் காண்போமென்க.

௨௦. நாரதன்வீணை - நாரதமுனிவீணை நயந்தெரிபாடலும் - நயந்தெரியப் பட்டபாடலும்.

௨௧. தோரியமடந்தை - பற்றுப்பாடுவாள்.

௨௨. ஆயிரங்கண்ணோன் - இந்திரன். செவியகநிறைய - செவியிடம் நிறையும்படி.

௨௩. நாடக முருப்பசி நல்காளாகி - நாடகமாடுமுருப்பசி பாடி ஆடிக் கிரும்பாளாதலால்.

௨௪-௬. அதற்குக்காரணமான சயந்தனிடத்தே புகுஞ்சாபத்தால் வீணை சாபம்பட்டு அம்பணமாயதென்க; வீணை மங்கலமிழப்பச் சாபமீட்டென்று மாம்.

௨௫. அவள்வழி வந்ததுமயின், இவள் பெயரும் மாதவியாயிற்றென்க.

- யமரர் தலைவனை வணங்குதும் யாமெனச்
 சிமையத் திமையமுஞ் செழுநீர்க் கங்கையு
 முஞ்சையம் பதியும் ¹விஞ்சத் தடவியும்
- ௩௦ வேங்கட மலையுந் தாங்கா விளையுட்
 காவிரி நட்டுங் * காட்டிப் பின்னர்ப்
 பூவிரி படப்பைப் புகார்மருங் கெய்திச்
 சொல்லிய † முறைமையிற் றெழுதனன் காட்டி
 மல்லன் மூதூர் மகிழ்விழாக் காண்போன்
- ௩௧ மாயோன் பாணியும் வருணப் பூதர்
 நால்வகைப் பாணியு நலம்பெறு கொள்கை
 வானூர் மதியமும் ‡ பாடிப் பின்னர்ச்
 சீரியல் பொலிய நீரல நீங்கப்
 பாரதி யாடிய பாரதி யரங்கத்துத்
- ௪௦ திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட
 வெரிமுகப் பேரம் பேவல் கேட்ப
 வுமையவ் னொருதிற் றாக வேங்கிய
 விமையவ னாடிய கொடுகொட்டி யாடலுந்
 தேர்மு னின்ற திசை முகன் காணப்
- ௪௧ பாரதி யாடிய வியன்பாண்ட ரங்கமுங்
 கஞ்சன் வஞ்சங் கடத்தற் காக

௨௭. இங்குப் பூசைகொள்ளுகின்ற இந்திரனைவணங்குதுமென்று.

௩௦. தாங்காவிளையுள் - சிலம்பொழுத விளைச்சல்.

௩௧. தொழுதனன்காட்டி - இந்திரனைத்தொழுது பின்பைக்காட்டி.

௩௨. மாயோன்பாணி - திருமாயைப்பாடுந் தேவபாணி. வருணப்பூதர் - நால்வகைவருணத்துப்பூதர்.

௩௩. வானூர்மதியம் - சந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி. பாடி - இம்மூவகைப் பாணியும்பாடி.

௩௪. சீரியல்பொலிய - தாளவியல்பு பொலிவுபெற. நீரலநீங்க - நீரல்லாதனநீங்க; நீரல்லாதன - அவதாளம்.

௩௫. பாரதி - பைரவி. அரங்கம் - சுடுகாடு. இவளாடுதலாற் பாரதியரங் கென்று சுடுகாட்டுக்குப் பேராயிற்று.

௪௦. திரிபுரமெரியத் தேவர்வேண்டிதலால்.

௪௧. ஏவல்சேட்ப - சுட்டவளவிலே. ச௨. ஒருதிற்றாக - ஒருபக்கமாக.

௪௨. தேர்முன் - தேரிடம். தேர்த்தட்டே அரங்கமாக.

¹ பெருங். இ. க: இட. (பி - ம.) * 'காட்டிய' † 'முறையிற்' ‡ 'பாடியபின்னைச்'.

வஞ்சன வண்ண னுடிய வாடலு
எல்லியத் தொகுதியு * மடிணற் கடந்த
மல்லி னுடலு மாத்தூ னடுவ

௫௦ னீர்த்திரை யரந்தத்து நிகர்த்தமுன் னின்ற
சூர்த்திரங் கடந்தோ னுடிய துடியும்
படைவீழ்த் தடிணர் பையு னெய்தக்
குடைவீழ்த் தவரமு னுடிய குடையும்

௫௫ நீணில மளந்தோ னுடிய குடமு
மாண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக்
காம னுடிய பேழ யுடலுங்
காய்சின வடிணர் கடுந்தொழில் + பொரு அண
மாயவ ளாடியு முரக்க லாடலுஞ்
௬௦ செருவெங் கோல மடிணர் நீங்கத்
திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவையு
வயலுழை நின்ற வடக்கு வாயினு
ளயிராணி மடந்தை யாடிய கடையமு
மவரவ ரணியுட னவரவர் கொள்கையி
௬௫ நிலையும் படிதமு நீங்கா மரபிற்

சஎ. அஞ்சனவண்ண னுடியவாடல் பத்துள்.

சஅ. அல்லியத்தொகுதி-அல்லியவாடல்; யாணையமருப்பொசித்தாடல்.

௫௬. குடைவீழ்த்து - குடையைத்தாழ்த்து.

௫௭ - ௫. உலோகங்களாலும் மண்ணாலும் குடங்கொண்டு வாசுதேவ குழைந்து.

௫௮ - ௬. அடிணர் பாம்புந்தேளும்விடத் தூர்க்கை மரக்காவின்மேனின் குழைஞர்.

௫௯ - ௭. திருமகன், செருத்தோலம் அடிணர்நீங்கப் பாவையாகவாடியது.

௬௦ - ௬. † வானபுரத்து வடக்குவாயிலிடத்துநின்ற கடைசியர்வடிவு கொண்டு அயிராணியாடிய கடையமும்.

1“கடையமயி.....பதினொருகூத்து.” இவை, நிலையின்றால் பதம்வீழ்ந் தாடலென இருவகைய. அவை: “அல்லியம்.....ஆறு.” “துடி.....ஐந்து”

1 செல்ப. பக். அக.

(பி - ம்.) * ‘அடிணரைக்கடத்தோள்’. † ‘பொருஅமாயவன்’, ‡ ‘வானபுரத்து’

பதினோ ராடனும் பாட்டின் பஞ்சியும்
விதிமாண் கொள்ளையின் விளங்கக் காணிய்
தாதவிழ் பூம்பொழி சிறந்தியான் கூறிய
மாதவி மரபின் மாதவி யிவனென்னக்

௭௦ காதலிக் குரைத்துக் கண்டிமகிழ் வெய்திய
மேதகு சிறப்பின் விஞ்சைய * னன்றியு
மந்தரத் துள்ளோர் ரறியா மரபின்
வந்து காண்குதுஉம் வானவன் விழவு
மாடலுங் கோலமு மணியுங் † கடைக்கொள

௭௧ ஆடற் கோலமோ டிருந்தோ னுவர்ப்ப
பத்துத் துவரினு மைந்து விரையினு
முப்பத் திருவகை யோமா விகையினு

௭௨ அந்தரத்துள்ளோர் - தேவர்கள்.

௭௨ - கூ. அறியாமரபின்... விழவு - பிறறியாமல் வந்துகாணும் விழவு.

(ச) விஞ்சைவீரன், தெய்வயாக்கையை மறைத்துவந்து (௨௪) வணங்குது
நாமெனச்சொல்லிக் (கக) காட்டிப் பின்னர் (க௨) புகாரெய்தி (கச) விழாக்
காண்போன் இவற்றைக் (க௪) காணுமென்று (௭௦) காதலிக்குரைத்துக் கண்டு
மகிழ்வெய்திய (௭௧) விஞ்சையென்க.

(க௮) நீரலரீங்க (கச) அவரவரணியுடனாய் (க௫) நிலையும் படிதமும்
நீங்காமரபினையுடைய (கசு) பதினோராடலுமெனக்கட்டுக.

௭௪. (௮) ஆடற்கோலம் - மாதவி பதினோராடலுக்குக்கொண்ட கோலம்.
அணி - ஆடுங்காலத்துப் பிறக்குமணி; பாவரசம். கடைக்கொள - முடிந்தவன்
விலை.

௭௫. ஊடற்கோலமோடிருந்தோன் - கோவலன். அவனுடுதற்குக் கார
ணம், திருநாள்முடிதலான் வந்தவெறுப்பு; இவள் ஆடலிற் காலரீட்டத்தலானும்
பலரும் இவளைப்பற்றிப்பார்த்தலிற் பொருமையானும் வந்தவெறுப்புமாம்.
உவப்ப - அவனுடறிந்து உவகையெய்தும்படி.

௭௬. பத்துத்துவராவன:—“பூவந்தி திரிபலை புணர்செக் கருங்காலி;.....
துவரே.”; “மாந்தளிர்.....முப்பழஞ் சீர்த்த முத்தக்காசு” எனவுங்கொள்க.
ஐந்துவிரையாவன:—“நறுமபிசி குகண நந்தோட்ட மாஞ்சி, வெதுவெதுவா
வெண்ணை விரை.”; “கோட்டம்.....விரை” எனவுங்கொள்க.

௭௭. முப்பத்திருவகை ஓமாவிகையாவன:—“இலவங்கம் பச்சிலை.....
நன்னு மரத்தை நறுமபிசி - நெண்ணும், குடசம் வசுவாசி நிம்பு.....
சண்பகமுகையோ, டெண்ணுஞ் குமோமா விகை”

(பி-ம.) * ‘அன்பிதந்தாய்’ † ‘கடைக்கொள’

* முறின நன்னீ ருரைத்தநெய் வாச

நாறிநுங் கூந்த னலம்பெற வாட்டிப்

அ0 புகையிற் புலர்த்திய பூமென் கூந்தலை

வகைதொறு மான்மதக் கொழுஞ்சே னாட்டி

யலத்தக மூட்டிய வஞ்செஞ் சீறடி

நலத்தகு மெல்விந னல்லணி செறிஇப்

¹ பரியக நூபுரம் பாடகஞ் சதங்கை

அ1 யரியகங் காலுக் ! கமைவுற வணிந்து

குறங்கு செறிதிரள் ! குறங்கினிற் செறித்துப்

பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்

நிறங்கொள் பூந்துகி னீர்மையி லுடவித்

காமர் கண்டுகை தன்னொடு பின்னிய

கூ0 நாமணித் தோள்வளை தோளுக் கணிந்து

மத்தக மணியொடு வயிரங் டி கட்டிய

சித்திரச் சூடகஞ் செம்பொற் கைவளை

எஅ. உரைத்த - தேயத்த. நெய்வாசம் - புழுகுநெய்.

இவற்றின் (எஅ) ஊறியநீராலே (எக) ஆட்டியென்க.

அ0. புகையிற்... ..கூந்தலை - அகிற்புகையாலுலர்த்தியகூந்தலை.

அஉ. அலத்தகம் - செம்பஞ்சி; அரத்தகமெனவுமாம்.

அக. மெல்விநனல்லணி - கான்மோதிரம்.

அச. பரியகம் - காற்சவடி. நூபுரம் - சிலம்பு.

அஞ. அரியகம் - பாதசாஸம்.

அக. (ப1). குறங்குசெறியணி - கவான்செறியாபரணம்.

அஎ. முத்தரை - அரையின்முத்துவடம்; பிறங்கியமுத்து - பெரியமுத்து.

அஎ - அ. முப்பத்திரண்டிவடத்தினுஞ்செய்த விரிசிகையென்கின்ற மேகலை யைப் பூந்துகிலுள்ளுடுத்து; உடுத்தல் - சூழுதல். பெரிய முத்துவடம் முப்பத் திரண்டையுடைய அரையிலே பூந்துகிலையுடுத்தென்றுமாம்.

அக - கூ0. காமர் கண்டுகை.....தோள்வளையென்றுத - கழுத்துவடத் தின்பின் தாலிக்கு இரண்டிபக்கமும் பகுத்துப்போந்து வாருவையத்தோடு தொடங்கிக்கிடப்பதோராபரணம்; காமர்கண்டுகையுடனே மணிநெருங்கின தோள்வளையைத் தோளுக்கணித்தென்றுமாம்.

கக. மத்தகமணி - உச்சியிலேவைத்த மாணிக்கம்; மத்தகத்தையுடைய சூடகத்துச்சியிலேபுள்ளமணியோடு வயிரங்கட்டிவலுமாம்.

கஉ. கைவளை - சந்துக்காரை.

¹ அச - இ-நன். கு. ச0உ - மயிலுதாதருரை, மேற்.

(பி - ம்.) * 'ஊறிய' + 'அமைவ' : 'குறங்கினுக்கமைத்து' & 'குவித்தியு'.

பரியகம் வால்வீன பவழப் * பல்வீன
யரியிர் முன்னைக் கமைவுற வணிந்து
கூடு வாளைப் பருவாய் வணக்குறு மோதிரம்
கேழ்கினர் செங்கேழ் கிளர்மணி மோதிரம்
வாங்குவில் வயிரத்து ¹ மரகதத் தாள்செறி
கார்தண் மெல்விரல் கரப்ப வணிந்து
சங்கிலி நுண்டொடர் பூண்டுடன் புனைவினை
க00 யங்கழுத் தகவயி னுரமோ டணிந்து
† கயிற்கடை யொழுதிய காமர் தூமணி ,
செயத்தகு கோவையிற் சிறுபுற ‡ மறைத்தாங்
கந்திர நீலத் திடையிடை § திரண்ட
சந்திர பாணி || தகைபெறு கடிப்பினை
க00 யங்கா தகவயி னழுகுற வணிந்து
தெய்வ வுத்தியொடு செழுநீர் வலம்புரி

கூ. பரியகம் [=பாசித்தாமணி]; கைச்சரியுமாம். வால்வீன - சங்க
வீன. இதுவும் ஒரோவொன்றிடுவார்கள். பவழப்பல்வீன - கடகவீன.

கூடு. * வாளைப்பருவாய் மோதிரம் - முடக்குமோதிரம்.

கூசு. கேழ்கினர் செங்கேழ் கிளர்மணிமோதிரம் - செங்கேழ்மணியை
யுடையமோதிரம்; அவை இரத்தினங்கட்டின அடுக்காழி. முன்னிற்கேழ்
மோதிரத்திற்கேற்றாக.

கூஎ. வாங்குவில்வயிரம் - துடங்கின ஒளியையுடைய வயிரம். மரகதத்
தாள்செறி - மரகதத்தையுடைய தாள்செறி. இவை மரகதநாயகமாகிய வட்
டப்பூ.

கூஅ. விரல்கரப்ப - விரல்மறைய.

கூக. சங்கிலி - வீரச்சங்கிலி. (111) நுழைவினை நுண்டுடன் - நுண்ணிய
தொழிலையுடைய ஞாண்.

க0க - உ. கயிற்கடையொழுதிய கோவை - கழுத்தாபரணங்களிற் கொக்கி
வாய்முத்தாரமாகச் செய்ததிலே நவரத்தினங்களைக் கோத்து முதுகுமறைய
விடும் பின்னாலி.

க0க - ச. இந்திரநீலக்கடிப்பினை - நீலக்குதம்பை. இடையிடை திரண்ட
சந்திரபாணியென்னும் நாமவேறுபாட்டையுடைய வயிரம்முழுதும் கட்டின
கடிப்பினை; இவை இரண்டும் இரண்டுகாதினனிக

க0சு. தெய்வவுத்தி - சீதேவி.

¹ "மரகதமணித் தாள்செறித்த மணிக் காத்தன் மெல்விரல்கள்" (செல். எ. க.)

² "சுருவேமெழுதியமோதிரத்தொட்டான்" (செ. அச.)

(பி - பி.) * 'பல்வடம்' † 'கயிற்கடை' ‡ 'மறைபுயித்திர' § 'மெத்த'
|| 'தகைப்பணி'

தொய்யகம் புல்லகர் * தொடர்ந்த தலைக்கணி
மைலீ ரோதிக்கு மாண்புற கணிந்து
கூடலு மூட்டலும் கோவலம் கணித்துப்
கக: பாடமை சேக்கைப் பள்ளியு னிருந்தோ
ஞருகெழு மூதா றுவவுத்தலை வந்தெனப்
பெருநீர் போகு மிரியன் மாக்களொடு
மடலவிழ் கானற் கடல்விளை யாட்டுக்
காண்டல் விருப்பொடு வேண்டின ளாகிப்
கக: பொய்கைத் தாமரைப் புள்வாய் புலம்ப
வைகறை யாமம் வாரணங் காட்ட
வெள்ளி விளக்க நள்ளிருள் கடியத்
தாரணி மார்பொடு பேரணி யணிந்து
வான வண்கைய னத்திரி யேற
கஉ: மானம் நோக்கியும் வைய மேறிக்
கோடிபல வடுக்கிய கொழுநீதிக் குப்பை
† மாடமலி மறுகிற் பீடிகைத் தெருவின்
மலரணி விளக்கத்து மணிவிளக் கெடுத்தாங்
கலர்கொடி யறுகு நெல்லும் வீசி

கௌ. தொய்யகம் தலைப்பாளை. புல்லகம் - தென்பல்லி வடபல்லி
தொடர்ந்தலைக்கணி - இவைமுதலிய தொடர்ந்தலைக்கணிகளை.

கௌ. மாண்புறவணிந்து - அழகுபெறவணிந்து.

கக. உவவுத்தலை - உவவுக்காலம்; ஏழாவது இடமும்பொருளும் காணத்
துடன்மயங்கும்.

கக. பெருநீர்போகும், ஏழாவதிரண்டாவதுடனே மயங்கிற்று. பெரு
நீர் - கடல். இரியன்மாக்கள் - தீர்த்தமாடவிரைந்து போம்பொழுது விளையாடு
சனம்

கக. விளையாட்டு - பிறர்விளையாடல். கக. புள்வாயொலிப்பு.

கக. யாமம் - யாமத்தை. கக. வெள்ளியெழுந்தவிளக்கம்.

கக. வண்கையன் - கோவலன். அத்திரி - கோவேறுகழுதை. அந்தரத்தை
குதிரையில் ஒருசாதி.

கஉ. வையம் - தேர்; கொல்லாவண்டியுமாம்; கூடாரப்பண்டியுமாம்.

கஉ. மலரணிதல் (பா) அகல்விளங்கியவிடத்திலே.

கஉ. கீரி - தாவி.

கஉ. மங்கலத் தாயியர் தங்கல னெலிப்ப

விருப்புடை மருங்கினுக் திரிவனர் பெயருந்

திருமக னிருக்கை செவ்வனங் கழிந்து

மகர¹ வாரி வளந்தக் தோங்கிய

நகர விதி² * நடுவுட் போகிக்

கங. கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் † மாக்கள்

வேலை வாலுத்து விரிதிரைப் பரப்பிற்

கூல மறுகிற் கொடியெடுத்து துவது

மாலைச் சேரி மருங்குசென் றெய்தி

! வண்ணமுஞ் சார்து மலருஞ் சுண்ணமும்

கங. § பண்ணியப் பகுதியும் பகர்வோர் விளக்கமுஞ்

செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமும்

காழியர் மோதகத் துழுறு விளக்கமும்

கூலியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமு

நொடைநவின் மகடீடக் கடைகெழு விளக்கமு

கசு. மிடைபிடை மீன்னிலை பகர்வோர் விளக்கமு

* || மிலங்குரீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்

விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்றிமில் விளக்கமு

மொழிபெயர் தேத்தோ மொழியா விளக்கமும்

கஉ. திருமகளிருக்கை - சீதேவிகுடியிருப்பான பீடிகைத்தெருவென்க. இவை பட்டினப்பாக்கம்.

கஉ. நகரவிதி - மருவூர்ப்பாக்கவிதி.

கங. கொடியெடுத்து துவதும் - இன்னவுளவென்று கொடிக்கட்டியெடுத்தச் சரக்குக்களது நன்மையைறிவிக்கும்.

கங. மாலைச்சேரி - ஒழுங்குபட்ட பரதேசிகளிருப்பு.

கங. காழியர் - பிட்டுவாணிகர். ஊழுறுதல் - குடைதல்.

கங. (பா) கூலியர் காரகற் குடைகால்விளக்கு - அப்பவாணிகர் காரக லொன்றத் தன்னைக்கடைநிதிட்ட விளக்கு.

கங. நொடைநவில்.....கடை - பலபண்டமும் விற்பார்கடை;

கசு. [பாரடைவலைபுமாம்.]

கசு. கலங்கரை விளக்கம் திக்குக்குறி காட்டிக்கலத்தை அழைக்கிற விளக்கம்.

கசு. (பா) மொழிபெயர் - தேனத்தோர் - பரதேசிகள். ஒழியாவிளக்கு - விழவிளக்கு.

¹ 'வாரிவனம்.' திருக். கசு. ² 'சிலப், இ. கசு. ³ "இரவின் மூட்டிய விலங்குடைர் குெகிழி புரவுதி ருவுத்தோடுலைக் கரைபுத்தறை" (பெரும்புள்ளி, கசு. க - இசு.) (பி - ம.) * 'நடுவுட்' † 'மாக்கள் கலந்திருத்தறையும் விலங்குநீர்வரைப்பின்வெண்' ‡ 'வங்குமுருகு கண்ணமுத்தண்ணதஞ்சாத்தமும்'. § 'பண்ணியத்தொகுதியம்'.

|| 'விலங்குரீர்.'

- கழிபெரும் பண்டங் காவலர் * விளக்கமு
 கசடு மென்னுவரம் பறியா வியைந்தொருங் கீண்டி
 யிடிக்கலப் பன்ன வீரயிர் மருங்கிற்
 கடிப்பகை காணுங் † காட்சிய தாகிய
 விரைமலர்த் தாமரை ‡ வீங்குரீர்ப் பரப்பின்
 மருத வேலியின் மாண்புறத் தோன்றுங்
 கடும கைதை வேலி நெய்தலங் கானற்
 பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி பொருந்தி
 நிரைநிரை § யெடுத்த புரைதீர் காட்சிய
 மலைப்பஃ றுரமுங் கடற்பஃ றுரமும்
 வளந்தலை மயங்கிய துளங்குகல விருக்கை
 கடும யரசிளங் குமரரு முரிமைச் சுற்றமும்
 பரத குமரரும் பல்வே ருயமு
 மாடுகள மகளிரும் பாடுகள மகளிருந்
 தோடுகொண் மருங்கிற் || சூழ்தா லெழினியும்
 * விண்பொரு பெரும்புகழ்க் கரிகால் வளவன்

கசடு என்னுவரம்பறியா - அளவறியா.

கசக. இடிக்கலப்பு - மாவைத்தம்மிற்கலத்தல். அயிர் - நுண்மணல்.

கக௭. சிறுகடுகுகாணுங்காட்சியையுடையதாகி.

ககடு - டு. விளக்கங்களிண்டி நுண்மணலில்வீழ்ந்த வெண்சிறுகடுகைப் பன்றம்காணும் காட்சியதாக; இத்தனாலே தாமரைபூத்த மருதநிலம்போலத் தோன்றும் நெய்தனிலம்; கைதைவேலியையுடைய நெய்தலங்கானல்; விளக்குக்களின்மீடிக் கடிப்பகைகாணுங்காட்சியையுடையதாய் மருதவேலிபோலத் தோன்றுமென்ற இஃது இடத்தினிகழ்பொருளின்வினையை இடத்திலேயேற்றிற்று.

கடுக. பொய்தல் - விளையாட்டு.

கடு௦ - டுக. விளையாட்டாயத்துடனேசென்று கானலைப்பொருந்தி.

கடு௨. (பா) நிரை தலை யெடுத்த - நிரையாக இடத்திற்குவித்த

கடு௩. தாரம் - பலபண்டம்.

(கடு௨) நிரையாகக்குவித்த (கடு௩) மலைவளமும் அலைவளமுமென்க.

கடு௪. துளங்குகலவிருக்கை - கலமசெகிற இருக்கை.

கடு௫. தோடுகொண்மருங்கு - தொகுதலையுடைய கடற்பக்கம்.

* கடு௧ - கூ "சூழார் முன்றுறைந், கலிகொன் சுற்றமொடு கரிகால் காணத், தன்பதங்கொண்டி" (அகநா. ௧௭௧.)

(பி - ம்.) * 'விளக்கமு, தன்வினைக்கம்பியர் செய்வினைவினக்கமு, மென்னு'.

† 'காட்சியதாகி' ‡ 'விளங்குதீர்' § 'அடுத்த' || 'சூழ்தால்'

- கக௦ ¹ தண்பதங் கொள்ளுந் தலைநாட் போல
வேறுவேறு கோலத்து வேறுவேறு கம்பலை
² சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றிக்
கடற்கரை மெலிக்குங் காவிரிப் பேரியாற்
றிடங்கெட வீண்டிய நால்வகை வருணத்
கக௧ தடங்காக் கம்பலை யுடங்கியைந் தொலிப்பக்
கடற்புலவு கழிந்த மடற்பூந் தாழைச்
சிறைசெய் வேலி * யகவயி னான்கோர்
புண்ணை நீழற் புதுமணற் † பரப்பி
லோவிய வெழினி சூழவுடன் போக்கி
க௭1 விதானித்துப் படுத்த வெண்கா லமனியிசை
வருந்துபு நின்ற வசந்த மாலைகைத்
திருந்துகோ னல்லியாழ் செவ்வனம் வாங்கிக்
கோவலன் நன்னெடுங் கொள்கையி னிருந்தனன்
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென்.

கக௦. தண்பதங்கொள்ளும் - புதுப்புனலாடும்.

க௭௮ - க௭௭. எழினிக்கணுண்டாகிய வேறுவேறுகம்பலையானது வீறு
பெறத்தோன்றி அடங்காக் கம்பலையோடுகூடி ஒலியாறின்கவென்க.

கக௧. கடற்கரையை மெலிவிக்குமென்க.

க௭௧. ஓவியவெழினி - சித்திரப்பணி யெழுதின திரை; ஆவது † மசகாரி.

க௭௧. வருந்துபுநின்ற - வழிவந்ததனால் வருந்திநின்ற. வசந்தமாலை -
பாதிவியின் சேடி.

க௭௨. செவ்வனம் [=வாநசெபம்.]

(௭௭) ஊடற் கோலமோடிருந்தவனுவப்பக் (௧௦௧) கடலும் ஊடலுமனித்
துப் (க௧௦) பள்ளியுளிருந்தோள் (௧௧௧) உவவுத்தலைவந்ததாகக் (௧௧௧) கடல்
வீளையாடல் (௧௧௨) காண்டல்வேண்டி (௧௧௮) அணிந்து (௧௨௦) வைபமேறித்
(௧௨௨) தெருவினைக் (௧௨௭) கழிந்து (௧௨௯) நடுவட்டுபாகி (௧௩௧) எய்திக்
(௧௩௦) கானலில் (௧௩௧) ஆயமொடுபொருந்திப் பின் (௧௩௮) மணற்பரப்பிலே
(௧௪௦) அமனிமீதே (௧௪௨) யாழ்வாங்கிக் (௧௪௩) கோவலன் நன்னெடுங்குந்தா
னெனக் கூட்டுக.

¹ "தண்பதங்கொள்விழவர்" சிலப். எ. ச. ² முருகு. உ.அ.௧; ரு. புறநா. உ.உ.
(பி. ம.) * 'அகவயிற் பூந்த' † 'பரப்பியோவிய' ‡ 'மசகரி'

க - ச. வெள்ளி மால்வரை.....விஞ்சை வீரன்

(இ - ள்.) வெள்ளியம் பெருமலைக்கண் அகன் துயர்ந்த வடசேடிக்கண்ணே மதுவொழுது மலர்கின்ற பூக்களை யுடையதோர் பொழிலிடத்தே கரிய கயல்போ லும் நெடிய கண்களையுடைய தனது காதலியுடனேயிருந்து காமக்கடவுட்டு விழவை விரும்பிச் செய்வானோர் விச்சாதரவீரனென்க.

வியன்பெருஞ்சேடி - அகன் துயர்ந்த வடசேடி. அவிழ்ப்பு, விடை, த்தொகை. காமக்கடவுள் - காமதேவன். விருந்தாட்டி - நீத்தல்விழாவன் தி யாண்டுதோ லும் விரும்பும் விழவு.

காதலிதன்னொடு அமருமென்க

ரு - சு. தென்றிசை.....நானிதுவென

(இ - ள்.) வீரன் பங்குனித்திங்கள் இருபத்தொன்பதில் சித்திரநாளிலே அவ்விழாமுடிதலின், தென் றிசைப்பக்கத்து ஒரு வளவியநகரிடத்து இந்திரவிழ விற்குக் கால்கொண்டு கொடியெடுக்குநான் மேலைமாதத்து இந்தச் சித்திர நாளைனச் சொல்லியென்க.

இதுவெனச் சுட்டினான், அன்றும் சித்திரயாகலின். ஈண்டுத்திங்க ளும் திதியுக்கூறியது என்னையெனின், கோவலனும் மனைவியும் ஊரின் லும் போந்த திங்களும் திதியும் வாரமும் நாளும் வழிச்செலவும் ஒழிவும், மதுரையிற் சென்று புக்கு இவன் இறந்துபட்ட திங்கள் முதலாயுள்ளவற்றோடு மாறுகொள் ளாது முடிதற்கெனக்கொள்க. அதுயாண்டுமோவெனின், வேனிர்காழையினும் நாடுகாண்காழையினும் காடுகாண்காழை கட்டுகாண்காழையென்னும் இவற் றுள்ளுமெனக்கொள்க.

எ - கரு. கடுகிசை யவுணர்.....இடனுங் காண்கும்

(இ - ள்.) மிக்கவேகத்தினையுடைய அசுரர் கூட்டமாகவந்துநெருங்கி, இந் திரனது நகரைக்காத்த புலிபோன்ற வலியையுடைய முசுருந்தனுக்குத் தோற் றுப் பின்பு தம்மில் ஒத்துக்கூடி அம்முசுருந்தனது நெஞ்சமும் இருள்களும் படி பிரயோகித்த அத்திரத்தைப்போக்கிய பெரிய பூதத்தை அவ்வண்ணல் பொருட்டு இந்திரனேவப் போந்த அப்புகாரிலிருந்து அது பலியுண்ணும் நாளங் காடியிடமும் காண்பென்னுமென்க.

இதனை, “முன்னுளிந்திரன்.....காவ லழித்துச் சேவல் கொண் டெழுந்த,வேட்கை யமுத மீட்க வெழுவோ, விரைநகர் காப்போர் யாரென நினைத்து, நேரிய நெழுந்த நீவரு காறுந், தார்கெழு மார்ப் தாங்கலென் கட னென, வுவந்தனன் கேட்டுப் புகழ்ந்தவிப் பூத, நின்வழி யாகுகென நிதிஇப் பெயர்வுழித், கடுகிசை யவுணர் கணங்கொண் டுண்டிப், பொருதுபோர் தொலைந் தன ராகிப் பெரிதழிந், தாழ்ந்த நெஞ்சிற் குழந்தனர் நினைத்து, வஞ்ச மன் றிது வஞ்சத் தல்லது, வேற லரிதெனத் தேறினர் தேறி, வளைத்துத் தொழித் தவ்வா யம்பி, னயின்முகம் காண் ற வாரிருள் வெயிலோ, விரகனும் புகழையுப்

பாய்தலி னொருகணு, நெஞ்சம் காணு நிற்ப நின்ற, வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதம்” என்பதனுமுணர்க.

என் சொல்லியவாறோவேனின், அங்கனம்விட்ட அம்பு கண்ணையும் மனத் தையும் புதைத்தலாற் போர்த்தொழிலொழிந்துநின்ற முசுருந்தற்கு அவ்விரு ளுடைதற்குக் காரணமாயதோர் மந்திரத்தையருள அதனுன் வஞ்சம்கடிந்து அவுணரைக் கொன் றுருவித்த நின்றாணக்கண்ட இந்நிரன் அவரை எங்ஙனம் கொன் றுருவித்தாயென்றற்கு அவன் இப்பூத்ததின்கெயலெனக் கேட்ட இந் நிரன் அப்பூத்ததை அவன்பொருட்டு மெய்காவலாக எவுதலின் ஆங்குநின்றும் போந்து ஈங்குப் புகாரினுமிருந்து பவியுண்ணும் நாளங்காடியிடமும் காண் ப்பெண்பதாம்.

எவப் போர்தென ஒருசொல் வருவிக்க.

கொடுவரி - புலி. ஊக்கம் - வலி. கோநகர் - அமராவதி. மன்னன் - முசுருந்தன். நெஞ்சிருள்கூர - உள்ளக்கண்ணையும் அவ்விருள் மறைப்ப; சிறப் புர்மை தொக்கது. நிகர்த்து - தம்மிலொத்துக்கூடி. வஞ்சம் - தாமதாத்திரம்; ஆவது அந்தகாரத்தைப் பண்ணுவதோரம்பு. பெயர்த்த - போக்கின். பூதம் - பூத்ததை. அண்ணற்கு - அண்ணல்பொருட்டு. தேவன் - இந்நிரன்.

தேவர் பாடமாயின் ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கினவியென்க. காண்கும், உணப்பாட்டுத்தன்மை; உம், ககரமுர்ந்துவந்தது.

கணங்கொண்டு ஈண்டிக் கொல்கின்றனராகி நிகர்த்து விட்ட வஞ்சமென்க.

கச - ஏ. அமுராவதி.....காண்குதும்

(இ - ள்.) முன் அகராலவந்த இடர்நீங்க அமராவதியைக்காக்கலான் அவ்விந்நிரனும்பெற்று இவன்மரபிலுள்ளாராலே கொண்டுவந்து பொய்க்கும் பகுதியின்றிப் பூமியிலே நிலைபெறவைத்த அழகுமிக்க சிறப்பின்புடைய ஐந்து வகைப்பட்ட மன்றங்களின் பெருமையையும் காண்பெண்ணுனென்க.

அமரனின் - அமரனாலே. தமர் - முசுருந்தன் முன்னோர்; அன்றிக் கரி காலன் மரபிலுள்ளாரெனினுமமையும். பொய்வகையின்றி - இம்மன்றிற்கு ஆண்டிள்ள செய்கை ஈண்டும் பொய்த்தலின்றி. புணர்த்த - அங்கனங்கொ டித்த இந்நிரன்காலமன்றிப் பின்னுள்ளகாலங்களும் புணரும்படி செய்த. ஐவகைமன்றம் - முன்னர் இந்நிரவிழுவூரெடுத்தகாதையிற்கூறிய மன்றங்கள். அமைதி - பெருமை.

கஅ - உரு. நாரதன் வீணை.....ஆடலும் காண்குதும்

(இ - ள்.) யாழாசிரியனாகிய நாரதமுனிவன் யாழின் ஏழிகையின்பமும் தெரியப்பாடும் பாடலையும், தோரியமடந்தை வாரம்பாடலையும், நாடகத்தினை யும் உருப்பசி இந்நிரனுடைய செவியாரப்பாடிக் கண்ணூர் ஆடிதலும் விரும்பா ளாதலான் வீணை மங்கலமிழக்க; மண்மிசைத்தங்குக; இவன் மண்ணிற்போய்ப் பிறக்கவெனச்சுபித்தலின், அதனைப்பெற்றுவந்துபிறந்த மங்கையாகிய மாதவி

வழியிற்றோன்றிய அரவுபோதும் அஞ்சியுடைய மாதவியுடைய ஆடையும
அங்விடத்துக் காண்பென்றென்க.

தோரியமடந்தையென்பான் - ஆடிமுதிர்ந்தாற் பின்பு ஆடன்மகளிர்
காலிற்கு ஒற்றதுத்துப்பாடுமவன்; என்னை? ¹ “இந்நெறி வகையால் ... ..
தோரிய மகளே” எனவும், ² “தலைக்கோ லரிவை.....தோரிய மகளே” எனவும்
கூறியவாற்றான திக வாரம் - ஓரொற்றுவாரமும், ஈரொற்றுவாரமுமென்னும்
செய்யுள். அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும் இரண்டு மாத்சிரையும் பெற்று
வரும்.

உருப்பசியின் சாபவரலாறு என்னையோவெனின், ³ “வயந்த மாமலை
நயந்த முனிவர, செய்திய வவையி னிமைபவர் வனங்க, விருந்த விர்திரன்
திருந்திழை புருப்பசி, யாட னிகழ்க பாடலோ டங்கென, ⁴ வோவியச் சேனன்
மேவின னெழுந்து, கோலமுங் கோப்பு நூலொடு புணர்ந்த, விசையு நடமு
மிசையத் திருத்திக், கரந்தவர லெழினியொடு புருந்தவன் பாடலிற், பொரு
முக வெழினியிற் புறந்திகழ் தோற்றம், யாவரும் விழையும் பாவனை யாகலி,
னயந்த காதற் சயந்தன் முகத்தி, ஞேக்கெதிர் நோக்கிய பூக்கமழ் கோதை, நாடிய
வேட்கையி னுட னெகிழ்ப், பாடன் முதலிய பல்வகைக்கருவி, னெல்லா நெகிழ்
தலி னெல்லா முனிவர, னொருதலை யின்றி யிருவர் நொஞ்சினுங், காமக் குறிப்
புக் கண்டனன் வெருண்டு, சுந்தர மணிமுடி யிர்திரன் மகளை, மாணா விற்றோய்
வேணா வாடுகென, விட்ட சாபம் பட்ட சயந்தன், * சாப விடையரு டவத்தோய்
ரீயென, மேவினன் பணிந்து மேதக வுரைப்ப, வோடிய சாபச் சூருப்பசி தலைக்
கட்டிற், காலைக் கழையு ரீயே யாகி, மலையமால் வரையின் வந்துகண் ணுற்றுத்,
தலையரல் கேறிச் சார்ந்தி யென்றவன், கலக நாரதன் கைக்கொள் வீணை, யலசி
மைப்பனா மாகெனச் சபித்துத், தந்திரி யுவப்பத் தந்திரி நாரிற், பண்ணியவீணை
மண்மிசைப் பாடி, யீண்டு வருகெனப் பூண்ட சாப, மிட்டவக் குறுமுனி யாந்
கே, விட்டன னென்ப வேந்தவை யகத்தென்” என்பதனான திக.

இதனாற்சொல்லியது: நாரதன் கலைப்பிரியனாதலால் தனது யாழைப் பகை
நரம்புபட்ட இசைத்தலின், தான் இங்ஙனமிசைத்தற்குக் காரணமின்றாகவும்
இவன் கலங்கினமைதான் நமக்கறிவித்து நம்மால் இவனை முனிவிப்பான் வேண்டி
நம்மை மதியானியினென அவனொடும் சாபமிடுகின்றவன் வீணை மங்கல
மிழக்க; மண்மிசைத்தற்குக்; இவன் மண்ணிற்போய்ப் பிறக்கவெனச் சாபம்
இட்டானென்பது. வீணை மண்மிசைத் தங்குகவெனவே இவனை நீங்காவரத்தின்
வந்ததானான் இவனும் மண்மிசைத் தங்குகவென்பதாயிற்று; எனவே இவன்
மண்ணிற் பிறவானாதலுணர்க.

இவ்வீணையை உருப்பசிகையில் வீணையென்பாருமுளர்; அது பொருத்த
மின்று. அங்கனம் இவன் மண்மிசைப்பிறக்கவெனச் சபித்தலின் அதனைப்
பெற்று வந்துபிறந்த மங்கையாகிய மாதவிவழிப்பெயராய் அவ்வழியிற்றோன்

¹ சிலப்பதிகாரம், பக். ௧௧௮. ² வயந்தமாமலை - டொதியின்மலை; வயந்தம் -
தென்றல். ³ ஒவியச்சேனன் - சித்திரசேனனென்னுங்குத்தருவன்.
(பி - ம்.) ⁴ “சாபவிடையெமக்கருடவத்தோபென்”

நிய அரவுபோலுமஞ்சுபுடைய மாதவிபுடைய ஆடலையும் அவ்விடத்தக் காண்பென்றானென்க. ஈண்டுச் சயந்தன்சாபமும் விடையுங் கூறாதது, அரங்கேற்றுகாணத்தான் ¹ “இந்திர சிறுவனாடு, தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப நீங்கிய” என்றாகலினெனக்கொள்க. இனி வீணையைச் சாரீரவீணையாக்கி மங்கலமிழப்ப என்பதற்கு இவன் இக்கடவுள் யாக்கையொழிந்து மக்களையாக் கையில் தங்குகவெனச் சபித்தானென்பதுவகொள்க. இனி உருப்பதிக்குச் சயந்தன்மேற்சென்ற காதன்மை புதல்வர்மேற்செல்லும் கண்ணோட்டமென் பார்க்கு அங்ஙனம் புதல்வரைதோக்கி மகிழ்வார்க்கு அன்பு சிறத்தலொழிந்து நிலைகலங்கி ஆடல் பாடல் நெகிழ்தலும் மூன்றுகாலமுமுணர்ந்த முனிவன் அநனை அறியாது சபித்தானென்றனும் பொருந்தாமையின் அங்ஙனமுரைத் தல் குற்றமென்க. மண்மிகைத்தங்குகவென்றதை வீணைக்குமேற்றுக.

உச - எ. துவரிதழ்.....வணங்குதும் யாமென

(இ - ன்.) (க) வடசேடியிற் (உ) பொழிற்கண் கடவுட்குக் (ங) காரிகை யோடு (ச) விருந்தாட்டமரும் வீரன் (ஈ) இதுவெளக்கூறி (கஈ) இடனுங்காண் கும்; (கஎ) அமைதியுங்காண்குதும்; (உந) ஆடலுங்காண்குதாமாதலால், அடி யிடையாய் யாமும் தலைவனை வணங்குவோம்; வருவாயாகவெனச் சொன்ன அப் பொழுதேயென்க.

துவர் - செம்மைநிறம். ஓய், ² “ஆயென் னுளவியு மவற்றொடு கொள் ளம்” என்பதனான முடிந்ததாம். வகாரம், இசைசிறை யாமுமென்னுமும் மை தொக்கது. இனி எனவென்பதனை ³ “எனவெ னெச்சம் விசையொடு முடிமே” என்பதனான, எனதுசொல்லிப்போற்றெனச் சொல்லெச்சமாக்கி முடிப்பினுமமையும்.

உஅ - ஈச. சிமையத் திமையமும்..... விழாக் காண்போன்

(இ - ன்.) அவன், கொடுமுடியையுடைய இமயமலையையும் வளவிய நீரையுடைய கண்கையாற்றினையும் அவந்தியென்னும் பதியினையும் விர்தமலைக்குழந்த அடவியினையும் வேங்கடமென்னுமலையினையும் நிலம்பொருத விளையுனையுடைய காவிரிநாட்டினையும் தன்காதலிக்கு இஃதுஇன்னது இஃதுஇன்னதென்றுகாட்டி ஆண்டாண்டுள்ள பயனுகாத்தற்கு வேண்டிநாட்டங்கிப் பின்பு சிலநாளிற் படப் பையையுடைய புகாரென்னு நகரிடத்தேவந்து முன்புசொன்ன முறைமையால் இடனும் அமைதியும் இவையென்று தொழுதனனாய்த் தன்காதலிக்குக் காட்டி வளவிய தேவருமகிழும் மூதூர்க்கண் நடக்கின்ற விழவைத் தானும் காண்கின்றவனென்க.

சிமையம் - உச்சி. அடவி - காடு. தாங்காவியுள் - நிலம்பொருதவினைத் தல்; ⁴ “வேலி யாயிரம் விளையுட் டாக” என்றாகலின். வினைத்தலென்பது விளையுள்ள மருவிற்று; புலிப் ⁵ பாய்த்துள், தேரைப்பாய்த்துளென்பதுபோல.

¹ சிலப். அரங்கேற்றுகாதை, உ - க.

² பொருதாராதிப்படை, உசக - எ.

³ தொல்காப்பியம், வினப்பியல், கு. கதி. ⁴ பாய்த்துள் - பாய்தல்.

⁵ எச்சவியல், “சஉ.

பட்பை - தோட்டக்கூறு. புகார், ஆகுபெயர். மணிவிழாப் பாடமாயின், அழகிய விழாவென்க. காண்போன், தொழிற்பெயர்

௩௫. மாயோன் பாணியும்—(இ-ள்.) திருமாலைப்பரவுந்தேவபாணியும்,

இனிப் பதினேராடல் கூறுவான் எடுத்துக் கொண்டார்; அவர்தான், கொடுகொட்டிமென்பது இத்தன்மைத்தென்கின்றது.

மாயோன் = திருமால். பாணி = தேவபாணி. பாணியென்றது - பாட்டு. அது தேவர்ப்பராவுதலாயிற்று; என்னை? “என யொன்றே, தேவர்ப்பராவுதன் முன்னிலைக் கண்ணே” என்றாகலின். அது முத்தமிழுக்கும் பொது. அஃது இயற்றமிழில்வருங்காற் கொச்சகவொருபோகாய வரும். வரும்வழியும் பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணியென இருவகைத்தாய வரும். என்னை? “கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா டின்றித், தேறிய விரண்டு தேவ பாணியும்” என்றாகலின். அங்ஙனம் வரும் ‘தாவினை நிலையெனவடக்கி முகத்திற்படுந் தாவினை முகநிலையெனவும், இடைநிற்பனவற்றை இடைநிலையெனவும், இறுதியினிற்பனவற்றை முரிநிலையெனவும் பரவுதற்பொருண்மைமாத் பெயர்கொடுத்தார் நெய்யுளியலின்கண்ணுமெனக் கொள்க

இனி, இகைத்தமிழில்வருங்கால், முகநிலை கொச்சகம் முரியென்ப ஒரு சாராசிரியர். அன்றி இகைப்பா, இகையளவுபாவென்னும் இருபகுதியுள் இஃது இகைப்பாவின் பகுதியென்ப. அது பஃதுவகைப்படும்; செந்துறை, வெண்டிறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, முத்தகம், பெருவண்ணம், ஆற்றுவரி, காண்வரி, விரிமுரண், தலைபோகுமண்டிலமென என்னை? “செந்துறை வெண்டிறை தேவபாணியிரண்டும், உந்நன முத்தகமே வண்ணமே - கந்தருவத், தாற்றுவரி காண் விரிமுரண் மண்டிலமாத், தோற்று மிகையிகைப்பாச்சுட்டி” என்றார் இஃதுநுணுகிமுதைய சிவநாமியரென்க

இன்னும் சுத்தம் சாளகம் தமிழென்னும் சாதியோகைகள் மூன்றினுடனும் ‘கீரையகளுடனும் பொருந்தும் இகைப்பாக்கள் ஒன்பதுவகையென்ப; அவை:—சிந்து, திரிபதை, சவலை, சம்பாதவிருத்தம், செந்துறை, வெண்டிறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, வண்ணமெனவிவை. என்னை? “செப்பரியுசிந்து திரிபதை சீர்ச்சவலை, தப்பொன்று மில்லாச் சம்பாத-மெய்ப்படிபுஞ், செந்துறை வெண்டிறை தேவபாணி வண்ணமென்ப, பைந்தொடியா யின்னிசையின் பா” என்றார் பஞ்சமரபுடைய அறிவனாரென்னுமாசிரியரென்க.

இனி, நாடகத்தமிழில் தேவபாணிவருங்காற் பெருந்தேவபாணி பகைதேவரையும், சிறுதேவபாணி வருணப்பூதரையும் மூவடிமுக்கால் வெண்பாவால் துதிக்கின்றழி, அவரணியும் தாரும் ஆடையும் நிறனும் கொடிபூந்துதித்த அவரார் பெறவேண்டிவனவுந் துதிக்கப்படும்; என்னை? “திருவன ராங்கிற்

¹ தொல்காப்பியம், செப்பனியல், கு. ௧௧௮.

² “ ” ” ௧௧௮ - பேர். உரை.

³ கிரியை - தாண்டகிரியை; படுத்தல் முதலியன.

சென்றினி தேறிப், பரவுந் தேவரைப் பரவுந் காலை, மணிநிகழ் நெடுமுடி மாணிபத் திரினை, யணிநிகழ் பனிகி னெனியினை யென்றும், கருந்தா துடித்த கடவுளை யென்று, மிரும்பினைத் தனிகொடி யேந்தினை யென்றும், கொடுவாய் நான்கிற் படையோ யென்றும், கடிமலர் பிணந்த கண்ணியை யென்றும், சேவடி போற்றிச் சிலபல வாயினு, மூவடி முக்கால் வெள்ளையின் மொழிப்” என்றார் மதிவாணனாரென்க. இவை ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். பிறவும் வந்த வழிக் காண்க.

இனி, முற்கூறிய பதினொராடற்கும் முகநிலையாகிய தேவபாணி மாயோன் பாணி. அது வருமாறு: “மலர்மிசைத் திருநிலை வலத்தினி லமைத்தவன் மதிதிரைக் கடலினை மதித்திட வடைத்தவ, விலகொளித் தடவரை கரத்தினி லெடுத்தவ வினநிரைத் தொகைகளை மிசைத்தலி லழைத்தவன், முலையுணத் தருமவ ணலத்தினை முடித்தவன் முடிகளபத் துடையவ னுரத்தினை யறுத்தவ, ஹலகைத் தையுமொரு பத்தத்தினி லொங்கினை னெனிலமர்க் கழறநு வதற்கினி யழைத்தமே.” இஃது என்சீரான்வந்த கொச்சகவொருபோகு. பண் - கௌ சிகம். தாளம் - இரண்டொத்துடைத் தடாரம் சிறுதேவபாணி ஈண்டுக்கூறிற் திரொனினும் இனம்பட்டுவருதலிற் கூறல்வேண்டியதாயிற்று. அது வருமாறு: “வண்ணமலர்ச் சரங்கோத்து மதனவேண் மிகவெய்யக், கண்ணளவோர் புல னல்லாத் கனல்விழியா லெரித்தனையா, லெண்ணிறந்த தேவர்களு மிருந்தோட, வொண்ணுதலான் பாகங்கொண் டொருதனியே யிருந்தனைய” என்பது.

இதனுள் இறைவனை முற்கூறுத மாயோனை முற்கூறியதென்னையாவெ னின், மாயோன் காவற்கடவுளாய் அருளை அருத்தலானென்க.

௩௫ - கூ. வருணப் பூதர் நால்வகைப் பாணியும்—(இ - ள்) வரு ணப்பூதர் நால்வரையும்பரவும் நால்வகைத் தேவபாணியுமென்றவாறு.

அவை வருமாறு: “ஆந்தணர் வேள்வியோ டருமறை முற்றுக, வேர்தன் வேள்வியோ டுயாண்டிபல வாழ்க, வாணிக ரிருநெறி நீணிதி தழைக்க, பதி னென் கூலமு முழவர்க்கு மிருக, வரங்கியற் கூத்து நிரம்பிவினை முடிக, வாழ்க நெடுமுடி கூர்க்கவென் வாய்ச்சொலென், திப்படிப் பலிகொடித் திறைவனிற் றெக்குச், செப்பட வமைத்துச் செழுப்புடை காட்டிச், சேவடி தேவரை யேத் திப் பூதரை, மூவடி முக்கால் வெண்பா மொழிந்து, செவியழுக் குருமை வேர் தனை யேத்திக், கவியொழுக் கத்து நின்றுழி வேந்தன், கொடுப்பன கொடுப்ப வடுக்கு மென்ப” என்றார் மதிவாணனாரென்க.

௩௬ - ஏ. நலம்பெறு.....பின்னர்—(இ - ள்.) பல்லுயிர்களும் தன்கையால் நன்மைபெறுந் தன்மையைமுடைய வானின் ஊர்ந்துசெல்லும் மதியமுட்பாடியென்க.

எனவே சந்திரனைப்பாடும் தேவபாணியென்பதாயிற்று. ஆதித்தனை முற் கூறுதது இறைவனை முற்கூறியவாற்றும் கொள்க. இதற்குச் செய்யுள்: “குரை கடன் மதிக்கு மதையை குறுமுய லொளிக்கு மரணியை, யிரவிறு ளகத்து நில

வினை யிறைபவன் முடித்த வணியினை, கரியவன் மனத்தி னுதித்தனை கயிரவ மலர்த்து மவுணனை, பரவுநர் தமக்கு நினதிறு பதமலர் தபுக்க வினைபய்யு' எனவரும்; பன்னும் தாளமும் முற்கூறியன.

௧௮. சீரியல் பொலிய ரீரல ரீங்க—(இ - ள்.) அவதாளரீங்கத் தாள வியல்பு பொலிவபெறவென்றவாறு.

இதனை ரீரலரீங்கச் சீரியல் பொலியவென மாறுக. அன்றி அவதாள ரீங்குதலால் தாளவியல்பு பொலிவபெறுநிற்கவெனவுமாம். இவற்றை மேல் மாதவிக்கு அடையாக்கி முடிக்க.

இனி, பதினோராடல் கூறுவார்:—அவை இருவகைப்படும்: ¹ “அல்லியங் கொட்டி.....ஆறு”; ² “தழுகடையம்.....ஐந்து” என்பவாகலின்.

௧௯ - ௪௬. பாரதி யாடிய.....கொடுகொட்டி யாடலும்

பாரதி - டைரவி; அவளாங்கம் - சுடுகாடு; அவளாடுதலாற் பெற்றபெயர்.

(இ - ள்.) தேவர் புரமெரியவேண்டிதலால் வடவைபெரியதைத் தலையிலே புடைய பெரியவம்ப அவல்கேட்டவளவிலே அப்புரத்தில் அவுணர் வெந்து விழுந்த வெண்பலிக்குவையாகிய பாரதியரங்கத்திலே உமைமவள் ஒருகூற்றின ளாய் நின்று பாண் துக்குச் சென்றும் தாளங்களைச் செலுத்தத் தேவரயாவ ரினுமுயர்ந்த இறைவன் சயானத்தத்தாற் கைகொட்டிநின்று ஆடிய கொடு கொட்டியென்னுமாடலும்.

முகம் - தலை. பேரம்பு - பரம்புருடன். அவல்கேட்ட - சுட்டவளவிலே திரிபுரம் தீமடுத்தெரியக்கண்டு இரங்காது கைகொட்டிநின்று நடுதலிற் கொடு மையுடைத்தாததனோக்கி ³ கொடுகொட்டியென்று பெயர்கூறினார்.

“கொட்டி.....நான்காமெனல்.”

௪௪ - ௫. தேர்மு னின்ற.....பாண்டரங்கமும்

(இ - ள்.) வானோராகிய தேரில் நான்மறைக் கும்பரிபூட்டி நெடுப்புற மறைத்து வார்துகின்முடித்துக் கூர்முட்டிடித்துத் தேர்முனின்ற திகைமுனை காணும்படி பாரதிவடிவாய இறைவன் வெண்ணீற்றை அணிந்தாடிய பாண்ட ரங்கக்கூத்தும்,

“நின்று” பாடமாயிற் காண நின்றாடியவென்க; ⁴ “பாண்டரங்கம்.....ஆறு மெனல்.”

௪௬ - ௮. கஞ்சன்.....தொகுதியும்

(இ - ள்.) அஞ்சனவண்ணன் ⁵ ஆடியஆடல்பத்துள், கஞ்சன்வஞ்சத்தின் வந்த யானையின்கோட்டை ஒசித்தற்கு நின்றாடிய அல்லியத்தொகுதியென்னுங் கூத்தும்,

¹, ², ³ சிலப்பதிகாரம், பக். ௮௬.

⁴ கொடுக்கொட்டி கொடுகொட்டியென விகாரமாயிற்றென்பர் தச்சினுர்க்கினி யர்; (கவி. கடவுள்.)

தொகுதியென்றார், முகம் மார்புகை கால்களின் வட்டனை அவிநயமுதலி பன விரும்பும் தொழிற்செய்யாதுநின்றலின்; “ஆடலின்றி நிற்பவை பெண்ணை மாரோனாகும் வைணவ நிலையே” என்றார்; அல்லியமென்பதனை அலிப்பெடென் பாருமுளர்; ¹ “அல்லியம்.....ஆறு மெனல்.”

சஅ - கூ. அவுணற் கடந்த மல்லி னூடலும் - (இ - ள்.) வாணாகு கிய அவுணனை வேறற்கு மல்லையுச் சேர்ந்தாநிற்சென்று அறைகூவி உடற் கரித்தெழுந்த அவனைச் சேர்ந்தவனிலே சடங்காகப்பிடித்த உயிர்போகநெரித் தத் தொலைத்த மல்லாடலும்,

அவுணற்கடந்த - அவுணனென்னத்தைக் கடந்த; ² “நெடியவன்..... ஐந்தாம்.”

சக - கு. மாக்கட னடுவண்.....ஆடிய துடியும்

(இ - ள்.) கரிய கடலினடுவெரிந் குரளது வேற்றருவாகிய வஞ்சத்தை யுறிந்து அவன்போரைக்கடந்த முருகன் அக்கடனடுவண் திரையே அரங்கமாக நின்ற துடிக்கொட்டியாடிய துடிக்கூத்தும்,

நிகர்த்த - நேரொத்த; ³ “துடியாடல்.....ஐந்தாம்.”

இஉ - கூ. படைவீழ்த் தவுணர்.....ஆடிய குடையும்

(இ - ள்.) அவுணர் தாம் போர்செய்தற்கு எடுத்த படைக்கலங்களைப் போரிற்கு ஆற்றாது போகட்டு வஞ்சமுற்றவனிலே முற்கூறியமுருகன் தன் குடையை முன்னே சாய்த்த அதுவே ஒருமுகவெழிநிலாக நின்றாடிய குடைக் கூத்தும்,

பையுனெய்த ஆடியவெனவியையும்; ⁴ “அமமுகத்தோன்... ..எனல்.”

இச - கு. வாணன் பேருர்.....ஆடிய குடும்

(இ - ள்.) காமன்மகள் அநிருத்தனைத் தன்மகள் உழைகாரணமாக வாணன் சிறைவைத்தலின், அவனுடைய சோவென்னும் நகரவீதியிற்சென்று நிலை கடந்த நீலிறவண்ணன் குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்தும்,

இது பஞ்சலோகங்களாலும் மண்ணாலும் குடங்கொண்டாடினது; ⁵ “குடத் தாடல்.....ஆய்ந்து.” இது விநோதக்கூத்த ஆறிலுனொன்றென் றுணர்க; என்னை? “பரவிய சாந்தி யன்றியும் பரதம், விரவிய விநோதம் விரிக் குங் காலைக், குரவை கலிரடங் குடக்கூத் தொன்றிய, கரண நோக்குத்தோற்பா வைக்கூத், தென்றிவை யாறு நகைத்திறச் சுவையும், வென்றியும் விநோதக் கூத்தென விசைப்ப” என்றாராவலின்.

இக - எ. ஆண்மை.....பேடி யாடலும்

(இ - ள்.) ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிந்த பெண்மைக்கோலத்தோடு காம னாடிய பேடென்னுமாடலும்,

¹, ², ³, ⁴, ⁵ செப்பநிலாபம், பக். அக.

ஆண்மைத்தன்மையிற் திரிதலாவது விகாரமும் வீரியமும் அகரும்பெற்றி
யும் பத்தியும் பிறவுமின்றாதல்; ஆண்மை திரிந்தவென்பதனால் தாழியும், பெண்
மைக்கேனைத்தென்பதனால் முலைமுதலிய பெண்ணுறுப்புப் பலவுமுடையது
ஆண்பேடென்று பெயர்பெறுமெனக்கொள்க; என்னை? ¹ “சரியத் ரூப மருள்
படு பூக்குழற், பவனச் செவ்வாய்த் தவள வொண்ணகை, யொள்ளரி நெடுங்
கண் வெள்ளிலெண் டோட்டிக், கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறை
துதற், காந்தளஞ் செங்கை யேந்தின வனமுலை, யகன்ற வல்கு லந்துண் மரு
ங்கு, லிகந்த வட்டிடை யெழுதுவரிக் கோலத்து, வாணன் பேரூர் மறுகிடை
நடந்து, நீணில மளந்தோன் மகன்முன் னுடிய, பேழிக் கோலத்துப் பேடுகாண்
ருகரும்” என்றாராகலின்.

இது தனதுமகன் அநிருத்தனைச் சிறைமீட்டிக் காமன் சோநகரத்தாடியது;
² “காமனதாடல்.....நான்கு.”

இஅ - கூ. காய்சினவருணர்.....³ மரக்கா லாடலும்

(இ - ள்) காயும் சினத்தையுடைய அருணர் வஞ்சத்தாற்செய்யும் கொழிந்
தொழியிப் பொருளாய் மாயோளால் ஆடப்பட்ட மரக்காலென்னும் பெயரை
யுடைய ஆடலும்,

மாயவன் - தூக்கக. அருணர் உண்மைப்போரான் வேறலாற்றாது வஞ்
சத்தான் வேறல்கருதிப் பாம்பு தேள் முதலியவாய்ப் புருத்தையுணர்ந்து அவன்
அவற்றை உழக்கிக் களைதற்கு மரக்கால்கொண்டு ஆடுதலின், மரக்காலாடலா
விற்து; ⁴ “மாயவனாடல்.....நான்கு.”

கௌ - கூக. செருவெங் கோலம்.....ஆடிய பாவையும

(இ - ள்.) அருணர் வெவ்விய போர்செய்தற்குச் சமைந்த போர்க்கோலத்
தோடு மோகித்துவீழும்படி கொல்லப்பாவைவழுவாய்ச் செய்யோனாகிய நிரு
மகனால் ஆடப்பட்ட பாவையென்னுமாடலும்,

கோலநீங்கவென்றார், அதற்கேற்பப் பொராது அஞ்சி யவிதலின்; ⁵ “பாவை
.....ஒன்று.”

கஉ - கூ. வயலுழை.....ஆடிய கடையமும்

(இ - ள்.) வானனுடைய முற்கூறிய பெரியநகரின் வடக்குவாயிற்கண்
உளதாகிய வயலிடத்தேறின்று அயிராணிபென்னுமடந்தை ஆடிய கடைய
மென்னு மாடலும்,

அயிராணி - இத்திராணி. கடையம் - கடைசிக்கத்தது; ⁶ “கடையம்.....
ஆறு.”

கச - எக. அவரவ ரணியுடன்.....விஞ்சைய னன்றியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறப்பட்ட அவரவருடைய அணிகளுடன் அவரவரு
டைய கொண்கையாற் பொருந்தி நின்றாலும் வீழ்ந்தாலுமாகிய அவரவரை

¹ மணி. க: ௧௧௧-௨௩. ², ³, ⁴ சிலப்பதிகாரம், ப. ௧௦. ⁵ “மாயஞ்செய்வானருணர்
வீழ்த்தகை மரக்கால்மேல் வானமிக வாகித் போதும்” என்பதிலும்; சிலப். ௧௨.

நீங்காத மரபினைபுடைய பதினொருவகைப்பட்ட சூடனும் அவ்வாட்கட்கேற்ற பாடல்களின் வேறுபாடும் அவற்றிற்குவிதித்த மாட்சிமைப்பாட்டோடு அவற்றைப் புலப்படக் காண்பாயாக; அன்று கள்ளவழிபூம்பொழிற்கண்ணையிருந்து நின்னோடு யான் கூறப்பட்ட மாதவிமரபின்வந்த மாதவி இவள்காணென்று தன்காதலிக்குச் சொல்லித் தானுங்கண்டு மகிழ்ச்சியிக்க மேம்பாடுதக்க மரபினைபுடைய விஞ்சையனும், அவனன்றியும்,

௭௨ - ௫. அந்தரத்துள்ளோர்.....இருந்தோனுவப்ப

(இ - ள்.) சுவர்த்திவள்ளாராகிய தேவொல்லாம் உள்வரிகொண்டுவந்து காணப்படும் இரங்கலிலும் மாதவியாடலும் அவ்வாடற்குச் சமைந்த கோலமும் ஆடுதலாற்றிந்தவழமும் முடிதலின் அதனாற்றிந்த வெறுப்போடிருந்த கோவலனுவக்கும்படி,

அந்தரத்துள்ளோர் - விச்சாதரமுமாம். மானிடர் தம்மைக்காண்டல் பொருமைவின் அறியாமரபினென்றார். இனி, இவளாடலும் கோலமும் தனது அறிவு நிறை ஒர்ப்புக் கடைப்பிடிக்கைக் கைக்கொண்டு விநிதலாலே பிறர்க்கும் இவ்வாறாமென்னும் வெறுப்போடிருந்தானெனினுமகையும். ஊடலோடென்னுது கோலமோடென்றார், மனத்தினிகழ்ந்த ஊடல் முகம் காட்டுதலின்.

௭௩ - ௬. பத்துத் துவரினும்.....நலம்பெற வாட்டி.

(இ - ள்.) வாசனெய்யுரைத்த மணங்கமழும் கரிய கூந்தலைப் பத்துவகைப்பட்ட துவரினும் ஐந்துவகைப்பட்ட விரையினும் முப்பத்திருவகைத்தாகிய ஒமாலிகையானும் ஊறிக்காயப்பட்ட நன்னீராலே நிறம்பெறவாட்டியென்க.

இருமை - கருமை. பத்துத்துவராவன : — “பூவந்தி திரிபை புணர்கருங்காலி, நாவலோடு நாற்பான் மரமே.” ஐந்துவிரையாவன : — “கோட்டர்.....விரை.” முப்பத்திருவகை ஒமாலிகையாவன : “இலவங்கம் பச்சிலை கச்சோலைமேலங், குலவிய நாகணங் கோட்ட - நிலவிய, நாக மதாவரிசி தக்கோலை நன்னீரி, வேகமில் வெண்கோட்ட மேவுசேர் - போகாத, கத்தாரி வேரி யிலாமிச்சங் கண்டில்வெண்ணை, பொத்தகடு நெல்லி யுயர்தான்றி - தத்தமொடு, வண்ணக் கச்சோலைமரோணுக் காஞ்சியுட, சென்னுஞ் சயிலை மின்புழு - கண்ணுநதும், புண்ணுநதும் தாது புலியுதிர் பூஞ்சரணம், பின்னு தமாலம் பெருவருளம் - பன்னும், பதுமுக துண்ணேலம் பைங்கொடு வேரி, கதிர் நகையா யோமாலிகை” என்னுமிவையெனக்கொள்க; என்னை? “ஓரை விரையினு மீரைத் துவரினு, மாறைந்நின் மேலிரண் டோமா லிகையினு, நாரைத் ததப்பி னுமு நன்னுரைஇ, யூறின நன்னீ ருவந்தன ளாட்டி” என்றாராகலின்.

௮௦ - ௮௧. புகையிற் புலர்த்திய.....சேறுட்டி.

(இ - ள்.) அங்குனமாகிய ரீராளுட்டிப் பொலிவினைபுடைய புகையிற் புலர்த்திய கூந்தலை ஐந்துவகைபெறவகுத்த வகைதோளும் மாண்மத்தின் கொழுவிய சேற்றை ஊட்டியென்க.

மாள்மதச்சேது - கத்தூரிக்குழம்பு; சவாதுமாம்.

அட - கூ. அலத்தக முட்டிய.....நல்லணி செறிஇ

(இ - ள்.) செம்பஞ்செழுதிய அழகிய சிவந்த சேறடிக்கேற்ற நலத்தரும் மெல்லிய விரலிடத்தே செறிக்கப்படும் நல்லணிகளைச் செறித்து,

விரணி - மகரவாய்மோதிரம், பீலி, கான்மோதிரமுதலியன.

அச - இ. பரியகம்.....அணிந்து

(இ - ள்.) பாதசாலமும் சிலம்பும் பாடகமும் சதங்கையும் காற்சரியு மென்னும் இவற்றைக் காலுக்குப் பொருத்தமுறும்படி அணிந்தென்க.

பரியகமாவது - “பொன்னிதழ் பொதிந்த பன்னி மணிவடம், பின்னிய தொடிரிப் பெருவிரன் மோதிரம், தன்னொடு தொடக்கித் தமனியச் சிலம்பின், புறவாய் சூழ்ந்து புணரவைப் பதுவே.” என்னை? “அவ்வாய் மகரத் தணிகிளர் மோதிரம், பைவாய் பசும்பொற் பரியக தூபுர, மொய்ம்மணி நாவின் முல்லை யங்கிள்கிணி, கெளவிய வேனவுங் காலுக் கணிந்தான்” என்றார்.

அக. குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினிற் செறித்து - (இ - ள்.) குறங்குசெறியென்னும் பணியைத் திரண்ட குறங்கிடத்தே செறித்தென்க.

குறங்குசெறி - கவான் ஆபரணம்.

அஎ - அ. பிறங்கிய.....உடஇ

(இ - ள்.) பருமுத்தக்கோவை முப்பத்திரண்டாற்செய்த விரிசுக்கையென் னுங்கலையை நீலநிறங்களும் பூத்தொழிலையுடைய நீலச்சாதருடையின்மீதே உடுத்தென்க.

என்னை? “குறங்கு செறியொடு கொய்யலங் கார, நிறங்கிளர் பூந்துகி லீர்மையி னுடஇப், பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகா, முறிந்த தலைவர வல் குற் கணிந்தான்” என்றார்.

அக - கூ. காமர் கண்டுகை.....அணிந்து

(இ - ள்.) காமஞ்செய்யும் மாணிக்க வளையுடன் நீங்காமற் பொற்றொட ராற்பிணித்த முத்தவையைத் தோளுக்கு அணிந்தென்க.

காமம், காமரேன விகாரம். தாமணி - முத்து. என்னை? “ஆய்மணி கட்டி யமைந்தவினைச் செய்கைக், காமர் கண்டுகைக் கண்டிரன் முத்திடைக், காமர்பொற் பாசங் கொளுத்திக் கவின்பெற, வேய்மருண் மென்றோள் விளங்க வணிந்தான்” என்றார்.

அக - ச. மத்தக மணியொடு.....அணிந்து

(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டிய மாணிக்கத்தோடே பத்திகளில் வயிரங்களமுத் தப்பட்ட செத்திரத்தொழிலையுடைய சூடகமும் செம்பொன்னுச்செய்த வளையும் கவரத்தினவளையும் சங்கவளையும் பவழவளையும் என்னுமிவற்றை ஐதான மயிரையுடைய முன்கைக்குப் பொருத்தமுற அணிந்தென்க.

பரியகம் - சரியுமாம். வால்வீன - வெள்ளிவீனாயுமாம். பவழப்பல்வீன - கைவடமுமாம். என்னை? “புரைதபு சித்திரப் பொன்வீன போக்கி, லெரிய வீர பொன்மணி யெல்லென் கடகம், பரியகம் வாஷ்வீன பாத்தில் பவழ, மரி மயிர் முன்கைக் கமைய வணிந்தாள்” என்றார். அரியகை முன்கைக்கென்ப தூஉம் பாடம்.

கக௭ - அ. வானீப் பகுவாய்.....அணிந்து

(இ - ள்.) வானீனீனது அங்காந்தாவாயை வணங்குத வறுவிக்குநெளி யும் சிவந்தொளி உச்சமாகக் கதிராரும் மாணிக்கப்பீடமும் பங்கத்தேவனீந்து திரையும் ஒளியையுடைய வயிரஞ்சூழ்ந்த மாந்தக் கடைசெறியும் பிறவுமாகிய இவற்றைக் காந்தன் மலர்போலும் மெல்லிய விரல்கள் மறையும்படியணிந்து,

பகுவாய்மோதிரமுமாம்; ஒப்பினுகியபெயர். கேழ்கிளர்மணி, அஃது, எக்கேழெனிற செங்கேழ்கிளர்மணியென்க. வாங்குவில் - வீளத்துக்கொள் ளும் ஒளி.

கக௭ - க௭௦. சங்கிலி.....அணிந்து

(இ - ள்.) வீரசங்கிலியும் நேர்ஞ்சங்கிலியும் பூணப்படுஞ்ஞான்றம் என்னு மிவற்றோடு கைபுனையப்பட்ட தொழில்களையுடைய சவடி சரப்பனிமுதலா புள்ள பிறவற்றையும் அழகிய கழுத்திடத்தே முத்தாரத்தோடணித்தென்க.

க௭௦ - உ. கயிற்கடை.....மறைத்தாங்கு

(இ - ள்.) முற்கூறிய சங்கிலிமுதல் ஆரமீர்புள்ள அணிகட்கெல்லாம், தலையொன்றாய்க் * கொக்குவாய்ப் படுகண்டொடக்கிய பன்மணிக்கோவையால் தாக்கமாகச் செய்யப்பட்ட பின்றுலியாற் சிறப்புறத்தை மறைத்தென்க.

கயிற்கடை - கொக்குவாய். ஒழுங்குகோவையென்க. சிறுபுறம் - பிடர்; “சங்கிலி நுண்டொடர் பூண்ஞாண் புனைவினைத், தொங்க ஸுருத்தித் திருந்துங் கயிலணி, தண்கடன் முத்தின் றகையொரு காழெனக், கண்ட பிறவுங் கழுத் துக் கணிந்தாள்” என்றார். ஆங்கு, அசை.

க௭௦ - டு. இந்திர நீலத்து.....அணிந்து

(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டின இந்திரநீலத்திடையிடையே பயிலக்கட்டின வயிரங்களால் அழகுபெற்ற நீலக்குதம்பையை வடிந்த காதினிடத்தே அழகு மிகும்படி அணிந்தென்க.

என்னை? “நூலை ராய்ந்து நூலெருந் கைவினைக், கோலங் குயின்ற குணஞ்செய் கடிப்பினை, மேலை ராயினு மெச்சும் விறலொடு, காலமை காதிற் கவீன்பெறப் பெய்தாள்” என்றார்.

க௭௦ - அ. தெய்வ வுத்தியொடு.....அணிந்து

(பி - டு.) * ‘கொக்கிவாய்’; கொக்குவாய், கொக்கிவாயென்றும் படித்தற்கு இட முண்டு.

(இ - ன்.) சேதவிவாரென்றும் பணிபுடன வலம்புரிச்சங்கும் பூரப்பா னையும் தென்பல்லி வடபல்லியென்னுமிவையும் தம்மில் தொடர்ந்து ஒன்றான தலைக்காலத்தைக் கரிய பெரிய ஒதிக்கு அழகுதும்படி யணிந்தென்க.

செழுநீர், வலம்புரிக்கு அடை. என்ன? “கேழ்க்கினர் தொய்யகம் வான் முகப் புல்லகஞ், சூளா மணியொடு பொன்னரி மாலைபுந், தாழ்த்தரு கோதையுந் தாங்கி முடிமிசை, யாழின் கிளவி யரம்பைய ரொத்தான்” என்றார்.

ஊடற்கோலமோழமுந் தோனுவப்ப ஆட்டி ஊட்டிச் செரிந் அணிந்து செறித்து உடலுத் தோளுக்கணிந்து அகமவுறவணிந்து கரப்பவணிந்து ஆர மோடணிந்து சிறுபுறமறைத்து அழகுறவணிந்து மாண்புறவணிந்தென்க.

ககக - க௦. கூடலும்.....இருந்தோள்

(இ - ன்.) கூடலையும் பின்னர் ஊடலையும் கோவலைகளித்துப் படுக்கையமைந்த சேரும்பள்ளியிடத்தே இருந்தவனென்க.

பின்னர் ஊடலணித்தலாவது, ¹ என்னில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப் பென்மையும் நானும் அழிந்துவந்து குறையுற்றுக் கூடுந்துணையும் நீயிர் பிரி வாற்றியிருந்தீர்; அன்பிலீரென ஊடுவது. ஊடலையணித்தல் - அதனான்வருந் துன்பத்தை யணித்தல்.

ககக - ச. உருகெழு மூதூர்.....வேண்டின ளாகி

(இ - ன்.) விழுவிற்குக் கொடியெடுத்ததாண்முதல் நாலேழ்நாளும் விழவு நடந்து பிற்தைநூன்று கொடியிறங்கி விழாவாற்றுப்படுத்த பிற்தைநூன்று உவாத் தலைவந்ததாக மாறநூர்க்கு உட்குதலைப் பொருத்துவிக்கும் மூதூரினின் தும் கடற்கடைக்கண் இடம்பிடிக்க விரைந்துசெல்லுமாக்களோடு தானும் மட லைவிழாநின்ற கைதை புன்னைமுதலியவற்றையுடைய கழிக்கானல்பொருந்திய கடல்விளையாட்டைக் காண்டலை விருப்பத்தோடே வேண்டின ளாகியென்க.

பெருநீர் - கடல். இரியல் - விரைவு. காண்டல் - நீர்ப்போரில் வெற்றி தோல்விகாண்டல். வேண்டினள் - காண்டற்குத் தானும்போகக் கோவலனை வேண்டிக்கொண்டாள்; எனவே அவனும் உடம்பட்டமை உணர்த்திற்று.

ககஇ - ௨௦. பொய்கைத் தாமரை.....வைய மேறி

(இ - ன்.) அங்ஙனம் வேண்டி அவனும் உடம்பட்டவளவிலே பொய்கை கனில் தாமரைப்பூஞ்சேக்கையில் துயில்கின்ற புட்கள் அச்சேக்கையை நீங்குத ளான் வாய்விட்டுப் புலம்பாநிற்ப வையகைப்பொழுதென்பதனை வாரணங்கள் அறிவிக்க வையகைக்காலத்துச் செறிந்தவிருளை வெள்ளியவிளக்கம் கடியாநிற்க அக்காலத்தே மதாணிமுதலிய பேரணிகளைக்களையணிந்து முகிள்போதும் வண் கையையுடைய கோவலன் இராசவாகனமாகிய அத்திரியேற அத் தாரணிமார் படுகுடி போதற்கு மானின் பார்வைத்தன்மைபொருந்திய நோக்கினைபுடையா ளும் வையத்தின் ஏறியென்க.

¹ “என்னில்காம மெரிப்பினுமேற்செலாப், பென்னின் மிக்கது பெருநீர் லுந் தின்பியே” (சீவக. ககஅ.)

புலம்பக் காட்டக் கடியவென்னும் செயவெனெச்சங்கள் ஏற ஏறியென் னும் வின்கொண்டுமுடிந்தன. வாளாது வாரணமென்றமையால் ¹ இருவகை வாரணமுக்கொள்க. அத்நிரி-கோவேறுபுழுதை. வையம்- ² கொல்லப்பண்டி.

கடக - எ. கோடியுல வடுக்கிய.....செவ்வனங் கழிந்து

(இ - ள்.) கோடியென்னுமிலக்கத்தைப் பலகோடிமேலுக்கப்பட்ட வள விய நிதித்திரையுடைய மாடங்கண்மலிந்த மறுகிணையுடைய பீடிகைத்தெருவின் கண் மலரணிதற்குக் காரணமாகிய மைவிளக்கோடே மாணிக்கவிளக்குக்களையு மெடுப்ப அவ்விடத்தே தாசியர் மலரையும் அறுகையும் செல்லையும் மங்கலமா கச் சிந்தி இருநுருங்கினிடத்தும் தம் கலனொலிப்பத் திரிந்துபொர்தலைச்செய்யும் திருமகளுக்கு இருப்பிடமாகிய அவ்விடத்தை வேறுகக்கழிந்தென்க.

குப்பை - குவியல். மாடம் - சரக்கறைகள். மறுகு - ஏனைத்தெரு. மணி- அழகுமாம். கொடி. அறுகுக்கு அடை. அலருமென்னுமுந்மை தொக்கது. மங்க லம் - அழகுமாம். அங்காடியின் செல்வமிகுதிசூழுவார் திருமகனிருக்கையென் னார். கழிதற்கருமைவிற கழிந்தென்றார்.

தாசியர் கலனொலிப்பத் திரிவனர்பெயருமிருக்கை பென்க.

கடஅ - கூ. மகரவாரி.....போகி

(இ - ள்.) கடவினதுவளத்தைக் கொணர்தலான் உயர்ச்சிபெற்ற நகரத் தெருவினுடே போயென்க.

கடல்வளம் - முத்தும் பவளமும் சங்குமுதலியன.

கடக - கூ. கலந்தரு திருவின்.....சென்றெய்தி

(இ - ள்.) மரக்கலங்கள் தந்த திருவிணையுடைய தமதுதேசங்களைவிட்டுப் போந்த பரதேசிகள் திரைகளிட்ட வெண்மணையுடைய ஆலைவாயிருப்பிற் பல வகைக்கூலமுங் குவித்தமறுகில் இன்ன சரக்கு ஈண்டுளதென்று கொடிகளெடுத்துச் சொல்லும் ஒழுங்குபட்ட சேரிக்ளப்போய நெய்தலங்கானலை யெய்தி யென்க.

வாறுகம் - வெண்மணல். வேலை விரிதிரைப்பரப்பின் வாறுகத்தையுடைய மறுகென்க. எடுத்துறுவலும் - எடுத்தலாற்சொல்லுமென்றமாம்.

கடச - இ. வண்ணமும்.....விளக்கமும்

(இ - ள்.) எழுதுவண்ணமும் சாந்தும் மலரும் சுண்ணமும் பண்ணிகார யருக்கங்களுமென்னும் இவற்றை விற்போர்வைத்த விளக்குக்களும்,

கடசு. செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமும்

(இ - ள்.) திண்ணகத்தாற் செய்யுந்தொழில்களைவல்ல பணித்தட்டார் பணிபண்ணுமிடங்களில்வைத்த விளக்கங்களும்,

இருவகை வாரணம் - சங்கு, கோழி; (சிலப். ச: எஎ - அ.)

பி - ம்.) * 'கோவாலவண்டி'

க௭௭. காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும்

(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகர் பிட்டுவிறற்றரு முறைமுறையாகவைத்த விளக்குக்களும்,

மோதகம் - ஈண்டுப் பிட்டு.

க௭௮. கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமும்

(இ - ள்.) காரகையுடைய அப்பவாணிகர் குடத்தண்டில்வைத்த விளக்குக்களும்,

க௭௯. நொடைநவின் மகடீஉக் கடைகெழு விளக்கமும்

(இ - ள்.) பலபண்டமும் விற்கும், மிலேச்சமகளிர் தம்கடைகளில்வைத்த விளக்குக்களும்,

க௮௦. இடையிடை மீன்விலை பகர்வோர் விளக்கமும்

(இ - ள்.) இடையிடையே மீன்விற்போர் விளக்குக்களும்,

க௮௧. இலங்குரீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்

(இ - ள்.) பாடைவேறுபட்டதேயத்து நிலையறியாது ஒடுங்கலைகளை அழைத்தற்கு இட்ட விளக்குக்களும்,

க௮௨. விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்றிமில் விளக்கமும்

(இ - ள்.) மீன்களைக் குறுக்கிட்டு மறித்துப்படுக்கும் வலையையுடைய பரதவர் திமிலில்வைத்த விளக்குக்களும்,

¹ “முந்ரீர் நாப்பட் டுமிற்சுடர் போலச், செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும் பின்” என்றார் பிறரும்.

க௮௩. மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா விளக்கமும்

(இ - ள்.) பாடை வேறுபட்டதேயத்து மிலேச்சர் பிறதுறைகளிற்போகாமற் பனைகளைக் காலாகநாட்டி அதன் றீதே மண்ணிட்டொரிக்கும் தீநாவென்னும் விளக்குக்களும்,

க௮௪. கழிபெரும் பண்டங் காவலர் விளக்கமும்

(இ - ள்.) மிக்க பெரிய பண்டங்களுடைய பண்டசாலையாகப்போரிட்ட விளக்குக்களும்,

க௮௫ - ௯௦. எண்ணுவரம் பறியா..... நெய்தலங் கானல்

(இ - ள்.) வரம்பறியப்படாவாய் இச்சொல்லப்பட்ட விளக்குக்களெல்லாம் எண்ணுதற்கியைந்து ஒன்றியிருதலாலே இடையையக்கலந்தாலொத்த மணலின்மீது இட்டவென்சிறுகுகிரும் புலப்படக்காணும் காட்சியையுடையதாகிய, மிக்க கீர்ப்பரப்பில் விரைமலர்த்தாமரையை வேலியாகவுடைய மருதநிலத்தினும், அழகுறத்தோன்றும் கைதையை வேலியாகவுடைய நெய்தலநிலத்தில் கழிக்கானற்கண்ணையென்க.

என்னுவரம்பு - எண்ணின்பெருமைக்கு வரம்பு. ஈண்டுதல் - மிகுதல். இடி - மா. இடிக்கலப்பென்றார், தெள்ளாதமாவை. ஈரயிர் - மிகவும் ஹண்ணிய மணல். வீங்குநீர்ப்பரப்பில் தாமரைவேலிமருத்தத்திற்கேன்றும் கைதேவேலி செய்தலங்கானலென்க

கருக. பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி பொருந்தி

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய கானலிடத்தே தனது விளையாட்டுமகளிருடனே பூங்கொடிபோல்வாள் விளையாடச் சென்றுபொருந்தியென்க.

கருஉ - ச. நிரைநிரை.....கலவிருக்கை

(இ - ள்.) நிரைநிரையாகக் குவித்த குற்றமற்ற காட்சியையுடைய மலை தரும் பலபண்டமும் கடல்தரும் பலபண்டமுமாகிய வளம் இடந்தோறும் மயங்கிக்கிடக்கின்ற கலங்களாகுகின்ற கடற்றுறைமுகங்களிற் சோலைகுழந்த இருப்பிடத்தே,

துளங்குதல் - அசைதல்.

கருரு - அ. அரசினங் குமரரும்.....மருங்கில்

(இ - ள்.) அரசகுமாரரும் அவருடைய உரிமைச்சுற்றமும் பரதகுமாரரும் அவருடைய பல்வேறுவகைப்பட்ட ஆயமகளிரும் ஆடன்களிரும் பாடன்களிரும் தொகுதிக்கொண்ட இடங்கடோறும்,

வணிககுமரர்க்கு உரிமையென்னுதது அவர் புனலாடல் மரபன்மையின். பரிசனமகளிரும் சிலதியர்முதலாயினோருமென்பார் பல்வேறுயமென்றார். ஆடுகளம் - அரங்கு; பாடுகளம் - கண்டம்; இவை அடை. தோடி - தொகுதி; இத்தையுடைய பொழிவிடத்தெனவுமாம்.

கருஅ - கூஉ. குழ்தர லெழினியும்.....தோன்றி

(இ - ள்.) குழ்தருதலையுடைய எழினியும் முற்கூறிய தொகுதியும் வேறு வேறுகோலமும் வேறுவேறு கம்பலையும் விண்ணிலேசென்றுபொரும் பெரிய புகழையுடைய இங்கிரீகால்வளவன் புதப்புனல்விழவுகொண்டாடும் தலைநாடோலே இவ்விழவின்றுதிக்கட் புனலாடிடங்களும் வீறுபெறத்தோன்றுகிறிவென்க.

தோடி கம்பலையும், எழினி கோலமும் தோன்றவென எதிர்நிரைநிறை; எழினிக்கோலம் - உருக்கள். தோன்றி, தோன்றவெனத்திரிக்க.

ககரு - டி. கடற்கரை.....ஒலிப்ப

(இ - ள்.) அவையேயன்றிக் கடலினது கரையைக் குத்தியிடிக்கும் காவேரிப் புகார்முகமெங்கும் வறிதிடமின்றாகச் சேரநெருங்கிய நால்வகைவருணத்திலுள்ளாருடைய அடக்கப்படாத கம்பலையெல்லாங்கூடி ஓரோசையாய் நின்றொலிப்பவென்க.

ககக - எசு. கடற்புலவு.....மாதவி தானென்.

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தோன்ற ஒலியாநிற்ப, கடலினது புலால் நாற்றத்தைக் கெடுத்த மடலவிழும் பூவையுடைய கைதையாற் சிறையாகச் சூழப்பட்ட நடுவ ணுவாகிய புன்னைநீழலில் அழுக்கற்ற மணல்பரந்தநிலத்தே சித்திரத்திரையை வினைத்து மேற்கட்டுங்கட்டியிடப்பட்ட வெண்கால் அமனிமிகையே, வருந்தி நின்ற வயந்தமாலையையுடைய நல்லயாழை வாங்கிப் பெரிய மலர்போலும் நெடுங்கண்ணையுடைய மாதவி கோவலன் மன்னொழிம் சேசவிநந்தாளென்க.

வெண்கால் - மருப்புக்கால். திருந்துகோனல்யாழ் - இன்பத்தைவினைத் தற்குக் காரணமாகிய கோலையுடைய யாழ்; எனவே, மேல் துன்பத்தை வினை விக்குமென்பது கருத்து. செவ்வனம்வாங்கியென்றார், பின்னர் ஊடலோடு வாங்குதலின்.

வெள்ளிமால்வரைச்சேடிக்கண் விருந்தாட்டயரும் விஞ்சைவீரன் இட னுங்காண்கும்; அமைதியுங்காண்குதும்; ஆடலுங்காண்குதும்; வணங்குதும் யாமெனக்காட்டிப் பின்னர்ப் புகார்மருங்கெய்திக் காட்டிக் காண்போன், காணாய்; மாதவி இவளெனவுரைத்து மகிழ்வெய்திய அவ்விஞ்சையனன்றியும் அந்தரத் துள்ளோர் வந்துகாண்குதும் விழவும் ஆடலும் கோலமும் அணியும் கடைக் கொள இருந்தோனுவப்ப ஆட்டி ஊட்டிச் செறிஇ அணிந்து செறித்து உடலித் தோளுக்கணிந்து அமைவுறவணிந்து கரப்பவணிந்து ஆரமோடணிந்து சிறுபுற மறைத்து அழகுறவணிந்து மாண்புறவணிந்து அளித்து இருந்தோள் உவவுவந் தென வேண்டினளாகப் புலம்பக் காட்டக் கடிய அணிந்து ஏற ஏறிச் செவ் வனங்கழிந்து நடுவட்போகி மருங்குசென்றெய்திப் பொருந்தி வாங்கிக் கோவ லன்மன்னொழிம் மாதவி வெண்காலமனிமிகை இருந்தன்னென வினைமுடிக்க.

இது, நிலைநாட்டலவாசிரியப்பா.

வேலை மடற்றாழை யுட்பொதிந்த வெண்டோட்டு

மாலைத் துயின்ற மணிவண்டு—காலைக்

கனிநறவந் * தாதுதத் தோன்றிற்றே கதிர்

தெளிநிற வெங்கதிரோன் நேர்.

கூ.—கடலாடுகாதை முற்றிற்று.

ஏழாவது காநல்வரி.

கட்டுரை.

க. சித்திரப் * படத்துட் புக்குச் செழுங்† கோட்டின் மலர்புனைந்து
 'மைத்தடங்கண் மணமதளிர் கோலம்போல் வனப்பெய்திப்
 பத்தருங் கோடு மாணியு நரம்புமென்
 ‡ நித்திரத்துக் குற்றநீங்கிய யாழ்கையிற் றொழுது வாங்கிப்
 பண்ணல் பரிவட்டனை யாராய்த றைவரல்

க. சித்திரப்படம் - உரை. கோடு - யாழ்க்கோடு.

மணமதளிர் - கலியாணமதளிர்.

முன்பிற்காதையில் * “யாழ் செவ்வனம் வாங்கி” என்ற வைத்து இக்
 காதையிலும் ‘யாழ்கையிற் றொழுதுவாங்கி’ என்றது கதைத்தொடர்பு அறிவித்
 தற்கும், யாழின் அலங்காரம் கூறுதற்குமென்க

குற்றமாவன :—ஆதவவாதவயசாயையென்பன; என்னை? சிந்தனையில்
 லும், * “நோய் நான்கு நீங்கி” என்றார்.

இசையெழுவும் என்வனாகயாவன :—பண்ணல்முதலாயின; அவற்றுள்,—

பண்ணல்வது :—“வலக்கைப் பெருவிரல் குரல்கொளச் சிறுவிரல், விலக்
 கின் திரிவழி கேட்டும்..., இணைவழி யாராயத் திண்கொள முடிப்பது, வினைப்
 பரு மரபிற் பண்ணலாகும்”, “பரிவட்டனைநீ னிலக்கணந் தானே, மூலகை
 நடையின் முழுவிற் றுகி, வலக்கையிருவிரல் வனப்புறத் தழீஇ, யிடக்கைவிரலி
 னியைவ தாகத், தொடையொடு தோன்றியுந் தோன்றா தாகியு, நடையொடு
 தோன்று நயத்த தாகும்.”, “ஆராயத் லென்ப தமைவரக் கிளப்பிற், குரன்முத
 லாக வினைவழி கேட்டி, மிணையி லாவழிப் பயனொடு கேட்டிந், தாரமு முழை
 யுந் தம்மிற் கேட்டிந், குரலும் வினியுந் தாமிற கேட்டிந், துத்தமும் வினியுந்
 தன்னறக் கேட்டிந், விளரி கைக்கிளை விதியுளிக் கேட்டிந், தனரா தாகிய தன்
 மைத் தாகும்.”, “வதவ லென்பது சாற்றும் காலு, மையறு சிறப்பின் மன

1 “மணங்கழி மாதரை மண்ணி பன்ன” (பொருத. ௧௯)

* இ-கவி. “பாடற் றொழில்களாவன :—யாழின்கண் வார்த்தைமுதலிய வெட்டும் பண்
 ணல்முதலிய எட்டும்” (குறள். இளக - பரிமேல்); ‘வைத்தொழில்களாவன :—பண்ணல்
 ..... குறும்பொக்கென்ற எட்டும்’ (சீவக. ௧௮௪ - ௧௮௫)

* சிலப்பதிகாரம், ௧: ௧௪௨.   † சீவகசிந்தாமணி, ௪௨௦.

(பி - ம்). * ‘படம்’ † ‘கோட்டிமலர்’ ‡ ‘நித்திரத்துக்குடி’

கண்ணிய செலவு விளையாட்டுக் கைப்பூம்
நண்ணிய குறும்போக் கென்று நாட்டிய
வெண்வகையா லிசையெழீஇப்
பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து

1 மரகதமணித் * தாள்செறிந்த மணிக்கார்தண் மெல்விரல்கள்
பயிர்வண்டின் கிளைபோலப் பன்னரம்பின் † மிசைப்படர

2 வார்தல் வடித்த லுந்த லுறழ்தல்

சீருட லுருட்ட நெருட்ட லள்ள

மகிழ்வெய்தித், தொடையொடு பட்டும்படாஅ தாகிய, நடையொடு தோன்றி
யாப்புறையின் றியோவாச் செய்தியின் வட்டினை யொழுங்கிச், சீரேற் றியன்று
மியலா தாகியும், கீர வாகு ள்நைய தென்ப.", "சேலவேனப் படுவதன் செய்கை
தானே, பாலை பண்ணே திறமே கூடமென, நால்வகை யிடத்த நயத்த தாகி,
யியக்கரு நடையு மெய்திய வகைத்தாய்ப், பதினோ ராடலும் பாணியு மியல்பும்,
விதிநான்கு தொடர்ந்த விளங்கிச்செல் வதுவே.", "விளையாட் டென்பது
விரிக்கும் கால்க், கிளவிய வகையி னெழுவகை யெழாஅ, மளவிய தகைய தாகு
மென்ப.", "கையு மென்பது கருதும் காலி, யெவ்விடத் தானு மின்பமுஞ்
சுவையுஞ், செவ்விதிற் றோன்றிச் சிலைத்துவர லின்றி, நடைநிலை திரியாது நண்
ணித்தோன்றி, நாற்பத் தொன்பது வனப்பும் வண்ணமும், பார்ப்பத் தோன்
தும் பருதித் தாகும்.", "துள்ளற் கண்ணுங் குடக்குத் துள்ளந், தள்ளா தாகிய
வுடனிலப் புணர்ச்சி, கொள்வன வெல்லாங் துறையோக் காகும்." இவை
டெல்லாம் ஈண்டு விரித்துரைப்பிற் பெருகும்.

பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து - பண்கூற்றிற் குற்றந்தீர்ந்து.

மரகதமணி.....போல - மரகதமணிமோதிரங்கள் செறிந்த விரல்கள்
பாடுகின்ற வண்டின் கிளைகளை யொப்ப.

வார்தல் வடித்தல்.....செவியினோர்த்து:—வாந்தலென்றது - சுட்டு
விரற்செய்தொழில்; வடித்தலென்றது - சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுங்கூட்டி
நரம்பை அகழும் புறமும் ஆராய்தல்; உந்தலென்றது - நரம்புகளை உந்தி
வலிவிப்பட்டதும் மெலிவிப்பட்டதும் நிரல்பட்டதும் நிரலிழிபட்டதமென்
றதிதல்; உறழ்நலென்றது - ஒன்றிடையிட்டும் இரண்டிடையிட்டும் ஆராய்
தல்; உருட்டலென்றது - இடக்கைச்சுட்டுவிரல் தானேயுருட்டலும் வலக்
கைச் சுட்டுவிரல் தானேயுருட்டலும் சுட்டொடு பெருவிரற்கூட்டியுருட்டலும்
இருபெருவிரலும் இயைந்திடனுருட்டலுமெனவரும்; "தெருட்ட லென்றது
செப்புல் காலி, யுருட்டி வருவ தொன்றே மற்ற, வொன்றன் பாட்டு மடை
யொன்ற நோக்கின், வல்லோ ராய்ந்த துலே யாயினும், வல்லோர் பயிற்றுங்

1 "மரகதத் தாள்செறி காத்தன் மெல்விரல் கரப்பவணித்து" (சிலப். க: ௧௭-௮)

2 "வாரியும் வடித்து முத்தியு முறழ்த்தும்" (பொருட. ௨௩)

(பி - ம்.) * 'தாக்கெறித்த' † 'மிசைப்படாதது வார்தல்'

லேருடைப் பட்டடையென் விசையோர் வருத்த
வெட்டு வகையி னிசைக்கர ணத்துப்

* பட்டவகைதன் செவியினோர்த்

தேவலன் † பின் பாணியாதெனக்

கோவலன் கையாழ் நீட்ட வவனுங்

காவிரியை நோக்கினவங் கடற்கானல் வரீப்பாணியு

மாதவிதன் மனமகிழ வாசித்த ரெடங்குமன்.

வேறு.

உ. 'திங்கண்மாலெவெண்குடையான்சென்னிசெங்கோலதுவோச்சிக்
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி காவேரி

கட்டுரை யாயினும், பாட்டொழிந் துலகினி லொழிந்த செய்கையும், வேட்டது
கொண்டு விதியுறநாடி" எனவரும்.....இவை இசைத்தமிழ்ப் பதினாறுபடலத்
து. காணவோத்துட்காண்க.

கோவலன்கை யாழ்நீட்ட: யாழைத்திருத்தித் தான் முற்படவாசியாதே
அவன் தலைமாதோன்ற கொடுத்தான்.

ஏவலன் பின்பாணியாதெனவென்றது-இப்பொழுது இதனைவாசியென்று
விதிக்கின்றேனல்லேன்; வாசிக்குந்தாளியாதென்று யான் அறியவறுகின்றே
னென்பாள்போலக் கொடுத்தாளென்க; ஏவலன், தன்மையொருமை.

பட்டவகை தன் செவியினோர்த்து நீட்டவென்க.

இனி வரீப்பாடலாவது:—பண்ணும் திறமும் செயலும் பாணியும் ஒரு
நெறியன்றி மயங்கச் சொல்லப்பட்ட எட்டனியல்பும் ஆறனியல்பும்பெற்றுத்
தன் முதலும் இறுதியும்கெட்டு இயல்பும் முடமுமாகமுடித்து கருதப்பட்ட
சந்தியும் சார்த்தும் பெற்றும் பெறுதும்வரும். அதுதான், தெய்வஞ்சுட்டி
யும் மக்களைப்பழிச்சியும்வரும்.

அவற்றன், தெய்வஞ்சுட்டிய வரிப்பாட்டுவருமாறு:— “அழலணங்கு
தாமரை யருளாழி யுடையகோ னடிக்கீழ்ச்சேர்ந்து, நிழலணங்கு முருகுயிர்த்த
நிரந்தலார்ந்து தோடேந்தி நிழற்றும் போலும், நிழலணங்கு முருகுயிர்த்த நிரந்
தலார்ந்து தோடேந்தி நிழற்றாமாயிற், ரெழலணங்கு மன்புடையார் குழொளி
யும் வீழ்கரியுஞ் சொல்லா வன்றே.” இது கூடைச்செய்யுள்; “கூடையென்
பது கூறுங் காலை, நான்கடி யாகி யிடையடி மடக்கி, நான்கடி யல்கி நடத்தற்கு
முரித்தே.”, “வார மென்பது வகுக்குங் காலை, நடையினு மொலியினு
மெழுத்தினு நோக்கித், தொடையமைந் தொழுகுந் தொன்மைத் தென்ப.”
இவை அழுவரையிட்டன.

இனி மக்களைச்சுட்டிய வரிப்பாட்டு வருமாறு:—“திங்கண் மாலு.....
காவேரி” என்பதுபோல வருவது.

1. “திங்கண்.....காவேரி” என்பது, தடையிருத் தேந்திய குடைநிழன்மரபிற்கு
செங்கோலிற்கும் மேற்கோள்; தொல். புறத்தினா. கு. ௧௬ - த.

(பி - ம்.) * ‘பட்டவகை செவியோர்த்து’ † ‘பின்பணியாதெனக்’

கங்கை தண்ணீப் புணர்ந்தாலும் புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மங்கை மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி. (க)
க. மன்னு மாலை வெண்குடையான் வணியாச் செங்கோ லதுவோக்
கன்னி தண்ணீப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி காவேரி [சிக்
கன்னி தண்ணீப் புணர்ந்தாலும் புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மன்னு மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி. (உ)
ச. உழவ ரோதை மதகோதை யுடைநீ ரோதை தண்பதங்கொள்
விழவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தாய் வாழி காவேரி
விழவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்த வெல்லாம் வாய்காவா
மழவ ரோதை வளவன் றன் வளனே வாழி. காவேரி. (ங)

வேறு.

ரு. * கரியமலர்நெடுங்கட்காரிகைமுன்கடற்றெய்வங்காட்டிக்காட்டி
பரியஞன்பொய்த்தார ரனிலரென்றேழையம்பாங்கு கறிகோமைய

உ. கயலாகியகண்ணையுடையாய்; புலவா தொழிந்தது மாதர் பெருங்
கற்பு; அதனை நானறிந்தேன்.

க. கன்னி - குமரி

ச. தண்பதங்கொள் விழவர் - புதுப்புனலாடுவார். வாய்காவாமழவர் -
[ஏறி ஆங்குத் தானென்று] நாயகனை நெருங்கும் வீரர்.

இவை மூன்றும் ஆற்றுவர். வண்ணம், ஓபுதுவண்ணம்.

இனி வரியாவது:—முகமுடைவரி, முகமில்வரி, படைப்புவரியென மூன்று
வகைப்படும். வரிப்பாட்டுக்கு முகமாக சிற்றலின், முகமெனப்படும்; என்னை?
“நிலமுத லாகிய வுலகியல் வரிக்கு, முகமாய் சிற்றலின் முகமெனப் படுமே”
என்றாராகலின். அம்முகமுடைவரி மூன்றடிமுதலாக ஏழடிமீறாக வரும்;
“சிந்து நெடிலுஞ் சேரினும் வரையார்.” முகமில்வரியாவது - முகமொழிந்த
ஏனையுறப்புக்களான் வருவது. படைப்புவரியாவது - எல்லாவறுப்பும் ஒன்
ருளும் பல்வானும் வெண்ணையானும் ஆசிரியமானும் கொச்சகம்பெற்றும் பெரு
தம் வேறுவேறுகி.....வருவது.

இவற்றுள், “திங்கண்மலை” முதலாயினமூன்றும் முகமுடைவரி. இவை
கண்டன கூறிற்றுக யாழினிப்பாட்டு. [பொன்க.

ரு. பொய்த்தாரென்றது, முன்னினைப் படர்க்கை; காட்டிப்பொய்த்தா

* ‘மன்’ மிகுதிப்பொருளில் வந்ததற்கு இவ்வுடி. மேற்கோள், தன். கு. சகச-
மயிற், து - வி. கு. உகக. (கு. உ.)

* இது, குறின்மெல்லிசை பேர்திசை வண்ணத்திற்கு மேற்கோள், பா-வி. ஒழிபு.

* “தண்டதக்கொஞ்ஞத் தலைதான்” செப. க. 360.

* கு - எ. “கரியமலர்.....புகாரேயெம்மார்” — இதுமுதலிய மூன்றும் புகாரிற்
“விடையெனக் கூறிப்பவா காண்க; (தொல். புறத்திணை. கு. ௧௨-ந); “கரியமலர்.....
நிலைமூன்...” எனச் சொல்லப்பட்ட பலதொகையும் விராப்பவந்த ஒருசொன்னடைய
யித் தம்மை முடிப்பவற்றெழு முடிந்தன.” (தொல். எச்ச. கு. ௨௪ - ந.)

(பி - ம்.) * ‘அறிகோமைய’

விரிகதிர்வென்மதியுமீன் கணமுமாமென்றேவிளங்கும்வெள்ளிப்
புரிவியுமுத்தங்கள் * டாம்பல்பொதியவிழ்க்கும்புகாரேயெம்மூர்.

க. காதல ராடிக் கழிக்கானற் கையுறைகொண் டெம்பின் வந்தா
ரேதிலர் தாமாகி யாமிரப்ப நிற்பதையாங் + தறிகோமைய
மாதரார் கண்ணு மதிநிழனீ ரிணைகொண்டு மலர்ந்த நீலப்
போது : மறியாது வண்டுசே லாடும் புகாரே யெம்மூர். (உ)

எ. ¹மோதுமுதுதிரையான்மொத்துண்டுபோந்தசைந்தமுரல்வாய்ச்சங்க
மாதர் வரிமணன்மேல் வண்ட லுழுதழிப்ப மாழ்கியைய
கோதைபரிந்தசையமெல்லிரலாற்கொண்டோச்சங்குவுளைமலைப்
போது : சிறங்கணிப்பப்போவார்கண்போகாப்புகாரேயெம்மூர்.

க. எம்பின்வந்தார் எதிலர் தாமாகியென முன்னிலையைப் படர்க்கை
வாய்ப்பாட்டாற் கூறினார்.

எ. பரிந்த - அறத்து. அசையக் கொண்டோச்சுமென்க. குவீளமலைப்
போது சிதறினவை சிறங்கணித்துப் பார்த்தாற்போலக் கிடக்க அவ்வுரிதூன்
ளார்கண்கள் கண்ணென்று ஐயுற்றுப் போகாத புகாரென்க. அன்றிக் கடைக்
கணிக்கவென்றது - குவீளயானது மலைக்காலம்பகையாதலால் அஞ்சிப் பார்க்கப்
போவார்கண் போகாது இங்குவாழ்வாரைச் சிறங்கணித்த கண்ணென்று தம்
பேதைமையாற் பார்த்து நின்றலான் நாங்களும் பேதைமென்றுமாம்.

இகைமுன்றும் தோழி தலைமகள் முன்னின்று வரைவுகடாயவை ;
கையுறைமறையெனினுமலமயும்.

இவை சாித்திவரி:—“பாட்டிடைத் தலைவன் பதியொடும் பேரொடுஞ்
சார்த்திப் பாடிற் சார்த்தெனப்படுமே” இங்குப்பாட்டிடைத் தலைவன் - சோழன்.
அதுதான் முகச்சார்த்த முரிச்சார்த்த கொச்சகச்சார்த்தென மூவகைப்படும்.
அவற்றுள், முகச்சாித்து:—மூன்றடி முதல் ஆறடியீடுக வரும்; இடை நான்
கடியானும் ஐந்தடியானும்வரும். முரிச்சாித்தாவது:—“முரித்தவற.....,
குற்றெழுத்தியலாற் குறுகிய ஈடையாற், பெற்ற வடித்தொகை மூன்று மிரண்
டுங், குற்ற மில்லெனக் கூறினர் புனவர்.” கோக்ககச்சாித்து:—கொச்சகம்
போன்றமுடியும்.

இவற்றுள், இவை மூன்றும் முகச்சாித்து.

¹ இச்செய்யுளில்பின், “சரியமன் தெய்வகன்”, “காதலராடி” என்பவை சி-
பிரதிகில் முறையே காணப்படுகின்றன.

(பி - ம.) * ‘ஆம்பன்மல்கும் புகாரே’ : ‘அறிகோமைய’ : ‘அறியாமல் வன்’
& ‘புறங்கணிப்ப’

வேறு.

அ. 'துறைமேய்வலம்புரி தேய்ந்து மணலுழுத தோற்ற மாய்வான்
பொறைமலிபூம்புன்னைப் பூவுதிர்ந்து துண்டாதுபோர்க்குங்கான
! னிறைமதி வாண்முகத்து நேர்கயற்கண் செய்த
வுறைமலியுய்பாரோயூர்சுணங்குமென்முலையேதீர்க்கும்போலும்

க. 'நிணங்கொள் புலா லுணங்கனின் றுபுள்ளோப்புத ிறலைக்கிடாகக்
கணங்கொள்வண்டார் த்துலாக் கன் னிர றுஞாழல் || கையிலேந்தி
மணங்கமழ் பூங்கானன் மன்னிமற் றுண்டோ
ரணங்குறையு மென்ப தந்யே ன்றவேனே லடையேன்மன்னோ

க0. ' வலைவாழ்நர் சேரி வலையுணங்கு முன்றின் மலர்கை யேந்தி
விலையினுணங்கற்பொருட்டாகவேண்டுருவங்கொண்டுவேறோர்
கொலைவே னெடுங்கட் கொடுங்குற்றம் வாழ்வ
தலைநீர்த்தன் கா ன லந்யே ன்றவேனே லடையேன் மன்னோ.

அ. மணலிலேதோய்ந்து. உறைமலி - மலியுறையால்; உறை உய்யாரோய் -
மருந்தாற்போக்கமுடியாதோய். போலும், ஒப்பில் போலி.

இது, குறியிடத்துச்சென்ற பாங்கன் தலைமகளது காதன்மிகுதி குறிப்பினு
னறிந்து கூறியது.

இது முகமீல்வரி.

க. தலைக்கீடு - ஒருகியாசம். இது கழற்றெதிர்ப்பறை.

க0. இதுவுமது.

இவை கானல்வரி.

1 இச்செய்யுள், தலைவியின்கண்ணுண்டாகிய தோய்க்குக் கண்ணெழுந்தாம்
(திருச்சிற். கஅக) என்பதற்கும், தலைவியைத் துறைத்தபாங்கன் பின்னர்ச் சித்தித்தற்
கும் (இறை. கு. க-உரை), பாங்கன் தலைவியை விபத்திற்கும் (நாற்கவி. கஅவு. கு. உக
உரை, தி - வி. கு. 000-உரை) மேற்கோளாக வந்துள்ளது; தக்கபாகப்பரணி, டை
திரப்பில், உள-ஆம் தாழிசையுரையிலும் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

2 இச்செய்யுள், இவ்விடங்குறையென்றுத் துறைக்கும் (இறை. கு. க - உரை),
இடைபடி குறைத்து வத்ததற்கும் (தொல். செய். கு. க00 - பேர்), ஈற்றயலடி
குறைத்து வத்ததற்கும் (அ. அ. அ. க00 - த) மேற்கோள்,

3 'கன்னிதருளாழல்': தொல். கௌ. கு. உள - செ. த. மேற்.

4 "பலதுபிர் பருகும்.....உண்டென்" (சிலப். 0: உகக - உக) என்பதும்,
"கன்னி நீர் ஞாழல் மெழ்பூங் கானல் யான்கண்ட, பொன்னங் கொடியை பிள்ளே ரிலி
போதுமால், மன்னன் காக்கு மண்மேற் கூற்றம் வரவஞ்சி, பின்ன தொன்று படைத்த
தாயி னெவன்செய்கோ" என்னும் பழம்பாட்டும் இச்செய்யுளுடன் ஒப்புதோக்கற்
பாலன.

(பி - ம்.) * 'பூவுதிர் தன்' † 'நிறைமலிவாண்முகத்துநீர் கயற்கண்' ‡ 'படு
றுறுதுணங்கிப்புள்' 'புலாதுணங்கு முன்றினின்று' § 'தலைக்கிடாக்கணங்கொள்'
கையினுன்றி'

வேறு.

கக. கயலெழுதி வில்லெழுதித் தாரெழுதித் காமன்
செயலெழுதித் தீர்த்தமுகர் திங்கனோ காணீர்
திங்கனோ காணீர் தியில்வாழ்தர் சீதூர்க்கே
யங்கணைர் வானத் தரவஞ்சி வாழ்வதுவே. (க)

கஉ. ஏறிவளை * ளார்ப்ப விரமருங்கு மோடுங்
கறைகெழுவேற் கண்ணோ கடுங்குற்றங் காணீர்
கடுங்குற்றங் காணீர் கடல்வாழ்தர் சீதூர்க்கே
மடங்கெழுமென் சாயன் மகளா யதுவே. (உ)

கங. புலவயின் வெள்ளுணங்கற் புள்ளோப்பிக் கண்டார்க்
; கலவனோய் செய்யு மணங்கிதுவோ காணீர்
ரணங்கிதுவோ காணீர் ரும்பமர்தண் கானற்
பிணங்குநே ரைம்பாலோர் பெண்கொண் டதுவே. (ங)

வேறு.

கச. பொழிற்ற நறுமலரே புதுமணம் விரிமணலே
பழுதறு திருமொழியே பணையிள வனமுலையே
முழுமதி புரைமுகமே முரிபுரு வில்லினையே
§ யெழுதரு மின்னிடையே யெனையிடர் **செய்தவையே. (ச)

கஊ. திரைவிரி தருதுறையே திருமணல் †† விரியிடமே
விரைவிரி நறுமலரே மிடைதரு பொழிவிடமே

கக. காமன்செயலெழுதி - பிறரைவருத்தும் தொழிலெழுதி. தீர்த்தமுகம் -
பணிக்குறையற்றுக் கைவிட்டமுகம். ஓ, வியப்பு. காணீர் - பாரீர்.

கஉ. ஏறிவளை - அறுக்கும்வளை; அன்றிக் கரையிலே திரையெறிவிறவளை
புமாம்; வளைகள்முழங்க, இவையிற்ப்பார்த்து ஓடும் கண்ணியுடையான்.
வேற்கண் - வேற்கண்ணியுடையான்; ஆகுபெயர். அன்றியும்,.....“நீங்கட
லிடை யலவன்வழி யுழவா” என வளையாபதியினுங்கூறினர்.

கங. அவை - அலந்தலைப்பட. பிணங்குமைம்பால் - செறிந்தமயிர்.
பெண் - பெண்வழவு.

இவைமுன்னும் தமிழளாக இடத்தெரிப்பட்ட தலைவியைநோக்கித் தலை
மகள் கூறியவை.

இவை நீலைவரி; “முகமு முரியுந் தன்னொடு முடியு; நிலையை யுடையது
நிலையெனப் படுமே.”

(பி - ம்) * ‘ஆர்ப்பவெம்மருங்குமோடுங்’ † ‘சீதூர் மடக்கெழு’ ‡ ‘அலவ
னோய்’, ‘அலவதோய்’ § ‘எழுதிய மின்னிடை’ ** ‘செய்தவையே’ †† ‘வி
விடமே விரைவிரி தருமலரே’

* மருவிரி புரிமுழலே மதிபுரை திருமுகமே
யிருகய லிணைவிழியே யெணையிடர் ¹ செய்தவையே. (௨)

கக. வளைவளர் தருதுறையே மணம்விரி தருபொழிலே
தனியவிழ் நறுமலரே தனியவ டிரியிடமே
முனைவள ரிளங்கையே முழுமதி புரைமுகமே
: யினையவ லிணைமுலையே யெணையிடர் செய்தவையே. (௩)

வேறு.

கஎ. ¹ கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வாநின் னைய
ருடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வைமன் னீயு
மிடல்புக் கடங்காத வெம்முலையோ பார
: மிடல்புக் கிடுகு மிடையிழுவல் கண்டாய். (௧)

கஅ. கொடுங்கண் வலையா || லுயிர்கொல்வா லுந்தை
நெடுங்கண் வலையா ** லுயிர்கொல்வை மன்னீயும்
வடங்கொண் முலையான் ¹¹ மழையின் னுப் பொல
:: துடங்கி யுருமென் னுசுப்பிழுவல் கண்டாய். (௨)

கக. ¹ ஓடுந் திமில்கொண் : : : ஓயிர்கொல்வர் நின்னையர்
கோடும் புருவத் ||| துயிர்கொல்வை மன்னீயும்

கச - சு. ஏகாரம், எண்ணெகாரம்.

இவைமூன்றும் தலைமகன் பாங்கன்கேட்ப உற்றதுரைத்தவை.

இவைமுழுவீர்; "எடுத்த வியலு மிசையந் தம்மின், முரித்துப் பாடுதன் முரியெனப் படுமே."

கஎ. மிடல்புக்கு - வலியிலே புக்குநின் று. இடர்புக்கு - இடரிலேகிடந்து. இடையிழுவல் - இடையிழவாதேகோள்; என்றது நின்றதற்கும் நீயுஞ்செய்கிற கொடுமையானே இடை முரியவுங்கூடும்; அதற்கு உட்பகையாய்த் துணைக் காரணமாகிய முலைகளுமுளவாதலால் இடையைப் பரிகரியென்றவாறு; என் வருத்தத்தைத் தீரென்பதாம். இவை மூன்றற்குமொக்கும்.

கக. பீடு பிறரெவ்வம்பார்த்தல் - உணக்குப் பெருமையாவது பிறரெவ்வம் பார்த்தல்; "பாரா" எனப் பாடாமாயின், தான் பெருக்கமுறுமதஞர் பிறரெவ்வ மும்பாராத முலையென்றும்; எவ்வமுமென் னுமும்மை தொக்கது.

¹ பொப் பாராட்டற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள், (தொல். களவு. கு. கக - த.); இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றும் சாயல்விரியென்று சில மூலப்பிரதிகளில் மட்டும் எழு தப்பெற்றது.

* இரத்தபின்னிவ நிற்றற்கு இது மேற்கோள், தாற்கி. கு. க௨௭ - உரை.

(பி - ம்.) * 'மருவிரி தருமுழலே' ¹ 'செய்தவையே' ² 'இளவளரிளமுலையே யெணையிடர் செய்தவையே' ³ 'இடர்புக்குருமின்னிடையே' || 'உயிர்கொல்வா லுந்தை' ** 'உயிர்கொல்வை தீயும்' ¹¹ 'மழையின்' ¹² 'துடங்குமிளமென்னுதயி' ¹³ 'உயிர் கொல்வர்' || 'உயிர்கொல்வை தீயும்'

பிரீதம் பிரரெவ்வம் * பாராய் முலிசுமந்து
வாடுஞ் சிறுமென் மருங்கிழவல் கண்டாய்.

(௩)

வேறு.

௨௦. ¹ பவள அலக்கை கையாற் பற்றித்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
குவளை யல்ல கொடிய கொடிய.

(௪)

௨௧. புன்னை நீழற் புலவுத் திரைவா
யன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்க
ணன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்கண்
கொன்ன வெய்ய கூற்றங் கூற்றம்.

(௫)

௨௨. கள்வாய் நீலங் கையி னேந்திப்
புள்வா யுணங்கல் கடிவாள் செங்கண்
புள்வா யுணங்கல் கடிவாள் செங்கண்
வெள்ளை லல்ல வெய்ய வெய்ய.

(௬)

வேறு.

௨௩. சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வாய்
சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வா

இவைமுன்றும் புணர்ச்சிநீட இடக்கல்பாட்டிற் புணர்ந்துவான்
ஆற்றமைக் கூறியவை.

௨௦. குவளையல் - நிறம்பற்றிக் குவளையென்னவேண்டா.

௨௧. அன்ன நடப்ப - அன்னம் இத்தடையப்பார்த்து நடக்கும்படி;
அன்றி, நடைக்கு அஞ்சி ஓடவென்றுமாம். கொன் - மிகுதியும் கூர்மையும்
நீழைடப்பாள் கண்கள் மிகவெய்ய; ஆகலாற் கூற்றமென்க.

௨௨. புள்வாயுணங்கல் - உணங்கலிடத்துப்புள்.

இவைமுன்றும் குறியிடத்துக்கண்ட பாங்கன்சொல்லியவை; புணர்ந்து
நிற்குவான் விடுத்தலருமையான் ஆற்றாறுத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லிய
வையுமாம்.

௨௩. விளையாட்டி விருப்பினால் ஓடுவானைக்கண்டு நின்னடையுடனெஞ்ஞ
மென்று சொல்லுவார் புலவராயினும் இவள் விளையாட்டொழிந்து தன்னியல்
.....னியொவ்வாய்; அதனாற் சேராதேகோள்.

இது ¹ காமஞ்சாலா இளமையோள்வயின் காமஞ்சாலா இடும்பையெய்தி
யோன் சொல்லியது.

¹ இச்செய்யுற்றுதலிய மூன்றாம் நினைவிரியென்றும், தன்னலவிரியென்றும்,
தன்னலோசையென்றும் மூலமட்டும்உள்ள சிலபிரதிகளில் எழுதப்பெற்றதுள்ளன.

² தொல்காப்பியம், அகத்தியாயில், கு. இ. (பி - ம்.) * 'பாருணி'

* யூத்திரைநீர் வேலி யுழக்கித் திரிவாள்பின்

† சோன் மடவன்னஞ் சோ னடைபொவ்வாப்.

கட்டேர.

உச. † ஆங்குக், கானல்வரிப் பாடல்கேட்ட மானெடுங்கண் மாதவியு
மன்னுமோர் குறிப்புண்டிவன் நன்னிலை மயங்கினுனெனக்
‡ கலவியான் மகிழ்தாள்போற் புலவியால் யாழ்வாங்கித்
தானுமோர் || குறிப்பினள்போற் கானல்வரிப் பாடற்பாணி
நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்த நீணிலத்தோர் மனமகிழக்
கலத்தொடு புணர்தமைந்தீகண்டத்தாற் பாடத்தொடங்குமன்
வேறு.

உரு. மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப மணிப்பூ வாடை யத்போர்த்துக்
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தாய் வாழி காவேரி
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தவெல்லா நின்கணவன்
நிரூந்து செங்கோல் வளையாமை யறிந்தேன்வாழி காவேரி. (க)

உக. பூவர் சோலை ** மயிலாலப் புரிந்து குயில்க னிசைபாடக்
காமர் மாலை † யருகசைய நடந்தாய் வாழி காவேரி
காமர் மாலை ‡ யருகசைய நடந்த வெல்லா நின்கணவன்
நாம வேலின் நிறங்கண்டே யறிந்தேன் வாழி காவேரி. (உ)

உஎ. வாழி யவன் நன் வளநாடு மகவாய் வளர்க்குந் தாயாதி
பூழி யுய்க்கும் பேருதவி யொழியாய் வாழி காவேரி.

எ - உக. இவையேழும் தீணைநிலவரி.

உச. ஆங்கு - ஆவ்விடத்த.

கோவலன் வாசித்த உருத்தன் கனவில் தலைமகள் கூற்றதலால் இவன்
தன்மேல் அன்பினென உட்கொண்டு புலந்து அது தோன்றாமல் மனமகிழ்ந்
தான்போலத் தன்பக்கல் வேறுகுறிப்பிலளாயினும் வேறுகுறிப்புடையான்
போல இவனுக்குத் தோன்றத் தானும் கானல்வரிப்பாணி பாடத்தொடங்கினு
னென்க. கலை - யாழ். கண்டம் - மிடறு.

உரு. ஒங்கி - பென்மையாலேயொதுங்கி. வளையாமையெனத் தேற்
றேகாரம் வருவிக்க; (உக - எ) மற்றைய ஏகாரங்களும் இன்னவெனக்கொள்க.
அதனை யறிந்தேனென்க.

உக. வேலின் நிறங்கண்டென்றது, பிறரால்வருத்தம் இல்லையென்றவாறு.

உஎ. பகல்வெய்யோனென்றது, 'சூரியங்கிசைத்தவகுதலால்; அருகை
விரும்புவானென்றமாம். இவை மூன்றும் ஆற்றுவரி.

(பி - டி) * 'யூத்திரைநீரோதழுக்கி' † 'சென்மட' ‡ 'ஆங்குத்திரைநில
விண்ணவரிப்பாணிகேட்டு' § 'கலவியாழின்' || 'குறிப்பினளாய்க்காளன் வரிப்பா
டத்தாய்' ¶ 'கண்டத்தாள் பாடுமன்' ** 'மயிலாட்புரிந்து குழல்கவிசை பாட'
†† 'அருகைய' ‡‡ 'அருகை'

பூழி யுய்க்கும் பேருதவி * பொழியா தொழுக னுயிரோம்பு
மாழி யாள்வான் பதல்வெய்யோ னருளே வாழி காவேரி. (௩)

வேறு.

௨௮. தீங்கதிர் வான்முகத்தாள் செவ்வாய் மணிமுதவ லொவ்வா வேனும்
வாங்குநீர் முத்தென்று வைகலு மான்மகன் போல் வருதிரைய
வீங்கோ தந்த் துர்விளங்கொளிபவெண்முத்தம்விரைகுழுகானற்
பூங்கோதை கொண்டு விலைஞர்போன் மீளும் புகாரே யெம்மூர்.

௨௯. மறையின் மணந்தாரை வன்பரத் பாக்கத்து மடவார் செங்கை
யிறைவீனக றீற்றுவதை ; யேழைய மெங்குனம்யாங் கறிகோ
நிறைமதியு மீனா மெனவன்ன நீள்புன்னை யரும்பிப்பூத்த மைய
பொறைமலிபூங்கொம்பெறவண்டாம்பலு தம்புகாரேயெம்மூர்

௩௦. உண்டாரவென்னருளூனொளியாப்பாக்கத்துறைபொன் றின் றித்
தண்டாநொய் மாதர் தலைத்தருதி||யென்பதியாங் கறிகோமைய
வண்டா றிரையழிப்பக் கையான் மனைமுகந் து மதிமேனீண்ட
புண்டோய்வே னீர்மல்க மாதர் கடனூர்க்கும் புகாரே யெம்மூர்.

௨௮. மணிமுதவல் - நல்லமுதவல். செவ்வாயமுதவலைஒவ்வாவேனும்.
வாங்கும் - கொள்ளும். மான்மகன்போல் - மயங்கினமகன்போல; காமன்
போலென்பாருமுளர். வீங்கோதம் வெண்முத்தத்தைத்தந்து பூங்கோதையைக்
கொண்டு; ஓதம், எழுவாய்.

இது கையுறைமறை.

௨௯. மறையின்மணந்தாரை - அப்படிமணந்த மடவாரை. அன்னம்
அரும்பிப்பூத்த புன்னையிலே ஏறியிருக்க நிறைமதியும்மீனாமெனக்கருதி ஆம்பல்
மலருமென்க. வண்டு ஊதுமெனவே மலர்தல்பெற்றும். இங்கனம்கூறித்து,
மதிகண்டு ஆம்பல் மலருமாதலால்; ¹ “உடைநிறை முத்தஞ் சிந்த வோசனிக்
கின்ற வன்னம்.....ஆம்பல்” என்றார் பிறரும்.

மதியும் மீனாமென்று கண்டார்கருதப் புன்னையிலே அன்னமேறிற்றுக
வண்டு ஆம்பலையுதமென்க.

௩௦. உண்டாரை வெல் நற - உண்டவர்களைக் கடுமைசெய்யு நற. ஊனொ
ளியா - உண்டவர்களைமறையாத; [இன்றியொளியாத.]

இவைவிரண்டும் தோழியிற் கூட்டக்கூடிய பின்பு வாரா வரைவென்றோற்
குத் தோழிகுறியவை. இவை மூன்றும் சாத்தியவர்.

¹ சிவகந்தாமணி, ௨௧௦௨.

(பி - ம்) * ‘தூழியாதொழிதலுலகோம்பும்’ + ‘விளங்கொளி’ + ‘எழுவாசெய்யுனம்
பாக்கறிகோவை’ + ‘கொம்பேறி’ || ‘என்பகையாங்கறிகோவை’

வேறு.

௩௧. புணர் துணையோ டாடும் பொறியலவ னோக்கி
பிணர்ததையும் பூங்கான லென்னையு நோக்கி
யுணர்வொழியப் போன வொலிதிரைநீர்ச் சேர்ப்பன்
* வணர்சரி யைம்பாலோய் வண்ண முணரேனாள். (க)

௩௨. ¹ தம்முடைய தண்ணியுந் தாமுந்தம் மான்றேரு
மெம்மை நினைபாது + விட்டாரோ விட்டகல்க
வம்மெ னினர வடும்புகா என்னங்கா
ணம்மை மறந்தாரை நாமறக்க மாட்டேமால். (உ)

௩௩. ² புன்கண்கூர் மாலைப் புலம்புமென் கண்ணோபோற்
றுன்ப முழுவாய் துயிலப் பெறுதியா
↓ லின்கள்வாய் நெய்தானீ யெய்துங் கனவினுள்
வன்கணூர் கானல் வரக்கண் டறிதியோ. (ங)

௩௪. ஆடும் - விளையாடும். உணர்வொழிய - உணர்வு தன்னையிட. சேர்ப்பன்
வண்ணம்.

இஃது, அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தது.

௩௫. விட்டாரோ; ஓகாரம், ஒழியிசை. தண்ணியும் தாமும் தேருமென்ப
பின்பு சிலசொல்லப்புகு அதுனைக் காதன் மிகுதியாற் கலங்கி விட்டாரென்றான்.
உயர்திணையையும் அஃதிணையையுமென்னி உயர்திணையான் முடித்தார் தன்
ணியும் தேரும்விடுக; அவற்றிற்கு என்ன உறவுண்டு. மறக்கமாட்டேமென்
றது ஒருசொல்.

௩௬. துயிலல் - மொட்டித்தல். இன்கள்வாய் நெய்தாலென்றான், தன்கண்
துயிலாதுவருந்த அது கவற்சியின் நித்துயிறலின். கள்ளுண்ணுமயங்கினாயாத
லாற் கேட்டும் சொல்ல மாட்டாயாயினாய். எய்துங் கனவினுள்ளென்றான்,
உறங்குவார்க்குக் கனவுமுண்டென்று.

¹ இது, வன்மொழியாற் கூறல்முதலியவற்றிற்கு மேற்கோள், (இறை. கு. ௧௦.
உரை, தொல். களவு. கு. ௨௧ - இளம். த.) “நீ கண்டனையெனின்” (நிருச்சிற். அச)
என்பதும், “பாடுஞ்சிறை வண்டு” (இறை. கு. ௧௦ - உரை. மேற்) என்பதும் இச்செய்
புகுடல் ஒப்புதொக்கற்பாலன.

² தன்மைப்பொருளையும் தன்மையில்பொருளையுமென்னித் தன்மைப்பொருள்
வினயால் முடித்ததற்கும் (தொல். கிளவி. கு. ௮௧ - சே. பி. ௧௧ - உரை; து - வி. கு
௨௧௮ - உரை), கோதளவற்றைக் கேட்பனபோலக் கூறிவதற்கும் (தொல். செய்.
கு. ௨௦௦ - த.) இதுமேற்கோள்.

³ தொல். களவு. கு. ௧௧ - த; இறை. கு - ௧௦ - உரை, நாத்வி. கு. ௧௧௪ - உரை
மேற்கோள்.

(பி - ம்.) * ‘வணரொலியைப்பாலாய்’ † ‘விட்டனரோ’ ‡ ‘இன்கள்வாய்’

கூச. 1 * புள்ளியன்மான் தோழி போன வழியெல்லாந்
தெள்ளுநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற் றென்செய்கோ
தெள்ளுநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற் றெம்மோடங்
குள்ளாரோ ளுள்ளா யுணராய்மற் றென்செய்கோ. (ச)

கூடு. * நேர்த்தங் காதலர் ! நேமி நெடுந்திண்டே
நூர்ந்த வழிசிதைய லூர்கின்ற வோதமே
பூர்தண் பொழிலே புணர்ந்தாடு மன்னமே
பூர்தண் நிறையே யிதுதகா தென்னீரே. (டு)

கூகூ. * நேர்த்தங் காதலர் ! நேமி நெடுந்திண்டே
நூர்ந்த வழிசிதைய லூர்த்தாய்வாழி கடலோத
மூர்ந்த வழிசிதைய லூர்த்தாய்மற் றெம்மோடு
தூர்த்தாய்போற் றீர்த்திலையால் வாழி கடலோதம். (சு)

வேறு.

கூஎ. நன்னித்திலத்தின் பூணணிந்து ஸலஞ்சார்பவளக் கலையுடுத்துச்
செந்நெற்பழனக் கழனிதொறுந் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப
புண்ணிப்பொதும்பர் மகரத்தின் கொடியோனெய்த புதுப்புன்க
பொண்ணிக்காண வகைமறைத்தா || லண்ணகாணி னென்செய்கோ.

கூச. புள்ளின் இயல்பையுடைய குதிரை; இது மாவின் கடுமை கூறிற்று;
* “புள்ளியத் கவிமா வுகடமை யான” என்றார் பிறரும். சுங்குள்ளார் - அய
லாராகிய அலர்ந்தழுவார்; என்மனம் விட்டுப்போகாத தலைவரென்றுமாம்.
என்றாய் - அவர்கூற்றிலே நீர்க்கின்றயாதலான்னோயறியாய்; என்செய்வோ
னென்றான். ஓகாரம், சுற்றகை.

கூடு. நேர்த்த - நம்மோடுபொருந்தின. ஒதங்களுராகின்றன.

கூகூ. தூர்த்தாய்போற்றீர்த்திலை - உறவுபோலிருந்து உறவாயிற்றிலை; காரி
யத்தால் வேறுபட்டாய்.

இவ்வைந்தும் காமமிக்க கழிபடர்களினி.

இவை துணைநிலைவரி.

கூஎ. புதுப்புணன்றது, தலைவி மேன்மேல் வருந்துகின்றவருத்தத்தை.
என்செய்கு - என்செய்வேன்.

1 இது “தேர்த்ததங்காதலர்” என்னுமுதற்குறிப்பையுடைய இரண்டு செய்யுட்
கூறுகளும் பின்னர்ச் சிலபிரதிகளில் காணப்படுகின்றது.

* தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. உ00 - இளம். த. மேத்.

* இறையனாரகப்பொருள், கு. எ - உரை, மேத்.

* தொல்காப்பியம், கற்பியல், கு. இக.

(பி - ம்.) * ‘புள்ளிமான்நேர்’ † ‘உணர்த்தாய்’ ‡ ‘தேமியோடுத் திண்டேர்’
§ ‘தலஞ்சால்’ || ‘அன்னைகாண்கில்’

௩௮. வாரித்தரள நகைசெய்து வன்செம்பவள வாய்மலர்ந்த
சேரிப்பரதர் வலுமுன்றிற் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப

1 மாரிப்பிரத தலர்வண்ண மடவாள் கொள்ளக் கடவுள்வரைந்

* தாரிக்கொடுமை செய்தாரென் தன்னையறியி னென்செய்கோ.

௩௯. புலவுற்றிரங்கி யதுநீங்கப் பொழிற்றண்டிலயிற் புருந்துதிர்த்த
கலவைச்செம்மன் மணங்கமழத் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப
பலவுற் றொருநோய் துணியாத படர்நோய்மடவா டனியுழப்ப
வலவுற்றிரங்கி யறியாநோ யன்னையறியி னென்செய்கோ. (௩)

வேறு.

௪௦. இனையிருள் பரந்ததுவே யெற்செய்வான் மறைத்தனனே
களைவரும் புலம்புநீர்; கண்பொழிஇ யுருத்தனவே
தனையவிழ் மலர்க்குமுலாய் தணந்தாநாட் ளுதாங்கொல்
வளைநெகிழ் வெரிசிந்தி வந்தவிம் மருண்மலை. (௪)

௪௧. கதிரவன் மறைத்தனனே காரிருள் பரந்ததுவே
யெதிர்மலர் டு புரையுண்க னெவ்வரீ ருருத்தனவே
புதுமதி புரைமுகத்தாய் போனார்நாட் ளுதாங்கொன்
மதியுமிழ்ந்து கதிர்விழுக்கி வந்தவிம் மருண்மலை. (௫)

௩௮. வாரித்தரளம் - கடல்முத்து. கடவுள்வரைநது - கடவுளரைவழி
பட்டு. அறியின் - ஆராய்ந்தறியின்.

௩௯. புலவுற்றிரங்கியது - புலானுற்றமுற்றுவுருந்தியது; துனியால்
இரங்குதலுமாம். நீங்க - புலானுற்றங்க. கலவை - பலவுங்கலந்தது. செம்மல்-
பழம்பூ. பலவுற்று - பலநோயிலே பொருந்தி, பல தன்பங்களுமுதலால்,
ஒருநோயிற்றுணியவொண்ணாத வினைவையுடைய நோயை மடவாள் தானே
யறிந்த அனுபவிக்க; படர் - நிரைவு. அலவுறுதலும் இரங்கலும் ஒருவரறியப்
படாத நோயை. அன்னையறியாத நோய் நோய் காரணமாக அலவுற்றென்க.

இவையுன்றும் அரைநிலநீடு வரைவுகடாவினவை.

௪௦. இனையிருள் - இனையவிருள்; விகாரம். களைதற்கரிய வருத்தத்தால்
வந்தநீர்.

௪௧. எதிர்மலர் - செவ்விலை; எதிர்த்துப் பிணைத்த மலரென்றுமாம்;
தோற்றுவின்றமலரென்றுமாம்.

1 "மாரிப்பிரத தலர்வெ கொண்டே" குறத். ௩௮.

(யி - ம்) * 'ஆரிக்கொடுதோய்செய்தார்' † 'ஒருநீர்' ‡ 'கண்பொழி'
§ 'புரையுண்க' || 'புரைத்தார்தாட்டு'

சஉ. பறவைபாட் டடங்கினவே * பகல்செய்வான் மறைத்தனனே
நிறைநிலா கோய்கூர நெடுங்கனீ ருகுத்தனவே
துறுமல ரவிழ்குழலாய் துறந்தாராட் டொதாங்கொன்
* மறவையா யென் னுயிர்மேல் வந்தகிம் மருண்மான். (க)

வேறு.

சங். கைதை வேலிக் கழிவாய் வந்தெம்
பொய்த லழித்துப் போன ரொருவர்
பொய்த லழித்துப் போன ரவர்கம்
மையன் மனமவிட் டகல்வா ரல்லி. (க)

சஈ. காணல் வேலிக் கழிவாய் வந்து
நீகல் கென்றே நின்ற ரொருவர்
நீகல் கென்றே நின்ற ரவர்கம்
மானேர் நோக்க மறப்பா ரல்லி. (உ)

சஊ. அன்னந் துணையோ டாடக் கண்டு
† நென்ன னோக்கி நின்ற ரொருவர்
† நென்ன னோக்கி நின்ற ரவர்கம்
பொன்னேர் சுணங்கிற் போவா ரல்லி. (உ)

வேறு.

சக. அடையல் குருகே யடையலெங் காண
லடையல் குருகே யடையலெங் காண
லுடைதிரைநீர்ச சேர்ப்பற் குறநோ யுரையா
யடையல் குருகே யடையலெங் காணல். (க)

சஉ. பாட்டடங்கின - ஒலித்தலடங்கின. நிறைநிலா - நிறுத்தலில்லா
வாய. கோய்கூர-கோயுண்டாகாநிற்க. மறவை - மறத்தையுடைத்தாய். துவை.
இவை மூன்றும் பொழுதுகண்டும் ஆற்றுகைய தலைமகள் தோழிக்குரைத்
இவை ஆறும் மயங்குதினைநிலவரீ..

சங். பொய்தலழித்த - வினையாட்டைமறப்பித்து; * நந்தினைப்பாட்டில்
"சேர்ப்பே ரீரனை யலவற பார்க்குஞ், சிறுவினை யாடது மழுங்க, நின்னக்குறு
பெருந்தயர மாகிய கோயே" என்றும்போல.

சச. என்றேநிற்கை - என்றுசொல்லியேநிற்கை. நம்பார்கவையென்றான்,
வேற்றுமையின்மையால். மானேர்நோக்கம் - மானையொத்தபார்வை.

சஈ. பொன்னேர்சுணங்கின் - பொன்தோற்றுளின் ற சுணங்கிப்போல.

இவைமூன்றும் மெலிதரகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தல்; ஆற்றுவித்தற்
பொருட்டுத் தோழி இயற்பழிக்கத் தலைமகள் இயற்படமொழிந்தனாமாம்.

இவை மூன்றும் காயல்வரீ.

சக. நோயுரையாயென்றது, முற்று. ஆதலால், எம்கானலில் வந்தடை
யாதேகோனென்றான். இது தாமயிக்க கழிபடர்கினவி.

* "மறவை" புறநா. ஐச. * நந்தினை, ஐ.உ.

(பி - கி) * 'பகல்செய்வாய்' † 'நின்னோடுதொக்கி நின்ற'

வேறு.

சா. ஆங்கனம் பாடிய வாயிழை பின்னரும்
கார்தண் மெல்விரற் கைக்கிளை சேர்குரற்
நீர்தொடைச் செவ்வழிப் பாலை யிசையெழீஇப்
பாங்கினிற் பாடியொர் பண்ணுப் பெயர்த்தாள்.

வேறு.

சா. துளையர் விளரி நொடிதருந்தீம் பாலை
யினிகிலையிற் கொள்ள விறுத்தாயான் மாலை
யினிகிலையிற் கொள்ள விறுத்தாய்மன் னீயேற்
கொளவல்லா யென்னுவி கொள்வாழி மாலை. (ச)

சக. பிரிந்தார் பரிந்துரைத்த பேரருளி னீழ
லிருந்தேங்கி வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய் மாலை
யுயிர்ப்புறத்தாய் நீயாகி லுள்ளாற்று வேந்த
னெயிற்புறத்து வேந்தனோ டென்னுதி மாலை. (உ)

சூ. * பையுனோய் கூரப் பகல்செய்வான் போய்வீழ
வையமோ கண்புதைப்ப வந்தாய் மருண்மலை
மாலேநீ யாயின் மணந்தா ரவராயின்
† ஞாலமோ நல்கூர் ததுவாழி மாலை. (க)

சா. ஆங்கனம்பாடிய - தவன்பாடிமுற்போலப்பாடிய. மெல்விரல் -
மெல்விரலாலே. பண்ணு - பண்ணை.

சா. விளரியென்றார், விளரி இரங்கினார்பாடும் பண்ணுதலால். இது,
1 “விளரிப்பன் கண்ணினார் பாணர்” என்ற வந்ததுபோலும்; நெய்தற்கு இரங்க
லும் இரங்கினியித்தமும் உரிப்பொருள். விளரி நொடிதரும்பாலை - விளரிப்பாலை;
நொடிதருதல் - சொல்லுதல். இனி கிலையிற்கோடல்: நின்றநரம்பிற்கு ஆறு
நரம்புபகை; அது கூடமென்னுங்குற்றம்; இனிமுதலாகக் கைக்கிளையாளுவதாம்;
இனிக்குக் கைக்கிள் பகையென்றது. தங்கண்மயக்கத்தாலே பகைநரம்பிலே
கைசென்று தடவ. கொளவல்லாய் - கொள்ளுதலை வல்லாய் நீ.

சக. ஏங்கி - வருந்தி. உயிர்ப்புறத்தாய் - உயிரைச்சூழ்ந்தாய். உள்ளாற்று
வேந்தன் - நொச்சியான். எயிற்புறத்துவேந்தன் - உழிகையான். வேந்த
னோடி - வேந்தற்கு.

சூ. இவ்வையத்துள்ளார் கண்புதைப்ப. நீயென்றதும், அவரென்றதும்
கொடுமைகுறித்து. ஞாலம் நல்கூர்ந்ததென்றான், தன்னோய் எல்லார்க்கும்
ஒக்குமாகத் தனக்குத்தோற்றுதலால்; ‘தான்சாக உலகு கவிழும்’ என்னும் பழ
மொழிபோல.

இவையுள்ளும் மாலிப்பொழுது கண்டு தலைவி கூறியவை.

1 பு - வெ. தம்பை. கக. (பி - ம்.) * ‘பைதுனோய்’ † ‘ஞாலமே’

வேறு.

௫௧. நீத்துழைஇ வந்தவிச் செல்லன் மருண்மலை

* துக்காது துணிந்தவித் துயரெஞ்சு ளினவியாற்
பூக்கமழ் கானலிற் பொய்ச்சூள் பொறுக்கென்று
மாக்கடற் றெய்வரின் மலரடி வணங்குதும்.

௫௨. எனக்கேட்டு,

கானல்வரி யான்பாடத் தானென்றின்மேன் மனம்வைத்து
மாயப்பொய் பலகட்டு மாயத்தான் பாடினொன்
யாழிசைமேல் வைத்துத்த னூழ்வினைவர் துருத்ததாகலி
னுவுவற்ற திங்கண்முகத்தானக் கவவுக்கை னெகிழ்ந்தனனாய்ப்
பொழுதின்குக் கழிந்ததாகலி னெழுதுமென் றுடனெழு
தேவலா றுடன்சூழ்தாக் கோவலன்றன் போனபின்னர்த்
தாதவிழ் மலர்ச்சொலை யோதையாயத் தொலியவித்துக்
கையற்ற நெஞ்சினளாய் வையத்தி னுள்புக்குக்
காதலனுட னன்றியே மாதவிதன் மனைபுக்கான்
ஆங்கு,

மாயிரு ஞாலத் தர ந் தலைவணக்குஞ்

சூழி யானைச் சுடர்வாட் செம்பியன்

மாலெவண்குடை கவிப்ப

வாழி மால்வரை ** யகவைய! வெனவே.

௫௧. மலை : மாலைய. துக்காது - நம்மைவருத்துமென்று கருதாது. துணிந்தவித்துயரெஞ்சுகளவியால் - துணிந்திருக்காரணமான நல்ல வார்த்தையோடே; ஆவது நின்னிற்பிரியென்றல். இது, வரைவுசீட்டித்தவிடத்துத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகக்கூறியது. இது ௧௬: ௧௧ம். முகநிலை முரிசனாற் பயந்த வேறுபடுபொருண்மையெல்லாம் தன்னகத்தடக்கி ஒருநெறிப்படுத்தலாற் கொச்சகமெனப்படும். அது, வெள்ளையானும், அகவலாறுமுடியும். இவை, முயில்வரி.

௫௨. என்றிவன் பாடக்கேட்டு[ச் சொல்லுவான்]:—நான் கானல்வரி பாடத்தான் அப்படியப்பாடாதேஎன்னையொழியப்பிற்றிதொருபொருண்மேல்மனம் வைத்து, மாயஞ்செய்வாளாகலின், இப்படிப் பாடினொன்று.

ஆங்கு, அகை. சூழிமால்வரை - சக்கரவாளம்; இஃது உள்ளேயகப் படும்படி கவிப்பவென்று புக்காளென்க.

எ.—கா ன ல் வ ரி முற்றிற்று.

1 "மாயப்பொய்மொழி" அகநா. ௬.

(பி - ம.) * 'துக்காது துணித்த துயரெஞ்சு' + 'பொய்ச்சூளுக்கென' + 'பாழ் மேல்வைத்து' + 'ஒலியலித்த' + 'மாதவிதன்மனைபுக்கன்' + 'மாயிரு' + 'அவையிருக்கென்'

எட்டாவது.

வேனிற் காதை.

- நெடியோன் குன்றமும் தொடியோள் பெளவமும்
தமிழ்வரம் பறுத்த தண்புன னன்னாட்டு
மாட மதுரையும் பீடா நுறந்தையுங்
கலிகெழு வஞ்சியு மொலிபுனற் புகாநு
௮. மரைசலீற் றிருந்த வுரைசால் சிறப்பின்
மன்னன் மாரன் மகிழ்துணை யாகிய
* வின்னிள வேனில் வந்தன னிவனென
வளங்கெழு பொதியின் மாமுனி பயந்த
விளங்காற் றாத னிசைத்தன னாதலின்
௯. மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை
புகரறு கோலங் கொன்னுமென் பதுபோற்
கொடியிடை சோலைக் குயிலோ னென்னும்
படையுள் படுவோன் † பணிமொழி கூற
மடலகிழ் கானற் கடல்விள யாட்டினுட்
௧௦. கோவல னுடக் கூடா தேகிய
மாமலர் செடுங்கண் மாதவி விரும்பி
வானுற நிவந்த மேனிலை மருங்கின்
வேனிற் பள்ளி யேறி மாணிழை
௧. நெடியோன்குன்றம் - வேங்கடமலை. தொடியோள்பௌவம் - குமரிக்
க - உ. இவை தமிழை எல்லைப்படுத்தின நாடு. [கடல்.
௨ - ௬. நகரம் நான்கினுமாக கீற்றிருந்த மன்னனாகிய மாரன்.
௭. வேனில் - வேனிலரசன்; அன்றினை உயர்திணையாகக்கூறிற்று.
௮. இளங்காற்றுகியதுதன். குயிலோனுக்கு இசைத்தனன்.
௯. காமன்சேனை - மகளிர்.
௧௦. கொடி - படர்கொடி. குயிலோன், உயர்த்துக்கூறிற்று.
௧௧. படையுள்படுவோன் - காமன் படைச்சிறப்பின்னை; படைக்கிழவன்
சிறுக்கன்; காளமுதி. பணிமொழி - மாருததுதன் பணித்தமொழி.

* வெப்பதினாள். அ. ௮௭, பிரயோக. சக - உரை, மேற்.

(பி - ம்) * 'இன்னிளவேனில் வந்தநிவனென' 'வந்தனனாக' † 'பணிமொழி'

1 * தென்கடன் முதலாம் தென்மலைச் சந்திரன்

உள. தன்கட னிறுக்குந் தன்மைய ி வாநலிற்
கொங்கை முன்றிற் குங்கும வளாகத்து
மையறு சிறப்பிற் கையுறை யேந்தி
யதிரா மரபின் யாழ்கை வாங்கி
ம்தூர சீதம் பாடினண் மயங்கி

உரு. யொன்பான் விருத்தியுட் டீலக்கண் விருத்தி
கன்பா லமைந்த விருக்கைய னாகி

கக் - 21), சன்கடனிற்ருர் தன்மையவாதல் - முத்தும் சுத்தம்வேனிற்
காலத்துப் புண்பனவும் புகவனவுமாய்ப் பயன்படச்செய்தல்.

2.க. முன்பு குங்குமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொங்கைமூன்றிலாடிய பரப்பு; முகைக்கு முற்றம், மாப்பெனினுமொக்கும்.

உக - உ. (61) வேளிரைசனாக்குக் கையுறையாக வளாகத்தேந்தி; ஆண்டும் பூசியும்மென்றபடி; கையுறை - பாசுடம்.

2. கூ. பின்பு அதிராமரபின்பாழ்கை வாங்கினுளென்க; அதிர் தல் - துளங்கு தல்; அதிராமரபு - கோவைகலங்காத முறைமை.

உச. மதுரகீதம்பாடி - மிடற்றுக் கருவியாலே முந்தற்பாடிப் பின்பு யாழ்க்கருவியாடு பாடத்தொடங்கினனென்க.

மதுரேதம் பாடினன் மயங்கி: தாரங்குரலான மேற்செம்பாயியென்
 னும் பண்ணைக் கண்ட, ச்தாற்பாடி மயங்கி அப்பண்ணையே யாழினும்பாடின
 னென்றவாறு

இதனாற்போந்த பொருள்:—நிலம் கலம் கண்டமென்னும் நெறி மூன்றிலும், “கண்ட மல்லது நிரம்பக் காட்டக், ஈருவிக் கின்பங் கொடுப்பதமது... பொருவரு நிலத்தைப் புணர்ப்ப ததுவே” என்னுஞ் சே. 1 ல்கத்தியக் குத்திரத்தானும் மூற்படக் கண்டத்தாலே பாடியெனவும் செம்பாலைப்பண்ண யாழிலும் பாடியெனவும் கொள்க.

உரு. ஒன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கன் விருத்தியாவது - இருபத்தொரு கோவைமுதலாக நானூற்றுகோவையிருக்கிடந்த கோவைகளுள் ஒன்பாங்கோவையிற் மேற்செம்பாலை தாரமுதலென்பது, 'தலையின் தாரஞ் செய்யுந் தாரம்' என்பதனாற்பெற்றும். ஒன்பாங்கோவை: "தொன்ஓ படு திவவின் முண்டகநல் யாழ்" என சூசியமாலையுள்ளதும் கண்டுகொள்க.

¹ தஞ்சைவாணங்கோவை, கை - உரை, மேற்.

(4 - 14) * 'தென்கடல்' † 'ஆலிஸ்'

* வலக்கைப் பதாக்க கோட்பெடு சேர்த்தி
யிடக்கை நால்விரன் மாடகத் தழிஇச்
செம்பகை யார்ப்பே † கூட மதிர்வே
௯௦. வெம்பகை நீக்கும் விரகுனி யறிந்து
பிழையா மரபி னீரோழ் ‡ கோவையை
யுழைமுதற் கைக்கினை யிறுவாய் கட்டி
யிணைக்கினை பகைநட் பென்றிந் நான்
விசைபுணர் குறிநிலை யெய்த கோக்கித்

௨௫ - ௬. ஒன்பான்.....விருக்கைய னாகி: “ஆதிப்பா.....ஒன்
பான் விருத்தி.” அவற்றன், தலைக்கை விருத்தியாவா, - “முதற்க னெதிர்...
தோற்றமும்.” யாழ்வாசித்தற்குச் சூத்திரம்:—“நல்லிசை மடந்தை.....வினய
மாட்டுதல் கடனே” என்பது; வினயம் - தேவபானி.

௨௭ - ௮. வலக்கையைப் பதாக்கையாகக் கோட்டின்மிசை வைத்து இடக்
கை நால்விரனவால் மாடகத்தைத் தழுவினென்றவாறு.

பதாக்கையாவது - “பெருவிரல் குஞ்சித் தேகைய நான்கு, நிரலே சிமிர்த்தல்
பதாக்கை யாகும்”

“மாடக மென்பது வகுக்கும் காலக். கருவினங் காழ்ப்பினை நால்விரல்
கொண்டு, திருவியல் பாலிகை வடிவாக் கடைந்து, ச.தரமூன் ருகத் துணியிட்டு
சூரித்தே.”

௨௯ - ௯௦. செம்பகை.....அறிந்து: இப்பகைநரம்புகள் படாமல் வாசிக்கு
முறைமையையறிந்து. இவற்றன், செம்பகை - நரம்பிற்கண்பு; ஆர்ப்பு -
நரம்பின் முழக்கம்; கூடம் - பகைநரம்பு; அதிர்வு - கம்பித்தல்.

௯௧ - ௨. பிழையாமரபின்.....கட்டியென்றது - உழைமுதலாகக் கைக்
கிணையிருகப் பண்ணியென்றவாறு. இனி வினரி தாரம் குரல் துத்தம் கைக்கினை
உழையென்று முறையே ஏழுநரம்பியன்றபின்னர், “கண்ணிய கீழ்மூன் ருகி
மேது, நண்ணல் வேண்டு மீரிரண்டு நரம்பே.” “குரலே துத்த மிவிவிலை
நான்கும், வினரி கைக்கினை மும்மூன் ருகித், தளராத் தார முழையிவை யீரண்,
பெனவெழு மென்ப வறிந்திசி னோரே.”

௯௬ - ௪. இணைக்கினை.....நோக்கியென்றது: இணை - இரண்டிரரம்பு;
“இணையெனப்.....அளவினவென்ப.” இணை - ஐந்துநரம்பு; “இணையெனப்
நிலை.....ஆகுமென்ப.” பகையென்றது - ஆறும் மூன்றும், “நின்ற.....
கூடமாகும்.” கூடமெனினும் பகையெனினுமொக்கும். நட்பென்றது - நாலா
நரம்பு. இங்ஙனம் இசைபுணரங் குறிநிலை எய்தநோக்கியென்க.

(பி - டு.) * ‘வலக்கைபதாக்கை’ † ‘அதிர்வே கூடம்’ ‡ ‘கோவையுழை முதற்
கைக்கினை யிழைக்காப்பின’

௩௫. குரல்வா யினிவாய்க் * கேட்டன னன்றியும்
வான்முறை மருங்கி ினைத்தினு மேழினு
முழைமுத லாகவு முழையீ ருகவுங்
குரன்முத லாகவுங் குரலீ ருகவு
மகநிலை மருதமும் புறநிலை மருதமு

௪௦. மருதியன் மருதமும் பெருதியன் மருதமு
நால்வகைச் சாதியு நலம்பெற நோக்கி

௩௫. குரல்வாய்... ..கேட்டனன்; குரன்முதலாகவெடுத்த இனி
குரலாக வாசித்தான்.

கேட்டனன் - செவியாலே ஆனந்தான்.

(௩௬) வான்முறைமருங்கிற் (௩௫) கேட்டனனென்க.

௩௬. வான்முறையாவது - முன்கூறினவகையே ஐந்தாநரம்பா முறைமை
யின், இனி குரலாக புழநரம்பும் வாசித்தானென்க.

௩௮. குரல் குரலாகவும் குரல் தாரமாகவும் வாசித்தானென்றவாறு.

௩௯ = ௪௧. அகநிலைமருதமும்.....நோக்கியென்றது:—

அகநிலை மருதமாவது - “ஒத்த கிழமை யுயர்குரன் மருதந், தத்தமும் விளரி
யுங் குறைவுபெற னிறையே.” இதன்பாட்டு:—“ஊர்க தின்டே ரூர்த் தின்னே,
நோக பாக நீயா வண்ணம்.” நரம்புக்குமாத்திரை பதினாறு.

“புறநிலை மருதநீ குரலுழை கிழமை. தத்தம் கைக்கிளை குரலா மேனைத்,
தாரம் விளரி யினிரிறை வாகும்.” இதன்பாட்டு:—“அங்கட் பொருகை யூரன்
கேண்மை, திங்க ளோர்நா ளாகுந் தோழி.” நரம்பு பதினாறு.

“அருதியக் மருதந் குரல்கிழமை கைக்கிளை, விளரி யினிகுர னிறையா
மேனைத், தத்தந் தார மினியிலை ரிறையே.” இதன்பாட்டு:—“வந்தா னாரன்
மென்றோள் வளைய, கன்றாய் போதுகாணாய் தோழி.” நரம்பு பதினாறு.

“பெருதியக் மருதந் பேணுங் காலை, யகநிலைக் குரிய நரம்பின் திரட்டி,
நிறைகுறை கிழமை பெறுமென மொழிப.” இதன்பாட்டு:—“மல்லூர்.....
நோவவெம்முன், சொல்லை பாண சொல்லுங் காலை, யெல்லி வந்த நண்கைக்
கெல்லாஞ், சொல்லுங் காலைச் சொல்லு நீயே.” நரம்பு முப்பத்திரண்டு.
“மன்னு மனிகண் மலர்தேடி மதுவை யுண்டு வரைதோறும், பன்னு சார
லையெங்கும் பற்றி யார்க்கும் வகையேபோன், முன்ன மோசை பணவாகி முழு
தும் வேரூய மிடறென்னுய்த், தென்ன வென்னு மிசைவனர்த்துப் பன்னு மாறு
தென்போல.”

அகநிலைமருதத்தாக்கு நரம்பணியும்படி:—உழை இனி விளரி உழை கைக்
கிளை குரல் உழை குரல் தாரம் இனி தாரம் தத்தம் இனி உழை. இவை
உரைப்பிற்பெருகும்.

¹ புரிபாடல், ௧௮: ௧௮.

(பி - ம்) * ‘கோண்டனன்’ † ‘ஐத்தினுமெட்டினுங்குரல் குரலாகவும்’

மூலகை * பிபக்கமு முறையுளிக் கழிப்பித்
திறத்து வழிப்பேடர் † தெள்ளிசைக் கரணத்துப்
புறத்தொரு பாணியிற் பூக்கொடி மயங்கிச்

தாரத்துட்டோன்றும் உழை; உழையிற் ரூஸ்பிறக்கும்; ரூதுன் இனி
பிறக்கும்; இனியுன் துத்தம்பிறக்கும்; துத்தத்துன் விளரிபிறக்கும்; விளரியுட்
கைக்கிண்பிறக்கும். “தாரத்துட்டோன்று.....தோன்றும்திறப்பு.”

சஉ மூலகை.....கழிப்பி யென்றது:—மூலகையியக்கமாவன் - வலிவு
மெலிவு சமம்;.....“சமமெனப் படுவது தேசுக்கு வருமே.”

சச. புறத்தொரு..... ...மயங்கியென்றது - புறநிலைமருதப்பண்ணில்
மயங்கியென்றவாறு. அன்றியும், திறத்துள் புறநீர்மையில் மயங்கியென்
துரைப்பாரு முனர்.

சக - ச. திறப்பண்பாடுகன்ற உலகை அப்பண்ணுக்கு அடைத்தபாட்டின்
புறத்தொருபாண் யென்பது - நால்வகைச்சாதியாகிய பெரும்பண்களையாங்கி
அதன்வழிப்பிரிந்த திறப்பண்பாடுகின்ற அளவிலே பிரிவின்கண் வேனிற்பாணி
பாட்கிணந்தான்; பொழுது கண்டு கலங்கினாலாதலாலே காலப்பண்ணுக்கு அமை
த்த பாட்டுமொழிய வேறுகில் விரவினவென்க.

முற்பட மிடற்றிற் பாடியபண்ணே யாழின்மேல் வைப்பதாகலின், ஈண்டு
மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலர்; அது “பருந்து மதனிழுவும் பாட்டு மெழா
லும்” என்பதனாற்கொள்க.

(எ) வேனிற்காலம் வந்தது; (க0) காமனுக்குப் பரிகரமாயுள்ளோர் (கக)
போர்க்கோலம் கொள்ளுமென்று காமனுக்குப் படையழைக்கும் (கஉ) குயிலோ
னென்னும் (கௌ) படைச்சிமக்கன் கூறக் (கச) காளநந்தன்குறைக்கண் கடலா
ட்போயிருந்தழிக் (கரு) கோவலனுடப் பிரிவாளாயத் தன் மனைவின்கணிநுந்த
(கௌ) மாதவியும் விரும்பி (கௌ) மாளிகையின் (கௌ) வேனில்கொண்டாடும் பஞ்
சுரத்தினிருந்து (கௌ) முத்தையும் சந்தையுத்தையும் (உக) வளாகத்துக் (உஉ)
கையுறையாகவேந்தி (உௌ) இடல்பின் வழாத யாழை வாங்கித் தொழுது கைக்
கொண்டு வேனிற்காலத்துக் கடைத்த பண்ணை (சஉ) இயங்கி (உச) மிடற்றி
னாற்பாடுதலும் (சச) பண்முறைமைகெட மயங்கினுளென்று கூட்டுக.

இனி (உஎ) ‘வலக்கைப் பதாகை கோட்டொடு சேர்த்தி’ என்பதுமுதலாக
(சச) ‘புறத்தொரு பாணியிற் பூக்கொடி மயங்கி’ என்பதீருக முன்னர்ப்பாடிய
ஒன்பாண்டோவையின் மேற்செம்பாகல் பண்ணொழிந்து பதினாற்கோவையாகிய
சுகோடயாழை வாங்கி வலக்கையைப் பதாகையாக்கி அக்கையால் கோடு அசை
பாதபடிபிடித்து இடக்கைநாறுவிரலும் மாடகத்தை புறப்பிடித்துச் செம்பகை
யும் ஆர்ப்பும் கூடமும் அதிர்வுமாங்கிய பகைநீக்க முறைமையிற் பிழையாத காம்
பிழற் பதினாறு கரம்பிணையும் உழைமுதற் கைக்கிணையிறவாயாக “மெலிதீர்

* வேனிந்தாமனி, எக0.

(பி - டி.) * ‘இயக்கமுறை’ † ‘தெள்ளிசைக்கானத்து’

சுடு. சண்பக மாதவி தமாலங் கருமுகை

வெண்பூ * மல்லிகை வேரொடு மிடைத்

வஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ்க் கத்திகை

பெதிர்பூஞ் செவ்வி † யிடைநிலத் தியாத்த

முதிர்பூந் தாழை முடங்கல்வெண் டோட்டி

ஊ. கிராமலர் வானியின் வியனில மாண்ட

வொருதனிச் செங்கோ லொருமக னூனியி

னொருமக ‡ மன்றி யுலகுதொழு திறைஞ்சந்

திருமுகம் போக்குஞ் செவ்விய ளாதி

‡ யலத்தகக் கொழுஞ்சே றனாஇ || யயலது

ஊ. பித்திகைக் கொழுமுகை யாணி கைக்கொண்டு

மன்னுயி ரெல்லா ¶ மகிழ்துணை புணர்க்கு

மின்னிள வேனி லினவர சாந

** னந்திப் போதகத் தரும்பிடர்த் தோன்றிய

கெல்லை மந்தக் குரலே” என்பதனால் உழை குரலான மந்தமும், “வலிவிற்
கெல்லை வன்கைக் கிளையே” என்பதனால் கைக்கிளையிறவாயான வலிவும் இஃ
கிள புகை நட்பின்வழிகளிலே பொருந்தப்பார்த்துக் குரல்நரம்பினையும்
யாழிற்கு அகப்பட்ட நரம்பாகிய இனிநரம்பையும் முற்பட ஆராய்ந்து இசை
யோர்த்து அதன்முறையே அல்லாத நரம்புகளையும் ஆராய்ந்து இசையோர்த்துத்
திதின்மையறிந்து உழைமுதலாகவும் உழையீராகவுமென மந்தமுதலாகவும்
மந்தமீராகவும் குரல்நரம்பு மந்தமானபோது குரல்நரம்பே முதலமுடிவுமாக
வும் அகநிலைமருதமும் புறநிலைமருதமும் அருகியன்மருதமும் பெருகியன்மருத
முமென நால்வகைச் சாதிப்பெரும்பன்கள் (131) வினநிலம் பெற வலிவு
மெலிவு சமமென்னும் மூவகை இயக்கும்முறைமையிலே ஆராய்ந்தபாடிப்
பின்னர் மாத்திரைகுறைந்ததிற் பண்ணப்பாடுமேல்வைக்கண் அப்பண்ண இனி
தாகப்பாடி நெகிழ்வுற்ற மனத்தினளாய் அயர்ந்தானெனவுமாம்.

சுடு. தமாலை - பச்சிலை.

சஎ. கத்திகை - தொடைவிசேடம். சஅ. இடைநிலம் - தொடைநடு.

சஎ - க. கத்திகையாகிய பூஞ்செவ்வியில் இடையிடையிற் கட்டித்
தொடுத்த தாழைத்தோட்டிலே.

ஊ. ஒருமுகமன்றி - ஒருதிக்கன்றி.

ருஉ - க. உகைணந்தொழும் திருமுகமென்றது, காமநூனியாதலால்.

ருச. அலத்தகம் - அரத்தகம்; சாதிநில்கம். சேது - குங்குமமும் அகி
தும் தேய்த்த குழம்பு. [கொண்டு

ருச - ஊ. அத்தோட்டுக்கயலதான பித்திகைமுகையதனை எழுத்தாணியாகக்

ருள. இளவரசானன் - நெறிப்பட்டுச்செய்யாத ஒருவன்.

(பி - ம.) * 'மல்லிகை விரியலொடு' † 'இடைநிலத்து' ‡ 'அன்றியுலகு'
§ 'அத்தகை' || 'அல்லது' ¶ 'மகிழ்துணைப் புணர்க்கும்' ** 'அந்தியப்போதகம்'

திகட செவ்வனுஞ் செவ்விய னல்லன்
கடு புணர்ந்த மாக்கள் பொழுதிடைப் படுப்பினு
தணந்த மாக்க டந்துணை மறப்பினு
நறும்பு வானியி னல்லுயிர் கோட -
லிறும்பு தன்றித் தறிந்தி மின்னென
வெண்ணெண் கலையு மிகைந்துடன் போதப்

கடு. பண்ணுந் திறனும் புறங்கூறு நாவிற
றாவா யவிழ்ந்த தனிப்படு காமத்து
விளையா மழலையின் விசித்துரை யெழுதிப்
பசந்த மேனியள் படருறு மாலைபின்
* வசந்த மாலையை வருகெனக் கூடியத்

எடு. தாமலர் மாலைபிற றுணிபொரு ளெல்லாங்
† கோவலற் களித்துக் கொண்ட விற்கென
மாலை வாங்கிய ; வேலரி னெடுங்கண்
கூல மறுகிற் கோவலற் களிப்பத

திலகமு மளகமுஞ் சிறுகருஞ் சிலையுங்
எடு. § குவளையுங் குமிழுங் கொவ்வையுங் கொண்ட
மாதர் வாண்முகத்து மதைதிய நொக்கமொடு

கு. செவ்வியனல்லன் - கோட்டமுடையான்.

கடு. பொழுதிடைப்படுத்தல் - கூடியிருக்கிற இல்லிலே புணர்ந்து ஊடன்
முதலையினவற்றான் விட்டிருந்தல்.

கக. தணந்தல் - நாடிடையிடும் ம காடிடையிடும் நீக்குதல்.

(பா) நறும்பு வானியி னல்லுயிர் கோடல்:— நறும்புவானி, எழுவாய்.
அறிந்தியின் - அறியின்.

கடு. இவையிற்றைப்பறிக்கும்.

[தன்ருதல்.

v. தீனவாயவிழ்ந்த - தீன கட்டவிழ்ந்தருளுதல்; என்றது தன்வரைத

- எ. காமத்தையுடைய மழலை; விளையாமழலை - வெளிப்படாமழலை.

முற்றமழலையோடெழுதலாவது பேசிப்பேசியெழுதுகை.

(சக) தாழைப்பூந்தோட்டிற் (நடு) பித்திகைமுகையை எழுத்தாணியாகக்
கொண்டு (கௌ) எழுதினனென்க.

கஅ. படருறுமாலை - நினைவுகூரும் மாலைப்பொழுது.

கக. வசந்தமாலை - சேடி.

கௌ - எக. இத்தன்மையனாய் ஊடஸ்தவிர்ந்த, கோவலனுக்கு ஓகையும்
தூதும் விடுத்தானென்க.

எஉ. நெடுங்கண் - வசந்தமாலை

காதலிற் றேன்றிய கண்கடு வரியும்
புயல்கமந்து * வருந்திப் பொழிகதிர் மதியத்துக்
கயலுலாய்த் திரிதருங் காமர் செவ்வியிற்

அ௧. பாகுபொதி பவளந் திறந்துநிலா வுதவிய
நாகிள முத்தி னகைநலங் காட்டி.

† வருகென வந்து போகெனப் போகிய
கருநெடுங் கண்ணி காண்வரிக் கோலமு
மந்தி மாலை வந்ததற் கிரங்கிச்

அ௨ சிந்தைநோய் கூருமென் சிறுமை நோக்கிந்
கிளிபுரை கிளவியு மடவன நடையுங்
கனிமயிற் சாயலுங் கரந்தன ளாகிச்
செருவே னெடுங்கட் சிலதியர் கோலத்
தொருதனி வந்த ஷர்வரி யாடலுஞ்

௧௦. சிலம்புவாப் புலம்பவு மேகலை யார்ப்பவுங்

† கலம்பெரு துகப்பினன் காத னோக்கமொடு
திறத்துவே ருயவென் சிறுமை ‡ நோக்கியும்
புறத்துநின் ருடிய புன்புற வரியுங்
கோதையுங் குழலுந் தாதுசே ரளகமு

௧௧ மொருகாழ் † முத்தமுந் திருமுலைத் தடமு
மின்னிடை || வருத்த கன்னுத றேன்றிச்
சிறுகுறுந் தொழிலியர் மறுமொழி யுய்ப்பப்

௭௭. கண்கடுவரி - பிரதமதேசத்தில் நடித்தநடிப்பு; இஃது ஒருவர்கூட்ட வன்றித் தானேவந்து நிற்குநிலைமை.

அ௨ - ௩. அழைக்கவந்து போகச்சொல்லிப் போகியநடம்;

பல்காலும்வந்து காணும்படி நடித்தநடம்.

அ௨ - ௧. வருத்தமறிந்து தன்வடிவுகாந்து சிலதியர்வடிவுடன் தமரறி யாமல்வந்து நடித்தநடிப்பு. உள்வரி - வடிவுமுறைத்தல்.

௧௨. திறத்துவேருகிய சிறுமை : இவன் நீக்கத்த அற்றருமை கூறின தென்க.

௧௩. புறவரி - இவனுடனணியாது வாயிற்புறம்பெரிந்ருடிய நடிப்பு.

௧௪. தோன்றி - வந்தனாகாதே புறவாயிலிலேறினது.

௧௫. சிறுகுறுந்தொழிலியர் - சிலதியர். மறுமொழியுய்ப்ப - மறுமாற்றம் சொல்லை.

† அ௨ - ௧. தக்கயாகப்பரணி, ௨௪௦ - உரை, மேற்.

(பி. - மி.) * 'வருத்தியபொழி' † 'கலம்பொருதுகப்ப' ‡ 'தோக்கிப்புறத்து' § 'முத்தமுஞ்செழுமுலை' || 'வருத்த'

புணர்ச்சியுட் பொதிந்த கலாந்தரு * இளவியி
 விருப்புற மொழிப்பொருள் கேட்டன ளாகித்
 ௧௦௦ தளர்ந்த சாயற் றகைமென் கந்தல்
 இளர்துவே ருகிய இளர்வரிக் கோலமும்
 பிரிந்துறை * காலத்துப் பரிந்தன ளாகி
 பென்னுறு † இளைக்குத் தன்னுறு துயரந்
 தேர்துதேர் துரைத்த தேர்ச்சிவரி யன்றியும்
 ௧௦௧ ‡ வண்டலர் கோதை மாலையுண் மயங்கிக்
 கண்டவர்க் குரைத்த காட்சி || வரியு
 மடுத்தித் தவர்முன் மயங்கிய மயக்க
 மெடுத்தவர் தீர்த்த வெடுத்துக்கோள் வரியு
 மாடன் மகளே யாதலி னாயிழை
 ௧௧௦ பாடுபெற் றனவப் பைந்தொடி தனக்கென
 வணித்தோட்டுத் திருமுகத் தாயிழையெழுதிய
 மணித்தோட்டுத் திருமுக மறுத்ததற் கிரங்கி
 வாடிய வுள்ளத்து வசந்த ‡ மாலை

௧௦௮ - ௧௦௧. புணர்ச்சி நிமித்தமாகப் புலந்து தன் சிலையர்க்குச் சொல்லி
 விட்டவார்த்தையைக்கேட்டு அப்படியன் றிப் புலந்து சொன்னனாகக்கொண்டு
 தான் நடத்துப்போன நடம்.

௧௦௯ - ௧. தேர்ச்சிவரியாவது-தன்னுறவுமுறையார்க்குத் தன்விதனங்களை
 விசாரித்துச்சொன்ன நடம்.

௧௧௦. கண்டவர்க்கு-கண்டவரெல்லார்க்கும், உரைத்தல்-தன்விதனத்தைச்
 சொல்லுதல். காட்சிவரியாவது - தன்வருத்தம் பலருங்காணும்படி நடத்த நடம்.

௧௧௧. எடுத்துக்கொள்வரியாவது - கையறவெய்திவிழ்ந்தாளாக விழ்ந்து
 பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி நடத்த நடம்.

௧௧௨ - ௧௧௧. “வரியெனப் படுவது .....நெறித்தே”, “அவற்றன், கன்
 கடென்பது.....தன்மைத் தென்ப”, “கான்வரியென்பது...தன்மைய
 தாகும்”, “உள்வரியென்பது.....ஆடுதற்குரித்தே”, “புறவரி யென்பது...
 .....விடைபெறு வதுவே”, “கிளர்வரியென்பது.....நிற்பதுவே”, “தேர்ச்சி
 யென்பது... ..தேர்ச்சிவரி யாகும்”, “காட்சி யென்பது.....பரிந்துநிற்
 பதுவே”, “எடுத்துக் கொள்ளு... ..எடுத்துக்கொள்ளு.”

வரியென்றது, நடத்தை.

௧௧௩. (பா) மகன்: ஐ, இடைச்சொல். ஆயிழையென்றது, கனியை
 இவன் வசந்தமாலை; அண்மைவினி.

(பி - ம) * ‘இளவியிருபுறம்’ † ‘காலத்து’ ‡ ‘இளைக்குத்’ § ‘வண்டலர்கோதை’
 || ‘வாடிய வுள்ளத்து’ ¶ ‘மாலைபுத்தோடலர்’

தோடல் கோதைக்குத் துணந்துசென் றுரைப்ப
ககடு ¹ மாலை வாரா ராயினு மாணிழை
காலைகாண் குவமெனக் கையறு நெஞ்சமொடு
பூமல ரமனிமிசைப் பொருந்தாது வதிந்தனன்
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென்.

வேண்பா.

க. செந்தா மரைவிரியத் தேமாங் கொழுந்தொழுக

* மைந்தா ரசோக மடலவிழக்—கொந்தா
ரிளவேனல் வந்ததா லென்னாங்கொ லின்று
வளவேனற் கண்ணி மனம்.

உ. ஊழினி ² ரெல்லா முருவிலான் றன்னுனை

† கூடுமி னென்று குயில்சாற்ற—நீடிய
வேனற்பா ணிக்கலந்தான் மென்பூந் திருமுகத்தைக்
கானற்பா ணிக்கலந்தாய் காண்.

நகர பொருந்தாது - கூடாது.

(கஅ) வேனிற்பள்ளியேறி (உ௬) யாழ் கைவாங்கி (உ௭) மயங்கி (சஅ)
மாலையின் நடுவுகைத்துத் தொடுத்த (ச௬) நாயைப்பூந்தோட்டிலே (க௭) எழுதி
(௬௬) அம்மாலையை வசந்தமாலையைக்கொய்த்து (௭௧) அவனைக்கொண்டுவருக
வென, (௭௨) அவள் (௭௩) சென்று கொடுத்தழி, கோவலன் வரியைப்பராட்டி
இட்டன் (௧௧௦) பாடிப்பெற்றவென்று சொல்லக்கேட்டி (௧௧௨) இரங்கிச் (௧௧௪)
சென்றுரைப்ப (௧௧௭) வாராராயினும் (௧௧௬) காலைகாண்போமெனச் செயலற்
றுப் (௧௧௭) பாயலிற் பொருந்தாது வதிந்தனனெனக் கூட்டிக.

க. மைந்து - அழகு. கொத்து, கொந்தென, மெலிந்தது.

இது, கூனி ஒலிக்கொண்டு செல்லுகின்றகாலத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லி
யது; கோவலனுக்கு அவன் சொல்லியது உமாம்.

உ. இக்காதையில் அவன் செய்தபடியைக் கோவலனுக்கறிவிக்கின்றான்:—

சாற்ற நீடிய கானலிற் பாட்டிலே வருந்தினாய்; இதனைக்கானென்று
கோவலன் கையிலே ஒலியைநீட்டினான்.

¹ சிலசெந்தாமணி, கஅ௧, ந. மேற்.

² எல்லாமென்பது, சிறுபான்மை முன்னிலக்கணவருமென்பதற்கு இதமேற்
கோள்; தொல். பெயர். கு. ௧௧ - ந. இ - லி. கு. ௧௧௧ - உரை, "பொதுமய்தொ
றல்கும் பூங்கனிக்குயில், வேதபெயர்த்தன்ன நிலவாழக்கையிட்டு, டகறலொம்பு
யினதிலுடையோனாக், கையறத்துறப்போர்க் கழறவபோல.....தலை" (நற். ௨௭௧)
என்பது இக்கே அறிதற்பாலது. (பி - ம்) * 'மந்தராலேய்' † 'கூழிசெந்த'

க - ௨. நெடியோன் குன்றமும்.....புனன்னுட்டு

நெடியோன் குன்றம் - வேங்கடமலை. நெடியோன் - பெண்பாற்பெயராத் துரியென்பதாயிற்று. ஆகவே தென்பாற்கண்ணதோர் ஆற்றிற்குப் பெயராம். ஆனால், நெடியோன்குன்றமும் நெடியோன் நதிபுமென்னுது பெளவமுமென்றது என்னையெனின், முதலாயிற்றுதிக்கண் தென்மதுவாயகத்துத் தலைச் சங்கத்து அகத்தியனரும் இறையனரும் துமாவேளும் * முாஞ்சியு முடிநாகையரும் நிதியிச்சிழவனும் என்றவருள்ளிட்ட நாலாயிரத்த நானூற்று நார்பத்தொன்பதின்மர் எண்ணிறத்த பரிபாடலும் முதுநானாயும் முதுகுநதும் கனியாவியபுமுன்னிட்டவற்றைப் புனைந்து தெரிந்து நாலாயிரத்த நானூற்று நார்பத்திறியானும் ¹ இரீயினார் காய்சினவழிமுதற் கடுங்கோனீறு புன்னார் என்பத்தொன்பதின்மர்; அவருட் கனியாங்கேரினார் எழுவர் பான்முயருள் ஒருவன் சுயமாகித்தியனாகிய நீலத்தருநீருநிப்பாண்டியன் தோல்காப்பியம் புலப்படுத்தி இரீயினான். அக்காலத்து அவர் காட்டுத் தேசியாரி முகத்திற்கு வடவெல்லையாகிய பகிறுனியென்னுமாற்றிற்கும் துரியென்னுமாற்றிற்குமிடையே எழுநூற்றுக் காவதவாறும் இவற்றின் நீர்மலிவானென மலிந்த ஏழ்தெங்கநாடும் ஏழ்மதுகாநாடும் ஏழ்முன்பாலைநாடும் ஏழ்சேப்பாலைநாடும் ஏழ்துக்கநாடும் ஏழ்துணகாநாடும் ஏழ்துணம்புநாடுமென்றும் இந்த நார்பத்தொன்பதநாடும் துமரீ கொல்லமுதலிய பன்மலைநாடும் காடும் நதியும் பதியும் தடநீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின்காறும் கடல்கொண்டொழிதலாற் குமரியாகிய பெளவமென்றாரென்றுணர்க. இஃது என்ன பெறுமாறெனின், ² "வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொருது, பஃதுனி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக், குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள" என்பதனானும், கணக்காயனும்மேலார் நக்கீனருரைத்த இறையனர்போருளுநாயானும், உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணவடிகன் முகவுரையானும் பிறவாற்றானும்பெறுதாம். அஃது அற்றாக, வடக்கின்கண் வேங்கடமலை தெற்கின்கட் குமரிக்கடலெனக் குறியாற் கூறினவர் தீம்பான் மேல்பாற்று எல்லாகூறுதது என்னையாவெனின், நெடுந்திகையாகிய வடபாற்கெல்ல குன்றமென்றும் தென்பாற்கெல்ல குமரிப் பெளவமென்றும் கூறினமையான் ஒழிந்ததிகைகட்கு ஒழிந்த பெளவம் எல்லையென்பதாயிற்று; என்ன? "வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பெளவமென், நிரநான் கெல்ல தமிழது வழக்கே" என்றார் சிங்கையாருமாகலின். அன்றியும் ³ வடதிகைக்கண் வடுகொழிந்த திரிபுடைமொழி பலவுளவாகலான் மலையெல்லி கூறி ஒழிந்த திகைமூன்றிற்கும் திரிபின்மையாற் கடலெல்லி கூறினாரெனினுமமையும்.

(இ - ன்.) வடக்கின்கண் வேங்கடமலையும் தெற்கின்கட் குமரிக்கடலும் கிழக்கின்கண்ணும் மேற்கின்கண்ணும் ஒழிந்த கடல்களுமே தமிழ்நாட்டிற்கு எல்லையென்று கூறுபடுத்த முவேந்தருடைய குளிர்த புனையுடைய நல்ல நாட்டிடத்தென்க.

¹ இரீயினார், பிறவின. ² சிலப்பதிகாரம், ௧௧, ௧௮ - ௨௦. ³ "வடதிகை மருங்கின் வடுகு வரம்பாக." (பி - ம்.) * 'முரிஞ்சியு'

௩ - எ. மாட மதுரையும்.....வந்த திவனென

இந்த நகரம் நான்கிற்கும் மாடமுதலிய நான்கும் அடை.

(இ - ன்.) மதுரையும் உறந்தையும் வஞ்சியும் புகாருமென்னும் நான்கு நகரிக்கும் அரசனாய்த் தன் தேரும் புரவியும் யானையும் சேனையும் இச்சொன்ன முறையே வைத்து வீற்றிருந்த புகழ்மைந்த சிறப்பின்புகடைய மாராணிய மன்னனுக்கு மனமகிழ்ந்துணையாகிய இன்பத்தைத்தரும் இளவேனிலென்னும் இளவரசன் இப்பொழுது இங்கே வந்துவிட்டானென்றென்க.

வந்தது, வருமென்னும் எதிர்தாலைக்கை இறந்தகாலத்தாற கூறினார்; வினாவு; என்ன? ¹ “வாராக் காலத்து நிகழும் காலத்து, மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற் கிளவி, யிறந்த காலத்துத் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்” என்றாகலின் இஃது என்சொல்லியவாறே வெனின், காமனுக்குத் தேர் தென்றலும், புரவி கிள்ளையும், யானை அந்தியும், சேனை மகளிருமாதலால் தேர் தென்னர்காவலும், புரவி² கிள்ளிகாவலும், யானை சேரமான் காவலுமாகித் தானும் தன்சேனையும் புகாரில் வீற்றிருந்தானென்பது கருத்தது. அஃது, ³ “உருவி லான நெருபெருஞ் சேனை, யிலகம ராட்டி யெதிர் நின்று விலக்கி” எனபதனானும், ⁴ “மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை, புகாறு கோலங் கொள்ளுமென் பதுபோல்” என மேற உறுதலாறுமுனர்க, “தின்பரித் தென்றலர் தேருந் தார்புனை, வன்பரிக்கிள்ளியு மாலை யானையும், கண்கடைப் படுகொலைத் தாமர் சேனையு, மென்படப் புகுந்தன னிதி காத்தனே” என்றார் பிறருமெனக்கொள்க.

அ - க௩. வளங்கெழு பொதியில்.....பணிமொழி கூற

(இ - ன்.) வளமைபொருந்திட பொதியத்து முனிபயந்த இளங்காலாகிய தாதன் குயிலோனுக்கு இசைத்தனனானாலானே காமன் சேனையாயுள்ளாரெல்லாம் கோலங்கொண்மென்னும் பொருள்படப்பப் பூங்கொழுகண்மிடைந்த சோலை யென்னும் பாசுறையிலிருக்கும் அக்குயிலோனென்னும் சின்னமூதி கூற்றாதன் தனக்குப் பணித்தமொழியைச் சேனைக்குக் கூறவென்க.

இளங்காற்றுதன - தென்றலாகியதுதன்; இளையகாற்றுதனென்று மாயிறது; ¹ காற்றுதன - ஓட்டன் சேனை - மகளிர். கோலங்கோடல் - அக்காலத்திற்கேற்பவையுடுத்து முடித்துப் பூசிய பூணுதல்; போர்க்கோலமென்றுமாயிறது. படைபுள்படுவோன் - சினை மூதி; ² “சேனையுள் படுநரை யானையி னேவி” என்றாகுதையினும், பணிமொழி - காற்றுதன் பணித்தமொழி. பணித் தல் - அருளிச்செய்தல்; திசைச்சொல்; ³ “மண்டல மேபணி யாய்” என்பது போல; பணிவிடையென்னும் வழக்குமது.

கச - அ. மடல்விழ் கானல்.....பள்ளி யேறி

¹ தொல்காப்பியம், வினாயகல், கு. சச.

² சிலப். அ; ல - கக.

³ கிச்சி - சோழன்.

⁴ „ உக; உக௦.

⁵ சிலப்பதிகாரம், இ; உகச-இ.

⁶ திருச்சிற்றம், களள.

(இ - ன்.) கடலாட்டாகிய விளையாட்டின்கண்ணே மடலவிழுங்கான விடத்துக் கோவலனொடு னுதிதலாலே தமிழனாய்த் தன்மனையிற்புக்க கரிய மண்போதும் நெடியகண்ணையுடைய மாதவி அதற்குவிரும்பிப் பருவத்திற்குப் பொருத்த வானிலேயுறவுயர்ந்த மேனியில் ஒருபக்கத்து நிலாமுற்றத்தே யேறியென்க.

விளையாட்டினுள்ளென்றார், விளையாட்டுப்பூசல் விளையாழிற்றென்னும் வழக்குப்பற்றி.

கஅ - உஉ. மாணிழை.....கையுறை யேந்தி

(இ - ன்.) அந்த மாட்சிமைப்பட்ட இழையினையுடையாள் முத்தும் சந்தும் அக்காலத்திற்கு எப்பொழுதும் தான் நடனாக இடக்கடவ நிறையாகலான் முன்சென்ற பின்பணிக்காலத்திற்குங்குமுத்தால் அணைக்கப்பட்ட முகையுற்ற மாகிய பரப்பிலே அம்முத்தையும் சந்தையும் கையுறையாக ஏந்தியென்க.

கையுறை - காணிக்கை. ஏந்தியெனவே பூண்டும் பூசியுமென்பதாயிற்று. காணிக்கைகாட்டுவார் காண்பார்முன்றிலிற்கொணர்ந்து காட்டுவாராகலிற் கொண்கைமுன்றிலில் ஏந்தியென்றார். முகைக்குமுற்றம் மாப்பு.

உஉ - சு. அதிரா மரபின்..... இருக்கைய ளாகி

(இ - ன்.) மாதவி பணிமொழிகூற, அதற்குவிரும்பி ஏறிப் பூண்டு, பூசி ஒன்பது வகைப்பட்ட இருப்பினுள் முதற்கண்ணதாகிய பதுமாசனமென்னும் ஆசனத்திற்குந்து கோவைகலங்காமரபிணையுடைய யாழைக் கையிலவாங்கிக் கண்டத்தால் முத்தற மதுரதேமாகப்பாடி அதுமயங்கிக் கலத்தாற் பாடத் தொடங்கினவென்க.

இதனுள் விருத்தியென்பது இருப்பு; ஓயியநூலுள் நிற்கல் இருத்தல் கிடத்தல் இயங்குதலென்னும் இவற்றின்விகற்பங்கள் பலவுள். அவற்றுள் இருத்தல்:—திரிதரவுடையனவும்திரிதரவில்லையென இருபகுதியு. அவற்றுள் திரிதரவுடையன:—யானே தேர் புரவி பூனைமுதலியன; திரிதரவில்லைய ஒன்பது வகைப்படும். அவை:—பதுமுகம், உற்கட்டிதம், ஒப்படியிருக்கை, சம்புடம், அபமுகம், சுவத்திகம், தனிப்புடம், மண்டிலம், ஏகபாதம் எனவிலை; என்னை? “பதுமுக முற்கட் டிதமே யொப்படி, யிருக்கை சம்புட மயமுகஞ் சுவத்திகம், தனிப்புட மண்டில மேக பாத, முளப்பட வொன்பது மாருந், திரிதர வில்லா விருக்கை யென்ப” என்றாராகலானும், ¹ “பன்னாள் கழிந்த பின்னர் முன்னு, னென்மெய்ப் பாட்டினு ளிரக்க மெய்ந்நீடு, யொண்வினை யோவியர் கண்ணிய விருத்தியுட், டியைத னும்பர்த் தான்குறிக் கொண்ட, பாவை நோக்கத் தாரணங் கெய்தி” எனப் பெருங்கதையுட் கூறினமையானுக்கொன்க.

இனி நாடகநூலுள் இவ்விருப்பை ஐம்பதென விரிவரையறையாற்கறித் தொகைவரையறையுறையார், அவற்றை ஒன்பதின் டக்கினுரெனவுணர்க; என்னை? “ஆதிப்பா விருத்தி யைம்பதிற் புலவோ, ரோதிக் கொண்டன ரொன்பான் விருத்தி” என்றாராகலின்.

¹ பெருங்கதை, தருமதைசம்பந்தம், ௪௪ - அ.

அவற்றள், தலைக்கண்ணிருந்தியாவது - பதுமாசனம். இதனும்சொல்லியது, அதிராமரபிணயுடைய யாழைக் கையின்வாங்கிப் பதுமாசனமாகவிறுந்தவன் தனக்கு நாயகனின்மையால் தியாதநாயகனாக மாணத்தானோக்கி எதிர்முகமாகவிறுந்து வாசித்தலைக் கருதினானென்பது. என்னை? “முதற்க நெதிர்முக நோக்கி நயத்தக, வொருவ னாகிய: தோற்றமும்” என்றாராகலின்.

யாழ்வாசிக்குமுறையை, “நல்லிசை மடந்தை நல்லெழில் காட்டி, யல்லியம் பங்கயத் தயனிவிது படைத்த, தெய்வஞ் சான்ற தீஞ்சுவை நல்யாழ், மெய்பெற வணங்கி மேலொழி கீழ்புணர், திருகையின் வாங்கி யிடவயி னிரீஇ, மருவிய வினய மாட்டுதல் கடனே” என்பதனானறிக; வினயம் - தேவபானி.

உஎ - அ. வலக்கைப் பதாமை.....மாடகந் தழீஇ

(இ - ள்.) வலக்கையைப் பதாமையாகக் கோட்டின்மிகையேவைத்து இடக்கைநாலிரலான் மாடகத்தைத் தழுவினென்க.

பதாமைக்கையாவது பெருவிரல்குஞ்சித்து ஒழிந்த விரலெல்லாம் கீமிர்த்தல்; என்னை? “எல்லா விரலு கீமிர்த்திடை யின்றிப், பெருவிரல் குஞ்சித்தல் பதாமை யாகும்” என்றாராகலின். மாடகம் - வீக்குங்கருவி. அது முன்னர் 'தூணிப்பென்பதுட்குறியும்.

உக - கூ. செம்பகை யார்ப்பே.....விரகுனி யறிந்து

செம்பகை ஆர்ப்பு கூடம் அதிர்வென்னுநான்கினும் செம்பகை தாழ்த்த விசை=இன்பமின்றியிசைத்தல்; ஆர்ப்பு மாத்திரையிறந்த சுருதி=ஒங்க விசைத்தல்; கூடம் இசைநிறவாதது=தன் பகையாகிய ஆறாநரம்பிவிசையிற் குன்றித் தன்னோசைமழுங்கல்; அதிர்வு நரம்பைச்சித்தறவுந்தலெனக்கொள்க. இதனை, “இன்னிசை வழிய தன்றி யிசைத்தல்செம் டகைய தாகுஞ் சொன்ன மாத் திரையி னோங்க விசைத்திடுஞ் சுருதி யார்ப்பே, மன்னிய விசைவ ராது மழுங்குதல் கூடமாகு, நன்னுதால் சித்தற வுந்த லதிர்வென காட்டி னாரே” என்பதனான்கொள்க; இது பஞ்சபாரதியுட்.

அன்றி, “செம்பகை யென்பது பண்ணே னேரா, வின்பமி லோசை யென்மனார் புலவர்”, “ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறந் திசைக்கும்”, “கூடமென் பதுகுறியுற விளம்பின், வாய்வதின் வராது மழுங்கியிசைப் பதவே”, “அதிர்வெனப்படுவ திழுமென லின்றிச், சித்தறியுரைக்குந ருச்சரிப் பிசையே” எனக் கூறினருமுனர். இவைகான்கும் மாக்குற்றத்தாற் பிறக்கும்; என்னை? “கீரிலே நிறந லுழுதல்வேத விமையக்குப், பாரிலே நிறந லிடிவீழ்த் தோய்மரப் பாற் படல்கோ, னேரிலே செம்பகை யார்ப்பொழி கூட மதிர்வுநிறநல், சேரிலேந் பன்க ணிறமயக்குப் படுஞ் சிற்றிடையே” என்றார்.

(இ - ள்.) இச்சொல்ஸ்ப்பட்ட பன்கநரம்புநான்கும் புகாமல் நீக்கும்விரகைக் கடிடப்பிழத்தறிந்தென்க.

கூக - உ. பிழையா மரபின்.....இறுவாய்க் கட்டி

1 இலப்பங்காசம், காளவரி, பக். உருஉ.

2 சீவகசித்தாமணி, எகக - க. உரை. மேற்.

(இ - ள்.) மயங்காமரபிணையுடைய இப்பதினாற்றோகையாய்கிய சகோட யாழை உழைஞரலாகக் கைக்கிளை தாரமாகக் கட்டியென்க.

இக்குரன்முதலேழினும் முற்றேன்றியது தாரம்; “தாரத்துட் போன்று முழையுழை யுட்டோன்று, மோரும் குரல் குரலி னுட்டோன்றிச் - சேருமினி, யுட்டோன்றுத் துத்தத்துட் போன்றும் விளரியுட், கைக்கிளை தோன்றும் பிறப்பு” என்பதனால், தாரத்தில் முத்தப்பிறப்புகளைய உழைஞரனாய்க் கைக்கிளை தாரமாகிய கோடிப்பாலை முத்தப்பிறக்கக் கட்டியென்க.

கூச - ச. இளைக்கிளை.....எய்து நொக்கி

இளைக்கிளை பகை கட்டுபென்று சொல்லப்பட்ட தாக்கிலும்; இளை-இரண்டு தாரம்; என்ன? “இளையெனப் பங்கு கீழு வேறு, மனையத் தோன்று மளவின வென்ப.”

கிளை-ஐந்து தாரம்; என்ன? “கிளையெனப் பங்கு களக்குக் காலைக், குரலே யினியே துத்தம் விளரி, கைக்கிளை யெனவைத் தாது மென்ப.”

பகை - ஆதும்முன்றும்: “நின்ற உரப்பித் தாமமுன்றஞ், சென்றுபெற நிற்பது கூடமாகும்.” கூடமென்னும் பகைமொன்றுமொக்கும்.

கட்டி - * தாலுதாரம்பு.....

(இ - ள்.) இந்நான்கணு இசையுணருங்குநிசிலையப் பொருந்தநோக்கி யென்க.

கூடு. குரல்வா யினிவாய்க் கெட்டனா—(இ - ள்.) குரல்முதலாக எடுத்து இனி குரலாக வாசித்தானென்க.

இனி வட்டப்பாலை இடமுதலத்திரிபு கூறுகின்றார்: “குன்றாக் குரற்பாதி தாரத்தி லொன்று, நடுவ ணினைக்கிளை யாக்கிக் - கொடியிதையாய், தாரத்தி லொன்று விளரிமே லேறையந், நேரத் ததஞ்ஞலா நின்று.” என் - னின், உழை குரலாகிய கோடிப்பாலைநிற்க இடமுதலத்திரியுமிடத்துக் குரல் குரலாயது செம்பாலை; இதனிலே குரலிப்பாதியும் தாரத்திலொன்றும் இரண்டின் அந் தாரத்திலே கிளையாக்கித் தாரத்திலே நின்ற குரலாக விளரியின்மேலேறைய விளரி குரலாய்ப் படுமலைப்பாலையாம். இம்முறையே துத்தம் குரலாயது செவ்வழிப் பாலையாம். † இனி குரலாயது அரும்பாலையாம். கைக்கிளை குரலாயது மேற் செம்பாலையாம். தாரம் குரலாயது விளரிப்பாலையாம். என அந்தரமைந்து கீக்கி உறழ்ந்து கண்டுகொள்க. இவ்விடத்தில் தாரநாமியின் அந்தரக்கோலைத் தாரமென்றது “தன்னமுந் தாரமுந் தன்வழிப்படா” என்னுஞ் சூத்திரவிதியா னென்க. இவ்வேழு பெரும்பாலையினையும் முதலெடுத்து தாந்துமுன்று பண்ணும் பிறக்கும்; அவற்றுள் செம்பாலையுட்பிறக்கும் பண்கள்:—பாலையூழ், நாகராகம், ஆகரி, தோடி, கெளடி, காந்தாரம், செந்துருத்தி, உதயகிரியெனவிலை. பிறவும் விரிப்பின் உரைபெருகுமாதலின் அவற்றை வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. “காற்பெரும் பண்ணுஞ் சாதி நான்கும், பாற்படு திறனும் பண் னெனப் படுமே” குர்.

(பி - ம்.) * ‘தாலுதாரம்பு; கிளை ஐந்தாரம்பு; பகை ஆகுதாரம்பு.’ † ‘விளரி குரலாயது.’

௩௫ - சு. அன்றியும்.....ஏழினும்

(இ - ள்.) அங்கனம் இனிகுரலாக வாசித்தலையன்றி முற்கூறியவகையே ஐந்து நரம்பானமுறைமையின் எழுநரம்பும் வாசித்தானென்றவாறு.

௩௬ - சு. உழைமுதலாகவும்.....நலம்பெற நோக்கி

உழை குரன்முதல் உழை குரலீறுவுள்ள நான்கிற்கும் அகநிலைமருதமுதற் பெருகியன்மருகம் சுருவுள்ளதான்கும் கிரனிறை.

(இ - ள்.) முன் அணிந்தமுறையே உழைகுரலைய கோடிப்பாலை அகநிலை மருதமாகவும், உழைகுரலாய்க் கைக்கிளகுரலாய் நேற்செம்பாலை புறநிலைமருதமாகவும், குரல்குரலாய் செம்பாலை அருகியன்மருதமாகவும், குரல்தாரமாய்த் தாரங்குரலாயவிளரிப்பாலை பெருகியன்மருதமாகவும் இச்சொல்லப்பட்டசாதிப் பெரும்பண்ணையும் ஒசையினிமைபெற நோக்கியென்றவாறு.

௩௭. மூவகை யியக்கமு முறையுனிக் கழிப்பி

(இ - ள்.) வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னும் மூவகைப்பட்டசுருதியும் திருநிலைமையிலே நிறுத்தி முறையானே அத்தொழிலைக் கழித்தென்க.

௩௮ - சு. திறத்து வழிப்படுஉம்.....பூங்கொடி மயங்கி

(இ - ள்.) திறங்க்குப் பிறப்பிடமாயுள்ள இச்சாதிப்பெரும்பண்களுட் புறநிலைமருதப்பண்ணை வாசித்தலிலே மயங்கியென்க

அன்றி அத்திறங்களுட் புறநீர்மையென்னும் திறத்தில் மயங்கியென்று மாம்.

௩௯ - சு. சண்பக மாதவி.....கொணர்க் லீங்கென

(இ - ள்.) அங்கனம் கண்டத்தினும் கலத்தினுமயங்கிய மாதவியாகிய பூங்கொடி பச்சந்தமேனியளாய் நரியவானியாலே பெரியநிலைமுழைப்புமாண்ட ஒப்பில்லாத் தனிச்செங்கோலையுடைய ஒருவனுடைய காமாரசனையாலே ஒரு முகமன்றி உலகமெல்லாம் எதிர்கொண்டு தொழுதிறைஞ்சப்படும் அவன்திரு முகத்தைப் போகவிடக்கடவோமென்னும் நினைவாற்பிறந்த செவ்வியையுடைய ளாகிச் சண்பகமுதலியவற்றால் நெருங்கத்தொடுத்த பூவின் மணமாறுபடும் செவ்வியையுடைய மாலையினிடையே தொடுத்த செவ்வி எதிர்கொள்ள முதிர்ந்த தாழைப்பூவினது முடக்கத்தையுடைய வெள்ளியதோட்டிலே அதற்கு அயலாகியதோர் பித்திகையினது கொழுவிமுகையாகிய எழுத்தாணியைக் கையில் வாங்கிக்கொண்டு அதனைச்செம்பஞ்சின் குழம்பிற்குய்த்து உதறி எழுதுகின்ற வன் உலகின்மிக்க உயிர்ப்பன்மைகளைத் தாம் மகிழ்ந்துணையோடு புணர்விக்கும் இனிய இளவேனிலென்பான் இளவரசன்; ஆதலால் நெறிப்படச்செய்யான்; அவனையன்றியும், அந்நிப்பொழுதின்கண்ணே அரும்புகின்ற விரக விதனத்தின் மேலே வந்துதோன்றிய திங்களாகிய செல்வனும் இன்றுண்டான பண்பன்றிப் பிறப்பினும் கோட்டமுடையன்; ஆதலால் புணர்ந்தோர் இடைப்படுப்பினும் சணந்தோர் மறப்பினும் நரிய பூவானியாலே இன்பதாகருமுவிரைக்கொண்டு விடுதல் அவற்குப் புதியதொன்றன்று; இதனை அறிமிகென்றுகொண்டு அது

பத்தாளவகைக்கூடாகும் வழிபட்டுப் புதும்ந்தொழுத அவற்றுட் பண்களும் திறங்களுமாகிய அவை புறங்கூறப்படுநாவில் முற்றாத மழைச்சொல்லோடே அப்பாசுரத்தைப் பேசிப்பேசியெழுதி நீளவுமிகும் மாலைக்காலத்தே வசந்த மாலையை வருகவெனவழைத்த இம்மாலைவிலெழுதிய பொருளையெல்லாம் கோவலந்தேர்ப்பச்சொல்லி இப்பொழுதே இங்கே கொணர்வாயாகவென்று னென்க.

தமாலம் - பச்சிலை. கருமுகை - பித்திகை. கத்திகை - தொடைவிசேடம். இடைசிலம் - தொடைநகி. தாழைமுடங்கல், இருபெயரொட்டிமாம். போக்கும் - போகவிடும். செவ்வி - மனோரதமுமாம். அலைக்கச்சேறு - செம்பஞ்சுக்கனி.

¹ திங்கட்செல்வன் - “கால முலகம்” என்னுஞ் சூத்திரத்துள் ஞாயிற்று திங்களென்பன உயர்திணைமேலனைவாய்ப்பாஸ்பிரிந்திகையாவெனவும், “நின்றஞ் செசுத்த விவணியல் பின்று” எனவே சிந்தமுறைபாணே சுறுபெற்றுநின்ற உயர்திணையாயிசுசுத்தல் இவணியல்பின்றெனவுங்கூறிய ஆசிரியர், “இசுசுத்தது முரிய வேறிடத்தான” எனக் காலமுதலாகியசொல் உயர்திணையாயிசுசுத்தது முரிய; சுறுதிரிந்த வாய்பாடு வேறுபட்டவழி யென்றாராகலின், இதுவும் சுறு திரிந்த திங்கட்செல்வனென்றவழிற்றென்க. மேலும் இவ்வாறு வருவனவற்றிற்கும் இவ்விதிக்கொள்க. திங்களாகிய செல்வனைப் பண்பொட்டிவிடுக்க.

செவ்வியன்ல்லன்; செம்மை - நதிவு நிலைமை; * “செவ்வியான் கேடும்” எனவும், * “செவ்விய ரல்லார்” எனவுங்கூறினமையின். பொழுதிடைப் படுப் பினும் - சிறிதுபொழுதை இடையே பயமின்றாகக் கழிப்பினும்; என்றது ஊடல் கீழ்ப்பிழாமென்றபடி. தணத்தல் - ஒதன் முதலியவற்றாற்சென்று குறித்ததுக் கூறும் பருவம் பொய்த்தல். வானியின்: இன், ஆன்; உருபுமயக்கம். நல்லுயிர் - காமவிற்பத்தைகருமுயிர். இறும்புது - புதுமை. அறிந்தியின் - அறி மின்; பகுதிப்பொருள் விருதி. புறங்கூறுநா - புறங்கூறுதற்குக்காரணமான நா; புறங்கூற்று - நிகரல்லார் தம்பொருளுமையான் அவரில்வழி இகழ்ந்துகூறு பவாகலின் இவையுங்கூறின; இவற்றைப் பழிக்குநாவெனவுமாம். தனைவா யவிழ்ந்த - கட்டுக்குலைந்த; என்றது தன்வரைத்தன்றாதல்; என்னை? * “பஞ் சிறை கொண்ட பைம்பொற் கலைபுறஞ் குழுவைத்து, நஞ்சிறை கொண்ட நாகப் படம்பழித் தகன்ற வல்குல், வெஞ்சிறைப் பள்ளி யாக விழுநிலைத் தடத்து வைகத், தஞ்சிறைப் படுக்க ளாதார் தம்பரி வொழிக வென்றான்” என்றார் பிறரும். தனிப்படுகாமம் - சிறந்தார்க்கும் உரைக்கலாவதன்றாய் அரிதாய் அகத்தே சுட் றுக்குங்காமம். வீணதல் - முற்றுதல். மழலியின் - மழலையோடே. படருது மாலை - நீளவுமிகுமாலை; படர் - தன்பமுமாம். துன்பொருள் * மறத்தலால் வருத்தண்டம்; திருவாணக்குமேலாய ஆணை இல்லையென்பதவழக்கு. அளி த்து - இனிமையாற்கொடுத்து; “உணர்த்தியு மண்ட மாணியி னிறைஞ்சும்” என்ப. கத்திகையிடைசிலத்தின்பாத்த தாழைவெண்டோட்டின் எழுதியென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம். பக். ௨௨௨, பார்க்க. ² திருக்குறள், ௧௧௧.

³ தாலையார், புல்லறிவான்மை, உ. ⁴ சிவசெந்தாமணி, ௧௧௧௨.

* (பி-ம). “இதத்தலால்”

தனிபொருளென்பதற்குத் தீர்த்தபொருளெனினுமமைபும். அனிக்கவென்றது அளித்துக் கொணர்கவென்றான், இது காமன் திருமுகமாதலானும் முன்னம் இவன்பிரிவது அறியாமையானுமெனக்கொள்க. இனி இவ்வாறன்றி அந்திப் போதகமென்பதனை யாணயாக்கி அதன்புறக்கழுத்திற்குன்றிய திங்களெனிற்பிறையாம்; ஆகவே நாடுகாண்காதையுள் ¹ “வைகறை யாமத்த, மீன்றி கழ விசம்பின் வெண்மதி நீங்கக், காரிரு னின்ற கடைநாட் கங்கு, லாழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் தரப்ப.....பெய்க்கடைகழிந்து” என்பதனாற் பூருவபக்கத் துப் பதினாம்பக்கமாதலான் அதனோடும், ² “ஆழத் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழச்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளி வாரத் தொள்ளெரி யுண்ண, வுரைசான் மதுரையோ டரைசுகிடு மெனது, முரையு முன்றி” என்பதனோடும் பிறவற்றோடும் மாறுகொள்ளுமாதலான் அவ்வாறு கூறுதல் பொருந்தாதென வணர்க. இனி இவ்விழவின் முதலும் முடிவும் கடலாட்டும் புலவியும் புறப் பாடும் வதிச்செலவும்பொறைபுயிர்,த்திருப்பு ம் நிறைபதிப்புகலும் தீதுநாளும் ஊர்தீப்பாடும் முதனவிவிறதியாகக் கூட்டுகாண்காதையுள் லீரியக்கூறுவாம்; அத்துட் கண்டுகொள்க. இனி இதன்பிறப்பை இகழ்த்துகூறுவான், தந்தைதாய ரிடத்தன்றி அலித்தன்மையதாடிய மாலையென்னும்யானையின் பிடரிப்பிறந்த செவ்வென்னுளெனினுமமைபும். செவ்வியனல்லை - புணர்த்தார்க்கும் பிரிந்தார்க்கும் ஒருதன்மையனல்லெனினுமமைபும்.

பூங்கொடி இருக்கையாளாகிச் சேர்த்தித் தழீஇ அறிந்து கட்டி நோக்கிக் கேட்டனள்; கேட்டு நோக்கி இயக்கிக் கழிப்பி மயங்கிச் செவ்வியாளாகி அன்னிக்குக் கைக்கொண்டு எழுதிச் கூஉய் அளித்துக் கொணர்க ஈங்கென்குளென வினை முடிக்க.

௭௨ - ௩. மாலை வாங்கிய.....கோவலற் களிப்ப

(இ - ள்.) இங்ஙனம் மாதவிசூத அம்மாலைபைவாங்கிய வசந்தமாலை போய் என்வகைக் கூலங்கள்செறிந்த மதுகிணையுடைய கோவலனைக்கண்டு அவனுக்கு அம்மாலைபைக் கொடுப்பவென்க.

போயெனவும் கண்டெனவும் வருவிக்க

௭௪ - ௭. திலகமு மளகமும்.....கண்கடு வரியும்

இவிக் குரவையும் வரியுமென்னுயிரண்டனாள், வரிசூதுவார், அதனை இவன் தொழிலாகச் சார்த்திக்கூறுகின்றான்:—

வரியாவது - அவரவர் பிறந்தநிலைத்தன்மையும் பிறப்பிற்கேற்றதொழிற்நன்மையும் தோன்ற நடித்தல்; என்னை? “வரியெனப்படுவது.....வழங்கல்” என்றாகலின்.

அவ்வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர்வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கொண்வரியென; என்னை? “கண்கடு.....பெரித்தே” என்பவாகலின்.

¹ கிண்பதினாய், ௧௦: ௧ - அ. ² கிண்பதினாய், ௨௨: ௧௧௨ - க.

அவந்துக் கண்டாவது பிரியதரிசனம் ; ஐந்தாவதுகாட்சி ; அஃது ஒரு வர்கட்டவனறித் தானே வந்துநிற்குநிலைமை; என்னை? “கண்டென்பது ஒரு தங்காலை, யிசைப்ப வாராது தானே வந்து, தலைப்பெய்து நிற்குந் தன்மைத் தென்ப” என்றாகலின்.

(இ - ன்.) சிலைமுதலியவற்றை உறுப்பாகக்கொண்ட திலைமுதலியவற்றை யுடைய மாதர்முகத்தின் மதர்த்தநோக்கத்தோடே என்மோற் காதலையுடையான் போற் றோன் நி மதற்கண் எதிர்முகமாகநின் றுநடித்த நடிப்பும்,

௭௮ - ௮௩. புயல்சுமந்து.....காண்வரிக் கோலமும்

“காண்வரி யென்பது காணுங் காலை, வந்த பின்னர் மனமகிழ் வதுவன, தத்து வேகுந் தன்மைய தாகும்.”

(இ - ன்.) புயல்சுமந்துவருத்திக் கதிரைப்பொழியும் மதியிடத்தே சுயங்க ளுலாவித்திரிகின்ற செவ்வியோடே பாகைப்பொதித்தபவனத்தைத்திறந்து ஒளி யைத்தருகின்ற முக்கையொத்த கைகலத்தைக்காட்டி வருகவெனவந்து போக வெணப்போகிய கரிய செடிய கண்ணாளுடைய காண்வரியென்னுங்கோலமும்,

இளமுத்தென்றார்ஒளிபெறுதல்கருதி. இளநாகின் மறமுத்தெனினுமமையும்.

௮௪ - ௯. அந்தி மாலை.....உள்வரி யாடலும்

உள்வரியென்றது - வேற்றுருக்கொண்டநடித்தல்; என்னை? “உள்வரி யென்பது ஊர்த்துங் காலை, மண்டல மாக்கள் பிரிகோ ருருவங், கொண்டுங் கொள்ளாது மாடுதம் குரித்தே” என்றாகலின் ; பாண்டவர் பிரிதுருவங் கொண்டதுவுமது. மண்டலமாக்களாவார், அரசர்.

(இ - ன்.) யான் ஊழப் பிரிந்தகாலத்து அந்திமாலையுத்ததாகப் பிரிவாற் குமலிரங்கி என்சிறுத்தநாய்மிரும் வறுமையைத் தானறிந்து கினியொத்த கிளவியையும் மடப்பம்பொருந்திட அன்னச் சமையொத்த நுடையினைபும் கனித்த மயில்போலுஞ் சாயலினையுங்கரந்தனளாக வேல்போன்ற கண்ணையுடைய தனது சிலதியர் கோலத்தைக்கொண்டு தான் தனிவந்து நின்ற நடித்த உள்வரியென்னு நடிப்பும்.

௯௦ - ௯௩. சிலம்புவாய் புலம்பவும்.. ..புன்புற வரியும்

புறவரியாவது - தலைவனுடனணையாது புறத்துநின்று விளையாடுவது ; என்னை? “புறவரி யென்பது புணர்க்குங் காலை, யிசைப்ப வந்து தலைவன்முற் படாது, புறத்துநின் ருடி விடைபெறு வதுவே” என்றாகலின்.

(இ - ன்.) கலங்களைப் புணையவும்பெறாது துசுப்பிணையுடையான் சிலம்பு வாய்விட்டுப் புலம்பவும் மேகலை வாய்விட்டார்ப்பவும் என்றகூதலையுடையான் போல்வந்து நோக்கிய நோக்கோடே தன்னைப்பிரிதலால் தன்மைதிரிந்த எனது வறுமையைநிந்தும் என்னுடனணையாது புறம்பேரின் துநடித்தநடிப்பும்,

துசுப்பின் புலம்பவும் தூர்ப்பவும் நோக்கமொடு நோக்கியும் நின்றாடிய புறவரிபுமென்க.

௯௪ - ௯௬. கோதைபுன் குழலும்...இளவரிக் கோலமும்.

கிளர்வியென்றது - நடுநின்றார் இருவருக்கும் சந்தசொல்லை கேட்டுநிற் பது; என்னை? “கிளர்வரி யென்பது கிளக்கும் காலை, பொருவ ருய்ப்பத் தோன்றி யவர்வா, யிருபுற மொழிப்பொருள் கேட்டுநிற் பதுவே” என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) நன்னுதல் கோதைமுதலியன மின்னிடையவருத்தத்தோன்றி வந்தனாகாதே புறவாயிலைவந்துன்று சிலையர் வார்த்தைகேட்டு மறுமாற்றஞ் சொல்லப் புணர்ச்சியை உட்பொதித்திருக்கின்ற எனது புலவிச்சொல்லைக் கேட்டு அதனை இருபுறமொழிப்பொருளாகக்கொண்டு தளர்ந்தமெனியினையும் அழகியகூந்தலினைபுழுதையான் புலவியாற்போகின்றான்போல நடித்துப்போன நடிப்பும்,

இதனாற் கூறியது: மான் புணர்ச்சிநிமித்தமாகப் புலந்து தன்சிலையர்க்குச் சொல்லிவிட்ட மொழியைக்கேட்டு அப்படியன்றிப் புலந்துசொன்னேனாக நடித்துப்போன நடிப்பென்றபடி.

௧௦௨ - ச. பிரிந்துறை காலத்து.....தேர்ச்சிவரி யன்றியும்

தேர்ச்சிவரியென்றது - நாயகன்கிளகட்டுத் தன்மனப்பங்களைத் தேடித் தேடிச்சொல்லுதல்; என்னை? [“தேர்ச்சி யென்பது தெரியும் காலை,”] கெட்ட மாக்கள் கிளகண் டவர்முன், பட்டது முற்றது நின்று யிருந்து, தேர்ச்சியோ டுரைப்பது தேர்ச்சிவரி யாகும்” என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) நான் பிரிந்துறைபொழுதில் நான் பிரிவாற்றது வருத்தின னாகப்பாவித்து எனது மிக்க கிளகட்டுத் தன்னு மிக்க துயரத்தைத் தன்மயக் கந்தாலே தேர்ந்துதேர்ந்து சொல்லுசாராளாகநடித்த நடிப்பும்; அதுவன்றியும்,

௧௦௩ - கூ. வண்டலர் கோதை .....காட்சி வரியும்

காட்சிவரியென்றது - தன்வருத்தத்தைப் பரைங்காணும்படி நடித்தல்; என்னை? “காட்சிவரி யென்பது நகுதுங் காலை, கெட்ட மாக்கள் கிளகண் டவர்முன்னப், பட்டது கூறிப் பிரிந்துநிற் பதுவே” என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) வண்டலர்த்துங்கோதையையுடையான் மாலைக்காலத்தின்கண் ணேமயங்கிக் கண்டோரெவர்க்கும் தன்விரகத்தைச்சொல்லிநடித்த நடிப்பும்,

௧௦௪ - அ. அடுத்தடுத்தவர்முன்.....எடுத்துக்கோள் வரியும்

எடுத்துக்கோள்வரியென்றது - நான் கையறவெய்தி வீழ்ந்தானாகவீழ்ந்து பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி நடித்தல்; என்னை? “எடுத்துக் கோள் யினைக் குங் காலை, அடுத்தடுத்தித் தழிந்து மாழ்கி யயலவை, ரெடுத்துக் கோன்புரிந்த தெடுத் துக் கோளே” என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) அவர் முன்பு நான் மேன்மேலுமயங்கியமயக்கத்தை அவர் எடுத்துத்தீர்த்த எடுத்துக்கோள்வரியென்னுந்நடிப்பும்,

௧௦௫ - க௦. ஆடன் மகளே.....பைர்த்தொடி தனக்கென

(இ - ள்.) ஆயிழாயி பைர்த்தொடி நாடகமகளாதலான் இவ்வளநடித்தல் அவட்கு இயல்பன்றோவென்றுகூறவென்க.

இவற்றிற்குரியது: முன்பு தான் இவளோடு கூடியும் ஊடியும் செல்கின்ற காலத்திற் கிவ்வளவுத் தகழிப்பை நாடகவுறுப்பாகிய கண்குடுமுதல் எடுத்துக் கொள்ளியுள்ள வரி எட்டினோடும் இவ்வளவுத் தகழிய கோவலன் நாடகமக னிற்கு இந்நாடகம் பிறந்துடைமையன்றோவெனச் சொல்லி ஓகையை மறுத்தா னென்பது.

ககக - ச. அணித்தோட்டு.....சென்றுரைப்ப

(இ - ள்.) அழகியபுடைய பொற்றோடணிக் திருமுகத்தையுடைய ஆயிழையெழுதிய அழகிய தாமர்தோட்டித் திருமுகத்தைக் கோவலன் மறுப்பத் தான் அதற்குவருந்தி வாடிய உள்ளத்தையுடைய வசந்தமாலை மாத் விக்கு விரைந்து சென்று உரைப்பவென்க.

அணியும் மணியும் அழகு. தோடு - பொற்றோடும், தாமர்தோடும். துணவு- விரைவு.

கககி - அ. மால வாரா ராயினும்.....மாதவி தானென்.

துணைந்துசென்றுரைப்பவென்றதனால் ஆற்றாளாகியதலைவியை ஆற்ற வித்தற்பொருட்டுத் தலைவனை இயற்பழித்ததோழிக்குத் தலைவி இயற்பட மொழிகின்றனாகலின், இன்னும் இம்மலைப்பொழுதினுள்வருவார்; வாராரா யினும் கலைப்பொழுதில் ஈண்டு நாம் காண்போமெனச்சொன்னான்; சொன்ன வன் தானிருந்தமலரமளிக்கண்ணே செயலற்ற நெஞ்சத்தோடு வீழ்ந்தான்; வீழ்ந் தவன் அமனியகையே இமைப்பொருந்தாமற் கிடந்தான்; அவன் யாரெனற் கரிய மலர்போலும் நெடியகண்ணையுடைய மாதவிதானென்க

இனி, தான் அகையுமாம். அளிப்ப அவன் பாடுபெற்றனவென்றுசொல்லி மறுப்ப அதனைக்கட்டுரைத்தவளுக்குக் காண்குவமெனச்சொல்லிப் பொருந்தாது வந்தித்தனென்க. வதிதல் - தங்குதல்; பொருந்தாதுவதிதல் - தன்கொழுநனைக் கூடாதுவதிதலுமாம்.

இது, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஊழனி ரெல்லா .....காண்.

(இ - ள்.) உலகில் ஒருவனும் ஒருத்தியுமாய்வுள்ளோரில் ஊழனவர்களே! நீயிரெல்லாம் அநங்கன் நிருவாரியே; கூடுமினென்று குயிற்றுகுலத்துஞ்சாற்ற, இவ்வனம்பிரிந்து சாலநீடுதலால் ஆற்றாளாகி இளவேனிற்பொழுதில் கின்றோடு கலைந்துளைய மெல்லிய பூவினெழுதிய திருமுகத்தை, காணலிதத்து அவன் பாடியபாட்டிற்கு அலந்தோனே! காண்பாயாகவென்று ஓகையைநீட்டினுனென்க.

அ.—வேனிர்க்காதை முற்றிற்று. .

ஒன்பதாவது

க னு த்தி ற மு ரை த்த க ரை த.

அகனக ரெல்லா மரும்பவிழ் முல்லி
 நிகர்மலர் செல்லொடு தூஉய்ப் பகன்மாய்த்த
 மாலை மணியினக்கங் காட்டி யிரவிற்கோர்
 கோலங் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள மேலோர்நான்
 ௫ * மாலதி மாற்றாண் மகவுக்குப் பாலனிக்கப்
 பால்கிக்குப் பாலகன் ருன்கோர மாலதியும்
 பார்ப்பா னொடுமீனயா னென்மேற் படாதனவிட்
 டேற்பன கூரொன் றேங்கி மகக்கொண்
 டமரர் தருக்கோட்டம் வெள்யானைக் கோட்டம்
 ௧௦ புகர்வெள்ளை நாகர்தங் கோட்டம் பகல்வாயி
 லுச்சிக் கிழான்கோட்ட மூர்க்கோட்டம் வேற்கோட்டம்
 வச்சிரக் கோட்டம் புறம்பணியான் வாழ்கோட்ட

உ. நிகர்மலர் - ஒளிமலர்.

உ - கூ. தூவி விளக்கேற்றியென்க.

கூ - ச. இரவிற்கோர்கோலம்-இராப்பொழுதைக்குஆம்படி நொய்தானவை உய்த்தும் புனைத்தும் ஒப்பித்தகோலம்.

ச. (பா) மேலைநான் - முன்னோர் நான்.

கூ. கோர - சாய.

எ. படாதன - இல்லாதன.

கூ. அமரர் தருக்கோட்டம் - கற்பகம் நிற்குங்கோயில்; சாந்திகரைக் கோட்டமெனினுமாம்.

௧௦. வெள்ளைநாகர் - பஸ்தேவர். பகல்வாயில் - பகற்றோற்றுகிறவாயில்; கீழ்த்திசை.

௧௦ - ௧௧. உச்சிக்கிழான் - சூரியன்; அன்றி, பகல்வாயில் உச்சிக்கிழான்-பகற்பொழுதுக்குவழியான உச்சிக்கிழானென் றுமாம். ஊர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகைலாயம் நிற்கும்கோயில். வேற்கோட்டம் - முருகன்கோயில்.

௧௨. வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதமிருக்கிறகோயில். புறம்பணியான்-மாதாத்தன்; புறம்பு அணைந்தவிடம் புறம்பணியாயிற்று.

1 க - உ: குல்லி. ௮ - ௧௦. 2 இ - ௧௧: சிலப். ௧௦: எஅ - அஎ.

3 சிலப். ௧: சக. (பி - பி.) * வாயினுச்சி

- ¹ நிக்கர்த்தக் கோட்ட நிலாக்கோட்டம் புக்கெங்கூர்
தேவிர்கா னெம்முறுநோய் * தீர்மென்று மேவியோர்
- ௨௫ பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடு கிடந்தானுக்
கேசம் படியோ ரிளங்கொடியா † யாசிலாய்
* செய்தவ மில்லோர்க்குத் தேவர் வரங்கொடார்
பொய்யுரையே யன்று பொருளுரையே கையிற்
படுபிணந்தா வென்று பறித்தவன்கைக் கொண்டு
- ௨௬ சுடுகாட்டுக் கோட்டத்துத் தூங்கிருளிற் சென்றாக்
கிடுபிணந் தின்னு மிடாகினிப்பேய் வாங்கி
மடியகத் திட்டான் மகவை யிடியுண்ட
மஞ்ஞைபோ லேங்கி யழுதானுக் கச்சாத்த
* ; னஞ்ஞை யேங்கி யழலென்று முன்னை
- ௨௭ யுயிர்க்குமுனி காணயென் றக்குழவி யாயோர்
குயிற்பொதும்பர் நீழற் குறுக வயிர்ப்பின்ந்
மாயக் குழவி யெடுத்து மடித்திரைத்துத்
தாய்கைக் கொடுத்தானத் தையலா பே
மறையோன்பின் மாணியாய் வான்பொருட் கோள்வித்

கூ. நிக்கர்த்தக்கோட்டம்-நிக்கர்த்தத்தேவரான அருகர்கோயில். நிலாக்கோட்டம் - சந்திரன்கோயில்.

௨௫. பாசண்டச்சாத்தற்கு - சாத்தனென்கிற ஐயன்கோயிலிலே.

கூ. ஏசம்படி-அழகால் எல்லாரையும் இகழும்படி. ஓர் இளங்கொடியாய் - ஒரு பெண்கொடியாகி.

௨௬. பொருளுரை - மெய்யுரை.

௨௭. பறிதல் - உண்டாதல். (பா) பறித்தான் - பறித்து.

௨௨. மடியகம் - வயிற்றிடம்; * 'படியை மடியகத் திட்டான்' என்றாராதலால்.

(௨௬) பிணந்தாவென்றுசொல்லிப் பறித்து (௨௨) வயிற்றிடத்திட்டானென்க.

௨௭. மடித்திரைத்து - வயிற்றிலே அணைத்து; மடியாகியபுடைவையை புடைய ஒக்கலையிலே திரைத்தென்றுமாம்.

¹ தொங்கப்பியம், தொகை. கு. ௧௧ - ந. மேற்

² செய்வைக்குடுவார்டாகவதம், ௭௦-ஆம் கத்தம், ௧௧. ௬-ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க.

³ அஞ்ஞை - அன்னை; தணிகை. தீபரி. ௬௧௧.

⁴ தான்மணிக்கடிகை, கையுள்வாழ்த்து.

(பி - ம.) * 'தீர்மினெனமேவி' † 'ஆசிலாச்செய்' ‡ 'அன்னை'

- ௩௦ துறைபோ யவர்முடிந்த பின்ன நிறையோ
தாயத்தா ரோடும் வழக்குரைத்துத் தந்தைக்குந்
தாயர்க்கும் வேண்டுங் * கடன்கழித்து மேயநாட்
டேவந்தி யென்பான் மணியி யவளுக்குப்
பூவந்த வுண்கண் பொறுக்கென்று மேலித்தன்
- ௩௧ † மூவா விளகலங் காட்டியெங் கோட்டத்து
நீவா வெனவுரைத்து நீங்குதலுந் ‡ தாமொழி
யார்த்த கணவனகன்றன் போயெங்குந்
நீர்த்தத் துறைபடிவே னென்றவனைப் பேர்த்திங்ஙன்
மீட்டுத் தருவா யெனவொன்றன் மேலீட்டுக்
- ௪௦ கோட்டம் வழிபாடு கொண்டிருப்பான் வாட்டருஞ்சீர்த்
கண்ணகி நல்லாளுக் குற்ற குறையுண்டென்
றெண்ணிய நெஞ்சத் திணையளாய் நண்ணி
யறுகு சிறுபூனை நெல்லொடு தூஉய்ச் சென்று
பெறுக கணவனோ டென்றான் பெறுகேன்

௩௦. அவர் - மாதாபிதாக்கள். முடிதல் - மரித்தல்.

௩௧. தாயத்தார் - ஞாநிகள்.

௩௨. கடன் - உதக்கிரியை; பலிகன்மம் (111) மேலினான் - மேயினவன்.

௩௪. பூவந்தவுண்கண் - பூப்போலமுண்கண். பொறுக்கென்று - பொறுப்
பனவாகவென்று; தெய்வயாக்கையாதலாற் பொருகென்று பொறுப்பித்தா
னென்க. மேலி - கூடி.

௩௬. கங்கைநீர்த்துறைபடிவேனென்று அகன்றவனை யென்க.

௩௮ - ௪௦. கணவன் துறைபடிவேனென்று அகன்றனனாதலால், அவனைப்
பெயர்த்த இங்ஙனம் மீட்டுத்தருவாயென்று உலகத்து ஒன்றன்மேலீட்டுச்
சாத்தற்குப் பூவும் நீருந் துவியிருப்பான்.

௪௨. இணையளாய் - வருத்தத்தளாய்; இணைதல், ஈறுகுறைந்து இணையா
யிற்று.

௪௩. தூஉய்ச் சென்று - இதற்குப்பரிசுமரமாகச் சாத்தற்குத்தவிப் பின்பு
கண்ணகிபாற்சென்று; கண்ணகியிடத்தே தூவியென்பாருமுள்ளர்.

௪௩ - ௪. சென்று பெறுக கணவனோடென்றான். கூட்டமென ஒரு
சொல் வருவிக்க; கணவனாகுகூட்டம் பெறுக; உருபுநிற்ப் பொருடொக்
கது; தெய்வத்தை வழிபாடுசெய்த அதுகொண்டு பெறுகவென்றான்.

(பி - ம்) * 'கடன்செய்த' † 'மூவாவெழிணயம்' ‡ 'தாமொழியாளர்த்தனை
யகன்றனனுப்போய்'

- சுடு கடுக்குமென் னெஞ்சங் கன்வினா லென்னை
பிடித்தனன் போயோர் பெரும்பதியுட் பட்டேம்
பட்ட பதியிற் படாத தொருவார்த்தை
யிட்டன ரூர ரிடுதேனிட் டென்றன்மேற்
கோவலற் குற்றதோர் தீங்கென் றதுகேட்டுத்
- சுடு காவலன் முன்னியான் கட்டுரைத்தேன் காவலனே
நீர்க்குற்ற தீங்குமொன் றுண்டா லுரையாடேன்
நீர்க்குற்றம் போலுஞ் செறிதொடவி நீக்குற்ற
முற்றேனென நெற்ற வுறவனே டியாலுற்ற
நற்றிறங் கேட்கி னகையாகும் பொற்றொடவி
- சுடு கைத்தாயு மல்லி கணவற் கொருநோன்பு
பொய்த்தாய் * பழம்பிறப்பிற் போய்க்கெடுக வய்த்துத்
கடலொடு காவிரி † சென்றலைக்கு முன்றின்

சுடு. கடுக்கும் - ஐயுறும். கனவினாள் - கனவினிடத்த.

சுடு. பிடித்தனன்போய் - பிடித்துப்போக. போய்ப்பட்டோமென்று இருவர் தொழிலுமாம்.

சுடி. இடுதேனிட்டி - தேன்கொட்டப்படுவார் காணாமல் தேனல்லாத தொன்றை மறைய மேலே போகட்டிப் பயப்படப்பண்ணுதல்; தேனென்று பொய்யே ஒன்றை இட்டாலொப்ப.

சுடு. கோவலற்குற்றதென்றது, பழிமொழியாதலால்.

சுடி - க. என்றன்மேற் கோவலற்கு உற்றதோர் தீங்கென்று சொல்ல; சொல்லவென ஒருசொல் வருவிக்க.

சுடு - சுக. காவலனேநீர்க்குற்றதீங்குமொன் றுண்டால் - காவலன்பாடும் ஊர்தீப்பாடும் உண்டாகையால். உரையாடேன் - பொல்லாத் கனுவாதலால் உணக்குச்சொல்லை; * “உரையா, ரிழிதக்க காணிற் கனா” என்றாராதலின்.

சுடு. நீக்குற்றம் - கொடியகுற்றம்; அஃதாவது முலைநிறுதியெறிதல்.

சுடு. உறவன் - மிக்கோன்; என்றது கோவலனை.

சுடு. நற்றிறம் - இருவரும் தேவனாகம்புகுதவுள்ள நன்மை. நகையாகுமென்றான், அதன்மிகுதிநின்றது. எனவென ஒருசொல்வருவிக்க.

சுடு. கைத்தல் - அவனால் வெறுக்கப்படுதல்.

சுடு. உய்த்த - கிரையுய்த்த.

சுடு - சுக. என்றது: நீசொன்னபடியே கூட்டம்பெறுவேன்; ஆயினும் ஓரையமுண்டு, கண்டகனுவாலெயென்று கண்ணகிசொல்ல, நீகண்டனாக் கொண்டு வருத்தவேண்டா; நீ அவனால் வெறுக்கப்பட்டாயுமல்ல.

* பழமொழி, சுடிஉ. (பி - ம்.) * ‘மதுபிறப்பிற்’ † ‘நின்றலைக்கு’

மடலகிழ் நெய்தலங் கானற் றடமுன

சோமகுண்டஞ் சூரிய * குண்டர் துறைமூழ்கிக்

க௭) காமவேள் கோட்டர் தொழுதார் † கணவரோடு

தாயின் புறுவ ருலகத்துத் தையலார்

போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிறப்பர் யாமொருநா

! ளாடுது மென்ற வணியிழைக்கவ் வாயிழையார்

‡ பீடன் மெனவிருந்த பின்னரே நீடிய

க௮) காவலன் போலுங் கடைத்தலையான் வந்துநங்

கோவல னென்றானோர் குற்றினியார் கோவலனும்

பாடமை சேக்கையுட் புக்குத்தன் பைந்தொடி

வாடிய மேனி வருத்தங்கண் || டியாவுஞ்

சலம்புணர் கொள்கைச் சலதியொ டாடித்

௭௭) குலந்தரு வான்பொருட் குன்றற் தொலைந்த

¹ விலம்பாடு நானுத் தருமெனக் கென்ன

௫௮ - க. சோமகுண்டமும் சூரியகுண்டமுமென்னும் பேரையுடையன ; முற்ற.

௫௯ - கூ. முற்பிறப்பிற் கணவன்காரணமாக ஒருரோன்பு தப்பியும் ; அதற்குப் பரிகாரமாகது இந்தக்குண்டம் படிந்தாடித் கோட்டந்தொழுதல் ; தொழுவார் கணவரோடுகூடி இன்புறுவரென்றதொல்ல, கண்ணகியும்.

௬௦. பீடன்மெனவிருந்த பின்னர் - குலத்திற்பிறந்தார்க்குப் பெருமை யன்றென இருந்தகால.

௬௧ - கூ. காவலன்போலுங் கோவலன் கடையிடத்தானென்று மாறியுரைக்க; அன்றிக் தூரத்தே பார்த்த ஐயுற்று நங்காவலன்போலுமென்று அவன் அணுகினவிடத்து ஐயந்தீர்த்த கோவலனென்றானெனினுமாம்; கோவலன்வந்து நங்கடைத்தலையான் ; அவன்முன் செடுங்காலம் நம்மை நீங்கக் குறிப்பினையுடையனென்றானெனினுமமையும்.

௬௨ - ஏ. செலிகூறுதலும் கோவலன் உட்புருத்த.

(௪) கொடியிடையார்தாம் கோலங்கொள்ளாரிந், அக்காலத்தே (௬௩) கோவலன் (௬௪) பாடமைசேக்கையுட்புக்கென்க.

௬௬. சலம் - பொய். சலதி - பொய்ச்சி. சூடி - அனுபவித்த.

௭௦. குலந்தருவான்பொருள் - தாயத்தாரால் தரப்பட்டபொருள்.

௭௧. இலம்பாடு - வறுமை.

¹ தொல். புள்ளி. கு. உக - த; ௨. உரிச். கு. கூ - த. தி - வி. கு. கூக, உஅக - உரை, மேற்.

* (பி - ம்) 'குண்டத்தறை' † 'கணவரோடு' ‡ 'குறையெனவந்த'
§ 'பீடத்தெனவுரைத்தபின்னரே' || 'வாடிய'

நலங்கேழ் முறுவ னகைமுகம் காட்டிச்

* சிலம்புன கொண்மெனச் சேயிழை கேனிச்

சிலம்பு முதலாகக் சென்ற கலனே

எஃ * உலந்தபொரு ளீட்டுத லுற்றேன் மலர்ந்தசிர்

மாட மதுரை பகத்துசென் றென்னோடிங்

கேடவர் கோத1 ; பெருகென்று நீடி

வினைகடைக் கூட்ட வியங் ிகொண்டான் கங்குற்

கணகடர் கால்சீயா முன்.

வேண்பா.

காதலி கண்ட கனவு கருநெடுங்கண்

மாதவிதன் சொல்லி || வறிதாக்க—முதை

வினைகடைக் கூட்ட வியங் ிகொண்டான் கங்குற்

கணகடர் கால்சீயா முன்.

எஉ. நகை - ஒளி.

எச. சிலம்பு முதலாகவேன்றான், வானிகஞ்செய்வதற்கு; முதலீடென்ப
ராகலான். சென்ற கலன் - முன்பு வாங்கியழித்த ஆபரணம்.

எரு. உலந்தபொருள் - கெட்டபொருள்.

(எக) மதுரையிடத்துச்சென்று (எரு) ஈட்டுதலுற்றேனென்க.

எஎ. நீடி - நெடுங்காலநின்று.

எஅ. வியங்கொண்டான் - வினையினது அவலிக் கொண்டான்.

எஎ - அ. எழுகென்று வியங்கொண்டானென்க.

எஅ - க. கங்குலை இடத்துநின்றும் சுடர் போக்குவதன் முன்னென்க;
என்றது, இருவினையோதல்பற்றி.

“காதலிகண்ட” மாதவிதன்சொல்லி வறிதாக்கவேன்றது, வேனிநீகாணை
யிற்¹ “காலிகாண்குவம்” என்றவார்த்தையை. முந்தை மூதையாயிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், அ. ௧௧௧.

(பி - ம்.) * சிலம்புகொண் மோவெனச் சேயிழைகே ளித்தச் சிலம்பு † உலந்த
பெரும்பொருளிட்டுற்றேன் ‡ எழுகென்னமுதை § கொண்டார் || ‘வறிதாக்கி’,
ஏ ‘மெண்டார்’

க - ச. அகனகர்.....தாங்கொள்ள

(இ - ன்.) கொடியிடையார், அகன்ற மனையிடமெங்கும் கதிரோன்மறைந்த மானிக்காலத்தே அரும்பு புரிநெகிழ்ந்த முல்லையினது ஒளிமலரை நெல்லோடே தவி இல்லுறைதெய்வத்தை வணங்கி மாணிக்கவிளக்கை மைவிளக்கோடே எடுத்து அம்மாலைக்காலத்தே இராப்பொழுதைக்கு ஆம்படி கொழுநர்மார்பைத் தமது முலையாற் பொருந்ததற்கேற்ற கோலங்களைக் கொள்ளாநிற்பவென்க.

என்றது, மகரக்குழைமுதலிய மணியும் பூணும் மதாணியுமுதலிய அணியும் இரட்டையங்கண்ணி பிணையன்முதலிய பணியுங்களைந்து நொய்யனவே புனைந்தும் பூண்டும் முடித்துஞ்செய்தல். அகனகர் - பட்டினப்பாக்கமெனினுமையும். நிகர் - ஒளி; ¹ “நீர்வார் நிகர்மலர் களிப்ப” என்றார் கதைபினும். பகல், ஆகுபெயர். மாய்தல் - மறைதல்; ² “கனிதுமாய்க்குங் கதிர்க்கழனி” என்றாற்போல. மணிவிளக்கம், உம்மைத்தொகை; இருபெயர்க்கண்வந்தது; மணி - ஆழகுமாம். கோலம் - ஒப்பனை; தமது கொழுநரோடெதிர்க்கும் போர்க்கோலமுமாயிற்று. தாம் - அங்ஙனம் தாவிடமகனிர்தாம். ³ “நெல்லு மலரைத் துஉய்க் கைதொழுது, மல்ல லாவண மாலை யயர” என்றார் நெடுநல்வாடையினும்.

ச - சு. மேலோர்நாள்.....பாலகன் முன்னோர்

(இ - ன்.) முன்னொருநாளிலே மாலதியென்பாள் ஒருபார்ப்பனி தனது மாற்றான் குழவிக்குத் தன்முலைகரந்தபாலைச் சங்காலுட்ட அப்பால் விக்குதலாலே தன் கையிலே அக்குழவி மரிக்கவென்க.

பால் - ஆன்பா லுமாம். பாலகனென்பது காலையுக்கு. சோர்தல்-மரித்தல்.

சு - அ. மாலதியும்.....மகக்கொண்டு

(இ - ன்.) அங்ஙனம் பாலகன் மரித்தலானே, அம்மாலதியும் பார்ப்பா னோடு அவன்மனைவியும் என்றமேல் அடர்ப்பழிகுறதனொழித்து கற்பனையுரு ராதலால் இதற்கு என்செய்கேனென்றேங்கி அம்மகவைக்கொண்டென்க.

உம்மை, இழிவுசிறப்பு. ஒடு, எண்ணுதி. படாதன - அடாதன. விட்டு- ஒழிந்து.

க. அமரர்தருக்கோட்டம்—(இ - ன்.) தேவர்தரு சிற்றுள்ளையில், வெள்ளாணக்கோட்டம்—(இ - ன்.) ஐராவதசிற்றுள்ளையில்,

க0. புகர்வெள்ளநாகர்தன் கோட்டம்—(இ - ன்.) அழகினைபுடைய பலதேவர்கோயில்,

புகர் - அழகு. வெள்ளநாகர் - பலதேவர்.

¹ இத்தவாக்ஷியம், அகநானூறு, ௧௧ - ஆம் பாடலில் ௧௨ - ஆம் அடியாவும் எனப்படுகின்றது.

² மதுரைக்காஞ்சி, உசௌ.

³ நெடுநல்வாடையு, சக - ச.

க0 - கக. பகல்வாயிலுச்சிக்கிழான்கோட்டம்—(இ - ன்.) கீழ்த் திரையிற்றொற்றுகின்ற சூரியன்கோயில்,

பகல்வாயில் - பகற்றொற்றுகிறவாயில்; ஆவது கீழ்த்திசை. உச்சிக்கிழான் - பகற்பொழுதிற்சூரியோன்; இனிப் பகற்பொழுதிற்கு வருவாயாயுள்ளவனென்று மாம்; சூரியன்கோயிலென்றபடி.

கக. ஊர்க்கோட்டம்—(இ - ன்.) இறைவனுராகிய கைலாயநிற்குங் கோயில்,

வேற்கோட்டம்—(இ - ன்.) முருகவேள்கிற்குங்கோயில்,
வேல், ஆகுபெயர்.

கஉ. வச்சிரக் கோட்டம்—(இ - ன்.) வச்சிரப்படைகிற்குங்கோயில்,

¹ புறம்பணியான் வாழ்கோட்டம்—(இ-ன்.) சாதவாகனன்கோயில்,

புறம்பு அணைந்தவிடம் புறம்பணியாயிற்று; ² “புறம்பணியியம்பு மோசை” என்றார் சித்தாமணியினும்.

கங். நிக்கந்தக் கோட்டம்—(இ - ன்.) அருகன்கோயில்,

என்னை? “துக்கந் துடைக்குந் துகளறு காட்சிய, நிக்கந்த வேடத் திருடி கணக்கினை, யொக்க வழவீழ்ந் துலகியல் செய்திய, னக்கதை யாழ்கொண்ட லார வரப் பண்ணி” என்றார் வரையாபதியினும்.

நிலாக்கோட்டம்—(இ - ன்.) சந்திரன்கோயில்,

இவை செவ்வெண்.

புக்கெங்கும்—(இ - ன்.) இக்கூறிய கோயில்களெங்கும்புருந்து,

கச - இ. தேவிர்காள்.....பாடு இடந்தாளுக்கு

(இ - ன்.) இங்ஙனம் எங்கும்புக்கவள், தெய்வங்களை! எமது மிக்க இந்நோயைத் தீர்மினென்று இரப்பவும் ஒருவரும் தீராமையின் ஆண்டுப் பொருந்தாது போந்து ஈண்டுச்சாத்தனிடத்தேபொருந்தி அவன்பால் வரங்கிடந்தானெய்க.

தேவும் தெய்வத்திற்கொருபெயர்; ³ “தேவாதி தேவ வவன்சேவடி” என்றாகலின். தேவிர் இர் முன்னிலைப்பன்மை. தீர்மென்று, ஈற்றுமிசையுதரம் கெட்டது. ⁴ பாசன்டம் - தொண்ணூற்றறுவகைச் சமய சாத்திரத்தருக்கக் கோவை; என்னை? “பண்ணை நிறத்திற் பழுதின்றி மேம்பட்ட, தொண்ணூற்

¹ “சூழிப் பருவத்தே கோதை புனைந்த, இழுந்தப் பூத விருப்ப-பழுத்தம், புனை பருவப்பு புனாஅர்ப் புறம்பணியாய்க், கென்ன முறைய விவக்” என்னும் பழஞ் செய்புனைப்பொருள் (தொல். செய். கு. 464 - உரை, மேற்.) என்கு அறிவற்பாலது.

² சேவகித்தாமணி, 40. ³ சேவகித்தாமணி, 4.

⁴ “பாசன்டத் துறைபு மிவந்துட் டலவாய், டேசிற் ரெண்ணூற்றறுவகைப் படுமே” திவாகரம், 42 - வது.

மறவகைக் கோவையும் வல்லவன், விண்ணு நியங்கும் விரைவ ராயினும், கண்ணுரி நோக்கிக் கடுகை செய்வான்” என்றார் வரையுபதியினுமாகவின் இவற்றிற்குமுதலாயுள்ள சாத்திரங்களைப் பயின்றவனாதலின், * மகாசாத்திரனென்பது அவற்குப் பெயராயிற்று. சாத்தற்கு, உருபுமயக்கம்; இது, * “மணர்கேற்ற” என்றும்போலின்றது. கிடந்தாளுக்கு - கிடந்தான்; இயல்புமாம். இப்பொருட்டு ஆசிரியனென்று சொல்லியொன் ஒருசொல் வருவிக்க.

கக - உஉ. ஏகம்படியோர்.....மகவை

(இ - ன்) சுடுகாட்டுக்கோட்டத்த இடுபிணத்தின்தும் இடாகிலிப்பேய் ஏகம்படி இரிளங்கொடியாய்த் துங்கிருளின்கென்று அங்குப் பாடுகிடந்தான் கோக்கி ஒன்றினும் குற்றமற்றவனே, கேளாய்; முற்பவத்தில் தவஞ்செய்யாதோர்க்குத் தேவரும் வரங்கொடார்; ஆது பொய்யன்று; மெய்யெனச்சொல்லி அங்ஙனம்பட்ட நின் பிள்ளைப்பிணத்தைப்பார்க்கத் தந்துகாணெனச்சொல்லாநின்ற பறித்து அவன்வாங்க மடியகத்திட்டானென்க.

ஏசல் - பழித்தல். படி - வடிவு. பிறரைப்பழிக்கும் வடிவைவடிவையதொரு பெண்வடிவுமாம். சுடுகாட்டுக்கோட்டம் - * சக்கரவாளக்கோட்டம். துங்கிருள்கெறிந்தவிருள்; யாவரும் தஞ்சுமிருளாமாம். இடுபிணம் - குழியிலிடுபிணம். மடி - வயிறு; * “படியை மடியகத் திட்டான்” என்பதனானுமுணர்க. மடியகத்திட்டான் - விழுங்கினான். மக, * “குழவியு மகவு மாயிரன் டல்லவை, கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே” என்பதனாற் கூறப்பட்டது; பாலகனென்பது காலவழக்கு.

உஉ - அ. இடியுண்ட..... தையலாள்

(இ - ன்) இடிக்குரல்கேட்ட மயில் அகவுமாபோல ஏங்கியழுங்கின்ற தையலாளுக்கு அச்சாத்தன் அன்னாய், நீசெல்கின்ற வழிமுன்னர்ப் பொதும்பரிடத்த உயிரோடுகிடக்கின்ற குழவியைக் காண்கின்றிலையோவென, அவன் அதுசெய்ய. ஏங்கி அழுங்கினாய்! அழாதொழியென்று நான் அக்குழவியாய் அவ்விடத்துச்சென்று கிடப்ப, அவன் வஞ்சக்குழுவியை ஐயமின்றித் தன் குழவியென்றெடுத்து வயிற்றிலே அணைத்துக் கொடுபோய்த் தாய்கையிற் கொடுத்தான்; அங்ஙனம் ஏங்கியழுத அத்தையலானென்க.

அடிக்கப்பட்டதனை அடியுண்டதென்றும்போல இடிக்கப்பட்டதனை இடியுண்டதென்றார்; உண்டல் - உறுதல்.

உஅ - கூஉ. தூய.....மேயநாள்

(இ - ன்) அக்குழவியாய இறையோனும் இருமாபுந் தூயமறைபோலுங்குப் பின்செல்லும்பின்னாய மிக்க கல்விதையும் அவற்றின் பொருட்டுணவி களையும் கற்றும் தரித்தும் துறைபோய்த் தந்தைதாயரிந்தப்பின்னர் அவர்க்கு

* அகநானூறு, உகஉ.

* இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் பண்டைக்காலத்துமயகுல் திருமிக்கப்பட்டது; திதவ்வரலாற்றை மணிமேகலை, ஆருவது காதையிற்கான்க.

* தான்மணிக்கடிகை, கடவுள்வாழ்த்து, உ. * தொல்காப்பியம், மரபியல், கு. உக, (பி - ம்.) * ‘மகாசாத்திரனென்பது.’

வான்பொருட்கேள்வி-மறைதாலும் அங்கமும். துறைபோதல் - "அதற்குத் தனித்தல். மாணியாயெனவே செளளமும் உபநயனமும், துறைபோயெனவே கல்விகேள்விமுதலிய பிரமசரியக்காத்தலுக்கூறி, மேல், "தேவந்தியென் பான்மனை" என்பதனால் விவாகமும் காராகத்தமும் கூறினமையுமுண்டக. இறையோனும்; உம்மை சிறப்பு. வழக்குரைத்தெனவே. தன்னினைவிக்குப் பொ ருட்குறைபாடில்லாமத்செய்து என்பதாவிற்று. இறையோனும் அவர் மழங்கு பின்னாக் கடங்கழித்து வழக்குரைத்தென்க. தாயரென்றார் மாலதியையும் கூட்டி. மேயநான் - மேலியநான்; இவ்வீத தீவலஞ்செய்து"நானிரண்டு கழிந்த பின்னர்; 'மேலினான்' என்று பாடமோதித் தன்னினை மேலினவனென்று பொரு ளுரைப்பாருமுள்ள.

(இ - ள்.) அங்கனம் கூடிநடந்த தன்மனையினாய் தேவந்தியென்று பெயர்கூறப்படுவாளுடைய பூவின் தன்மை தல்லவந்த மையுண்டதன்கள் இதனைப் பொறுப்பனவாகவென நினைத்துக்கொண்டு பின்பு அவனைமேலிட்டு தனது எக்காலத்தும் முநிராத இன்ன அமுதெனது கலத்தை வெளிப்படுத்தி அவன் அவன் குறிப்பினையறிந்து அதற்கேற்ப அவட்கு நீ எங்கொட்டத்த வாவெனச் சொல்லிப் பிறர்க்கெல்லாம் தீர்த்தத்துறைபடியென எனச் சொல்லி நீயிவனாகவென்க

கூக - ச0. தாமோழி.....கொண்டிருப்பாள்

சு0 - சச. வாட்டருஞ்சீர்.....கணவனோ டென்றார்

RECEIVED

(இ - ள்) நிறைந்த சீருடைய கண்ணகியாகிய நல்லாளுக்குத் தொழுவன் பிரதலால் உற்றதோர் தன்புண்டென்று நின்ற நெஞ்சின்வருத்தந்தையுடையாளாய்க் கோட்டத்தைநண்ணி அதுகுமுதலியவற்றை இவன் கணவனைப்பெறல் வேண்டிமெனத் தூவிப் பின்னர்க் கண்ணகிபாற்சென்று ஆண்டு ஆகுகுவான் கணவனைப் பெறுவாயாகவென்றானென்க.

இனி, கண்ணகிபாணன்னிச் சென்று தூவிக் கணவனோடு வாழ்வுபெறுக வென்றானெனினுமமையும். வாடு வாட்டென விகாரம்; வாடுதல் - குறைதல்; குறைதலையெனவே நிறைந்தவென்பதாயிற்று; பிரரால் வாட்டிலையென வாராம். இனிதல் இனையாயிற்று; விகாரம். கணவனோடு - கணவனை.

சச - இச. பெறுதேன்..... நகையாகும்

(இ - ள்) செறிதொடவி, நீ இவ்வனங்கூறுதலைப் பெறுவேனானும் என் னெஞ்சம் ஐயுறுகின்றதுகாண்; அஃது எற்றுவெனின், நெருநற் கங்குற் கனவின் கண் என்கொழுவன் என்னக் கைப்பற்றினனாம்போக யாங்கள் ஒரு பெரிய பதிக்கப்புக்காம்; அவ்வனம்புக்க பதியிடத்தே எங்கட்கு வலாதோர் படித்து ரையை அவ்வூரார் இந்நேனிமொதுபோல என்மேலிட்டனர்; அவ்வனம் அவரி டப்பட்ட அப்படித்தற் கோவலற்கு ஓர் தீங்குற்றதென்று பிறர் சொல்லக் கேட்டு அதுபொருது அவ்வூரசன்முன்னர் செல்லாதேன்சென்று வழங்கு ரையாதேன் வழக்குரைத்தேன்; ஆதலால் அவ்வரசனோடு அவ்வூர்க்கும் உற்ற தோர் தீங்குண்டு; ஆனாலும் அவை தீக்கனாவாதலான் நினக்குரையேன்; இவ்வ னம் தீவினையுற்ற என்னோடு பொருந்திய மிக்கோனுடனே யான்பெற்ற நற் திறங்களை நீகேட்பாயாயின் அது நினக்கு நகையைத்தருமென்று சொல்ல வென்க.

கடிற்கும் - ஐயுறும்; கடியென்னுமரிச்சொல் கூறுதிரிந்தது; ¹ "போற்றி னரியவை போற்றல் கடிக்தபின், தேற்றதல் யார்க்கு மரிது" என்றும்போல, அத, ² "ஐயுறும் கரிப்பு மாகது முரித்தே" என்பதனுள்முடிந்தது. கணவனுற் கடுக்குமெனினுமமையும். இந்நேனிமதல் - நேனிடப்பிவார் காணுமே தேளல் லாததொன்றை மறையக் கொடுவந்த மேலேயிட்டு அவரைக் கலங்கப்பண்ணு தல்; பாய்ச்சுத்தென்பாருமுனர். என்றன்மேல் தன், அசை. என்றன்மே லென்றான், பெண்பாற்றன்மையான்; அன்றி இப்பழியைத் தான் சுமந்துநிற்பதை னெனினுமமையும். தீங்கென்று அது கேட்டு - தீங்கென்று சொல்ல அதுகேட்டு; சொல்லவென ஒருசொல்வருவிக்க. ஒடு, என்னோடு; வேறவினை ஒடுவுமாம்; ஆவது காவலன் மரணமும் ஊர்தீப்பாடும், உம்மை, இறந்தததழியுவெச்சவும் மை. உகரயாடேனென்றான்; ³ "உகரயா ரிழித்தக்க காணிற் கனா" என்பது பழ மொழியாகலின். தீக்குற்றம் - கடிதானகுற்றம்; ஆவது முனிதருகியெறிதல். நற்றிறம் - இருவரும் சுவர்க்கம்புகுதல். நகையாகுமென்றான், இது கிட்டாத தொன்றாகலின். எனவென சுன்மும் ஒருசொல் வருவிக்க.

¹ திருக்குறள், ககக.

² தொல்காப்பியம், உரிச்சொல்லியல், கு. அக.

³ பழமொழி, கஅக.

பாடு - படுக்கையுமாம். சலம் - பொய். சலதி - பொய்த்தி. சூழிதல் - உடனாதல். குலந்தருவான்பொருள் - தொன்றுதொட்டுவருகின்றபொருள். இன்று நானுத்தருமென்றது, 'கெட்டால் மதிதோன்றும்' என்னும்வழக்கு.

எஉ - கூ. நலங்கேழ்.....கொண்மென

(இ - ள்.) இவ்வாறு அவன் தன்னைப்போற்றி இலம்பாடு நானுத்தருமென்றதனை மாதவிக்குக்கொடுக்கும் பொருட்குறைபாட்டால் தளர்ந்த கூறினானாகக் கருதி ஒளிபொருந்தியமுகத்தே நலம்பொருந்திய சிறிய முறுவலைவினைத்து இன்னும் சிலம்பு ஒரினையுள்; அவற்றைக் கொண்மினென்றானென்க

சிலம்புளவென்றான், இவையொழிந்த கலனைல்லாம் தொலைதலால் இவை அனியாதிருத்தலின் அவனறியானாகக்கருதினும் அவன் தளர்ச்சிகூறுதலால் தான் இவையுண்ணாமினென்று கூறினானென்க. புலந்தகூறினானென்ற கற்பின் மன்மைபன்றும்.

எக - கூ. சேயிழை கேள்.....கால்சீயா முன்.

(இ - ள்.) இவ்வனம் கருதியசேயிழாய்! கேள்; நீசொன்ன இச்சிலம்பை நான் வாணிகமுதலாகக்கொண்டு முன்பு நான்வாங்கியுழித்தகலையையும் கெட்ட பொருளையும் தேடித்தொகுத்தலைத் துணிந்தேன்; அஃது எவ்விடத்தே சென்றெனின், விரிந்த புகழையுடைய மதுகரபென்னுநகரிடத்தேசென்று; ஆதலால், கோதாய்! அதற்கு நீ இப்பொழுதே இவ்வுரிசையும் என்னோடு எழுவாயாகவென்று சொல்லி முற்பவத்தில் தானசெய்த நீயின் நெய்க்காலகின்ற நெஞ்சை ஒருப்படுத்துகலானே அவ்வினையினது எவ்விடக்கொண்டான்; எப்பொழுது போதற்கெனின் கங்கூலி அவ்விடத்தினின்றும் சுடர் போக்குவதன்முன்னேயென்க.

சேத்தல் - விளக்குதல். சிலம்புமுதலா .....உற்றேனென்பதற்குக் கலனைச் சிலம்பாறும் பொருளை முதலானும் சுட்டித் துற்றேனென்றானெனினுமமையும்

இது, கனவென்னும் பொருளையேகருதாது மாலதிகதையையும் தேவந்திகதையையும் கலந்துகூறிற்றேனும், உறுப்பழிவின்றி நடந்ததேனும் முந்நான் கடியினிற்றுவருதலான் நெடுவெண்பாட்டாகாது கலிவெண்பாட்டாதனுணர்க.

வேண்டி.

காதலிகண்ட.....கால்சீயாமுன்.

இவ்வுரு மேற்கூட்டமின்மையாற் 'கருநெய்க்கண்ணென்றார்; கனவு சொல்லி வறிதாக்க வினைகடைக்கூட்ட வியங்கொண்டானென்க. சொல்லுவறிதாக்குதல் - வேனிற்காதையிற் காலிகாண்குவமென்றசொல்லிப் பயனின்றாக்குதல்.

கூ.—கனத்திறமுரைத்தகாதை முற்றிற்று.

பத்தாவது. நாடு காண்காத.

வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து
மீன்றிகழ் விசம்பின் வெண்மதி நீங்கக்
காரிரு ணின்ற கடைநாட் கங்கு
ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் தூர்ப்ப
இ. வேழகத் தகரு மெகினக் கவரியுந்
தூமயி ரன்னமுந் துணையெனத் திரியுந்
* தானொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பி
னீனெடு வாயி னெடுங்கடை கழிந்தாங்
கணிகிள ரரவி னறிதுயி லமர்ந்த
கா). † மணிவண்ணன் கொட்டய வலஞ்செயாக் கழிந்,
பண்ணையந் தொங்கிய பாசிலைப் போதி

க. வான்கண் - ஆதித்தன். விழித்தல் - விளங்குதல்

உ வெண்மதி நீங்க - வெண்மதி நீங்கின அளவிலே.

ங. காரிருணின்ற கடைநாள் - காரிருள் கடையிலே நின்றநாள்; * ஐவது பூருவபக்கம்.

ச. ஊழ்வினை கடைவுதலால் உள்ளந்தன்னத் தூர்ப்ப; வினைசெயுத்தி நெஞ்சை ஒட்ட வெனவுமாம்.

இ ஏழகத்தகர் - மேழகம். எகினமாகிய கவரி.

எ. தானொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பெனவே தான்முதலான உறுப் பெல்லாமடங்கின; தானொடுகுயிற்றுதல் - போர்க்கதவு பண்ணும்போதே தானொடு பண்ணுதல்.

அ. வாயினென்றது, ஆகுபெயரார் கதவை. வாயினெடுங்கடையாவது - முதலான தோரணவாயில்.

(க) துணையெனத்(112)திரிதருமென்றது - இவை ஒன்றோடொன்று இன மல்லவாயினும் பழக்கத்துத்திரியும் (அ) வாயில்.

கா. வலஞ்செயா - வலத்திலேயிட்டு.

கக. மாடுபாதிக்கு ஐந்தகொம்பாதலாற் பண்ணையந்தொங்கியவென்றார்.

யணிதிகழ் நீழலறவோன் நிருமொழி

யந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று

மிந்திர விகார மேழுடன் * போகிப்

கரு. 'புலனுண் டிறந்து பொய்யா விரதத்

தவல நீத்தநீர் + தடக்கிய கொள்கை

மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோர் ; குழியு

வைவகை நின்ற வருகத் தானத்துச

* சந்தி யைந்துந் தம்முடன் கூடி

உரு. வந்து தீலமயங்கிய வான்பெரு மன்றத்துப்

* பொலமயும் பிண்டி லவங்கின கொழுநீழ

னீரணித் திழவினு டெடுந்தீர் விழவினுஞ்

சாரணர் வருஉந் || தகுதியுண் டாமென

வுலக நோண்டிக ளொருங்குட் னிட்ட

கஉ. நிருமொழி - தருமம்.

கங. அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அறைந்தனர் சாற்றல் - ஆகமத்தைச் சொல்லி விளக்கப் பொருள் சொல்லுதல்.

கச இரதிரவிகாரம் - இரதிரன் நிருமிக்கது. மேழுடன் போகி என்றது - இவர் அன்று கழிந்தபடியாலே அவற்றையெனவே கழிந்துபோயென்றவாறு.

கரு (111) புலனுண் - மச்சமாங்குசம்.

கரு - ஏ. (111) விரதத்தோடே அடங்கிய. கொள்கையையுடைய விழுமியோரென்க.

கஅ. ஐவகைநின்ற கோயில் - ஐந்து சந்திகளும் ஐந்துகோயிலாய்நின்ற கோயில்.

கங. சந்தியைந்து - ஐஞ்சந்தி, அவையாவன; பஞ்சபரமேட்டிகள் தெரு. அவர் - அருகர், சித்தர், ஆசாரியர்கள், உபாத்தியாயர்கள், சாதுக்கள்.

உரு. இவர்கள் கூடினமன்று.

உஉ. நீரணிவிழவு - நிரு அபிடேகவிழவு; அயனம், சங்கிரமம், புதுப்புன லாட்டெனவுமாம். தேர்விழவு - நிருநான்.

உச. உலகநோன்பிகள் - உலகவழக்கொடு பொருந்தின நோன்பிகள்; அவர் இல்லைத்தையுடைய சாவகர்.

* 'புலவுத்தமத்த தோன்புடையாராகலாற் பொய்குறர்' தொல். மடி. கு. ௧௪ - பேர்.

* கக - உரு: "சுதக்கமுஞ்சந்தியும்" முருகு. ௨௨௫.

* சிலப் பதிகம், ௪; உக - இ = சிலப். கரு: கரு - ௪.

(பி - ம்) * 'போக்கிப் புலனுண் மெத்த' + 'அடங்கிய' + 'குழியைவகை' + 'விழவிதும்' + 'தகுதியுண்டாவதுவகை'

உடு. கிலகொனிச் சிலாதலர் தொழுது வலங்கொண்டு
மலைதலைக் கொண்ட போயாது போது
'முலக' கிடைகழி பொருங்குட னீங்கிக்
கலைபி லானன் காமர் வேனிலொடு
மலய மாருத.† மன்னவற் துறுக்கும்

உஓ. பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த
'நிலவர் திகையி னெயிற்புறம் போகித்
தாழ்பொழி லுடுத்த தன்பதப் பெருவழிக்
காவிரி வாயிற் ; கடைமுகன் கழிந்து
குடதிசைக் கொண்டு கொழும்புனர் காவிரி

உடு. வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி லுழைத்து
காவதங் கடந்து † கவுந்திப் பன்னிப்
பூமரப் பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க
னிறுங்கொடி துசப்போ டிணைந்தடி வருந்தி
நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்து

(உஓ) இம்மன்றித் (உக) பிண்டிக்குழலே (உச) இட்ட (உடு) சிலாதல
மென்க.

உச - எ வாயிதுக்குவாமம் மலை; தெருவுக்குவாமம் யாது. உலகவிடை
கழி - உலகத்தாரெல்லாரும் போகலான ணர்வாயில்; தெருவொழுங்குக்கு
இடையே கழிதலால் இடைகழி.

உச. கலை - சீரம்; அன்றிக் கலையிலானனென்றது, கலையினின்றான்
காமனென்றவாறுமாம்.

உக. மன்னவன் - சோழன். இறுக்கும் - இறையிடும்.

உஓ. மரப்பந்தர் - சோலை.

உச - கூ. காமன் வேனிற்காலத்தையும் தென்றலையும் சோழனுக்குத்
நிறையிடும் பொழிலையுடைய எயில்; இலவந்திகை - நீராவி; எயில் - சுற்ற
மதின்; சோலையையும் பொய்க்கையையுமுடைய எயில்.

கஉ. தன்பதப்பெருவழி - புனடைட்டுக்குப்போம் பெருவழி; நிரமஞ்ச
னப்பெருவழியுமாம்.

கக. காவிரிக்கரையிடத்து வாயில்.

கச. குடதிசைக்கொண்டு - மேற்கு நோக்கி.

கடு. வடபெருங்கோடு - வடகரை.

- எ. கவுந்தியடிகள் பன்னியையுடைய காவிற்பொருந்தி.

1 உலகவிடைகழி: புறநா. கஎடு.

2 இலவந்திகை சிலப். சச: சக - அஉ அடியார். விசேடவுரைப்பார்த்து
(நி - க்) * 'இடைகழிபொருங்கு' † 'மன்னவர்க்கு' ‡ 'கடை முன்கு
தடுக்குடதிசைக்கொண்ட' § 'கவுந்தியடிகளையோர் பூமரப்'

ச௦. முதிராக் * இளவியின் முள்ளெயி நிலங்க
மதுரை முதூர் யாதென வினவ
வாறைங் காதகம் மகனாட் டும்பர்
நாறைங் கூந்த னணித்தென நக்குத்
தேமொழி தன்னெடுஞ் சிறையகத் திருத்த

ச௧. † காவுந்தி யையையைக் கண்டடி தொழுவ
முருகங் குலனு முயர்பே ரொழுக்கமும்
பெருமகன் நிருமொழி டிறமா நோன்பு
முடையீ ரென்னே, வறுக ணுளரிற்
கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய வாரென

௧௦. வரையாட் டில்லை : யுறுதவத் தீர்யான்
மதுரை முதூர் வரைபொருள் வேட்கையென்
பாடகச் சிறடி பரற்பகை யுழுவா
காடிடை யிட்ட நாடுநீர் கழித்த
கரிதிவன் செவ்வி யற்குநர் யாரோ

ச௨. ஆறைங்காதம் - முப்பதுகாதம்; ஆறைங்காதமென்றான், அவட்கு
அதுகாதம் ஐங்காதமென்றற்போலத்தோன்ற.

ச௩. கூந்தல், பெயர். நக்கு - கைத்து; கருதல் சோக கருணத்தை
தொக்கதாற்பிறந்த விகாரம்

ச௪. சிறையகம் - ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கத்தே டள்ளியகம்.

ச௫. பெருமகன் - அருகதேவன்.

ச௬. உறுகணுளரி - துன்பமுதற் பாவமுடைமார்போல; மிழயான
வரப்போலவென் றுமாம்.

ச௭. கடைகழிந்து - வாசலெயிட்டு.

௧௦. வரையாட் டில்லை - சொல்லாவதொன் றில்லை; ஒன்று - ஒருவாசகம்.

௧௧. முதூர்க்கண்ணே பொருளிட்டும் வேட்கையென்; பொருள்வரைதல்
வேட்கையென்க; வரைதல் - தன்னிடத்து ஆக்குதல்; இன்னதற்கு மேற்பட்
டது தானத்துக்கேயென்று வரைந்திடுதலுமாம்.

மேற் கவுந்தியடிகள் வார்த்தை:—

௧௨. பரற்பகை உழக்கமாட்டா. ௧௩. காகும் நாடுமொடிய வழிகடக்க.

௧௪. அரிதிவன் செவ்வியென்றது - இவன் செவ்வியின் மென்மைவால்
நடக்குந்தன்மையிலென்றதாம். அறிகுநர்யாரோ-வல்லனாகவுமடுக்குமன்றோ.

(பி-ம்) * 'செவியுக்கெயித' † 'கவுந்திகையைக்கண்' ‡ 'உறுதவத்திர்'
௩௩

௧௧. வரிய தன்மீம் கொழிகென வொழியிர்
 1 மறவுரை நீத்த மாசது * கேள்விய
 ரறவுரை கேட்டாங் கறிவனை யேத்தத்
 தென்றமிழ் நன்னாட்டுத் தீதுதீர் மதுரைக்
 கொன்றிய வுள்ள முடையே † னுகலிற்

௧௦. போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற
 காவுந்தி யைபையைக் கைதொழு தேத்தி
 யடிக னீரே யருளுதி ராயினித்
 தொடிவளைத்தோனி துயர்தீர்த் தேனெனக்
 கோவலன் காணுப் கொண்ட கிடுநெறிக்

௧௧. கேதத் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ
 வெயினிதம் பொருஅ மெல்லியற் கொண்டு
 பயில்பூர் தண்டலைப் ; படர்குவ மெனினே
 1 மண்பக லீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்
 சண்பக நிறைத்த 2 தாதுசோர் பொங்கர்

௧௦. பொய்பறைப் படுத்துப் போற்று மாக்கட்டுக்
 கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டு
 முதிர்யூஞ் செம்மலி னொதுங்கினர் கழிவோர்
 முதிர்தேம் பழம்பகை முட்டினு முட்டு
 மஞ்சரு மிஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்துச்

௧௮ - ௧. மதுரைக்கு ஒன்றியவென்றதற்குப் போகவென ஒருசொல் வருவிக்க.

௧௧. என - என்று கோவலன் சொல்ல.

௧௨. காணு - பாராய். கொண்டநெறி - வழிக்கொண்ட நெறியிடத்து;
 இந்நெறி - காவிரி வடகரைவழி.

௧௩. யாங்கும்பலவு - யாங்கும் மிகவுள்ளன.

௧௪. (பா) படர்குவமாயினென்றான், தன்னையும் உணர்ப்பித்தி.

௧௫ - ௧௬. சண்பகம் குழியைநிறைத்த பொங்கர். போற்று மாக்கன் - பரிகரித்துப்போகாதமாக்கன்.

குழியைச் சண்பகநிறைத்த தாதுசோர் பொங்கர் பரிகரிப்பாமாக்கட்டுத் துன்பந்தரினாத்தரும்; பழம்பூவானிறைத்தல் பெற்றும், தாதுசோர் பொங்க ரொன்றின்; பொங்கர் - சோலையுமாம்.

௧௭. (பா) மேல்துங்குகிற பழமாகியபகையிலே முட்டினுமுட்டுவர்.

௧௮. வலயம் - தோட்டம்.

1 இக - எ - சிலப். ௨௧: ௧௨ - ௧௩. 3 சிலக. ௧௨௧௧ - ௩. மேற்.

௪. ௫. 6 'கேள்வியுறவுரை.' 7 'குதவின.' 8 'படர்குவமாயின்.' 9 'தாதுசோர்'

- எடு. செஞ்சரிப் பலகின் பரப்பகை யுறுக்குங்
கயனெடுங் கண்ணி காதற் கேள்வ
வயலுழைப் படர்குவ மெனினே யாங்குப்
பூசா நிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி
நீர்நாய் கௌகிய நெடும்புற வாளை
- அடு. மலங்குயினிர் செறுகின் கிலங்கப் பாயிற்
கலங்கலு முண்டிக் காரிகை யாங்கட்
கரும்பிற் ரொடுத்த பெருந்தேன் சிதைந்து
சுரும்புஞ்ஞ் பொய்கைத் தூரீர் கலக்கு
மடங்கா வேட்கையி னறிவஞ் ரெய்திக்
- அடு. குடங்கையி னெண்டு கொள்ளவுங் கூடுங்
குறுந ரிட்ட குலையம் போதொடு
பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய கிடக்கை
நெறிசெல் வருத்தத்து நீரஞ் ரெய்தி
யறியா தடியாக் கிடுதலுங் கூடு
- கடு. மெறிநீ ரடைகரை யியக்கற் தன்னிற்
பொறிமா ணலவனு நந்தும் போற்ற
தூழடி யொதுக்கத் துறுநோய் காணிற்
குழ்தரு துன்பற் தாங்கவு மொண்ணு
வயலுஞ் சோலையு மல்ல தியங்கனு
- கடு மயல்படக் கிடந்த நெறியாக் கில்லை
நெறியிருங் குஞ்சி நீவெய் யோனொடு
குறியறிந் தவையவை குறுகா தோம்பெனத்

என. பாற்றங்கரையைவிட்டு வயல்வழியேபோனால்.

எக. நீர்நாய், எழுவாய். அடு. விலங்க - குறுக்காக.

அச. வேட்கை - தண்ணீர்த்தாகம். அறிவஞ்ரெய்தி - அறிவுமயங்கி.

அக. குறுதல் - பறித்தல்.

கடு. எறிநீரடைகரை - நீர்க்கரை; கடற்கரையென்பாரும்.

கக. துன்பம் - நமக்கு வருந்துன்பம்.

கக - க. அலையையும் நத்தையையும் போற்றாது முறையாகஇயிடுத அடி
யொதுக்கத்தினுலே உறநோய அனவயிற்றுக்கு உண்டாயினின், அப்பாவம்
தரங்கவொண்ணு.....தடியால் கடற்கரைவழியன்று.

கடு. அயல்பட - வேறுபட. கௌ. ஒம்புகவெனச்சொல்லி

தோமது * கடினஞயுஞ் சுவன்மே லறுவையுங்
காவுந்தி யைபைகைப் பீலியுங் கொண்டு

௧௦௦. மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாகெனப்
பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர் புரிந்தோர்
கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி. தோன்றினும்
விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்
கால்பொரு நிவப்பிற் கடுங்குர லேற்றெடுஞ்

௧௦௧. சூன்முதிர் கொண்மூப் பெயல்வளஞ் சுரப்பக்
குடமலைப் பிறந்த கொழும்பு ஞாநமோடு
கடல்வள னெதிரக் கயவாய் நெரிக்குங்
காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை
யோவிறக் தெலிக்கு மொலியே † யல்ல

௧௦௨. தாம்பியுங் கிழாரும் வீங்கிசை பேத்தமு
மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல் செல்லாக்
கழனிச் செந்நெற் கரும்புகுழ் மருங்கிற்
பழனத் தாமரைப் பைம்பூங் கானத்துக்
* கம்புட் கோழியுங் கனைகுர னாரையுஞ்

௧௦௩. செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங்
கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு
முள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதாவும்

௧௦௪. அறுவை - தோளிலிடும் உறி.

௧௦௦. மொழிப்பொருட்டெய்வம் - மொழியாகிய தெய்வம்; பொருள்
மொழி - உபதேசமந்திரம்; பஞ்சமந்திரம்.

௧௦௧ - ௧௦௩. குறுகாதோம்பெனக் காவுந்தி கொண்டு மொழிப்பொருட்
டெய்வம் நமக்கு வழித்துணையாகவென்று சொல்ல வழிபோகப் புரிந்தோர்.

௧௦௨. கரியவன் - சனி. புகைக்கொடி - ஞாமடுகை. சனி ஞாமடுகையுடனும்.

௧௦௩. தாரம் - சந்தனம் அகிலமுதலாயின.

௧௦௪. கடல்வளன் - "ஒர்க்கோலை... ஐந்து" எதிர - வளத்தோடு
எதிர்க்கையாலை; கடல்வளன் காவிரியாடெதிர. கயவாய் - புகார்.

௧௦௬. ஓவுதல் தவிர்ந்து.

௧௦௭. ஆம்பி - பத்தர். கிழார் - பூட்டை. ௧௦௮. பிழா - இடா.

௧௦௯. கம்புட்டுவாழி - ஒருசாதி. ௧௧௦. நீர்நிறக்காக்கை - நீர்க்காக்கை.

௧௧௧. உள்ளுமூரலும் - உள்ளலும் ஊரலும். புதா - பெருநாரை; மரக்
னாரையுமாம்.

* ௧௦௯ - க: புட்களின் குரல் = பதிந். அச.

(பி. ம்.) * 'கடினம்' † 'அன்றியுமாய்ப்பியும்'

வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப்

பல்வேறு குழைக்கூரல் பார்த வோனதயு

கஉ௦. முழாஅ துண்டொளி யுள்புக் கழுந்திய

கழாஅமயிர் யாக்கைச் செங்கட் காரான்

சொரிபுற முரிஞ்சுப் புரிஞெழி புற்ற

குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு

கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரியக்

கஉ௧. கருங்கை விரிணஞ்நுங் களமநுங் கூடி

யொருங்குநின் றுக்கு மொலியே யன்றியுங்

கடிமலர் களைந்து முடிநா றழுத்தித்

தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து

சேருடு கொலமொடு வீறுபெறத் தோன்றிச்

கஉ௨. செங்கய னெடுங்கட் சின்மொழிக் கடைசியர்

வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணியுங்

கொழங்கொடி பறுகையுங் குவளையுங் கலந்து

விளங்குததிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்

பாருடைப் பண்போற் பழிச்சினர் *கைதொழ

கஉ௩. வேரொடு நின்றோ ரேர்மங் கலமு

மரிந்துகால் குவித்தோ ரிகடா வுறுத்த

† பெருஞ்செயர் நெல்லின் முகவைப் பாட்டுக்

தென்கிணைப் பொருநர் செருக்குட னெடுத்த

மண்கண முழுவின் மகிழ்சை யொதையும்

கஉ௦. உழாதுண்டொளி - தானேப்பட்டசேறு. கஉ௧. காரான் - எருது ம.

கஉ௨. சொரிபுறம் - திணையுடைய முதுகு.

கஉ௩. குமரிக்கூடு - அழியாக்கூடு. கொழும்பல் லுணவு - பல்வர்க்கத் துணவு; அவரை துவரையுள்ளிட்டன.

கஉ௪. கருங்கைவிரிணஞ் - பள்ளர், பறையர். களமர் - உழுகுழிவேளாளர்.

கஉ௨ - டு. அறுகையும் குவளையையுங்கலந்து கதிரோடு தொடுத்தமாவியை ஏரிலே சூட்டிப் பாருடைப்பண்போல் «ரொடுநின்றோர்; சூட்டக்கலப்பையிலே சூட்டியென் னுமாம்.

கஉ௬. அரி - அரிந்திடு குடு.

கஉ௭. முகவைபாடுதல் - பொலிபாடுதல்; முகவையென்றார், கெல்லு முகந்துகொடுக்கப்படுதலாலே; * “புகர்முகமுகவை” போல.

† ‘பெருஞ்செய்த்நெல்லின்; புறநா. கஉ௧: கடு; தன். கு. உஅக-மயிலு. மெத்.

* புறநா. து. கஉ௭. (பி - டு.) * ‘கைதொழுது; † ‘பெருஞ்செய்த்நெல்லின்’

கச௦. பேர்பாற் றடைகரை நீரிற் கேட்டாங்
கார்வ செஞ்சமோ டவலங் கொள்ளா
ருழைப்புலிக் கொடித்தே ரூரவோன் கொற்றமொடு
மழைக்கரு ஷயிர்க்கு மழற்றிக ழுட்டின்
மறையோ ராகிய * வாவுதி நறும்புகை

கச௧. பிறையுயர் மாட மெங்கணும் போர்த்து
மஞ்சுருழ் மலையின் மாணத் தோன்று
மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்
பரப்புநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வ
¹ ரிரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு

கச௨. முழவிடை விளைபார் பழவிற் றுளர்களும்
பொங்கழி யாலப் புகைபொடும் பரந்து
மங்குல் வானத்து மலையிற் றேரன்று
முரிடை பிட்ட நாடுடன் கண்டு
காவத மல்லது கடவா ராகிப்

கச௩. பன்னாட் டங்கி + சென்னு னொருநா
ளாற்றுவி யரங்கத்து ¹ வீற்றுவிற் றுகிக்

கச௪. யாற்றடைகரைகளில் இவ்வாசைகளின் முறைவிழாகட்டி. நீரின் -
நீர்மையுடனே; உருவக் கேட்டுப்போதுகையுமா.

கச௧ கேட்ட உவகையால் அவலங்கொள்ளாராய்.

கச௨. உழைப்புலிக்கொடி - புலியை இடத்திலேயுடையகொடி.

கச௩. மழைக்குக் கருப்பமாவது தாமர அட்டில் - ஓமசாலை.

கச௨ - ௩. கொற்றத்துடனே மழைக்கருவையும் தேற்றுவதித்து அவ்வள
விலே விளங்கிய சாலைபென்க.

கச௪. (பா) வானவருளை - சோதரவி; அவியிங்கிற ஆவி.

கச௫. இறை - இறப்பு.

கச௬. காவிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேளாளர்.

(கருப) விளைப்போரான (கச௬) புதல்வர் (கரு௦) பழவிற் றுளர்களும்.

கச௭. புரப்போர் - காக்குமரசர்.

கச௮. பொங்கழி - தூற்றுப் பொலி. பரந்து - பரக்க.

கச௯. மங்குல் - இருட்சி

(கச௯) மறையோரிருக்கையும் (கரு௦) பழவிற் றுளர்களும் (கச௯) மலையிற்
தேன் தும் (கரு௭) நாடுடன்க.

(க௮) வழிப்படர்புரிந்தோர் (கரு௫) செல்லுநாளுள் ஒருநாளென்க.

கரு௭. ஆற்றவியரங்கம் - ஆற்றை மறைக்குமரங்கம்; ஆவது குறை;
அது சேரங்கம்; ஆற்றவியென்பாருமுளர்.

¹ திருக்குறள். க௮௪ - பரி. மேற்.

(பி - பி.) * 'வானவிதமம்புகை' + 'வீத்துவெருடி.'

குரங்கமை யுடுத்த மாம்பயி லடுக்கத்து
வானவ ருறையும் பூநா ரெருசிறைப்
பட்டினப் பாக்கம் லிட்டனர் நீங்கப்

கக0. பெரும்பெய ரைய ரொருங்குட் னிட்ட
லிலங்கொனிச் சிலாதல மேலிருந் தருவிப்
பெருமக னதிசயம் பிறழா வாய்மைத்
தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தோன்றப்
பண்டைத் தொல்வினை பாறுக வென்றே

கக1. கண்டந் கவுந்தியொடு காலுற வீழ்த்தோர்
வந்த காரணம் வயங்கிய கொள்கைச்
சிந்தை விளக்கிற் றெரிந்தோ னாயினு
மாள்வழுஞ் செற்றமு மகல நீக்கிய
வீர னாகலின் விழுமங் கொள்ளான்

கக2. கழிபெருஞ் சிறப்பிற் கவுந்தி காண
'யொழிகென வொழியா தூட்டிம் வல்லினை
யிட்ட வித்தி னெதிர்ந்துவர் தெய்தி
யொட்டிங் கால யொழிக்கவு மொண்ண
கடுங்கா னெடுவெனி யிருஞ்சுட ரென்ன

கக3. வெருங்குட் னில்லா அடம்பிடை யுயிர்க
ளந்வ னறவோ னந்நவரம் பிகந்தோன்
செந்வன் சினெந்திரன் சித்தன் பகவன்
றரும முதல்வன் றலவன் றருமன்
பொருளன் புனிதன் புரணன் புலவன்

கக4. சினவரன் நேவன் சிவகதி நாயகன்
பரமன் குணவதன் பரத்தி லொளியோன்

கருள. மாம்பயில் அடுக்கம் - மரச்செறிவு; அடுக்கம் அரங்கத்துக்கு அடு
த்தவிடமுமாம்.

கருஅ. ஒருசிறை - ஒருபக்கத்திலே.

கக0. ஐயர் - முன்சொன்ன உலகநோன்பிகள்.

கக௩. முன்புசொன்ன சாரணர்தோன்ற.

ஐயர் ¹ பட்டினப்பாக்கத்திலிட்ட சிலாதலத்திருந்து தருமஞ்சாற்றுதல்
சாரணர்க்கு அடையாக்கி அவர் இங்கேதோன்றவென்க.

கக௪. சிந்தைவிளக்கு - அவதிஞானம்; என்றது திரிகாலஞானத்தை.

கக௨. வித்தின் - வித்துப்பால.

¹ சிவப். பதிகம், ௫௪. ² இக்காலை உச - ஆம் அடிமுதலியவற்றைப்பார்க்க.

றத்துவன் சாதுவன் சாரணன் காரணன்
 சித்தன் பெரியவன் செம்ம நிகழொளி
 யிறைவன் தூவ னியல்குண வெங்கொள்
 கடிநீ. குறையில் புகழொன் * குணப்பொருள் கொமான்
 சங்கா னீசன் சம்பு சதுமுக

னங்கம் பங்கிதா னாகு வகண் டுனி
 பண்ணவ வெண் துணன் பாதில் பழுவெய தூ
 வின்னவன் வெத முதலவன் விமங்கொளி

கக௦. பொதிட வெத்திதொழி னல்லது
 பொதிற் றெயிப கொதிடறை பொதினை
 சாரணர் வய்கொழி செட்டி தவழிதற்
 காங்கி னாகதன் கைசல் மற்கொண்
 டொருமன் றனிதிக் கொடுகிழ னானத்

ககநீ. திருமொழிக் கல்லிதென் செவியகற் திறவா
 பாங்கு வென் டொருமாத் தெட்டு
 காபால்லது நயிவ தென்னு
 வைவரை வென் டொருமாத் தல்லது
 கைவரைக் கல்லிவந் காணு வென்க

உ௦௦. னாநூநம் டுண் டென் னிக் கவெர்க் கல்லிதென்
 பொருளில் பார்க்க டுயிற் பொருத்த
 தநக நயவ னைவென் னிக் கல்லிதெ
 னிறுனையுந் கூடி பொருளிக் குவிமா
 மலர்நனை நடத்தென் மலரவ கல்லிதென்

உ௦நீ. நல்லினை யுச்ச நானன்ப பொருது
 திருதிய லின்பத திறைமொழிக் கல்லிதெ.

க௭௭. எண்குணமென்தது. ௨௦௦. உணர்வின் அத்தொச்சமம், அகத்தகீர்
 மம். அகத்தகமா, அச்சொளம், கங்கா, கையுறையா, சதாவணெனவெனவிலை.

க௭௭. பறவியொழிவதற் - பறவையொழிவ மல்லிதெ அநா.

க௭௭. குருமுன்மு - குருமுன் குருமொழி.

க௭௭. தூவ - பஞ்சிசத்தொழி.

க௭௭. ௭. மலர்நனைவென் தூவியொழிவதற் காணினும்;
 அந்தியாகு. சமயத்தொழிவதற் காணினொழிவதற்.

௨௦௦. திருமொழி - திருமொழிவதற்.

௨௦௨. (பா) அருகனறவன் - திருமொழி. ௨௦௦. தூவியொழி.

௨௦௭. துமதியல்லவ - அகத்தகமா.

மறுதர வோதியென் மனம்புடை பெயரா
தென்றவ னிசைமொழி யேத்தக் கேட்டதற்
கொன்றிய மாதவ ருயர்மிசை யோங்கி

உகடு. நிவந்தாங் கொருமுழ நீணில நீங்கிப்
பவந்தரு பாசங் கவுந்தி கெடுகென்

றந்தர மாறுப் படர்வோர்த் தொழுது
பந்த மறுகெனப் பணிந்தனர் போந்து
காரணி பூம்பொழிற் காவிரிப் பேர்யாற்று

உகடு. நீரணி மாடத்து நெடுந்துறை போகி
மாதநங் கணவனு மாதவத் தாட்டியுந்
தீதுநீர் நியமத தென்கரை பெய்திப்
போதுகுழ் கிடக்கையோர் பூம்பொழி லிருந்துழி
வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு

உஉடு. * கொங்கலா பூம்பொழிற் குறுகினர் * சென்றோர்
காமனூர் தேவியும் போலு மீங்கிவ
ராரெனக் கேட்டங் கறிகுவ மென்றே
நோற்றுணல் யாக்கை கொசிதவத் தீருட
னாற்றுவழிப் பட்டோ ராரென கினவவென்

உஉடு. மக்கள் காணீர் மானிட யாக்கையர்
பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென
வுடன்வயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை
கடவது முண்டோ கற்றறிந் தீரெனத்

உகக. * யர்மிசை - சிலாவட்டம். ஒங்க - எழுந்திருந்து.

உகக. பந்தம் - ஸம்ஸாரம்.

உகடு. நீரணிமாடம் - பள்ளியோடம்; டோங் - அதனாலேபோந்து.

உகக. வம்பப்பரத்தை: வம்பு - புதுமை; பரத்தைத்தன்மைக்குப் புதிய
வன். வறுமொழியானன் - பயனிலசொல்லுவான்.

உஉக - உ. காமனூம் தேவியும்போலும் இவராரெனக்கருதி; போலும்,
ஒப்பிப்போலி.

உஉக. நோற்றுணல் - பட்டினிவிட்டினல்.

உஉச. ஆற்றுவழி - நெறியிடத்து.

உஉடு. மானிடயாக்கையரென்றது - நீங்கள் நினைத்த காமனூம் தேவியு
மல்லரென்றவாறு.

உஉச. பரிபுலம்பினர் - செலவால் வருந்தினர்.

* சிலப்பதிகாரம், கக: கக. * தொல். முதற்குத்திரவிருத்தி, மேற்.
(பி - ம.) * 'செந்துழி'

தீமொழி கேட்டுச் செலியகம் புதைத்துக்

உகௌ. காதலன் முன்னர்க் கண்ணகி நடுங்க

வெள்ளுநர் போலுமிவ ரென்புங் கொதையை

முள்ளுடைக் காட்டின் முதுநரி யாகெனக்

கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபங்

கட்டிய தாதலிற் பட்டதையறியார்

உகௌ. குதுநரி நெடுங்குரற் கவினி கேட்டு

நறுமலர்க் கொதையு நம்பியு நடுங்கி

நெறியி னீங்கியொர் கீரல கூற்றி

மறியா மையென் றறியல் வெண்டுஞ்

செய்தவத் தீர்துந் திருமுன் டெழைத்தோர்க்

உசௌ. குய்திக் கால முரையி னோவென

வறியா மையினின் நிழிபிறப் புற்றொ

ருறையூர் நொச்சி யொருபுடை யொதுங்கிப்

பன்னிரு மதியம் படர்கோ யுழந்தின்

முன்னை யுருவம் பெறுகலிங் கிவரெனச்

உசௌ. சாபலிகை செய்து தவப்பெருஞ் சிறப்பிற்

காவுந்தி யையையுந் தேனியுங் கணவனு

முறஞ்செலி வாரண முன்சம முருக்கிய

புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனர் புரிந்தென்.

உகௌ - கௌ. புதைத்து நடுங்காநிற்ப.

உகௌ. பட்டதையறியார் - மனத்தில் இவர் (கவுந்தியழகன்) நினைத்ததில்லை அறிந்திலர்.

உகௌ - சபா. பின்பு அறிந்தபடி அவர் கண்முன்னே நிரியாசபடியாலும், பொல்லாங்கு கூறினமையாலும், அவ்விடத்து இவரல்லது வேறுசாபமிட வல்லாரில்லையாகலானும், இச்சாபம் இவராலேவந்ததென்று இவர் (கோவலனும் கண்ணகியும்) அறிந்தார்; அறிந்து உய்திக்காலம் உரையீரோவென்றார்.

உசௌ. நொச்சி - மதிசு; பதணமுமாம்; என்றது காவல்வேண்டாத அரணென்றவாறு.

உசௌ. படர்கோய் - உறமுக்கியாலுண்டான கோய்.

உசௌ - அ. முறம் - சளகு. வாரணம் - யானை, கோழி; புறத்தே சிறையையுடைய கோழி - உறைதூர்; வாரணம், துருபெயர். யானையைக் கோழிமுருக்கலால் கோழியென்று பெயராயிற்று. யானையைச் சுயித்த கோழி தோன்றினவிடம் வலியுடைத்தென்று கருதி அவ்விடத்து அதன்பெயராலே கோழன் ஊர்காண்கின்றபொழுது சிறையும் கழுத்தமாக ஆக்கியவதனால் புறம்பே சிறையையுடைய கோழியென்றுயிற்று

¹ முறஞ்செலி வாரணம்: கவி. சஉ.

கட்டுரை.

முடியுடை வேந்தர் மூவருள்ளார்
தொடிகளிக்கு தடக்கைச சோழர்குலத் துதித்தோ
மறனு மறனு மாற்றனு மவந்தம்
பழனிநன் மூதூர்ப் பண்புமேம் பந்தனும்
தி. விழவுமலி சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு
* மொடியா விற்பத் தவருறை காட்டுக்
குடியுங் கூழின் பெருக்கமு மவந்தர்
தெய்வக் காகிரித் தீதுநீர் சிறப்பும்
பொய்யா வானம் புதுப்புனல் பொழிதலு

க௦. மாவ்கு மாடலுந் தூக்கும் வரியும்
பரத்திசை † யெய்திய பாதி விருத்தியுந்
திண்ணிலை வரியு; மண்ணிலை வரியு
மண்ணுறக் கிடந்த யாழின் றெருதுயு
மீயோழ் சுகோடமு மிடகிலைப் பாலையுந்

க. அறன் - தருகாசனம், மறன் - இமயத்துப்புவிப்பொறித்தது; (சிலப். ௫: ௧௭-௮.) தூற்றல் - அமரப்பதிகாத்தது. (சிலப். ௬: ௧௪.)

சு. மூதூர்ப்பண்பு - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப்பண்பு.

து. விழவு - இத்திரிவிழவு. விண்ணவர்வரவு - தேவர்கள்வரவு.

த. கூழின் பெருக்கம்-கவரிச்செய்தெற்காயத்தலயிற் கூட்டின தெற்கொரி
தல்; (சிலப். ௧௦: ௧௨௩-௪.)

க - எ. காட்டுக்குடி - மூவிடைவிளைப்போர்; (சிலப். ௧௦: ௧௫௦.)

யு. காவிரிச்சிறப்பு - தூற்றலரி; (சிலப். ௭: ௨௪: ஷே ஷே உரு - எ.)

க. பொய்யா வானம் புதுப்புனல் பொழிதல் - மழைக்கருவியிர்த்தல்;
(சிலப். ௧௦: ௧௪௩.)

க௦. மாவ்கு மாடலும் - அரங்கேற்றுகாலைதிற்கறின.

(பா) தலைவரியாய்ப்பு - "திங்கை மலை" முதலான முகழடைவரிகள்;
சிலப். ௭: ௨ - ௪.)

க௧. பாரதிவிருத்தி - கடலாடுகாலைதிற்கறித்தது; (பதினொராடல்)

க௨. திண்ணிலைவரி - "புண்ணிணையோடாகும்" என்றன்முதலாயின;
(சிலப். ௭: ௧௧.)

இண்ணிலைவரி - அல்லாத.....நிலைவரிமுதலாயின.

க௩. (பா) யாழின்பகுதி - வேனற்காலைதிற்கொன்ன "உழைமுதற்
கைக்கினை" (க௨) முதலாயின.

க௪. (பா) இடைகிலைப்பாலை-"கோடியினரி மேற்கொம் பாலை" முதலாயின;
(சிலப். ௧௦: ௮௮.)

- கடு. தாரத் தாக்கமுந் தான்மெரி பண்ணு
மூரகத் தேரு மொளியுடைப் பாணியு
மென்றிவை யனைத்தும் பிறபொருள் வைப்போ
டொன்றித் தோன்றுந் *தனிக்கோ ணிலைமையு
மொரு பரிசா நோக்கிக் கிடந்த
உ0. புகார்க்காண்டம் முற்றிற்று.

வேண் பி.

காலை யரும்பி மலருங் கதிரவனு
மாலை மதியமும்போல் வாழியரோ—வேலை
யகழா லமைந்த வவனிக்கு மாலைப்
புகழா லமைந்த புகார்.

கடு. தாரத் தாக்கமுந் தான்மெரி பண்ணும் : “புறத்தொரு பாணியிற்
பூக்கொடி மயங்கி” என்றதுமுதலாயின; (சிலப். அ: ௪௪.)

கக. ஊரகத்தோர் - இந்தீரவிழுவூரேடுத்தாதையிற்சொன்ன ஊரின்
வண்ணம்.

ஒளியுடைப்பாணி - “வெங்கட்டொலைச்சிய விருந்திற் பாணி” முதலா
யின;—(சிலப். க0: ௧௩௧.)

கௌ. பிறபொருள்வைப்பு - .....முதலாயின.

முதலாவது

புகார்க்காண்டம் அரும்பதவுடையுடன் முற்றிற்று.

க - ஈ. வான்கண் விழியா.....கடைநாட் கங்குல்

(இ - ள்.) உலகிற்குக் கண்ணாகிய ஆதித்தன் தோன்றிவிளங்காத வைகறை யென்னும் யாமத்திடத்து மீனோடு அழகுபெற்றொழுகும் வெண்மதியானது விசம்பினின்றும் நீங்கிற்றாகக் கரிய இருள் கடைக்கணின்ற கங்குற்பொழுதி லென்க.

என்பது அந்தச் சித்திரைத்திங்கட் புகுதி நாள் - சோதி, திதி - மூன்றாம் பக்கம், வாரம் - ஞாயிறு இத்திங்களிருபத்தெட்டிற் சித்திரையும் பூரணையும் கூடிய சனிவாரத்திற் கொடியேற்றி ¹ “நாலேழ் நாளிலும்” என்பதனான் இரு பத்தெட்டுநாளும் விழாநடந்து கொடியிறக்கி வைகாசி இருபத்தெட்டினிற் புருவபக்கத்தின் பதினமூன்றாம் பக்கமும் சோமவாரமும்பெற்ற அனுடத்தில் நாட்கடலாடி ஊடுதலின் வைகாசி இருபத்தொன்பதிற் செவ்வாயக்கிழமைபும் கேட்டையும் பெற்ற நாசயோகத்து நிறைந்திப் பதினொம்பக்கத்து வைகறைப் பொழுதினிடத்து நிலவுபட்ட அந்தரத்திருநிலையென்றவாறு. அது புருவ பக்கமென்பது தோன்றக் ‘காரிருணின் கடைநாட் கங்கு’ லென்றார்; ² “குண முதற் றேன்றிய வாரிருண் மதியிற், நேயவன கெடுகநின் நெய்வ ராக்கம்”, என இருண்மதியென்றார் மதுரைக்காந்தியுள்ளும். கண் - இறைவன் கண் ணென்பாருமுளர். விழித்தல் - விளங்குதல்; அது செய்யாத வைகறை, ஆகு பெயர்; வைகல் - துயிதல்; அறல் - அறையாயிற்று; ³ “பொறியறை” போல.⁴

ச. ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளார் துரப்ப:- (இ - ள்.) முன்செய்த தீவினை முறையானேவந்து இயனுள்ளதைச் செலுத்துதலானேயென்க.

கடைஇ - செலுத்தியென்றுமாம்.

ஈ - அ. ஏழகத் தகரும்.....நெடுங்கடை கழிந்து

(இ - ள்.) ஏழகமாகிய தகரும் எகின்மாகியகவரியும் தாய் மயிரிணையுடைய அன்னமுமாகியவிவை ஒன்றோடொன்று இன்மல்லவாயினும் இன்மபோலே விடாது திரியும் தாளோடு கூடப் பண்ணப்பட்ட பெருமைபொருந்திய கிறப்பிணையுடைய மிகவும் பெரிய கதவையுடைய இடைகழியைக் கழிந்தென்க.

நெடுவாயிற்கடை - பெரிய கதவையுடைய தலைக்கடை. தகர்முதலியன இவள் வளர்த்தனவாகலின், இவளைத் தம்மினமென்றுகருதித் திரியுமெனவு மாம்; வாயிற்கணெழுதினவற்றை இன்மெனக்கருதித்திரியுமெனவுமமையும். தாளோடுகூடியிற் பென்றார், போர்க்கதவாகலின் இனியிளகாமற் பண்ணுகின்ற பொதே கூடப்பண்ணுதலான். ஏழகத்தகர்முதலியன இருபெயரொட்டிப் பண் புத்தொகை. வாயில் - கதவு. கடைகழிந்தென்றார், மனையின்பெருமையும் காவன்மிகுதியுந்தோன்ற. இனி, இவன் அன்று கழிந்தானெனினுமமையும்.

¹ மணிமேகலை, க. அ. ² மதுரைக்காஞ்சி, ககடு - க. ³ திரிக்குகம், கடு.

⁴ இவ்விசேடபுரையின்கண் காலவரைபறை பொருத்தததுபோல் தோற்ற மெது; ஆயினும் பிரதிகளிலுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

அ - ௧௦. ஆங்கு.....வலஞ்செயாக்கழிந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வாயில்கழிந்தபொழுதே அரவணியின்மீதே அறிவோடு துயில்கொள்ளும் மணிவண்ணனென்னும் திருநாமத்தையுடைய திருமால் கோயிலை வலஞ்செயுது கழிந்தென்க;

ஆவது வலத்திட்டேகுதல். அணி - அழகு. அறிதுயில் - போகத்திறை. மணிவண்ணன், பெயர்.

கக - ௪. பீணயைந் தோங்கிய.....ஏழுடன் பொகி

(இ - ள்.) ஒங்கிய ஐந்துபீணயினையும் பசிய இலையினையுமுடைய ¹ மாபோதி நிறுவினெழுந்தருளிய அறவோனாகிய புச்சு அருளிச்செய்த ஆகமத்தை ஆகாயசாரிகள் மறைப்பிருந்தோதி யாவார்க்கும் விளங்கப்பொருளணர்த்தப்படும் ² இந்திரனினிருமிக்கப்பட்ட விகாங்கனேழினையும் அடைவேகண்டு அவற்றைக் கழிந்தபொயென்க.

அவை அவ்வாறு ³ புத்தகைத்தியது இத்திரன் நிருமித்தனவாகிய ஏழரங்கு, மாபோதி ஐந்துபீணயது... .. இயல்பு. திருமொழி - ஆகமம். அறைந்து சாற்ற்தல் - ⁴ பாடமோதிப் பொருளுரைத்தல் விகாரம் - கையாற் கருவியாற்பண்ணுது மனத்தால் நிருமித்தல்.

கரு - ௨௫. புலயூண்டுறந்து.....தொழுது வலங்கொண்டு

(இ - ள்.) புலாலாகிய ஊணைசுதுறந்து பொய்குறையாகிய விரதத்தோடு பொருத்தி ⁵ அழுக்காறு அவாழுதலிவற்றைக் கைவிட்டு அறநூன்முதலியவற்றையறிந்து ஐம்புலனையுடைய கோடபாட்டையுடையாராய உண்மையை யுணர்ந்த சீரிடோந்திரண்ட ஸ்ரீகோயிலில் பஞ்சபரமேட்டிகள் நிலைபெற்ற ஐந்து சந்தியுக்கூடியது தலைமயங்கியிருக்கின்ற மிக்க பெரிய மனநிற சூலையுடைய பிண்டியினது அழகுள்ளும் நிறமகண்ணே விழு அயனாகினிலும் விழவுகளிலும் ஆகாயசாரிகள் வரத்தகுமென்ற சாவகரெல்லாம் கழியடிப்பட்ட விளங்காரின்ற ஒளியையுடையசிலாவட்டத்தை இவாகடொழுது வலங்கொண்டென்க.

புலயூண் - புலாலோடே உண்ணுமுணுமாம்.

புலயூண் பாடமாயிற் புலையருண்ணுமுணென்க. விரதத்து - விரதத்தோடே. அவலம் - அழுக்காறு அவாழுதலியன். அநிந்து - அறியப்படும் அறநூல்களை அறிந்து. பஞ்சபரமேட்டிகளாவார்:—அருகா, சித்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதுக்களெனவீவர்.

இனி, ஐவகை நின்ற வருகத் தானத்துச்சந்திமன்மென்பதற்கு ஐந்து ஸ்ரீகோயிற்சந்திகூடிய மன்மென்பாருமுளர் பொன் பொலிவாதலன்றிப்

¹ மாபோதி = மஹாபோதி; கௌதமபுத்தருக்கு ஞானோதயமானஇடத்துள்ள அரசமரம்; “போதிமூலம்” (மணி. ௩௦ : ௧௦) என்பதன் குறிப்பைப்பார்க்க.

² சிலப். உள. ௧௨.

³ புத்தகைத்தியம் - பெளத்த வத்தியாசாலை; புத்தலையமுமாம்.

⁴ பாடமோதல் - மூலத்தை விளங்கச்சொல்லுதல்.

⁵ “அழுக்காறுவாகுனி பின்னாச்சொ ளுக்கு, மீழுக்கா விபுன்ற தமம்” திருக்குறள், ௩௫.

பொலம் பொலிவாகாமையின் அருகணியான் எப்பொழுதும் பொற்புனைப் பூக்கும் பிண்டியன்க. சிலாதலம் - சந்திரகார்த்தக்கல்லாற் படுத்தது. நீரணி விழவு - அபிடேகவிழுவெனினுமையும.

உசு - எ. மலைதலைக் கொண்ட.....ஒருங்குட நீங்கி

(இ - ள்.) மலையிடத்தே தலையையுடையதோர் பெரியயாறபோலும் உலகி லுள்ளோராயவர் போக்குவரங் செய்தற்கு அமைந்த ஊர்வாயிலை அக்காலத்துப் போவாரோடு கலந்துபோய் அதனைவிட்டுநீங்கியென்க.

உலகவிடைகழி - ஊர்வாயில். இடையேகழிதலின், அவ்வாயில் இடைகழி யாயிற்று கோயிற்கோபுரத்தை மலையாகவும் அதனோடு மணந்துகிடந்ததெரு வை ஆறாகவும் உவமித்தார்.

உஅ - கூ. கலையி லாளன்.....எயிற்புறம் போகி

(இ - ள்.) மன்னவற்குக் காமன் வேனிலோடு நென்றலையும் திறையாக இடிதற்குப்பொருந்திய பலமலர்களை நிறைத்த நல்ல மரநிழலையுடைய இலவந் திகையினது எயிற்குப் புறத்திலேபோயென்க.

கலையிலாளன் - அநங்கன்; கலை - சரீரம். காமர் - அழகு. பந்தர் - நீழல். இலவந்திகை - நீராவியைச்சூழ்ந்த வயர்க்கச்சோலை. அஃது அரசனும் உரிமையு மாடுங் சாவற்சோலை; 'இலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி, இலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர்' என்றார் மணிமேகலையிலும்.

கஉ - கூ. தாழ்ப்பொழி லுடுத்த .....கடைமுகங் கழிந்து

(இ - ள்.) இருமருங்கும் சோலைசூழ்ந்த புதுப்புனலாடப்போம் பெரிய வீதியையுடைய காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைகழிகின்ற வாயிலையும் கழிந் தென்க.

கடைமுகங்கழிந்தென்றார்; காலையில் தாழ்சீராம்தோர் பிறர்முகநோக்காது போதற்கு மறைந்துகழிவர்; இவரும் அவ்வாறு கழிந்தாரென்றற்கு.

கசு. குடதிசைக்கொண்டு:—(இ - ள்.) மேத்திசையை நோக்கிக் கொண்டு,

கசு - கூ. கொழும்புனற் காவிரி.....பொழிநுழைந்து

(இ - ள்.) வளவிய புனலையுடைய காவிரியினது பெரிய வடகரையிற் பொழிலைக்கழிந்தென்க.

கோடு - கரை. நுழைதல் - கழிதல்; அன்றி இளமரக்காவாதலால் தாழ்ந்த கோட்டிடை நுழைந்துபோயெனவுமாம்.

கக - சக. காவதங் கடந்து.....வினவ

(இ - ள்.) நறிய ஐவகைக் கூந்தலையுடையாள் அங்ஙனம் காதமென்று சொல்லப்படும் எல்லையைக்கடந்துசென்று கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற பள்ளிக்கு

¹ மணிமேகலை, க. சடு - சு.

அயலதோர் பொலிவினையுடைய செறிந்த இளமரச்சோலையனவுஞ்சென்று பொருந்தி அவ்விடத்தே இனி இஃது இறுமெனத்தக்க கொடிபோலும் இடையும் அடியும் மிகவுமவருந்தி மேல் இளைப்பாற் குறுகவுயிர்த்த முற்றூத மழலை மொழியாலே கூர்த்த எயிறிலங்க மதுரையென்னுமுதூர் யாதுதானென்று கேட்பவென்க.

காவதம் - காதம் ; பருதிப்பொருள்வகுதி. பொதும்பர் - மரச்செறிவு ; கோடரமென்றுமாம்.

௪௨ - ௩. ஆறைங் காதம்.....நக்கு

(இ - ள்.) நீ கூறிய மதுரை நம் அகன்மறாட்டிற்குமேல் ஆறைங்காவதங் கான், இனி அண்ணிகென்றுகூறி நக்கென்க.

யாதென்றவட்கு முப்பதென்னும் பொருள்மறைந்து காதம் ஆறு காதம் ஐந்தென்றற்போலிருத்தற்கு ஆறைங்காதமென்றான். நகுதல் - ¹ துன்பநகை. கூர்தல், விளி.

௪௪ - ௫. தேமொழி.....தொழுவும்

(இ - ள்.) அங்கனம்வினவின தேமொழிதன்னோடுசென்று தவவேலிக்கணி ருந்த கவுந்தியடிகளைக்கண்டு அடிதொழுதுவமென்க.

சிறை - பள்ளியென்றுமாம் ; ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கமுமாம்.

அ - சநு. கழிந்து கழிந்து போகிக் கொண்டு நீங்கிப் போகிக் கழிந்து துழைந்து கடந்து பொருந்தி நக்குக் கண்டு அடிதொழுதுவமென்க.

௪௬ - ௬. உருவுங் குலனும்.....கருதிய வானென

(இ - ள்.) இவர்கள் தொழுதார்களாக, அழகும் குடியிற்றப்பும் ஒழுக்கமும் இறைவனுலிற்சூறிய விரதந்தப்பாமையுமென்னும் இவற்றையெல்லாம் ஒரு தலையாகவுடைய நீங்கள் தீவினையாளரைப்போல நுமதிடத்தைக்கழிந்து வருவ தற்குக் கருதியதென்னோவென்று கேட்பவென்க.

பெருமகன் - அருகதேவன். திருமொழி - அவனருளிச்செய்த ஆகமம். உறுகளைர் - மிடியாளரென்பாருமுள். கடைகழிதல் இவர்க்கு மரபன்மை யிற் கழிந்தென்றார்.

இவ்வம்மைகள் எண்ணுக்குறித்தனவெனினும் சிறப்புப்பொருண்மை தோன்றநின்றன.

௫௦ - ௫. உரையாட்டில்லை.....வேட்கையேன்

(இ - ள்.) மிக்க தவத்தினையுடையீர், இவ்வினாவிற்கு ஓர்உத்தரமில்லை ; ஆயினும் யான் கருதியதொன்றுண்டு ; அதுயாதெனின், மதுரையாகிய முதுகரிற் சென்று நிருமித்தபொருளைத் தேடக்கடவோமென்னும் வேட்கையையுடையே னாயினென்று சொல்வென்க.

முன்னர்க்காதையில் ² “சென்ற கலனோ, மலந்தபொரு ளீட்டுத லுற் றேன்” என்றானாகலின், அதனை வரைபொருளுள்ளான். இனி நியாயத்திற்

¹ “நெடுக்கன்வருங்கானாக” திருக்குறள், ௬௨௬. ² சிலப்பதிகாரம், ௬: ௪௪ - ௫.

தேயிம்பொருளென்னுமையும்; அன்றி, இதற்கு இத்துணைப்பொருட்டு மேற்பட்டதே தானம்பண்ணக் கடவேனென வரைந்தபொருளென்பாருமுனர். எனவென ஒருசொல்வருவின்க:

இனிக் கவுந்தியடிகள் கூறவார்:—

ருஉ - ச. மாடகச்சிறிடி.....அநிகுநர் யாரேர்

(இ - ள்.) இனி அங்குணங்கந்தாயின், இவன்சிறிடிக்கள் பருக்கையாகிய பருக்கைய வெல்லமாட்டா; ஆதலால் நீர் காடுபாடுமென்னும் இவ்வழியைக்கடத்தற்குஇவன் செவ்வி ஏற்றதன்மது; இனி ஊழ் என்செயதுமுடிக்குமோ? அதனை அறிவாராரென்றாரென்க.

என்றகருத்து: வடி பரம்புகையுமவா; வழி காடிகையிட்டநாடு; இவன் உத்தமேற்றதன்மையாளல்லன்; இனி ஊழ் என்செயதுமோ? இதனை யாரறியவல்லாரெனப் பரிவுறல்சேன் நகின்றது.

ரு௨. உரிய தன்றிங் கொழிகெனவொழியீர்:—(இ - ள்.) இவையே மன்றியும் குடிப்பிறப்பிற்கும் இவனை ஒருங்குகொண்டு சேறல் வலாதாகலின் இனிச் செலவைய ஒழிப்பொன்று மாமொழிபபவும் ஒழிகின் திலீராயினீரென்றோமென்க.

ஒழிகெனவொழியீரென்பதற்கு இவர்க்கு எதிர்வதறிந்து கூறினானெனின், 'தவத்தரு சிறப்பிற் கவுந்தி.....உண்ணு கோன்போடுயிர்ப்பதிப் பெயர்த்தது' என நீர்ப்படையுள் மாடலன் மதுதலானும், அடைக்கலக்கூறையின், 'தருகுல வாண,ரும்பொருள் பெறுகின் விருந்தெதிர் கொண்டு, கருந்தங்கண்ணிடொடு கடிமனைப் பங்கத்துவ, ருடைபபெருஞ் செல்வர் மனைப்புகு மளவு, மிடடக்குல மடந்தைக் கடைக்கலத் தந்தேன' எனவும், 'தாழ் நீயே யாகித் தாங்கு' எனவும், 'மிகப்பேரின்பம் தருவது கேளாய்' எனவும் ஒருபொழுதிற்கு இத்துணை ஒம்பாடெயல்லாம் கூறவேண்டாவாகலானும் இவர்க்குத் தவப்பயனுலே சபித்தலன்றிக் காலவுணர்ச்சியினையுணர்ந்த.

ரு௩ - கூட. மறவுரை நீத்த.....நீர்த்தேனென

(இ - ள்.) மறவுரைகளை நீத்திருக்கும் குற்றமற்ற பொருட்பயனையுடைய வர்தம் ஊலைக்கேட்டு அந்த சூகமப்படியே அறிவனையேத்துதற்குத் தெற்கின் கணுள்ள தமிழ்நாட்டின்கண்ணதாகிய குற்றந்தீர்ந்த மதுரைக்குப்போதற்கு முன்னே ஒருப்பட்ட உள்ளமுடையேனாதலின், யான்போதுவேன்; நீரும் போதுமினென்ற கவுந்தியடிகளைக் கையாற்றொழுது நாவானேத்தி, அடிகளே! நீரே இங்ஙனம் அருள்செயவீராயின், இங்ஙனவளைபொருந்திய தோளினையுடையாளுடைய தயரெல்லாம் இப்பொழுதே போக்கினை என்றோவென்று சொல்லவென்க.

நீயிரே இதுசெயவீராயினென்றது ஒரு வழக்கு. ஏகாரத்தை இசைகிறதயாக்கலுமொன்று. தொடி - வளைவு; 'தொடிக்கட் பூவை' என்றாராகலின்.

1 சிலப். உள. எக - அக.

4 சிலப். கடு: கடு.

2 " கடு: கடுக - கடு.

5 சீவகந்தாமணி, ககக.

3 " " ககக.

கீத்தென்றும் பாடம்.

கச - ஓ. கோவலன் காணாய் ... பலகேண்மோ

(இ - ன்.) கோவலனே! நாம் போவதாகவுட்கொண்ட இக்கெறியிடத்து வருத்தத்தைத் தருவன எவ்விடத்தும் பலவுள; அவற்றை நீயறியாய்; ஆதலால், யான் சொல்லைக் கேட்பாயாகவென்றாரென்க.

காணாய் - நீ முன்பு அறியாய். இக்கெறி - வடகரைவழி. மோ, முன்னினை பகை.

கக - ஏக. வெயினிறம் பொருஅ.....காட்டினுங் காட்டும்

(இ - ன்.) வெயிலினது சிறத்தைக் கண்ணுர்பார்க்கவும் பொருத இம்மெல்லிய இயல்பினையுடையான்கொண்டு நாம் பூப்பயிலும் தண்டிலேநின்று போகக் கடவமென்பேமாயின்; அவ்விடத்து சிலம்பினக்குட்படி இடங்கொண்டு சீழ் வீழ்ந்த வன்னிக்கிழங்கை அகழ்ந்துகொண்டகுழிகளைச் சண்பகமரங்கணினிறத்த பூத்தாதுசேர்த்தபொங்கல் பொயக்குழிப்பல்வித்து அவ்விடங்களை அறிந்து பாதுகாத்துச்செல்லாதமாக்கட்குச் செயலறுதியாகிய அண்பத்தைக் காட்டிநிலைச் செய்யினுஞ் செய்யுமென்றாரென்க.

பொங்கல் - ஈண்டு வாடாநீர் அதுபோர்த்தலாத பொய்யைப் பறித்தென்றார்; "பொங்கல் வெண்பொரி சிந்தினை புன்கு" என்ப மோலும். கையறுதுன்பம் - மீளாத்துன்பமுமாம். காட்டல் - தருதல். பொங்கல் பறித்துக் காட்டாமென்க.

எஉ - உ. உதிப்பூஞ் செம்மலின்.....முட்டினு முட்டும்

(இ - ன்.) அங்நனமுதிர்ந்த செம்மற்பூ மறைந்த குதியுள்ளவழி நாய் தற்கு நிலைக்கி ஒதுங்கிச்செல்வோரை முற்றிப் பழுத்து விண்டு தேனொழுகும் பலாப்பழங்கள் தாழ்ந்தகோட்டின்கணிநுந்து பக்கபோல முட்டினிலைச் செய்யினுஞ் செய்யுமென்றாரென்க.

இனித் தேமென்பதனை இனிமையாக்கித் தெங்கும்பழம் முட்டிமெனினு மமையும்; பழம்பகையாயெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க.

முட்டினுமுட்டிவரென்றது பாடமாயின், கழிவோர்செய்யினுஞ்செய்வாரென்க; உம்மையை ஐயவுமமையாக்கிப் பொருளுரைக்க. பட்டிருவமெனினே யெனக் கழிவோர்கருத்தைக் கொண்டு கூடினார், உலகியலாகலான்.

எச - ஓ. மஞ்சளமிஞ்சியும்.....பகையுறுக்கும்

(இ - ன்.) அவ்வாறன்றி வெள்ளிடைப் போவோமெனின், ஆண்டு மஞ்சள் முதலியன தம்மில் தலைமயங்கிய பிணக்கத்தையுடைய தோட்டங்களிற் பாத்தி தோறும் பலவின் செஞ்சுளைகளினுள்ள வெண்காழாகிய பருக்கைகள் இவள் மெல்சைக்குப் பகையாய் உறுத்தலைச் செய்யுமென்றாரென்க.

வலயம் - பாத்தி. வலயத்தோடு பரலும் பகையாயுறுக்குமெனினுமமை யும்; உறுக்கும் - உறுத்தும்.

என்றவருத்த: மஞ்சள் முதலியன நிலவண்மையான் முற்றிப் பருவஞ் செய்கமுன் சுருகின்மறைத்தகிடந்தவற்றொடு பரவும் உறத்துமென்றதாம்.

எசு - ஏ. சுயனெடுங் கண்ணி.....படர்குவ மெனினே

(இ - ள்.) கால்போலும் கண்ணினையுடையான் காநலிக்கப்பட்ட னென்வ னை! அவ்வனம் சோலையும் தோட்டமு மாகிய: கரைவழியாந் தி வயல்வழியே போகக்கடவேமென்பேமாயின்,

எஎ - அக. ஆங்கு.....காரிகை

(இ - ள்.) தம்மிடத்துமலர்ந்த பூக்களின்மணம்சுழாவின்ற குளங்களில் நீர்காய பொருகின்றகயல்கள் வெருவியோடவோட்டிக் கெளவப்பட்ட நீண்ட முதுங்கயுடையவான் மலங்குகள் ஒளியுஞ்செறவிற் குறுக்கிடப்பாயுமாயின், இக்காரிகை கலங்குகலை அகையவுங் கூடுமென்றாரென்க.

நீர்காய கெளவியவான பொருதவோட்டிப் பாயினெனினுமமைபும். இத் துற்சொல்லியது: மீனிகைகேரும் நீர்காடகாணினும், இடையே பொருகயல்கள் உகனக்காணினும், வான பாயக்காணினும், மலங்கு மீனிகாணினும்மனத்திற் கலக்கவமுண்டு இக்காரிகையென்றதாம்.

அக - டி. ஆங்கண்.....கொள்ளவுங் கூடும்

(இ - ள்.) அஃதென்றியும், 'கரும்பல்லது காழன்மையான் அவ்விடத்து மாதாய கரும்பின்மைத்த பெருந்தேன டகன் முற்றி கொங்குதலானே தேன் வழித்தொழுகிச் சுருங்குமுடப்பட்ட பொய்கையின் கலைகீரோடு சென்று கலந்துவிழிந் ஆதலான் அதனை அறிமாமல் தணிமாத நீர்வேட்கையான் இவன் தன்குடங்கையான் முகந்துகொண்டு பருகவுங்கூடுமென்றாரென்க.

குடங்கையாவது ஐந்துவிதவாகூட்டி உட்குழிப்பது; என்ன? 'குடங் கக.....உட்குழிப்பதுவே' என்னாராகலின். இதனாற்சொல்லியது: நமது 'தரிசு' யுத்தக் கடியப்பட்டவாற்றால் தேனுண்டலைப் பரிகரிக்கவேன்றதாம். எனவே ன்ணையும் உடன்குறித்தார். மேலும் இவ்வாறு வருவனகொள்க.

அசு - க. குறுந ரிட்ட.....இடுதலுங் கூடும்

(இ - ள்.) களைபறிப்பார் பறிந்து வரம்பிலிட்ட குவளைப்பூவுடனே தம் மெய்யிற் பொறியையும் வரியையுமுடைய வண்டினம் மதுமயக்கத்தாற் போக அறியாது உள்ளொடுங்கிக்கிடப்பனவற்றை வழிச்செல்வருத்தத்தாலே நீர் உணர்வுமயங்கி வறும்பூவெனக்கருதி அவற்றின்மேல் அடியிடவுங் கூடுமென்றா ரென்க.

இதனாற்சொல்லியது உயிர்க்கொலைபுகாமற் பரிகரிக்கவேன்பதாம்.

கூ - கூட. ஏறிநீ ரடைகரை.....ஒண்ணு

(இ - ள்.) எறியுநீரையுடைய பெருவாய்க்காலினது அடைகரைவழியே போகக்கடவேமென்பேமாயின், அவ்வடைகரை நீரினுள்ளனவாகிய பொறி

¹ 'கரும்பலாந் காடொன் நிலைக் கழனிக்குப் பழனதாயிம்' சேவ. உககூ.

² லெய், பக். ௧௪. ³ தரிசனம் - சாஸ்திரம்.

கவினழகையுடைய அலவனும் நகதம் உள்ளவழியறிந்த பாதுகாவாத முன்பு நடக்கு முறையையான் அழித்திடக்கூடையிற் அவைதாம் உறக்கடவ நோடை நமோலுதுமாயின் வசனும் கமகமுவுந்ம் கொலையாவ மம்மாஸ தாங்கவமொன்னுது,

எதிரீர் - வாய்க்கலையினதும் குதித்துவரும் வாய்க்காலீர். இயக்கம் - வழி. நகது - சுண்ணிசைகை ஸ்ரீ - முனையு. உதுக்கம் - கடை தேயென்றோ, கொலையென்ற வாககாறகாட வாகாண பிற். இக்கொலையாவ வொருநும கழுவப்படாது; இதுவெய்யுந்ம் மயமகசன சாகதிவறநதுவபமும மம மால்தாங்கலாமளவிறநதெனதெனதென மகிளசசவமம மிறநத. அடை கரை - கடற்கரை யெனதெனமுளர்

கச - எ. வயலுஞ் சோலையும்.....குறுகா தோமென

சோலையுமெனவே ஒருசாவுபறநிர் தோட்டமுமடங்குநது. வயலும் சோலையுமெனவறநதைக் கூறியமுறைபாளை எதிரிரணி - நமர்க்கொள்ள வாரமுனா

(இ - ள்) சுண்ணிக்கரியவயலும் துணங்க கூறியசோலையுமெனது வேறு படங்கிடக்குதெரிசெல வாகசெலவகன்ற இடத்திலிலை; அகலைய, தெரிசை குஞ்சிடைவதெனய! நீ சினைவரும்பிடைவையிடை அவவவவிடங்களைக் குறிப்பானறிசது அகலைய அபகா - வகாறநத பாதுகாபா தகவெனருரெனச,

வெயோளக்குக குறுகாமெனினுமரையு

காட்டினுவகாட்டும் முடிநுமுட்டி, பதபகயதுகரு, கலவகல முண்டு; கொள்ளவக - மிம, இரக்கவக - மிம கவசுபெ - னனை; இகலாத குறியறிசது அவைஉவை குறுகாதோமெனருரெனச.

இவ்வென மெனநம சன - கூறுவா, வருகனைதளய நடவகரின ரெனக. இத்துணைய கயுதியழகா - சது பள்ளிகுணிநததுபரினென வுனாக. வயலுமெனவே வாய்க்காதுடங்குநது

கஅ - காக. தோமறு கடினையு.....வழியாட புரிந்தோர்

(இ-ள்.) கயுதியழகன் கடினானுமுதலியவறதைக்கொண்ட பஞ்சமநிதோம நமக்கு வழிசதுணயாகவெனச்சொல்லிச்செலை, அவரோடு பழித்தலைய ஒருக்கத்தோடு வழிச்செலவைப்புரிந்தவரெனக.

தோம் - குறமம். கடினா - ஸ்ரீயக்கடினா அதுவை - தோளிலிடுமுறி மொழிப்பொருட்டெயவம் - பொருண்மொழியாகியவெயவம், நவது பஞ்ச மகதிரம்; சுவரி - சுவர உலா அகி - சுவர உலா.

இவிக் கொன்டெனதனைக் கொள்ளவெனத்திரித்து அழகனிடசெய்ய இவர்கள் துணையாகவெனருரெனினுமமைபும

1. இத்தப் பஞ்சமத்திரத்தைப் பஞ்சமனைகாமென்பர் சைனர்.

* ஸ்ரீயப்புகுத்தவகிகடினா தாலடியார், சகை. க. (13 - ம்) * அபகாரங்க

கூஉ - கூக. கரியவன் புகையினும்...ஒலித்தல் செல்லா

(இ - ள்.) கோள்களிறு சனிக்கோள் இடபம் சிங்கம் மீனமென்னுமிவற்றி னோடு மாறுபடினும், ஆகாயத்தே தாமத்தோளெழினும், விரிந்த கதிரையுடைய வெள்ளிக்கோள் தென்றிசைக்கண்ணை பெயரினும் காற்றப்பொருளும் குடகவரை யினது உச்சிக்கண்ணே கடையுரையுடைய கருமேற்றோடு துள்முதிர்ந்த பரு வப்புயல் தன்பெயலாடைய வளநதகத் சாத்தலானே அவ்வாறயிற்பிறத்த பல பண்டத்தோடு கருங்குருங்குபுடைய காவிரியினீர், முகங்குக்குத்திபிடிக்குங் கடல் தன் வளத்துக்கொணர் எதிர்தலானே தென்ற, வாயத்திலேக்கிட கத வின்றிதேழுந்து குதிக்கின்ற அம்புறுப்புனலொலியல்லது தும்பிமுதலாயின ஒலித்தல்செல்லாவென்க

கரியவன் - சனி. புகையினும் - வட்டம், சிலை, துட்டம், தாமென்னும் 'கோட்குணங்கிலும் தாமத்தோள்; 'மேம்பின் புகையினும் தாமத்தோன்றினும், தென்றிசை நடுங்கின் வெள்ளி மாபுனும்' என்றார் பிறரும். கான்பொருகிவ ப்பு - குடகிண்சி. உறு - இடியேறு. பஹாரம் - பஸ்தாரம்; டலபண்டம். எனவே மலையாளனுபிந்த; ஆவன 'தத்தோல...சாதிமோ டைத்து."

கடல்வளனுய: "ஒத்தோல சங்க மொளிக் பவனம் வெண்முத்த, கீர்ப் பரி முப்பிணை டைத்து"

கரிவால் - முற்கூவரும்வாயு - உ - சூழ்பிற்கவ; இனி ஒலகல், விகாரத் தால் ஒவென்கின்றதொவ்வாய் இத்தகு இறத்தல் சண்கத் தவித்தல்மேறது. ஆய் - பன்றிப்பத்தி. கழார்-ஆட்டல்பொறி பிற- 'இட; ' "கீத்தெவ்வு கிரத்தொழுவர், பாய்சிலம்பு நிகச்சேற்றத், கோங்குமங்கு மகலாம்பியிற், காமகைய வடனிதறக்கு, சென்றொட வட்கழாஅர்" என்றார் பிறரும்.

இனிக் கரியவன்புகையினுமென்பதற்குச் சனிவாரம் புகையினுமெனவு மாம். இனிப் புகையினும் தோன்றினும் படரினும் காப்ப எதிர கீர் வாய்த்தலை வுலிறத்தோலிக்கு மொலியல்லது தும்பிமுதலிய ஒலித்தல்செல்லாடமைக்குக் காச னாமாகிய காவிரியென முடிப்பினுமையும; புகையினும் தோன்றினும் படரினு மென்ற உம்மைகள், மலையாள பெய்தொழில்மாத இவற்றில் ஒன்றே அமைபு மாகவும் இவையெல்லாம் சேரினும் கடல்வளனெனநிர் தெரிக்குமெனக் காவிரி யின்சிறப்பை விளக்கிற்றலிற் சிறப்பும்வைகள்.

கூகஉ - கூ. கழனி.....கானத்து

(இ - ள்.) அவ்வளம் ஒலித்தல்செல்லாக் கழனியிற் செந்தெனும் கரும் பஞ்சுமுற்ற இடத்தைபுடைய கீர்சிலைச்செறுவிவண்டாகிய தாமஸ்த்தோட்டி லென்க.

¹ இவற்றைக் காத்தறங்கோட்கொள்பர். ² இடா - இறைகடை.

³ புறநாடாறு, ககன.

⁴ மதரைக்காஞ்சி, அக - கூக.

⁵ சிலப், பக. கடுகு.

ககச - கூ. கம்புட் கோழியும்.....பார்த வோதையும்

(இ - ள்.) கம்புட்கோழிமுதலியன வெல்லும்போரைவல்ல அரசரிருவர் பொருமிடம்போலப் பலவேறுவகைப்பட்ட திறத்தையும் ஒலியையுமுடையன வாய் ஒலிக்கும் மிக்க ஓசையுமென்க.

கூக்குரலும் பாடம். கம்புள் - சம்பவங்கோழி. கானக்கோழி-கானுங்கோழி; நிலவண்மையாக்கிக்காட்டுக்கோழியென்பாருமுளர். நீர்நிறக்காக்கை-நீர்க்காக்கை. உள்ளு - உள்ளான். ஊரல் - குளுவை; நீர்மேலூர்தலிலில், ஆகுபெயர். புள்ளு-கணந்துப்புள். போதா - பெருநாரா, மரக்காணார; புதா, விகாரம். வெல் போரும், முனையிடமும் விளைத்தொகை. குழுஉக்குரல் - பலவாயொன்றான ஓசையுமாம்.

கஉ௦ - உச. உழாஅ துண்டொளி.....காய்த்தலைச் சொரிய

(இ-ள்.) உழவராலுழப்படாத சேட்டுக்குழியிற் சேற்றினுட்புக்கு அமுந்திய கழுவாதமயிரையுடைய யாக்கையையும் சிவந்தகண்ணையுமுடைய எருமை தன் தினவையுடையமுதுகை உரிஞ்சுதலாலே புரிதேய்ந்து அற்றுச்சரிதவற்ற அழிவற்ற புரிக் கூட்டினின்ற வளவிப பலவருக்கத்துறல்வக் கவரித்தொங்கல்போல விளைந்துகிடக்கின்ற செந்நெற்கதிர்த்தலையிடத்தே சொரியவென்க.

தொளி - சேறு.

கஉ௧ - கூ. கருங்கை.....ஒலியே யன்றியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நெற்சொரிதலானே விளைஞரும் களமருங்குடி ஒன்றுபட நின்றொலிக்கும் ஒலியும், அதுவேயன்றியுமென்க.

கருங்கை - வலியகை. விளைஞர் - பறையர், பள்ளர் முதலாயினார். களமர்-உழவர்கீழ்க்குடிமக்கள். கருங்கை இருவர்க்கும்பொது.

கஉ௨ - ஈக. கடிமலர் களைந்து.....விருந்திற் பாணியும்

(இ - ள்.) காலையின்முடித்த பூக்களைந்து முடித்தமுடியிலே முடியினுற்றை நறுக்கிச் சூடிக்கொண்டு விளைந்தவளையையுடைய தோளும் முலையாகமுந்தோய்ந்து சேருமிகோலத்தொடு அழகுபெறத்தோன்றிச் சிவந்த கயல்போலும் பெரிய கண்ணையும் சிறியமொழியையுமுடைய கடைசியர் கடுகமயக்கும் கள்ளை உண்டு தொலைத்ததனானுண்டான பண் நிறத்திற்சேர்ந்து பழகிப்போதாத பாட்டுமென்க.

என்றது, மதுமயக்கத்தாற் பஞ்சலித்து மயங்கப் பாடினாரென்றபடி. இனிக்குடிமலர்களைந்து முடிநாறுமுத்தியென்பதற்குப் போகாப்புல்லாகிய கழுநீர்முதலைப்பறித்து மறித்து அதன்மீதே முடியினுற்றைப் பருந்துநட்டெனினு மமையும். தோளும் ஆகமும் தோய்ந்துசேரும்தல் - களித்து ஒருவர்மேல் ஒருவர் சேற்றை இறைத்துக்கோடல். வீறுபெறத்தோன்றலாவது - முலைமேற்றெறித்த சேறு கோட்டுமண் கொண்டாற்போன்றிருத்தல்; * “வாரிய..... கொள்ளா முலை” என்றாற்போல. சின்மொழி - இழிந்தமொழி; சிலவானமொழியுமாம்.

* முத்தொள்ளாயிரம்: “வாரிய பெண்ணை வருகரும்பை வாய்த்தனபோ, லேரிய வாயிது மென்செய்யுள்-கூரிய, கோட்டானைத் தென்னன் குளிரசாத் தணியகலங், கோட்டுமண் கொள்ளா முலை”

விருந்திம்பாணி - தம் இசையிற் புதுமையுண்டாகப்பாடும் பாட்டெனினுமமை
யும்; இதனைப் பெருமுளையென்பாருமுளர்.

கநஉ - ஞ. கொழுங்கொடி.....ஏர்மங்கலமும்

(இ - ள்.) செந்நெற்கதிரோடே அறுகையும் குவனையையும் கலந்து
தொடுத்தமாலையை மேழியிலேகுட்டிப் பாரை இரண்டாகப் பிளப்பாரைப்
போலப் போற்றுவார்தொழப் பொன்னேர்பூட்டினின்றோர் ஏரைப்பாடும் ஏர்
மங்கலப்பாட்டுமென்க.

சூட்டித் தொழ நின்றோர் பாடும் ஏர்மங்கலமுமென்க.

கநசு - எ. அரிந்துகால்.....முகவைப் பாட்டும்

(இ - ள்.) நெல்லையரிந்து போரிட்டார் சூட்டைக் கடாவிடுதலானுண்டான
முகவைப்பாட்டும்;

ஆவது பொலிபாடுதல். முகக்கக் கொடுத்தலின், முகவையாயிற்று.

கநஅ - கூ. தென்கிணைப் பொருநர்.....மகிழ்சை யோதையும்

இது களவழிவாழ்த்து; என்னை? ¹ “தண்பனை வயலுழவனைத், தென்கிணை
வன் றிருந்துபுகழ் கிளந்தன்று.” வரலாறு: “பகடுவாழ் கென்று பணியவனு
ளானை, யகடுபோ லங்கட் டடாரித்—துகடுடைத்துக், குன்றுபோற் போர்விற்
குருசில் வளம்பாட, வின்றுபோ மெங்கட் கிடர்” எனவரும். கிணை - தடாரி; புட்
பறையென்பதுங்கொள்க.

(இ - ள்.) தெளிந்த ஓசையையுடைய கிணைப்பொருநர் செருக்குதலோ
டெடுத்த மார்ச்சையையுடைய திரண்டமுழவினது கேட்டோர்மகிழும் இசை
யினதுஒலியும்,

கசரி - சக. பேர்யாற்று.....அவலங் கொள்ளார்

(இ - ள்.) பெரிய யாற்றடைகரையிலே இவ்வோசைகளை முறையிற்கேட்டு
நெஞ்சம்விரும்புதலாலே வழிநடத்தலினுண்டான வருத்தத்தை நெஞ்சிற்
கொள்ளாராயென்க.

பரந்தவோதையும் ஆர்க்குமொவியும் விருந்திம்பாணியும் ஏர்மங்கலமும்
முகவைப்பாட்டும் மகிழ்சையோதையுமென்னுமிவற்றைப் பேர்யாற்றடைகரைக்
கண்ணே நீர்மைபெறக்கேட்டலானுண்டான விருப்பத்தானே நெஞ்சில் அவலங்
கொள்ளாராயென்க.

கசஉ - எ. உழைப்புலிக்கொடி.....இருக்கை யன்றியும்

(இ - ள்.) புலியைத் தன்னிடத்தேயுடைய கொடியையுயர்த்த தேரை
யுடைய உரவோனாகிய கரிகாலனது கொற்றத்துடனே மழைக்கும் கருப்பத்
தைத்தோற்றுவிக்கும் அழலை விளக்குகின்ற சாலையினுண்டான மறையோரா
னாகப்பட்ட தேவருணவின்ஆவ் இறையுயர்ந்த மாடமாகிய அகங்களுக்கும்

¹ புறப்பொருள்வென்பாமாலை, வாகைப்பட்டம், கஉ.

போர்த்தலானே மஞ்சகுழந்த மலைபோல மாட்சிமைப்படத்தோன்றும் மங்கல மறையோரிருப்பிடங்களும், அவையன்றியும்,

கசஅ - ௫௫. பரப்புரீர்.....சென்னு னொருநாளர்

(இ - ள்.) இரப்பவர்சுற்றத்தையும் புரப்பவர்கொற்றத்தையும் தம் உழவி னிடத்தே விளைப்போருடைய பழைய வலிபொருந்திய ஊர்களுமாகிய இவ்விரு வகையுர்களையும் இடையிட்ட நாடெல்லாங்கண்டு நடக்குநாட் காதமென்னும் எல்லையல்லது நடந்துதொலைக்கமாட்டாராய்ப் பலநாட்டங்கி நடக்கின்ற நாளிலே ஒருநாளென்க.

தூற்றப்பொலி ஆலையிற் பாகுகாய்கின்ற புகையாற் பரக்கப்பட்டு இருட்சி யையுடைய முகிதவழந்த மலைபோலத்தோன்றும் பழவிதலூர்களுமென்க.

கொற்றத்தையும் கருவையும், சுற்றத்தையும் கொற்றத்தையும் அழவினும் உழவினும் விளைப்போரது இருக்கையும் ஊர்களுமென்க.

¹ காவிரிநீர் கங்கைநீராதலிற் கங்கையின்புதல்வரைக் காவிரியின் புதல்வ ரென்றார்; அன்றியும் ² “மகவாய் வளர்க்குந் தாயாகி” என்பதனுணங்கொள்க. தோன்றுமிருக்கையும் தோன்றுமூர்களுமென வியையும். அவ்வுர்களை இடையிட்ட நாடென்க. உடன்கண்டென்றார், இந்நாட்டுச்சிறப்பெல்லாம் கண்டு தொலைத்துக் கழிதலருமையின். புதல்வராகி உழவிடைவிளைப்போரென்க.

கருசு - கூட. ஆற்றுலீ யரங்கத்து.....சாரணர் தோன்ற

(இ - ள்.) ஆற்றை மறைக்கும் அரங்கத்தில் வேறிடத்திலலாத தன்மைத் தாய் வளைந்த மூங்கின்மூள்ளால் வளைக்கப்பட்ட வேலையையுடைய மரம்பயின்ற செறிந்தசோலையில் தேவருதைதற்கொத்த பூப்பொருந்தியதொருபக்கத்திற் பட்ட முனப்பாக்கத்து ³ வான்பெருமன்றத்துப் பிண்டிநீழற்கண்ணே உலகநோய்பிக ளிடப்பட்ட சிலாதலத்தின்மேலிருந்தருளிப் பெருமகனாற்செய்யப்பட்ட அதிசயங்கள்மூன்றுந் தப்பாத ஆகமநூலினுண்மைத்தன்மையையுடைய தரும வொழுக்கத்தை யாவருங்கேட்கும்படி அருளிச்செய்யும் ⁴ சாரணர் அப் பட்டி னப்பாக்கத்தைவிட்டு நீங்கிவந்துதோன்றவென்க;

அதிசயமூன்றாவன: சகசாதிசயம், கர்மகஷ்யாதிசயம், தெய்வீகாதிசய மென்பன.

வீற்றுலீற்றுகி உடுத்த ஒருசிறைச் சாரணர்தோன்றவென்க.

¹ ‘கங்கையாருழைச்சென்று காவிரியாரை வாங்கி’ என்று கூறினர் நச்சினார்க்கினி யரும்; தொல்காப்பியப், பாயிரவுரையிற்காண்க.

² சிலப்பதிகாரம், எ, உஎ.

³ வான்பெருமன்றமென்பதுமுதலாக இங்கே தந்தரைத்தவற்றை, இக்கதை உ0-ஆம் அடி முதலியவற்றிற்காண்க.

⁴ சாரணர்-சமணமுனிவர். அவர், தலசாரணர் சலசாரணர் பலசாரணர் புட்பசார ணர் தந்தசாரணர் சதுரங்குலசாரணர் சங்கசாரணர் ஆகாசசாரணரென எண்வகை யர், இவ்விருவராகச்சென்று தருமோபதேசஞ்செய்தல் அவர்கட்கு இயல்பென்பர்.

ககச - கூ. பண்டைத் தொல்வினை.....கொள்ளான்

(இ - ள்.) முன்செய்த பழவியையெல்லாம் கெட்டோடுகவென்று உட் கொண்டு அவர்வந்தமைபைக் கண்டறிந்த கவுந்தியடிகளுடனேசென்று அவ ரடியிலே தலையுறவிழ்ந்தார்; அங்ஙனம்வீழ்ந்தவர் நன்முவந்தது தனது விளங் கிய கோட்பாட்டையுடைய¹ அவதிஞானத்தால் தெரிந்தவனுயினும் ஆர்வமும் செற்றமும் தன்னைவிட்டுப்போம்படி நீக்கிய² வீரனாகலாலே இவர்க்குவருந் துன்பத்திற்குக் தான்வருந்தானாகியென்க.

¹ கண்டறிகவுந்தியென்பதனானும் காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க.

௭௮, ஒரு வினையொடு.

கஎ1 - எக. கழிபெரு.....வல்வினை

(இ - ள்.) மிக்க பெரிய தவச்சிறப்பையுடைய கவுந்தி, யாவரானும் ஒழிக்க ஒழியாததாய் துகர்விக்க வந்துநிற்கின்ற தீவினையைக் காணுயென்றாரென்க.

காணாய் - பாராய். ஒழிகெனவொழியாதென்பதற்கு. நீ⁴ 'உரிய தன்றிங் கொழிக' எனவும் ஒழியாது ஊட்டுந்தீவினையையெனினுமமையும்.

கஎஉ - கூ. இட்ட வித்தின்.....ஒண்ணு

(இ - ள்.) வினையிலத்திட்ட வித்துப்போலப் பயனெதிர்த்து கண்கூடாக நல்வினைவந்து துகர்விக்குங்காலத்தும் ஒழிக்கவொண்ணு; அதுபோல இதுவும் ஒழிக்க வொழியாதென்றாரென்க.

⁵ "உறற்பால... ..தணிப்பாருமில்" என்றாராகலின், தீவினைதன் னையேகூறினுமமையும். உம்மை, எச்சவும்மை.

கஎச - ரு. கடுங்கால்.....உடம்பிடை யுயிர்கள்

(இ-ள்.) கடியாகாற்றையுடைய நெடியவெளியிலிடப்பட்ட விளக்கென்னும் படி மாயினல்லது கூடி உடனில்லா, உடம்பினின்ற உயிர்களுமென்றாரென்க.

நல்வினை தீவினைப்பயனாகிய இன்பமும் துன்பமும் வருங்கால் யாவரானும் ஒழிக்கவொண்ணாவென்பதூஉம், யாக்கைநிலையாமையம் இவர்தம்பால் உறுவது கண்டு கவுந்தியடிகட்குச் சாரணர்கூறினாரெனவுணர்க. விளக்கு உவமித்தார்; நினைவற அழிவதற்கும், புக்குழிப் புலப்படாமைக்கும்.

கஎசு - கூக. அறிவ னறவோன்.....பொதியறை யோரென

¹ அவதிஞானம் - அதிதகதமானபரிஞானம்; அஃதாவது தன்னுடைய முற்பிறப்பையறிபுறநிலை.

² வந்தசாரணரிருவருள், உபதேசிப்போர் மூத்தோரேயாதலின், வீரனென ஒருமையாற்கூறினார்.

³ இஃது, 'உரிய தன்றிங் கொழிகென வொழியீர்' (இக்கூறையில் ௭௭ - ஆம் அடி) என்பதன் உரையிற்கூறியதை வற்புறுத்தற்கு.

⁴ சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௭௭. ⁵ தாலடியார், பழவினை, ௧:

க௯௬. அறிவன்—(இ - ள்.) எல்லாப்பொருளையுமறியும் அறிவையுடையோன்,

அறவோன்—(இ - ள்.) அறஞ்செய்தலையே தொழிலாகவுடையோன்,

அறிவுவரம்பிகந்தோன்—(இ - ள்.) யாவருமறியப்படும் அறிவெல்லையைக் கடந்தோன்,

க௯௭. செறிவன்—(இ - ள்.) எல்லாயுயிர்கட்கும் இஃனாயுள்ளவன் ; சலியாதவனென் றுமாம்.

சினேந்திரன்—(இ - ள்.) எண்வகைக் கன்மங்களையும் சயித்தவன்,

அவையாவன ¹ ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், வேதநீயம், மோகநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயமெனவிலை.

சித்தன்—(இ - ள்.) கிருதகிருத்தியன் = செய்யவேண்டுமென வற்றைச்செய்துமுடித்தவன்,

கன்மங்களைச் சுழுவின்வனுமென்ப.

பகவன்—(இ - ள்.) * கேவலஞானி,

க௯௮. தரும முதல்வன்—(இ ள்.) தருமங்களுக்கு அடியாயுள்ளவன், தலைவன்—(இ - ள்.) எல்லாத் தேவர்க்கும் தலைவனாக எண்ணப்பட்டவன்,

தருமன்—(இ - ள்.) தருமம் தானாயுள்ளவன்,

க௯௯. பொருளான்—(இ - ள்.) ஆகமத்தின பொருளாயுள்ளவன்; உண்மைப்பொருளாயுள்ளவனெனவுமாம்.

புனிதன்—(இ - ள்.) சுத்தன்; புதியவனுமென்ப.

புராணன்—(இ - ள்.) பழையவன்,

புலவன்—(இ - ள்.) எல்லார்க்கும் அறிவாயுள்ளவன்,

க௯௦. சினவரன்—(இ - ள்.) சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தியவன்,

தேவன்—(இ - ள்.) தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவன்,

¹ ஞானாவரணீயமுதலியவெட்டும் காதி அகாதிபென இருவகைப்பட்டு, நூற்று நூற்பத்தெட்டாக விரியுமென்பர்.

² கேவலஞானம் - ஐந்துஞானத்துள்ளுஞ்சிறந்தது. ஐந்து ஞானங்களாவன:— ௧. மதிஞானம் - சுவாபுத்தி; ௨. சுருதஞானம் - நூலுணர்ச்சி; ௩. அவதிஞானம் - தன்னுடைய முற்பிறப்பையறியுமறிவு; ௪. மனப்பரியுஞானம் - தன்னுடைய முற்பிறப்பையும் பிறருடைய முற்பிறப்பையும் அறியுமறிவு; ௫. கேவலஞானம் - திரிகாலவுணர்ச்சி.

சிவகதி நாயகன்—(இ-ள்.) வீட்டுலகிற்கு நாயகனாயுள்ளவன்,

கஅக. பரமன்—(இ - ள்.) மேலானவன்,

குணவதன்—(இ - ள்.) குணத்தையுடையவன்; வதம் - ¹ விரத முமாம்.

பரத்தி லொளியோன்—(இ-ள்) மேலாய் உலகிற்கு விளக்காயுள்ளவன்,

கஅஉ. தத்துவன்—(இ - ள்.) தத்துவங்களை யுடையோன்,

சாதுவன்—(இ - ள்.) ஒடுங்கினவன்,

சாரணன்—(இ - ள்.) ஆகாசவாசி,

காரணன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயுள்ளவன்
= காரணபூதன்,

கஅங். சித்தன்—(இ-ள்.) எண்வகைச் சித்திகளையுமுண்டாக்கினவன்,

பெரியவன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றினும் பெரியவன்,

செம்மல்—(இ - ள்.) நாயகமூர்த்தி,

திகழோளி—(இ - ள்.) விளங்கும் ஒளியாயுள்ளவன்,

கஅச. ² இறைவன்—(இ - ள்.) எப்பொருளினும் தங்குகின்றவன்,

குரவன்—(இ - ள்.) குருமூர்த்தியாயுள்ளவன்,

இயல்குணன்—(இ - ள்.) இயல்பையே குணமாகவுடையவன்,

எங்கோன்—(இ - ள்.) எம்முடையசுவாமி,

கஅரு. குறைவில் புகழோன்—(இ - ள்.) நிறைந்த புகழையுடையோன்,

குணப்பொருட் கோமான்—(இ - ள்.) குணங்களைச் சம்பந்தமாகவுடையவன்,

கஅசு. சங்கரன்—(இ - ள்.) சுகத்தைப்பண்ணுகின்றவன்,

சுசன்—(இ - ள்.) ஐசுவரியவான்,

சயம்பு—(இ - ள்.) தானேதான் நினவன்,

சதுமுகன்—(இ - ள்.) நான்குமுகன் = அதிசயத்தோடுநான் முகன்,

¹ விரதம் - அனுவிரதம், குணவிரதம், சிவகாவிரதமென மூன்றுவகைப்படும்; அவற்றின் குணவிரதம்:—திக்குவிரதம், தேசவிரதம், அதர்த்ததண்டவிரதமென மூன்றுவகைப்படும்.

² இறை - தங்குதல்.

கஅ௭. அங்கம் பயந்தோன்—(இ - ள்.) ¹ அங்காகமத்தை யுண்டாக்
கினவன்,

அருகன்—(இ - ள்.) பூச்சியன்,

அருண்முனி—(இ - ள்.) சிவபா மூர்த்தி.

கஅ௮. பண்ணவன்—(இ - ள்) கடவுள்,

எண்குணன்—(இ - ள்.) எட்டுக்குணங்கையுடையோன்,

எண்குணமாவன்:—அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம், அநந்ததரிசனம், அநந்த
சுகம், நிர்நாமம், நிர்க்கோத்திரம், நிராயுஷம், அழியாவிடம்பெனவிவை

பாத்தில் பழம்பொருள்—(இ - ள்) பகுத்தற்கரிய புராணப்
பொருளாயுள்ளவன்; ஓட்டமற்ற பொன்னையொப்பானென்று
மாம்.

கஅ௯. விண்ணவன்—(இ - ள்) சுவர்க்கவாசி,

வேத முதல்வன்—(இ - ள்.) ² ஆகமமூன்றிற்கும் முதலா
யுள்ளவன்,

விளங்கொளி—(இ-ள்.) அஞ்ஞானவிருணீங்க விளங்குமொளி,

க௯௦ - ௯௧. ஓதிய வேதத்து .....பொதியறை யோரென

(இ - ள்.) இந்நாமங்கையுடையோனாலோதப்பட்ட ஆகமமாகிய விளக்
கொளியைப் பெற்றறதோரேதேவதல்லது யாவரும் பிறவியாகிய சிறையினி
றும் போகமாட்டாரெனறாரென்க.

³ பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை.

க௯௨ - ௩. சாரணர்.....மேற்கொண்டு

(இ - ள்.) இங்ஙனம் சாரணரருளிச்செய்த உண்மைமொழியைக்கேட்டுத்
தவத்திற்கு முதல்வியாகிய கவுந்தியழிகளும் தமது கைகள்த தலைமேல்வைத்துக்
கொண்டு நின்றாகுவாரா:—

க௯௪ - ௫. ஒருமூன்று.....செவியகந் திறவா

(இ - ள்.) எனதுசெவிகள் காமவெகுளிமயக்கங்களைக் கெடுத்தவனா
லோதப்பட்ட ஞானபாதமாகிய திருமொழியைக்கேட்டற்குத் திறப்பினல்லது
பிறிதொன்றற்குத் திறப்பனவல்லவெனறாரென்க.

அவித்தல் அடக்குதலுமாம்.

¹ அங்காகமம், ௨௨ பகுப்புடைத்து. அவைவருமாறு:—௧. ஆசாராகமம், ௨. குத்
திரகிருதாங்கம், ௩. ஸதானாங்கம், ௪. ஸமவாயாங்கம், ௫. வியாக்கியாப் பிரஜ்ஞப்தங்
கம், ௬. ஞாந்ருகதாங்கம், ௭. உபாஸகாத்தியயனாங்கம், ௮. அந்தக்கிருததசாங்கம்,
௯. அதுத்தரோபபாதிசுதசாங்கம், ௧௦. வீரச்சிநவியாகரணங்கம், ௧௧. விபாககுத்திரங்
கம், ௧௨. திருஷ்டிவாதாங்கம்.

² ஆகமமூன்றாவன்: அங்காகமம், பூர்வாகமம், பகுசருதியாகமமென்பன.

³ இது புழக்கையெனவும் வழங்கும்; மணி. ௩: ௬௫; ௨௩: ௬௦.

கக௯ - எ. காமனை.....நவிலா தென்னா

(இ - ள்.) என்னாவும் காமன்செயலை வென்றவனுடைய ஆயிரத்தெட்டு வகைப்பட்ட நாமம் நவிலின் ல்லது பிறிதொன்றனை நவிலாதென்றாரென்க.

கக௮ - க. ஐவரை வென்றோன்.....காண வென்கண்

(இ - ள்.) எனதுகண்களும் ஐவரைப்பட்ட இந்திரியங்களையும் வென்றவனுடைய அடியினைகள்க் காணின் ல்லது பிறிதொரு தேவாடிபினைகள்க் கைய கத்தேகாணினும் காணவென்றாரென்க.

ஐவர், செறலின்கண் திணையக்கம். இனிக் கைவரைகாணினும் பாட மாயின், கைவரைகாணல் கண்விழித்தலாக்கி விழித்திருப்பினும் காணவென்க.

௨௦௦ - ௨௦௧. அருளறம் பூண்டோன்.....பொருந்தாது

(இ - ள்.) எனது பயன்றயாக்கை அருளால் அறத்தைப்பூண்டோனுடைய திருமேனிப்பொருட்டுப் பூமியிற்பொருந்தின் ல்லது பிறிதொன்றற்குப் பொருந்தாதென்றாரென்க.

அருளறம், உம்மைத்தொகையுமாம்.

௨௦௨ - ௩. அருக ரவன்.....குவியா

(இ - ள்.) எனது இருகையும் அருகர்க்கு அறத்தைக்கூறுவோனாகிய அறிவன் பொருட்டு என்சிரத்தின் மிசையே குவியின் ல்லது பிறிதொரு தேவர் பொருட்டுக் குவியாவென்றாரென்க.

அருகர் - இருடிகள்.

௨௦௪ - ௫. மலர்மிசை.....பொறாஅது

(இ - ள்.) எனது தலையினுச்சியும் பூவின் மீதே நடந்தோனுடைய மலரடியாகிய அணியை அணியப் பொறுப்பின் ல்லது பிறிதொன்றையும் அணியப் பொறுதென்றாரென்க.

௨௦௬ - ௭. இறுதியி லின்பத்து.....பெயராது

(இ - ள்.) என்மனமும் ஈறிலின்பமாகிய அநந்தசுகத்தையுடைய இறைவனருளிச்செய்த ஆகமமாகிய மொழியை உருவேற ஒதிப் புடைபெயரின ல்லது பிறிதொருமொழியையோதிப் புடைபெயராதென்றாரென்க.

மறுதர - மீளவும்.

௨௦௮ - ௧௩. என்றவு னிசைமொழி.....பணிந்தனர் போந்து

(இ - ள்.) தம் கையைத் தலைமேற்கொண்டுநின்று, கவுந்தியடிகள், திறவா; நவிலாது; காணு; பொருந்தாது; குவியா; பொறாது; பெயராதென்றுகொண்டு அவன்புகழ்மொழிகளை ஏத்தக் கேட்டு அதற்குப் பொருந்தியசாரணர் அவ்விடத் திடப்பட்ட சிலாவட்டத்தினின்றுமெழுந்து அதற்கு ஒருமுழவுயரம் மேலாகின்று பிறப்பைத்தரும்பாசம் கவுந்திக்குக் கெடுவதாகவென்று கூறி அந்தரவழியாக விரைந்துசெல்கின்றவரைநோக்கித் தொழுது பாசங்கள் அறுகவென்று பணிந்தனராய் போந்தென்க.

உகச - அ. காரணி பூம்பொழில்.....பூம்பொழி லிருந்துழி

(இ - ள்.) முகிலையணிந்த பொழிலையுடைய காவிரியாகிய பெரியயாற்றிற்கு மாதரும் கணவனும் கவுந்தியடிகளும் பள்ளியோடத்தேறிப்போய்த் தென்கரையைச்சென்றெய்திப் போதுகள் சூழ்ந்துகிடக்கின்றதோர் பொலிவியுடைய பொழிலிடத்தே சென்றிருந்தபொழுதிலென்க.

உகக - உ0. வம்பப் பரத்தை.....சென்றோர்

(இ - ள்.) ¹இடங்கழிகாமத்தளாகிய குண்டக்கணிகையொருத்தியும் ஒருவனுங்கூடி இவர்களிருக்கின்ற மணம்பரந்தோர் பொழிலிடத்தே அணுகினராய்ச் சென்றவரென்க.

வம்பப்பரத்தை - புதிய பரத்தைத்தன்மையையுடையாள்; குண்டமென்றபடி. இனி மனவெழுச்சியால் தோன்றினபடி சொல்லித்திரியும் பரத்தையென்றுமாம். வறுமொழியாளன் - பயனில்சொல்லாளன்; விடென்றபடி.

உகக - உ. காமனூர் தேவியும்.....அறிசுவ மென்றே

(இ - ள்.) இவ்விடத்துவந்திருக்கின்ற காமனையும் இரதியையுமொக்கு மிவர்களை யாரென்றுகேட்டு அறியக்கடவோமென்று சொல்லியென்க.

இனி, இவ்விடத்துவந்தவியர் காமனும் தேவியுமே; அல்லராயின், யாரெனக் கேட்டறிசுவமென்றாரெனினுமமையும். இப்பொருட்குப் போலி ஒப்பில் போலி. ஈங்கிவர்: ஈங்கு - இவ்விடத்து. கேட்டஈங்கு: ஈங்கு - இப்பொழுது.

உகக - ச. நோற்றுணல் யாக்கை.....வினவ

(இ - ள்.) ²உவாமுதலிய விரதநாட்களிற் பட்டினிவிட்டுண்டலான் மெலிந்தயாக்கையையும் நுண்ணிய தவத்தையுமுடையீர்! நும்மொடுகூடி வழிவந்த இவர் யாரென்று வினவவென்க.

ஆற்றுவழிப்பட்டோர் வழியிற் கூடிவந்தோர்.

உகச - சு. என்மக்கள்.....³ பரிபுலம் பினரென

(இ - ள்.) அவ்விருவரும் இவ்விருவரையும் வினவுதல்கண்ட கவுந்தியடிகள் இவர் என்மக்கள்காணும்; நீர்சொன்ன காமனும் தேவியுமல்லர்; மானிடயாக்கையர்; வழிவரும் வருத்தத்தால் மிகவும் வருந்தினர்; அவருழைச்செல்லாதே விடப்போமினென்றாரென்க.

பரி - மிகுதி; பரிபுலம்பினர், ஒருசொல்லுமாம்.

உகச - அ. உடனவயிற்றோர்கள்.....கற்றறிந் திரென

(இ - ள்.) நூல்களையுங்கற்று அதன்பயனையுமறிந்தவரே! ஒருவயிற்று உடன்பிறந்தோர் கொழுநனும் மனைவியுமாயக் கூடவாழக்கடவதென்று நீர்கற்றநூல்களிற் சொல்லிக்கிடப்பதுமுண்டோ? உண்டாகிற் சொல்லுமென்றாரென்க

¹ இடங்கழிகாமம் - மிக்ககாமம்; மணிமேகலை ௧௮ - வது காலை, ௧௧௧.

² "ஓவா திரண்வேவு மட்டமியும் பட்டினிவிட்டு" சீவகசிந்தாமணி, ௧௮௪௪.

³ "பரிபுலம் பினிவன், ருனே தமிழன் வந்தான்" மணி. ௧௬ : ௮௪ - ௮.

கற்றறிந்தீரென்றது இகழ்ச்சி; இவ்வாறே நீர் கற்றனவுமென்பதாம்.

௨௨௧ - ௪௦. தீமொழி கேட்டு..... உரையீரோவென

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவரிகழ்ந்தமொழியைக் கேட்டலாற் செவியைப் புதைத்துக் கண்ணகிநடுங்க, என் பூங்கோதைபோல்வானே இவரிகழ்கின்றனர்; இவ்விகழ்ச்சியால் துடக்குமுட்களையுடையகாட்டில் நுழைந்துதிரியும் முதுநரியாகக்கடவரெனக் கவுந்தியடிகளிட்டசாபம் தவத்தின்வினாவாகிய சாபமாதலால் அவரைச் சென்று பூண்டதாதலின், அங்ஙனம் வினேந்தபடியையறியாராகிய கோதையும் நம்பியும் குறியநரியினது நெடியகுரலாகக்கூவும் விளியைக் கேட்டு நடுங்கிச்சென்று ஒழுக்கநெறியினின்றும் நீங்கியோர் நீர்மையல்லாதனவற்றைச்சொல்லினும் இஃது அவர் அறிவினமையாற் கூறியதன்றோவென்று உயர்ந்தோர் தமதறிவான் உணரவேண்டும்; செய்துவத்தீர், உம்முடைய திருமுன் பிழைத்த இவர்க்கு இனிச் சாபநீங்கி உய்தலுடைத்தாங்காலத்தை உரைத்தருளீரென்று கூறவென்க.

போலும், ஒப்பில்போலி. முதுநரி.- ஒரி. நடுங்கியென்றார், தம்பொருட்டாகவினேதலின். ஓகாரம், இசைநிறை. அடிகள் மனத்தால் நீனைத்திட்டசாபமாதலாம் பட்டதையறியாரென்றார். இங்ஙனம் அறியாதவர்கள் அவர்சொன்ன இகழ்ச்சியாலும் இதற்கு இவரல்லது வேறு சபிக்கவரியாரின்மையானும் உய்திக்காலமுரையீரென்றார். வினி - ஓரிக்குரல். ‘நெறியி னீங்கியோர் நீரலகூறினு, மறியா மையென்றறியல் வேண்டும்’ என்னுந்துணையும் அவருட்கோள். பின்னதை அடிகட்குக் கூறினார்.

௨௨௧ - ௪௦. அறியாமையினின்று.....சாபவிடை செய்து

(இ - ள்.) தமது முப்பொறிகளான்வரும் துன்பமென்பதனை அறிந்து கூறுமையானே இன்று இழிபிறப்பையும்றவிவர் உறையூர் மதிப்புறமாகிய காவற்காட்டிற்கிந்து பன்னிரண்டுதிங்கள் இங்ஙனம் துன்பமுழந்தபின்னர் முன்னேப்பிறப்பைப் பெறுவாராகவெனச் சாபவிடைசெய்தென்க

இன்று இழிபிறப்புற்றோரென்றது நெடுங்காலம் தவஞ்செய்துபெற்ற மக்கட்பிறப்பை ஒருவார்த்தையினிழந்து இழிபிறப்புற்றோரென்றவாறு; எனவே¹ யாகாவாராயினும் நாகாத்தல் வேண்டுமென்பதாயிற்று; “ஆக்கப்படுக்கும்..... வெல்லுமாறே” என்பதுஉமாயிற்று. நொச்சியொருபுடையென்றது வேறு அரண்வேண்டாமை விளக்கிற்று; ² “நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை” என்றதுமது. இழிபிறப்பு - விஸங்கின்பிறப்பு. முன்னையுருவம் - வம்பப்பரத்தையும் வதுமொழியாளனுமெனவுமாம்.

௨௨௪ - ௮. தவப்பெருஞ் சிறப்பின்.....புக்கனர் புரிந்தென்.

(இ - ள்.) தவத்தான்மிக்க சிறப்பையுடைய கவுந்தியடிகளும் தேவியும் கணவனும் முறம்போலஞ்செவியையுடைய யானையைச் சமரிடத்துக்கெடுத்த

¹ திருக்குறள், ௧௨௭.

² “ஆக்கப் படுக்கு மருந்தினவாய்ப் பெய்விக்கும், போக்கப் படுக்கும் புலைநரகத் துப்பிக்குக், காக்கப் படுவன வித்திய மைந்தினு, நாக்கல்ல தில்லை நனிலெல்லு மாறே” (வண்பாபதி.) ³ அந்நாதுறு, ௧௨௨.

புறத்தே சிறையையுடைய கோழியென்னுநகரின் கண்ணே விருப்பத்தோடு புக்காரென்க.

வாரணம் - கோழி; ஆவது உறையூர். மூற்காலத்து ஒருகோழி யானையைப் போர்தொலைத்தலான் அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குக் கோழியென்பது பெயராயிற்று. அந்நகர் காண்கின்றபொழுது சிறையுந் கழுத்துமாக ஆக்கிய வதனாற் புறம்பே சிறையையுடைய கோழியென்றாயிற்றென்பாருமுளர்; அற்றன்று; புறஞ்சிறைவாரணமென்பது சிலேடை; புறத்தே சிறையையுடைய கோழியும், புறஞ்சேரியையுடைய உறையூரும்; ¹ “புறஞ்சிறைப் பொழிலும்” என்ப மேலுமாகலின்.

பணிந்தனர்போந்து எய்தி இருநதுழிச் சென்றோர் வினவப் பரிபுலம்பின ரெனக் கடவதுமுண்டோ கதறறிந்தீனொன்ச் செவியகம்புதைத்து நடுங்க முது நரியாகெனக் கட்டியதாதலின் உரையீரோவெனப் பெறுக ஈங்கிவரெனச் சாபவிடைசெய்து கவுந்தியும் தேவியும் கணவனும் புரிந்துபுக்காரென்க.

இஃது எல்லாவடியுந் தம்முளொந்துமுடிதலின் நிலையண்டிவாசிரியர்பா.

க௦.—நாடுகாண்காதை முற்றிற்று.

கட்டுரை.

க - உ. முடியுடை.....உதித்தோர்—முவேந்தாருள்ளும் சோழர் குலத்து உதித்தோருடைய; முவர் - சோழர் பாண்டியர் சேரர்.

ங. அறன்—“அறனெம்பள” என்றது; [இந்திர. க௭௯.] தருநா சனமென்பாருமுளர்.

மறன்—“இமையவ ருறையுஞ் சிமையப் பிடாத்தலைக், கொடுவரி யொற்றி” என்றது; [இந்திர. ௯௭ - ௮]

ஆற்றல்—“கோநகர் காத்த” என்றது; [கடலாடு. ௮.]

ச. மூதூர்ப்பண்பு மேம்படுதல்—“புகாரேயாயினும்” என்றது; [மங்கல. ௧௬.]

ரு. விழவுமலிசிறப்பு —“விண்ணவர் தலைவனை விழுநீ ராட்டி” என்றது; [இந்திர. ௧௬௮.]

விண்ணவாவரவு—‘அநதரத் துள்ளோ ரதியா மரபின, வந்து காண் குறஉம் வானவன் விழவு’ என்றது; [கடலாடு. ௭௨ - ௩.]

எ. குடி—‘இரடபோர் சுற்றமும பரப்போர் கொற்றமு, முழவிடை விளைபேரர்’ என்றது; [நாடுகாண். ௧௪௯ - ௫.]

கூழின்பெருக்கம் — “குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் ஊண்வு, கவரிச் செந்நெம் காய்த்தலைச் சொரிய” என்றது; [நாடுகாண். ௧௨௬ - ௪.]

எ - அ. அவர்தம் தெய்வக்காவிரித் தீதுதீர்சிறப்பு — “கரியவன் .....ஒலிக்கும்” என்றது; [நாடுகாண். ௧௦௨ - ௬.]

க. பொய்யா வானம் புதுப்புனல் பொழிதல் — “மழைக்கரு வுயிர்க்கு மழற்றிக முட்டின் மலையேயார்” என்றது; [நாடுகாண். ௧௪௬ - ௪.]

கௌ. அரங்கு — “நானெறி மரபி னரங்கம்” என்றதும், “தோற்றிய வரங்கல்” என்றதும். [அரங்கேற்று. ௯௬, ௧௦௬.]

ஆடல் — “ஆடலும்” என்றது; [அரங்கேற்று. ௧௬.]

தூக்கு — “தூக்கும்” என்றது; [, , ௧௬.]

வரி — கண்கூடுவரிமுதல் எடுத்துக்கோள்வரியிறுதியாகவுள்ள எட்டு வரியும்; [வேனிற். ௪௪ - ௧௦௮.]

கக. பாரதி விருத்தி — நாடகவுறுப்பாகிய பாரதிவிருத்தி; அது கட லாடுகாதையிற் கூறப்பட்டுள்ள பதினேராடலும்; [கடலாடு. ௧௬ - ௬௬.]

கௌ. திணைநிலைவரி — “கடல்புக்கு” என்னுங் கவிமுதல் “சேரன் மடவன்னம்” என்பதினுதியாகவுள்ள எழும்; [கானல். ௧௭ - ௨௬.]

இணைநிலைவரி — சார்த்துவரி முதலாகிய பலவரிகளால்வருவன. [கானல்வரியிற்காண்க]

கௌ. யாழின்றொகுதி — “சித்திரப்படம்” முதல், “பட்டடை” ஈறாக வுள்ளன; [கானல்வரி. ௧.]

கௌ. ஈரேழ்ச்கோடம் — “ஈரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வி” என்றது; [அரங்கேற்று. ௭௦.]

இடநிலைப்பாலை — “குரல்வா யிளிவாய்க் கேட்டனள்” என்றது; [வேனிற். ௧௦.]

கௌ. தாரத்தாக்கம் — “குரலீரகவும்” என்பதனால், தாரம் குரலாகிய விளரிப்பாலைபிறக்குங்கால் தாரம் ஆக்கம்பெறுதல்காண்க; [வேனிற். ௧௮.]

தான்றெரிபண் — அகநிலைமருதம், புறநிலைமருதம், அருகியன்மரு தம், பெருகியன்மருதமென்னும் பண் நான்கும் தெரியுந்திறன்; [வேனிற். ௧௬ - ௪௦.]

கௌ. ஊரகத்தேர் — “மகர வாசிகை.....வீதி” என்றது; [இந்திர. ௧௦௬ - ௬.]

ஒளியுடைப்பாணி — “சீரியல் பொலிய” என்றது; [அரங்கே த்று. ௧௬௦.]

கள. என்றிவையனைத்தும்—என்றுசொல்லப்பட்ட இவைகள் யாவும்,

கள - ௮. பிறபொருள்.....

சொல்லாதொழிந்த பிறபொருள்கள்வைத்த வைப்போடே பொருந்தித்
தோன்றும் ஒப்பற்ற முறைமை நிலைபெறலும்,

கக - ௨௦. ஒருபரிசா நோக்கிக்கிடந்த புகார்க்காண்டம் முற்
றிற்று—ஒருபடிப்பட நோக்கிக்கிடந்த புகார்க்காண்டம் முற்றியது.

முதலாவது

புகார்க்காண்டத்தின்

அடியார்க்குநல்லாருரை முற்றிற்று.

இரண்டாவது மதுரைக்காண்டம்.

கக. — காடுகாண்காலைத்.

திங்கண்மூன் மடுக்கிய திருமுகக் குடைக்கீழ்ச்
 செங்கதிர் ஞாயிற்றுத் திகழொளி சிறந்து
 கோதைதாழ் பிண்டிக் * கொழுநிழ லீருந்த
 வாதியி றோற்றத் தறிவனை வணங்கிக்
 ரு. † கந்தன் பள்ளிக் கடவுளர்க் கெல்லா
 மந்தி லரங்கத் தகன்பொழி லகவயிற்
 சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
 மாதவத் தாட்டியு மாண்புற மொழிந்தாங்
 கன்றவ ருறைவிடத் தல்கின ரடங்கித்
 கௌ. தென்றிசை மருங்கிற் செலவுவிருப் புற்று
 வைகறை யாமத்து ‡ வாரணங் கழிந்து
 வெய்யவன் குணதிசை விளங்கித் தோன்ற

க. திங்கண்மூன்மடுக்கிய = மூன்றுதிங்களை அடுக்கினாலொத்த. .

ச. அறிவனென்றது - உறையூர் ஸ்ரீகோயில் நாயனரை.

உ - ச. (பு) ஞாயிற்றைப்போல ஒளிசிறந்த, அறிவன்; சிறந்தகோதை
பெனக்கூட்டினுமாம்.

ரு. கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன்பள்ளி.

கூ. அந்தில், அசைநிலை. அரங்கம் - திருவரங்கம்; ஆற்றின்குறையென்
பாருமூள்.

கூ. அல்கினரடங்கி - விட்டு அங்குத் தங்கி. கச. இருக்கை - இருப்பிடம்.

(சு) அரங்கத்திற்கண்ட (எ) சாரணர்சொன்ன தருமவுரையைக் (ரு) கட
வுளர்க்கு (அ) மொழிந்து (கக) வாரணங்கழிந்துவழிக்கொண்டி (கச) இள
மரக்கானத்துப் புக்குழியென்க.

(பி - ம்.) * 'குளிர்நிலை' † 'கந்தம்பள்ளி' ‡ 'வாரணங்காட்டவெய்யவன்'

வளநீர்ப் பண்ணையும் வாவியும் பொலிந்ததோ
ரிளமரக் கானத் திருக்கை புக்குழி

கடு. வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை

யூழிதொ * வாழிதொ றுலகங் காக்க

¹ வடியிற் றன்னள வரசர்க் † குணர்த்தி

வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொறுது

² பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத் துக்

உ௦. குமரிக் ‡ கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள

வடதிசைக் கங்கையு மிமயமுங் கொண்டு

தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி

திங்கட் செல்வன் றிருக்குலம் விளங்கச்

செங்கண யிரத்தோன் றிறல்விளங் காரம்

உ௧. பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி

முடிவளை யுடைத்தோன் முதல்வன் சென்னியென்

றியுடைப் பெருமழை § பெய்தா தேகப்

பிழையா || விளையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப

மழைபிணித் தாண்ட மன்னவன் வாழ்கெனத்

௩௦. தீதுதீர் சிறப்பிற் றென்னனை வாழ்த்தி

மாமுது மறையோன் வந்திருந் தோனை

யாது தும்மு ரீங்கென் வரவெனக்

கோவலன் கேட்பக் குன்றாச் சிறப்பின்

மாமறை யாளன் வருபொரு ளுரைப்போ

(ச) வணங்கி (அ) மொழிந்து (கசு) கானத்திருக்கை புக்குழியென்க.

கள. அடியில் தன்னளவு அரசர்க்கு உணர்த்தி - கடலினளவை அடியாலே
இன்ன அளவினது இதுவென்று அரசர்க்குக்காட்டி; அன்றி அடியினாலே
தன்பெருமையை அரசர்க்கு அறிவித்தென்பாருமுளர்.

கஅ. வேலானுமெறிந்தபகை.

கக. பஃறுளியாறு - குமரிப்பக்கத்ததோர் யாறு.

[ஞலே.

உ௦. கோடு - கரை. கொடுங்கடல்கொள்ள - வளைந்தகடல்கொள்ளுமையி

உ௧. முதல்வன் - இந்திரன்; இந்திரன்சென்னிமுடியிலே வளையுடைத்
தோனென்க.

¹ கள - உஉ: 'மலிதிரை யூர்த்துதன் மண்கடல் வெளவலின், மெலிவின்றி மேற்
சென்று மேவார்நா டிடம்படப், புலியொடு வின்னீக்கிப் புதம்பெற்றித்த இளர்கெண்
ட, வலியினுன் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்' கவித்தொகை, ௧௦௪.

² பஃறுளியாறு: புறநானூறு, உ.

(யி - ம.) * 'ஊழிபுலகங்' † 'உணர்த்திய' ‡ 'கோடுகொடுங்' § 'பெய்யாதேக'
'விளையுன்'

௩௫. னீல மேக நெடும்பொற் குன்றத்துப்
பால்விரிந் தகலாது படிந்தது போல
வாயிரம் * விரித்தெழு தலையுடை யருந்திறம்
பாயற் பள்ளிப் பலர்தொழு தேத்த
விரிதிரைக் காவிரி வியன்பெருந் † துருத்தித்

௪௦. திருவமர் மார்பன் கிடந்த வண்ணமும்
வீங்குநீ ரருவி வேங்கட மென்னு
மோங்குயர் மலையத் துச்சி மீமிசை
விரிகதிர் ஞாயிறுந் திங்களும் விளங்கி
யிருமருங் கொங்கிய விடைநிலைத் தானத்து

௪௫. மின்னுக்கோடி யுடுத்து விளங்குவிற் பூண்டு
நன்னிற மேக நின்றது போலப்
பகையணங் காழியும் பால்வெண் சங்கமுந்
தகைபெறு தாமரைக் கையி னேந்தி
நலங்கிள ரார மார்பிற் பூண்டு

௫௦. பொலம்பூ ‡ வடையிற் பொலிந்து தோன்றிய
செங்க னெடியோ னின்ற வண்ணமு
மென்கண் காட்டென் றென்னுளங் கவற்ற
வந்தேன் குடமலை மாங்காட் டுள்ளேன்
நென்னவ னாட்டுச் சிறப்புஞ் செய்கையுங்

௫௫. கண்மணி குளிர்ப்பக் கண்டே னாதலின்
வாழ்த்திவந் திருந்தே னிதுவென் வரவெனத்
தீத்திறம் புரிந்தோன் செப்பக் கேட்டு
மாமறை § முதல்வ மதுரைச் செந்நெறி
கூறு நீயெனக் கோவலற் குரைக்குங்

௬௦. கோத்தொழி லாளரொடு கொற்றவன் கோடி
வேத்திய விழந்த வியனிலம் போல

௫௨. (ப1) கண்கள் என்னுள்ளத்தைக்கலக்குதலாலே; கண், எழுவாய்.

௫௭. தீத்திறம் - அக்கினிகாரியம். ௬௦. தொழிலாளர் - மந்திரிகள்.

1 "மின்னவிர் சுடர்மணியாயிரம் விரித்த, கவைநா வருந்தனைக் காண்பின் சேக்
கைத், துவவஞ் சூடிய வறிதுயி லோனும்" பரி. கக.

2 சக - டிக. "பருவம் வாய்த்தவி னிருவிசும் பணிந்த, விருவேறு மண்டிலத்
திலக்கம் போல, தேயியும் வளையும் மேந்திய கையாற், கருவி மின்னவி ரிலங்கும்
பொலம்பூ, ணருவி யருவி னரமொ டணித்ததின்; நிருவரை யகலம்." பரி. கக.

(பி - ம்.) * 'விரித்தனை' † 'துருத்திபுத்திருவமர்' ‡ 'ஆடைபொலித்துதோள்
றிச்' § 'முதல்வன்'

- வேனலங் கிழவனொடு வெங்கதிர் வேந்தன்
 றுனலர் * திருகத் தன்மையிற் குன்றி
 'முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் திரிந்து
 கூடு. † நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதாய நுறுத்துப்
 பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளுங்
 காலை பெய்தினிர் காரிகை ‡ தன்னுட
 னறையும் பொறையு மாரிடை மயக்கமு
 நிறைநீர் வேலியு முறைபடக் கிடந்தவிந்
 எ0. நெடும்பே ரத்த நீர்திச் சென்று
 கொடும்பை நெடுங்குளக் கோட்டகம் புக்காற்
 பிறைமுடிச் சுண்ணிப் பெரியோ னேந்திய
 வறைவாய்ச் சூலத் தருநெறி கவர்க்கும்
 வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் துணியி
 எரு. § னலறுதலை மராமு முலறுதலை யோமையும்
 பொரியரை யுழிஞ்சிலும் புன்முனி மூங்கிலும்
 வரிமரற் திரங்கிய கரிபுறக் கிடக்கையு
 நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்குங்
 கானமு மெயினர் கடமும் கடந்தா
 அ0. லைவன வெண்ணெலு || மறைக்கட் கரும்புங்
 கொய்பூர் தீனையுங் கொழும்புன வரகும்

கூக நலந்திருக - நலம்பேறுபட.

கூஅ. அறை - கற்பாறை. பொறை - பொத்தைமலை; சிறுமலை. ஆரிடை - அருவழி.

கூக. நிறைநீர் வேலி - நிறைந்த நீர்க்கு வேலியான வரிகரை.

எக. கொடும்பை - கொடும்பாநூர்; அவ்வூரிலே நெடுங்குளக்கரைக்கு உள்ளாகப்புக்கால்.

எக. அறைவாய் - அற்றவாய்; சூலம்போலக் கவர்க்கும்.

எரு. அலறுதலை - விரிந்ததலை.

எசு. புன்முனி மூங்கில் - தண்டிலார்ந்த மூங்கில். எசு. கடம் - வழி.

அ0. அறுத்தலையுடைய கண்ணையுடையகரும்பு.

* கசு - சு; மதுரை. ககசு - த; தொல். அகத்திணை. கு. உ0 - இளம்; கூ. கூ. கு. உ - த; தொல். முதற் குத்திரவிருத்தி, மேற்; கருத்து; சீவக. உக0க.

(பி-ம்.) * 'திருக' † 'நல்லியல்பிழந்து', 'நல்லியல்பிழந்துதடுங்குதுதபருவத்து' ‡ 'தன்னைமறைபு' § 'அலர்தலை', 'அலர்தலை' || 'அறைகட்'

காயமு மஞ்சளு மாய்கொடிக் கவலையும்
வாழையுங் கழுகுந் * தாழ்குலைத் தெங்கு
மாவும் பலாவுஞ் † குழுதித் தோங்கிய

அரு. தென்னவன் சிறுமலை ‡ திகழ்ந்து தோன்று
மம்மலை வலங்கொண் டகன்பதிச் செல்லுமி
னவ்வழிப் § படரீ ராயி னிடத்துச்
செவ்வழிப் பண்ணிற் சிறைவண் டரற்றுந்
தடந்தாழ் வயலொடு || தண்பூங் காவொடு

கூ0. கடம்பல கிடந்த காடுடன் கழிந்து
திருமால் குன்றத்துச் செல்குவி ராயிற்
பெருமால் கெடுக்கும் பிலமுண் டாங்கு
விண்ணோ ரேத்தும் வியத்தகு மரபிற்
புண்ணிய சரவணம் ¶ பவகா ரணியோ

கூரு. டிட்ட சித்தி யெனும் பெயர் போகி
விட்டு நீங்கா விளங்கிய பொய்கை
முட்டாச் சிறப்பின் மூன்றுள வாங்குப்
புண்ணிய சரவணம் பொருந்துவி ராயின்
விண்ணவர் கோமான் விழுநா லெய்துவிர்

கூ00. ** பவகா ரணிபடிந் தாடுவி ராயிற்
†† பவகா ரணத்திற் பழம்பிறப் பெய்துவி
ரிட்ட சித்தி யெய்துவி ராயி

அஉ. காயம் - வெள்ளுள்ளி.

அரு. சிறுமலையென்றது - ஒருமலை.

அசு. வலங்கொண்டு - வலத்திட்டு. அகன்பதி - மதுரை.

அள. இடத்து - இடப்பக்கத்து. கூ0. கடம் - பாலேநிலத்துவழி.

கக. திருமால்குன்றம் - அழகர்திருமலை. கூஉ. ஆங்கு - அப்பிலத்துவாய்.

ககசு. விட்டுநீங்கா - தம்மினீங்கா.

ககள. சிறப்பு - விசேடம்; இந்தவிசேடம் எக்காலத்துமுள, மூன்றுள -
மூன்றுபொய்கையுள.

ககஅ. பொருந்துதல் - ஆடுதல்.

ககக. விழுநால் - ஐந்திரவியாகரணம். எய்துவிர் - உணர்விர்.

(பி - ம்.) * 'குழ்குலைத்' † 'குழுதித்தோங்கித்' ‡ 'திகழத்' § 'படவிராயி
விடத்ததுசெவ்' || 'தண்பெருங்கா' ¶ 'பவகாரணிய மிட்டசித்தியென்பபெயர்'
** 'பவகாரணியம்படிந்தாடுவிர்' †† 'பவகாரணத்துப்'

னிட்ட சித்தி யெய்துவர் * நீரே

யாங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி ராயி

க00. னேங்குயர் மலையத் துயர்ந்தோற் றெழுது

சிந்தையி லவன்றன் சேவடி வைத்து

வந்தனை மும்முறை மலைவலஞ் செய்தா

னிலம்பக வீழ்ந்த சிலம்பாற் றகன்றலைப்

பொலங்கொடி மின்னிற் புயலைங் கூந்தற்

கக0. கடிமல ரவிழ்ந்த கன்னிகா ரத்துத்

தொடிவளைத் தோளி யொருத்தி தோன்றி

யிம்மைக் கின்பமு மறுமைக் கின்பமு

மிம்மையு மறுமையு மிரண்டு † மின்றியோர்

செம்மையி னிற்பதுஞ் செப்புமி ‡ னீயிரிவ்

கக00. § வரைத்தாள் வாழ்வேன் வரோத்தமை யென்பே

னுரைத்தார்க் குரியே னுரைத்தீ ராயிற்

றிருத்தக் கீர்க்குத் திறந்தேன் கதவெனுங்

கதவர் திறந்தவன் || காட்டிய நன்னெறிப்

புதவம் பலவுள ¶ போகிடை கழியன

கஉ0. வொட்டுப் புதவமொன் றுண்டத னும்பர்

வட்டிகைப் பூங்கொடி வந்து தோன்றி

யிறுதியி லின்ப மெனக்கீங் ** குரைத்தாற்

க0௭ வந்தனை - வந்தனையோடே.

க0௮. சிலம்பாறென்றது - ஓராறு. அகன்றலை - அகன்றவிடம்.

க0௯ - கக. பொற்கொடிபோன்ற ஒளியினையும், புயல்போலும் ஐங்கூந்த்
லையுமுடைய தொடிவளைத்தோளாள் ஒருத்தி கன்னிகாரம்போலத் தோன்றி;

‘கன்னிகாரம்போல’ என்றார், மதாணியணிந்திருத்தலின். கோங்கடியிலே
தோன்றியென்றுமாம்,

கக௨. இம்மைக்கின்பம் - பொருள். மறுமைக்கின்பம் - புண்ணியம்.

கக௩ - ச. இரண்டிமின்றிச் செம்மையினிற்பது - வீடுபேறு.

கக௪. உரியேன்-தொழில்செய்வேன். கக௭. திறந்தேனென்றது, விரைவு.

கக௬. போகிடைகழியன - நீண்ட இடைகழியிலுள்ளன.

கஉ0. ஒட்டுப்புதவம் - இரட்டைக்கதவம்.

கஉ௧. வட்டிகையிலெழுதிய கொடிபோல்வாள்.

கஉ௨. இறுதியிலின்பம் - வீடு.

(யி - ம்.) * ‘நீரேன்’ † ‘இன்றிச்செம்மை’ ‡ ‘நீவிர்’ § ‘வரைத்தாழ்’ || ‘காட்
டியவத்தெறிப்’ ¶ ‘போகிடைகழியன’ ** ‘உரைத்தீர்’

பெறுதிர் போலுநீர் பேணிய பொருளெனு
முரையீ ராயினு முறுகண் செய்யே

கஉரு. நெடுவழிப் புறத்து நீக்குவ னும்மெனு
முரைத்தா ருளரெனி னுரைத்த மூன்றின்
கரைப்படுத் தாங்குக் காட்டினள் பெயரு
மருமறை மருங்கி னைந்தினு மெட்டினும்
வருமுறை யெழுத்தின் மந்திர மிரண்டு

கக௦. மொருமுறை யாக வுளங்கொண் டோதி
வேண்டிய தொன்றின் * விரும்பினி ராடிற்
காண்டகு மரபின வல்ல மற்றவை
மற்றவை நினைபாது † மலைமிசை நின்றோன்
பொற்றா மரைத்தா னுள்ளம் பொருந்துமி

ககரு. னுள்ளம் பொருந்துவி ராயின் மற்றவன்
¹ புள்ளணி ‡ நீள்கொடி புணர்நிலை தோன்றுந்
தோன்றிய பின்னவன் றுணைமலர்த் தாளினை
பேன்று துயர் கெடுக்கு ‡ மின்ப மெய்தி
மாண்புடை மரபின் மதுரைக் || கேசுமின்

கக௧. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீதாங்.
கந்நெறிப் படரீ ராயி னிடையது
செந்நெறி யாகுந் தேம்பொழி லுடுத்த

கஉக. பேணியபொருள் - மூன்றினுளொன்றாய் நினைத்தகாரியம்.

கஉரு. நெடுவழிப்புறம் - நீங்கள்போலுந் பெருவழியிடம்.

கஉஅ. ஐந்தும் எட்டுமாவன;—பஞ்சாக்கரம், அட்டாக்கரம்.

ககக - உ. வேண்டியதொருபொய்கைக்கண் ஆடினான் ஏனையவிரண்டும்
தோன்றும் மரபினவல்ல.

ககச. உள்ளம்பொருந்துமின் - நினைபுங்கோள்.

ககசு. புள்ளணியீள்கொடி நின்ற நிலைமையோன்றும்; கொடிபுணர்நிலை -
கொடிமரநிற்கும் திருவாசலுமாம்.

கக௭. (பா) துணைமலர்த்தாமரை - திருவடி.

ககஅ. கெடுக்குமென்றது, முற்று; கெடுத்தலால் இன்பமெய்தியென ஒரு
சொல் வருவிக்க.

ககஉ. செந்நெறி - செவ்வியவழி.

¹ திருமுருகாற்றுப்படை, கக௭

(பி - ம்) * 'விரும்பினராயின்' † 'மலர்மிசை' ‡ 'நீள்கொடிப்புணர்நிலை'
§ 'இன்பமெய்துவீர்' || 'எய்துமின்'

ஆரிடை யிட்ட காடுபல கடந்தா
லாரிடை யுண்டோ ராரஞர்த் தெய்வ

௨௪௫. நடுக்கஞ் * சாலா நயத்திற் றோன்றி
யிடுக்கண் செய்யா தியங்குநர்த் தாங்கு
மடுத்துடன் கிடக்கு மதுரைப் பெருவழி
நீணிலங் கடந்த நெடுமுடி யண்ண
ருடொழு தகையேன் போகுவல் யானென

௨௫௦. மாமறை யோன்வாய் வழித்திறங் கேட்ட
† காவுந்தி யையையோர் கட்டுரை சொல்லு
நலம்புரி கொள்கை நான்மறை யான
பிலம்புக வேண்டும் பெற்றியிங் கில்லை
கப்பத் திந்திரன் காட்டிய நூலின்

௨௫௫. மெய்ப்பாட் ‡ டியற்கையின் விளங்கக் காண
¹ பிறந்த பிறப்பி னெய்திய வெல்லாம்
பிறந்த பிறப்பிற் காண யோநீ
வாய்மையின் வழாது மன்னுயி டீ ரோம்புநர்க்
கியாவது முண்டோ வெய்தா வரும்பொருள்

௨௬௦. காழுறு தெய்வங் கண்டடி பணிய
நீபோ யாங்களு நீனெறிப் || படர்குது
மென்றம் மறையோற் கிசைமொழி யுணர்த்திக்
குன்றாக் கொள்கைக் கோவலன் தன்னுட
னன்றைப் பகலோ ரரும்பதித் தங்கிப்

௨௬௫. பின்றையு மவ்வழிப் பெயர்ந்து**செல் வழிநாட்
கருந்தடங் கண்ணியுங் கவுந்தி யடிகளும்
†† வருந்துசெல் வருத்தத்து வழிமருங் திருப்ப

௨௬௬. ஆரஞர்த்தெய்வம் - வருத்துந்தெய்வம்.

௨௬௭. (௩௩) இயங்குநர்த்தடுக்கும் - வழிபோவாரைப் போக்குவிலக்கும்.

௨௬௮. இவ்வகைச்சென்றுகிடக்கும்.

௨௬௯. கற்பம் கப்பமென நின்றது; பிராகிருதம்.

௨௭௦. மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்; பரமாகமத்தில் இந்திரன் நூலினைக் காணலாம்.

¹ "இறந்த பிறப்பிற்குஞ் செய்த வினையைப், பிறந்த பிறப்பா லறிக-பிறத்திருந்து, செய்பும் வினையா லறிக வினிப்பிறந், தெய்தும் வினையின் பயன்" அறநெறி. ௧௬.

(பி - ப.) * 'சாரா நலத்திற்' † 'காவுந்திகையோர்' ‡ 'இயற்கை' § 'ஓம்பினர்க்கு' 'பட்டிருவம்' ** 'செல்வழிநாட்' †† 'வருந்துசெல்'.

விடைநெறிக் கிடந்த * வியவுகொண் மருங்கிற்
புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் † சென்று

க௭௭. நீர்நசை வேட்கையி னெடுந்துறை நிற்பக்
கானுறை தெய்வங் காதலிற் சென்று
நயந்த காதலி னல்குவ னிவனென
‡ வயந்த மாலை வடிவிற றேன்றிக்
கொடிநடுக் குற்றது போல வாங்கவ

க௭௮. னடிமுதல் வீழ்ந்தாங் கருங்கணீ ருகுத்து
வாச மாலையி னெழுதிய மாற்றந்
தீதிலேன் பிழைமொழி செப்பினை யாதலிற்
கோவலன் செய்தான் கொடுமையென் றென்முன்
மாதவி மயங்கி வான்றுய ருற்று

க௭௯. மேலோ ராயினு நாலோ ராயினும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதியோ ராயினும்
பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட் டொழியுங்
கணிகையர் வாழ்க்கை கடையே போன்மெனச்
செவ்வரி யொழுகிய செழுங்கடை மழைக்கண்

க௮௦. வெண்முத் துதிர்த்து வெண்ணிலாத் திகழுந்
தண்முத் தொருகாழ் § தன்கையாற் பரிந்து
|| துனியுற் றெண்ணையுந் துறந்தன ளாதலின்
மதுரை மூதூர் மாநகர்ப் ¶ போந்த
தெதிர்வழிப் பட்டோ ரெனக்காங் குரைப்பச்

க௭௮. இடைநெறி - முன்சொற்றவழிமூன்றினுந் நடுவில்வழி; நெறியிடையிலேயென்றுமாம். இயவுகொள் - செலவுகொண்ட

க௭௯. நயந்தகாதலுடையனாதலால், யானசொல்வகின்றவதற்கு இவன் நல்குவானென.

க௭௯ - எ. யான் மாற்றம் தீதிலேன்; நீபிழைக்கச்செப்பினாய்.

க௮௦. மேலோர் - அருந்தவர். நாலோர் - கற்றோர்.

க௮௧. பால்வகைதெரிந்தபகுதியோர் - ஒதாது நன்மைதீமையறிவோர்; ஞானிகளில் உயர்ந்த கூற்றோரென்றுமாம்.

க௮௨. பிறக்கிகை - பின்னிடுகை; என்றது முகம்பாராமை

க௮௦-௮௧. அவர்கள் இது பிணியெனக்கருதிக் கழிந்துபோம் கணிகையர்

(பி - ம்) * 'இயவுக்கொள்' † 'பொருந்தி' ‡ 'வசத்த' § 'தன்கையிற்
'துவிழ்ந்த' ¶ 'போந்திங்கு'

- கக௦. சாத்தொடு போந்து தணித்துய நுழந்தேன்
பாத்தரும் பண்பரின் * பணிமொழி யாதென
மயக்குந் தெய்வமில் வன்காட்டுண்டென
வியத்தகு மறையோன் விளம்பின னாதலின்
வஞ்சம் பெயர்க்கு மந்திரத் தாலிவ்
- ககரு. வைஞ்சி லோதியை † யறிகுவென் யானெனக்
கோவல னாவிற் கூறிய மந்திரம்
பாய்கலைப் பாவை மந்திர மாதலின்
வனசா ரினியான் மயக்கஞ் செய்தேன்
புனமயிற் சாயற்கும் புண்ணிய முதல்விக்கு
- உ௦௦. மென்றிற முரையா தேகென் றேகத்
தாமரைப் பாசடைத் தண்ணீர் ‡ கொணர்ந்தாங்
கயர்வுறு மடந்தை யருந்துயர் தீர்த்து
மீதுசெல் வெங்கதிர் வெம்மையிற் றொடங்கத்
தீதியல் காணஞ் செலவரி தென்று
- உ௦ரு. கோவலன் றன்னொடுங் கொடுங்குழை மாதொடு
மாதவத் தாட்டியு மயங்கத ரமுவத்துக்
குரவமு மரவமுங் கோங்கமும் வேங்கையும்
விரவிய பூம்பொழில் விளங்கிய விருக்கை
யாரிடை யத்தத் தியங்குந ரல்லது
- உ௧௦. மாரி வளம்பெரு டி வில்லே நுழுவர்
கூற்றுறழ் || முன்பொடு கொடுவி லேந்தி
வேற்றுப்புலம் ¶ போகநல் வெற்றங் கொடுத்துக்
கழிபே ராண்மைக் கடன்பார்த் திருக்கும்
விழிதுதற் குமரி விண்ணோர் பாவை
- உ௧ரு. **மையறு சிறப்பின் வான நாடி
யையையதன் கோட்ட †† மடைந்தன ராங்கென்.

ககக. பாத்தரும்பண்ப - பகுத்தலரியபண்பே! என்றது, பிரர்க்கில்லாத, பண்டையாயென் றபடி.

ககரு. அறிகுவெனென்றுகருதி. உ௦ரு. ஒமி, எண்ணொடுவுமாம்.

உ௦௧ - ௧௦. ஆரிடையத்தத்தியங்குநருடைய வளமல்லது மழைவளம் பெருமறவர்.

உ௦௮ - கக. பொழில் விளங்கிய இருக்கையிடத்து ஐயைகோட்டமென்க.

(பி - ம்.) * 'பழிமொழி' † 'அறிகுவெனென்று' ‡ 'கொணர்ந்து வயபாவுறமடத்
தைக்கு வருத்துயர்' § 'வல்லேருழவர்' || 'மொய்ப்பொடு' ¶ 'போகில்வெற்றங்'
** 'மறுவறு' †† 'உறைந்தனரங்கென்'

க - ச. திங்கண்முன்று.....அறிவனை வணங்கி

(இ - ள்.) கோதைகள் தாழ்ந்த பிண்டியினது வளவிய நிழற்கண்ணேமுன்று திங்கையடுக்கினுற்போலும் திருமுக்குடையினதுகீழ் இளநாயிற்றினது ஒளி யினும் ஒளிசிறப்பவிருந்த அறிவனை வணங்கியென்க.

திங்கண்முதலிய ¹ மூன்றெனினுமாம். முக்குடையாவன: சந்திராதித்தம் நித்தியவினோதம், சகலபாசனமென்பன. இன்னுருபு தொக்கது; பொருவாம் பொருண்மை தந்தது. திகழ்தல் - விளங்குதல். சிறந்து - சிறப்ப. 'கோதைதாழ் பிண்டி' என்றார்; ² அவன்பிண்டி கடவுட்டன்மையான் எஞ்ஞான்றும் மாலை யாகப் பூக்குமாதலின். ஆதியி ரோற்றத் தறிவனென்றது ஆதியின்மையைத் தோற்றமாகவுடையனென்றதாம்; எனவே இனஞ்செப்பி அந்தயின்மையை முடிவாகவுடையனென்பதாஉமாம்; ஆகவே ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவ னென்றவாரும்; எனவே தனக்குப் பிறிதொருவர் முதலாதலில்லாதவனென் பதாம். இன்னும் இதற்கு யாவர்க்கும் தானேமுதலாயவனென்றுரைப்பினு மமையும். ஆதியிற்றோற்றம் பாடமாயின், ஆதிக்காலத்தினும் முற்றோன்றிய வனென்க. என்றகருத்து காலத்தின்முற்றோன்றும்பொருள்கள் யாவுயின்மை யின், அதனினும் முற்றோன்றியவனென்பதாம். அறிவன் - உறையூரிலருகன். வணங்கி - முதனாட் (கௌ: ௨௪௮) புரிந்து புக்கவர் வணங்கியென்க.

ரு - அ. கந்தன் பள்ளி.....மாண்புற மொழிந்து

(இ - ள்.) முற்கூறிய நிக்கந்தனுடைய பள்ளியிடத்துள்ள ³ கடவுளர்க் கெல்லாம் ஆற்றிடைக்குறையாகிய அவ்விடத்து அகன்றபொழிலின்கட் சார ணர்கூறியமொழியைக் கவுந்தியடிகளும் இனிமையுறமொழிந்தென்க.

⁴ நிக்கந்தனைக் கந்தனென்றார். அந்தில், அசையுமாம். அரங்கம் - முற் கூறிய ஆற்றுவீயரங்கர்; திருவாங்கமுமாம். அகன்றபொழில் - அம் மரம்பயி லங்கம். சாரணர் - ⁵ பெரும்பெயரையரிட்ட சிலாதலத்துத் தருமஞ்சாற்றுஞ் சாரணர்; அவர்கூறியமொழி - ⁶ "ஒளியுறி னலலது, போதார் பிறவிப் பொதி யறையோர்" என்றமொழி; அதனைக் கவுந்தியடிகளும் மொழிந்தென்க.

அ - க. ஆங்கு.....அடங்கி

(இ - ள்.) அன்று ⁷ சாவகருமைவிடத்து விட்டுத் தங்கியென்க.

¹ மூன்றாவன: — சந்திரன், சூரியன், அக்கினி.

² இவ்வசோகு மாலையாகப் பூக்குமென்பதை, "முழாத்திரன் மொய்ம்மலர்த் தாமத் தாழ்த்துமேல், வழாத்திரு மலரெலா மலர்த்து வண்டினங், குழாத்தொடு மிறை கொளக் குனிந்து கூங்குயில், வீழாக்கொள வீரித்தது வீரன் பிண்டியே" என்னும் சீவகசித்தாமனி, ௩௦௧௨ - ஆம் செய்யுளானுணர்க.

³ கடவுளர் - ஈண்டு முனிவர்; "தொன்முது கடவுட் பின்னர். மேய" என (சக) மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும், "இப்போழ்து போழ்தென் மதுவாய்ப்பக் கூறிய, வெக் கடவுள்" எனக் (கக) கலித்தொகையுள்ளுங்கூறினர்.

⁴ நிக்கந்தன் - அருகன்.

⁷ சாவகர் - சைனர்களில் இல்லறத்தார்;

⁵ சிலப்பதிகாரம், கல். ௧௬௦.

இவர்களை மூவகரென்பர்.

கௌ: ௧௬௦ - ௧௬௧.

என்றது காலீப்பொழுதில் வாய்மொழிகேட்டு மாடப்புனைபோகித் தென் கரையெய்திப் பூம்பொழிலிருந்துழிச் சாபவிடைசெய்து மாலைப்பொழுதின் கட்புறஞ்சிறைவாரணம் புரிந்துபுக்கனரெனவே அற்றைஞானுந் துதங்குதல் கூற வேண்டாதுமுடியும்; முடியவே வழிநாட்சாவகருந் தகின்றவிடத்தே தங்கினு ராய் ஒடுங்கியென்க. அவரெனக் கடவுளரைச்சட்டின், அவருந் தவிடம் கந்தன் பள்ளியாமாகலானும், ஆண்டு அடங்காமை சொல்லவேண்டாவாகலானும் அவ ரென்றது சாவகரையென்க. கடவுளர்க்கெல்லாம் மாதவத்தாட்டி மாண்புற மொழிந்தெனவே கவுந்தியடிகள் கந்தன்பள்ளியுட் புக்கமையுணர்க, இங்ஙனங் கூறியது, ¹ “ஆதற்காது” என்றமையானும் ² “காவது மல்லது கடவா ராகிப், பன்னாட் டங்கிச் சென்னு னொருநான்” என்றமையானும், ஈண்டும் “அன்றவ ருந் தவிடத் தல்கின ரடங்கி” என்றமையானும் சிலநாட்சென் தவழிச் செலவொழிந்தொழிந்து ஆண்டாண்டிருந்து ஆறிச்சென்றமை உணர்த்தற்கெ னக்கொள்க.

க(1) - கச. தென்றிசை மருங்கிற்.....புக்குழி

(இ - ள்.) தென்றிசைக்கண்ணேசெல்லுதலை விருப்பமுறுதலானே கோழி யூரை வைகறையாமத்தே கழிந்து செல்லாநின்றழி வெய்யேர்ன்வந்து முன் னர்க் குணதிகையை விளக்கிப் பின்னர்த் தான் தோன்றினானாக, வளவிய நீர் நிறைந்த மருதநிலமும் வாவியஞ்சிறந்ததோர் இளமரக்காவின்மண்டபத்தே சென்று புக்கவிடத்தென்க.

வாரணம் - கோழியூர். வணங்கி மொழிந்து அல்கினரடங்கி விருப்புற்று வாரணங்கழிந்து தோன்றினவளவிலே இருக்கைபுக்குழியென்க. விளங்கி - விளக்கி; விகாரம்.

க(2) - சு. வாழ்க வெங்கோ.....உலகங் காக்க

(இ - ள்.) மன்னர்பாவரினும் மிக்க பெரியதகையினையுடைய எங்கோ வாழ்வானாக; ஊழிதோறும் ஊழிதோறும் இவ்வுலகை அவனே காப்பானாக வென்க.

க(3) - உஉ. அடியிற் தன்னளவு.....தென்னவன் வாழி

(இ - ள்.) முன்னொருகாலத்துத் தனது பெருமையினதளவை அரசர்க் குக் காலான்மிதித்துணர்ந்தி வேலானெறிந்த அந்தப் பழம்பகையினைக் கடல் பொருது பின்னொருகாலத்து அவனது தென்றிசைக்கண்ணதாகிய ³ பஃதுளி யாற்றுடனே பலவாகிய பக்கமலைளையுடைய குமரிக் கோட்டையும் கொண்ட தனது வடகிசைக் கண்ணதாகிய கங்கையாற்றினையும் இமயமலையினையும் கைக் கொண்டு ஆண்டு மீண்டும் தென்றிசையையாண்ட தென்னவன் வாழ்வானாக வென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், க(1) - கச.

² சிலப்பதிகாரம், க(1) - கச - இ.

³ “எங்கோ வாழிய... ..முத்தீர் விழவி னெடியோ, என்னீர்ப் பஃதுளி மணவிலும் பலவே” எனப் பஃதுளியாற்றைப் பாசாட்டிக்கூறியிருப்பாராட்டினும்; க.

அடியில் - அடியால் தன்னளவென்றதனைக் கடன்மேலேற்றலுமொன்று. அரசர்க்கு - உலகிலாசரெல்லார்க்குமென்க. வரன்பகை - முன்புசெய்த பகைமை. பஃறுளியென்னும் ஆற்றின்மன்மை ¹ வேளிற்காணையிற்கூறிப் போந்தாம். கோடு - மலை. கொடுங்கடல் - இவ்வளவெல்லாந்தந்தகடல். கடல் எறிந்துகொண்ட எல்லையளவும் வடபால தன் தாக்கி மீண்டும் தென்றிசையை யாண்டவென ஒப்பாக்கலுமொன்று. அடியாலுணர்த்தி எறிந்த பகைபொறுது கொள்ளத் தானுங்கொண்டு ஆண்ட தென்னவென்க.

என்றது: அவ்வளமாய் நில்லக்குறைக்குச் சோழநாட்டெல்லையிலே ழந் துர்க்கூற்றமும் சோமானாட்டிக் துண்டீக்கூற்றமென்னுமிவற்றை இழந்த நாட்டிற்காகவாண்ட தென்னவன் வாழ்வானாகவென்றவாறு.

உரு - டு. திங்கட் செல்வன்.....பூண்டோன் வாழி

(இ - ள்.) திங்களாகிய செல்வனுடைய மரபு மேம்படுதற்கு இந்திரன் பூட்டிய வல்விளங்கிய ஆரத்தை ஒளிபொங்கிய தனதுமார்பத்தே ² பூண்ட பாண்டியன் வாழ்வானாகவென்க.

விளங்கவென்பதனை விகாரவகையான வியங்கோளாக்குவானமுளர். விளங்கப் பூண்டோனென இயைக்க. ³ திங்கட் செல்வனென்பதற்கு வேளிற்காணையில் உரைத்ததுரைக்க.

உரு - ரு. முடிவளை யுடைத்தோன்.....வந்திருந் தோனை

(இ - ள்.) இவன் நம்முடைய முதல்வனது சென்னிமுடியிலே வளையை யுடைத்தோனென்று இடையையுடைய பருவமறை தனதுநாட்டிற் பெய்தற்றொழிலெய்துது எகிறற்குத் தப்பாத விளையுளாகிய மிக்க வளஞ்சூரக்கும்படி அதனை ¹ விலங்கிட்டாண்ட மன்னவன் வாழ்வானாகவெனக் குற்றந்தீர்ந்த சிறப்பினை யுடைய தென்னவனை இங்ஙனம் எத்திவந்திருந்த முதுமறையோனென்க.

ருஉ - ரு. யாது தம்மூர்..... கோவலன் கேட்ப

(இ - ள்.) அம்மறையோனேனோக்கி, ஆண்டு, தம்மூர்யாது? ஈண்டு தம் வரவு என்னையெனக் கோவலன்வினவவென்க.

ருரு - ரு. குன்றசு சிறப்பின்..... உரைப்போன்

(இ - ள்.) மிக்க சிறப்பினையுடைய அம்மறையோன் தான் வருகின்றபொருளை உரைக்கின்றவென்க.

வருபொருளென்ற பொதுமையான் வருதற்குக் காரணமும் ஊரின்பெயருமென்பதாயிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், பக். ௨௩௦.

² சிலப்பதிகாரம், பக். ௨௩௬.

³ வேலையெறித்து கடலை வற்றச்செய்ததும், இந்திரன் பூட்டிய ஆரத்தைப்பூண்டதும், இந்திரன்முடிமேல் வளையைச்செலுத்தியதும், மேகத்தைச் சிறைப்படுத்தியதும் பாண்டியன் உக்டிரவன்மன் செயலென்று திருவிளையாடற்புராணமுதலியன கூறும்.

௩௫ - ௪௦. நீல மேகம்.....கிடந்த வண்ணமும்

(இ - ள்.) நீலமேகம் ஒங்கிய பொன்மலைமீதே பக்கங்களில் விரிந்து மிகாமல் ஒக்கப் படிந்ததுண்டாகில் அதனையொப்பத் தனது படம்விரித்தெழுந்த ஆயிரந்தலையையும் கிட்டுதற்கரிய திறலையுமுடைய பாம்பிணைப்பள்ளிமீதே தேவர்கள் பலரும் தொழுதேத்தத் திரைவிரியும் காவிரியாற்றிடைக்குறையிலே திருமகள்பொருந்திய திருமார்பையுடையோன் கிடந்தகோலமுமென்க

மேகம் படிந்ததுபோலக்கிடந்தவென்க.

௪௧ - ௫௧. வீங்குநீரருவி.....நின்ற வண்ணமும்

(இ - ள்.) கொடிவழித்தீர்த்தமுதலிய மிக்க அருவிரீரையுடைய வேங்கடமென்று பெயர் கூறப்படும் மலையினுச்சிமீதே ஞாயிறும் திங்களும் இருமருங்கும் ஒங்கிவிளங்கிய இடைப்பட்டவிடத்தே நல்ல நீலநிறத்தையுடையமேகம் தன் மின்னாகிய புதுப்புடைவையையுடுத்துத் தன்வில்லாகிய பணியைப்பூண்டுநின்ற ரூர்போலப் பகையைவருத்தும் ஆழியையும் சங்கையும் அழகிய தாமரைக்கையகத்தே வலனுமிடனுமேந்தி அழகுள்ளருமாரத்தைத் திருமார்பிறபூண்டு பொறபூவாடையையுடுத்து வெளிப்பட்ட சிவந்த திருக்கண்மலரையுடைய நெடியோன் நின்ற கோலமுமென்க.

மேகம் இடைநிலைத்தானந்து உடுத்துப் பூண்டு நின்றதுபோல ஏந்திப் பூண்டு பொலிந்து உச்சிமீமிசைத்தோன்றிய நெடியோன் நின்றவண்ணமுமென்க. இது மயக்கநிரலினை உச்சிமீமிசையென ஒருபொருட்பன்மொழி சிறப்பின்கண்வந்தன.

௫௨ - ௩. என்கண் காட்டென்று.....உள்ளேன்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய இரண்டிவண்ணத்தையும் காட்டியவாயாகவென்று என்கண் என்னுள்ளத்தைக் கவலைசெய்தலாலே என்மிகந்தேன்; ஆண்டுக் குடகமலைப்பக்கத்து மாங்காடென்னுமூரின்கண் உள்ளவன் நானென்றருனென்க.

என்கண், எழுவாய். ¹ “கண்ணுந் தோளுந்” என்பதனாக நென்றா. உள்ளேன் - உள்ளவன் நான்.

௫௪ - ௭. தென்னவ னாட்டு.....செப்பக் கேட்டு

(இ - ள்.) அத்தென்னவனுடைய நாட்டிலுள்ளசிறப்பும், அவன் கொடை அளிமுதலிய செய்கைகளும் கேட்டலன்றிக் கண்கள்குளிரக் கண்டேனாகலான், அவன் புகழை நாவால்வாழ்த்தி வந்திருந்தேன்; எனவரவு இதுவென்றுகொண்டு முததியின்றிறத்து மனம்புரிந்தோன் சொல்லக்கேட்டென்க.

௫௮ - ௧. மாமறை முதல்வ.....கோவலற் குரைக்கும்

(இ - ள்.) கோவலன் பெரிய மறைமுதல்வனே! அதுநிற்க; மதுரைக்குச் செல்லும் செவ்வியநெறியை எங்கட்குக் கூறுவாயாகவென, அவற்கு அவன் இதனைக் கூறுமென்க.

¹ தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. கூஉ.

அது மேற்கூறுவார் :—

க௭ - சுள. கோத்தொழி லாளரொடு.....காரிகை தன்னுடன்

(இ - ள்.) வன்கண்மையன்றிக் குடியோம்பாத அமைச்சரோடே; நாடோறும் நாடி முறைசெய்யாது அரசனும் கோல்கோடலானே, அரசியலிழந்த அக்ஷரிலிம்போல முதிர்ந்த வேணிலாகிய உரிய அமைச்சரோடே வெவ்விய விளக்கத்தோடேயமைந்த¹ வேந்தன்கூறும் வொம்மைமிகுதலானே பழது இயற்கை கெட்டு முல்லை குறிஞ்சியென்னும் இருதினையும் முறைமைதிரிந்து தமது நல்லியல்பையிழந்து தம்மைச் சேர்ந்தோரை நடுங்குந்துயரையுழவிந்துப் பாலையென்பதோர் வடிவைக்கொள்ளும் இந்தக்காலத்து இக்காரிகையோடு வந்தீர்நீரென்றனென்க.

பாலைக்கு நிலமின்மையும் முல்லையும் குறிஞ்சியும் பின்பு பாலையாதலும் முன்னர்ப்² பதிகச்செய்யுளுரையிற் கூறப்பட்டன. அன்றியும், ³“வான மூர்ந்த வயங்கொளி மண்டில, நெருப்பெனச் சிவந்த வருப்பவி ரங்காட், டிலையில மலர்ந்த முகையி லிலவம்” என முல்லை முறைமைதிரிந்து பாலையாயினவாதும், ⁴“மேருங் கணிச்சியோன்... ..வரைபிளர் தியங்குந, ராறுகெட விலங்கிய வழலி ராரிடை” எனக் குறிஞ்சி முறைமைதிரிந்து பாலையாயினவாதும்காண்க.

கோடி இழந்த நிலம்போலக் கிழவனொடு வேந்தன்திருக்கக் குன்றித் திரிந்து இழந்து உறுத்துக் கொள்ளுங்காலையெனக்கூட்டுக. காரிகைதன்னுடன் காலையெய்தினிரென மாறுக. காலே - காலம்.

சுஅ - ளு. அறையும்.....கவர்க்கும்

(இ - ள்.) பாறையும் அறையும் அருவழியின் நெறிமயக்கமும் பேயந்தேருமென்னுமிகை அடைவுபடக்கிடந்த இந்தத் தொலையாத பெரிய சுரத்து நெறியைத் தொலைத்துப்போய்க் கொடும்பாறார் நெடுங்குளமென்னும் இரண்டோர்க்கும் பொதுவாகிய ஏரியினது தரையைக் கழிந்துசென்றும் முடிக்குப் பிறையைக் கண்ணியாகச்சூடிய இறைவனேந்திய கண்ணையாகிய வரையடி நடைய சூலவேலைப்போல முன்னுவழி அறிதற்கரியவாம்படி. கவர்க்குமென்றனென்க.

பொறையைப் பொத்தையென்பாருமுளர்; ஆவது மட்சிதுமலை ஆரிடை - அரியவழி; ஆவது ஆறலைப்போரும் ஊறுசெய்விலங்குமுடைத்தாய் ஏற்றிழிவும் கலைச்சின்னெ நியுமாயிருப்பது. நிறைநீர்வேலியென்றார், பேய்த்தேரை; நீர்போலத் தோன்றுதலின்; உடைகுளங்களுமாம். இவை இணைப்பெயர்பெற்ற லார். இனிக் கொடும்பைக்கோட்டகநெடுங்குளமெனவுமாம். கோட்டகம் - கரை; பள்ளமுமாம். நீந்திப் புகவரிதென்பதுதோன்றப் புக்காலென்றார். சூலத்து - சூலம்போல; சாரியை நிறக் உருபும் உவமவுருபும் தொக்கன.

நெறியருமைகூறினன்.

எச. வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் துணியின்—(இ - ள்.) அங்ஙனம் கவலைப்படுநெறியினுள் வலப்பக்கத்தையக் கிடந்த வழியில் நீர் போகத்துணி வீராயினென்றனென்க.

¹ வேந்தன் - குரியன்,

² சிலப், பக். கள.

³ அகநா. கக.

⁴ கவித், உ.

10 - அசு. அலறுதலை மராமும்.....பதிச் செல்லுமின்

(இ-ள்.) விரிந்த தலைகளையுடைய வெண்கடம்பும், உலறிய தலைகளையுடைய ஓமையும் பொரிந்த தாளையுடைய வாகையும், தண்டுமுனிந்த புறக்காழாகிய மூங்கிலும், வரியையுடையமரல் நீர்வற்றித் திரங்கிய சரிந்துகிடக்கின்ற இடங்களும்தான், அவ்விடத்தே நீருண்டலைவிரும்பி அவ்விருப்பத்தாலே உழைமான் நின்று உளைக்குங்காடும், எயினநுரையடுத்தவழியுமாகியவவை கடத்தற்கரிய; அவற்றைக்கடந்து போனால், அவ்விடத்து மலைச்சாரலில்விளையும் நெற்பயிரும் முறிக்கும்பருவத்தைத் தன்னிடத்துடைய கரும்பும் கொய்யும்பருவத்தையுடைய திணையும் வளவிய புனத்தில்தான் வரரும் வெள்ளாளினியும் மஞ்சளும் அழகிய கொடியையுடைய கவலையும் தலைதாழ்ந்த சூலையையுடைய வரைவாழையும் கழுகும் தெங்கும் மாவும் பலாவுமென்னுமியை தனக்குச் சுற்றெங்கும் சூழப்பட்டு ஒங்கிய தென்னனுடைய சிறுமலையென்றும் பெயரையுடைய மலை விளங்கித் தோன்றும்; அம்மலையை வலப்பக்கத்துக்கொண்டு இடப்பக்கத்து நெறியிற சென்று மதுரையிற்புகுமினென்றானென்க.

உலறுதல் - தலைமுனிதல். உழிஞ்சில - உன்னமுமாம். புல் - புறக்காழ். திரங்கியவென்பதற்கு விலங்கு சுவைத்தலால் திரங்கியவென்றுமாம்; ¹ 'மரையா மரல்கவர்' என்றாகலின். எயினர் - மறவர். அறைக்கண் - வரைந்தகண்ணுமாம் பூந்தினை - பொலிவினையுடையதினை. காயம் - வெள்ளாளி. சிறுமலை, பெயர். அகன்பதி - மதுரை.

அ - கூஉ. அவ்வழி.....பிலமுண்டு

(இ-ள்.) அங்ஙனமாகிய வலப்பக்கத்துநெறியைப் போதிராயின் இடப்பக்கத்துச் சிறையையுடையவண்டிகள் செவ்வழியாழ்ப்பண்ணினைப்பாடும் தாழ்ந்த தடத்தோடும் தாழ்ந்தவயலோடும் குளிர்ந்தபூங்காவினோடும் அருஞ்சரங்கள் பலவும் இடைக்கிடந்த காட்டுநெறியையுடையகழிந்து திருமால்நுறந்ததுச் செல்லக்கடவீராயின், அவ்விடத்தே மிக்க மயக்கத்தைக்கெடுக்கும் பிழைத்துநெறியுண்டென்றானென்க.

திருமால்குன்றம் - அழகந்திருமலை.

'கூஉ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அப்பிலத்துக்குள்ளே,

கூஉ - எ. விண்ணோ ரேத்தும்.....முன்றுள்

(இ-ள்.) தேவர்களாலேத்தப்படுதலினை யாவரும் வியக்கத்தகும மரபினையுடைய புண்ணியசரவணம் பவகாரணி இட்டசித்தியென்னும்பெயர் எங்கும் பரக்கப்பட்டு இடையறாத சிறப்பினையுடையவாய்த் தம்மிறச்சேர்ந்திருக்கின்ற மூன்றுபொய்கைகளுள்வென்றானென்க.

கூஎ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அவற்றுள்,

கூஅ - கூ. புண்ணிய சரவணம்.....வந்துவிர்

(இ - ள்.) புண்ணியசரவணமென்னுந் தபொய்கையில் ஆடுவிராயின். இந்திரனாற்செய்யப்பட்ட ஐந்திவியாகாணமென்னும் இலக்கணத்தை உணர்வீரென்றானை.

இது நினைவின் திப் பெறும்பேறு.

பொருந்துதல் - ஆடுதல். எய்துதல் - உணர்ந்தல்.

க௦௦ - க௦௧. பவகாரணி.....எய்துவீர்

(இ - ள்.) அதுவன் திப் பவகாரணியென்னும் பொய்கைக்கண் ஆடுவிராயின் இப்பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய பழம்பிறப்பை யுணர்வீரென்றானை.

முன்னும்பின் னுமாகிய இருபிறப்பையும் உயத்துணர்தற்குக் காரணமாகிய இப்பிறப்பிலே எப்பிறப்பையும் எய்தவுணர்வீரென்னுமெனினுமமையும். இனிப் பவமென்பதனை விகாரமாகிப் பாவத்தான்வரும்பிறப்புக்களையென லுமாம்.

க௦௨ - ௩. இட்டசித்தி.....நீரே

(இ - ள்.) அதுவன் தி இட்டசித்தியென்னும் பொய்கையில் ஆடுவிராயின் நீர் நினைத்தவெல்லாம் எய்துதலையுடையீரென்றானை.

இனி எண்வகைச்சித்திகளையும் தவஞ்செய்து வருந்திப்பெறாமல் நினைத்துழிப் பெறுவீரென்னுமெனினுமமையும்

க௦௩. ஆங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி ராயின்—(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய அப்பிலத்துக்கட்புகுதலை விரும்பவிராயினென்றானை

க௦௪ - ௭. ஓங்குயர் மலையத்து.....மலைவலஞ் செய்தால்

(இ - ள்.) மிகவுமுயர்ந்த அத்திருமலைக்கணுள்ள பெரியோன்சேவடிகளைக் கையாற்றொழுது மனத்தானினைந்து வாக்காறுதித்தலுடனே அம்மலையை மும்முறை வலஞ்செய்தாலென்க.

அத்து, சாரியை. வைத்தல் - நினைத்தல் = தியானம். வந்தனை - ஈண்டுத் துதித்தல். தொழுது வைத்து வந்தனையோடு வலஞ்செய்தாலென்க.

க௦௫ - ௧௧. நிலம்பக வீழ்ந்த.....ஒருத்தி தோன்றி

(இ - ள்.) பாதாளகங்கைக்கு மேலுள்ள நிலம் கூறுபடும்படி அறுத்துத் தாழ்ந்த ¹ சிலம்பாறென்னும் அகற்சியையுடைய ஆற்றினது. கரைக்கண்ணாகிய விளக்கத்தையுடைய முகைகளிழ்ந்த மலரையுடையதோர் கோங்கினிழற்கண்ணே ஒரு பொற்கொடிபோலவும் மின்போலவும் புயல்போலவும் ஐவகைக்கூந்தலையும் வளைந்த தொடிபுனைந்த கோளினையுமுடையாளொருத்தி தோன்றியென்க.

சிலம்பாறு - அவ்வியாற்றின்பெயர். தலை - இடம் இன், உவமவுருபு. கன்னிகாரம் - கோங்கு. தொடி - வளைவு. ஒருத்தி - ஓரியக்கி.

க௦௬ - ௭. இம்மைக் கின்பமும்.....கதவெனும்

(இ-ள்.) அங்ஙனம் தோன்றினவன் இப்பிறப்பிற்கின்பமும் மறுபிறப்பிற்கு இன்பமும் இவையிரண்டுமொழிந்து எக்காலத்தும் ஒன்றந்தன்மையாய்க் கோட்

¹ சிலம்பாற்றினை தாபுரங்கையென்பர்.

டமின்றி அழிவற்றிற்குமின்பமுமாகியபொருள்கள் யாவை? அவற்றை நீயிருரைமின்; யான் இத் தாள்வரைக்கண்ணே வாழ்வேன்; வரோத்தமையென்று கூறப்படுவேன்; யான் வினாப இவற்றை உரைத்தாருளராயின், அவர்க்கு எத்கொழிந்தமுமியேன்; ஆதலின், திருத்தக்கீர், உரைத்தீராயின், உமக்கு இப்பொழுதே இப்பிலவாயிந்தகதவும் திறந்துநடுவேனென்று சொல்லுமென்றனென்க.

இராமக்கின்ப - புகழ்; மறு வரக்கின்பம் - புண்ணியம்; செம்மையினிற் பது - மேலக்கம்; இனி, ஒருவர்க்கு இம்மைமறுமைகட்கு இன்பத்தைத்தந்து பூமியுள்ளவரும் நிற்பதுபுகழென லுமாம்; ¹ “ஒன்று வுலகத்.....தொனநில்” எனவும், ² “இவணிகை யுடையோர்க் கல்ல தவண, துயர்நிலை யுலகத் துறையுளின்மை, விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்” எனவுங்கு நிறுராகலின். கதவந்திறத்தற்குரியேனெனவுமாம். திறந்தேன், காலமயக்கம்; விரைபொருட்கண்வந்தது

கஉஅ - உரு. கதவந் திறந்தவள்.....பேணிய பொருளெனும்

(இ - ள்.). அவருரைப்பின், அவள் கதவைத்திறந்து இதுவென்றுகாட்டிய நல்ல வழியில்நீண்ட இடைகழிவாயில்கள் பலவுள்; அவைகழிந்தால், இரட்டைக் கதவையுடைய வாயிலொன்று உண்டி; அதற்கு மேலாகச்சென்றால் வட்டிகையிலேயெழுதின பாவையோல்வாளொருத்தி வெளிப்பட்டு ஈதில்லாத இன்பம் யாது? அதனை உரைத்தீராயின் நீயிரும்முப்பொருளினும் விரும்பியபொருளைப் பெறுவீரென லுமென்றனென்க.

புகழார் - வாயில போகு - நெடுமை ஒட்டுப்புத்தவம் - இரட்டைக்கதவம். உம்பர் - மேல். பூங்கொடி, வாழ்பெயர்; அன்றிக் துவார வட்டிகையிற பூங்கொடி அங்கு உமகைக்குமெனவுமாம். இறுதியிலின்பம் - ஈதி. பெறுதீர், முன்னின்பபவமை. போலி, ஒப்பில்போலி

கஉச - டு. உரையீ ராயினும்..... நீக்குவ னுமெனும்

(இ - ள்.). வினாபவன், யான்வினாபனை நும்பேகைமையான் உரையீராயினும் நும்மை வருத்தஞ்செய்யேன்; நீர் போகக்கடவ நெடுநெறிக்கண்ணே நும்மைப்போக்குவென்னுமென்றனென்க.

கஉச - எ. உரைத்தா ருளர்.....பெயரும்

(இ - ள்.). அவள் அங்கவங்கேட்டபொருளை உரைத்தாருளராயின், நும் கூறப்பட்ட பொய்கைமூன்றின் கரைக்கட்செலுத்தி, அவை இவையென்று காட்டி மீளுமென்றனென்க.

ஆங்கு, அசை

கஉஅ - உரு. அருமறை மருங்கின்.....மற்றவை

(இ - ள்) ஒதவும் உணரவுமரிய மறையிடத்தனவாகிய ஐந்தானும் எட்டானும் வருமுறைமைப்பட்ட எழுத்தினையுடைய மந்திரமிரண்டையும் ஒருதன்

¹ அடியிலையப் பாதுசைலமென்று வடநாலார் கூறுதலின், தாள்வரையென்றார்.

² திருக்குமர், உரு. ³ புறநானூறு, 100.

மையாக மனத்தானினைந்து வாக்காற்றுதித்து அவற்றுள் வேண்டியதிரா தொன்று அதனில் விரும்பினீராயாடின, அவற்றின்பயனாயவை, தவங்களைச் செய்தோர்க்கும் காணத்தகும் மரபினைபுடையவல்லவென்றானென்க.

இனி, அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை விரும்பினீராய் ஒன்றினாடின அதன்பயனை நுகர்ந்தநெஞ்சம் பிரிதொன்றினையும் காதுலியாதென்றுமாம். இன்னும் மற்றவை காண்டகுமரபினைவல்லவென்பதற்கு இவையொழிந்ததீர்த்தங்கள் இவைபோலக் கைமேற் காணத்தகும் மரபினைபுடையவல்லவெனினு மமைபும்.

க௩௩ - அ. மற்றவை நினையாது.....துயர் கெடுக்கும்

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை விரும்பீராயின், அவற்றை நினையாதே அம்மலைமீதுரின்றோனுடைய பொலிவுபொருந்திய தாமரை மலர்போலும் தாள்களை நினைமின்கள்; அங்ஙனநினைப்பீராயின், அப்பொழுதே அவனது கருடப்புள்ளொழுதிய கொடித்தண்டு பொருந்திநிற்குநிலையிடத்தைக் காண்பீர்; கண்ட வளவிலே அவன்றிருவடிநிலை நுமமை எடுத்துக்கொண்டு பிற வித்துன்பத்தைக் கெடுக்குமென்றானென்க.

நீயிர் ஆண்டுச்சென்று அதுகாண்பீரென்பான் தோன்றுமென்றான். கெடுக்கும், முற்று.

க௩௪ - க. இன்ப மெய்தி.....ஏகுமின்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அதுகாண்டலிற் பின்னர்ப் பரமபதத்திற்குச்சேர்ந்து மெய்யென்று இன்பமெய்தி மாட்சிமைபொருந்திய மரபினைபுடைய மதுரைக்குச் சென்மின்களென்றானென்க.

க௩௫. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீது

(இ - ள்.) கண்டடாகக் காணத்தகும் பிலத்தின்றன்மை இத்தன்மையாய் பிருக்குமென்றானென்க.

க௩௬ - சக. ஆங்கு.....யானென

(இ - ள்.) அத்தன்மையவாகிய இரண்டு பக்கவழிகளிற் போதீராயின், இடைப்பட்டநெறி செவ்வியநெறி; அதனிடத்து இனிய பொழிஸ்குழந்த ஊரும் ஊர்களை இடையிட்ட பலகாடுங்கடந்தாற் கடத்தற்கரியதோர் மிக்க வழிக்கண் மிக்க துயரைத்தருவதோர் தெய்வமுண்டு; அத்தெய்வந்தோன்றி வழிப்போவாரை இடுக்கண்செய்யாது; செய்வதிராதெனின், நடுக்கஞ்சாலா நயத்தாலே போவார்போக்கைத் தடுக்கும்; அங்ஙனமாகிய அதனைத்தப்பின், அப் பெருவழி போவார்பாவார்க்கும் முகஞ்செய்துகிடக்கும்; ஆதலால் நீயிருஞ்சென் மின்; யானும் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணராள்களைத் கொழுதகையையுடையே னாகலிற் போகுவலென்ன வென்க.

தாங்கும் - தடுக்கும். மடுத்தாடன்கிடக்கும் - இம்மூன்றுவழியும் ஒரு படிப்பட முகஞ்செய்துகிடக்குமெனினுமமையும்.

க௩௭ - சுக. மாமறை யோன்.....கட்டுரை சொல்லும்

(இ - ள்.) அங்கனம் போகுவலென்ற முதமறையோன் வாக்கால் வழியின் திறங்களைக்கேட்ட கவுந்தியடிகள் ஒருபொருள்பொதிந்தவுரையை உரைக்கும்; அஃதியாதெனின்:—

கருஉ - சுசு1. நலம்புரி கொள்கை.....அரும்பதித்தங்கி

(இ - ள்.) நல்லொழுக்கத்தைப்புரிந்த கோட்பாட்டையுடைய மறைவல்ல வனே! தேவர்களினுமவைத்து ஆயுக்கற்பத்தினை மிகவுடைய இரத்திரன்ரேற்று வந்த வியாகரணத்தினை எம்முடைய அருகுகுமரணருளிச்செய்த பரமாகமங்களிற் காண்கின் றிலையோ? அஃதுளதாக, நின் புண்ணியசரவணம்பொருந்துதல் வேண்டா; அஃதன்றி முற்பிறப்பிற்செய்தவற்றை இப்பிறப்பிற் காண்கின் றிலையோ? ஆகலான் நின்பவகாரணி படியவேண்டி; அஃதன்றி வாய்மையும் கொல்லாமையுமென்னும் இரண்டினையும் வழுவாதோம்புவார்க்குக் கடைகூடா திருக்கும்பொருள் யாவதுமில்லை; ஆகலின், நின் இட்டசித்தியெய்துதல் வேண்டா; இவை இங்கனம்பெறுதலின், பிலம்புகவேண்டுமுறைமை எங்கட்கு இல்லையான்; நீ காமுறுவந்ததெய்வத்தைச் சென்று கண்டு அடிபணிதற்குப் போவாயாக; யாங்களும் எங்கட்கு ஏற்ற நெறியே செல்வோமென்று அந்தமறையோனுக்குப் பொருந்துவனவாகிய மொழிகளையுணர்த்திக் குன்றாத ஒழுக்கத்தின்புடைய கோவலனுடனே அற்றைநாள் தங்குதற்கரியதொரு பதியிற்றங்கி யென்க.

நலம்புரிகொள்கை நான்மறையாள, இகழ்ச்சி. கம்பமென்பதனைப் பிராகிருதத்தாற் கம்பமென்றார்; தேவர்களிடையேச்சென்று கம்பிக்குமிந்திரனென்று மாம். மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்; அதில் ஐந்திரவியாகரணம் காணலாம். நூலினையென்னுமுருபு தொக்கது. இந்தப்பிறப்பில்லாதகர்வன முற்பிறப்பிற் புரிந்த வினைப்பயனென்பதுகருத்து.

கருஅ - சு. வாய்மை...பொருள்:—1 “யாமெய்யா.....பிற” எனவும், “கொல்லான் .....தொழும்” எனவும் உட்கொண்டவாறெனக்கொள்க. இனிக் காமுறுதெய்வம் - காமமுறுந்தெய்வம்; எனவே காமக்குரோதாதிகளெல்லாமுடைய தெய்வமென்பது உமாயிற்று; கண்டு - கண்டுவைத்துமென்க.

கருரு - எ(). பின்னையும்.....துறை நிற்ப

(இ - ள்.) முன்னுட்போலப் பின்பும் தங்கி அப்பதியினின்றும் பெயர்ந்து செல்கின்றபின்னுட் கரிய பெரிய கண்ணையுடையாரும் கவுந்தியடிகளும் வழிநடை வருத்தத்தினாலே வழிப்பக்கத்தேயிராநிற்க, முற்கூறிய இடைநெறிக்கிடந்த செலவைக்கொண்ட பக்கநெறியைக் கடந்துபோய் ஒருபொய்கைக்கரை யிற்சென்று நீரையுண்ணவிரும்பிய வேட்கையோடே கோவலன் ஒரு பெரிய துறையிடத்தே நின்றானாகவென்க.

பின்னை - பின்னை. வழிநாள் - மற்றைநாள். வகுந்து-வழி: இடைநெறி - நெறியிடையென்று மாறினுமமையும். இயவு - செலவு. நீர்நடைவேட்கை - நீர்மேல்மிக்கவிருப்பம். இது கூறவே பாலத்தினையின் தன்மைக்கிறப்பு மாயிற்று.

க௭௧ - ௩. காணுற தெய்வம்.....நீருகுத்து

(இ - ள்.) அம்மறையோன்கூறிய ஆரூர்த்தெய்வமாகிய வனதெய்வம் தனது காதன்மிகுதியாற் சென்று கூடக்கருதி மாதவிமேல் நயந்தகாதலால் நம்மேல் இவன் அன்புறுவனென்றெண்ணி அவடோழியாகிய வசந்தமாலையது வழிவைக்கொண்டு வந்து வெளிப்பட்டு ஒருகொடி காற்றால் நடுக்கமுற்றதென்னும்படி அவனுடைய தாளிணைக்கண்ணேவீழ்ந்து பொய்க்கண்ணீரையுகுத்தென்க.

அருங்கண்ணீர் - அன்பின்மையின் உகுத்தமை தோன்ற நின்றது. சென்று தோன்றி வீழ்ந்து உகுத்தென்க.

க௭௨ - ௧. வாச மாலே.....வான்றுய ருற்று

(இ - ள்.) இனி மாதவிக்கற்றாகக் கொண்டுகூறுகின்றவள், வாசத்தையுடைய மாலையிலெழுதிய ஒலைப்பாசுரத்தில் தவறுடையேன்ல்லேன்; நீகூறிய மாற்றங்களிற் சிலதவறுண்டிபோலும்; அதனைன்றே கோவலன் எனக்குக் கொடுமை செய்தானென்று என்முன்னே மாதவி மயங்கிவீழ்ந்து மிக்கதுயரமுற்றென்க.

௧௮0 - ௧௧. மேலோராயினும்.....பணிமொழி யாதென

(இ - ள்.) முனிவரும் கற்றோரும் கல்லாது நன்மைத்தன்மையறிவோரும் இது நெஞ்சையொறுக்கும்பினியென்று உட்கொண்டு முகம்பாராது விட்டு நீங்கப்பட்ட இப்பொதுமகளிருடைய செய்தொழில் கடையானதொழிலென்று சொல்லித் தனது சிவந்த அரிபரந்த வளவியகடையையுடைய கண்களால் வெண்முத்தத்தைச்சொரிந்து விரும்பி, முலைக்குப்பூட்டிய வெள்ளிய நிலா விளங்கும் குளிர்த்த தனிமுத்துவடக்கையுமவெறுத்துப் பூட்டிய தன்கையாற் பரிந்து சிந்தித் துறவாவெண்ணுபுற்றுற்றதனள்; ஆதலான் நீங்கள் மதுரையென்னு முதுராகிய நகரைநோக்கிப்போந்ததனை வழியிலெதிர்ப்பட்டோர் எனக்குரைத்தலானே¹ வாணிகச்சாத்தோடுபோந்து தனிமையால் யான்றுய ருமுத்தேன்; பகுத்தலரிய பண்பையுடையோனே! அதற்கு நீயருளிச்செய்யு மாற்றம் யாதென்றுகேட்பவென்க.

பிறங்கிடுதல் - பின்னிடுதல்; ஆவது முகம்பாராமை. வாழ்க்கை - பொய்த் தொழில். ஏகாரம், தேற்றம். போனம் - போலும்; ¹ “செய்யு னிறுதிப் போலி மொழிவயி, னகார மகார மீரொற்றாகும்” என்பதனாற்கொள்க. மேலோர் - முனிவர். தூலோர் - கற்றோர். பால்வகைதெரிந்தபகுதியோர் - மதிதுட்ப முடையோர்.

௧௯௨ - ௨00. மயக்குந்தெய்வம்.....ஏகென்றேக

(இ - ள்.) இவ்வனம் இயக்கிநடிக்கக்கண்ட கோவலன் மதியை மயக்குவிக்கும் தெய்வம் இவ் வலிய காட்டிலுண்டென்று அம்மறையோன் கூறினானை

¹ வாணிகச்சாத்து - வாணிகஞ்செய்வோர்திரள்; “சாத்தொடு வழங்கு முல்குடைப் பெருவழி” (அலு) எனப்பெரும்பாணாற்றுப்படையிலும், “தாளி னுக்குப் சாத்தி னெழுத்தவே” (கள்ளு) எனச் சிந்தாமணியிலும் கூறியர்.

² தொல்நாப்பியம், மொழிமரபு, கு. ௧௮.

லான் மந்திரத்தால் இந்த ஐவகைப்பட்ட சிலவாகிய ஒதியையுடையானேத் தெய்வமகள் மாணிமகனென்பதறிவேனெனக்கருதி அவன் நாவிற்கு நியமந்திரம் அந்தரிமந்திரமாதலானே, அஞ்சி, பான் இவ்வனத்திறிர்களின்மவியக்கி; நின்மனை விரும்புதலான் மயக்கஞ்செய்யப் புக்கேன; யான்செய்த இப்பிழையை நின்மனைவிகடும் கவுந்தியடிகட்குர் மொழியாது போவாயாகவென்று சொல்லித் தாடும் தன்னிடமே போகவென்க.

தவகுதினும் கழபுச்சிறந்தநாகலின், முறகூற்றினர். ஐவா சாயலும் அறநு முடையாரேறும நவறுகண்ணிழிக் கண்புதின் வெகுண்டி சவிப்பரென்றஞ்சி அவர்க்கு உரையாசொழியென்று இரந்தாளென்க.

௨௦௧ - ௨. தாமரைப பாசடை..... . . . . துயர் தீர்த்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவள்போனபின்பு தாமரைப்பொதியுள் நான் அந்ந விடத்திற குளிர்ந்தநீரைக் கொண்டுசென்று நீர்வேட்கையான்வருத்தமுற மடந்தையது வருத்தத்தைத் தீர்த்தென்க.

௨௦௩ - ௬. மீதுசெல் வெங்கதிர்..... அழுவத்து

(இ - ள்.) எழுகின்றகதிர் வெம்மைசெய்தலைத் தொடங்குதலாலே பாலைத் தன்மைநீங்குகின்ற இக்கானம் இனி வழிச்சேறறகு அரிதென்று கோவலனுட னும் வீணைத் மகரக்குழையையுடைய மாதினுடனும் மாதவத்தாட்டியும் வழி மயக்கத்தையுடைய பாலைநிலப்பரப்பினகண்ணென்க.

தீதியில்கானம் - தீங்காலியனறகானமுமாம்,

௨௦௪ - ௧௬. குரவமும்..... ஆங்கென்.

(இ - ள்.) குறாவும் வெண்கடம்பும கோங்கும் வேங்கையும் தர்மிர் பலை மணந்தபொழிள் தழ்ந்த இருப்பிடத்து அரியவழிகளின் இயங்குவாரங்கைப்பொரு ளாகிய வளமுத விரும்பினலதை மழவளாக்கதவிரும்பாது விற்றொழியே உழவுச்சொழிலாகவடைய மறவர் கூறறதையொத்த வலியோடே விலலைபேந திப் பகைவாழுமையிடத்தேபுக, அவர்க்குவென்றியைக்கொடுத்து அதற்கு வில யாகிய மிக்க ஆண்மைத்தன்மையையுடைய விப்பலியைத் தானபெறுதற்கு வழிபார்த்திருக்கும் நெறநிக்கண்ணையுடையகுமரி, விண்ணோர்பரவும்பரணவ, குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய சுவர்க்கநாட்டையுடையாளாகிய ஐயைகோட்டத் தைச் சென்றடைந்தார் அப்பொழுதேயென்க.

போகி - போக. இனிப் போகவெனத்திரியாது ஏந்திப் போகி வெற்றங் கொடுத்துப் பார்த்திருக்குமென்பதும் பொருள். அதற்கு உழவர்க்கென நான்க னுருபு விரிக்க. முன்பொடுவெற்றங்கொடுத்தென்க. மயங்கதரமுவத்து விளங் கிய இருக்கைக்கட் கோட்டமென்க; அஃது ஏந்திப் போகிக் கொடுத்து இருக்கும் குமரி பாவை நாடி ஆகிய ஐயைகோட்டமென்க. கழிபேரணமைக்கடன் தன்னைத்தானிடம்பலிக்கடன். விழிதுதல் - துதல்விழியென்க.

இஃது, எல்லாவடியும் நேரடியாவருதலின், நீலமண்டிலவாசிரியப்பா.

௧௧.—காடுகாண்காதை முற்றிற்றீ.

பன்னிரண்டாவது வேட்டுவவரி.

கடுங்கதிர் திருகலி னடுங்களு ரெய்தி
 டாறுசெல் * வருத்தத்துச் சீறடி சிவப்ப
 நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்தாந்
 கையை கோட்டத் தெய்யா வொருசிறை
 ௫. வருந்துநோய் தணிய விருந்தன ட்ருப்பால்
 வழங்குவிற் றடக்கை மறக்குடித் தாயத்துப்
 † பழங்கட னுற்ற முழங்குவாய்ச சாலினி
 ‡ தெய்வ முற்று மெய்ம்மயிர் நிறுததுக்
 கையெடுத் தோசசிக் கானவர் வியப்ப
 ௧௦. விடுமுள் வேலி யெயினர்கூட் டெண்ணு
 நடுவூர் மன்றத் தடிபெயர்த் தாடிக்
 கல்லென் பேரூர்க் கணநிரை சிறந்தன
 வல்வி லெயினர் மன்றுபாழ் பட்டன
¹ மறக்குடித் தாயதது வழிவளஞ் சுரவா

க. திருகலின் - முறுகலின்.

ச. எய்யாவொருசிறை - பலரும் அறியாத ஒருபக்கம்.

௫. உப்பால் - மேல்.

சு. வழங்குவிற்றடக்கை - வில்வழங்குதடக்கை; வழங்குவில் - அம்பை
 வழங்கும்வில்லென்றுமாம். தாயம் - உரிமை.

எ. பழங்கடன் - முன்புகொடுத்துப்போதுங்கடன்; அஃது கொடுத்துப்
 போந்தான். சாலினி - தேவராட்டி.

கக. நடுவூர் மன்றம் - ஊர்நடு மன்றம்

கஉ. கல்லென்பேரூர் - கரந்தையரூர்கள்.

கங. நிரைகவர்ந்து வாராதபடியால் எயினர்மன்றுகள் பாழ்பட்டன.

கச. மறக்குடித் தாயமாகிய வழிவளஞ்சுரவாது; வழிவளம் - போவாரை
 அடித்துப்பறித்தல்.

¹ கச - இ. கருத்து; கலி. கக. கஉ - ச.

(பி - ம்) * 'வருத்தஞ்சீறடி' † 'இப்பால்' ‡ 'பழங்கட னுற்ற', 'பழங்கட
 னிறுத்த' § 'தெய்வமுற்றெழுத்து மெய்ம்மையினிறுத்துக்'

கரு. தறக்குடி போலவிந் தடங்கின ரெயினருங்

¹ கலையமர் செல்வி கடனுணி னல்லது

* சிலையமர் வென்றி கொடுப்போ எல்லண்

மட்டுண் வாழ்க்கை † வேண்டுதி ராயிற்

கட்டுண் மாக்கள் கடந்தரு மெனவாங்

உ௦. கிட்டுத் தலையெண்ணு ! மெயின ரல்லது

சுட்டுத் தலைபோகாத் தொல்குடிக் குமரியைச்

² சிறுவெள் ளரவின் குருளைநாண் சுற்றிக்

‡ குறுநெறிக் கூந்த னெடுமுடி கட்டி

யிளைசூழ் படப்பை யிழக்கிய வேனத்து

கரு. அறக்குடி - அறஞ்செய்யுங்குடிகள். அவிந்தடங்குதல் - நிரைகோடும் ஆறலைத்தலுமொழிதல்; இது 'மறக்குடி அறஞ்செய்யக் கெடும்' என்னும் வழக்கு.

கஅ. மட்டுண்வாழ்க்கை - கள்ளுண்டுகளிக்கும்வாழ்க்கை.

கக. கட்டுண்மாக்கள் - களவேகட்டு உணவாகவுண்ணுமாக்கள். கடந்தரு மென்றது சாலினிகுற்று; தாருமென்றது விகாரத்தால் தருமென்பதாயிற்று. ஆங்கு - அவ்விடத்தில்.

இனி, தம் குடியில் ஒருபெண்ணை ஒப்பிக்கிறபடி கூறுகின்றார்:—

உ௦. தலையறுத்திட்டு எண்ணப்படும் எயினரல்லது.

உக. சுட்டுத்தலைபோகா - நோயாற்செடுத்துச் சுட்டுப்போகாத; என்றது மறங்கூறியதாம்.

உ௦ - உக அன்றியும், மாற்றார் தலையைத் தாங்கள் வெட்டியிட்டு எண்ணுமதல்லது பிறராத் கருதலானவிடத்தைப்போகாதவென்றுமாம். அன்றியும், மறத்திற்கு முற்படவிட்டெண்ணுமெயினர், தாங்கொள்ளச்சுட்டினல்லது பிறர் கொள்ளச் சுட்டுமுடிவுபோகாத தொல்குடியிற் குமரியென்றுமாம்.

உஉ. அரவின் குருளைநாணென்றது - பொன்னுற்பண்ணின பாம்பு; ["அராப்போத்து" என்பதுபோல உருவமாறியின்றது.]

உஉ - கூ. சுற்றிக்கட்டி.

உச. இளைசூழ்படப்பை - காவல்கூழ்ந்த கொல்லைத்தோட்டம். இழக்கியபட்ட.

¹ கருத்து: சிலப்பதிகாரம், கக: உக - கூ.

² குறுத்தொகை, ககக.

(பி - ம்.) * 'சிலைரு' † 'வேண்டியராயிற்' ‡ 'எயினர்க்கல்லது' § 'குறுகுதல்'

உரு. வளைவெண் கோடு பறித்து மற்றது
முளைவெண் டிங்க ளென்னச * சாத்தி
மறங்கொள் † வுயப்புலி வாய்பிளந்து பெற்ற
மாலை வெண்பற் றுலிரை பூட்டி
வரியும் புள்ளியு ‡ மயங்கு வான்புறத்

௩௫. துரிவை மேகலை § யுடஇப் பரிவொடு
கருவில் வாங்கிக் || கையகத்துக் கொடுத்துத்
திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றிப்
பாவையுங் கிளியுந் தூவி யஞ்சிறைக்
கானக் கோழியு நீனிற் மஞ்ஞையும

௩௬. பந்துங் கழங்குந் தந்தனா ¶ பரசி
வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் ** சார்தமும
¹ புழுக்கலு ‡ ‡ நோலையும விழுக்குடை மடையும
பூவும் புகையு மேனிய விரையு
மேவ லெயிற்றிய ‡ ‡ ரேந்தினா பின்வர ³

௪௦. வாறெறி பறையுஞ் குறைச சின்னமுங்
கோடுங் குழலும் பீடுகெழு மணியுங்
கணங்கொண்டு துவைபப வணங்கு முன்னிறீஇ

உஅ. மாலை - ஒழுங்கு.

உஎ - அ. நிரைபுலிப்பறாவி - நிரைத்த புலிப்பறாவி.

உக - ௩௦. வானபுறத்துரிவை - தூயபுறத்தினையுடைய புலியுரிவை.

௩௨ திரிதருகோடு - புரிந்தகொம்பு. ௩௩. தூவி - சிறகினமயிர்.

௩௫. பந்துங் கழங்குங்கொண்டு சேவித்து.

³ ௩௬ - ௪௦. (பா) பீடிகையிற சென்று நிலைப்பலிசெய்து.

௪௦. ஆறெறிபறை - வழிபறித்துக்கொட்டும்பறை குறைச்சின்னம் -
குறைகொள்ளுமிடத்து ஊதுஞ்சின்னம்.

௪௨. (பா) அணங்கு மெயநுநிறீஇ - அக்குமரிமேல் அணங்கையேற்றி.

¹ சிலப்பதிகாரம், இ: ௬௮.

³ 'பின்வர' என்றதன்பின், "மலர்ப்பலிப் பீடிகை நிலைப்பலி செய்தாங்கு" என்று
ஓரடி சிலபிரதிகளில் அதிகமாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

³ மிகுதியாகக்காணப்பட்ட ஓரடியின் பொருள் இது; இஃது அடியார்க்குதல்லா
ருரையிற்காணப்படவில்லை.

(பி - டி.) * 'சேர்த்தி' † 'இரும்புலி' ‡ 'மயங்கியவான்' § 'உடுத்தி' || 'கையிற
கொடுத்து' ¶ 'பின்வர' ** 'சாந்தம்' † † 'தொலையும' ‡ ‡ 'ஏந்தினார்குழந்து'

விலைப்பலி யுண்ணு மலர்பலி பீடிகைக்

கலைப்பரி யூர்தியைக் கைதொழு தேத்தி

சூடு. யிணைமலர்ச் சீறடி * யிணைந்தனள் வருந்திக்

கணவனோ டிருந்த மணமலி கூந்தலை

† யிவளோ, கொங்கச் செல்வி குடமலை யாட்டி

தென்றமிழ்ப் பாவை ‡ செய்த தவக்கொழுந்

தொருமா மணியா யுலகிற் கோங்கிய

௫௦. திருமா மணியெனத் தெய்வமுற் றுரைப்பப்

பேதுறவு மொழிந்தனண் மூதறி வாட்டியென்

றரும்பெற்ற கணவன் பெரும்புறத் ‡ தொடுங்கி

விருந்தின் மூர லரும்பின ணிற்ப

மதியின் வெண்டோடு ரூடுஞ் சென்னி

௫௧. துதல்கிழித்து விழித்த விமையா நாட்டததுப்

பவள வாய்ச்சி தவளவா ணகைச்சி

நஞ்சுண்டு கறுத்த கண்டி வெஞ்சினத்

தரவுநாண் பூட்டி || நெடுமலை வளைத்தோ

டுளையெயிற் றுரகக் கச்சடை முலைச்சி

௬௧. வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி

¹ கரியி னுரிவை போர்த்தணங் காகிய

வரியி னுரிவை மேகலை யாட்டி

சக. விலைப்பலி - வெற்றிகொடுத்துண்ணுமபலி. (ப1) மலர்ப்பலிபீடிகை
யென்றது - கோட்டத்தை.

சக - ச. உண்ணுமூர்தி.

பீடிகைக்கு அருகேநிற்கிறகலைப்பரியூர்தியைக் கைதொழுதேத்தி; ஏத்தி -
ஏத்த. கலைப்பரியூர்தியென்றது - தெய்வமேறப்பட்டாளை. கலைப்பரி - பரிக்கலை
யென்க.

சஎ. 'கொங்கச் செல்வி குடமலை யாட்டி' என்றது - மேற்பட்டு இவளைத்
தெய்வமாகக்கொண்டாடுமிடங் கூறினபடியாலே, இவள் துர்க்கையாகவே பிறந்
தாளென்றவாறு.

(எ) சாலினிதானும் (சஉ) அணங்கு மெய்ந்நிறீஇ (சச) ஏத்தப் பின்னும்
(இ1) தெய்வமுற்று.

(சஎ) 'கொங்கச் செல்வி' என்றதுமுதலாக, (இ0) 'திருமாமணி' என்ப
தீருகக் கண்ணகிக்கு நிகழ்வது கூறினான்

¹ இவ்வடி, தக்க. தாழிசை, கூக - உரை, மேற்கோள்.

(பி - ம.) * 'இளைத்தடிவருந்த' † 'இவளோர்' ‡ 'செய்தவக்' § 'ஒதுங்கி'
'தெய்வரை'

சிலம்புங் கழலும் புலம்புஞ் சீறடி
வலம்படு கொற்றத்து வாய்வாட் கொற்றவை
கூடு. யிரண்டுவே றுருனிற் றிரண்டதோ ளவுணன்
றலைமிசை நின்ற தையல் பலர்தொழு
மமரி குமரி கவுரி சமரி

* சூலி நீலி மாலவற் கிளங்கிளை
யையை செய்யவள் வெய்யவாட் டடக்கைப்

எ0. பாய்கலைப் பாவை பைந்தொடிப் பாவை
யாய்கலைப் பாவை † யருங்கலப் பாவை
தமர்தொழ வந்த குமரிக் கோலத்
தமரிளங் குமரியு மருளினள்
வரியுறு செய்கை வாய்ந்ததா லெனவே
உரைப் ‡ பாட்டுமடை.

கூடு. இரண்டிலேயுரு - தலை கடாவானவழிவு. அவுணன் - மகிடாகுரன்.
கூஅ. சூலி - சூலத்தையுடையாள். மாலவற்கிளங்கிளை - மாலின் தங்கை.
எக. ஆய்கலைப் பாவை - கலைக்கியானப்பெண். அருங்கலப் பாவை - இரத்
தினப்பாவை.

எஉ. தமர்தொழ வந்த குமரி - எயினர் தொழவந்த குமரி.

எக. அமரிளங் குமரி - குமரிமாதேவி

(எச) வாய்ந்தென்று கண்டார்கூற (எக) அருளின னென்க.

சாலினி சொல்லி ஒப்பித்துப் பந்துமுதலாயின கொண்டு சிலர் பின்வாரா
நிற்பப் பதைமுதலியன நின்னு துவைப்பப் பிசெய்து அப்பலியிட்ட அப்படி
மத்தாள் தெய்வத்தைத்தொழுதேத்த, அத்தெய்வம் இவண்மேற்பொருந்தி அங்
கிருந்த கண்ணகியைப்புகழ, அதுகண்டு கண்ணகி நாணி மயக்கத்தான்மொழிந்
தாளென்று தன்கணவன்புறத்து ஒழிங்கி நகைத்துநிற்பத் தமர்தொழவந்த
குமரிக்கோலத்தமர்ந்த இளங்குமரியும் கொண்ட வரிக்கோலம் வாய்ந்ததென்று
கண்டார்கொல்ல அருளின னெனக்கூட்டுக

அன்றியும், மதியின் (பா) வெண்கோடுமுதலாயின இப்பொழுது பிரதி
விம்பமானது தனக்கேயாக்கி, ஆய்கலைப்பாவை.....வரியுறுசெய்கைவாய்ந்ததா
லெனத் தமர்தொழவந்த குமரியும் அருளின னென்றுரைப்பாருமுள்.

• பண்டு அருளாக்குமரியும் அருளினுளென்க.

உரைப்பாட்டுமடை - உரைச்செய்யுள் இடையிலே மடுத்தல்

வேறு.

நாக நானு நரந்தை நிரந்தன,
 * ஆவு மாரமு மோங்கின வெங்கணுஞ்
 சேவு மாகுஞ் செறிந்தன கண்ணுதல்
 பாக மாளுடை யாள்பலி முன்றிலே
 செம்பொன் வேங்கை சொரிந்தன சேயிதழ்
 கொம்பர் நல்லில வங்கள் குவிந்தன
 பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புன்கிளர்
 திங்கள் வாழ்சடை யாடிரு முன்றிலே
 மரவம் பாதிரி † புன்னை மணங்கமழ்
 குரவங் கோங்க மலர்ந்தன கொம்பர்மே
 லரவ வண்டின மார்த்துட னியாழ்செயுந்
 திருவ மாற்கிள யாடிரு முன்றிலே

வேறு

¹ கொற்றவை கொண்ட வணிகொண்டு நின்றவிப்
 பொற்றொடி மாதர் தவமென்னை கொல்லோ
 பொற்றொடி மாதர் பிறந்த குடிப்பிறந்த
 விறற்றொழில் வேடர் ‡ குலனே குலனும்
 ஐயை திருவி னணிகொண்டு நின்றவிப்
 பையர வல்கு தவமென்னை கொல்லோ
 பையர வல்குல் பிறந்த குடிப்பிறந்த
 § வெய்வி வெயினர் குலனே குலனும்

“நாகநானு” — நாகம் - சுரபுன்னை. (பா) நானுநரந்தம் - நாரத்து.
 ஆ - ஆச்சா. ஆரம் - சந்தனம்; ஆத்தியுமாம் சே என்பது ஒருமாம்; உழிஞ்
 சிலுமாம்; அழிஞ்சிலுமாம்

“செம்பொன்” — செம்பொன்னை வேங்கை சொரிந்தன. குவிந்தன -
 குவித்தன.

“மரவம்” — மரவம் - கடம்பு; குங்கும மரமுமாம்

“கொற்றவை” — கொற்றவை - ஐயை.

¹ இச்செய்யுள் முதலியமூன்றாம் ஆடுதர்ப்புகழ்தலென்று சில மூலப்பிரதிகளில்
 எழுதப்பட்டுள்ளது.

‘(யி - கி): * ‘பாவும்’ † ‘வேங்கை’ ‡ ‘குலமேகுலமும்’ § ‘வெய்யவெயினர்’

பாய்கலைப், பாவையணிகொண்டு நின்றவீவ்
வாய்தொடி நல்லா டவமென்னை கொல்லோ
வாய்தொடி நல்லாள் பிறந்த குடிப்பிறந்த
வேய்வி லெயினர் குலனே குலனும்

வேறு.

ஆனைத்தோல் போர்த்துப் புலியி னுரியுடுத்துக்
கானத் தெருமைக் கருந்தலைமே னின்றாயால்
வானோர் வணங்க மறைமேன் மறையாகி
ஞானக் கொழுந்தாய் நடுக்கின்றி யேறிப்பாய்
வரிவளைக்கை வாளேந்தி மாமயிடற் செற்றுக்
கரியதிரி கோட்டுக் † கலைமிசைமே னின்றாயா
லரியரன்பு மேலோ ‡ னகமலர்மேன் மன்னும்
விரிகதிரஞ் சோதி விளக்காகி யேறிப்பாய்
சங்கமுஞ் சக்கரமுந் § தாமரைக் கையேந்திச
செங்க ணரிமான் சினவிடைமே னின்றாயாற்
கங்கை முடிக்கணிந்த || கண்ணுதலோன் பாகத்து
மங்கை யுருவாய் ¶ மறையேத்த வேறிப்பாய்

வேறு.

ஆங்குக்,
கொன்றையுந் துவவமுங் குழமத் தொடுத்த
துன்று மலர்ப்பிணைய றேண்மே லிட்டாங்
கசுரர் வாட வமரர்க் காடிய
குமரிக் கோலத்துக் கூத்துள் படுமே

“பாய்கலை”—(பா) ஏவில் - ஏவையுடையவில்.

“ஆனைத்தோல்”—நடுக்கின்றியே நிற்பாய், † இப்பொழுது இங்ஙனே நின்ற
யென்க.

“வரிவளை”—செற்றென்றது, இப்பொழுது மிதித்த சிற்பின்ற நிலையை.
பூமேலோன்—பிரமன். அகமலர் - இதயகமலம்.

“கொன்றை”—கூத்துள்படும் - கூத்தாடுமென்கின்றது.

¹ இக்கவிமுதலிய மூன்றும், முன்னிலப்பரவலாய் 'மூன்றடுக்கி தான்கடிபான்
வத்தனவென்பர், தொல். செய். சூ. ௧௪௯ - ந.

(பி. ம.) * 'பாணத்தோல்' † 'கலைமிசை நின்றாயால்' ‡ 'அகன்மலர்'
§ 'தாமரைக்கமலேனத்தி' || 'கண்ணுதன்' ¶ 'மறைமொற்றவே நிற்பாய்
கொன்றையுமரவமுந்'

முருந்தே ரினாகை காணாயின் னையர்
கரந்தை யலறக் கவர்ந்த வினகிரைகள்
கள்ளிலை யாட்டிநல் வேய்தெரி கானவன்
* புள்வாய்ப்புச் சொன்னகணி முன்றி னிறைந்தன

கயமல ருண்கண்ணை காணாயின் னைய
ரயலு ரலற † வெறிந்த நிரைக
ணயனின் மொழியி னரைமுது தாடி
யெயின ரெயிற்றியர் முன்றி னிறைந்தன
துறைப்பாட்டுமடை.

வேறு.

சுடரொடு திரிதரு முனிவரு மமரரு
மிடர்கெட வருளுநி னிணையடி தொழுதே
மடல்வலி யெயினர்நி னடிதொடு கடனிது
மிடறுகு குருதிகொள் விற்றரு விலையே

அணிமுடி யமரர்த மரசொடு பணிதரு
மணியுரு வினைநின் மலரடி தொழுதேங்
கணகிரை ; பெறுவிற லெயினிடு கடனிது
நிணனுகு குருதிகொ டு ணிகரடு விலையே

“முருந்தேர்”—வேய்தெரி கானவன் - ஒற்றன்.

“கயமலர்”—நயனின்மொழி - நயப்பாடில்லாதமொழி (பா) நரைமுதிர்
தாடியையுடைய எயினர்.

துறைப்பாட்டு - வெட்சித்துறை சொன்னபாட்டு.

“சுடரொடு”—¹ சுடரொடுதிரிதருமுனிவர் - ஆதித்தன்வெப்பம் தணி
தல் காரணமாக அவனுடனே கூடித் திரியுமுனிவர். நின் அடிதொடு கடனிது -
ஞாற்றக்கடனிது. விற்றருவிலை - நீகொடுத்த வெற்றித்தந்த விலை.

“அணிமுடி”—அமரர், எழுவாய்.

¹ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சி, ௧௪.

² “சுடரொடு”, “அணிமுடி”, “தடியொடு”—இவை மூன்றிலுள்ள முடிவிலாய்
வந்த தாழிசைக் கொச்சகவொருபேரென்பர்; தொல், செய், சூ. ௧௪௬, ௩.

³ புறநானூறு ௪௧ - ஆம் செய்யுளானும், அதன் உரையானும் திருமுருகாற்றுப்
படை, ௯௭ - ஆம் அடியானும் அதன் விசேட உரையானுமறிபலாகும்.

(பி - ம்.) * ‘புள்வாய்ப்புட்’ † ‘எறித்ததல்லாக்கள்’ ‡ ‘பெறம்’ § ‘திகர்தடு’
சக

துடியொடு சிதுபறை வயிரொடு துவைசெய
வெடிபட * வருபவ ரெயினர்க ளரையிரு
ளடுபுலி யணையவர் குமரிநி¹ னடிதொடு
படுகட னிதுவுஞ் பலிமுக மடையே

வேறு.

வம்பலர் பல்கி வழியும்¹ வளம்பட
வம்புடை வல்லி லெயின்கட னுண்குவாய்
சங்கரி யந்தரி நீலி சுடாமுடிச
செங்க ணரவு² பிறையுடன் சேர்த்துவாய்
துண்ணென் றுடியொடு துஞ்சு ரெறிதரு
கண்ணி லெயின ரிடுகட னுண்குவாய்
விண்ணே ரமுதுண்டுஞ் சாவ வொருவரு
முண்ணுத நஞ்சண் டிருந்தநுள் செய்குவாய்
³ பொருள்கொண்டு⁴ புண்செயி னல்லதை யார்க்கு
மருளி லெயின ரிடுகட னுண்குவாய்
மருதி னடந்துநின் மாமன்செய் வஞ்ச
அருளுஞ் சகட முதைத்தநுள் செய்குவாய்

வேறு.

|| மறைமுது முதல்வன் பின்னர் மேய
பொறையுயர் பொதியிற் பொருப்பன் பிறாநாட்டுக்
கட்சியுங் கரந்தையும் பாழ்பட
வெட்சி குடுக விறல்வெய் யோனே.

“துடியொடு”—படுகட னிதுவென்றது - துடிமுதலாகிய வாச்சியங்க
ளுடனேசெய்யும் பூசையை. பலிமுக..... மடை - சோறு.

“வம்பலர்”—(பா) உண்குவை - உண்பாயாக.

“பொருள்கொண்டு”—மருதினடந்து-மருதிடைநடந்து. செய்குவாய், விளி.
இத்தாழிசைகள் கொற்றவையைப் பரவுவார் வார்த்தை.

“மறைமுது”—³ மறைமுது முதல்வன் - மாதேவன். இவன்பின்னர் -
அகத்தியனாகிய கடவுள். பொருப்பன் - பாண்டியன்; இவன் வெய்யோன்;
விறல்வெய்யோன் - வெற்றியை விரும்புதலையுடையோன். கட்சி - காடு கரந
தை - அவர் மீட்குந்தொழில்.

¹ பரி. அ: ஔ; கலி. கூச; மணி. கஅ: களக.

² “பொருள்கொண்டு புண்செயி னல்லதையன்போ, டருன்புற மாரிய” கலி. கடு.

³ இஃகருத்தை மறப்பர் தச்சினுர்க்கணியர்; மதுரை. ௪௦ - ௪௨ - உரை.

(பி - ம்.) * ‘வருவெசெயினர்கணையிலர்’ † ‘வளஞ்சுரப்ப’ ‡ ‘பிறையொடு’

§ ‘தொய்செயின்’ || ‘மறந்தெழு சிறப்பின் வாய்வாட் டென்னவன், புறந்தாத்
தொய்பு கழுந்தொடி பிறந்தாட்டு’

க. கடுங்கதிர் திருகலின்—(இ - ள்) அங்ஙனமடைந்தவர் வெங்கதிர் முறுகுதலாலே,

தண்கதிருமுண்டாதலின், வெங்கதிரென்பதுதோன்றக் கடுங்கதிர்ரென்றார்.

க - ரு. நடுங்குரெய்தி.....இருந்தனர்

(இ - ள்.) நறிய பலவகைக்கூந்தலையுடையாள், கடுங்கதிர் அங்ஙனமுறுகுதலின் வெம்மைவிளக்கும் பாலைத்தன்மையையுடைய நெறியைச்செல்லுதலால் நடுங்குதற்குக்காரணமான அருரெய்தி மெய்வருத்தத்தோடே அடிகள் கொப்புளங்கோடலின் வல்லாநடையோடும் பலகாலுயிர்த்தலின், மேற்செல்லாநாய் நோயதனிய அவ்விடத்துளதாகிய முற்கூறிய ஐயை கோட்டத்துப் பலரும்புகுந்தறியாததோர் பக்கத்தே புக்கிருந்தார்களாகவென்க.

ரு. உப்பால்—(இ - ள்.) மேலே,

சு - ஏ. வழங்குவிறடக்கை.....சாலினி

(இ - ள்.) அம்பைவழங்கும் வில்லைக் கையிலேயுடைய மறவர்குடியிற் பிறந்த உரிமையையுடைய சாலினியானவள்,

பழங்கடன் - முன்புநேர்ந்தகடன். முழங்குவாய் - கொக்கரிப்பையுடைய வாய். சாலினி - தேவராட்டி.

அ - கக. தெய்வமுற்று... அடிபெயர்த்தாடி

(இ - ள்.) அச்சாலினி, தனதுநடுவாகிய மன்றின்கண்ணே தான் தெய்வத்தன்மையுற்று மெய்மயிர்சிலிர்த்து மூரிரிமிர்த்த கைகளை ஒற்றையும் இரட்டையுமாக்கி அவநயத்தோடேகூட்டித் தாளத்திற்கு ஒப்ப அடிபெயர்த்துக் கானவர்விடப் பூடியென்க.

கட்டுண்ணுமெயினாரர்; வேலியையுடைய ஊர்.

கஉ - ரு. கல்லென் பேரூர்... மன்றுபாழ் பட்டன

அங்ஙனம் ஆடியவன் கூறுவான் :—

(இ - ள்.) முன்புசொல்லிய துங்கடன்கொடாமையின், வலியவில்லை யுடைய எயினர்மன்றுகள் இன்று பாழ்பட்டன; பகைவருடைய ஊர்களில் திரண்டநிறைகள் மிக்கன.

கல் - அணுகரணம். சிறத்தல் மிகுதி. பட்டது பாடமாயின், ஒருமை பன்மைமயக்கமென்க.

கச - ரு. மறக்குடித் தாயத்து.....எயினரும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவட்டுக் கடன்கொடாமையின், இம்மறக்குடியில் தாயம்பற்றிவருகின்ற எயினரும் தமக்கு முறைமையாகிவருகின்ற ஆறெறி குறை ஆகோள் முதலியவற்றால்விளையும் வளங்குன்றி அறக்குடிகளைப்போலச் சிணங்குதறந்த செருக்கு அடங்கிவிட்டார்கள்;

இது முன்னிடைப்புறமொழி.

௧௬ - எ. கலையமர் செல்வி.....கொடுப்போ ளல்லள்

(இ - ள்) கலையாகிய ஊர்தியைப்பொருந்திய செல்வி தான்கொடுத்த வென்றிக்கு விலையாகிய உயிர்ப்பலியை உண்ணக்கொடுப்பினஸ்து நஞ் சிலைக்குப்பொருந்திய வென்றியைக் கொடுப்பாளொருத்தியல்லள் ;

௧௮ - கூ. மட்டுண் வாழ்க்கை .....தரு மெனவாங்கு

(இ - ள்.) களவுகண்டுண்ணும் ஊணையுடையமாக்கள், நஞ்சுற்றத்தி னுள்ளார் மதுவுண்டுசெருக்கும் இவ்வாழ்க்கையை நீர் விரும்புவீராயின், செல் விக்குநேர்ந்தகடனைக் கடிதிற் கொடுமின்களென்று சாலினி சொல்லவென்க.

தாருமென்றது தருமென விகாரமாகிக் கொடுமென்பதாயிற்று.

ஆங்கு, அசை

௨௦ - உக. இட்டுத் தலை.....குமரியை

(இ - ள்.) தாஞ்சுட்டிய பகைஞர்தலையைத் தாமேயறுத்திட்டு எண்ணும தல்லது பகைஞர் சுட்டியெண்ணுதல் அவரிடத்து முடிவுபோகாமைக்குக் காரண மாகிய எயினர் தொல்குழக் குமரியையென்க.

இனித் தலைகள் அரிந்து வைக்கவைக்கப் பிறர் எண்ணப்படுமதல்லது ஈமத திற்சுடப்பட்டு அவம்போகாக்குடியெனுமாம். இன்னும் அரசன்சுட்டியமாற் றரசா தலையைப் பிறரிடத்துப்போகவிடாவென்றுமாம். சுட்டு - குறிப்புமாம்.

௨௨ - கூ. சிறுவெள் ளரவின் குருளை.....என்னச சாத்தி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கேட்டவெயினர், தமது குழப்பிறந்த குமரியுடைய குறிதாக நெறித்தகூந்தலைச் சடையாகக்கட்டி அம்முடியிலே சிறிய வெள்ளிய அரவினது குருளையாகப் பொன்னாணினை வளையக்கிடத்திக் காவற்காடுகுழந்த தோட்டப்பயிரையழித்த எனத்தினது கோட்டைப்பறித்து அதனை இளைய வெள்ளிய பிறையென்னும்படிசாத்தி,

வெள்ளரவென்றார், சாதிபற்றி குருளையென்றார், அச்சடையிற்பிறந்தமை தோன்ற. சடைமுடி பாம்பாற்கட்டிதலான், நாண் பாம்பாயிற்றென்றுமாம். இளை - கட்டுவேலியுமாம்.

௨௪ - கூ. மறங்கொள் வயப்புலி.....மேகலை யுடஇ

(இ-ள்.) கடுங்கணைமையையுடைய வலியுலியை வாயைக்கிழித்து உதிர்த்த பல்லொழுங்கை வெள்ளிய நிரைத்தாலியாகக் கட்டி, அதனது வரியும்புள்ளியும் தம்முள் மயங்குதலையுடைய உரிவையை மேலே மேகலையாகவுடுத்தி,

வான் - பெருமை. புலி ஆக்கொள்ளுமுயற்சியான் வாயங்கூர்ந்துவருதலின், 'வாய்பினர்' தென்றார்.

௩௦ - கூ. பரிவொடு.....கொடுத்து

(இ-ள்.) வயிரவில்லை வருத்தத்தோடுவளைத்து அவன் கையகத்துக்கொடுத்து, பரிவு - அனபுமாத்

௩௨. திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றி—(இ - ள்.) முறுக்குண்ட கோட்டையுடைய கலையின்மீதேயிருத்தி,

ஊறிற்றிரிதருமென் றுமாம்.

௩௩ - ௫. பாவையுங் கிளியும்.....தந்தனர் பரசி
(இ - ள்.) பாவைமுதலியவற்றைக்கொண்டு சேவித்துத் துதித்தனராய்,
பாவை - மதனப்பாவைமுதலியன. தாவி - சூட்டு. கீனிமம் - நீலநிறம்.

௩௪ - ௬. வண்ணமுஞ் சுண்ணமும்.....ஏந்தினர் பின்வர
(இ - ள்.) வண்ணமுதல் விரையீரூயவற்றை ஏவல்செய்யுமெயிற்றியர் ஏந்தினராய்ப் பின்செல்ல,

வண்ணம் - தோள் முலைகளின் எழுதும்வண்ணம். புழுக்கல் - அவரை தவரைமுதலியன. நோலை - எட்க்கி. விழுக்குடைமடை - நிணச்சோறு.

௪௦ - ௪௨. ஆடுறறி பறையும்.....அணங்குமுன் னிறீஇ
(இ - ள்.) வழிபறிக்குங்காற் கொட்டும் பறையும் சூறைகொள்ளுங்கால் ஊதுஞ்சின்னமும் துத்தரிக்கொம்பும் குழிக்குழலும் ஏறிமணியுமாகியவிலை தம்மிற்கூடியொலிப இவ்வனைததையும் அணங்கின் முன்னே நிறுத்தவென்க.

நிறீஇ - நிறுத்த.

௪௩ - ௪. விலைப்பலி யுண்ணும்.....கைதொழு தேத்தி
(இ - ள்.) தான்கொடுத்த வெனறிக்கு விலையாகிய உயிர்ப்பலியையுண்ணும் விரிந்த பலிபீடத்தை முநதுறத்தொழுது பின்னர்ச் செலவையுடைய கலையாகிய ஊர்தியையுடையானைக் கையாற்றொழுதேத்தியென்க.

மலர்தல் - விரிதல்.

௪௫ - ௫௦. இணைமலர்ச் சீறடி... ..தெய்வமுற் றுரைப்ப
(இ - ள்.) இணையான மலர்போலும் சிறிய அடிகளுந்தன்னளாய வருந்தி அவ்வருத்தூற்றீரக் கணவனுடனேயிருந்த கண்ணகியைநோக்கி, இங்கிருக்கின்ற விவள் கொங்கநாட்டினையாளும் செல்வி; குடநாட்டினையாளஞ்செல்வி; தென் றமிழ்நாட்டினையாளும்பாவை; இவ்வனமாதற்கு முற்பவத்திற்செய்த தவத்தின் கண்முனைத்த கொழுந்துபோல்வாள்; இவ்வலகிறகு முழுமானிக்கம்போன்று உயர்ச்சிபெற்ற பெண்ணுருக்கொண்டதோர் திருமணியெனச் சாலினி தன்னெய் வத்தன்மையான் இவ்வனம் இவளை மிகுத்துரைப்பவென்க.

கண்ணகி அன்னளாதலை, 'கொங்கிளங் கோசர்' என்றதுமுதலியவற்றா னறிக.

௫௧ - ௩. பேதுறவு மொழிந்தனள்.....அரும்பின ணிற்ப
(இ - ள்.) இவ்வனம் சாலிபுகழ்ந்துகூறிய அதனைப் பொருதகண்ணகி இம்முதறிவாட்டி தெய்வமயக்கத்தாற் கூறினானெனக்கருதி நாணினால் தன்

கண்டவனது புறத்தே மறைந்து அவளறிவினமையையிகழ்ந்த புதிய சிறுவனகையோடு நிற்பவென்க.

ருச - ரு. மதியின்வெண் டோடு .....இமையா நாட்டி

(இ - ள்.) மதியாகிய வெள்ளிய இதழைச்சூழும் சென்னியையும், ததிறந்துவிழ்த்த இமையாதநாட்டத்தினையுமுடைய.

ருச - ஏ. பவள வாய்ச்சி.....கறுத்த கண்டி

(இ - ள்.) பவளம்போற்சிவந்த வாயினையும் வெள்ளிய நகையினையும் கரிய கண்டத்தினையுமுடையாள்,

ருஎ - அ. வெஞ்சினத்து.....மலை வளைத்தோள்

(இ - ள்.) கடிய சினத்தையுடைய வாசுகியை நானாகப்பூட்டி மேருவரையை வில்லாகவளைத்தோள்,

இவள் கிரியாசத்தியானமையிற் கூறினார்.

ருக. துளையெயிற் றுரகக் கச்சுடை முலைச்சி—(இ - ள்.) நஞ்சு ணறும் துளையெயிற்றையுடைய பாப்புக்கச்சாற்பிணித்த முலையையுடையாள்,

சுடு. வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி—(இ - ள்.) வளையணிந்த கையாலே சூலத்தையேந்தினாள்,

சுக - உ. கரியி னுரிவை.....மேகலை யாட்டி

(இ - ள்.) சிங்கத்தையுரித்து அதன்றோலை மேகலையாகவுடுத்துக் கரியையுரித்து அதன்றோலை¹ ஏகாசமாகவிட்டோள்,

அணங்காகிய அரி கரியினுரிவையை உடுத்துப் போர்த்தோளென்க. அணங்கு வருத்தமுமாம்.

சுக - ச. சிலம்புங் கழலும்.....கொற்றவை

(இ - ள்.) இடப்புறத்துச் சிலம்பும் வலப்புறத்து-வீரக்கழலுமொலிக்கும் சிறிய அடிகளையுடைய மேலானவெற்றியையுடைய வாட்டொழில் வாய்ப்புப் பெற்ற கொற்றவை,

சுக - சு. இரண்டுவே றுருவின்.....தையல்

(இ - ள்.) உடலுக்குத்தலேவேருன வடிவினையும் திரண்டதாளினையுமுடைய² விக்ரமாசுரன் றலையைத்துணித்து அதன்மீதே நின்ற தையல்,

சுக - அ. பலர்தொழும்.....இளங்கிளை

(இ - ள்.) தேவரும் முனிவரும்வணங்கப்பெறும் அலங்கரித்தவில்லாதோள், அழியாதோள், கொளநிறத்தையுடையோள், சமராவல்லாள், சூலத்தையுடையோள், நீலநிறத்தையுடையோள், மாலானவனுக்குத் தங்கையாயுள்ளாள்,

கிளை - கிளியையொப்பாளெனவுமாம்.

¹ ஏகாசம் - உத்தரீயம்.

² 'மேதிச்சென்னி வீக்காமன்' திருவாதவூரர், திருவம்பல, ௧௧.

௬௧ - எக. ஐயை செய்யவள் ..... அருங்கலப் பாவை

(இ - ள்.) வெயய மழுவானைக் கையிலேயுடைய சயமகள், திருமகள், பாயும் கலையையுடையபாவை, ஆயும் கலையையுடையபாவை, அழகிய தொடியையும் கலங்கையுடைய பாவைபோல்வாள்,

௭௨ - ச. தமர்தொழுவந்த... .....வாய்ந்ததா லெனவே

(இ - ள்.) மாலும் ஆயனும் தொழத்தோன்றிய கண்ணிக்கோலத்தினையுடையாளாய்ப் பொருந்திய அக்குமரியும் இச்சாலினிகொண்டகோலம்வாயப்படுதத் தென்றருளினுனென்க.

சாலினி உற்று நிறுத்து ஒச்சி வியப்ப ஆடி, பட்டன; சிறந்தன; அடங்கினர்; ஆதலிற் கடனுணின்லலது கொடுப்போளஸ்லன்; கடனருருமென, குமரியைக்கட்டிச் சுற்றிச் சாத்திப் பூட்டி உடலுக் கொடுத்து ஏறறிப் பரசிப் பின்வரத் துவைப்ப நிறுத்த, தானேத்திப் பின்னர்க் கூந்தலை, செல்வி, ஆட்டி, பாவை, கொழுந்து, மணியெனத் தெயவமுறமுரைப்ப, கண்ணை ஒடுங்கி நிற்ப், சென்னியையும் நாட்டத்தையுமுடைய வாயச்சி, நகைச்சி, கண்டி, வளைத்தோள், முலைச்சி, ஏந்தி, உடுத்துப் போர்த்தோள், கொற்றவை, தையலாகிய குமரியும் அருளினனென வினைமுடிக்க

உரைப்பாட்டிமடை - உரைப்பாட்டை நடுவேமடுத்தல்.

நாக நாறு.....பலி முன்றிலே

(இ - ள்.) கண்ணுதலுடைய பாகத்தை ஆளுதலுடையாளுடைய பலிகொள்ளுமுன்றிலில் எவ்விடத்தும் மணநாறும் சுரபுன்னையும் நரநதையும் நிரல்படப் பூத்தன; ஆச்சாவும் சந்தமும் உயர்ந்துபூத்தன; சேமரமும் மாமரமும் செறிந்து பூத்தனவென்க.

செம்பொன் வேங்கை .. ..திரு முன்றிலே

(இ - ள்.) பிறை நீங்காதுவாரும் சடைமுடியினையுடையாளுடைய திருமுன்றிலில், வேங்கைகள் செம்பொன்னைப்பூத்துச் சொரிந்தன; நல்லிலவங்களின் கொம்புகள் செவ்விதழைப்பூத்துச் சொரிந்துகுவித்தன; புன்கு பொங்காகிய வெள்ளியபொரிகளைச் சிந்தினவென்க.

குவித்தன, விகாரம். பொங்கர் - கொம்புமாம்; பொதுளலுமாம்.

மரவம் பாதிரி.....திரு முன்றிலே

(இ - ள்.) திருமாதரு இளையானது திருமுன்றிலில், மணங்கமழும் வெண்கடம்பும் பாதிரியும் புன்னையும் குராவும் கோங்கமுமாகியவிவை மலர்ந்தன; இக்கொம்பரின் மீதே வண்டினம் தேனினத்தோடே யாழினதரவம்போஸ்ப்பாடுமென்க.

அ, இடைச்சொல். இவைமூன்றும் முன்றிற்சிறப்பு.

கொற்றவை கொண்ட.....குலனே குலனும்.

(இ - ள்.) இறைவி அணியாகக்கொண்டனவற்றைக் கொண்டுநின்ற இச்சாலினி முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல்லோ, இவள்பிறந்த குடியின்கட்பிறந்த விற்பெழுநிலைவல்ல மறவர்குலமே குலமென்பதூஉமென்க.

ஐயை திருவின்.....குலனே குலனும்

(இ - ள்.) இந்த ஐயையுடைய அழகிய கோலத்தைக் கொண்டுநின்ற இவ்வரவின்படம்போலும் அல்குலையுடையான் முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல்லோ, இவள்பிறந்த குடியின்கட்பிறந்த அம்பைச்செலுத்தும் வில்லையுடைய எயினர் குலமே குலமென்பதூஉமென்க.

திரு - அழகு.

பாய்கலைப் பாவை.....குலனே குலனும்

(இ - ள்.) கலைப்பாவையின் கோலத்தைக் கொண்டுநின்ற அழகியதொடியையுடைய இச்சாலினி முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல்லோ, இவள்பிறந்த குடியின்கட்பிறந்த முங்கிள்வில்லையுடைய எயினர்குலனே குலமென்பதூஉமென்க.

இவைமூன்றும், ¹ “வாடா வள்ளி வயவ லோத்திய” என்பதனை, வள்ளிக் கூத்து; என்னை? ² “மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக், கண்ட முருகனுங் கண்களித்தான்—பண்டே, குமரகள் வள்ளிதன் கோலங்கொண்டாடப், பிறமக னோற்றாள் பெரிது” எனவரும்.

ஆனைத்தோல் போர்த்து.....நடுக்கின்றியேநிற்பாய்

(இ - ள்.) தேவர்கள்வணங்க நான்மறைக்கும் மறைப்பொருளாய்த் தன்னை வழிபடுவோர் ஞானத்தின்கண் எழுங்கொழுந்தாயச் சலிப்பின்றிநிற்கின்றநீ புலத்தோலையுடுத்தி யானைத்தோலைப்போர்த்துக் கானத்தின்மீதே எருமையின் பசுந்தலைமேல் நின்றாய்; இஃது என்னமாயந்தானென்க.

கானவெருமையெனினுமமையும் எருமை, சாதிப்பெயர்

வரிவளைக்கை வாளேந்தி.....விளக்காகி யேநிற்பாய்

(இ - ள்.) அரியும் அரனும் அயனுமாகிய இவர்களிடையகமலத்தே நிலைபெற நின்றவிளங்கும் விரிந்த கதிர்க்கையுடைய விளக்காகிநிற்கின்றநீ வளையணிந்த கையாலே வாளையேந்திப் பெரிய மயிதாசுரனைச்செற்றுக்கரிய முறுக்குண்ட கொம்பையுடைய கலையின்மீதே நிலைபெற்றாய்; ஆகையால் இஃது என்னமாய்மோவென்க.

சங்கமுஞ் சக்கரமும்.....மறையேத்த வேநிற்பாய்

(இ - ள்.) கங்கையைச் சடைமுடியின்மீதணிந்த இறைவனது இடப்பக் கத்திற்குரிய இறைவிகொண்டவுருவாய் மறைகள்போற்ற அவற்றிற்குந்தோன் றூமல் நிற்கின்றநீ சங்குசக்கரங்களைக் கையிலேந்திச் சிவந்தகண்ணையுடைய

¹ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. ௫.

² “ ” “ ” “ ” த. மேற்.

அரிமானாகிய சினவீடையின்மீதேறின்றாய்; ஆகையால், இஃது என்னமாயமோ
 வென்க.

இவைமூன் தும் ழன்னைப்பாவல்.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அவ்விடத்து,

கொன்றையுந் துளவமும்.....சூத்துள் படுமே

(இ - ள்.) கொன்றைமலரையும் துளபத்தையும் கலந்துதொடுத்த மலர் செறிந்த மாலையை உத்தரீயமாகவிட்டு அசுரர் போரின் கண்ணேவாழிம்படி அம் ரர்போரின் கண் ஆடிய கூத்து ஆடுதற்கு ஈண்டு உள்படுமென்க.

இது வென்றிக் கூத்து.

ஆய் பொன்னரிசுசிலம்பும்..... . ...மலர்மாரிகாட்டும்போலும்

(இ - ள்.) அழகிய பொனறையெய்த அரிபொருந்தியசிலம்பும் சூடகமும் மேகலையும் ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப வஞ்சித்துப்பொரும் போரைவல்ல வாளவுணர் போர் சாயும்படி நங்கை மரக்காண்மேனின்னு வாட்கூத்தை ஆடாநிற்கும்; அந்நன மாடுமியிட்டு வாநோர் இழுளுடைய கர்யாமலர்போலுமேனியை ஏத்துகையாற் பொழியும் மலர்மழையை அக்கூத்துக் காட்டாநிராதனக.

இது கூத்துப்பேதல்.

உங்குடைச சீனார்.....காட்டும் போலும்

(இ - ள்.) மாற்றார்க்கு உட்குதலைக்கொடுக்கும் சீறாரிடத்துத் தனக்கிணையில்லாதவீரன் நிரைகொள்ளத் தலைப்பட்டவிடத்து அவற்குப் போர்ப்பூவாகிய வெட்சி மலரைச் சூட்டுதற்கு வெள்ளிய வாளுழத்தியும் வேண்டும்; அந்நன்ம அவளும் உடன் செல்லக்கருதியவழிப் பகைவார்க்குமுற்ற காட்டிடத்துள்ள காரியென்னும்புள் தனது கடியகுரலாலே அவர்க்குவருங்கேட்டினை முன்னறிவித்து நிற்குமன்றோவென்க.

வாளுமுகி - கொற்றவை. இது கொற்றவைவீலை. அஃதாவது ¹ “ஆளி மணிக்கொழுப் பைங்கிளிப் பாயகலைக், கூளி மலிபடைக் கொற்றவை - மீளி, யரண்முருங்க வாடோள் கருதி னடையார், முரண்முருங்கத் தான்முன் துறும்” எனவரும். இது வெட்சி.

கள்விலை யாட்டி.....செல்லும் போலும்

(இ - எ.) கள்விற்குமவன் இவன பழங்கடன்கொடாமையிற் பின் கட்
கொடாது மறுப்ப, அதுபொருதவீரன் அநிலையே வில்லைக்கையிலேந்திப் புண்
ணிமித்தமும் தன்கருத்திற்கேற்பச்சேறலிற் பணகவாநிரைகொள்ளுதலைக்கருதிப்
போருதலைச்செய்யும்; அங்ஙனம் போங்கால் தான்கைக்கொண்ட ஆளிக்கொடி
பையுயர்த்திக் கொற்றவையும் வில்லின்முன்னே செல்லுமன்றோவேன்க.

என்பது, “அருது நிலைச்சாடி யாடுறு தேறன், மருஅன் மழைத்தடங்
கண்ணி - பொறுஅன், கடுங்கன் மறவன் கழல்புனைந்தான் காலே, நெடுங்கடைய
நேரார் கிரை” எனவரும். இது தன்னுறுதொழில். இதுவும் கொற்றவை

¹ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், உ௦.

நிலைப்பாற்படும்; என்னை? ¹ “மறங்கடைக் கூட்டிய அடிநிலை சிறந்த, கொற்றவை நிலையு மத்தினைப் புறனே” என்பதனானேன்க. இது வேட்சிப்புறநடை.

இளமாவெயிற்றி.....முன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) சீமத்தையுடைய இளையவேட்டுவாமகனே! முன்னுளில் நின் ஐயன் மார் கவர்த்துகொணர்ந்து, நல்ல ஆனிரைகள், ² வேல்வடிக்குங்கொல்லனும் அடி கொட்டிம்புலையனும் பாடவும் புணர்க்கவும் அடைக்கவும்வல்ல யாழ்ப்பாணரும் என்னுமிவரது முன்றிலின்கணிறைந்தன; நீ இவற்றைக் காண்பாயாகவென்க.

முருந்தேரிளநகை.....கணிமுன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) முருந்துபோலும் முற்றநகையையுடையாய்! நின் ஐயன்மார் முன்னுட் கரந்தையாரலமும்படி கைக்கொண்டிவந்த இனநிரைகள், கள்விற்குமவரும் நல்ல வேய்த்தொழிலை ஆராயுமவனும் புண்ணிமித்தங்குறுமவனும் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கள் முன்றிலின்கணிறைந்தன; நீ இவற்றைக் காணயென்க.

கயமலருண் கண்ணாய்.....முன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) பெரிய மலர்போலும் கண்ணையுடையாய்! நின் ஐயன்மார் அயலவரார் அலமும்படி தலைநாளிற் கைக்கொண்டுபோந்த நல்ல ஆனிரைகள், நயமில்லாதமொழியையும் நரைத்து நீண்டதாடியையுமுடைய எயினரும் அங்கனமூத்த எயிற்றியருமாகிய இவர்கள் முன்றிலின்கண் நிறைந்தன; இவற்றைக் காணயென்க.

இவைமூன்றும் ³ கோடையென்னுந்துறை. கண்டார்கூற்று.

துறைப்பாட்டுமடை - துறைப்பாட்டுக்களை நடுவேமடுத்தல்.

சுடரொடு திருதரும்.....விலையே

(இ - ள்.) கதிரவனுடையவெம்மை உயிர்களை வருத்தாமல் அதனைத்தாங்கி அவனுடனே சுழன்றுதிர்தருதலைச்செய்யும் தெய்வவிருடிகளும் தேவர்களும் ஆகிய இவர்கள் இடர்கெடும்படி அருள்செய்யும் நினதடியினையைத் தொழுதேம்; கொலையையும் வலியையுமுடைய எயினர்பெறும் வெற்றிக்கு விலையாக நின்னடியைத்தொட்டுச் சூளுற்ற கடனாகிய மிடற்றினின் றுமியும் குருதியாகியவிதனைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

அணிமுடிய மமர்த்தம்.....அடுவிலையே

(இ - ள்.) அழகிய முடியையுடைய அமரர் தம்மரசுளேடுவந்து பணி தலைச்செய்யும் நீலமணிபோலும் உருவியையுடையாய்! நின் மலரடியைத்தொழுதேம்; நிரைத்திரைப்பெறும் விறையுடைய எயினர்கள் பகையைமடுத்தற்குக் காரணமான விலையாக இடுங்கடனாகிய நினத்தோடிகலந்து உகாநின்ற குருதிப் பலியாகிய இதனைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

துடியொடு சிறுபறை.....பலிமுக மடையே

(இ - ள்.) துடியுடனே சிறுபறையும் கொம்பும் வெடித்தலுண்டாகமுழங்க அரையிருளில் எயினர் இருப்பிடத்தினின்றவருகின்றவர் கொல்லும்புலியனை

¹ தொல்காப்பியம், புறத்தினியியல், கு. ௪.

² “வேல்வடித்துக்கொடுத்தல் கொல்லற்குக்கடனே” புறநா. ௧௧௨.

³ கோடையென்னுந்துறையாவது: - தாம் கொண்டதிரையை இரவலர்க்கு வரைபாதுகொடுத்து மனமகிழ்தல்.

யவர் முன்னாளில் நின்னடியைத்தொட்டிச் சூளுற்ற கடனாகிய மிடற்றினின்
முஞ்சாரிகின்ற குருதியாகியபலியைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

இவைமூன்றும் அவிப்பலி; துருகிப்பலியென்பாருமுளர்; என்னை? “நச்
சிலைவேற் காளைக்கு நாளையே கொற்றவை, கைச்சிலையு நல்கும்பாற் காணேங்
கொள்—மிச்சில்கூர், வாளின்வாயத் தீண்டாத வார்குருதி மெய்சாய்ப்பத்,
தாளின்வாய வீழ்த்தான் மலை” என வருமாதலின்.

வம்பலர் பல்கி.....பிறையுடன் சேர்த்துவாய்

(இ - ள்) சங்கரி, அந்தரி, நீலி, சடையாகிய முடிமீதே பாம்பைப் பிறை
யோடேமுடித்தோய்! வழிப்போவார்மிக்கு அவரை நலிந்துகொள்ளும் பொரு
ளாகியவளம் வழிதோறுமுண்டாவதாக; அதற்கு விலையாக இப்பலிக்கடனை
உண்பாயாவென்க.

துண்ணென் றுடியொடு..... இருந்தருள் செய்குவாய்

(இ - ள்.) தேவர்கள் அமுதத்தையுண்டும் சாவ ஒருவருமுண்ணாத நஞ்சை
புண்டும் சாவாதிருந்தருள்கின்ற நீ கேட்டார் துட்கென்றிடத் துட்கொட்டி
தலோடே பகைவர்துஞ்சுதலுற்றபொழுதில் ஊர்க்கொலைசெய்யும் கண்ணோட்ட
மில்லாதமறவர் நினக்கிடும் கடனாகிய இதனை உண்பாயாகவென்க.

பொருள்கொண்டு.....செய்குவாய்

(இ - ள்.) நின்மான்செய்த வஞ்சமாகிய முருதினமீதேநடந்து அதனைச்
சாய்த்து உருளுதலையுடைய சகடத்தையும் உதைத்தலைச்செய்யுநீ வழிப்போ
வார்பொருள்கொண்டு அவர்க்குப் புண்ணைக்கொடுப்பினல்லது அவர்மாட்டி
அருளுதல் சிந்தியுமில்லாத எயினரிடும் கடனாகிய இதனை உண்பாயாகவென்க.

இவைமூன்றும் பலிக்கோடை.

மறைமுது முதல்வன்.....விறல்வெய் யோனே.

(இ - ள்.) முதியமறையையுண்டாக்கிய பிரமன்பின்னோனாகிய குறுமுனி
பொருந்திய சந்தனம் அகிலமுதலிய மாங்களாற சுமைமிக்குயர்ந்த பொதியிற்
பொருப்பனாகிய வெற்றியைவிரும்பும்பாண்டியன் பனகவருடைய முனையிடமும்
அவரமீட்குந்தொழிலும் பாழ்படும்படி வெட்சியைச் சூடுவானாக வென்க.

“துறை”என முற்கூறியவதனால், கொற்றவைக்குப் பரவுக்கடம்பூண்டலும்
கொள்ளப்படும்; என்னை? “வந்த நிரையி னிருப்பு மணியுட, நெந்தலை நின்
மலை யாந்தருது—முந்தநீ, மற்றவை பெற்று வயவேந்தன் கோலோங்கக், கொற்
றவை கொற்றங் கொடு.”

இது, கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

இது, பஃறுழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

கஉ.—வேட்டுவவரி முற்றிற்று.

¹ இதனை ௧௧௦-ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

² பெரும்பொருள் விளக்கம்; இது புறத்திரட்டிற்குண்பது.

பதின்மூன்றாவது

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு
புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்திக்
கடுங்கதிர் வேனிலிக் காரிகை பொருஅள்
படிந்தில சிறடி பரல்வெங் கானத்துக்

௫. கோள்வ லுளியமுங் * கொடும்புற் றகழா
¹ வாள்வரி வேங்கையு மான்கண மறலா
வரவுஞ் சூந மிரைதேர் முதலையு

முருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் ற மென்னவர் காக்கு நாடென

௧௦. வெங்கணும் போகிய விசையோ பெரிதே
பகலொளி தன்னினும் பல்லுயி ரோம்பு
நிலவொளி ; விளக்கி னீளிடை மருங்கி
னிரவிடைக் கழிதற் கேத மில்லெனக்

சூரவரு நோந்த ி கொள்கையி னமர்ந்து

௧௫. கொடுங்கோல் வேந்தன் குடிகள் போலப்
படுங்கதி ரமையம் பார்த்திருந் தோர்க்குப்
பன்மீன் றுணையொடு பாற்கதிர் பரப்பித்
தென்னவன் குலமுதற் செல்வன் றேன்றித்
தாரகைக் கோவையுஞ் சந்தின் குழம்புஞ்

௫. உளியம் - கரடி. ௧௨. நீளிடை - காடு.

௧௪. சூரவர் - கவுந்தியடிகள்.

௧௬. படுங்கதிரமையம் பார்த்திருந்தாராக.

௧௭. தாரகைக்கோவை - தாரகைபோலுங்கோவை; என்றது ஏகாவலி
வடம்.

¹ "உருமு முரகு தாவுத் தப்பா, காட்டு மாவு முறுகண் செய்யா" பெரும்
பாண். ௪௨ - ௩.

(பி-ம்.) * 'கொடும்புற்' + 'தென்னவன்காக்கு நாடென்மெங்கணும்' ; 'விளக்கி
நிலிடை' ; 'கொள்கையிருத்தழி'

௨௦. சீரிள வனமுலை சேரா தொழியவுந்
தாதுசேர் கழுநீர்த் தண்பூம் பிணையல்
போதுசேர் பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவுந்
பைந்தளி ராரமொடு பல்பூங் குறுமுறி
செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு

௨௧. மலயத் தோங்கி மதுரையின் வளர்ந்து
புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென்றலொடு
பானிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய
வேனிற் றிற்களும் * வேண்டுதி யென்றே
பார்மக ளயா † ஆயிர்த் தடங்கிய பின்ன

௨௨. ராரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக்
கொடுவரி மறுகுந் குடிஞை கூப்பிடு
மிடிதரு முளியமு ‡ மிணையா தேகெனத்
தொடிவளைச செங்கை தோளிற் § காட்டி
மறவுரை || நீத்த மாசறு கேளவி

௨௩. வனமுலைசேராதொழிய - வண்ணமுலையைச் சேராதொழியவென்க.

௨௪. பைந்தளிர் : தளிர், முதலுக்கு அடை.

௧௯ - ௨௪. தாரகைக்கோவை முதலான மூன்றுபகுதியும்.....[தன்மத் துடனே கொள்க.]

(கஅ)தோன்றிப்(உஎ)பாவைமேற்சொரியவென்றார், கதைசொல்லுகிறவர்.

நிலாவைச் சொரிந்தவளவிலே இவளுக்குப் பிரியமாகப் பண்டை வேனிற் காலமும் வேண்டுதியேயென்று மாதரைநோக்கிக்கூறினான்; அன்றியும், சந்த னத்தளிரோடே அல்லாத தளிரும் மேனியைச்சேராதொழியவும்;.....இது முதுவேனிற் காலம்.

இவை இவை பெறுதொழியவும் நிலவின்பசங்கதிரும் தென்றலும் பாவை மேற்சொரியச்செல்வன்றோன்றப் பார்மகள் அயாவுயிர்த்து அடங்குகின்றான் இவை இவ்வாறுதொழியவும் பானிலா வெண்கதிரைச்சொரிதற்குவேனிற்றிற்களும் விரும்புவதாயிற்றன்றோவென் மடங்கினுனென்பதுங்கொள்க.

‘தென்றலெடு’ என்பது வேறுவினையொடு.

௧௬. மறுகும் - திரியும் குடிஞை - கோட்டான்; பேராந்தை.

௧௭ - ௨. உளியமும் இடிக்கும். மறுகும், கூப்பிடும், இடிதரும் முற்று.

௧௮. செங்கை தோளிற்காட்டி - அவள்கையைத் தன்றோளிலே சேர்த்தி.

௧௯ - ௨. கேள்வியுறவுரை - கேள்வியையுடையாரது அறவுரை.

1 ௨௦ - ௬: சிலப்பதிகாரம், ௧௯: ௧௩௦ - ௧௩.

2 ௧௪ - ௨: " ௧௦: ௧௬ - ௭.

(பி - ம்) * ‘வேண்டுகிறே’ † ‘உயிர்ப்படங்கிய’ ‡ ‘இளயாத’ § ‘கொட்டி’ || ‘நீர்த்த’

௩௫. யறவுரை கேட்டாங் * காரிடை கழிந்து
 † வேனல்வீற் றிருந்த வேய்கரி கானத்துக்
 கான வாரணங் கதிர்வர வியம்ப
 வரிநவில் ‡ கொள்கை மறைநூல் வழக்கத்துப்
 புரிநூன் மார்ப ருறைபதிச் சேர்ந்து
௪௦. மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தன்னையோர்
 தீதுதீர் சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி
 யிடுமுள் வேலி நீங்கி யாங்கோர்
 நெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோன்
 காதலி தன்னொடு § கானகம் போந்ததற்
௪௫. கூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி
 யுட்புலம் புறுதலி னுருவந் || திரியக்
 கட்புல மயக்கத்துக் ¶ கொசிகன் றெரியான்
 கோவலன் பிரியக் கொடுத்துய ரெய்திய
 மாமலா நெடுங்கண் மாதவி போன்றிவ்
௫௦. வருந்திறல் வேனிற் கலர்களைந் துடனே
 வருந்தினை போலுநீ மாதவி யென்றோ
 பாசிலைக் குருகின் பந்தறிற் பொருந்திக்

௩௭. கானவாரணம் - காட்டுக்கோழி ௩௮. வரி - பாட்டு

௩௮ - ௩. மறைநூல் வழக்கத்துப் புரிநூன்மார்பர் - அம்பணவர் ;
 வழக்கம் - தப்புதல்.

௪௧. சேமமுள்ளதோரிடத்து இருத்தி.

௪௨. இடுமுள்வேலி - சுற்றும் வேலியையுடைய இவர்களிருக்கிறவிடம்.

௪௩. நீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்ணுகை.

௪௭. கட்புலமயக்கத்து - கண்ணிறப்பிரபையற்றதாதலால் ; தன் அறிவு
 மயக்கத்தாலென்றுமாம். கவுசிகன் - கோசிககோத்திரத்தான் ; பெயருமாம்.
 இவன் மாதவி கடையாயினுரோந்தணன் ; தெரியான் - அவனோ அல்லனோ
 வென்று அயிர்த்து.

௫௨. குருகு - குருக்கத்தி.

௪௯ - ௫௨. கோடையால் எழுந்தபூவெல்லாம் உதிர்ந்து பொலிவுழிந்து
 நின்றதனைக்கண்டு மாதவியைப்போலப் பொலிவுழிந்தனையென்று குருக்கத்தி
 கீழற்பொருந்தினான் ; மாதவி - குருக்கத்தி.

(யி - ம.) * 'ஆனிட' † 'வேனில்' ‡ 'கொள்கையிம்மறை' § 'கானம்'
 || 'திரியாக்' ¶ 'கோசிகன்றெரியான்'

- கோசிக மாணி கூறக் * கேட்டே
யாதூர் கூறிய ஷுராயீ † திங்கெனத்
௫௫. தீதிலன் கண்டே நெனச்சென் மெய்திக்
கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ
¹ னிருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு
மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
மின்னுயி ரிழந்த யாக்கை பென்னத்
௬௦. துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் வீழ்ந்தது
மேவ லாளர் யாங்கணுஞ் ; சென்று
கோவலற் றேடிக் கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்
பெருமக னேவ லல்ல § தியாங்கணு
மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த
௬௫. வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போலப்
பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே துற்றதும்
வசந்த || மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்
பசந்த ¶ மேனியள் படர்நோ யுற்று
நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்
௭௦. படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்
வீழ்துய ருற்றோள் விழுமங் ** கேட்டுத்
தாழ்துய ரெய்தித் தான்சென் றிருந்தது
மிருந்துய ருற்றோ ளிணையடி தொழுதேன்
வருந்துயர் †† நீக்கென மலர்க்கையி னெழுதிக்

௫௫. 'தீதிலன்கண்டேன் - கோவலனை இவன் கண்டேனென்று பொருந்
தினான் ; கண்டேனென்றவார்த்தையால் அயிர்த்து.

௫௭. (பா) பெருமனைக்கிழாள் - கோவலன் மாதா.

௬௩. பெருமகன் - தயரதன்.

௬௭. இவர்கள் பெயர்த்தபடியை வசந்தமாலை சொல்லக்கேட்டு.

௬௮. மேனியள் - மேனியையுடையளாய்.

௭௧. துயருற்றோள் - மாதவி. ௭௨. தான் - கோசிகன்.

௭௩. இணையடி - கோசிகனது அடிகள்.

¹ இள - ௬௦ = மணிமேகலை, ௭: ௧௩௧ - ௩.

(பி - பி.) * 'கேட்டேன்பாது' † 'இன்னெனத்' ‡ 'போகிக்' § 'யாவது
மரசே' || 'மாலைமாதவி' ¶ 'மேனியொடுபடர்' ** 'கண்டு' †† 'நீர்க்கென'

- எடு . கண்மணி யணையாற்குக் காட்டுக வென்றே
மண்ணுடை முடங்கன் மாதவி யீத்தது
* மீத்த வோலெகொண் டிடைநெறித் திரிந்து
தீத்திறம் புரிந்தோன் சென்ற தேயமும்
வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்
- அ௦. கழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ் ராட்டி
போதவிழ் புரிசுழற் பூங்கொடி நங்கை
மாதவி யோலை † மலாக்கையி னீட்ட
அடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்
குறுநெறிக் கூந்தன் மண்பொறி யுணர்த்திக்
- அடு. காட்டிய ‡ தாதலிற் கைவிட லீயா
னேட்டகம் விரித்தாங் கெய்திய துணர்வோ
னடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
வடியாக் கிளவி § மனக்கொளல் வேண்டுங்
குரவர்பணி யனறியுங் குலப்பிறப் பாட்டியோ
- க௦. டிரவிடைக் || கழிதற் கென்பிழைப் பறியாது
¹ கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி
யென்றவ னொழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து
தன்றீ திலனெனத் தளர்ச்சி நீங்கி

எசு. மண்ணுடைமுடங்கல் - இலச்சிணையையுடைய .....

அக. கூடினகாலத்துப் பூசின புழுக்குநெய். இலச்சிணையிடுவார்.....
யாலிடுவதும் ஒருகுறி; நாம்றம் அறிவிக்குமாதலின்.

அச. கூந்தல் மண்பொறி - கூந்தலாலிட்ட இலாஞ்சனை.

அரு. நாம்றம் அறிவித்ததாதலால் தான் விடுகலனாய்.

அஅ. மனக்கொளல்வேண்டும் - திருவுளத்து அடைக்கவேண்டும்.

க௦ - கக. இரவிடைக்கழிதற்கு யான் செயதகுற்றம் ஈதென்றறியாது
நெஞ்சம் கையறூரின்றது; அதனைப் பொறுக்கவேண்டும்; இது மாதவிகருத்து.
இனிப்பிதாவுக்கு, இரவிடைக்கழிதல் காரணமாக யான்செய்தகுற்றம் பாராது
கையறுநெஞ்சம் கடியல்வேண்டுமென்க.

கக. இசைமொழி - வாசகம்.

அக - கக. உணர்வோன் இசைமொழி யுணர்ந்தெனக்கூட்டுக.

¹ கக - உ: இ - கொ. ரு. கக - உரை, மேற்.

(பி - ம்.) * 'சய்த்த' † 'மலர்க்கைநீட்ட' ‡ 'காதலி' § 'மனக்கொளல்'
'கழிதற்பொய்'

கூடு. யென்றீ தென்றே யெய்திய துணர்ந்தாங்
* கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்
பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது
மாசில் † குரவர் மலரடி தொழுதேன்
கோசிக மாணி ! காட்டெனக் கொடுத்து

கூடு. நடுக்கங் களைந்தவர் நல்லகம் ‡ பொருந்திய
விடுக்கண் களைதற் கீண்டெனப் போக்கி
மாசில் கற்பின் மனைவியொ டிருந்த
வாசில் கொள்கை யறவிபா லணைந்தாங்
காடியல் || கொள்கை யந்தரி கோலம்

கூடு. ¶ பாடும் பாணரிற் பாங்குறச சேர்ந்து
செந்திறம் புரிந்த செங்கோட் டியாழிற்
றந்திரி கரத்தொடு திவவுறுத் ** தியாஅத்
தொற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச சேர்த்தி
†† யுழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி

கூடு. வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்
பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி
யாசான் றிறத்தி னமைவரக் கேட்டுப்
பாடற பாணி யுளைய வவரொடு
கூடற் காவதங் கூறுமி னீரெனக்

கூடு. (பா.) எய்தியதுரைத்தல் - தானப்போந்தகாரணஞ்சொல்லுதல்.

கூடு. நடுக்கங்களைந்து - நீ நடுங்குகிற நடுக்கத்தைவிட்டு. அவர் நல்லகம்
பொருந்திய - மாதாபிதாக்கள் இதயம் பொருந்தின.

கூடு. விதனங்களைதற்கு எழுவாயாகெனப்போக்கி.

கூடு. அந்தரி - கொற்றவை. கூடு. பாடும்பாணர் - அம்பணவர்.

கூடு. செங்கோட்டியாழ் - அம்பணவாயாழ்.

கூடு. ஒற்றுறுப்பு - நரம்பினும் பத்தரினும் தாக்குவதோர் கருவி.

கூடு. ஆசான்றிறம் - கார்தாரம்; ஆசானென்று ஒருபண்ணிற்குப் பேரா
வும் இசைத்தமிழிற்குறுப.

கூடு. பாணி - பாட்டு. (பா.) அளவி - கலந்து.

(பி - ம.) * 'எற்புயத்தார்க்கிம்' † 'குரவர் மாண்புடையியடிக்கோசிக'
‡ 'கொடுக்கெனக்கொடுத்து' § 'பொருத்தியவ்விடுக்கண்களைத்தீண்டின்'
|| 'கொள்கையின்' ¶ 'பாடபாணரிற்பாங்குறப்பொருத்தி' ** 'யாந்து'
†† 'குரன்முதற்'

௧௧௫. காழகிற் சார்தங் கமழ்பூந் குங்கும
நாவிக் குழம்பூந்லங்கொ டேய்வை
மான்மதச் சார்த மணங்கமழ் தெய்வத
தேமென் கொழுஞ்சே ருடி யாங்குத்
தாதுசேர்^௧கழுநீர் சண்பகக் கோதையொடு

௧௨௦. மாதவி மல்லிகை^௧ மனைவளர் முல்லைப்
போதுவிரி தொடையற் பூவணை பொருந்தி
யட்டிற் புகையு * மகலங் காடி
முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு
மைந்தரு மகனிரு மாடத் தெடுத்த

௧௨௫. வந்தீம் புகையு மாகுதிப் புகையும்
பல்வேறு பூம்புகை யனைஇ வெல்போர்
விளங்குபூண் மார்பிற் பாண்டியன் கோயிலி
னளந்துணர் வறியா வாருயிர் பிணிக்குங்
கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றிப்

௧௩௦. புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்
பொதியிற் றென்றல் போலா^௧ தீங்கு
மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்
நனிசேய்த் தன்றவன் றிருமலி முதூர்
^௧ தனிநீர் கழியினுந் தகைக்குந் ரில்லென

௧௧௬. தேயவை - சந்தனக்குழம்பு. ௧௧௭. மான்மதம் - கத்தூரி.

௧௧௮. இவையாகிய தேமென்கொழுஞ்சேமென்க; வாசம்பொருந்திய
மெல்லிய அழகிய குழம்புகலந்து; ஆடி - கலந்து.

௧௨௦ - ௨௧. இவையாகிய போதுவிரிதொடையல்.

௧௨௨ - ௬. ஆகிய பல்வேறு பூம்புகையனைஇயென்க.

௧௨௮. உணர்வறியா - உணர்வால் அறியா.

௧௨௯. கலவைக்கூட்டம் - பரிமளக்கூட்டம்.

௧௨௮ - ௯. அளத்தற்கரியகலவை வெளிப்படத்தோன்றி.

௧௨௯ - ௩௨. தோன்றிவந்ததென்க. ௧௩௦. ரில்லென்பாரில்லை.

^௧ "மனைமரத், தெல்லுறுமெளவல்" (குறுந். ௧௯); "இல்லெழு முல்லையொடு
மல்லிகையய்வி" (பெருந். ௧. ௧௩: ௭௩.) ^௨ பெரும்பாளூற்றுப்படை, ௧௧ - ௪௧,
(பி - ம.) * 'ஆலங்காடி' † 'சங்கோர்'.

ககடு. முன்னுண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
* பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர் பெயர்ந்தாங்
கருந்தெற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த

கசடு. காலை முரசுக் கனைகுர + லோதையு
¹ நான்மறை யந்தனர் நவின்ற ! வோதையு
மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையு
மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழுவமும்

கசடு. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்
வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்
பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையுங்
* கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியுங்
கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கட

கடு. லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்
குராவமும் வகுளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு
மரவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வோங்கலும்
பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

ககடு. முன்னுண் முறைமையின் - நிலவிலே வைகறைக்காலத்தேபுறப்பட்டு.

கக௭. (பு) அருந்திறமகடவுள் - ஆலவாயான்முதலிய தெய்வங்கள்.

கசடு. காலைமுரசும் - பள்ளியெழுச்சி முரசு.

கசக. முனிவர் ² சத்திர மோதுகிற வோசை.

கசஉ. ....இருழுகளுடைய சிறுகாலை அனுட்டானவோசை.

கச௩ - ச. வேந்தன்சிறப்புடையராய வாளோரெடுத்தமுழவு; வாளோர் -
வீரர்; வீரார்க்கு அரசன் வரிசையாகக் கொடுத்தமுழவு.

கச௭. பணை - பந்தி கசஅ. பொருநர் - வைகறைபாடுவார்.

கசடு - டு. ஆகிய ஆர்ப்பொலி

கசுஉ. திலகம் - மஞ்சாடிமரம்.

கசு௧ - ச. மரவமுதலியன கோட்டுப்பூ.

¹ பரி. பக். க௭டு: "நான்மறை" ² பு. - வெ. பாடான். கஅ.

³ சத்திரம் - ஊர்வெதாசகையில் அருணத்தில் ஐந்தாமியிடி, கஅ.

(பி - ம்) * பின்னும் + 'ஓசையும்' : 'ஓசையொடு'

கருநீ. குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முகண்டையும்
விரிமல ரதிர லும் வெண்கு தாளமுங்
குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்
பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த
கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணு

ககடு. மிடைந்துகுழ் போகிய வகனறேந் தல்குல்
வாலுகங் குவைஇய மலர்ப்பூந் துருத்திப்
பால்புடைக் கொண்டு பன்மல ரோங்கி
யெதிரெதிர விளங்கிய கதிரிள வனமுலை
கரைநின் றுதிர்ந்த கவிரிதழ்ச செவ்வா

ககடு. * யருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி
விலங்குமிரார் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்
விரைமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்த
† லுலகுபுரர் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்
புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

கருசு. அதிரல் - காட்டிமலலிகை கூ தாளம் - கூதாளி, தாளி, நறுந்தாளி.

கருள குடசம் - வெட்பாலை. கருஅ மயிலை கொடிமல்லிகை.

(கருசு) பன்மலர்விரிந்து (கருக) கோவை யாங்கணும் (ககடு) சூழ்போகிய
அகன்றேந்திய (கருக) கொடுங்கரையாகிய (ககடு) அல்குல்

கருக - கூடு வேனிழை அன்றியும், இப்பிணங்கரின்மணந்த மேகலைக்
கோவை சூழ்போகிய கரையாகிய அல்குல்.

ககக - கூ. துருத்தியாகிய முலை; பால்புடைக்கொண்டு பன்மலரோங்கி
எதிரெதிர்விலங்கிய வாலுகங்குவைஇய மலர்ப்பூந்துருத்தியாகிய கதிரிளமுலை.
பக்கம்புடைக்கொண்டு மலரோங்கி ஒன்றையொன்று நெருங்குகின்ற துருத்தி.

பால்புடைக்கொள்ளுகையும் பன்மலரோங்குகையும் ஒன்றையொன்று
நெருங்குகையும் முலைக்குமொக்கும்; பால்புடைக்கொண்டு பன்மலரோங்கி
எதிரெதிர் (பா) விலங்கியவென்பதனை இரண்டிறகுமேற்கவுரைக்க. பால்
புடைக் கோடல் - சுற்றுப்புடை கொள்ளுதல்.

ககஉ. பன்மரமோங்கியெனவும் பாடம்.

ககச. கவிர் - முருக்கு; மதிவகுப்பு புறமாதலால்.

கருக - எக. கொடுங்கரையாகிய அல்குலையும் துருத்தியாகிய முலையினை
பும் கவிராகிய வாயையும் முல்லையாகிய நகையையும் கயலாகிய கண்ணையும்

க௭௦. வையை * யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி
தையற் குறுவது தானறிந் தனள்போற்
புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்
கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடக்கிப்
† புனல்யா றன் றிது பூம்புனல் யாறென

௭௭௫. வனநடை மாதரு மையனூர் தொழுது
பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு
மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்
பெருந்துறை மருங்கிற் ‡ பெயரா தாங்கண்
மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகிக்

௧௮௦. தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை யெய்தி
வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்
தானனி பெரிதுந் தகவுடைத் § தென்றங்
கருமினே யுடுத்த வகழிசூழ் போகிக்
கருநெடுங் குவையு மாம்பலுங் கமலமுந்

௧௮௫. தையலுங் கணவனூர் தனித்துறு துயர
மைய || மின்றி யறிந்தன போலப்
பண்ணீர் வண்டு ¶ பரிந்தினைந் தேங்கிக்
கண்ணீர் கொண்டு காலுற நடுங்கப்
போருழந் தெடுத்த வாரொயி னெடுங்கொடி

அறலாகிய கூந்தலையுமுடைய வையையென்னுமகள் மலராகிய ஆடையை முட்டாக்கிட்டு.

க௭௦. கண்ணிறைநெடுநீரடக்கி - கண்ணிடத்து நிறைந்த நெடுநீரையடக்கி; இடம்நிறைந்த மிக்கநீரையடக்கி; கண்ணீரென்றும்பொருள்.

க௭௪. இது நீராறன்று பூவாறு. க௭௭. அரிமுகவம்பி - சிங்கமுகவோடும்.

க௭௭ - ௮. இயக்குந்துறை - நீருள்ளகாலத்து ஓடம்விடுத்தறை.

க௭௯. மரப்புணை - கட்டுப்புணையில்; ஓடத்திற் பலருமேறுவாராதலால் தாங்கள்மூவரும் தனியே மரப்புணையிலே போனார்களெனக்கொள்க.

௧௮௮. கள்ரீர்கொண்டு - கள்ளாகிய நீரைக்கொண்டு.

(பி - ம்) * 'என்னும்' † 'புனலாறன்றிது பூம்புனலாறென' ‡ 'பேராத' § 'என்றேயருமின' || 'அன்றி' ¶ 'பரித்துறைந்து'

கக௦. * வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை காட்டப்
 புள்ளணி கழனியும் பொழிலும் பொருந்தி
 வெள்ளரீர்ப் பண்ணையும் விரிநீ ரேரியுங்
 காய்க்குலைத் தெங்கும் வாழையுங் கழுகும்
 வேய்த்திரட் † பந்தநும் விளங்கிய விருக்கை
 கக௧. † யறம்புரி ‡ மாந்த ரன்றிச சேராப்
 புறஞ்சிறை மூதூர் புக்கனர் புரிந்தென்.

கக௧ - க௧௦. ஆரெயில் நெடுங்கொடி மேல்காற்றடிக்க அசைகின்றவை,
 வாராதேயென்பனபோல மறித்துக் கைகாட்ட; கோவலனை இங்குவாராதே
 போவென்று கைகாட்டினாற போனன.

(கக௨) தகவுடைத்தென்று (கக௩) சூழ்ந்த அகழைப்போகிப் (கக௪)
 புக்காரென்க.

கக௪. புறஞ்சிறை - புறஞ்சேரி. புறஞ்சிறைமூதூர் - புறத்துமூதூர்.

அவ்விடத்தில் இருடிகள் யோகமிருக்கும் பொழில்முதலியவற்றால் விளங்
 கிய இருக்கையிலே சென்றுபுக்கனா.

* கக௧ - க௨௨௦௦. கக௧: எ - அ; கக௧ - க.

* 'வாரலென்பது போன்மறித்துக்கைகாட்டிப்' † 'பந்தநும்' ‡ 'மாதவரன்றி'

க. பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு :—(இ - ள்.) முற் கூறிய சாலினியாகிய பெண் அணிந்தகோலமும் கூத்தும் முடிந்தபின்னாக வென்க.

பிற்பாடு, ஒருசொல். கோலமெனவே கூத்தும் அடங்கிற்று.

உ. புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்தி :—(இ - ள்.) தவத் திறகு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளுடைய திருந்திய அடியைச்சென்று சேர்ந்தென்க.

௩ - ௪. கடுங்கதிர் வேனில்.....கானத்து

(இ - ள்) இவ்வழகு நீர்மையையுடையாள் இந்தக் கடிய கதிரின்வெம்மையைத் தன் மெய்யிறப்பாடுபொருள்; அதுவுமன்றி இவள் சிற்றடியும் வெய்ய பருக்கையையுடைய இப்பாலெநறியிற படிந்திலவென்க.

உள்ளடி கொப்புளித்தலிற குஞ்சித்து நடந்தமை கூறினான்.

௫ - ௬. கோள்வ லுனியமும்... ..மான்கண மறலா

(இ - ள்) நேரிட்டாரைக் கைக்கொள்ளுதற்குவலிய கரடியும் தாம் அக முக்கடவபுற்றினை அகழா; ஒளிபொருந்திய வரியையுடைய புலியும் தாம் மாறுபடக்கடவ மானினத்தோடு மாறுபடாவென்க.

பாம்புறைதலிற் கொடும்புற்றென்றார்.

௭ - ௧௦. அரவுஞ் சூரும்.....இசையோ பெரிதே

(இ - ள்.) முறகூறியவையன்றி, இரைதேருமுதலையும் பாம்பும் சூரும் உருமும் ஓகிய இவை தம்மைநலிந்தவர்க்கு வருத்தஞ்செய்யத் தருவனவாயினும் செயயா; செங்கோன்மையையுடையதென்னா ஆணையாதகாக்கு நாடென்று திசையெங்கும் பரந்த இசை மிகப் பெரிது; ஆகலானென்க.

இவற்றான், இவனுணையும் ஐவகைநிலத்திற்குரிமையுங்கூறினார். ஐவகை நிலென்பது எவற்றற்பெறுதுமெனின்,—கானமென்பதனால் முல்லையும்,சூர் கரடியென்பவற்றற் குறிஞ்சியும், வேங்கையென்பதனால் பாலையும், உருமுமென்பதனால் மருதமும், முதலையென்பதனால் நெய்தலும் பெறுதும். இவ்வகையான் இவனுட்கு இக்காலத்துவருத்துவது இவ்வெயிலொன்றுமேயென்பதாயிற்று.

௧௧ - ௪. பகலொளி தன்னினும்.....கொள்கையி னமர்ந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வருத்தும் பகற்கதிர்விளக்கத்தினும் பல்லுயிர்க்கும் அருள்செய்யும் இராக்கதிர்விளக்கத்தோடே நெடிய வழியிடையைக் கழித்தற்கு வரும். ஏதப்பாடி ஒன்றுமில்லையென்று கோவலன் சொல்லக் கவுந்தியடிகளும் ஒக்குமென்று உடன்பட்ட கோட்பாட்டோடேமேலியென்க.

௧௨ - ௬. கொடுங்கோல் வேந்தன்.....பார்த்திருந் தோர்க்கு

(இ - ள்.) கொடுங்கோன்மையையுடைய வேந்தன்குடிகள் அவன்போம் காலத்தையும் தண்ணிவேந்தன் வருங்காலத்தையும் நோக்கியிருக்குமாறு

போல வெங்கதிர் படுமமயத்தையும் தண்கதிர் எழுமமயத்தையும் பார்த்திருந்த இவர்கட்கென்க.

க௭ - அ. பன்மீன் றுனையொடு.....செல்வன் றேன்றி

(இ - ள்.) ¹ அத்தென்னவன் குலத்திறகு முதல்வனாகிய திங்கட்செல்வன் பலவகைப்பட்ட மீன் றுனையுடனே தண்ணளிப்பகுதியவாகிய கதர்களைப்பரப்பித் தோன்றவென்க.

தோன்றி - தோன்ற. மீன் றுனை - கயற்கொடித்தானையுமாம்.

க௯ - உக. தாரகைக் கோவையும்.....அடங்கிய பின்னர் வேண்டி, முன்னிலைவினை.

(இ - ள்.) பார்மகள், பாவாய, மு றுளை நின்கொழுநன் நின்னைப்பிரிந்த இளவேளிர்காலத்தில், வான்மீனொழுங்குபோன்ற முத்துவடமும் சந்தனக் குழம்பும் சீர்மைபொருந்திய அழகிய இளையமுலைகளைச் சேரப்பெறுவாய் ஒழியவும், பலவகைபட்டந்தாடும் கழுநீர்ப்பிணையலும் முல்லைமலர்பற்றறாத பூங்குழலிற் பொருந்தாவாயொழியவும், அழகிய சந்தனத்தளிர்ரோடே பலபூக்களினிதமும் சிவந்த தளிர்போலும் மேனியைச் சேரப்பெறுவாயொழியவும், மலயத்தே முளைத்த மதுரையிலேவளர்ந்து புலவர்நாவினெழுந்து நிலைபெற்ற தெனறலோடே வெள்ளிய ஒனியையுடைய திங்களின்கதிர் கன்மெய்யிற் சொரிதலொழியவும்வேண்டி இப்பொழுது வேனிற்றிங்கள் இவ்வெண்கதிரை நின்மெய்யிற் சொரியவும் விரும்பியிருப்பாயே; இராயெனச்சொல்லி வருந்தி நெட்டியிர்ப்புக்கொண்டு அவள் துயின்றபிணைனக.

ஏகாரம், எதிர்மறை. சிலசொற்கள்வருவிக்க. இத்துணையும் இவள் புணர்ச்சியின்பம் பெருமைநோக்கிப் பார்மகள் இரங்கிக்கூறினாள். என்னை புணர்ச்சியில்லாதவாறெனின்.—மாதவியோடு புலவதுபோதுதலானும், மதுரைக்குச்சேறற்கு ஒருப்பட்ட நெஞ்சினனாதலானும், மேற் கவுந்தியடிகளுடன் வழிச்சேறலானும் யாண்டும் மெய்புறன்மாத் திரமல்லது புணர்ச்சியில்லெனவுணர்க.

௩௦ - ௩௨. ஆரிடை யுழந்த.....இனையா தேகென

(இ - ள்.) கோவலன் அரியவழியிடைத் துயருழந்த கண்ணகியைநோக்கி, இவ்விரவில் நாஞ்செல்கின்மநெறியிடைப் புலிமறகும்; பேராந்தை குழறும்; கரடி இடிக்கும்; இவற்றிற்குத் துணுக்கென்னுது ஏகுவாயாகவென்றென்க.

மறகும் - வாயவிடும்; குறுக்கிடுமெனினுமமையும் இடிப்பு - அதிர்ப்பு; உற் றட்ட டட்டெனப் பற்பறைகொட்டல்

௩௩ - ௩. தொடிவளை.....ஆரிடை கழிந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறியகோவலன் இவட்டுக் கண் துயில் மயங்குதலானும் குஞ்சித்துத் தளர்ந்தாடத்தலானும் வளைவையுடைய வளைபொருந்திய செங்கைக்குத் தன் றோள் ஆதாரமாதலை அங்ஙனங்கூறிக்காட்டி இவன்மனத்

துயரநீங்குதற்பொருட்டு ¹ மறவுரைகளினின்றும்நீங்கிய மாசுற்ற கேள்வியை யுடையாள் கூறும் அறவுரைகளைக்கேட்டு அதனானே தொலைத்தற்கரிய வழியைத் தொலைத்தென்க.

தொடி - வளைவு; ² “தொடிக்கட் பூவை” என்றராகவின். ‘கேள்வி’ என்றார், அதனையுடைய கவுந்தியடிகளை; ஆகுபெயர்

௩௬ - எ. வேனல்வீற் றிருந்த.....கதிர்வர வியம்ப

(இ - ள்.) வேனல் நிலைபெறுதலாலே வெந்துகரிந்துகிடக்கின்ற மூங்கிற் காட்டிலே காட்டுக்கோழிச்சேவல்கள் கதிரெழுச்சியை அறிவிக்கவென்க.

ஆனித்திங்கட் கடைநாளாகவின், ‘வீற்றிருந்த’ என்றார்.

௩௭ - க. வரிநவில்.....பதிச் சேர்ந்து

(இ - ள்.) நாவால் மறைநூல்நவிலாது வரிப்பாட்டைநவிலும் கோட்பாட்டையுடைய நூலணிமார்பருறைவதோர் பதியைச்சேர்ந்தென்க.

புக்கென்னுது சேர்ந்தென்றதனால், ³ அநதப்பார்ப்பார் இழுக்கியவொழுக்க முடைமை தமது சாவகநோன்புக்கேலாமையின், ஊர்க்கயலதோர் நகரிற் கோயிற்பக்கத்தில் சேர்ந்தாரென்க.

௪௦ - ச௩. மாதவத் தாட்டியொடு.....நீர்தலைப் படுவோன்

(இ - ள்.) அந்தப் புலரிக்காலத்தே கவுந்தியடிகளுடனே கண்ணகியையும் ஓரொதுக்கமாகிய நல்ல அடைப்பகத்தேவைத்து அவ்வேலியில் இடுமுள் ளொன்றைப்பிரித்து அதனைநீங்கிக் காலைக்கடன் கழித்தற்கு நீனெறிக்கண்ண தோர் நீர்நிலைக்கண் தலைப்படுகின்றவனென்க.

நெடுநெறி - பெருவழி.

௪௪ - எ. காதலி தன்னொடு.....கௌசிகன் நெறியான்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சென்றுநின்ற கோவலன், தன் காதலியோடு கான் கத்தின்கட்போர்த்தற்கு உலையிலுதரதுருத்திபோல நெட்டியிர்த்து உள் வெதும்பிக் கலங்கித் தனிமையுறறு நிறம்வேறுபடுதலாற் கௌசிகன் கட்டில் மயக்கத்தான் அறியாளுயென்க.

உலைக்குருகு, வெளிப்படை.

௪௮ - ௫௩. கோவலன் பிரிய.... கூறக் கேட்டே

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன் நிறம்வேறுபடுதலானும் தான் சேய்மைக் கணிற்றலானும் ஐயுற்று அவ்வையந்தீர்வான் கோவலன்பிரிவிற் காமத் தீயால் துயரமுற்று அலரைப்பொறுது அப்பொழுதேவருந்திநின்ற மாதவி யைப்போன்று நீயும் இளவேனினீங்க அப்பொழுதே அதற்காமறுது பொறுத் தற்கரிய வெம்மையையுடைய முதுவேனிற்காலத்துவெயிலால் துயரமுற்று அலரைப்பொறுது களைநது அக்காலவணிமையோடேவருந்தினாய்; மாதவியென்

¹ அறநெறி, ௧௧௪. ² சேவகசிந்தாமணி, ௧௧௨. ³ திருக்குறள், ௧௧௧.

னும் பெயர்வாசிக்கோவென்று ஓர்ப்பசிய இலையையுடைய குருக்கத்திபடர்ந்த நிழலையுடைய இடத்திலே சென்றுநின்று அக்கோசிகனென்கிற மறையவன் கூறக்கேட்டென்க.

கோசிகன் - * பந்திகோசிகன். 'பாசிலை' என்றார், இளவேனிந்தக் செந்தளி ராயது முதுவேனிற்கு முற்றிப் பாசிலையாயிற்றென்பதுதோன்ற.

௫௪ - ௫. யாதுநீ கூறிய வுரை..... சென்றெய்தி

(இ - ள்.) இங்ஙனம் கோசிகன்கூறக்கேட்டகோவலன் நீ இங்குக்கூறிய இக்கூற்றிற்குப் பொருள்யாதென அசதியாட, இனி ஐயமுடையேனல்லென, கோவலனெனவறிந்தேனென உட்கொண்டு சென்றுசேர்ந்தென்க.

௫௬. கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போன்—(இ - ள்.) கோசிகன் தான்வந்த கருமக்கோட்பாட்டினைக் கூறுகின்றவன்,

௫௭ - அ. இருநிதிக் கிழவனும்.....நாகம் போன்றதும்

(இ - ள்.) இருநிதிக்கிழவனும் அவன்மனைக்கிழத்தியும் அரிய மணியை யிழந்த நாகம்போல அழகும் ஒளியுமிழந்து ஒயிங்கியதும்,

௫௯ - கூடு. இன் னுயி ரிழந்த.....வீழ்ந்ததும்

(இ - ள்.) நெருங்கியுளினார் இனியவுயிரையிழந்த யாக்கைபோலச் செயன்மாண்டு துயர்க்கடலிலேயழுந்துகின்றதும்,

இனி யாக்கையிழந்த இன்னுயிரெனமாரி வீடுபெற்றுகுரியவுயிர் இளமைக் காலத்தே யாக்கையையிழத்தலில் தவஞ்செயயப்பெறுது பிறவிக்கடலகத் தழுந்துமாறுபோல வெனவுமாம்.

௬௧ - ௨. ஏவ லாளர்.....பெயர்ந்ததும்

(இ - ள்.) இருநிதிக்கிழவன் தன்சிலதரை நோக்கி எத்திசைக்கண்ணுஞ் சென்று கோவலனைத்தேடிக்கொண்டுவருகவென்றானாக அவர் எத்திசைகளி லுஞ்சென்றதும்.

'போந்ததும்' பாடமாயின், இத்திசையினும் சிலர்போந்துவருமென்க.

௬௩ - ௬. பெருமக னேவல்.....பெரும்பே துற்றதும்

(இ - ள்.) எத்துணைச் சிறுதொழிலாயினும் பெருமகனேவிய பணிவிடையையெய்தலே அரியபொருளாதலல்லது பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி என்றும் என்மைப்பொருட்டாமென்று கருதி அடைதற்கரிய வெங்காளிலே சென்றடைந்த இராமன் நீங்கப்பட்ட அயோத்தியின்கணுள்ளார் செயலற்று மயங்கினுற்போலப் பெரிய புகழையுடைய புகாரின்கணுள்ளார் பாவரும் மிகவும் அறிவுமயங்கியசெய்தியும்,

பெருமகன் - தசரதன். தஞ்சம் - என்மை. அருந்திறல் - இராமன்; அன்மொழித்தொகையாகுபெயர். பேதுறவு - அறிவின் திரிவு.

கூஎ - எடு. வசந்த மாலைவாய்.....பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்

(இ - ள்.) திருமுகத்தை மறுத்துக்கூறியமாற்றத்தை வசந்தமாலையாய்க் கேட்டுப் பசந்தமேனியளாய் நினைவாகிய வருத்தமும் உயர்ந்த எழுநிலத்தை யுடைய மாடத்து நாலாநிலத்து ஓர்படுக்கையமைந்த சேக்கையிடத்தே மாதவி மயங்கி வீழ்ந்தசெய்தியும்,

ஆங்கு, அசை. பள்ளி - இடம்

எக - உ. வீழ்துய ருற்றோள்.....இருந்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் விரகநோயுற்றவள் இடம்பையைக்கேட்டுச் செருக் கடங்கித் தாழ்ந்த துயரமெய்தித் தான் சென்றிருந்தசெய்தியும்,

வீழ்துயர் - விருப்பத்தானவருநதுயர்.

எகூ - கூ. இருந்துய ருற்றோள்.....மாதவி யீத்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மிக்கதுயரமுற்ற மாதவி, நின்னினையடியைத்தொழு தேன்; எனக்கு இங்ஙனம்வருந்துயரைத் தீர்ப்பாயாகெனச் சொல்லித் தன்னை யாலெழுதி இவ்வோலையை என்கண்ணிற் கருமணிபோல்வானுக்குக் காட்டுவா யாகவென்று தன்கையிற்றந்தசெய்தியும்,

இது தன்மைக்கண் தரலாய வந்தது

எஎ - அ. ஈத்த வோலைகொண்டு.....சென்ற தேயமும்

(இ-ள்.) அங்ஙனநதந்த ஓலையைக்கொண்டு இடைநெறியெங்கும் திரிந்து தேடியுங்காணுமற் றுன்சென்றதேயங்களுந்,

எகூ - அஉ. வழிமருந் கிருந்து..... மலர்க்கையி னீட்ட

(இ - ள்) முற்கூறிய நெடுநெறியாகிய வழிப்பக்கத்தேயிருந்து செயதி களெல்லாம் ஒழிவற வுரைத்தபின்பாக அழிதலைத்தருகின்ற உள்ளத்தையும் நிறைந்த காமநோயையுமுடையாளாகிய போது அவிழப்பட்ட புரிந்த குழலை யுடைய மாதவிதந்த வோலையைக் கோவலன்கையிலே கொடுத்தானாக;

போதவிழ், குழலுக்கு அடை.

அகூ - கூ. உடனுறை காலத்து... ..உணர்வோன்

உணர்வோன், தொழிற்பெயர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கொடுத்த ஓலைமடிப்புறத்துமன்மேல் மாதவி குறு நெறிக்கூந்தலாலொற்றியபொறி தன்னுடனே கூடியுறைகின்றகாலத்தே வாச நெய்யுரைத்த தன்மையைத் தனக்கு உணர்த்திக்காட்டியதாதலான் அதனைக் கையாற் கடிதின் விடுவியானாய்ப் பின்னர் விடுவித்து ஏட்டை விரித்து அதனுட் கிடந்த வாசகத்தின் பொருண்மையுணர்கின்றவனென்க.

குறுநெறி - செறிந்த அறல். வாசனையின் செவ்வியின்மையைப் பொறி கீட்டிற்றெனவுமாம். 'கூந்தற்பொறியென்க. உரைத்தல் - பூசுதல். கைவிட லீயான் - மெய்யம்மற்றதும் ஓலைத்தலையை நெகிழவிட்டிலனென்றுமாம்.

எழுதியது உம், பாடம்.

அஎ. அடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்

அடித்தலத்தில்வீழ்தல் - வணக்கம்.

(இ - ள்.) தேவரீர்திருவடிகளைத் திக்குநோக்குத் தண்டம்பண்ணினேன் ; இதனைத் திருவுளத்திலே கண்டருள்க ;

கண்டருள்கவென இவ்விடத்து ஒருசொல்வருவிக்க. இஃது ஓலைமுகப் பாசரம். இனி அக்காரிகைபாசரம்.

அஅ - கூஉ. வடியாக் கிளவி.....புரையோய் போற்றி

(இ - ள்.) வடிமொழியுணர்ந்து சூழ்ந்தீர்ந்த நற்காட்சியையுடைய உயர்ந்தோனே, இருமுதுகுரவார் பணிவிடையொழிந்ததன்மேலும் சூலத்திற் பிறந்து கற்பையாளுதலுடையவளுடனே இரவின்கண் நகரிடையைக் கழிந்து போதற்கு வந்த பிழைப்பென்னை? ஐஃது அரியாத என்பிழைப்போவென்று அவலித்து அரற்றிக்கவலித்துக் கையாற்றின்கண் நெஞ்சுமுங்காநின்றது; என்பிழைப்பெனினும் மகளிர்சொல் சூழ்ந்தமறாதசொல்லென்று திருவுளம்பற்றல் வேண்டும்; இதுவேயுமன்றி எனக்கு இப்பொழுதுநடக்கின்ற இச்செயலறவு நன்றன்று; அதனைக்கடியல்வேண்டும்; ஆதலால் இவ்வாற்றான் நினக்கு ஓர் புகழ்க்குறைபாடின்றாகப் போற்றுவாயாக.

முன்னர், ¹ “கங்கை தன்னைப்புணர்ந்தாலும்” எனவும், ² “மங்கைமாதர் பெருங்கற்பு” எனவும் ஆண்டுக் கூறினமையின், ஈண்டுக் குலப்பிறப்பாட்டி யெனத்தோற்றுவாயசெய்து தன்பிழைப்பின்மைகூறினான் இதுவன்றியும், இருவரிருமுதுகுரவரும் ஏவலாளர் மேவலகூறின் இறந்துபடுவரென்பதூஉம், தேசடைக்குலத்திற்கு மாசவருமென்பதூஉம், தானிறந்துபடத் திதிதுபுகழே குறைபடுமென்பதூஉம் உணர்த்தியவாறாயிற்று.

கூஉ - ரு. என்றவ னொழுதிய... .... என்றி தென்றே

(இ - ள்.) இவ்வாறு பலவகை ஏதம்பயக்குமென்று அவளொழுதிய ஓலைப் பாசரத்திற் பொருளெல்லாமுணர்ந்து மனங்குழைந்து அவள் தன்னாற்செய்யப்பட்ட தீதிலன்; இஃது என்னாற்செய்யப்பட்ட தீதேயெனத்தெளிந்து தளர்ச்சிரீங்கியென்க.

என்தீது - என்றிவினை

கூரு - ஏ. எய்திய துணர்ந்தாங்கு.....பொருந்தியது

(இ - ள்.) அவ்வோலையின்பொருந்திய வாசகத்தைபுணர்ந்து இவ்வோலை தானே என்றற்கைக்கும் பொலிவுடைத்தாம்படி வாசகங்களும் பொருளும் பொருந்திற்று ;

ஐஃது எங்ஙனம் பொருந்திற்றெனின், அடிவீழ்ந்தேனென்னுந்துணையும் முற்கூறியவாறேகொள்க. ³ ‘வடியா... .... ..போற்றி’ குரவார்பணி விடைகளைத்தவிர்த்தொருதவறன்றியும் சூலத்திற்பிறந்தானோடு இரவிடைக்

கழிந்த தவறு ஒன்று; இவையிரண்டிற்கும் வரக்கடவதுன்பங்காரணமாகத் திருவுளத்திற் றளர்ச்சி சிறிதுண்டாயினும் அதனைக் கழிந்தருளுக; இங்ஙனம் என்பிழைப்பறியாது யான் முதுக்குமைவாகச்சொல்லிய இவற்றை ஏறாவிண் ணப்பமாகத் திருவுளம்பற்றுகொழிக; பேதைமைச்சொல்லென்றே திருவுளம் பற்றல்வேண்டும்; போற்றியென்றானென்க.

¹ குரவர்க்குக் காப்புக்களைக்குறித்துப் போற்றியென்றன்மரபு. ஈண்டு இவ்வோலை குரவர்க்குப் பொருந்தியவாறுணர்க.

கடி - கடுக. மாசில் குரவர்.....ஈண்டெனப் போக்கி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொருந்தியதென உட்கொண்டகோவலன், கோசிக மாணி, எங்குரவர் மாசில்மரபடியைத் திசைநோக்கித் தொழுதேனெனச் சொல்லி இவ்வோலையைக் காட்டெனக்கொடுத்து, என்பொருட்டாக அவர் நடுங்குநடுக்கத்தைக் களைந்து அகத்தினிகழுகின்ற இடுக்கணும் நீக்குதற்கு விரைந்துசெல்வாயாகவெனப் போகவிட்டென்க.

ஈண்டிதல் - விரைதல். காட்டெனக்கொடுத்துக் களைதற்கீண்டெனப் போக்கியென்க. எனச்சொல்லியென்று ஒருசொல்வருவிக்க.

கடுஉ - ந. மாசில் கற்பின்.....அறவிபா லீணந்து

(இ - ள்.) குறமற்ற கற்பினையுடைய தன்மனைவியுடனிருந்த குற்றமற்ற கோட்பாட்டையுடைய கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற இடத்தைச்சேர்ந்தென்க.

ஒடு, ஒருவினையொடு; உயர்பின்றியதன்வழிக்கண் நின்றது.

கடுந - டு. ஆங்கு.....பாங்குறச சேர்ந்து

(இ - ள்.) அவ்விடத்துத் தூக்கையது வெற்றிபொருந்திய அசுரரோடு பொருதபோர்க்கோலத்தைப்பாடும் பாட்டாண்மையையுடைய அம்பணவரில் தானுமொருவனாகக் கலந்தென்க.

² “பாண ரொக்கல்” என்றார். ஆடு - வெற்றி. பாண் - பாட்டு.

கடுக. செந்திறம் புரிந்த—(இ - ள்.) தன்பண்ணியல் அத்திறமாயத தனக்கினமான செந்திறத்தோடுபுரிந்தவென்க

என்றது: பண் * பண்ணியற்றிறம் திறம் திறத்திறமென்னுய்வை; சமபூர னம், சாடவம், ஓடவம், சதுர்த்தமென வடமொழிப்பெயரானும் இவை வழங்கும்; அவற்றுட்செந்திறமென்றவாறு.

செங்கோட்டி யாழில்—(இ - ள்.) நாதபெரும்பண்ணிற்கும் முதலாகிய நால்வகையாழினுள்ளும் செங்கோட்டியாழென்னும் யாழினதுறுப்பினு ளென்க.

¹ சீவகசிந்தாமணி, கடிஅக. ² திருச்சிறம்பலக்கோவையார், ௪௦௦.

(பி - ம்) * ‘பண்ணியம்’

க௮. தந்திரி கரத்தொடு திவவுறுத்தியாஅத்து—(இ - ள்.) அச் செங்கோட்டியாழினை அறுவகையுறுப்பினுள் தந்திரிகரம் திவவென்னும் இரண்டையும் உறுதிபெறக்கட்டி,

அவற்றுள் தந்திரிகரமென்பது நரம்புதுவக்குதற்குத் தகைப்பொழிய இருசாணல்விரல் நீளமாகக் குறுக்கிடத்துச்சேர்த்தும் ஐம்பத்தோருறுப்பு; என்னை? “தந்திரி கரமே தகைப்பற விலகி, வந்த விருசா ணல்விர லாகும்” .....என்றாராகலின். திவவென்பது - நரம்புகளை வலிபெறக்கட்டும் வார்க்கட்டு.

க௮. ஒற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச் சேர்த்தி—(இ - ள்.) அவ்வியாழ் ஒற்றென்னு முறுப்பை யுடைத்தாகலானே அவ்வுறுப்போடே பற் றைப்பிறப்பிக்கும் நெறிப்படச்சேர்த்தியென்க.

“செங்கோட்டி யாமே செவ்விதிற் றெரியி, னறுவகை யுறுப்பிற் றுரு மென்ப”, “அவைதாம், கோடே திவவே யொற்றே..... தந்திரி கரமே நரம்போ டாமே” என்றார்.

க௯. உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி—(இ - ள்.) உழை குரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும் நரம்புகளை நிறுத்தியென்க.

என்றது அரும்பாலையென்னும் இசையைப்பிறப்பித்தென்றவாறு. இது குழைதற்பாலைத்திரிவெனக்கொள்க.

க௯ - கஉ. வரன்முறை.....அமைவரக் கேட்டு

(இ - ள்.) உழைமுன்னர்க்குரிய நூல்களின் வரலாற்றுமுறைமையான் வந்த மூவகைத்தானத்தாலும் சதிபாய்ந்தசெல்லும் கலையையுடைய பாலை போல்வாளது பாடற்பண்ணை ஆசானென்னும் பண்ணியலாகிய நால்வகைச் சாதியினும் பொருநதுதல்வரச் செவிப்புலத்தான நிற்தென்றவாறு.

* ஆசான்சாதி நால்வகையாவன : ஆசானுக்கு அகச்சாதி காந்தாரம், புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி சுத்தகாந்தாரமெனக் கொள்க.

பண் நூற்றுமூன்று; அவை நால்வகைப்படும்; பண், பண்ணியல், திறம், திறத்திறமென. அவற்றுள் இது திறங்கூறிற்று. மூவகைத்தானம் எழுத்தும் அசையும் சீருமெனினுமமையும்; என்னை? “எழுத்தே யசையே சீரே யென் றிவை, யிழுக்கி லவைமூன் றிற்கு மென்ப” என்றாராகலின்.

கக. பாடற் பாணி யீனஇ யவரொடு—(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய பண்ணையும் திறத்தையும் அவரோடு கலந்துவாசித்தென்க.

கக. கூடற் காவதங் கூறுமி னீரென—(இ - ள்.) இங்ஙனம் யாழ் வாசித்தகோவலன், இவ்விடத்திற்கு மதுரை எத்துணைக்காவதம், அதனை நீர் கூறுமினென்றுகேட்பவென்க.

கக௫ - அ. காழகிற் சாந்தம்.....சே ருடி

(இ - ள்.) அகிற்சாந்தம் கமழும் குங்குமப்பூங்குழம்பும் ராவிக்குழம்பும் குளிர்ச்சிலத்தைக்கொண்ட சந்தனச்சாந்தம் கத்தரிச்சாந்துமாகிய இத் தெய்வமணங்கமழுகின்ற வளவிய சேற்றையுனைந்து.

ககஅ - உக. ஆங்கு.....பூவனை பொருந்தி

(இ - ள்.) தேன்சேர்ந்த கழுநீர்மலர் சண்பகமலரென்னுமிவற்றாலாகிய மாலையோடு குருக்கத்தியும் மல்லிகையும் மணியின்தண்வளர்ந்த முல்லையுமென்னும் இவ்வவிழந்த பூக்களால்நிரைத்தபொலிவினையுடைய அணையிலேபொருந்தி,

கஉஉ - சு. அட்டிற் புகையும்.....பூம்புகை யனைஇ

(இ - ள்.) அடுக்களைகளில் தாளிப்புமுதலியபுகையும் அகன்ற அங்காடியிடத்தி அப்பவாணிகர் முட்டாமற் சுடுகின்ற அப்பவகையிற்புகையும் மைந்தரும் மகளிரும் மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலைமுதலியவற்றிற்குமெடுத்த அழகிய இனிய அகிற்புகையும் யாகசாகிதோறும் ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்தபுகையும் ஆகிய இப்பலவாகிய வேறுபட்ட பொலிவினையுடைய புகையையளவி,

கஉச - கூ. வெல்போர்.....காண்வரத் தோன்றி

(இ - ள்.) இந்திரனாழ்பூட்டப்பட்ட ஹைங்காரிசிற ஆரத்தையுடைய மார்பாலே வெல்லும்போரைவல்ல பாண்டியனது கோயிறகண் யாவரானும் அளவிட்டறியப்படாவாய இக்கலவைத்தொகுதி தன்மெய்யெல்லாம் கமழும்படி தோன்றியென்க.

அவை எத்தன்மையவாகிய கலவையெனின், தம்மைப் புலன்கள் ஒருகாலுகருமாயிற் பிண்ணை வீட்டுலகங்கருதித் துறவிற்செல்லவொட்டாது மனத்தைப்பிணித்துக்கொள்ளும் கோயிலிற்கலவையென்க. அவை முன்னர்க்குறியனவும் பிறவும்.

க௩௦ - ௩௨. புலவர் செந்நா.....வந்தது காணீர்

(இ - ள்.) சங்கப்புலவரது செந்நாவாலே புகழப்பட்ட இச்சிறப்புக்களை யுடைத்தாகலிற் பொதியிற்றென்றல் தன்னை ஒவ்வாமைக்குக்காரணமாகி இந்த மதுரைத்தென்றல்வந்தது; இதனைக் காணீரென்க.

ஆழிப் பொருநதி அனைஇத் தோன்றித் தென்றல் வந்ததென்றாரென்க.

க௩௩ - ச. நனிசேய்த் தன்றவன்.....தகைக்குந ரில்லென

(இ - ள்.) காவதங்குறுமினென்றற்குக் காணீர்; அதனால் மிக்க தாரிதன்று அப்பாண்டியனது செல்வமிக்கமுதார்; அதுவன்றியும் ஆண்டுச் செல்வார் இந்நீர்மையாரன்றி வேறுபட்டநீர்மையாரொருவர்கெல்லினும் ரில்லென்பாரில்லையென்று சொல்லவென்க.

க௩௫ - சு. முன்னான் முறைமையின்.....பெயர்ந்தனர்

(இ - ள்.) அற்றைஞான்று ஆண்டுத்தங்கிப் பிறறைஞான்று செல்லக் கருதியவர் முன்னைஞான்றை முறைமைபோலே இரவிடையிலே கவுந்தியடிக்க ளுடனே பெயர்ந்தனரென்க.

௧௩௧ - ௪௦. பெயர்ந்தாங்கு..... குரலோதையும்

(இ - ள்.) அரிதாகிய அரித்தற்றொழிவைல்ல கடவுளது அகன்ற பெரிய கோயிலிடத்தும் மிக்க புகழையுடைய மன்னவன்கோயிலிடத்தும் வேறுபட்ட பருதிபொருந்திய சிறப்பையுடைய காலமுரசமாகிய பேரிசைப்பல்லியும் பெயர்ந்து கூடியொலிக்குமொலியும்,

பெயர்தல் - தாளமததல். கணைதல் - செறிதல்.

௧௩௧. நான்மறையந்தணர் நவீன்ற வோதையும்—(இ - ள்.) அந்தணர் நான்மறையநவில்விக்குமவைக்களந்தோறும் மறைக்குவித்த மரபினையுடைய சுருதிக்குன்றமல் உச்சரிக்குமோதையும்,

௧௩௨. மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையும்—(இ - ள்.) மாதவர்கள் சிறுகாலையில் மந்திரமோதுதலால் மிக்க ஓதையும்,

௧௩௩ - ௪. மீளா வென்றி.....நாளாணி முழவமும்

(இ - ள்.) டடங்காத வென்றியையுடைய வேந்தனும்பெற்ற சிறப்போடே வாள்வீரர் தத்தம்வீரத்திற்கு எடுத்த வரிசையையுடைய முரசமுதலியவற்றின் நாளாணியோதையும்,

நாள்—குடைநாட்கோள் முதலியவுமாம்.

௧௩௪. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்—(இ-ள்.) மறப்பகைமன்னரைப் போரில்வென்று கொண்டுவந்த போர்க்குன்றின்முழக்கமும்,

௧௩௫. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்—(இ - ள்.) காட்டிற் பிடித்துக்கொண்டுவந்த வலிய யானையின்முழக்கமும்,

௧௩௬. பணைநிலைப் புரவி யாறு மோதையும்—(இ - ள்.) பந்திதோறு நின்ற புரவிகள் போர்நினைந்து ஆலிக்குமோதையும்,

௧௩௭. கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியும்—(இ - ள்.) கிணைப்பறையையுடைய மள்ளர் மருதநிலந்தோறும் வைகறைக்காலத்தே கொட்டுமோதையும்,

கிணை - மருதப்பறை; கூத்தாப்பறையுமாம்.

௧௩௮ - ௫௦. கார்க்கடல்.....ஆரஞர் நீங்கி

(இ - ள்.) இவையும்பிறவுமாகிய அக்கூடலித்து ஆர்க்குமொலியெல்லாம் கார்க்கடலொலிபோல ஒலித்து எதிர்கொள்ளுதலாலே முன்புமந்த வருத்தமெல்லாம் நீங்கி,

௧௩௯ - ௪. குரவமும்.....பன்மலர் விரிந்து

(இ - ள்.) கரையின்புறவாயெங்கும், குரவும் மிகும் கோங்கும் வேங்கையும் வெண்கடம்பும் சுரபுன்னையும் மஞ்சாடிமரமும் மருதம் உச்சிச்செலுந்திலும் செருந்தியும் சண்பகமரமும் ஆகியவைவ பாதிரியுடனே பலவகைமலரும்விரிந்துகூழந்தவை மீதுடுத்த பூந்துகிலாகவும்,

க௫௫ - ௬௦. குருகுந் தளவமும்..... அல்குல்

(இ - ள்.) அகவாயெங்கும், குருக்கத்தியும் செம்முல்லையும் முசுட்டையும் மோசுமல்லிகையும் வெள்ளை நறுந்தாளியும் வெட்பாலையும் மூங்கிலும் இவற்றிற் படர்ந்த பெருங்கையாலும் குட்டிப்பிடவமும் இருவாட்சியுமாகிய பலமலரும் விரிந்து பூங்கொடிகள் நிரைபடநெருங்கிப் படர்ந்தமன்னினைவை தன்னை மிடைந்துகுழந்த கோவையாகியமேகலையாகவுமுடைய கொடுங்கரையாகிய அகன்றேந்தியவல்குலையும்,

அல்குலென்பதற்கேற்பக் கொடுமைகூறினார். மேகலேக்கோவை, வேற்றுமைத்தொகையுமாம். கொழங்கொடி விரிமலரென்னுமடைகளை ஏற்புழி எங்கும் ஒட்டுக. அம், சாரியை.

க௬க - ௩. வாலுகம் குவைஇய.....கதிரிள வனமுலை

(இ - ள்.) அகற்சியையும் பொலிவையுமுடைத்தாகிய இடைக்குறையிலே பக்கங்கள் புடைக்கொண்டு கோங்கு வேங்கையென்னும் பலமலராகியசுணங்கால் உயர்ச்சிபெற்று ஒன்றுக்கொன்று மாறபடவிளங்கிய மணற்குன்றாகிய நிறத்தமுலையினையும்,

க௬ச. கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச் செவ்வாய்—(இ - ள்.) கரைக்கணின்று உருத்த முருக்கித்தாகிய செவ்வாயினையும்,

க௬௫. அருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி—(இ - ள்.) அருவிரோடு இடையறாதுவந்த முல்லையாகிய நகையினையுமுடையாள்,

க௬௬. விலங்குநிமிர் தொழுகிய கருங்கய நெடுங்கண்—(இ - ள்.) குறுக்கேமறிந்தும் நெடுகவோடியுந்திரிகின்ற கயலாகிய நெடியகண்ணினையும்,

க௬௭. விரைமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்தல்—(இ - ள்.) இருமருங்கும் திரைகளரித்த மணமலர்நீங்காத விளங்குகின்ற அறலாகிய கூந்தலினையும்,

க௬௮ - ௭௦. உலகுபுரற் தூட்டும்.....பொய்யாக் குலக்கொடி

(இ - ள்.) உலகைப் பாதுகாத்தற்குப் பஸ்பொருள்களையும்விளைத்து துகர் வித்தலான மிக்க பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடையாள்; புலவர்நாவிற்குப் புகழ்பொருந்தியவன்; சேர்ந்தோர்க்கு வரைவின்றி இன்பமளித்தலின் திருமகனையொப்பான்; வையையென்று பெயர்கூறப்படுவான்; பருவம்பொய்யாமையானும் வேற்றுவேறு அணுகாமையானும் தென்னர்குலக்கொடியாயுள்ளவன்;

க௭க - ௩. தையற் குறுவது.....கரத்தன ளடக்கி

(இ - ள்.) கண்ணகிக்கு மேல்வரும் தன்பங்களைத் தான் முன்னிற்தான் போலத் தன்னைக்கொண்டு அருச்சித்தார்க்குப் புண்ணியங்களைக்கொடுக்கும் நரியபூவாடையால் தனது மெய்ப்முழுதம்போர்த்துத் தன்கண் மல்கிநின்ற நீரைப் புறத்திடின அதுகண்டு வருந்துவாரென்று உள்ளடக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீர். அடக்கவெனத்திரிக்க.

கஎச - ஐ. புனல்யா றன்றிது.....தொழுது

(இ - ள்.) அங்ஙனம்போர்த்த பூவாற் புனல்மறைதலின் இது புனல் யாதன்று பூவாறென்றுபுகழ்ந்து மாத்தரும் கொழுநனும் தொழுது,

கஎச - அ. பரிமுக வம்பியும்..... ..தென்கரை யெய்தி¹

(இ - ள்.) ஓடக்கோலுக்கு நிலைத்தலரியதுறையிற் சென்றோரைச்செலுத் தும் குதிரைமுகவோடும் யானைமுகவோடும் சிங்கமுகவோடும்மென்னும் இவற்றினேறிப் பலர்போகும் துறையிறபோகாது அதற்கயலதாகிய துறையிலே கவுந்தியடிகளுடனே மரப்பூணியிலேபோகி மதுநாறமலரையுடைய சோலை பொருந்திய தென்கரையிற் பலர்செல்லாததோரிடத்தே சென்றெய்தியென்க.

முன்னர், ¹ வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு சாபமுறுதலின், ஈண்டு மருங்கிற்பெயராத்தென்றார்.

பரிமுகமுதலியவற்றைத் தொழிற்பெய்ராக்கினுமமையும்

கஅக - ஈ. வானவ ருறையும்.....அகழிசூழ் போகி

(இ - ள்.) தேவர்களுறையும் மதுரைபை வலங்கொண்டிசென்றால் மிகவும் பெரியதாகிய புண்ணியத்தையுடைச்சுதென்றெண்ணி அழித்தற்கரிய மினை சூழ்ந்த கிடங்கின்புறத்தைச் சூழ்போந்தென்க

மினை - காவற்காடு; கட்டுவேலியுமாம்

கஅச - அ. கருநெடுங் குவளையும் .....நடுங்க

(இ - ள்.) குவளையும் ஆம்பலும் கமலமும், தையலும் கணவனும் மேல் தனித்துறுந்துயரத்தைத் தாம் தெனிய அறிந்தன போல வண்டிகள் இரங்கும் பண்ணீர்மையைக்கொண்டு பரிந்தேங்கியழுது கண்ணீரைக்கொண்டு காலுற நடுங்காநிற்கவென்க.

பண்ணீர்மையன்றிப் பண்ணீரென்றமையால் திறம் பன்னிரண்டனும் நோதிமெனவுமாம். கண்ணீர் - கள்ளாகிய நீரெனவுமாம். காலுற - காலிலேயுறவெனவும், காற்று உறுதலாலெனவுமாம். அறிந்தனபோல நடுங்க வென்க. ஏங்கியென்னும் செய்தெனெச்சம் நடுங்கவென்னும் பிறவினை கொண்டு முடிந்தது.

கஅக - கூ. போருழற் தெடுத்த.....மறித்துக்கை காட்ட

(இ - ள்.) மாற்றார்வருந்தப் போர்தேய்த்தெடுத்த¹ புறமதிற்செய்தென்கொடி கள் இவரை இநநகரில் வாராதொழியினென்பனபோல் தம்கையின் மறித்துக் காட்டவென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௨௬௬.

² "ஈண்டுத் தரிது மெங்க னெழிதுடை பெழிலி வண்ணன், பாண்டவர் தங்கட் கலவரற் படைத்துணை யாக மாட்டான், மீண்டுபோ கென்றென் மத்த வியன்மதிற் குழித் தோறுங், காண்டரு பதாகை யாடை கைகளாற் மடுப்ப போன்ற" (வி பாரதம், வாசுதேவன். ௬.) என்பது திக்கருத்தைப் பின்பற்றியிருத்தல் காண்க.

அன்றி, வாரலென்பார்கையின் தன்மைபோலெனவுமாம்.

ககக் - கூ. புள்ளணி கழனியும்.....புக்கனர் புரிந்தென்.

(இ - ள்.) புட்களாலழகுசெய்யப்பட்ட ஏரியும் பண்ணையும் கழனியும் சோலையும் தெங்கும் கமுகும் வாழையும் வேழத்திரளாலிடப்பட்ட தண்ணீர்ப் பந்தர்களும் பொருந்திவிளங்கிய மூனார்ப்புறம்திலிடத்ததாகி அறத்தைப்புரியும் தபோதனான்றிப் பிறர்சேரப்படாத புறஞ்சேரிக்கண்ணே தாம் கருதிவந்த கோட்பாட்டிலே மனம்புரிந்து புக்காரென்க.

இது கீழ்த்திசைவாயிற்கு அயலதோர் முனிவரிருப்பிடம். புரிந்துபுக்கா ரெனப் பொதுமையாற்கூறினமையின், முன்னர் நாடுகூட்டிவைத்தீகண்ணே, ¹ “அறிவனை யேத்த..... ..ஒன்றிய வுள்ள முகையேன்” என்பதனாற் கவுந் தியடிகளும் அறிவனைப் புரிந்துபுக்காரென்க. பண்ணை - தோட்டங்களும், ஓடைகளும்.

இது, நிலைமண்டிலவாசியுடைய.

கங்.—புறஞ்சேரியிறத்தகாதை முற்றிற்று.

பதினொன்காவது

ஊ ர் க ர ண் க ர னை த.

- ‘புறஞ்சிறைப் பொழிலும் பிறங்குரீர்ப் பண்ணையு
 ‘மிறங்குகதிக் கழனியும் புள்ளெழுந் தார்ப்பப்
 புலரி வைகறைப் பொய்கைத் தாமரை
 மலர்பொதி யவிழ்தத் ‘வுலகுதொழு மண்டிலம்
௫. வேந்துதலை பணிப்ப வேந்துவாட் செழிய
 னோங்குயர் கூட லூர்துயி லெடுப்ப
 ‘நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு
 முவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமு
 மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை ‘நகரமுங்
௧௦. கோழிச சேவற் கொடியோன் கோட்டமு
 மறத்துறை விளங்கிய வறவோர் பள்ளியு
 ‘மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன் கோயிலும்
 வால்வெண் சங்கொடு வகைபெற் றோங்கிய
 காலே முரசங் கணைகுர லியம்பக்

க - உ. பொழிலிலும் பண்ணையிலும் கழனியிலும் ஆர்ப்பவென்க

ந. புலரிவைகறை - புலருகின்றதாகிய வைகறை.

ச. மலர்பொதி - பெரும்பொதி; மலர் பொதியவிழ்தற்குக் காரணமான மண்டிமுமாம்.

௫. (பா.) பணித்தவாள் - பணித்தற்குக்காரணமான வாள்

எ. நுதல்விழித்த நாட்டத்தையுடைய.

அ. நியமம் - கோயில்.

௧. மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை - மேழியைக் கையாடியுதமாக வலனுயர்த்த பஸ்தேவர்.

1 க - உ = ஸிவப்பதிகாரம். கக: ககக - உ.

4 மணி. ௫. ௫ச.

2 “ஹங்குகதி சலம்வரு கழனி” புறநா. ௧௮.

5 ஸிவப். க: ௧௦.

3 “பலர்புழஞ்சாபம்” முருகு. ௨

6 எ - கக = ஸிவப். ௫: ககக - எஉ; புறநா. ௫௧: க - ௧௦; மதரை. ச. ௫௫. ௮; மணி. க. ௫ச - ௫; இவ். ௧.

- கடு. கோவலன் சென்று கொள்கையி னிருந்த
காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி
¹ நெறியி னீங்கியோர் நீர்மையே னாகி
நறுமலா மேனி நடுங்குதுய ரெய்த
வறியாத் தேயத் தாரிடை யுழந்து
- உ௦. சிறுமை யுற்றேன் செய்தவத் தீர்யான்
ரெண்ணகா மருங்கின் மன்னர் பின்னோர்க்
கென்னிலை யுணர்த்தி யான்வருங் காறும்
பாதக் காபரினள பைந்தொடி யாகலி
னேத முண்டோ வடிகளீங் கென்றலுங்
- உரு. கவுந்தி கூறுங் காதலி தன்னொடு
தவந்தீர் மருங்கிற் றனிததுய ருழந்தோய்
² மறத்துறை நீங்குமின் வல்வினை யூட்டுமென்
றறத்துறை மாக்க டிறத்திற் காற்றி
நாக்கடிப் பாக வாப்பபறை யறையினும்
௩௦. யாப்பறை மாக்க வியல்பிற் கொள்ளார்
தீதுடை வெவ்வினை யுருத்த காலீப்
பேதைமை கந்தாப பெரும்பே * துறுவ
ரொய்யா வினைப்பய னுண்ணுங் காலீக்
கையாறு கொள்ளார் கற்றறி மாக்கள்
- ௩ரு. பிரிதற் றுன்பமும் புணர்தற் றுன்பமு
¹ முருளி லாள நொறுக்குந் துன்பமும்

க௭. நெறியி னீங்கியோர் - இல்லற நெறியினைங்கிய வேகைசர்ப்பதிகள்.

உ௩ = ச. உன்னுடைய பாதமாகிய துணையை யுடையவளாதலால், இவ ளுக்கு ஏதமுண்டோ; இல்லையெனறதாம்; பாதமாகிய காவலுண்டாக இவளுக்கு ஏதமுண்டோவென்றுமாம்.

உ௬. தவம் - புண்ணியம்; தவந்தீர்மருங்கின - புண்ணியமுடிந்த கூற்றால்,

௩௦. அறை - அறுதல். இயல்பில் - நன்மைக்கூற்றில்.

௩௨. அறியாமைதுணையாக மிக்க மயக்கமுறுவர்

௩௩. ஓயயாவினை - போக்கவொண்ணாத வினை.

௩௫ - ௬. பிரிதற்றுன்பம் - பிரிதலால்வருநதுன்பம். புணர்தற்றுன்பம் - புணர்தல் காரணமாக வருந்துன்பம். இரண்டிகாலத்தும் காமன ஒறுக்குந் துன்பம்.

¹ சிலப்பதிகாரம், ௧௦; உ௩௭.

² உ௭ - ௬௨மணி. உடு: ௪௧ - ௫௧.

(பி - ம்.) * 'உறுவரெய்யா' † 'உருவிலில்லியொறுக்குத்'

- புரிசுமுன் மாதர்ப் புணர்ந்தோர்க் கல்ல
தொருதனி வாழ்க்கை யுரவோர்க் கில்லை
பெண்டிரு முண்டியு மின்பமென் றுலகிற்
சுடு. கொண்டோ ருறாஉங் கொள்ளாத் துன்பங்
கண்டன ராகிக் * கடவுளர் வரைந்த
காமஞ் சார்பாக் காதலி னுழந்தாங்
கேமஞ் சாரா விடும்பை யெய்தின
ரின்றே யல்லா லிறந்தோர் பலராம்
சுடு. நென்று படவருஉந் † தொன்மைத் தாதலிற்
ருதையேவலின் மாதாடன் போகிக்
காதலி நீங்கக் கடுந்துய ருழந்தோன்
வேத முதல்வற் பயந்தோ னென்பது
நீயநிற் திலையோ நெடுமொழி யன்றோ
டு. வல்லா டாயத்து மண்ணா சிழந்து
மெல்லிய றன்னுடன் வெங்கா னடைந்தோன்
காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் காதலி
¹ தீதொடு படுஉஞ் சிறுமைய எல்ல
எடவிக் கானகத் தாயிழை தன்னை

௧௮ உரவோர் - இருடிகள்.

௧௯ - சஉ மனத்து இன்பமென்று கொண்டோர் ௨. நும் கும்மளவல்லாத
துன்பத்தைக்கண்டு தவத்தினர் நீக்கினகாமம்

சச. (111) இறந்தனர் - முற்காலத்திற் கழிந்தார்

சரு. தொன்றுபட வருஉந் தொன்மைத்து - அடிப்பற்றி வருகின்ற
பழைமைத்து; முற்று. ஆதலாலென்று மேற்சொல்லுகின்றார்.

சக. நெடுமொழி - பெருவார்த்தை

பழைதாகப் போதுகின்ற வார்த்தையன்றோவென்றுமாம்

சுடு. வல்லாடாயம் - சூதாடுந்தாயம்.

சுடு. மெல்லியல் - தமயந்தி வெங்கானடைந்தோன் - நளன்.

சுட. காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் - அவன் காதல்காரனாகப் பிரியக்
கருதியவனல்லன்.

௧௨ - ௧. அவளும் இவனிடத்துப் பிரியவேண்டிப் பிரிவாளுமல்லள்.

¹ தீது - பிரிந்தெஞ்சுபுருதல்; சிலப். ௧. ௨௪; மணி. ௨௨; சக - ஆம் அடிமுத
விப்பதற்குமுடி அபநிந் உரைகளையும் பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'கடவுள்வரைத்தனர்' † 'தொன்மையதாலிற்'

௫௫. யிடைபிறுள் யாமத் திட்டு * நீக் கிபது
வல்வினை யன்றோ மடந்தைதன் பிழையெனச்
சொல்லலு முண்டேற் சொல்லா யோநீ
யனையயு மல்லீ யாயிழை தன்னொடு
பிரியா வாழ்க்கை பெற்றனை யன்றே

௬௦. வருந்தா தேகி மன்னவன் கூடற்
† பொருந்துழி யறிந்து போதீந் கென்றலு
மினோசுழ் மினையொடு ; வளைவுடன் கிடந்த
விலங்குநீர்ப் பரப்பின் † வலம்புண ரகழியிற்
பெருங்கை யானை யினநிரை பெயருந்

௬௫. † சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகிக்
கடிமதில் வாயில் காவலிற் சிறந்த
வடல்வாள் யவனர்க் கயிராது புக்காங்
காயிரங் கண்ணோ னருங்கலச் செப்பு
வாய்திறந் தன்ன மதிலக வரைப்பிற்

௭௦. குடகாற் றெறிந்து கொடிதுடங்கு மறுகிற்
கடைகழி மகளிர் காதலஞ் செல்வொரு
வருபுனல் * வையை மருதோங்கு முன்றுறை
விரிபூந் துருத்தி வெண்மண லடைகரை
யோங்கு || நீர் மாடமொடு நாவா யியக்கிப்

௫௮. அனையயு மல்லீ - அவர்களைப்போல மனைவியைவிட்டுப் பிரிந்தா
புமல்லீ.

௬௨. இளை - அரண்காவல்; மீள - அதனைச் சூழ்ந்த காவற்காடு.

௬௪ - ௫. யானைபோகலாம்படி கீழ்சுருங்கையாக அதனை மேலிட்டவீதி.
சுருங்கை - கார்த்துறை; ஒழுஞ்நீர் புகுகையை ஒருத்தருமறியாதபடி மறைத்
துப்படித்த லீதிவாய்த்தலை.

௬௭. அயிராமற்புக்கு. ௭௦. எறிந்து, எறிய; கோடை எறிதலால்.

௭௧. கடைகழிமகளிர் - பரத்தையர்.

௭௨. மருதோங்கு துறை - திருமருத்தத்துறை.

௭௪. நீர்மாடம் - பள்ளியோடம்.

† பரி. ௨௦: ௧௦௪; சீவக. ௧௪௨; மணி. ௨௮: ௫. * பரி. ௧௧: ௧௦; கலி: ௨௬: ௧௧.

(பி - ம.) * 'தீங்கியது' † 'பொருத்தவழியறிந்து போதீன்கென்றபின்
† 'வளைவுக்கிடந்த' † 'வலம்புரியகழி' || 'தீரோடமொடு'

௭௫. பூம்புனை தழீஇப் புனலாட் டமர்ந்து
தண்ணறு முல்லையுந் தாழ்நீர்க் குவனையுந்
* கண்ணவிழ் நெய்தலுங் கதுப்புற வடைசசி
வெண்பூ மல்லிகை விரியலொடு தொடர்ந்த
† தன்செங் கழுநீர்த் தாதுவிரி பிணையல்
௮௫. கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தொடு பூண்டு
தெக்கண மலயசச செழுஞ்சே ராடிப்
பொற்கொடி மூதூர்ப் பொழிலாட் ! டமர்தாங்
கெற்படு பொழுதி னிளநிலா முன்றிற்
ரூழ்தரு ி கோலந் தகைபா ராட்ட
௮௫. வீழ்ப்பூஞ் செக்கை மேலினி திருந்தாங்
கரத்தப் பூம்பட் டரையிசையுமிடிக்
குற்றலைக் கூந்தற் குடசம பொருந்திச
சிறுமலைச சிலமபிற் செங்கு தாளமொடு
நறுமலர்க் குறிஞ்சி நாண்மலா வேய்ந்து
௯௦. குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைத்தா
செங்கொடு வேரிச செழுமபூம் பிணையல்
சிந்துரச சுண்ணஞ் சோந்த மேனியி
லந்துகாக் கோவை யணியொடு பூண்டு
|| மலைசிறி கரிந்த வசகிர வேந்தற்குக்

௭௫. புனை - தெப்பம்.

௭௬. தாழ்நீர்க் குவளை - * தங்குன நீரடியுடைய குவளை; ஆழ்ந்த நீர்க் குவளை யென்றுமாம்

௭௮. வெண்பூமலலிகை, முதல். விரியல் - பூ.

௮௧ (பா) மலயச் செழுஞ்சேறு - சந்தனக்குழம்பு.

௮௪ = தகை - கொழுநன்.

(௮௪) தகைமையைக்(௭௧) காதலஞ்செல்வரொடு (௮௪) பாராட்டச் (௮௫) செக்கைமேலேயிருந்து.

௮௭. ரூரல் - கொத்து. ௮௮. சிறுமலையாகிய சிலம்பு.

(௮௯) 'அரத்தப் பூம்பட்டு' முதலாக, (௯௦) 'துகாக்கோலை' ஈறாகச் சொன்னவை கார்காலத்துப் பரக்க அணிவன

௯௪. மலைச்சிறகரிந்த - மலையைச் சிறகரிந்த.

* முருகு. ௭௫. * "நீர்கால்யாத்த நிரையிதழ்க் குவளை" (குறுந், ௩௮௮.)

(பி - ம்.) * 'கண்ணவிழ்' † 'தன்செங்கழுநீர்' ‡ 'மெழிந்தாங்கு' § 'கோலந்தகை' || 'மலைச்சிறையரிந்த'

கூடு. கலிகெழு கூடற் செவ்வணி காட்டக்
காரர சாளன் வாடையொடு வருஉங்
கால மன்றியு னாலோர் சிறப்பின்
முகிறோய் மாடத் தகிறரு விறகின்
மடவரன் மகனிர் தடவுநெருப் * பமர்ந்து

கூடு. நறுஞ்சார் தகலத்து நம்பியர் தம்மொடு
குறுங்க ணடைக்குங் கூதிரக் காலையும்
வளமனை மகனிரு மைந்தரும் விரும்பி
யிளநிலா முன்றிலி னிளவெய் னுகர
விரிகதிர் மண்டிலந் தெற்கேர்பு வெண்மழை

கூடு. * யரிதிற் றேன்று மசகிரக் காலையு
† மாங்க தன்றியு மோங்கிரும் பரப்பின்
வங்க லீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட
வகிலுந் துகிலு மாரமும் வாசமுந்
தொகுகருப் பூரமுஞ் சுமந்துடன் ‡ வந்த

கூசு. காரரசாளன் = கார்காலம்.

கூசு. னாலோர் - சிற்பர்; அவர்புகழ்ச்சியையுடைய (கூசு) மாடமென்க.

கூசு - அ. னாலோர்.....மாடம் - * மயமதமறிவாராற் புகழ்ச்சியையுடைய
மாடமென்றுமாம்.

கூசு. தடவு - இந்தளம் கூடு. * சாந்து - அகினைய.

கூசு. குறுங்கண் - சாளரம்.

கூசு. மண்டிலம் - ஆதித்தன்; இவன் தெற்கே மிதுனவீதியிலே இயங்குத
லானே. வெண்மழை - வெள்ளைமேகம்.

கூடு. அரிதாகத் தோன்றும் முன்பணிக்காலம்.

கூசு. பரப்பு - கடல். கூசு வங்குட்டத்தாலே.

கூசு. துகில் - பட்டிவர்க்கம்; நாற்றங்கொளுவுதலால் இவற்றுடன் என்
ணிநூர். வாசம் - தக்கோலம் சாதிக்காய்முதலியன.

கூசு. சுமந்து - அவற்றின் நாற்றத்தைச்சுமந்து.

* 'அருகித்தோன்றும்' என்று பாடங்கொண்டு, "அருகுதிசை" என்னும் (தக்க
கூசு) தாழிசையுரையில் இதனை மேற்கோள் காட்டினர்.

* மயமதம் - ஒருவகைச் சிற்பதூல்.

* சிவக. உகளகி - ஆம் பாட்டினுரையைப் பார்க்க.

(பி - ம.) * 'அயர்ந்து' † 'ஆங்கணமன்றி' ‡ 'வந்து'

கக௦. கொண்டலொடு புருந்து கோமகன் கூடல்
வெங்க ணெடுவேள் ¹ வில்விழாக் காணும்
பங்குனி முயக்கத்துப் பனியர சியாண்டுளன்
கோதை மாதவி கொழுங்கொடி யெடுப்பக்
காவுங் கானமுங் கடிமல ரேந்தத்

கக௧. தென்னவன் பொதியிற் றென்றலொடு புருந்து
மன்னவன் கூடன் மகிழ்துணை தழுஉ
மின்னிள வேனில் யாண்டுளன் கொல்லென்
றுருவக் கொடியோ ருடைப்பெருங் கொழுநரொடு
பருவ மெண்ணும் படர்தீர் காலைக்

க௨௦. கன்றம ராயமொடு கனிற்றின நடுங்க
வென் றாழ் நின்ற குன்றுகெழு நன்னாட்டுக்
காடுதீப் பிறப்பக் * கனையெரி பொத்திக்

கக௦ - கக. கூடலிடத்துக் காமனுக்குச்செய்யும் வில்விழவு.

(க௦௭) வங்கவீட்டத்தாலே தொண்டியிலுள்ளோரிட்ட (க௦௮ - சு) பல
சரக்குக்களைச் சுமந்துவந்து புருந்த (கக௦) கீழ்காற்றேடுபுருந்து தென்னவன்
கூடலெடுக்கும் (கக௧) வில்விழாக்காணும் (கக௨) பங்குனிமாதத்தோடுபொருந
தின பனியரசென்க; என்றது பின்பனிக்காலம்.

இவ்விழாவைக்கொண்டலொடுபுருந்து காணும் பங்குனிமாதம்பொருந்திய
பின்பனிக்காலமாகிய அரசன் யாண்டிளன்.

கக௩. கோதை - ஒழுங்கு. கக௭. யாண்டுளன் - எங்கேயுள்ளான்.

(கக௭) எங்கேயுள்ளானெனறு(கக௯)போன காலங்களைக்குறித்து எண்ணும்.

கக௮. உருவக்கொடியோர் - கொடியுருவத்தினோர்; வல்லியாகவெழுதும்
கொடியுமாம். உடைப்பெருங்கொழுநரொடு - தம்மையுடையகொழுநருடன்.

(க௧௮) தம்மையுடைய கொழுநருடனே (௮௫) வீழ்பூஞ்சேக்கையிலிருந்து
(க௧௯) இப்பருவங்களை (க௧௨ - ௭) எங்குளவென்று எண்ணுகிற காலையென்று
சேர்க்க. காலம் கோடைக்காலமாகையாலே, அல்லாத காலங்களை நினைத்தெண்
ணிநோர்.

க௧௮-௯. கீந்துகாலமுங்கழிந்தது கூறுகின்றார், 'உடைப்பெருங் கொழுந
ரொடு பருவமெண்ணும் படர்தீர் காலை' என்றார்; என்றது, வேணிற்காலத்தை

க௨௦. ஆயும் - நிரை. க௨௧. கோடைத்தன்மை (பா) நீடியகுன்று.

க௨௨. (பா) பொத்திய - பொதிந்த.

¹ வில்விழா: நினைமா. கூஉ; குறுத். கக.

(பி - ம.) * 'கனவெரி'

கோடையொடு புகுந்து கூட லாண்ட

வேனில் வேந்தன் வேற்றுப்புலம் படர
க௨௫. வோசனிக் கின்ற ஷுறுவெயிற் கடைநாள்
வையமுஞ் சிவிகையு மணிக்கா லமனியு
* மூய்யா னத்தி னுறுதுணை மகிழ்ச்சியுஞ்
சாமரைக் கவரியுந் தமனிய வடைப்பையும்
கூர்நுனை வாளுங் கோமகன் கொடுப்பப்

க௬௦. பெற்ற செல்வம் பிறழா வாழ்க்கைப்
பொற்றொடி மடந்தையர் புதுமணம் புணர்ந்து
செம்பொன் வள்ளத்துச சிலதிய ரேந்திய
வந்தீந் தேறன் மாந்தினர் மயங்கிப்
பொறிவரி வண்டினம் புல்லுவழி யன்றியு

க௬௫. நறுமலர் மலையின் வறிதிடங் கடிந்தாங்
கிலவிதழ்ச செவ்வா யிளமுத் தரும்பப்
புலவிக் காலததுப் போற்றா * துரைத்த

(எக) 'காதலஞ்செல்வொடு' என்றதுமுதல் (அரு) 'வீழ்ப்புஞ் சேக்கை
மேலினி திருந்து' என்றது இறுதியாக முதலேனிற்காலம் கூறினபடி.

க௨௬. கோடை - மேல்காற்று. க௨௪ படர - படர்கை காரணமாக.

க௨௪ - (ரு) ஓசனித்தல் - வெக்கையால் தலையெடுத்தல்; கடைநாள் - வேனிற்
பினனொள்ளும்மாம். வேற்றுப்புலம் படர்தற்கு எடுத்துப்பார்க்கின்ற முதலே
னில் கழிகிறநாளிலே; சிந்தையுண்டியினும், * 'ஓசனிக்கின்ற வன்னம்' என்றார்.

க௨௭. உயயானத்து மகிழ்ச்சி - சோலையிலே சேவிப்பாருடனிருந்து வினோ
தங்காண்டல்; உயயானங்களில் உறுதுணையொடு மகிழுமகிழ்ச்சியுமாம்.

க௨௮. சாமரையிடப்பெறுகையும, பொன்னுற்செய்த வெற்றிலைப்பெட்டி
பிடித்திடப்பெறுகையும் வரிசை.

க௨௯. கோமகன் - இராசராசன்; பாண்டியன்.

க௬௦. அப்படிப்பெற்று உடையராதல் - சிலதியர் சூழ்ந்து வாட்பிடிக்கப்
போதல் முதலியன.

(க௬௮) கொழநரொடு (க௬௯) புதுமணம்புணர்ந்தென்றுகூட்டுக.

க௬௪ - (ரு). வண்டிபொருந்தின இடமன்றியே களிப்பாலே வறிதிடத்திலும்
மாலிகொண்டோச்சி.

¹ தக்கயாகப்பரணியில், ௭௭௨ - ஆம் தாழிசையுரையில் இவ்வழிமேற்கோள்.

² மணிமேகலை, ௩: ௭௨.

³ சிவகளித்தாமணி. ௨௬௭௨.

(பி - ம்.) * 'உணர்த்திக்காவீ'

காவியங் கண்ணூர் கட்டுரை * யெட்டுக்கு

¹ நாவொடு நவிலா நகைபடு கிளவியு

கச0. மஞ்செங் கழுநீர்[†] ரரும்பவிழ்த் தன்ன

செங்கய நெடுங்கட் செழுங்கடைப் பூசலுங்

கொலைவிற் புருவத்துக் கொழுங்கடை சுருளத்

திலகச் சிறுறுத ஸ்ரம்பிய வியருஞ்

செவ்வி பார்க்குஞ் செழுங்குடிச் செல்வரொடு

கச10. வையங் காவலர் மகிழ்தரு வீதியுஞ்

² † சுடும னேறு வடுநீங்கு சிறப்பின்

முடியர சொடுங்குங் கடிமனை வாழ்க்கை

³ வேத்தியல் பொதுவிய லெனவிரு திறத்து

மாத்திரை யறிந்து † மயங்கா மரபி

கச௮. கட்டுரை (பா) எடுக்குநர் - வார்த்தைசொல்லப் புகுகின்றவர்.

கச௬. நகைபடு கிளவி - களியாற் கேட்டாரை மகிழ்ச்சிபிறப்பிக்கும் வார்த்தை; கேட்டோர்க்கு நகைவினைவிக்கும் நாவாற்சொல்லாத கிளவியுமாம்.

கச௨. சுருளல் - புருவம் கோபத்தால் ஏறுவது இழிவதாகை.

கச௪. செழுங்குடிச்செல்வர் - அரசரல்லா ஏனையோர்.

கச௬ - எ. ஒடுவேயாது பொற்றகடுவேய்ந்தமனை; அன்றியும், சாதிக்குற் றப்பட்டால் தலையிலே செங்கலேற்றி ணர்க்குழவித்துக் கழித்துவிட்தல் மரபு; இன்னும், சுடுமண் - மட்பாத்திரமுமாம். முடியரசு ஒடுங்குங் கடிமனை - ⁴ ஆசைப்பட்டி அரசவைகுமனை; அரசர் ஆர்வத்தாலடங்குமனையென்றுமாம். அரசொடுங்குமனை; அரசர்புகுந்தாலும் தெரியாதபேரிடமானமனையென்று மாம்.

கச௮. வேத்தியல் - அரசர்க்கு ஆடுங்கூத்து. பொதுவியல் - எல்லார்க்கும் ஒப்ப ஆடுங்கூத்து.

¹ "நாவொடு நவிலா நகைபடுதிஞ்சொல்" (அகநா. க௬.)

² பெருங். க. க௬: கடுகு; மணி. க௮: க௬.

³ "வேத்தியல் பொதுவியலென்றிருதிதத்து" மணி. உ. க௮. ⁴ சிவக. க௮௬.

(பி - ம்). * 'எடுக்கும்' † 'அரும்பவிழ்த்தன்ன' ‡ 'கடுமனோக்குவடு'

§ 'மகிழ்தருமரபின்'

கரு0. னுடனும் வரியும் பாணியுந் தூக்குந்

* கூடிய குயிலுவக் கருவியு முணர்ந்து

நால்வகை மரபி னவினயக் களத்தினு

† மேழ்வகை நிலத்தினு மெய்திய விரிக்கு

மலைப்பருஞ் சிறப்பிற் றலைக்கோ லரிவையும்

கருரு. 1 வாரம் பாடுந் தோரிய மடந்தையுந்

தலைப்பாட்டுக் கூத்தியு மிடைப்பாட்டுக் கூத்தியு

நால்வேறு வகையி டு னயத்தகு மரபி

னெட்டுக் கடைநிறுத்த டு வாயிரத் தெண்கமுஞ்சு

முட்டா || வைகன் முறைமையின் வழிஅத்

கரு0. தாக்கணங் கணையார் நோக்குவலைப் || பட்டாங்

கரும்பெற ** லறிவும் பெரும்பிறி தாகத்

தவத்தோ ராயினுந் தகைமலர் வண்டி

னகைப்பதம் பார்க்கு மினையோ ராயினுந்

காம விருந்தின் மடவோ ராயினு

கருரு. மேம வைக லின்றியில் வதியும்

கரு0. ஆடல் - இப்படிப்பட்டகூத்து. வரி - வரிப்பாட்டு. பாணி - தாளம் - தாக்கு - வாச்சியம்.

கரு2. அவினயம்: “நிற்றலியங்கலிருத்தல் கிடத்தலென், நத்தகுநான்கே யவினயக் களனே.” களன் - அரங்குமாம்.

கரு௩. எழுவகை நிலத்தினுமெய்தியவரியாவது - அற்றுவரி, சார்த்தவரி, திணைநிலைவரி, மயங்குதிணைநிலைவரி, முகமுடைவரி, முகமில்வரி, படைப்புவரி யென்பனவாம்; அன்றிக் குரன்முதலான எழுநரம்பென்றுமாம்.

கரு௪. தலைக்கோ லரிவை - கூத்தாடுமவள்.....

கரு0. தாக்கணங்கு - தீண்ட வருத்தஞ்செய்யும் தெய்வம்; சீதேவியுமாம். நோக்காடிய வலையிலேபட்டு.

கரு௧. பெரும்பிறிதாகை - கையற்றுப்போகை.

(கரு௨) தவத்தோர்களாயினும் வண்டுபோல (கரு௩) இவர்கள் நகையின் செவ்விபார்க்கும் காழகராயினும் (கரு௪) காமத்துக்குப் புதியமடவோராயினும் (கரு௫) தங்கியேபோகவேண்டும் (கரு௬) வீதி.

(கரு௭) அரும்பெறலறிவும் பெரும்பிறிதாக (கரு௮) நோக்குவலைப்பட்டுத் (கரு௯) தவத்தோர்முதலாயினார் (கரு௫) இன்றுயில்வதியும் (கரு௬) வீதியென்க.

1 தொல். மரபு. கு. ௧௦௭ - பேர். மேற். ௩௬ (பா) ‘தோரிய மகவிருத்’

(பி - ம.) * ‘கூடியகுயிலுவ’ † ‘எழுவகை நிலத்தினுமெய்தியது’ ‡ ‘தலத் தகு’ § ‘ஆவிரக்கமுஞ்சு’ || ‘வைகலின்’ ¶ ‘பட்டங்கு’ ** ‘அறிவுபெரும்’

பண்ணுங் * கிளையும் பழித்த தீஞ்சொ

¹ லெண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு வீதியும்
வையமும் பாண்டிலு மணித்தோக் கொடுஞ்சியு
மெய்ப்புகு கவசமும் வீழ்மணித் தோட்டியு

கஎ௦. மதள்புனை யரணமு மரியா யோகமும்
வளைதரு குழியமும் வால்வெண் கவரியு
மேனப் படமுங் கிடுகின் பட்முங்

கானப் படமுங் † காழூன்று கடிகையுஞ்
செம்பிற் செய்நவுங் கஞ்சத் தொழிலவும்

கஎ௧. வம்பின் முடிநவு மாலையிற் புனைநவும்
‡ வேதினத் துப்பவும் கோடுகடை தொழிலவும்

ககக. கிளை - கிள்ளை; கிள்ளையைக் கிளையென இடைக்குறைத்தார். கிளை - பண்ணின் திறமுமாம்

கக௪. எண்ணெண்கலையோர் - தனியிலார். இருபெருவீதி - சிறுதனம் பெருந்தனம்பெறுவார்வீதி.

கக௫. ² பாண்டில் - இரண்டுருளையையுடைய சகடம்; கொல்லாப்பாண்டில்; பாண்டியென்றுபாடமோதிக் கூடாரப்பண்டியென்பாருமுளர். கொடுஞ்சி-தேர்மொட்டி

கக௬. கவசம் - கைத்தளம். விரும்பப்பட்ட அழகிய தோட்டி.

கஎ௦. அதள்புனை யரணம் - தோற் கைத்தளம் அரியாயோகம் - விசாதி கட்டுக் கொடுக்குமருந்து; சன்னாகமுமென்ப; அரித்தல்-கெடுத்தல்; பணியைக் கெடுத்தலையுடைய ஆராயப்பட்ட ஓளடதமென்றுமாம்.

கஎ௧. குழியம் - வாசீவுண்டை: கட்டுக்குழியமுமென்ப.

கஎ௨. எனப்படம் - பன்றிமுகக்கடகு; பன்றிவலையுமாம் கிடுகின்படம் - சிறுகடகு

கஎ௩. கானப்படம் - காடெழுதினகடகு; யானை சிங்கமுதலிய சித்திர மெழுதினகடகுமாம்; இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழிலை இடத்திற்கேற்றினார்; பெருவாரல்வலையுமாம். காழூன்று கடிகை - காழாற்பிணித்த கடகு; படங்கு மாம்.

இவை நான்கும் கிடுகின்விசேடம்.

கஎ௧. மாலையிற்புனைந - கிடேச்சுமலை.

கஎ௬. வேதினத் துப்பவும் - ஈர்வாளால் வலியப்பெற்றனவும்; என்றது ஈருங்கருவியாற் பண்ணப்பட்டன. கோடு - தந்தம்.

¹ சிலப்பதிகாரம், உஉ: கக௫ - க; மணி. உ: உக; பெருங். க. கடு. அச - இ.

² பிரபுவின்லி, மாயையுற்பத்திகதி, எ.

(பி - ம்.) * 'கிளையும்' † 'காழூன்று' ‡ 'வேதினத்திர்ப்பவும்' கோடு கடைத் தொழிலவும்'

புகையவுஞ் சாந்தவும் பூவிற்புனைநவும்
வகைதெரி வறியா வளந்தலை மயங்கிய
வரசுவிழை திருவி னங்காடி வீதியுங்
க.அ.ப. காக பாதமுங் களங்கமும் * விந்துவு
மேகையு நீங்கி † யியல்பிற் குன்ற
நூலவர் நொடிந்த துழைதுண் கோடி
நால்வகை வருணத்து நலங்கே மொளியவு
மேகையு மாலையு மிருளொடு துறந்த
க.அ.ப. பாசார் மேனிப் பசங்கதி ரொளியவும்
பதுமழு நீலமும் விர்தமும் படிதமும்
விதிமுறை பிழையா விளங்கிய சாதியும்
பூசு வருவிற்பொலந்தெளித் தீனையவுந்
தீதறு கதிரொளித் தெண்மட்டுருவவு

கள௭. புகையவுமென்றது, புகைக்குறுப்பான நேர்கட்டிமுதலான ஐந்தும்.
சாந்தவும் - சாந்துக்குறுப்பான முப்பத்திரண்டிதும்பும். (ப1) பூவிற்புனைஞ் -
மாலைவிகற்பங்கள்.

கள௬ - ௭. தந்தத்தாற் கடைந்தவை - இரத்தத்திற்குச் செய்தவை சந்தனத்
தாற்செய்தவை - கலவைகூட்டின. பூவிற்புனைந்தவை - மாலை.

கள௮. வேறுபாடுதெரியாவளமென்றார், முன் எண்ணியவற்றை. (ப1)
மயங்கி - மயங்கப்பட்டு.

க.அ.ப. - அ.க. காகபாதம், களங்கம், விந்து, இரேகையென்னும் இந்நான்கு
குற்றமுமின்றிக் கோடியும் பலகையுமுள்ளன நல்வையிரம்.

க.அ.ச - ௫. ஏகையு மாலையு இருளும் மரகதத்துக்குக் குற்றம்; இக்குற்ற
மற்றுப் பசங்கதிரொளியையுடையன மரகதம்.

க.அ.ச - ௭. பதுமமும் நீலமும் விர்தமும் படிதமுகிய விதிமுறையிற்
சொல்லுகிற குற்றமின்றி விளங்குகின்றவை சாதிமாணிக்கம்.

க.அ.அ. (ப1) பூனைக்கண்போன்று பொன்னைத் தேய்த்தாற்போன்றவை
புருடராகம்; பூசை - பூனை.

க.அ.க. ஒளியினையுடைய மட்டுநிறமாயிருப்பன கோமேதகம்.

(பி - ௩) * 'விந்து' † 'யியல்பிற்'

கக௦. மிருடெளித் தனையவு மிருவே ஹருவவு
மொருமைத் தோற்றத் தைவேறு வனப்பி
னிலங்குகதிர் விடே * நலங்கெழு மணிகளுங்
காற்றினு மண்ணினுங் கல்லினு நீரினுந்
தோற்றிய குற்றந் துகளறத் துணிந்தவுஞ்

கக௧. சந்திர குருவே யங்கா ரகனென
வந்த நீர்மைய வட்டத் தொகுதியுங்
கருப்பத் துளையவுங் † கல்லிடை முடங்கலுந்
திருக்கு நீங்கிய ‡ செங்கொடி வல்லியும்
வகைதெரி மாக்க டொகைபெற் றீரோங்கிப்

௨00. பகைதெற லறியாப் பயங்கெழு வீதியுஞ்
சாத ரூபங் கினிச்சிறை யாடகஞ்
சாம்பூ நதமென வோங்கிய கொள்கையிற்
பொலந்தெரி மாக்கள் கலங்களு ரொழித்தாங்
கிலங்குகொடி யெடுக்கு † நலங்கிளர் வீதியு

கக௧) இருள் தெளித்தனைய நிறத்தினையுடையன நீலம். இருவே ஹருவினை யுடையன வயிரேயம்.

கக௧. ஒருமைத்தோற்றம் - ஓரிடத்தே தோற்றல்; ஓரிடமென்றது, பளிங்கை.

கக௧ - ச. காற்றுமுதலான இக்குற்றம் நீங்கினவும். குறமென்றது, முன்புசொன்ன குறறங்களை.

கக௧. சந்திரகுரு - வெண்முத்து. அங்காரகன் - செந்நீர்முத்து. வட்டத்தொகுதி - ஆணிமுத்து.

கக௧. கருப்பத் துளை - உள்ளே துளையாகை. (ப1) கல்லுடை முடங்கல் - கல்லை உள்ளேயுடைய வளைவு.

கக௧. திருக்கு - திருகல்; இவை முன்றகுறமுநீங்கிய செங்கொடி வல்லி - பவளம்.

௨௦௧ - ௧. சாதரூபம் கினிச்சிறை ஆடகம் சாம்பூநதமென்னும் இவை நான்கும் பொன்னின்சாதி. பொலந்தெரி மாக்கள் - செட்டியர்.

௨௦௨. கொடியெடுத்தல், பொருளெல்லைக்கு.

(பு - ம்) * 'தலங்கெழும்மணிகளும்' † 'கல்லுடைமுடங்கருத்' ‡ 'செழுங் கொடிவல்லியும்' § 'ஓங்கிய' || 'தலத்தருவீதி'

- உ௦௫. தூலினு மயிரினு தழைநூற் பட்டினும்
பால்வகை தெரியாப் பன்னா றடுக்கத்து
நறுமடி செறிந்த வறுவை வீதியு
நிறைக்கோற் றுலாத்தர் * பறைக்கட் பராரைய
ரம்பண வளவைய ரெங்கணுந் திரிதரக்
- உ௧௦. கால மன்றியுங் கருங்கறி மூடையொடு
கூலங் குவித்த கூல வீதியும்
பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு
¹ மந்தியுஞ் சதுக்கமு மாவண வீதியு
மன்றமுங் கவலையு மறுகுந் திரிந்து
- உ௧௫. விசும்பகடு திருகிய வெங்கதிர் துழையாப
பசுங்கொடிப் பட்டாகைப் பந்தர் நீழற்
காவலன் பேரூர் கண்டுமகிழ் வெய்திக்
கோவலன் பெயாநதனன் கொடிமதிற் புறத்தென்.

உ௦௫. நூற்பட்டு - பட்டினால். உ௦௬ - எ. பலமடி.

உ௦௮ - கூ. (பா) பறைக்கட்பராரை மம்பணமெனந்து, பட்டமணிந்த
வானயும் பரிய அரைமையுமுடை; மம்பணவளவை; அவது அளக்கும்

உ௧. கறிமூடை - மிளகுபொதி.

உ௧௨. பால்வேறு தெரிந்த - பகுதி வேறு தெரிந்த. நான்காய் வேறு
பயிற் தெரு.

உ௧௩. அந்தி - முச்சந்தி. சதுக்கம் - நாறசந்தி

உ௧௪. கவலை - பலவாய ஒன்றான முடிக்கு. மறுகு - குறுந்தெரு.

உ௧௫. விசும்பகடு திருகிய - விசும்பிடத்து முறுகிய.

(உ௧௬) துகிற்கொடிநீழலிலே (உ௧௭) திரிந்து.

(சு) மண்டிலம் (கூ) துயிலெடுப்ப (கூள்) யவனர்க்கு அயிராதுபுக்கு (உ௧௮)
நகரிகண்டு (உ௧௯) திரிந்து (உ௧௯) மகிழ்ந்து (உ௧௮) மதிப்புறத்துப் பெயர்ந்
தன்னெனக்கூட்டுக.

¹ "சதுக்கமுஞ்சத்தியும்" முருகு. உ௧௫.

(பி-ம்.) * 'பறைக்கணப்பர' † 'திரிதர' ‡ 'பதாலை'

க - உ. புறஞ்சிறைப் பொழிலும்.....புள்ளெழுந் தார்ப்ப

(இ - ள்.) முன்னர்ப் புரிந்துபுக்க மூதார்ப் புறஞ்சேரியிடத்தளவாகிய பொழில்களிடத்தும் விளங்காநின்ற நீர்நிறைந்த பண்ணையிடத்தும் வளைந்த கதிரையுடைய கழனியிடத்தும் உளவாகிய புட்கள் துயிலெழுந்து ஆரவாரியா நிற்பவென்க.

பிறங்குதல் - மிகுதலுமாம்.

௩ - ௬. புலரி வைகறை.....துயி லெடுப்ப

(இ - ள்.) வைகறைக்காலக்கழிவும் புலருதன்முன்னுமாகிய அக்காலத்தே பொய்கைகளில் தாமரைப்பூவின்முகைகளிப் புரிநெகிழ்த்து மலர்வித்த ¹ உலக மெல்லாந்தொழப்பிடும் ஆதித்தமண்டிலமானது பகைவேந்தர் தலைகள் நடுங்க விதிர்த்தேந்திய வாணையுடைய செழியனது புகழானோங்கி வண்மையானுயர்ந்த கூடலாகியஆரைத் துயிலெடுப்பாநிற்பவென்க.

ஆர்ப்ப அவிழ்த்த மண்டிலம் எடுப்பவென்க.

௭. நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலும்—

(இ - ள்.) இறைவி கண்புகைத்தபொழுது நெற்றியிழ்புறப்படவிட்ட கண்ணையுடைய இறைவனதுகோயிலும்,

விழிநாட்டம், வினைத்தொகை; இனி நுதலில் இமையாநாட்டமென்று மாம்; காமனைவிழித்த நாட்டமெனவுமாம்.

அ. உவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமும்—

(இ - ள்.) உவணப்புட் சேவலைப் பதாகையாகவுயர்த்த திருமாள்கோயிலும், உவணம் - கருடன்.

க. மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை நகரமும்—

(இ - ள்.) மேழியாகியபடையை வலமாகவேந்திய பலதேவர்கோயிலும், வலன் - வென்றியுமாம். மேழி - ஆகுபெயராத் கலப்பை. வெள்ளை - வெள்ளையோனெனப் பண்புகொள்பெயர்.

கா. கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்—

(இ - ள்.) கோழிப்புள்ளாகிய சேவற்கொடியையுடைய முருகவேள்கோயிலும், சேவற் கொடியென்றார், பெடைக்கொடியைவிலக்குதற்கு.

கக. அறத்துறை விளங்கிய வறவோர் பள்ளியும்—

அறத்துறை - அறமும் அறத்தின் மறையுமென உம்மைத்தொகை. அறமாவது இருவகைத்து; இல்லைமும் தறவறமுமென. அவற்றுள் இல்லைமென்பது கற்புடைமையையோடு இல்லின்கணிநுந்துசெய்யுமறம்.

அதன் மறையாவது : ¹ தன்னையொழிந்த மூவர்க்கும் துறந்தார்க்கும் துவ்வாதவர்க்கும் இறந்தார்க்கும் தேவர்க்கும் முனிவர்க்கும் விருந்தினர்க்கும்

¹ முருகு. ௨ ² திருக்குறள், சக - ஆம் செய்புகழுவலியவற்றைப் பார்க்க.

சுற்றத்தார்க்கும் பிறர்க்கும் துணையாதலும், வேள்விசெய்தலும், சேன்காத்தல் முதலியனவும், அருளுரன்புமுடையனாதலும், பிறவும்.

இனித் துறவறமாவது, ¹ நாகம் தோலுரித்தாற்போல அகப்பற்றும் புறப் பற்றமற்று இந்நிரியவசமறுத்து முற்றத்தறத்தல்.

அதன் துறையாவன :—சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென்பன.

அவற்றுள், சரியை அலகிடல்முதலியன.

கிரியை பூசைமுதலியன.

யோகம் எண்வகையு; அவை :—இயமம், நியமம், ஆசனம், வளிநிலை, தொகைநிலை, பொறைநிலை, நினைதல், சமாதியென்பன.

அவற்றுள், ² “பொய்கொலை களவே காமம் பொருணசை, மிவ்வகையைந்து மடக்கிய நியமம்” எனவும், “பெற்றதற் குவத்தல் ³ பிழம்புநனி வெறுத்தல், கற்பன கற்றல் கழிகழிந் துய்மை, பூசனைப் பெரும்பய மாசாற் களித்தலொடு, பயனுடை மரபி நியம மைந்தே” எனவும், “நிற்ற விருத்தல் கிடத்த னடத்தலென், றொத்த நான்கி னென்கா நிலைமையொ, டின்பம் பயக் குஞ் சமய முதலிய, வந்தமில் சிறப்பி சைன மாகும்” எனவும், “உந்தியொடு புணர்ந்த விருவகை வளியுந், தந்த மியக்கந் தடுப்பது வளிநிலை” எனவும், “பொறியுணர் வெல்லாம் புலத்தின் வழாமை, யொருவழிப் படுப்பது தொகை நிலை யாமே” எனவும், “மனத்தின் யொருவழி நிறுப்பது பொறைநிலை” எனவும், “நிறுத்திய வம்மன நிலைசெரி யாமற, குறித்த பொருளொடு கொளுத்த வது நினைவே” எனவும், “ஆவ்வனங் குறித்த வம்முதற் பொருளொடு, தானபிற னாகாத் தகையது சமாதி” எனவும் வருவனவற்றாகுக.

ஞானம் .....

(இ - ள்.) அறமும் அதன் துறைகளும் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய அறவோர்களுடைய இருப்பிடங்களும்,

சுண்டுப் பள்ளியென்றது, அவ்விடங்களை.

கஉ. மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன் கோயிலும்—

(இ - ள்.) மறமும் அதன் துறைகளும் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய மன்னவனது கோயிலும்,

இதுவும் உம்மைத்தொகை.

அதன் துறையாவன அழுவகையு; அவை :—வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பையெனவியை. இனி விரிப்பின்கலும். “தொகை மறவரத்துகளுக்கண்” என்பதனால் இவையும் இவற்றின் துறைகளும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

கோயில் நியமம் நகரம் கோட்டம் பள்ளியென்பனவற்றின்வந்த பரியாய அலங்காரமுணர்க.

¹ “படநாகத் தோலுரித்தாற் போற்றறத்து கண்டவர்மெய் பணிப்ப தோற்றிட், டெனாக வையப்பொறியும் வென்றார்க்கு” (கடுசக) என்றார் சித்தாமணியிலும்.

² இச்சூத்திரமுதலிய எட்டிம், “நாவிருவழக்கிறுபதபக்கமும்” (தொல். புறத். கு. உ0. த.) என்பதன் உரையிலும் எடுத்துக்காட்டப்பெற்றுள்ளன. இவை பதஞ் சலியோகசூத்திரக்கருத்துக்களை ஒத்திருக்கின்றன. ³ பிழம்பு - உடம்பு.

௧௬ - ௪. வால்வெண் சங்கொடு.....கணிகூர லீயம்ப

(இ - ள்.) முற்கூறியவிடங்களிற் பலவகையாற்பொருந்திய சிறப்பினை யுடைய காலைப்போதின்முழுவம் சங்கத்தோடும் கொம்போடுமியம்பவென்க.

இயம்பவெனப் பொதுமரபாற்கூறினார். வால்வெண்சங்கு, இருபெய ரொட்டிப் பண்புத்தொகை. ஒடு, எண்ணூர்வாய்க் 'கொம்பினொழிபை உணர்த்தியின்றது.

௧௭ - ௬. கோவலன் சென்று.....கைதொழு தேத்தி

(இ - ள்.) அக்காலத்தே கோவலன்சென்று கவுந்தியடிகளைக் கையாற் றொழுது நாவானேத்தியென்க.

சென்றென்பதனால், அவர் வேறிடத்திருந்தமையும் கொள்கையினென்பத னால் தியானத்தோடிருந்தமையுங்கூறினார். கொள்கையினிருந்தவென்பதற்கு இவர்களுறும் தன்பமுறதிருந்தவெனவுமாம்.

௧௮ - ௨௦. நெறியி னீங்கியோர்.....செய்தவத் தீர்யான்

(இ - ள்.) செய்தவத்தின்புடையீர், தவஞ்செய்யாதபான் ஒழக்கதி னின்று நீங்கினோர் நீர்மையையுடையோனாகி மலர்போலும் மெல்லிய மேனிபை யுடைய இவள் நடுங்கித் தயாழுறும்படி முன்னம் கனவினும் நினைச்சறியாத தேயத்தே அருவழியிடை எங்குத்திரிந்து தன்பமுறத்த சிறுமைபுற்றோன் னென்க.

ஒழக்கமுடைய விழுக்குடிப்பிறந்தோர் காணுதமைகளிரொடு நீணெறிச் செல்லாரென்பதாகுதி, 'நெறியினைங்கியோர் நீர்மையேனாகி' என்றானென் றுணர்க அன்றி, ௩௧௬௧ ிகாணைக்கண், 'வம்பப்பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு, ...சென்றோர், காணுந் கேவியுந் போலு மீங்கிவார' எனவும், 'உடன்வயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்த்தக, கடவது முண் டோ' எனவுங்கூறுதலும், அதனால் அவர்க்குச் சாபம்வருதலும்போல்வன இவளை உடன்கொண்டி வருதலான்வந்தனவென்று தன் அறிவின்மையை வெறுத்து நொந்துகூறினானெனினுமாம். சிறுமை - ஈண்டு அறிவின்மை.

௨௧ - ௪. தொன்னகர் மருங்கின்.....அடிகளீங் கென்றலும்

(இ - ள்.) அடிகளே, இத்தொன்னகரிடத்துள்ள வணிகர்க்கு என் றன்மையுணர்த்திவருந்துணையும் இவட்கு வதியின்றாகக் காத்தொளவேண்டு மெனக்கூறக்கருதியவன் தெளிந்து, 'போதுவல் யானும் போதுமின்' என்ற வன்றே இவள் தும் பாதமாகிய காவலையுடையாளாதலின், இவட்கு இனி ஒரேத முண்டோ; இல்லையென்று கையடுத்துக் கூறினாகவென்க.

¹ கொம்பென்னும் வாத்தியம் சங்குடன்சேர்த்துக் கூறப்படும்; "சங்குங்கருங் கோடும்" பு - வெ. காந்தை, ௧.

² சிலப்பதிகாரம், க: ௨௧௧ - ௨௨. ³ சிலப்பதிகாரம், க: ௨௨௮ - ௨௩.

⁴ அடிகளென்பது பெண்பாலார்க்கும் வருதலை, "அடிகளுமுளரோ" (சீவக, ௧௮௮௪) என்பதனாலும் அறிக. ⁵ சிலப்பதிகாரம், க: ௧௦.

என்னிலை - மாசாத்துவாணிகன்மகனாகியும் இங்ஙனமாகிய தன்மை. காறு - அளவு. பைந்தொழி, அன்மொழித்தொகை. ஈங்கு ஏதமுண்டோவென்றான், முன்னர் இவர் வழிந்துயர் நீக்கி இவ்விடம் தலைப்படுத்தமைதோன்ற.

௨௫ - கூ. கடிந்தி கூறும்.....துயருழந்தோய்

(இ - ள்) அங்ஙனங்கூறிய கோவலற்குக் கவுத்தியழகன் கூறுவார்: "மூற் பிறப்பில் நல்வினையையிகச்செய்தீர் அதனை யொழிந்து விட்பு சிறிது தீவினையுஞ் செய்த பக்கக் காளே சின்னின் வயயும் கதவதசெல்வத் தகயும்விட்டு சின்னா தலையோடும் தனித்துத் துயரத்தையுமுந் தோனே,

இனிப் பேரிடைக்கைத்தோரும் தவத்தினினரோர் அதனைவிட்டு இழிதலின் விளைவாகிய நிரயத்துன்பத் தையுறுதலுமாம். தனித்துயர் - ஒப்பற்றதுயருமாம். ¹ தீர்தல், விடுதற்பொருட்டு உழத்தல் - அனுபவித்தல்

௨௭ - கூ. மறத்துறை ஓங்குமின்.....பெரும்பே துறுவர்

(இ - ள்) எவ்வுயிர்க்கும் பாவநும மறஞ்செய்தற்றொழிலினின்றும் நீங்குமின்; நீங்குமாயின், அதன்விளைவாகிய துன்பத்தைத் தீவினையுட்டுமென்று அறங்குளையுணர்ந்துன்பெரிபேயர் வுக்குத்திறங்கலானே நாவாங்கு கடிப்பான் வாயாகியபுறமைய அறைத்துசாற்றினும் புண்ணியத்தினுறுதியற்றோர் அதனை உறுதியாக உட்கொள்ளாராங்கு பிச்சுனர்; தீங்கையுடைய வெயய வினைதான் தீர்த்துன்பத்தை துக்ருவிக்குங்கால் தாது பேசுகலமபற்றுகமிகவும் செயலற்று அழியாநிற்பா.

மறம் - அறத்தம். அறம் - இடம். திறம் - தீதுநன்மென்னுத்திறம். ¹ செயலடவு, எதிரதுபோற்றலென்னுமுத்தியாத் கொள்ளப்பட்டது.

௩௩ - ச. ஓய்யா வினைப்பயன்.....கற்றறி மாக்கள்

(இ - ள்) கற்கப்படுவனவறறைக்கற்று அவற்றின் பயனையுணர்ந்தபெரியோர் போக்கப்படாத தீவினைப்பயனாகிய துன்பத்தைதுகருங்கால் அதற்கிரங்கிச் செயலறவை நெஞ்சிற்கொள்ளார்: இது காம்செய்யவந்ததென்று கொள்ளுவரென்க.

ஒய்தல் - போக்குதல்.

இனி, இன்பமும் பொருளும் சிறிது இன்பம்பயந்து பெரிது துன்பம் விளைக்குமென்பது உம், அறம் சிறிது துன்பம்பயந்து பெரிது இன்பம்விளைக்குமென்பது உங்கூறுவார்:—

௩௫ - ச. பிரிதற் றுன்பமும் .....தொன்மைத் தாதலின்

இன்பத்தையும் பொருளையும் ஒருபெயராத் பெண்டிரும் உண்டியுமென்றாகலிற் பிரிதலையும் புணர்தலையும் இரண்டற்குமேற்குக.

இனி கிறுத்தமுறையானே கூறுவார்:—

¹ "தீர்த்துத் தீர்த்தலும் விடற்பொருட் டாகும்" தொல். உரி. கு. ௨௨.

² அடி, ௩௪ பார்க்க.

(இ - ள்.) மகளிரைப் புணர்த்தப்பொருட்டு முயற்சியான்வருந்துன்பமும் அங்ஙனம் புணர்ந்தபின்னர்ப் பிரிதலான்வருந்துன்பமும் அவை நீட்டித்த விடத்த அநங்கனொறுத்தலான்வருந்துன்பமுமென முழுவதும் துன்பமேயாம்; இனிப் பொருள்புணர்த்தப்பொருட்டு முயற்சியான்வருந்துன்பங்களும் அங்ஙனம் புணர்ந்தபொருள் பிரிதலான வருந்துன்பமும் அவையிரண்டும் நீட்டித்த விடத்துக் கட்புலனாகாத வறுமை ஒறுத்தலான்வருந்துன்பமுமென முழுவதும் துன்பமே; ஆகலின், இவ்விருதிறத்தினுந்தோன்றும் துன்பமனைத்தும் மகளிரைப் புணர்ந்து மயங்கினோர்க்குளதாவதல்லது பற்றற்ற தனிவாழ்க்கையை யுடைய பெரியோரிடத்திலலை; அங்ஙனமாகிய துன்பங்களை இன்பமெனக்கொண்டோர் உறக்கடவ இடவ்கொள்ளாத்துன்பங்களை மனத்தானுணர்ந்தனராகி முனிவரால் நீக்கப்பட்ட இவ்விருவகைக்காமமே சார்பாகப் பற்றுள்ளத்தினின் துழந்த துன்பக்கடலிலுழந்திக் கரைகாணப்படாத இரிம்பையையெய்தினோர் இன்று நின்னளவினோரல்லர்; முன்னும் எண்ணிதந்தோராவர்; பழகிப்போந்த முறைமையதாதலானன்றேயென்றொரென்க

பிரிதற்றுன்பம் பெரிதாகலின் முன்வைத்தாரேனும் புணர்த்தபின்னரது பிரிவாகலின், மாற்றிக்கொள்ளப்பட்டது உருவிலாளனென்பகைக் காமன்மேலும் கட்புலனாகா வறுமைமேலுமேற்றுக. இல்லை, முற்று இறந்தோர் - கழிந்தோருமாம். பலரென்றார், தேவரினுமுண்டென்பதுதோன்ற. ஆல், அசை.

இனி, அப்பலருள், தேவரிற்சிறந்தோனொருவனையும், மக்களட்சிறந்தோனொருவனையும் எடுகதுக்காட்டுவார்:—

சக - கூ. தாதையேவலின்.....நெடுமொழி யன்றே

(இ - ள்.) தந்தகதையேவலானே மனைவியோடும் வனத்திற்போய் அவன் தன்னைப்பிரிதலானே கடைய துன்பத்தைபுழந்தவன் வேதத்திற்குமுதல்வனாகிய நான்முனைப் பயந்தோனெ ஈபதனை உலகமெல்லாமறியவும் நீ யறிந்திலையோ? அஃது உலகினடக்கின்ற புராணகதையன்றேவென்றொரென்க.

அறிந்தனையின் இரங்காயென்பதுகருதி அறிந்திலையோவென்றார் நெடுமொழி - புகழுமாம். இதனுள், இராமன் சீதைபொருட்டாக வில்லேற்றல் முதலிய புணர்த்துன்பமும், பின்னர் அவள் பிரிதலான்வருந்துன்பமும், தசாதன் தனக்கு முடிசூட்டத்தொடங்கிய பொருள் புணர்த்தப்பொருட்டு வருந்துன்பமும். பின்னர் அதனைக் கைகேசிவிலைக்க அப்பொருள் பிரிதலான்வருந்துன்பமும் ஈண்டிவந்தவாறுணர்க இது தேவரிற் சிறந்தோனொருவனைக் காட்டியது.

இ - ள். வல்லா டாயத்து.....சொல்லாயோநீ

(இ - ள்.) நள்ளரூன் முன் புட்கரனொடுபொருத சூதினியத்தான் மனைவியும் அரசாட்சியையுமிழந்து தன்மனைவியொடு வெய்யகானகத்தேசென்றடைந்தவன் பிறிதொருபொருண்மேற்றசென்ற காதலான் அவனைப் பிரிந்தானல்லன்; அவளும் வீதினமையொடு பொருந்தப்பட்டதனும் சிறுமையுறுவாளுமல்லன்; ஆகவும் அடவியாகிய காட்டகத்து அரையிருள்யாமத்தே அவளை உறக்கிடை

நீத்த நீக்கியது முன்செய்ததிலினையன்றி அம்மடங்கையிழையானென்று சொல்லுதற்கு வேறுகாரணமுண்டாயின நீ சொல்லென்றாரென்க.

இல்லையென்பது கருத்து. இனி, அவனும் காதலிங்கிப் பிரிந்தோனல்லன்; அவனும் காதலியே; அதனாற் பிரிவாற் சிறுமையுறுவானுமல்லெனினுமமையும். ஆயம் - தாயம். மண்ணரசு, உம்மைக்கொகை அடவி - மலை சேர்ந்தகாடி ஆயிழை - தமயநதி. இட்டுநீக்கியதெனவே துயிலிடைநீத்தல் பெற்றும் நீக்கியது, ஏவற்சொல். ஓகாரம், இடைச்சொல். இதனுள் நான் தமயந்தியை வதுவைசெய்து புணர்ந்தபொருட்டு வருந்துன்பமும் பிரிதற்பொருட்டுவருந்துன்பமும், குடாகிணன்றுழி அச்சுதுவென்று பொருள் புணர்தற்பொருட்டு வருந்துன்பமும் மண்ணும் அரசுமாகியபொருள்கள் பிரிதலான்வருந்துன்பமும் ஈண்டிவந்தவாறுணர்க. இது மக்களிற்சிறந்தோனொருவனைக் காட்டியது

“நெறியி னிங்கியோர் நீர்மையே னுகிச் சிறுமை யுறமேன” என்றதற்கு¹ வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான்”,² “ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப” என்பவற்றை கோவலனை வினை ஏவுதல்பெறப்படலானும், இஃமனைத் தாதையேவுதலானும், நவ்வினை புடகினைவுதலானும், இவர் மனைவியரோடு அறியாததேயந்தாரிடைபுழுத்தலும், சிறுமையுறுத்தலும் ஒத்தபண்பினராதலின் உவமைகூறி, இவரிலும் உனக்கு ஒருநதியுண்டென்று கூறுவார்:—

இஅ - கூ. அணையையு மலலை..... .. பெற்றனை யன்றே

(இ - ள்.) இங்ஙனம் பலவகைத்தாட துன்பமுறுகலின், அவரோடு ஒத்த தன்மையையாயினும் அவரின் நீ வேறுபட்ட பெரிய நலமையையுடைய; அஃகியானின், நின்காதலி பிரியாதுவாழும் வாழ்க்கையைப் பெற்றனை யன்றேவாதலானென்று தேற்றினாரென்க

உம்மை, சிறப்பு. யன்றே, அசையுமாம்.

கூ - கூக வருந்தா தேகி. .... .. போதிங் கென்றலும்

(இ - ள்.) இனி நீ இங்ஙனம் வருந்தாதே இம்மன்னவனகூடறசென்று சாவகநோன்பு நிகழ்த்தற்கேற்ற இடமிதுவென்றறிந்து ஈண்டிவருவாயாக வென்று சொல்லுமென்க

பொருந்துதியறிந்து - விருந்தெதிர்கொள்வாரிடத்தை யறிந்தென்றுமாம். ஏகிப்போதென இயையும்.

கஉ - டு. இளைஞழ் மிளையொடு..... .. மருங்கிற் போகி

(இ - ள்.) கட்டுவேலிக்குழந்த காவறகாட்டோடு தானும் நகரைச்சூழ்தலை உடன்பட்டுக்கிடந்த வலத்திலேபொருந்திச்சூழலும் இலங்குநீர்ப்பரப்பையுடைய அகழிக்குப் பெரிய கையையுடைய யானையினமாகிய பலகிரைகள் போக்குவரத்துச் செயதற்குப்படுத்த சுருங்கையையுடைய வீதியைக் கழிந்து போகியென்க.

வலம் - வெறியுமாம். இனநிரை - நிரையினம். சுருங்கை - கரந்துபடை.

௬௬ - எ. கடிமதில் வாயில்.....அயிராது புகு

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய இனமுதலியுமுந் உயர்ந்த மதில்வாயிலைக் காக்குந் தொழிலான்மிக்க கொல்லும்வாள்புடைய பவனரால் இவன் புதிய நென்றியிர்க்கப்படாததன்மையாற்புக்கென்க.

கடி - மிகுதி. பவனர் - துருக்கர். போகிப் புக்கென்க

௬௭. ஆங்கு—(இ - ள்.) அவ்விடத்து,

௬௮ - க. ஆயிரங் கண்ணென்.....மதிலக வரைப்பின்

(இ - ள்.) ஆயிரங்கண்ணையுடைய இடத்தினது பெறுதற்கரிய மணிக்கலம் பெய்த பணிப்பெட்டகத்தைச் திறந்துவைத்தாலொத்த மதில்வட்டத்தை யுடைய அகநகர்வரைப்பின்கண்ணென்க.

முன்னர்ப் புறநகர்ச்சிறப்புக்கறி நண்டு அகநகர்ச்சிறப்புக்கறுவார், மதிலக வரைப்பினென்றார்.

௭௦ - ௭௩. குடகாற் றெறிந்து.....புனலாட் டமர்ந்து

(இ - ள்.) மேற்றிசுசக்காறறு விசைத்தெறிதலானே மாடங்களிலெடுத்த கோடிகளெழுந்து துடங்குந் மறுகின்கண்ணுள்ளாகிய பொதுமகளிர் தாம் காதலிக்குஞ் செல்வந்தையுடைய காமுகரோடு¹ இடையறுதுபெருகும் புனையுடைய வையையாறழ் துஹமுன்னர்ப் பொலிந்துபுறநகர் இடைக்குறையில் வெளியுமணையுடைய அகடக ரைக்கண்ணே உயர் கைபள்ளியோடத் தோடு நாவாய் முதலியவற்றை² நிச்செலுத்தியும் பொலிவையுடைய புனைகளைத்தழுவி நீந்தியும் இவ்வாறு புனல்விளையாட்டைவிரும்பியும்.

ஆடித்திங்கொள்பதுதோன்றக் குடகாற்றுக்கறினர். காணும் மடனும் பெண்மைமவாதலின் இவறநகர்கழிந்தே கடைகதியவேண்டுதலிற் கடைகழி மகளிரொளப் பொதுமகளிர்க்குப் பெயர்கூறினா இவர்க்குக் காதல பொருளின் கண்ணதாகலிற் காதலஞ்செல்வரை³ றர்; தம்மேற் காலையுடைய செல்வரோ டெனவுமாம்; அம், சாரியை. நாவாய் - ஃதாணிமுதலாயுள்ள சலசரங்கள்.

இது, சிறுகாலமானினும் காலைப்பொழுதிற் பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

௭௯ - ௮௨. தண்ணறு முல்லையும்.....அமர்ந்தாங்கு

(இ - ள்.) குளிர்ந்த நதிய முல்லையுமும் தாழ்ந்த நீரிழ்ந்த குவளை மலரும் தம் கண்போலமலர்ந்த நெய்தன்மலருமென்னுமிவற்றைத் தமது கொண்டைகளிலே மிகவலத்துப் புனரக்கச்செருகி மல்லிகையின் மலர்ந்த வெளியபூவோடே குளிர்ந்தசெங்கழுநீரிழ்ந்தையும் கால்நெருங்கக்கட்டுதலால் தலைமலர்ந்தபிணையலைக் கொற்கைத்துறையிற்படும் பெருமுத்தாற்செய்த வட்டத் தோடேபூண்டு தென்றிலைசுக்கண்ணதாகிய மலையவரையிற்பிற்றை சுந்தனக் குழம்பை மேனிமுழுதும் மட்டித்துப் பொண்ணாற்செய்த கொடிகளையுடைய முதூர்க்கு அயலதாகிய பொழிவட்டது விளையாடும் விளையாட்டைவிரும்பி,

¹ "வைபயன் வழுக்குடைவாயில்" மதுரை, ௧௮௬.

தாணீர்க்குவளை பாடமாயின், தானையுடைய நீர்மைக்குவளையென்க. பிணையல் - மார்பிலிடுவன. உற - மிக. மல்லிகை விரியல்வெண்பூவென்க. தெக்கணம், வடசொற்றிரிபு. சேரடியென்றார், மெய்ம்முழுதும்பூசினமைதோன்ற. முனர்ப்பொழில் - 'இலவந்திகைச்சோலை' நூற்கு, அசை. அடைச்சிப்புண்டு ஆடி அமர்ந்தென்க. காரை எதிர்ப்பருவமாதலின் முல்லைகூறினர்.

இது, நண்பகற்பொழுதிற் பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

அங் - ஞ. ஏற்படு பொழுதின் . . .மேலினிதிருந்தாங்கு

(இ - ள்.) ஏற்பாடாகியகாலத்தே ஜூன்மீசின் றும்போந்து இளநிலாமுன்றிற்கண்ணே முன்னர்ப் புனலிலும் பொழிலிலும் ஆடியினைத்தகோலத்தைத் தம் கொழுநர் பாராட்டித்தீர்க்கக் கண்டோர்விரும்பப்படும் பூஞ்செக்கையிடத்தே இனிமையோடிருந்து,

ஆங்கு, அசை புணர்ச்சிகூறுவார், இனிதிருந்தென்றார். தகை, ஆகு பெயராத கொழுநர். தந்தர் மனத்திறங்கிய கோலத்தைப்பினைந்து பாராட்ட வெனினுமையும.

இஃது ஏற்படுபொழுதிற் பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

அசு - கூர். அரத்தப் பூம்பட்டு... ..கால மன்றியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாராட்டச் சேக்கைமேலிருந்து, பூத்தொழிலையுடைய செம்பட்டை மேகலைமீதேயுடுத்துப் பூங்கொத்தை இடத்தேயுடைய கூந்தலிலே செங்குடசப்புவைமுடித்துத் 'தென்னவனது சிறுமலையென்னுஞ் சிலம்பின்கட்பூத்த செந்நிறந்தாளிப்பூவுடனே நரியமலையுடைய குறிஞ்சியினது நாட்பூவைச்சூழக் குங்குமநிறத்தையுடைய செஞ்சந்தனத்தைக் கொங்கையினொழுதிச் சிவந்த சுண்ணமப்பிய ஆகத்தே செங்கொடுவேரியின் வளவிய பூவாற்கட்டப்பட்ட பிணையலை ஆழகிய பவளக்கோவையோடுபூண்டு பறந்து திரியுமலைகளைச் சிறகையரிந்த வச்சிரத்தையுடைய இந்திரனுக்குக் கூடலைச் செவ்வணிபணிந்துகாட்டுதற்குக் காலரயாளமுரசன் வாடைக்காற்றோடுவரும் காலமும், அக்காலமன்றியும்,

அரை, ஆகுபெயரான் மேகலை. குடசம் - வெட்பாலைவிசேடம். சிறுமலை, அஃது பெயர். மலர்க்குறிஞ்சி, முத்தக்கேற்றவடை; 'சனிவிளவின்காய்' போல. குங்குமநிறத்தையுடையவறறை யென்றுமாம். இழைத்து - வரித்து; எனவே எழுதியென்பதாயிற்று சுண்ணம், மேனிக்கடை. குடசமும், குறிஞ்சியும், கொடுவேரியுமென்னுமலைவ கார்காலத்துப்பூவாய்த் தான்விழைந்தனவாதலாற் காரரசாளன் காட்டவென்றார். கார் - ஈண்டு முகில்; அதனையாளமுரசு - காலம். காலமும் கடவுளாதலால் தலைவேந்தனுக்குக் கையுறைகாட்டுவான் கூடன்மகளிரான் ஏந்துவித்துக்காட்டினான்; அவற்கு மகளிர்மேல் மிக்க காதலுடைமையறிதலின். 'காலமுலகம்' என்பன உயர்நினைமேலெனவாய்ப்

¹ இலவந்திகை - பந்திரவால்; சிலப்பதிகாரம், க: ௩௭, மணி. க: ௪௪ - ௫; "நிறைக் குறிநிறைத்துப் போக்குறிற்போக்கும், பொறிப்படையமைத்த பொங்கிலவந்திகை" (பெரும், க: ௪௦: ௩௭ - ௨.) ² முல்லைப்பாட்டின் இறுதிவென்பா, ௨.

³ சிலப்பதிகாரம், க: அ௫.

⁴ தொல்காப்பியம், சிவவி. கு. ௫௮.

பால்பிரந்திசையாவெனவும், ¹“நின்றங் கிசைத்த லிவணியல் பின் று” எனவும் கூறிவழுவமைக்கின்றவர், ² வேறிடத்து இசைத்தலுமுரிய வெண்பதனும் காரர சாளனென உயர்திணையாற்கு நினார். இவ்விதி மேல்வருவனவற்றிற்குந்கொள்க.

௧௭ - ௧௦௧. நூலோர் சிறப்பின்..... கூதர்க் காலையும்

(இ - ள்.) சிறப்பூல்வலலோரானே சிறப்பித்துச்செய்யப்பட்ட முகிறோய உயர்ந்த மாடங்களிலே மரக்கலந்தந்த அகிலாகியவிறகாலே மடப்பம்வருதலே யுடைய மகளிர் தடாக்களிவிடப்பட்ட இரத்தனம் காய்தலைவிரும்பி நறிய சாந தலைந்தமார்பையுடைய லாமந்தரோடுகூழக் குறிய கண்களையுடைய சாளரங் களை அடைக்கும் கூதிராகியகாலமும்,

நூலோர் சிறப்பி னகிலெனவியத்து, னூலோர் சிறப்பித்துக்கூறப்பட்ட நேர்கட்டமுதலாகிய அறுவகைக்கூட்டெனினுமையும; மடவரன்மகளிர்தரு மகிலெனவுமாம். அமர்ந்து அடைக்குமெனவியையும் நம்பியர் - காநலஞ்செல் வர். குறுங்கண், ஆகுபெயர் இதுவும் மேறகூறிய அச்சிரக்காலமும் உயர் திணைச் சொல்லுதிதோதாது அஃறிணையின்பாற்கூறுவன.

௧௦௨ - ௧௦. வளமனை மகளிரும்..... அச்சிரக் காலையும்

(இ - ள்.) மகளிரும் மைந்தரும் வளமனையில் இளநிலாமுன் றிற்கண்ணே யிருந்து இளவெயிலை நுகரும்படி விரிந்தகதிரையுடைய ஆதித்தமண்டிலம் மிதுன வீதியிலே எழுந்து இடங்குதலானே வெண்முகில் அரிதாகுத்தோன் றும் முன்பனிக்காலமும் எவ்விடத்துள்ளன ?

மகளிரை முற்கூறினார், இன்பத்திற்கு முதல்வராகலின். இளநிலா - மாலைப்பொழுதினிலா; அன்றிச் சதைசிலாவென முன் றிற்கடையாக்கினுமமை யும். நுகர்தல் - பயன்கோடல் ஏர்பு - எழுதலான. வெண்மழை - பனி மாசுமாம். எவ்விடத்துள்ளனவென்று ஒருசொல் வருவிக்க.

௧௦௩. ஆங்கதன்றியும்—(இ - ள்.) அந்த முன்பனிக்காலமன்றியும்,

௧௦௪ - ௧௨. ஓங்கிரும் பரப்பின்..... பனியரசியாண்டுான்

(இ - ள்.) குணதிசைக்கண் தொண்டியென்னும் பதியிலுள்ள அரசரால் வங்கத்திரளோடு திறையிடப்பட்ட அகிலும் பட்டும் சந்தனமும் வாசமும் கருப்பூரமுமென்னுமிவற்றை அவ் வங்கத்திரளோடு சுமந்துவந்த கொண்டற் காற்றென்னு நண்பனோடு கோமகனது கூடற்கட்புகுந்து காமவெருடைய விவ்வுற்றி நிகழாரின்ற விழவுகாணும் பங்குனித்திங்களிருகப்பொருந்திய பின்பனிக்காலமாகிய அரசன் எவ்விடத்துள்ளன ?

ஓங்கிரு, இருபெயரொட்டி; பரப்பென்பதனை விசேடித்து வங்கத் திற்கு அடையாயிற்று. ஈட்டத்த - ஈட்டத்தோடு. இனி ‘தொகு’ என்பதனை இறுதிவிளக்காகக்கொண்டு பொருளுரைக்க. உரைக்குமாறு:—

அகில்: ³ அருமணவன் தக்கோலி கிடாரவன் காரகிலென்று சொல்லப் பட்ட பலவகைத்தாய தொகுதியும்,

¹ தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. ௧௦௬. ² தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. ௯௦.

³ இங்குக்கூறப்படும் பெயர்கள் இக்காலத்து வழங்காமையாற், புலப்படவில்லை.

துகில் : கோசிகம் பீதகம் பச்சிலை அரத்தடி றுண்டிகில் சுண்ணம் வடகம் பஞ்சு இரட்டு பாடகம் கோங்கலர் கோபம் சித்திரக்கம்மி குருதி கரியல் பேடகம் பரியட்டக்காசு வேதங்கம் புங்கர்க்காழகம் சில்லிகை தூரியம் பங்கம் தத்தியம் வண்ணடை கவறுமடி நூல்பாப்பு திருக்கு தேவாங்கு பொன்னெழுத்து குச்சரி தேவகிரி காத்தூலம் இறஞ்சி வெண்பொத்தி செம்பொத்தி பணிப்பொத்தியென்று சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகிய தொகுதியும்,

ஆரம் : மலையாரம் தீமுரன்பச்சை கிழான்பச்சை பச்சைவெட்டை அரி சந்தனம் வேரச்சுக்கொடி யென்று சொல்லப்பட்ட பலவ நகத்தாயதொகுதியும்,

வாசம் : அம்பர் எச்சம் கத்தூரி சவாது சாந்து குங்குமம் பணிகீர் புழுகு தக்கோலம் நாகப்பூ இலவங்கம் சாதிக்காய வசவாசி கிரியாசம் தைலமென்று சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகியதொகுதியும்,

கருப்பூம் : மலைச்சரக்கு கலை அடைவுசரக்கு மார்பு இளமார்பு ஆரூர்க் கால் கையொட்டிக்கால் மார்ப்பற்று வராசான் குமடெறிவான உருக்குருக்கு வாறேசு ரூடன் சினச்சூடென்னு பெயர்கூறப்பட்ட பல வகைத்தாகிய தொகுதியுமெனத் தொகுத்தும் விரித்தும் பொருளுரைக்க.

கொண்டல்-கீழ் காற்று. இறுதியாகிய பின்பனியென்பார் வேள் வில்விழாக் காணும் பங்குனியென அதற்கு அடைகூறினார்; காணும் பனியரசெனவியைக்க; வேள்காணும் பங்குனியெனினுமையும. ¹ தொண்டியோர் - சோழகுலத்தோர்.

ககநு - எ. கோதை மாதவி ..... யாண்டுள்ள கொல்லென்று

(இ - எ.) மாதவி கொடியெயிற்பக் காவும் கானமும் மலரேந்தத் தென்னவனுடைய பொதியிற்றென்றலோடே அமமன்னவனுடைய கூடனகரின் கட்டபுருந்து தாம் மகிழ்ந்துணைகளைத் தழுவுவிக்கும் இனிய இளவேனிலென்னு மரசன எவ்விடத்துள்ளாளுனென்று,

கோதைமாதவி - மால்பாலப் பூக்கும் குருக்கத்தி. கானம் - நந்தனவனம்; காடுமாம். தழுவும் - தழுவுவிக்கும்

ககஅ - க. உருவக் கொடியோர் ..... படர்தீர் காலே

(இ - எ.) கொடியுருவினோர் இங்ஙனமாகிய இன்பங்களைக்கருதி அவற்றவற்று இன்பங்களை நுகர்தற்குவிரும்பித் தம்மையுடைய பெரியகொழுநரோடருந்து அப்பருவவரவை எண்ணும் வருத்தநீங்கியகாலத்தே,

தமமுருவிற் கோலக்கொடியோரென்றுமாம். இவர் புறவீதிமகளிராய் முற்கூறிய கடைகழிமகளிர். இவர் ஆண்டுக் கூறிய காதலஞ்செல்வரோடருந்து பருவமெண்ணுங்காலையென்க.

¹ இதனால், கீழ்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்னும் பட்டினம் பண்டைக் காலத்திற் சோழர்னுடைய ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்ததென்று தெரிகின்றது; சேரர்க்கு உரித்தாய் மேல்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்பது வேறு; புறநா. ௧௭, ௪௮ - பார்க்க.

கஉ௦ - உரு. கன்றம ராயமொடு.....உறுவெயிற் கடைநாள்

(இ - ள்.) கன்றுகண்மேவியபிடித்திராளோடே அவற்றைக்காக்கும் களிற்றினமும் கண்டுநடுங்கும்படி வெயில் நிலைபெற்ற மலைசார் பாட்டிக் காடெங்கும் தீப்பட்டுடையும்படி முழங்கும் உழலைமுட்டிக் கோடைக்காற்றோடுவந்துபுகுந்து கூடலைத்தாளுண்ட வேனிலாசன் தனக்குப்புக்விடமாகிய வேற்றப்புலங்களிற் சேறற்கு முயலாசின்ற வெயிலையுடைய கடை ஈளிலென்க.

கடைநாள் - பருவத்தின்கடைநாள். என்றுமுநின்றவென்றார், காலதொடங்கி மாலையளவும் ஒருதன்மையாகக்காய்தலின். ஓசனித்தல் - ஓபாதற்கு ஒருப்பட்டு முயதல்; "உடைநிறை முத்தஞ் சிந்த வோசனிக் கின்ற வனனம்" என்றார் சிந்தாமணியினும். "ஓரோர்தேயத்திற்கு ஓரொருகாலம் மாறிநிகழ்தலின் வேற்றுப்புலம்படாவென்றார்.

கஉ௧ - கூக. வையமுஞ் சிவிகையும.....மணம் புணர்ந்து

(இ - ள்.) கூடாரப்பண்டியுள் கடகததன்மும் பல்லக்குமென்னும் இவ்வரிசைகள்பெற்றதேயன்றி நீராவிச்சோலைக்கண்ணே தமக்கு உறறுதுணைவருகிய அரசனோடுமேவி மெய்தொட்டு விளையாடுமகிழ்ச்சியும் கவரியும் அடைப்பாயும் உடைவாளுமெடுக்கும்வரிசையும் தம் கோமகன்கொடுப்ப அவை எக்காலத்தும் மாறாதவாழ்வையுடைய மடந்தையர் நாடோறும் புதியாரோடு மணம்புணர்ந்து,

புதியவரிதயுமின்று புணர்தலுமெயிற் புணர்ந்தென்று அவர்வல்லபங்கூறினார். இன்னும், புணர்ந்தெனவே இப்புணர்ச்சிமுன்னர் இன்பம் விளைத்தற்கு ஊடனிகழ்த்தமைபுணர்க. உபயானம் - அரசர் விளையாடும் காவறச்சோலை, சாமரைக்கவரி, இருபெயரொட்டு, பதுமணம்புணர்தல் - கரணவிசேடமுமாகம்.

கஉ௨ - கூ. செம்பொன் வள்ளத்து.....மரத்தினர் மயங்கி

(இ - ள்.) அங்கவளம்புணர்ந்த புணர்ச்சியினுண்டாய் வருஞ்சாமகநரிச் செருக்கு விளத்ததற்குச் சிலதியா பொன்வள்ளத்தேநதிய அழகு இனிது கூட்டேறலைப் பருகின ராகிப் பின்னுமயங்கி,

சிலதியர் - வலன்மகளிர்.

கஉ௩ - சரு. பொறிவரி வண்டினம்.....வீதியும்

(இ - ள்.) அங்நனமாகிய காவியங்கண்ணார் மதுமயக்கத்தான் இதழின் மறைகின்றவிழிகளைப் பூவினிதழின் மறைகின்ற தமதினமெனக்கருதிச் சேர்ந்த பொறியையுடைய வரிவண்டினத்தைப் பரிந்தமாலையார் கடியக்கருதியவர் அவசத்தார் கைசோர்தலின் அவைமொய்யாத இடங்களைக் கடிந்து முன்னர்ப் புலவிக்காலத்தே இலவிதழ்போலும் செவ்வாயின்மீதே இளமுத்துப்போலும் எயிறுகள் அரும்பும்படி தம் கேள்வரைக் கவவுக்கொண்டு நெருக்கிய புலவிக்

¹ சேவகசிந்தாமணி, உக௮௨.

² ஓரோர்தேயத்திற்குக் காலம் ஓரொரு காலம் மாறிநிகழுமென்பது, "ஊன் மலைப்பொடித்தாங்கு" (சேவக. உக௯) என்பதன் விசேடவுரையால் உணரப்படும்.

குறை நெஞ்சிற்கிடந்தது கூறக்கருதிய கட்டுரையை ¹ என்வகைத்தானத் தோடி நாவால் நவிலப்பெறுது குழறுதலாற் கேட்டோர்க்கு நகைவரத்தக்கவிள வியும், அழகிய செங்கழுநீரின் நீர்க்கீழ்நுழை நெகிழ்த்துப்பார்ந்தாலொத்த சிவந்த கயல்போலும் நெடிய கண்ணின் செழிதக கடையாற்செயதபூசலும், கொலைசெய்த கிறிபோலும் புருவத்தினகோடிகள் உள்வள்ளுத் திலகம்பொருந் திய சிறியதுதநண்ணரு மயி வியநுடங்குவியை தீருஞ்செவ்வி பார்த்துவருந தும் மேம்பட்ட குடிப்பிறநக செவ்வரோடே வையததக்காக்கும் அரசரும் விருமப்பட்டுமவீதியும்,

வரி - வரிப்பாட்டு. புல்லுகல் - இனமென்று புல்லுகல். என்னை? ² “ஒருந்தி, கணங்கொண் டரவமுசக் கதபாற்றான் பூண்ட, மணங்கமழ் கோதை பரிவுகொண் டோச்சி” எனவும, ³ “ஒருத்தி, பிறந்த களியா னிதழ் மறைந்த கண்ணன், பறந்தவ முசக் கடிவான் கடிபு, மிடந் தேற்றான் சோர்ந் தனன் கை” எனவுந் பிறருங் கறினர். கட்டுரை - புலவிக்கு ஏறயெல்லாம் பொதிந்தவுரை நாவொடு - நாவால் ‘குதைவித்’ என்பாருமுளர். கிளவியும், பூசலும் விபநும தீருஞ்செவ்விபார்க்குஞ் செவ்வரோடே. இவர் அரசனைக் காக்குமகனார்.

கசு௯ - எ. சுநிம னோறு ... கடிமனை வாழ்க்கை

(இ - ள்.) கொடுங்கோலு மமபாங்கு வடுகீங்கும் செங்கோறசிறப்பின் யுடைய முடிசூழ அரசொடுங்குப கடி மனை; அஃது எத்தனையதாகிய கடிமனெனின, —சுநிமன் எறுத மனை; அமமனையிலவாழும் வாழ்க்கை யென்க

சுநிமன் - ஓடு வடுங்குசல் - பிறாநிபாமலடங்குநல் கடி - வரைவு; மிகுதியுமாந். வாழ்க்கைய புதுமணனெண்கலைபாடுந்க. இனி, வடு நீங்கிய சிறப்பினபு நடவாராந் சுநிமன் ஏறப்படாத முடிபரசொடுங்குங்கடி மனெனென பொருள் கூறிலும் பொருட்தம சண்டி, சுநிமனெனது செங் கல். வடு - குடிககுறதம்; ஆவது ³ பதியிலாரிற் குடிககுறதப்பட்டாரை ஏழுசெங்கதசுமத்தி ஊர் சூழ்வித்துப் புறத்தித்தலாரபு.

கசு௮ - ௧௦. வேத்தியல் பொதுவியல் .....ஆடலும்

(இ - ள்.) வேத்தியல் பொதுவியலென்று சொல்லப்பட்ட இருவகைக் கூத்தின் தாளவறுத்தியைறிந்து உவமையங்காதமரபானே ஆடுமாடலும்,

இவையிரண்டும் நகைத்திற்சு உவபற்றிநிகழும் விதூடக்கூத்து. இவற் றை வகுசக்கூத்துமென்ப; “பல்வகை யுருவமும் ..... வகையெனப் படுமே” என்றாராகலின்

¹ என்வகைத்தானம் - தலை, மிடறு, நெஞ்சு, பல், இதழ், நா, மூக்கு, அண்ண மென்பன; தொல். பிறப்பு. கு. க - பார்க்க.

² கலத்தொகை, கூஉ.

³ மணி. கடி: கக - சு.

௧௮௦. வரியும்—(இ - ள்.) எண்வகையாகிய வரிக் கூத்துக்களும்,

அவையாவன:—கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர்வரி, தேர்ச்சி வரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியெனவிறை; என்னை? “கண்கூடு காண் வரி... .. எண்வகை நெறித்தே” என்றாகலின். இனி, இவ்வரி யென்பதனை, சிலனும் தொழிலும் போன்ற நடிக்கும் வினோகக் கூத்தென்பாரு முளர்; என்னை? “வரியென்ப படுவது... .. வழங்கல்” என்ற ராகலின். இவற்றின்பகுதி விரிப்பிற் பெருகும்; வந்தவழிக் காண்க.

பாணியும்—(இ - ள்.) தாளங்களும்,

அவை, கொட்டும் அசையுங் தூக்கும் அளவுமெனவியாவ; என்னை? “கொட்டும்சையும்கூடும்... .. பாணி யாகும்” என்றாகலின். அவற் றுள், கொட்டென்பது அரைமாத்திரை, வடிவு க; அசையென்பது ஒருமாத்திரை, வடிவு எ; தூக்கென்பது இரண்டுமாத்திரை, வடிவு ஁; அளவென்பது மூன்றுமாத்திரை, வடிவு ஃ; என்னை? “ககரங் கொட்டே... .. யுயதம்” என்றாகலின். இனி இவற்றின் நெறியில்:—கொட்டாவது அமுக்குதல்; அசையாவது தாக்கிபெழுகல்; தூக்காவது தாக்கித் தூக்குதல்; அளவாவது தாக்கினவோகை, நேரே மூன்றுமாத்திரைபெறுமளவும் வருதலெனக் கொள்க.

தூக்கும்—(இ - ள்.) தூக்குக்களும்,

அவையாவன:—இத்தாளங்களிளவழிவரும் செந்துக்கு, மதலைத்துக்கு, துணிப்புத்துக்கு, கோயிற்றுக்கு, சிவப்புத்துக்கு, கழாற்றுக்கு, நெடுந்துக் கெனப்பட்ட ஏழுதூக்குக்களும்; என்னை? “ஒருசீர் செந்துக்கு... .. என்மனார் புலவர்” என்றாகலின்.

கருக. கூடிய குயிலுவக் கருவியு முணர்ந்து—

(இ - ள்.) முற்கூறிய ஆடனமுதலியவற்றோடுங் கூடியிசைக்கும் நால்வகை உத்தமத் தோற்பெருங்கருவிக் கூறுபாடுகளையுமுணர்ந்து,

நால்வகை உத்தமத் தோற்பெருங்கருவிகளாவன:—மத்தளம், தண்ணுமை, இடக்கை, சல்லிகையென்பன; என்னை? “மத்தளந் தண்ணுமை யிடக்கை சல்லிகையென, வைத்த நான்கு முத்தமக் கருவி” என்றாகலின். தண்ணுமை - குடமுழா.

௧௮௨ - ௪. நால்வகை மரபின்... .. தலைக்கோ லரிவையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பிழையாமலுணர்ந்து நால்வகைப்பட்ட மரபினை யுடைய அவினயநிலத்தினும் எழுவகைப்பட்டநிலத்தினும் சென்றெய்தும்படி கோப்புக்களவிரிக்கும் மலைத்தற்கரிய சிறப்பினையுடைய ¹ தலைக்கோற்பட்ட மெய்திய அரிவையும்,

அவற்றுள், அவினயகிலம் நான்காவன:—நிற்றலும், இயங்கலும், இருத்தலும், கிடத்தலுமென்பன; என்னை? “நிற்ற லியங்கல்..... அவினயக் களனே” என்றாகலின். எழுவுகைகிலமாவன:—ச ரி க ம ப த ரி என்னுமெழுவுகைப்பட்ட எழுத்தடியாகப்பிறக்கும் குரன்முதலாகிய ஏழும்

கருநு. வாரம் பாடுந் தோரிய மடந்தையும்—

(இ - ள்) வாரப்பாட்டினைப்பாடும் தோரியமடந்தையும்,

இவர் ஆடிமுதிர்ந்தபின்பு பாடன்மகளாய் ஆடன்மகளிர்காலுக்கு ஒது நுத்துப்பாடுங்கால் இடத்துண்சேர்ந்தியலுமவள்; என்னை? “இந்நெறி வகையில்.....மரபிற் றோரிய மகளே”, * “தலைக்கோ லரிவை..... ...தோரிய மகளே” என்பனவற்றான நிக வாரமாவது - பற்று அஃது இருவகைப்படும்; ஒரொற்றுவாரம், ஈரொற்றுவாரமென. அவை தானத்து ஒரு மாத்திரையும், இரண்டுமாத்திரையும் பெற்று வருவானக்கொள்க.

கருக. தலைப்பாட்டுக் கூத்தியும்—

(இ - ள்.) தலைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும்,

இடைப்பாட்டுக் கூத்தியும்—

(இ - ள்.) இடைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும்,

தலைப்பாட்டாவது உகம்; இடைப்பாட்டாவது ஓளகம். இவர் கூட்டக் கூத்தியர். இவையெல்லாம் முன்னம் அரிநீற்றுக் கை முதலியவற்றுள் விரித்துக் கினவாதலின், ஈண்டும் விரித்துக்கூறுதல் ‘கூறியது கூறல்’ என னுங்கூறும்மொழியின், ஓக்கும்; ஆண்டுக்கூறிய அடிகளே ஈண்டும் கூறுதலா னும், இக்காலை ஒன்றையுமே கறுதுணர்வார்க்குப் புலப்படவேண்டுதலானும் ஈண்டும் விரித்துரைக்கப்பட்டன.

கருள - கூ. நால்வேறு வகையின்.....முறைமையின் வழா

(இ - ள்.) மேற்கூறிய தலைக்கோலரிவைமுதலான நால்வேறுவகையோடுங் கூடியாவரும் விரும்பத்தகும் முறைமையினால் ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெண் கழஞ்சீராக நாடோறும்பெறும் முறைமையினின்றும் வருவாத,

என்றது தத்தம் ஆடல் பாடல் அழகென்னுமிவற்றாற்பெற்ற சீரின்வழித் தாகிய ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சீராக நிச்சயிக்கப்பட்ட முறைமை; ¹ “ஒப்ப வென்றாதி யாக வாயிரத் தோரெட் மருச், செப்பி” என்றாற்பிறரும்.

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௧௦௭ - பார்க்க; “ஒன்று முதலாக வோரெட் டிறத்த, வாயிரங் காறுமாத்த பரிசத்து...ஏரிள மகளிர்” (பெருங் க. ௩௫: ௮௨ - ௫.)

(பி - ம்.) * “தலைக்கோ லரிவை தானத்தொடு பொருந்த, மலைத்தகு பாடலு மாடலு மிக்கோ, மியற்படு கோதைத் தோரிய மகளே”

கக(1) - க௭. ¹ தாக்கணங் கணையார்.....இருபெரு வீதியும்

(இ - ள்.) தீண்டவருத்தும் அணங்குபோல்வாருடைய கண்ணகிய வலையிலகப்பட்ட அப்பொழுதே பெறுதற்கரிய தமது அறிவுமுதலியனகெடத் தவத்தோராயினும் நல்ல அவிழ்ந்த மலர்கோழஞ்சென்று அவற்றின்றேனைப்பருகிப்பின்பாராதுசெல்லும் வண்டிபோல ஒருவழித்தங்காது புதுவோர்ப்புணர்ந்து செல்லும் காமுகராயினும் காமவின்பத்திற்குப்புதியோராய் முன்புதகர்ந்தறியாத பேதைபோராயினும் நாடோறும் புணர்ச்சிமயக்கத்தோடு கூடிய இனிய துயிலோடே சங்குவிக்கப்படும் பண்களையும் அவற்றின் திறங்களையும்பழித்த இனியசொல்லையுடைய அழகுத்துவாக் கென்றுதொகுத்த கலைகளாவல்லோராகிய பதியிலாருடைய இருவகைப்பட்டவீத்களும்,

அணங்கு - கெய்வமகள் அங்கு, அகச்சுயராம். ககை, அருபெயராகிய இடக்கர்; அன்றி அவர் காமக்குறிப்புநிகழ்கதைக்கும் நகையுறாம் பண் நான் காவன:—பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியென்பது. அவற்றின் திறங்களாவன:—பாலைக்குப் புறம் - தேவாளி; அருகு - சீர்கோடிகம்; பெருகு - நாகராகம் குறிஞ்சிக்குப் புறம் - செந்து; அருகு - மண்டிலம்; பெருகு - அரி மருதத்திற்குப் புறம் - சுகரி; அருகு - சாடவேளாகொல்லி; பெருகு - கின்னரம். செவ்வழிக்குப் புறம் - வேளாவளி; அருகு - சீராகம்; பெருகு - சந்தி. பிறவும் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.

இருபெருவீதியாவன:—சிவதனம் பெருந்தனம்

இத்துணையும் வீதிகளைச் சிறப்பித்துக்கூறி, இனி அங்காழிவிதி கூறுவார், கம்மி உழுதலாயினார் பண்ணிவிடபண கூறுவன்றார்:—

ககஅ. வையமும்—(இ - ள்.) கொல்லாப்பண்டியும்,

பாண்டிலும்—(இ - ள்.) தேர்வட்டையும்,

மணித்தேர்க் கொடுஞ்சியும்—(இ-ள்.) அழகிய தேர்மொட்டும்

ககக. மெய்புகு கவசமும்—

(இ - ள்.) மெய்புகுத்தக்கடமாகிய கவசமும்,

வீழ்மணித் தொட்டியும்—

(இ - ள்.) வீரும்பப்படும் மணிகளழுத்தின அங்குசங்களும்,

க௭(1). அதர்புனை யரணமும்—(இ - ள்.) தோற்கைத்தனமும்,

அரியா யோகமும்—

(இ - ள்.) கருவிவிலக்காகப் புனைந்த அரைப்பிட்டிகையும்,

அரிதல்செய்யாத யோகமென்க; வியாதிகளைக்கெடுக்கும் மருந்தென்று மாம்.

கஎக. வளைதரு குழியமும்—(இ - ள்.) கட்டுக்குழியமும்,

வால்வெண் கவரியும்—(இ-ள்.) மிகவும் வெள்ளிய சாமரமும்,

கஎஉ. ஏனப் படமும்—(இ - ள்.) பன்றிமுகக்கடகும்,

இடுகின் படமும்—(இ - ள்.) தோற்கடகும்,

கஎங். கானப் படமும்—(இ - ள்.) கானமாயிகடகும்,

கானத்துள்ளனவெல்லாம் எழுதுதலிற்கானமாயிற்று.

காழன்று கடிதையும்—(இ - ள்.) குத்துக்கோல்களும்,

கஎச. செம்பிற் செய்நவும்—(இ - ள்.) செம்பாற்செய்தனவும்,

கஞ்சத் தொழிலவும்—(இ - ள்.) கஞ்சத்தாற்செய்தனவும்,

கஎஞ். வம்பின் முடிநவும்—(இ - ள்.) புதுமையாக முடிவனவும்,

என்றது, அல்லிக்கயிறு குசைக்கயிறு முதலியன; வம்பு - கயிறுமாம்.

மாலையிற் புனைநவும்—(இ - ள்.) மாலையின்வர்க்கமாகப் புனைவனவும்,

என்றது துக்குவர்க்கம்; கிடையான் மாலையிசேடங்களாகப் புனைந்துவித்
பனவும் பூமால்வர்க்கமுமென்ப

கஎக. வேதினத் துப்பவும்—

(இ - ள்.) ஈர்வாட்டொடக்கத்தனவாங்கு கருவிகளும்; துப்பு - கருவி.

கோடுகடை தொழிலவும்—

(இ - ள்.) ஆணைக்காபிமுதலியவற்றைக்கடையும் தொழிற்சூரிய கருவிகளும்,

கஎஎ. புகையவும்—(இ - ள்.) அஃத்புகைக்குறுப்பாயுள்ளனவும்,

அவை “நேர்கட்டி செநதேன.....ஆறு” என்பன.

சாந்தவும்—

(இ-ள்.) மயிர்ச்சாந்துக்கு உறுப்பாயுள்ளனவும்; மெய்ச்சாந்துறுப்புமாம்.

பூவிற் புனைநவும்—

(இ - ள்.) பூவாற்புணையப்படும் மாலையிசேடங்களாயுள்ளனவும்,

கஎஅ - க. வகைதெரி வறியா.....அங்காடி வீதியும்

(இ - ள்.) இச்சொல்லப்பட்ட வகைகள் இன்னதற்கு இவையெனத் தெரி
தற்கரிய இவ்வனங்கள் தலைமயங்கியிருக்கின்ற அரசரும் காண்டற்குவிரும்பப்
படும் செல்வத்தையுடைய அங்காடித்தெருவுமென்க.

இங்ஙனம் பெரியகடை ஒருவாற்றாற்கூறி, இரத்தினக்கடையும் பொற்
கடையுங்கூறுவார்.

கஅ௦ - அங். காக பாதமும்.....நலங்கே மொளியவும்

இனி அம்மணிகளொன்பதிலும் வயிரத்திங்குக் குற்றமும் குணமுகூறுவார்.

(இ - ள்.) தூலோராத் குன்றுதலையுடையவென்று வரைந்துசொல்லப் பட்ட குற்றம் பன்னிரண்டினுள், காகபாதமும் களங்கமும் விந்தையும் ஏகையு மென்னும் இக்குற்றங்கள்நான்கும் நீங்கிக் குன்றுவாகிய குணங்களைந்தையும் வருணநான்கினிறங்களையும் இந்திரசாபம்போலும் ஒளியையுமுடைய வயிரச் சாதியும்,

இவற்றுட் குற்றம் பன்னிரண்டாவது :—¹ சூரமலம் கீற்று சப்படி பிளத்தல் துளை கரி விந்து காகபாதம் இருந்து கோடியில்லை கோடிமுரிந்தன தாரைமழுங்கலெனவிவை; ¹ சூரமலம் கீற்றுச் சப்படி பிளக்க, துளைகரி விந்து காகபாத, மிருத்துக் கோடிக் கிலாதன் முரிக்க, றாரை மழுங்க மன்னே, டூரமலம் வயிரத் திழிபென் மொழிப” என்றாகலின் இனிக்குணங்களைத் தாவன; எட்டுப்பலையுள், அடிகோடியும், தாரையும், சுத்தியும், தராசமு மெனவிவை; ¹ “பலையெ யெட்டிங் கோண மாறு, மிலையு தாரையுஞ் சுத்தியுந் தராசமு, கைநுதுங் குணமென் றறைத்தனர் புலவ, ரித்திர சாபத் திகலொளி பெறினே” என்றார். நால்வகைவருணக் தொளியாவது: ¹ “அருதணன் வெள்ளை யரசன் சிவப்பு, வந்த வசியன் பச்சை சூத்திர, னைக்கமில் கருணையென் றறைத்தனர் புலவர்” இனி மிக்ககுற்றங்கள் நான்கின் பாலாவது: “காகபாத நாகக் கொல்லும்.” “மலம்பிரி யாது நில்லத்தரு கிளைகெடும்” “விந்து சிந்தை யிற் சந்தா பந்தரும்” “கீற்று வரலினை யேற்றவர் மாயவர்” எனவரும். இனி வருணநான்கின்பயனாவது :—“மறையோ ரணியின் மறையோ ராகிப், பிறவி யேழும் பிறந்துவாழ் குவரே” “மன்னவ ரணியின் மன்னவர் சூழ, விந்தில வேந்த ராவ ரெழுபிறப்பும்” “வணிக ரணியின் மண்பொன மலிந்து, தனிவற வடைநது தரணியில் வாழ்வார்” “சூத்திர ரணியிற ரேகையா கண்கநெல், வாய்ப்ப மன்னி மகிழ்ந்துவாழ் குவரே” எனவரும். நகை - இரேகை இயல் பெனவே பலகை எட்டென்பதாயும், கோடி ஆறென்பதாயும் பெறுதும். குன்ற வென்பதனை அருத்தாபத்தியாக்கிக் குன்றுதலையுடைய வெண்க் குற்றமானகிரு மேற்றுக. துழைநுளைகோடி - இருபெயரொட்டாய் மிகவும் கூர்ந்தகோடி யென்பதாயிற்று. ஒளியெனவே குறிப்பெச்சமாய் வலனைன்பாயிற்று

முன்னர் வலனைன்பாகிய வயிரச்சாதிகுறி, இனி அவன் * வயிற்றிற் பித் தத்தைக் கொத்திவிழுங்கியகருடன நகைத்தலானுமிழ், அஃது இமவான்முதலிய பன்மலைகளிலும் ஊறிப்பிறத்தலிற் கருடோறகாரமென்று பெயர்பெற்ற மரக தச்சாதிகுறுவார்.

கடிச - ௫. ஏகையு மாலையும்கதிதொளியவும

(இ - ள்.) ஏகையும் மாலையுமென்னும் குற்றங்களை இருளென்னும் குற்றத் தோடேரீக்கின் பசுமைகிறைந்த மெய்யையுடைய பசிய கதிரொளிப்பந்த மரகதச் சாதியும்,

இதற்குக்குற்றமெட்டினா; அவை;—¹ கருகல் வெள்ளை கல் மணல் *கீற்று பொரிவு தராசம் இறுகுதலெனவியை; என்ன? “கருகுதல் வெள்ளை கல் மணல் கீற்றுப், பொரிவு தராச மிறகுதல் மரகதத், தெண்ணிய குற்ற மியை யென மொழிப்” என்றாகலின். இவற்றுள், மிக்க குற்றமுடையன இம் முன்றுமென்றான்க எகை - இரேகை=கீற்று; மாலை - தரர்; இருள் - கருகுதல். பாசார் மேணிப் பசுங்கதி ரொனியென்ற மிகையானே குணங்களும் எட்டென்பதேபெறுதும்; “நெய்த்தல்கிளி மயிறகழுத் கொத்தல்பைம் பயிரிற், பசுத்தல் பொன்னம் குணுடன் பசுத்தல், பசுதி பாயதல் பொன்வண் முன் வயி, ரெகத்துக் கெளிதலொ டெட்டுங் குணமே” என்றாகவினெனக்கொள்க.

கஅசு ௩௭. பதுமமு நீலமும்.....விளங்கிய சாதியும்

(இ ள்.) மால்களில்விதித்த முறையிறபிழையாவாய விளங்கிய பதும மும் நீலமும் விக்ஞம் படிக்குமென்றும் நால்வகைச்சாதி ௭61ணிக்க வந்தும்.

விதிமுறைபிழையாவெனவே பிறப்பிடமும், வருணமும், பெயரும், குண மும், குற்றமும், சிறமும், விலையும், பத்திபுமெனையுமியையும் பிறவுமடங் கின; என்ன? “மாணிக் கத்தியை வகுத்துக் காலேச், சமனெளி சூழ்ந்த வொருநான் கிடமு, நால்வகை வருணமு தவின்றிப் பெயரும், பன்னிரு குண மம் பதினறு குற்றமு, மிருபக் கெண்வகை பிலங்கிய சிறமு, மருவிய விலையும் பத்தி பாயதலு, மிவையென மொழிப விபல்புணர் கோரே” என்றாகலின். இவற்றுள், பதுமம் - பதுமராகம்; சாதரங்கமென்பதுமது. நீலம் - நீலகந்தி; செளகந்தியென்பதுமது. விக்ஞம் - குருவிநகம்; இரத்தவிநதுவென்பதுமது படிதம் - கோவாங்கு; என்ன? “வன்னியிற கிடக்கும் வருணநாற பெயரு, முன்னிய சாதரங்க மொளிர்குந விகஞ், செளகந்தி கோவாங்கு தானு கும்மே” எ-ம், “தாமரை கழநீர் சாககப் புட்கண், கோப மின்மினி கொடுங்கதிர் விளக்கு, மாதூள்ப் பூவிதை வன்னியீ ரைந்து, மோதுசா தரங்க வொளியா கும்மே” எ-ம் “திலக முலோத்திரஞ் செம்பருக் திப்பூக், கவிர் மலர் குன்றி முயலுதி ஈர்மே, சித்தரங் குக்கிற் கண்ணென வெட்டு, மெண் ணிய குருவிந தன்னிய நிறமே” எ-ம், “கோகிலக்கண் செம்பஞ்சு கொய்ம் மலர்ப் பலாசு, மசோக பல்லவ மணிமலர்க் குவளை, யிலவத் தலர்களைன்று குணமுஞ், செளகந் திக்குச் சாற்றிய நிறமே” எனவும், “கோவைநற் செங்கல்

¹ திருவால். உடு: உடு, உக - ஆம் பாடல்களைப் பார்க்க.

² திருவால். உடு: கக - ஆம் பாடல் முதலியவற்றைப் பார்க்க.

³ “சாதகப் புட்கண் தாமரை கழநீர், கோப மின்மினி கொடுங்கதிர் விளக்கு, வன்னி மாதூள் பூவிதை பென்னப், பன்னுசா தரங்க வொளிக்குணம் பத்துஞ், செம்பஞ் சரத்தந் திலக முலோத்திர, முயலின் சோரி சித்தரங் குன்றி, கவிர் மலர் குன்றி மெட்டாங், குருவிந் தத்தந் குறித்தன நிறமு, மசோக பல்லவ மலரிசெம் பஞ்சு, கோகிலக் கண்ணி லிலவலர் செம்பெனத், தருசென கத்தி தன்னிற மாதஞ், செங்கல் குராமவர் மஞ்சள் கோவை, குங்கும மஞ்சரி கோவாங்கு நிறமும்,... இவையெனக் கூறிய நிறையருட் கடவுள்” என்றார் கலவாடத்தினும்.

(பி - ம்.) * ‘காற்று’ † ‘வத்தி’

குராமலர் மஞ்சளெனக், கூறிய நான்கும் கோவாங்கு நிறனே” எனவும் சொன்னார். ஒழிந்தனவும் விரிப்பின் கூரைபெருகும்; வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

௧௮௮. பூச வுருவிற் பொலந்தெளித் தனையவும்;—

(இ - ள்.) பூசத்தினது உருவினையுடைய பொன்னை மாசுறத் தெளிய வைத்தாலொத்த புரு கவருக்கமும்,

௧௮௯. தீதறு கதிரொளித் தெண்மட் டுருவவும்;—

(இ - ள்.) குற்றமற்ற ஞாயிற்றொளியெனத் தேன்னுளியெனச் சொல்லப் பட்ட வயிரேயவருக்கமும்,

௧௯௦. இருடெளித் தனையவும்—(இ - ள்.) இருளைத் தெளியவைத்தா லனைய நீலமணிவருக்கமும்,

இதற்குச் சாதிநான்கும், குணம் பதினென்றும், குற்றம் எட்டுமெனக் கொள்க; என்னை? ¹ “நீலக் தியல்பு நிறுக்குங் கூலை, நால்வகை வருணமு நண்ணுமா கரமுங், குணம்பதி னென்றும் குறையிரு நான்கு, மணிவோர் செயலு மறிந்திசி னோரே” என்றாராகலின்; “வெள்ளை சிவப்பப் பச்சை கருமையென், மெண்ணிய நாம்குலத் திலங்கிய நிறமே”, “கோகுலக் கழுத்துக் குவளை சுரும்பு, ராகுலக் கண்க ளவிரிச் சாறு,..... காயா நெய்தல் கனத்தல் பத்தி, பாயத் தெனக்குணம் பதினென் றுமே” என்பன. இனிக்குற்றம் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.

இருவே றுருவவும்—(இ - ள்.) மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்தாலொத்த நிறத்தையுடைய கோமேதகவருக்கமும்,

௧௯௧ - ௨. ஒருமை... ..மணிகளும்

(இ - ள்.) ஒருமுதலிறோனறி வேறுபட்ட ஐந்துவனப்பினையுடைய மாணிக்கம் புருடராகம் நீலம் கோமேதகம் வயிரேயமென்னும் ஐனிலிடுமணி களும்,

இவை ஒருவயிற பல்பிறப்பு

௧௯௨ - ௩. காற்றினு மண்ணினும்.....தொகுதியும்

(இ - ள்.) காற்றினும் மண்ணினும் கல்லினும் நீரினுமுண்டாயத் தோற்றியு மிக்ககுற்றங்கள் ஒருதுகளாவும் இல்லையாதலாலே தெளிந்த ஒளியையுடையனவும் * வெள்ளி அங்காரகன்போல வெண்ணீர்மை செந்நீர்மையையுடைய வாய் உருண்டனவுமான முத்தவருக்கமும்,

காற்றேறு மணலேறு கல்லேறு நீர்நிலையென்பன மிக்ககுற்றங்கள்; பிறவும் குற்றங்கள்பலவுளவாயினுமெனக் சந்திரகுரு - வெள்ளி; வெள்ளி, அங்காரக னென்பன மிக்க குணமுடையன; பிறவும் குணங்களுளவாயினுமெனத்தொள்க. வட்டம் - † கவடுவட்டம்.

¹ திருவால. உடு: ௧௯ - ஆம் பாட்டைப் பார்க்க.

பி - ம்.) * ‘சத்திரன் வெள்ளி’ † ‘தடுவட்டம்’

கக௭ - அ. கருப்பத் துளையவும்.....செங்கொடி வல்லியும்

(இ - ள்.) கருப்பத்தே துளைபட்டனவும் கல்லிடுக்கிற்புக்கு முடங்குபட்டனவும் திருக்குமுறுக்குண்டெழுந்தனவுமென்னும் இக்குற்றங்கணியிய செம்மைக்குக் கொழுவிதாகவளர்ந்த கொடிபவளவருக்கமும்,

இவை மிக்ககுற்றங்கள்; பிறவும் குற்றங்களுளவாயினுமென்க்கொள்க. இனிக் குணமிக்குக் குற்றங்கணியியன, நிறமும் உருட்சியும்¹ சிறதூரமும் ஈச்சங்காயும் முசுமுசுக்கைக்கனியும் தூதுவழுதுணம்பழமும் போல்வனவென்க்கொள்க.

கக௯ - உரு. வகைதெரி.....வீதியும்

(இ - ள்.) இவ்வொன்பதுவகைப்பட்ட மணியின் பிறப்புமுதல் சிறப்பீறுகிய வகைகள்த் தெரியவல்ல வணிகர்தொகுதலாம் சிறப்புப்பெற்றோங்கிப் பகைவரால் தெறுதறறெழிலை எக்காலத்தும் கண்டறியாத பயன்மிக்க இரத்தினக் கடைத்தெருவும்,

பகைவர்தெறுதலைக் கனவிலுநீன்றறியாதவெனவுமாம்.

உரு - உரு. சாதருபந் கிளிச்சிறை.....வீதியும்

(இ - ள்.) சாதருபமும் கிளிச்சிறையும் ஆடகமும் சாம்பூரதமுமென்னும் நால்வகைச்சாதிப் பெயர்பெற்றோங்கிய கோடயாட்டையுடைய பொறபேதத்தைப் பகுத்தறியும் பொன்வாணிகர் எவ்விடத்து எப்பொன் உளதென்று ஐயுறுந்துன்பொழிக்கும்படி இவ்விடத்து இப்பொன்னுள்ளதெனவிளக்கக் கொடிகள் வயின்றோறுமெடுக்கும் நன்மைபொருநகிய பொறகடைகளும்,

ஒழித்து, ஒழிப்ப ஆங்கு - அந்தவிடங்களிலே.

உரு - எ. நூலினு மயிரினும்.....அறுவை வீதியும்

(இ - ள்.) நுண்ணிய பருத்திநூலினும்² எலிமயிரினும பட்டுநூலினும் தத்தம் பகுதிகளால் நெய்யப்பட்டு முற்கூறிய துகில் வருக்கங்களில் ஒவ்வொன்றை நூறுகத் தெரிநடுத்திக்கப்பட்ட அடுக்குப் பலநூறுகிய மடிப்புடைவைகள் நெருங்கவைத்த புடைவைக்கடைகளும்,

புடைவைக்கடைகளுக்கு வாசங்கொளுத்துதலின், 'நறுமடி' என்றார்

உரு - கக. நிறைக்கோற் றுலாத்தர்.....கூலவீதியும்

(இ - ள்.) நிறுக்கும் தூலாக்கோலையுடையராய் மறிக்கும் பறையையுடையராய் அளக்கும் மரக்காலையுடையராய்த் தரகுசெய்வார் நின்றழிநில்லாது எங்கணும் தடுமாறும்படி எக்காலமும் பெரிய மிளகுபொதியுடனே பாக்கும் நிறுக்கும் வேறு பண்டப்பொதிகளும் ஈரெண்வகைத்தாகிய கூலங்களுங்குவித்த கூலக்கடைத்தெருவும்,

¹ திருவால. உரு: உரு - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

² சிவசுந்தரமணி, உரு - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

பதைக்கப்பாரை - பாரைக்கப்பதையென்க. என்றது பரிய அரையை யும் இரும்பால் வாபமட்டாகக்கட்டின கண்ணெழுமுடைய பதையென்றபடி. அம்பணம் - தாகரளக்குறக்கால். காலமன்றியுமென்றற்கு இரவும் பகலு மெனவுமாம். கருமை - பெருமை இகனை முடைக்கேற்றுக; கறிக்கேற்றினு மமையும்; மூடை - பொதி. ஒடி, எண்ணெடுவாய்ப 'இன்றும் சிலபண்டங் களிநெழிபை உணர்ந்திடுவது கூலம் - சுவைவகைத்து; என்ன? "நெல்லப் புல்லு வரகு... ..இராகியென் கூலம்" எனவும், "என்றந் கொள்ளப் பயமுத தவறு, கடலை தவறா மொச்சை பென்றங், குடனியை முதிரைக் கூலத் துணவே" எனவும் சொன்னா கலின்.

உகஉ - அ. பால்வேறு தெரிந்த.....கொடிமதிற் புறத்தென்.

(இ) - ள்) குலம் நான்காகப்பகுக்கவகையால் தெரிந்த அருகணர் அரசர் வணிகர் வேளாளன் சச்சொல்லப்பட்டாரிருக்கும் நான்காயவேறுபட்ட தெருக் களும் முச்சந்திபுர ஈதச்சந்திபுர கோயிலங்காடியும் பவிபெறும் மன்றிடங்களும் கவர்க்கு நெறிகளும் தேர் நீதிக நமாங் ப இவ்விடங்களில் ஞாயிறு விசும்பினை வாசு நின்ற முறுகி ஒங்கலின் அகனுடைய வெங்கடிகள் நழையப்படாத புதிய கொடியும் படா தகடுமென்று உயிறுதிற்பக்கா சிழுவிலைதிரிந்து காவல னது பெரிய ககரியைக்கண்டு மகிழ்ச்சிபொதுகலாலை பொருந்துழியற்கலை மறந்து போந்தானென்க.

கவலை - முடுக்குவழிகள் கதிராம விதிவின் கீங்குலின் விசும்பகடு திருகிய வென்றார். அகடு - கடு திருகுலை - முறுகுலை; "கெறுகதிர் ஞாயிறு நடுநின்று ஞாயகலின்" என்றார் பிறரும் கொடி - சிறுகொடி. படா கை - பெருங்கொடி.

ஆர்ப்ப அவிழ்த்த நண்டலம் துயிலெடுப்ப இயம்பச் சென்று ஏத்திச் சிறுமையுறமேனென்றும, கவுந்தியடிகள், அனையபுமல்ல, பெறமனை யன்றே; வருந்தாகேகிப் போதிக் கொன்றலம் மருங்கிற்போகி அயிராதுபுக்கு மகிழ்தரு வீதியும் இரபெருவீதியும் அங்காடிவீதியும் பங்கெழுவீதியும் நலங்கி ளர்வீதியும் அறுவைவீதியும் கூலவீதியும் நாலவேறுதெருவும் அந்தியும் சதுக்க மும் ஆவணவீதியும் மன்றமும் கவலைபுர் மறுகுமாகிய இவ்விடங்களில் பந்தர்நீழலிறுதிரிந்து காவலனாரைக் காவலனைக்கண்டு மகிழ்வெய்திப் பெயர்ந தானென வினமுடிக்க.

இது நிலைமண்டலம்.

பதினேந்தாவது

அ ட க் க ல க் க ர ஐ த.

- ¹ நிலந்தரு திருவி னிழல்வாய் நேமி
² கடம்பூண் நுருட்டுங் கௌரியா பெருஞ்சீக்
கோலின் செம்மையுங் குடையின் றண்மையும்
வேலின் கொற்றமும விளங்கிய கொள்கைப
- ரு. * பதியெழு வறியாப் பண்புமேம பட்ட
மதுரை மூதூர் மாநகர கண்டாங்
* கறந்தரு நெஞ்சி னறவோர் பல்கிய
புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பொழிலிடம் புகுந்து
திதுதீர மதுரையுந் தென்னவன் கொற்றமு
- கா. மாதவத தாட்டிக்குக் கோவலன் கூறுழித
தாழ்நீ வேலித தலைசெங் கானத்து
* நான்மறை முற்றய நலபுரி கொள்கை
மாமறை முதல்வன் மாடல னென்போன்
மாதவ முனிவன் மலைவலங் கொண்டு
- சுரு. குமரியம் பெருந்துறை கொள்கையிற் படிந்து
தபாமுதற் பெயாவோன் றுழ்பொழி லாங்கண்
வகுத்துசொல் வருத்தத்து வான் றுயா நீங்கக்
கவுந்தி யிடையிற் புருந்தோன் றன்னைக்
கோவலன் சென்று சேவடி வணங்க

க. நிலந்தருதிரு - வினைவு. நேமி நேமியை.

உ. கடம்பூண்டு - முறைமையைமேற்கொண்டு. கவுரியா - பாண்டியர்.

சு ஆங்கு - அப்பொழுதே (ச) விளங்கிய (சு) மூதூர்.

கசு. முனிவன் அகத்தியன்.

¹ "நிலந்தருதிருவினையெழியோன்" (மதுரை. எஃக); "நிலந்தரு திருவிற்பாண்டியன்" (தொல். பாயிரம்.)

² கடம்பூண்: மணி. க: எடு.

³ "பதியெழுவறியாப்பழங்குடி" சிலப். க: கடு; மலைபடு. சஎக.

⁴ சிலப். கக: ககடு - சு; கூ. கடு: ககடு-கூ.

⁵ "நான்மறைமுற்றியவதங்கோட்டாசான்" தொல். பாயிரம்.

௨௦. 'நாவலத்தணன் றுனவின் றுரைப்போன்

வேந்துறு சிறப்பின் விழுச்சி ரெய்திய

மார்தளிர் மேனி மாதவி மடந்தை

பால்வாய்க் குழவி பயந்தன ளெடுத்தது

* வாலா மைந்நா ணீங்கிய பின்னர்

௨௧. மாமுது கணிகையர் மாதவி மகட்டு

நாம நல்லுரை நாட்டுது மென்று

தாமின் புறாஉந் தகைமொழி கேட்டாங்

* இடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப் பெருங்கட

* லுடைகலப் பட்ட வெங்கோன் முன்னுட்

௨௨. புண்ணிய தானம் புரிந்தோ னுகளி

னண்ணுவழி யின்றி நாள்சில நீந்த

விர்திர னேவலி னீங்கு வாழ்வேன்

வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையா

ஐன்பெருந் தானத் துறுதி யொழியாது

௨௩. துன்ப நீங்கித் துயர்க்கட லொழிகென

விஞ்சையிற் பெயர்த்து விழுமந் தீர்த்த

௨௦. நவின் றுரைத்தல் பலகாறசொல்லுகை.

௨௧. வாலாமை - துயடை யின்மை

௨௨. முதுகணிகையராவா-பாட்டிமார், தாயமார்.

௨௩ - ௨௦ ஏங்கோனென்றது, கோவலன் மரபினுள்ளானொருவனை; புண்ணியதானம் முன்பு செய்து ஒழுக்கினுதலால்.

௨௪. நண்ணுவழியின்றி - கரை வயக் கிட்டுமிடமின்றி.

(௨௫) கடலின் இடையிருள்யாமத்துக் (௨௬) கரைகாணுது சிலநாள் நீந்திச்செல்ல

௨௭. இந்திரனேவலால் இத்தீவிலுள்ளாரை அசுரர் வாதியாமற் காத்து இங்கு வாழ்வேன்.

௨௮. நீ முன்புசெய்த தானங்களால் வந்தபுண்ணியம் உன்னைவிடாது; உறுதி யொழியாது, முறறு.

௨௯. ஒழிகவெனச் சொல்லி.

1 "நாவலத்தணர்முறைப்பொருளே" பரி. ௧, ௨.

2 மணி. எ: ௩௧ - இ; ௨௪ உக: ௧௮௧ - உ; ௨௪ உக: ௧௪-௧௬.

3 உடைகலப்படல்; மணி. ௧௧: ௨௦; ௨௪ ௧௮: ௧௪.

(பி - ம்.) * 'வாலாமைநாணீங்கிய'

வெங்குல தெய்வப் பெயரீங் கிடுகென
வணிமே கலையா ராயிரங் கணிகையர்
மணிமே கலையென வாழ்த்திய ஞான்று

சு௦. மங்கல மடந்தை மாதவி தன்னொடு
செம்பொன் மாரி செங்கையிற் பொழிய
ஞான நன்னெறி நல்வரம் பாயோன்
முனங் கொள்ளுந் தகைமையின் வருவோன்
¹ நளர்ந்த நடையிற் றண்கொ லுன்றி

சு௧. வளைந்த யாக்கை மறையோன் றன்னைப்
² பாசுகழிந் தியாங்கணும் பறைபட வஞ்உம்
வேக யானை வெம்மையிற் கைக்கொள
வொய்யெனத் தெழித்தாந் குய்ப்பிறப பாளைனக்
கையகத் தொழித்ததன் கையகம் புக்குப்

௧௦. ³ பொய்பொரு முடங்குகை வெண்கோட் டடங்கி
⁴ மையிருங் குன்றின் விஞ்சைய னேய்ப்பப்
பிடர்த்தலை யிருந்து பெருஞ்சினம் பிறழாக்
கடக்கனி றடக்கிய கருணை மறவ

பிள்ளை நகுலம் பெரும்பிறி தாக

௧௧. வெள்ளிய மனையோ னினைந்துபின் செல்ல
வடதிசைப் பெயரு மாமறை யாளன்

௩௪. எங்குல தெய்வமென்றான்; அவ்வுதவிபறதி. என - என்று கோவ
லன்கூற.

சக. பொழிய - பொழியாநிற்க.

(ச௩) வருவோனாகிய (சு௧) மறையோனை.

சக. பாசு - பாகர்.

சஅ. ஓய்யென - விறைய. தெழித்து - உரப்பி

௧௦. பொய்பொருந்து கை - பொய்பொருந்தின துதிக்கை. கோட்டடங்கி-
கொம்புகளுக்கு நடுவே புக்கு.

௧௧. கருணைமறவ - கிருபாவீரனே.

௧௨. பிள்ளைநகுலம் - ⁵ கிரிக்குட்டி. பெரும்பிறி தாகை - மரிக்கை.

௧௩. எள்ளியமனையோள் - அவனால் இகழப்பட்ட மனையாள்.

¹ சச-இ. மு. மணி. சச; ௧௦ - ௧௧; தாலடி. சச.

² மணி. ச; சக. ³ மலைபடு. ௧௦௪. ⁴ சீவக. கஅகஅ.

⁵ குட்டியென்தும் இளமைப்பெயர் கீரிக்குமரித்தென்பர், மயிலுதாதர்; தன்.
௧. கஅ௪.

- கடவ தன்றுநின் ¹ கைத்துண் வாழ்க்கை
வடமொழி வாசகஞ் செய்த நல்லேடு ¹
கடனறி மாந்தர் கைநீர் கொடுக்கெனப்
கூ. பீடிகைத் தெருவிற் பெருங்குடி வாணிகர்
மாட மறுகின் மனைதொறு மறுகிக்
கருமக் கழிபலங் கொண்மி னோவெனு
மருமறை * யாட்டியை யணுகக் கூஉ
யாதுநீ யுற்ற விடரீ தென்னென
கூடு மாதர்தா னுற்ற வான்றுயர் செப்பி
யிப்பொரு ளெழுதிய விதழிது வாங்கிக்
கைப்பொரு டந்தென் கடுந்துயர் களைகென
வஞ்ச லுன்ற னருந்துயர் களைகே
னெஞ்சுறு துயர † நீங்குக வென்றாங்
எஃ. கோத்துடை யந்தண ருரைநூற் கிடக்கையிற்
நீத்திறம் புரிந்தோள் செய்துயர் நீங்கத்
தானஞ் செய்தவ டன்றுயர் நீக்கிக்

நுஎ. நின்கைத்துண் வாழ்க்கை - நின் ஒழுக்கத்தினால் நான் உண்டி வாழும் வாழ்க்கை; நீ இட்டதனை உண்டிவாழ்தல் கடவதன்றெனறுமாம்.

நுஅ. வடமொழி வாசகமாவது ஒருகிரந்தம்; அது, “அபரிச்சயநகர்த்த வ்யங்கர்த்தவ்யம் ஸுபரிக்ஷிதம், பச்சாத் பவதி ஸந்தாபம் ப்ராஹ்மணீ நகுலம் யதா” என்பது.

நுக. கொடுக்கென - கொடுக்கவென.

கூஉ. கருமக் கழிபலங் கொண்மின் - இவ்வேட்டைவாங்கிப் பாவத்தைக் கழிக்கும் புண்ணியஞ்செய்து கொண்மின்; என்றது, காரியமாயிருப்பதொரு நிமித்த பலமென்றவாறு; அஃதாவது, தான்கொன்ற கொலைத்தொழினீங்கப் போனகணவன் வரும்படி தானம்பண்ணவேண்டும் பொருளளிக்குங் காரிய மாயிருப்பதொரு நிமித்தபலம்.

கூக. (பா) கூவி - அழைத்து.

கூச. நீயுற்ற இடர்யாதென; ஈது என்னென - இவ்வேடு என்னென்று சொல்ல.

எஃ. நூற்கிடக்கை - வேதவிதி. எக. நீத்திறம் - கொலைத்திறம்.

¹ “கைத்துணை” மணி. கக: க.

(பி - ம) * ‘ஆட்டியைப்பழைத்தான் கூஉ, யாதுநீயுற்றனை விடரீக்கென்னென

† ‘நீங்குகென்றும் கோத்துடையந்தணநூறு’

கானம் போன கணவனைக் கூட்டி

யொல்காச செல்வத் துறுபொருள் கொடுத்து

௭௫. நல்வழிப் படுத்த செல்லாச் செல்வ

பத்தினி யொருத்தி படிற்றுரை பெய்த

மற்றவள் கணவற்கு வறியோ நொருவ

¹ னறியாக் கரிபொய்த் தறைந்துணும் பூதத்துக்

கறைகெழு பாசத்துக் கையகப் படலும்

௮௦. பட்டோன் றவ்வை படுதுயர் கண்டு

கட்டிய பாசத்துக் கடிதுசென் றெய்தி

யென்னுயிர் கொண்டிங் கிவனுயிர் தாவென

நன்னெடும் ² பூத நல்கா தாகி

நரக னுயிர்க்கு நல்லுயிர் கொண்டு

௮௫. பரகதி யிழக்கும் பண்பீங் கில்லை

யொழிகின் கருத்தென வுயிர்முன் புடைப்ப

வழிதரு * முள்ளத் தவளொடும் போந்தவன்

[†] சுற்றத் தோர்க்குந் தொடர்புறு கிளைகட்கும்

பற்றிய கிளைஞரிற் பசிப்பிணி யறுத்துப்

௯௦. பல்லாண்டு புரந்த வில்லோர் செம்ம

³ லிம்மைசு † செய்தன யானறி நல்வினை

யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்

எசு. செல்வத்துறுபொருள்-செல்வத்திலேயுற்றபொருள்; செல்வத்தாலே யுற்றவென்றுமாம்.

௭௫. செல்லாச்செல்வ - தொலையாச்செல்வ.

௭௬. படிற்றுரை - பொய்ப்பழி. ௭௭. வறியோன் - அறிவில்லான்.

௭௯. கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம். ௮௫. இழக்கும் - நழுவும்.

௮௬. உயிரென்றது, ஆகுபெயரான் உடம்பை.

௮௯. கிளைஞரின் - கிளைஞரைப்போல.

௯௦. இல்லோர் - வறியோர். செம்மல் - தலைவன். இல்லோர்செம்மலென் பதற்கு இல்லறத்தார் தலைவென்றுமாம்.

¹ “அறிகரிபொய்த்தலான்றோர்க்கில்லை” குறுத். ௧௮௪.

² சிலப். இ: ௧௨௮ - ௧௪; மணி. ௧: ௨௧-௪; ௭: ௨௨: ௪௯ - ௫௯.

³ ௯௯௯. திருக்குறள், ௯௯௯ - பரிமேல். மேற்.

(பி - ம்.) * ‘உள்ளத்தொருவோ’ † ‘சுற்றத்தோர்க்குத்தடர்’ ‡ ‘செய்தயானறி’

திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது
விருத்தகோ பால நீயென வினவக்

கூரு. கோவலன் கூறுமோர் குறுமகன் றன்னாற்
காவல் வேந்தன் கடிநகர் தன்னி
னாறங் கூந்த னடுங்குதுய ரெய்தக்
கூறகோட் பட்டுக் கோட்டுமா லூரவு
மணித்தகு புரிசுழ லாயிழை தன்னொடும்

க00. ¹ பிணிப * பறுத் தோர்தம பெற்றி யெய்தவு
மாமலர் வாளி வறுநிலத் தெறிந்து
² காமக் கடவுள் கையந் தேங்க
வணிதிகழ் ³ போதி யறவோன் றன்முன்
† மணிமே கலையை மாதவி யளிப்பவு

க00. நனவு போல நள்ளிருள் யாமத்துக்
கனவு கண்டேன் கடிதீங் குறுமென
வறத்துறை மாக்கட் ! கல்ல திர்தப்
புறஞ்சிறை யிருக்கை பொருந்தர் தாகவி
னரைசர் பின்னோ ரகநகர் டு மருங்கினின்

கூச. விருத்தகோபால - ஞானவிருத்தகோபாலனே வினவ - (கஉ)
'உம்மைப்பயன்கொல்' என்றலால் மாடலன்வினவவென்க.

கூரு. குறுமகன் - கீழ்மகன்

கூஅ. கோட்டுமா - பன்றி; எருமைக் கடாவுமாம்.

க00. பிணிப்பு - பறுறு. பெறறி - பெருமை = சுவர்க்கம்

க0க. வாளி - வாளியை. க0உ. கையறவு - செயலறவு.

க0க. போதியறவோன் - புத்தன்.

க0க. கடிதீங்குறும் - பொல்லாததொன்று இவ்விடத்தே வரும்.

க0க. அகநகர்மருங்கில் அரசர்பின்னோரென்க.

¹ "பிணிப்பறுமாதவன்" மணி. உக. கசு. ² மணி. க: உக.

³ போதியறவோன்: மணி. கக: எக - ச; கஉ: க0க - உ, கக; கஇ: உசு, உக;
உஅ: கஎச; உக: உக-ச; க0: க0.

(பி - ம்.) * 'அறுத்தோர்பெற்றியை' † 'மணிமேகலைபொடுமாதவிதறப்பவு
தனவேபோதும்' ‡ 'அல்லதை யித்தப் புறத்துறைவாழ்க்கை' § 'மருங்கி
றுறையிற்'

கக௦. னுரையிற் கொள்வரிங் கொழிகரின் னிருப்புக்
காதலி தன்னொடு கதிர்செல் வதன்முன்
மாட மதுரை மாநகர் புதுகென
மாதவத் தாட்டியு மாமறை முதல்வனுங்
கோவலன் றனக்குக் கூறுங் காலே

கக௧. ¹ * யறம்புரி நெஞ்சி னறவோர் பல்கிய
புறஞ்சிறை முதூர்ப் பூங்க ணியக்கிக்குப்
பான்மடை கொடுத்துப் பண்பிற் பெயர்வோ
ளாயர் முதுமகண் மாதரி யென்போள்
† காவுந்தி யையையைக் கண்டடி தொழுவ

க௨௦. மாகாத் தோம்பி யாப்பய னளிக்குங்
கோவலர் வாழ்க்கையோர் கொடும்பா டில்லை
தீதிலண் முதுமகள் செவ்விய ளானியண்
மாதரி † தன்னுடன் மடந்தையை யிருத்துதற்
கேத மின்றென வெண்ணின ளாகி

க௨௧. மாதரி கேளிம் மடந்தைதன் கணவன்
றுதையைக் கேட்கிற் ‡ றன்குல வரீண
ரரும்பொருள் பெறுநரின் விருந்தெதிர் கொண்டு
கருந்தடங் கண்ணியொடு கடிமனைப் || படுத்துவ
¹ ருடைப்பெருஞ் செல்வர் மனைப்புகு மளவு

க௧௧ - க௦ நின் உரை - மாசாத்துவானென்னும் பிரகாசம்; வணிகர்
நின்பிரகாசத்தாலே நின்னை அகநகர்மருங்கில் வைத்துக் கொள்வரென்றுமாம்.

(க௦௮) ஆதலால் (க௧௨) மதுரையிலே போவென்று (க௧௩) மாடலனும்
கவுந்தியும் (க௧௪) கூறுநிற்கையில்.

க௧௭. பான்மடை - பாற்சோறு.

க௨௮. கடிமனைப் படுத்துவர் - காவலையுடைய தங்கள் வீடுகளிலே வைத்
துக்கொள்வர்.

¹ கக௧ - கூ: சிலப்: க௧: கக௧ - கூ: ௩௮ க௧: ௭ - ௮.

² "உடைப்பெருஞ் செல்வத் தயர்ந்த பெருமை" பழ. ௨௦௦.

(யி - ம்) * 'அறத்தரு' † 'காவுந்திகையைக் கண்டடிவணங்க வாகாத்
தோம்பியாபயன்' ‡ 'தன்னொடு மடந்தையையிருத்தற்கு' § 'தங்குவவாழ்தர்'
|| 'படுக்குவர்'

கூகூ. மிடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலர் தந்தேன்
மங்கல மடந்தையை நன்னீ ராட்டிக்
செங்கய னெடுங்க * ணஞ்சனர் தீட்டித்
தேமென் கூந்தற் சின்மலர் பெய்து
துமடி யுடஇத் தொல்லோர் சிறப்பி

கூகூ. னுயழுங் காவலு மாயிழை தனக்குத்
தாயு ரீயே யாகித் தாங்கிங்
கென்னெடு போந்த விளங்கொடி நங்கைதன்
வண்ணசு சீறடி மண்மக ளறிந்திலன்
கடுங்கதிர் வெம்மையிற் காதலன் றனக்கு

கூகூ. நடுங்குதுய ரெய்தி நாப்புலர வாடித்
தன்றுயா காணத் தகைசால் † பூங்கொடி
யின்றுணை மகளிக் கின்றி யமையாக்

¹ கற்புக்கடம் பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது
பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்

கூகூ. வானம் பொய்யாது வனம்பிழைப் பறியாது
நீணில வேந்தர் கொற்றஞ் சிதையாது
பத்தினிப் பெண்டி ரிருந்தநா டென்னு
மத்தகு நல்லுரை யறியா யோநீ
தவத்தோ ரடைக்கலர் தான்சிறி தாயினு

கூகூ. மிகப்பே ரின்பர் தருவது கேளாய்
* காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம் தன்னுட்
பூவிரி பிண்டிப் பொதுநீங்கு திருநிழ

கூகூஅ. அவளைப் புறப்படவிடாமையாலே அவளடியைப் பூமிதேவியும்
கண்டறியாள்; இனி, கொப்புளங் கொண்டதென்பாள், 'மண்மகளிர்ந்திலன்'
என்றான் என்றும், காவின்மெனமைக்குத் தக்கபடி தானும் மெல்கிறதில்
என்றுமாம்.

கூகூ. காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம் - காவிரிப்பூம்பாக்கத்துப் பட்டினம்.

கூகூஉ. பொதுநீங்கு திருநிழல் - பிறிது மரம்போல ஆதித்தனுடன்
நிரியாதுநிற்குநிழல்; ஆவது ஆதித்தன் கிரணத்தாற் சாயாதேநிறல்.

¹ "கற்புக்கடம்பூண்டு காதலன் பின்போந்த...நங்கை" (சிலப். உக: "தற்பயற்
தரக்"); "கற்புக்கடம்பூண்டு தங்கடன்முடித்த" மணி. உக: அ.

² "காவிரிப்படப்பை தன்னகர்" மணி. உக: கக.

(பி - ம்) * 'அஞ்சனமூட்டி' † 'பூங்கொடிகற்பு'

- வலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட
 * விலகொளிச சிலாதல மேலிருந் தருளித்
 கருரு. தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தம்முன்
 ' நிருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்
 ' ருரன் மாலையன் றமனியப் பூணினன்
 பாரோர் காணப் பலர் † தொழு படிமையன்
 கருவிரற குரங்கின் கையொரு பாகத்துப்
 கருரு. † பெருவிறல் வானவன் வந்துநின் றேனைச
 சாவக ரெல்லாஞ் சாரணாத் தொழுதிங்
 ‡ கியாதிவன் வரவென * விறையோன் கூறு
 மெட்டி சாயல னிருந்தோன் றனது
 பட்டினி நோன்பிகள் பலாபுகு மணியிலோ
 கருரு. மாதவ முதல்வனை மனைபபெருங் கிழத்தி
 யேத நீங்க வெதிர்கொ ளமயத்
 ஞாசுகிற குரங்கொன் றெதுங்கி யுப்புக்குப்
 பாற்பபி மாதவன் பாதம் பொருந்தி
 யுண்டொழி மிசுகிலு முகுத்த நீருந்
 கருரு. தண்டா வேட்கையிற் றுன்சிறி தருந்தி
 யெதிர்முக நோக்கிய விற்பச செவ்வியை

கருந. உலக நோன்பிகள் - சாவகர்

கருசு. (பா) திருவில் விட்டு - நல்ல ஒளியை விட்டு

(கருஅ) பாரோகண்டறியா (கருரு) வானவன் கின்றேனை.

(கருசு) ஒருபாகத்துக்கை குரக்குவடிவாயிருக்கின்ற (கருரு) வானவன் வந்து நின்றேனைக் (கருஉ) கேட்க இறையோன்கூறும்.

கருசு. எட்டிசாயலனென்போன் ஒருவாணிகன் ; எட்டி - பட்டப்பெயர். இருந்தோனென்றார் ; தன் மஞ்செய்தவற்றினும் இங்கேயிருந்தானென்றற்கு.

கருஅ. தன்பாறப்பட்ட மாதவத்தை யுடையவன்.

கருரு. தண்டாவேட்கை - பசி.

கருரு - ஏக. பசிகெட்டுநோக்கிய முகச்செவ்வி.

¹ மு. கருக - ச. சிலப் ௧௦; உச - ௫. ² மு. மணி. க. ௧௦.

³ மு. கருஎ-அ; மணி. க. ௧௧ - ௭.

⁴ இப்புத்தகத்தின் உஅக - ஆம் பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'இலக்கொளிச்' † 'தொழுதிறப்பினன்' ‡ 'பொருவிறல்'

§ 'பாதிவீரவென'

யதிராக் கொள்கை யறிவனு * நயந்துநின்
மக்களி னோம்பு மனைக்கிழத் தியென
மிக்கோன் கூறிய † மெய்ம்மொழி யோம்பிக்

கஎரு. காதற் குரங்கு கடைநா ‡ ளொய்தவுந்
தானஞ் செய்வுழி யதற்கொரு கூறு
தீதறு கென்றே செய்தன ளாதலின்
மத்திம நன்னாட்டு வாரணந் தன்னு
ளுத்தர கௌத்தற் கொருமக னுகி

கடி(). யுருவினுந் திருவினு முணர்வினுந் தோன்றிப்
பெருவிறற் றுனம் பலவுஞ் செய்தாங்
கெண்ண லாண்டி னிறந்த பிற்பாடு
‡ விண்ணோர் வடிவம் பெற்றன னாதலிற்
பெற்ற செல்வப் பெரும்பய நெல்லார்

கடிரு. தற்காத் தனித்தோ || டானச சிறப்பெனப்
பண்டைப் பிறப்பிற் குரங்கின் ¶ சிறுகை
கொண்டொரு பாகத்துக் கொள்கையிற் ** புணர்ந்த
சாயலன் மனைவி தானந தன்னு
லாயின னிவ்வடி வறிமி னோவெனச

ககஊ. சாவுகர்க் கெல்லாரு †† சாற்றினன் காட்டத்
‡ தேவ குமரன் றோன்றின னென்றலுஞ்
¹ சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
யாரணங் காக வறந்தலைப் பட்டோ
ரன்றப் § பதியு ளாருந்தவ மாக்களுந்

கஎச. மொழி - மொழியை. கஎரு. கடைநாளொய்த - மரிக்க.

கஎசு. தானமென்றது, முன்பு காரணர்க்குச் செய்துபோதுகிற தானம்.

கஎடி. வாரணம் - ஸ்ரீவாரணசி.

கஎக. (பா) கவிப்பன் - பசுமறையத் தேடின பொருளுடையவன்.

ககஊ ஆரணங்காக - 'மந்திரவுபதேசமாகக்கொண்டு; மிக்க தெய்வப் பிரார்த்தியமாகக் கொண்டென்றுமாம்.

¹ மு. சிலப்பதிகாரம், கக: எ.

(பி - ம்.) * 'தயத்தமக்கினி' † 'மிகுமொழி' ‡ 'எய்தத்தானஞ்' § 'விண் னோருருவம்' || 'தானப்பயனை' ¶ 'சிறுவிரற்' ** 'புணர்ந்து' †† 'சாற்றிக் காட்ட' ‡‡ 'தேவர்குமரன்' §§ 'பதிபிலகுத்தவ'

ககரு. தன்றெறல் வாழ்க்கைச் சாவக மாக்களு
மிட்ட தானத் தெட்டியு மனைவியு
முட்டா விற்பத்து * முடிவுல கெய்தினர்
கேட்டனை † யாயினித் தோட்டார் குழலியொடு
நீட்டித் திராது நீபோ கென்றே

உ௦௦. கவுந்தி கூற வுவந்தன னோத்தி
வளரிள வனமுலை வாங்கமைப் பீணத்தோண்
'முளையிள வெண்பன் முதுக்குறை நங்கையொடு
சென்ற ஞாயிற்றுச் செல்கட ரமயத்துக்
கன்றுதே ராவின் கனைகுர லியம்ப

உ௦௧. மறித்தோ ணவியத் † துறிக்கா வாளொடு
* செறிவளை யாய்ச்சியர் சிலர்புறஞ் சூழ
மீளையுங் கிடங்கும் * வளைவிற் பொறியுங்
‡ கருவிர லாகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்
§ பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங்

உ௦௨ காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந்
துண்டிலுந் † தொடக்கு * மண்டலையடுப்புங்

ககரு. தன்றெறல் வாழ்க்கை - தன்மத்துக்குள்ளானோர்க்கெல்லாம் பொதுப்பட்டவாழ்க்கை; பொதுசிலப்பட்டோராகிய சாவகர்.

ககஅ. தோடார்குழலி, தோட்டார் குழலியென விகாரம்.

உ௦௨ முதுக்குறைநங்கை - பெரிய அறிவினையுடைய நங்கை.

உ௦௩ சென்ற ஞாயிறு - உவாவின் ஞாயிறு; செல்கட ரமயம் - இதனை யுடைய மாலையொழுது; விழுந்தஞாயிறுச் சுடா செல்லுகின்ற பொழு தின்கண்.

உ௦௪. (11) கருவிறல் - கொடியவெற்றி.

உ௦௫. பாகடு குழிசி - செம்புருக்குமபிடா; சாணகங்கரைத்துக் காய்கிற மிடாக்களுமாம்.

உ௦௬. இருப்புவிட்டுக்கள் காய்கிற உலை. கல்லிடுகூடை - இடங்கணிக்கல் வீசுங் கூடை.

உ௦௭. தொடக்கு - கயிற்றுத்தொடக்கு ஆண்டலையடுப்பு - ஆண்டலைப் புள்ளின்வழுவாகிய அடுப்பு.

* "முனைவாளினதகையே" (சிலப். எ. ௧௬); 'முனையெயிறும்பி' மணி. ௪: ௧௦௦.

* "உறிக்காலுந்த மறப்படு மயிர்ச்சுவல்" பெரும்பாண். ௧௭௧.

* "செறிவளையாய்ச்சியர்" சிலப். ௧௬: ௭.

* உ௦௭-௧௬: இவ்வழிகள், திருக்குறள், எசுந - பரிமேல். மேற்கோள்; "வந்தெறி பொறிகள் வகைமாண்புடைய கடிமதில்" மணி. ௨௮; ௨௬ - ௪.

* "ஆண்டலையணங்குப்பின்" மதுரை. ௨௬.

(பி - ம்) * 'உயருலகு' † 'ஆயிற்றேட்டவர்' ‡ 'கருவிரற்கூகையுங்' § 'பரிவுறுதெய்யும்' || 'தடக்குமாண்டலையடக்கணங்'

கவையுந் கழுவுந் புதையும் புழையு
மையவித் துலாமுந் கைபெய ருசியுஞ்
சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு

உகடு. ¹ மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிதற் கணையமுந்
கோலுந் குந்தமும் வேலும் பிறவு
ஞாயிலுஞ் சிறந்து நாட்கொடி துடங்கும்
வாயில் * கழிந்துதன் மனைபுக் கனளாற்
† கோவலர் மடந்தை கொள்கையிற் புணர்ந்தென்.

உகஉ. கவை - கவைக்கோல். கழு - கழுக்கோல். புதை - அம்புக்கட்டு; மண்ணித்புதைத்த இரும்பாணியுமென்ப. புழை - ஏவறை.

உகங. ஐயவித்துலாம் - கதவை அணுகாதபடி கற்கவிதொடங்கி நாற்றுந் துலாம்; அப்புப்பற்றாக்கை தூக்கிற்றென்பாருமுளர்; சிற்றம்புகளை வைத்து எய்யும் இயந்திரமுமாம்.

கைபெய ருசி - கையின்கட் ² பொதுக்கும் ஊசி; பொய்யுசியென்று பாட மோதி, மாற்றாரைக் கையைப் பொய்யாக்குமுகியென்பாருமுளர்

உகச. சிரல் - சிச்சிலி. பணை - வேயவடிவாகப்பண்ணி வைப்பது; முர சென்பாருமுளர்; குதிரைப்பந்தியுமாம்.

உகரு. எழுவுஞ்சீப்பு - கதவுக்குவலியாக உள்வாயிறபடியிலே வீழாது எடுக்கவிடுமரங்கள்; [சீப்பு=விசை]; கதவோடு பொருந்தின மேலிற்றழுமாம்; நிரைத்த கதவுமாம். திறக்குங்காலத்து மேலையெழுப்புகையால், எழுவுஞ் சீப்பென்றார். கணையம் - சீப்பு அகப்படக்குறுக்கே போடக்கடவ மரம்.

உகசு. கோல் - விட்டேறு. குந்தம் - சிறுசுவளம்.

உக௭. நாட்கொடி - நல்லநாளிலே கட்டின கொடி; நாள்தோறுஞ்செயத் வெற்றிக்குக்கட்டின கொடியுமாம்.

உகக. கோவலர்மடந்தை - இடைச்சியான மாதரி.

(உகக) கோவலர்மடந்தை அடைக்கலங்கொண்டகொள்கையொடு (உகஅ) வாயில்கடந்து தன்மனை புக்காளென்க.

¹ "ஏழியுஞ் சீப்பு மாற்றி, மாண்வினையாணியு மணிகளைத் தனவே" (புறநா. ௩௦௫); "சீப்புள் ஞாத்தத் தின்னெழுப் போக்கி, காப்புள் ஞாத்தத் தடிமதில் வாயில்" பெருங். க. சக: ௧௬௬ - ச.

² பொதுக்கும் - துணுக்கும்; "அண்டத்தைப்பொதுத் தப்புறத் தப்பின னாடும்" கம்ப. இரணிய. ச.

(பி - ம.) * 'கடந்துதன்' † 'கோவலன்மடந்தையொடு கொள்கையிற் சிறந்தென்'

க - அ. நிலந்தரு திருவின்.....பொழிலிடம் புகுந்து

(இ - ள்.) நிலத்திற்குப் பலதிருவினையுந்தரும் அருளாகிய நிழலிடத்தே நின்று நேமியை முறைமையான் மேற்கொண்டுசெலுத்தும் பாண்டியருடைய மிக்க புகழ்பொருந்திய கோலின துசெம்மையும் குடையின துதன்மையும் வேலின துவெம்மையும் விளங்குதற்கிடமாகிய கோட்பாட்டையுடைய அவ்விடத்தினின்றும் நீங்குதலறியாத முறைமைமேம்பட்ட மதுரைமூதூராகிய மாநகரைக்கண்டு அந்நகரில் அறத்தைப் பிறர்க்கருளும் நெஞ்சினையுடைய அறவோர்பயின்ற புறமதிக்கண் உள்ளதாகிய மூதூர்ப்பொழிலிடத்தே தபோதனரிருக்கும் பள்ளிக்கண்ணே புகுந்தென்க.

இனி, நிலந்தருதிரு - விளைவு; ¹ அதனிழலிடத்தே நின்றெனினுமமையும். நேமி - ஆணைச் சக்கரம். கௌரியர் - பாண்டியர். கொற்றம் - வெம்மை. தருதல் - கொடை.

க - கௌ. தீதுதீர் மதுரையும்.....கோவலன் கூறுழி

(இ - ள்.) தீதுகள்நீங்கிய மதுரையின்சிறப்பையும் தென்னவன்கொற்றத்தையும் கவுந்தியடிகளுக்குக் கோவலன்கூறுகின்றவளவிலேயென்க.

தீது - ² பசியும் பிணியும் பகையும். தீர்தல் - நீங்குதல். “கோலின்செம்மை” என்பதனால் பசிரீங்குதலும் [³ “கோணிலை திரிந்து நாழி.....கோல் கோடினென்றான்” என்பதனாகொள்க.], “குடையின் தன்மை” என்பதனால் பிணி நீங்குதலும் [⁴ “கண்பொர விளங்குநின் விண்பொரு வியன்குடை, வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய, குடிமறைப் பதுவே” என்பதனாகொள்க.], “வேலின் கொற்றம்” என்பதனால் பகைநீங்குதலும்.....கொள்க.

கக - கூ. தாழ்நீர் வேலி.....மாடல நெனன்போன்

(இ - ள்.) தாழ்ந்தநீரைவேலியாகவுடைய ⁵ தலைச்செங்காடென்னுமுரிடத்து நான்குவேத்தினையும் ஒதிமுடித்த நலத்தைப்புரிந்த கோட்பாட்டையுடைய மறையவாக்குமுதல்வனாகிய மாடலனென்று பெயர்கூறப்படுவோனென்க.

நீர்வேலி - கிடங்குமாம்.

கச - கூ. மாதவ முனிவன்.....சேவடி வணங்க

(இ - ள்.) அந்த மாடலனென்போன், அகத்தியனுடைய பொதியின்மலையை வலங்கொண்டு குமரியாற்றில் தீர்த்தமாடுமுறைமையின் ஆழத் தனது குடும்ப மிருக்கின்றவலிடத்திற்கு மீண்டிவருகின்றவன் வழிவந்தவருத்தத்தானுண்டாய துயரநீங்குதற்குக் கவுந்தியடிகளிருந்த பள்ளியிடத்தேசென்று புகுந்தவனைக் கோவலன்சென்று வணங்கவென்க.

¹ “அலகுடை நீழலவர்” (குறள், ௧௦௧௪), “தெல்லின்பொழில் சூழ்த்ததின்நிழர்” (தே) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

² “பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி” சிலப்பதிகாரம், இ: ௪௨; மணி. ௧: ௪௦.

³ சேவகிந்தாமணி, ௨௮௮. ⁴ புறநானூறு, ௧௮.

⁵ தலைச்செங்காடென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தென்மேற்கிலே தாங்கு நாழிகைவழித் தூரத்திலுள்ள தேவாரம்பெற்ற சிவதலம்.

தமர்முதல் - தமரிடம். வகுந்து - வழி; ¹ “வரைசேர் வகுந்திற் கானத் துப் படினே” என்றார் மலையடுபட்டநீலி. இடவயின் - இடத்தில்.

வான்றுயர்நீங்கத் தாழ்பொழிலாங்கட் கவுந்தியிடவயிற் புகுந்தோனென்க.

உ௦. நாவ லந்தணன் றுணவின் றுரைப்போன் :-

(இ-ள்.) நாவாற் சொல்வன்மையையுடைய அந்தணன், நீ இங்ஙனம் வரு தற்குக் காரணம் யாதென்று இவனைவினவித் தாறுரைக்கின்றவனென்க.

உக - எ. வேந்துறு சிறப்பின்.....தகைமொழி கேட்டாங்கு

(இ-ள்.) நீகூலாங்கோடுத்த மிகக் தலைவரிசையார் சிறந்தபுகழினைப் பெற்ற மாவின்மலரிடோலும் மேனியையுடைய மாதவியாகியமடந்தை மேற் பெறக்கடவ நல்ல பகுதியைத் தன்னிடத்தேயுடைய குழுவியைப் பயந்தெடுத்து வாலாமையாகிய நாட்கணிங்கியபின் மிகவும் பிராயமுதிர்ந்த கணிகையர் மாதவி மகட்கு நாமகரணம்பண்ணுவோமென்று தாம் மகிழ்வுற்றுச்சொல்லிய மங்கல மொழியைக் கேட்டு அப்பொழுது,

வாலாமை - ஆசைசாம். முதுகணிகையர் - நாயத்தாராயபெண்டிர்; அவர் ² சித்திராபதிமுதலாயினர். முன்னர்க் குழுவியென்றதன் பொதுமை நீங்க ‘மகட்கு’ என்றார். நாட்டுதும், பன்மைத்தன்மை. நாட்டுதல் - நிறுத்தல்.

உஅ - ஈ. இடையிருள் யாமத்து.....பெயரீங்கடுகென

(இ-ள்.) முன்னுளிலே எறியுந்திரைகளையுடைய கடலிடத்து இடையிருள் யாமத்தில் தன்மரக்கலம் உடையப்பட்ட எங்கோன் முற்பவத்திற் புண்ணியத் தையும் தருமதானத்தையும் செய்தோனாதவின் தன்னையணுகும் இடையூறு ஓரிடத்தமின்றி அக்கடலிடையே ³ சிலநாளிந்தழி, ஒருதெய்வந்தோன்றி, இத்தீவினுள்ளாரை அரக்கர் வாழ்பபண்ணாமல் இந்திரனேவாலோ பாதுகாத்து வாழ்கின்ற யான் நின்துயர் கண்டு அதனையொழித்தற்குவந்தேன்; இனி அஞ்சா தொழிக்; என்பெயர் மணிமேகலைகாண்; என்னுலன்றியும் நீ முன்பண்ணிய தானமிகுதியான்வரும் புண்ணியமும் நின்னைஒழியாதாகலான், நீ இத்துன் பத்தினின்றுநீங்கி இக்கடலினின்றும் ஏறுவாயாகவெனச்சொல்லித் தன்விஞ் சையால் ஒரு திடீர்ப்பெயர்த்து இடம்பையைத்தீர்த்த ⁴ எம்குலதெய்வத்தி னுடையபெயரை ஈங்கு நீரிடுமினென்று நீ சொல்லவென்க.

கரைகாணுக்கடலென்பார் பெருங்கடலென்றார்; எங்கோன் - எம்மரபில் முற்பட்டான். முன்னுள்ளென்பதனை உடைகலப்பட்டுவென்பதனோடும் புண்ணிய தானமென்பதனோடுமொட்டிக. நண்ணுவழியின்றியென்பதற்குக் கரைசேரு

¹ மலையடுகடாம், உசஉ. ² சித்திராபதி - மாதவியின்தாய், மணி. உ: எ௦ - எக.

³ சிலநாளென்று எழுநாள், மணி. உக: கக.

⁴ இதனை, “திரையிரும் டௌவத்துத் தெய்வமொன் றுண்டென்க, கோவலன் கூறிப் கொடியிடை தன்னையென், னுமஞ் செய்த நன்னு ணக்கிருட், காமன் கையிற் கழிதவை யறக்கு, மாபெருத் தவக்கொடியின்றனை யென்றே, தனவே போலக் கன வகத் துரைத்தேன்” (மணி. எ: ஈக - அ.) என்பதனாறுமறிக.

மிடமின்றியென்றுமுரைப்பர். புண்ணியதானம், உம்மைத்தொகை. தானத் துறுதி - தானப்பயன்; ஆவது புண்ணியம். விஞ்சையிற்பெயர்த்தென்பதற்கு இக்கரையிலே மீளவுந்தந்தெனினுமமையும். எங்குலதெய்வம் - எங்குலத்தை யுண்டாக்கியதெய்வம்; இன்னும் விஞ்சையிற்பெயர்த்து விழுமர் தீர்த்தவென் பதற்குத் தன்விஞ்சையிலே போய்பொருளும் [கல்வியும்] வஞ்சமறத்தந்து இடும்பையைத்தீர்த்த எங்குலதெய்வமெனினுமமையும்; ¹ 'விஞ்சைகள் வல் லென் விளிந்தநீள் ரேழுமரோ, டெஞ்சிய வான்பொரு ளெல்லா மிமைப்பினுள், வஞ்சமொன் றின்றி மறித்தே தருகுவ, னெஞ்சிற் குழைந்து நினையன்மி னென் றுன்' என்றாற்பிறரும்.

சங்கு - இக்கடலிடத்தெனவும், இந்நகரிடத்தெனவும், இப்படி விபத்தி னின்றமெடுப்பதற்கெனவுமாம்.

வந்தேன்; அஞ்சல்; உறுதியொழியாது; நீங்கி ஒழிகெனப் பெயர்த்துத் தீர்த்த எங்குலதெய்வமென்க.

௩௮ - சக. அணிமே கலையார்.....செங்கையிற்பொழிய

(இ - ள்.) அணிந்தமேகலையுடைய அநேகங்கணிகையாக்கடி மணிமே கலையென்று பெயர்கூறி அரசனையும் நகரையும்வாழ்த்திய அநைநாளிலே நிறைந்த அழகையுடைய மடந்தையாகிய மாதவிபுடனே செம்பொன்னாகிய மாரியைச் செங்கையாலே நீ பொழியாதிருக்கவென்க,

௪௨ - எ. ஞான நன்னெறி.....கைக்கொள

(இ - ள்.) அங்ஙனம்பொழியாநிற்க, ¹ வீட்டுகெஞ்சோத்தற்கு நல்லநெறி யாகிய ஞானத்திற்குத் தானெல்லையாகிய மறையோனெருவன் தன்மூப்பன் யாக்கைவளைந்து நடைதளர்தலால் தான்பிடித்த தண்டினையே காலாக்ஷுன்றிக் கூணியாக்கையையுடையனாகத் தானங்கொள்ளுதற்குத் தன்னைமதித்துவரு கின்றவனைப் பாகர்செய்க்கழிந்து எங்கணும் பறைகொட்டவருகின்ற மதவே கத்தையுடைய யானை சினத்தாற் கைக்கொண்டதாகவென்க.

௪௮ - ௩௩. ஒய்யெனத் தெழித்தாங்கு .....கருணை மறவ

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மறையோனைக்கைக்கொண்டவளவிலே யானையை அவனை நெருங்காதொழியென உரப்பி அக்கணத்திலே சென்றுசேர்ந்து தன் கையாலே மறையோனைநீங்கி அதன்கையில் தான்புக்கவளவிலே யானை கையால் வளைப்பப் புரைபொருந்திய வளைந்த கையினின்றும்நீங்கி வெளிய கோட்டிலே யடங்கி அது பற்றுக்கோடாகவேறிக் கரிய பெரிய குன்றின்மேலிருந்த விஞ்சை யனைப்போல அதன்பிடரினிடத்திருந்து மிக்ககிளைநீங்காத மதத்தையுடைய களிற்றை யடக்கிய கிருபாவீரனே!

¹ சேவகசிந்தாமணி, ௫௨௦.

² "தானத்தாற் போகத் தவத்தாற் சுவர்க்கமா, ஞானத்தால் வீடாக நாட்டு" (சிறுபஞ்ச. ௧௬); "ஞான முன்னிய தான்மறை யான்கைத், தான மென்னத் தழைத் தது நீத்தமே" (கம்ப. ஆற்ற. ௫.) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

¹ ஒய்யென்பது யானையைப் பாகர் வையும். ஆரியமொழியெனினுமமையும்;
² “அண்ணலங் களிற்றை வையா” என்றார் பிறரும். இனி விரையத் தெழித்
 தெனினுமமையும்; தெழித்தல் - பிரித்தலுமாம்; சூடநாட்டார்வழக்கு. பொய்-
 புரை. பொரு - பொருந்தின; விகாரம். முடங்குகையைபுடையகோடெனினு
 மமையும். மை - மஞ்சமாம்; முகபடாத்துக்குவகையாக்குக. பிறழ்தல் -
 நீங்குதல்; ³ “மொய்கொளப் பிறழ்ந்து முத்தார் மருப்பிடைக் குளித்து”
 என்றார். பிறரும். கருணை - அருள். மறம் - வீரம்.

கைக்கொளத் தெழித்து ஒழித்துப் புக்கு அடங்கி இருந்து அடக்கிய
 மறவென்க.

செ - எடு. பிள்ளை நகுலம்.....செல்ல

(இ - ள்.) தான்வளர்த்தகீரி தன்பிள்ளையைக்காத்திருந்ததாக, ஒரு பாம்ப
 னாக அதனைக் கொவித்துணித்த குருகிவாயோடு தன்வரவுபார்த்து எதிர்கொண்
 டதனைத் தன்பிள்ளையைக்கடித்ததெனக்கருதித் தன்சகையின் மனையாற்புடைக்க
 அது மரித்தலாலே வடதிகையைபோல்க்கிக் கங்கையாடப்போகின்ற கொழுநனை
 மனைவி பின்செல்லப் பொறுதிகழ்ந்து நின்னொழுக்கத்தின் உண்டு மனையறத்
 தின்கண் வாழும் வாழ்க்கை இனிக் கடவதன்று; ஆதலான் வடமொழிவாசக
 மெழுதிய இவ்வேட்டினை உணரக்கடவ பொருளையறியும் மாந்தர்கையகந்தே
 கீகொடுக்கவெனச்சொல்லி அவன்போக, பீடிகைத்தெருவினும் மாடமறுகினும்
 பிறர்மனைகளினும் போகியிளத்திரிந்து கருமக்கழிபலங்கொண்மினெனக் கூவும்
 அருமறையாட்டியைக்கூவி நீ இங்ஙனமாதற்கு நீயுற்றவிடாயாது? இக்கூறிய
 சியாதென்று கேட்ப, அம்மாதர் தான் கொலைசெய்தலாற் கொழுநன்பிரிய
 அவனைக்காணாது மிக்கதுன்பமுற்றதனைக்கூறி இத்திறமாகிய பொருளையெழுதிய
 ஏட்டினை வாங்கிக்கொண்டு கைப்பொருள்த் தந்து எனது கடுந்துயரைக் களைக
 வென்றுசொல்ல, அஞ்சாதொழி; நின்னுயரை பாணைகள்கேன்; நின்னெஞ்
 சின்மிக்கதுயரத்தை இனி கீங்குவாயாகவெனச்சொல்லி அப்பொழுதே தருமா
 சனத்தோருரைத்த நூல்வழியே அப் பார்ப்பனிக்குளதாகிய கொலைப்பாவரீங்கு
 தற்குத் தானத்தையுஞ்செய்து அவள்துன்பரீங்கிக் காட்டுநெறிக்கட்போன
 கணவியுங்கூட்டி அவர்க்கு மேலுள்ளகாலத்திற்குத் தளராத பலபடைப்பா
 கிய செல்வத்தோடே மிக்க கைப்பொருளையுங் கொடுத்தது வேள்வியையுஞ்
 செய்வித்த தொலையாத செல்வனே!

வடதிசைப்பெயர்தல் - கங்கையாடப்போதல். கை - ஒழுக்கம்; கையா
 னுன் பொழுதும் இவ்வாழ்க்கையெனவுமாம். வடமொழி - ஆரியம். வாசகம் -
 கவி; ஆவது “சுபரீக்ஷு நகூத்ஸுவு கதூத்ஸுவு ஸுபரீக்ஷிதம் -
 வஸுரூ கீவகி ஸஞாபம் *ஸுர ஹணீ நகூவ்யயா” [அபரீக்ஷய

¹ “ஒய்யென்ப பெறலறங் குஞ்சரமேறலின்” சீவகசித்தாமணி, கஅக.

² சீவகசித்தாமணி, கஎஅ. “கஅக.

³ “படைப்புப் பலபடைத்து” புறநா. கஅஅ.

⁴ கோவலன் கொடையிற்தத்தவனென்பது, “கொடைகெழு தாதை கோவ
 லன்” (மணி. உசு. க.) என்பதனாறு மறியலாகும்.

(பி - ம்.) * “ஸுர ஹணீ நகூவ்யயா” (பிராஹ்மன்யா தருவாதில.)

நகர்த்தவ்யம் கர்த்தவ்யம் ஸுபரீக்ஷிதம், பச்சாத்பவதி ஸந்தாபம் ப்ராஹ்மணீ ரஞஸம்யதா.] என்பது. ஏடு - இக்கவியையெழுதியவேடு. மறுகி - சுழன்று கருமக் கழிபலம் - பாவத்தைக்கழிக்கும்புண்ணியம். கருமம் - அவன்கொன்ற கொலை. அதனைக் கழிக்கையாவது போனகணவனைக்கூடுதல். பலன்கொள்கை - அவன் வரும்படி தானம் பண்ணவேண்டும்பொருடருதல். தீத்திறம் - கொலைத் திறம். ஒல்காச்செல்வமுடையோனாதலாலே உறுபொருள்கொடுத்தென்றுமாம்.

எசு - ௧௦. பத்தினி யொருத்தி.....இல்லோர் செம்மல்

(இ - ள்.) ஒருபத்தினி பொய்ப்பழியெய்துதற்கு அறிவிலாதானொருவன் அவள் கணவனுக்குப் பொய்ச்சான்றெறுதலாலே தவமறைந்தொழுகுவோர் முதலாகிய அறுவகையோரையும் புடைத்துண்ணும் பூதத்தினுடைய கரியபாசத்தினிடத்தே அவனகப்பட அங்ஙனம் அகப்பட்டோனுடைய தாய்ப்பாநின்ற துயரத்தைக்கண்டு அவனைக்கட்டிய பாசத்தினுள்ளே விரையத்தான்புருந்து, பூதநாதனே, நினக்குணவாக என்னுயிரைக்கைக்கொண்டு இவனுயிரைத்தருவாயாகவென்றிரப்பவும், பூதம் நல்காதாய் இக்கீழ்மகனுடைய உயிர்க்கு நினது நல்லுயிரைக்கொண்டு மேலானகதியை இழக்குமுதைமை என்பாலில்லை; ஆதலால் நீ இக்கருத்தை யொழிவாயாக; நின்முன்பே இவனைப்புடைத்துண்பேனெனப் புடைத்து விழுங்கிற்றாக; அதனால் நெஞ்சமிந்த இடும்பையோளொடு மீண்டுபோந்து அவனுடைய சுற்றத்தினுள்ளார்க்கும் தொடர்புபட்ட கிளைக்கும் நெஞ்சாழ்பற்றிய நின்கிளைஞரைப்போல அன்புபட்டிப் பசியாகியபிணியைத்தீர்த்துப் பலயாண்டு பாதுகாத்த இல்லத்தோர்தலைவனே!

படிறு - பொய். அறியாக்கரி - பொய்க்கரி. தவ்வை - தாய். நரகன் - நரகிற்கேதுவான வினையையுடையவன்.

தன்னைவணங்கியகோவலனை, மாடலன், கடகளிறடக்கிய கருணை மறவ! நல்வழிப்படுத்த செல்லாச்செல்வ! பலயாண்டிபுரந்த இல்லோர்செம்மலென்ப புகழ்ந்து மேலுஞ்சொல்லுவான்:—

கக - ௪. இம்மைச் செய்தன.....நீயென வினவ

(இ - ள்.) கோபால! யானறிய இப்பிறப்பிற்செய்த வெல்லாம் நல்வினையாகவும் இம்மாணிக்கக்கொழுந்துடன் நீ போந்து ஒருதனியுழந்தது உம்மைத் தீவினைப்பயனோதானென்று வினவினவளவிலேயென்க.

உம்மை - முற்பிறப்பு. ஒருதனியுழந்தல் - உசாவில்லாத்துன்பம். திருத்தகுமாமணி-முழுமாணிக்கம். கொழுந்தென்றான்; அவளிடமையறி. விருத்தஞானவிருத்தனே.

கரு - ௧௦௪. கோவலன் கூறும்.....கடிதீம் குறுமென

(இ - ள்.) மாடலன் உம்மைப்பயனோவென்றவினாவிற்குக் கோவலன்கூறுவான்:—ஒருகீழ்மகனால் இக்காவல்வேந்தனுடைய இந்நகர்தன்னிலே மனம்

பொருந்திய ஐவகைக்கூந்தலையுடைய இவள் நடுங்கித்துயரமுற யான் உடுத்த கூறையிற் கொள்ளப்பட்டுக் கோட்டியையுடைய கிடாவின்மேலேயேயவும் அணி பெற வகுக்கத்தக்க பரிந்த குழலையுடைய ஆயிழையுடனே பற்றற்றோர்பெறும் பேற்றை யான்பெறவும் காமக்கடவுள் மலர்வாளியை வெறுநிலத்தேயெறிந்து செயலன்றேங்கும்படி போதியறவோனிடத்தே மணிமேகலையை மாதவியளிப்பவும் மெய்போலச் செறிந்த இருளையுடைய வைகறையாமத்தே கனவுகண்டே னுதலான் அது நன்றன்று; இப்பொழுதே வந்துறுமென்று சொல்லவென்க.

குறுமை, ஈண்டுப்பண்பன்று; சிறுமையென்னும்பொருட்டாயக் குலத் திற்கடியாய அதன் உயர்பின்மையுணர்த்தினின்றது. காவல்வேந்தன்கடிகரென் பதற்கு, இகரச்சுட்டுவருவித்துரைக்க. கோட்படுதல் - பிறரார் கொள்ளப்படு தல். கோட்டிமா - ஏறாமையேற்றை; என்னை? ¹ “சொல்லத் தகுமுகட் டொட்டகம் வெட்டுந் துணைமருப்பா, ரில்லத் தெருமை கழுதைக ளென்றிவை யேறி நின்றே, மெல்லத் தரையி லிழிவதன் முன்னம் விழித்திடமேற், கொல்லத் தலையு மாற்றற்கு சேற்றத்துக் கூற்றுவுனே” என்றாராகலின். இனிப் பன்றி யெனவுமாம்; ² “கனிறுமேற் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும், ... கனவி னரியன் காணு” என்றார் புறத்தினுமாதலால் கனிமென்றது ஈண்டுப்பன்றியை; என்னை? ³ “மிக்க வெயிற்றின கொம்பின பன்றி விற்றற்குரங்கு, தொக்கன தம்மைக் கனவினிற் காணிற் ஈடர்மகுடச், சக்கர வர்த்திக ளாற்பய முண்டெ னுந் தம்மயிர்க, ளுக்கன வாதல்செய தாற்பொரு டேயும் பயமுடைத்தே” என்றாராகலின். கோட்டிமாவென்பதனை யானையெனின், — ⁴ “ஓதம் பசவு மிடமும் யானையு மோங்கல்களுஞ், சீர்துன்று கோயிலு மேறிடக் காணினுந் திமலத்தை, மீதொன்ற மேனியிற் பூசிடக் காணினு மெல்லியலார், சூதொன்று கொங்கை புணரினும் வாழ்வென்று சொல்லினரே” என்பதனால் யானையன்மை யறிக. பிணிப்பு - ⁵ பற்று; ஆவது அன்பாகிய ஒரு தன். அதனையறுத்தோர் அருளுடையோர்; அவர்பெற்றியாவது சுவர்க்கமெனக்கொள்க; ⁶ “அருளிவார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளிவார்க், கிவ்வுலக மில்லா கியாங்கு” என்றாராகலின். வானி-வானியை. வறுநிலம் - வெறுநிலம்; [நிலங்கண்டும் அல்லாமைகூறிற்று.] கையற்று - செயலற்று. போதியறவோன் - புத்தன். நன், நளியென்னுமுரிச் சொல் ஈறு திரிபு; செறிவின் கண்வந்தது; எனவே வைகறையாமமென்பதா யிற்று. கடிது - பொலலாததொன்று. ஈங்குறும் - இவ்விடத்தே வரும். இனி இக்கனாக் கடையாமத்துக்கண்டதாதலால், இவ்விடத்தே கடிதிற்பலிக்குமென்று னெனினுமமையும்; ⁷ “ஆயிடை, வெஞ்சுடர் தோன்றி விழந்ததை யன்றே” என்றார் சீர்துயமணியினும். ⁸ “படைத்தமுற் சாமமோ ராண்டிற் பலிக்கும் பகிரண்டே, கிடைத்தபிற் சாம மிகுதிங்க ளெட்டிற் கிடைக்குமென்னு, மிடைப்பட்ட சாமமொர் மூன்றினிற் நிற்கனொர் மூன்றென்பவாற், கடைப் பட்ட சாமமு நான்பத்து ளேபலங் கைபெறுமே.” இவை கருநாலுதலாற் கொள்க. இன்னும், கடிதிற்கு-மிக்கதிற்கு; அச்சத்தையுடைய தீங்கெனவுமாம்.

¹ ஐதால், கடு.

⁴ ஐதால், ச.

² புறநாறு, சக.

⁵ திரிகடிகம், உஉ.

⁷ சீவகெந்தாமணி, உகக.

³ ஐதால், கடு.

⁶ திருக்குறள், உசஎ.

⁸ ஐதால், உ.

கௌ - கச. அறத்துறை மாக்கட்டு.....கூறுங் காலை

(இ-ள்.) துறவறத்தானுறையுமாக்கட்கல்லது இந்தப் புறஞ்சிறையிலிருந்து மிருப்பப் பொருந்தாதாகலின், இவ்வகநகரிடத்துவாணிகர் மாசாத்துவான்மகனென்னும்புகழால் எதிரேற்றமக்கொள்ளுவார்; ஆகலின், இவ்விடத்து நன்னிருப்பையொழிக; இனிக் கதிர்செல்வதன்முன்னே நின்காதலியுடனே மதுரை மாநகர் புகுகவென்று கவுந்தியடிகளும் மாடலனும் கோவலனுக்குக் கூறுகின்ற காலத்தேயென்க.

அறத்துறை - அறத்தின் முறையெனவும், அறத்தின்கணுறையெனவுமாம். புறஞ்சிறை-புறம்பின் கப்பள்ளி. அகநகர்மருங்கின் அரசர்பின்னேரெனமாறுக. நின்னுறையென்றார், மாசாத்துவான்மகனென்பதனை.

மதுரையாகிய மாநகரென்க.

ககரு - கூ. அறம்புரி நெஞ்சின்.....கண்டடி தொழலும்

(இ-ள்.) அங்ஙனங்கூறுகின்றமுறி, ஆயர்குலத்துப்பிறந்து மாதரியென்று பெயர்கூறப்படுவோள் ஒருமுதுமகள் பூப்போலுங்கண்ணையுடைய¹ இயக்கிக்குப் பான்மடையேற்றி வழிபாட்டோடு வருகின்றவள் அறத்தைப்புரிந்தநெஞ்சினையுடைய அறவோர்பலாயிருக்கின்ற புறமதிப்பள்ளிக்கணிநுந்த கவுந்தியடிகளைக்கண்டு வந்து அடிதொழுதவுடனென்க.

இயக்கி -¹ ஆரியாங்களை. பான்மடை - பாற்சோறு.

கஉ௦ - உச. ஆகாத் தோம்பி.....எண்ணின ளாகி

(இ-ள்.) ஆலவக்காத் தோம்பி அவ்வாவின் பாயனை யாவர்க்குமளிக்கும் இந்த இடையருடைய இவ்வாழ்க்கையில் ஒருகொடுமைப்பாடுமிகில்; அதன்மேலும் இவள் நமதுரைநெறியினிற்றலால் மனத்தில் அழுக்காறிலன்; அதுவுமன்றி முதுமகள்; ஞானியமில்லாள்; அளிக்குந்தன்மையையுடையள்; ஆதலான் மாதரியிடத்தே இம்மடந்தையை அடைக்கலமாக இறைமக்குவைப்பதற்கு வரும் தீங்கு யாதமில்லையெனத் தன்மனத்தில் எண்ணின ளாகியென்க.

ஆக்களைக்காத்து - வெருவும் பிணியுமுற்றமுழிக் காத்து. ஒம்பி - புலத்தலைப் புல்லார்த்தி அலைத்தலை நீருட்டி. ஆப்பயன் - பாஷ்முதலியன். அளிக்குங்கோவலர் - தன்மறந்தி மிக்கதனை யாவர்க்குமளிக்குங்கோவலரென்க. அழுக்காறுவது மனத்தழுக்கு. செவ்வியன் - ஞானியமில்லாள்; ஆவது மனக்கோட்டமில்லென்றபடி. அனியன் - யாவரானும் அளிக்கத்தக்கான்.

கஉ௧ - கூ. மாதரி கேள்.....அடைக்கலந்தந்தேன்

(இ - ள்.) மாதரி! கேளாய்; இம்மடந்தையுடையகணவன் தந்தைபெயரைக் கேட்பாராயின், அவன்குலத்திலுள்ள இவ்வூரில்வாழ்வோர் பெறுதற்கரிய

¹ இயக்கி - யகிதேவதை; உச - தீர்த்தங்கரர்களுள் ஒவ்வொருவருக்கும் பணி செய்திருநியவர்களாக யகிதேவதையும் யகியென்றும் இவ்விருவருள்ளாரென்க. சைனதுலகமும்; இப்பெயர் கன்னியாகுமரிப்பக்க ஊர்களில் இசக்கியென வழங்கும்.

² ஆரியாங்களை - கணவனுக்குப்பொழுது துறத்தவன்; "கணவனிறுமறவின் மன்னுமாரி யாங்களைகள்" திருவிடை. கூக: கள.

பொருளைப் பெற்றாரைப்போல நல்விருந்தாக எதிர்கொண்டு கரிய பெரிய கண்ணியையுடையாளோடு இவனைத் தங்கள் காவலையுடைய மனையகத்தே கொண்டு சென்று வைத்துக்கொள்வார்கள்; அங்நனமாகிய உடையபெரிய செல்வரது மனையகத்தே சென்றுபுகுமளவும் இடைக்குலமடந்தாய! உனக்கு நான் இவனை அடைக்கலமாகத் தந்தேனென்றாளுென்க.

கருக - சு. மங்கல மடந்தையை.....தாங்கு

(இ - ள்.) இவ்வயாருடையிற்பிறந்த இவனை நின்கையில் அடைக்கலமாகத் தந்தேனானால், இம்மடந்தையை மங்கலநீராலாட்டிச் சிவந்த கயல்போலும் நெடிய கண்ணில் அஞ்சனத்தையுமெழுதி நறிய மெல்லிய கூந்தலிலே சிலவாகிய மலரைப்பெய்து தூய மடிப்புடைவையையுடுத்து இவ்வாயிழைக்கு ஆயமகனிரும் செவிலித்தாயரும் நற்றாயும் நீயேயாய்த் தாங்குவாயாகவென்றாளுென்க.

தொல்லோர்சிறப்பியமம்-பழையோராகச் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டவாயம். ஆட்டினத் தீட்டிப் பெய்து உடஇத் தாங்கென்றாளுென்க.

கருக - அ. ஈங்கு.....அறிந்திலள்

(இ - ள்.) இப்படித்தாய்நுற்று என்னோடுபோந்த இளையகொடிபோலும் நங்கையுடைய அழகிய சிறிய அடியை முன்பு மண்மகளும் கண்டறியாள்;

இவளடியைப் பூமிதேவியும் கண்டறியாளென்றது அகர்விட்டுப்புறப்பட்டறியாளென்றவாறு. இனி மண்மகள் இவள் மென்மையைத் தானறிந்து நெகிழ்ந்திலென்றமாம். இன்னும் கால் கொப்புளங்கொண்டு நிலத்திற் பாவாமையிற் கூறினாளுெனினுமமையும்.

கருக - சஅ. கடுங்கதிர் வெம்மையின்...நல்லுரையறியாயோநீ

(இ - ள்.) கதிரின்வெம்மையால் தன் காதுன்மெய் வருந்தியதென்று நடுங்குதுயரமுற்று நாவும்புலர் வாடித் தன் துயரென வேறுகாணாத பெருமையமைந்த பூங்கொடியை ஒப்பாள்; தங்காதலர்க்கு இனியவாழ்க்கைத்துணையாகிய மாதர்க்கு இன்றியமையாத கற்பைக் கடமாகப்பூண்டுகொண்ட இத்தெய்வமேயல்லது வேறு பொலிவினையுடைய தெய்வத்தினை யார்கண்டிலும்; அதுவுமன்றிக் காலமழை பொய்த்தறியாது; வளம் பிழைத்தலையறியாது; வேந்தர்கொற்றம் சிதைந்தறியாது; அஃது எந்தநாடெனிற்பத்தினிப்பெண்டிருந்த நாடென்று நல்லோர்சொல்லும் அத்தகு மிகுதியையுடைய தருமநூ லுரையை நீயறிவையோ அறியாயோவென்றாளுென்க.

இன்பதுன்பம்¹தோகைக்கும் தோன்றற்கும் ஒன்றாய்வருதலின், தன் துயர்காணுவென்றார். கற்பைக் கடமாகப்பூண்ட பூங்கொடியாகிய இத்தெய்வமென்க.

கசக - ஐ. தவத்தோ ரடைக்கலம்.....கேளாய்

(இ - ள்.) தவத்தினராயுள்ளோர் தாம்கொடுத்த அடைக்கலந்தான் அப்போது சிந்தாயிருப்பினும் பின்பு மிகப்பேரின்பத்தைத்தரும்; அதை யான் நீ கேளாயென்றாளுென்க.

¹ "தோகைக்குத் தோன்றற்கு மொன்றாய் வருமின்ப துன்பங்களே" திருச்சிற். எக.

ஆய், அசை.

கருக - ரு. காவிரிப் பத்ப்பை.....சாரணர் தம்முன்

(இ - ள்) காவிரியைத் தோட்டக்கூற்றிற்கு எல்லையாகவுடைய பட்டினத் தள்ளே பூவிரிந்த பொதுமைநீங்கின அழகியநிழையுடைய பிண்டமுதற்கண்ணே சாவகர் ஒருங்குகூடியிட்ட விளங்கொளிச்சிலாதலத்தின்மீதேயிருந்து த்ருமத்தை யாவர்க்குமபோதிக்கும் ¹ சாரணர் முன்பாகவென்க.

படப்பை பக்கமுமாம் பொதுநீங்குதிருநிழல் - பிறிதொருமரத்திற்கின் றித் தனக்கேயுரிய நிழல்; ஆவது ஆதித்தன் சாயச் சாயாநிழல். உலகநோன்பி கள் - துறவாது விரதங்காக்குஞ்சாவகர்; சிலாதலம் - அப்பட்டினத்துக் சிலாதலம்.

கருக - கூடு. திருவி லீட்டு.....வந்துநின் றோனை

(இ - ள்) ² திருவிழைபோல ஒளிவிட்டு அழகுதரும் திருமேனியையுடைய னாய்த் தாரையுடையனாய் மாலையையுடையனாய் பொற்பூணியையுடையனாய் மக்கள்கண்ணிற்குப்பலப்படாத தேவர்பலருந்தொழும் படிமையுடையவன் ஒரு பாகத்துக்கை கருவிரற்குரங்கின்கையாகவுடைய தேவனொருவன் வந்துநின் றான்; நின்றவனையென்க.

திருவில் - இந்திரவில் விலலிட்டென்பதற்குத் த்ருமத்தானவொளியைப் புறப்படவிட்டென்பாருமுளர், தார் - பூமாலை. மாலை - மணிமாலை. தாரமாலை யெனப்பாடமோதி, மந்தாரமாலையையுடையனென்னுமமையும். படிமை - தெய்வ வடிவு. பெருவிறல் - பெரியவெற்றி. நின்றோனை, ³ "ஆவோ வாகும்" என்பதனான்முடியும்.

கசுக - உ. சாவக ரெல்லாம்.....இறையோன் கூறும்

(இ - ள்) அச்சிலாதலத்தின்மீதுருந்து அறங்கேட்டசாவகரெல்லாரும் எழுந்த சாரணரைத்தொழுது இவன் இங்ஙனம்வந்தவரவிற்குக் காரணம் யாதெனக்கேட்பச் சாரணன் கூறுவான் :—

கசுக - கூக. எட்டி சாயலன்.....தோன்றின நென்றலும்

(இ - ள்) ⁴ எட்டிப்பட்டக்கையுடைய சாயலென்னும் வாணிகன் துற வாது இல்லறத்திருந்தவன்றனது உண்ணவிரதத்தையுடையோர்பலரும் புகும்

¹ உஅ0 - ஆம் பக்கத்துள்ள அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

² "மற்றவன் நேவனாகி வாணிடு சிலையிற் றோன்றி" (சீவக. கூடுக) என்பதும், "தால் க் இந்திரவில் இன்னவாது தோன்றுமென்று அது தோன்றுமுறைமை உருவாக வின், அங்ஙனத் தோன்றுகின்ற தேவர்க்கு அஃது உவமையாயிற்று" என்னுமதன் உரையும், "வாணிடுவில்வின் வரவறியா" (தாலடி. கடவுள்) என்பதும் ஈண்டு அறியற் பாலன.

³ தொல்காப்பியம், வினையியல், சூ. 1. 38. ⁴ எட்டியென்பது அரசனால் வணிகன் பெறுவதொரு பட்டப்பெயர்; "எட்டிசுமரனிருந்தோன்" (மணி. 8: 104); "எட்டிப்பூப்பெற்றம்" (ஊ. உ. 2: 33); "எட்டிசுமரன்" (பெருங். 5: 30: 33); "எட்டிகாவிலிப்பட்டம்" (ஊ. உ. 8: 38); "எட்டி, காவிலென்பன தேயவழக்கையி யெற்புப்பெயர்" என்பர்; (தொல். தொகை. சூ. 12: 2.)

மனையகத்தே அவன்மனைக்கிழத்தி ஒரு பெரிய தவமுதல்வனைத் தன்வினைநீங்க எதிர்கொள்ளின்ற பொழுதின்கண் அவ்வூரிடத்துத் தூர்ப்புண்டு உணவும் பெறுதுகிறுமையுற்றதொரு கருங்குரங்கு அச்சத்தோடு ஒதுங்கிவந்து உள்புக்கு அருளறத்தின்பகுதிப்பட்ட மாதவனுடைய பாகத்தின்வணங்கி அவன் உன் டொழிந்த அன்னத்தையும் கைகழீஇய நீரையும் சிறிதருந்திப் பெரும்பசி தீர்ந்த எதிர்முகநோக்கிய முகச்செவியைக்கண்டு சலியாவுள்ளத்தையுடைய அறிவனும் மனமகிழ்ந்து, இல்லறக்கிழத்திதன்னை, நீ நின்மக்களின் ஒருதன்மை யாக ஒம்புகவெனக் கைப்படுப்ப, அவளும் மிக்கோறம்கூறப்பட்ட மெய்மொழியைத் தப்பாமற் பரிகரித்தொழுகாநிற்கின் முழி அங்ஙனங்காதலித்த அக் குரங்கு மரிக்க, அதனுடைய ஒருகூற்றறத் தானஞ்செய்கின்ற மனைக்கிழத்தி இதன் தீயபிறப்பறுகவெனச் செய்தன்னளாதலானே மத்திமதேசத்து வாரண வாசியென்னுநகரியின் உத்தரகௌத்தனென்னுமரசனுக்கு ஒருமகனாய் அழகி னோடும் மெய்ப்பொறியோடும் உணர்வோடுநீதோன்றி மிக்க தானஞ்ஞாயப் பலவகைப்பட்ட தானங்களையுஞ்செய்து அந்த அரசரிமையிலே முப்பத்திரண் டாண்முருந்து பின்பு தெய்வயாக்கைபெற்றனன்; ஆதலானே அங்ஙனம்பெற்ற சீமத்தான பெரும்பயனெல்லாம் தன்னைக்காத்தளித்தவன்செய்த தானத்தாற் பெற்ற சிறப்பென்று உட்கொண்டு முற்பிறப்பிற் கருங்குரங்கானவழுவிற் சிறிய கையைத் தனது பெரிய ஒருபாகத்தேகொண்டு நன்மைக்கூற்றிலேபொருந்திய சாயலனுடைய மனையாள் தலைநாளிற்செய்த தானத்தாலே இந்தவழுவாயி னேன்; இதனை நீங்களறிமினென்று சாவகநோன்பிகட்கெல்லாம் விளங்க அறி வித்தற்குத் தேவகுமாரன் இங்ஙனந்தோன்றினென்று சொல்லவுமென்க.

பட்டினிநோன்பிகள் - ¹ இரண்டு உவாவும் அட்டமியும் முட்டுப்பாடும் பட்டினி விட்டுண்ணும் விரதிகள். சிறுகுரங்கு - மெலிந்தகுரங்கு. கடைநாள் - மரணம். ஒருகூற்றென்றார், பிள்ளைகளொருபாதியை. உத்தரன் கவிப்பற் கொரு மகனாகியென்பாடோதி, இக்குரங்கு உத்தரனென்னும்பெயரோடு கவிப்ப னென்னும் வாணிகனுக்கு ஒருமகனாகப் பிறந்தென்பாருமுளர்

ககஉ - எ. சாரணர் கூறிய.....முடிவுல கெய்தினர்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சாரணர்கூறிய பெருமையுடைய நன்மொழியைத் தெய்வ வாக்கியமாகக்கொண்டு அறத்தின்கட்டலைப்பட்டு அப்பதியிலிருந்த அருந் தவமாக்களும் தவத்தினர்க்கெல்லாம் பொதுப்பட்டவாழ்க்கையையுடைய சாவ கமாக்களும் தானமிட்ட எட்டியும் மனைவியும் முட்டாத இன்பத்தையுடைய வீட்டுலகத்தைப் பெற்றார்கள்காணென்றானென்க.

¹ தவத்தோ ரடைக்கலந் தான்சிறி தாயினு மிகப்பே ரின்பந் தருவது கேளாய்' என்றவள் இங்ஙனங்கூறினாளென்க தன்மறல்வாழ்க்கை - தனதென்னுந் தன்மையில்லாதவாழ்க்கை; ² 'மன்றில் வதியுநர் சேட்டிலப் பரிசிலர், வெல் போர்ச் சேளய் பெருவிந் லுள்ளி, வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமென' என்றார் மலைபடுகடாத்திலும்.

¹ 'ஓவா திரண்டுவவு மட்டமியும் பட்டினிவிட் டொழுக்கங் காத்த, ருவாத் தவமென்றார்' சீவக கதிரசு. ² மலைபடுகடாம், சகஉ - ச.

௧௧௮ - ௨௦௦. கேட்டனை யாயின்.....ஏத்தி

(இ - ள்.) இவ்வடைக்கலத்தின்பயனை நீகெட்டயாயின் இந்நகத் தோடார் குழலினைபுடையாளுடனே பொழுதுசெல்லுமளவும் நீட்டித்து இவ்விடத்தி ராது நீ போவாயாகவென்று கவுந்தியழிகள் கூறத் தான் பெற்ற கையடைக்கு உவந்தனளாய்க் கவுந்தியழிகளையேத்தியென்க.

தோட்டார், விகாரம்.

௨௦௧ - ௬. வளரிள வனமுலை .....சிலர்புறஞ் சூழ

(இ - ள்.) வளராநின்ற இளைய அழகிய முலைபிணையும் அமைபிணழகை வாங்கிக் கொண்டிபூரித்த கோளினையும் இளைய முனையெயிற்றிணையும் சிறிய பருவத்தே பெரிய அறிவினையுமுடைய நங்கைபுடனே அத்தங்கிக்கட்சென்ற ஞாயிற்றினது சுருங்கினசுடரையுடைய மாலைப்பொழுதிலே மழசுரந்து கண் றைத் தேடிவாராநின்ற பசுக்களினுடைய முழங்குரல்களியம்ப ஆட்டிமறியைய யும் கோடரியையுமுடையதோளிலே உறிகட்டின காவையுடைய இடையருடனே கூடப் பால்சுமந்துவரும் செறிந்த வளையையுடைய இடைச்சியரிற்சிலர் இவ ளழகுகண்டு புறஞ்சூழ்ந்துவாரா நிற்பவென்க.

௨௦௨. மிளையும்—(இ - ள்.) காவற்காடும்,

கிடங்கும்—(இ - ள்.) அகழியும்,

வளைவிற்பொறியும்—

(இ - ள்.) வளைந்து தானேயெய்யும் எந்திர வில்லும்,

௨௦௮. கருவிர லாகமும்—(இ - ள்.) கரியவிரலையுடைய குரங்குபோ லிருந்து சேர்ந்தாரைக் கடிக்கும்பொறியும்,

கல்லுமிழ் கவணும்—(இ - ள்.) கல்லையுமிழங்கவணும்,

௨௦௯. பரிவுறு வெந்நெயும்—

(இ - ள்.) காய்ந்திறைத்தலாற் சேர்ந்தாரை வருத்துவதாய நெய்யும்,

பாகடு குழிசியும்—(இ - ள்.) செம்புருக்குமிடாவும்,

அன்றி அந்நனமிறைத்தற்குப் பாகுகாய்க்குழிசிகளுமாம்.

௨௧௦. காய்பொன் னுலையும்—

(இ - ள்.) உருகக்காய்ச்சியெறிதற்கு எஃகுபட்டிருக்கும் உலையும்,

கல்லிடு கூடையும்—

(இ - ள்.) இடங்கணிப்பொறிக்குக் கல்லிட்டு வைக்குங்கூடையும்,

௨௧௧. தூண்டிலும்—(இ - ள்.) தூண்டில்வடிவாகப்பண்ணிப்போகட்டு வைத்தக் கிடங்குநீங்கி மதிப்பற்றவாரைக் கோத்துவலிக்குங்கருவியும்,

தொடக்கும்—

(இ - ள்.) * கழுக்கோஸ்போலக் கழுத்திற்பூட்டிமுறுக்குஞ்சங்கிலியும்;
கயிற்றுத்தொடக்குமாம்.

ஆண்டலை யடுப்பும்—(இ - ள்.) ¹ ஆண்டலைப்புள்வடிவாகப்பண்ணிப் பறக்கவிட உச்சியைக்கொத்தி முனையைக்கடிக்கும் பொறிநிறைகளும்,

உகஉ. கவையும்—

(இ - ள்.) கிடங்கிலேயின் மதியத்தள்ளும் இருப்புக்கவையும்,

கழுவும்—(இ - ள்.) கழுக்கோலும்,

கழுகும் பாடம்.

புதையும்—(இ - ள்.) அம்புக்கட்டும்,

² “அப்புப் புதையு மணிவரிச் சிலையும்” என்றார் கதைநிலும்.

புழையும்—(இ - ள்.) ஏவறைகளும்,

உகங. ஐயவித் துலாமும்—

(இ - ள்.) பற்றாக்கை தூக்கிப்போகட்ட விட்டமும்,

அன்றிக் கதவையணுகாதபடி கற்கவிதொடங்கி நாற்றும் துலாமுமாம்;
சாணம்புக்கடென்பாரும், சிற்றம்புகள்வைத்தெய்யும் இயந்திரமென்பாரு முளர்.

கைபெய ருசியும்—(இ - ள்.) மதிற்றலையைப்பற்றுவாரைக்கை யைப் + பொதுக்கும் ஊசிப்பொறிகளும்,

இனிக் கதவொடுசோராதபடிவைத்த கிரைக்கழுவுவினுமமையும்.

உகச. சென்றெறி சிரலும்—(இ - ள்.) மாற்றார்மேற்சென்று கண் ணைக்கொத்தும் சிச்சிலிப்பொறியும்,

பன்றியும்—(இ - ள்.) மதிற்றலையினேறினாடலைக் கோட்டாற்கிழிக்க இரும்பாற்செய்துவைத்த பன்றிப்பொறியும்,

பணையும்—(இ-ள்.) வேய்வடிவாகப்பண்ணி அடித்தற்கமைத்த பொறியும்,

உகந. எழுவுஞ் சீப்பும்—(இ - ள்.) கதவுக்குவலியாக உள்வாயிற்படியிலே நிலத்திலேவிழியிடமரங்களும்,

திறக்குங்காலத்து மேலையெழுப்புகையால் ‘எழுவுஞ்சீப்பு’ மென்றார்;
“சீப்புப் படியின்” என்றார் கதையிலும்.

¹ ஆண்டலைப்புள் - ஆன் மகனது தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப்பறவை;
“நிண்டபலி பேடத்தி லரித்து வைத்த தெடுங்குஞ்சித் தலையைத்தன் னினமென் றெண்ணி யாண்டலைப்புள் எருணைத்து பார்க்குமாலோ” கலிங்க. கோயில். ௧௬.

² பெருங்கதை, ௧. ௮௨; ௧௬.

(பி - ம்.) * ‘கழிக்கோல்’ † ‘பொதிர்க்கும்’

முழுவிற் கணையமும்—(இ - ள்.) கணையமரமும், இனிச் சிப்பு அகப்படக் குறுக்கேபோடக் கடவ மரமுமாம்.

உகசு. கோலும்—(இ - ள்.) விட்டேறும்,

குந்தமும்—(இ - ள்.) சிறுவனமும்,

வேலும்—(இ - ள்.) வல்லையமும்; ஈட்டிமுதலியனவுமாம்.

பிறவும்—(இ - ள்.) சதக்கினி, தள்ளிவெட்டி, கனிற்றுப்பொறி, விழுந் கும்பாம்பு, கழுகுப்பொறி, புலிப்பொறி, குடப்பாம்பு, சகடப்பொறி, தகரப் பொறி, அரிநூற்பொறியென்பனவும்,

சதக்கினி - நூற்றுவரைக்கொல்லி.

உகசு. ஞாயிலும்—(இ - ள்.) குருவித்தலைகளும்,

இதனை எவையென்பாருமுளர்.

சிறந்து—(இ - ள்.) இவை சிறப்பெய்தப்பட்டு; மிக்கென்றுமாம்.

¹ “மாற்றவர்.....கோண்மா” எனவும், “விற்பொறிகள்..... மரநிலையே” எனவும், “செம்புருகு.....பொறியே” எனவும், “கரும்பொனியல் .....திருந்தின்றே” எனவுஞ்சொன்னார் சிந்தாமனியிலும்.

உகசு - க. நாட்கொடி துடங்கும்.....புணர்த்தென்.

(இ - ள்.) நாடேறும்² வென்றுவென்றெடுத்த கொடிதானுடங்கும் மதில் வாயிலைக்கழிந்து மாதரி தன்மனையிடத்தே புக்காளென்க.

இடைக்குலமடந்தைக்கு மனைப்புருமளவும் அடைக்கலந்தந்தேன்; ஆத லால், ஆட்டி தீட்டிப் பெய்து உடஇத் தாங்கு; அறியாயோகீ; தருவது கேளாய்; முடிவுலகெய்தினர்; கீபோகென, முதுக்குடைநங்கையொடு களைஞர லியம்பச் சிலர் புறஞ்சூழக் கோவலர்மடந்தை வாயில்கழிந்து தன்மனைபுக்கன ளென்க.

ஆல், அன்றேயென்னும் அசை.

இஃது எல்லாவழியும் முதனடுவிறதி அளவடியான் முடிதலின், நிலை மண்டில வாசிரியப்பா.

கரு.—அடைக்கலக்காதை முற்றிற்று.

¹ சிவகசித்தாமணி, 40க - ச.

² “செருப்புடன் நெய்தத் செணுயர் நெய்க்கொடி” (முருகு. ௬௭) “விசயவெல் கொடியுயரி” (முல்லை, ௧௧) “நாடோறெடுத்த தலம்பெறு புனைகொடி.....துடங்க” (மதுரை. ௩௧௮); “மலைதீர் வென்றெழு கொடியிற் றேன்றும்” (மலைபடு. ௧௮௧ - ௨); “மலைபுறமுயானை வான்ரெய் வெல்கொடி.....துடங்க” (பதிற். ௧௧௭)

பதினாறாவது

கொவலக்களக்காசைத்.

அரும்பெற்ற பாவையை யடைக்கலம் பெற்ற
விரும்பே ருவகையி னிடைக்குல மடந்தை

¹ யனாவிலே யுணவி னாய்ச்சியர் தம்மொடு

மினாகூழ் கோவல ரிருக்கை யன்றிப்

நீ. ² பூவ லுட்டிய புனைமாண் பந்தர்க்

காவற் சிற்றிற் கடிமனைப் படுத்துச்

³ செறிவன யாய்ச்சியர் சிலருடன் கூடி

நறுமலர்க் கோதையை நாணி ராட்டிக்

கூடன் மகளிர் கோலங் கொள்ளு

க0. மாடகப் பைம்பூ ணருவிலே யழிப்பச்

⁴ செய்யாக் கோலமொடு வந்தீர்க் கென்மக

ளையை காணி ரடித்தொழி லாட்டி

⁵ பொன்னிற் பொதிந்தேன் புனைபூங் கோதை

யென் னூட னங்கையிங் கிருக்கெனத் தொழுது

ந. அனா - மோர்.

நி - சு. பூவலுட்டிய சிற்றில். - செம்மணுட்டியசிற்றில்; புதிதாகச்
செம்மண்பூசிய சிற்றிலாகிய காவன்மனையிலே இருத்தி.

க. கூடலென்றான்; தான் அறியுமார் அதுவாகலின்.

க0 - கக. ஆபரணத்தின் உயர்ச்சியை அழித்தற்குப் பிறவியழுகொடுவந்
தீர்க்கு; செய்யாக் கோலம் - பிறவியழுகு.

கச. நங்கை - நங்காய்.

¹ "அனாவிலே யுணவிற் கினையுட னருத்தி" பெரும்பான். ககக.

² "இல்பூவலுட்டி" கவி. ௧௦௪; "முடக்காற் பந்தர்ப், புதக்கலத்தன்ன செவ்
வாய்ச் சிற்றில்" அகநா. ககச.

³ "செறிவனயாய்ச்சியர்சிலர்" சிலப். கடு: ௨௦௬.

⁴ கம்ப. கோலங்கான். க.

⁵ "தன்னுடம்பு தாச மடைக்கலத்தான் தன்னுயிர்க்கென், மன்னித்து வைத்த
பொருளொ டுவைதான்கும், பொன்னினைப் போற்போற்றிக் காத்தய்க்க வய்யாக்கர்,
லன்றே வீழுமத் தரும்" ஆசா. கக.

- கடு. மாதவத் தாட்டி வழித்துயர் நீக்கி
 யேத மில்லா விடந்தலைப் படுத்தின
 னோதக வுண்டோ ¹ நும்மக னூர்க்கினிச்
 சாவக நோன்பிக ளடிக ளர்தலி
² னாத்து ணங்கையொடு நாள்வழிப் பழை
 உடு. மடிசி லாக்குதற் கமைந்தநற் கலங்க
 ணெடியா தனிமி னீரெனக் கூற
 விடைக்குல மடந்தைய ரியல்பிற் குன்றா
 மடைக்கலந் தன்னொடு மாண்புடை மரபிற்
³ கோளிப் பாகற் கொழுங்கனித் திரள்காய்
 உடு. வாள்வரிக் கொடுங்காய் மானுளம் பசுங்காய்
 மாவின் கனியொடு வாழைத் தீங்கனி
 சாலி யரிசி தம்பாற் பயனொடு
 கோல்வளை மாதே கொள்கெனக் கொடுப்ப
 மெல்விரல் சிவப்பப் பல்வேறு பசுங்காய்

கடு. மாதவத்தாட்டியென்றது கவுந்தியை.

கடி. அடிகளென்றது கோவலனை.

கக. நாத்துணங்கை - மாதரிமகன் ஐயை.

கக - உடு. நாள்வழிப் பழைமடிசில் - காலத்திலே ஆக்கும் அடிகில்.

கடி - உக. சாவகநோன்பிகளாதலின் இரவுண்ணாரென்பது.

உக. மடைக் கலம் - ஆக்குங்கலம்.

உஉ - க. இயல்பிற் குன்றாக் கலமென்றார், புதுக்கலத்தை; மடைமேல்
 ஏற்றவாருமுள்ளார்.

உச. கோளிப் பாகல் - பூவாதேகாய்க்கும் பலா; வெளிப்படை; கனிக்
 காய் - முதாரிக்காய்; கனிக்கு ஆனகாய்.

உடு. (பா) வாள்வரிக் கொடுங்காய் - வெள்வரிக்காய். மானுளங்காய் -
 கொம்மட்டிமானுளங்காய்; புனித்தகறி ஆக்குதற்குக் கொம்மட்டிமானுளங்காய்
 சிறக்கும்.

உஎ. (பா) தன்பாற்பயன் - தனக்குள்ள பாலாடிய பயன்.

¹ "தினக்கிவன் மகனாத்தோன்றிய தாடம்" (மணி. உக; உக.) எனக்கணவனை
 மகனென்று மொழியால் வழங்கியிருந்தல் காண்க.

² நாத்துணன் - கணவனுடன்பிறத்தவன்; "தாரணியை பலவ்கரிப்பா டலுவிபவ
 னாத்தாணு தாரணி" சேது. தேவிபுர. ௫.

³ "கோளி யுள்ளும் பழழிக் கூறும்பலா" பெரும்பாண். ௪௦௭ - அ.

௩௦. கொடுவாய்க் குயத்து விடுவாய் செய்யத்
திருமுகம் வியர்த்தது செங்கண் சேந்தன
கரிபுற வட்டில் கண்டனன் பெயர
வையெரி மூட்டிய வையை தன்னொடு
கையற் மடைமையிற் காதலற் காக்கித்

௩௧. தாலப் புல்லின் வால்கொண் டோட்டுக்
கைவன் மகடே உக் கவின்பெறப் புனைந்த
செய்வினைத் தவிசற் செல்வ னிருந்தயின்
கடிமல் ரங்கையிற் காதல னடிநீர்
சுடுமண் மண்டையிற் நெழுதுகண் மாற்றி

௩௨. மண்ணை மடந்தையை மயக்கொழிப் பன்னப்போற்
றண்ணிர் தெளித்துத் தன்கையாற் றடவித்
* குமரி வாழையின் குருத்தகம் விரித்தீங்
கமுத முணிக வடிக ளிங்கென
வரசர் பின்னோர்க் கருமறை மருங்கி

௩௦. குயம் - அரிவாள். விடுவாய்செய்தல் - ஐரிதல்.

௩௨. பெயர - புனைகண்டறியாதபடியானே திரும்ப.

௩௩. வை - வைக்கோல்.

(௩௨) அட்டிலைக்கண்டு பெயர்நம்படி (௩௩) வைக்கோலால் ஐரிமூட்டிய
வென்க; தீமூட்டுவது வைக்கோலாதலால்... ..

௩௪. கையற் மடைமையின் - தன்னகவல்ல அளவாரே.

(௩௦) விடுவாய்செய்ய (௩௧) முகம் வியர்த்தது; (௩௨) கரிந்த இடத்தை
புடைய அட்டிலைக்கண்டு பெயர்த்தவனவிலே (௩௩) கண்டிச்சந்தன்; இவ்வாறாகவும்
(௩௪) கையற் மடைமையிற் காதலற்கு ஆக்கி.

௩௫. தாலப்புல் - பனையாங்கு¹ புறக்காழ்மரம். ௩௬. தவிச - தடுக்கு.

(௩௮) அங்கையின் (௩௯) மாற்றி.

௪௦. மயக்கொழித்தல் - இவர்க்கு சிகழ்வனவறிந்து மயங்கின மயக்கம்
தீர்த்தல்; அனந்தல்தீர்க்கையுமாம்.

௪௨. குமரிவாழை - ஈனாத வாழை.

௪௪ - ௫. அருமறை மருங்கின் உரியவெல்லாம் - பலயிடுகன்முதலியன; வாய்ப்புசல் முதலாயினவுமாம். தன்னூறிற் செய்வனவெல்லாம் செய்யப்பெற
மையின், 'ஒருமுறை கழித்து' என்றார்.

1. "புறக்காழ்வு புல்லென மொழிப" தொல். மரபு. கு. அடு.

(பி-ம்.) * குமரி வாழைக் குருத்தகம் விரித்தாய், கமித்த முண்ம னடிக ணீரென

சுரு. ஸூரிய வெல்லா மொருமுறை கழித்தாங்
காயர் பாடியி னசோதைபெற் றெடுத்த
பூவைப் புதுமலர் வண்ணன் கொல்லோ
நல்லமு துண்ணு நம்பி யிங்குப்
பல்வளைத் தோளியும் பண்டெங் குலத்துத்

சுரு. ¹ தொழுனை யாற்றினுட் னீமணி வண்ணனை
விழுமந் தீர்த்த விளக்குக் கொல்லென
வையையுந் தன்னையுந் விம்மித மெப்திக்
கண்கொளா நமக்கிவ் காட்சி யிங்கென
அண்டினி திருந்த அபர்பே ராளற்

சுரு. கம்மென் றினாயலோ டடைக்கா யீத்த
மையீ ரோதிபை வருகெனப் பொருந்திக்
² கல்லத ரத்தங் கடக்க யாவதும்
வல்லுந கொல்லோ மடந்தைமெல் லடிபென
வெம்முனை யருஞ்சாம் போந்ததற் கிங்கி

சுரு. பெம்முது குரவ னென்னுற் றன்கொன்
மாயங் கொல்லோ வல்வினை கொல்லோ
யானுங் கலங்கி யாவது மந்யேன்
³ வறுமொழி யாளரொடு வம்பப் பரத்தரொடு
குறுமொழிக் கொட்டி நெடுநகை புக்குப்

சுரு. தவ்வை - தமக்கை; தாயுமாம்; முறைபாட்டும். விம்மிதம் - வியப்பு.

(சுரு) ஒருமுறைகழித்து (சுரு) உண்டினிதிருந்தவெனக்கூட்டிக்.

சுரு. திரையல் - வெற்றிலைச்சுருள்.

சுரு - சுரு. கல்லத ரத்தங்.....என்ற றனரென்றது, வல்லலோ அடி
யெனவிரங்கி என்னுற்றனரோவென்றென்க.

சுரு. நின்னை இவ்வாறு தனியாக்குதற்குக் காரணமாம் என்பொருட்
டொலையால்வந்த பான்மையினை இன்னதென்று ஒன்றாமறிக்கிலேன்.

சுரு. வறுமொழி - பயனில் சொல் (111) வம்பமார்தர் - ஒன்றிற்படாத
மாந்தர்.

சுரு. குறுமொழிக்கோட்டி-சிறுசொல்லையுடையார். நெடுநகை-மிகக்கூகை.

¹ "தொழுனைத் துறைவலோ டாடியபின்னை"; "வஞ்சஞ் செய்தான் ரெழுனைப்
புனது, னெஞ்சங் கவாந்தான்" (சிலப். ௧௭); "விழுமிழை தலவார் வெருள்பிண்போ
னெக்கல், கெழுமிய நாண மறைக்குத் - தொழுனையுண், மாலையுண் மால மயக்குறத்
தாளத்தார், சாலியினைச் சால்புறக்கு மாறு" பழ. ௧௨.

² "கலியீறங்கத்தம்" (குறுத். ௧௬; அகநா. ௭௬); "கல்ததர்ச் சிறுதெறி" (அக
நா. ௭௨); "கல்லத ரத்தங் கடவா நின்முறி" மணி. ௧௧; ௧௨.

³ "வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு" சிலப். ௧௦; ௨௧௬.

- கடு. பொச்சாப் புண்டு பொருளுரை யாளர்
 நச்சுக்கொன் றேற்கு நன்னெறி யுண்டோ
 விறுமுது குரவ ரேவலும் பிழைத்தேன்
 சிறுமுதுக் குறைவிக்குச் சிறுமையுஞ் செய்தேன்
 வழுவெனும் பாரேன் மாநகர் மருங்கின்
- எ௦. டெழுகென வெழுந்தா யென்செய் தனையென
 1 வறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந்
 * துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்
 1 விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வெண்ணை நும்
 பெருமக டன்னெயிம் பெரும்பெயர்த் 1 தலைத்தான்
- எஃ. மன்பெருஞ் சிறப்பின் மாநிதிக் கிழவன்
 முந்தை நில்லா முனிவிகந் தனனு

- கடு. பொச்சாப்புண்டு - மறவியிற்பொருந்தி.
 கக. நச்சப்பிப்பொருளை நச்சென்றார்.
 கரு - க. பொருளுரையாளர் நச்சுக்கொன்றேற்கு - மெய்புரைக்குஞ்
 சான்றோரால் நச்சப்பிந்தொழிலைக் கெடுத்தேனுக்கு; ஆவது ஆசாரம்.
 கஅ. சிறுமுதுக் குறைவிக்கு - சிறிய வயதிலே பெரிய அறிவினையுடைய
 உனக்கு. சிறுமை - நோய்.
 கக. மாநகர்மருங்கு - நம்மாநகர் மருங்கினின்றும். ஈண்டு - இவ்விடத்து;
 என்றது மதுரையை.
 எ௦. என்செய்தனையென்றது செய்தவருமை என்னென்று விபந்தது.
 கக - எ௦. வழியிடை நினக்குவரும் தீங்கு ஒன்றும் கருதாது எழுத
 வென்றபுள்ளசொல்லு.....
 கக. 'அறவோர்க்களித்தல்' என்பதுமுதற் கண்ணகிவார்த்தை.
 கக. அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்தோர்.
 எஉ. துறவோர்க்கு - துறந்தோரை. எச. பெருமகன் - கோவலன்மாதா.
 எச - ரு. பெரிய புகழையும் தலையான உற்சாகத்தையுமுடைய மாநிதிக்
 கிழவன் - கோவலன்பிதா; பெரிய பொருளைத் தன்னிடத்தேயுடைய மாநிதிக்
 கிழவனென்றுமாம்.
 எச - க. கரந்தொழுதினவாறே அவர்களிருவரும் இக்குணத்தைக்கண்டு
 அன்புஞ்சிறந்த.

1 கக - க. குறக். அ - ஆம் அதிகாரம், பரிமேலழகருரைபின் அவதாரிகையில்
 இவ்வழகர் மேற்கொள்க வந்துள்ளன.

* 'பிழுத்த' என்பது உயர்திணைபிரபாஸ்யமுணர்த்துவதற்கு இவ்வழமேற்கோள்;
 தொக். செவி. கு. இச - த.

(பி - பி.) * 'துறவோர்க்கிதலும்' 1 'தலைத்தாள் வன்பெருஞ்'

- வற்புளஞ் சிறந்தாங் * கருண்மொழி யளேஇ
யெற்பா ராட்ட யானகத் தொளித்த
நோயுந் துன்பமு நொடிவது போலுமென்
அரு. † வாயன் முறுவற்கவ ருள்ளகம் வருந்தப்
போற்று வொழுக்கம் ‡ புரிந்தீர் யாவது
மாற்றா வுள்ள வாழ்க்கையே னாதலி
னேற்றெழுந் தன்னயா னென்றவன் கூறக்
குடிமுதற் சுற்றமுங் குற்றினை யோரு
அரு. மடியோர் பாங்கு மாயமு நீங்கி
நாணமு மடனு நல்லோ ரேத்தும்
பேணிய கற்பும் பெருந்துணை யாக
வென்னொடு போந்தீங் கென்றுயர் களைந்த
பொன்னே கொடியே புண்பூங் கோதாய்
கரு. நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே
கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வி
சிறிசுச் சிலம்பி னென்றுகொண் டியான்போய்

எக. நோய் - உடம்பின்மெலிவு. துன்பம் - மனத்தளர்ச்சி.

அக-உ. (பா) நீர் போற்றுவொழுக்கத்தை மேவினீராயிருக்கவும் மாற்றா
வுள்ள வாழ்க்கையையுடையோனாகலே.

அக. ஏற்று - உடன்பட்டி.

எக - அக. நீர் என்முன்புநில்லாமையா லுள்ள வெறுப்பைக் கர்த்தொழுதி
னேனாக; அதனை அறிந்து அவர்களுடைய உள்ளஞ்சிறந்து நூங்கு அருண்மொழி
யளேஇ என்பாராட்ட யான் நெஞ்சுத்தடக்கிய நம்பிரியையும் அதனுவந்த
ஆற்றாமையையுஞ் சொல்லுவதுபோலும் என் மெய்யல்லாமுறுவல்காரணமாக
அவர்வருந்தும்படி போற்றுவொழுக்கத்தை மேவினீர்; மாற்றாத உள்ளத்தேனாகை
யாலே உடன்பட்டிப் போந்தேன்.

அச. குற்றினையோர் - குற்றேவன்மகளிர்; எடுத்துக்கை நீடிவாருமாம்.

அரு. அடியோர்பாங்கு - அடியோர் பகுதி; சேவிக்கும் பெயர். ஆயம் -
தோழிமார்; சேவிக்குந்தோழிமாருமாம்.

அக. நல்லோரேத்து - நல்லோராலே எத்தப்படுந்தன்மை.

அச - எ. சுற்றமுதலானநான்குக்கும் நான்கும் துணையாக.

கரு. நாணினையுடைய பாவாய்; சாரியைநிற்க உருபுதொக்கது.

1 "வறிதகத் தெழுந்த வாயன் முறுவலன்" அகநா. ௫.

(பி - பி.) * 'அருமொழி' † 'வாயின் முறுவற்கு' ‡ 'புரிந்தாராவது'

மாறி வருவன் மயங்கா தொழிகெனக்

கருங்கய நெடுங்கட் காதலி தன்னை

கூடு. யொருங்குடன் றழீஇ யுழையோ ரில்லா
வொருதனி கண்டுதன் னுள்ளாகம் வெணும்பு
வருபனி கரந்த கண்ண னாகிப்
பல்லான் கோவல ரில்ல நீங்கி
வல்லா நடையின் மறுகிற் செல்வோ

கூடு. னிமிலே நெதிர்த் திழுக்கென வறியான்
றன்குல மறியுந் தகுதியன் றுதலிற்
¹ ருதெரு மன்றத் தானுடன் கழிந்து
மாதர் வீதி மறுகிடை நடந்து
பிழிகைத் தெருவிற் பெயர்வோ னுங்கட்

கூடு. கண்ணுள் வினைஞர் கைவினை முற்றிய
துண்வினைக் கொல்லர் நூற்றுவர் பின்வர
¹ மெய்ப்பை புக்கு விலங்குகுடைச் செலவிற்
கைக்கோற் கொல்லனைக் கண்டன னாகித்
தென்னவன் பெயரொடு சிறப்புப் பெற்ற

ககடு. பொன்வினைக் கொல்ல னிவனெனப் பொருந்திச்
காவலன் றேவிக் காவதோர் காற்கணி
* நீவிலை யிடுதற் காதி யோவென
வடியே னறியே னாயினும் † வேந்தர்
முடிமுதற் கலன்கள் ‡ சமைப்பேன் யானெனக்

கரு. ஒருங்குடன் றழீஇ - மேனிமுழுதும் தழுவி.

கரு - சு. துணையிலாத தனிமையைக்கண்டு விட்டிரீங்கமாட்டாமையால்
மனம்வெதும்பி.

கக. வல்லாநடை - மாட்டாநடை.

கூடு - கக. ஏறு எதிர்தல் இடையாறியும் நிமித்தமாகவின் அறிந்திலன்.

கக. மாதர்வீதி - தளிப்பெண்டுகள்தெரு.

ககடு - சு. சிறப்ப்த்தொழிலெல்லாம் துறைபோகியகொல்லர்; கம்மாளரது
வினையாவது - சிற்பம்.

கக. மெய்ப்பை - சட்டை. விலங்குகுடைச்செலவு - இழிகுடைத்தோளுத
வின், உயர்ந்தோர்வந்தவிடமெங்கும் விலங்குகுடைத்தல்.

கக. கைக்கோல் - பற்றுக்கொடி. கக. சிறப்பு - வரிசை.

கக. ஆதியோ - ஆவையோ.

¹ தாதெருமன்றம்: சிலப். கள; கவி. கக.

² "மெய்ப்பை புக்க வெருவருத் தோற்றத்து" முல்லை. கூடு.

(பி - ம்.) * 'நீவிலை தெரிதற்கு' † 'வேந்தற்கு' ‡ 'அமைப்பேன்'

ககடு. கூற்றத் தூதன் கைதொழு தேத்தப்

* போற்றருஞ் சிலம்பின் பொதிவாய்விழ்த்தனன்

மத்தக மணியொடு வயிரங் கட்டிய

பத்திக் கேவணப் † பசும்பொற் குடைச்சுற்

சித்திரச் சிலம்பின் செய்வினை யெல்லாம்

கஉ௦. † பொய்த்தொழிற் கொல்லன் புரிந்துட னோக்கிக்

கோப்பெருந் தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம்

பியாப்புற வில்லை யெனமுன் போந்து

விறன்மிகு வேந்தற்கு விளம்பியான் ‡ வரவென்

சிறுகுடி லங்க ணிருமி னீரெனக்

கஉரு. கோவலன் சென்றக் குறுமக னிருக்கையோர்

தேவ கோட்டச் சிறையகம் புக்கபின்

கரந்தியான் கொண்ட காலணி யீங்குப்

பரந்து வெளிப்பட ‖ முன்ன மன்னற்குப்

புலம்பெயர் புதுவனிற் போக்குவ னியானெனக்

கஈ௦. கலங்கா ஷுள்ளங் கரந்தன் செல்வோன்

கூடன் மகனி ராடற் றோற்றமும்

பாடற் பகுதியும் பண்ணின் பயங்களுங்

காவல னுள்ளங் கவர்ந்தன வென்றுத

னுட னுள்ள முள்கரந் தொளித்துத்

கக௭. பொதிவாய் - கட்டினவாய். கக௭. மத்தகமணி - தலையானமணி.

ககஅ. பத்தியாகவகுத்த கேவணம்; கேவணம்-கல்லழுத்துங்குழி. குடைச் சூல் - புடைதாழ்த்தல்; உள்ளுட்டாழ்த்தலுமாம்.

கஉ௦. கொல்லன் புரிந்துடனோக்கி - கொல்லன் தான்மறைத்த சிலம்போடு ஒக்கும்படியைப் பார்த்து.

கஉ௨. போந்து - போய்.

கஉ௪. சிறுகுடி லங்கன் - சிறுகுடி லுக்கு அருகான அவ்விடம்; ஆவது அவனிருக்கையருகான தேவகோட்டம்.

கஉரு - சு. .... அக்கசாலை.....

கஉஅ. மன்னற்கு வெளிப்படாமுன்னென்க.

கஉ௧. புலம்பெயர் புதுவன் - வேறொரு தேசத்தினின் லுமவந்தவன்; பரதேசி.

(பி - ம்.) * 'போற்றஞ் சிறப்பிற் பொதிவாய்விழ்த்து' † 'பசும்பொற்குடகச் சித்திரச்' ‡ 'பொற்றெழிற்கொல்லன் புரிந்துடனோக்கி' § 'வருவென் சிறுகுடி லங்கன்' || 'முன்னமன்னற்கு'

௧௩௫. தலைநோய் வருத்தந் தன்மே லீட்டுக்
குலமுதற் றேவி கூடா தேக
மந்திரச சுற்ற நீங்கி மன்னவன்
சிந்தரி நெடுங்கட் சிலதியர் தம்மொடு
கோப்பெருந் தேவி கோயி * னோர்க்கிக்
௧௩௬. காப்புடை வாயிற் கடைகா + ணகவையின்
வீழ்ந்தனன் கிடந்து தாழ்ந்துபல வேததிக்
‡ கன்னக மின்றியுங் கவைக்கோ லின்றியுந்
துன்னிய மந்திரந் துணையெனக் கொண்டு
வாயி லாளரை மயக்குதுயி லுறுத்துக்
௧௩௭. கோயிற் சிலம்பு கொண்ட கள்வன்
கல்லென் பெருநர்க் காவலர்க் கரந்தென்
சில்லைச் சிறுகுடி லகத்திருந் தோனென
1 வினைவினை கால மாதலின் யாவதுஞ்
சுனையலர் வேம்பன் றேரா னாகி
௧௩௮. யூர்காப பாளரைக் & கூனி யிங்கென்
முழ்பூங் கோதை தன்காற் சிலம்பு
கன்றய கள்வன் கைய தாகிற்
கொன்றச் சிலம்பு கொணாக வீங்கெனக்
காவல னேவக் கருந்தொழிற் கொல்லலு

௧௩௧ - ௪௧. அரசனுக்கு ஆழப் பாடினான் ஒருத்திமேல் உள்ளஞ்சென்ற
தெனே தேவி ஊடி நீங்க மந்திரச்சுற்றம் நீங்க அரசன் அவள்வயிற் குறுகின்
வளவிலே தட்டான் தொழுதேந்தி.

(௧௩௦) செல்வோன் (௧௪௧) வீழ்ந்தனன் கிடந்தென்க.

௧௪௨. கன்னகம் - அழகருவி. கவைக்கோல் - குத்துக்கோல், கொடிய,
மண்வாங்குங்கருவி.

௧௪௩. மந்திரம் - துயின்மந்திரம். ௧௪௪. சில்லை - இழிவு.

௧௪௫ - ௪௬. என் கோதை - எந்தேவி.

௧௪௭. கன்றியகள்வன் - களவிறழம்பினவன்.

இத்தாற்பதிகத்தின் ௨௪ - ஆம் அடி முதலயவற்றைப் பார்க்க; 'வினை வினைத்
தது' (தொல். கிளவி. கு. ௫௪ - ௪௪. ௩) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

(பி-ம்) * 'தோக்க' + 'அகவயின்' 2 'கன்னமின்றியும்' 3 'கூமின்கென்று'

கக௫. மேவ லுள்ளத் தெண்ணியது முடித்தெனத்

*¹ தீவினை முதிர்விலைச் சென்றுபட்டிருந்த

கோவலன் மன்னைக் குறுகின னாகி

வலம்படு தானை மன்னவ னேவச்

சிலம்பு காணிய வந்தோ ரிவரெனச்

கக௬. செய்வினைச் சிலம்பின் செய்தி யெல்லாம்

பொய்வினைக் கொல்லன் புரிந்துடன் காட்ட

விலக்கண முறைமையி னிருந்தோ னீங்கிவன்

கொலைப்படு மகனல னென்று ! கூறு

மருந்திறன் மாக்களை யகநகைத் துரைத்துக்

கக௭. கருந்தொழிற் கொல்லன் காட்டின னுரைப்போன்

மந்திரர் தெய்வ மருந்தே நிமித்தர்

தந்திர மிடனே காலங் கருவியென்

மெட்டுட னன்றே யிழுக்குடை மரபிற்

கட்டுண் மாக்க டுணையெனத் ! திரிவது

க௭௦. மருந்திற் பட்ட ராயின் யாவரும்

பெரும்பெயர் மன்னனிற் பெருநவைப் பட்டர்

மந்திர நாவிடை வழுத்துவ ராயி

§ னிர்திர குமரரின் யாங்காண் குவமோ

தெய்வத் தோற்றந் தெனிகுவ ராயிற்

க௭௫. ஏவலுள்ளத்த - ஏவப்பட்ட உள்ளத்தோடே. எண்ணியது முடித் தென - எண்ணியது முடித்தேனென்று ; முடித்து, தன்மைவினை.

க௭௬. தீவினையாகி வந்து நிற்கிற வலை. க௭௭. குறுகினனாகி - குறுகி.

க௭௮. (118) அருந்திறன் மாக்கட்கு அகநகவுரைத்து - இவனிருந்தபடியுபாற் கள்வனல்லனென்றுரைத்தவர்கள் மனம் பிரியமாக உடம்படும்படி வார்த்தை கள் சொல்லி.

க௭௯. காட்டினன் - 'ஏதுக்களைக்காட்டி.

க௭௦. மருந்திற் பட்டராயின் - இவன் மருந்தினால் தப்பினவிடத்து.

க௭௧. இர்திரகுமர் அகப்படாததுபோல.....நாமும் காண்மாட்டோம்.

க௭௨ - ௭. கள்ளர் தங்கள் தெய்வத்தோற்றத்தினை நினைப்பாராயின். கையிலகப்பட்ட பொருளைக் காட்டியும் தப்புவர் ; அகங்கையை அவர்க்குக்காட்டி யும் பெயர்குவரென்று மாம்.

¹ க௭௬ - ௭ : குறுகுதல், அதுகுதலென்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கு நிங் வடிவச் மேற்கோள் ; தொல். முதற்குத்திரவருத்தி.

(பி - ம்.) * 'தீவினாவியிற்' + 'கூறு மருந்திறன் மாக்க எகனகவுரைத்து'

† 'திரிவமத்திரதாவிடை வழுத்துவர்' § 'இந்திர திருவின் பாய்காண் குவமோ'

கௌ. * கையகத் துறுபொருள் காட்டியும் பெயர்குவர்
மருந்தி னங்கண் மயக்குவ ராயி
னிநுந்தோம் பெயரு மிடனுமா ருண்டோ
நிமித்தம் வாய்த்திடி னல்ல தியாவதம்
† புகற்கில ரரும்பொருள் வந்துகைப் புகுதினும்

கௌ. தந்திர கரண மெண்ணுவ ராயி
னிந்திரன் ‡ மார்பத் தாரமு மெய்துவ
§ நிவ்விட மிப்பொருள் கோடற் கிடமெனி
னவ்விடத் தவரை யார்காண் கிற்பார்
காலங் கருதி யவர்பொருள் கையுறின்

கௌ. || மேலோ ராயினும் விலக்கலு முண்டோ
கருவி கொண்டவ ரரும்பொருள் கையுறி
னிநுநில மருங்கி னியார்காண் கிற்பா
ரிரவே பகலே யென்றிரண் டில்லை
கரவிடங் கேட்டினோர் புகலிட மில்லை

கௌ. ** தூதர்கோ லத்து வாயிலி னிருந்து
†† மாதர் கோலத்து வல்லிருட் புக்கு
விளக்கு நிழலிற் றுளக்கிலன் !! சென்றாங்
கிளங்கோ வேந்தன் றுளங்கொளி ட்டயாரம்
வெயிலிடு வயிரத்து மின்னின் வாங்கத்

கௌ - ஏ. நம்மிடத்து மயக்குவரென்றால். இருந்தநாம் எழுந்திருந்து
போகலாமிடமுமுண்டோ; இருந்தநாம் பெயர்ந்து போகவுமாட்டோமென்று
மாம்.

கௌ. புகற்கிலர் - புகார்கள்; பொருள்வந்து கைப்புகுதினும் அதனை விரும்
பாரென்றுமாம்.

கௌ. தந்திரகரணம்-கரவடநூல்; களவுநூலிற்சொல்லுகிற கிரியையுமாம்.

கௌ. மேலோர் - தேவர்.

கௌ. கரவிடம் - களவிற்பகுதி. புகலிடம் - ஒளிக்கும்பரப்பு; புகலிட
மில்லை - சொல்லின்முடிவில்லையென்றுமாம். (133) பரவிடமில்லை - பகழ்ந்து
முடியவொண்ணாதென்க.

கௌ. இளங்கோவேந்தன் - தென்னவன் தம்பி.

கௌ. வெயிலிடுவயிரவாரத்தை வாங்கவென்க; ஆரத்தைவயிரத்தொளியே
ஒளியாகச் சென்று வாங்கவென்றுமாம்.

(பி - ம.) * 'கையகத்துப்பொருள்' † 'புகற்கிலரும்பொருள் வந்துகைப்பா
§ 'நிவ்விடத்திப் பொருள்' || 'மேலோராதம்'
** 'தூதர்க்கோலத்து' †† 'மாதர்க்கோலத்து' ‡ 'சென்றிக்கு' § 'ஆரம்விலகி'

- ககஊ. துயில்கண் விழித்தோன் றோளிற் காண
னுடைவா னுருவ வுறைகை வாங்கி
யெறிதொறுஞ் செறித்த வியல்பிற் காற்றான்
மல்லிற் காண மணித்தூண் காட்டிக்
கல்லியிற் பெயர்ந்த கள்வன் தன்னைக்
- உஊ. கண்டோ ருளரெனிக் காட்டு மீங்கிவர்க்
குண்டோ வுலகத் தொப்போ ரென்றக்
கருந்தொழிற் கொல்லன் சொல்ல வாங்கோர்
திருந்துவேற் றடக்கை * யிளையோன் கூறு
நிலனக முளிய னீலத் தானையன்
- உஊ. கலனசை வேட்கையிற் கழிம்புலி போன்று
மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
தூர்மடி கங்கு லொருவன் றோன்றக்
கைவா னுருவவென் கைவாள் வாங்க
வெவ்வாய் மருங்கினும் பானவற் கண்டிலே
- உகஊ. னரிதிவர் செய்தி யலைக்கும் வேந்தனு
முரியதொன் றுரைமி னுறுபடை யிரெனக்
கல்லாக் களிமக னொருவன் கையில்
வெள்வா னெறிந்தனன் விலங்கு டறுத்தது
புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந்துடன் பரப்ப
- உகஊ. மண்ணக மடந்தை வான்றுயர் கூரக்
காவலன் செங்கோல் வளைஇய வீழ்ந்தனன்
கோவலன் பண்டை யூழ்வினை யுருத்தென்.

ககக - க. அவன் உடைவா னுருவ உறையைத் தன் கையிலேவாங்கி அவ்
வாளெறியவாங்குந் தோறும் உறையைச் செறித்தான் ; அதிலே அலசிப் பின்பு
மல்லாலே காணநீனத்தவனை நின்ற துணைக்காட்டித் தான்மறைந்தான்.

உஊ. இவர்க்கென்றான், இவனையும் கள்ளனாகி.

உஊ - ஈ. அங்குவந்து இவர்களுடனின்றொருவன் சொல்லுவான்:—

உகக. உரியது - இனிச்செய்வது.

உகஉ. கல்லாக்களிமகன் - கல்லியின்மைமயின் மயங்கினமகன்.

உகக. வாளெறிந்தனன் ..... விலங்கு டறுத்தது - குறுக்காக

ஊடறுத்தது அந்தவாளென்க ; அறுத்தது, முற்று.

உகக. அதனாலே விழுந்தான்.

உஊ - கக. ஒருகள்ளனை யான்கண்டேன் ; கைவாளை உறைவிட்டு நீக்க
அவனை ஓரிடத்திவங்கண்டிலேன் ; ஆதலின் இவர்க்கெய்தி தெரியாது; இவனை
நாம் கொல்லாதே தப்பவிடில் அரசன் நம்மை வருத்தும்; இனி உரியது செய்க
வென, ஒருவன் வாளாலெறிந்தான்; அது விலங்கு ஊடறுத்தது; விழுந்தான்.

உகக. உருத்து - உருப்ப.

கேசிகை வேண்டா.

நண்ணு மிருவினையு நண்ணுமின்க ணல்லறமே
கண்ணகி தன்கேள்வன் * காரணத்தான் - மண்ணில்
வளைபாத செங்கோல் வளைந்ததே பண்டை
விளைவாகி வந்த வினை.

“நண்ணும்”-கண்ணகிதன் கேள்வன்காரணமாக வளைந்தது; இது பண்டை
வினை; இருவினையும் நண்ணும்; ஆதலால் உலகத்தீர், அறஞ்செய்யினென்று
இனங்கோவடிகள் அருளிச்செய்தது.

க - உ. அரும்பெற்ற பாவையை.....மடந்தை

(இ - ள்.) தனக்குப் பெறுதற்கரிய பாவைபோல்வானைக் கவுந்தியடிகளால்
அடைக்கலங்கொடுக்கப்பெற்ற மிகவும்பெரியதாகிய உவகையையுடைய இடை
யர்குலத்திற்பிறந்த மாதரியாகியமடந்தை,

மடந்தை, பருவமன்று; பெண்பாற்பெயர்.

உ - சு. அனையிலையுணவின்.....மனைப்படுத்த

(இ - ள்.) மோர்விலையை உணவாகவுடைய ஆய்ச்சியரோடு இடையர்
குழியிருந்த இல்லினன்றிக் கட்டுவேலிகூழ்ந்த காவலையும் அழகுபெறவிட்ட
குளிர்த் காவணத்தைமுமுடைய செம்மண்பூசப்பட்ட சிறிய இல்லாகிய புதிய
மனையிலையிருத்தியென்க.

அன - மோர். மனை - கட்டுவேலி. பூவல் - செம்மண்; ‘‘பூவற் புவிவற்
குவற் றேண்டிய’’ என்றார் புறத்தினும்.

எ - அ. செறிவனை யாய்ச்சியர்.....நாணி ராட்டி

(இ - ள்.) தன்சுற்றத்திலுள்ள செறிந்த வளையையுடைய ஆய்ச்சியர்
சிறைடனே தான் நின்று நறிய மலர்க்கோதையினையுடையானைப் புதுரீரான்
மஞ்சளஞ்செய்வித்தென்க.

க - கச. கூடன் மகளிர்.....தொழுது

(இ - ள்.) இக்கூடல்நகரிடத்து மகளிர்கொள்ளும் அருவிலை ஆடகப்பைம்
பூணுச்செய்த கோலமழித்தற்குச் செய்யாக்கோலமொடுவந்த உமக்கு அடித்
தொழிலாட்டி இல்லையென்று கருதற்பாலிரல்லீர்; என்மகள் ஐயைகாணும்
அடித்தொழிலாட்டி; யான் உம்மைப் பொன்போலப் பொதிந்தகொள்வேன்;
பூங்கோதையையுடைய நங்காய், இங்ஙனமாதலான், இனி ஒன்றற்குந்கவலாது
இருப்பீராகவென்றுசொல்லித் தொழுவதுஞ்செய்தென்க.

* புறநானூறு, ௩௧௩. (பி - ம.) * ‘‘காரணமாமண்ணில்’’

கூடன்மகளிரென்றான், தானறியுமார் அதுவாகலின். இனித் கூடன் மகளிர்க்கு அழகைக்கொடுக்கும் ஆடகப்பைம்பூணினது அருவினையையழித்தற் குச் செய்யாக்கோலமொடு வந்தீர்க்கெனினுமமையும். செய்யாக்கோலம் - புனையாதவழகு; ஆவது ¹ இயற்கையழகு. வந்தீர்க்கென்றும், காணிரென்றும் உயர் சொல்லால் ஒருவரைக்கூடும் பன்மையார் கூறினவன் ஈண்டு நங்கையென்றது ஒருமைபன்மை மயக்கமெனின், — அற்றன்று; நம்பியெனப் ² பல்லோர்க்குறித்த முறைநிலைப்பெயர் நங்கையென்று புதல்வரமனையியரைக்கூடும் முறைப்பெயராதலின், நங்கையென்றொளென்க; ³ “நாத்து ணங்கையொடு” என்ப மேலும். இஃது அக்காலவழக்கு. கோவலனைத் தனக்கு மகனாகக் கருதி இங்ஙனங் கூறினான். இனி வந்தாய்க்கெனவும், காணினெனவும் பாடங் கூறுவாருமுளர்.

கரு - எ. மாதவத்தாட்டி.....மகனார்க்கினி

(இ - ள்.) மாதவத்தாட்டி திங்குள்ளறெரியில் ஒருதிங்குமுறும் காத்து வருத்தம் சிறிதுமில்லாவிடத்தே கூட்டினுளாதலான், இனி நின்கொழுநற்கு இவ்விடத்தில் மனக்கவலையுறுதலுண்டோவென்றொளென்க

இடந்தலைப்பித்தல் - கூட்டுதல். ⁴ புறனடைவிதியான் நோவுதகவு, ⁵ நோதகவாயிற்று. தும்மகனார்க்கு - மகனென்பது ஆண்பாற்பெயர்; தும்முடையபுருடனுக்கென்பதாயிற்று; ⁶ “நின்க்குவன் மகனாய்த் தோன்றிய தூஉ, மனக்கினி யாற்றுகீ மகளாய தூஉம், பண்டிம் பண்டிம் பலபிறப் புளவாற், கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை” என்றார் மணிமேகலையிலும். ⁷ “கன்போன்ற மாமன் மகள்” என்றார் சிந்தாமணியிலும். ஓகாரம், எதிர்ப்பதை.

கஅ - உக. சாவக நோன்பிகள்.....நீரெனக் கூற

(இ - ள்.) அடிகள் சாவகநோன்பிகளாதலின், நங்கையார் நாத்துணுருடனே நீங்கலும் பகற்பொழுதே யுண்ணும் அடிசில்சமைத்தத்தற்குப் பொருந்தின நல்ல புதுக்கலங்களை விரையக்கொண்டிவந்து கொடுப்பீராகவென்று சொன்னாகவென்க.

சாவகநோன்பு - துறவாது விரதங்காத்தல். அடிகளென்றார், கோவலனாரை. நாத்துணங்கை - நங்கைநாத்துணென்க. நாத்துணொடு நங்கை அடிசிலாக்குதற்கெனினுமமையும். நாளவழிப்பிடுமடிகில் - போசனம். அமைந்த கலமென்றான், தாங்களாளுங்கலமன்றி மேன்மக்களானும் மடைக்கலங்களை. நற்கலம் - புதுக்கலம். நெடித்தல் - நீட்டித்தல். நீரளிமினென்றான், தனக்கு ⁸ நெய்முறையாதலின்.

¹ “உமிழ்சுடர்க் கலன்க ணங்கை யுருவீன மறைப்ப தோரார்” (கம்ப. கோலங் காண். க.) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது. ² தொல். பெயர். கு. கக. ³ அடி, கக

⁴ புறனடை விதி, தொல். குற்றியல். கு. எஅ.

⁵ “நோதக விருங்குபி லாது மரோ” கலி. கஉ.

⁶ மணிமேகலை, உக; உக - கஉ. ⁷ சிவசுந்தாமணி, உக.

⁸ “தெய்முறை தமக்கின்றுமென்” சிவப். கள.

இத்தனையுங்கூறியது, இவர்கள்கென்ற அன்றிரவுசெய்தனவும் மேற் செய்வனவும்.

இனி மற்றநானைச்செய்தி கூறுகின்றார்.

உஉ - அ. இடைக்குலமடந்தையர்.....கொடுப்ப

(இ - ன்.) ஐயமுதலாகிய இடைக்குலமடந்தையர் மாதிரிகூறிய இயல்பிற் குன்ற மடைக்கலத்துடனே ¹ மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்கும் மரபு போலப் பூவாதுகாய்க்கும் பாகலினுடைய கொழுவிய திரண்டகனிக்காயும் வளைந்த வரியையுடைய வெள்ளரிக்காயும் கொம்மட்டிமாதளங்காயும் இனிய மாங்கனியும் வாழைக்கனியும் செந்நெலரிசியும் தம்மிடத்துள்ள, பாலும் நெய்யுமென்னுமிவற்றைக் கொண்டுசென்று நேரிய வளையையுடையமாதே, இவற்றைக் கொள்வாயாகவென்று கொடுக்கவென்க.

கோளிப்பாகல், வெளிப்படை; கோளி - பூவாதுகாய்க்கும் மரம். என்னை? ² “கோளி யாலத்த” என்றார்; பாகல் - பலா; “முனிதயிர் மிசைபாகன் மென்பழம்” எனவும், ³ “பைப்பாகற பழந்துணரிய, செஞ்சுனைய கனிமாந்தி” எனவுஞ்சொன்னார் பாட்டினும். கனிக்காய் - ⁴ * முதாரிக்காய். வால்வரிக்கொடுங்காயென்று பாடமோதி, வெள்ளரிக்காயென்பாருமுளர்; ⁵ “அணில்வரிக் கொடுங்காய்” எனப்புறத்தினுங் காட்டினராதலின், கொடுங்காயென்பது பெயர். வரி, அடை. மாதளங்காய் கூறினார், புனித்தகறி பண்ணுதற்கு. பார்ப்பயன் - பாலும் நெய்யும்; என்னும்மொழிக்கு ஒடுவிரிந்து உடனிகழ்பொருளாயிற்று.

உஉ - ஈ. மெல்விரல் சிவப்ப.....காதலற் காக்கி

(இ - ன்.) அங்குநன் அவர்கொடுத்த பலவேறுவகைப்பட்ட பசுங்காய்களைக் கொடுவாய்க்குயத்தின் மெல்விரல்சிவப்ப விடுவாய்செய்யுத் திருமுகம்வியர்த்தது; செங்கண் சேந்தன; கரிய இடத்தேயுடைய அட்டலைக் கண்டனளாய் முகமாரிப் பெயரும்வகை வைக்கோலால் எரிமூட்டிய ஐயையுடனே தன் கைவல்லை மாத்திரத்தாலே காதலனுக்கு ஆக்கியென்க.

கொடுவாய்க்குயம் - கோடின் வாயையுடைய அரிவாள்; ⁶ “கூனிக் குயத்தின் வாய்நெல் லரிந்து” என்றார் பொருநராற்றுப்படை. யினும். விடுவாய் செய்தல் - அரிதரல். திரு - அழகு; பெயருமாம். சேந்தன - சிவந்தன. கரி புறவட்டில் - புறம் கரிதான அட்டில்; புறம் - இடம். வையெரிமூட்டிய - வைக்கோலால் எரியைமூட்டிய. கையறிமடமை பாடமாயின், கை அறிந்ததும் அறியாததுமாகவென்க; முன்பு ஆக்கிக் கைதேறினும்போலவெனவுமமையும்.

¹ மாட்சிமை புடையோர் கொடுக்குமரபு, சொல்லாமலே கொடுத்தல்; “சொல்லாமலேபெரியர் சொல்லித் திறியர்செய்வர், சொல்லிபுக்கு செய்யார் கயவரே - நல்ல, குலமாவை வேற்கண்ணப் கூறுவமை தாழிற், பலாமாவைப் பாதிரியைப் பார்” (ஒளவையார் பாடல்.)

² புறதாதுது, அ.அ. ³ பொருநராற்றுப்படை, ௧௧௧ - உ.

⁴ முதாரி - முதமை; “முதாரிப்பாண” புறதா. ௧௧௮; இது வழக்கிதழுகளது

⁵ புறதாதுது, உசக. ⁶ பொருத, உசஉ.

(பி - ம்.) * ‘உதாயக்காய்’

௩௫ - ௪௩. தாலப்புல்லின்.....அடிகளீங்கென

(இ - ள்.) புற்களில் தாலப்புல்லினது மிகவும் வெள்ளியதோட்டாரோகைவன்மையையுடையமகள் அழகுபெறப் புனைந்துசெய்த தொழிலையுடைய தவிசிலே தனதுசெல்வன் வந்திருந்தபின்பு கடிமலரங்கையாற் சுடுமண்மண்டையாற் காதலனடிமலர் கழீஇயநீரைத் தான்தொழுதனளாயமாற்றி மண்ணை மடந்தையுற்ற மயக்கத்தைத்தான் ஒழிக்கின்றாள்போலத் தன்கையாற் குளிர்ந்த நீரைத்தெளித்துத் தடவி மண்டலமிட்டி ஈனுவாழையினது குருந்தைவிரித்து அதனைத்தே அமுதைப்பெய்து, அடிகள், ஈங்கு அமுதுசெய்தருளுகவென்று சொல்லவென்க

¹ “புறக்கா முனவே புள்ளென மொழிப” என்றாராகலின், தாலப்புல் லென்றார். வால்வெண்டோடி - இனைய வெள்ளிய தோடெனினுமையும; ² “ஊர்திவால்வெள் ளேறே” என்றாராகலின். மகலீஉ - பெண்பாறபொதுச் சொல். தவிசு - தமிழ்க்கு. அங்கை - அகங்கை; ³ “அகமென் கிளவிக்குக் கை முன் வரினே, முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுத்தும், வரைநிலை யின்றே யாசிரியற்க, மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயி னுன” என்பதனுள்முடிக்க. கழீஇய வென்பதூஉம், அமுதைப்பெய்தென்பதூஉம் “முன்ன க்தினுனருங்கிளவி”யாற் குறிப்பாற்கொள்ளப்பட்டன. மண்டையென்னுது சுடுமண்மண்டையென்றார், புதுக்கலமாத்தேனும். இதனை மண்டையென இழித்துக்கூறினார், முன்னர்ப் பொன் வெள்ளிமுதலியன வழங்குதலின். வழிபாடுதோன்றத் தொழுதனன் மாற்றியென்றார். மண்ணகம், ஒருசொல். மயக்கொழிப்பனன்போல் - மண் மடந்தை தங்கட்கு எதிர்ப்பதுணர்ந்து மயங்கினுளை மயக்கொழிப்பனன்போல். மயக்கம் - அனந்தரென்பாருமுளர். குமரிவாழை - இது பெயரின்வந்த ⁴ சமாதி யென்னுமல்லக்காரம். உண்க - இரந்துகோடற்குறிப்பின் கண்வந்த ககரவீற்று வியங்கோள். ஈங்கமுதமுண்கவென்றது, இவையும் பொறுக்கவற்றேயென்னு மிரக்கம்

ஆக்கி இருந்தபின் மாற்றித் தெளித்துத் தடவி விரித்து அமுதமுண்க வென்றுளென்க.

௪௪ - ௫௩. அரசர் பின்னோர்க்கும்.....காட்சி யீங்கென

(இ - ள்.) ஓதவும் உணரவுமரிய மறையிடத்து அரசர்பின்னோர்க்குரிய வாக விதித்த வாய்ப்பூச்சுப் பலியிடுதல் முதலியவெல்லாம் ஒருமுறையாற் கழித்தபின்பு புறத்துநின்ற ஐயையும் மாதரியும் இந்தமதுரையில் இவ்வாயர் பாடியில் யாம்பெற்ற இந்நல்லமுதமுண்கின்ற இந்நரம்பி அந்தமதுரையில் ஆயர்பாடியில் அசோதைபெற்ற அந்த நல்லமுதமுண்ணும் புதிய காயாம்பூப் போலும் வண்ணத்தையுடைய கண்ணனோதான்; இவனதுயர்தீர்த்த இப் பல் வளைத்தோளியும் காளிந்தியாற்றின் கண் தூய நீலமணிவண்ணனைத் துயர்தீர்த்த

¹ தொல். மடபு. கு. அடு. ² புறதா. கடவுள்.

³ தொல். காப்பியம், புள்ளியங்கியல், உ.௦.

⁴ “உரியபொருளன்றி பொப்புடைப் பொருள்மேற், மரும்வீன புணர்ப்பது சமாதியாகும்” தண்டியணக்காரம்.

பின்னியென்னும் விளக்கோதானென்று உவகைபொங்கி இவரழகுநம் கண்களி னடங்காவென்று புகழ்ந்துகூறவென்க.

அரசர்பின்னோர் - வணிகர். தவ்வை - தாய். விம்மிதம் - அதிசயமுமாம்.

௧௪ - ௬. உண்டினிதிருந்த.....வருகெனப் பொருந்தி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவர்புகழ் இனித உண்டிருந்த மிக்கபுகழையுடைய கோவலனுக்கு அழகிய மெல்லிய சுருளோடே பிளவையுங்கொடுத்துநின்ற கரிய பெரிய ஓதியையுடையான வருகவென்று அருகணைத்தென்க

ஓதி, ஓகுபெயர்.

௧௫ - ௬௨. கல்லத ரத்தம்.....யாவது மறியேன்

(இ - ள்.) எம்முடைய முதுகுராவர், பருக்கைபொருந்திய சின்னெறியை யுடைய அருநெறியைக்கடத்தற்குச் சிறிதும் வன்மையையுடையனவோ மடந் தையுடைய அடியென்று இவ்வெம்மையையுடைய எயினர். ஆறலைக்குஞ்சுரத்தி னெறியிற் போந்ததற்கு இரங்கி என்ன இடும்பையுற்றார்களோ! யாம் இங்ஙன முற்றது கனவோ! நனவாமாயின் முன்செய்த தீவினைப்பயனோ! யான் இப்பொ முது உள்ளங்கலங்குதலான் இவற்றினொன்றையும் அறிகின்றிலேன்;

என்னுற்றனர்கொல் - இறந்துபட்டார்களோ. மாயம் - கனவு. யாவதும் - யாதும்; பகுதிப்பொருள்விசூதி.

௬௩ - ௭௦. வறுமொழியாளரொடு.....என்செய்தனையென

(இ - ள்.) வீணரோடும் பரத்தரோடுங்கூடிப் பிறரைப்புறங்கூறும் அவை யின்கண் வெடிசிரிப்புக்குட்பட்டு மறவியிற்பொருந்தி அமைந்தே... விரும்பப் படும் பொருளாகிய நல்ல ஒழுக்கத்தைக்கெடுத்தவெனக்கு இனித் தீக்கதியன்றி நந்தகதியுண்டாமோ; அதுவேயுமன்றி இருமுதுகுரவார்க்குஞ்செய்யும் ஏவலையும் பிழைத்தேன்; சின்க்கும் சிறுமைசெய்தேன்; இவ்வழுவொழுக்கம் இழுக்கமென் பது சிறிதும்பார்த்திலேன்; யான் இங்ஙனமாயும் நம்முடையநகரிடத்தானின் றும் இந்நகரிடத்தவருதற்கு எழுகவென்றேனாக, அது முறைமையன்றென மருது என்னோடு ஒருப்பட்டெழுந்தாயே; நீ என்னகருமஞ்செய்தாயெனக் கோவலன் இரங்கிக்கூறவென்க.

வறுமொழியாளர் - பயனிலகூறுவோர். வம்பப்பரத்தர் - புதிய காமநுகர்ச் சிையவிரும்புங்காமுகர்; பரத்தையை நுகர்வானும் ¹ பரத்தன். குறுமொழி - சிறுசொல்; ஆவது பிறரையிகழ்ந்துகூறுதல். நெடுநகர்புக்கு - வெடிசிரிப்புக் குட்பட்டு. பொச்சாப்புண்டு - மறவியிற்பொருந்தி. நச்சு - நச்சப்படும்பொ ருள். இருமுதுகுரவர் - தந்தைதாயர். ஏவல்பிழைத்தல் - ழாதவிநட்பை அவ ரொழிக்க ஒழியாமை. சிறுமுதுக்குறைவி - சிறியபிராயத்தே பெரிய அறிவை யுடையான். வழு - பழிப்புரை. எனும் - சிறிதுமென்றபடி. நகர் - தன்மனைபு

¹ "பரத்தனென்பதற்கு இப்பொருள்கொண்டே, "பெண்ணியலா ரெல்லாரும் கண்ணிற் பொதுவன்பர், தன்னைப் பரத்தநின் மார்பு" என்றார்; குறள், ௧௧௧௧; "பண்பில் காதுன் பரத்தமை" மணி. ௭; ௧௦.

மாம். ஈண்டு எழுகவென்பதற்கு நாம் போதற்குவிருப்பென்று எனினும்மையும். இத்தனையும் தனது ஒழுக்கத்தைவெறுத்த இவ்வரவிற்கு நீயுமுடன்பட்டாயெனத் தனது அறிவின்மையை அவளொடுபடுத்திக்கூறினான்.

இனி கண்ணகி கூறுவாள் :

எக - அக. அறவோர்க் களித்தலும்.....என்றவள் கூற

(இ - ள்.) அறவோர் அந்தணர் தறவோர் விருந்தினரென்னுமிவர்கட்கு அளித்தலும் ஒம்பலும் எதிர்தலும் கோடலுமென்னுமிவற்றை இழந்தவென்றும் பெருமகளுடனே இருநிதிக்கிழவன்கண்டு, நீர் என்முன்புநில்லாமையான் வந்தவெறுப்பைக் கார்த்தொழுக்கினேனாக, அவர்கள் அதுதெரிந்து தம்முள்ளத் தின்மிக்க அன்போடே அருள்கலந்தமொழியால் என்பொறையைப்பாராட்ட, யான் இதயத்தே மறைத்த மெய்வருத்தமும் மனக்கவலையுமெனப்பட்டு வாய் திறந்துசொல்லுவதுபோலேயிருந்ததென்று என் பொய்முறுவல்கண்டு அவர் வருந்த நீர் போற்றுவொழுக்கமேவினீராகவும் உம்முடைய வார்த்தையைச் சிறிதும் மாற்றாத உள்ளவாழ்க்கையையுடையேனாதலாலே யான் அதற்கு உடன்பட்டெழுந்தேனென்று அவள் கூறுவென்க.

அறவோர் - ¹ சாவுகரோன்பிகள். பெருமகள் - கோவலன்மாதா. பெயர் - புகழ் தலைத்தான் - தலைமையுடையமுயற்சி. மன் - மன்னரால். நீரென ஒரு சொல்வருவிக்க. இகந்தனது - இகந்தேனாக; தன்மை. அற்பு - அன்பு; ² “மெல்லொற்று.....கூனையொற்றாகும்” என்பதனான் முடிந்தது. சிறத்தல் - மிகுதல். நொடித்தல் - சொல்லுதல் வாயன்முறுவல் - பொய்நகை. ‘ஆற்றுவள்ள வாழ்க்கையிராதலின்’ என்பது உம் பாடம்.

அச - கூட. குடிமுதற் சுற்றமும்.....மயங்காதொழிகென

(இ - ள்.) சுற்றமுதலியநான்கினையுநீங்கி நாணமுதலியநான்குநூலாயாக அறிவற்ற என்னோடுபோந்து என் தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே! கொடியே! கோதாய்! பாவாய்! விளக்கே! கொழுந்தே! செல்வி! யான் நின்கீழ்க்கு அணியாகிய சிலம்பில் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விற்றுவருவேன்; வருந்துகையும் நீ தனிமையான் வருந்தாதொழிகென்னுனாகவென்க.

குடிமுதற்சுற்றம் - தாய்தந்தைமுதலியோர். குற்றினையோர் - குற்றேவன் மகளிர். அடியோர்பாங்கு - அடியார்பகுதித்திரள்; என்பார் செவிவித்தாய் முதலிய ஐவர்; ³ “ஐவர் நலனோம்ப” என்றார் பிறரும். ஆயம் - சேவிக்குந்தொழி மார். மடன் - கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டதுவிடாமை. நல்லோரேத்து - மகளிரால் ஏத்தப்படுமழகு. பேணியகம்பு .....பொன்முதலியவற்றிற் கெல்லாம் உவமம் விரித்துரைக்க.

¹ சாவகதோன்பிகள் - ஈனரில் இல்லறத்தார்.

² தொல்காப்பியம், குற்றியலுகர. கு. கூ.

³ சீவக. ௧௬௬; ஐவராவார்: ஆட்டுவார், ஊட்டுவார், ஓதுவத்தவார், தொட்பயிற்றுவார், கைத்தாபென்பார்.

கச - கூ. கருங்கய நெடுங்கண்.....மறுகிற் செல்வோன்

(இ - ள்.) கரிய கயல்போலும் நெடிய கண்ணியுடைய தன் தகாதலியை மெய்முழுதந்தழவி அவள் அருகில் யாவருமின்றித் தனியிருக்கின்ற அதனைக் கண்டு உள்ளகம்வெதும்புதலாலே மல்கிய கண்ணினீரை அவள்காணின் வருந்து மென்று அதனைக்கரந்த கண்ணியுடையனாய்ப் பலபசுக்களையும் பல எருமை களையுமுடைய கோவலரில்லத்தவிட்டுநீங்கி மாட்டாநடையோடே அத்தெரு விற்செல்கின்றவனென்க.

இதில், 'உழையோரில்லா' எனவும், 'ஒருதனிகண்டு' எனவுங்கூறியுள் ளுய்ச்சியரெல்லாம் குரவையாடப்போனமைதோன்ற.

க௦0 - க௦க. இமிலேறெதிர்த்தது.....தகுதியன்றுதலின்

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்செல்கின்றவன் முரிப்பையுடைய கொல்லேறு எதிர்த் துப் பாயவந்ததனை நிமித்தவிரோதமென்று அறிந்திலன்; அஃது இடையர் குலத்தாரன்றித் தன்குலத்துள்ளாரியும் முறைமையன்மையானென்க.

இமில் - முரிப்பு.

க௦உ - ச. தாதெரு மன்றம்.....பெயர்வோ னுங்கண்

(இ - ள்.) அம்மறுகில் தாதெருவையுடைய மன்றத்தையெல்லாங்கழிந்த 'தனிப்பெண்டிகள் தெருவினடுவேபோய்க் கடைத்தெருவிற் பெயர்கின்றவன் அன்விடத்தே,

க௦௫ - *கஉ. கண்ணுள் வினைஞர்.....ஆதியோவென

(இ - ள்.) உருக்குச்சட்டாரும் கைவினைமுற்றிய பணித்தட்டாருமாகிய னுற்றுவர்பின்வர அரசவரிசையாகிய சட்டையுடனே ஒதுங்கிநடந்து செல் வஞ்செலவினையும் கையிற்பிடித்த கொடிற்றையுமுடைய பொற்கொல்லனைக் கண்டனனாகிப் பாண்டியன்பெயரோடு வரிசைபெற்ற பொற்கொல்லனைவனெ னக்கருதி அணுகச்சென்று, அரசன்றேவிக்குப் பூணலாவகொருசிலம்பினை விலை மதித்தற்கு ி வல்லையோவென்று கேட்பவென்க.

மெய்ப்பை-சட்டை. விலங்குநடைச்செலவு-மேன்மக்களைக்கண்டு ஒதுங்கி நடத்தல். கைக்கோல் - கொடி. ஆதியோ - ஆவையோ; கருத்தனாவென்று மாம். ஆதியோவென்றான், தன்சிலம்பினது அருவிடைகருதி. இவனைக்கண்டா லும் தந்நிமித்தமென்பார் பின்வர முன் கண்டனனாகியென்றார்.

இனிப் பொற்கொலன் கூறுவான்:—

க௧௩ - கூ. அடியேனறியேன்.....அவிழ்த்தனன்

(இ - ள்.) மகளிருடைய அடிக்கலம் விலைமதித்தற்கறியேனானும் வேந்தர் முடிக்கலமுதலியன சமைப்பேயானெனக் காலுதனாகவந்த பொற்கொல் லன் கையாற்றொழுது புகழ்த்தலானே யாவர்க்கும்புகழ்வரிய சிலம்பினைப் பொ றிந்த பொதிவாயை அவிழ்த்தனனாகவென்க.

க௧௪ - உ௦. மத்தக மணியொடு.....புரிந்துட னோக்கி

¹ தனிப்பெண்டிகள் தெரு - கோயிலிற் பணிசெய்யும் மகவிர்தெரு; தனித்தெரு வெனவும் வழங்கும்.

(இ - ள்.) தலையான மாணிக்கத்தோடு வயிரமும் பத்திபடவழுத்திய கேவணத்தையுடைய கிளிச்சிறையென்னும் பசும்பொன்னாற்செய்த புடையட்டி உட்கருவையுடைய சித்திரத்தொழிலையுடைத்தாகிய சிலம்பின் தொழிலுருமையையெல்லாம்.....பொய்ச்செய்திசார்ந்த தொழிலையுடைய பொற்கொல்லன் நெஞ்சம் ¹ இடுவந்திகூறுதலைப் புரிந்துநோக்கக் கண்கள் சிலம்பைநோக்க இவ்விருநோக்கும் கண்டார்க்கு ஒருநோக்கம்போலநோக்கியென்க.

மத்தகமணி - சுழைகமணியுமாம். சிலம்பின் மத்தகத்தின் மணியெனினு மணியும். கேவணம் - மணியழுத்துங்குழி. குடைச்சூல் - குடைபடுதலென்பாருமுளர். செய்வினை - கைத்தொழில். பொய்த்தொழில் - பொய்சொல்லுதலே தொழிலாகவுடையவெனினுமாம்.

புரிந்துடனோக்கியென்பதற்குப் பணியும்விலையும்நோக்காது அவனை இடுவந்தியிடுவதற்கு இசைந்து தான் வஞ்சித்துக்கொண்ட சிலம்போடொக்கும்படியைப் பார்த்தென்பாருமுளர்.

கஉக - சு. கோப்பெருந் தேவிக்கு.....சிறையகம் புக்கபின்

(இ - ள்.) அரசனுடைய ¹ பெருந்தேவிக்கல்லது இப்பெருவிலைச்சிலம்பு வேறொருவார்க்கும் வினாவில்லையென்று சொல்லி, முன்னின்றும்போய் வெற்றி மிக்க வேந்தனுக்கு இதனையுணர்த்தி யான்வருந்துணையும் என் புன்குடிவாக்கு அருகாகிய அவ்விடத்தே நீரிருமெனக் கோவலனுஞ்சென்று அக்கீழ்மகனிருப் பிடத்திற்கு அயலதோர் அக்கசாலைப்பள்ளியின் மதிவாக்குள்ளே புக்கபினென்க.

ஐ, இடைச்சொல். யாப்புறவு - வினா; பொருத்தமுமாம். என - என்று சொல்லி. முன்போந்து - முன்னின்றும்போய்.

இனி, அவனுட்கோள் கூறுவார் :-

கஉஎ - ரு. கரந்தியான் கொண்ட.....செல்வோன்

(இ - ள்.) யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கொண்டசிலம்பு என்னிடத்தீதெயென்பது பலருமறிய மன்னற்கு வெளிப்படுவதனை முன்னே வேறொருதேயத்தினின் றும்வந்த புதியவனோடே போக்குவேன்யானென்று துணிந்தவுளத்தைக்கரந்து செல்கின்றவன்,

யாங்கொண்டவென்றும், போக்குவமென்றுகூறற்பாலவற்றை இவன் கீழ்மகனுதலால், தனித்தன்மைகூறினார்.

கஉக - சக. கூடன்மகளிராடல்.....தாழ்ந்துபல வேத்தி

(இ - ள்.) கூடலில் நாடகமகளிருடைய ஆடலிடத்துத்தோன்றும் முகத்தோற்றமும் அவர் ஆடல்விகற்பமும் அவ்வாடல்விகற்பத்துக்கேற்ற பாடலின் வேறுபாடும் யாழிசையின்பயன்களும் காவலனுடைய உள்ளத்தை விரும்புவித்தனவென்றுகருதி ஊழியவுள்ளத்தைத் தன்னுள்ளேகாரந்தொடுக்கி வருத்தத்தைச்செய்யும் தலைநோயென்பதனைத் தன்மேலேயிட்டுக்கொண்டு குலப்பிறப்பையுடைய பெருந்தேவி தன்னோடு மேவாதே தனதுகோயிற்கண்ணே அந்தப்

¹ இவெத்தி - குற்றமில்லாதவன்மேற் குற்றத்தையெற்றதல். இது இத்தமிழ் நாட்டின் வடபாகத்தே வழங்குவன்றது.

² பெருந்தேவி - பட்டத்துத்தேவி.

புரத்திற்சென்று புருந்துவிய்தலானே அரசன் காமபரவசஞாய் அமைச்சர்திரளி
வின் றரீங்கி அரிசிந்திய கண்ணியுடைய சிலையிந்திரளுடனே கோப்பெருந்
தேவியுடைய கோயிலேநோக்கிச் செல்வோனைக் காவலையுடைய வாயிற்கடையிடத்
தே கண்டவளவிலே வீழ்ந்த தாழ்ந்த பலகால் ஏத்திச் சொல்கின்றவனென்க.

கலங்கா வுள்ளம் கரந்தனன் செல்வோன், தாழ்ந்த பலவேத்தியென்க.

கசஉ - எ. கன்னக மின்றியும்..... இருந்தோனென

(இ - ள்.) கன்னக்கோலும் கவைக்கோலுமின்றாகவும் தன்மனத்தின்கட்
பயின்ற துயின்மந்திரமே களவுக்குத்தூண்டெனக்கொண்டு வாயில்காவலரை
மயக்கமுறுத்தும் துயிலெய்துவித்துக் கோயிற்கணிநுந்த சிலம்பினை அபகரித்
துக்கொண்ட கன்வன் இந்த ஒலியையுடைய பெரிய ஊர்காவலருடைய கண்ணை
மறைத்து அடியேனுடைய புண்குழலகத்தே வந்திருக்கின்றனென்று அவ்வா
சற்குச்சொல்லவென்க.

கன்னகம் - அகழ்கருவி. கவைக்கோல் - கொடிற்றுக்கோல்; ஆவது படைக்
கல் இட்டகைமுதலியவற்றைப் பறிக்குங்கருவி; குத்துக்கோலென்பாருமுளர்.
¹ சிலை - இழிவு. இன்றியுமென்னுமம்மை சிறப்பு. துனை - உசா. முன்னுள்
தன்னிடத்திலையென்று நிலநின்றதற்கேற்பக் கோயிற்சிலம்புகொண்ட கன்வ
னென்றான். விற்கவந்த அகப்பட்டானென்பதுதோன்ற, என் சிறுமுழலகத்
திருந்தானென்றான்.

கசஅ - இஃ. வினைவினை காலம்.....கொணர்கவிற்கென

(இ - ள்.) சிணையல்வேம்பன் ஊர்காக்கும் காவலானரையழைத்து இங்
கனமாகிய எனது தாழ்ப்புங்கோதையையுடையாடன்னுடைய காலணியாகிய
சிலம்பு இவன்சொன்ன களவிறழும்பிய கன்வனுடைய கையகத்ததாயின்,
அவனைக்கொல்ல அச்சிலம்போடு ஈங்குக்கொணர்கவெனக்கருதியவன் வினைவினை
கின்ற காலமாதலானே இதனைச் சிறிதும்தோராயத் தேவிகுடாதேகச் சுற்ற
ரீங்கிச் சிலையரோடு கோயிலோக்கி காமபரவசஞாய் அவன் கடையிடத்தோ
ளுகலானே அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பை இவளுடனிர்த்தற்கு உதவியாக இவ்
விடத்தே கொணர்விராகவென்று சொல்லவென்க.

யாவதம் - சிறிதும். சினை - கொம்பு. அலர்வேம்பு - வேம்பலரென்க;
ஆருபெயரான் மாலையாயிற்று. வேம்பன், ¹ "கொன்றையன்" என்பதுபோல
நின்றது. கன்றிய - அடிப்பட்டவென்றபடி. கொன்று - கொல்லவெனத்
திரிப்பினுமமையும். இனி என்கோதைதன் காற்சிலம்பு அடிப்பட்டகன்வன்
கையதாயிற் கொன்று கொணர்கவெனினும் தன்கட் கொடுங்கோன்மையின்மை
புணர்க.

கசச - எ. காவலனைவ.....குறுகினனாகி

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறியகாவலன், வேற்காரரைத் தன்னோடு ஏவுதலானே
கருந்தொழிற்கொல்லனும், ஏவப்பட்டவுள்ளத்தோடே நாம் எண்ணியவென்

¹ "சிலைக்கணப்பினை" நாலடி. ௩௭௭.

² திருச்சிறம்பலக்கோவையார், ௪௦௦; கொன்றைய னென்பதற்குக் கொன்றைய
பூவின் தன்மையென்பது பொருள்.

ணம் முடிந்ததன்றோவெனக்கருதித் தீவினையாகிய சூழ்ந்த வலைக்குள்ளே சென்று அகப்பட்டிருந்த கோவலனைக் குறுகச்சென்றறென்க.

கருந்தொழில் - கொலைத்தொழில். முடிந்ததென்பது விகாரம். இனி, எதிர் காலத்தன்மைவினையை விரைபொருட்கண் இறந்தகாலத்தாற் கூறினானெனினு மமையும். முதிர்ந்தல் - சூழ்தல். முதிர்வினையெனமாறித் தீய பழவினையாகிய வலைக்குள்ளேயெனினுமமையும்.

கருஅ - சுக. வலம்படு தானை.....புரிந்துடன் காட்ட

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய தானை மன்னவனேவுதலாற் சிலம்புகாணிய இவர் வந்தார்; அதனைக் காட்டுமினெனச்சொல்லி அத்தொழில்பொருந்திய சிலம்பினருமையெல்லாம் கூறுவான்போலப் பொய்மையைத் தொழிலாக வுடைய கொல்லன் அவரை வேறுக அழைத்துக் கோயிலிலிருக்கின்ற தனிச் சிலம்போடே பொருந்தச்சொல்லிக்காட்டவென்க.

காட்டுமினென்பது சொல்லெச்சம். காணிய, வினையெச்சம். புரிந்தெ னவே அவனினிங்கியென்பதும், உடன்காட்டவெனவே அச்சிலம்போடு ஒரு தன்மையாக ஒப்புக்கூறியென்பதும் கொள்ளப்பட்டன.

கக௨ - டு. இலக்கண முறைமையின்.....உரைப்போன்

(இ - ள்.) இவன், மெய்ப்பொறியானும் இருக்கின்றமுறைமையானும் கள்வனென்று நீ சொல்லப்படுவானுமல்லன்; கொல்லப்படுவானுமல்லனென்று சொல்லும் அரியதிறழையுடைய வேற்காரரை நகைத்து இகழ்த்தகூறிக் கொலைத் தொழில் புரிந்த பொற்கொல்லன்¹ களவுதூலிலுள்ள வீதுக்களைக் காட்டினனாய் உரைக்கின்றவனென்க.

இலக்கணமுறைமை - இலக்கணத்தானும் இருந்தமுறைமையானுமென உம்மைத்தொகை. கொலைப்படுமகன் - கள்வன். அகநகை - இகழ்ச்சிநகை.

அகநெகவென்றுபாடமாயின், நெகவுரைத்தென்க.

கக௬ - கூ. மந்திரர் தெய்வம்.....துணையெனத் திரிவது

(இ - ள்.) பெரல்லாவொழுக்கத்தினுற் களவுகண்டினுமாக்கள் மந்திர முதலிய எட்டையுமன்றோ படையாகக்கொண்டு திரிவதென்றனென்க.

மருந்தே இடனையென்ற ஏகாரயிரண்டும் என். அன்றேயென்பது - தேற் றம். கட்டுண்மாக்கள் எட்டிடனன்றே துணையெனத்திரிவதென்க.

க௭௦ - எக. மருந்திற் பட்டி ராயின்.....பெருநவைப் பட்டிர்

(இ - ள்.) இவன் வலியையழித்துத் தப்புவதன்றி இவன்மருந்திற்பட்டி ராயின், தும் பெரிய புகழையுடைய வேர்தனுவருந்தண்டம் இப்பொழுதே பட்டிரன்றோவென்றனென்க.

¹ களவுதூல் ஸ்தேபசாந்திரமென்று வழங்கப்படுகின்றதென்றும் அத்தூவச் செய்தவர், கசரென்டவரின் ஆசிரியராகிய கன்னி ஸ்தரென்பவரென்றும் வடமொழி யாளர்கூறுவர்.

பட்டர், வினைப்பொருள்; சொன்னோம் சொன்னோமென்னும்வழக்கு. இது முற்கூறினான், அவர் அஞ்சிக் கடுகக் கோறற்கு. இனி மந்திரமுதலிய எட்டின் விளைவு கூறுவான்:—

க௭௨ - ௩. மந்திர நாவிடை.....யாங்காண்குவமோ

(இ - ள்.) தாம் சாதித்தமந்திரத்தை நாவிடத்தே வழக்குவாராயின், தேவ குமாரரைப்போல நாம் காணமாட்டோமென்றானென்க.

வழுத்தல் - அபிமந்திரித்தல். இந்திரகுமார் காணப்படார்; அவரைப்போல இவருங்காணப்படார். இந்திரர் - தேவர்; ¹ “இந்திரர்க்கும் புகழ்வரிதே” எனவும், ² “இந்திர ரமுத மியைவ தாயினும்” எனவுஞ்சொன்னார் பிறரும்; இனி அந்தர குமாரென்பாருமுள்.

க௭௩ - ௫. தெய்வத் தோற்றம்.....பெயர்குவர்

(இ - ள்.) தாங்கள் ஆதரிக்குந்தெய்வம் எப்பொழுதும் தங்களுக்குமுன் விற்கும்படி மனந்தெளிந்து நினைப்பாராயிற் கையிலேயகப்பட்ட மிக்கபொருளை நமக்குக்காட்டியும் தப்புவரென்றானென்க.

க௭௪ - ௭. மருந்தி னங்கண்.....இடனுமா ருண்டோ

(இ - ள்.) இவர் மருந்தினுலே நம்மிடத்து மயக்கஞ்செய்வாராயின், இருந்த நாம் புடைபெயருமிடமு முண்டாமோவென்றானென்க.

மார், இடைச்சொல்,

க௭௫ - ௯. நிமித்தம் வாய்த்திடின.... வந்துகைப் புகுதினும்

(இ - ள்.) தாம் ஆண்டநிமித்தம் வாய்ப்புப்பெற்றாலல்லது பெறுதற்கரிய பொருள் தானேவந்து கைப்புகுதினும் புகார்களென்றானென்க.

யாவதும் - எனியவிடத்திலும்.

க௭௬ - ௮. தந்திரகரணம்.....எய்துவர்

(இ - ள்.) களவுநூலிற்சொல்லிப்போதுகின்ற தொழில்களையறிந்து எண்ணிச்செய்வாராயின், தாம் மண்ணுகைத்திருப்பினும் விண்ணுகைத்திருக்கும் இந்திரனது மார்பிலணிந்த ஆரத்தை எய்தவேண்டின் அதனையும் எய்துவரென்றானென்க.

தந்திரகரணம் - நூலிற்சொல்லுங்கிரியை. எண்ணுதல் - எண்ணிச்செயல்.

க௭௭ - ௩. இவ்விட மிப்பொருள்.....யார்காண்கிற்பார்

(இ - ள்.) இப்பொருள் நாம் கோடற்கு இவ்விடமேயிடமென இவர்தனிய வாராயின் அவ்விடத்து அவரை யார் கண்ணுற் காணவல்லாரென்றானென்க.

கிறதல் - செய்தல்.

க௭௮ - ௫. காலங் கருதி.....விலக்கலு முண்டோ

(இ - ள்.) அவர்கள் களவுகொள்ளுங்காலம் இதவென்றுகருதிப் பொருளைக் கைப்பற்றுவாராயின், மேலோராயிருப்பினும் விலக்குதலுண்டாகுமோ வென்றானென்க.

¹ சிலகிந்தாமணி, க௭௩.

² புறநானூறு, க௭௩.

கஅச - ஏ. கருவிகொண்டவர்.....காண்கிற்பார்

(இ - ள்.) கருவிகளைக்கொண்டு பெறுதற்கரியபொருளைக் கைப்பற்றுவராயின், இப்பூமியிடத்து யாவர் கண்கொண்டு காணவல்லாரென்றானென்க.

இங்ஙன மாதலானென ஒருசொல்வருவிக்க.

கஅஅ - கூ. இரவே பகலே.....புகலிடமில்லே

(இ - ள்.) இவர்க்கு இரவுபகலென்று இரண்டில்லை; இக்கரவிற்பகுதியை நாம் கேட்பிற் புகன் முடியுமாது;

இக்களவுதூலை நாம் கேட்பின், ஒடியொளிக்கலாமிடமில்லையென்றுமாம்.

ககா - உருஉ. தூதர்கோலத்து.....கொல்லன் சொல்ல

இங்ஙனம் களவுதூற்றுகைகூறி, முன்னாள் இத்தென்னவன் தம்பியிடத்திற் கிழந்ததொன்றென்று ஒரு பொய்க்கரிசுறுகின்றான்;

(இ - ள்.) முன்னாளிலே ஒருகள்வன் தூதருநக்கொண்டுவந்து கொற்றவன் வாயிற்கட் பகற்பொழுதிருந்து இராப்பொழுது மாதருநக்கொண்டு உள்புகுந்து விளக்குநீழலிலே பள்ளியறையினுள் அஞ்சாதுபுகு அடங்கி இந்நேதீச்செழியந்த இளங்கோவாகிய வேந்தன் துயில்கின்றவனுடைய மார்பில் வெயிலிடுகின்ற வயிரத்தையுடைய ஆரத்தை விரைய வாங்கினானாக, துயிலுணர்ந்தவன் தோளிற் காணாய் உடைவாணையுருவினானாக, அத்துறையைக் கள்வன் கையிலே வாங்கி அவன் குத்துந்தோறும் வானிலேயுறையைச்செறித்தான்; அங்ஙனஞ் செறித்தலின், அதற்கு அரற்றாது மற்போராலே அவன்வலியினெல்லையையும் காண, ஆண்டுநின்றதோர் தூணைத் தானாகக்காட்டிக் கழிந்து தன்களவுதூறிகல்வியால் தப்பியகன்வனைக் கண்டாருண்டாயின் அவர்களைக் காட்டிக்காணீர்; ஆதலான், இவர்க்கு இவரே ஒப்பாதலன்றி இவ்வுலகத்துப் பிறரை ஒப்பாகக் கூறுதலுண்டோவென்று அக்கொலைத்தொழிற்கஞ்சாத பொற்கொல்லன்சொன்னானாகவென்க.

வேந்தன் விழித்தோன் காணன் உருவ வாங்கிச் செறித்த இயல்பிற்கு அரற்றான் காணக் காட்டிப் பெயர்ந்த கள்வனென்க.

இதனால் அரசனெஞ்சுணர்ந்தும் நாவெழாமை கூறினான். இவர்க்கென்றான், கள்வரென்றசாதிபற்றி. அ, முன்னறிசுட்டு.

உருஉ - கூ. ஆங்கோர்.....கூறும்

(இ - ள்.) அவ்விடத்து அவர்களில் வேலைக் கையிலேயுடையானோரின் யவன் சொல்லும்; அஃதியாதெனின்,—

உருச - கக. நிலைநக முனியன்.....உறுபடையீரென

(இ - ள்.) முன்னாளிலே, நிலத்தையகமும் உளியையுடையனாய் லேறித் தானையையுடையனாய்ப் பலகலன்களையும் நச்சியவேட்கையாற் பற்றியபொருளை விடாமையிற் கொடும்படியால் ஊணைக்கவ்விவிடாத புலிபோன்று சரங்காலத்து இடையாமமாகிய, இருளார் கண்கள் மயங்கச்செய்தலையுடைய ஊரெல்லாம் துயிலான் மடிவித்தலைச்செய்யும் இராக்காலத்து ஒருகள்வன்வந்துதோன்ற,

யான் என்கையில் வாளை உறைகழித்தேனாக, அவ்வாளை அவன்வாங்க, அவனை யும் என்வாணையும் எவ்விடத்தும் கண்டிலேன்; ஆதலால் இவர்கையகையாவர்க்கும் அறியவரிது; இவனை நாம் நெகிழவிடின், அரசன் நம்மைவருத்தும்; ஆதலான், இனி இதற்குச் செய்தற்குரியதொன்றைத் துணிந்துகூறுமின்; மிக்க படைக்கலத்தையுடையீரென்றானென்க.

“நிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர், மென்னு லேணிப் பன்மான் சுற்றினர், நிலனக முளியர் கலன்கைஇக் கொட்டுந், கண்மா ருடவ ரொடுக்க மொற்றி” என்றார் மதுரைக்காஞ்சியினும்.

இனி, உளியத்தென்று பாடமோதி, நின்று வந்த தொகைப்பின்னின்ற போன்றென்பதனை இதனோடுகூட்டி முடிப்பினும்மையும். இதற்கு நீலத்தானையன் நிலனகமுதலால் உளியம்போன்றும், கலன்கை வேட்கையாற் புவிபோன்று மென்க.

உளியன் தானையன் புவிபோன்று ஒருவன்தோன்றவென்க.

உகஉ-எ. கல்லாக் கனிமகன்.....உழுவியுருத்தென்.

(இ-ள்.) இங்ஙனம் இவர்கூறலின், அறிவின்மையாற் கொலையஞ்சான் ஒரு கனிமகன் தன்கையில் வெள்வாளாலே வெட்டினானாக, அது குறுக்கே துணித்தது; துணிந்த உடற்குறைப் புன்வழியே கொப்புளிக்கின்றருதி குதித்த எங்கும்பரக்க சிலமடந்தை தனக்கு ஆவதுணர்ந்து மிக்கதுயரமுற அக்காவலனுடைய செங்கோல்வளைய முன்னேத் தீவினைமுதிர் தலாலே கோவலன் வெட்டுண்டிவிழுந்தானென்க.

வெள்வாள் - மாற்றாரையெறிந்து குருதிக்கறை தட்டாதவாறெனவுமாம்; போர்மலை சூழ்ந்து புகர்புகாதவாள். விலங்குட்டித்தது - அவ்வாள் குறுக்கே துணித்தது; முற்று உமிழ்தல் - கொப்புளித்தல். வானும் கூர்ப்பும் மிகுதி.

இஃது எல்லாவழியும் அளவடியாப வரதுமுடிதலின், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

நண்ணும்.....வந்தவினை.

(இ-ள்.) பாண்டியன் முன்செய்த தீங்கின்வினைவாங்குவந்த வினையாலே, மண்ணில் வளையாத செங்கோல் கண்ணகிதன் கேள்வன்முன்னிலையாக வளைந்தது; ஆதலால், செய்தானொருவனை இருவினையும் நண்ணுமென்பதனை யறிந்து, உலகத்தீர்! நல்வினையெசெய்யுமின்களென்று அழிகள் கூறினாரென்க.

ஆதலானென ஒருசொல்வருவிக்க.

ககசு.—கொலைக்களக்காதை முற்றிற்று.

பதினேழாவது ஆய் சீயர் குரவை.

- ¹ கயலெழுதிய விமய நெற்றியி
னயலெழுதிய புலியும் வில்லு
நாவலர் தண்பொழின் * மன்ன
ரேவல் கேட்பப் பாரர சாண்ட
௫. மாலை வெண்குடைப் பாண்டியன் † கோயிலிற்
* காலை முரசுங் கனைகுர லியம்புமாகலி
னெய்ம்முறைநமக் ‡ கின்றமென்
றையைதன் மகளைக்கூஉய்க்
கடைகயிறு மத்துங்கொண்
௧௦. டிடைமுதுமகள் வந்துதோன் றுமன்

உரைப்பாட்டுமடை

குடப்பா லுறையா குறியிமி லேற்றின்
மடக்கணீர் சோளும் வருவதொன் றுண்டு

உ. அயலெழுதிய புலியும் வில்லுமென்றது, அவற்றையுடைய அரசரை;
சோழன் சேரன்.

க. மன்னர் - மற்றுள்ள குறுநிலமன்னர் கூ. இயம்பும், முற்று.

அ. ஐயையாகிய தன்மகளை. க௦. முதுமகள் - மாதரி.

உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய பாட்டை இடைப்படுத்தது.

“குடப்பால்” - உறையா - தோயா.

¹ க - ல: “பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினும்” (தொல். செப். கு. ௧௧௮-இளம்)
என்பதற்கு இத்தப்பகுதி மேற்கோள்.

² “பகிண் முரசுங் காலை பியம்ப” (மதுரை. ௨௧௨); “தழங்குநான் முரசுங்
காலை பியம்ப” (ஐங்குறு. ௪௪௮); இயம்பலென்பது, ஒலித்தற் குறித்தபண்பில் வரு
தற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தன். மயிலு; த - வி. கு. ௪௮௮, ௪௮௯.

(பி - ம்) * ‘மன்னரொடேவல் கேட்டவரசாண்ட’ † ‘கோயில்காலை முரசு
பியம்புமாதலிங்’, ‘கோயில்காலை முரசியம்பு’ ‡ ‘கின்றமென்னவைய’

உறிநறு வெண்ணெ யுருகா * வருகு
மறிதெறித் தாடா வருவதொன் றுண்டு
நான்முலை யாய நடுங்குபு நின் றிரங்கு
மான்மணி வீழும் வருவதொன் றுண்டு
கருப்பம் †

குடத்துப்பா லுறையாமையுந் குவியிமிலேற்றின் மடக்கண்ணீர்
* சோர்தலு முறியில்வெண்ணெ யுருகாமையு மறிமுடங்கி யாடாமையு
மான்மணிரிலத்தற்றுவித்தலும வருவதொர் துன்பமுண்டென
மகளைநோக்கி மனமயங்காதே மண்ணின்மாதர்க்கணியாகிய கண்
ணிகியுந் தான்காண வாயா ‡ பாடியி லெருமன்றத்து மாயவனுடன்
றம்முனாடிய வாலசரிதை நாடகங்களில் வேனெடுங்கட் பிள்ளையோ
டாடியு குரவையாடுதும் யாமென்றாள் கறவைகன்று துயர்நீங்குக
வெனவே.

கோளு

- க. 1 † காரி கதனஞ்சான் பாய்ந்தானைக் காழுறுமிவ்
வேரி மலர்க்கோதையாள், சுட்டு
உ. நெற்றிச செகிலை யடர்த்தாற் குரியவிப்
பொற்றொடி மாதரா டோள்

“உறிநறு”—(111) உருகி - மெலிநறு. உருகி ஆடா - குழைந்துகிடக்கும்;
உருகியென்பது ஆடாமையென்னும் மறையொடுமுடிந்தது.

“நான்முலை” — நான்முலையாயம் - பசு; ஆயம் மணிவீழும்; இடத்திற்குத்
பொருளின்னொழில் இடத்திலே முடிந்தது. மான் மணி - பெரியமணி; கழுத்
தின்மணி.

கருப்பம் - கேட்டுக்குக்கருப்பம்.

“குடத்துப்பாள்” — “உறையாமை” முதலாக எண்ணிய உம்மைகளுக்கு
உறையாமையாலுமென்று மூன்றாம்வேற்றுமை விரிக்க. மயங்காதே-வருந்தாதே.
குரவை - பலர்கூடியாடும்.....யைக்கூத்து. வாலசரிதைநாடகம் - பிள்ளைச்
சரிதநாடகம். மாயவன் தொழுணையாற்றிற் பிள்ளைப்பருவத்துப் பஸ்தேவரோ
டும் பிள்ளையோடுமாடின குரவைக்கூத்தைக் கூறுகின்றான்:—

“குரவையென்பது ..... இயல்பிற்றென்ப”

கோளு - குரவைக்குக்கருத்து.

உ. செகில் - சிவந்தசுட்டி.

1 “காரிகதனஞ்சான் கொள்பவன்”, “காரிகதனஞ்சான் பாய்ந்தபொதுவறிகே”
கலி. 408.

(பி - ம்.) * “மறுகி” † “ஆங்கு, குடத்து” ‡ “பாடியினொரு” § “ஆங்கு, காரி”
|| “மலர்க்குழலானெற்றிச் செகிலையடர்த்தாற்குரிய திப்பொற்றொடிமாதர்தனை”

௩. மல்லன் மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியளிம்
முல்லையம் * பூங்குழ றுன்
௪. † துன்பொறி வெள்ளை ‡ யடர்த்தாற்கே யாகுமிப்
பெண்கொடி மாதர்தன் றேன்
௫. * பொற்பொறி வெள்ளை ‡ யடர்த்தாற்கே யாகுமிந்
நற்கொடி மென்முலை தான்
௬. வென்றி மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியளிக்
கொன்றையம் பூங்குழ லாள்
௭. † ‡ தூநிற வெள்ளை யடர்த்தாற் குரியளிப்
பூவைப் புது || மல ராள்

எடுத்துக்காட்டு

ஆங்கு,
தொழுவிடையேறு குறித்து வளர்த்தா
ரெழுவு ரிளம் † கோதை யார்
என்றுதன் மகளைநோக்கித்
தொன்றுபடு முறையானிறுத்தி
யிடைமுது மகனிவர்க்குப்
படைத்துக்கோட் ** பெயரிடுவாள்
குடமுத † † லிடமுறை யாக்குர றுத்தங்
கைக்கிளை யுழையினி விளரி தாரமென
விரிதரு பூங்குழல் வேண்டிய பெயரே

௩. மல்லன் - வலி. தான், அசை. [என்றல்.

எடுத்துக்காட்டென்பது - இவ்வேறுகொண்டானுக்கு இன்னான் உரிய

“குடமுதல்” - குடமுதல் - மேற்றிசைமுதலாக. வட்டப்பாலவருமாறு:-

* “ஆழியு மாறும்போற் கிரிச் சிறுதிகைக்க, ஊழி நெரோவொன் றுடன்
கிரிச்--குழி, வெருதாதி கீழ்த்திசைக்கொண் டோறு மெண்ணிக், கருதி நிலக்
கயிற்றைக் காண்”, “இளியிடப் பங்கடக மாம்விளரி சிங்கம், தளராத தார
மதுவார்—தளராக், குரல்கோற் றனுத்துத்தங் கும்பங்கிளையாம், வரலா லுழை
மீன மாம்”, “குரமுலை விற்றுத்தங் கைக்கிளையே கும்பம், பரிய வுழைமீனம்

1 “துன்பொறி வெள்ளை, கதளஞ்சான் பாய்த்த பொதுவன்” கவி. ௧௦௧.

2 “செய்மது வெள்ளையும்” கவி. ௧௦௨.

3 “பாளிற வண்ணன்போற் பழிநீர்த்த வெள்ளை” கவி. ௧௦௪.

4 சினைநிறமால், குருடசக்கரம், ௬.

(பி - ம்.) * ‘பூங்குழலாள்’ † ‘அடர்த்தாறுக்காகும்’ ‡ ‘அடர்த்தாற் குறித்தா
மித்தற்கொடிமென்முலையான்’ § ‘தூவுது வெள்ளை’ || ‘மலரா, ஈங்கு’
¶ ‘கோதை யார், எடுத்துக்காட்டு’ ** ‘பெயரிடுவாள்’ †† ‘இடைமுறை யாகக் குறல்’

மாயவ னென்றான் குரலை விறல்வெள்ளை
யாயவ னென்று ளிளிதன்னை - யாய்மகள்
பின்னையா மென்றனோர் துத்தத்தை மற்றையார்
முன்னையா மென்றான் * முறை

மாயவன் சீருளார் பிஞ்ஞையுந் தாரமும்
வால்வெள்ளை சீரா ருழையும் விளரியுந்
கைக்கிளை பிஞ்ஞை யிடத்தான் வலத்துளான்
† முத்தைக்கு நல்விளரி தான்

அவருள், வண்டுழாய் மாலைய மாயவன் மேலிட்டுத்
தண்டாக் குரவைதா னுள்படுவான் - கொண்டசீர்
வைய மளந்தான்றன் மார்பிற் றிரு ‡ நோக்காப்
பெய்வளைக் கையாணம் பின்னைதாளு மென்றே
யையென்று ளாயாமகள்

பாவா—யரிதாரம், கொல்லே நிளிவிளரி கற்கடகம் கோப்பமைந்த, தொல்லே
ழிசைநரம்பிற் காம்” இப்படி ஏழுநரம்புகளையுந் துத்தி ‘எழுந ரிளங்கோதை
யார்’ என்ற ஏழுபெண்களையும் ஏழுநரம்பாக்கி அவர்களை நரம்புநிற்குநிலை
களிலே நிறுத்தி.....

அவருள்.—

“மாயவனென்றான்”—மாயவ னென்றான் குரலை; மற்றை வெள்ளையாயவ
னென்றான் இளிநரம்பை; ஆயமகள் பிஞ்ஞையாமென்றான் துத்தத்தை;
மற்றைப்பெண்களைக் கைக்கிளை உழை விளரி தாரமென்றான்

[உழையுளியென்று உழைக்குப் பெயர்.]

“மாயவன்சீர்”—மாயவனென்ற குரனரம்பைப் பின்னையான துத்தமும்
தாரமும் சேரநின்றன; பலதேவராகிய இளிநரம்பை உழையும் விளரியும் சேர
நின்றன; கைக்கிளையெனவின்றநரம்பு பின்னைக்கு இடப்பக்கமேநின்றது; முந்
தையாகியதாரத்துக்கு வலப்பக்கமே நின்றது விளரி

[“குரன்மருங்கிற் பாகந தனமருங்கிணந்து நின்ற வுழைகைக் கிளைகண்
மேலொரோவலகு செல்லவு மமைப்பது துத்தம் குரலாகவக் குரன்முத லேழு
வகை யோசையு நிரல்படப் பிரிந்திசைப்பது நேரிசை மண்டிலம்.”] இது
நிர்ப்புகுத்திரம்.

“வண்டுழாய்”—மாயவன் - மாயவனாக நிறுத்தினவன். நோக்காத வளைக்
கையான். ஐ யெனருள் - வியந்தான்.

(பி - ம.) * ‘முறையவருள்மாயவன் சீருளார் பின்னையுந்’ † ‘முத்தைக்கு
நல்விளரிதான் வன்சீர்’ ‡ ‘நோக்காப் பெய்வளைக் கையாணம் பின்னை தாளு’

கூத்துள்படுதல்

அவர்தாம், செந்நிலை மண்டிலத்தாற் கற்கடகக் கைகோளுத்

* தந்நிலையே யாடற்சீ ராய்ந்துளார் - முன்னைக்

குறற்கொடி தன்கிளையை நோக்கிப் பரப்புற்ற

கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்தாற் † பாடுது

முல்லைத்தீம் பாணியென் றுள்

எனாக்,

குரன்மந்த மாக வினிசம என

வரன்முறையே துத்தம் வலியா - வுரனிலா

மந்தம் விளரி பிடிப்பா ‡ ளவணட்பின்

பின்றையைப் பாட்டெடுப் பாள்

பாட்டு

க. ¹ கன்று குணிலாக் † கனியுதிர்ந்த மாயவ

னின் றுநம் மானுள் வருமே லவன்வாயிற்

² கொன்றையந் தீங்குமுல் கேளாமோ தோழி

உ. பாம்பு கயிறாக் கடல்கடைந்த மாயவ

னீங்குநம் மானுள் வருமே லவன்வாயிற்

³ லாம்பலந் தீங்குமுல் கேளாமோ தோழி

கூத்துள்படுதல் - நான்கூத்துக்குள் ஒத்தாடுதல்.

“செந்நிலைமண்டிலம்” — செந்நிலையாவது - சமநிலை. மண்டிலத்தான் - மண்டிலத்தோடே. கற்கடகக்கை - நடுவிரலும் அணிவிரலும் முன்னேறின்று மடித்து மறறை இரண்டுவிரல்களுங் கோத்தல்.

“இருவிரல் கடம்மைபுந்தம்முள்ளே கோத்திப், பெருவிரல்கணிக்கண்ணடாம்”

க. குணில் - குறுந்தடி. கொன்றையந் தீங்குமுலென்றமையான் முன்பி னவையும் பண்ணின்மேற்செலுத்தாது கருவிமேற் செலுத்தாக; பண்களுமாம்.

உ. ஆம்பன்முதலானவை சிலகருவி; ஆம்பல் - பண்ணுமாம். “மொழியாம் பல் வாயாம்பல் முத்தாம்பல்” என்றுசொல்லுவார் பண்ணுக்கு.

¹ “கன்றுகுணிலா”, “பாம்புகயிறு”, “கொல்லையஞ்சாரல்” என்பவை பின் குறிப்பிட்டுள்ள இடங்களில் மேற்கொள்ளாக எடுத்திக்காட்டப்பட்டுள்ளன; தொல். செய். கு. ௧௪௪ - இளம்; ௧௫ ௧௫. ௪௪௧ - பேர். த; பா - வி. செய். கு. ௨௨; பா - கா. செய். கு. ௧; இ - வி. கு. ௪௧௮.

² கொன்றைத்தீங்குமுல்; கவித்தொகை, ௪௦௧.

³ “தீங்குமுலாம்பலி” (ஐங்குறு. ௨௧௮); “ஆம்பற்குமுலால்” கவித்தொகை, ௪௦௮.

(பி - ம்.) * ‘அத்திலையா ராடியசீ ராய்ந்துளார்’ † ‘பாடுகோ முல்லைப்பூம் பாணியென்றுளெனக்’ ‡ ‘இவணடப்பிற பின்றையோர் பாட்டு’ § ‘கனியுருத்த’

௩. கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவ
 * நெல்லையம் மாணுள் வருமே லவன்வாயின்
 முல்லையந் திங்குழல் கேளாமோ தோழி¹
 * தொழுனைத் துறைவனோ டாடிய பின்னை
 யணிநிறம் பாடுகேம் யாம்
௧. இறுமென் சாய னுடங்க துடங்கி
 யறுவை யொளித்தான் வடிவென் கோயா
 மறுவை யொளித்தா னயர வயரு
 நறுமென் சாயன் முகமென் கோயாம்
௨. வஞ்சஞ் செய்தான் நெழுனைப் புன னு
 ணெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையென் கோயா
 நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையும் வளையும்
 வஞ்சஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம்
௩. தையல் கலையும் வளையு மிழந்தே
 கையி லொளித்தான் முகமென் கோயாந்
 கையி லொளித்தான் முகங்கண் டமுங்கி
 மைய † லுழந்தான் வடிவென் கோயாம்

ஒன்றன்பகுதி

கதிர்தினிரி யான்மறைத்த கடல்வண்ண னிடத்துளாள்
 மதிபுரைய நறுமேனித் தன்முன்னோன் வலத்துளாள்
 பொதியவிழ் மலர்க்கூந்தற் ; பிஞ்சைசீர் புறங்காப்பார்
 முதுமறைதேர் நாரதனார் முந்தைமுறை நரம்புளர்வார்
 மயிலெருத் துறழ்மேனி மாயவன் வலத்துளாள்
 † பயிலிதழ் மலர்மேனித் தன்முன்னோ னிடத்துளாள்
 கயிலெருத்தங் கோட்டியநம் பின்னைசீர் புறங்காப்பார்
 || குயிலுவரு னாரதனார் கொண்புணர்சீர் || நரம்புளர்வார்.

“தொழுனை” (பா) “தொழுனைக் கணவனோ டாடிய பின்னை, யணிநிறம்
 பாடுகேம் யாம்” என்று ஒரு குறள்வென்பா இட்டோ தவாரமுனர்.

ஒன்றன்பகுதி - ஒற்றைத்தாளத்தின் கூறு.

¹ “கேது குணிலா” என்பதுமுதலியமுன்றும், இரண்டாமடிகளிரட்டிக்கப்
 பெற்ற தந்தாக்கையினவாகியிவப்பட்டிப்பிரதிபிற் காணப்படுகின்றன.

* சிலப்பதிகாரம், க: ௫௦.

(பி-ம்) * ‘எல்லி’ † ஊழ்த்தான் மனமென்கோ’ ; ‘பின்னைசீர்’ ; ‘பயிலிதழ்
 னுமேனித் தம்முன்னோன்’ || ‘குயிலுவ தாரதனார்’ ; ‘நரம்புளர்வார் மாயவன்’

கூடுப்புகழ்த்தல்

மாயவன் தன் முன்னினனும் வரிவளைக்கைப் பின்னையொடு
கோவலர்தஞ் சிறுமியர்கள் குழற்கோதை புறஞ் * சோர
வாய்வளைச்சிர்க் கடிபெயர்த்திட டசோதையார் தொழுதேத்தத்
* தாதெருமன் தத்தாடுங் † குரவையோ தகவுடைத்தே
எல்லாநாம்,

புள்ளார் கடவுளைப் போற்றுதும் போற்றுது
முள்வரிப் பாணியொன் றுற்று

உள்வரிவாழ்த்து

- க. * கோவா மலையாரங் கோத்த கடலாரங்
தேவர்கோன் பூணரந் தென்னர்கோன் மார்பினவே
தேவர்கோன் பூணரம் † பூண்டான் செழுந்துவரைக்
கோகுல மேய்த்துக் குருந்தொசித்தா னென்பரால்
- உ. பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்து மண்ணுண்டான்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
பொன்னன் திகிரிப் பொருபடையா னென்பரால்

“மாயவன் தன்”—மாயவன், எழுவாய். அசோதையார் - இடைச்சேரியில்
வளர்த்த தாய்பெயர்.

எல்லா - தோழி; அன்றி நாமெல்லாமென்றுமாம்.

உள்வரிவாழ்த்தென்பது, - பிரிதோருருவங்கொண்டும் கொள்ளாதும்.....
.....வாழ்த்துவது.

க. கோவா மலையாரம் - சந்தனம்; வெளிப்படை. கோ - பசு.

உ. “பொன்னிமய”.....

1 “மாமணி வண்ணதுத் தம்முதும் பிஞ்ஞெய், மாடிய ருரவையித் தாமென
தோக்கியும்” மணி. கக: சுடு - க.

* தாதெருமன்மம்: கவித்தொகை, கக, சிலப். கக: லௌ. .

1 “தனடெந் பிரத்த முத்தி ஞாநு, முனைநிறை கொடுக்குத் துப்பிற் றன்மியத்,
தெறலகு மரபிற் கட்டவுட் பேணிக், குறவர் தத்த சத்தி ஞாநு, மிருபே ஞாநு மெழில்
பெற வணியுத், திருவிழ் மார்பிற் றென்னவன்” (அகநா. கக); “தின்கா ழாந நிலை
கதிரிலி, மொன்கா ழாநங் கையெய் மார்பு” (மதுரை. எஃகு - க) என்பவை முதலி
சண்டிகைகுடல் ஒப்புதொக்கற்பாலன. “கோவாமலையாரம்” முதலிய மூன்றாம்
தென்னவன் முதலியோரை மாயோனாகக் கூறியதற்கும் (தொல். புறத்தினா. கு. இ -
த), அசனாகத் தெய்வமென்றே பரவியதற்கும் (ஈ. செய். கு. கசக - த) மேற்கோள்.

(பி - ம.) * சோரப் பால்வளைக்கைச் சிறுபயாசனோதை † குரவையோதக
வுடைத்தே கூடுதர்ப்புகழ்த்தல். ‡ ‘பூண்டான்’ § ‘ஒளிப்பானென்பரால்’

க. முந்நீரி னுள்புக்கு மூவாக் கடம்பெறிந்தான்.

* மன்னர்கோச் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்
மன்னர்கோச் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்
கன்னவியோ ளோச்சிக் கடல்தடைந்தா னென்பரால் ;

முன்னிலைப்பரவல்

க. வடவரையை மத்தாக்கி வாசகியை நாணுக்கிக்
'கடல்வண்ணன் பண்டொருநாட் கடல்வயிறு கலக்கினையே
கலக்கியகை யசோதையார் கடைகயிற்றூற் கட்டுண்கை
மலர்க்கமல வந்தியாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

உ. † அறுபொரு ளிவனென்றே யமர்கணற் தொழுதேத்த
வறுபசியொன் றின்றியே யுலகடைய வுண்டனையே
யுண்டவாய் கனவினா னுறிவெண்ணெ யுண்டவாய்
வண்டுழாய் மாலையாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

ங. திரண்டமரர் ‡ தொழுதேத்துந் திருமானின் செங்கமல
விரண்டடியான் மூவுலகு மிருடர நடந்தனையே
நடந்தவடி பஞ்சவர்க்குத் தூதாக நடந்தவடி
மடங்கலாய் மாறட்டாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

படர்க்கைப்பரவல்

க. * மூவுலகு மீரடியான் † முறைநிரம்பா வகைமுடியத்
தவியசே வடிசேப்பத் தம்பியொடுங் கான்போந்து

க. மூவாக் கடம்பு - வஞ்சத்தால் நின்றதாகலின், மூப்பின்றி ஒருநாளிப்
போல நின்றகடம்பு.

இம்முன்றும் பூவைநிலை.

க. சோவரணம் - அசுரர் நகரம்.

* வயிறென்பதற்கு தலிவென்ற பொருளெழுதி, இவ்வடியை மேற்கோள் காட்டி
னர்; கண்ணடம், "இருளொடுதாரகை"—மயிலேறும் பெருமான்.

* இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றையும் படர்க்கைப் பரவலாய் ஒருபொருள்மேல்
மூன்றாகி தாண்டி இற்றயின் ஓரடியிக்குவந்த கொச்சகவொருபொருள்
காக்கி காட்டினர்; தொல். செய். கு. ௧௪௬ - த.

(பி - ம்) * 'மன்னர்கோச்சேன்' † 'அறுபொருள்' ‡ 'தொழுதேத்தத்
திருமால்' § 'முறைநிறம்பாவகையன்று தவியசேவடி கிடிப்புத்'

சோவரணும்.* போர்மடியத் தொல்லிங்கை கட்டழித்த
சேவகன்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே
திருமால்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே

உ. பெரியவனை மாயவனைப் பேருலக மெல்லாம்
விரிகமல வந்திபுடை விண்ணவனைக் * கண்ணுந்
திருவடியுங் கையுந்¹ திருவாயுஞ் செய்ய
* கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே
கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தங் * கண்ணென்ன கண்ணே

ங. * மடந்தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார் வஞ்சங்
கடந்தானை நூற்றுவர்பா னுற்றிசையும் போற்றத்
படந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது
நடந்தானை யேத்தாத நாவென்ன நாவே
நாராய னாவென்ன நாவென்ன நாவே

1 "சோலி, வருமையித்த மகன்" (தான்மணி. கடவுள். உ), "மாயவன் மாய
மதுவான் மணிதிரையு, எயினு வெண்ண வவனருளான்—காயக், கழலவிழக் கண்கள
லக் கைவனயார் சோரச், சுழலழுவன் வைகின்று சோ" (பு - வெ. பாடாண். ௪௦)
"சோவரணம் கட்டழித்துத் தொல்விலங்கை குடியிடுகொண்டு திருநாற் செற்றேய்"
(உர்ம. சுவேதவராக. ௮) என்பவற்றிற் சோவரணத்தைக் கட்டழித்தமை உறப்பட்
டிருத்தல் காண்க.

2 "உவப்பினின் னழுத மூறி யொழுக்குமால் சரிதங் கோசர், செவித்துந் தச்சு
நாகஞ் செறிவதோர் துணைந் குமால்," பாகவத. சென்னகாதிபர். க.

3 "கையு மலசடியுங் கண்ணுங் கனிவாயுஞ், செய்ய கரிய திருமாலே" விகிரம
சோழனுலா, கண்ணி, ௮௮.

4 "மழைதுளி மறுத்த கானின் வற்றனின் மரமு மத்தன், குழைதர வன்றின்
குன்றுங் குழைதர வழுத மூறுங், கழையிசை வடித்தான் செவ்வி காண்கிலாக் கண்கண்
மஞ்ஞைத், தொழுதியங் கலவ மேய தஞ்சலில் வறுங்க ணன்றே" பாகவத. சென்ன
காதிபர். உ.

5 "மைதவழ் வெற்பன் மனாவணி காணுமற், கையார் புதைபெறுவன் கண்கருங்,
கண்களோ" கவி. ௩௬.

6 வேந்தர் தூதுபோதற்குரியரென்பதற்கு நிச்செய்யுள் மேற்கோள்; தொல்.
அகத்தினு. கு. உக - த; தாற்கி. கு. எரு. உரை; டு - வி. கு. சசக.

7 "பொடித்தசெய் கதிர்போற் காத்தி பொழிமணிச் சூட்டராலி, அடித்தவ ருமம்
பாடா தாவழங் காத நாவே" பாகவத. சென்னகாதிபர். ச.

(பி - ம.) * 'போய்மடியத்' † 'கனிவாயும்' ‡ 'தொடர்ந்து'

என்றியாங்

கோத்த குரவையு ளேத்திய * தெய்வந

மாத்தலைப் பட்ட துயர்தீர்க்க வேத்தர்

மருள வைகல் வைகன் மாறட்டு

வெற்றி விளைப்பது மன்னோ கொற்றத்

† திடிப்படை வானவன் முடித்தலை யுடைத்த

தொடித்தோட் டென்னவன் கடிப்பிடு முரசே.

“கோத்த” — தெய்வம் நம் ஆத்தலைப் பட்டதுயரைத் தீர்ப்பதாக. முரசும் மாறட்டு முழங்குவதாக.

1 ‘காவியாய்த்தழுவினான் மாவியாய்க் கண்டான்’ என்கையால், குரவையாடியது கோவலனார் கொலையுண்ட அன்றையென்க.

இது துவைச்செய்யுள்.

கயலெழுதிய.....வந்துதோன்றுமன்

(இ - ள்) இமயநெற்றியில் தானெழுதிய கயலுக்கு அயலெழுதிய புலியையும் வில்லையுமுடைய செம்பியன் சேரனென்னுமன்னரும் நாவலந்தீவின் கண்மன்னரும் மற்றுமுள்ள குறுநிலமன்னரும் தன்னேவல்கேட்டொழுக நிலமுழுதுமாண்ட முத்தமாவியொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையயுடைய பான்மியனது கோயிற்கண்ணே பள்ளியெழுச்சிமுரசு இயம்பும்; ஆதலாலே, நமக்கு இன்று கோயிலில் நெய்யுட்க்கும் முறையாமெனநினைந்து ஐயையாகிய தன்மனையழைத்துக் கடைகயிறும் மத்தங்கொண்டு இடையர்குலத்திற்பிறந்த முதுமகளாகிய மாதரி தயிர்த்தாழியிருக்கின்றவிடத்தே வந்து தோன்றினுளென்க.

மன்னருமென்னும் உம்மை தொக்கது; இயம்பும், முற்று. கூஉய் - அழைத்து. அயலென்றது வடக்கும் மேற்கும்; அக்கயலைச்சேவிக்க அயலெழுதிய புலியும் வில்லுமென்க; ஒப்பாகவெழுதிறிலொரன்பதாம். புலியும் வில்லும் மன்னரும் ஏவல்கேட்ப இப்பாருக்குத் தான் அரசனாயாண்ட பாண்டியனென்க.

அங்கனந்தோன்றினவள் கூறுவாள் :—

குடப்பா லுறையா.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) நாம் பிரையிட்ட தாழிகளிற்பாலும் தோயாதொழிந்தன; அதுவுமன்றி நமது நிரையுள் திரண்ட முரிப்பையுடைய விடையின்கண்களும் நீருகாநின்றன; இவை இங்ஙனமாதலான் நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுண்டென்றுனென்க.

1 சிலப்பதிகாரம், கக: கக - எ.

(பி - ம்.) * ‘தெய்வமாத்தலை’ † ‘திடித்தலைவானவன்’

குடம் - தயிர்த்தாழி. உறைதல் - தோய்தல். குவிதல் - திரளுதல். இமில்-
முரிப்பு. மடம் - ஈண்டு அழகு; "மடவரன் மடமான்" போல.

உறிநறு வெண்ணெய்...:.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாஹுறையாமையின் முதலாவெண்ணெய் உருக
வைத்தனவும் உருகுநின்றவில்தலை; அதுவுமன்றி ஆட்டிமறிகளும் துள்ளிவிளை
யாடா; குழைந்துகிடக்கும்; ஆதலான் நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுண்
டென்றொன்க.

* ருருதல் - நெகிழ்தல். உருகும் - குழைந்துகிடக்கும்

நான்முலையாயம்.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) நாலுமுலையையுடைய பசுத்திரள் மெயநடுங்கிநின்ற அரற்றும்;
அதுவுமன்றிப் பசுக்களின் கழுத்திற பெரியமணிகளும் வீழாநின்றன; ஆதலான்
நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுண்டென்றொன்க.

ஆயம் - பசுத்திரள் நடுங்குபு - நடுங்கி. மான்மணி - பெரியமணி.

கருப்பம்.—(இ - ள்.) இவைகேட்டிறகுக் கருப்பம்.

குடத்துப்பால்.....நீங்குகவெனவே

(இ - ள்.) உறையாமையானும் சோர்தலானும் உருகாமையானும் ஆடாமையா
னும் வீழ்தலானும் வருவதொருதுன்பமுண்டெனறுசொல்லி மகன்முதத்தை
நோக்கி அஞ்சாதொழி; முன்னர் ஆயர்பாடியில் எருமன்றதது மாயவன் தமைய
னோடாடிய பாலசரிநாடகங்கள் பலவுள; அவற்றுள் வேல்போலும் நெடிய
கண்ணையுடைய பிஞ்சுஞையோடாடிய குரவைநாடகத்தை மண்ணின் மாதர்க்கெல்
லாம் அணிகலமாகிய இக்கண்ணடியும் கண்டிசிறக யாம் ஆடக்கடவேம்; இக்
கறவையும் கன்றும் பணிகீங்குகவென்றென்றொன்க.

உறையாமையும் சோர்தலும் உருகாமையும் ஆடாமையும் வீழ்தலுமென்
றெண்ணிய உம்மைகளில் உறையாலமயானுமென முன்றனுருபுவிரிக்க; ¹ "உம்
மை யெண்ணி னுருபுதொகல் வரையார்" என்றாராகலின். தான், அசை.

குரவையாவது - எழுவரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கைகோத்தாடுங்கூத்தது;
* குரவை யென்பது... ..இயல்பிற் றென்ப",
"குரவை யென்பது.....ஆட லாகும்" என்றாராகலின்.

கொளுச்சொல்—(இ - ள்.) குரவைக்கூத்திற்குக் கருத்த.

க. காரி கதனஞ்சான்.....கோதையாள்

(இ - ள்.) இக்காரியெருத்தினது சேற்றத்தை ¹ அஞ்சானாய்க் குறித்துச்
சென்று தழுவினாள் விரும்பும்; இநத மலார்தகட்டிய மாலையையுடையா
ளென்க.

¹ தொல்காப்பியம், இடையியல், கு. சக.

² "கொல்லேற்றக் கோடஞ்சுவாளை மறமையும், புல்லாளே யாபுமகை" (கவி,
சங்க.) என்பது இங்கு ஒப்புதொக்கத்தக்கது.

சுட்டு—(இ - ள்.) இதுமுதற் சுட்டு.

உ. நெற்றிச்செகிலை.....மாதரடோள்

(இ - ள்.) இச்செகிற்சுட்டியேற்றை வல்தொலைத்தானுக்குரியன ; இம் மாதருடையதோள்களென்க.

நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த செகில் ; சிவந்தசுட்டியுமாம்.

ங. மல்லன் மழவிடை.....பூங்குழறான்

(இ - ள்.) இவ்வளவிய இளைய ஏற்றைத்தழவி ஏறிச்செவத்தினுன்கு உரியான் ; இம்முல்லைப்பூங்குழலாளென்க.

தான், அசை.

ச. துண்பொறி வெள்ளை.....மாதர்தன்றோள்

(இ - ள்.) இச் சிலமறையினேற்றை வல்தொலைத்தானுக்கே ஆம் ; இப் பெண்கொடியாகிய தன்மையையுடையாளுடைய தோள்களென்க.

ரு. பொற்பொறி வெள்ளை.....மென்முலைதான்

(இ - ள்.) இம் மறையெருத்தின்சீற்றத்தைக் கெடுத்தவனுக்கு மனைவியாகும் ; மென்முலையையுடைய நல்ல கொடிபோலுயிவளென்க.

தான், அசை.

க. வென்றி மழவிடை.....குழலாள்

(இ - ள்.) வென்றியையுடைய இளைய ஏற்றைத் தழவிச்செவத்தினுன்கு ருரியள் ; கொன்றைப் பழம்போலும் குழலையுடைய இவளென்க.

“கொன்றைப் பழக்குழற் கோதையர்” என்றார் வளையாதிபிஹம்.

எ. தூறி வெள்ளை.....மலராள்

(இ - ள்.) இப் பாஸ்வெள்ளையேற்றை வல்தொலைத்தானுக்கு மனைவியாகும் ; காயாம்பூப்போலும் நிறத்தினையுடைய இவளென்க.

எடுத்தாக்காட்டு—(இ - ள்.) இங்ஙனஞ்சுட்டிக் காட்டுதல்.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அப்படியே,

தொழுவிடை.....கோதையார்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய தொழுவிடத்துண்டாகிய ஏழுவகையேற்றைக் குறித்து வளர்த்தார் ; இக்கோதையையுடைய ஏழுகன்னியரென்க.

என்றுதன் மகளை.....பெயரிடுவாள்

(இ - ள்.) மாதரி இங்ஙனங்கூறியவள் தன்மகள் ஐயையேநோக்கி இம்மக னிரைப் பழையநரம்புகள் நிற்குமுறைமைகளிலேநிறுத்தி இவர்க்குப் படைத் தக்கோட்பெயரிடுவாள் ;—

குடமுத லிடமுறை.....வேண்டியபெயரே

பாலை நான்குவகைப்படும்: ஆயப்பாலை, சதுரப்பாலை, திரிகோணப்பாலை, வட்டப்பாலையென.

என்ன? “ஆயஞ் சதுரத் திரிகோணம் வட்டமென்ப, பாய நான்கும் பாலை யாகும்” என்றார்.

அவற்றுள், வட்டப்பாலை வருமாறு: “வட்ட மென்பது வகுக்கும் காலு, யோரேழ் தொடுத்த மண்டல மாகும்.”, “சாணளவு கொண்ட தொருவட்டந் தன்மீது, பேணிபிரு நாலு பெருந்திகைச்—கோணத், திருகயிறு மேலோட்டி யொன்பாலு மூன்றும், வருமுறையே மண்டலத்தை வை.” என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றேவெனின், வட்டப்பாலை மண்டலம் வருமிடத்துச் சாணுக்குச் சாணை ஒருவட்டத்திற் பெருந்திகைகளின்மேலே இரண்டிவரம்புகிறி மண்ட லஞ்செய்து பன்னிரண்டிகோணமாக வகுப்பது தலிற்று.

“எதிரு மிராசி வலமிட மாக, வெதிரா விடமீன மாக—முதிராத, வீராதி ராசிகளை யிட்டடைவே நோக்கவே, யேரார்ந்த மண்டலமென் றென்.” என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றேவெனின், இட்ட பன்னிரண்டிகோணத்திற் பன்னி ரண்டிராசிகளை நிறுத்தினால் இவற்றுள் நரம்புடனியல்வன எழென்பதுணர்த் ததுதலிற்று.

“எத்து மிடப மலவ னுடனியல், கோற்றனுக் கும்பமொடு மீனமலை— பார்த்துக், குரன்முதற் குர மிதுவாய்க் கிடந்த, நிரலேழுஞ் செம்பாலை நேர்.” இவ்வேழம் இடபம் கற்கடகம் சிங்கம் துலாம் தனு கும்பம் மீனமென இவற்று னிற்கும்.

“தலைநிலைக் குரலுந் தலைநிலைத் துத்தமு, நிலைபெறு கும்பத்து நோக்கைக் கிளையு, மீனத் துழையும் விடைநிலத் தினியு, மானக் கடகத்து மன்னிய விள ரியு, மரியிடைத் தாரமு மனைவுறக் கொளலே.”

இனி இந்நரம்புகளின் மாத்திரைகள்வருமாறு: “குரமுத்த நான்கு கிளை மூன் றிரண்டாக், குரையா ளுழையினி நான்கு—விரையா, விளரியெனின் மூன்றிரண்டு தாரமெனச் சொன்னார், களரிசேர் கண்ணுற் றவர்” எனக் கொள்க.

இவற்றுள், தாரத்து உழைபிறக்கும்; உழைபிற் குரல்பிறக்கும்; குரலுள் இளிபிறக்கும்; இளியுள் துத்தம்பிறக்கும்; துத்தத்துள் விளரிபிறக்கும்; விளரி யுட் கைக்கிளை பிறக்குமெனக்கொள்க. இவற்றுள் முதலிற்றேன்றியநரம்பு தாரம்; இவை விரிப்பிற் பெருகும்; வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி வட்டப்பாலையிலே நாலுபண்ணும் பிறக்கும்; “தாரத் துழைதோன் றப் பாலையாழ் தண்குர, லோருமுழை தோன்றக் குறிஞ்சியாழ்—நேரே, யினி குரலிற் றேன்ற மருதயாழ் துத்த, மினியிற் பிறக்கறையத் லியாழ்.” இவற்றுள், பாலையாழ்ளே ஏழுபாலையிசை பிறக்கும். “குரலினியிற் பாகத்தை வாங்கியோ ரொன்று, வரையாது தாரத் துழைக்கும்—விரைவின்றி, யெத்தும் விளரி கிளைக்கீக்க வேந்திழையாய், துத்தம் குரலாகுஞ் சொல்.”

இந்நரம்பிற்பாலை பிறக்குமிடத்துக் குறும் துத்தமும் இனியும் நான்கு மாத்திரைபெறும்; கைக்கிளையும் விளரியும் மூன்றுமாத்திரைபெறும்; உழையும் தாரமும் இரண்டு மாத்திரைபெறும்; இவற்றுட் குரல்குரலாய் ஒத்த நின்றது செம்பாலை; இதனிலே குரலிற்பாகத்தையும் இனியிற்பாகத்தையும் வாங்கிக் கைக்கிளை உழை விளரி தாரத்திற்கு ஒரோவொன்றைக் கொண்டுசேர்க்கத் துத்தம் குரலாய்ப் படுமலைப்பாலையாம்; இவ்வாறேதிரிக்க இவ்வேழுபெரும் பாலைகளும் பிறக்கும். பிறக்குங்கால் திரிந்தகுரல் முதலாக ஏழும் பிறக்கும்.

அவை பிறக்குமாறு:—குரல்குரலாயது செம்பாலை; துத்தம் குரலாயது படுமலைப்பாலை; கைக்கிளை குரலாயது செவ்வழிப்பாலை; உழை குரலாயது அரும் பாலை; இனி குரலாயது கோடிப்பாலை; விளரி குரலாயது விளரிப்பாலை; தாரம் குரலாயது மேற்செம்பாலையென வலமுறையே ஏழுபாலைபுங்கண்டுகொள்க. இதனை வலமுறையென்றும்; மேற்கேழுமகாக இருந்து திரிதலான். கிழக்கே நோக்கியிருக்கின் இடமுறையாமெனக்கொள்க.

(இ - ள்.) குடதிகையிற் குரல்நரம்புமுதலாகக் குரல் துத்தம் கைக்கிளை உழை இனி விளரி தாரமென இவர்க்கு நீரலையிட்டபெயரே மாதரிவிரும்பும் பெயரென்க.

படைத்துக்கோட் பெயரிடுவான் - இனி ஆளுதற்கு இட்ட இடிகுறிப் பெயர் கூறுவான்.

மாயவனென்றார்.....முறை

(இ - ள்.).....

மாயவன் சீருளார்.....விளரிதான்

(இ - ள்.) மாயவனென்று பெயர்கூறப்பட்ட குரனரம்பைச்சேரப் பின்னையென்னும் துத்தமும் தாரமுநின்றன; வெள்ளையாவனென்று பெயர்கூறப்பட்ட இனியென்னுநரம்பைச்சேர உழையும் விளரியும் நின்றன; கைக்கிளையென்னு நரம்பு பின்னைக்கு இடப்பக்கத்தே நின்றது; † முந்தையென்னும் தாரநரம்பிற்கு வலப்பக்கத்தே விளரிநின்றதென்க.

முந்தை - முத்தை; விகாரம். “முத்தை முதலிய விகடி பிழைத்தர” என்றார் பிறரும்.

அவருள், வண்டுமாய்.....ஆயர்மகள்

(இ - ள்.) வளவிய துழாய்மாலையை மாயவன்றோளிட்டி இசைநாடக நூலோரால் இகைப்படாத குரவைக்கூத்திற்கு உட்பட்டாடுவான் உலகனந்த மாயவன் தன்னுடைய திருமாற்பை இடங்கொண்ட அழகையுடைய திருமகளை நோக்காமெக்குக் காரணமாகிய சிறப்பையுடைய வளைபொருந்திய கையாளாகிய பின்னை தானையாமென்று மாதரி வியந்தாளென்க.

(பி - டி) * ‘வாக்முறைபெய்தார்’, ‘வலமுறைபெய்தார்’, † ‘முந்தையாகிய அசைபெய்துத் தாரநாய்ப்’,

“நீணிரைநம்பின்னை” என்றார் பிறரும்; நப்பின்னையென்பாருமுள்.
ஐயென்றான் - வியந்தான்; “ஐவியப் பாகும்” என்றாகலின். ஆயர்
மகள் - மாதரி.

கூத்துள்படுதல்—(இ - ள்.) ஆடத்தொடங்குதல்.

அவர்தாம்—(இ - ள்.) அம்மகளிர்தாம்.

செந்நிலை மண்டிலத்தால்.....பாணியென்றான்

(இ - ள்.) சமநிலையிலேன்று நண்டுக்கரத்தைக்கோத்து மண்டலமிருந்து
அப்பொழுதே ஆடுதற்குத் தாளவறுப்பை ஆராய்ந்துள்ளவரில் முதலெண்ணப்
பட்ட குற்றானத்தனின்ற மாயவனாகிய அவள் தனதுகிளையாகிய துத்தரம்
பாகிய பின்னையேநோக்கிப் புரந்தகன்ற கொல்லையில் வஞ்சத்தால்வந்துநின்ற
குருந்தையொசித்த அவனை முல்லையாகிய இனிய பண்ணுலே பாடியாடக்கடவே
மென்றுளென்க.

செந்நிலை - சமநிலை. ஆன், ஒழு. கற்கடக்கை - நண்டுக்கை; ஆவது
நடுவிரலும் அணிவிரலும் முன்னேமடக்கி மற்றையிரண்டுவிரலுங்கோத்தல்.
அந்நிலையே - அப்பொழுதே.

என—(இ - ள்.) என்றிட்டு,

குரன்மந்தமாக.....பாட்டெடுப்பாள்

மந்தோச்ச சமம் கூறுவார்:—

(இ - ள்.) பாட்டெடுக்கின்றவள். குரலென்னுநரம்பு மந்தசுரமாக இனி
யென்னு நரம்பு சமசுரமாக வந்தமுறையே துத்தமென்னுநரம்பு வலிசுரமாக
வினரியையும் வலிமையில்லாத மந்தசுரமாகப் பிடிக்கின்றவள் தன்னட்புரம்
பாகிய துத்தரம்பாயவட்குப் பற்றுப்பாடுகின்றாள்.

பாட்டு—(இ - ள்.) அங்கனம் அவன்பாடுகின்ற பாட்டு.

க. கன்று குணிலா.....கேனாமோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, நிரமேயக்கின்றழி விளவின் கனியையுதிர்க்கவேண்டி
அவ்விடத்தில் மேய்கின்றபசுவின் கன்றைக் குறுந்தடியாகக்கொண்டு உதிர்த்த
மாயவன் நம்வழிபாட்டால் இங்குள்ள பசுநிரையிடத்துவருவன்; அங்கனம்
வந்தால் அவனுதம் கொன்றையங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றுளென்க.

உ. பாம்பு கயிறு.....கேளாமோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, கடைகை கடைகின்றகாலத்து மேருவரைமத்தத்திற்
சுற்றுக்கயிறு வாசுதியென்னும்பாம்பாகச்சுற்றிக் கடைந்த மாயவன் நம்வழி
பாட்டால் ஈங்கு நம்மானிடத்துவருவன்; அங்கனம்வந்தால் அவனுதம்
இனிய ஆம்பலங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றுளென்க.

¹ சீவகசித்தாமணி, ச.அ.உ.

² தொல்காப்பியம், உரிச்சொல்லியல், கு. அ.உ.

உ. கொல்லையஞ்சாரல்.....கௌமோ தோழி

(இ - ன்.) தோழி, நம்புனக்கொல்லையைச்சார்ந்தவிடத்து வஞ்சனையான் வந்து நின்ற குருந்தைமுறித்த மாயவன் நம்புவிபாட்டாற் பகலே இங்குள்ள நம் ஆனிரையுள்வருவன்; அவன் அங்கனம்வநதால் அவனானும் இனிய முல்லை யங்குமுலோசையைக் கேட்போமென்றானென்க.

கொன்றை ஆம்பல் முல்லை யென்பன சிலகருவி; இனி அவற்றைப் பண்ணுந் கூறுபவெனின், அங்கனங்கூறுவாரும் ஆம்பலும் முல்லைபுமே பண்ணுதற்குப் பொருந்தக்கூறினல்லது கொன்றையென ஒருபண்ணில்லையாதலானும் கலியுன் முல்லைத்தீணையின் கண் ஆரும்பாட்டினான், ¹ “கழுவொடு சுடுபடை சுருக்கிய தோற்க, ணியிழிசை மண்டை புறியொடு னுக்கி, யொழுதிய கொன்றைத் தீங்குமுன் முரற்சியர், வழைச்சொற் கோவலர் தத்த மினநிரை, பொழுதொடு தோன்றிப் கார்நனை வியன்புலத்தா” எனக் கருவிகூறினமையானும், “அன்றைப் பகற்கழிற் தாளின் நிராப்பகற், கன்றின் குரலும் கறவை மணி கறங்கக், கொன்றைப் பழக்குமுற் கோவல ராம்பலு, மொன்றல் சுரும்பு நரம் பென வார்ப்பவும்” என வலையாபதியுள்ளும் கருவிகூறிப் பண்கூறுதலானும் இவை ஒருபொருண்மேல் முன்றல்கீகவந்த ஒத்தாழிரையாதலானும் இரண்டு பண்ணும் ஒன்று கருவியுமாகக்கூறின, செய்யுட்கும் பொருட்கும் வழைச்சேறலானும் அங்கனங்கூறுதல் அமையாதென்க.

இதனுட் குழலென்றது வங்கியத்துப் பொதுட்பெயர் இஃது ஐந்தகூறுபடும்:—

அவை ² “ஒங்கிய மூங்கில் ... .. பார்த்து” என்பன.

நீளம் இருபதுவிரல்; சுறறளவு நாலரைவிரல்; இது துணியிமிடத்த நெல்லரிசியில் ஒருபாதிமரநிறுத்திக் கடைந்து வெண்கலத்தாலே அணைசு பண்ணி இடமுகத்தை அடைத்து வஸமுகம்வெனியாகவிடப்படும்;

என்ன? “சொல்லு மிதற்களவு.....வங்கிய மென்” என்றாகலின்

இனி வங்கியத்தின் துளையளவு: நீளம் இருபதுவிரல்; இதிலே தாம்பு முகத்தின் இரண்டுவிரல் நீக்கி முதல்வாயவிட்டு அம்முதல்வாய்க்கு ஏழங்குலம் விட்டு வளைவாயினும் இரண்டுவிரல்நீக்கி நடுவினின்ற ஒன்பதுவிரலினும் எட்டுத்துளையிடுக இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையெனறுகழித்தநீக்கி நின்ற ஏழினும் ஏழுவிரல் வைத்து ஊதப்படும்; துளைகளின்பார்ப்பு ஒருவிரலகலன் கொள்ளுக;

என்ன? “இருவிரல்கண்ணீக்கி . ....வங்கியத்தின் கூறு” என்றாகலின்.

இனி வங்கியமுதுமிடத்த வளைவாய்சேர்ந்த துளையை முத்திரையென்று நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழுவிரல்பற்றிவாசிக்க.

ஏழுவிரலாவன: இடக்கையிற்பெருவிரலும் சிறுவிரலுநீக்கி மற்றை மூன்றுவிரலும் வலக்கையிற்பெருவிரலொழிந்த நான்குவிரலும் ஆகவேழும்;

¹ கீவத்தொகை, 60க.

² சீவகசிந்தாமணி, களவி - 2. மேற்.

என்ன? “வீனவாயருகொன்று..... வைத்து” என்றாகலின்.

இவ்வேழு துளிகளிலும் இசைபிறக்குமாறு: சரி க ம ப த ரி என்னும் ஏழெழுத்தினும் பிறக்கும்;

என்ன? “சரி க ம ப த ரி ..... சத்தத் துளை” என்றாகலின்.

எழிசையாவன: சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், ரிடாதமெனவிலை. இவைபிறந்து இவற்றுள்ளே பண்கள்பிறக்கும். இவற்றுட் கூறியவெல்லாமுணர்ந்து கருவியாதல் கொள்க. அவ்வாறு கொள்ளுங்கால், கருவியென்பதனை இடுகுறியாகக்கோடுமோ காரணக்குறியாகக்கோடுமோவென்றிற் காரணக்குறியாகக்கோடும்; என்னகாரணமென்றிற் கஞ்சத்தாறு குமுதவடிவாக அணைசுபண்ணிச் செறித்தலின் ஆம்பற்குமுலாயிற்றெனவும் கொன்றைப்பழத்தைத் துருவித் துளைத்து ஊதலிற்கொன்றைக்குமுலாயிற்றெனவும் முல்லைக்கொடியால் முப்புரியாகத் தெற்றியவீனையை வீனவாய்க்கட்செறித்தாதலின் முல்லைக்குமுலாயிற்றெனவும் கொள்க.

தொழுனைத் துறைவனெடு..... பாடுகேம்யாம்

(இ - ள்.).....

க. இறுமென் சாயல்..... முகமென்கோயாம்

(இ - ள்.) கட்புலனாகநோக்குவார் மென்மையாகலின் இப்பொழுது இறுமெனத்தரும் இடைநடங்கும்படி அசைபவளது துகிலை ஒளித்தானுடைய வடிவின்முகையே புகழக்கடவேமோ; அன்றி, அங்ஙனம் துகிலையொளித்தவன் அவன்துகிலின்முகைண்டு சேரர்கின்றவதனைக்கண்டு சேரர்கின்ற நறிய மெல்லிய சாயலையுடையானது காமக்குறிப்பையுடைய முகத்தின்முகையே புகழக்கடவேமோ;

உ. வஞ்சஞ் செய்தான்.....வடிவென்கோயாம்

(இ - ள்.) தொழுனையாற்றினான் வஞ்சஞ்செய்தானுடைய நெஞ்சத்தைக் கவர்தாளுடைய அழகையே புகழக்கடவேமோ; அன்றி அங்ஙனம் தன்னெஞ்சத்தைக் கவர்தாளுடைய அழகையும் வீனையையுமொளித்துக்கொண்டானுடைய வடிவையே புகழக்கடவேமோ;

ங. தையல் கலையும்.....வடிவென்கோயாம்

(இ - ள்.) கலையையெயன்றி வீனையையுமிழ்ந்தானால் தன்கையிலேமறைந்தாளாகிய தையலுடைய முகத்தின்முகையே புகழக்கடவேமோ; அன்றி அங்ஙனம் கையிலே மறைந்தாளுடைய முகத்தின் மன்மையைக்கண்டு இரங்கி மயக்கத்தையுமிழ்ந்தானுடைய வடிவையே புகழக்கடவேமோவென்றாரென்க.

இவை துளையெழி கூற்று.

ஒன்றன்பகுதி—(இ - ள்.) ஒற்றைத்தாளத்தின் கூறு.

கதிர் திகிரி..... நரம்புளர்வார்

(இ - ள்.) பசுத்திரைத் தன்கையாழியான்மறைத்த கடல்போலும் வன்னத்தையுடைய கண்ணன் இடப்பக்கத்துள்ளான்; மதியையொத்த திருமேனியையுடைய அவன் தமையன் வலப்பக்கத்துள்ளான்; கட்டவிழ்ந்த மலர்பொருந்திய கூந்தலையுடைய பிஞ்ஞை அவளுடைய தாளவொற்றறுப்பைப் புறஞ்சாக்கின்றவர் முதியவேதத்தின்¹ சிக்கையென்னுமங்கத்தை ஆராயும் முதனரம்பை உருவிவாசிக்கும் நாரதனான்க.

சிக்கையென்பது, இகை.

மயிலெருத்து..... நரம்புளர்வார்

(இ - ள்.) மயிலினது புறக்கழுத்தையொத்த திருமேனியையுடைய மாயவன் வலப்பக்கத்துள்ளான்; பயின்ற வெள்ளிய மலர்போலும் மேனியையுடைய அவன் தமையன் இடப்பக்கத்துள்ளான்; சிறுபுறமாகிய எருத்தங்கோட்டிய பின்னை அவளுடைய தாளவறுதியைப் புறங்காக்கின்றவர் குயிலுவருட் செறிப்புள்ளார்ந்திருக்கும் தாளவறுதியையுடைய நரம்பை உருவிவாசிக்கும் நாரதனான்க.

கொளையென்பது ஒற்றறுப்பு; அது முன்னர்க்குறினும்.

மாயவன் நன்..... குரவையோ தகவுடைத்தே

(இ - ள்.) மாயவன் தன்தமையனோடும் எழுதிய வளையைக் கையின் கணுடைய பிஞ்ஞையோடும் கோவலருடைய சிறுமியர்களுடைய மணமால்கள் புறத்தேவீழ்ந்தகையக் கோத்த கைகளிலணிந்த வள்களொலிக்கின்ற தாளத்துக்கு ஒக்க மிதித்திட்டு அசோகைப்பிராட்டியார் கொழுதேத்தத் துவராபதியில் எருமன்றத்தே அன்றமுடிய குரவைக்கூத்து மிகவும் பெருமையையுடைத்தாயிருந்ததென மாதிரியிந்தான்;

ஒடு இரண்டும் எண்ணெடு. சிறுமியர் - சிறுபெண்கள்; குடநாட்டு வழக்கு. ஒ, வியப்பு.

எல்லாநாம்—(இ - ள்.) நாமெல்லாம்; எல்லா-ஏழ், தோழியென்றுமாம்.

புள்ளார் கடவுளை..... பாணியொன்றுற்று

(இ - ள்.) கருடப்புள்ளியூர்கின்ற கடவுளை மிகவும்போற்றுவோம்; இக்குரவையுள் உள்வரியாகிய ஒருபாட்டினனென்க.

க. கோவா மலையாரம்..... என்பரால்

(இ - ள்.) கோக்கப்படாத தன் பொதியின்மலையிலாரமும் கோக்கப்பட்ட தன் கொற்றக்கடலிலாரமும் இந்திரன்முனிந்த இட்ட பூணகிய சூரமும் இம்முன்று வகையாரமும் தென்னர்கோன் மார்பிடத்தன; அந்நனம் தேவர் கோனாமீராகவுள்ளன பூண்டான் யாவனென்னின், வளவியி துவாரையிடத்தப் பசுத்திரையேய்த்துக் குருக்கையொசித்தானென்று சொல்லுவார்

கோவா, கோத்த இரண்டும் வெளிப்படை.

இதனை நாரதனைக்குடென்பர் வடநாலார்; நாரதனைக்குடென்றும் வழங்கும்.

உ. பெர்ன்னிமயக் கோட்டு.....பொருபடைபா னென்பரால்

(இ - ள்.) பொன்னுகிய இமயவரைக் கொடுமுடியிலே தன்புலியைப் போரித்து இப்பாலுள்ள மண்ணையெல்லாமாண்டவன் மதில்குழந்த புகாரில் வாழும் வளவனுகிய வேந்தன்; அவன் யாவனெனின், பொற்றிகிரியைத் தான் பொருதற்குப் படையாகவுடைய மாலென்றுசொல்லுவர்;

ஈ. முந்ரீரி னுள்புக்கு.....கடைந்தா னென்பரால்

(இ - ள்.) கடலினுள்புக்கு மூவாத கடம்பைவெட்டினவன் வளவிய வஞ்சியில் வாழும் வேந்தனுகியசேரன்; அவன் யாவனெனின், வரையென்றுசொல்லப்பட்ட தனது தோள்களையோச்சிக் கடைக்கடைந்த மாலென்றுசொல்லுவர்.

¹ முந்ரீர் - கடல்; ஆகுபெயர்; ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் மேனீரென இவையென்பார்க்கு அற்றன்று; ஆற்றுநீர் மேனீராகலானும் இவ்விரண்டிமில்வழி ஊற்றுநீரும் இன்றாமாதலானும் இவற்றை முந்ரீரென்றல் பொருந்தியதன்று; முதியநீரெனின், ² “நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றும்” என்பதனால் அதுவும் மேனீரின் அகையாமையின் ஆகாது; ஆனால் முந்ரீர்க்குப் பொருள் யாதோவெனின், முச்செய்கையையுடையநீர் முந்ரீரென்பது; முச்செய்கையாவன மண்ணைப்படைத்தலும் மண்ணையழித்தலும் மண்ணைக்காத்தலுமாம்.

மூவாக்கடம்பு - வஞ்சத்தால் நிற்கின்றதாகலின், மூப்பின்றி ஒருநாள் போலின்றகடம்பு. மூவா, மூத்தவென்னும் பெயரெச்சத்தெதிர்ப்பறை.

இவைவழன்றும் பூவைநிலை.

இவற்றுட் சேரனை முதற்கூறுது பாண்டியனை முதற்கூறியதென்னையெனின், இது மதுரைக்காண்டமாதலானும் இக்கூட்டியெடுத்தேயதவ்! விழைவுவெறுப்பற்ற சேரழனியாதலானும் ³ “முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்கு முரியது” எனச் சாத்திர கூறினமையானுமென்க.

இவை உளவீர்வாழ்த்து.

க. வடவரையை மத்தாக்கி.....மாயமோ மருட்கைத்தே

(இ - ள்.) கடல்வண்ணே! கமலவந்தியாய்! நீ முன்பு ஒருநாள் வடவரையை மத்தாகநாட்டி வாசுகியென்னும்பாம்பைக் கடைகயிருகப்பூட்டிப் பாற்கடலினடுவைக் கலக்குவித்தாய்; அங்ஙனம் கடைக்கலக்கியுநின்கைகள் அசோதைப்பிராட்டியாருடைய கடைகயிற்றாலேகட்டுண்டாக; இஃது ஒரு மாயமோ; மிகவும் மருட்கையையுடைத்தாயிராநின்றதென்றொருங்க.

¹ “முந்ரீர்விழுவின்” (முதநா. கூ.) என்பதன் விசேடவுரையையும், “முந்ரீர் தாப்பன்” (பெரும்பாண். ௪௪௧) என்பதனுரையையும், “முந்ரீர்ப்பிறத்த (சீவக. ௫.) என்பதன் விசேடவுரையையும் பார்க்க.

² திருக்குறள், ௧௭. ³ செல்வபதிகாரம், பதிகம், ௧௧.

கடல்வண்ணன், அண்மைவிளி; ¹ 'அண்மைச் சொல்லே யிழைக்கையாகும்' என்பதனால். இது மேலுங்கொள்க.

உ. அறுபொரு ளிவனென்றே.....மருட்கைத்தே

(இ - ள்.) மாஸ்யாய்! ஐயமற்றபொருள் இவனென்றேகொண்டு அமரர் திரண்டெல்லாம் உன்னைத் தொழுதேத்தாதிர்கவும், நீ மிக்க பசியொன்றுமின்றி யே உலகடங்கலுமுண்டாய்; அங்ஙன முண்டவாய் களவிடத்தே உறிவெண் ணெயைப் பெரும்பசியாலே உண்டவாய்; இஃது ஒருமாயமோ? எங்கட்கு மருட்கையையுடைத்தாயிராரின்மதென்றொரென்க.

அறுபொருள் - அற்றபொருள்; வினைத்தொகை; ஐயமற்றபொருளென் றுயிற்று. இனி அறுபொருள் - தீர்ந்தபொருளென்றுமாம்; "அற்றகாரியம்" என்றும்போல. இனி அறுபொருள் - அறுவகைச்சமயத்தாரும் துணிந்த பொருளென்றுமாம்.

ங. திரண்டமரர்.....மருட்கைத்தே

(இ - ள்.) திருமாலே! அட்டாய்! அமரர் திரண்டு எத்தாநிற்கும் நினது செக்கமலம்போலும் இரண்டடியாலே மூன்றுலகமும் இருணைக்கநடந்தாய்; அங்ஙனம் இருணைக்கநடந்தவடி பஞ்சபாண்டவர்க்குப் பின்பு னாதாகநடந்தவடி; இஃது ஒருமாயமோ; எங்கட்கு மருட்கையையுடைத்தாயிராரின்மதென்றொரென்க.

அமரர்திரண்டெனமாறுக. மடங்கல் - நரசிங்கம். மாறு - பகை.

இவை முன்றும் முன்னிலப்பாவல்.

க. முடிவகு மீரடியான்.....செவியே

(இ - ள்.) இரண்டடிக்குக்குறைபடும்படி மூவுலகையும் முடியத்தாவிய சேவடி சிவக்கும்படி தம்பியோடுங்கூட வனத்தின் கட்போந்து சோவென்னும் அரண்மும் அவ்வரணத்துள்ளாரும் போரின்கண்டதொலீந்துமடியவும் அதுவேயு மன்றிப் பழைய இலங்கையையும் காவலழித்த சேவகனுடைய புகழைக்கேளாத செவியும் சில செவியே; அத்திருமாலுடைய புகழைக்கேளாத செவியும் சில செவியேதாமென்றொரென்க.

உம்மை, எச்சவும்மை. செவியென்ன செவியென்றார்; மண்ணினும் மரத் தினும் கல்லினும் செவியுண்டாகலின். போந்து மடியக்கட்டிழித்த சேவக னென்க. ஏகாரம், ஈண்டுப் பிரிநிலை. செவியுஞ்செவியேயென்ற பாடமாயின், செவியுமென்னுமும்மை இழிவுசிறப்பி.

உ. பெரியவனை மாயவனை.....கண்ணே

(இ - ள்.) எல்லாத் தேவரினும் பெரியவனை மாயங்கலைவல்லவனைப் பெரிய உலகனைத்தையும் விரிக்கின்ற கமலவுந்தியையுடைய விண்ணவனைக் கண்முதல்

¹ தொல்காப்பியம், விளிமரடி, கு. 40.

கவிவாயிருகவுள்ளனவெல்லாம் செய்ய கரியவனைக் காணப்பெறுதகண்கள் என்னகண்களோ; அங்ஙனம் காணுங்கால் இமையாதுகாண்டலின்றி இடையே இமைத்துக்காண்பார்கண்கள் என்னகண்களோவென்றாரென்க.

விரிகமலம், வினைத்தொகை. செய்ய கரியவனென்பது வினோதமென்று மலங்காரம். என்னகண்களென்றதற்கு முன்னர்க்குரியவாறேகூறுக; பிலிக் கண்ணுமுண்டாகலின். இனி இமைத்துக்காண்பார் கண்ணென்றது மக்கள் கண்ணையெனினுமையம்.

ந. மடந்தாழு நெஞ்சத்து.....நாவென்னநாவே

(இ-ள்.) மடந்தங்கிய நெஞ்சத்தையுடைய கஞ்சனார்செய்த வஞ்சகங்களைக் கடந்தவனைத் திசைநான்கினுமுள்ள தேவர்கள்போற்ற ஆரணம்தொடர்ந்து முழங்கப் பஞ்சவர்க்காக நூற்றுவர்பால் நூதுநடந்தவனை ஏத்தாத நா என்ன நாவோ; நாராயணுவென்றுகூறுத நாவென்னநாவோதானென்றாரென்க.

மடமை - அறிவினமை. தாழ்தல் - தங்குதல். கஞ்சனார், செறலின்கட்பான்மயக்கம்.

என்னநாவோவென்றதுமது; சிறகைநாக் கலப்பைநா இவையுமுன் டாகலின்.

இவை மூன்றும் பட்டிக்கைப்பாவல்.

என்றியாங்கோத்த.....கடிப்பிகுமுரசே.

(இ-ள்.) என்கொண்டு நாம்தொடுத்த குரவைக்கூத்தினுள் நாம் ஏத தியதெய்வம் நம் ஆவிடத்துக் தலைப்பட்டபிணிகளைத் தீர்ப்பதாக; கொற்றத் தையுடைய இடியையப்படையாகவுடைய இந்திரனுடைய முடியிடத்தையுடைத்த தொடிபொருந்திய தோளையுடைய தென்னனுடைய கடிப்பானெறியுமுரசம் வேந்தர்மருள எந்நாளும் மாற்றாரெவென்று முழங்குவதாகவெனச்சொல்லி வாழ்த்திக் குரவை நாடகத்தை ஆடிமுடிக்காரென்க.

இது கூத்தாற்றெய்யம்.

க௭.—ஆய்ச்சியர்குரவை முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது துன்பமாவது.

ஆங்கு,
ஆயர் முதுமக் * ளாடிய சாயலாள்
பூவும் புகையும் † புனைசாந்துங் கண்ணியு
நீடுநீர் வையை நெடுமா ‡ டியேத்தத்
டு. தூவித் துறைபடியப் போயினான் மேவிக்
குரவை முடிவிலோ ஞராவங் கேட்டு
விரைவொடு வந்தா னுள்ள

அவடான்,
சொல்லாடாள் சொல்லாடா நின்றாள் நங்கைக்குச்
கடு. சொல்லாடுஞ் சொல்லாடுந் தான்
§ எல்லாவோ,
¹காதலர் காண்கிலேன் கலங்கினோய் கைம்மிரு
முதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சன்றே

க. ஆங்கு - அங்கிடத்த.

உ. ஆயர் முதுமகள் - மாதரி. ஆடிய - அசைந்த. சாயலாள் - ஐயை.

ச. நீடுநீர்வையைக்கண்ணே. நெடுமால் - ஸ்ரீ இருந்தவளமுடையாள்.

ந - டு. பூமுதலாயினவற்றைத் தூவி. துறைபடிய - தீர்த்தமாட; துறை
படிதல் - பலியிடுதல். ....

எ. வந்தாளென்றது ஐயையை; வேறொருத்தியென்றுங்குறுவர்.

க. சொல்லாடாமல்நின்றாள், அந்தக்கண்ணகிக்கு.

கடு. சொல்லாடும் - சொல்லுதலைச்செய்யும். தான் - அந்நிலைதான்.

க - கடு. அன்றிச் சொல்லாடாளாய்நின்ற அந்த நங்கைக்குக் கண்ணகி
தான் சொல்லாடுமென்றுமாம்.

கக. எல்லா - தோழி.....

¹ "காதலர்ப் பிரித்த மாதர் தோதக, பூதுங்கு குருதி துயிர்த்தன ரொடுங்கி"
"காதலர்கேற்ற தோயொ ணைக்கண், மாதங்கு குருதி துயிர்த்தன ருயிர்த்த"
(சிலப், ச: ௮௮ - க; ௨௨: ௧௮௧ - ௨); "காதலர்.....பொத்தி, பூதுங்கு குருதி
துயிர்த்தகத் தடங்காது", "செங்கண் சிவந்து தெஞ்சுபுகை புயிர்த்த", "வஞ்சினஞ்
சாத்தி தெஞ்சுபுகை புயிர்த்த" மணி. ௨: ௪௨ - க; ௮: ௮௮; ௧௮: ௧௮.

‡ (பி - டு) * 'சூட்டிய' † 'புலர்' ‡ 'அடியேத்தித்' § 'எல்லா, காதலர்க்
கண்ணே' என்பகுதோய்கையுடையது.

பூதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சாநி
கடு. னேதிலார் சொன்ன தெவன் * வாழி யோதோழி
நன்பகற் போதே † நடுக்குநோய் கைம்மிரு
மன்பனைக் காணு தலவுமென் னெஞ்சுன்றே
யன்பனைக் காணு தலவுமென் னெஞ்சாயின்
மன்பதை சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழி

உ௦. தஞ்சமோ தோழி தலைவன் வரக்கூணென்
வஞ்சமோ வுண்டு மயங்குமென் னெஞ்சுன்றே
வஞ்சமோ வுண்டு மயங்குமென் னெஞ்சாயி
† நெஞ்சலார் சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழி

* சொன்னது :—

உ௧. அரைசுறை கோயி லணியார் ஞெகிழம்
கரையாமல் வாங்கிய கள்வனு மென்றே
கரையாமல் வாங்கிய கள்வனு மென்றே
குரைகழன் மாக்கள் கொலைகுறித் தனரே
‡ எனக்கேட்டு,

௩௦. பொங்கி யெழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகதிர்த்
திங்கண் முகிலோடுஞ் சேணிலங் கொண்டெனச்
செங்கண் சிவப்ப வழுதாடன் || கேள்வனை
யெங்குணு வென்னு வினைந்தேங்கி மாழ்குவாள்

கடு. ஏதிலார்சொன்னது யாதென்று ஐயுற்றான் ; ஏதிலாரென்றது மறை
யச்சொன்னவர்களை; ஏதிலார்-நகரினுள்ளாருமாம்; தோழியென்றது, ஐயையை.

உ௧. (11) தஞ்சமோகாணென் — வேறுதுணைகாண்கின்றிலேன்.

உ௨. வஞ்சமோவுண்டு - கிருத்திரிமமான தொன்றுண்டு. நெஞ்சமயங்கும்,
முற்று.

உ௩. ஆயின் - ஆதலால்.

உ௪. எஞ்சலார் - அயலார். ஏவென்றோள், வருபாட்டைப்பற்றி.

உ௫. சொன்னது - அவர்கள் சொன்னபடி.

உ௬. ஞெகிழம் - சிலம்பு. உ௭. கரையாமல் - ஓசைப்படாமல்.

உ௮. கொலைகுறித்தனரென்றோள், ஐயை.

௩௧. திங்கள் முகிலோடு நிலங்கொண்டாற்போல

௩௨. (11) எங்குணு - எங்குற்றாய். மாழ்குதல் - மயங்குதல்.

1 உ௫-௩௧: ஓவை தனிச்சொற்பெற்றத் தனிப்பெயர்த கொச்சகவொருடோ
கிற்று மேற்கொள்; தொல், செய், கு. ௧௫௧-௩.

(பி-ம.) * 'வாழிதோழி' † 'தழிங்குதோய் கைவினைப்பனை' ‡ 'எஞ்சிலார்
சொன்னதெவன்வாழிதோழி' § 'எனப்பொங்கி' || 'கோவனை'

- இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி யகமுழுகத்
 ௩௫. துன்புறு வன்னோற்றுத் துயருறு மகளிரைப்போன்
 மன்பதை யலாந்துற்ற மன்னவன் நவறிழைப்ப
 வன்பனை யிழந்தேன்யா னவலங்கொண் டழிவலோ
 நறைமலி வியன்மாபி னண்பனை யிழந்தேங்கித்
 துறை * பல திறமுழுகித் துயருறு மகளிரைப்போன்
 ௪௦. மறனெடு திரியுங்கோன் மன்னவன் நவறிழைப்ப
 வறனெனு மடவோயா னவலங்கொண் டழிவலோ
 தம்முறு பெருங்கணவன் † நழலெரி யகமுழுகக்
 கைம்மைகூர் துறைமுழுகுங் கவலைய மகளிரைப்போற்
 செம்மையி னிகந்தகோற் றென்னவன் நவறிழைப்ப
 ௪௫. விம்மையு மிசையொரீஇ யினைந்தேங்கி யழிவலோ
 காணிகா,
 † வாய்வதின் வந்த குரவையின் வந்தீண்டு
 ‡ மாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டவரி
 னைய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டைக்க
 ௫௦. பாய்திரை வேலிப் படுபொரு ணீயறிதி
 காய்கதிர்ச் செல்வனே கள்வனோ வென்கணவன்
 கள்வனோ வல்லன் கருங்கயற்கண் மாதரா
 யொள்ளெரி யுண்ணுமீவ் ஹரென்ற தொருகுரல்.

௩௪. இடரெரி - இடர்செய்யெரி.

௪௧. அறனென்றது, தருமதேவதையை.

௪௩. கைம்மையொழுக்கத்தினையுடைய நோன்பு.

௪௫. இம்மையுமென்றது, பரலோகத்தையுங்கருதி.

௪௬. (பா) காணிகா காணிகா: இகவென்பது ஈறுதிரிந்தது; இரண்டும்
 விரைவின் கணவந்தன்.

௪௭. வாய்வதின்வந்தகுரவை - புத்திபூருவமாக எடுத்தகுரவை.

௪௮. (பா) கேட்டைக்க கேட்டைக்க - கேட்க கேட்க; இரட்டித்தார், எஸ்
 னாரும் கேட்டற்கு

௫௦. ஊருண்ணுமென்றது, முற்றம். ஒருகுரல் - அசிரி.

* ௪௭ - ௫௦. ஐந்தடியின்மேல் ஈரடிமிக்கு வந்த ஒருபோகிற்கு இதனைமேற்
 மேற் றட்டினர்; தொல். செய். கு. ௧௪௬. ந.

(பி.ய்.) * 'பலதொழும்' † 'நழலெரியிட' ‡ 'ஆயர்மட'

ஆங்கு—(இ - ள்.) அவ்விடத்து,

ஆயர் முதுமகள்.....வந்தாளுள்ளன்

(இ - ள்.) மாதரி, இங்ஙனம் அவராடிய ருரவைமுடிந்தவளவிலே¹ ஒழுக்க ருத நீரையுடைய வையையாற்றின்கரையிடத்து நெடுமாலைமையைப் பூமுதலிய வற்றைத்தாவி எத்துதற்கு நீராடப்போயினானாக; சாயலான் வேறொருத்தி உண்ணகரத்துப் பிறந்ததொரு வார்த்தைகேட்டுச் சென்றிருந்து கூறுதற்கு விரைவொடுவந்தாளுள்ளனென்க.

ஆடிய சாயலாளனைச் சேர்த்து அசைந்த சாயலாளன்பாருமுளர். புனை சாந்து - மெய்ச்சாந்து. நெடுமால் - அந்தரவானத்தெம்பெருமான். துறை படிதல் - நீராடுதல்; அக்காலவழக்கு. முதுமகள் போயினுளடைய சாயலான் அவன்கேட்டு வந்து அவ்விடத்து நின்றாளுள்ளன ஐயமேலேற்றவாரு முளர். போயினுள்கேட்டு வந்தாளுள்ளனப் பொருண்மைகூட்டலாக்கி மாதரி மேலேற்றவொன்று. இது புறஞ்சேரியாதலின், ஊராவ மென்றார்.

அவடான்—(இ - ள்.) அங்ஙனம் விரைவொடுவந்துநின்றவடான்,

சொல்லாடான்.....சொல்லாடுந்தான்

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கேட்டுவந்து கண்ணகிக்குத் தன்வாக்காற்சொல்லா ளாய்க் ருரவைமுடித்து நீராடிவந்து நின்ற ஆயர்மகளிர்க்கு மறையிற்கூறி அவரோடுதானும் விம்முற்றுநின்றவள் அவளழகும் இளமையும் தனிமையும் கண்டு ஆற்றாநாய் நெஞ்சழிந்து சொல்ல நாவெழாதுதான் நிற்குமென்க.

இனி வாக்காற்சொல்லாதவள் தன்மெய்ப்பாட்டாற் சொல்லுமென்று மாம். இனி அங்ஙனநின்றாளுகிய அந்நங்கைக்குக் கண்ணகி தான்சொல்லாடு மெனினுமமையும். அது மேற்கூறுகின்றார்:—

எல்லாவோ—(இ - ள்.) ஏன; ஓ, இரக்கக்குறிப்பு.

காதலற் காண்கிலேன்.....வாழியோதோழீ

(இ - ள்.) தோழீ, என்காதலனை வரக்காண்கின்றிலேன்; அங்ஙனங்காண மையின் நெஞ்சகலங்கி நோய் கைம்மிகாநின்றது; அதுவேயுமன்றி உலையி லாதாந்துருத்திமூக்கும் தோற்கும்படி மூச்சும் அழலெழுவயிராநின்றன; இவை இங்ஙனமாகாநிற்குமாயின் என்னோக்கி இவ்வாய்ச்சியர் குறிப்பாற்கூறுகின் றது யாதோவென்றறிகின்றிலேனென இரங்கிக்கூறினானென்க.

அன்றேயென்பது, அசை. ஏதிலாரென்றான்; சொன்னவனையும் கேட் கின்றாரையும். வாழி, இடைச்சொல். ஒவென்பது, இரக்கக்குறிப்பு. இவை மேலுங்கொள்க. நெஞ்சு கலங்கிக் கையிலும் உயிர்க்குமென்க. சொன்ன தெவனென்று அறிதியோவென்னும் வினாப்பொருண்மைதோன்ற உரைப்பினு மமையும்.

¹ "வையை பெய்ந்துற பொய்ப்பாக் குலக்கொடி." (சிவப. க: ௧௭); "வையை பன்ன வழக்குட வாயில்" மதுரை. ௧௮௬.

நன்பகற்போதே.....தோழி

(இ - ள்.) தோழி நன்பகற்பொழுதின்கண்ணே நடுக்கமுறுவிக்குநோய் ஒருகாற்கொருகாற் கைம்மிகாசின்றது; அதுவேயுமன்றி என்னால் அன்புசெய்யப்பட்டாணையும் வரக்காண்கின் நிலைனாகலால் என்னெஞ்சு வருந்தாசின்றது; இவை இங்ஙனமாகாசிற்குமாயின் குறிப்பால் இம்மகனிர்பலரும் கூறுகின்றது யாதோவென்றறிகின் நிலைனென்றொளன்க.

கோவலன் போனபோதே தன்னெஞ்சு கலங்குதலால் நன்பகற்போதே யென்றான்.

தஞ்சமோதோழி.....வாழியோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, இவ்வயலார்சொல்லுகின்றமறை எனிதன்று; அதற்கேற்ப என்நிலையையும் வரக்காண்கின் நிலைனாகலின், என்னை வஞ்சித்ததொன்றுண்டு; அதுவேயுமன்றி என்னெஞ்சுமயங்காசின்றது; இவை இங்ஙனமாகாசிற்குமாயின், குறிப்பால் இவார்சொல்லுகின்றது யாதோவென்றறிகின் நிலைனென்றொளன்க.

இனி, தோழி, எனக்கு இனி என்ன சஞ்சமுண்டென அழகையிறுநேன்றிய மருடகையென்னும் மெய்ப்பாட்டித்திணுமையும்; தஞ்சமாயல்லவென்பதுபோல நின்றது. தோழியென்றது - ஐயையை.

சொன்னது—(இ - ள்.) அவள்சொன்னபடி;

அரசுறைகோயில்.....கொலைகுறித்தனரே

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவளிரங்காசிற்கு ஊரரவங்கேட்டி விரைவொடுவந்த சொல்லாடாளாய்ச் சொல்லாடுகின்றவன் அரசன்விரும்பியுடையும் அந்தப் புரத்திலிருக்கும் அழகுநிறைந்தசிலம்பை வருந்தாமல் தன்கைத்தாக்கிக் கொண்ட கள்வனிடையேயாமென்று ஒலிக்கும் வீரக்கழலையுடைய வேற்காரர் இவனைக் கொலைசெய்தலைக்குறித்தனரென்றொளன்க.

கொன்றார்களெனின், இவளுயிர்க்கு இறுதியக்குமெனக்கருதிப் பரியாயத்திற்குறினோம். என்றேயென்ற ஏகாரமிரண்டினும் பிறந்த தேற்றத்தைப் பிரிநிலையால் எதிர்மறைத்துக்கூறினான். இதனை ஐயையகூறமென்பாருமுளர். அரசன் கோயிலென்னது 'உறைகோயில்' என்றமையான் அந்தப்புரமாயிற்று. கரைதல் - ஒசைப்படுதலுமாம்; அவகாசித்தலுமாம்.

எனக்கேட்டு—(இ - ள்.) என்று அவள்சொல்லக்கேட்டி,

பொங்கி யெழுந்தாள்... .. மாழ்குவாள்

(இ - ள்.) தனது ஆற்றாமையான் வசமழிந்து நிலத்தினின்றும்மெழுந்து மறித்தும் விழுந்துகிடக்கின்றவன் எங்ஙனம்வீழ்ந்துகிடந்தாளெனின், கதிரையுடைய திங்கள், பொழியக் கால்கொண்டவீழ்ந்த புயலோடு பெரியநிலத்தில் வீழ்தலைக்கொண்ட தெனவிழுந்தாள்; விழுந்தவன் தன்கணவன் முன்னர் வருகளைப்பொருந்துதலாற் செவ்வரிபாய்ந்தகண் கலங்கிச்சிவக்கும்படி கையால்

மோதிக் கொண்டழுதாள்; பின்பு தன்கொழுநனை நீ எவ்விடத்தாய்தானென்று வருந்திப் பொருமி மயங்கி யாவுந்தோன்றுவென்று அழுதாளென்க.

முகத்திற்கும் சூலந்தகுழலுக்கும் திங்களும் புயலுமுவமை. எழுந்தன னாய விழுந்தவள் மாழ்குவாளாய் அழுதாளெனக. ஆண்டுக் ¹ “கண்ணகிகுநற் கண்” என்றவர் ஈண்டுச் “செங்கண்” என்றார், காலையில் தலையனியாற்பிறந்த செவ்விதோன்ற ஆ, இரக்கக்குறிப்பு

இனி மாழ்குவாள் எழுந்தாள் கொண்டென விழுந்தாள்; விழுந்தவள் செங்கண்சிவப்புத் தனகேள்வனை எவ்விடத்தாயோடு ஆஅவென அழுதா னெனவுமாம்.

இன்புறு தங்கணவர்.....கொண்டழிவிலோ

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மருண்டழுகவள், தம்மோடின்புற்ற தங்கணவர் இடரைச்செய்யும் எரியின்கண்மூழ்க அவரோடு அதனைடைமுழுகாது துன்ப முறுந்தனமையவாகிய கைம்மைநோன்பைநோற்று இடர்ப்படும் ² உயவற் பெண்டுகரைப்போல மககட்பரபயினுள்ளோரெல்லாம் தனனைப்பழிதற்றுமபடி பாண்டியன் தவறறைச்செய்ய அன்பின்யிழந்தேனாகிய யான் இருந்தழுவான் ஒருத்தியோவென்று தெளிந்திரங்கினென்க.

துன்புறுவனவென்றா; ³ “வெள்ளைச் சாந்தொடு புளிப்பெய தட்ட, வேளை வெந்தை வல்சி யாகப், பாறபெய பள்ளிப் பாயின்று வதியும்” என்ப தனை இது 11111

நறைமலி .....கொண்டழிவிலோ

(இ - ள்.) நறைமிக்க அகன்ற மாபிணையுடைய தம்நண்பன் நெருப்பின மூழ்க அவனையிழந்த ஏங்கி நீர்த்துறைகள் பலவறமுள்ளும் தாம்சூனிரப்புக் காடித் தயரமுற்றிருந்தழும் உயவனமகளிரைப்போல, மறத்தொடுபொருந்தி அறத்திற்கிரியுஞ் செங்கோலையுடைய பாண்டியன் தவறறைச்செய்யப் பார்த்திருந்த அறக்கடவுளென்கின்ற அறிவற்றோய்! யான் அங்ஙனம் வருத்த முற்றிருந்த இரகசுவாளொருத்தியோ; ஈடுமென்றானென்க

மூழ்குதல் - அழக்கறக் குளிரக் குளித்தல். அறனெனுமடவோயென்றாள்; உன்னை நீத்துப் பகையாகிய மறனொடுதிரியக்கண்டும் ஆண்டுநின்றாயெனப் புலந்த.

தம்முறு பெருங்கணவன்.....இனைந்தேங்கி யழிவிலோ

(இ - ள்.) தம்மோடொத்த அன்பையுடைய தலைமைபொருந்தியகணவன் அழலும் எரியிடத்தேமூழ்கத் தாம் அவனோடு அவ்வெரியிடத்தே மூழ்காது கைம்மை நோன்புமிக்கும் நீர்த்துறைகளிலே குளிரமூழ்கும் உயவறபெண்டுகரைப்

¹ சிலப்பதிகாரம், இ: ௨௧௭.

² உயவற்பெண்டிர் - வருத்துதலையுடைய மகளிர்; “உயவற்பெண்டிரேமல்லே” புறநா. ௨௪௧.

³ புறநானூறு, ௨௪௧.

போல, செமமையின் றுநீங்கின கோலையுடைய தென்னவன் தவற்றைச் செய்ய இப்பிறப்பின்கண்ணும் இப்பெயர்ப்படைத்த மிகவுருந்த இங்கிருந்த அழுவா னொருத்தியோயானென்றானென்க.

இம்மையுமென்றது, பரலோகத்தையுநீணந்த. ஆவது இம்மையிற் புகழையும் மறுமையிற் புண்ணியத்தையும் விட்டென்றபடி.

காணிகா—(இ - ள்.) காண்பாயாக;

¹ இகவென்னுமுன்னிலைபகை இகாவென ஈறுதிரிந்து காண்பாயாக வென்பதாயிற்று.

வாய்வதின் வந்த.....இவ்வூரென்ற கொருகுரல்

(இ - ள்.) வாய்ப்புடைத்தாகிய உற்பாதசாந்திப்பொருட்டி ஆடிய இக்ராவையுள் வந்துதிரண்ட ஆயருடைய மகளிர் நீரெல்லிருங்கேண்மின் : அங்ஙனமாகிய மகளிரெல்லிரும் கேட்பீராக; பரந்த திரையையுடைய கடல்குழந்த இவ்வுலகிலுண்டானபொருளில் நீயறியாதபொருளில்லை, ஆதலாற் கதிர்ச்செல்வனே, நீயறிய என்கணவன் கள்வனோவென்றானாக, அவன் அசரீரியாய்கின்று கூறுகின்றவன், கின்கணவனோ கள்வனென்னை, அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வூரை மாதராய், எரியுண்ணுகாணென்றானென்க.

கேட்டமின் - கேண்மின் ; ஒருசொல். கேட்டடைக்க - கேட்டையென்னும் வினையகைச்சொல், உடனடுக்கிவரற்பாலது கேட்டமினென்பதனோடு மொழியிடையடுக்காகி ஈற்றுவியங்கோட்பொருண்மையாற் கேட்கவென்னும்பொருட்டாயிற்று. பாப்திரை-பரந்ததிரை. படுதல் - உண்டாகுதல். ஓகாரம், பிரிசிலை. ஒள்ளெரி - சிவ்வல்கேட்குமெரி. இவ்வூர் - இதுசொன்ன இவ்வூர்.

இனி ஓகாரத்தை இரக்கக்குறிப்பெனினுமமையும். உண்ணுமிவ்வூர் - இவ்வூரையுண்ணும்; முற்றும்மை.

இது, மயங்கிகைக் கேட்கக்கூடலிப்பா.

கஅ.—துன்பமாலே முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது ஊர் சூழ் வரி.

என்றனன் வெய்யோ னிலங்கிர் வளைத்தோளி
நின்றில ணின்ற சிலம்பொன்று கையேந்தி

முறையி லரசன்ற னூரிருந்து வாழு

* நிறையுடைப் பத்தினிப் பெண்டிர்கா ளீதொன்று

௫. பட்டேன் படாத துயரம் படுகாலை

யுற்றே னுருத துறுவனே யீதொன்று

¹ கள்வனோ வல்லன் கணவனென் காற்சிலம்பு

கொள்ளும்² விலைப்பொருட்டாற் கொன்றோ யீதொன்று

மாதாற் தகைய மடவார்கண் முன்னரே

௧௦. காதற் கணவனைக் காண்பனே யீதொன்று

காதற் கணவனைக் கண்ட லவன்வாயிற்

மீதறு நல்லுரை கேட்பனே யீதொன்று

மீதறு நல்லுரை கேளா டு தொழிவேனே

சூதாக்க செய்தொன் றெள்ளா || விதுவொன்றென்

உ. நின்றசிலம்பு - மறறைச்சிலம்பு; மறறைச்சிலம்பைக் கையிலேந்தி
நின்றிலனெனக்

௫. ஒருவர்படாத துயரம் யானபட்டேன். படுகாலை - அந்திப்பொழுது.

௬. ஒருவருருக துற்றேன்; காணுறக்கடவேனோ. ஈதொன்று - இஃது ஓர்நி
யாயம்.

[ஆதித்தையுஞ்சான்றுகாட்டி இவன் தீதிலென்னும் நல்வார்த்தை கேட்
பெனென்றமையால், அசியாயஞ்செய்தார்களென்று எல்லோர்க்கும் தோற்
றிற்று;]

அ. விலைப்பொருட்டால் - விலைகொடாமைக்காக.

கஉ - ச. தீதிலென்னும் நல்வார்த்தை கேட்பென்; கேட்டிலெனாகில்,
பின்பு நோதக்கசெய்தாளென்று இகழ்க. எள்ளல், ¹ “பயனில்சொற் பாரா
ட்டு வாண மகனென்ன, மக்கட் பதடி யெனல்” என்பதுபோலக்கொள்க.

¹ “கள்வனோ...ஈதொன்று: என்றதும் இதெவன்னும் சுட்டிமுதல் உரைமுத
லின், அது செய்யுளகத்துப் புறனடையாற்றடிபும்” என்றார்; தொல். உயிர்மயங்கு.
கு. ௧௬ - த; இ - வி. கு. அற. ² திருக்குறள், ௧௬௬.

(பி - ம்.) * ‘நிறையுடை’ † ‘விலைப்பொருட்டாற் கொன்றோ யீதொன்று,
காதற்கணவனைக் கண்டாலவன்’ ‡ ‘கேட்பென’ § ‘ஒழிவேனோதக்க’ || ‘விது
மொய்வொன்றென்று’

கடு. ¹ மல்லவற்றூற்று தழுவாளைக் கண்டேங்கி

மல்லன் மதுரையா ரெல்லாருந் தாமயங்கிக்

களையாத துன்பமிக் காரிகைக்குக் காட்டி

வளையாத செங்கோல் வளைந்த திதுவென்கொன்

* மன்னவர் மன்னன் மதிக்குடை வாள்வேந்தன்

உ௦. நென்னவன் கொற்றஞ் சிதைந்த திதுவென்கொன்

¹ மண் + குளிரச் செய்யு மறவே நெடுந்தகை

தண்குடை வெம்மை ² விளைந்த திதுவென்கொல்

செம்பொற் சிலம்பொன்று கையேந்தி நம்பொருட்டால்

வம்பப் பெருந்தெய்வம் வந்த திதுவென்கொ

உஊ. லையரி யுண்கணமு தேங்கி யரற்றுவா

தெய்வமுற்றான் போலுந் தகைய ளிதுவென்கொ

லென்பன சொல்லி யினைந்தேங்கி யாற்றவும்

³ வன்பழி துற்றுங் குடியதே மாமதுரைக்

(கசு) மதுரையா ரெல்லாரும் (கசு) வளையாத செங்கோல் வளைந்ததிது
வென்கொலென்றான்; ஆகித்தனையும் சான்று காட்டி (கசு) நோதக்க செய்தா
னென்றென்னலென்றமையால்

உக. நம்பொருட்டால் - நம்மைக்கெடுத்தற்பொருட்டால்; ஆவது, இனி
இவளுடைய பிரகடத்தால். மதுரையிலுள்ளாரும் கெட்புருந்ததென்று
தோன்றிற்றும்

உசு. தெய்வமுற்றான் - தெய்வத்தன்மையுற்றான்; தெய்வமேறினானென்று
மாம்.

உஎ. என்பன சொல்லி - இன்னசொல்லி.

என்றதனால், (கசு) மதுரையாரெல்லாரும் மயங்கிச் (உஎ) சொல்லி
இளைந்த ஏங்கி மிகவும்.

உஎ - அ. (பா) மிகவும் மன்னவளைப் பழிதுற்றுங்குடியது மதுரையென
முற்றுகிக்க.

¹ கடு - சு: திருக்குறளின் உசௌ, கசௌ, கௌ - ஆம்பாடல்களால் இவ்வடிகளின்
பொருள் ஆராய்க.

² உச - உ: இவ்வடிகளின்பொருள் "மண்குளிர் கொள்ளக் காக்கு மரபொழித்
தரசர் தயக்க, விள்குளிர் கொள்ள வோங்கும் வெண்குடை வெதுய்பு மாயிற், கண்
குளிர் கொள்ளப் பூக்குங் கடிபத் தடமும் காவுந், தண்குளிர் கொள்ளு மெனதுத் தான்
மிக வெதுய்பு மன்றே" (குளா. மந்திரசாலை. உசு.) என்னுஞ்செய்யுள் நன்கு
விளக்குதல் காண்க.

³ "குடிபழிதுற்றுங் கொலதுமல்லன்" சிலப். உக: கச; "குடிபழிதுற்றுங்
கொலே குருது" புறநா. எஉ.

(பி - ம.) ⁴ 'மன்னவரின் மன்னன் மதிக்குடைவாழி' ⁵ 'குளிர்செய்யு'
⁶ 'விளைந்தது' ⁷ 'உண்கண்ணமுதேங்கி' ⁸ 'அரற்றவுமன்பழி'

‘கம்பலை மாக்கள் கணவனைத் தாங்காட்டச்’

௩௦. செம்பொற் கொடி * யணியாள் கண்டாளைத் தான்காணான்

மல்லன்மா ஞால மிருளுட்டி மாமலைமேற்

† செவ்வென் கதிர்கருங்கிச செங்கதிரோன் சென்றொளிப்பப்

புல்லென் மருண்மலைப் பூங்கொடியாள் பூசலிட

வொல்லென் னொளி; படைத்த தூர்

௩௧. வண்டா நிருங்குஞ்சி மாலைதன் வார்முழன்மேற்

கொண்டா டழி இக் கொழுநன்பாற் காலையாய்ப்

புண்டாழ் குருதி புறஞ்சோர மாலைவாய்க்

கண்டா ளவன் தன்னைக் காணாக் * கடுநதுயரம்

என்னுறு துயர்கண்டு மிடருறு மிவளென்னீர்

௩௨. பொன்னுறு நறுமேனி ‡ பொடியாடிக் கிட பதோ

மன்னுறு துயர்செய்த மறவினை யறியாதேற

கென்னுறு || விண்காண விதுவென வுரையாரோ

உக. கம்பலைமாக்கள் - வேறுசிலர்.

௩௨. (பா) தான்காணமாட்டாது செங்கதிரோனும சென்றொளித்தான்

௩௨ - ௩. ஒளித்தான்; ஒளிக்கப் புல்லென்ற மாலைக்கண்ணே.

௩௩. தழீஇக்கொழுநன் - ஆயர்பாடியினின்றும் போதுகிறபோது கொழுநனைத்தழீஇ.

௩௪. புறஞ்சோர - அவ்விரத்தம் புறம்பெல்லாம் விழுந்து லைப்ப.

௩௫. அவன்முன்பு அறியாத துயரத்தை.

௩௬ - ௫. காலையாய்த் தழீஇக்கொண்டாள்; கொழுநன்குருதி புறஞ்சோரத் தன்னை அவன் காணாதுகிடக்கின்ற கடுந்தயரத்தினை மாலைவாய்க்கண்டாள்.

௩௭. என்னுடைய உறுதுயர் கண்டும். என்னீரென்றது, கோவலனை நோக்கி.

‘என்னுறுதுயர்’ முதலானமூன்றும் முதுபட்டல்.

௩௦. பொன்னுறுமேனி - பொன்போலுமேனி.

௩௧. என்விண்காணிதுவென்று ஒருவார்த்தை சொல்லார்களோ சான் றோர்.....விண்காணவிது, ஆ, அசை. உரையாரோ - இவ்வழக்கை இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோ; என்றது ஆருமில்லெனுக்கு இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோவென்றதாம்.

1 “காணியழுந்த கம்பலை மாக்களின்” மணி. உ: ௧௪௪.

2 “காதலனுற்றகழித்துயர்” “கணவற்குற்ற கழித்துயர்” மணி. உ: ௧௫, ௧௬. (பி - ம) * ‘அஞ்சு’ † ‘செவ்வென்கதிர்’, ‘செவ்நென்கதிர்’ ‡ ‘அடைத்த தூர்’ § ‘புகையாடிக்கிடப்பவோ’ || ‘துயர்காண’

- யாருயின் மருண்மாலை யிடருறு தமிழேன்முன்
 ருர்மலி * மணிமார்பந் தரைமூழ்கிக் கிடப்பதோ
௪௫. பார்மிகு பழிதூற்றப் பாண்டியன் நவநிழைப்ப
 வீர்வதோர் வினைகாண விதுவென வுரையாரோ
 கண்பொழி புனல்சோருங் கடுவினை யுடையேன்முன்
 புண்பொழி குருதியிராய்ப் பொடியாடிக் + கிடப்பதோ
 மன்பதை † பழிதூற்ற மன்னவன் நவநிழைப்ப
௫௦. வுண்பதோர் வினைகாண விதுவென வுரையாரோ
 * பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல்
 கொண்ட ‡ கொடூர நுகுகுறை தாங்குறாஉம்
 பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல்
 சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொ
௫௫. லீன்ற குழவி யெடுத்து வளர்க்குறாஉஞ்
 சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொல்
 தெய்வமு முண்டுகொ தெய்வமு முண்டுகொல்
 வைவானிற் றப்பிய மன்னவன் கூடலிற்
 தெய்வமு முண்டுகொ தெய்வமு முண்டுகொல்
௬௦. * என்றவை சொல்லி யழுவாள் கணவன்றன்
 * பொன்றுஞ்சு மாபம் பொருந்தத் தழீஇக்கொள் ற
 நின்ற நெடூந்து நிறைமதி வாண்முகந்
 கன்றய † தென்றவள் கண்ணீகை யான்மாற்ற

௪௬. ஈர்வதோர்வினை - வெட்டுவதோர்வினை

௫௮. வானிறற்பிய - வாளாறகொன்ற

௫௧ - ௬. “பெண்டிர்”, “சான்றோர்”, “தெய்வம்” — “உண்டோ” என்றது - உண்டாயின், இப்படிப் பிறவாது ஆதலால் இல்ல என்மவாறு

௬௧. பொன் - இதேவி. ௬௧ - ௨ கொண்டவளாவிலே ஈழந்திருந்து நின்றான்; நின்றான் பெயர்.

1 இக - க: ; உண்டு' என்னும் வினைக்குறிப்புப் பலர்பாறுக்கும் வருமென்பதற்கு இவைமேற்கோள்; தன். மயில. கு. ௧௧௮; தன் - வி. கு. ௧௧௬; இ - வி. கு. ௨௪௦.

2 ௬௦ - ௭௫. “என்றவை.....வாயின்முன்; இவை தொடர்த்த பொருளாய் தான் கிடுகின்” என்பர்; தொல். செய். கு. ௬௪௬ - ௬.

3 சிவசுந்தராமணி, ௧௪, ௬௦௮, ௧௧௧௨, ௬௦௦௪.

(பி - ம்.) * ‘தமமார்பந் தரைமூழ்கிக் கிடப்பதோ’ + ‘கிடப்பவோ’ † ‘அலர் தூற்ற’ ‡ ‘கொடூரநுகு குமதுயர்நாட்குமம்’ § ‘என்று கண்ணீர்கையாள் மாநிதியி, வழுதெய்திலித்தவழித்தாயிழையாக் கணவன்றன்

- அழுதேங்கி நிலத்தின்வீழ்ந் தாயிழையா டன்கணவன்
 ௯௫. நெழுதகைய திருந்தடியைத் துணைவளைக்கை யாற்¹பற்றப்
¹ பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான் பல்லமரர் குழாத்துளா
[†] நெழுதெழின் மலருண்க ணிருந்தைக்க வெனப்போனான்
 மாயங்கொன் மற்றென்கொன்[‡]மருட்டியதோர் தெய்வங்கொல்
 போயெங்கு[§] நாடுகென் பொருளுரையோ விதுவன்று
 ௯௦. காய்சினர் தணிந்தன்^{||} தக் கணவனைக் கைகூடேன்
 நீவேந்தன் தனைக்கண்டித திறங்கெட்பல் யானென்றான்
 என்று ளெழுந்தா விடருற்ற தீக்கனா
 நின்ற ணினைந்தா நெடுங்கயற்க ணீர் || சோர
 நின்ற ணினைந்தா நெடுங்கயற்க ணீர்துடையாச
 ௯௫. சென்று ளரசன் செழுங்கோயில் வாயின்முன்.

௯௬. பழுதொழிந் தெழுந்திருத்தலாவது - பிணமான தன்மையொழிந்த
 நிற்கல. பட்டபொழுதே தெய்வலோகம் புகுகையால், அமரர்குழாத்துள்
 ளானென்றார். அப்பழுதும் ஒழிந்த எழுந்தானென்று பொருளாக்குக.

௯௭. மலருண்கண், அண்மையினி. இருந்தைக்க -¹இருக்க.

(௯௦) அழுவார் (௯௧) கொண்டவளவிலே (௯௬) எழுந்திருந்தான்; அமரர்
 குழாத்துள்ளானாகிப் (௯௭) போனான்.

௯௬. கணவன் உண்டாயிருக்க, எங்குப்போய ஆராயவேன்? இது மெய்
 யுரை உண்மென்றது, தன்பின்பு போதாமைபற்றி; போயெங்கும் - எங்கும்
 போய. 'இது' எனறது, புறநகலுண்டத்துத்¹ தேவந்திக்குக் கூறின கனுவை
 யென்றுமாம்.

௯௭. என்றெழுந்தான். இடருற தீக்கனாவென்றது, முன்புதான்கண்டு
¹ தேவந்திக்குச் சொன்ன கனுவனை.

௯௮ - ௯. நின்ற ணினைந்தான், கனுவைநினைந்து. இனி அவ்வாறே செய்வ
 லென்று சென்றான்—வழிகாண நீர்துடைத்துச் சென்றான்.

¹ "பழுதழமாதவன்" மணி. ௧௧: ௧௪௫. ¹ சிலப். ௧: ௪௫ - ௫௪

(பி - ம.) * 'பற்றி' † 'எழுதொழின்மலர்' ‡ 'மருட்டியதோ தெய்வம்',
[§] 'நாடுவேன் பொருளுரையோவீதுவென்று' || 'சோரச் சென்ற ளரசன் செழுங்
 கோயில் வாயில்வாய்'

க - ச. என் தன்னவெய்யோன்.....பெண்டிர்காளீதொன்று

(இ - ன்.) வெய்யோன் கன்வனல்லென்றானாக, அவ்வளைத்தோளி, மற்றைச்சிலம்பொன்றைத் தன்கையிலேந்திக்கொண்டு அவ்வாய்ப்பாடியினின்றும் ஊர்க்குள்ளேபோனவன் ஆண்டிள்ள கற்புடைமகளிரைநோக்கி முறைசெய்த வில்லாத அரசனிருக்கின்ற ஊரின் கணிநுந்துவாழும் கற்பையுடையபெண்டிர்காளீ! இஃது அதன் மற்றைச்சிலம்பு காணுங்கோளென்றானென்க.

நின்றிலன் - போனான். நின்றசிலம்பு - மற்றைச்சிலம்பு. முறையில்..... பெண்டிர்காளீ, இகழ்ச்சி; என்னை? ¹ “அருந்திற லரசர் முறைசெயினல் லை, பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாது” என்பதனானும், ² “வானம் பொய்யாது வளம்பிழைப் பறியாது, நீணில வேந்தர் கொற்றஞ் சிதையாது, பத்தினிப் பெண்டி ரிருந்த நாடி” என்பதனானும் இகழ்ந்தான். அவனாட்டிலிருந்த மகளிர்க்கும் கற்பினராமாகலின், அவனிருக்கின்ற ஊரின் கணிநுந்துவாழ்கின்ற நாமுக்கும் கற்புநிறையுண்டாமோவென்றது இகழ்ச்சி. இலங்கீர்வளை - ஈரந்திலங்குவளை. நின்றிலென்றது ஆதித்தனைச்சான் துகாட்டினைப் ஆயர்ப்பாடியினின்றிலென்றவாறு. ஈதொன்று - இஃது அதனைச் சிலம்பு; அன்றி இஃதோரநியாயமென்றுமாம்.

டு - சு. பட்டேன் படாத.....ஈதொன்று

(இ - ன்.) உலகிப்பிறந்தாரொருவர் படாத துயரம்பட்டேன்; ஒருவருறாத துயரமுற்றேன்; உறுகின்றயான் மரணவேதனைபோலவுற்றேன்; இங்கனமுறக் கடவேன் இனியுறுவதுஒன் தன்றோவென்றானென்க.

ஏகாரம், ஈற்றகை

இனி, படுகாலை - அந்திக்காலத்தெனினுமையும. உறுவன்: அல்லீறு அன்னியுயிற்று.

எ - அ. கள்வனோ வல்லன்.....கொன்றாரே யீதொன்று

(இ - ன்.) என்னைவன் கன்வனல்லன்; என்காறசிலம்புபெறும் வினையைக் கைக்கொண்டிவிதித்தகாரணத்தாற் கள்வனென்று ஒருபெயரையிட்டிக் கொன்றார்களே; இஃதோராச்சரியமிருந்தபடி என்னென்றானென்க.

என்காற்சிலம்பென்றான்; தான் அரசன்; யான் ஒருவணிகன்மனைவி; என்காலணியினென்றுபெற்றவினையே தாராமைக் கள்வனென்று ஒருபெயரிட்டிக் கொன்றார்களேயென்று. இஃதோரநியாயமிருந்தபடி என்னென்று தெளிந்து கூறினான். கொன்றாரேயெனப் பன்மைகூறினான்; அரசனோடு அமைச்சரை யுங்கருதி. ஒகாரம் பிரிநிலை.

க - சு. மாதர்த் தகைய.....எள்ளிதுவொன்று

(இ - ன்.) தங்காதலர்காதலுக்கும் கற்பையுடைய மனைவியர்முன்னே என்னுடையகணவனைப் பணிபுரையக் காண்பேனோ, அங்கனங்காண்பேனாயின் இஃதொருபுதுமையன்றோ! அங்கனம் அவனைக்கண்டால் அவன்வாக்காற்சொல்

ஊம் குற்றமற்ற நல்லுரையைக்கேட்பேனோ? அங்ஙனம் கேட்பேனாயின் எனக்கு இஃது ஒருநதி; அங்ஙனம் தீதற்றவுரையை அவன்வாக்காதேனோனாயின், நோதக்கசெய்தாளென்று என்னை இகழுமின்கள்; இது நுங்கட்கு ஒருவாய்ப்பு;

கேளாதொழிவேனென்றது சவம் எழுந்திருந்து எனக்கு ஒருவார்த்தை சொல்லக்கேளாதொழிவேனெல் எ-று. எள்ளென்றது ஆதித்தனைச் சான்று காட்டினவதுவுமன்றிப் பட்ட எண்கணவன் எழுந்திருந்து எனக்கு வார்த்தை சொல்லக்கேளானாகில், “நிறையுடைப்பத்தினிப்பெண்டிர்கள்” என்று நம்மை யிகழ்ந்தவென்னைக் கள்வன்மனைவியென்று எள்ளுமின்; எள்ளுதற்கு இது நல்லவிடமென்றாளென்க. எள்ளல், அல்லீற்றுவிதங்கோள்; ¹ “இற்றெனக் கிளத்தல்” போல.

கச - அ. என்று, அல்லலுற்று.....வளைந்ததிதுவென்கொல்

(இ - ள்.) என்று வருத்தமுற்று ஆற்றாதமுகின்றவனை மதுரையாரெல்லா நுங்கண்டு ஆறுமாவழிகாணாராயத் தாமிரங்கி அழுது மயங்கிக் கூறுகின்றவர் இறக்குமளவும் நீங்காததுன்பத்தை இக்காரிகைக்குண்டாக்கி அதனானே ஒரு காலுங் கோடாத செங்கோல் கோடிற்று; இதனானே மேல் யாதுவிளையுங் கொல்லோவென்றாரென்க.

அல்லல் - வருத்தம். மல்லல் - வளன். களையாததுன்பம் - கணவனை யிழத்தல். இதுவென்றார், கோடாதசெங்கோல் கோடியவதனை.

கக - உ0. மன்னவர் மன்னன்.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) மன்னர்க்குமன்னன் மதிபோலுங் குளிர்ந்த குடையையும் வெய்யவாளையுமுடைய வேந்தனாகிய தென்னவனுடைய அரசியல் அழிந்தது; இதனான் மேல் யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றாரென்க.

குடையையும் வாளையுமுடையோனெனவே ² அளியுந்தெறுமுடைமை கூறினார். மதிக்குடை, உவமத்தொகை. வாள்வேந்தன், வேற்றுமைத்தொகை.

உக - உ. மண்குளிரசெய்யும்... ..இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) உலகிற்கு அறத்தையும் பகைவர்க்கு மறத்தையுஞ்செய்யும் வேலையுடைய நெடுந்தகையுடைய தண்ணளியைச் செய்யுங்குடை வெம்மையைவிளைத்தது; இதனான் மேல் யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றாரென்க

உங - ச. செம்பொற் சிலம்பொன்று.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) செம்பொன்னாகிய சிலம்பொன்றைக் கையிலேந்தி நம்மைக் கெடுத்தற்பொருட்டிப் புதுமையையுடைய பெரியதெய்வம் ஈண்டிவந்தது; இதனால் இனி யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றாரென்க.

ஒன்று கையேந்தியெனவே இஃது அதன் இணைபோலுமென்பது கருத்து. பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்திலும் பெரியது; கற்புடைத்தெய்வம்; என்னை? ³ “கற்புக் கடம்பூண்ட வித்தெய்வ மலலது, பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கள்

¹ தொல். கிளவி. கு. கக. ² பெரும்பான். சஉஉ. ³ சிலப். ககி; கசக - ச.

டிலமால்" எனவும், ¹ "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுவாளைத், தெய்வந் தொழுதகைமை தின்னமால்" எனவுங்கூறினமையின். இனி, வம்பு - நிலையின்மையாக்கி, உலாவந்தெய்வமென்றலுமொன்று. இனி நம்பொருட்டாலென்பதற்கு இவள்கற்பு நாங்கண்டு பாவித்தற்பொருட்டாலென்பதொன்று.

உரு - சு. ஐயரி யுண்கண்.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) வியப்பையுடைய அரிபாந்த மையுண்ட கண்ணையுடையவள் விம்மிவிம்மி வாப்பிட்டாற்றுகின்றவள் தெய்வமேறினுள்போலும் தகைமையுடையவளாயிராநின்றாள்; இதனை மேல் யாதுவியுங்கொல்லோவென்றோரென்க.

இவண்மாட்டு மருளுந்தெருளுங்கண்டு தெய்வமுற்றாள்போலுமென்றார். இவ்வயங்களால் அரசனோக்கி இரங்கினார்.

உஎ - ௩௦. என்பன சொல்லி.....தான்காணான்

(இ - ள்.) வளையாதசெங்கோல் வளைந்ததென்றன்முதலியன சொல்லி இவனிலைமைக்கு வருந்தி மன்னன்நிலைமைக்கு எங்கி மிகவும் மன்னன் கோல்கோடின தன்மையால் அவனைப் பழிதுற்றுங்குடியாகிய மதுரையிற் கம்பலைமாக்கள் தாம் அவள்கணவன் பட்டவனைக்காட்டச் சிவந்த பொற்கொடியையொத்தவன் தன்னைக்கண்டானைத் தான்கண்டிலன்;

ஆற்றவும் - மிகவும். கம்பலைமாக்கள் - வேறுசில காட்சிகண்டு திரியுமவர். தான் காணுனென்றார், இறந்தமைதோன்ற. மதுரை கம்பலைமாக்கொன்று பாடமோதிக்குடியது மதுரையென முறையுவித்தலுமாம்

௩௧ - ௪. மல்லன்மா ஞாலம்.....படைத்ததூர்

(இ - ள்.) வளப்பக்கையுடைய பெரியஞாலத் ௧௪ இருளுக்கூட்டி உயர்ந்த அத்தகிரியிடத்தே தனது சிவந்தகதிர்களைச் சுருக்கி அக்கதிரையுடையோன் சென்றுமறைய அங்ஙனம் அவன்மறைதலாற் புன்மையுண்டாகப்பட்ட² இரவுபகலென்று வரையறுக்கப்படாத மருட்சியையுடைய மாலிக்காலத்தே பூந்து உதிர்த்த கொடியையொத்த கண்ணகி அரசன்மேலே.....பூசலைவிளக்க ஒல்லென்னுமோசையைப்படைத்தது அவ்ஞரென்க

ஊட்டி - தானுண்ட இருளை உலகை உண்ணப்பண்ணி. ஒல், அனுகரணம். சுருங்கி, விகாரம். ஊட்டிச் சுருக்கி ஒளிப்பப் புல்லென் மருண்மாலையென்க.

௩௨ - ௮. வண்டா ரிருங்குஞ்சி.....காணுக் கடுந்துயரம்

(இ - ள்.) காலிப்பொழுதின்கண் ஆயர்பாடியிடத்தே தன் கணவனைத் தழீஇ அதற்குக்கைம்மாருக அவனுடைய வண்டொலிக்குங்குஞ்சியின்மாலையை வாங்கித் தன் வாரகுழைமேற்கொண்ட கண்ணகி காலிப்பொழுதின்கண்ணே

¹ சிலப். உக: இதுதிவென்பா; "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றெழு தெய்வந், பெய்யெனப் பெய்யு மழை" குறள், ௫௫.

² 'மருண்மால்' என்பதற்கு இவர்கையெழுத்துக்கும் இப்பொருள் அறித்து இன்புறம் பாஷை.

அவன்மெய்யிற் புண்ணினின் றங்குதிக்கின்ற குருதிப்புனல் இடமெல்லா நனைப்ப அவன் தன்னைக்காணாத துயரத்தைத் தான்கண்டாளென்க.

அவள், கணவன் தன்னைக்காணாதனைத் தான்கண்டாளென்றது மரணத் தை யென்றபடி. காலையாய்த் தழீஇ மாலையெனவன் மாலையாய்ப் புறஞ் சோராத் தன்னைக்காணாததுயரத்தைத் தான்கண்டாளென்க.

௩௯ - ௪௨. என்னுறு துயர்கண்டு.....இதுவென வுரையாரோ

(இ - ள்.) என்னுடைய தனிமைமிக்கதுயரைக்கண்டுவெத்தும் இதற்கு இவள் இடருறுமென நினைக்கின்றிலீர்; அதுநிற்க; நம்முடைய சந்தனாதி களாலாடப்பட்ட பொன்போலுந்திருமேனி பொடியாடிக்கிடக்கத்தருவதொன்றோ; அஃதற்றாயின், மன்னனாற்செய்யப்பட்ட இக்கொலைத்தொழில் இப் பெற்றியான்முடிந்ததென்றறியாத எனக்கு முற்பவத்திற்செய்த என் தீவினைகா ணிதுவென்று இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோவென்க

இஃது, அடிக்கையிற்சார்ந்தவெகுளி; மேல் வருவனவற்றிற்குக்கொள்க.

௪௩ - ௪௬. யாருமின் மருண்மலை... ..இதுவென வுரையாரோ

(இ - ள்.) துணைப்படுதற்கு ஒருவருமற்ற மருட்சியையுடைய இம்மலைக் காலத்தே மிக்கதுன்பமுறாநின்ற தனித்தியேன் கண்முன்பே நம்முடைய மாலையுடைய நெக்குள்ளேமுழுகும் திருமார்பம் வெறுசிலக்கே முழுகிக்கிடக்கத் தருவதொன்றோ; அஃதற்றாயின், பாரி லுள்ளார் மிகவும் பழிதுறறுதற்குக் காரணமாகப் பாண்டியன் தவற்றையெண்ண வெட்டுவிப்பதோர் தீவினைகா ணிதுவென்று இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோவென்றாலென்க.

வெட்டிக் கவிழ்த்தமைகோன்ற மார்பம் கரைமுழுகிக்கிடப்பதோவென் றான்.

௪௭ - ௫௦. கண்பொழி புனல்.....இதுவென வுரையாரோ

(இ - ள்.) கண்கள் பொழியும்புனைச் சொரியாநிற்கின்ற தீவினைப்பயனை யுடைய ¹ என்னுடையகண்முகப்பே வெட்டுவாயின் றங்குதித்துப் பெருகு கின்ற குருதியையுடையீராய்ப் பொடியாடிக் கிடக்கத்தருவதொன்றோ; அஃதற் றாயின், மண்ணிலுள்ளார்பலரும் பழிதுறறுதற்குக்காரணமாக மன்னவன் தவற்றையெண்ண நுகர்வதோர்வினைகாணிதுவென்று இந்நாட்டிற் சொல்லா ர்களோவென்றாலென்க.

இர், முன்னிலைப்பன்மைக்கண்வந்து ஈண்டு ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக் கிளவியாயிற்று. கிடப்பதோ : ஓ, பிரிநிலை. உண்பதோர்வினையென்பதற்கு உயி ரையுண்பதோர்வினையென்பதும்பொருள்; ² “ஊழ்வினை வநதிவ னுயிருண்டு கழிந்தது” என்றார்பிறரும்.

இவையுற்றுப் பழையலை; என்னை? ³ “நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து, தனிமகள் புலம்பன் முதுபாலை யாகும்” என்பதனால்.

¹ என்னுடையகண்முகப்பே - என்னுடையகண்முன்னே; “எவ்வகண்முகப்பே” தி.ப. பெரிய. ௧௦, உ; ச. ² மணி. ௧; ௧௫௨. ³ (பா) தொல். புறத்திணை. கு. ௨௪.

குத - கூ. பெண்டிரு முண்டுகொல்.....பெண்டிருமுண்டுகொல்

பெண்டிர் - கற்புடைமகளிர். கொண்டகொழுநர் - தம்மை நெஞ்சினுட் கொண்டகொழுநர். அவருறுகுறையைத்தாங்கும் பெண்டிர் - அவருற்றபிணிக் கும் மனத்துயர்க்கும் மெய்யாகத் தாங்கும்பெண்டிர். அன்றி, உறுகுறையதாங்கு தல் - பொதுமகளிரிடப்பிரிதலும் அவரோடுகலந்தசெவ்வியும் புணர்ச்சிக் குறிகளுங்கண்டுழியும் அவர் தெருட்டத்தெருண்டு குறையுறப்பொறுத்தலு மாம். தாக்குறாஉம், விணத்திரிசொல்.

குச - கூ. சான்றோரு முண்டு.....சான்றோரு முண்டுகொல்

[ஈன்ற.....வளர்க்குறாஉம்- பிள்ளைப்பேறு...வளர்க்குமென்னும்வழக்கு.]

குள - கூ. தெய்வமு முண்டுகொல்.....தெய்வமுமுண்டுகொல்
கொல், ஐயம்.

(இ - ள்.) கூர்த்தவாளால் என்கொழுநனைத் தவறுசெய்தலாம்¹ கோல் கோடியு மன்னனுடைய இக்கூடலென்னுநகரிடத்துப் பெண்டிரும் சான்றோரும் தெய்வமுமுண்டோ! உண்டாயின், இவ்வநியாயம்பிறவாது; ஆதலால், இல்லை யென்றானென்க.

கடு - கூஎ. என்றிவை சொல்லி.....எனப்போனான்

(இ - ள்.) என்று இன்னனசொல்லி அழகின்றவன் தன்கணவனுடைய திருத்தஞ்சுமார்பம் தன்மாற்போடுபொருந்தும்படி தழுவிக்கொண்டாளாக; எழுந்திருந்துநின்றவன், நிறைந்தமதிபோலும் ஒளிபொருந்தியமுகம் கன்றியதே யென்று வாக்காற்சொல்லிக் கையாலே அவள் கண்ணீரை மாற்றினான்; மாற் றியபின்பு அவ்வாயிழையாள் ஏங்கியழுது நில்த்தின்கண்ணேவீழ்ந்து தன்கண வனுடைய தொழந்தகையையுடைய திருந்திய அடியினை இரண்டிகையாலும் பூண்டுகொண்டாளாக; இப்பொல்லாதவுடம்பைக் கைவிட்டுச் சுவர்க்கம்புரு தற்கு எழுந்திருந்தவன் நீ இருக்கவென்றுசொல்லிப் பல அமரர்குழாத்துள் ளானானென்க.

பழுது தீதென்ப உடம்புக்குப்பெயர்; ² “திருந்திய நின்மகன் நீது நீங்கி னான்” என்றார்பிறரும். இனி முன்பே பழுதொழிந்தெழுந்திருந்தவன் அமரர் குழாத்துள்ளான் தழீஇக்கொள்ள எழுந்திருந்துநின்றவன் மாற்றப் பின் திருந் தடியைத் துணைவனக்கையாற்றற்ற, உண்கண், இருந்தைக்கவெனப்போனா னெனக் கூட்டலுமொன்று. எழுந்திருந்தான் குழாத்துள்ளான் நின்றானென் னும்பெயர்கள் அடுக்கிவந்து போனானென்னும் பயனிலைகொண்டுமுடிந்தன.

கஅ - எக. மாயங்கொல்.....திறங்கேட்பல் யானென்றான்

(இ - ள்.) இங்ஙனம் எழுந்திருந்துநின்றது³ மாயமோதான்? அஃதன்றா யிற் பின்னை யாதுதான்? என்மனத்தை மருட்டியதொருதெய்வமோதான்? ஒன் றையுந்தெனிகின்றிலைன், ஆதலால் எங்கும் போயாராய்ந்துகூடுவேன்; அங் கனங்கூடுதல் எளிதாயினும் எனது மிக்ககிணர் தணிந்தாலன்றிக் கூடேன்;

¹ “கோல்கோடியவனிலு” கலி, ௧௦. ² (பா) சிவகசித்தாமணி, ௧௨௭.

இச்சினந்தணிதற்கு அக்கொடியேந்தனை யான் சென்றுகண்டு என்கணவ
னைக்கொன்ற இத்தீத்திறம் யாதென்றுகேட்பேனென்று தன்னெஞ்சொடு கூறி
னனென்க.

தெய்வங்கொலென்றான் ; இருதுணியாகிய உடல்கூடி ஒருயிர்பெற்றுநின்
றமைபற்றி. பொருளுரையன்மென்றான் ; தன்பின்போதாமைபற்றி. கேட்பல்
யானென்றான் ; நாணழிபூசல்செயத்துணிந்து.

எஉ - று. என்று ளெழுந்தாள்.....கோயில் வாயின்முன்.

(இ - ள்.) இங்ஙனஞ்சொன்னவள் ஆண்டுப்போதற்கெழுந்தாள் ; எழுந்த
வள் தன்னூரிற்கண்டதீக்கனுவை நினறுநினைந்தாள் ; நினைந்தவள் கண்
சோர்தலால் தான்செல்லும்வழிகாண்டதாக அந்நெடிய கயலபோலுங் கண்
கன்சொரியும் புனலைத்துடைத்து அரசனுடைய வளவிய கோயில்வாயிலிடத்தே
சென்றாளென்க

என்றாளென்னுமெழுவாயகருச் சென்றாளென்பதனை பயனிலையாக்குக.

இஃது அயன்மயங்கிசைக் கொச்சுக்கக்கலிப்பா.

கக—ஊர்குழுவரி முற்றிற்று.

இருபதாவது வழக்குரைகாதை.

ஆங்குக்

குடையொடு கோல்வீழ நின்று நடுங்குங்

* * கடைமணி யின்குரல் காண்பென்க! னெல்ல!

திசையிரு நான்கு மதிர்ந்திடு மன்றிக்

௫ கதிரை யிருள்வீழுங்கக் காண்பென்க! னெல்லா

விடுங்கொடி வில்லீர வெம்பகல் வீழுங்

கடுங்கதிர் மீனிலை காண்பென்க! † னெல்லா

கருப்பம்

செங்கோலும் வெண்குடையுஞ்

செறிநிலத்து மறிந்து! வீழ்தரு

௧௦ நங்கோன்றன் கொற்றவாயின்

மணிநடுங்க நடுங்குமுள்ள

மிரவுவில்லிடும பகன்மீன்விழு

மிருநான்கு திசையுமதிர்ந்திடும

வருவதோர் துன்பமுண்டு

மன்னவற்கியா ‡ முரைத்துமென

பெருந்தேவியெய்தி கூறுகின்றார்:—

௩. காண்பென் - கனவிலகாண்பன். எல்லாவென்று பாண்டியனதேவி தான்கருத்தாறகண்ட கனுவின் நிலையுரைக்கும்.

௫. கதிரைவீழங்குகின்ற இருளைக்காண்பேன்.

௬. கொடியில் - ஒழுங்குபட்டவில்

௭. கடுங்கதிர்மீன்-ஒளியின் மிகுதி கூறினா; கடுங்கதிர் - மிக்க அனலுமாம்.

௯. செங்கோலும் குடையுமென்று அவற்றையே பின்னுங்கூறினான். ....

௧௧. இரவு வில்லிடும்; பகல் மீன்விழும்; இவற்றைக் காண்பேன்.

௧௧ - ௨. அதிர்ந்திடுமாதலால், வருவதோர் துன்பமுண்டெனக். யாமென்றான், * தம்பிராட்டியாதலால்; தன்பெருமிதந்தோன்ற.

1 இக்காதைமுதலிய பதினென்றற்கும் அடியார்க்குதல்லாருரை அகப்படவில்லை.

2 செல்பபதிராயம், ௨௦: ௫௧.

3 அரசரைத்தம்பிரானென்றும் அரசாதேவியரைத்தம்பிராட்டியென்றும் வழங்கும் வழக்கம் மலையாட்டில் இப்பொழுதும் உள்ளது.

(பி - ம்.) * 'கடைமணி' † 'எல்லாசெங்கோலும்' ‡ 'வீழுதல்' § 'உரைத்து மென்றது.'

வாடியேந்தினர் கலனேந்தின
 ரவிரந்துவிளங்கு மணியிழையினர்
 கோடியேந்தினர் பட்டேந்தினர்
 கொழுந் * திரையலின் செப்பேந்தினர்
 கரு வண்ணமேந்தினர் சுண்ணமேந்தினர்
 மான்மதத்தின் சாந்தேந்தினர்
 கண்ணியேந்தினர் பிணையலேந்தினர்
 கவரியேந்தினர் † தூபமேந்தினர்
 ‡ கூலுங்குறளு முழுங்கூடிய
 குறுந்தொழி § லிளைஞர் செறிநதுகுழ்தர
 நரைவிரைஇய நறுங்கூந்தல
 ருரைவிரைஇய பலர்வாழ்த்திட
 ¶ வீண்டுநீர் வையங்காக்கும
 பாண்டியன்பெருந் தேவிவாழ்கென
 ௨௦ வாயமுங் காவலுஞ்சென்
 றடியீடு பரசியேததக்
 கோப்பெருந் தேவசென்றுதன்
 தீக்கனாத திறமுரைப்ப
 1 வரிமா னேந்திய வமளிமிசையிருந்தனன்
 2 திருவீழ் மார்பிற் றென்னவர் கோவே ; இப்பால
 3 வாயி லோயே வாயி லோயே

கரு. ஆடி - கண்ணாடி.

(கரு) அணியிழையினராகிய (கள) குறுந்தொழிலிளைஞர் (கக) ஏந்தின
 ராயச் (கள) செறிந்து குழ்தர.

கக. பெருந்தேவி, அண்மைவிளி.

(கக) பெருந்தேவி, வாழ்கெனப் (கடி) பலர்வாழ்த்த (௨௦) ஏத்தச் (௨க)
 சென்று உரைப்பவென்க.

௨௩. தேவியலுண்மையின், திரு விரும்பப்பட்டமார்பு ; திருக்கழிகிறமார்
 பென்றுமாம்.

1 ௨௨ - க. சிலப்பதிகாரம், ௨௮ : ௪௮ - க.

2 "திருவீழ்மார்பிற் றென்னவன்" அகநா. கக.

3 மு. புறநா. ௨௦௬; விளியேற்கும்பொழுது ஆனீது.....ஏனாம்
 பெற்றுவந்ததற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; தொல். விளி. கு. ௧௨ - த; தன் - மயிலு. கு.
 ௩௦௬; தன் - வி. கு. ௩௦௪.

(பி - ம்) * 'திரையலஞ்செப்பேந்தினர்கண்ணி, † 'சுண்ணமேந்தினர்'
 ‡ 'கூலுமுங்குறலும்' § 'இளையச்செறிந்து குழ்தர' ¶ 'என்டு திருவகல்'

உரு¹ பறிவறை போகிய * பொறியறு நெஞ்சத்
 திறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே
 யிணையரிசு சிலம்பொன் நேந்திய கையன்
 கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளென்
 நறியிப் பாயே † யறியிப் பாயே, யென

௩௦. வாயிலோன், வாழியெங் கொற்கை வேந்தே வாழி
 தென்னம் பொருப்பிற் றலைவ வாழி
 செழிய வாழி தேன்னவ வாழி
 பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி
 யடர்த்தெழு சூருதி யடங்காப் பசுந்துணிப்

௩௧. பிடர்த்தலைப் பீட மேறிய மடக்கொடி
 வெற்றிவேற் றடக்கைக் கொற்றவை யலல
 னறுவர்க் கிளைய நங்கை யிறைவனை
 யாடலகண் டருளிய வணங்கு சூருடைக்
 கானக முகந்த காளி தாருகன்

௪௦. பேருரங் கிழித்த பெண்ணு மல்லள்
 செற்றனள் போலுஞ் செயிர்த்தனள் போலும்
 பொற்றொழிற் சிலம்பொன் நேந்திய கையன்

௨௫. அறிவுகீழ்ந்துபோகிய. பொறியறு - புண்ணியமற்ற.

௨௬. இறைமுறை - இராசநீதி

௩௦ - ௩௩. வாழ்த்துபலவாயின ; வணங்குந்தோறும் சொல்லுதலின் ;
 1 “நீணில மன்ன போற்றி” என்றாற்போல.

௩௪ - ௩௫. பசுந்துணிப் பிடர்த்தலை - மயிதனலை, மயிடம-கடா. பிடர்த்
 தலையாகிய பீடம் ; அதனைப் பீடமாக ஏறிய மடக்கொடியாகிய (௩௬) கொற்
 தவைபென்க.

௩௭. அறுவர்க்கிளையநங்கை - சத்தமாதாக்களில் ஏழாவதிலையாள் ; அவள்
 பிடாரி.

௩௭ - ௮. இறைவனை ஆடல்கண்டருளிய அணங்கு - பத்திரகாளி.

(௩௭) நங்கை (௩௮) அணங்கு (௩௯) காளி, பெயர்.

௪௦. அவர்களென்னலாம் ; அவர்களில் அல்லள்.

௪௧. செறுகை - முகக்கோட்டம். செயிர்த்தை - மனக்கோபம்.

அன்றி, செற்றனள்போலும் - மாறசரியமுடையாள்போலும் ; செயிர்த்த
 னள்போலும் - மிக்க கோபமுடையாள்போலுமென்றுமாம்.

1 “அறைபோகு தென்கடையார்க்கு,” கலி. ௧௭. 1 சிலு. ௨௧௪.

(பி - ம்.) * ‘பொறியறை’ † ‘அறிவிப்பாயேவாயிலோன்’

கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளே

கணவனை யிழந்தாள் * கடையகத் தாளே, யென

சரு. வருக மற்றவட்டருக லீங்கென

வாயில் வந்து கோயில் காட்டக்

¹ கோயின் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி

² நீர்வார் † கண்ணை யெமமுன் வந்தோ

யாரை யோரீ மடக்கொடி யோயெனத்

ரு தேர மன்னு செப்பு வ துடையே

னெள்ளு சிறப்பி னிமையவர் வியப்ப

³ புள்ளுறு புன்கண் ‡ டுர்த்தோ னன்றியும்

சரு - ச. கணவனையிழந்தாளொருத்தியென்க.

(உஎ) இணையாகிய அரிச்சிலம்பில் ஒன்றையேந்திய கையளாயக் (சச) கடையகத்தாளொன்றுசொல்ல

சரு. மற்றவட்டருக - அவளைப்புகுதவிடுக; அழைப்பாயாகவென்றுமாம்.

சஅ. நீர்வார்கண்ணை - நீர்வார்ந்த கண்ணையுடையயாய.

சக. யாரை : ஐ, இடைச்சொல்.

¹ குறுகுதல் - அனுகுதலென்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தொல். முதற்குத்திர விருத்தி.

² 'நீர்வார் கண்ணை நீயிவனெழிய' குறத். உஉ.

³ புன்-புற; அகத்திற்புன்கண்ணத்தீர்த்தோன் சிபி; (சிலப். உக: ௫௮, ௨௨ உக: அம்மாணவரி); 'புன்றறு புன்கண் டுர்த்த வெவ்வேற, சிவக்கெழு தாணச் செம்பி பன்மருக', 'புறவி னல்லல் சொலியக் கறையடி யான வான்மருப் பெறித்த வெண் கடைக், கோளிறை தலாஅம் புக்கோன் மருக', 'கொடுஞ்சிறைக், கூருகிற் பருத்தி னேறகுறித் தொரிதுத், தன்னகம் புக்க குறுதடைப் புறவின், மபுதி யஞ்சிச் சிறை புக்க வரையா லிகை புரவோன் மருக', 'தீயே, புறவி னல்ல லன்றியும் பிறவும், பலவும் வீடுத் தோன் மருகனை' (புறநா. ௩௭, ௩௯, ௪௧, ௪௩); 'உடல்கலக்கற வரித்துதசையிட்டு மொருவ, மொருதுலைப்புறவொ டொக்கிறைபுக்கபுகழும்' (அலங்க. இராச. ௧௧); 'புக்க ளன், மரு னிறையென்று சரணடைத்த வஞ்சப், புற நிறைபுக்கபுகழோன் (இராச ராசசோழ னுலா, ௫ - ௧); 'கொலையே துடம்படையக் கொய்தாறு மெய்தாத், தலை யெறி வீற்றிருந்த சோழன்' (குலோத்துங்கசோழனுலா, ௧௭); 'உலகறியக், காக்குஞ் சிறுபுறபுக் காக்க களிகூர்த்து, தாக்குந் துலபுக்க துயோனும்' (லிங்கிரமசோழனுலா, ௧௦-௧௧); 'புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலபுக்க பெருத்தகை', 'இவர்குலத்தோன் மேற்பறவை, மன்னுபிரிக்குத் தன்னுயிரை மாறாக வழங்கினாலு', 'புக்கடைத்த புற வொன்றின் பொருட்டாகத் துலபுக்க, மைக்கடங்கார் மதயானை வாள்வெத்தன்' (கம்ப. திருவதார. ௧௫; ௨௬ குலமுறை. ௭; ௨௬ கும்பகருணன்வதை. ௧௫௫); 'என்பு உரியராதல், 'தன்னகம் புக்க குறுதடைப் புறவின் மபுதியஞ்சிச் சிறைபுக்கோன் முதலாயினாகட் காண்க' (குறன், ௭௨ - பரிமேல்.)

(பி - ம்.) * 'கடையகத்தாளேவருகமற்' † 'கண்ணனை' ‡ 'கெடுத்தோ னன்றியும்'

- வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
வாவின் * கடைமணி யுகுதீர் நெஞ்சுசுடத் தான்ற
இ. னரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன்
பெரும்பெயர்ப் + புகாரென் பதியே யவ்வு
ரேசாச் சிறப்பி னிசைவிளங்கு பெருங்குடி
மாசாத்து வாணிகன் † மகனை யாகி
வாழ்தல் வேண்டி யூழ்வினை துரப்பச்
கூ. குழுகுழன் ‡ மன்னா நின்னகர்ப் புகுந்திங்
கென்காற் சிலம்புகர்தல் வேண்டி நின்றார்
* கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
கண்ணகி யென்பதென் னு பெயரேபெனப், பெண்ணணங்கே
கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று
கூ. வெள்வேற் கொற்றம் காணென வொள்ளிழை
நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே

இ. நடுங்க - அசைய.

இ. கடைமணி - கண்மணிக்கடை.

இ. புகார் எனக்குப்பதி.

இ. மகனை: ஐ, இடைச்சொல்.

இ. - கூ. செல்வத்துக்கு அவன்மகனுயிருக்கச்செய்தே செல்வம்வேண்டி.
வாழ்தல் - சிவத்தல்.

கூ. வெள்வேற்கொற்றம் - இராசதீதி

கூ. - இ. பெண்ணணங்கே, கள்வனைக்கோறல் வெள்வேற்கொற்றம்.

கூ. நற்றிறம்படரா - நல்லகூற்றிற்செல்லாத.

* இ. - இ. 'கறவைமுறை செய்தோன்', 'கறவை முறைசெய்த காவலன்' (செ.ல.ப.ப.தி.கா.ர.ம். ௨௧; இ.அ; ௨௨. ௨௩: அம்மாணவரி); 'சாவ மறைத்தோம்பிச் சான்றவர் கைகரப்பதி, காவல் கழித்ததன் பிற்றையு - மேலாக், கறவைக் கன் னார்த்தானைத் தந்தையு மூர்த் தான், முறைமைக்கு மூப்பினமை பில்' (பழமொழி, ௧௧); 'ஓட்டி - அறவாழிமைத்தன் மே னார்த்தோன்' (இராசராச. ௩) 'மருளும் பசுவொன்றின் மம்மர்தோய் தீர, வரு குந் திருத்தேருவோன்' (குலோத்துங்க. ௨); 'மையல்கூர், சிந்தனை யாவிற்கு முந் திருத்தேரின், மைத்தனை யூர்ந்த மனுவோனும்' (விக்கிரம. ௧-௪); 'முட்டாமற் செலுத்தியவாறு: மகனைமுறைசெய்தான் கண்ணும், தன்னை குறைத்தான் கண்ணும் காண்க' (குறள், இ.௪௭ - பரிமேல்.); 'புகழுருவ திறுத்தவைத்து பொறியுருவஞ் சரணடைந்த புறவுக் கீத்து, மகவிரதத் தருணியினோர் சுரபிதுயர் தணித்திவொன் மகிழ்வுந் தூர்த்துஞ், சகமுழுது மொருதனிக்கோல் செலுத்துமனு குலவேந்தர் தமிழ்ச்சோ னுட்டில்' (அரிசமயநிபம், அ: ௧.)

* 'கடைமணியுகுதீர்' மணி. ௧: ௨௨. * மு. செ.ல.ப.ப.தி.கா.ர.ம், பதி. ௧௧.

(பி - ம்.) * 'கடைபுகுதீர்' † 'புகாரென்பதியே', 'புகார்தகரப்பதி.' ‡ 'மகனை' 'மன்னநின்னகர்ப்புகுந்தென்காற்' ஈ 'பெயரேபென்' || 'கேளென்'

* யென்காற் பொற்சிலம்பு மணியுடையரியே, யெனத்

தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி

யாமுடைச சிலம்பு முத்துடை யரியே

எரு. † தருகெனத் தந்து தான்முன் வைப்பக்

கண்ணகி யணிமணிக் காற்சிலம்பு புடைப்ப

மன்னவன் வாய்முதற் றெறித்தது ‡ மணியே, மணிகண்டு

தாழ்ந்த குடையன் றளார்தசெங் கோலன்

§ பொன்செய் கொல்லன் றன்சொற் கேட்ட

எரு. யானே வரசன் யானே கன்வன்

மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவ

லென்முதற் பிழைத்தது கெடுகவென் னாயுளென

மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தன்னே தென்னவன்

கோப்பெருந் தேவி குலைந்தன ணடுங்கிக்

அரு. கணவனை § யிழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்

றிணையடி தொழுதுவீழ்ந் தன்னே மடமொழி.

சுஎ என்காற் பொற்சிலம்பின் அரி மாணிக்கம்; பொற்சிலம்புடைய அரி யென்க.

சுஅ. செவ்வைநன்மொழி - செவ்வியவார்த்தை.

எரு. கொடுவருகவென அழைத்து; அவன் கள்ளனும்படியே செய்வா னாக வருகவென அழைத்தென் றுமாம்; தான், அசை. தருகெனவாங்கித் தன் முன்வைப்ப - முத்துடையரியும் மணியுடையரியும் அறிவதாகவாங்கித் தன் முன்னேவைப்பவென றுமாம்

எக மணிக்கால - மணியை இடத்திலையுடைய; சிலம்பு - தட்டான்வாங் கிக் கள்ளப்படி செய்வார் கையிறகொடுத்த பொற்சிலம்பு.

எஉ. வாய்முதற் றெறித்ததுமணியே - சிலம்பு தானேவிண்டு மணிவாய் முதற்றெறித்ததென்க.

எஎ. என்முதல் - என்னைத்தொடங்கி.

அரு. கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்றது - தந்தை தாய் முதலாயினோரை இழந்தோர்க்கு அம்முறைசொல்லிப் பிறரைக் காட்டலாம், இஃது அவ்வாறு வரக் காணுஞ்சொல்லாகாமையின், காட்டுவதில்லென்றான்.

1 "பொன்செய்கொல்லன்", "பொன்வினைக்கொல்லன்" சிலப். பதி. உஉ; ௨௪ ௧௬. ௧௧௦.

(பி - ம்) * "என்காற்சிலம்புமணியுடையரியேதேமொழியுரைத்தது" † 'தருக வீங்கெனத்தந்துதம்முன்வைத்த மணிக்காற்சிலம்புபுடைப்ப' ‡ 'மணியேவதுகண்டு' § 'இழந்தாற்குக்காட்டுவதில்லெனவினை'

வேண்பா.

க. ¹ அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற மாமென்னும்
பல்லவையோர் சொல்லும் * பழுதன்றே—பொல்லா
வடுவினையே செய்த வயவேந்தன் நேவி
கடுவினையேன் செய்வதுஉங் காண்.

உ. காவியுருநீருங் கையிற் றனிச்சிலம்பு
† மாவி குடிபோன வவ்வடிவும்—பாவினயன்
காடெல்லாஞ் சூழ்ந்த கருங்குழலுங் ; கண்டஞ்சிக்
கூடலான் கூடாயி னான்.

ங. மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலுங்
கையிற் றனிச்சிலம்புங் கண்ணீரும்—வையைக்கோன்
கண்டளவே தோற்றானக் காரிகைதன் சொற்செவியி
லுண்டளவே தோற்ற னுயிர்.

க. கடுவினையேன் - பாவத்தைப் பண்ணினேன். செய்வதுஉங் காணென்க.

இதில், இராசாத்துஞ்சினபின்பு கண்ணகி தனகைச்சிலம்பைத் தேவிமுன்
னையெறிந்தாள்.

உ௦.—வழக்குரைகாதை முற்றிற்று.

¹ தான்மணிக்கழகை, அச; முதலை, உஎ; குவ்வுருபு பகை தொடர்பொருளில்
வந்ததற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; தன். கு. உகஎ-மயில.

(பி - ம) * 'பழுதன்றதல்லாய்' † 'சூவியுக்காட்டுமவ்' ‡ 'கண்டத்தக்'.

இருபத்தொன்றாவது வ ஞ் சி ன ம ா வஸ் .

[கற்புடைமங்கையர் அறுவர்]

கோவேந்தன் றேவி கொடுவினை யாட்டியே
னியாவுந் தெரியா வியல்பினே னாயினு

¹ * முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு தன்கேடு

† பிற்பகற் காண்குறாஉம பெற்றியகா ணற்பகலே

இ. ¹ வன்னி மரமு மடைப்பனியுஞ் சரன்றுக
முன்னிறுத்திக் காட்டிய மொய்குழலாள்பொன்னிக்
கரையின் மணற்பாவை நின்கணவ னுமென்
றுரைசெய்த மாதரொடும் போகா டிரைவர்
தழியாது சூழ்போக வாங்குந்தி நின்ற

க. கோவேந்தனறேவி, வினி. கொடுவினையாட்டியேன், பேருமாம

உ. யாவுந் தெரியா இயல்பினே னாயினும் - ஒன்றமுறியாத தன்மையே னாயினும்.

ச. காண்குறாஉம பெற்றிய - காண வுறுத்தன்மைய. நற்பகலென்றது, பிரகாசமானபகலென்பதனை

க. சூழ்போக . . . சூழ்போதலால் உநதிககணின்ற; உநதிரின்ற - ஆற நின் நடுவு குறையாம்படிநின்ற வென்றமாம.

¹ "பிறர்க்கின்று முற்பகற் செய்பிற மம்கின்று, பிற்பகற் ருமே வரும்" (குறள், ௧௧௬); "முற்பகற் செய்பிற பிற்பகல் வினையும்" (கொன்றைவேந்தன்) "முற்பகல் செய்வின பிற்பக லுறுதரின்" பெருங். க; இக. உகக.

¹ ஒருநட்புடைமங்கைக்கு வன்னிமரமுதலியன சான்றுபகர்த்தமை, திருப்புறம் பயத்தும், திருமுருகலும் இன்றும் கன்னபரம்பரையில் வழங்குகின்றது; அந்நிகழ்ச்சி யைப்புலப்படுத்தும் கின்னங்கலும் அவ்விடங்களில் உள்ளன; திருப்புறம் பயத்துள்ள சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு ஸ்ரீ சாட்சிநாதரென்பது திருநாமம்.

(பி - ம்.) * 'முன்பகல்' † 'பின்பகல்.....பெற்றிய காணப்பகலே'

க0. வரியா ரகல்குன் மாத ருரைசான்

¹ மன்னன் கரிகால் வளவன்மகள் வஞ்சிக்கோன்

றன்னைப் புனல்கொள்ளத் தான்புனலின் பின்சென்று

கன்னவி ரோளாயோ வென்னக் கடல்வந்து

முன்னிறுத்திக் காட்ட வவனைத் தழீஇக்கொண்டு

கஇ. பொன்னங் கொடிபோலப் போதந்தான் மன்னி

¹ க0-கஇ. கரிகால் வளவன்மகள் - ஆதிமத்தியாரென்பார்; இப்பெயர் மந்தியெனவும் வழங்கும்; ஓளவையார்க்குக், காலத்தால் இவர் முற்பட்டவர்; தல்விசைப்புலமைவாய்ப்தோர். வஞ்சிக்கோன் - ஆட்டனத்தியென்பான்; இப்பெயர் அத்தியெனவும் வழங்கும். ஆதிமத்தியார், நீர்வழுவொன்றில் கழாரென்னும் ஊரைச்சார்ந்த காவிரித்தொறையில் கணவகுதிய அத்தியுடன் நீராடுகையில், அவனைக் காவிரி வெள்ளம் கவர்ந்தகொள்ள, இவர் அவனைக்காணுது பலபுடத்தும் தேடித்தேடிச்சென்று கடற்கரையில், அரற்றிக்கொண்டு தீர்கையில், இவரது கற்பின் பெருமையால் கடல அவனைக் கரைக்கு அணித்தான இடத்திற் கொணர்ந்துசேர்த்து நிறுத்திக்காட்ட, இவருடைய தபரத்தை அறிந்தவளும், அங்கே நீராடிக்கொண்டிருந்தவளுமாயிப் மருதி பென்பவன் கண்டு அவனை அழைத்துவந்து இவர்பாற் சேர்த்துப் புகழ்பெற்றவரென்பது பண்டைவரலாறு; இதனை, "மன்னர் குழியுய விழவி ன்ணு, மகளிர் தழியுய துணங்கையானும், யான்றிவ் காணென் மாண்டக் கோலை, யானுமோ ராடுகன மகளே பென்கைக், கோட லிலங்கு வன தெழித்த, யீடுகெழு குருள்து மாடுகன மகளே" (குறுத். கக) என்னும் இவர் பாடலானும், "காதலர் கெடுத்த சிறுமைபொடி தோய் கூர், தாதி மத்தி போலப் பேதுற, தலத்தென னுழல்வேன் கொல்லோ", "கச்சினன் கழுவின் ரெந்தார் மார்பின், வகையமைப் பொலிந்த வனப்பமை தெரியற், சரிய ஸம்பொருதினைக் கண்டிரோவென, வாதி மத்தி பேதுறியினையச், சிறைபறைத் தரைதுச் செவ்ருளக் கொழுரு, மந்தன் காவிரி போலக், கொண்முகை வலித்தல் குழந்தி சின் யானே", "கழாஅர்ப் பெருந்தறை விழவி னுமி, கீட்டெழிற் பொலிந்த வேந்த ருவய மொய்யி, னுட்ட னத்தி தலையந் துரைதுத், தாழிருங் கதுப்பிற் காவிரி வவ்வின், மாதிரத் தழைஇமதி மருண்டிட ருழந்த, வாதி மத்தி காதலர் காட்டிப், படுகடல் புக்க பாடல்சால் ளறப்பின், மருதி யன்ன மாண்புகழ் பெறியுயர்", "அணி கினர் சாத்தி னம்பட் டிமைப்பக், கொடுங்குழை மகளிரி னெய்க்கிய விருக்கை, பறியா மையி னழிந்த நெஞ்சி, னேற்றிய லெழினடைப் பொலிந்த முன்பிற், ரோட் டிருஞ் சரியன் மணந்த பித்தை, யாட்ட னத்தியைக் காணீ ரோவென, நாட்டி ருட்டி னுரிந், கடல்கொன் டன்றெனப் புனலொளித் தன்றெனக், கலுழந்த கண்ணக் காதலர் கெடுத்த, வாதி மத்திபோல", "ஓல்கதிர்க் கழனிச் கழாஅர் முன் டறைக், கல்கொள் சுற்றமொடி கரிகால் காணத், தன்பதங் கொண்டு தவிர்த்த விண்ணை, பொன்பொறிப் புன்கழல் சேவடிப் புரளக், கருங்கச் சியாத்த காண்பி னவ்வயிற், நரும்பொலம் பாண்டின் மணியொடி தெளிப்படிப், புனையந் தாடு மத்தியனிதயத்து, காவிரி கொண்டொளித் தாங்கு", "மத்தி, பனிவார் கண்ணன் பல புலத் துறைபக், கழிந்திற் லத்தி யாடணி நகைது, நெடுநீர்க் காவிரி கொண்டொளித் தாங்கு" (அகநா. சஇ, எக, உஉஉ, உகக, ஈகக, ககக); "மன்னர்குழியுய..... னாய்களே - இது, காதலர்கெடுத்த ஆதிமத்தியார்பாட்டு" என்பர்; தொல். அகந். ௩ இசு-த.

- ¹ மணன்மலி பூங்கானல் * வருகலன்க ளோக்கிக்
கணவன்வரக் கல்லுருவ நீத்தா † ளிணையாய்
மாற்றாள் குழவிவிழத் தன்குழவி யுங்கிணற்று
வீழ்த்தேற்றுக் கொண்டெடுத்த வேற்கண்ணாள் வேற்றொருவ
- உ௦. னீனோக்கங் கண்டு நிறைமதி வாண் ‡ முகத்தைத்
தானோர் குரக்குமுக மாகென்று போன
கொழுநன் வரவே குரக்குமுக நீத்த
பழுமணி யல்குழும் பாவை விழுமிய
* பெண்ணறி வென்பது பேதைமைத்தே யென்றுரைத்த
உ௧. துண்ணறிவி னோர்நோக்க || நோக்காதே யெண்ணிலென்
வண்ட லயர்விடத் தியானோர் ¶ மகப்பெற்று
லொண்டொடி நீயோர் ** மகப்பெறிற் கொண்ட
கொழுந னவளுக்கென் †† நியானுரைத்த மாற்றங்
கெழுமி யவளுரைப்பக் கேட்ட விழுமத்தாற்
- உ௨. சிந்தைநோய் கூருந் திருவிலேற் கென்றெடுத்துத்
தந்தைக்குத் தாயுரைப்பக் கேட்டாளாய் ‡‡ முந்தியோர்

உ௦. நீனோக்கம் - விடாமற்பார்த்தல்.

உ௧. பழுமணி - பழுத்தமணி; சிவந்தமணி; மாணிக்கம்.

உ௨. கெழுமியவளென்றது, பிள்ளைதாயாகிய தன்றோழியை.

உ௨ - உ௦. இளங்காலத்து விளையாட்டிற் சொன்னவார்த்தையை ஆவள்
மெய்யாகக்கொண்டு பேசக்கேட்ட விழுமத்தாலே நோய்கூரும்; இன்னும், யானு
ரைத்தமாற்றத்தைப் பொருந்தக்கேட்டவள் உரைப்பக்கேட்ட .... திருவிலேற்
கெனினுமாம்; சிந்தைநோய் கூரும், முற்று. என்றெறித்து - பிரகாசிக்க.....

உ௨. முந்தி - தந்தைக்கும் தாய்க்கும் முற்பட்டு; கொடுப்பவும் அடுப்பவு
மின்றித் தானேமுற்பட்டென்றுமாம்.

¹ கக-எ. "மணன்மலி.... கல்லுருவநீத்தான்" என்பதனால் "குலமடமாதரொடு
கலமிசைச்சேறலாகாமையறிக" என்பது, தாற்கல். கு. அகி; தி-வி. கு. சகிச-உரை.

¹ "துண்ணறி வுடையோர் தாலொடு பழகினும், பெண்ணறி வென்பது பெரும்
பேதைமைத்தே" இறை. கு. உக; தன். கு. உகச - மயிலு; ௨௨ கு-உககி-விருத்தி;
தி-வி. கு. ககஎ. மேற்.

"துண்ணறி வுடைய ராகி தாலொடு பழகி னுதும்

பெண்ணறி வென்ப தெல்லாம் பேதைமைத் தாத லாதுன்

கண்ணறி வுடைமைக் கேற்ற காரிய முரைத்தாய் மான

மெண்ணறி வுடையோர்க் கெல்லா யிழுக்குடைத் தன்றோ வீதால்."

(திருவின. சகி: கச.)

(பி - ம்.) * 'வருகலன்க' | 'இணையான்' ‡ 'வேற்றொருநீனோக்கம்'
§ 'குரக்குமுக' || 'நோக்காதவெண்ணிலென்' ¶ 'மகப்பெற்றால்' ** 'மகப்பெறிற்'
†† 'யாயுரைத்த' ‡‡ 'முந்தையோர்'

கோடிக் கலிங்க முடித்துக் குழல்கட்டி
நீடித் தலையை வணங்கித் தலைசுமந்த
வாடகப்பூம் பாவை யவன் * போல்வார் நீடிய

கூ. 1 மட்டார் குழலார் பிறந்த பதிப்பிறந்தேன்
பட்டாங் கியானுமோர் பத்தினியே யாமாதி
லொட்டே னரசோ டொழிப்பேன் மதுரையுமென்
பட்டிமையுங் காண்குறுவாய் நீயென்னா கிட்டகலா

* நான்மாடக் கூடன் மகனிரு மைந்தரும்

சு. வானக் கடவுளரு மாதவருங் + கேட்டமின்

கூ. நீடித் தலையை வணங்கி - விடாமே நெடிதாகத் தலையைவணங்கி;
நீடித்தலைசுமந்தவெனக்கூட்டி, விடாமற்றலையாற்சுமந்தவென்றலுமாம்.

கூ. பட்டாங்காகில் - உண்மையாகில்.

கூ. ஒட்டேன் - இசையேன்; ஒட்டேனென்பதற்கு இனிதிருக்கவென
வருவிக்க. அரசனோடு மதுரையையுழிப்பேன். கூ. பட்டிமை - படிம.

சு. வானக்கடவுள் - தேவமுனிவர்கள்; * “சுடரொடு திரிதரு முனிவ
ரும்” என்றாரதலால். இன்னும், வானக்கடவுள் வெளிப்படையுமாம். மாத
வர் - இங்குள்ளோர்.

1 கு - கடு. இவ்வழகனின் உறப்பெற்றவன் கற்புடைப்பெண்டிர் அழவருடைய
வரலாற்றைப் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்துப் பூம்புகார்ச்சருக்கத்துள்ளபாடல்
களும் ஒருவாறு தெரிவிக்கின்றன; அச்செய்யுட்கள் வருமாறு:—

க. “கரிகாலன் பெருவளவன் மகன்கேள்வன் கடல்புக்கான்
திருவெயோ வெனவழைத்துத் திரைக்கரத்தார் நரக்கொண்டான்
வரைகேள்வன் கலநோக்கி வருமளவுங் கல்லானான்
புரைதீரப் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

உ. வன்னிமடைப் பனியோடு சான்றக வரவழைத்தான்
பன்னியகா விரிமணல்வாய்ப் பாவையையுன் கேள்வனெனாங்
கன்னியர்க ளொழிம்போகா முரைகளையா வகைகாத்தான்
பொன்னையான் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

க. “கவலிற்போய் மாற்றன் குழலிழைத் தன்குழலி
யாவலின்வீழ்த் தேற்றெடுத்தா னயனோக்கம் வேறென்று
மேவினாள் குரக்குமுகம் வீடுடையோன் வரவிடுத்தான்
பூவின்மேற் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

சு. முற்றத முலையருவர் முத்துவண்ட லயர்விடத்துப்
பெற்றற்றா முண்பெண் பிறர்மணஞ்செய் யாவண்ணஞ்
சொற்றார்கள் பிறத்தபெண் னாயகனைத் தலைசுமத்தான்
பொற்றலி பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே”

* நான்மாடக்களாவன்: திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருதழிபுர்;
கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாயென்பனவுமாம்; (கவி. கூஉ-ந); “கன்னிதிரு மால்காளி
பீசன் காக்குங் கடிமதில்குழ் மாமதுரை” திருவால. ப.பன், கு. * சிலப்பதிகாரம், கூஉ.

(பி - ம.) * ‘போல்வானீடிய’ † ‘கேட்டமின்’.

- யானமர் காதலன் றன்னைத் தவறிழைத்த
 * கோநகர் சிறினைன் குற்றமிலேன் யானென்
 றிடமுலை கையாற் றிருகி மதுரை
¹ வலமுறை மும்முறை † வாரா வலமந்து
- சுரு. மட்டார் மறுகின் ; மணிமுலையை வட்டித்து
 § விட்டா னெறிந்தான் விளங்கிழையான் வட்டித்த
 லீல || நிறத்துத் திரிசெக்கர் வார்சடைப்
 பால்புரை வெள்ளையிற்றுப் பார்ப்பனக் கோலத்து
 மாலை ¶ யெரியங்கி வானவன் றுன்றோன்றி
- ரு. ** மாபத் தினிநினை மாணப் பிழைத்தநாட்
 பாயெரி யிர்தப் பதியூட்டப் பண்டேயோ
 ரேவ †† உடையேனா லியார்பிழைப்பா ரீங்கென்னப்
 * பார்ப்பா ரறவோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர்
 முத்தோர் குழனி யெனுமிவரைக் கைவிட்டுத்

சுரு. கையாற் றிருகி - வலக்கையாற் றிருகி.

சுரு. வட்டித்து - பிரதிக்கிண்பண்ணி ; சுழற்றியென்றுமாம்; வர்த்தனை - வட்டணையா.....யிற்று.

சுரு. விட்டாளெறிந்தான் விட்டெறிந்தான்.

சுரு. திரிசடை - திரித்தசடை ; திரித்தல் - முறுக்கல்.

சுரு. மாலை - ஒழுங்கு.

(சுரு) வட்டித்தனாலவந்த (சுரு) வானவன் ; இன்னும், வட்டித்த - எழுதினாலொத்தவென்றுமாம்.

ரு. மாண - திண்ணிதாக.

ரு. உடையேனால் - உடையேனாலால். யார் பிழைப்பார் - யார்தப்புவார்.

¹ மணிமேகலை, க: ரு.

* இக - இ. 'பார்ப்பார் தவரே சுமந்தார் பணிப்பட்டார், மூத்தா ரினையார் பசுப் பெண்டிர்' (ஆசார. சுரு); திணுவிராய்எண்ணி உயர் திணையான் முடித்ததற்கு இப்பகுதி மேற்கோள் ; தொல். இளவி. கு. இக - ந; தன். கு. களள-மயிலை; இ-வி. கு. உகஅ.

(பி - ம.) * 'கோணவற்குற்றமிலெனியானென்று' † 'வாராவலம்வந்து'

‡ 'வனமுலை' § 'விட்டெறித்தானந்த' || 'நிறத்துமிர்செக்கர்' ¶ 'எரியாவி'

** 'மாபத்தினியுனை' †† 'உடையேன்மற்றியார்'

௫௫. தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று * காய்த்திய
பொற்றொடி யேவப் புகை † யழன் மண்டிறே
நற்றேரான் கூட னகர்.

வேண்பா.

பொற்பு வழதியுந்தன் புவையரு மாளிகையும்
விற்பொலியுஞ் சேனையுமா வேழமுங்—கற்புண்ணத்
தீத்தரு வெங்கூடற் றெய்வக் கடவுளரு
மாத்துவத் தான்மறைந்தார் மற்று.

௫௫ காய்த்திய - சுடவேண்டி; கோவித்தவென்றுமாம்.

௫௬. ஏவ.....

உக.—வஞ்சினமாலே முற்றிற்று.

* இவ்வென்பா சில எட்டுப்பிரதிகளில் இல்லை.

(யி - ம்.) * 'காய்த்தியைப்' † 'அழற்பொங்கிறே'

இருபத்திரண்டாவது அழற்படுகதை.

ஏவற் றெய்வத் தெரிமுகந் * திறந்தது
காவற் றெய்வங் கடைமுக மடைத்தன
வரைசர் பெருமா னடுபோர்ச் செழியன்
¹ வளைகோ லிழுக்கத் துயிராணி கொடுத்தாங்
இ. இருநில மடந்தைக்குச் செங்கோல் † காட்டப்
புரைதீர் கற்பிற் றேவி தன்னுட
² னரைசு கட்டிலிற் றஞ்சிய ‡ தறியா
தாசான் பெருங்கணி யறக்களத் தந்தணர்
காவிதி § மந்திரக் கணக்கர் தம்மொடு
க0. கோயின் மாக்களுங் குறுந்தொடி மகளிரு
|| மோவியச் சுற்றத் துரையவிந் திருப்பக்
காழோர் வாதுவர் கடுந்தே ருருநர்
வாய்வாண் மறவர் மயங்கினர் மலிந்து
கோமகன் கோயிற் கொற்ற வாயிற்

க. ஏவற்றெய்வம் - அங்கி; அக்கினியுடைய எரியின் கூறு பிரகாசித்தது; அங்கி அடக்கம் நீங்கி வெளிப்பட்டதென்றுமாம்.

உ. காவற்றெய்வம் - நகரிகாவற்றெய்வமாகிய நான்கு வருணப்பூதங்கள். கடைமுகமடைத்தன - கோட்டைவாயிலை கோக்குவதொழிந்தன; நகரிகாவற் றெய்வங்கள் கோட்டைவாயில்களைக் காவாவாயினவென்றுமாம்.

ச. வளைகோல் - வளைந்தகோல். இழுக்கத்து - இழுக்கத்தையுற்ற அவ்வள விலே. உயிராகியவாணி - ஆதாரம். ஆங்கு - அவ்விடத்து.

எ. அரசுகட்டில் - சிங்காதனம். தஞ்சியத்தறியாது - செழியன் தஞ்சி யதை அறியாமல்.

அ. ஆசான் - புரோகிதன். பெருங்கணி - கணிதவிவர்த்தகன். அறக்களத் தந்தணர் - தன்மாசனத்துக் கருத்தாக்கள்.

க. காவிதி - வரியிலார். மந்திரக்கணக்கர் - மந்திரவோலையெழுதுவார்.

கக. ஓவியச்சுற்றத்து - சித்திரத்திரள்போல.

கஉ. காழோர் - பார்க்காரர். வாதுவர் - வாசிவாரியர்.

¹ சிலப். உடு; கூஅ - கூ.

² "அரசுகட்டிலிற் றஞ்சிய பாண்டியன் தெடுஞ்செழியன்" சிலப். மதரைக் காண்ட துறதிகட்டிலை.

(பி - ம்.) * 'திறத்தன' † 'காட்டிப்' ‡ 'அறியாசாசான்' § 'மந்திரிக்' || 'ஓவியர்'

௧௫. நீமுகன் கண்டு தாம்விடை கொள்ள
[நித்திலப் பைம்பூ ணிலாத்திக முவிரொளித்
தண்கதிர் மதியத் தன்ன மேனிய
ஹெண்கதிர் நித்திலம் பூண்டு புனைந்து
வெண்ணிறத் தாமரை யறுகை நந்தியென்
௨௦. நின்னவை முடித்த நன்னிறச் சென்னிய
¹ னுரையென விரிந்த துண்பூங் கலிங்கம்
புலரா துடுத்த வுடையினன் மலரா
| வட்டிகை விளம்பொரி வன்னிகைச் சந்தனங்
கொட்டமோ டரைத்துக் கொண்ட மார்பினன்
௨௫. நேனும் பாலுங் கட்டியும் பெட்பச்
சேர்வன பெறுஉந் தீம்புகை மடையினன்
நீர்த்தக் கரையுந் தேவர் கோட்டமு
மோத்தின் சாலையு மொருங்குட னின்ற
மின்பகற் பொழுதிற் பேணினை னூர்வோ
௩௦. னன்பகல் வரவடி யூன்றிய காலினன்
² விரிசுடை தண்டே குண்டிகை காட்டம்
பிரியாத் தருப்பை பிடித்த கையின
னவினு ³ மார்பினு நலின்ற நூலினன்]
முத்தீ வாழ்க்கை முறைமையின் வழாஅ
௩௫. வேத முதல்வன் வேள்விக் கருவியோ
டாதிப் பூதத் ததிபதிக் கடவுளும்

௧௫. விடைகொள்ள - அரசனை உட்கொண்டுநீங்க; அன்றி, மிடை
கொள்ள - நெருப்பவித்தற்கு வந்து மிடையவென்றுமாம்.

(௧௬) “நித்திலப்பைம்பூண்” முதலாகப் (௩௬) “பூதத் ததிபதிக் கடவுள்”
ஈராகப் பிராமணபூதத்தைக்கூறிற்று; அப்பூதத்துக்கு நிறம் வெள்ளை.

௩௫. வேதமுதல்வன் - பிரமன். கருவி - சமிறைமுதலாயின.

௩௬ - ௪. பிரமன் வேள்விக்ருச்சொன்ன உறுப்புக்களோடு முத்தீவாழ்க்
கை முறைமையின்வழுவாத ஆதிப்பூதக்கடவுளும்.

(௩௫) கருவியோடு (௩௬) முறைமையின் வழுவாவெனக்கூட்டுக.

(௧௬) நித்திலக்கோவை நிலாவொளிபோலத் திகழ்கின்ற (௩௬) ஆதிப்பூதம்;
(௩௬) முத்தீவாழ்க்கை வழுவாத (௩௬) ஆதிப்பூதம்.

¹ “தீம்பா னுரைபோற் நிகழ்வென்பட் பூத்து” (வேக. ௩௦௪௬); “தரைபுரை
கலிங்கம்” பெருங். ௨. ௫. அசு.

² “தனபொடு பிடித்த தாழ்கமன் டலத்துப் பழவவுண்டிப் பார்ப்பன மகனெ”
(குறுத். ௧௮௬); “எறித்தரு களிந்தாங்கி யேந்திய ருடைநீழ். னுறித்தாழ்ந்த வாகு
ஞ்சைகளாற் றுக்கோதும்” (வே. ௧) ³ மார்பின் தலின்றதால் - பூணால்.

- [வென்றி வெங்கதிர் புரையு மேனியன்
குன்றா * மணிபுனை பூணினன் பூனெடு
முடிமுதற் கலன்கள் பூண்டனன் முடியொடு
சு0. சண்பகங் கருவினை செங்கு தாளர்
தண்கமழ் பூரீர்ச சாதியோ டினையவை
கட்டுங் கண்ணியுந் தொடுத்த மாலைபு
மொட்டிய திரையோ டொசுந்த பூவின
னங்குலி கையெறிந் தஞ்சமகன் விரித்த
சு0. குங்கும வருணங் கொண்ட மார்பினன்
பொங்கொளி யரத்தப் பூம்பட் டுடையினன்
முகிழ்த்தகைச
சாலி யயினி பொற்கலத் தேந்தி
யேலு நற்கவை யியல்புளிக் கொணர்ந்து
00. வெம்மையிற் கொள்ளு மடையினன் செம்மையிற்]
பவளச செஞ்சுடர் திகழொளி மேனிய
னாழ்கடன் ஞால மாள்வோன் நன்னின்
முரைசொடு வெண்குடை கவரி நெடுங்கொடி
யுரைசா லங்குசம் வடிவேல் † வடிகயி
00. நெனவிவை பிடித்த கையின னாகி
யெண்ணருஞ் சிறப்பின் மன்னரை யோட்டி
மண்ணகங் கொண்டு செங்கோ லோசசிக்
கொடுந்தொழில் கடிந்து கொற்றங் கொண்டு
‡ நடுமபுகழ் வளர்த்து நானிலம் புரக்கு
சு0. முரைசால் சிறப்பி † நெடியோ னன்ன
வரைச பூதத் தருந்திறற் கடவுளுஞ்

(ருக்) “பவளச்செஞ்சுடர்” முதலாக (சுக) ‘அருந்திறமகடவுள்’ ஈழாக அரசபூதத்தைக்கூறிற்று. அப்பூதத்துக்குநிறம் பவளம்.

00உ. ஓள்வோன் - அருச்சுனன். (ருச. வடிக்கை - புரவியைவசமாக்குகை.

00க - 00. முரசுமுதலானவேழம் இராசாக்களுக்கும் இப்பூதத்திற்கு
00க. மன்னர் - துரியோதனாதிகள். [முரியன்.

(00உ) இவனிடத்துச் சாரதியாயின்று (00க) முரசுமுதலாகிய (000) பிடித்தகையினனாகி (00க) மன்னரையோட்டி (00எ) ஓச்சிக் (00அ) கடிந்து கொற்றங்கொண்டு (00க) புரக்கும் (சு0) உரையமைந்த சிறப்பையுடைய நெடியோனையொத்த கடவுட்பூதமென்க. இவற்றால்உலகனத்தோனைஒத்த பூதமென்க.

[இன்னும், † பாண்டியனுடைய கையினிலக்கணம் பூதத்துக்கும் பிடித்த ஏனைய இருவர்க்கும் ஒத்தபண்பென்றுமாம்.]

00க - சுக. பவள.....அருந்திறமகடவுளும் - பவளவொளி திகழ் தருமேனியையுடைய அரசபூதமாகியகடவுளும்.

† புறநா. ௧-௧0 ஆம் அடி; மதுரை. ௧௧.

(தி. ம்) * ‘மணியொடு புனைத்த பூணினன்’ † ‘வடிக்கையி’ ‡ ‘நெடுப்புகழ்’

* செந்நிறப் பசும்பொன் புரையு † மேனியன்
மன்னிய சிறப்பின் மறவேன் மன்னவ

† ரரைசுமுடி யொழிய வமைத்த பூணின்
கடு. வாணிக மரபி நீணில மோம்பி
நாஞ்சிலுந் துலாழு மேந்திய கையின
[னுரைசால் பொன்னிறங் கொண்ட ஷுடையினன்
வெட்சி தாழை கட்கம ழாம்பல்
சேட னெய்தல் பூளை மருதங்

எ0. கூட முடித்த சென்னிய நீடொளிப்
பொன்னென விரிந்த நன்னிறச் சார்தந்
தன்னொடு புனைந்த மின்னிற் மார்பினன்
கொள்ளும் பயறுந் துவரையு முழுந்து
நள்ளியம் பலவு நயந்துட் னளையிக்

எ1. கொள்ளெனக் கொள்ளு மடையினன் புடைதரு
நெல்லுடைக் களனே புள்ளுடைக் கழனி
வாணிகப் பீடிகை நீணிழற் காஞ்சிப்
பாணிகைக் கொண்டு முற்பகற் பொழுதி
னுண்மகிழ்ந் துண்ணு வோனே யவனே

அ0. நாஞ்சிலம் படையும் வாய்ந்துறை துலாழுந்
சுழொளித் தாலு மியாழு மேந்தி
விளைந்துபத மிருந்து விருந்துபதந் தந்து
மலையவுந் கடலவு மரும்பலங் கொணர்ந்து
விலைய வாக வேண்டுநர்க் களித்தாங்]

அ1. குழவுதொழி லுதவும் ‡ பழுதில் வாழ்க்கைக்
கிழவ னென்போன் கிளரொளிச் § சென்னியி
னிளம்பிறை சூடிய விறையவன் வடிவினோர்
விளங்கொளிப் பூத வியன்பெருங் கடவுளுந்

(சுஉ) "செந்நிறப் பசும்பொன்" முதலாக (அஅ) "வியன்பெருங் கடவுள்"

'ரூக வணிகபூதத்தைக் கூற்றிற்று. அப்பூதத்துக்குநிறம் பொன்.

சுச. பூணின் - பூணினனாய்.

சுஊ. மரபின் - மரபால். சுசு துலாம் - துலாக்கோல்.

(சுஉ) பொன்புரையு மேனிக் (அஅ) கடவுள்.

(சுசு) நாஞ்சிலும் துலாக்கோலுமேந்தியகையினனாய் (அரு) வாழ்க்கைக்கு
(அசு) உரியோனென்று சொல்லப்படுவோனாகிய (அஅ) பூதக்கடவுளுமென்க.

† பெருங்கை, உ. உ. கடுக.

(பி-ம்) * 'செந்திரப்' † 'மேனி' ‡ 'பழுதில்லாடகிகழவன்' § 'சென்னியன்'

[கருவினை புரையுமேனிய னரியொடு

கூ0. வெள்ளி புனைந்த பூணினை மெள்ளொளிக்
காழகஞ் செறிந்த அடையினன் காழகிற்
சாந்துபுலர்ந் தகன்ற மார்பின னேந்திய
¹ கோட்டினுங் கொடியினு நீரினு நிலத்தினுங்
காட்டிய பூவிற் கலந்த பித்தையன்

கூ1. கம்மியர் செய்வினைக் கலப்பை யேந்திச
செம்மையின் வருஉஞ் சிறப்பபு பொருந்தி]
² மண்ணுறு திருமணி புரையுமேனிய
னெண்ணிறக் காழகஞ் சோந்த அடையின
னாடற் கமைந்த வவற்றொடு பொருந்திப்

கூ10. பாடற் கமைந்த பலதுறை போகிக்
கலிகெழு கூடற் பலிபெறு பூத்த
தலைவ னென்போன் றுணர் தோன் மிக்
கோழுறை பிழைத்த நாளி லிந்நகா
தீமுறை யுண்பதோர் திறனுண் ³ டென்ப

கூ11. தாழுறை யாக வறிந்தன மாதலின்
யாழுறை போவ தியல்பன் றோவெனக்
கொங்கை குறித்த கொற்ற நங்கைமு
னாற்பாற பூதமும் பாற்பாற் பெயரக்
⁴ கூல மறுகுங் கொடித்தோ வீதியும்

கக0. ⁵ † பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு
[முரக்குரங் குயர்த்த வொண்கிலை யுரவோன்]

(கூ1) “மண்ணுறு திருமணி” முதலாகப் (கூ1 - உ) “பலிபெறு பூத்ததலை வன்” ஈறாக வேளாண பூத்ததைக்கூறிற்று அதற்குநிறம் நீலம்.

கூ1 திருமணி - நீலமணி. கூக. ஆடற்கமைந்தவை - வாச்சியம்.

கூ10. துறைபோகல் - முடியவறிதல்

(கூ11) முடியப்போகிப் (கூ1) பலிபெறுபூதமெனக்.

கூக - கூஉ. இந்நால்வருந்தோனறி

கூச. தீமுறையுண்பது - நெருப்பு நியாயமாகவுண்பது.

கூ10- ஆமுறையாக - ஆவதொரு நியாயமாக; இன்னும், ஆமுறையாக வறிந்தனம் - மேல் வரக்கடவதொருவிதியென்று முன்னேயறிந்தேம்.

கக0. நால்வேறுதெரு - நால்வகை வருணத்தாரதெரு.

¹ தால்வகைப்பூக்கள், ² மு. புறநா. இசு.

³ சிலப். கச: உகக. ⁴ சிலப். கச: உகஉ.

(பி - ம்.) ⁵ “என்பதியாழுறையாகவறிந்தன மன்றோதாற்பாற்” † “பால்வகை தெரிந்த நால்வேறு தெருவுந் காவெரி புண்டதாட்”

¹ காவேரி யூட்டிய நாள்போற் * கலங்க
வறவோர் மருங்கி னழற்கொடி விடாது
மறவோர் சேரி மயங்கெரி மண்டக்

ககடு. கறவையுங் கன்றுங் கனலெரி சேரா

¹ வறவையாய ரகன்றெரு வடைந்தன
மறவெங் கனிது மடப்பிடி நிரைகளும்
விரைபரிக் குதிரையும் புறமதிற் பெயாந்தன
சாந்தர் தோய்ந்த வேந்திள வனமுலை

கஉ௦) மைத்தடங் கண்ணூர் மைந்தர் தம்முடன்
செப்புவா யவிழ்ந்த தேம்பொதி நறுவிரை
நறுமல ரவிழ்ந்த நாறிரு ¹ முசகித
துறுமலர்ப பிணையல் சொரிந்த பூந்துகா
குங்கும மெழுதிய கொங்கை முன்றிற்

கஉ௧. பைங்கா ழாரம் பரிந்தன பரந்த
துமென் சேக்கைத் துனிப்பதம் பாராக்

¹ காமக் களாட்டடங்கினா மயங்கத்

திதலை யல்குற் றேங்கமழ் குழலியா

¹ குதலைச செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வரொடு

ககஉ. கா - காண்டாவனம்

கக௩. அறவோரிடத்து அழற்கொடி விடாது.

கக௪. அறவை - அறதையுடைய

ககடு - சு. கனலெரி சேராவா லுயா கெருவில்லைந் தன

கஉ௧. செப்பு வாயதிறநது சொரிந்தவிரை - சாந்த புழுக்குறைய முதலாயின.

கஉ௧ - ந. ¹ செப்பிலேவாயவிழ்ந்த பிணையலெனக்கூட்டி, நறுவிரையை யுடைய பிணையல், முச்சிப்பிணையலெனதுமாம நறுமலரவிழ்கல், முச்சிக் கடை.

கஉ௨. துனியின்செவ்வி பார்க்கவேண்டாத, துனியளவு விட்டிராத வென்றமாம; இவா பிள்ளைபெருதவர்.

கஉடு - சு. பரிந்தனபரந்த சேக்கை - கையற்றுப்பரந்த சேக்கை

கஉ௭. அடங்கினர் மயங்க - ஒழிந்து சோர.

¹ சிறுபாண். உகஅ. ¹ 'அறவையாயர்' சிலப். கடு: கஉ௦-உ௧.

² , தருங்கியகாமக்கன்னாட்டி' மணி. உடு:க௧. ³ மு. மணி. எ: இஎ.

⁴ செப்பு - மலருமரும்புகள் வைத்திருக்கும் பூஞ்செப்பு; தம். கக௭: குமத். க; மணி. ச: கடு; ஞா. மத்திர. இசு; பெருங். க: க௧, எ௧.

(பி - ம.) ⁵ 'கலங்கி' ⁶ 'முச்சிப்புதமலர்' ⁷ 'துனிபதங்காமக்கடவுள்கள்'.

கந௦. * பஞ்சியா ரமனியிற் றஞ்சதுயி லெடுப்பி
வானரைக் கூந்தன் மகளிரோடு † போத
¹ வருவிநர் தோம்பி மனையற முட்டாப்
பெருமனைக் கிழத்தியர் பெருமகிழ் வெய்தி
யிலங்குபூண் மார்பிற் கணவனை யிழந்து

கந௧. சிலம்பின் வென்ற சேயிழை நங்கை
கொங்கைப் பூசல் கொடிதோ ‡ வன்றெனப்
பொங்கெரி வானவற் றெழுதன ரேத்தின
⁴ ரெண்ணன் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற
பண்ணியன் மடந்தையர் பயங்கெழு வீதித்

கச௧. தண்ணுமை முழுவந் தாழ்தரு தீங்குழல்
⁵ பண்ணுக்கினை பயிரும் § பண்ணியாழ்ப் பாணியொடு
நாடக மடந்தைய ராடாங் கிழந்தாங்
கெந்நாட் டாள்கொல் யார்மகள் கொல்லோ
விந்நாட் டிவ்வூ ரிறைவனை யிழந்து

கச௨. தேர மன்னனைச் சிலம்பின் வென்றிவ்
வூர்தீ யூட்டிய வெருமக || னென்ன
வந்தி விழவு மாரண வோதையுஞ்
செந்தி ¶ வேட்டலுந் தெய்வம் பரவலு
மனைவிளக் குறுத்தலு மாலை யயர்தலும்

க௧௦. வழங்குருன் முரடமு மடிந்த மாநகர்க்
காதலற் கெடுத்த நோயொ டொங்கனன்
ஹாதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன னுயிர்த்து
மறுகிடை மறுகுங் கவலையிற் ** கவலு

கநக. கொடிதன்று - நியாயம்

கநக. பண்ணியன்மடந்தையர் - இசையறிவார்.

கச௨. நாடகமடந்தையர் - தனியிலார்.

(கநக) வீதியிடத்து (கச௨) அரங்கிழந்து.

கச௧. அந்திவிழவு - சீபல்.

கச௨. தெய்வம்பரவல் - தெய்வபூசனை.

க௧௦. மறுகிடைமறுகுங் - மறுகிலேசுமுன்னுதிரியும். கவல் - குறுந்
தெரு. கவலும்.....போம்.

¹ குறங். அக. ² "என்னென்னையோர்" (சிலப். கச: க௧௧): "யாழ்முத
லாகவறுபத்தொருநான், கெரிமகளிர்க்கியற்கை" பெருங். க: க௧: அச-டு.

³ மணி. எ: சக. ⁴ "ஹாதுலைக்குருகினுயிர்த்தகத்தடங்காது" மணி. உ: சக.
(பி-ம்). ⁵ "பாலாரமனித்", 'பல்லாரமனித்' † 'மயங்க' ‡ 'இன்றென'
§ 'பணியாழ்ப்பாணரோடு', || 'எனவுமத்தி' ¶ 'வேட்டையின்' ** 'கவலுயி'

¹ மியங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கு
கடுகு. * மாரஞ் ருற்ற வீரபத் தினிமுன்
கொந்தழல் வெம்மைக் கூரெரி * பொருஅள்
வந்துதோன்றினண் மதரா பதியென்.

வேண்டி.

* மாமகளு நாமகளு மாமயிடற் செற்றுகந்த
கோமகளுந் தாம்படைத்த கொற்றத்தா—ணும
முதிரா முலைகுறைத்தாண் முன்னரே வந்தாண்
* மதரா பதியென்னு † மாதா.

(ககக) விடைமடந்தையரது வீதியில் (கசஉ) மடந்தையா (கச௦) தண்ணு
மைமுழவு குழல் (கசக) யாழ்ப்பாணி இவறறுடனே (கசஉ) ஆடும் அரங்கின
யிழந்து (கசக) இவ்வொருமகள் (கசக) எந்நாட்டாள்கொல்? யார்மகள் கொல்
(கசக) என்ன (கடு௦) நகரியிலே (கடுச) இயங்குதலையுஞ் செய்யும், மயங்கு
தலையுஞ்செய்யும்; இவ்வகை (கடு௦) ஆரஞ்ருற்ற வீரபத்தினிமுன் (கடுக) ஊர்
ளரியுண்டதற்குப் பொருளாய் (கடு௦) வந்து கோன்றினுள், மதராபதியென்
னும் தேவதையென்க.

“மாமகளும்”—தாம்படைத்த கொற்றத்தாள் - இவாகள்படைத்த கொற்ற
மெல்லாமுடையாள்; “நாவினுந் * * * வாளினும” என்ற முவகைவென
றியும்; மாமகள் - சீகேவி நாமமுலை - அச்சத்தைச்செய்யமுலை.

உஉ.—அழற்படுகாதை புற்றிற்று.

¹ “சுழலதுஞ்சுழது, மோடதுமோடும்” மணி. க: ககக - உ.

² மு. சிலப், பதி. சஉ.

³ இச்செய்யுளிலுள்ள முறைப்படியே ‘திருவின் செல்வி பொருதனிக் கொழுத,
புலமை சான்ற கலைமகன் கணவ, வீரிய மடந்தை பேரிசைக்கிழவ’ என ஞானபிரகாசம்,
சக - ஆம் செய்யுளிலும் அமைந்திருத்தல் காண்க.

⁴ “மதராபதியென்னுமாபெருந்தெய்வம்” மணி. உக: கக.

(வி - ம்) * ‘போன்றவந்து’ † ‘மான்’

இருபத்து மூன்றாவது கட்டுரைகாதை.

- சடையும் பிறையுந் தாழ்ந்த * சென்னிக்
 குவளை யுண்கட் டவளவாண் முகத்தி
 கடையெயி றரும்பிய பவளா † செவ் வாய்த்தி
 யிடையிலா விரிந்த நித்தில ‡ நகைத்தி
௫. யிடமருங் கிருண்ட நீல மாயினும்
 வலமருங்கு பொன்னிறம் புரையு மேனிய
 ளிடக்கை பொலம்பூந் தாமரை யேந்தினும்
 வலக்கை யஞ்சுடர்க் § கொடுவாள் பிடித்தோள்
 வலக்கால் புனைகழல் கட்டினு மிடக்காற்
௬. றனிச்சிலம் பரற்றுந் தகைமையள் பணித்துறைத்
 கொற்கைக் கொண்கன் குமரித் துறைவன்
 பொற்கோட்டு வரம்பன் பொதியிற் பொருப்பன்
 குலமுதற் கிழத்தி யாதலி னலமந்
 தொருமூலை குறைத்த திருமா பத்தினி
௭. யலமரு திருமுகத் தாயிழை நங்கைதன்
 || முன்னிலை யீயான பின்னிலைத் தோன்றிக்
 கேட்டிசின் வாழி நங்கையென் குறையென
 வாட்டிய திருமுகம் வலவயிற் கோட்டி
 ஏ யாரை யென்பின் வருவோ யென்னுடை
௮. யாரஞ ரெவ்வ மறிதி யோவென

க சடையும் பிறையும் - சடையிடக்கேபிறையும்.

௭. கடையெயிறு - பன்றிக்கொம்புபாலப் புறப்பட்ட எயிறு.

௮. கொடுவாள் - மழு.

௯. குலமுதலாதலின் - அடியேதொடங்கி இரட்சித்தற்குரியனாதலின்

௧௦. முன்னிலையீயான் - முன்னில்லான்; அவளுக்கு முன்னிற்பதைச் செய்யான்.

(பி - ம) * 'செத்திறக்' † 'செவ்வா, பிடைநிலா' ‡ 'தகைச்சிலை' § 'தெய்வாள் பிடித்தன, ளிடக்காற் றனிச்சிலம் பரற்றினும் வலக்காற் புனைகழல் கட்டுத் தகைமையள்' || 'பின்னிலையான முன்னிலத்தோன்றி' ஏ 'யாரிவ னென்முன் முத்தா ளிவன ராஞ ரெவ்வ மறிபா தானென்'

வாரகு ரெவ்வ மறிந்தே * னணியிழாஅப்
மாபெருங் கடன் மதரா பதியென்பேன்
கட்டுரை யாட்டியேன் † யானின் கணவற்குப்
பட்ட கவற்சியேன் பைந்தொடி கேட்டி

உரு. பெருந்தகைப் பெண்ணென்று கேளாயென் னெஞ்சம்
வருந்திப் புலம்புறு நோய்

தோழிநீ ‡ யீதொன்று கேட்டியெங் கோமகற்
கூழ்வினை வந்தக் கடை

மாதரா யீதொன்று கேளுன் கணவற்குத்

௩௦. தீதுற வந்த வினை ; காதின்

¹ மறைநா வோசை யல்ல தியாவது
மணினா வோசை கேட்டது மிலனே
யடிதொழு திறைஞ்சா மன்ன ரல்லது

² குடிபழி தூற்றுங் கோலனு மல்ல

௩௧. னின்னுங் கேட்டி நன்னுதன் மடந்தையர்
மடங்கெழு நோக்கின் § மதமுகந் திறப்புண்
டிடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானே

³ கல்விப் || பாகன் கையகப் படாஅ

தொல்கா ¶ வுள்ளத தோடு மாயினு

௪௦. மொழுக்கொடு புணர்ந்தவிவ் விழுக்குடிப் பிறந்தோர்க்

உரு. கட்டுரையாட்டியேன் - ஒருவார்த்தைசொல்லுதலுடையேன்.

உரு - ச. நின்கணவற்குப்பட்ட கவற்சியுடையேன்; ஆயினும் நீ கேளுன்க.

உரு - அ. ஊழ்வினை வந்தபடி கேளாய்; வந்தக்கடை, கரவொற்றுவிசாரம்.

(௩௦) வினை (உரு) கேளுன்க.

௩௧. மறைநா - அந்தணர்நா ; ஓசை - ஒதினார்வாயில் வரும் நியமமான
வார்த்தை.

௩௩. மன்னர் பழி தூறுவதல்லது.

௩௩. மடங்கெழு நோக்கின் - மகனிருடைய பார்வையாலே.....

சிலையாகக்குக.

¹ "ஓதலத்தணர்வேதம்பாட" (மதுரை. ௧௮௬); "நான்மறைக் கேள்வி தவிலு
ருர லெழிப்ப, வேம வின்றயி லெழுத லல்லதை, வாழிய வஞ்சியுங் கோழியும் போலத்,
தோழியி னெழாநெய் பேருர் துயிலே" பரி. ப. ௧௭௮. ² புறநா. ௭௨.

³ "ஓடங்கழிகாமமொ டடங்கான்" மணி. ௧௦: ௨௨; ௧௮: ௧௧௧.

⁴ "கல்விப்பாகநிற் காப்புலவியோட்டி" மணி. ௧௮: ௧௬௮.

(பீ - மீ) * 'அணியிழாப், மாபெருங்கடன் மதராபதியெனுங் கட்டுரையாட்டி
யேன்' † 'யானுன்' ‡ 'ஓக்தொன்று கேளாயென்' § 'மதிமுகம்' || 'பாகர்கையகப்
படாது' ¶ 'உள்ளமொடோடுமாயினும்', 'உள்ளமொடுமாயினும்'

கிழக்கந் தாரா திதுவுங்கேட்டி

¹ யுதவா வாழ்க்கைக் * கீரந்தை மனைவி

புதவக் கதவம் † புடைத்தன நெருநா

ளரைச வேலி யல்ல தியாவதும்

சடு. புரைதீர் வேலி யில்லென மொழிந்து

மன்றத் திருத்திச சென்றீ ரவ்வழி

யின்றவ் வேலி காவா தோவெனச

* செவிசுருட் டாணியிற் புகையழல் ‡ பொத்தி

நெஞ்சஞ் சுடுதலி னஞ்சி நடுக்குற்று

டு. * வசகிரத தடக்கை யமரா கோமா

ஹாசிப பொன்முடி யொளிவளை யுடைத்தகை

‡ குறைத்த செங்கோற் குறையாக் கொற்றத்

திறைக்குடிப் பிறந்தோர்க் கிழக்க மின்மை

யின்னுங் கேட்டி நன்வா யாகுதல்

டு. * பெருஞ்சோறு பயந்த திருந்துவேற் றடக்கை

சஉ உதவாவாழ்க்கை - பிறாக்கு உதவமாட்டாத மிழவாழ்க்கை.

சரு புதவக்கதவம் - கதவில்லாவீடு; குழை... ..

சசு. மன்றம் * அரணில்லாதவீடு. அவ்வழி - நீர போகின்ற அக்காலத்து.

சஅ. செவிசுருட்டாணி - செவியைச்சுகிவதாகிய ஆணி; சுடுதலுள்ள இறைச்சி சூட்டிழைச்சியானுறபோல.

டுக - உ கைகுறைத்தசெங்கோல் - கைகுறைத்தற்குக் காரணமாகிய செங்கோலையும்.

டுச நன்வாயாகுதல் - நன்றாகிய மெய்யாதல்.

டு பெருஞ்சோறுபயந்த - பாண்டவர்கன்படைக்கும் துரியோதனன் படைக்கும் சேரன் சோறிட்டதனை.

¹ சஉ-டுக. பாண்டியன் கைகுறைத்த செய்தியை இப்புத்தகம் உஉ-ஆம் பக்கத் தின் அடிக்குறிப்பாறுணர்க; "கையரித்தான் மாறன் கதவிடித்த குற்றந்தா, லெய் புஞ் சிலக்கை பிரங்கேசா", "கொற்றகையான் மாறன் குலசே கரவழிதி, பொற்றகையா னைகதை போதாதோ" என்றார் பிறரும்; திருவால. இள: க - பார்த்து.

² 'சடுதாராசஞ் செவிசெறித்தாங்கு' பெருங். க. சஎ: உகஅ. * சிலப். கக: உக.

* இடு. 'பெருஞ்சோறுபயந்த' என்றது சேரமான் பெருஞ்சோறுதிற்பஞ் சேர லாதன் பாரதபுத்தத்தில் எல்லோர்க்கும் உணவளித்த செய்தியை; "ஓரைய ரீரைப் பதின்ம ருடன்மெழுத்த, போரிற் பெருஞ் சோறு போற்றது தானளித்த, சேரன்" (சிலப். உக: ஊசல்வரி); "உதியஞ் சேரல், பெருஞ் சோறு கொடுத்த ஞான்றை" (அகநா. உகக); "அலங்குணப் புரவி யைவரொடு சினைநு, நிலத்தலைக் கொண்ட பொலம்பூத் தம்பை, பீரைப் பதின்மரும் பொருதுகனத் தொழியப், பெருஞ்சோற்று மிருபதம் வரையாது கொடுத்தோய்" (புறநா. உ.) * 'அம்பலத்தாழ்ப்புட்டுவார்' பழ. கக - ககஇ.

(பி - ம்) * 'சேரத்தன்மனை' † 'புடைத்ததெழுது' ‡ 'பொங்கிநெஞ்சம்' § 'குறைத்துச்' 'கேட்டியோர்நன்'

சிலப் பதிகாரம்

திருநிலை பெற்ற ¹ பெருநா ளிருக்கை
யறனறி செங்கோன் மறநெறி நெடுவாட்
புறவுநிறை புக்கோன் கறவைமுறை செய்தோன்
பூம்புனற் பழனப் * புகார்நகர் வேந்தன்

௬௦ ருங்கா விளையு [†] ணன்னா டதனுள்

வலவைப் பார்ப்பான் பராசர நென்போன்
குலவுவேற் சேரன் கொடைத்திறங் கேட்டு
வண்டமிழ் [‡] மறையோற்கு [§] வானுறை கொடுத்த
திண்டிறல் நெடுவேற் ^{||} சேரலற் காண்கெனக்

௬௧. காடு நாடு முருடும் போகி

நீடுநிலை மலயம் பிற்படச சென்றாங்

¹ கொன்றுபுரி கொள்கை யிருபிறப் பாள்

² முத்தீச் செல்வத்து நான்மறை முற்றி

யைம்பெரு வேள்வியுஞ் செய்தொழி லோமபு

௬௦ மறுதொழி லந்தனர் பெறு முறை வகுக்க

௬௬. பெருநாளிருக்கை - பெரிய நாளோலக்கத்து இருக்கை.

௬௭ மறநெறி நெடுவாள் - மறத்திலே யொழுகின் வாள்

௬௬ நீடுநிலைமலயம் - போகிய நிலையையுடையமலயம்.

௬௭. ஒன்று - முத்தி. இருபிறப்பு - உபநயனத்துக்குமுன் னும்பின் னும்

௬௮ முத்தி - ஆகவனியம், காருகபத்தியம். தக்கிணுக்கினி.

௭. அறுதொழிலாளர் பெறுமுறை - ஒதல் ஒதுவித்தல் வேட்டல் வேட்
பித்தல் ஈதல் ஏறறலென இக்குணங்களையுடையா பெறுமுறையை. வகுக்க -
அவனுக்குக்கூறுபடுத்த

¹ பெருநாளிருக்கை:— சேரனுடைய காலபோலக்கம்; 'தன்கட ளுட ளெண்
பூவ் கோதை, பெருநாளிருக்கை' (மதரை. ௫௨௪ - ௫) என அந்தாளோலக்கம்
பாராட்டப் பெற்றிருத்தல் காண்க.

² மறையோனென்றது பாலைக்கொளதமனா; இவருக்குச் சவர்க்கங்கொடுத்த
சேரன் இமயவரம்பன்றம்பி பல்யானைச் செல்கெழுருட்டியெனென்பவன்; இதனைப்பற்றி
தப்பத்தின் மூன்றும்பத்திறநியிலுள்ளதானிய அடியிலவரும் வாக்கியத்தானாக;
'பல்யானைச் செல்கெழுருட்டியனைப் பாலைக்கொளதமனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு:
.....பாடிப்பெற்றபரிசில்; நீர் வேண்டியது கொண்மினென யானும் என்பார்ப்பனி
பும் சவர்க்கம்புகல்வெண்ணுமெனப் பார்ப்பாரிற்பெரியோரைக்கேட்டு ஒன்பதுபெரு
வேள்வி வேட்பித்துப் பத்தாம்பெருவேள்வியிற் பார்ப்பானையும் பார்ப்பனியையும்
காணாயினார்' சிலப். ௨௮; ௧௧௭ - ௮; 'துறக்கமெய்தியதொப்பநால்வசை, முதியர்ப்
பேணியவுதியஞ்சேரல்' அதநா. ௨௧௧. இச்சரிதை, பழமொழி ௧௧௬-ஆம் பாட்டி
னும், தொல். புறத்தினா. ௬, ௨௫ - ௨௬, உரையினும் வந்துள்ளது.

³ புறநா. ௧௧௭. ⁴ முருகு. ௧௮௧-௨.

(யி - யி) * 'புகாஅவேந்தன்' [†] 'தன்னுட்டதனுடலவைப்பாசான்' [‡] 'வான
கக்கொடுத்த' ^{||} 'சேரற்காண்கென' ^{||} 'முறைபெய்தி'

நாவலங் கொண்டு நண்ணு ரோட்டிப்
 1 பார்ப்பன வாகை சூடி யேற்புற
 நன்கலங் கொண்டு தன்பதிப் பெயர்வோன்
 செங்கோற் * நென்னன் நிருந்துதொழின் மறையவர்
 எடு. தங்கா லென்ப தூரே யவ்வூர்ப்
 பாசிலை பொதுளிய போதிமன் றத்துத்
 தண்டே குண்டுகை † வெண்குடை காட்டம்
 பண்டச சிறுபொதி பாதக் காப்பொடு
 களைந்தன னிருப்போன் காவல் வெண்குடை
 அடு. விளைந்துமுதிர் கொற்றத்து விறலோன் வாழி
 * கடற்கடம் பெற்றிந்த காவலன் வாழி
 விடர்சசிலை † பெற்றித்த வேந்தன் வாழி
 பூந்தண் பொருரைப் பொறையன் வாழி
 மாந்தரஞ் சேரன் மன்னவன் வாழ்கெனக்
 அரு. குழலுங் குமிழியு மழலைச செவ்வாய்த
 தளர்நடை யாயத்துத் தமர்முத னீங்கி
 விளையாடு சிறுஅ ரெல்லாஞ் சூழ்தரக்

எக. நா வலங்கொண்டு - தருக்கஞ்சொல்லி நாவெற்றியையுடையோனாய் ;
 நா வலம் - நாவெற்றியெனக்.

(எடு.) பெறுமுறைவருதத (எங்) நன்கலங்கொண்டெனக்

(எக) நாவலங்கொண்டு ஓட்டிச் (எஉ) சூழிக் (எஃ) கொண்டு தன்பதிப்
 பெயர்வோன் ; பெயர்வோன் பெயர்தர.

எச. நிருந்துதொழின் மறையவா - பஞ்சக்கிராமிகள்.

எடு. தங்கால் - நிருததங்காலா.

எக. அரகூற்றிக்குமனறு. எஎ. காட்டம் - சமித்த.

(எங்) குடையையும (அடு) கொற்றததையுமுடைய விறலோன்.

அச. வாழ்கென - வாழ்கவெனறு சொல்ல.

அஎ. சிறுசூழ்தர - தண்ணீர்சிறுரெல்லாம் சூழ்தர.

1 பார்ப்பனவாகையினியல்பை, "கேள்வியாற்றிப்பெய்தியானே, வேள்வியான்விறன்
 மிகுத்தன்று," "ஓதங் கரைதவழிநீர் வேலி புலகினுள், வேதங் கரைகண்டான் வீற்றி
 ருக்கு - மேதஞ், சுடுகடர் தானாகிச் சொல்லவே வீழ்த்த, விடுகடர் வேள்வி பகத்து"
 என்பவற்றிலுந் பு-வெ. வாகை. க.

1 அக - உ. சிலப்பதிகாரம், உஅ: ககடு - சு.

(பி-ம்.) * 'தென்னவன் நிருந்துதொழில்' † 'குண்குடை' ‡ 'பெற்றித்தவிறலோன்
 வாழி'

சி ஸ ப் ப தி க ர ம்

* குண்டப் பார்ப்பீ. ரென்னோ டோதியென்
பண்டச சிறுபொதி கொண்டுபோ மின்னெனச்

கூ0. சீர்த்தகு சிறப்பின் வார்த்திகன் புதல்வ
னூலமர் செல்வன் ‡ பெயர்கொண்டு வளர்ந்தோன்
பானாறு செவ்வாய்ப் படியோர் முன்னர்த்
தளர்நா வாயினு மறைவிளி வழாஅ
துளமலி புவகையோ டொப்ப வேரதத்

கூ0. ‡ தக்கினன் றன்னை மிக்கோன் வியந்து
முத்தப் பூணூ லத்தகு புனைகலங்
கடகந் தோட்டொடு கையுறை யீத்துத்
தன்பதிப் பெயர்ந்தன னாக நன்கலன்
புனைபவும் பூண்பவும் பொறுஅ ராகி

கூ00. வார்த்திகன் றன்னைக் காத்தன ரோம்பிக்
கோத்தொழி லினையவர் கோமுறை யன்றிப்
படுபொருள் வெளவிய பார்ப்பா னிவனென
விடுகிறைக் ‡ கோட்டத் திட்டன ராக
வார்த்திகன் மனைவி கார்த்திகை யென்போ

கூ00. எலந்தன னேங்கி யமுதன னிலத்திற்
புலந்தனர் புரண்டனர் பொங்கின எதுகண்டு
மையறு சிறப்பி னையை கோயிற்

அஅ. குண்டப்பார்ப்பீர் - பிழக்கை மாணிகாள்; சிறுமாணிகாள், சிறு
பின்னகாளென்னினுமாம்.

கூக. ஐலமர் செல்வன் பெயர் - தக்கனூழர்த்தி.

* கூஉ. பானாறு செவ்வாயையுடைய பிரமசாரிகள்; படிமம் - படியென்
முயிற்று. படியோர் - தன்னை இளமையாலொப்பாருமாம்; படி - வேடமுமாம்.

கூக. புனைவனவும் பூண்பனவுமாக வேறுபடுதலிற் புனைபவும் பூண்பவு
மென்றார்.

கூ0க. கோமுறையன்றி - இராசநீதியன்றி.

கூ0உ. படுபொருள் - புதையல்; களவுப்பொருளென்றுமாம்.

கூ0எ. ஐயைகோயில் - மதுரையிற்றர்க்கைகோயில்.

(பி - ம்.) * 'குண்டப்பார்ப்பீர்' † 'போமினென்' ‡ 'போ' § 'தெக்கனன்'
றன்னை மிக்கென், 'தக்கன்' || 'அன்றியும்' ¶ 'கோட்டமிட்டனர்'

* செய்வினைக் கதவந் திறவா தாகலிற்

நிறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவ

கக0. மறவேன் மன்னவன் கேட்டனன் மயங்கிக்

கொடுங்கோ லுண்டுகொல் கொற்றவைத் குற்ற

விடும்பை யாவது மறிந்தீ மின்னென

வேவ லீளையவர் காவலற் றெழுது

வார்த்திகற் கொணர்ந்த † வாய்மொழி யுரைப்ப

கக1. நீர்த்தன் நிதுவென நெடுமொழி கூறி

யறியா மாக்களின் முறைநிலை திரிந்தவென்

னிறைமுறை பிழைத்தது பொறுத்தனுங் கடனெனத்

தடம்புனற் கழனித் தங்கா நன்னுடன்

மடங்கா விளையுள் வயலூர் நல்கிக்

கக2. கார்த்திகை கணவன் வார்த்திகன் முன்ன

ரிருநில மடந்தைக்குத் திருமார்பு நல்கியவ

டணியா வேட்கையுஞ் சிறிதுதணித் தனனே

நிலைகெழு கூட னீனெடு மறுகின்

மலைபுரை மாட மெங்கணுங் கேட்பக்

கக3. ¹ கலையமர் செல்வி கதவந் திறந்தது

‡ சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங்

கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்மி

¶ னிடுபொரு ளாயினும் படுபொரு ளாயினு

கக4. நெடுமொழிகூறி - புகழ்நதுசொலி.

கக5 வயலூர் - ஊரின் பெயர்.

கக6 - க. இவன் பிறந்த தங்காலுடன் வயலூரென்பதோருரும் விட்டு.

கக7. திருமார்புநல்கை - கண்டனிகை. அவனென்றது, நிலமடந்
தைய. அவனைப்பணிந்தென்பார், இருநிலமடந்தைக்குத் திருமார்பு நல்கி
யென்றார்.

கக8. மார்பினைப்பெறுமையால் தணியாதவேட்கை.

கக9. கறை - கடமை.

கக10. இடுபொருள் - பிறர்வரவிட்ட பொருள். படுபொருள் - புதைபல்;
அன்றித் தன்தேட்டத்தால் மிக்கபொருளுமாம்; ² “படுபயன் வெஃகி” என்
றும்போல்.

¹ ‘கலையமுதலி’ பெருங். க. இட.; உச. ² திருக்குறள், களஉ.

(பி - ம.) * ‘செய்வுது’ † ‘கோல்கண்டுகொல்.....உறந்திரிம்பையாவது மறிமி
னின்மொன’ ‡ ‘வாய்மொழியுரைப்பவறிபாமக்கின்’ § ‘சிறைபடு’ || ‘கறைபடு’ P படு
பொருளாயினு மிடுபொருள்’

முற்றவர்க் குறுதி பெற்றவர்க் காமென
 ௧௩௦. யானை யெருத்தத் தணிமுர சிரீஇக்
 கோன்முறையறைந்த கொற்ற வேந்தன்
 றுன்முறை பிழைத்த * தகுதியுங் கேனீ
 1 யாடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத்
 தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று
 ௧௩௧. வெள்ளி வாரத் தொள்ளொ ரியுண்ண
 வுரைசான் மதுரையோ டரைசுகே நெறுமெனு
 முரையு ட முண்டே நிரைதொடி யோயே
 கடிபொழி லுடுத்த கலிங்கன் னாட்டி
 வடிவேற் றடக்கை வசகிங் குமரனுந்
 ௧௩௨. தீம்புனற் பழனச சிங்க புரத்தினுங்
 காம்பெழு கானக் கபில புரத்தினு
 † மரைசாள் செல்வத்து நிரைதார் வேந்தர்
 லீயாத் திருவின் விழுக்குடிப பிறந்த
 தாய வேந்தா தம்முட் பகையுற
 ௧௩௩. விருமுக் காவதத் திடைநிலத் தியாங்கனுஞ்
 செருவெல் வென்றியிற் செல்வோ ரின்மையி
 னரும்பொருள் வேட்கையிற் பெருங்கலன் சுமந்து
 கரந்துறை மாக்களிற் காதலி டு தன்மொடு

௧௩௧. உறவார்க்கு - எடுத்தார்க்குரிதது. பெறவார்க்கு - கொண்டவர்
 களுக்கு; அவ்விருவார்க்கும் உறுதி ஆமென்க.

ஆதலால், தமக்காகா; உற்றவார்க்குப் பெற்றவார்க்காமென்றதைவித்தான்.

௧௩௧. கோன்முறையறைந்த - இராசநீதியாகச்சொன்ன.

௧௩௩. பேரிருட்பக்கம் - கிருட்டிணபக்கம்.

௧௩௨ அழல்சேர்குட்டம் - [கார்த்திகைபரணி.]

௧௩௩. உரை - சோதிடவார்த்தை; உரையுமுண்டென்றது, எதிரது
 தழீஇய எச்சவும்மை.

௧௩௧ - ௨௨. வசகிங் குமரனுமாகிய வேந்தரிருவர் தம்மில் தாயவேந்தர்

௧௩௨. இருவரது மலைவு வெல்வென்றி நிகழ்கை காரணமாகச் செல்வோ
 ரின்மையால்.

- (௧௨௮.) கரந்துறைமாக்களைப்போல (௧௨௯) ஆப்ரணங்களைச்சுமந்து
 போந்து; போத்தென் துஞ்சொல் வருவிக்க.

1 தன். கு. ௧௩௧ - மயிலை, மேற். 2 "அழற்குட்டத்தி" புறநா. ௨௨௧.

(பி - ம.) * 'தகுதிசேட்டி' † 'உண்டிதரை' ‡ 'உரைசால் செல்வத்து
 நிரை தாரவேந்தன்வியாச்செற்றப்பின்' § 'தன்னுட்கள்ளா'

சுங்கா வண்புகழ்ச் சுங்க புரத்தினே

கரு௦. * ரங்கா டிப்பட் டருங்கலன் பகருஞ்
சங்கம நென்னும் வாணிகன் றன்னை
முந்தைப் பிறப்பிற் பைந்தொடி கணவன்
† வெந்திறல் வேந்தற்குக் கோத்தொழில் செய்வோன்
பரத நென்னும் பெயரனக் கோவலன்

கரு௧. விரத நீங்கிய வெறுப்பின னாதலி
னொற்ற னிவனெனப் பற்றினன் கொண்டு
வெற்றிவேன் மன்னற்குக் காட்டிக் ‡ கொல்வூழிக்
கொலைக்களப் பட்ட சங்கமன் மனைவி
நிலைக்களங் காண ணீலி யென்போ

கரு௨. ளரசர் முறையோ பரதர் முறையோ
ஐரீர் முறையோ சேரியீர் முறையோ வெவ்
மன்றினு மறுகினுஞ் சென்றனர் பூசலிட்
டெழுநா ளிரட்டி யெல்லை சென்றபின்
ஹெழுநா ளிதுவெனத் தோன்ற வாழத்தி

கரு௩. மலைத்தலை † யேறியோர் மால்விசும் பேணியிற்
கொலைத்தலை மகனைக் கூடுபு நின்றோ
ளெம்முறு துயரஞ் செய்தோ ரியாவதூர்
தம்முறு துயரமிற் றுகுக வென்றே

கரு௪ - ௫). சுங்கபுரத்தின் ஓரங்காடியிடத்தானாகியிருந்தது.

கரு௨. பைந்தொடி, முன்னிலை.

கரு௪. பரதனென்றது, கோவலனது முற்பெயர்.

கரு௫. விரதநீங்கிய - கொல்லாவிரதத்தால் நீங்கிய வெறுப்பினனாதலின் -
வெறுக்கப்படுபவனாதலால்.

கரு௫. விசும்பேணியில் - விசும்பெல்லையில்; ¹ "நளியிரு முந்ரீ ரேணி யாக"

கரு௬. தலைமகனைக் கூடுவதாகின்றவன். [என்றார்.

கரு௭. செயதோரென்னுமெழுவாய், படுவார்களாகவென்னும் வியக்
கோள் வருவித்தலோடு முடிந்தது. யாவதும்- எப்படியானும்.

கரு௮. தம்முறு துயரமிற்றுகுக - தாங்களும் இப்பழிப் படுவார்களாக.
நான்பட்டதே படுகவென்றது, பழியிட்ட பழனையக்கொண்டு.

(கரு௫) ஏறி (கரு௬) விழுவோனென்க.

¹ புறநானூறு, ௧௫.

(பி-ம்.) * 'அங்காடிப்படவிருத்தகலன்' † 'வெந்தொழில்' ‡ 'கொல்வூழிக்'
§ 'ஐமிமால்' || 'குலத்தலை' ¶ 'ஆருகவென'

விழுவோ ளிட்ட வழுவில்¹ சாபம்

கஎ0. பட்டனி ராதலிற் கட்டுரை கேண்

யும்மை வினைவர் துருத்த காலச்

செம்மையி லோர்க்குச் செய்தவ முதவாது

* * வாரொலி கூந்தலின் மணமகன் நன்னை

யிரேழ் நாளாகத் தெல்லே நீங்கி

கஎ0. வானோ தங்கள வடிவி னல்லதை

யிரோர் † வடிவிற் காண்ட லில்லென

மதுரைமா தெய்வ மாபத் தினிக்கு

விதிமுறை சொல்லி யழல்விடு கொண்டபின்

கருத்துறு கணவற் கண்டபி னல்ல

கஅ0. திருத்தலு ‡ மில்லே னிற்றலு மிலெனனக்

கொற்றவை வாயிற் பொற்றொழு தகர்த்துக்

கஎக - உ. உம்மைவினை .. .. யுதவாது - உம்மையிற்செய்விப மனமிலலா
தோர்க்கு அக்காலததுச் செய்தவினை வந்த பலிக்குங்காலதது முனபுசெயத
நல்வினை யாதும் உதவாது; இததிவினைவந்த கெடுபபதற்கு முன்னேவந்தத
வுதல் பின்புதவுதல் செய்யுமித்தனை, அநநல்வினையும் உதவாமற்போகாது;
பாவமானதும் தனியே அனுபவிக்கவேண்டும்

கஎக-அ. ஈரோர்-ஈங்குள்ளோர் இல்லெனறு மதுரைமாதெய்வம்சொல்ல.

கஅக. பொற்றொழு - பொலிவினையுடைய சங்கவளை; துர்க்கைகோயில்
வாயிலிலே தன்கைவளையைத் தகர்த்து.

¹ கஎஅ - கக. இச்சாபவரலாற்றை இப்படியே மணிமேகலையில் வஞ்சி
மாதகர்புக்க காதையினும் மணிமேகலைக்குக் கண்ணகியதாக்கக் கூறினர்; அது
வருமாறு: "வேட்கை தரப்பக் கோட்டம் புருத்துவணங்கி நின்று குணம்பல வேத்தி,
பற்புக்கட னில்லாது தற்றவம் படராது, கற்புக்கடன் பூண்டு தங்கடன் முடித்த,
தருளல் வேண்டுமென் தழுதுமுன் னிற்ப, பொருபெரும் பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்
போ, மெய்மிறைக் குற்ற விடுக்கண் பொருது, மெய்மையின் மறை வெய்வழற் படு
தான், மகரா பதியெனு மாபெருத் தெய்வ, மிதநீர் முன்செய்வினையின் பபகுறி,
காசில் பூம்பொழிற் கலிங்கதன் னுட்டுத், தாய மன்னவர் வகவுய் குமரனுஞ், சிங்க
புரமுஞ் செழுநீர்க் கயிலையு, மக்காள் இன்றோ ரடற்செழு வுறதான், முவிரு காவத
முன்னுத ரின்றி, பாவரும் வழங்கா விடத்திற் பொருள்வேட்டுப், பல்கலக் கொண்டு
பலரறி யாம, லெல்லா யானோ டரிபுர மெய்திப், பண்டக் கலம்பகர் சங்கமன் றன்
னைக், கண்டனர் கூற்றையனின் கணவன், பார்த்திபன் ரெழில்செயும் பரதனென்
துத்தித்தொழி லானன் றெற்றெனப் பற்றி, பொற்ற னிவனெனவுரைத்தமன் னிற்குக்,
குற்றமி லோனைக் கொண்புநித் திட்டன், னுவ்வன் மனைவி யமுதன் னரற்றி, யெங்கி
மெய்பெயர்ப்போ னிறுவரை யேறி, பிட்ட சாபங்கட்டிய தாகு, மும்மை வினைவந்
துருத்த லொழியா தெது, மெய்ம்மைக் கிளவி விளம்பிய பின்னுஞ், சீற்றங் கொண்டு
செழுநகர் கிதைத்தேன்" (இ-கஉ)

1) * கஎக - கக. மு: சிலப்பதிகாரம், பதிகம், 100 - இக.

(யி - ம்.) * 'வாருதுகத்தன்மணமகன்' † 'வடிவினிற்' ‡ 'தில்னேயிறத்தனும்'

கீழ்த்திசை வாயிற் கணவனொடு புருந்தேன்
மேற்றிசை வாயில் வறியேன் * பெயர்க்கென
விரவும் பகலு மயங்கினள் கையற்

கஅரு. துரவுரீர் வையை யொருகரைக் கொண்டாங்

† கவல வென்னு ளவலித் திழிதலின்

‡ மிசைய வென்னுண் மிசைவைத் தேறலிற்
கடல்வயிறு கிழித்து மலைநெஞ்சு † பிளந்தாங்
கவுணரைக் கடந்த சுடரிலை நெடுவே

கக௦. நெடுவேள் குன்ற மடிவைத் தேறிப்

பூத்த வேங்கைப் பொங்கர்க் கீழோர்

தீத்தொழி லாட்டியேன் யானென் றெங்கி

யெழுநா ளிரட்டி யெல்லை சென்றபின்

றெழுநா ளிதுவெனத் || தோன்ற வாழ்த்திப்

ககரு. பீடுகெழு நங்கை பெரும்பெய ரேத்தி

வாடா மாமலர் மாரி பெய்தாங்

கமரர்க் கரசன் தம்வந் † தேத்தக்

கஅரு. தமிழேனாய் பெயரானின்றேனென்ச் சொல்லி.

கஅசு இரவும்பகலுமயங்கினள் - இரவும் பகலும் அறியாதுமயங்கி.

கஅசு. பதறியிழிதலாற் குழியென்று பார்க்கினள்.

கக௦. நெடுவேள்குன்று - திருச்செங்கோடு. அடிவைத்தேறியென்றார்,
அதற்குமுன்பு வருத்தத்தாற் கால் நிலத்துப்பாவாமையால்.

கக௧. வேங்கையின்கீழே நின்றென்க.

கக௨. குறத்தியர்கேட்கத் தீத்தொழிலாட்டி யேன் யானென்றுசொல்லி;
ஏங்கியென்றது - சொல்லியென்றபடி.

கக௩. எழுநாளிரட்டி - வேங்கை நீழலினின்ற நாளளவு. எல்லையென்றது
- பகலை. அவணின்ற நாளளவு, அன்று பதினாநாளாயிற்று. பதினாநாள்
பகற்பொழுது சென்றபின்னக; பதிகத்திலும் ¹ “சுரேழ் நாளாகத் தெல்ல”
என்றார்.

கக௪-௭. அமரர்க்கரசன் தம்வந்தி, கண்ணகி தன்கணவனைத் தோன்ற
வாழ்த்தித் தொழுநாளிதுவெனக்கருதி இவள்பெயரைச் சொல்லி மலரைத்தூவி
ஏத்தினார்; இவள்பெயர் மந்திரோத்தியாதலால்; இன்னும், கண்ணகி கோவலனைத்
தோன்றவாழ்த்தி வானவூர்தியேறினாளென்றுமாம்.

கக௪-௬. பெரும்பெயரேத்திமலர்மாரிபெய்து தம்வந்தேத்த வானவூர்தி
யேறினாளென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், பதிகம், ௫௨.

(பி - ம்.) * ‘பெயர்வென்று’ † அவலென்னுணத்திழிதலின் ‡ ‘மிசையா
மென்னுள்’ § ‘பிளந்தேயுணரை’ || ‘தொழுதுவாழ்த்தி’ † ‘ஏத்தி’

கோநகர் பிழைத்த கோவலன் றன்னெடு
வான லூர்தி * யேறினண் மாதோ
உ00. கானமர் புரிசுழற் கண்ணகி தானென்.

வேண்பா.

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுவாளேத்
தெய்வந் தொழுந்தகைமை † தின்னிதாற்—! தெய்வமாய்
மண்ணக மாதர்க் கணியாய் கண்ணகி
விண்ணகமா தர்க்கு விருந்தா.

கட்டுரை.

- * † முடிசெழு வேந்தா முவ ருள்ளும்
படைவிளங்கு தடக்கைப் பாண்டியா குலத்தோ
ரறனு மறனு மாற்றனு மவர்தம்
* பழவிமன் மூதூர்ப் பண்புமேம் படுதலும்
௫. விழவுமலி || சிறப்பும் விண்ணவா வரவு
மொடியா விற்பத் தவருறை நாட்டுக்
குடியுங் கூழின் பெருக்கமு மவாதம்
வையைப் பேரியாறு வளஞ்சுரந் தூட்டலும்
பொய்யா வானம் புதுபபெயல பொழிதலு
- ௬0 மாரபடி சாத்துவதி யென்றிரு விருத்தியு
நேரத் தோன்றும் வரியுங் குரவையு
** மென்றிவை யனைததும் பிறபொருள வைப்போ
டொன்றித் தோன்றற் † தனிக்கோ ணிலைமையும
வடவாரியர் ‡ படைகடந்த
- ௬௫ தென்றமிழ்நாடொருங்குகாண்ப
புரைதீர் கற்பிற் றேவி தன்னுட
னரைசு கட்டிலிற் † துஞ்சிய பாண்டிய
னெடுஞ்செழியனே டொரு பரிசா
நோக்கிக் கிடந்த
- உ0. மதுரைக் காண்ட முற்றிற்று.

இரண்டாவது; மதுரைக்காண்டம் முற்றிற்று.

'தெய்வந்'—மண்ணகமாதர் - உலகத்துக் கற்புடைமகளிர். விண்ணக
மாதர்க்கு விருந்தானுள்; ஆதலால் தெய்வந் தொழுதகை தின்னிதென்க.

1 குறள், இடு. 2 புறநானூறு, ௧௫. 3 "பழவிமன்மூதூர்" மணி. ௪: ௧௧.
(3 - ம்.) * 'ஏறின்கானமர்' † 'தின்னமாத்' ‡ 'தெய்வமா, மன்'
§ 'முடிபுடை' || 'சிறப்பின் வானவர் வரவும் வையைப்பேரியாற்ற' ** 'என்றிவ
யினத்தம்' †† 'தன்னோள்' ‡‡ 'படைதந்த' §§ 'துஞ்சிய தெடுஞ் செழியனே
டாருபரிக'.

முன்ருவது வஞ்சிக்காண்டம்.

உசு. — குன்றக்குரவை

* உரைப்பாட்டுமடை.

குருவியோபியுந் கிளிகடிநதுங் குன்றத்துச்சென்று *வைகியருவியாடியுஞ் சுணைகுடைநது + மலவற்று வருவேமுன் மலைவேங்கை நறுநிழலின் வளளிபோலவீர மனநடுங்க முலையிழநது † வந்துநின்றீர் யாவிரோவென முனியாதே
 ௫. மணமதுறையோடரசுகேடுற வலவினைவந துருத்தகாலிக் கணவனையங் கிழந்துபோந்த கடுவியேன யானென்ற னென்றலு மிறைஞ்சியஞ்சி யிணைவள்கை யெதிர்கூப்பி ரினற ‡ வெல்லையுள வானவரு நெடுமார் மலாபொழிந்து குன்றவருங் கண்டு||நிற்பக கொழுநனெடு கொண்டுபோயினு
 ௧௦. ரிவளபோலு || நங்குலக்கோ ரிருந்தெய்வ மிலையாதலிற்

க குன்றத்துச்சென்ற கங்குகுருவியோபியுமெனக

க வளளி - லலி, தங்குள வளளிமென்கிற பெண்ணுமாம்; எனறது, குமரவேள தேவியை

ச நின்றீர், யாவிர இவை உயாகுதக கூறினா முனியாதே - அவர்கள் கேட்டதற்கு வெறுதே

ஞ மணமதுறையோ கலியாணமதுரை

க. போயினா, முறறு.

முன தேவருடன போனபடியை விரியக்கூறினது இது

¹ குன்றக்குரவை: தந். உளசு. அகநா. உகஉ, முருகு. ககக-ள். மதுரை. கககி; மலைபடு. கஉ௦-உஉ; திருச்சிற். கஉள.

² உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய பாட்டை இடையேயுடையது: சிலப். ப. சசக.

³ மணமதுரை - தமமணத்தையுடைய மதுரையும்; (சிலப். கக: கககி - கக பார்த்து); "தன்மலிற் பன்மலர் தாற தறைபனிப்பத், தென்ற லசைவருஉஞ் செம்மற்றே யம்மதின், குன்றத்தார் கூடல் வரவு" (பரி. அ.) மணமதுரையோடரசுகேடுற: "ஒட்டேனாசோ டொழிப்பென் மதுரையும்" சிலப். உக: கக.

(பி. ம்.) * 'வைகியுமுருவி' † 'அலவுற்றம் வருவேம்' ‡ 'வந்துநின்ற நீரியாலிரோ' 'எல்லியல்' || 'நிற்கவே கொழுநனெடுக்கொண்டு' || 'நங்குலத்துக்கோரிரு'

* சிறுகுடியீரே சிறுகுடியீரே

தெய்வங்கொள்ளுமின் சிறுகுடியீரே

நிறங்கிள ரருவிப் பறம்பின் றுழ்வரை

நறுஞ்சினை வேங்கை நன்னிழற் சீமோர்

கரு. தெய்வங் கொள்ளுமின் சிறுகுடி யீரே

தொண்டகந் தொடுமின் சிறுபறை தொடுமின்

¹ கோடுவாய் வைம்மின் கொடுமணி ய்யக்குமின்

² குறிஞ்சி பாடுமி னறும்புகை பெடுமின்

³ பூப்பலி செய்ம்மின் காப்புக்கடை + நிறுமின்

உ.உ. * பரவலும் பரவுமின் ! விரவுமலர் தூவுமி

நெருமலை யீழந்த நங்கைக்குப்

பெருமலை துஞ்சாது வளஞ்சுரக் கெனவே

கொஞ்ச்சோல்

ஆங்கொன்று காணு யணியிழா யீங்கிதுகா

⁴ ணஞ்சனப் பூழி யரிதாரத தின்னியுயற்

சுந்துரச சுண்ணஞ் செறியத்தூய்த தேங்கமழர்

திந்திர வில்லி நெழில்கொண் டிழுமென்று

கரு. பறம்பின் றுழ்வரை-நெடுவேள்குன்றமாகிய பறம்பின் தாழ்வரையில்.

கசு-ரு. வேங்கைக்கீழ் ஒரு தெய்வமாகப் பண்ணிக்கொள்ளுமின்

கசு. தொடுத்தல் - வாசித்தல்.

கசு. கோடு - கடமாக்கொப்பு. கொடுமணி - ஓசைகடிதானமணி.

கசு. காப்பு-சுற்றுமதில் கடை-வாயில் சுற்றுமதிலிட்டுவாசலும்செய்ம்மின்

(உஉ) வளர்துஞ்சாது சுரக்கவென்று (உக) நங்கைக்குச் ..(கக) செயமி

னென்று முன்னே கூட்டுக

கொஞ்ச்சொலென்றது, மேற்சொல்லுகின்ற மூன்று பாட்டின் சொற்
களைப் போதற்.....இப்பாட்டின் கருத்தென்றுமாம்

“ஆங்கொன்று”—ஆங்கொன்று காணயென்றது, தூரநின்று. கிட்டச்
சென்று, ஈங்கிதுவென்றான். இதுவென்றான், கண்ணகி அங்கேவந்தளவிலே
மழைபெயதலால் விழுகிற அருவியை அவ்வருவிதாங்கக்கண்டு தங்கையணுக
வந்தபடியே. ... செறிய - செறியாநிற்க ஆடுதுமே; ஏகாரம்,

¹ “கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யீயக்கி” முருகு. உசக.

² “தறும்புகை பெய்த்துக் குறிஞ்சி பாடி” முருகு. உகக.

³ பூப்பலி: “மலர்ப்பலிதாஉய்”, “பூப்பலிசெய்துகாப்புக்கடைநிறத்தி” (செலப்.
உஅ: ௫, உகக); “பூப்பலிவிட்டகடவுள்” கவி. கக.

⁴ “பரவியுத் தொழுதம் விரவுமலர் தூயும்” குறிஞ்சி. ௫.

⁵ “அஞ்சனத் திரகு மணியரி தாரமும்” செலப். உ௫: ௪௦.

(பி-ம்) * ‘சிறுகுடியீரே’ + ‘திறத்துமின்’ ? ‘விரைமலர்’.

வந்திங் கிழியு மலையருவி யாடுதுமே
யாடுதுமே தோழி யாடுதுமே தோழி
யஞ்சலோம் பென் ற நல்லுண்டு நல்காதான்
மஞ்சகூழ் சோலை மலையருவி யாடுதுமே
எற்றொன்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைக்
கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனல்
கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனன் மற்றையா
ருற்றாடி னேந்தோழி நெஞ்சன்றே
என்னொன்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைப்
பொன்னாடி வந்த புதுப்புனல்
பொன்னாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
முன்னாடி னேந்தோழி நெஞ்சன்றே
யாதொன்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைப்
போதாடி வந்த புதுப்புனல்
போதாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
மீதாடி னேந்தோழி நெஞ்சன்றே

பாட்டுமடை

உரையினி மாதரா யுண்கண் சிவப்பப்
புரைதீர் புனல்குடைந் + தாடினோ மாபி
* னுரவுரீர் மாகொன்ற † வேலேந்தி யேத்திக்
குரவை தொடுத்தொன்று ‡ பாடுகம்வா தோழி

தேற்றம். அவன் கொடுமை கிடக்கச்செய்தேயும் அவனுடைய மலையருவியை
ஆடவேண்டிற்றேயென்றான். அஞ்சலோம்பு - அஞ்சுகலைப் பரிகரி.

“எற்றொன்று” —.....அவர் செய்த கொடுமையால்
நாம் அவர்மலையின்வந்த புதுப்புனலோடு புலத்தற்குச்சிறிதும் காரணமில்லை.
மற்றையாரென்றது, அருவி யாடுவாருள் தன்னையொழிய முன் அந்நீர்த் குளி
த்த மகளிரை. தனக்கு முற்படவாடினவரோடு நெஞ்சுதான் வேறுபட்டுப்
புலத்தற்குக் காரணம் என்னென்றான். அன்றேயென்றது, இசைநிறைக்களவி.

“என்னொன்று” —எவனொன்று, விகாரம்.

‘எற்றொன்று’ என்பதுமுதலாக மூன்றாம் சிறைப்புறம்; தோழிக்குத்
தலைமகள் சோல்லியது; முன்னிலைப்புறமொழியுமாம்.

“உரையினி” —உரையினி - இனிச்சொல்.

1 “பெண்டிர் தலம்பெளவீத் தன்சாரற் றுதுண்ணும், வண்டிற் தறப்பான் மலை”
கலி. ௪௦.

2 “உரவுரீர் மாகொன்ற, வென்வேலான் குன்றின்மேல் விணயாட்டும் விரும்பார்
கொல்” கலி. ௨௭.

(பி - ம்.) * ‘தல்காதார்’ † ‘ஆடினம்’ ‡ ‘வேலேந்தி’ § ‘பாடுதும்பாம், பாட்டு,
மடை சீர்கெழு’

சீர்கெழு¹ செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்று
²மேரகழு நீங்கா விறைவன்கை வேலன்றே
³பாரிரும் பௌவத்தி னுள்புக்குப் பண்டொருநாட்
 சூமா தடிந்த சுடரிலைய வெள்வேலே

அணிமுகங்க ளோராறு மீராறு கையு
^{*}மிணையின்றித் தானுடையா னேந்திய வேலன்றே
 பிணிமுகமேற் கொண்டவுணா பீடழியும் வண்ண
 மணிவிசம்பிற் கோனேத்த மாறட்ட வெள்வேலே

†⁴சரவணப்பூம் பன்னியறைத் தாய்மா ரறுவர்
 திருமுலைப்பா லுண்டான் நிருக்கைவே லன்றே
[‡]வருதிகிரி கோலவுணன் மாபம பிளந்து
[§]குருகு பெயாக்குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே

“சீர்கெழு” — செந்தில - திருச்செந்தில். செங்கோடி - திருச்செங்கோடு. வெண்குன்றம் - ஈயாமிலை ஏரகம் - .....சூர் மா - சூரனாகியமா. சுடரிலைய; அ, இடைச்சொல்; சுடரில் வேல, இறைவன் வேலென்க.

“அணிமுகங்கள்” — இவ்வழவு பிறர்க்கு இல்லாமையாத பிறரொப் பில்லாதான. ⁵பிணிமுகம் - மயில்.

“சரவண” — சரவணப்பூம்பன்னியறை-சரவணப் பொய்கையில் தாமரை யாகிய பன்னியறை அறுவா-கார்த்திகையா. திகிரிகோலவுணன் - மலையைச் சூழுவரும் அவுணன் பிளந்து பிளக்க குருகுபெயர்க்குன்றம் - கிரவுஞ்ச பருப்பதம்.

“சீர்கெழுசெந்தில்” முதலிய மூன்றாம் வகைபுழைவதாகத் தெய்வம்

¹“அலுவாய்ச் சேறது நிலையு பண்பு” (முருகு. ௧௨௫); முருகன் மீம்புன லலை வாய்; (“பையுண்மாவ” தொல். களவு. கு. ௨௧-ந. மேற்); “திருமிகு விளக்கி னலுவாய்ச் செருமிகு சேய்” (அகநா. ௨௬௬); “வெண்டலைப் புணரி யலுக்குஞ் செத்தி, னெடுவே னிலையு காமர் லியன்மறை” (புறநா. ௫௫); “தஞ்செத்தின்மேய வள்ளிமணற்குத் தாதைகண்டாய்” (தே. மறைக்காடு)

²ஏரகம்: “ஏரகத் துறைத்து முரியன்” (முருகு. ௧௮௬) என்றவிடத்து ஏரகம் - மலைநாட்டகத்தொருநிறுப்பிபென்றார், தச்சுலாக்கினியா; பத்து. ப. ௪௨ - பார்க்க.

³“பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குசு, சூர்முத மடித்த சுடரிலை தெடுவேல்” (முருகு. ௪௫ - ௬); “பாபிரும் பனிக்கடல் பார்துகள் பட்டபுக்கு” (பரி. ௫); “பார்முதிர் பனிக்கடல்” பாகவத. ௬: கருத்தமன் ௫௦.

⁴சரவணப்பூம்பன்னி: “நெயிம்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை,.....அறு வர் பயத்த வாமர் செலவ்” (முருகு. ௨௫௬ - ௫); “கடவு ளொருமீன் சாலினி யொழிய, வறுவர் மறைப்போரும்.....நிவந்தோங் கிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனைப், பயந்தோ ரென்ப பதமத்துப் பாயல்” பரி. ௫.

⁵“குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றன் மடவன்” (சிலப். ௨௪); “குருகொடி பெ யர்பெற்ற மாவவரை யுடைத்து, மலையாற்றப் படித்த மூலிரு கயத்தலை” (பரி. ௫); “குன்றங் கொன்ற குன்றக் கொற்றத்து” (முருகு. ௨௬௬); “குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றென்” (மணி. ௫: ௬௧); “குருகுபெயர்க் குன்றத் துடல்பக வெறித்த, தெடு வேற் கடவுட்கு” கல். “பொருப்புலன்”

⁶“பிணிமுக மஞ்ஞை செருமுகத் தேந்திய, மூலிரு திருமுகத் தொருவே லவற்கு” (தல். எ.) பிணிமுகம்-முருகக்கடவுள் ஊடரும் யானையுமாம்; “சேயுயர் பிணிமுக மூர்த்து” (பரி. ௫); “பிணிமுக லூர்தி யொன்செய யோதும்” (புறநா. ௫௬); “ஓடப் பூட்டைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி” (முருகு. ௨௪௭);

(பி-ம.) ^{*}“இளையன்றி” [†]“சரவணப் பன்னியசைத்தாய்மார்” [‡]“வருதிகிரிபொ லவுணன் மார்பம்” “திகிரியோலவுணன்”

பாட்டுமேடை

இறைவனை நல்லா யிதுநகையா இன்றே
கறிவளர் தண்சிலம்பன் செய்தனோய் தீர்க்க
வறியாண்மற் றன்னை யலர்கடம்ப னென்றே
வெறியாட றுன்விரும்பி வேலன்வரு கென்றான் *

ஆய்வளை நல்லா யிதுநகை யாகின்றே
மாறலை வெற்படுளாய் தீர்க்கவரும் ¹ வேலன்
வருமாயின் வேலன் மடவ னவனிற்
குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்றான் மடவன்

செறிவளைக்கை நல்லா யிதுநகையா இன்றே
வெறிகமழ் வெற்படுளாய் தீர்க்க வரும்வேலன்
வேலன் மடவ னவனினுந் தான்மடவ
² னுலமா செல்வன் புதல்வன் வருமாயின்

நேரிழை நல்லாய் நகையா மலை ³ நாடன்
மார்பு தருவெந்நோய் தீர்க்க வரும்வேலன்
தீர்க்க வரும்வேலன் றன்னினுந் தான்மடவன்
⁴ கார்க்கடப்பந் தாரெந் கடவுள் வருமாயின்

பாட்டுமேடை

வேலனார் வந்து வெறியாடும் வெங்களத்து
நீலப் பறவைமே னேரிழை தன்னோடு
மாலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும்வந்தான்
⁵ மால்வரை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே

‘இறைவனை நல்லாய்’ முதல், ‘எனறியாம்பாட’ இறுதி அறுத்தோடுநிலை.

“செறிவளை” — வெற்படுளாய் - வெற்பனுவல்வந்த நோய்.

“வேலனார்” — நீலப்பறவை - மயில்

¹ “வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய், கடவு ளாயினு மாக, மடவைமன்ற வாழிய முருகே” தற். ௧௪.

² “ஆலமர் செல்வன் புதல்வன்வரும்” (எலப். உசு); “ஆலமர் செல்வ னணிசால் பெருவீரல்”, “ஆலமர் செல்வ னணிசான் மகன்” (கலி. அக, அக); “ஆலகெழு கடவுட் புதல்வ” (முருகு. உடுக); ஆலமர் செல்வன் மகன்” மணி. ௧: ௧௪௪.

³ “நாடன் மார்புதர வந்த படாமலி யருதோய்” தற். ௧௪.

⁴ கார்க்கடப்பந்தார் - கார்க்காலத்திற்குரிய கடம்பின்மாலை; “கார்கோன் முகத்த ... , இருன்பப் பொதுவிய பராரை மராத், கருன்புத் தண்டார் புரகு மார்பினன்” முருகு. ௭: ௧௧) “கார்தறுங் கடம்பின் கண்ணி குழு.....முருகே” (தற். ௧௪); “கார்தறுங் கடம்பின்.....தெரியற், சூர்தவை முருகன்” (புறநா. உக); “காரலர் கடம்பன்” மணி. ௪. ௪௧.

⁵ “மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே” (எலப். உசு; “பாடுகமலா” (பி. ௨. ம.). * ‘பாட்டுமேடையாய்வன்’ † ‘தருதோய்திர்’

கயிலைநன் மலையிறை மகணின் மதிதுதன்
மயிலியன் மடவரன் மலையர்தம் மகளார்
* செயலைய மலர்புரை திருவடி தொழுதே
மயன்மண மொழி † யநு ளவர்மண மெனவே
மலைமகன் மகணின் மதிதுதன் மடவரல்
குலைமலை யுறைதரு குறவாதம மகளார
நிலையுயர் கடவுணின் னிணையடி தொழுதேம
‡ பலரறி மணமவர் படுகுவ ரெனவே

குறமக ளவளொம குலமக ளவளொடு
மறுமுக வொருவரின் னடியிணை தொழுதேந்
* † துறையிசை நினதிரு திருவடி தொடுநா
பெறுகநன மணம்விடு பிழைமண மெனவே

பாட்டுமொடை

* என்றியாம் பாட மறையின்று தே
மன்றலங் கண்ணி மலைநாடன் போவான்முன்
சென்றே னவன்றன் நிருவடி கைதொழுது
நின்றே னுரைத்தது கேள்வாழி தோழி

- “கயிலை” — மகணை: ஐ, இடைச்சொல். அயன்மணம் - பிராசாபத்தியம் ஒழி - இதனை விலக்குவாய்.

“மலைமகன்” — பலரறிமணமென்றோ, இதற்குமுன்பு களவாதலால், படுகுவர் - உடன்படுகுவாராக அவரென்றது தலைவனை.

“குறமகன்” — துறை - நீர்த்துறை; * “யாறுங்குளனும” என்றாராதலின், நின் திருவடிதொடுநரென்றது, குளுநறத்தலைவனை.

“என்றியாம்” — மறையின்று - மறையச் சிறைப்புறமாகநின்று. சென்றேன் - சென்றுநின்றேன்; நின்றேன் - நின்றநான்.

1 “தேரிறை முன்கைபற்றி துமர்தர, நாடறி தன்மண மயர்கம்” (குறிஞ்சி. ௨௧௧-௨); “பல்லா ரறியப் பறையறைத்த நாட்கேட்டுக், கல்யாணஞ் செய்து” நாலடி. அக.

2 “ஆலமுங்கடம்பு தல்வாற்ற தடுவுங், கால்வழக் கறுதிலைக்குன்றமும் பிறவு, மய்யவைமேய வேறவேற பெயரோ, பெய்வரி னேயு நீயே” (பரி - ௪); “துறையு மாலமுத் தொல்வரி மராமு, முறையுனி பராயு” (கவி - ௧௧௬.)

3 “குன்றக்குரவையுங், சீரெழுசெந்தில்” என்னுந்தாழிசைமுதற் பல அடுக்கி வந்து பின்னர், “என்றியாம், பாட.....கேட்டு” என்று அடக்கியற் பொருள்பெற்று முடிந்தவாறு காண்க. தொல். செய். கு. ௧௪௧ - ந.

* திருமுருகாற்றுப்படை, ௨௨௪.

(பி - ம்.) * ‘செயலுமென்’ † ‘அருள்பலர்மணம்’ ‡ ‘துறையுறையிசை நினதிருவடிதொழுமவர்பெறத்’

கடம்பு குடி யுடம்பிடி யேந்தி
மடந்தை பொருட்டால் * வருவ திவ்வு
ரறுமுக மில்லை யணிமயி லில்லை
குறமக னில்லை செறிதோ னில்லை
கடம்பூண் டெய்வ மாக நேரார்
மடவர் மன்றவிச சிறுகுடி யோரே

பாட்மேடை.

என்றிங்

கலர்பாடு பெற்றமை யானுரைப்பக் கேட்டுப்
புலர்வாடு நெஞ்சம் † புறங்கொடுத்துப் போன
மலர்தலை வெற்பன் வரைவானும் போலு
முலையினான் மாமதுரை கோளிழைத்தான் காதற்
றலைவனை வாடோர் ‡ தமராருங் கூடிப்
பலர்தொழு பத்தினிக்குக் காட்டிக் கொடுத்த
நிலையொன்று பாடுதும் யாம்

பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகம்
பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகங்
கோமுறை நீங்கக் கொடிமாடக் கூடலைத்
தீமுறை செய்தானே யேத்தியாம் பாடுகந்
தீமுறை செய்தானே யேத்தியாம் பாடுங்கான்
* மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே

“கடம்பு”—இப்படிக்குடி ஏந்தி இவ்வூர் வருவது, தன்னை முருகனென்று கண்டார் கருதுதல்வேண்டி .....இச்சிறுகுடி?யார் தெடவமாக உண்படார் ஆதலால், அறியார்; மடவர்-அறியார்.அன்றி, இச்சிறுகுடியோராதலால்,..... சொல்லுமாறு: அறுமுகமில்லை; அணிமயிலிலையென்று சொல்லுவார்களென்று வேறுகாட்டினான்; தலைமகன் கடம்புகுடி உடம்பிடியேந்தித் தன்னைக் குமரனென்று பிறர்கருதவந்த காரணம், * “பண்டைத்தன்மணங்கமழ்தெய்வத்தினாலங் காட்டி” என்றாராதலால்.

“அலர்பாடு”—புலர்வாடுநெஞ்சம்-புலருநெஞ்சம். புறங்கொடுத்துப்போன-தன்பின்னே ஈடக்கப்போன; ஒழியப்போனவென்றுமாம். தமராருங் கூடி-தமரெல்லாருங்கூடி. நிலை - தன்மை.

“பாடுகம்”—அத்தன்மையினை நாம் பாடுமிடத்து இதனை வேண்டிக் கொள்ளுவோ மென்றார்.

1 “பாடுகம் வாவாழி தோழி” கவி. சக.

2 “மால்வரை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே”சிலப். ௨௪; “வேலனார்வத்த”

3 திருமுருகாற்றுப்படை, ௨௮௯-௯௦

(பி - ம்.) * ‘வருவதிவ்வூர்க்கடம்பூண்.....குடியோரே யறுமுகமில்லையணி.....’
‘நிலை’ † ‘புறங்கொடுத்து’ ‡ ‘தமராகக்கூடிப்’

பாடுற்றுப்

பத்தினிப் பெண்டிர் பரவித் தொழுவாளோர்

பைத்தர வல்குனம் பைம்புனத் துள்ளாளோ

பைத்தர வல்குல் கணவனை வாணோர்க

னாய்ததுக் * கொடுத்து முரையோ வொழியாரே

வானக வாழ்கை யமரர் தொழுதேத்தக்

+ கான நறுவேங்கைக் கீழாளோர் காரிகையே

கான நறுவேங்கைக் கீழார் கணவனெடும்

வானக வாழ்க்கை ; மறுதரவோ வில்லாளோ

மறுதர வில்லாளே யேத்திராம் பாடப்

¹ பெறுகதில் லம்ம டி விவ்வுரு மேரபெற்ற

பெற்றி யுடையதே பெற்றி யுடையதே

பொற்றொடி மாதா கணவன் மணங்காண்ப

பெற்றி யுடையதில் ஆ

என்றியாங்

கொண்டு நிலைபாடி யாடுங் குரவையைக்

கண்டுநங் காதலர் || கைவந்தா ரான

துண்டு மகிழ்ந்தானை வைகலும் வாழியா

வில்லெழுதிய விமயத்தொடு

² கொல்லி யாண்ட * குடவா கோவே.

உசு — குன்றக்குரவை முற்றிற்று.

பாடுற்று - பெருமையுற்று

“பத்தினி” — வாணோ கொடுத்தபின்பும் அவளைப் புகழ்வொழியார்.

“மறுதரவு” — மறுதரவு-மீட்சி இவ்வூரும் ஒருவிரதம்பெறுக. கணவன் மணம் - வரைவு

“கொண்டு நிலை” — ¹ கொண்டுநிலை-பொருளைக் கொண்டுநிற்குநிலை. கைவந்தார் - அவன் பிரசாதத்தாலே நம்வழியிலே புகுந்தார். உண்டு - வீரபானத் தையுண்டு. ஆனவைகற்றோறும் வாழ்வானை

இவ்வுறுப்புக்களையுடைய கொச்சுக்கப்பாடுத் தலமகட்டுத் தொழுவவைவு கூறியது.

¹ “பெறுகதில்லம்பாளே” குறத். ௧௪.

² “கொல்லிப் பொருத்” (பதிற். ௭௧); “முள்ளர் மன்னன் கழறெழுக் காரி, செல்வா தல்விசை நிறுத்த வல்லி, லோரிக் கொன்று சேரலற் தேத், செல்வோர்ப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி” (அகநா - ௨௦௬); “ஓங்கு கொல்லியோ ருபொருத்” (புறநா. ௨௨) என்பவற்றிற் கொல்லிமலை சேரபுரம்பரையினர்க்குரித்தாதல்காண்க.

³ “குடவார் கோவே கொடுத்தேரண்ணல்” பதிற். ௮௮.

⁴ கொண்டுநிலை - ஒருவகைச் செய்யுளென்பர்; “குரவை தழீஇயா மாடுங் குரவையுட், கொண்டுநிலை பாடிக்கான்” (கலி. ௧௬) என்பதன் உரைபெயர்பார்க்க.

(பி. ம.) * ‘கொடுத்தவுரை’ + ‘கானவறு’ + ‘மறுதரவோ’ + ‘இவ்வூர் பெற்றியுடையதே’ || ‘கைவந்தா, ருண்டு’

இருபத்தைந்தாவது காட்சிக்காதை.

- 1 மாரீர் வேலிக் கடம்பெறிந் 2 திமயத்து
வானவர் மருள மலைவிற்பூட்டிய
வானவர் தோன்றல் வாய்வாட் கோதை
விளங்கில வந்தி வெள்ளி மாடத்
- நு 3 திளங்கோ வேண்மா ஞடனிருந் தருளித்
4 தஞ்சா முழவி னருவி யொலிக்கு
மஞ்சுழுச் சோலை மலைகாண் குவமெனப்
* பைந்தொடி யாயமொடு பரந்தொருங் கீண்டி
5 வஞ்சி முற்ற நீங்கிச் செல்வோன்
- க0 வளமலர்ப் பூம்பொழில் வானவர் மகளிரொடு
விளையாட்டு விரும்பிய விறல்வேல் வானவன்
பொலம்பூங் காவும் புனல்யாற்றுப் பரப்பு

க. மாரீர் வேலிக் கடம்பு - இருண்டநீரை வேலியாகவுடைய கடம்பு.

ச. இலவந்தி - நீராவி.

நு. இளங்கோவேண்மான் - பெயர்; 'நன்னன்வேண்மான், உதியன் வேண்மான்' என்பன போல; வேண்மா ஞடனிருந்து, இளங்கோவை அருளிப்பாடிட்டுடன் துமாம.

1. கடம்பெறிந்தமை: "வலம்படு முரளித் சேரலாதன், முத்தீ ரோட்டிக் கடம்புதத் திமயத்து, முன்றோர் மருள வணங்குவிற்பொறித்து", "சால்பெருத் தானைச் சேரலாதன், மால்கட லோட்டிக் கடம்புதத் தியற்றிய, பண்ணமைமுரக" (அகநா. கஉஎ, கசஎ); "பலர் மொசித் தோர்பிய திரள்பூங் கடம்பின், கடிபுடை முழுமுத மயிப வேளப், வென்மெறி...சேரலாத", "அரகதலை பணிப்பக், கடம்புமுத மடித்த கடுஞ்சின வேந்தே", "மாக்கட னீக்கிக், கடம்புதத் தியற்றிய, வலம்படு வியன்பிண... தொடித்தோளியல்", "இருமுத்தீர்த் துருத்தியுன், முரணியோர்த் திலச்சென்று, கடம்புமுத மடித்த கடுஞ்சின முன்பி, மெடுஞ்சேரலாதன்" (பதிற். கக, கஉ, கஎ, உ0)

2. இமயத்து விற்பொறித்தமை: "விறல்லைக்கொண்ட வியன்பேரிமயத்து" (சிலப். உரு: கசஅ); "இமயம் விற்பொறித்து" (பதிற். உ-ஆம் பத்துப்பதிகம்) "சூரியரலறத் தாக்கிப்பேரிசைத், தொன்றுமுதிர் கடவரை வணங்குவிற்பொறித்து, வெஞ்சினவேந்தரைப் பிணித்தோன் வஞ்சி" (அகநா. கசக.)

3. "வதுவை வேண்மான் மங்கல மடத்தை" சிலப். உஅ. 10க.

4. "முழவின்னிசைமுரிமுழங்குவீ" சீவக. கககக

5. "வளத்திமயங்கிய வஞ்சி முற்றம்" சிலப். உரு: கச.

(பி. பி) * 'பஞ்சுடியாயமொடு'

- மிலங்குநீர்த் துருத்தியு மிளமரக் காவு
 ம்ரங்கும் பள்ளியு மொருங்குடன் பரப்பி
 ௧௫ யொருநூற்று நாற்பதி யோசனை * விரிந்த
 பெருமால் களிற்றுப் பெயர்வோன் போன்று
 கோங்கம் வேங்கை தூங்கினர்க் கொன்றை
 நாகந் திலக நறுங்கா ழார
 † முதிர்பூம் பரப்பி னொழுகுபுன லொளித்து
 ௨௦ மதுகர குமிநெடு வண்டினம் ‡ பாட
 1 நெடியோன் மாபி லாரம் § போன்று
 பெருமலை விலங்கிய பேரியாற் றடைகரை
 யிடுமண லெக்க ரியைந்தொருங் கிருப்பக்
 குன்றக் குரவையொடு கொடிசையர் பாடலும்
 ௨௫ வென்றிச செவ்வேள் வேலன் பாணியுந்
 தினைக்குறு வள்ளையும் புனததெழு வினியு
 நறவுக்கண் ணுடைத்த குறவ || ரோதையும்
 3 பறையிசை யருவிப் பயங்கெழு மோதையும்
 புலியொடு பொருடும் புகர்முக வோதையும்
 ௩௦ 3 கலிகெழு மீமிசைச சேனோ னோதையும்

௧௪. அரங்கு - நாடகசாலை. பள்ளி - மண்டபம்.

(௩) செங்குட்டிவன் (௪) மலையாண்குவமென்று சொல்லி (௧௧) இந்திரன் (௧௨) பெயர்வோன்போன்று.

௧௨ - ௬. பூங்காழுதலானவறறை யானைமேலுளவாகநிமித்த.

(௧௬) களிதறிலே (௧௨ - ௪) இவறறைப் பரப்பி (௧௬) பெயர்வோனென்க.

(௧௮) கோங்கமுதலியனவுதிர்ந்த (௧௬) பூம்பரப்பாற புனல் ஒளித்து.

௨௨. மலையையிலங்கியயாறு ; பேர்யாறு ; இஃது ஓர்யாறின் பெயர்.

௨௩. எக்கர் - எக்கரிடத்து இயைந்தொருங்கிருப்ப - மூவருங்குடியிருப்ப.

௨௫. செவ்வேள் வேலன் - செவ்வேளுடைய வேலன் ; வேலன் - படி

௩௦ சேனோன் - பாணின்மேலோன்.

[மத்தான்.

1. "மாயோன் மார்பி லாரம் போல" தொல். செப். ௫. ௧௫. எய்-பேர். மேற்.

3. "பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருத்", "பறையிசை யருவி தன்ருட்டிப் பொருத்" (புறநா. ௧௨௬, ௨௨௬); "பறைக்குர லருவி" பதிற். ௪௦.

3. 'கலிகெழுமரமிசைச்சேனோன்' குறிஞ்சி. ௪௦

(பி - ம.) * 'விலங்கு பெருமால் களித்திற் பெயர்வோன்' † 'முதபூஞ்செய்மவி னொழுகுபுனல்' ‡ 'ஆர்ப்ப' § 'போலப்' || 'ஓதையும் புலியொடு'

பயம்பில்லீழ் யாணைப் பாக ரோதையு
மியங்குபடை யர்வமோ டியாங்கணு மொலிப்ப
வளந்துகடை யறியா வருங்கலஞ் சுமந்து
வளந்தலை மயங்கிய வஞ்சி * முற்றத்
௩௫. திறைமகன் செவ்வி யாங்கணும் பெறது
திறைசுமந்து † நிற்குந் தெவ்வர் போல
யாணவெண் கோடு மகிலின் குப்பையு
மான்மயிர்க் கவரியு மதுவின் குடங்களுஞ்
சந்தனக் குறையுஞ் சிந்துரக் கட்டியு
ச௦. ‡ மஞ்சனத் திரளு மணியரி தாரமு
மேல வல்லியு மிருங்கறி வல்லியுங்
§ † கூவை தூறுங் கொழுங்கொடிக் கவலையுந்
§ தெங்கின் பழனுந் தேமாந் கணியும்
* பைங்கொடிப் படலையும் பலவின் பழங்களுந்
௪௫. காயமுங் கரும்பும் பூமலி கொடியுங்
|| கொழுந்தாட் கமுகின் செழுங்குலைத் தாறும்
பெருங்குலை வாழையி னிருங்கனித் தாறு
மாளியி னணங்கு மரியின் குருளையும்
வாள்வரிப் பறழு மதகரிக் களபமுங்

௩௬. பயம்பு - யாணையைப்படுக்குங்குழி ௩௭. ஒலிப்ப - ஒலியாநிற்க.

௩௯. 'அளந்துகடை யறியா' என்பது முதல் திறையிடுவார்க்கு அடை.

௩௮. மான்மயிராகிய வெண்சாமரை. மதுவின் குடம் - தேன்குடம்.

௪௨. கூவைதூறு - கூவைக்கிழங்கினீறு.

௪௪. பைங்கொடிப்படலை - பச்சிலைமாலை.

௪௫. காயம் - வெள்ளுள்ளி. பூமலிகொடி - பூங்கொடி.

௪௮. அணங்கு - குட்டி

௪௯. வாள்வரி - புவி. கரிக்களபம் - யாணக்கன்று.

1. "அஞ்சனப் பூழி யரிதாரத் தின்னிடையல்" சிலப். உச. "ஆங்கொன்று":—

2. "தூறெடு குழிவியை கூவை" (மலைபடு. ௧௧௭); "பாவை யிஞ்சியுங் கூவைத்
சண்ணமும்" பெருங். ௧. ௫௧. உ௧.

3. "பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடி; எல்லாவற்றிலும் பசுத்திருத்தலிற் பச்சிலை
பென்று பெயர் பெற்றது; பச்சிலையென்து சினைவினை முதன்மேலேறிப் பைங்
கொடி பென்றார்" (முருகு. ௧௦௦-௨) என்பது ஈண்டு அறியற்பாலது.

(வி - ம்.) * 'மன்றத்த' † 'நிற்குமன்னர்' ‡ 'கூவைதூறு'; 'கூலக்கிழங்குக்கொடி'
'தெங்கம்பழமும்' || 'கருத்தாட்கமுகின்'

௫௦. குரங்கின் குட்டியுங்¹ குடாவடி யுளியமும்
² வரையாடு வருடையு மடமான் மறியுங்
 காசறைக் கருவு மாசறு நகுலமும்
 பிலி மஞ்ஞையு நாவியின் பிள்ளையுங்
 கானக் கோழியுந் * தேன்மொழிக் கிள்ளையு
௫௧. ³ மலைமிசை மாக்க டலைமிசைக் கொண்டாங்
⁴ கேழ்பிறப் படியேம் வாழ்கநின் கொற்றங்
 கான வேங்கைக் கீழோர் காரிகை
 தான்முலை யிழந்து தனித்துய ரெய்தி
 வானவர் போற்ற † மன்னெடுங் கூடி
௫௨. வானவர் போற்ற வானகம் பெற்றன
 ளெந்நாட் டாள்கொல் யார்மகள் கொல்லோ
 நின்னாட் டியாங்க ணினைப்பினு மறியேம்
 பன்னூ ருயிரத் தாண்டுவா ழியரென
 மண்களி நெடுவேன் மன்னவற் கண்டு

௫௦. குடாவடியுளியம் - பிள்ளைக்கரடி; இசைச்சொல்; கரடிக்குட்டி.

௫௨. காசறைக்கரு - கத்தூரிக்குட்டி. ௫௧. மன் - கணவன்.

¹. குடாவடி—வளைந்த அடிகளையுடையது; மலைபடு. ௫௦௧-த.

². வரையாடுவருடை-மலையிற் பாய்ந்து வரையாடுகின்ற வருடைமான்; “சிலம்பு பாப்பருடையொடு”, “குன்றின்மேல்வருடை பாய்ந்துழக்கலின்” (சீவக. ௧௨௧அ, ௧௨௧க); வருடைக்குக் கால்கள் முதுகிலுமுள்ளனவென்றும் கால்கள் எட்டென்றும் வேறு அல்கனால் தெரிகின்றன; “மீயிசைக் கொண்ட கவர்பரிக் கொடுத்தாங், வரை வாழ் வருடை வன்றலை மாத்தகர்” (மலைபடு. ௫௦௨-௩) என்பதனுரையின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; “எட்டுக் காதுடையன வருடை; ஆறுகாதுடையன கழிப்பாம்பு” நீல. தரும. செய், இசை-உரை.

³. ௫௧-௧௦. சிலப்பதிகாரம், பதி. ௩-அ.

⁴. ௧௧-௧௧. “குழிப்படு வேழக் கூன்மருப் பிரட்டையும், வரைப்படு தேனுஞ் சினைப்படு களியும், வீணைத் தன்மும் வேப்படு முத்துங், கானத் தகிலுமேனத் தெறியும், பொறிப்புவித் தொலு மறுப்பிய லாகரு, மத்திப் பிணையொடு மற்றவை பிறவுந், தத்திறை தந்து முத்து சிறைப் பட்ட, வற்ற காலத்தி மற்ற நோக்கி, யடியுறை செய் தொழிற் குடிமுதல் பிழைத்த, விருதிலம் பெயரினு மெம்மாட்டிலவெனப், பெருமகள் மமரொடு தெவிவனத் தேற்றி” பெருங், ௧. ௧௮; அக-௧௧; மலைபடுகடாம், ௫௦௦-ஆம் அடி முதலியனவும் இந்தப் பகுதியை ஒத்துள்ளன.

(பி - ம.) * ‘தேமொழி’ † ‘தன்மகிழ்தொடுகடின ளென்னுட்டாங்’, ‘கடிப் போயினனெந்தாட்’

சுரு. ¹ கண்களி மயக்கத்துக் காதலோ டிருந்த
² தண்டமி ழாசான் சாத்தனிஃ துரைக்கு
 மொண்டொடி மாதர்க் குற்றதை யெல்லார்
 திண்டிறல் வேந்தே செப்பக் கேளாய்
³ தீவினைச் சிலம்பு காரண மாக

எ0. வாய்தொடி யரிவை கணவற் குற்றதும்
 வலம்படு தானை மன்னன் முன்னர்ச்
 சிலம்பொடு சென்ற சேயிழை வழக்குஞ்
 செஞ்சிலம் பெறிந்து தேவி முன்னர்
 வஞ்சினஞ் சாற்றிய மாபெரும் பத்தினி

எஃ. யஞ்சி லோதி யறிகெனப் பெயர்ந்து
 முதிரா முலைமுகத் தெழுந்த தீயின்
 மதுரை மூதூர் மாநகர் சுட்டது

⁴ மரிமா னேந்திய வமளிமிசை யிருந்த
 திருவீழ் மார்பிற் றென்னர் கோமான்

அ0. ⁵ நயங்கினர்க் கோதை தன்னுயர் பொருஅன்
 மயங்கினன் கொல்லென மலரடி வருடித்
 தலைத்தா னெடுமொழி தன்செவி கேளாள்

சுரு. கண்களிமயக்கம் - கண்களித்தற்குக்காரணமான ஆச்சரியம்; மயக்
 கம் - கண்டாரமயங்கப்பண்ணுதல்.

சுச - ரு. காண்டலின், விசாரமில்லெமென்று.

(சுரு) வேடர்சொன்னவளவிலே (சுஎ) உற்றதையெல்லாம் (கக) ஒழி
 வின்று (சுசு) உரைக்குமெனக்; உரைக்குமென்றது, முற்று.

சுசு. தீவினைச்சிலம்பு - இவர் தீவினை பலித்தற்குக்காரணமான சிலம்பு.

(எ0) உற்றதும், (எஉ) வழங்கும், (எஎ) சுட்டதும் சொல்லியென ஒரு
 சொல் வருவிக்க.

அ0 - அக. இணர்க்கோதை - கண்ணகி. பொருளையமயங்கினதோ.

அஉ. தலைத்தாணெடுமொழி - கண்ணகிசொல்லிய வீரமொழி; மரித்த
 படியால், அவள்சொல்லியது முடியக்கேட்டிலன்.

1. "கண்களி கொள்ளுவ் காட்சியை" சிலப். உசு. எக.

2. "அவனுழை யிருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்" சிலப். பதி. ௧௦.

3. "குழவினைச் சிலம்பு காரண மாக" சிலப். பதி. ௫௮.

4. "அரிமா னேந்திய வமளிமிசை யிருந்தனன், திருவீழ் மார்பிற் றென்னவர்
 கோவே" சிலப். உ0; உஉ-க.

5. "நயங்கினர்க் கோதை" மணி. எ. ௧00.

- கலக்கங் கொள்ளாள் * கடுந்துயர் பெறுஅண்
மன்னவன் ¹ செல்வுழிச் செல்க யானெனத்
- அதி. தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே டினள்போற்
² பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் † மாய்ந்தனள்
கொற்ற வேந்தன் கொடுங்கோற் றன்மை
யிற்றெனக் காட்டி யிறைக்குரைப பனன்போற்
றன்னாட் டாங்கட் டனிமையிற் செல்லா
- கடு. ணின்னாட் டகவயி னடைந்தன ணங்கை ‡ யென்
றொழிவின் றுரைத்தின் டேழி யூழி
³ வழிவழிச சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றமெனத்
தென்னர் கோமான் நீத்திறங் கேட்ட
மன்னர் கோமான் வருந்தின னுரைப்போ
- கடு. மெம்மோ ரன்ன டு வேந்தற் குற்ற
செம்மையி || னிகந்தசொற் செவிப்புலம் படாழு
⁴ னுயிர்பதிப ி பெயர்த்தமை யுறுக வீங்கென
⁵ வல்வினை வளைத்த கோலை மன்னவன்
செல்லுயிர் நிமிர்த்துச செங்கோ லாக்கியது

அக. கலக்கங் கொள்ளாளென்றார், கடுகமரித்தாளென்றதுதோன்ற.

அஅ. இறை, முன்னிலைப்பெயர்.

கடு. எம்மோரன்னவென்றது, உட்கோள்.

கடு - ஏ. பாண்டியனது உயிரை உடம்பினின்று நீக்கினமை இப்பொழுது கடுகச்சென்றுற வேண்டிமென.

கக. ஆக்கியது, முற்று

¹. மெய்பீற்ற முன் உயிர்வருங்கால் உடம்படுமெய்யன்றெனப்படும் வகரம் தோன்றுமென்பதற்கு, 'செல்வுழிச் செல்க' என்பது மேற்கோள்; தன்-வி. கு. ககக.

². எஅ-அக. "காதல ரிறப்பிற் கணியெரி பொத்தி, யுதுலைக் குருகி துயிர்த்தகத் தடங்கா தின்னுயி ரீவர்.....பத்தினிப் பெண்டிர்" (மணி. உ; சஉ-அ) என்பது இங் வழிகளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

³. "வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றம்" மதுரை. ககச.

⁴. உயிர்பதிப் பெயர்த்தல் - உயிரை உடம்பினின்றும் நீக்குதல்; "உண்ண நோன்போ யிர்ப்பதிப் பெயர்த்ததும்" (சிலப். உஎஅக); "உண்ண நோன்போ யிர்ப்பதிப் பெயர்ப்புழி" மணி. கச.கடு.

⁵. கஅ-க. "வண்கோ விழுக்கத் துயிராணி கொடுத்தாய், கிருநில மடந்தைக்குச் செக்கோல் காட்ட" சிலப். உஉ:ச-இ.

(பி - பி.) * 'கடுத்துயருகமன்னன்' † 'அமர்த்ததம்' ‡ 'எனவொழி' § 'வேந்தர்க்கிறமெனச்' || 'இழந்தகொல்செவி' ¶ 'பெயர்த்தமை'

க00. மழையுயிரெய்திற் பெரும்பே ரச்சம்

பிழையுயிரெய்திற் பெரும்பே ரச்சம்

குடிபுர வுண்டுங் கொடுங்கோ லஞ்சி

¹ மன்பதை காக்கு நன்குடிப் பிறத்த

றுன்ப மல்லது தொழுதக வில்லெனத்

க00. துன்னிய துன்பர் * துணிர்துவர் துரைத்த

* நன்னூற் புலவற்கு நன்கன முரைத்தாந்

சுயிருடன் சென்ற வெருமக டன்னினுஞ்

செயிருடன் வந்தவிச் சேயிழை தன்னினு

நன்னுதல் வியக்கு நலத்தோ ரியாரென

க00. மன்னவ னுரைப்ப மாபெருந் தேவி

காதலன் றுன்பங் காணாது † கழிந்த

மாதரோ பெருந்திரு வுறுக ‡ வானகத்

தத்திற் நிற்கநம் மகனா டடைந்தவிப்

பத்தினிக் கடவுளைப் பரசல் வேண்டுமென

க00. மாலை வெண்குடை மன்னவன் விரும்பி

நூலறி புலவரை நோக்க வாங்கவ

ரொற்கா மரபிற் பொதியி லன்றியும்

¹ விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே § ரிமயத்துக்

க00. பிழையுயிரெய்தின் - உயிர்கள் யாதானுமொன்றால் வருந்தின்.

க00. துன்னியதுன்பம் - கண்ணகிக்குத் துன்னியதுன்பத்தை.

க00 - 00. தொழுதகவில்லென வந்துரைத்த.

க00. நன்னுதல், முன்னிலைப்பெயர். க00. காதலன் - பாண்டியன்.

க00 - 00. மாதர் - அவன்றேவி; அவள் வானிலே திருவுறுக; அதுகூற வேண்டா; இவளைக்கொண்டாடவேண்டுமென்று தேவிகொல்ல.

க00. ⁴ நூலறிபுலவர் - அமைச்சர்.

க00 - 00. இமயக்கல்லுக்குக்கங்கை; பொதியிற்கல் லுக்குக் காவிரி.

¹ "ஒருமைத்தன் மன்குலத்துக் குன்னானென் பதுமுணரான், மருமத்தன் வழிச் செல்கை கடனென்று தன்மைத்தன், மருமத்தன் மோழி யுறவூர்த்தான் மனுவேத்த, னருமத்த வரசாட்சி யரிதோமற் றெனினோ தான்" டெரிய. திருவாரூர். 00.

². நன்னூற்புலவன்—சாத்தனார்; மணிமேகலையாலாசிரியர்.

³. "விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தொர், கற்கொண்டு டெயருமெல் காவ லன்" (சிலப். 00:000-00); "கடவுட் பத்தினிக் கற்கோள் வேண்டி" பதிற். 00-ஆம் பத்துப் பதிகம்.

⁴. "நூலறிபாக்கா" குளா. மந்திர. 00.

(பி. ம.) * 'துணைத்து' † 'கதத்த' ‡ 'வானத்' § 'இமயத்தன்'

கற்கால் கொள்ளினுங் கடவு * னாகுங்

கஉ௦. கங்கைப்பேர் யாற்றினுங் காவிரிப் புனலினுந்

தங்கிய நீர்ப்படை தகவோ ஷுடைத்தெனப்

பொதியிற் குன்றத்துக் ¹ கற்கால் கொண்டு

முதுநீர்க் காவிரி முன்றுறைப் படுத்தன

‡ மறத்தகை நெடுவா னொங்குடிப் பிறந்தோர்க்குச

கஉ௧. சிறப்பொடு வருஉஞ் செய்கையோ வன்று

புன்மயிச சடைமுடிப ² புலரா வுடுக்கை

முந்நான் || மார்பின் முத்திச செல்வத்

திருபிறப் பானரொடு பெருமலை யரசன்

மடவதின் மாண்ட மாபெரும பத்தினிக்

கஉ௨. ¶ கடவு னெழுதவோர் கற்றா ரானெனின்

வழிநின்று பயவா மாண்டில் வாழ்க்கை

³ கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய காஞ்சியு

முதுகுடிப் பிறந்த முதிராச செலவியை

மதிமுடிக் களிதத ⁴ மகட்பாற் காஞ்சியுந்

கஉ௩. தென்றிசை யென்றன் வஞ்சியொடு வடதிசை

⁵ நின்றெதி ளுன்றிய நீன் ⁶ பெருங் காஞ்சியு

கஉஅ. இருபிறப்பாளர் - தேவவிருடிகள்.

கஉஅ - ௬௦. பார்ப்பாருடலே மகட்டருதனோக்கி இருபிறப்பாளரோடு
கல் தாரானுயினென்றான் கஉ௦. ¹ எழுத - பண்ண

கஉ௧ - ௨. நிலைநின்று பயவாபடாத வாழ்க்கையை மரித்தோர் இருந்தோர்க்குக்
காட்டிய நிலையாமையும்.

கஉ௨. மதிமுடி - தேவன். மகட்பாற் காஞ்சி - தான் இனியருயக்கொடுத்த
காஞ்சியும். [தான்.

கஉ௩ - ௬. தென்றிசைக்கண்ணே மேற்செலவு. அவன் எதிருன்றிலையுயர்த்

¹. "ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி துண்ணான், புலராக் காழகம் புலர வுடஇ"
முருகு. ௧௮௩-௪.

². "கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்" (தொல. புறத்திணை.
௫. ௨௪) என்பதையும் அதன் உரைகளையும் பார்க்க.

³. "ஏந்தியழையாட் டருகென்னும், வேந்தனோடு வேறுதின்றன்று" பு-வெ. ௪: ௨௪.

⁴. "எதிருன்றல் காஞ்சி" : "வெட்சிந்தரை கவர்தல்" -

⁵. "தாங்கு திறன்மறவர் தத்த மாற்றல், வீங்கு பெரும்புடவின் வெளிப்படுத்த
தன்று" பு-வெ. ௪: ௬.

⁶. "கடவு னெழுதவோர் கற்கே யாதலின்", "கடவு னெழுதவோர் கற்கொண் டல்
லது" (சிலப். ௨௫: ௧௬௬; ௨௬: ௩௪); "கந்தனுடை நெய்திலைக் காரணங் காட்டிய,
வந்தி லெழுதிய வற்புதப் பாலை" "கடவு னெழுதய, வந்திற்பாலை" (மணி. ௭: ௧௪-௫;
௧௫: ௧௩-௪.)

. (பி - ம்.) * 'ஆருமெனக்கங்கை' † 'கற்கொண்டிபெயர்த்தமுது' ‡ 'மறத்தரு
தெடு' § 'செய்தியோ' || 'மார்பத்தமுத்தி' ¶ 'கடவுளாகவோர்'

நிலவுக்கதிர் ரீளந்த நீள்பெருஞ் சென்னி
யலர்மந் தாரமோ டாங்கயன் மலர்ந்த
வேங்கையொடு தொடுத்த விளங்குவிறன் மாலே
கச0. மேம்பட மலேதலுங் * காண்குவ லீங்கெனக்
* குடைநிலை வஞ்சியுங் * கொற்ற வஞ்சியு
நெடு * மா ராய நிலையு வஞ்சியு
வென்றோர் விளங்கிய வியன் * பெரு வஞ்சியு
பின்றா சிறப்பிற் * பெருஞ்சேற்று * வஞ்சியு
கசரு. குன்றா சிறப்பிற் * கொற்ற வள்ளையு
* வட்கர் போகிய வான்பனர் தோட்டுடன்

கருள் - ச0 சென்னியிலே மந்தாரமாலையோடு வேங்கைப்பூ இடையிட்டுத் தொடுத்த மாலையைத் தான் சூழ்நிறகு மதுவுங் காண்பேன்; [அவையும் வெட்டுவெனப்பதாம்.]

கசக. வட்கர் போகிய - இடையில் முரியில்லாத; நேராதார் போகைக்குக் காரணமாகிய போன்கையென்றுமாம்.

1. "நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி" இலப். உக; இச.

2. குடைநிலைவஞ்சி-குடைநாட்கோடல்; 'பெய்தாமஞ் சுரும்பிமீரப் பெரும்புலவர் புகழ்டாடிக், கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்' பு-வெ. க:க.

3. கொற்றவஞ்சி-அரசனது வெற்றியின் மிதுதி; "வையகம் வணங்க வாளோச் சின்னெனச், செய்கழல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்' பு-வெ. க: எ.

4. மாராயவஞ்சி-அரசனது ஈழப்பெய்தலை; "மாராயம் பெற்ற நெடுமொழியானும்" (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். த. "மறவேந்தனீர் சிறப்பெய்திய, விறல்வேலோர் நிலையுரைத்தன்' பு-வெ. க:கக.

5. பெருவஞ்சி - பகைவர்தாட்டைக்கொளுத்தல்; "முன்னடையார் வளநாட்டைப், பின்னருமுடன் மெரிகொளியுயன்' பு-வெ. க: உஉ.

6. பெருஞ்சோற்றவஞ்சி - வீரர்களுக்குப் பெருஞ்சோற்றளித்தல்; "பிண்டமேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்" (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். த); "திருந்தார் தெம்முனை தெறுகுவ ரிவரெனப், பெருஞ்சோ ருடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்' பு-வெ. க: உக.

7. கொற்றவன் - அரசன் பிரதாபத்தைக் கூறுவதுடன் பகைவர்தாடு அழித்த தற்கு இரங்கல்; "குன்றச் சிறப்பிற் கொற்ற வன்னையும்" (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். த); "மன்னவன் புகழ்கின்ற, தொன்னா டழிபிரங்கின்' பு-வெ. க: அ.

8. (க) "வட்கர் போகிய வளரிளம் போத்தை" (புறநா. க00.) (உ) கசக-எ. அரசர் தமக்குரிய அடையாளப் பூக்கள் முதலியவற்றுடன் புறத்திணைப் பூக்களையும் விரவீத் தொழிப்பித்துத் தாங்குட்டிக்கொள்ளுதலும், வீரர்களுக்குத் சூட்டுதலும் மரபு; இதனை, "பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை, மிசையலங் குளைய பனைப்பொழ்செரிது", "வேம்பி னெண்டொளிர், தெடுங்கொடி யுழிகொப் பவரொடு மிலைத்து", "போத்தை, யுச்சிக்கொண்ட லுளவெண் டோட்டு, வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு விரைநிசு, கரியரும் பித்தை பொலியச் சூடி" (புறநா. உஉ, எஎ, க00); "இளவரிக்கவட்டில யாரொடேர்பெறத், தளவியறும்பையுஞ் சுழியச்சுமுனை" (கம்ப. முதற்போர். கக0) என்பவற்றையு முணர்க.

(பி - ம்.) * 'காண்குவ மீங்கெனக்கொடை' † 'வஞ்சியுங் வட்கர்வான்பனர் தோட்டுடன் பூட்டை'

புட்கைச் சேனை பொனியச சூட்டிப்
 1 பூவா வஞ்சிப் பொன்னகர்ப் புறத்தென்
 வாய்வாண் மலைந்த வஞ்சிஞு நெடுமெனப்
 ௧௫௦. பல்யாண்டு வாழ்கநின் கொற்ற மீங்கென
 வில்லவன் கோதை வேந்தற் குரைக்கு
 றும்போல் வேந்தர் றும்மோ டிகலிக்
 கொங்கர்செங் களத்துக் கொடுவரிக் கயற்கொடி.

* பகைபுறத்துத் தந்தன ராயினு மாங்கவை
 ௧௫௫. திகைமுச வேழத்தின் ரெவியகம் ! புக்கன
 கொங்கணர் கலிங்கர் கொடுங்கரு நாடர்

‡ பங்களர் * கங்கர் பல்வேற் கட்டியர்
 வடவா ரியரொடு வண்டமிழ் மயக்கத்துன்
 கடமலை வேட்டமென் கட்புலம் பிரியாது

௧௬௦. கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கடம்புன நீத்த
 மெங்கோ மகளை யாட்டிய டி வந்நா
 ளாரிய மன்ன ரீரைஞ் னூற்றுவாக்
 கொருநீ யாகிய செருவெங் கோலங்
 கண்விழித்துக் கண்டது கடுங்கட் கூற்ற

௧௬௧. பூட்கை - மேற்கோள்; புட்கை, விகாரம்.

(௧௬௧) 'குடைநிலைவஞ்சி' முதலாக, (௧௬௪) 'பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி' ஈற
 கத் தன்சேனைக்குச் (௧௬௭) சூட்டி.

௧௬௮. பூவாவஞ்சி - கருவூர்.

௧௬௯ - ௩௧. 'பல்யாண்டு வாழ்க' என்று இனிச் சொல்லுகின்றான், வில்ல
 வன்கோதையென் னுமந்திரி

௧௭௦. றும்மையொக்கும்வேந்தரென்றான், குலம்பற்றி.

௧௭௧ - ௩. புலிக்கொடியும் கயற்கொடியும் பகைக்களத்திலே உனக்குத்
 தந்து ஓடினாராயினும் அவை எங்கும் பரந்து திக்கயங்களின் செவியகம் புக்கன.

௧௭௨. தமிழ்ப்படைமயங்கிய செருக்களம்.

௧௭௩. கடமலை வேட்டமென் கட்புலம் பிரியாது - நீ நினயானையை விட்ட
 படி என் கண்ணினின் றும் போகாது.

* ௧௬௧ எங்கோமகளென்றது, செங்குட்டிவன்மாதாவை; அவளை இவன்
 கொண்டுபோய்த் தீர்த்தமாட்டினதொருகதை.

௧௭௨ - ௪. ஆரியவரசராயிரவர்க்கு நீயொருவனுக்கச்செய்த போர்க்கோலங்
 கண்டது கூற்றமன்றோ.

1. "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி" (பிலப். உசு: ௫௦); "பூவா வஞ்சியுத் தருகு
 வன்" (புறநா. ௧௨); "பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியில்" மணி. உசு:௭௮.

2. கங்கர் கட்டியர் - தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு சிற்தரசர் மரபினர்; "தன்ன
 னேற்றை தழும்பு ணத்தி, துன்னருங் கடுத்திறற் கங்கன் கட்டி" அகநா. ௪௪.

(பி - ம்.) * 'பகைப்புறத்து' † 'புக்கனகொங்கர்' ‡ 'வங்கன்கங்கர்வழுவேற்
 த் 'தன்னுள்'

ககரு. 'மீழ்க்கடல் வேலையைத் தமிழ்நா டாக்கிய

' விதுரீ கருதினை * யாயி னேற்பவர்

முதுரீ ருலகின் முழுவது மில்லை

யிமய மால்வரைக் கெங்கோன் செல்வது

' கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதலின்

கஎரு. வடதிசை மருங்கின் மன்னர்க் கெல்லார்

தென்றமிழ் நன்னாட்டுச் செழுவிற் ' கயற்புலி

மண்டலை யேற்ற வரைக வீங்கென

நாவலர் தண்பொழி னண்ணு ரொற்றுநங்

காவல் வஞ்சிக் கடைமுகம் பிரியா

கஎரு. வம்பணி யாளை வேந்த ரொற்றே

தஞ்செவிப் படுக்குந் தகைமைய வன்றோ

வறைபறை யென்றே ' யழும்பில்வே னுரைப்ப

' நிறையருந் தாளை வேந்தனு நேர்ந்து

கடார் வஞ்சிக் கூட்டுண்டு சிறந்த

கஅரு. வாடா வஞ்சி மாநகர் புக்கபின்

ககஅ. செல்வது - செல்லுகிறபடியை.

ககரு - எஉ. இழிகடல்வேலையைத் தமிழ்நாடாக்கவேண்டி இமயத்தே கற்காஸ்கொளக்கருதின், ஏற்பார் யாரென்று அரசனுக்குச்சொல்லி ஒலையெழு துகவென்றான்.

கஎக - உ. வில்லுக் கயல் புலி இலையயிற்றினையுடைய இலச்சினைமண் ணேற்ற ஒலைகளை மன்னர்க்கெல்லாம் வரைகவென.

மேல் அழும்பில்வேன் கூற்று:—

கஎக - எ. நண்ணார் வரவிட்ட ஒற்றுப் பிரியா; ஆகையாலே அவ்வொற்றே அரசர்செவிக்கு அறிவிக்குந்தன்மையையுடைய; வடதிசைக்குச்செலவு ஆனை மேல் இங்கே பறையறைய அடுக்குமென்றான். [பட்டு.

கஎஅ. பகைமேற்செல்பொழுது நிறுத்துதலரியதாளை. நேர்ந்து - உடன்

கஎக - அரு. வஞ்சிக்கூட்டு - எடுத்துச்செலவாற்கொண்டதிறை; அதனாற் பொலிவுபெற்ற கருவூரிலே திரியச்சென்று புக்கபின்.

அரசன் பேராற்றங்கரையினின்றும் போந்துபுக்கபினென்க.

1. சிலப். க: கஎ பதி. உ: பதி; மணி. கஎ: கஉ.

2. ககக-எ. "இதுதீ கண்ணிய தாயி னிருநிலத், தியார்கொ லனியா தாமே" புறநா. குஉ. 3. மு: சிலப். உக:கருக.

4. "அழும்பில் வேனோ டாயக் கணக்கரை" (சிலப். உஅ: உரு); "பெரும்பூட் சென்னி, யழும்பி லன்ன வறாஅ யாணர்" (அகநா. ௪௪); "மானவிறல்வே, ளழும்பில்" மதுரை. ந௪௪-ரு.

5. 'நிறையருந்தாணையொடு' மணி. க. உ௪.

(பி - ப்.) * 'ஆகவினெதிர்ப்பவர்' † 'கயல்புலிமண்டலபொற்றுபரு'

¹ வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை,
 பூழிதொ னாழி யுலகம் * காக்கென
² விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தொர்
 கற்கொண்டு † பெயருமெங் காவல னாதலின்
 கஅரு. வடதிசை மருங்கின் மன்ன ரெல்லா
 மிடுதிறை கொடுவர் தெதிரீ ராயிற்
³ கடற்கடம் பெற்றிந்த கடும்போர் வார்த்தையும்
 விடர்சகிலை பொறித்த வியன்பெரு வார்த்தையுங்
 கேட்டு வாழுமின் கேளீ ராயிற்
 ககூ. ரோட்டுணை துறக்குந் துறவொடு வாழுமின்
 ருழ்கழன் மன்னன் றன்றிரு : மேனி
 வாழ்க சேனா முகமென வாழ்த்தி
 யிறையிக வியாணை யெருத்தத் தேற்றி
 யறைபறை யெழுந்ததா லணிநகர் மருங்கென்.

கஅக. 'வாழ்க' என்றதுமுதல் பரையறைகின்றீர் வார்த்தை.
 கஅச. எங்காவலன் பெயருமென்பதை முற்றாக்கி ஆதலினென்க.
 கஅசு - கூ. எதிரேற்றுக் காணீராயின், கடலுட்புக்கும் மலையிலேரியும்
 உறைமினென்பார், இரண்டுவார்த்தையும் கேட்டுவாழுமினென்றார்
 [அவ்விடத்துப்படை அதன்புகழேயாதலான், அவ்விடங்களிற்செல்லாது
 ஈண்டே உறைமினென்பார், அரசன் போர்கருதினதிசையிற போம்பழியைக்
 கேளீராயினென்றார்.]

கக. 'தோட்டுணை - மகளிர். துறவு - தவம்.
 ககக - உ திருமேனியாகிய சேனாமுகம், சேனாமுகம் அரசனுக்குச் சிறந்த
 மையின், 'திருமேனி' என்றார்.
 ககங. இறையிகவியாணை - பட்டவார்த்தனம். ககச. பறை - பறையொலி.
 காட்சி - கற்கொள்ள மனத்தால் நிச்சயித்தல்.

உரு—காட்சிக்காதை முற்றிற்று.

¹. கஅக-உ. "வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, பூழிதொ னாழிதொ
 னுலகம் காக்க", "வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, பூழிதொ னாழி யுலகம்
 காக்கென", "ஊழிதொ னாழி யுலகம் காத்து, வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிதென",
 "ஊழியோ தேய் யுலகம் காத்து, நீடுவாழியதே" எனப். கக: கடு-க; உரு:கஅக-உ;
 உள:ககக-சூ; உஅ: கஅக-க.

². "விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்துக், கற்கால் கொள்ளினுங் கடவு
 னாகும்" சிலப். உரு: ககஅ-க.

³. சிலப்பதிகாரம், உக: அக-உ; உஅ: ககடு-க.

(பி - ம்.) * 'காக்கவல்' † 'பெயருங்காவலன்' ‡ 'மேனியாயசேனா'

இருபத்தாறாவது கால்கோட்காதை.

அறைபறை யெழுந்தபி னரிமா னேந்திய
முறைமுதற் கட்டி லிறைமக னேற
வாசான் பெருங்கணி யருந்தி லமைச்சர்
தானைத் தலைவர் தம்மொடு குழீஇ

௫. மன்னர் மன்னன் வாழ்கென் றேத்தி
முன்னிய * திசையின் முறைமொழி கேட்ப
† வியம்படு தானை விறலோர்க் கெல்லா
முயர்ந்தோங்கு வெண்குடை யுரவோன் கூறு
‡ மிமையத் தாபத ரெமக்கிங் : குணர்த்திய

௬௦. வமையா வாழ்க்கை யரைசர் வாய்மொழி
நம்பா டு லொழிகுவ தாயி னாங்கஃ
தெம்போல் வேந்தர்க் கிகழ்ச்சியுந் தருஉம்
வடதிசை மருங்கின் மன்னர்த முடித்தலைக்
கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது

௬௫. வறிது மீளுமென் வாய்வா ளாகிற்
§ செநிகழல் புனைந்த செருவெங் கோலத்துப்
|| பகையரசு நடுக்காது பயங்கெழு வைப்பிற்

௬ - ௬. தானைத்தலைவர் தம்மொடு ஆசான் பெருங்கணி அருந்தி லமைச்
சர்கூடி ஏத்திக் கேட்ப.

(ஏ) ஏவப்பட்ட தானைத்தலைவர்க்கெல்லாம் (அ) கூறுமென்க

௬. தாபதர் - தீர்த்தமாட இமயத்தினின்றும் வந்த தாபதர்.

௬௦. அமையாவாழ்க்கை - நிரம்பாத உயிர்வாழ்க்கை ; பலமில்லாத வாழ்க்
கையென லுமாம். அங்குள்ள ஆரியமன்னர் சொன்ன வார்த்தை.

௬௬ - ௨. நம்பால் ஒழிகுவதாயின் - அது நம்மிடத்தே கிடப்பதொரு
வார்த்தையாயின் ; [அவர்க்குப் பலியாது] நம்மிடத்தே கிடந்துவிடும் சோழ
பாண்டியரிடத்தில் இகழ்ச்சியுந்கரும.

‡. ௬-௬௫. “தென்றமிழ்தாடாகும் வேந்தர்.....தங்கைதன்னை தீர்ப்படுத்தி
வெஞ்சினந்தரு வெம்மைநீங்கி” சிலப், ௨௬; உரைப்பாட்டுமடை.

||. ௬௭-௮. “பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி”, “படர்த்தெழு குருதி யடங்கா”
சிலப், ௨௦; ௩௭; ௨௬; ௨௭.

(பி - ம்.) * ‘திசைமென்முறைமொழி’ † ‘வியம்படு’ ‡ ‘உரைத்தவமையா’
§ ‘ஒழிவதாயின்’ || ‘செருகழல் புனைந்துசெரு’

- * குடிநடுக்குறா உங் கோலே னாகென
வார்ப்புனை தெரியலு மலர்தார் வேம்புஞ்
உ௦. சீர்கெழு மணிமுடிக் கணிந்தோ ரல்லா
லஞ்சினர்க் களிக்கு மடுபோ ரண்ணனின்
வஞ்சினத் தெதிரு மன்னரு முளரோ
விமைய வரமபின் னிகழ்ந்தோ ரல்ல
ரமைகநின் சினமென வாசான் கூற
உ௧. 'வாறிரு மதியினுங் காருக வடிபபயின்
† றைந்து கேளவியு மமைந்தோ னெழுந்து
வெந்திறல் வேந்தே வாழ்கநின் கொற்ற
மிருநில மருங்கின் மன்ன ‡ ரெல் லாநின்
நிருமலர்த் தாமரைச சேவடி பணியு
௩௦. முழுத்த மீங்கிது முன்னிய திசைமே
லெழுசசிப பாலே § யாகென் றேத்த
மீளா வென்றி வேந்தன் கேட்டு
'வாளுங் குடையும் வடதிசைப் பெயர்க்கென
வரவுமண் சுமந்த வரவுத்தலை பணிப்பப்

கஅ. ஆகவென்று சொல்ல.

௧௧ - உச. இமயவரமப ! சோழபாண்டியரையல்லது நின்னை இகழ்ந்த
கூறிலுரல்லர்; அடுபோரண்ணலே ! நீ வஞ்சினங்கூறுதற்கு நின்னுடன்
எதிர்க்கும் மன்னருமுளரோ; ஆதலால், நின்சினந்தணிகவென்றான்; இது
புரோகிதன் வார்த்தை.

உ௩. ஆநிருமதியினும் - இராசி பன்னிரண்டினும். காருகவடி - கிரகநிலை.

உ௬. ஐந்து கேள்வி - திதி வாரம் நக்சத்திரம் யோகம் கரணம்; நட்பு
ஆட்சி உச்சம் பகை நீசக்கோளுமாம். அமைந்தவன் - * மொளத்திகன்.

௩௦ - ௩௧. இது 'முழுத்தம்'; எழும் பககத்தையாக வெனச் சொல்ல.

௩௪. உரவுமண் - உரத்தமண்.

1. 'சிலப்பதிகாரம், ௧௧: உஅ-ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

2. 'வாளுங் குடையு மயிர்க்கண் முரசு, நாளொடு பெயர்த்து', 'மறமிகு வாளு மாலை
வெண் குடையும், புறநிலைக் கோட்டப் புரிசையிற் புருத்தி' (சிலப். இ: ௧௧ - உ; உ௬:
௪௪-௫.) "குடைநாட்கொளல் வாளுட்கொளல் குறியாவர சவுண, னுடைநாளழி வறி
யாதவ னுரனென்றிய வாழிப், படைநாரணன் மகன்வெண்குடை பற்றக்குடை பெயா,
படையாவமர் வற்றுவன் முடிபீக்குடை நிழல்" தணிகை. சீபரி, ௬௩.

3. உ௩-௧௧=மூலப்பாட்டு, ௫௩-௮

4. மொளகூர்த்திகன். * முகூர்த்தம்; இது முகிழ்த்தமெனவும் வழங்கும்.

(பி - ம்.) * 'குடிநடுக்குறாக்குங்' † 'ஆறைந்து' ‡ 'எல்லாந்திரு' § 'எகென்று'

௩௩. பொருந ரார்ப்பொடு முரசெழுந் * தொலிப்ப
விரவிடங் கெடுத்த † நிரைமணி விளக்கின்
விரவுக்கொடி யடுக்கத்து நிரயத் தானையோ
‡ டைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
§ வெம்பரி யானை வேந்தற் கோங்கிய

௪௦. கரும வினைஞருங் கணக்கியல் வினைஞருந்
தரும வினைஞருந் தந்திர வினைஞரு
‡ மண்டிணி ஞால மாள்வோன் வாழ்கெனப்
பிண்ட முண்ணும் பெருங்கனிற் றெருத்தின்
மறமிகு வாளு மாலெவெண் குடையும்

௪௩. புறநிலைக் கோட்டப் புரிசையிற் புகுத்திப்
புரைதீர் * வஞ்சி போந்தையிற் றெடுப்போ
‡ னரைசவிளங் கவைய § முறையிற் புகுதர
வரும்படைத் தானை யமர்வேட்டுக் கலித்த
பெரும்படைத் தலைவர்க்குப் * பெருஞ்சோறு வகுத்துப்

௫௦. * பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி
வாய்வா ணெடுத்தகை மணிமுடிக் கணிந்து

௩௬. இரவிடங்கெடுத்த விளக்கிலேயென்றதி.....விடுகிறபடி
யாலே .....

௩௭. † நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நரக வேதனையைச் செய்யுந்தானை.

௪௦. கருமவினைஞர் - புரோகிதர்.

௪௩. பிண்டமுண்ணும் பெருங்கனிது - ... பிண்டத்துக்குரிய
கனிது; பட்டவர்த்தனம்.

௪௩. புகுத்தி - புகவிட்டு. ௪௬. தொடுப்போன் - சேரன்.

1. சிலப். இ: கடுள; மணி. க: கள; பெருங். உ: இ. கூ; டு டு கக. ந; தொல்.
களவி. கு. இள-த. மேற்.

2. "மண்டிணித்த நிலம்" புறநா. உ

3. அரசர், தமக்குரிய அடையாளப்பூ முதலியவற்றோடு புறத்திணைக்குரிய பூ
முதலியவற்றையும் விரவுவித்து அணிந்துகொள்ளுதல் மரபு: உடு-ஆம் காதையினன்,
கசடு-க-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

4. "அரசவிளங் கவையத்து" சிலப். உகூ: கூடு.

5. சிலப். உடு: கசக - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; "பெருஞ்சோறுகுத்தற்
கெறிபுழ், கடுஞ்சின வேந்தே" பதிற் ௩௦.

6. சிலப். உடு: கசஅ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

7. நிரைய வொள்வா னினையர் பெருமகன்" (குறுத். உடுஅ); "நிரைகனி ரெழு
கிய நிரையவெள்ளம்" பதிற். கடு.

(பி - ம்.) * 'ஆர்ப்ப' † 'மாமணி' ‡ 'வெம்பரித்தானை வேந்தர்க்கு' § 'முறைமையிற்'

ஞாலங் காவலர் நாட்டிழை பயிருந்

¹ காலே முரசங் கடைமுகத் தெழுதலு

² நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி

௧௫. யுலகுபொதி யுருவத் ³ துயர்ந்தோன் சேவடி

மறஞ்சோ வஞ்சி மாலை யொடு * புனைந்

திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு

† மறையோ ரேந்திய வாவுதி நறம்புகை

நறைகெழு மாலைப் பில்லகம் வருத்தக்

௧௬. கடக்கனி யானைப் பிடர்த்தலை யேறினன்

குடக்கோக் குட்டுவன் கொற்றங் கொளகென

⁴ வாடக மாடத் தறிதுயி ‡ லமர்ந்தோன்

சேடங் கொண்டு சிலாரின் § நேறத்தத்

தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள்

௧௭. வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி

னங்கது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத

தாங்கின னாகித் தகைமையிற் செல்வுழி

⁵ நாடக மடந்தைய ராடரங் கியாங்க ணுங்

கூடையிற் பொலிந்து கொற்ற வேந்தே

௫௨ - ௩. அரசரிடுநதிறையை அழைக்கும் முரசம்.

௫௩. ஏந்திய - எடுத்த. புகை - அக்கினிகோத்திரம்

௫௪ - ௫. அக்கினிகோத்திரங்களையும் நமக்கரித்து.

௬௨. ஆடகமாடம் - திருவனந்தபுரம்; இராவியுமென்பாருமுளா.

(௬௦) ஏறினன் (௬௭) தாங்கின னாகிச் செல்வுழி.

௬௬. கூடையிற் பொலிந்து-குவித்த லையுடனே பொலிந்து; கூடைக்கை-
இரட்டை ஒற்றைக்கை.

¹. சிலப்பதிகாரம், ௧௭: ௫-௬ ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

². "நிலவுக்கதிர் எனத்த நீள்பெருஞ் சென்னி சிலப், ௨௫: ௧௬௭.

³. ௧௫-௭. "பணியிய ரத்தையின் குடையே முனிவர், முக்கட செல்வா தவர்
வலகு செயற்கே" புறநா. ௬.

⁴. "ஆடக மாடத் தரவணக் கிடந்தோன்" (சிலப், ௩௦: ௫௧); 'ஆடகமாடம்'
இறை. கு. ௨௧-மேற்.

⁵. "கழங்காடு மகளி ரோதை யாயத்து, வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி,
வானவன் வந்தான் வளரிள வனமுலை, தோணல முணியுய தும்பை போந்தையொடு,
வஞ்சி பாடுது மடவீர் யாமென, மஞ்சொற் கிளவிய ரத்திப் பாணியும்" சிலப், ௨௭:
௨௪௫-௫௦.

* பி - ம்.) * 'பொருத்தியிறைஞ்சாச்' † 'மறையோராகிய வாருதி நறம்புகை
திறைகெழுமாலைபில்லகம்' ‡ 'அமைத்தோன்' § 'ஏத்தாடக மடைத்தையா'

எ௦. ¹ வாகை தும்பை மணித்தோட்டுப் போந்தையோ
டோடை யானையி னுயர்முகத்தோங்க
வெண்குடை நீழலெம் வெள்வளை * கவர்ந்து
கண்களி கொள்ளுங் காட்சியை பாகென

¹ மாகதப் புலவரும் † வைதா னிகருஞ்

எ௫. சூதரு நல்வலந் தோன்ற வாழ்த்த

¹ யானை வீரரு மிஷுளித தலைவரும்

வாய்வான் மறவரும் வாள்வல னேதத்த

தானவா தம்மேற் றம்பதி நீங்கும்

வானவன் போல வஞ்சி நீங்கித

அ௦. † தண்டலைத் தலைவருந் தலைத்தாரச் சேனையும்

* வெண்டலைப் புணரியின் விளிம்புகூழ் போத

மலைமுதுகு நெளிய நிலைநா டதாபட

அலக மன்னவ னொருங்குடன் சென்றும்

காலும் புரவி யணித்தோத தானையொடு

அ௫. நீல கிரியி னெடுமபுறத் திறுத்தாங்

காடியல் யானையுந் தேரு மாஅம்

பீடுகெழு மறவரும் பிறழாக் காப்பிற்

பாடி யிருக்கைப் பகலவெய் யோன்ற

னிருநில மடந்தைக்குத திருவடி யளித்தாங்

எ௦ - எக. அரசர்க்குமிவன யான்குஞ் சூட்டிதலின், வாகையும தும்பை
யும் போந்தையொடு நினயானைமுகத்து ஓங்கித் தோன்றவென்றார்.

(சுஅ) நாடகமடந்தையா (எக) காட்சியை யுடையை யாகவென
வாழ்த்தாநிற்க.

எ௫. நல்வலம் - களவெறறி. எஅ. தானவர் - அசுரர்.

அ௦. தார் - துசிப்படை. அக. கடற்கரை அருகே போத.

அ௫. நீலகிரி - ஒருமலை. அஅ. நடுவுநிலை விரும்புவோன்.

அஅ - சு. சேரன தானுள்கின்ற சூழிதேவிகுருத் திருவடியளித்தது; அங்கே
யானையினின்றுழிந்த காலநிலை நோயச்செய்தலால்.....

1. "போந்தையொடு தொடுத்த பருவத்தும்பை", "தோடார் போந்தை தும்பை
யொடு முடித்து" சிலட். உகூ; உகக; உஎ. ச௫.

2. "சூதர் மாகதர் வேதா னிகரொடு" (சிலட். டு: சஅ); சூத ரேத்த மாகதர் தவல,
வேதா னிகரொடு" மதுரை சுஎ௦-எக.

3. எஎ. "வாண்டிக் கூற்றத்து வயவ ரேத்த" சிஅபாண். உகஉ.

4. "வெண்டலைப் புணரி", "வெண்டலைப் புணரிநின் மாஞ்ஞளம் பிழைப்ப" புறநா.
உ, கக.

(பி - ம்.) * 'வருங்கண்' † 'வேதாளியரும்' ‡ 'தண்டத்தலைவருந்தலைச்சார்ச்சேனை
§ 'புணரிலிசம்புகூழ்ப்போக'

- கூ. கருந்திறன் மாக்க ளடியீ டேத்தப்
பெரும்பே ரமளி யேறிய பின்ன
ரியங்குபடை யரவத் தீண்டொலி யிசைப்ப
விசம்பியங்கு¹முனிவர் வியனில மாளு
மிந்திர திருவனைக் * காண்குது மென்றே
- கூரு. யந்தரத் திழிந்தாங் கரசவிளங் கவையத்து
மின்னொளி மயக்கு மேனியொடு தோன்ற
மன்னவ நெழுந்து வணங்கினின் றேனைச²
¹ செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க
வஞ்சித் தோன்றிய † வானவ கேளாய்
- கூரு. மலயத் தேகுதும் வான்பே ரிமய
நிலயத் தேகுத னின்கருத் தாகலி
னருமறை யந்தண ராங்குளர் வாழ்வோர்
‡ பெருநில மன்ன காத்தனின் கடனென்
றுங்கவர் வாழ்த்திப் பேர்ந்ததற் பின்னர்
- கூரு. ³ வீங்குநீர் ஞால மாள்வோன் வாழ்கெனக்
⁴ கொங்கணக் கூத்தருங் கொடுங்கரு நாடருந்
§ தங்குலக் கோதிய தகைசா லணியின
⁵ ரிருள்படப் பொதுளிய சுருளிருந் குஞ்சி
மருள்படப் பரப்பிய வொலியன் மாலையர்
- ககூ. வடஞ்சுமந் தோங்கிய வளரின வனமுலைக்
கருங்கய நெடுங்கட் காரிகை யாரோ
டிருங்குயி லால வினவண் டியாழ்செய

கூஉ. இயங்குபடை - சேனை; வெளிப்படை. இசைப்ப - இசைத்தலால்

கூக. நிலயத்து - நிற்குவிடத்து.

கூஉ - ச. அங்கு அந்தணர்வாழ்வாருளர்; அவர்களை நலியாதுகாத்தல்
கூஉ கட்டுவென்று பெயர்ந்தபின்.

கூக. கொங்கணதேசத்துக்கூத்தர்.

கூஎ. குலத்திற்கு ஒதிய ஒப்பனையின ராய். கூஅ. குஞ்சியிடத்து.

கூக. ஒலியன்மலை - தழைத்தமலை.

¹. கூஅ-க. "ஆனே ஊர்ந்தோ னருளிற் றேன்றி, மாநிலம் விளங்கிய மன்னவன்"
சிலப். கூ: ௧௪௧-௨. ². மு. சிலப்பதிகாரம், உக: ௧௮௮, ௧௮௯.

³ பிரயோக. உ: உரை, மேற். ⁴. முருகு. கூ.

(பி - ம.) * காண்குலம், † 'வானவன்' ‡ 'பெருநிலை' § 'தங்குலக்கொடியை'

- வரும்பவிழ் வேனில் வந்தது வாரார்
காதல ரென்னு மேதகு சிறப்பின்
ககரு. மாதர்ப் பாணி வரியொடு தோன்றக்
கோல்வளை மாதே கோலங் கொள்ளாய்
காலங் காணாய் கடிதிடித் துரறிக்
காரோ வந்தது காதல ரேறிய
தேரோ வந்தது செய்வினை முடித்தெனக்
கஉ௦. காஅர்க் குரவையொடு கருங்கய நெடுங்கட்
கோற்றொடி மாதரொடு குடகர் தோன்றக்
தாழ்தரு கோலத்துத் * தமரொடு சிறந்து
வாள்வினை முடித்து மறவாள் வேந்த
னாழி வாழியென் றேவர் தோன்றக்
கஉ௧. கூத்துள் † படுவோன் காட்டிய முறைமையி
னேத்தின ரறிபா விருங்கல ‡ நல்கி
¹ வேத்தின நடுக்கும் வேலோ னிருந்துழி
நாடக மகனிர் ரைம்பத் திருவருங்
§ கூடிசைக் குயிலுவ ரிருதூற் றெண்மருந்
கஉ௦. * தொண்ணூற் றறுவகைப் பா+ண் டத்துறை
நண்ணிய தூற்றுவர் * நகைவே மும்பருங்
கொடுஞ்சி நெடுந்தே ராமபதிற் றாட்டியுங்
கடுங்கனி யாளை யோரைஞ் ஹாறு
மையீ ராயிரங் கொய்யுளைப் புரவியு
கஉ௧. மெய்யா வடவளத் திருபதி னாயிரங்
* || கண்ணெழுத்துப் படுத்தன கைபுனை சகடமுஞ்

ககரு. பாணிவரி - இப்பொருள்வைத்த உரு.

(கஉ௦) கார்காலத்தைப் பாடின பாட்டோடு (கஉ௧) இவர்கள் தோன்ற;
இவர்குடகர்.

கஉ௨. ஓவர் - ஏத்தாளர். கஉரு. கூத்துள்படுவோன் - ஆடலாசிரியன்.

கஉரு. எய்யாவளம் - புறம்பு ஓரிடத்தும் கண்டறியாவளம்; அதுதான்
வடக்கிற் பாகுடம்.

கஉ௬. இன்னசரக்கென்று எழுத்துப்படுத்தின; சகடம்-கொல்லாபபண்டி.

¹. சிலப். உக: கள - அ.

². இத்தால் கூ-ஆம் காதை ௨௪ - இஃ ஆம் அடிகளின் உரையையும், அவற்றின்
கீழ்க் குறிப்பையும் பார்க்க; ப. உசஅ. ³. சிலப்பதிகாரம், இ: இக.

⁴. கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப் பல்பொதி" சிலப். இ: ககஉ.

(பி - ம்.) * 'தமரொடுஞ்சிறந்து வாழ்வினை' † 'படுவோன்' ‡ 'தல்கவேத்
தினர் தடுக்கும்' § 'கடைக்குயிலுவர்' || 'கண்ணெழுவுடையன கைபுனைசகடமும்'

சஞ்சயன் முதலாத் தலைக்கீடு பெற்ற
கஞ்சக * முதல்வரீ ரைஞ்ஞாற் றவருஞ்
சேயுயர் விற்கொடிச் செங்கோல் வேந்தே

கசு௦. வாயிலோரென வாயில்வர் திசைப்ப
நாடக மகளிரு நலத்தகு மிக்குஞ்
† கூடிசைக் குயிலுவக் கருவி யானருஞ்
சஞ்சயன் றன்னொடு வருந வீங்கெனச
செங்கோல் வேந்தன் நிருவிளங் கவையத்துச்

கசு௧. சஞ்சயன் புகுந்து தாழ்த்துபல வேத்தி
யாணையிற் ‡ புகுந்தவீ ரைம்பத் திருவரொடு
மாண்வினை யாளரை வகைபெறக் காட்டி
வேற்றுமை யின்றி நின்னொடு கலந்த
நூற்றுவர் கன்னருங் † கோற்றொழில் வேந்தே

கசு௨. ¹ வடதிசை || மருங்கின் வானவன் பெயர்வது
கடவு ளெழுதவோர் கற்கே ² யாயி
னோங்கிய விமயத்துக் கற்கால் கொண்டு
வீங்குநீர்க் கங்கை நீர்ப்படை செய்தாங்
கியாந்தரு மாற்றல மென்றன ரென்று

கசு௩. ³ வீங்குநீர் ஞால மான்வோய் வாழ்கென
வடல்வேன் மன்ன ராருயி ருண்ணுங்
கடலந் தானைக் காவல னுரைக்கும்
பால குமரன் மக்கண் மற்றவர்

⁴ காவா நாவிற் கனகனும் விசயனும்

கசு௪. சஞ்சயன் - தூதரிற்றலையாயவன். தலைக்கீடு - மயிரக்கட்டு.

கசு௫. கஞ்சகமுதல்வர் - சட்டையிட்டபிரதானர்.

கசு௬. ஆணையிற் புகுந்த நரமப்பத்திருவரென்றது, முன்னொன்ன நாடக
மகளிரை; கன்னரென்பார் வரக்காட்டினார்.

கசு௭. - க. பாலகுமரன் மக்கள் - கனகனும் விசயனுமென்பார்.

¹. கசு௦ - கசு. "ஹய மால்வரைக் கெங்கோன் செல்வது, கடவு ளெழுதவோர்
கற்கே யாதவின்" சிலப். ௨௫: கசு௫-௬. ² "வீங்குநீர் ஞால மான்வோன்" கசு௬.

³. "பாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற், சோகாப்பர் சொல்விழுக்குப் பட்டு"
(குறள், ௬௨௭); "ஆக்கப் படுக்கு மருந்தனைவாய்ப் பெய்விக்கும், போக்கப் படுக்கும்
புலநரகத் துப்பிக்குங், காக்கப் படுவன வித்திய மைத்தினு, தாக்கல தில்லை தனி
வெல்லு மாறே" வண்பாபதி.

(பி - ம்.) * 'முதல்வ ரைஞ்ஞாற் றவரும்' † 'கூடிய குயிலுவக்' ‡ 'புகுந்த
வைப்பதி.....னரமாண்வினை' § 'கோத்தொழில்' || 'மருங்குவான்பேரிமை
யத்துக்' ⁴ 'ஆகிலெங்கியர்'

கக(1). விருந்தின் மன்னர் தம்மொடுங் கூடி
யருந்தமி ழாற்ற லறிந்தில ராங்கெனக்
* கூற்றக் கொண்டிச சேனை செல்வது
நூற்றுவர் கன்னர்க்குச. சாற்றி யாங்குக்
கங்கைப் பேர்யாறு கடத்தற் காவன

கக(2). வங்கப் பெருநிரை செய்த தாமெனச
சஞ்சயன் போனபின் கஞ்சக மாக்க
ளொஞ்ச! நாவின் ரீரைஞ் நூற்றுவர்
1 சந்தின் குபபையுந் தாழ்நீர் முத்துந்
தென்ன ரிட்ட திறையொடு கொணர்ந்து

கஎ(1) † கண்ணெழுத் தாளர் காவல் வேந்தன்
2 மண்ணுடை; முடங்கலம மன்னவர்க் களித்தாந்
காங்கவ ரேகிய பின்ன மன்னிய

கக0. விருந்தின் மன்னர் - தமிழ்வேந்தர் ஆற்றலறியாத புதிய அரசர்.

கக0 = கக. இவ் நடன்கூடித் தமிழ்வேந்தரை இகழ்ந்து உரைத்தார்.

ககஉ. கூற்றம்போலும் கொடிச்சேனை 'கூற்றங் கொண்டிச சேனை செல்வது' என்று பாடமாயின், கூற்றம் பின்செல்ல இப்படை செல்லுகிறபடியையென்க.

ககக-உ. அருந்தமிழ் ஆற்றல அறிந்திலரென்று சேனை செல்வதெனச் சேனைமேலிட்டிக் கூறினான்; தனக்கு அவர் நிகரன்மையின்.

ககக. கஞ்சகமாக்கள் - தன்னுதர்

ககஎ. எஞ்சா நாவின் - வார்த்தை தப்பாக நாவின்; அரசன் நினைவு, தப்பாத நாவின்ரென்றுமாம்.

ககஅ. தாழ்நீர் - தங்குநீர்மை.

ககஅ-க. சந்தும் முத்துமாகிய கென்னரிட்ட திறை

ககக. கொணர்ந்து - கொணர்.

கஎ0. கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுதுவார்.

கஎ0 = எஉ. இவர்வரைந்து இலச்சினையிட்டு அவர் கைக்கொடுப்பத் திரு முகங்கொண்டு அவர்போயயின்.

கஎக. அளித்து - அளிப்ப.

1. சத்தனமும் முத்தும் தென்னர்க்கு உரியனவென்பதை, "கோவாமலியாரம் .....தென்னர்கோன் மார்பினவே" (சிலப். கஎ. உள்வரிவாழ்த்து,க) என்பதனாலும் அதன் கீழ்க்குறிப்பாலும் அறிக; ப. சசஎ.

2. "மண்ணுடை முடங்கன் மாதவி யீத்தது" (சிலப். கக; எக.

(பி - ம்.) * 'சேற்றங்கொண்டு' † 'கண்ணெழுத்தாளரொடுகாவல்' ‡ 'முடங் கன்மன்னவற்கு'

வீங்குநீர் ஞால மாள்வோ னேங்கிய

நாடாள் செல்வர் நல்வல னேத்தப்

கஎஊ. பாடி யிருக்கை நீங்கிப் பெயாந்து

கங்கைப்பே ரியாற்றுக் கன்னிற் பெற்ற

வங்கப் பரப்பின் வடமருங் * கெய்தி

யாங்கவ ரெதிர்கொள வந்நாடு கழிந்தாங்

கோங்குநீர் வேலி யுத்தர மரீஇப்

கஅ௦. பகைப்புலம் புக்குப் பாசறை † யிருந்த

தகைப்பருந் தானை மறவோன் றன்மு

னுத்தான் விசித்திர னுருத்திரன் பைரவன்

சித்திரன் சிங்கன் ‡ றனுத்தான் சிவேதன்

வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரெல்லாந்

கஅஊ. தென்றமி ழூற்றல் ‡ காண்குதும் யாமெனக்

கலந்த கேண்மையிற் கனக விசயர்

¹ நிலந்திரைத் தானையொடு நிகர்த்து மேல்வர

விரைதேர் வேட்டத் தெழுந்த வரிமாக்

கரிமாப் பெருநிரை கண்டுளஞ் சிறந்து

கக௦. பாய்ந்த பண்பிற் பல்வேன் மன்னா

காஞ்சித் தானையொடு காவலன் மலைப்ப

வெயிற்கதிர் விழுங்கிய துகிற்கொடிப் பந்தர்

வடித்தோற் கொடும்பறை வால்வளை நெடுவயி

கஎக. உத்தரம் - வடபூமி.

கஅ௨-௪. உத்தரன் விசித்திரன்முதலான மன்னவர்கள், கனகவிசயர்க்குத் தானையான அரசர்.

கஅஊ - ஏ. தமிழாற்றலைக் காண்டுமெனக் கனகவிசயர் தானையுடனே ஒத்துவர.

கக௦. பாய்ந்த பண்புபோல.

ககக. காஞ்சித்தானை எதிருன்றியதானை.

¹. "நிலந்திரைக்குங் கடற்றினை" புறநா. கஎ.

(பி - ம.) * 'ஏறியாங்கவரெதிர்கொளவவரநாகழிந்தேர்ங்குநீர்' † 'இராஅத் தகைப்பெருத்தானை' ‡ 'ததுத்திரன்' § காண்குவதாமென' || 'வெயிற்கொடி'

- ரிடிக்குரன் முரசு மிழுமென் பாண்டி
ககரு. ¹ லுயிர்ப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரன் முழக்கத்து
மயிர்க்கண் முரசுமொடு மாதிர மதிரச்
† சிலைத்தோ ளாடவர் செருவேற் றடக்கையர்
கறைத்தோன் மறவர் கடுந்தே ஞருநர்
வெண்கோட் டியானையர் † விரைபரிக் குதிரையர்
உ00. மண்கண் கெடுத்தவிம் மாரிலப் பெருந்துகள்
களங்கொள் யானைக் கவிழ்மணி நாவும்
‡ விளங்குகொடி நந்தின் வீங்கிசை நாவு
நடுங்குதொழி லொழிந்தாங் கொடுங்கியுள் செநியத்
தாருந் தாருந் | தாமிடை மயங்கத்
உ0ரு. தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே றுகிய
சிலைத்தோன் மறவ ருடற் று பொறை யடுக்கத்
தெறிபிண மிடறிய குறையுடற் கவந்தம்
¹ ** பறைக்கட் பேய்மகள் பாணிக் காடப்
³ பிணஞ்சுமந் தொழுகிய நிணம்படு குருதியிற்
உக0. கணங்கொள் பேய்மகள் கதுப்பிசுத் தாட
†† வடுந்தேர்த் தானை யாரிய வரசர்

ககச. பாண்டில் - கஞ்சதாளம்.

ககசு. மாதிரமதிர்தல் - இவை அதிரத் தானுமதிர்தல்.

ககசு-சு. முரசமுதலிய இவையிற்றோடு. ககஅ கறைத்தோல்-கருங்கடரு.

உ0உ. கொடியுந்த - கொடியும் சங்கும் முகத்துக்கட்டிவர்போலும்; 'சங்
கின்ரா' என்றார், பேசுதலால்; ஒலிபற்றி.

உ0ஈ. ஒழிந்த - ஒழிய. உள்ளேனுகள்செறிய.

உ0சு. உடற்பொறை- உடற்பாரம். உ0எ. எறிபிணம்-வெட்டுண்டபிணம்.

உ0அ. பேய்மகள் தாளத்துக்கு ஆட.

¹ ககரு-சு. "உயிர்ப்பலியுண்ணு முருமுக்குரன்முழக்கத்து, மயிர்க்கண்முரசு"
(சிலப். இ: அஎ-அ); "கொல்லேற்றுப் பைந்தோல் சீவாதுபோர்த்த, மயிர்க்கண்
முரசு மோவில கறங்க" (மதுரை. எகஉ-க); "உருமிடி முரசுமொடு" (முருகு. கஉக);
"ஏற்றிரி போர்த்த.....முரசு" (மணி. க; உக-கக, "சாற்றிடங்கொண்ட வேற்றிரி
முரசம்", "ஏற்றிரி முரசினிறைவன் முதூர்க்கு" (பெருங். க. கஅ; க00; ஈ. ஈ. ஈ.
சக; ககரு); "ஏற்றிரிமுரசநாண்" சீவக. உகசஉ.

² "பேய்க்கணன்ன பிளிதகடி முரசம்" பட்டினப். உகச.

³ "கணங்கொள் உளியொடு கதுப்பிசுத் தசைஇப், பிணத்தின் யாக்கைப்பேய்
மகள்" பட்டினப். உகசு-க0.

(பி-ம்.) * 'இடிக்கண்' † 'சிலைக்கோளாடவர்' ‡ 'விடுபரி' § 'விளங்கொவி
தத்தின்' || 'தம்மிடை' ¶ 'பொறியடுக்கத்' ** 'பறைக்குறற்பேய்' †† 'தெழுத்
தேர்த்தானை'

கடும்படை மாக்களைக் கொன்று களங் * குவித்து
நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சியுங் கடுங்கனிற் றெருத்தமும்
விடும்பரிக் குதிரையின் வெரிதும் பாழ்பட

உகடு. ¹ வெருமைக் கடும்பரி யூர்வோ னுயிர்த்தொகை
யொருபக லெல்லையி னுண்ணு மென்ப

¹ தாரிய வரச ரமாக்களத் தறிய

நாழி லாட்டிய சூழ்கழல் வேந்தன்

போந்தையொடு தொடுத்த பருவத் தும்பை

உஉ௦. ² யோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட † மலைய

வாய்வா ளாண்மையின் வண்டமி ழிகழ்ந்த

கார்வேற் றடக்கைக் கனகனும் விசயனு

மைம்பத் திருவர் கடுந்தே ராளொரு

செங்குட் டுவன்றன் சினவலைப் ‡ படுதலுஞ்

உஉ௫. ³ சடையின் ருடையினர் சாம்பற் பூசசினர்

பிழகைப் பீலிப் பெரு ‡ நோன் பாளர்

பாடு பாணியர் பல்லியத் தோளின

ராடு கூத்த ராகி யெங்கனு

மேந்துவா ளொழியத் தாந்துறை போகிய

உஉ௦. விச்சைக் கோலத்து வேண்டுவயிற் படர்தரக்

கச்சை யானைக் காவலர் நடுங்கக்

உகடு; எருமையாகிய பரியூர்வோன் - கூற்றுவன்.

உஉ௧. ³ நாழிலாட்டுவதாக.

உஉ௨. வாயவாளான்மை - வாய வறிது இராமை.

உஉ௫. உடையினர் - காவலாயமுதலிய உடையினர் = சந்தியாசிகள்.

¹. உகடு - அ. "மன்னுயிற் பன்மையுங் கூற்றத் தொருமையு, நின்னொடு தூக் கிப வென்வேற் செழிப்" புறநா. ௧௯.

². உஉ௦ - அ. "ஆரிய ரஹத் தாக்கிப் பேரிசைத், தொன்றுமுதிர் வடவரை வணங்குவிற் பொறித்து, வெஞ்சின வேந்தரைப் பணித்தோன் வஞ்சி" அகநா. ௧௯௬.

³. "ஓங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைத்" பொருந. ௧௪௫.

⁴. உஉ௫ - அ. "மீனப் வேலையை யுற்றார் சிலர்சிலர் பசுவாய் வழிதொறு மேய் வுற்ற, ருனார் பறவையின் வடிவுற் றுர்சிலர் சிலர்நான் மறையவருருவானார், மாணர் கன்னிள மடவா ராயினர் முன்னே தங்குமல வகிர்வுற்ற, ரானார் சிலர்சில ரையா நின் சரணென்றார் நின்றவ ரரியென்றார்" (கம்ப. அக்க. ௪௦) என்னுஞ் செய்யுள் இவ்வழிக ளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

⁵. நாழிலாட்டு - கொன்று குவித்தல்; மலைபடு. அள - ந.

(பி. ம.) * 'குவித்து நாழிலாட்டிய' † 'மலைத்துவாய் வாளான்மையின் ‡ 'படுத்தலும்' § 'தோன்பாளரின்பாடு' || 'படர்ந்தகச்சை'

* 1 கோட்டுமாப் பூட்டி வாட்கோ லாக

† வாளழி வாங்கி யதரி திரித்த

வாளே ருழுவன் மறக்களம் வாழ்த்தித்

உகூரு. தொடியுடை நெடுங்கை தூங்கத் தூக்கி

முடியுடைக் கருந்தலை ! முந்துற வேந்தித்

¹ கடல்வயிறு கலக்கிய ஞாட்புங் கடலக

ழிலங்கையி லெழுந்த ஈமரமுங் கடல்வணன்

றேனார் செருகும் பாடிப் பேரிசை

உசு0. முன்றேர்க் குரவை முதல்வனை வாழ்த்திப்

பின்னேர்க் குரவைப் பேயாடு பறந்தலை

முடித்தலை யடுப்பிற் பிடர்த்தலைத் தாழித்

தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழைஇய ஆன்சோறு

மறப்பேய் வாலுவன் வயினறிந் தூட்டச

உகஉ. யானை எருதாக வாள் பிடிக்குங் கோலாக.

உக௩. ஆளழிவாங்கி - ஆளாகிய போரை இறங்கவிட்டு. அதரிதிரித்த -
கடாவிட்ட.

உக௫. தொடிக்கை - பேயக்கை. தூங்க அசைய.

உக௬. முந்துற - முன்னாக.

உக௭-௯. கடல்வயிறு கலக்கிய போர்முதல் முன்னும் மாயவன் செயதன.
இவன மேலேற்றிப் பூவைநிலையாறபாடுதல்.

உச0 - சக. முன்னேர்க்குரவையிலே முதல்வனை வாழ்த்திப் பின்னேர்க்குர-
வையிலே ஆடுதலற பேயக்குரவையாயிற்று.

உசஉ. பிடர்த்தலையாகிய தாழி

உசச. பேயவாலுவன் - பேயக்குச்சோறிடு மடையன்.

1. "யானையெருத்தின் வாண்மட லோச்சி, யதரி திரித்த" புறநா. ௩௭௧.

2. உக௭-௯. இச௭-ம் பக்கத்து, அ-௧0-அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

3. "ஆண்டில யணங்கடுப்பின், வயவேந்த ரொண்குருதி, சினத்திபிற் பெயர்பு
பொங்கத், தெறலருங் கடுத்துப்பின், விறலவிளங்கிய விழுச்சூர்ப்பிற், ரெழுத்தோட்
கை தடுப்பாக, வாடுற்ற ஆன்சோறு, தெறியறிந்த கடிவாலுவ, னடியொதுங்கிப் பிற
பெயராய், படையோர்க்கு முருகயர" (மதுரை. உக - ௩௮); "முடித்தலை யடுப்பாகப்
புனற்குருதி யுலக்கொளீஇத், தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழந்த வல்கி" புறநா. உக.

(பி - ம.) * 'கோட்டுமாபூட்டி' † 'வாளிவாங்கியதரிதிரித்த' ‡ 'முன்னுற
வேத்தி'

௨௪௫. சிறப்பூண் கடியினஞ் செங்கோற் கொற்றத்
தறக்களஞ் செய்தோ னூழி வாழ்கென
மறக்கள முடித்த வாய்வாட் குட்டுவன்
வடதிசை மருங்கின் மறைகாத் தோம்புநர்
தடவுத்தீ யவியாத் தண்பெரு வாழ்க்கை
௨௫௦. காற்று தாளரைப் போற்றிக் காமினென
வில்லவன் கோதையோடு வென்றுவினை முடித்த
பல்வேற் றூனைப் படைபல வேளிப்
பொற்கோட் டிமயத்துப் * பொருவறு பத்தினிக்
கற்கால் கொண்டனன் காவல னுங்கென்.

௨௪௬. வாழ்க்கையென்றது, முன்புவந்த ஆகாசசாரிகள் சொன்ன வார்த்தையை நினைந்து.

௨௫௦. காற்றுதாளரை நீர் போற்றிக் காமினெனச் சொல்லி.

௨௫௪. கால்கொள்கையாவது - கடவுள் வடிவெழுத்தொடங்குதல்.

(௨௫௧) வில்லவன் கோதையோடே (௨௫௨) படையையேவிக் (௨௫௪) கற்செய்தலை அழக்கொண்டான்.

௨௬. — † கால்கோட்காளை முற்றிற்று.

1. ௨௪௮ - ௬. "அருமறை யத்தண ராங்குளர் வாழ்வோர், பெருநில மன்ன பேணனின் கடனென்று" சிலப். ௨௬: ௧௦௨-௬.

(பி - ம.) * 'பொருவறு' † 'கற்கால்கொள்காளை'

இருபத்தேழாவது நீர் ப்படைக்காத.

- வடபே ரிமயத்து வான்றநு சிறப்பிற்
கடவுட் பத்தினிக் கற்கால கொண்டபின்
சினவேன் முன்பிற் செருவெங் கோலத்துக்
கனக விசயர்தங் கதிர்முடி யேற்றிச
௫. செறிகழல் வேந்தன் நென்றமி ழாற்ற
லறியாது மலைந்த வாரிய மன்னரைச
செயிர்த்தொழின் முதியோன் செய்தொழில் பெருக
யுயிர்த்தொகை * யுண்ட வொன்பதிற் றிரட்டியென்
றியாண்டு மதியு நாளுங் கடிகையு
- க௦. மீண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி யெண்கொள
வருபெருந் தானை மறக்கள மருங்கி
னொருபக லெல்லை யுயிர்த்தொகை யுண்ட
செங்குட் டுவன்றன் † சினவேற் றுனையொடு
கங்கைப் பேர்பாற்றுக் கரையகம புகுந்து
- க௫. பாற்படு மரபிற் பத்தினிக் கடவுளை
நூற் ‡ நிறன் மாக்களி னீர்ப்படை செய்து

உ. கடவுட்பத்தினி - பத்தினியாகிய கடவுள்.

எ. செயிர்த்தொழின் முதியோன் - கூற்றுவன்.

அ - க௦. ¹ உயிர்த்தொகை உண்டனவாகிய ஆண்டும் மதியும் நாளும் கடிகையும் ஒன்பதிற்திரட்டியென்று அவற்றோடே கூட்டியெண்ணத்தேவாசர யுத்தம் பதினெட்டாண்டிலும், இராமாவண யுத்தம் பதினெட்டுமாதத்திலும், பாண்டவ துரியோதன யுத்தம் பதினெட்டு நாளிலும், செங்குட்டிவனும் கனகவிசயரும் செய்த யுத்தம் பதினெட்டு நாழிகையிலும் முடிந்தவென் மெண்ண.

(சு) மன்னரை (கஉ) உயிர்த்தொகையுண்ட (க௧) செங்குட்டிவன்.

¹. 'இவ்வுரைக்குறிப்பு' 'என்கொண்டஞாட்டி' (வேக. உகடுக) என்னும் மூலத் தாலும், அதற்கு, 'தேவாசரம் இராமாயணம் மாரபரதம் என்கின்றபோர்' என்றெழுதிய உரையாலும், 'தேவாசர ராமாயண மாரபரத முனவென், ரோவாவுரை யோபும் படி யுளதப்பொரு ளளமே' (கவிங்க. களம். க) என்பதனாலும் அழகுற்றப் பொருட் பொடர்ப்புபெற்று விளங்குதல் காண்க.

(பி - ம்.) * 'உண்டனனொன்பதிற' † 'செருவேல்', ‡ 'திமமாக்கள்'

மன்பெருங் கோயிலு மணிமண் டபங்களும்
பொன்புனை யரங்கமும் புனைபூம் பந்தரு
முரிமைப் பள்ளியும் விரிபூஞ் சோலையுந்
உ௦. திருமலர்ப் பொய்கையும் வரிகா ணரங்கமும்

பேரிசை * மன்னர்க் கேற்பவை பிறவு
மாரிய மன்ன ரழகுற வமைத்த
தெள்ளுநீர்க் கங்கைத் தென்கரை யாங்கண்
வெள்ளிடைப் பாடி வேந்தன் புக்கு

உ௧. நீணில † மன்னர் நெஞ்சபுக லழித்து

‡ வானவ மகளிரின் வதுவைசூட் டயர்ந்தோ
ருலையா வெஞ்சம மூர்ந்தம ருழக்கித்
தலையுந் தோளும் விலைபெறக் கிடந்தோர்
நாள்விலைக் கிளையு ணல்லம ரமுவத்து

உ௨. வாள்வினை முடித்து மறத்தொடு ‡ முடிந்தோர்

குழிகட் பேய்மகள் குரவையிற் றெடுத்து
வழிமருங் கேத்த வானொடு மடிந்தோர்
கிளைக டம்மொடு கிளர்பூ ணுகத்து
வளையோர் மடிய மடிந்தோர் மைந்தர்

உ௩. மலைத்துத் தலைவந்தோர் வானொடு மடியத்

தலைத்தார் வாகை தம்முடிக் கணிந்தோர்
திண்டேர்க் கொடுஞ்சியொடு தேரோர் வீழ்ப்
புண்டோய் குருதியிற் பொலிந்த மைந்தர்
மாற்றருஞ் சிறப்பின் மணிமுடிக் கருந்தலைக்

உ௪. வெள்ளிடைப்பாடி - வெளியான நிலத்துப் பாசறை. [டவர்.

உ௫. தெய்வமகளிரால் மாலையூட்டப் பட்டோராவார் - வீரஞ்செய்துபட்

உ௬. ஊர்ந்து - அடர்ந்து.

உ௭. விலைபெற - அரசர் கண்டு நேயத்தோராம்படி.

உ௮. அமரமூவம் - சமரமூயிப்பரப்பு.

உ௯. வாளாற்செய்யும் வினைகளெல்லாவற்றையுஞ் செய்துமுடித்து.

உ௧௦. வழிமருங்கேத்த - வழியிலுள்ளாரையேத்த.

உ௧௧. கிளைகள் - போரில் உடனின்றி பட்டவர்கள்.

உ௧௨. உறவான வீரர் தம்மொடு மடிந்தோர்; ஸ்திரீகள்மடிய மடிந்தோர்.

உ௧௩. தலைத்தார் - தூசி. வாகையணிந்தோர் - மாற்றார் புறத்தைத் தாங்

கள் பெற்றவளவிலே மீண்டோர்.

(பி - ம.) * 'மன்னர்கொய்பவை' † 'மறவந்தெஞ்ச' ‡ 'வானவர்மகளிரின்'
§ 'மடிந்தோர்'

ச௦. ¹ கூற்றுக்கண் ணோட வரிந்துகளங் கொண்டோர்
நிறஞ்சிதை கவயமொடு நிறப்புண் கூர்ந்து
புறம்பெற வந்த போரவாண் மறவா
வருத தாமென ² வாகைப் பொலந்தோடு
பெருநா ளமயம் பிறக்கிடக் கொடுத்துத்

ச௧. தோடார் போந்தை துமபையொடு முடித்துப்
³ பாடுதுறை முற்றிய கெற்ற வேந்த
னுகொண் ⁴ மாபோ டரசுவிளங் இருக்கையின்
மாடல மறையோன் வந்து தோன்றி
வாழ்க வெங்கோ மாதவி மடந்தை

௧௦. கானற் பாணி கனக விசயாத
முடித்தலை ⁵ நெரித்தது முதுநீர் ஞால
மடிப்படுத தாண்ட வரசே வாழ்கெனப்
பகைப்புலத் தரசர் ⁶ பலரீங் கறியா
நகைத்திறங் கூறின நான்மறை யாள

௧௧. யாதுநீ கூறிய ⁷ ஷுரைப்பொரு ளீங்கென
மாடல மறையோன் மன்னவற் குரைக்குங்
கானலந தண்டுறைக் கடலவின யாட்டினுண்
மாதவி மடந்தை வரிநவில் பாணியோ
நீடற் காலத தூழ்வினை யுருத்தெழக்

சச. பெரியநாளிற கொடுக்கும் பொழுது ஒழிய நெயிம்பொழுதிருந்து
கொடுத்து; 'பெருநாள்' என்றா, கொடுக்கிறநாளாதலால்

(௨௬) 'வதுவை சூட்டயாந்தோர்' முதல் (௩௬) 'வனையோ மடியமடிந்
தோர்' இறுதி பட்டவாகையெண்ணி இவர்கள் மைந்தரென ஒரெண்ணுக்கி,
மேல் படாதுபொருது வென்றவாகையுட்கு ட்டியெண்ணி இவர்களுக்கு(௪௩-௪)
வாகைகொடுத்தென்றா.

ச௬. கீரரைப்பாடும புறத்துறையெல்லா முடித்துப் பாட்டுண்ட வேந்
ச௭. வெற்றிகொண்ட மார்போடே. [தன்.

௧௩ - ச. மாற்றரசர் பலரும் அறியாத சிரிப்பினகமென்றது, (௧௩)
நெரித்ததென்றதனை. 'நான்றியாத நகை' என்னது 'மன்னர் பலருமறியாத'
என்றான், இராசபாவத்தாலே

1. 'கூற்றுக்கண்ணோடிய வெருவருபறந்தலை' புறநா. ௧௬.

2. சிலப். ௨௬: ௭௦-௭௧ - ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

3. 'பாடுதுறை முற்றிய பயன்மெரி கேள்வி சிறுபான். ௨௨௮.

(பி - ம்.) * 'மகளிரோடரசு' + 'ஏற்றி' † 'பரிசீலகறியாது' ‡ 'உரையிங்
கென்னென'

௯௦. கடாது * பிரிந்து குலக்கொடி தன்னுடன்

மாட மூதூர் மதுரை புக்காங்

கிலைத்தார் வேந்த † நெழில்வா நெய்தக்

¹ கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி

குடவர் கோவே நின்னுடு புருந்து

௯௧. வடதிசை மன்னர் மணிமுடி ‡ யேறின

ளின்னுங் கேட்டரு ளிகல்வேற் றடக்கை

மன்னர் கோவே யான் § வருங் காரண

மாமுனி பொதியின் மலைவலங் கொண்டு

குமரியம் பெருந்துறை யாடி மீள்வே

௯௨. னூழ்வினைப் பயன்கொ லுரைசால் சிறப்பின்

வாய்வாட் டென்னவன் மதுரையிற் சென்றேன்

வலம்படு தானை மன்னவன் றன்னைச்

சிலம்பின் வென்றனள் சேயிழை பென்றனூர்

தாதெரு மன்றத்து மாதரி யெழுந்து

௯௩. கோவலன் றீதிலன் கோமகன் பிழைத்தா

னடைக்கல மிழந்தே னிடைக்குல மாக்காள்

குடையுங் கோலும் பிழைத்த வோவென

விடையிரு னியாமத் தெரியகம் புக்கதூர்

தவந்தரு சிறப்பிற் † கவுந்தி சீற்ற

௯௪. நிவந்தோங்கு செங்கோ னீணில வேந்தன்

போகுயிர்.¶ தாங்கப் பொறைசா லாட்டி.

** யென்னோ டிவர்வினை யுருத்த தோவென

வுண்ணு நோன்போ †† டியிர்பதிப் பெயர்த்ததும்

பொற்றேர்ச் செழியன் மதுரை மாநகர்க்

௯௫. குற்றது மெல்லா மொழிவின் றுணர்ந்தாங்

௭௭. 'பிழைத்தவோ' என்றான், முன் பிழையாமைபற்றி.

௭௯. சீற்றம் - சீற்றத்தை.

௮௧. சபியாதபடி தணித்தது அவன் மரணம்.

௮௩. ஊனும் மாற்றிப்போய்.

1. சிலப்பதி. ௧௧. 3. "குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருத்தகை" மணி. ௨௮: ௧௦௧.

2. தாதெருமன்றம்: சிலப். ப. ௪௪௭.

3. "உயிர்பதிப் பெயர்த்தமை யுறக்" (சிலப். ௨௫: ௬௭); "உண்ணு தோன்போ டியிர்பதிப் பெயர்ப்புழி" மணி. ௧௪: ௬௫

(பி - ம்.) * 'பிரிந்த' † 'உயர்வானெய்த' ‡ 'ஏற்றின்' § 'வருகாரணமமரமுனி வனமலை, || 'கவுந்தியடிக்கனிவந்து' ¶ 'தாங்கப்பொறை' ** 'என்னொடுவார்வினை, †† 'உயிர்பதிப் பெயர்த்ததும்'

கென்பதிப் பெயர்ந்தே னென்றுயர் * போற்றிச்
செம்பியன் மூதூர்ச் சிறந்தோர்க் † குரைக்க
மைந்தற் குற்றது மடந்தைக் குற்றதுங்
செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங் கேட்டுக்

௧௦. கோவலன் றுதை கொடுத்துய ரெய்தி
‡ மாபெருந் தானமா வான்பொரு ளீத்தான்

¹ கிந்திர விகார மேழுடன் புக்கான்

கந்தர சாரிக ளாறமை § பதின்மர்

பிறந்த யாக்கைப் பிறப்பற முயன்று

௧௧. துறந்தோர் தம்முன் றுறவி யெய்துநர்
துறந்தோன் மனைவி மகன்றுயர் பொருஅ
ஹிறந்ததுய ரெய்தி யிரங்குமெய் விடவுங்

கண்ணகி தாதை கடவுளர் கோலத்

தண்ணலம் பெருந்தவத் * தாசீ வகர்முன்

௧௦௦. புண்ணிய தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவுந்

தானம் புரிந்தோன் றன்மனைக் கிழத்தி

** நான்விடே நல்லுயிர் நீத்துமெய் விடவு

மற்றது கேட்டு † மாதவி மடந்தை

௧௨. இந்திரவிகாரம் - இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்கு.

௧௩ - ௧௫. ஆறைம்பதின்மர், அவர் தாம் முன்பு பிறந்து வருகிற யாக்கை யது பிறப்பறமுயன்று துறந்தாரென்று விசேடணம்.

௧௦௨. நான்விடே - நானேவிட்டு; வினையெச்சம்.

¹. ௧௨-௧: "அந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று,மிந்திரவிகாரமேழுடன் போதி" (சிலப். ௧௦: ௧௧ - ௧): "இந்திர விகார மேழுமேத் துதவின்", "அந்தர சாரிக ளமர்த் தினி துறையு, மிந்திர விகார மெனவெழில் பெற்று" மணி. ௨௪: ௫௫; ௨௮: ௧௬-௪௦.

². ஆசீவகம் - சமணமதத்தின் பாகுபாடுகளுள் ஒன்று; இம்மதத்தினர்க்குத்தெய் வம் 'மற்கவி' என்றும், தால் 'தவகதிர்' என்றும் கூறுவர்; "என்றது மற்கவிதானே யிறையினி, பொன்பது வாங்கதிர் தால்யா முடையன, மன்பெரு துன்பொரு ளுத்தி யல் பாயவை, பின்ப திகழ்ச்சியுங் காழ்ப்பா டெனச் சொல்" நீலகேசி. ஆசீவக. ௧௧.

³. ௧௦௧ - ௮, கோவலன் இறந்தமை கேட்டு மாதவி பெளத்தப்பன்வியை யடைத்து சிறவு பூண்டமை, "போதியிள்கீழ் மாதவர்முன் புண்ணியத்தா னம் புரித்த, மாதவி தன்முறவுங் கேட்டாயோ தோழி" (சிலப். ௨௬. "காதலன்றன்") "நங்கிம் மாதவ றுறைவிடம் புருந்தேன், மறவன நீத்த மாசுறு கேள்வி, யறவன வடிவ ளடிமிசை வீழ்த்து, மாபெருந் துன்பங் கொண்டுள மயங்கிக், காதலனுற்ற கடுந் துயர்கூற.....உரவோ னருளினன்", "கோவல னிறந்தபின் கொடுத்துய ரெய்தி, மாதவி மாதவர்பன்னியு ளடைந்ததும்" (மணி. ௨: ௫௬ - ௬௬; ௧௮: ௪ - ௮.) என்னு மிடங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

(பி - ம்.) * 'போலச்' † 'உரைப்ப' ‡ 'மாபெருந்தான மாண்பொருளியிற் தாங்கு' § 'பதின்மர்முன்பிறத்த' || 'இறந்துயிர்தீங்கி' ** 'நான்விடு'

- * நற்றாய் தனக்கு நற்றிறம் படர்கேன்
 க(௧௩). ¹ மணிமே கலையை வான்றய ருறுக்குங்
 கணிகையர் கோலங் † காணு தொழிகெனக்
 கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
 போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவு
 மென்வாய்க் கேட்டோ ரிறந்தோ ருண்மையி
 கக௦. னன்னீர்க் கங்கை : யாடப போந்தேன்
 மன்னர் கோவே வாழ்க வீங்கெனத்
 தோடா போந்தை துமபையொடு முடித்த
 வாடா வஞ்சி வானவர் பெருந்தகை
 மன்னவ னிறந்தபின் வளங்கெழு சிறப்பிற்
 கக௩. ‡ நென்னவ னுடு செய்ததீங் குறையென
 நீடு வாழியரோ நீணில || வேந்தென
 மாடல மறையோன் மன்னவற் குரைக்குநின்
 மைததுன வளவன் கிளளியொடு பொருநநா
 வொத்த ¶ பண்பின ரொன்பது மன்ன
 க௨௦. ரிளவரசு பொறுஅ ரேவல் ** கேளா
 வளநா டழிக்கு மாண்பின ராதலி
³ நென்பது குடையு மொருபக லொழித்தவன்

க௦௪. நற்றிறமபடாகேன நற்றிறம் படர்க்கடவேன.

க௦௩ - சு. மணிமேகலையைக் கணிகையர்கோலங் காணுதொழிகெனறு நற்றயக்குச் சொல்லி துன்பத்தைச் செய்யும கணிகையர் கோலமென்றான், அக்கோலத்தால் தான் துன்பமுறுதலால்

க௦ - கக௦. அவர்கள் இப்படிச் செயலா நிறக அவரின் இறந்தோருண்டா கையாற், கங்கையாடபோந்தேனென்றான்.

ககக. ஈங்கு - இப்பூமியின். ககச. மன்னவன் - பாண்டியன்.

ககக. தவற்றால் ஒத்தபண்பினையுடையர்

¹. க௦௩ - அ. "மணிமேகலை, அருத்தவப் படுத்த லல்ல தியாவதுந், திருத்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅன்" மணி. உ: ௩௩ - எ.

². "ஆர்புனை தெரிய லொன்பது மன்னரை, தேரி வாயி னிலைச்செரு வென்று" (சிலப். உஅ: கக௬-௭). "ஆராச் செருவிற் சோழர்குழக் குரியோ, ரொன்பதினமர் வீழ வாயிற் புறத் திறத்து, திலைச்செருவி னூற்றலை யறுத்து" பதிற். ௩-ஆம்பத்துப்பதிகம்.

(பி - ம்) * 'தற்றவர் தமக்கு தற்றவம் படாகேன்' † 'காணுதோர்கென' ‡ 'ஆடியபோந்தேன்' § 'நென்னவன்குடி' || 'வேத்தென்றுமாடல்' ¶ 'பண்பி நென்பது' ** 'கொள்ளார்'

பொன்புனை திகிரி யொருவழிப் படுத்தோய்

¹ பழையன் காக்குங் குழைபயி நெடுங்கோட்டு

கஉரு. வேம்புமுத றடிந்த வேந்தவாள் வலத்துப்

போந்தைக் கண்ணிப் பொறைய கேட்டருள்

² கொற்கையி லிருந்த * வெற்றிவேற் செழியன்

பொற்றொழிற் கொல்ல + ஈரைஞ ஞாறறுவ

ரொருமுலை குறைந்த திரும பததினிக

கங். கொருபக லெல்லை யுயிர்ப்பலி யூட்டி

யுரை † செல வெறுத்த மதுரை மூதூ

³ ஈரைசுகெடுத தலமவரு மல்லற் காலைத

தென்புல மருங்கிற் நீதுதீர் சிறப்பின்

மண்பதை காக்கு முறைமுதற் கட்டிளி

கங்ரு. னிரைமணிப் புறவி யோரேழ் பூண்ட

வொருதனி யாழிக் கடவுட் டோர்மிசைக்

காலைச செங்கதிக் கடவுளே றினனென

மாலைத் திங்கள வழியோ னேறின

⁴ ஞாழிதொ ழாழி புலகங் காத்து

கசு. வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிதென

மறையோன் கூறிய மாற்ற மெல்லா

மிறையோன் கேட்டாங் கிருந்த வெல்லையு

ளகல்வாய் ஞால மாரிருள் விழுங்கப்

கஉச - ரு பழையன் - குறுநிலமன்னன், அவன் வேம்பு.

கஉஅ ஈரைஞ்ஞாறறுவா - ஆயிரவரை

கங். புகழ் எங்கும் பரக்குமபடி மிக்க மதுரை

¹. “பழையன்காக்குங் கருஞ்சினைவேம்பின், முரரை முழுமுத றுமியப் பண்ணி” (பதிற். இ-ஆம் பத்துப் பதிகம்; “மோகூர்ப், டணியா மையிற் பகைதலை வந்த; மாகெழு தானை வம்ப மோரியர், புனைதேர் தேமி யுருளிய குறைத்த” (அகநா. உருக) ‘பழையன்மோகூர்’ மதுரை. இ-அ.)

². “கொற்கையிலிருந்த வெற்றிவேற்செழியன் நங்கைக்குப் பொற்கொல்லராபிர வரைக்கொன்று களவேன்வியால் விழுவொடு சாத்திசெய்ய நாடுமலிய மழைபெய்து தோயுத்துன்பமுநீங்கியது” சிலப். உரைபெறுகட்டிரை. க.

³. மூ: சிலப்பதிகாரம், உ: அ. ⁴. சிலப்பதிகாரம், க: கசுரு.

⁵ (பி - ம்) * ‘இளங்கோச்செழியன்’ † ‘ஈரைத்தாற்றுவரை’ ‡ ‘செலவறுத்த,

பகல்செல * முதிர்ந்த படர்கூர் மாலைச்
 கசடு. செந்தீப் பாரந்த திசைமுகம் விளங்க
 வந்திச செக்கர் வெண்பிறை தோன்றப்
 பிறையேர் வண்ணம் பெருந்தகை நோக்க
 விறையோன் செவ்வியிற் கணியெழுந் துரைப்போ
 னெண்ணுன்கு மதியம் வஞ்சி நீங்கியது

கசுடு. மண்ணுள் வேந்தே வாழ்கென் றேத்த
¹ நெடுங்காழ்க் கண்ட நிரல்பட நிரைத்த
 கொடும்பட நெடுமதிற் + கொடித்தேர் வீதியுட்
² குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன
 வுறையுண் முடுக்க ரொருதிறம் போகி

கசுடு. † வித்தகா கைவினை விளங்கிய கொள்கை
 சித்திர விதானத்துச் செம்பொற் பீடிகைக்
 கோயி லிருக்கைக் கோமக னேறி
 வாயி லாளரின் மாடலற் ‡ கூஉ.

யிளங்கோ வேந்த || நிறந்ததற் பின்னர்

கசுடு. வளங்கெழு நன்னாட்டு மன்னவன் கொற்றமொடு
 செங்கோற் றன்மை தீதின் றோவென
 வெங்கோ வேந்தே வாழ்கென் றேத்தி
 மங்கல மறையோன் மாடல னுரைக்குந்
 வெயில்விளங்கு மணிப்பூண் விண்ணவர் வியப்ப

கசுசு - கூ. தன்னியல்பு முதிர்ந்த மாலையாகிய செந்தீப்பரந்த மேலைத்
 திசை விளங்கப் பிறைதோன்ற.

கசுள. பிறையெழுந்தபடியை. கடுக. நிரல் - ஒழுங்கு.

கடுஉ. படம் - படங்கு. படங்கை மதிலாகவுடைய வீதி.

கடுச. உறையுள் - உறையுமிடம். கடுசு. பீடிகை - சிங்காதனம்.

கடுக. இளங்கோவேந்தர் - பட்ட ஒன்பதின்மர்.

1. "நெடுங்காழ்க் கண்டவ் கோவி" (முல்லை, ௪௪); "கண்டப் பூந்திரை காழ்
 முதற் கொவிது" பெருங். உ. ௪: ௧௩௪.

2. "குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன" மணி. கூ: ௩௮.

(பி - ம) * 'குரஞ்சிய' † 'கொடித்தேர்வீதியிற்' ‡ 'வித்தகன்' § 'கூஉ',
 || 'தூர்த்தவ் ஊர்'

ககரு. ¹ வெயில்முன் * நெறிந்த விகல்வேற் கொற்றமுங்

² குறுகடைப் புறவி னெடுத்துயர் தீர

வெறிதரு பருநதி னிடும்பை நீங்க

வரிந்துடம் பிட்டுடே னறந்தரு கோலுந்

திரிந்துவே முகுந் காலமு முண்டோ

கஎரு. தீதோ வில்லைச் செல்லற் காலையுங்

³ காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோற் + கென்

றருமறை முதல்வன் சொல்லக் கேட்டே

பெருமகன் மறையோற் பேணி யாங்கவற்

காடகப் ; பெருநிறை யைபைந் திரட்டித்

கஎரு. தோடார் போகதை வேலோன் றன்னிறை

மாடல மறையோன் கொள்கென் டு றளித்தாங்

⁴ காரிய மன்ன ரையிரு பதின்மரைச

சீர்கெழு நன்னாட்டுச செல்கவென் || றேவித்

⁵ தாபத வேடக் துயிருய்ந்து பிழைத்த

கஹு. மாபெருந் தானை மன்ன குமரா

கஎசு. ஐம்பது துலா ஸ்பாரம பொன்.

கஎஎ ஐயிருபதின் ம் - முன் சொன்ன கன்னகா ...

¹. "தாங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்" (சிலப். உக: "வீங்குதீர்")— "ஒன்னு குட்டுந் தன்னருங் கழித்திறற், தாங்கெயிலெறித்ததின் தாங்கனோர்" (புறநா. கக.); "வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்விசம்பிற், தாங்குமெயிலுந் தொலைத்தலால்," (பழ. சக); "ஒன்னு, ரோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் தொறியுந், தாங்கெயிலெறித் தொழிவனங்கு தடக்கை, நாடா நல்விசை நற்றேர்ச் செம்பியன்" (சிறுபாண். எக-அஉ); "தாங்கெயிலெறித்த தொழித்தோட் செம்பியன்" (மணி. க. ச); "தேங்கு தாங்கெயிலெறித்த வவனும" (கவிங்கத்து. இராச. கஎ); "வாங்குந் திருக்கொற்ற வானொன்றின் வாய்வாய்ப்பத், தூங்கும் புரிசை துணித்த கோன்" (இராசராசசோழ னுலா, கக); "தாங்கு மெயிலெறித்த சோழனும" வீக்கிரமசோழனுலா, க

². புறவின் துயர்தீர்த்த குறிப்பின்விரை, இப்புத்தகம் சஅக-ஆம் பக்கத்தி னுள்ள க-ஆம் அடிக்குறிப்பிற்காண்க.

³. "காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே" பொருந. உசஅ.

⁴. சிலப்பதிகாரர், உக: சகக. ⁵. சிலப்பதிகாரம், உக: உஉ௫-க.

(பி. ம.) * 'எறித்தவியறர்க்கொற்றக்' † 'எனவருமறை' ‡ 'பகதிறை'

'அவித்தாங்கு' || 'ஏவிக், கருங்கயனெடுங்கட் கவின்பெறகாதிந் விரிபெண்'

சுருளிடு தாடி மருள்படு பூங்குழ
வரிபார் தொடுகிய செழுங்கய நெடுங்கண்
விரிவெண் டோட்டு வெண்ணகைத் துவர்வாய்ச்
சூடக வரிவளை யாடமைப் பீணத்தோள்

கஅரு. வளரின வனமுலை * தளரியன் மின்னரிடைப்
பாடகச சீறடி யாரியப் பேடிபோ
டெஞ்சா + மன்ன நிறைமொழி மறுக்குங்
கஞ்சக முதல்வ ரீரைஞ் னூற்றுவ
ரரியிற் போந்தை பருந்தமி ழாற்ற

கக௦. நெரியாது மலைந்த கனக விசயரை
யிருபெரு வேந்தர்க்குக் : காட்டிட வேவித்
திருந்துதியில் கொள்ளா வளவை யாங்கணும்
பரம்புரீர்க் கங்கைப் பழனப் பாசடைப்
பயிலினர் தாமரைப் பல்வண் டியாழ்செய

ககரு. வெயிலினஞ் செல்வன் விரிகதி பரப்பிக்
குணதிசைக் குன்றத் துயர்மிசைத் தோன்றக்
குடதிசை யாளுங் கொற்ற வேந்தன்
வடதிசைத் தும்பை வாகையொடு § முடித்தத்
தென்றிசைப் || பெயர்ந்த வென்றித் தானையொடு

உரு௦. சிதிதுஞ்ச வியனகர் நீடுநிலை நிவந்து

கஅக. தாடி - மோவாய்.

கஅக. வெண்டோடு - சங்கிணை செய்த காசாபரணம்

கஅ௪. எஞ்சாமன்னா, மறத்திறலொழியாத மன்னர்

கஅ௪ - அ இறைமொழிமறுக்குங் கஞ்சகமுதல்வா - மேலான வார்த்தை
பொறுது மறுசதுரைக்குங் தூகர்

கஅ௬. அரியில்-அரிதரவில் ஆற்றல்-இவர்களைவென்று கைக்கொண்டவலி.

கஅ௮ - கூக தூகா காட்டிட வேவி.

ககஉ. கொள்ளாவளவை, கடுமைகூற்றறு

கக௩. கங்கையைச்சூழ்ந்த பழனம் உரு௦. நகர் - கோயில்

1. கஅக-௬. பேடி: "சுரியற் குடி மருள்படு பூங்குழம், பவளச் செவ்வாய்த் தவள
வாணகை, பொள்ளரி நெடுங்கண் வெள்ளிவெண் டோட்டுக், சுருங்கொழிப் புருவத்து
மருங்குவன் பிறைதுதற், காந்தளரு செங்கை யேந்தின வனமுலை, யகன்ற வல்கு வத்
தன் மருங்கு, விகந்த வட்டிடை யெழுதுவரிக் கோலத்து, வாணன்பெருர் மறுகிடைத்
தோன்றி, நீணில மனத்தோன் மகன்முன் னுடிய, பேடித் கோலத்துப் பேடு" மணி.
ங: ௧௧௬ - உடு.

(பி - ம.) * 'தளிரியின்னரிடை' + 'மன்னர்க்கிறைமொழியிறக்கும்' † 'காட்டிட
வேவி' § 'முடித்தோன்' || 'பெயர்ந்தான்'

கதிர்செலவொழித்த * கனக மாளிகை

முத்து † நிரைக் கொடித்தொடர் முழுவதும் வளைஇய

சித்திர விதானத்துச் செய்பூங் கைவினை

யிலங்கொளி மணிநிரை யிடையிடை வகுத்த

உ௦௫. † விலங்கொளி வயிரமெடு பொலந்தகடு போகிய

மடையபை சொறிநின் வான் பொற் கட்டிற்

புடைதிர டமனியப் பெற்கு டு லமனிமிசை

† யிணைபுண ரெகினத திளமயிர் செறித்த

துணையணைப் பள்ளிக துயிலாற்றுப் படுத்தாங்

உ௦௬. கெறிந்துகனங் கொண்ட வியறேர்க் கொற்ற

மறிந்துரை பயின்ற வாயச செவிலியர்

தோட்டுணை துறந்த துயரீங் கொழிகெனப்

பாட்டொடு தொடுத்துப் பல்பாண்டு வாழ்த்தா

† சிறுகுறுங் கூணங் குறளுஞ் சென்று

உ௦௭. பெறுகநின் செவ்வி பெருமகன் வந்தா

னறுமலர்க் கூந்த னுளணி பெறுகென

வமைவினை தெறன் மாந்திய கானவன்

கவண்விடு புடையூஉக் ** காவல் கைவிட

வீங்குபுன முனீஇய வேண்டி வந்த

உ௦௮. †† வோங்கியல் யானை தூங்குதுயி லெய்த

வாகை துமபை வடதிசைச சூடிய

வேக யானையின் வழியோ நீங்கெனத்

உ௦௯. மாளிகை - அர்த்தப்பரம். கதிர்செலவொழித்தல் - உயர்தல்.

உ௦௧. கொடித்தொடர் - சல்லியும் தூக்கும்.

உ௦௩. விலங்கொளி - பக்கமோடுகிற ஒளி. பொலந்தகடு - பொற்றகடு. போகிய - ஒழுகிய.

உ௦௪. துயிலைப்போக்கி.

உ௦௬. கூந்தல் நாளொப்பினைபெறுக. என - என்று சொல்ல.

1. சிலப். ச: கூக; தெடுதல். ககஉ; கவி. எஉ.

2. "கூணங் குறளு முழுங் கூடிய குறுந்தொழி வினாருர்". "கூணங் குறளுங் கொண்டன" (சிலப். உ௦: ௬௭, உஅ: ௫௮) பெருங், ப கருக; உ௫௬ - கக.

(பி - ம.) * 'தமனியமாளிகை' † 'நிரைத்தொடர் முழுவதும் வளைஇச்

† 'விலங்கொளி.....தகடுபோக்கி மடையமை செறிவனவான பொற்றகட்டிற்'

‡ 'அமனியினை' || 'துளமயிர்' ** 'காவல்' †† 'வாங்குநிலையான தூங்குதுயில்'

- திறத்திறம் பகர்ந்து சேனோன் கிதணத்துக்
குறத்தியர் பாடிய குறிஞ்சிப் பாணியும்
- உஉரு. வடதிசை மன்னர் மன்னெயின் முருக்கிக்
கவடி வித்திய கமுதையே நழுவன்
குடவர் கோமான் வந்தா னுளைப்
படுதுகம் பூணய் பகடே மன்ன
ரடித்தளை நீக்கும் வெள்ளணி யாமெனூர்
- உஉரு. ³ தொடுப்பே நழுவ ரோதைப் பாணியுந்
* தண்ணான் பொருநை யாடுந ரிட்ட
வண்ணமுஞ் சுண்ணமு மலரும் பரந்து
விண்ணுறை விற்போல் விளங்கிய பெருந்துறை
வண்டுண மலர்ந்த மணித்தோட்டுக் குவளை
- உருரு. முண்டகக் கோதையொடு முடித்த + குஞ்சியின்
முருகுவிரி தாமரை முழுமலர் ; தேயக்
குருகலர் தாழைக் கோட்டுமிசை யிருந்து
வில்லவன் வந்தான் வியன்பே ரிமயத்துப்
பல்லா னிரையொடு படர்குவிர் நீரோனக்
- உசு(). காவல னானிரை நீர்த்துறை § படிஇக்
கோவல னுதுங் குழலின் பாணியும்
வெண்டிரை பொருத வேலை வாலுகத்துக்
குண்டுநீ ரடைகரைக் குவையிரும் புன்னை
வலம்புரி யின்ற நலம்புரி முத்தந்

(உஉரு) காவலகைவிடுதலாம் (உசு) புனமுண்ணவந்த (உஉரு) யானை
தயிலெய்தப் (உஉசு) பாடிய குறிஞ்சிப்பாடலும்

- உஉசு. பூணய - பூண்டல் செயவாய், பகடே. விளி.
உஉசு. வெள்ளணி - பிறந்தநாளொப்பனை. [சொல்.
உருரு. தொடுப்பே நழுவர் - விளாக்கொண்டு உழுமுழுவர்; ஏருழுவர், ஒரு
உருசு. பல்லானிரை - வடக்கு நின்றும் கொண்டு போந்த நிரை; அவற்
ரோடு நீருஞ்சேர்வீர்.

உசுரு. படிஇ - படுத்தி உசுசு. புன்னை - புன்னையிடத்தே.

1. பதிற். எடு; புறநா. கடு, கூகட; பு-வெ. உழிஞை. உசு.

2. தொடுப்பு - விதைப்புமாம்; 'தொடுப்பினாயிரம் வித்தியதுவினய' (மதுரை
கச); "தந்தநீரடைகரைச் சங்குமுதொடுப்பின் முத்துவினகழனி" மணி. அ; - க.
(பி - ம்.) * 'தண்ணம்பொருதை' + 'குஞ்சியன்' § :தேய' § 'படிவாக்
கோவலர்'

உச௫. கழங்காடு மகளி ரோதையாயதது
வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி
வானவன் வந்தான் வளரிள வனமுலை
தோணல * முனீஇய தும்பை போந்தையொடு
வஞ்சி பாடுது மடலீர் யாமென

உ௫௦. மஞ்சொற் றிளவிப ரந்தீம் பாணியு
மோர்த்துட னிருந்த கோபபெருந் தேவி
வால்வளை செறிய வலம்புரி வலனெழ
மாலெவண் குடைக்கீழ் வாகைச சென்னியன்
வேக யானையின் மீமிசைப் பொலிந்தது

உ௫௫. ¹ குஞ்சர வொழுக்கையிற் கோநக ரெதிரொள
! வஞ்சியுட் புகுந்தனன் செங்குட் டுவனென்

(உச௬) 'ஏந்தி' என்னும் வினையெச்சம் (உச௬) 'எனும்' என்னும் பெயர்ச்ச வினையொடு முடிந்தது.

உச௮. உணீஇய - உண்ணுமபடி.

(உச௮) உண்ணுமபடி (உச௬) பாடுதுமென

பாட்டால தமமிடத்து வருவானென மூ. (உச௪ - ௫௦) குறிஞ்சி முதலாக நாலுநிலத்துப் பாணியும் (உ௫௧) ஓர்த்த உறங்காததேவியென்றது நாலுநில அணிமையுங் கூறிற்று.

(௧௬௮) வடநிலைக்கண் தும்பைத்துறையையும் வாகைத்துறையையும் முடிவு செய்து (உ௫௧) தன்மேவி (உ௫௨) கைவளைசெறிய வலம்புரிமுழங்க (உ௫௩) வாகைச்சென்னியனாய் (உ௫௪) யானைமிசைப்பொலிந்து (உ௫௫) திருநகரெதிர் கொள்ளத் (௧௬௯) தானையொடு (உ௫௬) வஞ்சியிற புகுந்தன்னெனக் கூட்டுக.

உஎ.—நீர்ப்படைக்காதை முற்றிற்று.

¹. 'கனிதுபல பூட்டி பொருகையுய்த்த' பதிற். சச.

(பி. ம.) * 'உண்ணியதம்பை' | 'கிளவயத்தீம்' | 'வஞ்சியிற'

இருபத்தெட்டாவது நடுகற்காத.

தண்மதி யன்ன தமனிய நெடுங்குடை
மண்ணக * நிழற்செய மறவா னேந்திய
¹ நிலந்தரு திருவி னெடியோன் † றனது
வலம்படு சிறப்பின் வஞ்சி மூதூ

௫. ² ரொண்டொடித் தடக்கையி னொண்மலாப பவினூஉய்
³ வெண்டிரி விளக்க மேந்திய மகளி
ருலக மன்னவன் வாழ்கென் றேத்திப்
பலர்தொழ வந்த மலரவிழ் மாலை
⁴ போந்தைக் கண்ணிப பொலம்பூந் தெரியல்

௧௦. ‡ வேந்தவனை முடித்த வேந்தவாள் வலத்தா
யானை வெண்கோ டழுத்திய மாப்பு
நீள்வேல் கிழித்த நெடும்புண் § னாகமு
மெய்களை கிழித்த புகட்டெழி லகலமும
வைவாள் கிழித்த மணிப்பூண் || மாற்பமு

௧௫. மைம்மல ருண்கண் மடந்தைய ரடங்காக்க

க. தமனிய நெடுங்குடை யொன்றது காம்பும் முகப்பும் பொன்னுதலால்.

உ. மறம் - வீரம்.

¹. "நிலந்தரு திருவி னெடியோன்" (பதிற். அஉ); "நிலந்தரு திருவி னெடி யோன்" மதுரை. எகக.

². ௫ - அ. "அகநக ரெல்லா மரும்பலிழ் முல்லை, நிகர்மலர் தெல்லொடு தூஉய்ப், பகன் மாய்த்த மாலை" (சிலப். க: க-க) என்பதையும் அதன் கீழ்க் குறிப்பிடையும் பார்க்க.

³. "கன்னியர் கைவினக் கேந்தக் காவலன், பொன்னியல் வளநகர் பொவியத் தோன்றினார்" குளா. சேய. உசச.

⁴. க-௧௦. "வேந்தவனை முடித்த வேந்தவாள் வலத்துப், போந்தைக் கண்ணி நி னூய்களோர்" சிலப். உஅ; ககக - ச.

(பி - ம்). * 'நிழற்ற மறவாள்' † 'முனது' ‡ 'வேய்த்துவினை' § 'அகமும்' || 'புய முமைய்மலர்'

1 கொம்மை வரிமுலை வெம்மை * வேதுநீஇ

+ 2 யகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தன்

முகிலுழை மதியத்து 1 முரிகருஞ் சிலைக்கீழ்

மகரக் கொடியோன் மலர்க்கணை துரந்து

உ0. சிதாரி பரந்த 2 செழுங்கடைத் தூது

மருந்து மாயதும் மாலையென் || நேத்த

விருங்கனித் துவர்வா யினிலா விரிப்பக்

கருங்கயல் பிறமுங் காமர் செவ்வியிற்

றிருந்தெயி றரும்பிய விருந்தின் மூரூ

உ0. மாந்தளிர் மேனி 4 மடவோர் தம்மா

லேந்துழண் ** மாப்பி னினையோர்க் களித்துக்

காசறைத் திலகக் கருங்கறை கிடந்த்

மாசில்வாண் முகத்து வண்டொடு சுருண்ட

3 குழலங் கோதையுங் கோலமுங் காண்மா

ந0. 4 நிழல்கான் மண்டிலந் தம்மெதிர் நிறுத்தி

வணர்கோட்டுச சீறியாழ் 11 வாங்குபு தழீஇப்

புணர்புரி நரம்பிற் பொருள்படு பத்தர்க்

குரல்குர லாக வருமுறைப் 12 பாலையிற்

(கக) உறீஇ (உக) ஏத்தவென்னுமெச்சம், (உச) அரும்பியவென்னும் பெயரெச்சத் தொழிலோடு முடிந்தன.

(க) நெடியோன் (ச) முதுரில் (அ) வந்த மாலை, (க) தெரியல் (க0) வேந்து வாள்வலத்தர் (கக - ச) மாப்பை (கரு) மடந்தையர்தம் (கக) முலையால் வேதுகொண்டு இவருடைய (உ0) கட்கடையாகியதூது (உக) முன் பாசறைக்கண் நமக்கு வருத்தஞ் செயததேயன்றி இம்மாலைக்கண் அதற்கு மருந்து மாகியதென்று (உச) இளையர் (உக) ஏத்த (உச) அரும்பியமூரலையும் (உச) அவ்விளையோர்க்கு (உரு) அம்மடவோராலே (உச) அளிப்பதஞ் செய்தென்க.

1. "கொம்மை வருமுலை வெம்மையிற்றடைது" (தெடுதல். கக); "தங்குணர் வேல்செய்த புண்களைத் தடமுலை வேதுகொண் டொற்றியுஞ், செங்கனி வாய்மருந் தாட்டுவீர் செம்பொனெடுங்கடை திறமினோ" கவிங்க. கடை. கரு.

2. "அகிலுண விரித்த வம் மென் கூந்தலின்" இதுபான். உகக.

3. உக - ந0. "மாசறக் கண்ணடி வயக்கி வண்ணமுத், தேச மொலியுத் திகழ தோக்கி" பரி. உஉ.

4. "நிழல்கான் மண்டில தோக்கி யழல்புனை, யவிரிழை திருத்து வான்" (பரி-உக); "நிழல்கான்மண்டிலத்து" அகநா. எக.

(பி - ம்) * 'வேய்துறீஇ' + 'அகிலுணவருந்த' 1 'மூரிவெஞ்சிலை' 2 'செவ் கடைத்தூது' || 'ஏத்தி' 4 'மடவோர்த்தமேந்து' ** 'மாப்பினினியோர்க்கு' 11 'வாங்குபுடைத்தழீஇப்புரிபுரி' 12 'பாலுதுத்தங்குரலாற்றென்முறையியக்கி யத்திங்'

றுத்தங் குரலாத் தொன்முறை யியற்கையி

௩௫. னந்திங் குறிஞ்சி யகவன் * மகனிரின்
மைந்தர்க் கோங்கிய வருவிறந் தயர்ந்து
முடிபுற முரிஞ்சுங் கழற்காற்¹ குட்டுவன்
குடிபுறந் தருங்காற் றிருமுகம போல
வுலகுதொழத தோன்றிய மலாகதிர் மதியம்
௪௦. பலர்புகழ் + மூதூர்க்குக் காட்டி நீங்க
மைந்தரு மகனிரும் வழிமொழி கேட்ப
வைங்கணை நெடுவே ளரசுவீற் றிருந்த
வெண்ணிலா முன்றிலும் வீழ்பூஞ் சேக்கையு
மண்ணிட் டரங்கமு மலாப்பூம பந்தரும்
- ௪௫.¹ வெண்கா லமனியும் விதானவே திகைகளுந்
தண்கதிர் மதியந் தான்கடி கொள்ளப்
படுதிரை சூழ்ந்த பயங்கெழு மாநிலத்
திடைநின் றோங்கிய நெடுநிலை மேருவிற்
கொடிமதின் மூதூர் நடுநின் றோங்கிய
௫௦. ² தமனிய மாளிகைப் புனைமணி யரங்கின்
வதுவை வேண்மாண் மங்கல மடந்தை
மதியேர் வண்ணங் காணிய வருவழி

(௩௦) பிறுத்தித் (௩௧) தழீஇயென னுமெச்சங்கள், (௩௫) அகவன்மகளி
ரென்னும் பெயரில் அகவுத்தறொழிலோடு முடிந்தன.

(௨௬) போகத்தாற குலைந் குழல் முசலியன திருத்திக் காணவேண்டிக்
(௩௦) கண்ணாடிபார்த்து (௩௧) யாழைத்தழிஇக் (௩௫) குறிஞ்சியை அகவுதலைச்
செய்யும் மகளிராலே (௩௬) மைந்தர்க்கு விருந்தயர்ந்தென்க

(௮) பலர்தொழ வந்த மலரவிழ் மாலை, (௨௬) இளையோர்க்கு (௨௫) மட
வோராலே (௨௪) மூரலையும் (௨௬) அளித்து (௩௬) மைந்தர்க்கு (௩௫) அகவன்
மகளிராலே (௩௬) விருந்துமயர்ந்து (௪௦) மூதூரிடத்து (௩௬) மதியத்தைக்
(௪௦) காட்டி நீங்க, அநதமதியம் (௪௩) வெண்ணிலாமுன்றில் முதலானவற்
றை (௪௪) விளக்காநிறக (௫௨) அம்மதியத்தெழுச்சியை (௫௧) வேண்மாள்(௫௨)
காண்டற்கு வருவழி (௫௦) அரங்கின்..... பெற்றன ஒருபக்கமென்க.

1. "விதானித்துப் படுத்த வெண்கா லமனி" பெரும். க. கடி; கக.

2. ௫௦ - ௫௧. "விளங்கில வந்தி வெள்ளி மாடத, திளங்கோ வேண்மா ருடனிருத்
தருளி" சிலப். ௨௫; ௪ - ௫.

(பி - ம்.) * 'மகளிர், மைந்தர்க் கோங்கிய வருவிறந்தயாழுடி' + 'குடவன்'

† 'மூதூர்காட்டியாங்கு'

யெல்வனை மகளி ரேந்திய * விளக்கம்

பல்லாண் டேத்தப் பரந்தன வொருசார்

௫௫. மண்களை முழுவும் வண்கோட் டியாழம்
பண் + கனி பாடலும் பரந்தன வொருசார்
மான்மதச சாந்தும் வர்வெண் † சாந்துங்
* கூலுங் கூறளுங் கொண்டன வொருசார்
வண்ணமுஞ் சுண்ணமு ‡ மலர்நூற் பிணையலும்

௬௦. * பெண்ணணிப் பேடிய ரேந்தின ரொருசார்

* பூவும் புகையு மேவிய விரையும்
தூவியஞ் சேக்கை சூழ்ந்தன வொருசா
ரடியு மடையு மணிதரு கலன்களுஞ்
சேடியர் ¶ செவ்வியி னேந்தின ரொருசா

௬௫. ராங்கவ டன்னுட னணிமணி யாங்கம்

* வீங்குநீர் ஞால மாள்வோ னேறித்
* திருநிலைச் சேவடிச சிலம்புவாய் புலம்பவும்
* பரிதரு செங்கையிற் படுபறை யார்ப்பவஞ்
செங்க ணுயிரந திருக்குறிப் பருளவஞ்

௬௫ மணியாங்கம் - நிராமுற்றம்.

1. "பஞ்சிலங்கு மல்தலார் பலாண்டுகூற" "தழமலர்க்கோதைதலலார் பலாண் டிசை ததும்பவாழ்த்த", "பங்கயமுகத்தவர்பலாண்டிசைபராவ" குளா. துது. ௬௫; கலயாண். ௧௪௧, ௨௬௭.

2. சிலப். ௨௭; ௨௧௪ - ஆம் அடியையும் அதன் கீழ்க் குறிப்பையும் பார்க்க.

3. "பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யணியாளோ" நாலடி. ௨௫௧.

4. மு. "பூவும் புகையு மேவிய விரையும்" சிலப். ௫: ௧௪; ௧௨; ௧௮; ௩௦: ௧௫௧.

5. "வீங்குநீர் ஞால மாள்வோன்" (சிலப். ௨௬: ௧௦௫, ௧௧௩); "வீங்குநீர் ஞால மாள்வோய்" சிலப். ௨௬. ௧௫௫; மணி. ௫: ௩௧.

1. ௬௭ - ௭௫. "திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட, வெரிமுகப் பேரம் பேவல் கேட்ட, வுமையவ னொருதிரு குக வேங்கிய, வீமையவ னுடய கொடுகொட்டி யாட லும்" (சிலப். ௬: ௪௦-௪௧); "கொட்டி கொடுவிலையோ னுதற் ததற்குறிப், பொட்டிய நான்கா மெனல்" (௨௧: ௩; ௧௪-மேற்): "படுபறை பலவியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த் துநீ, கொடுகொட்டி யாடுங்கால்..... கொண்டதீர் தருவாளோ" (கவி. ௧௨வுள்); "கொட்டி யாடற் கேற்ற மொட்டிய, வுமையவ னொருபா லாக வொருபா, வீமையா நாட்டத் திறைவ னுகி, யமையா வுட்கும் வியப்பும் வீழைவும், பொவிவும் பொருத்த தோக்கித் தொக்க, வவுண ரின்னுயி ரிழப்ப வக்கனம், பொலிய வாடின னென்ப" ௨௧. ௨௧ - மேற்.

(யி - ம.) * 'வினக்கொடு பலயாண் டெத்தப் பரந்தனர்' † 'கனிப்பாடலும்'

‡ 'கலையுங்' § 'மலர்ப்பூம்' || 'சேக்கைத்தத்தனர்' ¶ 'செவ்வியன்' ** 'பரிதரு'

எ0. செஞ்சடை சென்று திசைமுக மலம்பவம்
பாடகம் பதையாது சூடகர் துளங்காது
மேகலை யொலியாது மென்முலை * யசையாது
வார்குழை யாடாது மணிக்குழ லவிழா
துமையவ னொருதிற னாக வோங்கிய

எ1. விமையவ னுடிய † கொட்டிச சேதம்
பாத்தரு நால்வகை மறையோர் பறையூர்ச்
* † கூத்தர் சாக்கைய னுடலின் மகிழ்ந்தவ
னேத்தி நீங்க விருநில மாளவோன்
‡ வேத்தியன் மண்டப மேலிய பின்னர்

அ0. நீலன் முதலிய கஞ்சக மாக்கண்
மாடல மறையோன் றன்னொடுந் தோன்றி
வாயி லாளரின் மன்னவற கிசைத்தபின்
கோயின் மாக்களிற் கொற்றவற் றெழுது
தும்பை வெம் || போர்ச் சூழ்கழல் வேந்தே

அ1. செம்பியன் மூதூர்ச் சென்றுபுக் காங்கு
* வச்சிர மவந்தி மகதமொடு ‡ குழீஇய
சித்திர மண்டபத் திருக்க வேந்த
னமரகத் துடைந்த வாரிய மன்னரொடு
தமரிற் சென்று தகையடி வணங்க

எ2. கொட்டிச்சேதம் - கொடுகொட்டிச் கூத்தம்.

எக - எ. இதனை, பகுத்தலரிய நான்மறையோரது பறையூர்த் கூத்தச் சாக்கையன் ஆடுதலின் மகிழ்ந்தென்க

எக. வேத்தியன் மண்டபம் - அரசுநுப்பாய பேரோலக்கமண்டபம்.

அச - எ. வச்சிரம் அவந்தி மகதமொடுதிரண்ட மண்டபம் - இந்நாடு மூன்றுமுடையோர் திறையிட்ட பங்கா கோரணவாயில் பட்டிமண்டபம், இவைகூடியமண்டபம்;.....ஆகலான், ஆகுபெயர்; பிறந்தவழிக்கூறல்.

அக தமரிற்சென்று - சங்கோசபரிவாரத்துக்குக் கடவாருடன் சென்று.

1, "என்முகனத்துகொண்டனவென்னப், புரிந்த செஞ்சடை நிமிர்ந்து கழல்" கல். உழைநீற்றும்"

2. சாக்கையரென்று மொருவகைச்சாதிபார் இப்பொழுதும் கூத்துநிகழ்த்தும் தொழிலுடையராய் மலைநாட்டிலுள்ளாரென்று தெரிவித்தது.

3. அக - எ. "வச்சிரதன்னுட்டுக், கோனிறை கொடுத்த தொற்றப் பந்தரு, மகத தன்னுட்டு வாவாய் வேந்தன், பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டி. மண்டபமும், மவந்தி வேந்தனுய்த் தன் கொடுத்த, நிவந்தோய்கு மரபிற் றோரண வாயிலும்" சிலப். இ: கக-கௌ

(பி - மி.) * 'இயங்காது' † 'கொடுகொட்டிச்சேதம்' ‡ 'கூத்தைச்சையோ னுடலின்' § 'வேத்தியன் மண்டபமேயிய' || 'போர்சூழ்' ¶ 'குழிஇச்சித்திர'

க௦. நீளமரமுவத்து நெடும்பே ரான்மையொடு
வாளுங் குடையு மறக்களத் * தொழித்துக்

1 கொல்லாக் கோலத் துயிருயர் தோரை
வெல்போர்க் கோடல் வெற்ற மன்றெனத்
தலைத்தேர்த் தானைத் தலைவற் குறைத்தனன்

க௧. சிலைத்தா ரகலத்துச் செம்பியர் பெருந்தகை
யாங்குரின் மகன்றபி னறக்கோல் வேந்தே
யோங்குசீர் மதுரை மன்னவற் காண

† வாரிய மன்ன ரமாக்களத் தெடுத்த

* சீரியல் வெண்குடைக் † காம்புநனி சிறந்த

க௦௦. 1 சயந்தன் வடிவிற றலைக்கோ லாங்குக்
கயந்தலை யானையிற் ‡ கவிகைபிற் காட்டி
யிமையச் சிமையத் திருங் || 4 குயிலா லுவத்
துமையொரு பாகத் தொருவனை வணங்கி

4 யமாக்கள 4 மரசன தாகத் துறந்து

க௦௫. 4 தவப்பெருங் கோலங் கொண்டோர் தம்மேற்

க௩. போரிடத்துப் பிடித்துக்கோடல். க௪. காண - கண்டவளவிலே.

க௦௨. குயிலாலுவம் - இவ்வாண்பக்கத்து ஒருபகுதி.

(க௮) ஆரியமன்னரென்னுந் தொகுதி யொற்றுமைபற்றிக் (க௦௧)காட்டி
(க௦௩) வணங்கிக் (க௦௫) கொண்டோரெனச் சிலர்வினை வேறுசிலர்வினையொடு
முடிந்தது.

1, "சுடையின் குடையினர் சாம்பற் பூச்சினர், பிழைகப்பீலிப் பெருதோன்பா
னர்", "தாபத் வேடத் துயிருய்த்து பிழைத்த, மாபெருந் தானை மன்னகுமரர்", "தவப்
பெருக்கோலங்கொண்டோர்" சிலப். உ௬; உ௨௫ - ௬; உ௪; ௧௪௬-௮௦; உ௮. ௧௦௫.

2. ௧௮ - ௬. "பேரிசைமன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த, சீரியல் வெண்குடைக்
காம்புநனிகொண்டு" சிலப். ௧: ௧௧௪ - ௫.

3. "தெய்வ மால்வரைத் திருமுனியருள, வெய்திய சாபத் தீத்திர சுறுவனெழு,
தலைக்கோற் குணத்துச்சாபம்", "மன்னவன் கோயி, வித்திர சுறுவன் சயத்தனுகென"
சிலப். ௧: ௧-௧; ௧௧௬.

4. தலைகேசி. மொக்கலவாதச்சருக்கம் ௧௬௦ - ஆம் பாட்டுரையில், 'குயிலாலபுரம்'
என்று ஓரிடப்பெயர் காணப்படுகின்றது.

5. "தென்மீடைத்த தானினன் செங்கனஞ் சிறந்தது" (சீவக. உ௪௬) என்பதை
புறம், "இத்துணையும் இவன் வெற்றியாதவின் இவன் கனம் என்ருர்" என்னும் அதன்
விசேட வுரையையும், "ஒன்றி விரண்டாய்த்து மூன்றடக்கி தாண்டினால், வென்று
களங்கொண்ட வேல்வேந்தே" பு-வெ. ௯: ௧௪) என்பதையும் பார்க்க.

6. இக்காதையின் ௧௨ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'ஒளித்து' † 'ஆரியமாக்களமர்' ‡ 'காம்பினிற்சிறந்த' § 'கவிகை
காட்ட' || 'கயிலாயத்து' 4 'அரசரணுகத்தாத்து'

கொதியழற் சீற்றங் கொண்டோன் கொற்றம்
புதுவ தென்றனன் போர்வேற் செழியனென்
றேனை மன்ன ரிருவருங் கூறிய
நீண்மொழி யெல்லா நீலன் கூறத்

கக௭. தாமரை+ செங்கண் டழனிற் கொள்ளக்
கோமக னகுதலுங் குறையாக் கேள்வி
மாடல னெழுந்து மன்னவர் மன்னே
வாழ்கநின் கொற்றம் வாழ்கவென் றேத்திக்
கறிவளர் சிலம்பிற் றஞ்சம் யானையிற்
கக௮. சிறுகுர னெய்தல் * வியலு ரெறிந்தபி
¹ னாபுனை தெரிய லொன்பது மன்னரை
நேரி வாயி னிலைச்செரு வென்று
நெடுந்தோற் தானையொ டிமும்பிற்புறத் திறுத்துக்
கொடிம்போர் கடந்து ² நெடுங்கட லோட்டி
கஉ௦. யுடன்றுமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக்
கடும்புணற் கங்கைப் பேர்யாற்று வென்றோய்
³ நெடுந்தாி் வேய்ந்த பெரும்படை வேந்தே

கக௮ - க௭௭. ஆரியமன்னர் அமார்க்களத்தில் தங்களுக்கெடுத்த குடையிற்
காம்பைக் கையிலே பிடித்து ஆணைக்கழுத்திலிருத்திய ஆசிரியன் கையில்
தலைக்கோலாகக் காட்டியும், குயிலா லுவமென்னும்..... அமார்க்களம்
அரசனதாகத் துற்தும், நவப்பெருங்கோலங் கொண்டாராயினா தம்மேற்
சீற்றங்கொண்டோன் கொற்றம் புதிதென்றான்

கக௭ - ௮ யானையினையுடைய வியலுர்.

கக௭. நேரிவாயில் - உறையூர்; தெற்கிலவாயிலதோளூர்.

கஉ௦ ஆரியமன்னரெனது-முனனொருகால் இவனுக்குத் தோற்றாசிலர்.

¹. கக௭ - ௭. "நின் மைத்துன வளவன் கிள்ளியொடு பொருத்தா, வொத்த பன்
பின் ரொன்பதுமன்ன, ரிளவரசு பொருஅ ரேவல் கோளார், வளநா டழிக்கு மாண்பின
ராதல், னொன்பது குடையு மொருபக லொழித்தவன், பொன்புனை திகிரி யொருவழிப்
படுத்தோய்" சிலப், உ௭; க௭௭ - உ௭.

². கக௭ - உ௭. "மறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டானையொடு, பொங்கிரும்பரப்
பிற் கடல்பிறக் கோட்டிக், கங்கைப் பேர்யாற் றுக்கரை போகிய, செங்குட்டுவன்
(சிலப், ௭௦. கட்டுரை, க௭ - ௮); "கோடுநரல் பெளவய் கலங்க வேலிட், மீடைநிரைப்
பாட்டிற் படுகட லோட்டிய, வெல்புகழ்க் குட்டுவற் கண்டோர்", "கெடலரும் பல்புகழ்
நிலைஇ நீர்புகுக், கடலொ முடித்த பனித்துறைப் பரதவ" (பதிற். ௭௭, ௭௮); "மட்
டவீழ்தெரியன் மறப்போர்க் குட்டுவன்.....செருச்செய் முன்பொடு முந்தீர் முற்றி
யோங்குநிரைப் பெளவ நீங்க வோட்டிய, நீர்மா னென்க நிறத்துச் சென்றமுத்த"
(அகநா. உ௭௭); புறநா. ௭௭௭ - ஆம்பாட்டினும் இக்கருத்து வந்துள்ளது.

(பி - ம்.) * 'வியலுர்' † 'இடும்பியாத்திவத்துக்கடம்போர்'

புரையோர் * தம்மொடு பொருந்த வுணர்ந்த
வரைச ரேறே யமைகநின் சிற்ற

கஉரு. மண்ணுள் வேந்தே + நின்¹ வா ணுட்க

* டண்ணுன் பொருநை மணலினுஞ் சிறக்க
வகழ்கடன் ஞால மான்வோய் வாழி
யிகழா தென்சொற் கேட்டல் வேண்டும்
வையங் காவல் பூண்டநின் னல்யாண்

கங்ரு. டையைந் திரட்டி சென்றதற் பின்னு
மறக்கள வேள்வி செய்யா தியாங்கணு
மறக்கள வேள்வி செய்வோ யாயினை

* வேந்துவினை முடித்த வேந்துவான் வலத்துப்
போந்தைக் கண்ணிரி ! னுங்குணை மருங்கிற்

கங்ரு. * கடற்கடம் பெறிந்த காவல னாயினும்

விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோ னாயினு

* நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு

மேனிலை யுலகம் § விடுத்தோ னாயினும்

போற்றி மன்னுயிர் || முறையிற் கொள்கெனக்

கசுரு. கூற்றுவரை நிறுத்த கொற்றவ னாயினும்

* வன்சொல் யவனா வளநா டாண்டு

பொன்படு நெடுவரை புகுந்தோ னாயினு

கஉங். புரையோர் - உயர்ந்தோர்.

1. "நீ, நீயே வாழிய தெய்வத்தைத் தாழ்த்தீர், வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செத்தி, எனயே வேண்டிய காம்பு வியன்முறைகீ, கடுவன் தொகுப்ப வீண்டிய, வடுவா முகைர் மணலினும் பல்வே" புறநா. ௫௫.

2. ஆன்பொருநை—சேரநாட்டினுள்ள தொருநதி, இஃது ஆன்பொருந்தமென வும் வழங்கும்; "வாழிவருபுணர்நான் பொருநை சூழ்தரும் வஞ்சியார் கோமான்" சிலப். உக: "மலைபரையன்"—பதிறுத்துப்பதில் ௫௦ - ஆம் செய்யுளின் உரையைப் பார்க்க; "தண்ணுன்பொருளை மணலினும் பல்வே" (அகநா. ௬௬); "தண்பொருளைப், புனல்பாயும், வின்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி", "தண்ணுன் பொருளை வெண்மணல்", "வஞ்சிப் புறமதி லலைக்கு வலென் பொருளை" (புறநா. ௧௧. ௧௬, ௩௮௭) "ஆன் பொருளையும் வையையும் போலும் யாற்றினும்" தொல் - கற்பு. கு. ௫௦ - த.

3. கங்ரு - ச. சிலப்பதிகாரம், உஅ: ௬ - ௧௦.

4. சிலப்பதிகாரம் உக: அக - உ; உரு: ௧ - உ ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் அடிக் குறிப்பையும் பார்க்க; "குடக்கோச் சேரலன் குட்டியர் பெருந்தகை, விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன்" மணி. உஅ: ௧௦௩ - ச.

5. சிலப்பதிகாரம், உக: ௬௬ - ஆம் அடியின் கீழ்க் குறிப்பைப்பார்க்க.

6. "வன்சொல் யவனா வளநாடு வன்பெருங்கறி, மென்ஞமரியாண்ட" சிலப். உக.

(பி - ம்.) * 'தம்மொழி பொருந்தா துணர்ந்த' + 'நீதினவாழ்தாடணார் பொருளை' § 'ஊடங்கணர் மருங்கும்' § 'கொய்த்தோன்' || 'முறைமையிற்'

* மிகப்பெருந் தானையோ டிருஞ்செரு வோட்டி

¹ யகப்பா வெறிந்த வருந்திற் லாயினு

கசடு. முருகெழு மரபி * னயிரை மண்ணி

யிருகட னீரு மாடினோ னாயினுஞ்

சதுக்கப் பூதரை வஞ்சியுட் டந்து

மதுக்கொள் வேள்வி வேட்டோ னாயினு

மீக்கற் றுளர் யாவரு மின்மையின்

கடு. யாக்கை நில்லா தென்பதை யுணர்ந்தோய்

மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோர் † மருங்கிற்

செவ்வ நில்லா தென்பதை வெல்போர்த்

தண்டமி ழிகழ்ந்த வாரிய மன்னரிற்

கண்டனை யல்லையோ காவல் வேந்தே

கடு. யிளமை நில்லா தென்பதை யெடுத்தீங்

‡ குணர்வுடை மாக்க ஞரைக்கல் வேண்டி

திருநெமி ரகலத்துச் செங்கோல் வேந்தே

நரைமுதிர் யாக்கை நீயுங் கண்டனை

விண்ணோ ருருவி னெய்திய நல்லுயிர்

ககடு. மண்ணோ ருருவின் § மறிக்கினு மறிக்கு

மக்கள் யாக்கை பூண்ட மன்னுயிர்

மிக்கோய் விலங்கி னெய்தினு மெய்தும்

விலங்கின் யாக்கை ¶ விலங்கிய வின்னுயிர்

கலங்கஞர் நரகரைக் காணினுங் காணு

ககடு. * மாடுங் கூத்தர்போ லாருயி ரொருவழிக்

கூடிய கோலத் தொருங்குநின் றியலாது

கசடு. அயிரை - ஓர்யாறு. அதிலே குளித்து.

கசஎ. சதுக்கப்பூதர் - அமராபதியிற் பூதங்கள்.

கசக. மீக்கற்றுளர் - மேற்பட்ட வார்த்தையையுடையவர்கள்.

¹. "அண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா வெறித்த, பொன்புனை யுழினை வெல் போர்க்குட்டிய" (பதிற். உஉ); "அகப்பா வெறித்து பகறிவேட்டு" ஈ. க-ஆம்பத் தப்பதிகம்.

². அயிரையை ஒருமலையென்றுங் கூறுவர்; "இருகட னீரு மொருபக லாடி, யயிரை பரைஇ" (பதிற். க-ஆம் பத்துப் பதிகம்); "கடவு னயிரையி னிவெஇ" "உருகெழு மரபி னயிரை பரைஇ", "உருகெழு மரபி னயிரை பரவி" ஈ. எக, அஅ, கூடு.

³. கசடு - க. "ஆடுகூத்த ரணியே போல், வேற்றோ ரணியொடு வந்திரோவென" மணி. கஉ: இக - உ.

(யி - ம்.) * 'மிகப்பெரும்' † 'மருங்கு' ‡ 'உரனுடைமாக்களுரைக்கவேண்டா' § 'மறிக்கதுமறிக்கும்', 'இவ்வுயிர்மிக்கோர்' ¶ 'எய்துமிய்வுயிர்'

1 செய்வினை * வழித்தா யுயிர்செலு மென்பது

* பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலி

* நெழுமுடி மார்பீ யேந்திய திகிரி

கஎ௦. வழிவழிச் சிறக்க வயவாள் வேந்தே

யரும்பொருட் + பரிசிலே னல்லே னியானும்

பெரும்பே ரியாக்கை பெற்ற நல்லுயிர்

மலர்தலை யுலகத் * துயிர்போகு பொதுநெறி

புலவரை யிறந்தோய் போகுதல் † பொறேன்

கஎ௧. வானவா போற்றும் வழிநின் களிக்கு

நான்மறை ‡ மருங்கின் வேள்விப் பார்ப்பா

னருமறை மருங்கி னரசர்க் கோங்கிய

பெருநல் வேள்வி நீசெயல் வேண்டு

ககஅ. பொருளுரை - மெய்யுரை

ககக. எழுமுடி - எழுமுடியாற் செய்த ஆரம்.

ககக. பொருள் பரிசிலாக வருவேனல்லேன்; அதுகாரணமாகச் சொல்லுந்தேனல்லேன்.

கக௪. பொதுநெறி - பிறந்திறப்போரெல்லாநும் போய்வழி.

கக௫. * புலவரையிறந்தோய - அறிலெல்லி கடந்தோய.

கக௬ வானவர் போற்றும்வழி - மோட்சமாக்கம்.

(கஎ௧) அளிக்கும் (க௪௪) வேள்விப்பார்ப்பானென்க.

க௪௪. வேள்வி - இராசகுயம்

1. கக௪ - அ, "ஐய முண்டோ வாருயிர் போனார், செய்வினை மருங்கிற் செய்த பிறப் பெய்ததல்" மணி. க: க௬அ - க.

2. "பொய்யில் புலவன் பொருளுரை" மணி. உஉ: கக.

3. "எழுமுடி கெழீஇய திருமெரும ரகலத்து, நோன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர் மெய்யிமை", "எழுமுடி கெழீஇய திருமெரும ரகலத்துப், புரையோர்", "எழுமுடி மார்பினைத்தியசேரல்" (பதிந். க௪, க௬ - ச௬) என்பவற்றாலும், 'எழுமுடிபென் பது, அரசரைவென்று அவர்கள் எழுமுடியானுஞ் செய்ததோராமாம்' (பதிந். க௪ - உரை) என்பதனுறுமுனர்க.

4. "உயிர்வழங்கு பெருநெறி" மணி. உஉ: க௨.

5. "புலவரை யிறந்த புகார்" மணி. இ: ௧௦௬.

(பி - ம்) * 'வழியே, வழிவழிசிறக்கவாய்வாள்' † 'பரிசிலல்லேன் யானுன் பெரும் பெயர்' ‡ 'போற்றேன்' § 'மரபின் வேள்வி' || 'அருமறை மரபினரசர்க் கோங்கிய

- 1 நானாச் செய்குவ * மறமெனி னின்றே
கஅ0. கேள்வி நல்லுயிர் நீங்கினு நீங்கு
மிதுவென வரைந்து வாழுநா னுணர்ந்தோர்
முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை
வேள்விக் கிழத்தி யீவொடுங் கூடித்
1 தாழ்கழன் மன்னர் நின்னடி போற்ற
கஅ1. 1 ஆழியோ தேழி யுலகங் காத்தது
1 நீடுவாழியரோ நெடுநதகை யென்று
மறையோன் மறைநா 1 ஆழுது வான்பொரு
ளிறையோன் செவியோறு வாக வித்தலின்
வித்திய பெரும்பதம் விளைதுபத மிகுத்துத்
கஅ2. துய்த்தல் வேட்கையிற் சூழ்கழல் வேந்த
னன்மறை மரபி னயந்தெரி நாவிற
கேள்வி முடித்த வேளவி மாக்களை
மாதல மறையோன் சொல்லிய முறைமையின்
1 வேள்விச சாந்தியின் விழாக்கொள வேளி
கஅ3. யாரிய வரசரை யருஞ்சிறை நீக்கிப்
1 பேரிசை வஞ்சி முதூர்ப புறத்துத்
தாழ் 1 நீர் வேலித தண்மலாப் பூமபொழில்
** வேளா விக் கோ மானிகை காட்டி
11 நன்பெரு வேள்வி 11 முடித்ததற் பின்னாட்

.....ஆரியமன்னாக்காட்டி விடுதலீறாய்.....

கஅ0. கேள்வியளவேயான நல்லுயிர்.

கஅ2. உலகில் ஓரிடத்திலுமில்லை.

கஅ3. வேள்விக் கிழத்தி - வேண்மான். கஅ4 பதம் - உணவு.

கஅ5. வேளா விக் கோமானிகை - வேள் ஆவிக் கோமந்திரம்.

1. 'காலைச்செய் வோமென் றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச், சாலச்செய் வாரே தலைப் படுவார் - மாலைக் கிடத்தா நெழுத லரிதான்மற் றென்கொ, லறங்காலைச் செய்வாத வாறு' அறதெறி. ௧௭. 1

2. 'தாழ்கழன் மன்னர் தன்னடி போற்ற' சிலப். ௧0: ௧௬௯.

3. சிலப்பதிகாரம், ௧0: ௧௬0 - ௬.

4. ௧௬௬ - ௮. புறநானூறு, ௧௬ - அவதாரிகை

(பி - ம்) * 1 அறமென் றெண்ணிற், (கேள்வி யின்னுயிர் நீங்கென நீங்கும்'

† 'தீவாழியரோ' ‡ 'உழுதவான்' 'வேட்கைச் சாந்தியின் விழாக்கொள் செய்கென'

|| 'அரச ரருஞ்சிறை' 11 'நீரக் கேணி' ** 'வேள்விக் காண மானிகை கட்டி.'

†† 'தம்பெரு' ‡‡ 'முடித்ததன் பின்னாட்'

உ௦௦. டம்பெரு நெடுநகர்ச் சார்வதுஞ் * சொல்லியம்

மன்னவர்க் கேற்பன செய்க நீயென

வில்லவன் கோதையை விருப்புட னேனிச

¹ சிறையோர் கோட்டஞ் ² சீமின் யாங்கணுங்

கறைகெழு நாடு கறைவிடு செய்ய்மென

உ௦௧. ³ வழும்பில் வேளோ டாயர் ணைக்கரை

முழங்குநீர் வேலி முதூ ரேளி

⁴ யருந்திற் † லரசி முறைசெயி னல்லது

பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச சிறவாதெனப்

பண்டையே றுரைத்த ட் தண்டமிழ் நல்லுரை

உ௦௨) பார்தொழு தேத்தும பத்தினி யாகலி

னாற்புனை சென்னி யரசற் களித்துச

⁵ செங்கோல் வளைய வுயிர்வா மாமை

தென்புலங் காவன் மன்னவற் களித்து

வஞ்சினம் வாய்த்தபி னல்லதை யாவதும்

உ௦௩. வெஞ்சினம் விரியார் வேந்த || ரென்பதை

வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரத்யக்

குடதிசை || வாழுங் கொற்றவற் களித்து

மதுரை மூதூர் மாநகர் கேடுறக்

⁶ கொதியழற் சீற்றங் கொங்கையின் ** விளைத்து

உ௦௪. நன்னா டீணந்து ⁷ நளிர்சுனை வேங்கைப்

பொன்னணி புதுநிழற் பொருந்திய நங்கையை

யறக்களத் தந்தண ராசான் பெருங்கனி.

(௧௧௪) விழாக்கொளவேலி (உ௦௨) வில்லவன்கோதையையேவியென்க.

உ௦௫ - சு. அழும்பில்வேன்..... ..முதூர்களிலே இப்படிச்செய்யுமென்று எவியென்க. உ௦௬. ஆசான் - புரோகிதன்.

¹. "கிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங், கறைப்படு மாக்கள் கறைவிடு செய்ய் மின்" (சிலப். உ௧; ௧௨௬ - ஏ); "கறையோ ரில்லாச கிறையோர் கோட்டம்" (மணி. ௧௯; ௧௧௬) "தம்பியை முகத்துணைக்கி, பூர்வினிகோட்டஞ் சீப்பித் துருதவ னுண்ட நாட்டைப், பார்பினிகறையினீங்கப் படாமுரசுறைவியென்றன்" சிலக. உ௧௭௨.

². சிலப். உ௫: ௭௭; "வனங்குபெருந் திருவின் மாண விறல்வே, ளழும்பில்" மதுரை. ௧௪௪-௫.

³. மாதவர் தோன்பு மடவார் கற்புங், காவலன் காவ வின்றெனி னின்றால்" மணி: உ௨: ௨௦௮ - ௯; குறன், இசக - பரிமேல். வீசேடவுரையைப்பார்க்க.

⁴. "செங்கோல் வளைய வுயிர்வாழார் பாண்டியார்" சிலப். உ௧.

⁵. சிலப்பதிகாரம், பதிகம், ௪௪.

(பி - ம்) * சொல்லி மன்னியற் கொப்பன செய்க நீரென' † 'சீமி னெங்கணும் கறைகெழு தல்தூர்க்' ‡ 'அரசன்' § 'தண்டா தல்துரைப்' || 'என்பது' ¶ 'குழம்' ** 'விழ்த்து' †† 'தனிதின்'

சிறப்புடைக் கம்மியர் தம்மொடுஞ் சென்று

மேலோர் விழையு நானெறி மாக்கள்

உஉடு. பால்பெற வகுத்த பத்தினிக் கோட்டத்
திமையவ ருறையு மிமையச் செவ்வனாச்
சிமையச் சொன்னித * தெய்வம் பாசிக்
கைவினை முற்றிய ¹ தெய்வப் படிமத்து
² வித்தக ியற்றிய விளங்கிய கோலத்து

உஉடு. முற்றிமை ³ நன்கல முழுவதும் பூட்டிப்
⁴ பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுத்தி
⁵ வேள்வியும் விழாவு நாடொறும் வகுத்துக்
⁶ கடவுண் மங்கலஞ் செய்கென வேவினன்
⁷ வடதிசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென்.

உஅ.—நடுகற்காதை முற்றிற்று.

உஉச. நானெறிமாக்கள் - ¹ தபதிதன்.

(உஉச) இவர் (உஉஉ - உ) அங்கணர் முதலாயினோடு சென்று (உஉடு) வகுத்த பத்தினிக்கோயிலில் (உஉஅ) கைத்தொழின் மிகுத்த படிமத்திலே (உஉடு) ஆபரணங்கள் பூட்டி.

உஉக. பூப்பலி - அருச்சுனை. காப்பு - திக்கிறேவதைகள்; கடைநிறுத்தி-கடைவாயிலினி றுத்தி.

உஉஉ. வேள்வி - ஓமம். விழா - உற்சவம்.

உஉஉ. கடவுள் மங்கலம் - பிரதிட்டை.

.....(உஉக) நன்கையைப் (உஉடு) பத்தினிக்கோட்டத்துத்(உஉஅ) தெய்வப்படிமத்திலே (உஉக) கடவுள்மங்கலம் செய்கெனவேவினனென்க.

¹. கடவுளொழுதிய படிமங் காணிய, வேட்டை" மணி. உக: ௪-௫.

². வித்தக ியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரம்"மணி. க: ௧௧௭-௮; ௧௧:௫-௬.

³. சிலப்பதிகாரம், உச: ௧௬-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; "கலம்பகர் பிடினைப் பூப்பலி கடைகொள்" மணி. எ: ௧௨௨.

⁴. "விழுவொவியும் வேள்வொவியு மாணன் கண்டாய்" (தேவாரம், தா. மழபாடி) "சாறும் வேள்விபுத் தலமயங்குமே" கம்ப. தாடி. ௫௬.

⁵. "கடவுள் மங்கலஞ் செய்த பிள்ளை" சிலப். உக. உரைப்பாட்டுமடை

⁶. வடதிசை வணக்கிய வானவர் பெருந்தகை" சிலப். க: ௧.

(பி - ம்.) * ¹ 'தெய்வம் பாச்சக, கைவினை.....படிமத்து' ² 'தன்கலன் முழுவதும்' ³ 'சம்பந்திகள்'

இருபத்தொன்பதாவது

வாழ்த்துக்காலை.

உரைப்பாட்டேமடை.

குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத் துலகாண்ட சேர
லாதற்குத் திகழொளிஞாயிற்றுச் சோழன்மக ளீன் றமைந்தன் கொங்
கர்செங் களம்வேட்டுக் * கங்கைப்பேர்யாற்றுக் கரைபோகிய செங்
குட்டுவன் சினஞ்செருக்கி வஞ்சியுள்வர் திருந்தகாலை வடவாரிய மன்
னராங்கோர் மடவரலை மாலைசூட்டி யுடனுறைந்த விருக்கைதன்னி
லொன்று மொழிகையினராய்த் தென்றமிழ்நாடாளும்வேந்தர் செரு
வேட்டுப் புகன்றெழுந்து மின்றவழு மிமயநெற்றியில் விளங்குவிற்
புலி கயல்பொறித்தநா ளெம்போலு முடி; மன்னரீங் கில்லைபோலு
மென்றவார்த்தை யங்குவாழுமாதவர்வர் தறிவுறுத்த விடத்தாங்க
ணுருள்கின்ற மணிவட்டைக் குணில்கொண்டு துரந்ததுபோ லிமய
மால்வரைக் கற்கடவுளா மென்றவார்த்தை யிடந்தரப்ப வாரியநாட்

குமரியினும் வடவிமயத்தினு மெனவே இடைசொல்வேண்டாவாயிற்று.

ஒருமொழி - தன் ஆணையினை.

ஞாயிற்றுச்சோழன் - சூரியவங்கிசுத்துச் சோழன்.

சோழன்மகள் மைந்தனாகிய செங்குட்டுவன்.

சினஞ்செருக்கி - ஆரியமன்னரிடத்தே சினத்தைமிகுத்து.

அதனைவிட்டு வஞ்சியிலே வந்திருந்த காலை.

ஒன்றுமொழி நகையினராய் - தம்மில் ஒத்தவார்த்தையுடனே சிரிப்
பினராய்.

இடந்தரப்ப - இடத்தினின்றும் துரப்ப.

1. "சூரியர் தவன்றிய பேரிசை யிமயந், தென்னங் குமரியொ டாயிடை மங்
கிக் கூறுதர் மறந்தபக் கடந்தே", "வடநகை யெல்லி யிமய மாகத், தென்னங் குமரி
யொ டாயிடை யரசர், முரசடைப் பெருஞ்சமத் ததைய வார்ப்பெழ.....குட்டுவ்'
பதிற். ௧௧, ௪௧.

1. "கங்கைப் பேர்யாற்றுக்கரைபோகிய செங்குட்டுவன்" இலப். ௧௦, கட்டுரை
௧௧ - ௪.

(பி - ம.) * 'கங்கையாற்றுக்கரை' † 'மொழியுந்தகை' ‡ 'மன்னரில்லைபோலு
கிக்கென்ற'

டாசோட்டி யவர்முடித்தலை யணங்காகிய பேரிமயக் கற்சுமத்திப் பெயர்ந்துபோந்து நயந்தகொள்கையிற் கங்கைப்பேர் யாற்றிருந்து நங்கைதன்னை * நீர்ப்படுத்தி வெஞ்சினந்தரு வெம்மைநீங்கி வஞ்சிமா நகர்புகுந்து நிலவரசர் நீண்முடியாற் பல்தொழு + படிமங்காட்டித் தடமுலைப் பூசலாட்டியைக் * கடவுண்மங்கலஞ் செய்தபின்னாட் கண்ணகி தன்கோட்டத்து மண்ணரசர் திறைகேட்புழி யலம்வந்த மதி ; முகத்திற் சிலசெங்கய நீருமிழப் பொடியாடிய கருமுகிறன் புறம் புதைப்ப வறம்பழித்துக் கோவலன் றன் வினையுருத்துக் குறுமகனாற் கொலையுண்ணக் காவலன்ற னிடஞ்சென்ற கண்ணகிதன் கண்ணீர் கண்டு மண்ணரசர் பெருந்தோன்ற லுண்ணீரற் றயிரிழந்தமை மாமறையோன் வாய்க்கேட்டு * மாசாத்துவான் § ருன்றுறப்பவு மணக்கிழத்தி யுயிரிழப்பவு மெனைப்பெருந் || துன்பமெய்திக் காவற் பெண்டு மடித்தோழியுங் கடவுட்சாத்த னுடனுறைந்த தேவந்தியு முடன்கடிச் சேயிழையைக் காண்டுமென்று மதுரைமா நகர்புகுந்து முதிராமுலைப்பூசல் ¶ கேட்டாங்கடைக்கலமிழ் துயிரிழந்த விடைக் குலமக னிடமெய்தி ** யையையவண் மகளோடும் வையையொரு வழிக்கொண்டு மாமலையீ மிசையேறிக் கோமகடன் கோயில்புக்கு நங்கைக்குச் சிறப்பயர்ந்த செங்குட்டுவற்குத் திறமுரைப்பர்மன்.

அணங்கென்றார், சிலா தெய்வமாதலால்.

‘வடவாரியர்’ என்றதுமுதலாக, ‘கடவுண்மங்கலஞ் செய்தபின்னாள்’ என்பதற்கு முன்பு செய்ததனைக் கொண்டு கூறியதாகிய யுரைக்க.

அறம்பழித்து - தன்மதேவதையை யிகழ்ந்து; * “அறனென்னு மடவோய்” என்றுவைத்து. காவற்பெண்டு - செவிலித்தாய்.

முதிராமுலைப்பூசல் - ஊர்வெந்தபடி.

இஃது உரைப்பாட்டு; இதனை முன்னே மடுத்தலான் மடையாயிற்று.

1. சிலப்பதிகாரம், உஅ. உகக.

2. “சோவலன் குதை மாதவம் புரித்தோன்” மணி. உஅ. எக.

3. சிலப்பதிகாரம், உஅ. “தறைமலி”

(பி - ம.) * ‘நீர்ப்படுத்தவெஞ்சினவேல் வேட்கைநீங்க’ + ‘படிவம்’ + ‘முகத் தச்சில’ § ‘தான்றுறக்கவும்.....இழக்கவும்’ || ‘தயரெய்தி.....மடித்தொழியுங்’ ¶ ‘தண்டாங்கடைக்கல மிழந்தயிருலத்த’ ** ‘ஐயையவன் மகளோடுவையை...

தேவந்திசோல்

முடிமன்னர் மூவருங் * காத்தோம்புந் தெய்வ
வடபேரிமய மலையிற் பிறந்து
கடுவரற் கங்கைப் புனலாடிப் போந்த
தொடிவளைத் தோவரிக்குத் தோழிநான் கண்டீர்
சோனாட்டார் பாவைக்குத் தோழிநான் கண்டீர்

† காவற்பெண்ணேசோல்

மடம்படு சாயலான் மாதவி தன்னைக்
கடம்படாள் காதற் கணவன் † கைப் பற்றிக்
¹ குடம்புகாக் கூவற் கொடுங்கானம் போந்த
தடம்பெருங் கண்ணிக்குத் தாயர்நான் கண்டீர்
தண்புகார்ப் பாவைக்குத் தாயர்நான் கண்டீர்

அடித்தோழிசோல்

‡ தற்பயந்தாட் கில்லைத் தன்னைப் புறங்காத்த
வெற்பயந் தாட்கு மெனக்குமோர் சொல்லில்லைக்
¹ கற்புக் || கடம்பூண்டு காதலன் பின்போந்த
பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான் கண்டீர்
பூம்புகார்ப் பாவைக்குத் தோழிநான் கண்டீர்

“முடிமன்னர்” முடிமன்னர் மூவரும் காத்தோம்புமலை - தமது இலாஞ்
சேனையிட்டுக்காத்த மலை.

“மடம்படு” — மடம்படு சாயலான் - கண்ணகி. கடம்படாள் - கோபித்து
வெகுளாள். நீரின்மையின், குடம்புகாக் கூவலென்றார்.

“தற்பயந்தாட்கு” — சொல்லில்லை, முறைய. இவ்வாறு கற்பைக் கடனாக
மேற்கொண்டு.

¹. “குடம்புகாக் கூவல் குடிகாக்கும்” தொல். அகத்திணை. கு. சஉ. த. மேற்.

². “கற்புக் கடம்பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைத் தெய்வம் யாக்கன்
யுலமால்” (சிலப். கடு: ௧௪௧ - ௪. என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

(பி - ம்.) * ‘காத்தோம்புதெய்வ’ † ‘காவற்பெண்ணுர்பாட்டு’ ‡ ‘கைபற்றி’
‡ ‘தற்பயந்தார்க் கில்லைத் தன்புறங் காத்த வெற்பயந் தார்க்கு’ || ‘கடன்’

தேவந்தியாற்ற

செய்தவ மில்லாதேன் மீக்கனாக் கேட்டநா
 னெய்த வுணரா திருந்தேன்மற் * நென்செய்தேன்
 மொய்குமுன் மங்கை முலைப்பூசல் கேட்டநா
 னவ்வை யுயிர்வீவுங் கேட்டாயோ தோழி
 யம்மாமி தன்வீவுங் கேட்டாயோ தோழி

† காவற்பெண்டரற்று

கோவலன் நன்னைக் குறுமகன் † கோளிழைப்பக்
 காவலன் நன்னுயிர் நீத்ததுதான் கேட்டேங்கிச்
 சாவதுதான் வாழ்வென்று தானம் பலசெய்து
 மாசாத்து வான் றுறவுங் கேட்டாயோ வன்னை
 மாநாய்கன் ‡ நன்றுறவுங் கேட்டாயோ வன்னை

அடித்தோழியாற்ற

|| காதலன் நன்வீவுங் காதலிநீ பட்டதுஉ
 மேதிலார் தாங்குறு மேச்சுரையுங் கேட்டேங்கிப்
 போதியின்கீழ் மாதவர்முன் புண்ணியதா னம்புரிந்த
 மாதவி தன்றுறவுங் கேட்டாயோ தோழி
 மணிமே கலைதுறவுங் கேட்டாயோ தோழி

தேவந்தி § ஐயையைக்காட்டியாற்றியது

** ஐயந்தீர் காட்சி யடைக்கலங் காத்தோம்ப
 வல்லாதேன் பெற்றேன் மயலென் றுயிர்நீத்த
 வவ்வை †† மகளிவடா னம்மணம் பட்டிலா
 வையெயிற் றையையைக் கண்டாயோ தோழி
 மாமி மடமகளைக் கண்டாயோ தோழி

“கோவலன்”—இவ்வாழ்வு கெடுவதாகவென்று.

“ஐயந்தீர்”—ஐயந்தீர்காட்சி - கவுந்தியடிகள். உயிர்நீத்த ஓளவை - உன்
 மேலன்பால் உயிர்விட்ட மாதரி. மணம்பட்டிலா ஐயையென்றது மாதரியிறந்
 தமையால் மணம்படுத்தவாரின்மையின்.

(பி - ம்.) * ‘என்செய்கோ’ † ‘காவற்பெண்டரற்று’ ‡ ‘நிங்கிழைப்பக், காவ
 லன் நன்னுயிர் நீத்ததுங் கேட்டேங்கிச் சாவதிங்’ § ‘தன்றுறவும்’ || ‘காதலனின்
 னுயிரும்’ § ‘ஐயையைக்காட்டியது’ ** ‘கவ்வைதீர்’ †† ‘மகளிவ டான்மணம்
 பட்டிலாக்’

செங்குடவேன் கூற்று *

என்னேயிஃ தென்னேயிஃ தென்னேயிஃ தென்னேகொல்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் புனைமே கலைவளைக்கை
நல்வயிரப் பொற்றோட்டு நாவலம் பொன்னிழைசேர்
மின்னுக் கொடியொன்று மீளிகுப்பிற் றேன் றுமால்

செங்குடவேற்குக் கண்ணகியார் + கடவுணல்லணி காட்டியது.

தென்னவன் நீதிலன் தேவர்கோன் நன்கோயி
னல்விருந் தாயினு னுனவன் நன்மகள்

1 வென்வேலான் குன்றில் விளையாட்டு † யானகலே
னென்னோடுந் ‡ தோழிம் ரெல்லீரும் வம்மெல்லாம்

வஞ்சிமகளிர்சொல்

வஞ்சியீர் வஞ்சி யிடையீர் மறவேலான்
பஞ்சடி யாயத்தீ ரெல்லீரும் || வம்மெல்லாம்
கொங்கையாற் கூடற் பத்சிதைத்துக் கோவேந்தைச
செஞ்சிலம்பால் வென்றூளைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்
தென்னவன் நன்மகளைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்

* செங்கோல் வளைய வயிர்வாழார் பாண்டியரென்
றெங்கோ || முறைநா வியம்பவின் நாடடைந்த
பைந்தொடிப் பாவையைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்
பாண்டியன் நன்மகளைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம் **

“என்னை” — என்னேயிஃது என்னை மென்பது செங்குட்டுவன் கூற்று.
மின்னுக்கொடி - கண்ணகி.

“தென்னவன்” — முன் மானிடயாக்கையிற்கொண்ட சிவப்பாறித் தெய்வ
யாக்கை பெறுதற்குக் காரணமாயினுலெ ன்பதற்பற்றி, நான் அவன்மகனென்
றான். வென்வேலான் குன்று - செங்குட. நான் குன்றில்வந்து விளையாடு
வேன்; நீங்களும் அங்கே வாருங்கோளென்றான்.

“வஞ்சியீர்” — செங்குட்டுவன் பரிகரத்தின்மகளிர்.

“செங்கோல்” — எங்கோ - சோன். முறைநா - முறைமையுடைய நா.
முன் அவன் மரித்ததற்கு இவன் புகழ்த்தட்டிப்பாடுகிறான்.

1. “வென்வேலான் குன்றின்மேல் விளையாட்டு வீரும்பார்க்கொல்” கலி. உஎ.

2. “செங்கோல் வளைய வயிர்வாழாமைத், தென்புலக் காவன் மன்னவன்” சிலப்.
உஅ. உகஉ - க.

(பி - ம்.) * ‘தோதகோ, என்னேயீ தென்னேயீ தென்னேயீ தென்னென்கொல்’

† ‘கடவுண்மக்கலம் காட்டியது. வாணோர்வரவு’ ‡ ‘நான்’ § ‘தோழி ரெல்லீரும்...
என்று செங்குட்டுவற்கு.....காட்டியது’ || ‘வம்மெல்லாம்’ || ‘மணிதா’

** ‘வேறு சூயத்தார்’

சூயத்தார்கோல்

வானவ னெங்கோ * மகளென்றும் வையையார்
கோனவன்றான் பெற்ற + கொடியென்றான் - வானவனை
வாழ்த்துவோ நாமாக வையையார் கோமானை
வாழ்த்துவா † டேவ மகள்

வாழ்த்து

தொல்லை வினையாற் றயருமுந்தான் கண்ணினீர்
கொல்ல வுயிர்கொடுத்த கோவேந்தன் வாழியரோ
வாழியரோ வாழி வருபுனனீர் வையை
சூழு மதுரையார் கோமான்றன் நெல்குலமே
மலையரையன் பெற்ற மடப்பாவை தன்னை
‡ நிலவரசர் நீண்முடிமே லேற்றினான் வாழியரோ
* வாழியரோ வாழி வருபுன னீரான் பொருகை
சூழ்தரும் வஞ்சியார் கோமான்றன் நெல்குலமே
எல்லாநாம்:
காவிரி நாடனைப் பாடுதும் பாடுதும்
பூவிரி ¶ கூந்தல் புகார்

அம்மானவரி

வீங்குரீர் வேலி யுலகாண்டு விண்ணவர்கோ
னோங்கரணங் காத்த ஞரவோன்யா ரம்மானை
யோங்கரணங் காத்த ** ஞரவோ னுயர்விசும்பிற்
* ஞாங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணம்மானை
சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மானை

“வானவன்” — எங்கோளுகியவன் பிரதிட்டித்தமையால் நாம் இவ்வாறு கூறினோம்.

எல்லாநாம் - தோழிநாம்.

“காவிரி” — கூந்தல் - கூந்தால். புகார் பாடுவேம்.

1. இவ்வென்பா, சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

2. சிலப்பதிகாரம், உஅ: ௧௨௬-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

3. “ ” உஎ: ௧௬௮-ஆம் அடிக் குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * ‘மகளென்றான்’ † ‘கொம்பென்றான்’ ‡ ‘தேவர்மகள்’ § ‘நிலவரச னீண்முடி’ || ‘தீர்த்தண்டொருனை சூழ்தருவஞ்சி’ ¶ ‘சோழைப்புகார்’ ** ‘உர வோனெனவிசும்பு’

¹ புறவுறை புக்குப் பொன்னுலக மேத்தத்
குறைவி லுடம்பிரிந்த கொற்றவன்யா ரம்மாளை
குறைவி லுடம்பிரிந்த கொற்றவன்முன் வந்த
² கறவை முறைசெய்த காவலன் காணம்மாளை
காவலன் பூம்புகார் பாடேலோ ரம்மாளை

கடவரைக ளோரெட்டுங் கண்ணிமையா காண
³ வடவரைமேல் வாள்வேங்கை பொற்றினன்யா ரம்மாளை
வடவரைமேல் வாள்வேங்கை பேற்றினன்திக் கெட்டுங்
குடைநிழலிற் கொண்டளித்த கொற்றவன்கா ணம்மாளை
* கொற்றவன்றன் பூம்புகார் பாடேலோ ரம்மாளை

அம்மாளை தங்கையிற் கொண்டங் கணியிழையார்
தம்மாணியிற் பாடுந் தகையேலோ ரம்மாளை
தம்மாணியிற் பாடுந் தகையெலார் தார்வேந்தன்
கொம்மை வரிமுலைமேற் கூடவே யம்மாளை
கொம்மை வரிமுலைமேற் ¹ கூடிற் குலவேந்த
னம்மென் புகார்ககரம் பாடேலோ ரம்மாளை

கந்துகவரி

பொன்னிலங்கு பூங் † கொடி பொலஞ்செய்கோதை வில்லிட
மின்னிலங்கு மேகலைக ளார்ப்பவார்ப்ப வெங்கணுந்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்று ‡ பந் தடித்துமே
தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே

“கடவரைகள்”—திக்கயமெட்டும்.

அம்மாளை முன்னிலையாகக் கூறியது; தம்வேட்கை மிகுதியால்

“அம்மாளை”—அம்மாளைபாடுகின்றாரைக் கண்டபின்பு தாமும் அம்மாளை
பாடுகின்றார் சொல்லியது.

ஏனும்புறும் அசை. பாடி வியங்கோள்.

“பொன்னிலங்கு”—பொன்னிலங்கு பூங்கொடி, பெயர். பந்த - தெறித்
தும்பந்த.

¹. சிலப்பதிகாரம், உ0: ௫௨ - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க

². „ உ0: ௫௧-௫ ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

³. “இமையவ ருறைபுஞ் சிமையப் பிடர்த்தலைக், கொடுவரி யொற்றி” (சிலப். ௫: ௧௭ - ௮) என்பதையும் அவற்றின் உரைகளையும்பார்க்க.

(பி - ம்.) * ‘கொற்றவன் பூம்’ † ‘கூடிக்குலவேந்தன் வம்மென்’ ‡ ‘கொடிப்
பொலம்’ ‘பந்தடித்துமே’

பின்னுமுன்னு மெங்கனும் பெயர்ந்துவர் தெழுந் * துலாய்
மின்னுமின் னிளங்கொடி † வியனிலத் திழிந்தெனத்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபந் தடித்துமே
தேவரார மாப்பன்வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே
துன்னிவந்து கைத்தலத் திருந்ததில்லை நீணிலந்
தன்னினின்று மந்தரத் தெழுந்ததில்லை தானெனத்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபந் தடித்துமே
தேவரார மாப்பன்வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே

ஊசல்வரி

வடங்கொண் மணியூசன் மோசிரீஇ யையை
யுடங்கொருவர் கைவிமிர்த்தாங் கொற்றைமே ஊக்கக்

1 கடம்பு முதறடிந்த காவலனைப் பாடிக்

குடங்கைநெடுங் கண்பிறழ வாடாமோ ஆசல்

‡ கொடுவிற் பொறிபாடி யாடாமோ ஆசல்

* ஓரைவ ரீரைம் பதின்ம ருடன்மெழுந்த

போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானனித்த

சேரன் பொறையன் மலையன் நிறம்பாடிக்

காட்செய் § குழலாட வாடாமோ ஆசல்

கடம்பெறிந்த வாபாடி யாடாமோ ஆசல்

* வன்சொல் யவனர் வள || நாடு வன்பெருங்கற்

மென்குமரி யாண்ட செருவிற் * கயற்புலியான்

மன்பதைகாக்குந் ¶ கோமான் மன்னன் நிறம்பாடி

மின்செ யிடைதுடங்க வாடாமோ ஆசல்

கிறல் ** விற் பொறிபாடி யாடாமோ ஆசல்

“பின்னு முன்னும்”—பெயர்ந்து உலாவி. மின்னுமின் - ஒளிவிடுகிற
மின். நிலத்து - நிலமிது.

“துன்னிவந்து”—கைத்தலத்திருந்ததில்லை, நிலமீதெழுந்ததில்லை; என்
மது, விரைவுபற்றி.

“வடங்கொண்”—உடங்கொருவர் - ஐயையுடன் நின்றாரிலொருவர். ஒற்
றை - ஒற்றைத்தாளம்.

1. சிலப்பதிகாரம், உஅ; ௧௧௮ - ௬ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

2. “உள: ௧௮ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

3. “வன்சொல் யவனர் வளநா டாண்டு” (சிலப். உஅ; ௧௧௮); “தயனில் வன்சொல்
யவனர்ப் பணித்து” பதிம். உ-ஆம் பத்தின் பதிகம்.

4. சிலப்பதிகாரம், உ௮; ௧௧௮ - ஆம் அடியைப் பார்க்க.

(மி - ம்.) * ‘உராய்’ † ‘மீதிலத்து’ ‡ ‘கோவிற்’ § ‘குழலையை’ || ‘நாட்டு
வடபெருங்கற்’ ¶ ‘செங்கோலான் நிறம்பாடி’ ** ‘விற்நிறம்பாடி’

வள்ளைப்பாட்டு

திங்கரும்பு நல்லுலக்கை யாகச் செழுமுத்தம்
பூங்காஞ்சி நீழ லவைப்பார் புகார்மகளி
ராழிக் கொடித்திண்டேர்ச் செம்பியன் வம்பலர்தார்ப்
பாழித் தடவரைத்தோட் பாடலே பாடல்
பாவைமா * ராரிக்கும் பாடலே பாடல்

பாடல்சான் ¹ முத்தம் பவழ வுலக்கையான்
மாட மதுரை மகளிர் குறுவரே
வானவர்கோ னூம் வயங்கியதோட் பஞ்சவன்றன்
மீனக் கொடிபாடும் பாடலே பாடல்
வேப்பந்தார் நெஞ் டு சுணக்கும் பாடலே பாடல்

சந்தூற் பெய்து தகைசா லணிமுத்தம்
வஞ்சி மகளிர் குறுவரே வான்கோட்டார்
‡ கடந்தடுதூர்ச் சேரன் கடம்பெறிந்த வார்த்தை
‡ படர்ந்த நிலம்போர்த்த பாடலே பாடல்
பனந்தோ ளெங்கவரும் பாடலே பாடல்

ஆங்கு, நீணில மன்னர் நெடுவிற் || பொறையனற்
ருடொழார் வாழ்த்த றமக்கரிது குழொளிய
வெங்கோ மடந்தையு மேத்தினு ணீழி
செங்குட் டுவன்வாழ்க வென்று.

உக.—வாழ்த்துக்காலை முற்றிற்று.

வள்ளை - உலக்கைப்பாட்டு.

¹. "பவள வுலக்கை கையாற் பற்றித் தவள முத்தங் குறுவான்" சிலப். எ. ௨௦.

(பி - ம்.) * 'ஆர்க்கும்' † 'உவக்கும்பாடலோ' ‡ 'கடத்தடுபோர்த்'

‡ 'புடர்த்து' || 'பொறியாற்குத்தான்'

முப்பதாவது

வ ர ன் த ரு க ர தை.

- ¹ வடதிசை வணக்கிய * வானவர் பெருந்தகை
கடவுட் கோலங் கட்புலம் புக்கபின்
† நேவந் திகையைச் செவ்விதி னோக்கி
வாயெடுத் தரற்றிய மணிமே கலையார்
௫. ² யாதவ நெத்தற் கேதுவீந் குரையெனக்
கோமகன் கொற்றங் குறையின் றோங்கி
நாடு பெருவளஞ் சுரக்கென் நேத்தி
யணிமே கலையா ராயத் தோங்கிய
மணிமே கலையன் வான் றுற ஷுரைக்கு
௧௦. மையீ ரோதி வகைபெறு வனப்பி
னைவகை வகுக்கும் பருவங் ; கொண்டது
செவ்வரி யொழுகிய செழுங்கடை மழைக்க
ணவ்விய மறிந்தன வதுதா டு னறிந்தில
னொத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த
௧௫. நித்தில விளநகை நிரம்பா வளவின
புணர் | முலை விழுந்தன புல்லக மகன்றது
தளரிடை || துணுகலுந் தகையல்குல் பரந்தது
குறங்கிணை திரண்டன கோலம் டொருஅ
நிறங்கிளர் சேடி நெய்தோய் ** தளிரின
௨௦. தலைக்கோ லாசான் பின்னுள னாகக்

௧. வடதிசை வணக்கிய - வடதிசையிலுள்ளாரை வணக்கிய.

௨. கட்புலம் புகுகை - கண்ணறிவிற்கு வெளிப்படுகை.

௧௧. விழுந்தன-நேராகவெழுந்தனவில்லை. புல்லகம் - புல்லப்படுகிறமார்பு.

௧௨. ஆபரணம் பொருவென்றது, இளமையால்.

௧௩. அடிதளிர் நெய்தோய்த்ததன்மையவாயின.

௨௦. தலைக்கோலாசானென்றது, நட்பிலனை.

¹. "வடதிசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென்" சிலப், ௨௮; ௨௯௪.

². "மணிமேகலை துறவுங்கேட்டாயோ தோழி" சிலப், ௨௯. "காதலன்"

(பி - ம்) * 'மன்னவர்' † 'தேவந்திகையைச்' ‡ 'கொண்டிலசெவ்வரி'
அறிந்திலவொத்த' || 'முலையுருந்தன' || 'துடய்க்கொள்கை' ** 'தளிரன்'

- குலத்தலை மாக்கள் கொள்கையிற் * கொள்ளார்
யாது நின்கருத் தென்செய் கோவென
மாதவி நற்றாய் மாதவிக் குரைப்ப
வருக † வென் மடமகண் மணிமே கலையென்
௨௫. * றுருவி லாள் நெருபெருங் சிலையொடு
விரைமலர் வாளி வெறுநிலத் தெறியக்
* கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம் புரிந்தறம் படுத்தன
ளாங்கது கேட்ட வரசனு நகரமு
௩௦. * மோங்கிய நன்மணி யறுகடல் வீழ்த்தோர்
தம்மிற் றுன்பந் தாநனி யெய்தச்
செம்மொழி மாதவர் சேயிழை நங்கை
தன்றுற வெமக்குச் ‡ சாற்றின ளென்றே
யன்புறு நன்மொழி யருளொடுங் கூறினர்
௩௫. பருவ மன்றியும் பைந்தொடி நங்கை
‡ திருவிழை கோல நீங்கின ளாதலி
னரற்றினெ னென்றாங் கரசற் குரைத்தபிற்

௨௦ = ௨௧. பின்னுள்ளாகச் - சிரமஞ்செய்து முடியாமையாலே தலைக்கோற்
றரம்பெறுந் தன்மையில்லை; ஆகலால், குலத்தலைமாக்கள் கொள்ளநினைக்
கின்றரில்லை.

௨௫ - ௬. இவளாலே தவசிகளையும் சயிக்க நினைத்திருந்த காமன் கையற
வென்க.

௩௦ - ௩௧. வீழ்த்தோர் தம்மையொப்ப.

௩௨. செம்மொழிமாதவர் - தவம்படுத்தினை சங்கத்தாரான அறவண
வடிகள். சேயிழை - மணிமேகலை.

௩௩. துறவுசொல்லுதல் - வைராக்கியஞ்சொல்லுதல்.

(௫) யாதவிறுத்தற் கேதுவீங் குரையெனச் (௬) சொல்லுகின்றான்,
(௩௬) திருவிழைகோலம் நீங்கின்படியாலே (௩௭) அரற்றினெனென்றான்.

1. "உருவி லாள் நெருபெருங் கருப்புவி" சிலப். ௨: ௪௪.

2. "கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து, போதித் தானம் புரிந்தறம் கொள்ள
வும்" சிலப். ௨௭: ௧௭-௮.

3. "௩௦ - ௩௧. அரும்பெறன் மாமணி, யோங்குதிரைப் பெருங்கடல் வீழ்த்தோர்
போன்று, மைய னெஞ்சமொடு" மணி. ௨: ௭௨ - ௪.

(பி - ம்.) * 'கொள்ளாளியாது' † 'என்மகன்மணிமேகலைவெனவுருவிலான்'

‡ 'சாற்றின தொன்றே, உன்புட னன்மொழி யருளுடன் கூறுகள், பருவ மன்றிப்'

§ 'திருவிழைகோலம்'

- 1 குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழத்
 * துடித்தனள் புருவந் துவரிதழ்ச் செவ்வாய்
 ச(1). மடித்தெயி றரும்பினள் வருமொழி மயங்கின
 டிருமுகம் † வியர்த்தனள் செங்கண் சிவந்தனள்
 கைவிட் டோச்சினள் கால்பெயர்த் தெழுந்தனள்
 பலரறி வாராத் தெருட்சியண் மருட்சிய
 னுலறிய நாவின் னுயர்மொழி ‡ கூறித்
 சரு. தெய்வமுற் றெழுந்த தேவந் திகைதான்
 கொய்தளர்க் குறிஞ்சிக் கோமான் மன்முன்
 கடவுண் மங்கலங் காணிய வந்த
 § மடமொழி நல்லார் மாணிழை யோரு
 * ளரட்டன் செட்டித னுயிழை யீன்ற
 ச(1). விரட்டையம் பெண்க ளிருவரு மன்றியு
 * மாடக மாடத் தரவணைக் கிடந்தோன்
 * || சேடக் குடும்பியின் சிறுமக ளீங்குளண்
 மங்கல மடந்தை ¶ கோட்டத் தாங்கட்
 செங்கோட் டியர்வரைச் சேணுயர் சிலம்பிற்
 சரு. பிணிமுக நெடுங்கற் பிடர்த்தலை நிரம்பிய

௩௮. குரற்றலைக் கூந்தல்-கொத்துக்களைத் தன்னிடத்திலேயுடையகூந்தல்.

சரு. தெய்வமுற்று = தெய்வமேறி.

சக - ருஉ. அரட்டன் செட்டி ..... மாகிய... கைக்கொண்டு... குடும்பத்
 தையுடையான் ; திருவடிபிடிப்பான்.

ருக. மங்கலமடந்தை - * மங்கலாதேவி

ருச. செங்கோடு - செவ்விதானகோடு.

ருரு. பிணிமுகநெடுங்கல் [முளம்பின் முகம் ; இது வில்முகம்.]

1. "குரற்றலைக் கூத்தறி குடசம் பொருந்தி" (சிலப். ௧௪: ௮௪); "குரற்றலைக்
 கூத்தல் குலைந்துபின் வீழ்" மணி. ௮: ௩௬.

2. ௩௬-௪௩. "தெய்வமுற்றெனவியதயம்... உணர்ந்தோரே" சிலப். ப. ௮௬.

3. ௪௬-௫௦ = சிலப். ௩௦: ௧௨௬-௩௧.

4. சிலப். ௨௬: ௬௨-ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

5. சிலப், ௩௦: ௧௩௩.

6. மங்கலாதேவியென்றது, கண்ணகியை; மங்கலாபுரம் அல்லது மங்கலூரென்
 பது இத்தேவி காரணமாகவந்த பெயரென்பார்.

(பி - ம்) * 'துடித்தனபுருவம்' † 'வியர்த்தனசெங்கண் சிவத்தனகை' ‡ 'கூறி
 னபெய்வ' § 'வடமொழி' || 'சேடக்குடும்பியன் சிறுமகனங்கு', 'சேடக்குடும்பியன்'
 ¶ 'பிடத்தாங்கட்'

- வணிகமும் பலவுள வாங்கவையிடையது
கடிப்பகை * துண்கலுங் கவிரிதழ்க் குறுங்கலு
1 மடிக்கலப் பன்ன விழைந்துகு நீரு
முண்டோர் சனையத னுள்புக் காடினர்
கூ0. பண்டைப் பிறவிய ராகுவ ராதலி
னங்கது † கொணர்ந்தாங் காயிழை கோட்டத்
தோங்கிருங் கோட்டி ‡ யிருந்தோ யுன்கைக்
குறிக்கோட்டகையது கொள்கெனத் தந்தே
* னுறித்தாழ் கரகமு முன்கைய தன்றே
கூ0. கதிரொழி காறுங் கடவுட் டன்மை
முதிரா தந்நீர் முத்திற மகளிரைத்
தெளித்தனை § பாட்டினிச் சிறுகுறு மகளி
* ரொளித்த பிறப்பின ராகுவர் காணுப்
பாசண் டன்பான் பார்ப்பனி தன்மேன்
எ0. மாடல || மறையோய் வந்தே னென்றலு
மன்னவன் விம்மித மெய்தியம் மாடலன்
றன்முக நோக்கலுந் தானனி மகிழ்ந்து
கேளிது ¶ மன்னு கெடுகநின் மீயது
* மாலதி யென்பாண் மாற்றாள் குழுவியைப்
எ0. பால்கரந் தூட்டப் பழவினை யுருத்துக்
கூற்றுயிர் கொள்ளக் குழவிக் கிரங்கி

௩௧. கடிப்பகைதுண்கல் - வெண்சிறுகடுகுபோன்ற துண்ணி யகல். கவி
ரிதழ்க் குறுங்கல் - முருக்கம்பூட்டுபோன்ற நிறத்தைவுடையகுரியகல்.

௩௮. இடிக்கலப்பன்ன - மாவைக்கரைத்தாலொத்த. இழைந்துகு.....

கூக. ஆயிழை கோட்டம் - மங்கலாதேவிகோயில்.

கூஉ. கோட்டி - கோயில்வாயில்.

கூ௩-கூ. சந்திராதித்தருள்ள அளவும் அதன் கடவுட்டன்மையொழியாது.

கூ௬ - ௮. உன்கையநாகிய கரகத்துநீரை இம்மூவர் பெண்கள்மேலும்
தெளித்தறியென்று தெய்வஞ்சொல்லுதலும்.

1. சிலப். க: கசக; "இடியினுங் கொடியினு மயங்கி" (சீவக, ககக); "இழை
யினுங் கொடியினு மிடியினு ம்பின்ன்கி" பெருங். க. கூஉ: சக.

2. சிலப். க0: கூ0; "உறித்தாழ்ந்த கரகமு முரைசான்ற முக்கோலும்" கவி. கூ.

3. "ஒளித்த பிறப்புலந் துற்றதையாதலின்" சிலப். க0: கூ௭.

4. எச - அள. சிலப். க: ௩-கூக ஆம் அடிகள் இப்பகுதியுடன் ஒப்பிடுக.

(பி - ம்) * 'தனுகலுங் கவிரிதழ் குறுகலும்', 'துனுகலும்' † 'கொணர்ந்தவகு'
'இருந்தோ யின்கைக் குறிக்கோட்டகையது' § 'ஆட்டிச் சிறிய மகளிரொளித்த
பிறப்பு ஞார்குவர் காணுப்' || 'மறையோன்' ¶ 'மன்னே'

யாற்றாத் தன்மைய ளாரஞ * ரெய்திப்
பாசண் டன்பாற் ¹ பாடு கிடந்தாட்
காசில் குழவி யதன்வடி வாகி

௮௦. வந்தன னன்னைநீ வான்றுய ரொழிகெனச்
செந்திறம் புரிந்தோன் செல்ல னீக்கிப்
பார்ப்பனி தன்னொடு ¹ பண்டைத் தாய்பாற்
² காப்பியத் தொல்குழிக் கவின்பெற வளர்ந்து
தேவர் திகையைத் தீவலஞ் செய்து

௮௧. நாளீ ராண்டு நடந்ததற் பின்னர்
மூவா விளநலங் காட்டியென் கோட்டத்து
நீவா வென்றே நீங்கிய சாத்தன்
மங்கல மடந்தை கோட்டத் தாங்க
! ணங்குறை மறையோ னாகத் தோன்றி

௮௨. யுறித்தாழ் ³ கரகமு மென்கைத் தந்து
குறிக் || கோள் கூறிப் போயினன் வாரா
னாங்குது கொண்டு போந்தே னாதலி
|| னீங்கிம் மறையோ டன்மேற் றோன்றி
யநீர் தெளி ** யென் றறிந்தோன் கூறினன்

௮௩. மன்னர் கோவே மடந்தையர் தம்மேற்
றெளித்திங் ⁴ கற்குவ மென்றவன் றெளிப்ப
வொளித்த பிறப்புவந் துற்றதை யாதலிற்
புகழ்ந்த காதலன் போற்றா வொழுக்கி
னிகழ்ந்ததற் கிரங்கு மென்னையு நோக்கா

௮௪. யேதி னன்னாட் டியாருமி லொருதனிக்
காதலன் றன்னொடு கடுந் ⁵ துய ருழந்தா
யான்பெறு மகனே யென்றுணைத் தோழி

௮௬ - ௭. நிரை அப்பெண்கண்மேலே தெளித்தலும், கழிந்த பிறப்பு வந்து உற்றது அவர்க்கு.

(௮௮) 'புகழ்ந்தகாதலன்' என்னுஞ் சொன்முதலாக (௮௦௩) 'மாதே வாராய்' என்னுந்துணையும் கண்ணகியாகுந்று.

¹ பாடுகிடத்தல் - வரங்கிடத்தல்; 'பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடுகிடத்தா னாக்' (சிலப். க: ௧௮); 'பன்ன ளாயினும் பாடு கிடப்பேன்' மணி. ௧௮; ௧௮௮.

² காப்பியக்குடியென்பது சீகாழிக்குத் தென்மேற்கிலுள்ளதோரூர்.

(பி - ம்.) * 'எய்தபாசாண்டன்' ¹ 'பண்டைமரபாற்' ² 'நங்குல மறையோ னாகித்' ³ 'கரக மென்கை' || ⁴ 'கோட்டகறிப்' ⁵ 'நீங்கியமையோடன்' ** 'என் வறித்தோன்' ⁶ 'அறிகுவன்' ⁷ 'துயரெய்தியயான்'

- வானறுயா நீக்கு மாதே வாரா
 யென்னோ டிருந்த விலங்கிழை நங்கை
 ௧௦௩. தன்னோ டிடையிருட் டனித்து நுழந்து
 * போனதற் கிரங்கிப் புலம்புறு நெஞ்சம்
 யானது பொறேளெ னென்மகன் † வாராய்
 வருபுனல் வையை வானறுறைப் பெயர்ந்தே
 னுருகெழு முது நூர்க்குறு மாக்களின்
 ௧௧௦. வந்தேன் கேட்டேன் மனையிற் கானோ
 னெந்தா யினையா யெங்கொளித் தாயோ
 வென்றங் காற்றி ‡ யினந்தினந் தேங்கிப்
 பொன்ற முகலத்துப் § போர்வெய் யோன்முன்
 குதலைச் செவ்வாய்க் குறுந்தொடி மகளிர்
 ௧௧௩. || முதியோர் மொழியின் முன்றி னின்றழத்
 ¶ தோடலர் போந்தைத் தொகெழல் லேந்தன்
 மாடல மறையோன் நன்முத நோக்க
 மன்னர் கோவே வாழ்கென் றேத்தி
 முந்நான் மார்பன் முன்னிய துரைப்போன்
 ௧௨௦. 'மறையோ னுற்ற வானறுயர் நீங்க
 வுறைகவுள் வேழக் கையகம் புக்கு
 வானோர் வடிவம் பெற்றவன் பெற்ற
 காதலி தன்மேற் காதல ராதலின்
 மேனிலை யுலகத் தவருடன் போருந்

(௧௦௩) 'என்னோடிருந்த' ஜதி (௧௦௭) 'என்மகன்வாராய்' இறுதியாகக் கோவலன்மாதாபரீத்தை.

(௧௦௮) 'வருபுனல் வையை வானறுறைப் பெயர்ந்தேன்' என்பதுமுதலாக (௧௧௧) 'எங்கொளிக்தாயோ' என்பதிற்கு மாதாபரீத்தை.

௧௧௪. குதலை - இளமொழி.

௧௨௧. உறை கவுள் - மதந்துளிக்குன்றகவுள்.

௧௨௨. வானோர்வடிவம் பெற்றவர் - கோவலன்.

௧௨௩. காதலி - கண்ணகி.

1. ௧௨௦ - ௨௨. இச்செய்தி, "மறையோன் நன்னெய், பாசுகழித் தியாங்கணம் பறைபட் லுறையும், வேகயானை வெம்மையிற் கைக்கொள, வெய்யெனத் தெழித்தாங் குயர்பிறப் பாணைக்கையகத் தொழித்ததன் கையகம் புக்கு...அடக்கிய கருணைமறவ" (சிலப், ௧௮: ௪௮ - ௮௨) என்பதனாலும் விளங்கும்.

(பி - ம்.) * 'போந்தைநெங்கிப்' † 'வாரான், வருபுனல் வையை வாவறைப் பெயர்ந்தே, யுருகெழு' ‡ 'இனந்துதைத்தேங்கி' § 'போர்வெய்தன்முன்'. || 'முதியோமொழி' ¶ 'தோடார்'

க௨௫. தாவா நல்லறஞ் செய்திலாதது

லஞ்செஞ் சாய * லஞ்சா தணுகும்

வஞ்சி மூதூர் மாநகர் மருங்கிற்

பொற்கொடி தன்மேற் பொருந்திய காதலி

னற்புளஞ் சிறந்தாங் + காட்டன் செட்டி

க௨௬. மடமொழி நல்லாண் மனமகிழ் சிறப்பி

¹ னுடன்வயிற் றோரா பொருங்குடன் றோன்றின

ராயர் முதுமக ளாயிழை தன்மேற்

போய பிறப்பிற் பொருந்திய காதலி

னடிய குரவையி ன்ரவினைக் கிடந்தோன்

க௨௭. சேடக் : குடும்பியின் சிறுமக ளாயின

ணற்றிறம் புரிந்தோர் பொற்படி யெய்தலு

மற்புளஞ் சிறந்தோர் பற்றுவுழிச் சேறலு

¹ மறப்பயன் விளைதலு மறப்பயன் விளைதலும்

த பிறந்தவ ரிறத்தலு மிறந்தவர் பிறத்தலும்

க௨௮. ² புதுவ. || தன்றே தொன்றியல் வாழ்க்கை

³ யானே ழூர்ந்தோ னருளிற் றோன்றி

மாநிலம் வினக்கிய மன்னவ னாதலிற்

செய்தவப் பயன்களுஞ் சிறந்தோர் படிவமுங்

கையகத் தனபோற் கண்டனை யன்றே

க௨௬ - க௨௭. காதலராகையாலே அறஞ்செய்திலர் ; அதனாற் காதலியாகிய அஞ்செஞ்சாயல் அஞ்சாதணுகும் வஞ்சி மூதூர் பிறந்தார்.

க௨௭ - ௨௮. ஆடியகுரவையின்பயத்தால் திருவடிபிடிப்பான் குலத்திற் பிறந்தான் மாதரி.

ஆதலால்,

க௨௯. பொற்படி - பொன்னுலகம்.

க௨௯. அற்புளம் - அன்புடையவுள்ளம். பற்றுவுழிச்சேறல் - பூமியிற் பற்றுள்ளவிடத்தேயிறத்தல்.

¹. சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௨௨௭.

². "பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலு, மறத்தரு சால்பு மறத்தரு தன் பறும்" மணி. ௨௬: ௬௬ - ௨௭.

³. "புதுவ தன்றே புலனுடை மாந்திர்" கலி. ௨௨ ; "புதுவ தன்றிவ் வுலகத் தியற்கை" புறநா. ௭௬.

⁴. க௨௯-௨. "செஞ்சுடை வானவ னருளினில் விளங்க, வஞ்சித் தொன்றிய வானவ" சிலப். ௨௬: ௬௮ - ௬.

(பி - ம்.) * 'அகலா தணுகும்', 'அருகா தணுகும்' + 'அருட்டன்' : 'குடும்பியன்' : 'பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர்' || 'அன்றே தொன்றியல்'

கச௫. ¹ யூழிதோ ழாழி யுலகங் காத்து
நீடுவா ழியரோ நெடுந்தகை யென்ற
மாடல மறையோன் றன்னெடு மகிழ்ந்து
பாடல்சால் சிறப்பிற் * பாண்டியன் னாட்டுக்
கலிகெழு கூடல் கதழெழி மண்ட

க௫௦. முலைமுகந் திருகிய ழுவா மேனிப்
¹ பத்தினிக் கோட்டப் படிப்புறம் வகுத்து
நித்தல் விழாவணி நிகழ்கென் றேவிப்
² பூவும் புகையு மேவிய விரையுந்
தேவர் திகையைச் செய்கென் றருளி

க௫௫. வலமுறை மும்முறை வந்தனன் வணங்கி
யுலக மன்னவ னின்றோன் முன்ன
ரருஞ்சிறை நீங்கிய வாரிய மன்னரும்
பெருஞ்சிறைக் கோட்டம் பிரிந்த மன்னரும்
³ ! குடகக் கொங்கரு மாளுவ வேந்தரும்

க௬௦. கடல்கு † ழிலங்கைக் கயவாகு வேந்தனு
மெந்நாட் டாங்க ‡ ணிமைய வரம்பனி
னன்னாட் செய்த நாளணி வேள்வியில்
வந்தீ கென்றே வணங்கினர் வேண்டத்
தந்தேன் வரமென் றெழுந்த || தொருகுர

க௫௧. படிப்புறம் - அர்ச்சனாபோகம்.

க௫௮. சிறைக்கோட்டம் பிரிந்தமன்னர் - பண்டேவஞ்சியிற் சிறைகிடந்த
மன்னர்.

க௬௨ - ௩. வேள்வியில் வரவேண்டுமென்றார்.

¹. சிலப். உடு: கஅக - உ-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

². 'பத்தினிக் கோட்டமுஞ் சமைத்து, நித்தல் விழாவணி நிகழ்வித் தோனே'
சிலப். உரைபெறு கட்டுரை, ச; பக்கம், ௩௦:

³. சிலப். உஅ: கூக - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க.

⁴. க௫௧ - ௬௦. "அதுகேட்டுக், கொங்கினங் கோசர் தங்களுட் டகத்து, தங்
கைக்கு விழவொடு சாந்தி செய்ய, மழை தொழி லென்மும் மாருதாயிற்று", "அது
கேட்டுக், கடல்கு ழிலங்கைக் கயவாகு வென்பான், தங்கைக்கு, நாட்டவி பிழகைக்
கோட்டமுந் துறுத்தாங்கு, அரந்தைகெடுத்து வரந்தரு மிவனென, ஆடித் திங்கை
வையி னாங்கோர், பாடி விழாக்கோள் பண்முறை யெடுப்ப, மழைவீற் றிருந்து வனம்பல
பெருகிப், பிழையா விளையு னாடா யிற்று" சிலப். உரைபெறுகட்டுரை; பக்கம், ௩௦.

(பி - ம்.) * 'பாண்டியன் றன்னாட்டு' † 'குடகருங் கொங்கரும்' ‡ 'இலங்
கைக் காவல் வேந்தன்' § 'இமையவர் தம்மி னன்னாட் செய்த நாளணி வேள்வியுள்'
|| 'ஓர்குரல்'

ககடு. லாங்கது கேட்ட வரசனு மரசரு
மோங்கிருந் தானையு முரையோ டேத்த
வீடுகண் டவர்போன் மெய்நெறி விரும்பிய
மாடல மறையோன் றன்னொடுங் கூடித்
தாழ்கழன் மன்னர் தன்னடி போற்ற

கஎ௦. வேள்விச் சாலையின் வேந்தன் போந்தபி
னியானுஞ் * சென்றே னென்னெதி ரெழுந்து
தேவர் திகைமேற் றிகழ்ந்து தோன்றி
வஞ்சி மூதூர் மணிமண் டபத்திடை
அந்தை தாணிழ லிருந்தோய் நின்னை

கஎ௧. யரைசலீற் றிருக்குந் திருப்பொறி யுண்டென்
றுரைசெய் தவன் + மே லுருத்து நோக்கிக்
கொங்கவிழ் நறுந்தார்க் கொடிதேர்த் தானைச்
செங்குட் டுவன்றன் செல்ல னீங்கப்
பகல் : செல் வாயிற் படியோர் தம்மு

கஅ௦. எனகலிடப் § பார மகல நீக்கிச்
சுந்தை செல்லாச் சேணெடுந் தூரத்
தந்தமி லின்பத் || தரசாள் வேந்தென்
றென்றிற் முரைத்த விமையோ ரிளங்கொடி
தன்றிற் முரைத்த தகைசா னன்மொழி

கஎ௦. யாகசாலைக்கண் அரசன்போந்தபின்.

கஎ௧. யானென்றது, இளங்கோவடிக்கள்.

கஎ௧. ஆதித்தனேரென்றுகிற குணக்காகிய திக்கினுலே பேருடைய குண வாயில். படிமமென்று பூதம்; அது கடைகுறைந்து படியெனநின்று அதனை யுடையோர்க்குப் படியோராயிற்று.

(கஎ௧) 'வஞ்சிமூதூர்' என்றதுமுதலாக (கஅ௨) 'அந்தமி லின்பத் தரசாள் வேந்து' என்பதிற்கு இளங்கோவடிகள் தெய்வஞ்சொன்னதனைக் கொண்டு கூறினார்.

கஎ௨ - அரு. அந்தையாகிய சேரலலிடத்தே நீயிருக்க, ஒருநிமித்திகள் வந்து நின்னைப்பார்த்து அரசவீற்றிருக்கும் இலக்கணமுண்டென்று சொல்ல

1. "தாழ்கழன் மன்னர் தின்னடி போற்ற" சிலப். உஅ; கஅ௨.

2. கஎ௦ - அக. "குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதறத் திருந்த, குடக்கோச் சேர விளங்கோ வடிகள்" (சிலப், பதி. ௧-௨) என்பதையும் அதன் உரைகள் முதலிய வற்றையும் பார்க்க, பக்கம், ௫, ௧௨, ௧௩.

(பி - ம்.) * 'சென்றே னெதிரென்மெழுந்து' + 'மேற்குறுத்து நோக்கிய' § 'செய்வாயிற்' § 'பாரமகன்று போந்துசிந்தை' || 'அரசாயின வேந்தென்' வெள்

- கஅரு. தெரிவுறக் கேட்ட திருத்தரு நல்லீர்
பரிவு மிடுக்கணும் பாங்குற * நீங்குமின்
மெய்வந் தெளிமின் மெளிந்தோர்ப் பேணுமின்
பொய்யுரை யஞ்சுமின் புறஞ்சொற் போற்றுமி
னூனூண் மெய் னுயிர்க்கொலை நீங்குமின்
- கக௦. முனஞ் செய்ம்மின் மவம்பல தாங்குமின்
செய்ந்நன்றி கொல்லன்மின் தீநட் பிகழ்மின்
பொய்க்கரி போகன்மின் பொருண்மொழி நீங்கன்மி
னறவோ ரவைக்கள மகலா தணுகுமின்
பிறவோ ரவைக்களம் பிழைத்துப் பெயர்மின்
- ககரு. பிறர்மனை யஞ்சுமின் பிழையுயி ரோம்புமி
னறபனை காமி னல்லவை கழுமின்
1 கள்ளந் களவுந் காமமும் பொய்யும்
வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினி லொழிமி
2 னிளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நிலையா
௨௦௦. ஷுநாள் வரையா தொல்லுவ தொழியாது
1 செல்லுந் தேளத்துக் குறுதுணை தேடுமின்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வீ ரீங்கென்.

௩௦.—வரந்தருகாதை முற்றிற்று.

என்தமையனாகிய செங்குட்டுவனாரைக்க இவ்வாறு முறைமைகெடச் சொன்ன
யென்று அந்நிமித்திகளை வெகுண்டுநோக்கிச் செங்குட்டுவனுக்குத் துன்பம்
வாராதபடி குணவாயிலிடத்துத் துறந்திருக்கின்ற கடவுளார்முன்வந்து இராச்
சியபாரத்தை விட்டுநீங்கி மோட்சமாகிய இராச்சியத்தை ஆளக்கடவ வேந்த
னல்லையோவென்று முன்பினிகழ்ந்ததும் மேல் நிகழ்வதுமாகிய . என்றிற
முறைத்த இமையோரிளங்கொடி தன்றிறமுறைத்த கதையைத் தெரிவுறக்கேட்ட
திருத்தருநல்லீரெனக்கூட்டுக.

- கஅஅ. புறஞ்சொற் சொல்லாதபடி பரிகரிமின்
கக௨. பொருண்மொழி - மெய்வார்த்தை.
ககரு. பிழையுயிர் - மரிக்கிறவுயிர். கக௯. அறமனை - மனையறம்.
ககஅ. வெள்ளைக்கோட்டி - பயனிலுரைக்கோட்டி; கோட்டிதவிர்ப்பின்.
௨௦௦. உள்ளநான் 4 வீழ்நான் படாமை இயலுமதனைக் கைவிடாது.
௨௦௨. மல்லன்மா ஞாலத்துவாழ்வீ ரீங்கென் .....

சிலப்பதிகார அரும்பதவுரை முற்றிற்று.

1. "கள்ளும் பொய்யும் காமமும் கொடியு, முன்னக் களவுமென் தரவோர்
துறந்தவை" மணி. ௨௪: ௭௭ - அ.
2. "இளமையுதில்லா யாக்கையுதில்லா, வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு தில்லா"
மணி. ௨௨: ௧௧௦ - சு.
3. "தன்னோடு செல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க" தான்மணி. ௧௧.
4. "வீழ்தான் படாஅமை நன்றறி னுத்தொருவன், வாழ்தான் வழியடைக்குங்
கல்" குறள், ௧௮
(பி. ம.) * 'தீங்குதீர்'

கட்டுரை.

முடியுடை வேந்தர் மூவருள்ளும்

* குடதிசை யானுங் கொற்றங் குன்று

வார மார்பிற் + சேரகுலத் துதித்தோ

* ரறனு மறனு மாற்றனு மவர்தம்

இ. பழவிறன் மூதூர்ப் + பண்புமேம் படுதலும்

விழுவுமலி § சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு

மொடியா விற்பத் தவருறை நாட்டுக்

குடியின் செல்வமுங் கூழின் பெருக்கமும்

வரியுங் குரவையும் விரவிய கொள்கையிற்

க0. ¶ புறத்துறை மருங்கி னறத்தொடு பொருந்திய

மறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டானையொடு

* பொங்கிரும் பரப்பிற் கடல்பிறக் கேட்டடிக்

* ** கங்கைப் பேர்யாற் றுக்கரை போகிய

†† செங்குட் டுவனோ டொருபரிசு நோக்கிக்

. கிடந்த வஞ்சிக் காண்ட ி முற்றிற்று.

முன்னு வது

வஞ்சிக்காண்டம் முற்றிற்று.

1. மு. சிலப்பதிகாரம், ப. உசுள, இகூஉ.

2. ச - அ. " " " "

3. கக - இ. "கொழும்போர் கடந்து நெடுங்கட லோட்டி, யுடன்மேல் வந்த வாரிய மன்னரைக், கழிப்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்ற வுன்றோய்" (சிலப், உஅ: ககக - உக) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

4. "கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரைபோகிய செங்குட்டுவன்" சிலப், பக்கம், இளக.

(பி - ம்.) * 'குடகருங்கண்டுகொற்றங்' † 'சேரர்குலத்து' ‡ 'பண்புண்டாதலும்' § 'சிறப்பின் வானவர்வரவுமொழியா' || 'குடியுங்கூழின் பெருக்கமுமவர் தம்வரியும்' ¶ 'புறத்துறை மருங்கிற்...பொருந்திய மறத்துறைமுடித்த' ** 'கங்கையாற்றக்கரை' †† 'செங்குட்டுவனோக்கி' ‡‡ 'முற்றும்'

நூற் கட்டுரை

குமரி வேங்கடங் குணகுட கடலா
 மண்டிணி மருங்கிற் றண்டமிழ் வரைப்பிற்
 செந்தமிழ் கொடுத்திழி மென்றிரு பகுதியி
 னேந்திணை மருங்கி னறம்பொரு ளின்ப
 ௫ மக்க டேவ ரெனவிரு சார்க்கு
 மொத்த மரபி னொழுக்கொடு புணர
 வெழுத்தொடு புணர்ந்தசொல் லகத்தெழு பொருளை
 யிழுக்கா யாப்பி னகனும் புறனு
 மவற்று வழிப்பேஉஞ் செவ்விசிறந் தோங்கிய
 ௬ பாடலு மெழாலும் பண்ணும் பாணியு
 மரங்கு விலக்கே யாடலென் றனைத்து
 மொருங்குடன் றழீஇ யுடம்படக் கிடந்த
 வரியுங் குரவையுஞ் சேதமு மென்றிவை
 தெரிவுறு வகையாற் செந்தமிழியற்கையி
 ௭ 1 லாடிநன் னிழவி னீடிருங் குன்றங்
 காட்டு வார்போற் கருத்துவெளிப் பிடுத்து
 மணிமே கலைமே லுரைப்பொருண் முற்றிய
 சிலப்பதிகார முற்றும்.

சிலப்பதிகாரம் முற்றிற்று.

1. ௧௫ - ஈ. “நீடிருங் குன்ற நிழல்காலு மண்டிலத்துக், கோடு
 கோ டாய்த்தோர் றுங் கொள்ளைத்தே,—” சிலப். நூற்சிதப்புப்பாயிரம்.
 ௭௫

விளங்கா மேற்கோள்காராதி.

அக்கோலேழ் [சேயிற்றியம்], 70,
 அக்கோலொருகோல், 115. [115].
 அகத்தெழுசுவை [சயந்தம்], 80.
 அங்கட்பொய்கை, 223.
 அச்சவலிநயம், 83.
 அஞ்சலியென்பது, 97.
 அஞ்சனக்கட்டி, 138.
 அதிர்வெனப்படுவது, 233
 அந்தணர்வேள்வி [மதிவாணர் நாட
 கத்தமிழ் நூல்], 191.
 அந்தணன்வெள்ளை, 386.
 அபயவத்தம்மே, 98.
 அபரிஷ்டயநகர்த்தவ்யம், 394.
 அமைச்சர்புரோகிதர், 167.
 அராப்போத்து, 314.
 அராளமாவது, 93. [நுபத்யம்], 116.
 அரிதரங்கிற்செய்தெழினி [பரதசே
 அருகியன்மருதம், 223.
 அல்லியங்கொட்டி, 89, 192.
 அல்லியமாயவன், 58, 89, 178, 193.
 அலாபத்திரமே, 94.
 அவ்வாய்மகரத்து, 196.
 அவலத்தவினயம் [பி - ம். அவிந
 அவலமரந்து, 27. யம்], 84.
 அவற்றுள், கண்கூடென்பது, 228.
 அவற்றுள், மாற்றான், 81.
 அவைதாம், எழிற்சை, 60, 99.
 அவைதாம், கையே, 92.
 அவைதாம், கோடே, 350.
 அவைதாம், சாந்தி, 80.
 அவைதாம், சுட்டுவிரல், 95.
 அவைதாம், நாடக [மதிவாணர்
 நாடகத்தமிழ்நூல்], 82.
 அழலணங்குதாமரை, 205.
 அழந்திறம்பட்டோன், 87.
 அழுக்காறுடையோன், 85.
 அற்புதவலினயம், 83.
 அற்றகாரியம், 460. [யம்], 82.
 அறம்பொருள்வாணிகர் [சேயிற்றி
 அறம்பொருளின் பம்பவீடு, 82.
 அறம்பொருளின் பமரசர் [சேயிற்றி
 யம்], 82.
 அறமுதன்கு [சேயிற்றியம்], 82.

அறமேற்குத்திரர் [சேயிற்றியம்],
 82. [195].
 அறிவுசிறையோர்ப்பு [நன்னூல்],
 அறுமுகத்தோனாடல், 89, 193.
 அறுவகைநிலையும், 57.
 ஆக்கப்படுக்கும் [வனையாபதி], 287.
 ஆங்நனங் குறித்த, 371.
 ஆடலின்றி, 193.
 ஆடிட முக்கோல், 73, 118.
 ஆதாரம் பற்றி, 104.
 ஆதிப்பாவிருத்தி, [நாடக நூல்]
 ஆய்மணிகட்டி, 196. [222, 232].
 ஆயஞ்சுதாம், 453.
 ஆயிரநரம்பிற்று [நூல்], 9.
 ஆர்ப்பெனப்படுவது, 233.
 ஆராய்தலென்பது, 203.
 ஆரியந்தமிழெனும், 89. [யம்], 117.
 ஆவகத்தியனார் [பரத சேனாபதி
 ஆழியுமாரும் போல், 443.
 இடைபிங்கலைசூழ்நீ [இசை நுணு
 க்கம்], 103.
 இடை பிங்கலை யிரண்டும், 104.
 இணையாதியல்வது, 92.
 இணையாவினைக்கை, 92.
 இணையெனப்படுவது, 222, 234.
 இந்நெறிவகையால், 73, 118, 188,
 இருவகை பல்வகை, 26. [383].
 இருவிரல்கடம்மையும், 445.
 இருவிரல்கண்க்கி, 101, 456.
 இலதையென்பது, 96.
 இலவங்கம் பச்சிலை, 179, 195.
 இழிப்பினவினயம், 83.
 இளியிட பங்கற்கடகம், 443.
 இறையோன் சடை, 51.
 இன்பந்தெளிவே, 59, 91.
 இன்பமொடு புணர்ந்தோன், 85.
 இன்றுயிலுணர்ந்தோன், 86.
 இன்னனல்லோன், 63, 108.
 இன்னிசைவழியது [பஞ்சபா ரதி
 உச்சிப்பொழுதின், 87. [யம்], 233.
 உணர்த்தியுமண்டம், 236.
 உந்தியொடு, 371.
 உயர்ந்த சமதலத்து, 101.

உயிருயிர் மெய்யளவு, 64, 109.
 உவந்தோனவியம், 85.
 உவாப்பிற் கலக்கமாம் [பாதசேனு
 பதீயம்], 114.
 உள்வரியென்பது, 228, 238.
 உள்ளோற்குள்ளது, 82.
 உற்சங்கமென்பது, 98.
 உறுத்தலுமொன்றலும், 173.
 உன்னநிலையே, 95.
 உன்னமா மண்டலம், 92.
 ஊர்க துண்டேர், 223.
 எஞ்சுதலில்லா, 97.
 எடுத்தவியலும், 210.
 எடுத்துக்கோனை, 228, 239.
 எண்கோவை மேகலை, 132.
 எதிருமிராசி, 453.
 எல்லாவிரலும், 233.
 எழுத்தேயசையே, 350.
 எழுவகைக் கூத்தும், 81.
 எள்ளுக் கொள்ளு, 390.
 என்விவை, 81.
 ஏத்துமிடபம், 453.
 ஏறங்கோட்பதை, 15.
 ஜவகைப்பூதமும், 104.
 ஒடுவென்கிளவி, 107.
 ஒத்தகிழமை, 223.
 ஒத்தவனு முதல், 70, 115.
 ஒப்பார்பிராணன், 103.
 ஒருசீர் செந்துக்கு, 91, 382.
 ஒழிந்த தனஞ்சயன் [இசைநுணுகு
 ஒன்றுமிருபதும், 100. [கம்], 104.
 ஒங்கிய மூங்கில், 100, 456.
 ஒங்கும் வெகுளி, 103.
 ஓர்க்கோலை, 260, 277.
 ஓருந்தமிழொரு, 11.
 ஓரைவிரையினும், 195.
 ககரங்கொட்டே, 91, 382.
 கச்சிவனைக்கைச்சி, 162.
 கடகஞ்சுகதுண்டம், 92.
 கடகமுகமே, 94. [178.
 கடையமயிராணிமரக்கால், 58, 89,
 கடையமயிராணி யாடிற்று, 90, 194.
 கண்கூடு காண்வரி, 88, 237, 382.

கண்கூடென்பது, 228, 238. [221.
 கண்டமல்லது [சோல்லகத்தியம்],
 கண்ணிடகீழ் மூன்றாகி, 222.
 கண்ணேவுற்றோன், 87.
 கத்திரிகையே, 93.
 கபித்தமென்பது, 94,
 நரணத்தியலவர், 167.
 கருகுதல் வெள்ளை, 387.
 கருதியகடகா, 98,
 கருதுங்காலைக் கபோதம், 97.
 கருதுங்காலைக் கற்கடகம்மே, 97.
 கரும்புமிளநீரும், 1.
 களித்தோனவியம், 85.
 காகபாதம், 386.
 காங்கூலம்மே, 94.
 காட்சிவரியென்பது, 228, 239.
 காண்வரியென்பது, 228, 238.
 காணுங்காலைக்கபோத, 96.
 காந்தருவர் தாரகை, 168.
 காமவவியம், 84.
 காமன்தாடல் பேடு, 90, 194.
 காந்தைப் பிடித்து, 11.
 கிளர்வரியென்பது, 228, 239.
 கிளையெனப்படுவ, 222, 234.
 கின்னரர் கிம்புருடர், 168.
 கீற்றுவரலினை, 386.
 குடங்கையென்பது, 94, 275.
 குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோனாடல்,
 89, 193.
 குணத்தின்வழியது [குணநூல்],
 குரலினியிற்பாகத்தை, 453. [80.
 குரலே துத்தமிளியிவை, 222.
 குரவைக்கூத்தே, 142.
 குரவையென்பது கூறும், 27, 60,
 80, 99, 442, 451.
 குரவையென்பதெழுவர், 27, 451.
 குரறுத்தமான் கு, 453.
 குரறுலைவிற்றுத்தம், 443.
 குரன்மருங்கிற், 444.
 குரைகடன்மதிக்கும், 191.
 குலப்புடைவை, 163.
 குழைமுற்றின, 52.
 குறங்குசெறியொடு, 196.

விளங்கா மேற்கோளகராதி.

குன்றக் குரற்பாதி, 234.
 குன்றக்குறிலேந்தும், 105.
 கூடமென்பது, 233.
 கூடையென்பது, 205. [ம்], 104.
 கூர்மணிமைப்புவிழி [இசைநுணுக்க
 கூறியவரங்கிற்குறியொடு, 70.
 கூறியவுறுப்பிற்குறி, 116.
 கூறியவுறுப்பிற்குறைபாடன்றி
 [செய்யுளியல்], 190.
 கேழ்கிளர்தொய்யகம், 198.
 கையுழென்பது, 204.
 கோஞ்சிய மொழியின், 87.
 கொட்டந்தருக்கம் [பிங்கலந்தை],
 138, 154, 179, 195.
 கொட்டிகொடுவிடையோன், 89, 192.
 கொட்டுமசையும், 91, 382.
 கொண்டதேசிப்பகுதி, 75, 120.
 கொன்றுவாழ்தொழிலினும் [நீவாக
 கோகிலக்கண், 387. [ரம்], 156.
 கோகுலக்கழுத்து, 388.
 கோட்டினதமைதியும், 61, 100.
 கோயில்குளங்காண, 163,
 கோவைந்செங்கல், 387.
 சுங்கிலிதுண்டொடர், 197.
 சங்கெனப்படுவது, 96.
 சதுரமென்பது, 96.
 சமமெனப்படுவது, 224.
 சர்ப்பசிரம் வண்டு, 92.
 சரிமபதரி யென்று, 102, 457.
 சரைமலங் கீற்று, 386.
 சாணளவு கொண்டது, 453.
 சாந்திக் கூத்தே, 80.
 சாந்துபூக்கச்சாடை, 147, 167.
 சிங்களமிருவகை, 59, 91.
 சிந்து நெடி லும், 206.
 சிந்துப் பிழுக்கை, 88.
 சிந்தையுடம்பட்டோன், 86.
 சீதமுற்றேனவியம், 87.
 சிப்புப்படியுறின், [கதை] 414.
 கூகதுண்ட மென்பது, 93.
 சுட்டும் பேடும், 93.
 சுண்ணநாங்கடி, 88.
 சுவத்திகமென்பது, 98.

சூசியென்பது, 94.
 சூத்திரரணியின், 386.
 சேக்கயவிரட்டை, 147.
 செங்கோட்டியாழே, 350.
 செத்தோனவியம், 86.
 செந்துறைவெண்டுறை [இசைநுணு
 க்கம்], 190.
 செப்பரியசிந்து [பஞ்சமரபு], 190.
 செப்பிய பூதங்கள், 102.
 செம்பகை யென்பது, 233.
 செம் முறை யுதழ்பே, 61, 102.
 செலவெனப் படுவதன், 204.
 சேனையுள் படுநரை [கதை], 231.
 சொல்லிய வன்றியும், 87.
 சொல்லு மிதங்களவு, 101, 456.
 சூஞ்ஞையுற்றோன், 86.
 தக்கராகநோதிமம், 135.
 தக்கோலந் தீம்பூ, 138, 155, 277.
 தடவுத்திரை, 135.
 தந்திரத் தரங்கிங்கு, 113.
 தந்திரிகாமே, 350.
 தலைக்கோலரிவை, 73, 118, 188,
 தலைநோவுற்றோன், 87. [383].
 தலையினதாரம், 221.
 தன்னமுந்தாரமும், 68, 112, 234.
 தாம்பிர சூடமே, 95.
 தாமரைகழுநீர், 387.
 தாரத்துட்டோன்றும், 224, 234.
 தாரத்துழை தோன்ற, 453.
 தாரபாகமும், 67, 112.
 தீன்பரித் தென்மலம், 231.
 திரிபதாகை, 93.
 திருந்திய பொதியில், 56, 78.
 திருவளரரங்கி [மதிவாணர் நாட்
 கத்தமிழ்நூல்], 190.
 திலகமுலோத்திரம், 387.
 துக்கந்துடைக்கும் [வளையாபதி],
 தஞ்சாநின்றோன், 86. [248].
 துழுகடையம் பேடு, 58, 89, 192.
 துடியாடல் வேள்முருகன், 89, 178,
 துய்யவுடம்பளவு, 104. [193].
 துலேநிலைக்குரலும், 453.
 துள்ளற் கண்ணும், 204.

தூபமென்பது, 93.

தேய்வ முற்றேன், 86.

தெரிநிலையென்பது, 95.

தெருட்டலென்பது, 204.

தோச்சியென்பது, 228, 239.

தைவரலென்பது, 203.

தோகைமறவரது ததுகண், 371.

தொண்டுபடுதலெனின் [ஆ சி ரிய
[மாலை], 221.

தொல்லையினையால், 22.

தோரமென்பது, 98.

நகையினவியம், 84.

நச்சிலைவேற்காலை, 331.

நல்லிசைமடந்தை, 222, 233.

நலத்தகுநால்வர், 32.

நள்ளென்றிறுத்த, 23.

நறும்பிசின், 179. [ஐபதீயம்], 79.

நள்ளார்விரிப்புடையோள் [பரதசே

நாட்டுக்காலநெடுவு, 84.

நாணமுற்றேன், 87.

நாவினும் வாளினும், 500.

நாம்பெரும்பண்ணும், 234.

நீடதமென்பது, 98.

நிலமுதலாகிய, 206.

நிற்றலியங்கல், 365, 383.

நிற்றலிருத்தல், 371.

நிறுத்தியவம்மன், 371.

நின்றநரம்பிற் காறும், 222, 234.

நீடிருங்குன்றம், 32.

நீர்வார்பிகர்மலர் [கதை], 247.

நீரிலே நிற்றல், 233.

நீலத்தியல்பு, 388.

நீள்கடலிடை [வளையாபதி], 209.

நூலவராய்ந்து, 197.

நெஞ்சொடு கூறல், 87.

நெடியவனுடிறு, 89, 193.

நெய்த்தல் கிளிமயிற்சுழுத்து, 387.

நெல்லுப்புல்லு [கூத்தநூல்], 155,

390.

நேர்கட்டிசெந்தேன், 154, 385.

பசாசமென்பது, 95.

பசிசோம்புமைதானம், 103. [248.

பண்ணுற்றிறத்தில் [வளையாபதி],

பண்ணியம்வைத்து [பரதசேனாபதீ

பதாகையென்பது, 93. [யம்], 79.

பதினெண்கூலம், 155.

பதுமகோசிகம், 94.

பதுமாஞ்சலியே, 97.

பதுமுகமுற்கட்டித்மே, 232.

பரவியசாந்தியன்றி, 193.

பரிவட்டணையின், 203,

பருந்துநிழலுமென, 11.

பருந்துமதனிழலும், 224.

பல்வகையுருவமும், 81, 381.

பல்வகையென்பது, 81.

பலகையெட்டும், 386.

பலவென்னத்தூவி, 127.

பழுப்புடையிருகை, 142.

பனித்தலைப்பட்டோன், 86.

பாட்டுடைத் தலைவன், 207.

பாண்டரங்க முக்கணன், 89, 192.

பாவையிருமகள், 90, 194.

பாவோடணைதலிசை, 105.

பிண்டியென்பது, 95.

பிணியுக்கோளும் [சேனாபதீயம்],

பிரமர மென்பது, 94. [72, 118.

புட்புட மென்பது, 98.

புட்பாஞ்சலியே, 97.

புண்ணியமால் [பரத சேனாபதீயம்]

புரமெரித்தல் நூர்மா, 90. [117.

புரைதபு சித்திர, 197.

புழுக்குவ புழுக்கல், 160.

புறநிலை மருதம், 223.

புறவரியென்பது, 228, 238.

பூதமுதற் சாதனத்தாம், 102.

பூதவகைகளோ, 103.

பூமென்கணையு, 158.

பூராடங் கார்த்திகை [மதிவாணர்

நாடகத்தமிழ்நூல்], 117.

பூவந்திதிரிபலை, 179, 195.

பெருகியன் மருதம், 223.

பெருவிரல் குஞ்சித்து, 222.

பெற்றதற்குவத்தல், 371.

பேரிகைபடகம், 106.

பேரியாழ் பின்னும், 100.

பொதியிலு மிமயமும் [கதை], 153.

பொய் கொலை, 371.
 பொய்யில் காட்சி, 85.
 பொறியுணர்வு, 371.
 பொன்னிதழ் பொறித்த, 196.
 போக்கெல்லாம்பாலை, 18.
 மகரத்தினொற்றால், 105.
 மகர்முகமென்பது, 96.
 மகர்மென்பது, 98.
 மடவரன் மடமான், 451.
 மடியினவினயம், 85.
 மண்டமரட்ட, 328.
 மண்டலமென்பது, 96.
 மண்ணினாறு, 161.
 மண்ணுடனீர் நெருப்பு, 102.
 மத்தனாந் தண்ணுமை, 382.
 மரகதமணிக்கயத்து [கதை], 134.
 மல்லூர், 223.
 மலம்பிரியாதது, 386.
 மலர்காங்கூலம், 94,
 மலர்மிசைத்திரு, 191.
 மழை பெய்யப்பட்டோன், 86.
 மறையோரணியின், 386.
 மன்னவரணியின், 386.
 மன்னுமளிகள், 223.
 மனத்தினை யொரு, 371.
 மாடக மென்பது, 222.
 மாணிக்கத்தியல், 387.
 மாந்தளிர், 179.
 மாபோதியைந்து, 270.
 மாயவளாடல் மரக்கால், 90, 194.
 மார்க்க மென்பது, 57.
 மான் தலை யென்பது, 96.
 முகமாடுதிரியோகம், 75, 120.
 முகமுமுரியும், 209.
 முகிழ்காங்கூலம், 94.
 முகுளமென்பது, 95.
 முட்டி சிகரம் [சுத்தானந்தப் பிர
 காசம்], 92.
 முட்டியென்பது, 94.
 முட்டில் பாணரும், 76, 121.
 முடக்கியவிருகை, 160.
 முத்தைமுதலிய விகடி, 454.
 முதற்கணெ திர், 222, 233.

முந்நாளிந்திரன், 186.
 முரிந்தவற, 207.
 முளிதயிர்மிசைபாகல், 430.
 முன்னியவெழினி [மதிவாணர்நாட
 கத் தமிழ்நூல்,] 116.
 மெய்ச்சாய் விடைநெசியு, 90.
 மெய்நிலையென்பது, 95.
 மெய்பெறத் தெரிந்து, 92.
 மெய்வாய்கண்மூக்கு, 102.
 மெலிவித்கெல்லை, 224.
 மொழிநடு முளரே, 92.
 மொழியாம்பல், 445.
 மோடி முன் தலை, 161.
 வட்டணையுஞ்சியும் [பரதசேன
 வட்டமென்பது, 453, [பத்யம்], 79,
 வண்டென்பதுவே, 96.
 வண்ணமலர்ச்சரம், 191.
 வணிகரணியின், 386.
 வந்தநிரையின், 331.
 வந்தானூரன், 223.
 வயந்தமாமலைநயந்த, 188.
 வரியெனப்படுவது, 60, 99, 228,
 வருத்தமானம், 98, [237, 382.
 வருத்தமுற்றோன வினயம், 87.
 வலக்கைப்பெருவிரல், 203.
 வலம்புரிக்கையே, 96.
 வலிவித் கெல்லை, 225.
 வலையாயருகொன்று, 101, 457.
 வன்னி மித்திடக்கும், 387.
 வாசிகைவைத்து, 158.
 வாரமென்பது, 205.
 வீந்து சிந்தையிற், 386.
 விலக்குறுப்பென்பது, 58, 82.
 விளக்கியல்வனப்பும், 116.
 விளையாட்டென்பது, 204.
 விற்பிடியென்பது, 94.
 வினோதக்கூத்து, 81.
 வீரச்சுவையவினயம், 83.
 வெகுண்டோனவினயம், 85.
 வெப்பினவினயம், 87.
 வெள்ளை சுவப்பு, 388.
 வேங்கடங்குமரி[ஞ்சைநுணுக்கம்],
 வைசாகநிலையே, 76, 121. [230,

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

[எண் - பக்கஎண்.]

அ, இடைச்சொல், 516
 அஃறிணை, 378. [220
 அஃறிணையையுயர்நிணையாகக்கூறல்,
 அஃறிணைவினைக்குறிப்புமுற்று, 50.
 அக்கசாலை, 423.
 அக்கசாலைப்பள்ளி, 435
 அக்கினி, 301.
 அக்கினிகாரியம், 293.
 அக்கினிகோத்திரம், 536.
 அக்ககூத்திற்குரியஉரு இருபத்தெட்
 ௮, 58, 90.
 அக்ககூத்திற்குரியகால்கள், 59.
 அக்ககூத்திற்குரியகை, 99.
 அக்ககூத்து, 60, 61, 90, 91, 158.
 அக்ககூத்து இருவகை, 57, 79.
 அக்ககூத்துமுதலியன ஆடுவார், 140.
 அகங்கள் - அந்தணரில்லங்கள், 279.
 அகச்சாதி, 350.
 அகச்சுவை, 80.
 அகடு - ௩௮, 279, 390.
 அகத்திட்டகை, 41.
 அகத்திணை, 14, 29.
 அகத்திணைப்பொருட்பயன், 19.
 அகத்திணைவழு ஏழு, 14.
 அகத்தியம் - இஃது இயல் இசை
 நாடகமென்னும் முத்தமிழிலக்க
 ணத்தையும் தெரிவிப்பதாகிய
 ஒருபெரிய இலக்கணநூல்; தென்
 மதுரைக்கணிநூற் தலைச்சங்கப்
 புலவர்களுள் ஒருவராகிய அகத்
 தியமுனிவராலுள்ளிச் செய்யப்பட்டது. இது
 நச்சினர்க்கினியர்
 காலத்திலேயே இறந்து போயிற்
 றென்றுதெரிகிறது. ஆயினும் இதி
 லுள்ள சில சூத்திரங்கள்மட்டும்
 பழையவுரைகளில் ஆங்காங்குக்
 காணப்படுகின்றன. (தென்மதுரை,

முன்னம் கடல்கொள்ளப்பட்டது.) 7, 9.
 அகத்தியர் (அகத்தியன், அகத்திய
 னார்)-ஒரு தேவ விருடி, 7, 8, 56,
 78, 80, 81, 117, 188, 230,
 391, 403.
 அகத்தியராற்சயந்தனம், உருப்பசி
 யும் சாபம் பெற்றமை, 59, 78,
 அகத்தியனாகிய கடவுள், 322. [188.
 அகநகர், 396.
 அகநகர்ச்சிறப்பு, 376.
 அகநகரிடத்து வாணிகர், 409,
 அகநகை - இகழ்ச்சிநகை, 425,
 அகநாடகங்கள், 58, 90. [437.
 அகநாடு, 162.
 அகநானூறு - இஃது எட்டுத்தொ
 கையுள் ஏழாவதுதொகை; வாழ்த்
 துள்பட 401-செய்யுளையுடையது;
 உத்தரமதுரைக்கணிநூற்
 கடைச்சங்கப்புலவர்களுள்பாரதம்
 பாடிய பெருந்தேவனாரால் வாழ்த்
 துச்செய்யுளும் மாமூலனார் முதல்
 உலோச்சனரினுதியாகவுள்ள புல
 வர்பலரால் மறைநானூறு செய்
 யுட்களும் இயற்றப்பட்டுள்ளது;
 அகப்பொருட்பகுதிகளையேபொரு
 ளாகவுடையது; பதின்மூன்றடிச்
 சிறுமையும் முப்பத்தேழுடிப்
 பெருமையுமுள்ள ஆசிரியப்பாக்க
 ளாலமைந்தது; இத்தொகைக்கண்
 வாழ்த்து ஒழிந்த நானூறுசெய்
 யுட்களில் முன்புள்ள நூற்றிருபது
 செய்யுள் களிற்றியானைநிரையென
 வும், அவற்றின் பின்புள்ள நூற்
 றெண்பது செய்யுள் மணிமிடைப
 வளமெனவும், மந்தைய நூறும்
 நித்திலக்கோவையெனவும் கூறப்

கூ00 அரும்பத் முதலியவற்றின் அகராதி.

படும்; இத்தொகை தொகுத்தான்
மதுரை உப்புரிக்குடிமார்மகனா
வான் உருத்திரசன்மன்; தொகுப்
பித்தான் பாண்டியன் உக் கிர ப்
பெருவழுதி. இத்தொகை அக
மெனவும், அகப்பாட்டெனவும்
கூறப்படும்; [உத்தரமதுரை -
இப்பொழுது தமிழ்நாட்டிலுள்ள
மதுரை] 36, 50, 125, 155,
184, 219, 247, 249, 287, 305,
364, 390, 416, 419, 421,
447, 481, 488, 503, 504, 513,
516, 520, 521, 530, 531,
544, 553, 561, 566, 567.
அகநிலை - ஊர், 147, 167.
அகநிலைப்பசாசக்கை, 95. [289.
அகநிலைமருதம், 223, 225, 235,
அகப்பரிசாரமகளிர், 160.
அகப்பற்று, 371.
அகப்பாட்டு - அகநானூறு, 18, 50,
அகப்பா, 568. [155.
அகப்புறத்தோற்கருவி, 106.
அகப்புறமுழவு, 106.
அகப்பொருள்விளக்க ஆசிரியர், 17.
அகம் - மார்பு, வீடு, 77, 410, 431,
அகமலர் - இதயகமலம், 319. [582.
அகமார்க்கம் - மெய்க்கூத்து, 80.
அகமுழவு, 106.
அகல், 200.
அகலம் - மார்பு, 173, 560, 587.
அகலுள் - ஊர், தெரு, 35; 40.
அகவயின், 526.
அகவல், 219.
அகவன்மகளிர், 562.
அகவுதற்றெழில், 562.
அகவை - உட்பட்ட பிராயம், 30, 34,
35, 38, 219, 589.
அகழ்கருவி, 424, 436.
அகழ்தல், 274.
அகழி, 341, 359, 375, 413.
அகன்றலை - அகன்ற இடம், 296.
அகனகர், 241.
அகாதி - ஒருகைக்கன்மம், 282.

அகிதம், 373.
அகில், 125, 138, 154, 260, 331.
அகில் முதலியவற்றைப் புகைக்கும்
புகை, 45, 132, 170.
அகில்வகை 378.
அகில்விற்றகு, 361, 378.
அகிலின்குப்பை, 523.
அகிலுணலிரித்தகூந்தல், 561.
அகிலுறுப்பு ஆறு, 154, 378.
அகிலுறுப்பு ஐந்து, 154.
அகிற்சாந்தம், 338, 351.
அகினெய், 361.
அங்கக்கிரியைபதினாறு, 81.
அங்கண், 33.
அங்கம், 82, 84, 250.
அங்கம் ஏழு, 83.
அங்கம்பயந்தோன் - அங்காகமத்தை
உண்டாக்கினவன், 264.
அங்காக்கும்வாய், 172.
அங்காகமம்பன்னிரண்டுபகுப்பினது,
284.
அங்காடி, 138, 338, 351, 509.
அங்காடியிற் பூவிதம், 150.
அங்காடியின்செல்வமிகுதி, 199.
அங்காடிவீதி, 367, 385, 390.
அங்காடிவீதி வருணனை, 384.
அங்காத்தல், 197, 324.
அங்காரகன் - செந்நீர் முத்து, 368.
அங்காரகன் செந்நீர்மை, 116, 388.
அங்கி, 493.
அங்கிவானவன், 491.
அங்குசம், 495.
அங்குலம், 104.
அங்குலி, 495.
அச்சவலினயம், 83.
அச்சிரக்காலம், 361, 378.
அச்சு, 105.
அச்சுக்கட்டிகள், 138, 154.
அச்சுவவாரியர், 140, 158.
அசுதியாடல், 346.
அசிரி, 464, 468.
அசுரர், 168, 176, 186, 187, 320,
537.

அசை : ஆங்கு, அந்தில், அன்றே,
ஆங்கு, ஆய், ஆல், தன், தான்,
66, 197, 219, 251, 301, 308,
324, 347, 375, 377, 411, 415,
443, 451, 452, 485; தான்வகை
யுள் ஒன்று, 91, 382.
அசைக்கு மாத்திரை, 91, 382.
அசைச்சொல், ஆங்கு, 58.
அசைத்தல், 90.
அசைந்த, 462. [291.
அசைநிலை : அந்தில், ஆங்கு, 90,
அசையின்காலம், தொழில், வடிவு
முதலியன, 91, 382.
அசைவிலாக்கம், 143.
அசைவு - மடிதல், 162.
அசோகபல்லவம், 387.
அசோகம், 229.
அசோதை) 419, 431,
அசோதைப்பிராட்டி, } 447, 448,
அசோதையார், } 458, 459.
அஞ்சலிக்கை, 97. [டைக்கை, 60.
அஞ்சலிமுதலிய பதினமூன்றுஇரட்
அஞ்சலோம்பு - அஞ்சுதலைப்பிரகரி,
அஞ்சனத்திரள், 523. [515.
அஞ்சனப்புழி, 514.
அஞ்சனம், 126, 133, 410.
அஞ்சனவண்ணன், 192.
அஞ்சனவண்ணனாடல் பத்து, 173.
அஞ்சிலோதி, 525.
அஞ்சுமகள், 495.
அஞ்சு - அன்னை, 242, 249.
அஞர், 259, 313, 323, 568.
அட்டமங்கலம், 147, 166.
அட்டமி, 412, 508,
அட்டாக்கரம், 297.
அட்டில் - ஓமசாலை, 262, 289,
அட்டிம்புகை, 338. [418, 430.
அடக்கம் - ஒருவகைத்தோற்குவி,
அடக்கல், 65. [106.
அடக்கியற்பொருள், 518.
அடங்கலம் - முற்றும், 460.
அடங்கினர்மயங்க - ஒழிந்துசோர,
அடர்த்தல், 443. [498.

அடலி-மலைசேரந்தகாடு, 189, 375.
அடலிக்கானம் - அடலியாகியகாடு,
அடாப்பழி, 247. [358, 374.
அடிக்கலம், 434.
அடிகள், 4, 5, 6, 10, 11, 16, 19,
21, 22, 24, 257, 258, 273,
287, 336, 348, 357, 383, 417,
418, 429, 431, 440. [372.
அடிகள், பெண்பாலார்க்குவருதல்,
அடிகள், 417. [348.
அடித்தலத்துவீழ்தல் - வணக்கம்,
அடித்தொழிலாட்டி, 416, 428.
அடித்தோழி, 574 - 6.
அடிதொடுகடன் - ரூருற்றகடன்,
321, 330, 331. [518.
அடிதொடுதல் - ரூருற்றதல், 322,
அடிப்படல், 21.
அடிப்படுத்தல், 25.
அடிப்பற்றிவருதல், 358.
அடிபெயர்த்தாடல், 323.
அடிமனை, 66, 111,
அடிமுதல் வீழ்தல், 299.
அடிமைத்திரள், 45, 54.
அடியார்க்குநல்லார், 11, 480.
அடியார்க்குநல்லாருரை, 290.
அடியார் பகுதித்திரள், 433.
அடியில் - அடியால், 303.
அடியீடுபரசியேத்தல், 481, 538.
அடியுறை, 524.
அடியொதுக்கம், 259.
அடியோர்பாங்கு, 421, 433.
அடிவருடல், 525,
அடிவரையிட்டன, 205.
அடுக்கம் - செறிவு, சோலை, 263,
அடுக்கை, 351. [280, 300, 543.
அடுக்காழி, 181.
அடுக்கிய - அடுக்கினாலொத்த, 291.
அடுக்கு, சிரப்பின்கண்வருதல், 33.
அடும்பு - ஒருவார்கொடி, 17, 209,
அடை, 135, 198, 199, 201. [214.
அடைக்கலக்காதை, 10, 273.
அடைக்கலம் கொடுத்தல், 27, 428,
அடைக்கலம், 273, 398, 409.

௬௦௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அடைக்கலம்காத்தோம்பவல்லா தே
அடைக்கலமிழத்தல், 574. [ன், 576.
அடைக்காய், 419. [376, 558.
அடைக்கரை, 259, 262, 275, 359,
அடைச்சி - செருகி, 360.
அடைத்த பாடல்கள், 61, 100.
அடைத்தல், 57, 79.
அடைப்பகம், 345.
அடைப்பை, 363, 380.
அடைமொழி, 347, 353.
அடைய-முற்றும், 148, 149, 148.
அடையாதேகொள், 217.
அடையார், 44.
அடையாளப்பூ, 535.
அடைவுசரக்கு, 379.
அடைவுபடக்கிடத்தல், 305.
அண்ணல், 13.
அண்மைவிளி, 24, 25, 228, 473.
அணங்கு, 208, 209, 315, 384,
523, 574.
அணங்கெழுந்தாடல், 142, 159.
அணி, 179, 202.
அணிகலம், 153.
அணித்தோடு, 228.
அணிதருகல்கள், 563.
அணிநிலா - நல்லஒளி, 129.
அணியியல் - அடியார்க்குநல்லாரால்
அணியியலென்று எடுத்துக்காட்
டப்பட்ட சூத்திரங்கள் தமிழ்த்
தண்டியலங்காரத்துக் காணப்
பட்டமையின், அந்நூலில் உள்
ளனவாகவே இப்புத்தகத்தில்
ஆங்காங்குக் குறிப்பிக்கப்பட்ட
ன; ஆயினும் முற்காலத்து
அணியியலென்று பெயருள்ள
அலங்காரநூல் ஒன்று இருந்த
தென யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை
முதலியவற்றற் புலப்படுகின்ற
மையின், இந்நூற்பெயர் இங்கே
வேறு எழுதப்பட்டது, 32, 49.
அணில்வரிக்கொடுங்காய், 430.
அணிவிரல், 93. [கள், 115.
அணு எட்டுக் கொண்டது தோத்து

அணுகச் செல்லுதல், 434.
அணுமுதற் பெருவிரல், 115.
அணை, 101, 456-7.
அணைத்தல், 90.
அத்தகிரி, 412, 476.
அத்தகு, 42, 65.
அத்தம் - அருநெறி, பொன், 138,
அத்தி, 103, 488. [294, 419.
அத்திரம், 186.
அத்திரி - கோவேறுகழுதை, 182,
அத்து, சாரியை 129. [198-9.
அதங்கோட்டாசான், 391.
அதமத்தோற்கருவி, 106.
அதமம், 100.
அதர்படல், 537.
அதாமுவம், 300.
அதிரிநிரித்தல் - கடாவிடல், 545.
அதர்புனையரணம் - தோற்கத்தன்
மெய்நங்கருவி, 366, 384.
அதிகாரப்புறண்டை, 23, 49, 52,
அதிசயம், 263. [135.
அதிசயம் மூன்று, 280.
அதிர்தல் - துளங்குதல், 221.
அதிர்ப்பு, 344.
அதிர்பு - கம்பித்தல், யாழ்நரம்புநாச்
சிதறவுத்தல், 222, 233.
அதிர்ப்புரம்பு, 224.
அதிரல் - காட்டுமல்லிகை, மோசி
மல்லிகை, 340, 353.
அதிராக் கொள்கை யறிவன், 400.
அதிராச்சிறப்பின் மதுரைமுதூர், 3.
அதிராமரபு, 221.
அதிகதமான் பரிஞ்ஞானம் - தன்
அடைய முற்பிறப்பை யறியு
அதுக்குதல், 33, 130. [மறிவு, 281.
அந்தக்கிருத தசாங்கம், 284.
அந்தகாரத்தைப்பண்ணுவ தோரம்பு,
175, 187. .
அந்தணர், 191, 389, 420, 538,
அந்தணர் சிறப்பு, 279, 280. [572.
அந்தணர் தொழில் ஆறு, 504.
அந்தணரகத்திற்கு, மஞ்சுருழந்த
மலை உவமை, 280.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௦௩

அந்தணரிருக்கை, 114.
 அந்தணருரைதூல், 394.
 அந்தப்புரம், 435 - 6, 466, 557.
 அந்தம், 301.
 அந்தமிலிப்பத்தரசு, 590.
 அந்தரக்கொட்டு, 75, 119, 120.
 அந்தரக்கொல், 68, 112, 234.
 அந்தரகமுயர், 438.
 அந்தரசாரிகள் - ஆசாயத்திற் சந்து
 சரிப்போர், 255, 551.
 அந்தரத்திருள், 269.
 அந்தரத்துள்ளோர், 179, 288.
 அந்தரம் - சுவர்க்கம், 74, 195,
 202, 250, 265, 580.
 அந்தரவானத்தேம் பெருமான், 165.
 அந்தராயம், 282.
 அந்தரி - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 கொற்றவை, 106, 322, 331.
 அந்தரி கோலம் பாடும்பாணர் - அம்
 பணவர், 337.
 அந்தரி மந்திரம், 312.
 அந்தி - மாலைப்பின்பொழுது, முச்
 சுந்தி, 25, 131, 369, 474.
 அந்திச்செக்கர், 554.
 அந்திப்பொழுது, 469.
 அந்திப் போதகம், 225,
 அந்தியாலேக்கு இரங்குதல், 227.
 அந்திமாலைச்சிறப்பு, 129.
 அந்தியில் மகளிர், மலையும் அது
 கையும் மெல்லையும் மங்கலமாகச்
 சிந்துதல், 199, 241.
 அந்தில், அசைநிலை, 291, 301, 528.
 அந்திவானம், 124.
 அந்திவிழவு, 499.
 அந்நியம், 264.
 அந்நிலையே - அப்பொழுதே, 455.
 அநங்கன், 374.
 அநங்கன் திருவானை, 210.
 அநந்த சயனம், 293.
 அநந்த சுகம், 264.
 அநந்த தரிசனம், 264.
 அநந்த நாமம், 264.
 அநந்த வீரியம், 264.

அநர்த்ததண்டவிரதம், 283.
 அநாகுலன் - இடைச்சங்கக் காலத்
 திருந்த ஒரு தெய்வப்பாண்டியன்;
 திலோத்தமையோடு சேர்ந்து சார
 குமாரனென்ற ஒரு புதல்வனைப்
 பெற்றவன், 10.
 அநாமிகை - பவித்திரவிரல், 93.
 அநியாயபுரத்தே புகுகின்றவன் கூற்
 றத்தையும் உடன் கொண்டு புகு
 கான், (பழமொழி) 21.
 அநியாயம், 469, 474.
 அநியாயம் பிறத்தல், 478. [194.
 அநிருத்தன் - காமன்மகள், 193,
 அநுத்தரோபபாதிதசாங்கம், 284.
 அநேகம், 405.
 அப்பலாணிகர், 155, 183, 200,
 அப்புதல், 90. [351.
 அப்புப்பற்றாக்கை, 402.
 அப்புப்புதல், 414.
 அபகாரம், 276.
 அபயவத்தம், 97-8.
 அபவேட்டிதம் - வருத்தனை நான்கு
 னுள் ஒன்று, 81.
 அபாவவாயுவின் குணம் எசய்கை
 அபாவன், 103, [முதலியன், 104,
 அபிடேக கலசம், 167.
 அபிமந்திரித்தல், 438.
 அம், சாரியை, 353.
 அம்பணம், 176, 188, 389, 390.
 அம்பணவர், 334, 349.
 அம்பண வளவையர், 369.
 அம்பர் - ஒரு வாசனைப் பொருள்,
 அம்பி - தோணிவகை, 341. [379.
 அம்பு, 187.
 அம்புக்கட்டு, 414.
 அம்புக்கூடு, 402.
 அம்புவழங்கும் வில், 323, 328.
 அம்மனை, 88, 579.
 அம்மாமி, 576.
 அம்மானைவரி, 578.
 அம்மைமுதலிய வணப்பு எட்டு, 6.
 அமண், 88.
 அமர்ந்து - விரும்பி, 170.

சுரசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அமர்மேம்படுநர், 44.
 அமரர்க்கரசன்மரம், 511.
 அமரர்தருக்கோட்டம், 241, 247.
 அமரர், தலைவன், 177.
 அமர ரரசு, 321. [548.
 அமரமூலம்-சமரமூலம் பரப்பு, 142
 அமரன், 176.
 அமராட்டல், 151. [568.
 அமராபதி, 175, 176, 187, 267,
 அமராபதியின் பூதங்கள், 568.
 அமரி, 317.
 அமலை, 194, 320.
 அமளி, 36, 42, 185, 202, 481,
 499, 525, 538, 557, 562.
 அமாத்தியர், 118.
 அமிர்தகலை, 171.
 அமிழ்து, 44. [431.
 அமுதுசெய்தருளுக - உண்ணுக,
 அமை - மூங்கில், 263, 413.
 அமைச்சர், 145, 147, 165, 167,
 527, 533.
 அமைச்சருக்குக்குடியோம்புதல் அவ
 சியமென்பது, 305.
 அமைதி - பெருமை, 187.
 அமைப்பனைத்தோர், 401, 556.
 அமைவினேதேறல், 557.
 அயமுகம் - ஓரிருக்கை, 232.
 அயர்தல், 175.
 அயர்ந்து மயங்கியிருத்தல், 77.
 அயர்வுறுதல், 300.
 அயல்பட - வேறுபட, 259.
 அயல் விரவல், 66.
 அயன், 328. [518.
 அயன்மணம் - பிராசாபத்தியம்,
 அயன்மயங்கிசைக்கொச்சுக்கலிப்
 அயனம், 255, 270. [பா, 479.
 அயாவுயிர்த்து, 333.
 அயிர்-கண்டு சருக்கரை, துண்ணிய
 மணல், 125, 132, 184, 201.
 அயிர்த்தல், 335, 359.
 அயிர்ப்பு, 242.
 அயிராணி, 89, 178, 194.
 அயிரை - ஒருநதி, 568.

அயிற்பெண்டு-ஒருவகைக்கூத்து, 89.
 அயினி, 495.
 அயோத்தி, 335, 346.
 அர்ச்சனாபோகம், 589.
 அர்த்தபிருட்டகம் - அங்கக்கிரியை
 பதினானுள் ஒன்று, 81.
 அரக்கர், 404.
 அரங்கத்தின் இலக்கணம், 70.
 அரங்கம், 71, 73, 177, 178, 280,
 301, 548, 563.
 அரங்கம் - திருவரங்கம், 291.
 அரங்களுக்குக்கோல், 69, 114.
 அரங்கியற் கூத்து, 191.
 அரங்கில் நிற்றற்குரியவர்கள் நிற்கு
 முறைமை, 118.
 அரங்கில் வலக்கால் முற்பட இட்டு
 ஏறுதல், 118.
 அரங்கில் விளக்கு, 70, 116. [118.
 அரங்கிலே புகுந்து ஆடுமியல்பு, 73,
 அரங்கிற்கட்டு முத்துமலை, 116.
 அரங்கிற்காகா நிலத்தால் வருந்திங்கு,
 114.
 அரங்கிற்குரிய நிலவிலக்கணம், 113.
 அரங்கின் பலகை, 70, 114.
 அரங்கின் வாயில் இரண்டு, 70.
 அரங்கின்கலநீளம் குற்றெயரம்,
 114, 115.
 அரங்கினமைதி, 69, 113.
 அரங்கினுறுப்பிடங்கள், 115.
 அரங்கினெற்றி, 116,
 அரங்கு, 57, 69, 113, 117, 201,
 267, 289, 522, 536.
 அரங்கு ஏழு, 270.
 அரங்கேற்றுக்காலை, 189, 267, 287.
 அரங்கேற்றுதல், 25, 121.
 அரங்கொழிசெய்யுள் - புறநாடக
 உருக்களுள் இறுதியுரு, 58, 90.
 அரசுகுமாரர், 201.
 அரசபூதம், 495.
 அரசபோகம், 19.
 அரசர் அடையாள மாலைபுடன் புறத்
 திணை மாலையைச்சூடுதல், 544,
 549, 552.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடு

அரசர், அந்தணரை ஒருவரும் நலியாது காத்தல் வேண்டுமென்பது, 420, 433, 538.

அரசர்க்குரியமுரசுமுதலிய ஏழு, 495. [167, 535.

அரசர்க்குரியவாயம் எட்டு, 147,

அரசர் குடிபுறந்தருங்கால்முகமலர்ந்திருத்தல்வேண்டுமென்பது, 562.

அரசர் குலனாமலரைக் கையிற் பிடித்தல் மரபு, 149. [478.

அரசர்கோல் கோடல், 146, 305,

அரசர்சாதி, 82. [537.

அரசர்குடுவனயானைக்குஞ் சூட்டல்,

அரசர் செங்கோல் தீவினையால் வளைத்தல், 526.

அரசர் பகைவர்நாட்டுக் கட்சியும் கரந்தையும் பாழ்பட வெட்சி ரூபிதல், 322.

அரசர்பின்னோர்-வணிகர் 396, 409, 418, 432.

அரசர் புணர்ச்சியின் வருத்தந்தீரக் கட்டேதல் பருகல், 380.

அரசர்முறைசெயினால்லதுபெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறுவாழைப்பது, 474.

அரசர்முனையிடம் பறவைகள் கூட்டத்திற்குவமை, 261.

அரசர் விரும்புஞ் செல்வம், 46.

அரசர்வினையாடுங்காவற்சோலை, 380.

அரசரது குடைக்காம்பு, 71.

அரசராய்ப்பிறந்தோர்க்குத் துன்பமே, 527.

அரசரிடுந்திறையை அழைக்கு முரசம், 536. [367, 385.

அரசரும்விரும்பும் அங்காடித்தெரு, அரசரை ஊழிதோறாழியுலகங் காத்து வாழ்கவென்றல், 292, 532,

526, 546, 553, 570, 589. [381.

அரசரைக்கார்க்கு மகளிர்வீதி, 380,

அரசரைக் கொற்றம் வாழ்கவென வாழ்த்தல், 167, 524, 530, 534,

அரசவரிசைச்சட்டை, 434. [566.

அரசவேலி, 503.

அரசன் ஆயம், 160.

அரசன் இழிந்தோர் சொல்லைக் கேட்கலாகாதென்பது, 485:

அரசன் காவல் தவத்திற்கும் மகளிர்க்குப் பிறக்கும் அவசியமென்பது,

அரசன்குழு, 160. [571.

அரசன் கோபத்தாற் சிரித்தல், 566.

அரசன் கோயில், 117, 473.

அரசன் செய்தி, 143.

அரசன் திகிரிவழிவழிச்சிறக்கெவன்மல், 569.

அரசன் நிலமடந்தைக் குத்திருமார்பையும் திருவடியையும் அளித்தல், 507, 537.

அரசன் வீராக்கு முரசைப் பரிசாகக் கொடுத்தல், 339. [352.

அரசன் வீராக்கு வரிசைகொடுத்தல், அரசனுக்கு ஆடிப்பாடின லொருத்திமேல் உள்ளஞ் சென்றதென்று

தேவியூடல், 424.

அரசனெடு மெய்தொட்டு வினையாடும் மகளிர், 380.

அரசன் செல்வம், 508.

அரசியல், 131, 167.

அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற்றதல், 4.

அரசு - அரசாட்சி, 13, 46. [512.

அரசுகட்டில் - சிங்காதலாம், 493,

அரசுகெடுத்தலம்வரல், 153, 553.

அரசு முடியொழிய அமைத்த ஸூணி அரசுவா, 72. [508, 496.

அரசுவிழைதிரு, 42, 367.

அரசுவிளங்கலையம், 535, 538.

அரசு விளங்கிருக்கை, 549.

அரசுவீற்றிருக்குந்திருப்பொறி, 590.

அரசு வீற்றிருத்தல், 220.

அரசுறை கோயில், 463.

அரசேதஞ்சம், 335.

அரட்டன் செட்டி-இவன் சேர நாட்டிலுள்ளான்; கோவலனுக்கும் கண்ணகிக்கும் நேர்ந்த துன்பத்

தை மாடலன் சொல்லக்கேட்டு இறந்த பெருமனைக் கிழத்தியும்

கண்ணகியின்தாயும் இவனுக்குப்

கூடு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

புத்திரிகளாகவந்து பிறந்தனர்; 584, 588.
 அரண், 89, 163, 191, 287.
 அரண் காவல், 359.
 அரண்மனையிற் காலையில் முரசமி
 அரணம், 366. [யம்பல், 441.
 அரத்தகம், 180, 225.
 அரத்தப் பூம்பட்டு, 360, 495.
 அரத்தம் (துகில்), 379.
 அரத்தை, 179.
 அரத்தை - துன்பம், 30, 32, 589.
 அரம்பையர், 78, 198.
 அரமியம், 43.
 அரவணைக் கிடந்தோள், 588.
 அரவணை, 318.
 அரவாகியபகை, 171.
 அரவிசயம் - ஒருவடதூல், 51.
 அரவின் குருநோண், 314, 316.
 அரவின் படம், 327.
 அரவின் திதுயிலமர்ந்த மணி வண்
 ணை, 254.
 அரவு, 164, 209, 322, 332.
 அரவுப்பகை, 150.
 அரத்தல், 348, 583.
 அரத்து, 27.
 அரன், 90, 328.
 அரான்கை, 92, 93.
 அரான கடகாமுகம், 81.
 அரானம், 92, 98.
 அரி-அரிதரல், அரிந்திடு நுடு, பருக்
 கைக்கல், 261, 485, 556.
 அரிகடா வுறுத்தல், 261.
 அரிச்சிலம்பு, 320, 329, 482.
 அரிசந்தனம், 379.
 அரிசமயதீபம், 484.
 அரித்தல் - கெடுத்தல், 366.
 அரித்தற் றெழில், 352.
 அரிதல், 261, 418, 549.
 அரிதாரத்தினிடியல், 514.
 அரிதாரம், 523.
 அரித்தலை, 161.
 அரிந்து - வெட்டி, 160.
 அரிதூற் பொறி, 415.

அரிப்பார், 139.
 அரிபுரம், 510.
 அரிமயிர் முன்கை, 181, 197.
 அரிமா, 542.
 அரிமான், 319.
 அரிமாஞ்சிய விடை, 329. [533.
 அரிமானேந்தியமுறை முதற்கட்டில்
 அரிமானேந்தியவழி, 481, 525.
 அரிமுகவம்பி - சிங்கமுக வோடம்,
 341, 354. [ணம், 180.
 அரியகம் - காற்சரியென்றும் ஆபர
 அரியவழியாவது - ஆதலைப்போரும்
 ஊதுசெய்விலங்குமுடைத் தாய்
 ஏற்றிழிவும் கவலைச்சின்னெறியு
 மாயிருப்பது, 305, 312, 344.
 அரியாயோகம் - கருவி விலக்காகப்
 புனைந்த அரைப்பட்டிகை, 366,
 அரியின் குருநை, 523. [384.
 அரியிலுரிவை மேகலை, 316.
 அரிவார், 418, 430. [282 - 4.
 அருக்ககடவுளின் நாமாவலி, 263-4,
 அருக்குமரன், 310.
 அருகத்தானம், 148, 255.
 அருகதேவர், 257.
 அருகர், 255, 285.
 அருகர் பள்ளியில் தருமம் போதித்
 தல், புராணம் படித்தல், 169.
 அருகன்-சூச்சியன், 264, 284, 301.
 அருகன் குணம் எட்டு, 284.
 அருகன்கோயில், 248.
 அருகன் தவோர் - இருடிகள், 264.
 அருகனுடைய அசோகு மாலையாகப்
 பூத்தல், 291, 301.
 அருகியன் மருதம் - குரல் குரலா
 கிய செம்பாலை, 223, 225, 235,
 அருகு, 384. [289.
 அருகு சாதி, 350.
 அருங்கலைச் செப்பு - மணிக் கலம்
 வெய்த பணிப்பெட்டகம், 359.
 அருங்கலைப்பாவை, 317.
 அருங்கலம் - ஆபரணம், 138.
 அருங்கல வெறுக்கை, 138.
 அருச்சுனை, 572.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௦௭

அருச்சுனை மலர், 53.
 அருச்சித்தல், 353,
 அருச்சுன்னர், 495. [காடு, 306.
 அருஞ்சரம்பலவும் இடைக்கிடந்த
 அருண் முனி - சிவபரமார்த்தி, 264,
 அருணீரகுத்தல், 299. [284.
 அருத்த ரோஷமும், 81.
 அருத்தாபத்தி, 17, 386.
 அருத்தி, 36, 39.
 அருத்தி போலுங்கம்பு, 172.
 அருத்தமிழாற்றல், 541.
 அருத்தமிழாற்றல் தெரியாது மலைத்
 களகவிசையர், 556.
 அருந்தவம் - தாவம், 47.
 அருந்தவர், 299. [335.
 அருந்திதல் - இராபன், (ஆகுபெயர்)
 அருந்திதலரசர், 571.
 அருந்திதற்குடவுள் - ஆவாயாள்
 முதலிய தெய்வங்கள், 339.
 அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்,
 அருநெறி, 294, 432. [172.
 அரும்பதவுரையாசிரியர், 167.
 அரும்பலம், 496.
 அரும்பலி, 165, 166.
 அரும்பலிழுவேனில், 559.
 அரும்பாலை, 67 - 69, 111 - 3,
 234, 350, 454.
 அரும்பாலைக்குக்குரல் நரம்பு இரட்ட
 டத்த பெற்றித்து, 68, 113. [113.
 அரும்பாலைத்தோற்றம், 66, 111,
 அரும்பாலமிசை, 234, 350.
 அரும் பெறம் கணவன், 316.
 அரும்பொருள், 2, 47, 298.
 அருமணவன் (அகில்), 78.
 அருமதை, 418.
 அருமதைமருங்குளரசர்க் கோங்கிய
 வேள்வி, 569.
 அருமதையந்தனர், 538, 546.
 அருவழி, 294.
 அருவழியின் நெறி, 305.
 அருவி, 16, 293, 522.
 அருவிக்கு இந்திரவில், 514.
 அருவி நீரையுடைய வேங்கடம், 304.

அருவிப் பறம்பு, 514.
 அருவியாடுதல், 16, 513. [521.
 அருவியொலிக்குழைவொலி உவமம்,
 அருள்கலந்தமொழி, 433.
 அருள்தம், 264.
 அருளாகிய சிழல், 218, 403.
 அருளால் அறத்தைத் துண்டோள்,
 அருளாழி, 205. [285.
 அருளிப்பாடிட்டு, 521.
 அருளிலெயினர், 322.
 அருளோவாழி, 215.
 அருளுமன்பு, 371.
 அருபி, 167.
 அரேணுகம், 195.
 அரை - மேகலை (ஆகுபெயர்) 377.
 அரைசர், 396, 533.
 அரைசு, 42, 146, 220, 463, 493,
 496, 503, 508, 512, 553, 590.
 அரைபட்டிகை, 384.
 அரையாடம், 135.
 அரையிருள், 135.
 அரையிருள் யாடம், 128, 374.
 அல், 339.
 அல்குளர், 291.
 அல்குதல், 302.
 அல்லங்காடி, 159.
 அல்லது, 9.
 அல்லதை, 2, 3, 34, 423.
 அல்லல் - வருத்தம், 475.
 அல்லவை கடிமின், 591. [486.
 அல்லவை செய்தார்க்கறங்குற்றமாம்
 அல்லத்காலை, 129, 135, 153.
 அல்லிக்கயிறு, 385. [89, 193.
 அல்லியக் கூத்திற்கு உறுப்பு ஆறு
 அல்லியத்தொகுதி, 178, 192.
 அல்லியம், 57, 58, 79, 89, 178,
 192, 193.
 அல்லீற்று வியங்கோள், 474. [474.
 அல்லீறு அன்னீருதல் (உறுவன்),
 அலகிடல் முதலியன, 371.
 அலகு, 68.
 அலகுடை நீழல், 403.
 அலங்கம் கண்ணி, 161.

சு0அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அலங்காரச்சுவை, 168.
 அலங்காரம், 54, 132, 203.
 அலகி, 427. [236.
 அலத்தகச்சேறு - செம்பஞ்சுக்களி,
 அலத்தகம் - அரத்தகம், 180, 196,
 அலத்தம் - அரத்தகம், 220. [225.
 அலத்தலைப்படல், 209.
 அலத்தளர், 506.
 அலபதுமம் - நிருத்தக்கை மூப்
 அலம்ப, 564. [பதில் ஒன்று, 81.
 அலம்புடை, 103.
 அலம்பருதல் - சுழலுதல், 123,
 அலமந்து, 491. [129, 153, 574.
 அலமரல், 501.
 அலர், 149, 169, 334, 345.
 அலர்தல் - பரத்தல், 134.
 அலர்தார் வேம்பு, 534.
 அலர்தூற்றுதல், 215, 464.
 அலரறிவுறீஇவரைவுகடாதல், 216.
 அலவ - அலத்தலைப்பட, 209.
 அலவல் (அலவை) விகாரம், 165.
 அலவற் பெண்டிர், 165.
 அலவன், 209, 217, 259, 276.
 அலவுதல், 463.
 அலவுறுதல், 216, 513.
 அலவைப் பெண்டிர், 145.
 அலறுதல், 330.
 அலறுதலை மராம் - விரிந்ததலைகளை
 யுடைய வெண்கடம்பு, 18, 294,
 அலாபத்திரக்கை, 92, 94. [305.
 அலிக்கை ஆறு, 92.
 அலித்தன்மையதாகிய மாலை யென்
 னும்பானை, 237. [சூத்து, 193.
 அலிப்பேடு - அல்லிய மென்னுங்
 அலை நீர்த்தண் கானல், 208.
 அலை நீராடை, 137.
 அலை யிடைப்பிறவா அமுது, 45.
 அலைவளம், 184.
 அலைவாய், 199, 516.
 அலைவாய்க்கரை, 137, 153.
 அவ்வழி, 35.
 அவ்வியம், 582.
 அவ்வை, 576.

அவகாசித்தல், 466.
 அவசம், 380.
 அவதாளம், 119, 177, 192.
 அவதி, 86.
 அவதி ஞானம், 263, 281, 282.
 அவந்தி - உஞ்சைநகரம், ஒருநாடு,
 163, 189, 565.
 அவந்தி நாட்டு வேந்தன், 143, 163.
 அவம் போதல், 324.
 அவரை, 160, 261, 325, 390.
 அவரோகணம், 65, 110.
 அவல, 511.
 அவலச்சுவைய விநயம், 83, 84.
 அவலம், 27, 255, 262, 279, 464.
 அவலிடி, 89.
 அவலித்தல், 348, 511.
 அவசேஷபணம், 81.
 அவிட்டம், 117.
 அவித்தல் - அடக்குதல், 284.
 அவித்தடங்குதல் - நிரைகோடலும்
 ஆறலைத்தலு மொழித்தல், 314. .
 அவிநயக் களம் நான்கு, 365, 383
 அவிநயக்கூத்து - சாந்திக்கூத்து
 நான்கினுள் ஒன்று, 80.
 அவிநய நிலம் நான்கு, 382.
 அவிநயம் - விலக்குறுப்புள் ஒன்று,
 82.
 அவிநயம் - இருபத்து நான்கு, 85.
 அவிநயம், 19, 26, 57, 58, 60,
 76, 79, 99, 121, 193, 323.
 அவிப்பலி, 161, 312, 331.
 அவிவிடுகிற ஆவி, 262.
 அவிரிச்சாறு, 388.
 அவுணர், 175, 178, 192, 193, 194.
 அவுணன், 178.
 அவை, 79, 116, 486.
 அவைக்களத்தார் ஐவர், 147, 167.
 அவைக்களம், 8:
 அவைத்தல், 481.
 அவையம் - சபை, 146.
 அவயரங்கம், 115.
 அவயரங் கேறிக்காட்டல், 57.
 அவையிற்று, 259.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி ௬௦௯

அவையின்கண் வெடிசிரிப்புக்குட்
பட்டு மறவியிற் பொருந்தியமைத்
தோர், 432.

அழகந்நிருமலை, அழகர்மலை - இது
பாண்டிநாட்டுள்ளது; இதில் நிரு
மாச்சிந்த கோலத்துடன் எழுந்த
ருளியிருக்கிறார்: 295, 306.

அழகு, 121, 171, 200.

அழல் - விடம், 145.

அழல்சேர்குட்டம் - கார்த்திகை
பரணி, 508.

அழல்புனையவிரிழை, 561.

அழல்மண்டுதல், 492.

அழல்வீடுகொள்ளுதல், 510.

அழலணங்கு தாமரை, 205.

அழலும் விடம், 164.

அழற்கொடி, 498.

அழற்படுகாதை, 116.

அழற்படுதல், 28.

அழந்திரம்பட்டோனவிரயம், 85, 87.

அழிஞ்சில், 318,

அழிதருமுள்ளம், 395.

அழியாவியல்பு, 284.

அழிவறநிற்குநின்பம், 308.

அழுக்காற்றொழுக்கம், 12.

அழுக்காறுடையோனவிரயம், 85.

அழுகுமெய்யாளர், 144.

அழுகைக்கண்ணீர், 152. [466.

அழுகையிறோன்றிய மருட்கை,

அழுகையைச்சார்ந்தவெகுளி, 477.

அழுங்கல், 348.

அழும்பில் - சேரநாட்டிலுள்ள ஒரு
குறுநிலமன்னவனுடைய ஊர்,
531, 571.

அழும்பில்வேள் - செங்குட்டுவனு
டைய நடப்பாளனாகிய ஒருகுறுநில
மன்னன், 531, 571.

அழுவம் - பாப்பு, 142, 160, 183,

அள்ளல், 204. [300, 548, 565.

அளக்குங்கோல், 70, 114.

அளக்கும்பறைமுதலியன, 369.

அளகம், 48, 226, 227.

அளந்துகடையறியாவருங்கலம், 523.

அளந்துணர்வறியா ஆருயிர் பிணிக்
கும் கலவை, 338.

அளவர், 155.

அளவி - கலந்து, 337.

அளவு - தாளவகையுள்ளது; அதன்
மாத்திரை, மூன்று; வடிவம் ௦;
தொழில், தாக்கினவோசை நேரே
மூன்று மாத்திரை பெறுமளவும்
வருதல், 91, 382.

அளி - கொடை, 37, 304.

அளிய, 44.

அளியுந்தெறலும் உடைமை, 475.

அளை - மோர், 217, 428.

அளைஇ - அளவி, 338, 421.

அளைலிலையுணவு, 15, 416.

அற்பு - அன்பு, 420, 421, 433,
அற்புக்கடள், 510 [588.

அற்புதப்பாவை, 528.

அற்புதவவிரயம், 83.

அற்றகாரியம், 460.

அற்றன்று, 9.

அற்றைஞான்று, 351.

அற்றைப்பரிசங்கொள்வார், 140,

அறக்கடவுள், 24, 467. [158.

அறக்களத்தந்தனர் - தன்மாசனத்
துக்கருத்தாக்கள், 493, 571.

அறக்களம், 546.

அறக்களவேள்வி, 567.

அறக்கம்பு, 23.

அறக்குடி, 314.

அறக்குடிகள் சினங்குதைத்திருப்ப
ரொன்பது, 323.

அறக்கோல், 565.

அறங்காத்தல், 149.

அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார்
வழக்குரைக்குமிடம், 146, 165.

அறங்கூறுந்தருமாசனத்தார், 165.

அறங்கேட்ட சாவகர், 411.

அறத்தின்கியபொருள், 46.

அறத்துறை, 356, 371.

அறத்துறைமாக்கள், 396, 409.

அறத்தைப்பிறர்க்குருளுநெஞ்சு, 403.

அறத்தொடுநிலை, 517.

சூகோ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அறத்தொடுபொருந்தியமறத்துறை,
592. [397, 409.

அறந்தருநெஞ்சினற வே ரார், 391,

அறந்தலைப்பட்டோர், 400.

அறநெறிச்சாரம், 298, 345, 570.

அறப்பயன்விளைதல், 588'

அறப்பரிசாரம் - துறந்தோரைப்

பூசித்தல் முதலியன, 45.

அறப்பால், 29, 371.

அறம் - இதம், 373.

அறம் இருவகை, 370, 371.

அறம் கூற்றாதல், 4, 24, 486.

அறம்படுத்தல், 11, 583.

அறம்பழித்து - தன்மதேவதையை

இகழ்ந்து, 574.

அறம்புரிமார்தர், 342.

அறம்பொருளின்பம், 6.

அறமனையாமின், 591.

அறமும்அறத்தின்முறையும், 370.

அறல் அறையாதல், 269.

அறலாகியகூந்தல், 134, 341, 353.

அறவணவடிகள் 551, 583.

அறவன் - அறத்தைக்கூறுவோன்,

அறவாழி, 484. [285.

அறவி, 337.

அறவு - அறுதி, 195.

அறவுரை, 258, 333 - 5.

அறவையாயர், 498.

அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்

தோர், 491, 498.

அறவோர்க்களித்தல், 420, 433.

அறவோர் பல்சிய புறஞ்சிறைமுதூர்,

391, 397, 403, 409. [356.

அறவோர் பள்ளி, 46, 148-9, 169,

அறவோரவைக்களமகலாதணுகுமின்,

அறவோன், 263, 283. [591.

அறம்கூந்தல், 127, 340.

அறன்சிறிதுதுன்பம்பயந்து பெரிதும்

இன்பம் விளைத்தல், 373.

அறனெனுமடவோய், 464.

அறனோம்படை - தருமம்போதிக்கு

மிடம், 148, 169, 288. [395.

அறிகரிபொய்த்தலானறோர்க்கில்லை,

அறிகோமைய, 206 - 7, 213.

அறிதுயில் - யோகசித்திரை, 270,

293, 536. [507.

அறிந்தீமின் - அறிமின், 226, 236,

அறிபாக்கரி - பொய்க்கரி, 395, 407.

அறியாமாக்கள் முறைதிரிதல், 503.

அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லிக்

குறைநயப்பித்தல், 214. [259.

அறிவனாரெய்தல் - அறிவுமயங்குதல்,

அறிவன், 258, 263, 273, 282,

285, 291, 301. [10, 190.

அறிவனார் - பஞ்சமரபுநூலாசிரியர்,

அறிவின்மையை வெறுத்தல், 372.

அறிவின்மிரிபு, 346.

அறிவுடையாரனார் - ஒருபுலவர், 7.

அறிவுமயக்கம், 334.

அறிவுவரம்பிகந்தோன், 263, 282,

அறுகாம்குறும்பு, 124. [569.

அறுகு, 182, 199. [மாலை, 261.

அறுகுங்குவளையுங்கலந்து தொடுத்த

அறுகும் பூனைப்பூவும் நெல்லொடு

சேர்த்துத் தூவுதல், 243, 251.

அறுகை - அறுகம்புல், 494.

அறுதொழிலந்தணர், 504. [460.

அறுபொருள் - அற்றபொருள், 448,

அறுமுகச்செவ்வேன், 148, 168.

அறுமுகத்தோன், 193.

அறுவர்க்கினையறங்கை - சத்தமாதாக்

களில் ஏழாவதினையாள், 482.

அறுவை - ஆடை, தோளிலிடும்உறி,

260, 276, 369, 446.

அறுவைவீதி, 390. [294, 357.

அறை - அறுதல், கற்பாலறை, குழி,

அறைக்கட்கரும்பு, 306.

அறைகூவுதல், 193.

அறைந்தனார்சாற்றல் - ஆகமத்தைச்

சொல்லி விளங்கப் பொருள் கூறு

தல், பாடனோடுபொருள்உரைத்

தல், 255, 270.

அறைந்துணும்பூதம், 395.

அறைபோதல் - கீழுறுத்தல், 123,

130, 145, 165, 482.

அன்மொழித்தொகை, 373.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி சூகக

அன்மொழித்தொகையாகுபெயர், அன்றே, அசை, 465. [346.
அன்னத்தூவி, 127.
அன்னநடை, 227, 238. [88.
அன்னப்பதை - வரிக்கூத்துள்ளுன்று, அன்னப்பெடை வயிற்றின் மயிரெஃ
கிப் பெய்த அணை, 134.
அன்னபக்கம்-பெண்கைகளுள்ளுன்று, 92.
அன்னம், 17, 44, 211 - 5, 260.
அன்னம் துணையோடாடல், 217.
அன்னம் புன்னையிலேறுதல், 213.
அன்னமென்னடை, 127.
அனந்த சுகத்தையுடைய இறைவன், அனந்தஞானம், 284. [284, 285.
அனந்த தரிசனம், 284.
அனந்தர், 431.
அனந்தல், 133.
அனந்தவீயம், 284.
அனுக்கல், 90.
அனுகரணம், 23, 323, 476.
அனுட்டானவோசை, 339.
அனுடம், 269.
அனுவிரதம், 283.
அனைத்து (பன்மை), 5, 20.
ஆ, அசை, ஆச்சாமரம், 318, 471.
ஆ, இரக்கக் குறிப்பு, 467.
ஆக்கம், 47, 540.
ஆக்கல் - நிரப்புதல், 65.
ஆக்கினசக்கரம், 37.
ஆக்கொள்ளுமுயற்சி, 324.
ஆகம்-மாப்பு, 134, 137, 261, 377,
ஆகமம், 270, 273, 282. [560.
ஆகமமாகியவிளக்கொளி, 284.
ஆகரம், 288.
ஆகரி - ஒருபன், 234, 384.
ஆகவனீயம், 504. [255, 270, 546.
ஆகாச்சாரிகள், ஆகாயசாரிகள், 116,
ஆகர்சவாசிகள், 168, 283.
ஆகாத்தோம்பல், 397, 409. [92.
ஆகாயச்சொல்லிலிலக்கணம், 87,
ஆகாயத்தின் குணம், 102, 103.
ஆகுதி, 351.

ஆகுதிப்புக்கை, 338.
ஆகுபெயர், 3, 12, 23, 48, 93,
105, 132, 164, 168, 190,
209, 247, 248, 254, 266,
278, 345, 370, 373, 377,
378, 384, 395, 432, 436,
ஆகும் - ஆவார், 452. [459, 564.
ஆகுலக்கண் - பசுவின்கண், 388.
ஆகோள், 323, 329.
ஆங்குளம், 218.
ஆங்கு - அசைநிலை, அப்படியே, அவ்
விடத்து, ஆதலால், 33, 34, 66,
90, 111, 133, 347, 384, 452.
ஆச்சரியம், 474, 525.
ஆச்சா, 318, 327.
ஆசனம் ஒன்பது, 232.
ஆசனம்நான்கு, 371.
ஆசாரக்கோவை, 416, 491.
ஆசாரம், 420
ஆசாராங்கம், 284.
ஆசாரியர்கள், 255.
ஆசான் - ஒருவகைப்பின், புரோகி
தன், 371, 493, 533 - 4, 571.
ஆசான்சாதிநால்வகை, 350.
ஆசான்நிதம் - கார்தாரம், 337.
ஆசானென்னும்பண்ணியல், 350.
ஆசிகுறுதல், 251.
ஆசிரியப்பா என்னென்னு மசைச்
சொல்லால் முடிதல் சிறப்பென்
பது, 29. [25, 206.
ஆசிரியம் - ஆசிரியப்பா, 6, 8, 14,
ஆசிரியமாவை - ஒருதமிழ்தூல், 221.
ஆசிரியர் - இளங்கோவாடிகள், தொல்
காப்பியர், 6, 8, 16-8, 29, 129,
ஆசிரியர் நல்லந்துவனார், 7. [236.
ஆசிரியநக - ஆசிரியனுக்கு, 431.
ஆசிரியன்மாதன், 7.
ஆசீவகம்-சமணமதப்பாபாடுகளுள்
ஆசீவகர், 551. [ஒன்று, 551.
ஆசு - சிறுமை, துண்மை, 64, 109.
ஆசௌசம், 404.
ஆட்சி, 534.
ஆட்டனத்தி, 488.

கூகட அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஆட்டி - சயித்து, 172.
 ஆட்டு - வினையாட்டு, 170.
 ஆட்டுமேழி, 413.
 ஆட்டுமேழி துள்ளி வினையாடாமையுடைய
 பாதம், 442, 451.
 ஆட்டுவாணிகர், 138, 155.
 ஆட்டுவார், (தாய்) 433.
 ஆட்டைவிழவு, 31.
 ஆடகப்பூம்பாலை, 490.
 ஆடகப்பெருந்தை, 555.
 ஆடகப்பைம்பூண், 416, 428 - 9.
 ஆடகம், 368, 389. [536, 584.
 ஆடகமாடத்தார்வினைக்கிடத்தோன்,
 ஆடகமாடம் - திருவணந்தபுரம்; இர
 விபுரமென்பாருமார்; 536, 584.
 ஆடல், 60, 79, 99, 114, 173,
 188, 202, 267, 289, 365, 383,
 ஆடல்சூது, 178, 192. [497.
 ஆடல் இரண்டு, 178, 192, 194.
 ஆடல் ஐந்து, 178, 192.
 ஆடல்பத்து, 192.
 ஆடல் பதினென்று, 100, 179,
 190, 192, 195, 204, 289.
 ஆடல்விகற்பம், 435.
 ஆடலாசிரியன், 26, 60, 69, 99,
 107, 117, 539.
 ஆடலாசிரியன் அமைதி, 57, 79.
 ஆடலாசிரியன் கை, 62.
 ஆடலிங்குதுபாடுமூன்று, 120.
 ஆடலோன், 122.
 ஆடற்கூத்தியர், 140, 158.
 ஆடற்றோற்றம், 423.
 ஆடல்களிரர், 201, 228.
 ஆடாமோ, 580. [563.
 ஆடி - சண்ணாடி, கலந்து, 338, 481,
 ஆடித்திங்கள், 30 - 31, 508, 589.
 ஆடிமாதத்துக் காலப் பொழுது
 ஆடிமுதிர்த்தார், 73. [பொக்கு, 376.
 ஆடியகொள்கை, 2.
 ஆடியசாயல், 462.
 ஆடியல்கொள்கையந்தரி, 337.
 ஆடியல்யானை, 537.
 ஆடு - வென்றி, 172, 349.

ஆடுகளம் - அரங்கு, 201.
 ஆடுகளமகளிர், 184.
 ஆடுகொள்மார்பு, 549.
 ஆடுங்குத்தர்போலாருயிரொரு வழி
 க்குடியுகோலத்தொருங்கு நின்றி
 யலாது, 568.
 ஆடுதல் - அண்பலித்தல், உடனாது,
 20, 245, 253.
 ஆடுதலாற்பிறந்தஅழகு, 195.
 ஆடுதல்புக்குழல், 318.
 ஆடை, 147, 152, 190, 563.
 ஆடையையுமட்டாக்கிடுதல், 341.
 ஆண்கைஒன்பது, 92.
 ஆண்டலெப்பிர், 160, 401, 414.
 ஆண்டலையப்பி, 401, 414, 545.
 ஆண்டி, 88.
 ஆண்டிபி, 194. [குமரி, 300.
 ஆண்மைக்கடல் பார்த்திருக்குங்
 ஆண்மைத்தன்மையித்திரிதல், 194.
 ஆணி - எழுத்தாணி, யாழுதுப்பு, 9,
 ஆணிமுத்து, 368. [203, 225.
 ஆனை, 229, 573,
 ஆனைச்சக்கரம், 403.
 ஆணையாற்றென்பார்காக்குநாடு, 343.
 ஆத்தித்தார், 320.
 ஆதரித்தல், 438.
 ஆதவனாற்பயசாயையென்பவையாழ்க்
 ஆதாரம், 493. [குத்தம், 203.
 ஆதித்தாண்டிபி, 378.
 ஆதித்தர், 123, 137, 191, 254,
 269, 361, 370, 398, 474, 590.
 ஆதித்தன்சாயர் சாயாபிழல், 411.
 ஆதித்தன் வெப்பந்தணிதல்காரண
 மாக அவனுடன் முனிவர்கூடித்
 ஆதிமந்தியார், 488. [இரிதல், 321.
 ஆதியங்கடவுள், 148,
 ஆதியாழ், 9.
 ஆதியிசைகள் பதினொராயிரத்துத்
 தொள்ளாயிரத்துத்தொண்ணாற்
 றென்று, 64, 109.
 ஆதியிற்றாற்றத்தரிவன் - ஆதியின்
 மையைத்தொற்றமாகவுடையான்,
 301.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகங்

ஆதியோ - ஆவையோ, 422.
 ஆதிவாயிலார் - பாசேதனபுதிய
 ஞாலாசிரியர், 10.
 ஆப்பயாளித்தல், 397.
 ஆபோகம் - கீதவுறுப்புள்ளி, 75, 120.
 ஆம் - நீர், 18. [75, 120.
 ஆம்பல்-ஒருகருவி, ஒருவகைப்பெயர்,
 42, 127, 134, 207, 213, 341,
 354, 496.
 ஆம்பல்-பாறுஞ் செல்வாய், 127.
 ஆம்பல்கீழ்க்குழல், 445, 455.
 ஆம்பற்குழல் - வெண்கலத்தாற்
 குமுதவடிவாக அணைசுபண்டித்
 தொத்தகுழல், 457.
 ஆம்பி - பத்தர், 260, 277.
 ஆமந்திரிகை - இடக்கையென்னுட்
 வாச்சியம், 74, 119.
 ஆய்கலைப்பாவை, 317,
 ஆய்ச்சியர், 27, 401, 416, 428.
 ஆய்ச்சியர்குரவை, 25, 28.
 ஆயக்கணக்கர், 571.
 ஆயத்தார் சொல், 578.
 ஆயப்பலகை, 166.
 ஆயப்பாலை, 67, 112, 453.
 ஆயம், 35, 150, 164, 184, 358,
 362, 374, 375, 398, 433,
 481, 505, 521, 559, 582.
 ஆயமகளிர், 201, 410, 464.
 ஆயமெட்டு, 147, 167, 535.
 ஆயர், 124, 498.
 ஆயர்குலம், 409.
 ஆயர்மாடி - ஆயர்தெரு, 419, 431,
 442, 451, 471, 474.
 ஆயர்முதுமகர், 397, 558.
 ஆபிடை, 408.
 ஆயிரங்கண்ணார், 176, 359.
 ஆயிரத்தெட்டுநாமம், 285.
 ஆயிரத்தோரெட்டாசுதலையிற் சுமப்
 பித்துக்கொணர்த்தகாவிரிநீர், 167.
 ஆயிரத்தலையையுடைய டாம்பணப்
 பள்ளி, 304.
 ஆயிரநரம்பிற்றுதியாழ், 9.
 ஆயின் - ஆதலால், 463.

ஆயினும், எண்ணிடைச்சொல், 33,
 ஆயுக்கற்பம், 310. [38.
 ஆயுர்வேதர், 140, 157.
 ஆயுஷ்யம், 282.
 ஆயோகம், 120.
 ஆர் - ஆக்கால், கூர்மை, 165,
 ஆர்த்த, 243. [443.
 ஆர்த்தும், 35, 39.
 ஆர்ப்பு - நரம்பின் முழக்கம், மாத்
 திரையிதத்த் சுருதி, 222, 233.
 ஆர்ப்பொய், 339.
 ஆர்புனைசென்னியாகம், 571.
 ஆர்புனைதெரியல், 534. [552, 566.
 ஆர்புனைதெரியவொப்பனும் என்ற,
 ஆர்வம், 125, 262 - 3, 281.
 ஆர்வரிக்கநெஞ்சம், 131.
 ஆரங்கண்ணிச்சோழன், 2.
 ஆரூர், 3, 298, 352, 500. [311.
 ஆரூர்த்தெய்வமரகியாவாதெய்வம்,
 ஆரூரெய்வம், 501 - 2.
 ஆரணம், 461.
 ஆரத்தையார் பிழ்ணல், 304.
 ஆரப்பிரியாறு, 137.
 ஆரப்பருத்தி, 82, 512.
 ஆரம், 126, 138, 153, 154, 181,
 197, 292 - 3, 318, 361, 498,
 ஆரம்-புள்ளியை, 458. [522, 569.
 ஆரமார்பிற்சாகுலம், 592.
 ஆரவகை, 379. [334, 344.
 ஆரிடை-அருவழி, 294, 298, 305,
 ஆரிடையத்தம், 18, 300.
 ஆரிடையுழத்தல், 333, 357.
 ஆரித்தல், 581.
 ஆரியஅரசரைச்சிறைக்கீழ்விது, 570.
 ஆரியநாட்டாசோட்டியது, 574.
 ஆரியப்பேடி, 556.
 ஆரியம், 80, 89, 108, 406.
 ஆரியமன்னர், 530, 533, 543 - 4,
 548, 565 - 6, 573, 589, 592.
 ஆரியமன்னர் தயிலழவிகழந்தமை,
 547, 568.
 ஆரியமன்னர் நாதமுவர், 555.
 ஆரியாங்களை, 409.

சூகச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஆருயிர்மருந்து, 45.
 ஆளுக்கால், (காப்பூரம்) 379.
 ஆரையினெடுக்கொடி, 342.
 ஆரோகணம், 65, 110. [374, 415.
 ஆல், அசை, அன்மையென்றும் அசை,
 ஆல்காட்டாண்டி - ஒரு வகை
 ஆலம், 430, 518. [வரிக்கூத்து, 88.
 ஆலமர்செல்வன்புத்தவன், 517.
 ஆலமர்செல்வன்பெயர், 506.
 ஆலவாயார் முதலிய தெய்வங்கள்,
 ஆலங்கனவிகம்பம், 173. [339.
 ஆலித்தல் - முழங்குதல், 352.
 ஆலீடம் - ஆறுவகையிலையுள்ளதும்,
 ஆலுதல், 212. [81, 90.
 ஆலம்புரவி, 537.
 ஆலமோதை, 339.
 ஆலை - கரும்பு, 51.
 ஆலைப்புதை, 262.
 ஆவஞ்சி - ஒருவகைத் தோற்குநீர்;
 ஆவினுடை யவஞ்சித்தோலைப்
 போர்த்தலால் இப்பெயர் பெற்ற
 தென்பர், 107.
 ஆவஞ்சியின்பரியாயநாமங்கள், 106.
 ஆவணம், 217.
 ஆவணவிதி, 369, 390.
 ஆவது, 23, 84, 106, 153, 170,
 185, 187, 219, 251, 254,
 262, 276, 305, 311, 369,
 405 - 6, 408 - 9, 411, 429,
 432, 436, 468, 470.
 ஆவயின், 431.
 ஆவன், 14, 154.
 ஆவார் - அவர், 56, 169
 ஆவிகுடிபோல அன்வடிவு, 486.
 ஆவித்த வத்திரம், 81.
 ஆவிபோலுங்கொழுநர், 126, 133.
 ஆவின்கடைமணியுருநீர் - பசுக்கண்
 ணீர், 484. [409.
 ஆவின்பயனையாவர்க்குமளித்தல்,
 ஆவதி, 262.
 ஆவதிநூலும்புகை, 536.
 ஆழி, 293, 304, 443. [ரான், 581.
 ஆழிக்கொடித்திண்டோர்ச் செம்பி

ஆழிமால்வரை, 219.
 ஆழியாள்வான், 213.
 ஆழியுருட்டுதல், 36.
 ஆளத்தி, 75, 88, 105, 120.
 ஆளத்திக்கு வருமெழுத்துக்கள்,
 வாராடுமெழுத்துக்கள் இன்னின்ன
 வென்பது, 105.
 ஆளத்தி மூன்றுவகை, 105
 ஆளத்திவைத்தல், 63, 108.
 ஆழிவாங்கி, 545.
 ஆளிக்கொடி, 320, 329.
 ஆளியினணங்கு, 523.
 ஆற்றல், 512, 592.
 ஆற்றலும் - மிகவும், 476.
 ஆற்றலுமையிருதிகுறுதல், 152.
 ஆற்றிடைக்குறை, 301.
 ஆற்றில் நீராடுவோர் அதில் வண்
 ணம் சண்ணம் மலர்முதலிய
 வற்றைடுதல், 558.
 ஆற்றிற் குளித்தல், 568.
 ஆற்றிக்குறை, 291.
 ஆற்றுநீர், 459.
 ஆற்றுப்படுத்தல், 198. [தல், 567.
 ஆற்றுமணலிலுஞ் சிறக்கவெனவாழ்த்
 ஆற்றுவரி - இசைப்பாவகையுள்
 ஒன்று, 190, 205, 206, 212,
 ஆற்றுவழி, 265. [267, 365.
 ஆற்றுவழிப்பட்டோர், 286.
 ஆற்றுகி, 262.
 ஆற்றுவித்தற்பொருட்டுத் தோழி
 இயற்பழிக்கத் தல் மகள் இயற்
 படமொழிந்தது, 217.
 ஆற்றுவியங்கம் - ஆற்றைமறைக்
 கும் அரங்கம்; ஆவது, குறை, 262,
 ஆறலைக்குஞ்சாரம், 432. [301.
 ஆறலைத்தல், 314.
 ஆறலைப்போர், 305.
 ஆறன்மட்டம்; 59, 91.
 ஆறியகற்பு, 23.
 ஆறுசெல்வருத்தம், 313.
 ஆறெறிதல், 18, 323.
 ஆறெறிபறை - வழிபறித்துக் கொள்
 ஆன் - ஓடு, 455. [மும்பறை, 315.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகநி

ஆன்பால், 247.
 ஆன்பொருறை (ஆன்பொருத்தம்)
 குழ்தரும்வஞ்சி, 567, 578.
 ஆனித்திங்கட்கடைநாள், 345.
 ஆனிரை, 321, 558.
 ஆனிரைகொள்ளால், 320.
 ஆனேற்றின்கண்ணீர்சோர்தல் சகு
 னாக்கெடு, 442.
 ஆனேறுர்த்தோன், 538.
 ஆனேறெதிர்ப்படுதல் அபசகுணமென்
 பது, 422, 434.
 ஆனேழம்பவையதைதல், 531.
 இகத்தானை - இகத்தேனாக, 433.
 இகலமர், 172.
 இகழ்ச்சி, 310, 474.
 இகழ்ச்சிக்கை, 437.
 இகவென்றுமுள்ளினியை ச இ கா
 வென்றுதிரிதல், 464, 468.
 இருத்தல், 543.
 இங்ஙன், 243.
 இசக்கி, 409.
 இசை, 35, 188.
 இசைஎழு, 156, 187, 457.
 இசைக்கண்ணம், 224.
 இசைக்கண்ணம் எட்டு, 205.
 இசைக்காரன், 66, 111, 156.
 இசைக்குப்பிறப்பிடம், 102. [104.
 இசைக்குப்பிறப்பிடமான ஆதாரம்.
 இசைக்குரியவழுத்து, 65, 101 - 2.
 இசைக்கூறு பாடு, 69, 113.
 இசைச்செறிவு, 67, 111.
 இசைத்தமிழ், 190, 337.
 இசைத்தமிழ்தூல், 9.
 இசைத்தமிழ்ப்பதினாறுபடலம், 205.
 இசைநாடகத்தமிழ்தூல், 19.
 இசைநாடகநூலோர், 454.
 இசைநிகை, 189, 273, 287.
 இசைநிகைதக்கோலி, 515.
 இசைநுணுக்கம்: — இது சார
 குமாரன் ஆல்லது சயந்தகுமார
 வென்பவன் இசையறிதற்பொ
 ருட்டு, அகத்தியமுனிவர் மாணுக்
 கர் பன்னிருவருள் ஒருவராகிய

சிகண்டியென்னும்அருந்தவமுனிவ
 ரால் வெண்பாவாலியற்றப்பட்ட
 இசைத்தமிழ்தூல்; இஃதுஇடை
 ச்சங்கிரிந்தகாலத்துச் செய்யப்
 பட்டதென்று அடியார்க்கு நல்லா
 ருரையாலும், அச்சங்கப்புலவர்க்கு
 நூலாகவிருந்ததென்று இசையனா
 ரகப்பொருளுரையாலுந்தெரிநிதது,
 (இக்காலத்து வழங்கும் அகத்திய
 முனிவர் மாணுக்கர் பன்னிருவர்
 பெயருள் இப்பொருள் காணப்பட
 கிலா) 7, 10, 104. [190.
 இசைநுணுக்கமுடைய சிகண்டியார்,
 இசைநூல்வழக்கு, 66.
 இசைநெறி முற்று, 221.
 இசைப்படுத்தல், 75, 120.
 இசைப்பா ஒன்பதுவகை, 190.
 இசைப்பாட்டு, 24.
 இசைப்பா பத்துவகை, 190.
 இசைப்பாவாற்பெற்றதெயர், 26.
 இசைப்பாவின்சாதியோசைமுன்று,
 190.
 இசைப்புலவர், 61, 63, 100.
 இசைமொழி, 265, 298, 336.
 இசையாவது, 190.
 இசையாசிரியர் அமைதி, 61, 99.
 இசையிலக்கணம்ஒன்பது, 109.
 இசையின் இம்மீதம், 63.
 இசையின்பாகுபாடுபதினென்று, 63,
 108.
 இசையென்றபெயர்க்காரணம், 105.
 இசையைஎண்வகையாலெழுப்பல்,
 203, 204.
 இசையொழுக்கம், 67, 111.
 இசையோன், 66, 108, 122.
 இஞ்சிப்பாவை, 537.
 இட்டறித்தி - அழகர்மலையிலுள்ள
 ஒரு பொய்கை; இதுநீராடுவோர்க்கு
 நினைத்தவெல்லாங்கொடுப்பது,
 295, 296, 306, 307, 310.
 இட்டிகை, 436.
 இட்டுத்தலையெண்ணுமெயினர், 314.
 இட்டுப்புகுதல், 30.

சூகசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இடக்கர், 49, 384.
 இடக்காடக்கு, 77.
 இடக்கை - ஒருநீதாற்குவி, 73 - 4, 106, 119, 382.
 இடக்கைமுதலானகருவியாளர், 118,
 இடக்கையின் பரிபாபப் பெயர்கள், 107.
 இடங்கணிக்கல்சங்குடை, 401.
 இடங்கணிப்பொறிக்குக்கல் விட்டு வைக்குங்குடை, 413.
 இடங்கழிகாமம் - மிக்ககாமம், 286.
 இடங்கழிஞ்சு, 502.
 இடத்துக்கழிப்பொருளின்வினை இடத்திலேதல், 164, 184, 366.
 இடத்துக்கழிப்பொருளின் றொழி இடத்திலேமுடிதல், 442.
 இடத்துவிலை, 71, 73, 116. [429.
 இடத்தலைப் படுத்தல் - கூட்டுதல், இடநிலைப்பாலை, 289. [130.
 இடப்பொருள்காலத்தோடுமயங்கல். இடபம், 117, 277, 408, 425, 453, இடம் இருவகை, 14.
 இடம்கால்வகை, 204.
 இடம்பிடித்தல், 198.
 இடமுறைமெலிவு, 113.
 இடர், 210.
 இடரெரி - இடர்செய்ளரி, 464.
 இடவயின் - இடத்தில், 404.
 இடவழுமமைதித்தனித்தன்மை, 24.
 இடா, 260, 277.
 இடாசுனிப்பேய், 242, 249.
 இடி - மா, 200, 201. [585.
 இடிக்கலப்பன்ன இழைந்துருநீர், இடிக்கலப்பன்னவீரயர், 184.
 இடிக்கலப்பு - தெள்ளாதமா, 185, இடிக்குரல், 249. [201.
 இடிக்குரல்முரசம், 543.
 இடித்தகுரல், 171.
 இடித்தசுண்ணம், 36.
 இடிப்படைவானவன், 450.
 இடிப்பு - ஆதிப்பு, 344.
 இடியல், 514, 523.
 இடியுண்டமஞ்சை, 242.

இடியேறு, 277.
 இடுக்கண், 129, 298, 349, 591.
 இடுகுமிடை, 210.
 இடுங்கியகண், 83.
 இடுதேனிடெல் - தேனிடப் படுவார் காணுமே தேனல்லாததொன்றை மலையகக் கொடுவது மேலேயிட்டு அவரைக் கலங்கப் பண்ணுதல்; பாய்ச்சுத் தேருமாம், 244, 251.
 இடுபொருள் - பிறர் வரவிட்டபொருள், 507.
 இடும்பிச் - ஓசூர், 566.
 இடும்பை, 347, 374, 432, 555.
 இடுமணல், 522.
 இடுமுள், 345.
 இடுமுள்வேலி, 313, 334.
 இடுவந்தி, 435.
 இடை, 103.
 இடைக்கருவி - சல்லியம், 107.
 இடைக்குலம், 410, 417, 430.
 இடைக்குலமடந்தை, 415, 416.
 இடைக்குறை, 304, 353, 366,
 இடைகழி, 256, 269, 271. [376.
 இடைகழிவாயில், 308.
 இடைச்சங்கப்புலவர்களும் அவர்களியற்றிய நூல்களும், 8.
 இடைச்சங்கப்புலவரைப்பத்தொன்பதின்மருள்ளிட்ட மூவாயிரத்து எழுநூற்றுமூன்று, 3-8.
 இடைச்சங்கத்தின் காலம், 8.
 இடைச்சங்கம், 7, 10.
 இடைச்சியர், 413.
 இடைச்சொல், 151, 228, 327, 375, 438, 484, 516, 518.
 இடைச்சொல்வருவித்தல், 171.
 இடைதல், 44. [225, 335.
 இடைநிலம், 42, 71, 117, 134,
 இடைநிலை - இடையிற்படுத்தாவு, 190.
 இடைநிலைத்தானம், 293, 304.
 இடைநிலைப்பாலை, 267.
 இடைநிலைவிளக்கு, 38 - 9.
 இடைநின்ற மலிலம், 115.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுகன

இடைபெரித்தல் - உடலவர்த்தனைக
ஞர்ஒன்று, 90.
இடைப்பாட்டு - ஓராகம், 383.
இடைப்பாட்டுக்கூத்தி, 365, 383.
இடைப்பாளிமம் - குழியின்மண்குழி
க்குஞத்திருக்குமீனம், 114.
இடைமுதாமகர், 441.
இடையர், 409, 413, 428.
இடையர்அழியும்பித்தம், 422.
இடையாபவணம், 196.
இடையிருள்யாமம், 359, 392, 550.
இடைவண்ணம், 21, 88.
இணர், 45.
இணை - இணை, 203, 222, 234.
இணைக்கை, 92 - 3, 98.
இணைக்கைவகை பதினெந்து, 97.
இணைதம், 93.
இணைப்பம், 66, 67, 69, 112.
இணைப்பை, 267, 289.
இணைப்பெயர்பெற்றபர், 305.
இணைபுணரெனத்தொடர்நெறித்த
துணையண்ப்புணர், 557.
இணையணை, 127, 134.
இணையாணைக்கை, 97.
இணையாணைக்கை முப்பத்துமூன்று
இணை, 558. [மயக, 92.
இதம், 373.
இதமாகமம், 319, 328.
இதயம், 337, 380, 433.
இதழ், 48, 380, 394.
இதழொடியாதுகட்டினகழுநீர்
இத்தயம், 361. [பிணையல், 49.
இத்தயம், 378.
இத்தியவைத்திலும் காக்கை மிகக்
காக்க வேண்டுமென்பது, 540.
இத்திரகாளியம்:—இது யாமனோத்தி
ரென்னும் ஆழியவாற்செய்யப்
பட்டஇசைத்தமிழ்நூல்; அடியார்
க்குமல்லார் உரையெழுதுவதற்கு
மேற்கோளாகக்கொண்டநூல்களு
இத்திரகாமர், 425. [மொன்று, 10.
இத்திரசாபம், 386. [565.
இத்திரசிறுவன், 56, 72, 78, 189,

இத்திரசிறுவன், 538.
இத்திரநீலக்கடிப்பிணை, 181.
இத்திரநீலம், 197.
இத்திரர் - தேவர், 438.
இத்திரவிகாரம்ஏழு, 255, 551.
இத்திரவில் அருவிக்கு உவமை, 514.
இத்திரவிறு, 25, 173, 175, 186,
195, 267.
இத்திரவிறுநாலைநாள், 198. [268.
இத்திரவிறுநெடுந்தகை, 187,
இத்திரம், 159, 166, 173, 176,
177, 187, 292, 392, 404.
இத்திரந்தம், 19. [310.
இத்திரந்தாந்தமித்தவிபாகரணம்,
இத்திரந்திருமித்தவழங்கு, 270.
இத்திரந்தாந்தகாந்தபது யோசனை
வித்தயானைவித்தமல் கா முதலி
யவந்தாந்தப்பயிர் செல்வானென்
பது, 522.
இத்திரந்தாந்தய ஆர்த்தைப்பாண்டி
யந்தமர்ந்திழ்ந்து, 303, 458.
இத்திரந்தகர் - சயந்தர், 117, 188.
இத்திரந்தமலிந்திரகரித்தது, 377.
இத்திரந்தமர்ப்பது ஆரம், 426.
இத்திரந்த முடிவித் பாண்டியன்
யுடந்தது, 303, 461.
இத்திரந்தகர், 186.
இத்திரந்த பணிப்பெட்டகம், 376.
இத்திரந்தக்கு ஆபிரம்கண்ணுண்
டென்பது, 376.
இத்திரந்தக்குப் படை இடி, 461.
இத்திரந்தல், 298.
இத்திராணி, 194.
இத்திரியவாசம், 371.
இப்படியால் - இப்படி, இவ்வாறு,
68, 70.
இப்பால், 41.
இப்பிரதப்பித்துகர்வன முற்பிரதப்பித்
செய்தவினைப்பயன், 298, 310.
இம்மிளட்டுக்கொண்டது என்னு,
115.
இம்மைக்கின்பம் - புகழ், 296, 308.
இம்மைமறுமையின்பங்கள், 307-8.

சூகசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இம்மையும் மையுமின்றிச் செம்மை
யினிப்பது - மோக்கம், 296,
இமயக்கல், 574. [308.
இமயக்கொடி, 459.
இமயத்து நீலப்பைஞ்சுனை, 516.
இமயத்துப்பல்லானிரை, 558.
இமயசெந்தி, 441, 450.
இமயம் - ஒருமலை, 33, 34, 36,
38, 41, 78, 132, 153, 162,
267, 292, 302, 527, 530,
538, 540, 546, 547, 575.
இமயமூங்கொல்லியுமாண் குடவர்,
இமயவரம்பன், 534, 589. [520.
இமவான், 565.
இயில் - முரிப்பு, 451.
இயிலேறு, 422, 434, 441 - 2.
இயிழ்குடல் வேலி, 531.
இமையத்தாபதர், 533. [589.
இமைமம், 177, 189, 534, 565,
இமைமவர், 43, 143, 162.
இமையாகுறையஞ்சுமையம், 288,
572, 579.
இமைமாராட்டத்திறை, 563.
இமைமாராட்டம், 316, 370.
இமைமோரி அங்கொடி, 590.
இயக்கம், 19, 204, 259, 276.
இயக்கமாரங்கு, 61 - 2, 107, 111.
இயக்கம் மூன்ற, 224, 225, 235.
இயக்கர், 168.
இயக்கி-ஒருபெண்ணெய்வம்; பாண்டி
காட்டில் இசக்கியெனவுங்குருதி
தது, 307, 311, 312, 397, 409.
இயக்குதல், 108.
இயங்குலியங்கும் - இயங்குதலைச்
செய்யும், 500.
இயங்குநர்த்தடுக்கும் - வழிச்செல்
வாகைப்போக்குவிலக்கும், 298.
இயங்குபடையாவம், 533, 538.
இயந்திரம், 402, 414.
இயம்பல் - ஒலித்தற்றொழிப்பண்பு,
இயம்பு, 371. [40, 356, 441.
இயல்குணன் - இயல்பையே குண
மாகவுடையவன், 264, 283.

இயல்பு, 204, 205.
இயல்புக்குத்து, 80.
இயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்
நிலைச்செய்யுள், 24.
இயலிசைநாடகம், 64.
இயலிடங்குதல், 208.
இயலெந்து, 78.
இயவு - செலவு, 299, 310.
இயற்கையழகு, 44, 126, 429.
இயற்சொல், 62, 63, 107.
இயற்பாக்கள், 105.
இயற்புவன், 62, 107, 122.
இயற்புவனினிசை, 61, 100.
இயற்பெயர், 39.
இயற்றமிழ், 190.
இயற்றமிழ்தூல், 6.
இர், முன்னிலைப்பன்மைக்கண்வந்து
ஒருவகைக்கூறும் பன்மைக்கொலி
இரங்கல், 216, 344. [யாதல், 477.
இரட்டி - இரட்டைக்கை, 60, 109.
இரட்டிக்கிரட்டி, 60, 75, 99, 106.
இரட்டித்துஒத்தல், 75.
இரட்டித்திரிசெய்தகைத்தொழில், 60.
இரட்டு (துகில்), 379.
இரட்டை ஒத்தைக்கை, 536.
இரட்டைக்கைதவம், 296, 308.
இரட்டைக்கை, 92, 98.
இரட்டைக்கைத்தொழில், 99.
இரட்டைக்கை பதின்மூன்று, 60
இரட்டைக்கை பதினேந்து, 97.
இரட்டையாங்கண்ணி, 247.
இரண்டாஞ்சாமத்திற்கு ண்டகளு
எட்டுமாதத்திற்பலிக்குமென்பது,
இரண்டாம் ஊழி, 7. [408.
இரண்டொத்துடைத்தடாரம், 191.
இரத்தகேசுவான் - ஒருபூதம், 115.
இரத்தலிந்து - ஒருவகைமானிக்கம்,
இரத்தினக்கடை, 385, 389. [387.
இரத்தினங்கட்டின அடுக்காழி, 181.
இரத்தினப்பணித்தட்டார், 139, 156.
இரத்தினப்பாலை, 317.
இரதம், 61, 66, 84, 114, 367.
இரதி, 286.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௧௬

இரதிகார்தன், 231.
 இரத்திரம், 65, 109, 110.
 இரத்துகோடற் குறிப்பின் கண்வந்த
 ககரவீற்றுவிப்பங்கோள், 431.
 இரத்துபின்னிலிற் தல், 210.
 இரப்போர்சுற்றம், 226, 280.
 இரவி, 131.
 இரவிடைக்கழித்தல், 336.
 இரவிபுரம், 536.
 இரவுபுகலென்று வரையறுக்கப்
 படாத மருட்சியையுடையமாலைக்
 காலம், 476.
 இரவுகில்லிடல் உற்பாதம், 480.
 இராக்கடைப்பெய்குகள், 158.
 இராக்கடைவேசையர், 140.
 இராக்கதர், 168.
 இராசி, 29, 155, 390.
 இராச்சியடாரம், 591.
 இராசுரூபம், 569.
 இராசதம், 80.
 இராசநீதி, 506, 508.
 இராசப்பெருந்தேரு, 157.
 இராசபத்தி, 229, 231, 322, 331,
 இராசபாவம், 549. [461, 579, 580].
 இராசப்பாகத்தைத்துறத்தல், 13.
 இராசமார்க்கம், 139.
 இராசராசசோமுதுவா, 483-4, 555.
 இராசராசன், 363. [198].
 இராசவாகனம் - கோவேறுகமுதை,
 இராசவாகனமாகியஅத்திரி, 198.
 இராசாசின்னகோயில், 72.
 இராசி, 117.
 இராசிபன்னிரண்டு, 453, 534.
 இராத்திரிவருணசை, 131, 132.
 இராமசரிதம், 358.
 இராமராவணபுத்தம் பதினெட்டு
 மாதம் நடந்தவதன்பது, 547.
 இராமன், 335, 375. [346, 448].
 இராமன் தம்பியொருவன்மேலாது,
 இராமனுந்துன்புற்றனென்பது, 374.
 இரிதல் - நீங்குதல், 133.
 இரியல் - விரைவு, 198.
 இரியன்மாக்கள், 82.

இரிஇ - இருத்தி, 35, 40.
 இருக்கச்செய்தே, 484.
 இருக்கை, 300.
 இருக்கைமுறைமை, 73, 118.
 இருகடனிருபாடினோன், 568.
 இருகாமத்தினோரி, 252.
 இருப்படாம் - இருளாகிய படாம்,
 137, 153.
 இருமுகர், 264, 285, 358. [342].
 இருமுகர் யோகமிருக்கும்மொழிச்,
 இருமுகருடைய சிறுகாலை அண்ட
 டாளானது, 339.
 இருத்தல் (ஆசனம்), 371.
 இருத்தலின் மிகற்பக்கள், 232, 371.
 இருத்து, 386.
 இருத்தவளமுடையார், 462.
 இருத்தேத்துவார், 140, 157.
 இருத்தைக்க - இருக்க, 473, 478.
 இருத்தையூர், 7.
 இருத்தையூர்க்குக்கோழிமோசியார் -
 இடைச்சங்கம்பலவருள்ளருவர், 8.
 இருத்தோம் - இருத்தோம், 426.
 இருத்திக்கிழவன் - கோவலனுடைய
 மனம்மீட்டிப்பெயர் ; இவன்
 இரத்தமைக்கெட்டுத்
 தல், 35, 54, 335,
 493. [346, 433].
 இருத்தன், 564.
 இருத்தி, 232.
 இருத்தவகை, 232.
 இருப்புவட்டு
 ள்காங்கிறவோ, 401.
 இருபிறப்பா
 504, 528.
 இருபுடைம
 5, 86.
 இருபுறமொ
 பொருள், 228, 236,
 239, 371, 380, 386.
 இருபெயரெ
 திப்பண்புத்தொகை,
 164, 26
 172.
 இருபெருகு
 ள், 35.
 இருபெருவேந்தர், 141, 556.
 இரும்பெருவகை, 416.
 இருமபுந்துயாமலையோன், 249.
 இருமருக்கு, 199.
 இருமுதுகுரவர், 25, 348, 420.

சுஉ௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இருமை - கருமை, 195.
 இருவகைக்கூத்தின்வகைபல, 79.[9].
 இருவகைத்தாளவிகற்பம், 102, 108-
 இருவகைவிலக்குறுப்பு, 19, 26, 82.
 இருவாட்சி, 170, 353. [தல், 24.
 இருவினையும் செய்தோனை நாடிவரு
 இருவேறுமண்டிலம், 293. [386-7.
 இருள் - மரகத்தத்தின்குற்றம், 367,
 இருள்படப்பொதுளிய சுருளிருந்
 இருளன், 89. [குஞ்சி, 538.
 இருளுடைதற்குக்காரணமானதொரு
 மந்திரம், 187.
 இரேகை - கீற்று, 387.
 இரேசிதம், 81.
 இரேவதி, 117.
 இரைதேர்முதலை, 332, 343.
 இல் - இல்லை, 3, 226.
 இல்பூவலாட்டல், 416. [52.
 இல்பொருளுவமை, 36, 44, 49,
 இல்லறத்தின்முறைகள், 370 - 71.
 இல்லறம், 370.
 இல்லறமகளிர, 172.
 இல்லறை தெய்வத்திற்கு மலரும்
 நெல்லுந்தூவி வணங்கல், 247.
 இல்லெழுமூல்லை, 338.
 இல்லோர் - வறியோர்; இல்லறத்தா
 ருமாம், 395.
 இல்லோர்தலைவன், 407.
 இல்வளர்முல்லை, 125, 149, 170.
 இல்வாழ்க்கை, 324.
 இல்வாழ்க்கையில் அடிப்படுத்தல், 25.
 இலக்கணக்கொத்து, 124, 336.
 இலக்கணவிளக்கம், 206, 214, 245,
 445, 449, 469, 472, 489,
 இலக்கம், 164. [491.
 இலகொளிச்சிலாதலம், 256, 263.
 இலங்காபுரம், 31.
 இலங்கீர்வனை, 472.
 இலங்கை:—கடல்குழந்த இலங்காபுர
 மென்னும் நகரம்; கயவாகுவென்
 னும் அரசனுடைய இராசதானி;
 இதனை இக்காலத்து அனூராதபுர
 மென்பர், 449, 460.

இலச்சினை, 144, 336, 541.
 இலச்சினைமண், 531. [259.
 இலஞ்சி - மகிழ், மடு, 16, 164,
 இலஞ்சிமன் தம்:—காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்தினள்ள ஐந்துமண் தங்களுள்
 ஒன்று; இதுபல நோயையும் நீக்
 கும் ஒருபொய்கையை உடையது,
 இலது, 24. [145.
 இலதைக்கை 81, 92, 96.
 இலம்பாடு - இல்லாமை யுண்டாதல்,
 வறுமை, 245, 252, 253.
 இலவங்கம், 155, 179, 195, 379.
 இலவத்தலர், 387.
 இலவந்தி - நீராவி, 521.
 இலவந்திகை - நீராவி; நீராவினைச்
 சூழ்தவையந்தச்சோலை, யந்திரவாவி,
 256, 271.
 இலவந்திகைச்சோலை, 377.
 இலவம், 18, 150, 318, 327.
 இலவமலர், 171, 380.
 இலவிதழ்ச்செவ்வாய், 363.
 இலளிதை, 81.
 இலாஞ்சனை, 336, 366, 575.
 இலாமிச்சம், 195.
 இலேசு, 6, 114, 117.
 இலை - வெற்றிலை, 147.
 இலைத்தார்வேந்தன், 550.
 இலைத்தொடை, 133.
 இலைப்பூங்கோதை, 76, 121.
 இலையமுதிவொர் - வெற்றிலை வித்
 தார், 155.
 இலையிலமலர்ந்த இலவம், 305.
 இவர்தல் - தேரைக்கொண்டெழுதல்,
 இவளித்தலைவர், 537. [167.
 இவ்விமதவர், 167.
 இவையிற்றின் - இவற்றின், 58.
 இவையிற்றை - இவற்றை, 209, 226.
 இழவல் - இழவாதேகோள், 210-11.
 இழிகுலத்தோன், உயர்ந்தோர் வந்த
 விடமென்கும் விலகிடத்தல், 422.
 இழித்தக்க கணுக்காணின் உரையார்,
 இழிப்புச்சுவையுலையம், 83. [251.
 இழிபிடிப்புற்றோர், 287.

இழிவுசிறப்புமமை, 247, 460.
 இழுக்கம், இழுக்கு, 165, 493, 503.
 இழுக்கிய - பட்ட, 314.
 இழுமென்பாண்டில், 543.
 இழுமென இழியுமருவி, 514.
 இழை, 585.
 இழைத்து - எழுதி, 377.
 இளகுதல், 269.
 இளங்காலம், 489.
 இளங்காற்றாதல், 220, 231.
 இளங்கிளை - தங்கை, 317.
 இளங்கோ, 19, 439, 521.
 இளங்கோசர் - இளங்கோவாகியகோசர், 31, 325.
 இளங்கோவடிகள் :— சிலப்பதிகார
 ஞாலாசிரியர்; இவர் இளங்கோ
 வென்றும், சேரமுனி வென்றும்,
 அடிகளென்றும் வழங்கப் பெறுவர்,
 1, 5, 20, 29, 127, 428, 590.
 இளங்கோவடிகள் துறந்து அருகன்
 கோயிலிலிருந்தாரென்பது, 12-3.
 இளங்கோ வேண்மாள் (பெயர்), 521,
 562. [மர், 554.
 இளங்கோவேந்தர் - பட்டஒன்பதின்
 இளங்கோவேந்தன் - தென்னவன்
 தம்பி, 426.
 இளஞ்செழியன் - கொற்கைநகரத்
 திருந்தவெற்றிவேந்தெழுதியன், 31.
 இளந்திருமாதன், 7.
 இளநலம், 243.
 இளநாகர், 7.
 இளநாகு, 238.
 இளநாயிறு, 301. [378.
 இளநிலா - மாலைப் பொழுதின் நிலா,
 இ - நிலாமுன்தில், 360, 377.
 இளம்பிறைக்கை, 92 - 3.
 இளம்பிறை சூடியவிறையவன், 496.
 இளம்பூரணர் } 17, 230.
 இளம்பூரணவடிகள் }
 இளமரக்கா, 271, 302, 522.
 இளமரக்காளம், 291.
 இளமார்பு (கர்ப்பூம்), 379.
 இளமாவெயிற்றி, 320.

இளமுத்து, 380.
 இளமையானை, 502.
 இளமையுஞ்செல்வமும்யாக்கையுந்
 இளமொழி, 587. [யா, 568, 591.
 இளவரசு - நெறிப்பட்டுச்செய்யாத
 இளவல், 13. [ஒருவன், 225.
 இளவேனல் } - இளவேனிற் காலம்,
 இளவேனில் } 14, 16, 26, 134,
 150, 170, 220, 229, 235,
 344 - 6, 362.
 இளவேனிலிளவரசு, 225, 231.
 இளவேனிற் காலத்தியல்பு, 379.
 இனி (இசை), 66, 170, 203, 218,
 443 - 5, 453.
 இனிக்கிரமம், 111. [223, 234-5.
 இனிகுரலாக ஏழுநரம்பும்வாசித்தல்,
 இனிகுரலாக மேற்செம்பாலை தோள்
 தல், 68 - 9, 113.
 இனிரம்பு இரட்டிக்க மேற்செம்
 பாலை வருதல், 111.
 இளியுள் துத்தம் பிறத்தல், 224.
 இளிவாய்வண்டு, 150.
 இளை - அரண்காவல், கட்டுவேலி,
 காவற்காடு, 324, 359, 375 - 6.
 இளைஞழ்கோவலர், 15.
 இளைஞழ்படப்பை, 314.
 இளையர், 491. [216.
 இளையிருள் - இளையிருள்; விகாரம்
 இற்பெருங்கிழமை, 46. [509.
 இற்றுகு - இத்தன்மைத்தாகு,
 இறஞ்சி (துகில்), 379. [374.
 இறத்தல் - கழித்தல், தவிர்த்தல், 277,
 இறந்தகால வளைத்தொகை, 27.
 இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை,
 இறந்தபிறப்பு, 298. [166, 251.
 இறந்தவர்களையுத்தேழித்துத்தானஞ்
 செய்தல், 400.
 இறந்தவர் பிறத்தலும் பிறந்தவர்
 இறத்தலும் புதுவதன்று, 588.
 இறந்தார், 370.
 இறப்பு, 262.
 இறுகுதல், 387.
 இறுங்கு, 29, 155.

௬௨௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இறுத்த - வந்துவிட்ட, 130.
 இறுத்தல் - இறையிடுதல், 221, 256.
 இறுதி, 91.
 இறுதியிலின்பம் - அனந்தசுகம், வீடு,
 இறுதிவிளக்கு, 378. [264, 296.
 இறும்பூது - ஆதிசயம், புதுமை, 2,
 19, 226, 236.
 இறுமுறை - முடியமுறை, வருந்துந்
 இறுவரை, 510. [தன்மை, 51.
 இறை - இறப்பு, தங்குதல், திமை,
 49, 74, 143, 163, 283, 526.
 இறைக்குடிகள், 130.
 இறைகூடை, 277.
 இறைச்சிவிற்பவர், 155.
 இறைபயிருமுரசு, 536.
 இறைமகன் செவ்வி, 523.
 இறைமுறை - இராசநீதி, 482, 507.
 இறைமுன்சுக, 518. [ருவர், 230.
 இறையனார் - தலைச்சங்கப்புலவருளொ
 இறையனாகப்பொருள், 17, 208,
 214 - 5, 489, 536.
 இறையனாகப்பொருளுக்கு நக்கீரனார்
 பொருள் செய்தாரென்பது, 230.
 இறையிகல்யாணை - பட்டவர்த்தனம்,
 532.
 இறையுயர்ந்தமாடம் 262, 279.
 இறையோன், 399.
 இறைவனை, 213, 517.
 இறைவன் - எப்பொருளினுந்தங்கு
 பவன், பரமசிவன், 23, 78, 167,
 171, 248, 264, 269, 283, 328.
 இறைவன் சூடியபிதை இரண்டுகலை
 களையுடைத்து, 50.
 இறைவன் தேவரயாரினுமுயர்ந்தவ
 னென்பது, 192. [370.
 இறைவன் துதலில் இமையாநாட்டம்,
 இறைவன் பிறையைக்கண்ணியாகச்
 சூடியது, 305.
 இறைவனேந்தியசூலம், 305.
 இறைவனைப்பாடுஞ் சிறுதேவபாணிச்
 செய்யுள், 191. [ங்கு, 482.
 இறைவனையாடல்கண்டருளிய அண
 இறைவி, 328.

இறைவி இறைவன்கண்ணைப்புகைத்
 இன்பக்களி, 133. [தது, 370.
 இன்பச்சுவையவினயம், 83.
 இன்பதுன்பம், 410.
 இன்பம், 91, 204. [தல், 380.
 இன்பம் விளைத்தற்கு ஊடல்நிகழ்த்
 இன்பமும் பொருளுஞ் சிறிது இன்
 பம் பயந்து பெரிதுதுன்பம்விளைத்
 தல், 373.
 இன்பமுற்றோனவினயம், 85.
 இன்றி இன்றாதல், 109.
 இன்னொற்பது, 356.
 இன்னிளவேனில், 225.
 இனஞ்செப்புதல், 301.
 இனநிரைகள், 330.
 இனேதல் ஈறுகுறைந்து இனையாதல்,
 இனேந்து, 393. [243, 251, 316.
 இனேந்தேங்கியமுதல், 464. [243.
 இனையன் - வருத்தத்தையுடையன்,
 ஈக்க - தருக, 44.
 ஈகாமிருகம், 84.
 ஈகை - பொன், 38.
 ஈகைவான்கொடி, 34.
 ஈச்சங்காய், 389.
 ஈசன், 158, 264, 283.
 ஈட்டி முதலியன, 415.
 ஈடு, 61, 62, 100, 107.
 ஈண்டுதல் - மிகுதல், விரைதல், 201,
 ஈண்டுநீர் ஞாலம், 547. [349.
 ஈண்டென - விரைய, 337.
 ஈத்தல் - ஈதல், 336, 347.
 ஈமம், 324.
 ஈர்தல் - அறுத்தல், வெட்டுதல், 366,
 385, 472.
 ஈரநிலம், 67. [201.
 ஈரவிர் - மிகவும் நுண்ணிய மணல்,
 ஈரொற்றுவாரம் - இரண்டுமாத்கிரை
 பெற்றுவருஞ் செய்யுள், 73, 119,
 ஈழுத்துணவு, 47. [188, 383.
 ஈனை, 114. [308.
 ஈநிலில்பமாகிய அனந்தசுகம், 285,
 ஈறுகுறைதல், 243.
 ஈறுதிரிதல், 129.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுஉ௩

ஈன் மகுழி, 472.
 ஈனுவாயை, 418, 431.
 ஈனோர் - இங்குள்ளோர், 3, 510.
 உக்கிரம் - சீதவடிவுளொன்று, 75,
 உக்கிரவன்மன், 303. [120].
 உகம் - தலைப்பாட்டு, 383.
 உகிர் - நகம், 95, 195.
 உகிர்க்கரணம், 64.
 உகிர்நிலைப்பசாசுக்கை, 95.
 உச்சந்தலை, 104.
 உச்சம், 91, 534.
 உச்சரித்தல், 352.
 உச்சிக்குழான்கோட்டம், 241.
 உச்சிச்செலுந்தில், 352.
 உச்சித்தம் - மகரக்கை, 98.
 உச்சிப்பொழுதில் வந்தோனவியம்,
 உச்சியியை, 293. [87].
 உச்சியைக் கொத்தி மூளையைக்கடிக்க
 உசா, 436.[கும் பொறியிரை, 414.
 உசாவில்லாத்துன்பம், 407.
 உஞ்சை } உச்சயினிமாநகரம்;
 உஞ்சையம்பதி } அவந்திதேசத்துள்
 உஞற்றாக்கால், 83.[ளது, 163, 177.
 உட்கரு, 435.
 உட்குடைச்சீறார், 320.
 உட்குதல், 198, 329.
 உட்கொள்ளுதல், 310.
 உட்கோள், 40, 287, 435, 526.
 உட்சொல்லிலக்கணம், 87, 92.
 உடங்கு, 580.
 உடம்பட்டார், 25.
 உடம்படுதல், 198.
 உடம்படுமெய், 23.
 உடம்பிடி - வேல், 519.
 உடம்பிற் சுவை தோன்றல், 84.
 உடம்பின்வேறுபாடு, 84.
 உடம்பினும் முகத்திற் சுவையிகத்
 தோன்றல், 84.
 உடம்பு, தாரம், அடைக்கலப் பொர்
 றுள், தன்பொருளாகிய இவற்
 தைப்பொன்போற்போற்றவேண்டு
 மெனல், 416.
 உடம்பொடுபுணர்த்தல், 19.

உடல், காற்றின்முன்னிட்டவிளக்குப்
 போலமாய்தல், 281.
 உடலவர்த்தனை, 59, 90.
 உடற்கரித்தல், 160, 193.
 உடற்குறை, 440.
 உடற்புரிவு, 90.
 உடற்பொறையடுக்கம், 543.
 உடற்றாக்கு, 59, 90.
 உடன்பட்டோனவியம், 85 - 6.
 உடன்பிறப்பு, 43.
 உடன்பயிற்றோர், 286, 588.
 உடனிகழ்ச்சி, 61, 107.
 உடனிகழ்ப்பாருள், 430.
 உடனிலைப்புணர்ச்சி, 204.
 உடனுறைவு, 152.
 உடனு - உடுத்த, 315, 360, 398.
 உடுக்கை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 உடுத்தல் - குழுதல், 180. [106].
 உடுபதி, 131.
 உடைகலப்படல், 392, 404.
 உடைகுளம், 305.
 உடைத்தல், 59, 90.
 உடைதிரைநீர், 217.
 உடைநீரோதை, 206. [362].
 உடைப்பெருங்கொழுநர், 127, 134,
 உடைப்பெருஞ்செல்வர், 273, 397,
 உடைவாள், 380, 439. [410].
 உடோளக்கை [டோளம்], 98.
 உண்கண், 216.
 உண்குவை - உண்பாயாக, 322.
 உண்டல் - உறுதல், 249.
 உண்டாரைவெல்ந்ரு, 213.
 உண்ணகரம், 465:
 உண்ணுநோன்பு - உண்ணுவிரதம்,
 உண்மைத்திறம், 165. [411, 550].
 உண்மைமொழி, 284.
 உண - உணவு, 49.
 உணக்குதல், 581.
 உணங்கல் - வந்தல், 208, 209.
 உணங்கல் கடிதல், 211.
 உணர்வு, 400.
 உணர்வுசலித்தல், 19.
 உணர்வுடைமாக்கள், 568.

சூஉச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

உணர்வுமயங்குதல், 275.
 உணவுபல, 261.
 உணீஇய - உண்ணும்படி, 557, 559.
 உத்தமத்தோற்பெருங்கருவி, 106,
 உத்தமதானம், 46. [382.
 உத்தமப்பமை, 106.
 உத்தமம், 100.
 உத்தமராவார் - கழிய நெடுமையுந்
 கழியக் குறுமையுமில்லார், 115.
 உத்தமன்கைப்பெருவிரல், 70, 114.
 உத்தரகாண்டம், 23. [42, 46 - 7.
 உத்தரகுரு - போகபூமியிலொன்று,
 உத்தர கௌத்தன் - வாரணவாசினக
 ரத்தரசன், 400, 412.
 உத்தரப்பலகை, 70, 114, 115.
 உத்தரம் - வடபூமி, 542.
 உத்தரன்:—கணகவிசயர்க்குத் துணை
 யாயினோரரசன், 412, 452.
 உத்தரீயம், 326, 329.
 உத்தானவஞ்சிதம், 81.
 உத்தி, 181, 197.
 உத்துவீதம்-நிருத்தக்கை முப்பதனுள்
 உதக்கிரியை, 243. [ஒன்று, 81.
 உதயகிரி - ஓரிராகம், 234.
 உதயமால்வரை, 153.
 உதயனன்கதை, 7, 8.
 உதவாவாழ்க்கை - பிறர்க்குதவமாட்
 டாத மிடிவாழ்க்கை, 503.
 உதாசினன், 163.
 உதாரமென்னுமலன்காரம், 48.
 உதானவாயுவின் குணம் செய்கைமு
 உதானன், 103. [தலியன், 104.
 உதிப்பித்தல், 104.
 உதியஞ்சேரல், 503.
 உதியன் வேண்மார், 521.
 உதையவரை, 137.
 உந்தல் - யாழ்நரம்பின் கிரியைகளுள்
 ஒன்று, 204. [9, 487,
 உந்தி - ஆற்றின்நடு, யாழுதுப்பு
 உப்பால் - மேல், 313, 323.
 உப்பாலைப் பொற்கோடு, 36.
 உப்பு, 277.
 உப்புப் பகருள், 138.

உப்புரிகுழுகிழார், 7.
 உபகரணப்புணர்ச்சி, 132.
 உபதேசமந்திரம், 260.
 உபநயனம், 250, 504.
 உபயாங்கவாச்சியம், 90.
 உபயானகம் - கீதநிருத்தங்களுக்கு
 வாசித்தல், 58.
 உபவேட்டன்ம், 81.
 உபவேட்டிதம் - வருத்தனைநாள் க
 னுளொன்று, 81.
 உபாங்கம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 உபாத்தியாயர்கள், 255. [106.
 உபாஸகாத்தியயனாகம், 284.
 உம்பர் - மேல், 232, 308.
 உம்மை: இசைநிதையில் வருதல்,
 முற்பிறப்பு, 38, 39, 407.
 உம்மைத்தொகை, 285, 370 - 71,
 375, 405, 437.
 உம்மைத்தொகை இருபெயர்க்கண்
 வருதல், 38, 135, 247.
 உம்மைதொகல், 189, 199, 210,
 உம்மைப்பயன், 395. [450.
 உம்மைவினைவந்துருத்தகாலேச் செம்
 மையிலோர்க்குச்செய்தவ முதவா
 உமட்டியர், 155. [து, 510.
 உமணர், 17, 155.
 உமி, 114.
 உமிழ்தல் - கொப்புளித்தல், 440.
 உமையவள், 177, 192, 563 -4.
 உமையொருபாகத்தொருவன், 565.
 உய்த்துணர்தல், 6.
 உய்திக்காலம், 266. [நோய், 208.
 உய்யா நோய் - போக்கமுடியாத
 உய்யானம் - அரசர் வினையாடுங்
 காவற்சோலை, 363, 380.
 உயர்சொல், 429.
 உயர்திணை, 377 - 8.
 உயர்திணைக்கண்வந்த இடவழுவமை
 தித் தனித்தன்மை, 24.
 உயர்திணையையும் அஃறிணையையும்
 எண்ணியுயர்திணையான் முடித்
 தல், 214.
 உயர்த்தோங்கு செல்வம், 35.

உயர்ந்தோர், 38.
 உயர்நிலையுலகம், 308. [393, 587.
 உயர்பிறப்பாளன் - மறையவன்,
 உயர்பேரொழுக்கம், 340.
 உயர்மிசை, 265.
 உயவற்பெண்டிர், 467.
 உயிர் - உடம்பு (ஆகுபெயர்), 395.
 உயிர்க்கடன்றதூதல், 160.
 உயிர்க்கொலைநீங்குமின், 591. [275.
 உயிர்க்கொலை புகாமற் பரிகரித்தல்,
 உயிர்த்தல், 323, 465.
 உயிர்த்தொகை, 547.
 உயிர்தோற்றல், 486.
 உயிர்ப்பலி, 324-5, 553.
 உயிர்ப்பலியுண்ணுமயிர்க்கண்முரசு,
 உயிர்ப்பன்மை, 544. [143, 543.
 உயிர்ப்புறம், 218.
 உயிர்ப்பதிப்பெயர்த்தல், 526, 550.
 உயிர்பிணிக்குங்கலவை, 338.
 உயிர்போகுபொதுநெறி, 569.
 உயிர்மருந்து - மிருதசஞ்சிவினி, 54.
 உயிர்வழங்குபெருநெறி, 569.
 உயிர்வேறுகதியடைதல், 568.
 உயிராணி, 493.
 உயிரிழந்தயாக்கை, 335, 346.
 உயிருறுப்புரிமை, 165.
 உயிரோம்பும் ஆழியான்வான், 213.
 உரக்கச்சு, 316.
 உரகர், 168.
 உரசுதல், 87.
 உரப்பாரசுவார்த்தமண்டலி, 81.
 உரப்புதல், 393. [கன், 515.
 உரவுநீர்மாகொன்ற வேல்ஏந்தி-முரு
 உரவுமண் - உரத்தமண், 534.
 உரவோர் - இருமுகள், 358, 591.
 உரவோன், 533.
 உரறுதல், 539.
 உரன், 134.
 உரிச்சொல் ஈறுதிரிதல், 23, 37, 251.
 உரிஞ்சுதல், 261, 278, 562.
 உரிது - உரித்து, 43, 50.
 உரிமை, 19. [45, 184, 201.
 உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திரள்,

உரிமைப்பள்ளி, 548.
 உரிவை, 316, 324.
 உரு - உருப்படி ; இஃது இசைத்
 தமிழ்வழக்கு; 58, 61, 63, 75,
 100, 107, 109 - 10, 201, 212,
 உருக்காட்டுதல், 120. [400.
 உருக்குத்தட்டார், 139, 156, 434.
 உருக்குருக்கு (கருப்பூரம்), 379.
 உருகுதல் - குழைந்துகிடத்தல், நெ
 சிழ்தல், 451.
 உருட்டல் - யாழ்நரம்பிற்குரியகிரி
 மைகளுள்ஒன்று, 204.
 உருத்தல், 4, 219, 357, 585.
 உருத்திரச்சுவையவிநயம், 83 - 4.
 உருத்திரசன்மர், 7.
 உருத்திரர், 148.
 உருத்திரப்பதினொருவர், 168.
 உருத்திரன் - வடநாட்டரசருள் ஒரு
 வன், 542.
 உருத்து - வெளிப்பட்டு, 4.
 உருத்துநோக்கல், 590.
 உருத்தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னி
 ரண்டும், 68.
 உருப்பசி - தேவகணிகையருள் ஒரு
 த்தி ; இவள் அகத்தியமுனிவர்
 சாபத்தால் மானிடமகளாகப்பிற
 ந்து மாதலியென்று பெயர் பெற்
 றாள், 20, 187, 189.
 உருப்பசி பெற்ற சாபவரலாறு, 56,
 78, 176, 188.
 உருப்தொகுதல், 78, 301, 310.
 உருபுநிற்கப்பொருள்தொகுதல் 243.
 உருபுமயக்கம், 37, 39, 51, 236,
 உருமாறித்திரிதல், 171. [249.
 உரும் } - இடி, 161, 332, 343.
 உருமு }
 உருமுக்குரல் முழக்கத்து முரசு,
 உருமுச்சுவல், 555. [143, 543.
 உருமேறு, 277.
 உருவக் கொடியோர், - கொடியுருவி
 ணோர், 362, 379.
 உருவகமென்னுமலங்காரம், 135.
 உருவமாறி நின்றல், 314.

சுஉசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

உருவிலான் } 44, 151, 229, 231,
உருவிான் } 357, 374, 583.
உருவின் உறுப்பு நான்கு, 120.
உருவுகாட்டுகை, 75.
உருவுதிரை, 116.
உருவேற்றுதல், 285.
உரை - புகழ், 25, 36, 167.
உரைச் செய்யுளை இடையிலே மடுத்தல், 317.
உரைசால் சிறப்பு, 42, 220. [553.
உரைசெலவெறுத்த மதுரை, 508,
உரைத்தல் - தேய்த்தல், பூசுதல், 180, 347.
உரைநூல் கோடுதல், 146.
உரைப்பாட்டு, 24, 574.
உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய பாட்டை இடையே யுடையது, 317, 327, 441, 513, 533, 573.
உரைப்பாயிரம், 6.
உரைப்பொருள், 29.
உரைபெறுகட்டுரை, 30, 31.
உரையாசிரியராகிய இளம் பூரண வழிகள் முகவுரை, 230.
உரையாட்டு, 257. [யுள், 5, 28, 32.
உரைபிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுரைவகை நடைநான்கு, 22.
உரோகிணி, 36.
உரோமண்டலி, 81.
உல்குடைப்பெருவழி, 311.
உல்லோலம் - அங்கக்கிரியைபதினாறு னுள் ஒன்று, 81.
உலக்கைப்பாட்டு 211, 581.
உலகநோன்பிகள் - சைனரில் இல்லாதார், 255, 263, 280, 399, 411.
உலகமன்னவன், 537, 560, 589.
உலகவிடைகழி, 256, 271.
உலகளந்தோன், 495.
உலகியல், 274.
உலகியல் வழக்கு, 14.
உலகுபுரந்துட்டுமொழுக்கம், 340.
உலகுபொதியுருவத்தயர்ந்தோன், உலகுவிளங்கவிரொளி, 137. [536.
உலகேழு, 129.

உலந்தபொருள், 246.
உலவாக்கட்டுரை, 45.
உலவாமை - ஒழியாமை, 45.
உலறியகண், 86.
உலறியதலைகனையுடைய ஓமை, 18,
உலறியநா, 584. [294, 306.
உலாச்செய்வித்தல், 31.
உலாத்ததல், 170.
உலைக்குருகினுயிர்த்தல், 126, 499.
உலைக்குருகு, வெளிப்படைச்சொல், உலையிலுதுந்துருத்தி, 345. [334-5.
உலோகம், 178.
உலோகம் ஐந்து, 193.
உலோத்திரம், 387.
உவகை, 179, 416.
உவகைக்கண்ணீர், 152.
உவகைப்பொங்குதல், 432.
உவகைமுத்தி, 134. [மால், 356.
உவனைச்சேவலுயர்த்தோன் - திரு உவனைப்புட்சேவல் - கருடன், 356,
உவந்தோனவிரயம், 85. [370.
உவமத்தொகை, 19, 49, 166,
உவமப்பெயர், 308. [475.
உவமம், 37, 123, 171.
உவமம் விரித்துரைத்தல், 433.
உவமவுருபு, 135, 307.
உவர்ப்புமண்கலக்கஞ்செய்யும், 114.
உவவுத்தலை, 182.
உவவுற்றுகிங்கள், 219.
உவா, 198.
உவாஇரண்டு, 412.
உவாமுதலியவிரதநாள், 286.
உவாவின்னூயிறு, 401.
உழக்குதல், 194, 212.
உழத்தல், 214, 216, 300, 333,
உழத்தி, 320. [357, 373.
உழவர், 155, 157, 191, 209, 278.
உழவரோதை, 206, 558.
உழவு, 266 - 7, 288, 312, 496.
உழவுஏழு, 88.
உழவுத்தொழில், 312.
உழவுதொழில், 496. [மு, 261.
உழாதுண்டொளி - தானேபட்டசே

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஉஎ

உழி - அளவு, 40, 48.
 உழிஞ்சில் - ஒருமரம், 294, 306,
 உழிஞை, 14, 371, 568. [318.
 உழிஞைப்பவர், 529.
 உழிஞையான், 218.
 உழுக்குவேளாளர், 261.
 உழுந்த, 390, 496.
 உழை - உழை (வாணன்மகள்), பக்
 கம், மத்திமஸ்வரம், 36, 68, 165,
 193, 195, 203, 222 - 3, 350,
 443 - 4, 453. [பெய்தல், 69.
 உழைகுரலாகச்செம்பாலைக்கு உழை
 உழைகுரலாகச்செம்பாலேதோன்மல்,
 உழைகுரலானமந்தம், 225. [113.
 உழைப்புலிக்கொடி, 262, 279.
 உழைமான், 18.
 உழைமானுளைக்குங்காடு, 306.
 உழைமுதல்உழையீறு, 225.
 உழைமுதற்கைக்கிளையி று தி ய ர க
 உழைமை, 89.[மெலிவுநாற்கு, 113.
 உழையிற்சூரல் பிறத்தல், 224.
 உழையுளி - உழை, 444.
 உள்வரிக்கோலம் - வேற்றுருவங்
 கொண்டுநடிக்குங் கோலம், 88,
 151, 171, 195, 227-8, 237-8,
 உள்வரிப்பாணி, 447, 458. [332.
 உள்வரியாடல் - வருத்தமறிந்துதன்
 வடிவு கரந்து சிலதியர் வடிவுடன்
 தமரநியாமல் வந்து நடித்தல்,
 உள்வரிவாழ்த்து, 447, 459. [227.
 உள்ளகம், 434.
 உள்ளல் - உள்ளான்பறவை, 260.
 உள்ளாளம், 90.
 உள்ளாற்றுவேந்தன், 218.
 உள்ளான்பறவை, 278.
 உள்ளு - உள்ளான்பறவை, 278.
 உள்ளுறைமூன்று, 10, 24.
 உளதாங் கொல், 216.
 உளநாள்வரையா, 591.
 உளப்பாட்டுத்தன்மை, 10, 24.
 உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மை, 187.
 உளமலியுவகை, 506.
 உளர்தல், 110.

உளி, 426, 439.
 உளியம் - கரடி, 332 - 3, 440.
 உளைத்தல், 306.
 உளைவனன், 12.
 உறக்கட்டிதம் - ஓரிருக்கை, பாதமைந்
 தனுனொன்று, 81, 232.
 உற்சங்கக்கை, 97 - 8.
 உற்சவம், 158, 572.
 உற்சர்கம், 420. [டல், 344.
 உறட்டட்டட்டெனப்பற்பதைகொட்
 உற்பணம், 81.
 உற்பாதசாந்தி, 27 - 8, 468.
 உற்பாதம், 442, 450 - 1, 480.
 உற்றதை (உற்றது) உறவு, 45, 142.
 உற - மிக, 377.
 உறக்கு - உறக்கம், 374.
 உறங்கினோவிரயம், 85 - 6.
 உறந்தை - உறையூர் ; இது சோழர்
 களின் இராசதானிகளுள் ஒன்று;
 இக்கதை நிகழ்ந்தபொழுது இதில்
 இருந்த சோழன் பெருநற்கிள்ளி
 யென்பவன்; 20, 220, 231, 287.
 உறவு, 214. [படுதல், 215.
 உறவுபோலிருந்து காரியத்தின்வேறு
 உறவுமுறையார், 228.
 உறழ்தல் - ஒன்றிடைபிட்டு இரண்
 டிடைபிட்டு ஆராய்தல், 204.
 உறழ்பொரு, 39.
 உறி, 260, 442.
 உறிக்கா, 401, 413.
 உறித்தாழ்ந்தகரகம், 494, 585 - 6.
 உறீஇ - உறுவித்து, 172.
 உறுக்கும் - உறுத்தும், 274.
 உறுகண், 297, 332.
 உறுகணுள் - திவினையாளர், மிடியா
 ளர், 257, 272.
 உறுத்தல், 173, 274, 294.
 உறுப்பு நாள்குள்ள உறு, 75.
 உறை - மருந்து, 203, 208, 213.
 உறைகவுள் - மதந்துளிக்கின்ற கன்
 னம், 587.
 உறைகாரர், 156. [152.
 உறைத்தல் - உகுத்தல், 127, 134,

கூஉஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

உதைதல் - தோய்தல், 441, 451.
 உதையுய்யானோய் - மருந்தாற் போ
 க்கமுடியாத நோய், 208.
 உதையுள் 46, 308. [566.
 உதையூர், 31, 266, 287 - 8, 301,
 உதையூர்க்குக் கோழியென்ற பெயர்
 வந்தமை, 31 - 2, 266.
 உதையூரிலருகல், 301.
 உதையூர் ஸ்ரீ கந்தன்பள்ளி, 291.
 உதையூர் ஸ்ரீகோயில் நாயனார், 291.
 உன்னக்கை, 92, 95.
 உன்னம்—ஒருமரம், 92, 306. [81.
 உஷ்ணபணம் - ஓர் அங்கக்கிரியை,
 ஊக்கம் - மனவெழுச்சி, முயற்சி,
 ஊகம், 401, 524. [வலி, 162, 187.
 ஊங்கண், 567.
 ஊங்கனோர், 560.
 ஊசல், 207.
 ஊசல்வரி, 580.
 ஊசிப்பொறி, 414. [433.
 ஊட்டுவாள்-தாயரைவருள் ஒருத்தி,
 ஊடல, 173, 195, 198, 202, 226,
 ஊடல்தீர்க்குமருந்து, 21. [232.
 ஊடற்கோலம், 179.
 ஊடறுத்தல், 440.
 ஊண், 213.
 ஊதுந்துளை, 61, 65.
 ஊதும் வண்டு, 213.
 ஊதுலைக்குருகு - துருத்தி, 126,
 134, 334, 499, 526.
 ஊதுலையோர்கவயிர்த்தல், 462 - 3.
 ஊம் - ஊமை, 144, 481.
 ஊமர், 145.
 ஊர்க்குறுமாக்கள், 587.
 ஊர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகைலாயநிற்
 குங்கோயில், 241. [309.
 ஊர்கனையிடை யிட்ட காடு, 298,
 ஊர்காப்பாளர், 424, 436.
 ஊர்குழுவரி, 25, 27.
 ஊர்த்துவ கலிகை - அங்கக்கிரியை
 பதினாறுகளொன்ற, 81.
 ஊர்த்துவமண்டலி, 81.
 ஊர்தல், 90.

ஊர்தி, 431.
 ஊர்திரைநீர்வேலி, 212.
 ஊர்தீப்பாடு, 237, 244, 251.
 ஊர்த்து - அடர்த்து, 548.
 ஊர்நடுமன் மம், 313, 323.
 ஊர்வலஞ்செய்தல், 118.
 ஊர்வாயில், 256. [58, 82.
 ஊர்விலக்கு - ஒருவகைப் பாட்டு,
 ஊரல் - குளுவையென்னும் பறவை;
 நீர்மேலூர்தலின், ஆகுபெயர்;
 ஊராளி, 89. [260, 278.
 ஊரிடையிட்டநாடு, 262.
 ஊழ் - முறை, 259, 273, 276.
 ஊழ்வினை - முறைமையாகிய பழ
 வினை, 254, 484.
 ஊழ்வினையுருத்துவந்தெழுதல், 4,
 ஊழி, 47. [219, 544.
 ஊழியுக்கும் பேருதவி, 212 - 3,
 ஊழுறுதல் - குடைதல், 183.
 ஊற்றுநீர், 459.
 ஊறுசெய்விலங்கு, 305.
 ஊன், 160, 275.
 ஊன்சோறு, 545.
 ஊன்மலியிருக்கை, 138.
 ஊனுண்டு மயிள், 591.
 எஃகல், 134.
 எஃகுபட்டிருக்கும் உலை, 413.
 எக்கர், 522.
 எகிளக்கவரி, 254.
 எகிளம், 557.
 எங்கனுவென்றோவினைந்தேங்கல், 463.
 எங்கனும் போகிய இசை, 332.
 எங்கோன், 283.
 எச்சங்கள், 562.
 எச்சம் - ஒரு வாசனைப்பண்டம்,
 379.
 எச்சவும்மை, 276, 281, 460.
 எச்சவும்மை விரித்தல், 55.
 எஞ்சலார் - அயலார், 463.
 எட்கசி, 325.
 எட்கசிவு, 160.
 எட்சாந்து, 467.
 எட்டன் மட்டம், 59, 91.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி கூடக

எட்டி - அரசனால் வணிகர்பெறுவ
தொருபட்டம், 399, 401, 411-2.
எட்டிப்பூ, 411.
எடுத்தமொழியினஞ்செப்பல், 131.
எடுத்துக்காட்டு - சுட்டிக்காட்டுதல்,
443, 452.
எடுத்துக்கை நீட்டுவார், 421.
எடுத்துக்கோள்வரி - கையறவெய்தி
வீழ்ந்தாளாக வீழ்ந்து பிறரெடுத்த
துக் கொள்ளும்படி நடித்தல், 88,
228, 237, 239, 289, 381. [531.
எடுத்துச்செலவாற் கொண்டதிதை,
எடுப்புதல் - எழுப்புதல், 135, 145.
எண் - இலக்கம், 78, 164, 547.
எண்குணன், 264, 284.
எண்கூத்துப்பாணி, 59, 91.
எண்ணிரான்வந்தகொச்சகவொரு
போகு, 191.
எண்ணின்டைவு, 152. [438.
எண்ணுதல் - எண்ணிச்செய்தல்,
எண்ணுப்பொருளில்வந்தஉம்மை சிறு
ப்புப்பொருளுந்தருதல், 272.
எண்ணும்மை தொகல், 430.
எண்ணுவரம்பு - எண்ணின்பெருமை
க்கு வரம்பு, 184, 201.
எண்ணெண்கலையோர் - வேசையர்,
226, 366, 381, 499.
எண்ணெய்வாணிகர், 138, 155.
எண்பேராயம், 147, 167, 535.
எண்மைப்பொருள், 346.
எதிர்த்துப் பிணைத்தமலர், 216.
எதிரிரனிறை, 38, 201, 276.
எதிர்பூஞ்செவ்வி, 225.
எதிர்மறை, 344, 429.
எதிர்மறைத்துக்கூறல், 466.
எதிரதுதழீஇய வெச்சவும்மை, 508.
எதிரதுபோற்றல், 50, 373.
எதிரி - எதிரோற்று, 125.
எதிருநல், 542.
எதிருன்றிய நீள்பெருங்காஞ்சி, 528.
எதிரோற்றல், 131, 532.
எந்திரவில், 413.
எய்துதல் - உணர்ந்தல், 295, 307.

எய்யாவொருசிறை-பலரும் அறியாத
ஒருபக்கம், 313.
எய்வல்லெயினர், 318.
எயிப்புறம், 71, 116, 218, 256.
எயிற்றி, 18, 315, 320 - 21, 325,
எயிறுமடித்தல், 87. [330
எயின் - ஒருசாதி, 321.
எயின்கடல், 322.
எயினர், 18, 294, 318 - 9, 327-8,
330, 432.
எயினர்க்குப்புலிஉவமை, 322, 330.
எயினர்கூட்டுண்ணும் நடுவூர்மன்றம்,
313, 323.
எயினர், தம்பகைஞர்தலையைத்தாமே
யறுத்திட்டெண்ணுதல், 324.
எயினர் துஞ்சுரைஎறிதல், 322.
எயினர் தொல்குடிக்குமரி, 324.
எயினர் பசுநிறைகளைப் பெறுதல்,
320 - 21.
எயினர்மதுவுண்டுசெருக்குதல், 324.
எயினர்மன்றுகள் பாழ்படற்குரியகார
ணம், 313.
எயினர் வெறியாடியயின் அரசனைப்
பாதுகாக்கத்தெய்வத்தைத் துதித்
எயினருர், 306. [தல், 321, 331.
எயினெடுங்கொடி, 341.
எயிரிதத்திலவம், 150.
எரிபோத்தி - அழலைமூட்டி, 362,
எரிமண்டுதல், 498. [526.
எரிமுகப்பேரம்பு, 177.
எருத்தங்கோட்டல், 458.
எருத்தம்=எருத்து - புறக்கழுத்து,
35, 40, 446, 451-2, 458, 532.
எருமன்றம், 442, 447, 451, 458,
எருமை, 261, 268. [550.
எருமைக்கடா, 396.
எருமைக்கடும்பரியூர்வோன் - கூற்று
எருமையேற்றை, 408. [வன், 544.
எல் - ஒளி, 45, 338.
எல்லவிழ்மலை, 45. [480, 578.
எல்லா-ஏல், தோழி, 447, 458, 462,
எல்லார்க்குமறிவாயுள்ளவன், 282.
எல்லாவோ, 462.

கூடம் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எல்லி, 223.
எல்லிருங்கேட்டியின், 464.
எல்லை - பகல், 3, 511.
எல்வனை, 124, 563. [389.
எலியிரினால் நெய்த ஆடை, 154,
எவ்வம் - துன்பம், 211, 216.
எவன் என்ன விகாரப்படல், 515.
எவன்கொல், 45.
எழால் எழுவகை, 204.
எழிலி, 173.
எழிநகை, 57, 60, 79, 99.
எழினி - திரைச்சீலை, 71, 184 - 5,
188, 193.
எழினிக் கோலம் - உருக்கள், 201.
எழினிமூன்று, 116.
எழுகோல், 70.
எழுச்சிப்பாலை, 534.
எழுத்தாணி, 225.
எழுத்தினதம், 105,
எழுத்து, 67, 78.
எழுத்து எட்டு, 308.
எழுத்து ஏழு, 156, 457.
எழுத்து ஐந்து, 308.
எழுத்துச்சந்திமுடிவு, 14.
எழுத்துப்படுத்த பொதி, 144.
எழுதல் - பண்ணுதல், 528.
எழுதியவனை, 458.
எழுதுவண்ணம், 154.
எழுதுவரிக்கோலம், 151 - 2.
எழுநிலைமாடம், 347.
எழுமுடிமார்பன், 569.
எழுவகைநிலத்தினும் எய்தியவரி,
எழுவறியா, 38. [365, 382 - 3.
எழுவாய், 213, 293, 304, 321, 337.
எழுவுஞ்சீப்பு, 402.
எள்ளு, 390. [115.
எள்ளுஎட்டுக்கொண்டது நெல்லு,
எள்ளுருண்டை, 141.
எற்பெய்வான், 216. [377.
எற்பெய்யுதிநெய்யுதுபோக்கு,
எற்பெய்யுது-சூரியன் அத்தமித்த
எற்பாடு, 14, 377. [காலம், 360.
எற்றல் - எதனால், 50.

எற்றுக்கு, 37.
எற்றென்றும், 515.
எறி - எறிதல், 66, 111.
எறிநீரடைகரை, 259, 276.
எறிப்ப - ஒளிவிட, 152.
எறிபிணமிடறியகுறையுடல், 543.
எறிமணி, 325.
எறிவனை - அறுக்கும்வனை, கரையிலே
திரையெறிகிறவனையுமாம், 209.
என், ஈற்றகை, 77, 136.
என்கோ - என்பேனோ, 45, 446.
என்பிலது, 24.
என்பும் உமியும்பரலுஞ்சேர்ந்தலிலும்,
என்மனார், 231. [114.
என்றாழ் - வெயில், 362, 380.
என்னீர் - என்று சொல்லமாட்டார்,
என்றென்றும், 515. [215.
எனும் - சிறிதும், 420, 432.
எனைத்து, 38.
ஏக்கறுதல், 43.
ஏகதாளம் - ஓரொத்துடையதாளம்,
59, 75 - 6, 91, 120.
ஏகபாதம் - ஓரிருக்கை, 232.
ஏகாசம் - உத்தியம், 326.
ஏகாரம்: இசைநிறை, ஈற்றகை,
எண், வினா, 10, 25, 210, 273,
473, 474.
ஏகாவலிவடம், 332.
ஏகை - இரேகை, 367, 386.
ஏங்குதல், 64, 249.
ஏச்சுரை, 576.
ஏசல் - பழித்தல், 242, 249.
ஏட்டகம் விரித்து, 336.
ஏடலர்கோதை, 246.
ஏடி - தோழி, 458.
ஏடு, 394, 406 - 7.
ஏணி - எல்லை, 402, 508- 9.
ஏத்தம், 260.
ஏத்தல், 35, 265.
ஏத்தாளர், 539.
ஏத்தி - ஏத்த, 316.
ஏதம், 332, 343, 348, 357, 372-3,
ஏதிலன், 207. [397.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுருக

ஏது, 437, 582.
 ஏமஞ்சாராவிடும்பை, 358.
 ஏமவைகல், 365.
 ஏழுமாக்களவிரயம், 86.
 ஏர், 16.
 ஏர்பு - எழுந்து, 361, 378.
 ஏர்மங்கலப்பாட்டு, 16, 261, 279.
 ஏரகம், 516.
 ஏரி, 342, 355.
 ஏரிகரை, 294, 305.
 ஏருக்கு அழகையும் குவனையையும்
 கலந்து நெக்கதிரோடு தொடுத்த
 மாலையைச் சூட்டுதல், 261, 279.
 ஏருழவர், 558.
 ஏல்வை, 224 - 5.
 ஏலம், 195.
 ஏலவல்லி, 16, 523.
 ஏலாது, 273.
 ஏவல் செய்யும் எயிற்றியர், 325.
 ஏவலன் (தன்மையொருமை), 205.
 ஏவலாளர், 348.
 ஏவலினையர், 507.
 ஏவற்சிலதியர் - குந்தேவன் மகளிர்,
 மடைப்பள்ளியாரடியார், 140,
 158.
 ஏவற்சொல், 375.
 ஏவற்மெய்வம், 493.
 ஏவதை, 402, 414, 415.
 ஏவன்மகளிர், 380.
 ஏவில் - ஏவையுடையவில், 319.
 ஏழ்பிறப்படியேம், 524.
 ஏழகத்தகர் - மேழகம், 254.
 ஏழனுருபின் கண்வந்தசாரியை, 129.
 ஏழனுருபுத்தொகை, 19.
 ஏழாவதன் இடப்பொருள் காலத்து
 டன்மயங்கல், 182.
 ஏழாவதுருபு இரண்டாவது டன்
 மயங்கல், 182.
 ஏழை - அறிவினம், 206, 313.
 ஏற்புழி, 353.
 ஏற்றம், 277.
 ஏற்றிழிவு, 305.
 ஏற்று - உடன்பட்டு, 421.

ஏற்றுப்பசுந்தோல் சீவாதுபோர்த்த
 முரசம், 161, 543.
 ஏறங்கோட்பகை, 15.
 ஏறுவிண்ணப்பம், 349.
 ஏறு, 260, 431, 434.
 ஏறுதழுவுல், 452.
 ஏன்று, 297. [324.
 ஏனத்தின்வனைவெண்கோடு, 314-5,
 ஏனத்தெறி, 524. [366, 385.
 ஏனப்படம் - பன்றிமுகக் கட்டகு,
 ஐ-இடைச்சொல், வியப்பு, 228, 435,
 444, 455, 476, 483 - 4, 518.
 ஐங்குறுநூறு, 441, 445.
 ஐங்கூந்தல், 195, 257, 296, 396.
 ஐஞ்சிலோதி, 300.
 ஐதானமயிர், 196.
 ஐது - அழகிது, 75, 120.
 ஐந்திரவியாகரணம், 295, 307, 310.
 ஐந்தினுமெட்டினும் வருமுறையெழு
 த்தின்மந்திரம், 297. [270.
 ஐந்து ஸ்ரீகோயிற்சந்தி கூடியமன்று,
 ஐம்பதுதுலாபாரப்பொன், 555.
 ஐம்பால், 209, 214.
 ஐம்பெருங்குழு, 72, 118, 147, 167,
 ஐயக்கடிவை, 276. [535.
 ஐயந்தீர்காட்சி-கவுந்தியடிகள் (ஆகு
 பெயர்), 576.
 ஐயமற்றபொருள் - கடவுள், 460.
 ஐயமுற்றோனவிரயம், 85.
 ஐயர், 46, 210, 263, 320 - 21.
 ஐயவித்துலாம், 402, 414.
 ஐயவும்மை, 274.
 ஐயன்கோயில், 242.
 ஐயன்மார், 330.
 ஐயனுக்குப்பாடும் பாட்டு, 89.
 ஐயை - துர்க்கை, மாதரியின்மகள்,
 260, 317 - 8, 327 - 8, 416-9,
 428, 430-31, 441, 450, 462-3,
 465-6, 506, 574, 580. [323.
 ஐயைகோட்டம், 18, 300, 312 - 3,
 ஐராபதம் - பட்டத்துயானை, 72.
 ஐராபதம்நிற்குக்கோயில், 146, 166,
 247.

சுருஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஐராவதமெழுதியகொடி, 166.
 ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்கள், 264,
 ஐவன வெண்ணெல், 15, 294. [285.
 ஒக்கல், 349;
 ஒக்கலை, 242.
 ஒசித்தல், 192, 445 - 7.
 ஒசிதல் - ஒதுங்குதல், 36.
 ஒட்டகம், 408.
 ஒட்டுதல், 90, 263. [296, 308.
 ஒட்டுப்புதவம் - இரட்டைக்கதவு,
 ஒட்டேன் - இசையேன், 490.
 ஒடியாவின்பம், 267, 512, 592.
 ஒடு: அசை, இன், உடனிகழ்ச்சி,
 எண், 19, 28, 39, 131, 169, 247,
 251, 300, 333, 372, 390, 458.
 ஒடுக்கம், - முடிவு, 34, 38.
 ஒடுவுருபு ஐயுருபின் பொருளில் வரு
 ஒத்தபண்பு, 149. [தல், 130.
 ஒத்தி - அந்தாக்கொட்டு, 75, 120.
 ஒதுக்கம் - நடை, 276.
 ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வை, 41.
 ஒப்படியிருக்கை - ஓரிருக்கை, 232.
 ஒப்பலொப்புரை, 28.
 ஒப்பனை - அலங்காரம், 125, 131,
 247, 538, 557 - 8.
 ஒப்பித்தல், 160, 241, 314, 317.
 ஒப்பிப்போவி, 208, 265, 286 - 7,
 308, 320.
 ஒப்பின்மையின் மிகுதி, 39.
 ஒப்பினுகியபெயர், 137.
 ஒப்புரைத்தல், 34.
 ஒய் - யானையைப் பாகர்வையுங்குறி
 பு மொழி, 393, 405 - 6.
 ஒய்தல் - போக்குதல், 357, 373.
 ஓரியல், 59, 91.
 ஒருகாழ்முத்தம், 45, 227.
 ஒருங்குடன், 263.
 ஒருதலை, 130.
 ஒருதனி, 36, 45, 123, 422, 553.
 ஒருதனிக்குடிகள், 35.
 ஒருதிமம்பற்றல் - வாரம் பற்றல்,
 ஒருப்படுத்தல், 253. [146.
 ஒருப்படுத்தல், 273, 432.

ஒருபொருட்பன்மொழிசிறப்பின்கண்
 வருதல், 304.
 ஒருபொருண்மேல் மூன் றடுக்கி வந்த
 ஒத்தாழிசை, 456.
 ஒருபோகு, 190, 464.
 ஒருமுகவெழினி, 71, 73, 116,
 118, 193. [264.
 ஒருமூன்று-காம வெகுளி மயக்கம்,
 ஒருமைபன்மைமயக்கம், 323, 429.
 ஒருமொழிவைத்துலகாளல், 12, 573.
 ஒருவயித்பலப்பிதப்பு, 388.
 ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி,
 187, 429, 477.
 ஒருவினை யொடு, 281, 349.
 ஒருவுதல், 44.
 ஒருபிடத்திற் பிறந்த மணிகள் :—
 மாணிக்கம், புருடராகம், நீலம்,
 கோமேதகம், வயிடுரிய மென்பன்,
 ஒல் - அனுகரணம், 476. [388.
 ஒல்காச்செல்வம், 395.
 ஒல்காவுள்ளம், 502.
 ஒல்கி, 212.
 ஒலி, 105. [510.
 ஒலித்தல் - தழைத்தல், 3, 24, 277,
 ஒலியன்மாலை - தழைத்தமாலை, 538.
 ஒலிவகை 351, 352.
 ஒழியாதுட்டும் வல்வினை, 263.
 ஒழியாவிளக்கு - விடிவிளக்கு, 183.
 ஒழியிசை, 214.
 ஒழிவு, 186.
 ஒழுக்கநெறியினின்று நீங்கினோர் நீர்
 மையல்லாதனவற்றைச்சொல்லி
 னும் உயர்ந்தோர் தமதறிவான்
 உணரவேண்டுமென்பது, 287.
 ஒழுக்கமுடைய விழுக்குடி, 372.
 ஒழுக்கமுத நீருடையவையை, 465.
 ஒழுக்கி, 71.
 ஒழுக்கல், 213, 557.
 ஒழுக்குவண்ணம், 206.
 ஒழுகை, 559.
 ஒள்ளொரி, 468.
 ஒளி, 91.
 ஒளித்தபிறப்பு, 585 - 6.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகூ.

ஒளிமண்டிலம், 305.
 ஒளியுடைப்பாணி, 268.
 ஒற்காமரபிற்தொடிகில், 527.
 ஒற்றல் - நினைதல், நோக்கல், பொ
 தித்தல், 66, 111, 143, 162.
 ஒற்றறுத்துப் பாடுமவன், 188.
 ஒற்றறுப்பைப் புறங்காத்தல், 458.
 ஒற்றன், 321, 509, 510.
 ஒற்றித்து ஒத்தல், 75.
 ஒற்று - செங்கோட்டியாழுறுப்பினு
 ளொன்று, 350, 531.
 ஒற்றுதல், 66, 162, 288, 347.
 ஒற்றுறுப்பு - நரம்பினும் பத்தரினும்
 தாக்குவதொரு கருவி, 337.
 ஒற்றைக்கை, 97.
 ஒற்றைக்கை இருபத்துநான்கு, 60.
 ஒற்றைக்கைத்தொழில், 60, 99.
 ஒற்றைக்கை முப்பத்துமூன்றுவகை,
 ஒற்றைத்தாளம், 580. [92.
 ஒற்றைத்தேராழி, 129.
 ஒன்பதுகொண்ட மூன்றுபுரிநுண்
 ஞான், 528.
 ஒன்மன்பகுதி - ஒற்றைத்தாளத்தின்
 கூறு, 446, 457.
 ஒன்மன்பாணி, 59, 91.
 ஒன்று - முத்தி, 504.
 ஒன்றுமொழிநகையினர், 573.
 ஒ-இரக்கக்குறிப்பு, எதிர்மறை, தூம்
 பிற்கதவு, பிரிநிலை, வியப்பு, 277,
 429, 458, 465, 474.
 ஒங்கல் - மரம், மலை, 339, 408.
 ஒங்கியல்யானை, 557.
 ஒங்குயர்கூடல், 356.
 ஒச்சுதல், 207, 313, 448.
 ஒசுனித்தல் - டோதற்கு ஒருபட்டி
 முயறல், வெக்கையால் தலையெ
 டுத்தல், 213, 363, 380.
 ஒசுநர் - பரவர், எண்ணெய் வாணி
 ஓட்டம், 166. [கருமாம், 138, 155.
 ஓட்டமற்றபொன், 284.
 ஓட்டன், 231.
 ஓடங்கோல், 354.
 ஓடம்விடுந்துறை, 341.

ஓடவகை, 354.
 ஓடியபொன், 53.
 ஓடு, 364.
 ஓடுங்கலம், 200.
 ஓடுந்திமில், 210.
 ஓடை, 72.
 ஓடையானை, 537.
 ஒத்தின்சாலை, 494.
 ஒத்துடையந்தனன், 394.
 ஒதம், 213, 215, 505.
 ஒதவு முணரவுமரியமறை, 308, 431.
 ஒதாது நன்மை தீமையறிவோர், 299,
 ஒதி, 198, 300, 312. [311.
 ஒதை, 206, 559.
 ஒதையாயம், 219.
 ஒதைவகை, 339.
 ஒப்புதல் - ஒட்டுதல், 208 - 9, 513.
 ஒம்படை, 169, 273.
 ஒம்பு, 259.
 ஒமசாலை, 262.
 ஒமம், 148, 168, 572.
 ஒமாலிகை முப்பத்திரண்டு, 178,
 ஒமை, 18, 294, 306. [179, 195.
 ஒர், இடைச்சொல், 49.
 ஒர்க்கோலை, 260, 277.
 ஒர்த்து, 559.
 ஒர்ப்பு, 195.
 ஒரன்ன, 526.
 ஒரி, 287, 520. [120.
 ஒரொத்துடைய ஏக தாளம், 75,
 ஒரொற்றுவாரம், 73, 119, 188, 383.
 ஒலக்கமண்டபம், 143, 163, 504.
 ஒலுறுத்தல், 433.
 ஒலை, 336.
 ஒலைமடிப்புறத்துமண், 347.
 ஒலைமுகப்பாசரம், 348.
 ஒலையுந்துதும்விடுத்தல், 226.
 ஒவர் - ஏத்தாளர், 539.
 ஒவியச்சுற்றம் - சித்திரத்திரள், 493.
 ஒவியச்சேனன் - சித்திரசேனன், 188.
 ஒவியநூல், 232.
 ஒவியர் கண்ணிய வருத்தி, 232.
 ஒவியவிதானம், 71, 116.

கூடச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஒவியவெழிணி - சித்திரப்பணி யெழு

தின திரை, 185.

ஒலிமந்தொலித்தல், 260.

ஒளகம் - இடைப்பாட்டு, 383.

ஒளடதம், 366.

ஒளடவம், 349.

ஒளவியம், 409.

ஒளவையார், 488.

ஒளவையார் பாடல், 430.

ககரவீற்று வியங்கோள், 431.

கங்கர், 530.

கங்குற்பொழுது, 136.

கங்கையாறு, 28, 177, 169, 205- 6,

292, 302, 319, 328, 348, 406,

528, 530, 540, - 42, 547 - 8,

552, 556, 566, 573 - 5, 592.

கங்கை நீர்த்துறை, 243.

கங்கையின்புதல்வரைக்காவிரியின்புத

கங்கைவாரி, 47. [ல்வ'ரென் தல், 280.

கச்சி - காஞ்சிநகரம், 162.

கச்சு, 326. [166.

கச்சை-யானைக்கீழ்வயிற்றுக்கச்சை,

கச்சையானை, 146, 544.

கச்சோலம், 195.

கசர் - ஒரு முனிவர், 437.

கஞ்சகாரர் - வெண்கலக்கன்னூர்,

கஞ்சதாளம், 543. [139, 155.

கஞ்சம், 366, 385, 457.

கஞ்சன், கஞ்சனூர், 177, 461.

கஞ்சன்வஞ்சம், 192.

கஞ்சகம், 147.

கஞ்சகமாக்கள், 541, 564.

கஞ்சகமுதல்வர், 540, 556.

கட்டு இனிமை, 53.

கட்சி - காடு, 320, 322.

கட்டளை, 79.

கட்டளைக்கூறுபாடு, 63.

கட்டி, 494.

கட்டிக்கனி, 1.

கட்டியது, 3.

கட்டியர், 530.

கட்டுக்குழியம், 366, 385.

கட்டுண்மாக்கள், 425, 437.

கட்டுதல், 90.

கட்டுப்புணை, 341.

கட்டுப்புரியம், 90.

கட்டுப்பூ, 154.

கட்டுரை - பொருள்பொதிந்தசொல்,

உறுதியையுடைய சொல்லுமாம்,

4, 5, 24, 43, 45, 49, 50, 83;

203, 205, 212, 298, 309, 364,

502, 510, 592.

கட்டுரைகாதை, 24, 186.

கட்டுரைத்தல், 28, 243.

கட்டுவேலி, 324, 354, 375, 428.

கட்டுண்மாக்கள் - களவுகண்டுண்

ணும் ஊணையுடையமாக்கள், 314,

கட்டேறல், 380. [324, 425, 437.

கட்புலம், 2, 19, 582.

கட்புலமயக்கத்து - கண்ணிற் பிரபை

யற்றதாதலால், 334, 345.

கட்போர் - களவுசெய்வோர், 144,

கடகக்கை, 94, 98. [164.

கடகத்தண்டு, 380.

கடகம், 92, 197, 453, 506.

கடகவளை, 181.

கடகாவருத்தக்கை - இரட்டைக்கை

களிலொன்று, 97 - 8.

கடகு, 142, 160, 366, 385.

கடப்பந்தார், 517.

கடம் - வழி, 294 - 5, 519. [575.

சடம்படாள் - கோபித்துவெகுளாள்,

கடம்பறுத்தியற்றிய முரசு, 521.

கடம்பன், 517.

கடம்பு, 318, 448, 459, 518 - 9,

580 - 81. [கொள்ளல், 391.

கடம்புணல் - முறைமையைமேற

கடமலைவேட்டம், 530.

கடமாக்கொம்பு, 514.

கடமை, 123, 130, 507.

கடல், 178, 182, 198, 210.

கடல்குழிலங்கை, 30, 589.

கடல்தரும்பலபண்டம், 201.

கடல், பாண்டிநாட்டின் தென்பாகத

தைக்கொண்டது, 302 - 3.

கடல்முத்து, 216, 447.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடநு

கடல்வண்ணன், 446, 448.
 கடல்வண்ணத்தேருர்செரு - பரந்தப்
 போர், 545.
 கடல்வாம் - முத்துப்பவளஞ்சங்கு
 முதலியன, 99, 199.
 கடல்வளனைந்து, 260, 277.
 கடல்வாழ்நர், 209.
 கடல்வீளையாட்டு, 182, 198, 220,
 கடல்வேலி, 531. [232, 549.
 கடல்கழிவங்கை, 301, 345, 589.
 கடலந்தானைக்காவலன், 540.
 கடலாகியஆடை, 153.
 கடலாடல், 224, 237.
 கடலாடுகாதை, 267, 289.
 கடலினடுவினின்றமருள், 193.
 கடலை, 390.
 கடலொடுகாவிரிசென்றலைத்தல், 244.
 கடலோடிகள், 42, 137.
 கடலோதம், 215.
 கடவது, 265, 372.
 கடவரைகளெட்டு, 579.
 கடவுட்கோலம், 582.
 கடவுட்சடை, 88.
 கடவுட்சாத்தன், 574.
 கடவுட்டன்மை, 585.
 கடவுட்பத்தினி - பத்தினிக் கடவுள்,
 கடவுட்பின்னர், 301. [547.
 கடவுண்மங்கலம் - பிரதிட்டை, 572,
 574, 584, 594.
 கடவுள், 250, 284, 352. [பட்டு, 216.
 கடவுள்வரைந்து - கடவுளரை வழி
 கடவுளர் - முனிவர், 5, 291, 301 - 2,
 358, 374, 551, 591.
 கடவுளொழுதல், 528, 531, 533.
 கடவுளொழுதவோர் கல், 528, 540.
 கடற்கடம்பெறிந்த கடும்போர்வார்த்
 தை, 532.
 கடற்கரை, 198, 276.
 கடற்கரைமெலிக்குங்காலிரி, 185.
 கடற்கரைவருணனை, 199.
 கடற்காண் வரிப்பாணி, 205.
 கடற்சேர்ப்பன், 216.
 கடற்செய்வம், 17, 206, 219.

கடற்புரூரம், 184.
 கடற்பக்கம், 184.
 கடற்பரப்பு ஊருக்குவமை, 128.
 கடன், 300.
 கடன்கழித்தல், 243.
 கடனறிமாந்தர், 394.
 கடனிறுத்தல், 221.
 கடாவிடுதல், 183, 279, 545.
 கடாவுதல், 254.
 கடாவுறுத்தல், 261. [546
 கடி - மிகுதி, விரைவு, 59, 381,
 கழகை - குத்துக்கோல், 366, 385.
 547.
 கழகையார் - அரசனுக்குச்சென்ற
 நாழிகைக்குக்கவிசொல்லுவாரர்,
 கடிசரி, 90. [140, 158.
 கடினஞ் - பிச்சைப்பாத்திரம், 260,
 கடிதீங்கு - மிக்கதீங்கு, 408. [276.
 கடிப்பகை - வெண்சிறுகடுகு, 184.
 கடிப்பகைதூண்கல், 585.
 கடிப்பிழுமுரசு, 450.
 கடிப்பினை, 181, 197.
 கடிப்பு, 357, 373, 461.
 கடியல்வேண்டும், 336. [251.
 கடியெண்ணுமுரிச்சொல் ஈறுதிரிதல்,
 கடு, 195.
 கடுக்க, 164.
 கடுக மரித்தல், 526.
 கடுகெருதலையுடைய காவிரிநீர், 277.
 கடுங்குரல், 145, 260.
 கடுங்கோன் - ஒருபாண்டியன்;
 தலைச்சங்கமிருத்தியபாண்டியர்
 களில் இறுதியானவன், 7, 230.
 கடுத்தமுகம், 171.
 கடுத்தல் - ஐயுறுதல், 244, 251.
 கடுகவை, 145, 404.
 கடும்போர்வார்த்தை, 532.
 கடுமை - சினம், 159.
 கடுவரல், 277.
 கடைஇ - கடாவுதலால், 254, 269,
 375.
 கடைக்கருவி - உடுக்கை, 107. [246.
 கடைக்கூட்டல் - ஒருப்படு த்தல்,

கூகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கடைக்கொளல்-முடிதல், 179, 202.

கடைகயிறு, 441, 448, 459.

கடைகழிதல், 257.

கடைகழிமகளிர் - பொதுமகளிர்,

359, 376, 379.

கடைகாணகவயின், 424.

கடைகாப்பாளர், 167.

கடைகால்யாத்தசோலை, 141.

கடைகுழன்று சுருண்டகுழல், 78.

கடைகூடுதல், 310.

கடைச்சங்கம், 10.

கடைச்சாமத்திற் கண்டகனுப் பத்து

நாட்டுப்பலித்தல், 408.

கடைசிக்கூத்து, 194.

கடைசியர், 16, 178, 261.

கடைசியர் களித்து ஒருவர்மேல் ஒரு

வர் சேர்ந்த இறைத்தல், 278.

கடைத்தலை, 245, 252.

கடைத்தெரு, 157, 434.

கடைநாளையதல் - மரித்தல், 400.

கடைநிலை - முடிவு, 166.

கடைநிறுத்தல் - கடைவாயிலில்

நிறுத்தல், 572.

கடைப்பிடி, 87, 195.

கடைப்பிடித்தல், 62 - 3, 76.

கடைமணியின் குரல், 480.

கடைமுகம், 147, 256, 536.

கடைமுகவாயில், 144. [90, 194.

கடையக்கூத்திற்கு உறுப்பு ஆறு,

கடையம் - கடைசிக் கூத்து ; இது

பதினேராடலுளொன்று ; வாண

சுரனுடைய நகரில் வடக்குவாயிற்

கணுள்ளவயலிடத்தேநின்று இந்

திராணியாடியது, 58, 89, 178.

கடையில் இன்ன சரக்கு ஈண்டுள்ள

தென்று அறிவிக்கக் கொடுக்கெ

டுத்தல், 183, 199.

கடையெயிறு - பன்றிக் கொம்பு

போலப் புறப்பட்ட எயிறு, 501.

கண் - கணு, தாட்சிணியம், முழ

வின் கண், 66, 69, 114, 117,

322. [தல், 152.

கண் இடத்திலும் வலத்திலும் துடித்

கண்களால் முத்தைச்சொரிதல், 311.

கண்களிமயக்கம், 525.

கண்கூடு, பிரியதரிசனம், 238, 309.

கண்கூடுவரி - பிரதமதேசத்திற்

நடித்த நடிப்பு ; இஃது ஒருவர்

கூட்டவன்றித் தானே வந்து நிற

கும் நிலைமை, 88, 227 - 8, 237,

289, 382.

கண்கொடியகொடிய, 211.

கண்டப்பாடல், 63- 4, 109- 10.

கண்டம், 19, 169, 201, 212, 221,

235, 326, 554.

கண்டழனிற்மக்கொள்ளல், 566.

கண்டனகூற்றிற்குயாழினிட்ட பா

கண்டார்கூற்று, 330. [ட்டு, 206.

கண்டி - கண்டத்தையுடையாள்,

கண்டிகை, 180, 196, [316.

கண்டிரண்முத்தம், 196.

கண்டில்வெண்ணெய், 179, 195.

கண்டு - செய்து, 324.

கண்டுசருக்கரை, 132.

கண்டுசருக்கரையோடு, அநிலைப்புகை

த்தல், 125.

கண்டுவைத்தும், 310, 477.

கண்ணகன்பரப்பு, 137.

கண்ணகி, 2, 5, 20, 26 - 7, 34,

46, 123, 126, 128, 134, 136,

149, 152, 169, 173, 243 - 5,

251-2, 266, 316-7, 325, 344-5,

353, 420, 428, 440, 442, 451,

462, 465 - 6, 476, 484 - 6,

490, 511 - 2, 514, 525, 527,

574-5, 577 - 8, 584, 587.

கண்ணகி கூற்று, 433.

கண்ணகிதங்கோட்டம், 574.

கண்ணகிதாதை, 551.

கண்ணகி தாய் கூற்று, 586.

கண்ணகிமதுரையைமும்முறை வலம்

வந்தமை, 491.

கண்ணகியின் வீரகம், 133.

கண்ணகி வேங்கை மரத்தின் கீழ்

இருந்தமை, 524, 571. [ம், 305.

கண்ணமையாகியவாயையுடைய சூல

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடல

கண்ணன், 431.

கண்ணன் கஞ்சன் வஞ்சங்கடந்தமை, 192, 449.

கண்ணன், கஞ்சனூரநெரித்தது, 90.

கண்ணன்கன்றற்கனியுருத்தது, 455.

கண்ணன் சூரியனைச் சக்கரத்தான் மறைத்தது, 446, 458.

கண்ணன்பாண்டவர்க்குநூற்றுவர் பால் தூதுசென்மமை, 449, 460-61.

கண்ணன், யானையின் கோட்டை ஒசித்தது, 178, 192. [90.

கண்ணன் வாணனை வானுய்த்தமை,

கண்ணன் வாலசரித நாடகம், 451.

கண்ணுகியவலை, 384.

கண்ணாடி, 147, 561 - 2.

கண்ணாரஆடல், 187.

கண்ணி, 481, 495.

கண்ணியசெலவு, 204.

கண்ணிலையினர், 322.

கண்ணிநகருமணி, 293, 347.

கண்ணிந்நிரபையறுதல், 334.

கண்ணினுங்கண்ணின் கடையகத்துச் சுவை மிகத்தோன்றல், 84.

கண்ணீர் - கள்ளாகியநீர், 341.

கண்ணீர்வார்த்தல், 84.

கண்ணுட்டி, 160. [434.

கண்ணுள்வினைஞர், 139, 156, 422,

கண்ணுளர் - சாந்திக்குத்தர், மதங்கர், 115, 140, 158.

கண்ணுளாளர் - மதங்கர், 149, 169.

கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுதுவோர், 541.

கண்ணெழுத்துப்படுத்தசகடம், 539.

கண்ணெடுகண் ஒருசாண் வளர்ந்த மூங்கில், 63.

கண்ணெடையாட்டியர் - கண்ணைவித்கும்வலைச்சியர், 138, 155.

கண்ணோட்டம், 189.

கண்ணோவுற்றோனவியம், 85, 87.

கண்போன் தமாமன்மகள், 429.

கண்மணிக்கடை, 484.

கண்மணியனையான், 386.

கண்மலர், 134.

கண்முகப்பே - கண்முன்பே, 477.

கண்வலை, 210. [ருவி, 106.

கண்விடுதூம்பு - ஒருவகைத்தோற்க

கண்வெண்முத்துதிர்ந்ததல், 29,

கணக்காயர், 7. [299.

கணக்காயனார்மகனார்மக்கோனார், 230.

கணக்கியல்வினைஞர், 535.

கணங்களபதினெட்டு, 50, 148, 168,

கணங்கொள்பேய்மகன், 543.

கணந்துட்டி, 278.

கணநிரை, 321. [106.

கணப்பறை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

கணவன், 212, 265, 524.

கணவனைப் பிரிந்து கல்லுருவாயிருந்தவள் கணவனைக்கண்டபின் கல்லுருவம் நீத்தமை, 489.

கணவனையிழந்தோர்க்குக்காட்டுவது கணி, 321, 554. [ல், 485.

கணிகை, கணிகையர், 2, 286, 404,

552. [வாழ்த்தல், 405.

கணிகையர் அரசனையும் நகரையும்

கணிகையர்க்குரியகலைகள் அறுபத்து

நான்கு, 226, 235 - 6, 366, 384.

கணிகையர் செல்வமில்லாதவரைவிரும்பாரென்பது, 299.

கணிகையர்நால்வகையர், 20, 383.

கணிகையராயிரவர் வாழ்த்திப்பெய

கணிச்சியோன், 305. [ரிடுதல், 393.

கணிதவிவர்த்தகர், 493.

கணைகிழித்ததுகலம், 560.

கணையம் - கணையமரம், 402, 415.

கத்திரிகைக்கால், 90.

கத்திரிகைக்கை, 92 - 3.

கத்திரிகை - தொடைவிசேடம், 225,

கத்திரி, 53, 195, 379. [236.

கத்திரிக்குட்டி, 524.

கத்திரிக்குழம்பு, 196.

கத்திரிச்சாந்து, 45, 53, 338, 481,

கதம், 173. [563.

கதவம் - கதவு, 254, 296, 507.

கதவொடுசேராதபடி வைத்தநிரைக்

கதிர் - ஆர், 43, 83, 129. [சூடி, 414.

கதிர்ச்செல்வன், 464, 468.

கூட அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கதிர்செலவொழித்தல் - உயர்தல்,
கதிர்த்தல், 84. [557.

கதிர்திருகல், 313.

கதிர்படுமமயம், 332.

கதிர்மண்டிலம், 361.

கதிர்வேந்தன், 294.

கதிரவன், 216, 268.

கதுப்பு, 360, 543.

கதுப்புநானம், 195.

கதுப்புநவடைச்சி - கொண்டைகளி
லே வைத்துப் புரைக்கச் செருகி,
360.

கதை- உதயனன்கதை, பொய்ப்பொ
ருள் புணர்த்துக்கூறுவது, 9, 19,
31, 34, - 5, 80, 132, 153,
247, 414.

கதைக்குறையகி, 34.

கதைசொல்லுகிறவர், 333.

கதைத்தொடர்பு, 203.

கதையையுடையதுகதை, 8, 25.

கந்தஉரு, 58, 90.

கந்தபுராணம், 51.

கந்தம், 90.

கந்தன், 89, 301.

கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன்
பள்ளி, 291, 301 - 2.

கந்தன்பாட்டு, 88.

கந்து, 357, 528.

கந்துகவரி, 579.

கப்பம் - கற்பம், பிராகிருதம், 298,

கப்பூரம், 154 - 5. [310.

கபாடபுரம் - இடைச்சங்கமிருந்த

கபித்தக்கை, 92, 94. [ஊர், 7.

கபிலபரணர், 7. [ஒருநகரம், 508.

கபிலபுரம் - கலிங்கநாட்டி லுள்ள

கபிலை, 510.

கபோதக்கை, 92, 96 - 8.

கம்பராமாயணம், 158, 163, 402,

405, 416, 429, 483, 529,

கம்பலை, 185, 201. [544, 572.

கம்பலைமாக்கர், 471, 476.

கம்பித்தல், 90.

கம்பிதம், 105.

கம்புட்கோழி } 16, 260, 278.
கம்புள் }

கம்மாள்வினை - சிற்பம், 422.

கம்மியர், 115, 144, 163, 183,
497, 572.

கம்மியர்முதலோர்விட்பன, 384 - 6.

கமலம், 150, 152, 341, 354.

கமுகந்தாறு, 523.

கமுகு, 295, 306, 342, 355.

கயந்தலையானை, 565.

கயம், 585.

கயமலர் - பெரியமலர், 321.

கயமலர்க்கண்ணி, 42. [381.

கயல், 150, 209, 227, 275, 340,

கயல்போலுங்கண், 133, 186, 210.

கயலெழுதியலியம், 442.

கயவார்சொல்லியுஞ்செய்யார், 430.

கயவாகு :—இலங்காபுரத்த ர ச ன் ;

இ வ ன் த ன் ன க ர த் தி ல்

கண்ணகியாகியபத்தினிக் கடவு

ளுக்குப் பலிபீடஞ்செய்வித்துப்

பின்புகோயிலும்கட்டுவித்து வரு

டந்தோறும் உற்சவம் நடத்திய

வன், 30, 589.

கயவாய் - புகார், 137, 153, 260.

கயற்கொடி, 530.

கயற்கொடித்தானை, 344.

கயிரவம், 192.

கயில், 446.

கயிலாயம்நிற்குங்கோயில், 248.

கயிலைமலை, 518. [197.

கயிர்கடை - கொக்குவாய், 181,

கயிற்றுத்தொடக்கு, 401, 414.

கயிற்றுவகை, 385.

கயிறுதிரித்துவிட்பவர், 155.

கர்ணீசுதர், 437.

கர்மபுஷ்யாதிசயம், 280.

கரகம், 585 - 6.

கரடி, 332.

கரடி இடித்தல், 344.

காடிக்குட்டி, 524.

காடிகை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

காடிப்பிள்ளை, 524. [106 - 7.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுருக

கரடிபுற்றகழ்தல், 332, 343.

கரணக்கூத்து, 80.

கரணத்தியலவர், 167.

கரணம் - கிரியை, கைத்தொழில்,
விநோதக்கூத்து ஆறனுளொன்று,
64 - 5, 90, 109 - 10, 193,
438, 534.

கரணம்நூற்றெட்டு, 80.

கரணவிசேடம், 380.

கரணவோத்து - பதினாறுபடலநூ
லின் ஒருபகுதி, 205.

கரத்தல், 527.

கரந்துபடை, 376.

கரந்துபோக்கிடன், 115.

கரந்துவரல், 83.

கரந்துவரலெழினி, 71, 188.

கரந்துவரலெழினி கட்டுமிடம், 116,
கரந்துறை, 359. [118.

கரந்துறைமகோள், 277.

கரந்துறைமாக்கள், 508.

கரந்தை, 321 - 2, 371.

கரந்தையார், 313, 330.

கரவடநூல், 426.

கரவிடம் - காவலின்பகுதி, 426.

கரி, 326, 386, 439.

கரிக்களபம் - யானைக்கன்று, 523.

கரிக்கை, 81.

கரிகால்வளவன் - காலிரிப்பூம்பட்டி
னத்துஇருந்துஅரசாண்டஒருசோ
ழன்; இவனுக்குக் கரிகாலனென்
றும் பெயர்; இவன் இமயமலை
வரைவென்று அரசாண்டவன்,
41, 161, 171, 184, 187,
201, 279, 404, 488, 491.

கரிகாலன் இமயத்தே புலிக்கொடி
யைப்பொறித்தது, 162.

கரிகாலன் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள சா
த்தனருளாற் செண்டு பெற்றது,
162.

கரிகாலன்செய்தசெயல், 161-2.

கரிகாலனுகியமுதற்குடி, 39.

கரிகாலனுக்குவச்சிரநாட்டரசன்முத
லியோர் திறைகொடுத்தது, 163.

கரிகாற்பெரும்பெயர்த்திரு மா வ ள
வன், 46.

கரிகாற்பெருளாத்தான், 57, 162.

கரிபுறக்கிடக்கை - கரிந்துகிடக்குமி
டம், 294, 306.

கரிபுறவட்டில்-புறங் கரிதான் அட்
டில், 418, 430.

கரிபொய்த்தல், 395.

கரிமாப்பெருகிரை, 542.

கரிமுகவம்பி, 341.

கரிமுழக்கம், 339.

கரியமால், 490.

கரியல் (துகில்), 379.

கரியவன் - சனி, 260, 277, 289.

கரு, 435.

கருகல், 387.

கருங்கடகு, 160, 543.

கருங்கயல், 171.

கருங்கயனெடுங்கண், 353.

கருங்காலி, 100 - 101, 195.

கருங்குருவி, 320.

கருங்கை - வலியையுடையகை, 16,
139, 155, 261, 278.

கருங்கை இருவகை, 156.

கருங்கோழிமோசியார், 7, 8.

கருஞ்சரக்கு, 138.

கருடப்புள், 458. [309.

கருடப்புள் எழுதிய கொடித்தண்டு,

கருடபக்கம், 81.

கருடர், 168.

கருடன், 370.

கருடோற்காரம், 386.

கருணை - அருள், 84, 406.

கருணை மறவன், 587.

கருத்து நிகழ்ச்சி, 10.

கருத்துறுகணவன், 510.

கருத்தபாலீரல்லீர், 428. [319,

கருந்தலை - பசுந்தலை, 142, 160.

கருந்தாழ்க்காவல், 144, 164.

கருந்திறன்மாக்கள், 538. [436 - 7.

கருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்,

கருந்தொழிற்கொல்லன், 424 - 5,

கருநடர், 538. [427.

கூசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கருநாடர், 530.
 கருப்பசந்தி, 83.
 கருப்பத்துளை, 368. [83, 442, 480.
 கருப்பம் - சந்தியைந்தனொன்று,
 கருப்புவில், 44, 128, 583.
 கருப்பூரம், 361, 378 - 9.
 கருப்பிற்றொடுத்தபெருந்தேன், 259.
 கரும்பு, 43, 275, 277, 294, 306,
 523.
 கரும்புலக்கையாகமுத்தங்குந்துதல்,
 கரும்புக்கழிபலம், 394, 406 - 7. [581.
 கரும்புக்கோட்பாடு, 346.
 கருமகாரர், 167.
 கருமங்கள்ளட்டு, 282.
 கருமணி, 86.
 கருமவினோர் - புரோகிதர், 535.
 கருமுகை - பித்திகை, 235 - 6.
 கருமை - பெருமை, 171, 388,
 கருவி, 19, 424 - 6. [390.
 கருவிக்குயிலுவர் - தோற்கருவிவாசிப்
 பார், 149, 169. [439.
 கருவியாற்கள்வரடையும்பயன்,
 கருவியிசைக்கு முறை, 119.
 கருவிரலாகம் - கரியவிரலையுடைய
 குரங்குபோலிருந்து சேர்ந்தா
 ரைக்கடிக்கும் பெர்மி, 401.
 கருவிரத்தூங்கு, 399.
 கருவிருத்தல், 83.
 கருவில், 315.
 கருவிளம் - ஒருமரம், 222. [497.
 கருவினை - ஒருகொடிப்பூ, 495,
 கருவிதல் - கொடியவெற்றி, 401.
 கருவூர், 530.
 கருவூரன், 158.
 கரைதல் - அவகாசித்தல், அழைத்
 தல், ஒசைப்படுதல், வருந்துதல்,
 183, 275, 463, 466.
 கல், 114, 387,
 கல்யாணம், 518.
 கல்லதரத்தம், 419.
 கல்லாக்களிமகன், 427.
 கல்லாடம், 387, 448, 516, 564.
 கல்லாடர், 7.

கல்லிடுகடை, 401.
 கல்லிடைமுடங்கல் - கல்லிடுக்கிற
 புக்குமுடங்குபடுதல், 368, 389.
 கல்லுரின்மமன்மம், 145.
 கல்லுமிழ்கவண், 142, 401.
 கல்லென்பேரூர், 313.
 கல்லேறு, 388.
 கல்விகற்றல், 249.
 கல்விசைவி, 250.
 கல்விப்பாகன், 502.
 கலகநாரதன், 188.
 கலங்கஞர், 568.
 கலங்கரைவிளக்கம் - கப்பலையழைக்
 குந் தீராவென்னுமவிளக்கு, 183,
 கலங்கர், 201, 417. [200.
 கலத்தானும் காலானும் பொருளை
 ஈட்டல், 42, 46.
 கலந்தருதிரு, 137, 183.
 கலந்தருநர், 139.
 கலப்பை, 370, 497.
 கலப்பைநா, 461.
 கலம் - மாக்கலம், யாழ், 19, 36,
 39, 153, 199, 212, 221, 235.
 கலம்பகர்ச்சங்கமன், 510.
 கலம்பகர்பீடிகை பூப்பலி கடை
 கொள், 572.
 கலம்பெருதுசப்பு, 227.
 கலவி, 212. [184.
 கலவிருக்கை - பண்டசாலை, 137,
 கலவை-பலவுந் கலந்தது, 216, 367.
 கலவைக்கூட்டம், 338.
 கலவைத்தொகுதி, 351.
 கலவைமணம், 48.
 கலன், 199, 481, 488.
 கலன்பகர்தல், 509.
 கலனசைவேடகை, 427.
 கலாந்தருகிளவி, 228.
 கலாபம் - பதினாறுகோவை, 132.
 கலி - இஃது இடைச்சங்கநூலாகிய
 பெருங்கலித்தொகைக்கும், கடை
 ச்சங்கநூலாகிய குறுங்கலித்தொ
 கைக்கும் பெயராக வழங்குகின்
 மது, 8, 18, 456.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுசுக

கலிகெழுசூடல், 589.

கலிங்கத்துப்பராணி : இந்துப் பெயர் அடியார்க்குநல்லாரால் எழுதப்படவில்லை ; ஆயினும் இந்திர விழலூரெடுத்தகாதையரையிலு, அவர் எடுத்துக்காட்டிய செய்யுட்கள் இதிற்காணப்படுதலால், இங்கே எழுதப்பட்டது ; இப்பராணி, “ பராணிக் கோர்சயங்கொண்டான்” என்று புகழ்பெற்ற சுயங்கொண்டான் என்றும் புலவராம் செய்யப்பட்டது. இதனால் சில சோழர்களுடைய வரலாறு புலப்படும்; 160 - 62, 414, 483, 547, 555, 561.

கலிங்கம்-வடநாடுகளுள்ளும், 23, 490, 508, 510.

கலிங்கம் புலராதடுத்தல், 494.

கலிங்கர், 530.

கலித்தொகை - இஃது எட்டுத்தொகையுள் ஆறாவது; 150 கலிப்பாக்களையுடையது; கடைச்சங்கப்புலவராலியற்றப்பட்டது; பாலை குறிஞ்சி மருதம் முல்லை நெய்தலென்னும்ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருளென்னும் மூவகைப்பொருள்களையும் இனிதுவிளக்கி அகப்பொருட்பகுதிகளைவிரித்துக் கூறுவது; சொல்லிவிமை பொருளினிமையில் மிகச்சிறந்தது; இதில் முதலாவதாகிய பாலை பெருங்கடுங்கோலும், இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சி கபிலராலும், மூன்றாவதாகிய மருதம் மருதனினநாகராலும், நான்காவதாகிய முல்லைநல்லத்திராலும், ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் நல்லதுவனாலும் இயற்றப்பட்டன; இதனைத்தொகுத்தவர், மதுரை யாசிரியன் நல்லதுவனார்; இது, “புரிவுண்ட” (கலி.142) என்பதனுரையிலும், “உரிப்பொருளல்லன்” (தொல். அகத். கு. 15) என்பத

னுரையிலும் நச்சினார்க்கினியரெழுதியுள்ள வாக்கியங்களால் விளங்குகின்றது. இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர்; இது குறுங்கலியென்றும், கலியென்றும் கூறப்படும்; 7, 23, 49, 51, 56, 124, 127, 130, 181, 192, 266, 292, 301, 305 - 6, 313, 322, 365, 381, 416, 422, 429, 442 - 3, 445, 447, 449, 451, 456, 468, 478, 482, 490, 494, 514 - 5, 517 - 20, 557, 563, 577, 585, 588.

கலிநடம் - கழாய்க்கூத்து 80, 193.

கலிப்பா, 8, 14.

கலியாணமகளிர், 203.

கலியாணமதுரை, 513

கலியாணவாழ்த்து, 4.

கலிவெண்பாட்டு, 26 - 7, 253.

கலை (கருப்பூரம்), சரீரம், 256, 271.

315, 325, 328, 350; 379.

கலைக்கியானப்பெண், 317.

கலைத்தொழில்கள், 203.

கலைப்பரிபூர்தி, 316.

கலைப்பாவை, 327, 337.

கலைப்பாவையின் கோலம், 328.

கலைப்பாவையின் மந்திரம், 300.

கலைமாதா, 40.

கலைமார்செல்வி, 314, 507.

கலையூர்தி - தூர்க்கை; 324 - 5.

கவசம், 366, 384.

கவடிவித்தல், 558.

கவடுவட்டம், 388.

கவண், 142, 160, 401, 413.

கவந்தம், 543.

கவயம், 549.

கவர்க்குநெறி, 390.

கவர்த்தல், 305.

கவர்பரிப்புரவி - பகுத்துவிரையுஞ் செலவினையுடைய குதிரை, 147, 167. [481, 495.

கவரி, 147, 166, 254, 366, 385,

கூசுட அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கவரிச்செந்நெல், 261, 289.
 கவரித்தொங்கல், 278.
 கவரிமுதலியன எடுக்கும்வரிசை, 380.
 கவலித்தல், 348.
 கவலுதல், 499.
 கவலை - கவலைக்கொடி, குறுந்தெரு,
 பலவாயொன்றான முடுக்கு, முடுக்
 குவழி, 15, 18, 27, 295, 306,
 369, 390, 499, 523.
 கவலைச்சின்னெறி } 305.
 கவலைப்படுநெறி }
 கவலையமகளிர், 464.
 கவவு, 36.
 கவவுக்கைகளுகிழ்த்தல், 219.
 கவவுக்கொள்ளுதல், 380,
 கவற்சி, 214, 502.
 கவற்ற, 293.
 கவற்றுமடி (துகில்), 379.
 கவாச்செறி-ஓராபரணம், 180, 196.
 கவி - பாடுவான், 72, 406.
 கவிகை, 565.
 கவிச்சக்கரவிருத்தி, 161.
 கவிஞனமைதி, 62, 108.
 கவிப்பன்-பசுமையைத்தேடினபொரு
 ளுடையவன், 400, 412.
 கவியதுகுறிப்பு, 62.
 கவிர், 340, 353.
 கவிர்மலர், 387.
 கவிரிதழ்க்குறுங்கல், 585.
 கவுசி - பல்வரிக்கூத்தினுளொன்று,
 கவுசிகள் - ஓரந்தணன், 334. [88.
 கவுந்தி - ஒருதவமுதியவன், 263,
 265 - 6, 285, 288, 357, 391,
 401, 404, 417, 550.
 கவுந்திப்பள்ளி, 256.
 கவுந்திமுன்சாரணர்வருதல், 280.
 கவுந்தியடிகள், 26 - 7, 257, 273,
 276, 281, 284 - 6, 298,
 30 - 32, 310, 312, 332,
 343 - 5, 351, 354 - 5,
 372 - 3, 390, 403, 409, 413,
 கவுந்தி வழிவளங்கூறல், 274. [576.
 கவுரி, 317, 326.

கவைக்கோல் - குத்துக்கோல், கொ
 டுத்துக்கோல், 402, 424, 436.
 கழங்காமுகளிர், 559.
 கழங்கு, 88, 315, 558.
 கழல், 317, 501.
 கழல்கட்குளி, 145, 165.
 கழந்தெறிர்மறை, 208. [370.
 கழனி, 247, 277, 342, 355 - 6,
 கழாஅமயிர்யாக்கைக்காரான், 261.
 கழாஅர்முன்றுறை, 184, 488.
 கழாய்க்கூத்து, 80.
 கழார் - ஓரூர், 488.
 கழாற்றாக்கு, 59, 91, 382.
 கழி - ஊன், 17, 160, 217.
 கழிக்கோல், 26, 198, 200, 207.
 கழிகடுந்தூய்மை, 371.
 கழிகாமுகர், 170. [காஞ்சி, 528.
 கழிந்தோரொழிந்தோர்க்குக்காட்டிய
 கழிப்பாம்புக்குக்கால் ஆறு, 524.
 கழிப்பி - கழித்து, 235.
 கழிப்பிணிக்கறைத்தேரல், 142.
 கழிபெருஞ்சிறப்பு, 263.
 கழிபேரான்மைக்கடன் - தன்னேத்
 தானிடம்பலிக்கடன், 312.
 கழிய - மிக, 115.
 கழியுமானம், 63, 109 - 10.
 கழீஇய - கழுவிய, 431.
 கழு - கழுக்கோல், 402.
 கழுக்கோல்போலக்கழுத்திநீட்டி
 முறுக்குஞ்சுங்கிலி, 414.
 கழுகுப்பொறி, 415.
 கழுத்தாபரணம், 181, 197.
 கழுத்துவட்டம், 180.
 கழுதை, 408.
 கழுதையேருழவன், 558.
 கழுநீர், 16, 42, 126, 152, 170,
 173, 225, 338, 351, 387.
 கழுநீர்ச்சேக்கை, 128.
 கழுநீர்ப்பிணையல், 43, 49, 333,
 கழுநீர்மலர், 132. [344.
 கழுநீர்முதல், 278.
 கழை, 188.
 கழைநெல், 29, 155.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுசுங்

கன்கடுகமயக்குதல், 278.
 கள்வர் இடத்தாலடையும்பயன், 438.
 கள்வாஉருமர் நிக்களவுகாண்டல், 426.
 கள்வர்க்கு மந்திரம்தெய்வம் மருந்து
 டிமித்தம் தந்திரம் இடன், காலம்,
 கருவியெனச் சாதனங்கள் எட்டுண்
 டென்பது, 425.
 கள்வர் காலங்கருதிப்பொருளைக்
 கைப்பற்றின் யாவராலும் விலக்க
 இயலாதென்பது, 426, 439.
 கள்வனைக்கோதல்கடுங்கோலன்று,
 கள்வாய்நீலம், 211. [484.
 கள்வாய்நெய்தல், 214.
 கள்விலையாட்டி, 320 - 21.
 கள்விற்குமவள், 329 - 30.
 கள்ளக்கமலம், 171.
 கள்ளப்படி, 485. [தம், 144.
 கள்ளரை நடுக்கும் வெள்ளிடை மன்
 கள்ளாகியநீர், 130.
 கள்ளு, 160.
 கள்ளுந் களவுந் காமமும் பொய்யும்
 வெள்ளைக்கோட்டியும்விரகினிலொ
 டிமின், 591.
 கள்ளுண்டு களிக்கும்வாழ்க்கை, 314.
 கள்ளுண்டுமயங்கல், 214.
 கள்ளைவிற்கும்வலைச்சியர், 155.
 களங்கம், 367, 386.
 களங்குவித்தல், 544.
 களங்கொண்டோர்-வென்றோர், 142.
 களங்கொள்ளல், 557.
 களத்தாடுங்கூத்திகள், 158.
 களபம் - (யானைக்) கன்று, 523.
 களமர் - உழவருடையகீழ்க்குடிகள்,
 களரி, 21. [16, 261, 278.
 களரியாவிரை : இது தலைச்சங்கப்
 புலவர்களியற்றிய நூல்களுள்
 ஒன்று, 7, 230.
 களவழிவாழ்த்து, 279.
 களவில் தலைமகன் கூற்று, 212.
 களவிற்றழம்பினவன், 424.
 களவிற்பகுதி, 426.
 களவு, 371.
 களவுகண்டுண்ணும்ஊன், 324.

களவுநூல், 426, 437 - 9.
 களவுநூற்றுறை, 439.
 களவுப்பொருள், 506.
 களவெற்றி, 537.
 களவேள்வி, 30, 31, 553, 567.
 களன் - அரங்கு, 365.
 களி - சேறு, 88 - 9, 236.
 களித்தரை, 114.
 களித்தல், 84. [133.
 களித்துயில் - இன்பத்துயில், 126,
 களித்தோனவியை, 85.
 களிப்பு, 363.
 களிமகன், 427, 440.
 களிமகிழ்வு, 123.
 களியம், 90.
 களித்தரசுவயங்கிய கோட்டம் -
 ஐராவதரிற்குந் கோயில், 166.
 களித்தின்பாகர்-யானைப்பாகர், 140.
 களித்துப்பொறி, 415.
 களித்தெருத்தம், 544.
 களிது, 247, 408.
 களைபறிப்பார், 275. [தல், 475.
 களையாதுதன்பம் - கணவனையிழத்
 தற்கடகக்கை - இரட்டைக்கையு
 ளொன்று; நண்டுக்கை, 97, 445,
 கற்கடகம், 117, 444, 453. [455.
 கற்கடவுள், 573.
 கற்கப்படுவன கற்றல், 371, 373.
 கற்கவி, 414.
 கற்காட்சி, 28.
 கற்சால்கொள்ளுதல், 186, 527 - 8,
 540, 546.
 கற்கோள்கால்கோளொளவிகர்ரம், 28.
 கற்பகதருநிற்குங்கோயில், 146, 241,
 கற்பாறை, 294. [247.
 கற்பின்கொழுந்து, 421.
 கற்பு, 206, 421.
 கற்பு இருவகை, 23. [475, 575.
 கற்புக்கடம் பூண்டதெய்வம், 398,
 கற்புக்கடர், 510.
 கற்புடைப் பெண்டிரைத் தேவரும்
 முனிவரும் ஏத்துதல், 24.
 கற்புடைமன்கையர் அறுவர், 487.

கூச்ச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கற்புடைமகளிரியல்பு, 39, 252, 398, 527.

கற்புடைமக்கையர் இருக்கும்நாட்டில் வானம்பொய்யாதுபெய்தல், 398.

கற்பு தவத்தினுஞ்சிறந்ததென்றல், கற்புமுல்லை, 53. [312.

கற்றல், 249.

கற்றறிமாக்கள், வினைப்பயனுண்ணுங் காலேக் கையாறு கொள்ளார், 357.

கற்றோர், 299, 311.

கறவை, 442, 498. [579.

கறவைமுதைசெய்தோன், 484, 504,

கறி - மிளகு, 369, 390.

கறிவல்லி, 16, 523.

கறிவளர் சிலம்பு, 517, 566.

கறுப்பு, 160.

கறை - கடமை, கறுப்பு, 160.

கறைகெழுமுகள், 123, 130.

கறைகெழுநாடு கறைவீடுசெய்ய்மின், 507, 571.

கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம், 395.

கறைகெழுவேல், 209. [543.

கறைத்தோல் - கருங்கடகு, 142,

கறைவீடுசெய்தல், 507, 571.

கன்மங்களைக்கழுவினவன், 282.

கன்மாப்பலகை, 7.

கன்மமராயம் - கன்றுகள்மேவிய பிடித்திரள், 362, 380.

கன்மருத்திமிக்கதனையாவர்க்குமளிக் கும் கோவலர், 409.

கன்றியகள்வன் - களவிறழும்பின கன்று, 498. [வன், 424.

கன்றுதல், 2, 472, 478.

கன்றுதேராவிற்குரல், 401.

கன்னக்கோல், 436.

கன்னகம் - அகழ்கருவி, 424, 436.

கன்னகர், 555.

கன்னபரம்பரை, 487.

கன்னர்தூற்றுவர் : செங்குட்டுவனுக் குட்பினராகிய ஆரிய அரசர், 540-

கன்னரிட்பெற்றவங்கம், 542. [41.

கன்னூர், 139, 155.

கன்னி, 103, 206, 490.

கன்னிக்கோலம், 327.

கன்னிகாரம் - கோங்கு, 296, 307.

கன்னிரீர்ஞாழல், 208.

கன்னியர்க்கவிளக்கேந்தல், 560.

கன்னியாகுமரி, 409.

கன்னியாகுமரிக்குத் தெற்கே சில நாடுகளிருந்தன வென்பது, 230.

கனககூட்டம் - கனகமாளிகை, 23, 557.

கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும்;

இவர் ஆரியமன்னருள் ஒருசாரார்;

இவ்விருவரும் பாலகுமரன் புதல்

வர்; முதலிற்செங்குட்டுவனுக்குப்

பகைவராயிருந்து பின்பு அவனால்

வெல்லப் பட்டோர், 542, 547,

கனகன், 540, 544. [549, 556.

கனத்தல், 388.

கனல்விழி, 191. [432.

கனவு - கன, 244, 251 - 2, 395,

கனநூல் - இது கனவின்பயனைப்

புலப்படுத்துவதற்கு 30 - கட்ட

ளைக் கலித்துறைகளால் அந்தாதி

யாக இயற்றப்பட்ட ஒரு நூல்,

கனவின் திரம், 26. [408.

கனிக்காய் - முதாரிக்காய்; கனிக்கு

ஆனகாய், 417, 430.

கனிட்டன் - சிறுவிரல், 65, 111.

கனித்துவாவாய், 561.

கனகுரனரை, 260.

கனதல் - செறிதல், 352.

கனையெரி, 362, 526.

கா, 114, 295, 306, 362, 521-2.

காஅர்க்குரவை, 539.

காகபாதம், 367, 386.

காங்கூலக்கை மூன்று, 92, 94.

காசறுவிரை, 45.

காசறைக்கரு - கத்தூரிக்குட்டி, 524.

காசறைத்திலகம், 561.

காஞ்சி - ஏழுகோவையாலான அணி,

ஒருமரம், 14, 132, 371, 496,

528, 581. [542.

காஞ்சித்தானை - எதிருன்றியசேனை,

காஞ்சிதம் - பாதமைந்தனுள்ளோன்று,

81.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுசுரு

காட்சி-மனத்தால்நிச்சயித்தல், 297, 532.
 காட்சிவரி - தன்வருத்தம்பலருங்காணும்படிநடித்தல், 88, 228, 237, காட்டம் - சமித்து, 494, 505. [382.
 காட்டல் - தருதல், 274.
 காட்டாளத்தி, 105.
 காட்டிக்காணீர், 439.
 காட்டுக்கோழி, 278, 334.
 காட்டுக்கோழிச்சேவல், 345.
 காட்டுநெறி, 306, 406.
 காட்டுமல்லிகை, 340.
 காழடையிட்டநாடு, 257, 273.
 காடு, 65, 189, 295, 322, 332, காடுகாண்காதை, 186, 291. [486.
 காடுகிழாள்வெயில், 130.
 காடுதீப்பிறத்தல், 362, 380.
 காடுமுதினகடகு, 366.
 காண்கிற்பார், 426.
 காண்டகுசிறப்பிற் கண்ணகி, 46.
 காண்டம், 9.
 காண்டல் - காணுதல், பண்ணுதல், காண்டாலனம், 498. [163, 198.
 காண்டி, 293.
 காண்மார், 561.
 காண்வரி, 88, 228, 237, 382.
 காண்வரிக்கோலம், 227, 238.
 காணிக்கை, 232.
 காணிகா : இகவென்பது ஈறுதிரிந்தது; காண்பாயாக, 464, 468.
 காணிய - காண, 425, 437.
 காணியர்ள், 157.
 காணுங்கோள், 474.
 காத்தல், 227.
 காத்தூலம் (துகில்), 379.
 காதணி, 197.
 காதநான்கு, 145, 165.
 காதலர் } 36, 418, 526.
 காதலன் }
 காதலற்கெடுத்த ஆதிமந்தி, 488.
 காதலி, 186.
 காதற்கொழுநன், 1.
 காதன்மிகுதியார் கலங்கல், 214.

காதன்மை, 40.
 காதி - ஒருவகைக்கன்மம், 181, 282.
 கார்த்தண்மெல்விரல், 181, 197, 204, கார்த்துவர், 168. [218.
 கார்த்தாரபஞ்சமம் - பாலைப்பண்ணின் திறமைந்தனுளொன்று, 18, 135.
 கார்த்தாரம் - ஆசான் அசச்சாதி; ஒரு பண்; பாலைப்பண்ணின் திறமைந்தனுளொன்று, 101, 234, 337, கார்த்தாரி, 103. [350, 457.
 காப்பிய இலக்கணம், 10.
 காப்பியக்கவிகள், 8, 10.
 காப்பியக்குடி - சேடழநாட்டுள்ள தோளூர்; இது சீகாழிக்குத்தென் கிழக்கிற் சிறிது தூரத்திலுள்ளது; தேவந்தியின் கணவனும் தேவனுமாகியசாத்தன் மாணிடமாக இவ் ளூரில்வளார்தான், 586.
 காப்பியத்துக்கு அங்கமானநவச்சுரை, 161.
 காப்பியம், 6, 9, 11, 24-5, 32, 459.
 காப்பு - திக்கிந்நேவதைகள், 572.
 காப்புக்கடை ரிதியின், 514.
 காப்புக்களைக்குறித்துப்போற்றியென்றல் மரபு, 349.
 காப்புடைவாயில், 424.
 காமக்கடவுட்குவிழவு, 186.
 காமக்கடவுள் - காமதேவன், 175, காமக்கள்ளாட்டு, 498. [396, 408.
 காமக்களி, 150, [தெய்வம், 310.
 காமக்குரோதாதிகளெல்லாமுடைய காமக்கோட்டம் - காமாட்சிகோயில், 162.
 காமஞ்சார்பாக்காதலினுமுந்து, இடும்பையெய்தியிதந்தோர்பலர், 358.
 காமஞ்சாலாவிளமையோள்வயிளேன மஞ்சாலாவிடும்பையெய்தியோன், 211.
 காமஞ்செய்யுமாணிக்கவளை, 196.
 காமத்துப்பால், 29.
 காமநூல் - ஒருவகைமலர், 51.
 காமபரவசம், 21, 436.
 காமம் காமரெனலிகாரப்படல், 196.

கூசகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

காமம்வெகுளிமயக்கம், 264, 284.
 காமமிக்ககழிபடர்கிளலி, 215, 217.
 காமர் - அழகு, 271.
 காமராசன் ஆணை, 225, 235.
 காமரு காமம்வருமென்பதுவிகாரத்
 தாற்காமருவெனநின்று, கண்டார்
 க்குவிருப்பம் வருமென்பதாயிற்று,
 காமவல்லி, 171. [126, 133, 196.
 காமவலினயம், 83 - 4.
 காமவேள் கோட்டம், 245, 252.
 காமவேளுடையவில்லிழா, 378.
 காமன், 88, 128, 135 - 6, 158,
 172, 178, 194, 213, 224,
 252, 286, 372, 404.
 காமன் ஐங்கணையனென்பது, 562.
 காமன் கையறுதல், 583.
 காமன்செயல் பிறரை வருத்துத
 லென்பது, 209, 285.
 காமன் சேனை - மகனார், 220, 231.
 காமன் தேர் - தென்றல், 231.[231.
 காமன் தேருக்குத் தென்னார் காவல்,
 காமன் பாசடை-சோலை, 231.
 காமன் புரவி - கிளி, 231.
 காமன் புலிக்குக்கிள்ளிகாவல், 231.
 காமன் மகன் - அரிருத்தன், 193.
 காமன் யானை - அந்தி, 231, 237.
 காமன் யானைக்குச் சேரமான் காவல்,
 காமனுடையபேடு, 193. [231.
 காமனுக்குச்சின்னம்ஊதி - குயில்,
 231.
 காமனை விழித்த நாட்டம், 370.
 காமனை வென்றோன், 264.
 காமனெறுக்குந்துன்பம், 357.
 காமின், 546.
 காமுகர், 172.
 காமுறுதெய்வம், 298, 310.
 காய்க்குலைத்தெங்கு, 342.
 காய்சினவழுதி - தலைச்சங்கமிருத்திய
 பாண்டியர்களுள் முதல்வன், 7,
 230.
 காய்த்திய - சுடவேண்டி; கோவித்
 தவென்றுமாம், 492.
 காய்பொன்னுலை, 401.

காயம் - வெள்ளுள்ளி, 295, 306,
 523.
 காயாம்பூ, 15, 388, 431, 452.
 காயாமலர்தூக்கைமேனிக்குஉவமை,
 320, 329.
 கார் - கார்காலம், மேகம், 14, 209,
 கார்க்கடப்பந்தார், 517.[361,539.
 கார்காலத்து அணிவான், 360.
 கார்காலத்துப்பூக்கள், 377.
 கார்த்திகை - தக்கிணுமூர்த்தியென்ப
 வானது தாய், வார்த்திகள் மனைவி,
 117, 506 - 7, 516.
 கார்த்திகைபரணி, 508.
 கார்ப்பருவச் சிறப்பு, 377.
 காரகல், 183, 200.
 காரகில், 125, 132, 378.
 காரணன், 264, 283.
 காரணியும்பொழில், 265.
 காரரசாளன் - காரையாளுமரசன்,
 361, 377 - 8.
 காரான் - எருமை, 16, 261.
 காரி - கருங்குருவி, காரியெருது,
 442, 451. [475, 486.
 காரிகை, 181, 206, 275, 294,
 காரிகைபாசரம், 348.
 காரிப்புள்ளின்நிமித்தம், 320, 329.
 காரியமாயிருப்பதொரு நிமித்தபலம்,
 காருகத்தம், 250. [394.
 காருகத்தொழில்இருவகை, 154.
 காருகபத்தியம், 504.
 காருகர் - நெய்வோர், பட்டுச்சாவி
 யர், 138, 154.
 காருகவடி - கிரகநிலை, 534.
 காரையெதிர்பருவம், 377.
 கால் - வட்டை, 19, 39, 47.
 கால் கொப்புளங்கொண்டுநிலத்திற்
 பாவாமை, 410.
 கால் கொள்ளல், 186, 546.
 கால்தோள், 5, 28, 146, 527.
 கால்சீத்தல், 246.
 கால்பாவதல், 511.
 கால்யாத்த - ஒழுங்காகயாத்த, 141.
 கால்வழக்கறுநிலைக்குன்றம், 518.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூசள

கால்விரலணிகள், 196.

காலக்கணிதர் - கணியர், காலத்தை

எண்ணியடுவார், சோதிடர், 140,

காலணி, 20, - 21, 423. [157.

காலத்தாழ்க்கள்வரடையும்பயன், 439.

காலதர் - சாளரம், 137, 153.

காலநூதன், 434.

காலப்பண், 224.

காலம், 425.

காலம்பள்ளிரண்டு, 14.

காலமயக்கம், 231, 308, 437.

காலமழைபொய்த்தறியாது, 410.

காலமும் கடவுள், 377. [189.

காலமுன்நையுமுணர்ந்தமுனிவன்,

காலமென்னுங்கூற்று, 11.

கால்வணிமை, 345.

காலவழக்கு, 247, 249, 429.

காலவுணர்ச்சி, 273.

காலாட்படைத்தலைவர், 159.

காலுறவீழ்தல், 263. [305, 361.

காலே - காலம்; 14, 229, 294,

காலேக்கடன் கழித்தல், 345. [376.

காலேப்பொழுதின்பொழுதுபோக்கு,

காலேமுரசுக்களைகுரலோதை, 339.

காலேமுரசம் - பள்ளியெழுச்சிமுரசு,

106, 352, 356, 372, 441, 536.

காலையோலக்கம், 504.

காவணம், 428.

காவதம் - காதம்; புகுதிப்பொருள்

விசுதி, 256, 262, 272, 337,

காவதன், 88. [350, 508.

காவல், 164, 481.

காவலில் அடிப்படல், 21.

காவலையுடைய வாயில், 436.

காவற்கணிகையர் - இராக்கடை

வேசையர், களத்தாடுங்கூத்திகள்,

140, 158.

காவற்காடு, 287, 324, 359, 375,

காவற்சோலை, 380. [413.

காவற்பூதம், 141. [6.

காவற்பெண்டு-செவிலித்தாய், 574-

காவற்றெய்வம், 23, 493.

காவாநா, 540.

காவாளர், 401.

காவி, 126, 133, 486.

காவிதி - வரிமலர், 493.

காவிதிப் பட்டம், 411.

காவியம், 1, 4, 5.

காவிரி, காவிரிப்பேரியாறு, 164,

167, 185, 205, 256, 260,

265, 286, 293, 304, 411,

490, 528.

காவிரிக்கரைமணற்பாவையை ஒரு

த்தி கணவனாகக்கொண்டது, 487.

காவிரி குடகவரையிற்பிறத்தல், 277.

காவிரிச்சங்கமுகம், 252.

காவிரிச்சிபுடி, 289

காவிரித்துறை, 148, 488.

காவிரிநாடன், 33, 578.

காவிரிநாடு, 177, 189.

காவிரிநீர் கங்கைநீரென்பது, 280.

காவிரிப்பட்டப்பைப் பட்டினம் - காவி

ரிப் பூம்பட்டினம், 398.

காவிரிப்பயன், 47. [ளர், 262, 280.

காவிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேளா

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பெருமை,

487 - 90.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்து இந்திரவிகா

ரம்ஏழுண்டென்பது, 270.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்து ஐவகைமன்

றங்களுண்டென்பது, 144, 164.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கற்புடை

மகளிர் அறுவர் கதை, 488 - 9.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தெல்லை, 165.

காவிரிப்பூம்பட்டினம், 173, 175-8,

249, 267, 403. [398.

காவிரிப்பூம்பாக்கத்துப்பட்டினம்,

காவிரிபுரக்குறாடுகிழுவோன், 555.

காவிரி பூவாடைபோர்த்தல், 212.

காவுந்திகை, 264.

காவுந்தியை, 257 - 8, 260.

266, 298, 357, 397.

காவேரி, 205 - 6, 212 - 3.

காவேரிப்புக்ாரர், 201. [299, 366.

காழ் - வடம், விதை, 53, 126, 274,

காழ்ப்பு, 114.

கூசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கர்முகத்த ஆக்கம், 47.
 காழகம், 403.
 காழகம்செறிந்தவுடை, 497.
 காழகில், 338.
 காழாரம், 126.
 காழியர் - பிட்டுவாணிகர்; வண்ணுரு
 மாம், 138, 155, 183, 200.
 காழூர்நுகழுகை - குத்துக்கோல்,
 காழோர் - பரிக்காரர், 493. [385].
 காளமுகி, 220.
 காளி, 88, 158, 482, 490.
 காளிதாசர், 173.
 காளிந்தியாறு, 431. [322].
 காளி நஞ்சுண்டுஞ் சாவாதிருந்தது,
 காற்சரி - காலணியுள் ஒன்று, 196.
 காற்சவடி, 180.
 காற்றின் குணம், 102 - 3.
 காற்றுதாளர், 546.
 காற்றேறு, 388.
 காற்றைப்பிடித்துக்கடத்திலடைத்த
 காறு - அரவு, 135, 373. [ல், 11].
 காண்மோதிரம், 180.
 காணக்கோழி, 15, 260, 315, 524.
 காணத்தகில், 524.
 காணநறுவேங்கைக்கீழார், 520.
 காணப்படம்-காண்மாயிகிடுகு, 385.
 காணம் - முல்லை, நந்தவனம், காணோ
 ம், 170, 294, 300, 343, 362,
 379, 395.
 காணல், 182, 184, 207-9, 213-4,
 219 - 20, 224, 229, 232,
 240, 549.
 காணல்வரி-இசைப்பாவகையுள் ஒன்
 று; 25- 6, 88, 190, 208, 219.
 காணல்வரிப்பாடல், 212.
 காணல்வரிப்பாணி, 205, 229, 549.
 காணல்வேலி, 217.
 காணவர் } 313, 323, 557.
 காணவன் }
 காணவாரணம் - காட்டுக்கோழி, 15,
 18, 334.
 காணவேங்கை, 520, 524.
 காணற்றடம், 245.

காணக்கோழி, 278.
 காணுறை தெய்வம், 299.
 காவலாயம், 544.
 கீடக்கச்செய்தேயும், 515.
 கிடக்கை, 68, 259, 265, 294.
 கிடங்கு, 401, 403, 414,
 கிடத்தல் (ஆசனம்), 371.
 கிடா, 408.
 கிடாரவன், 378.
 கிடுகின்படம் - தோற்கிடுகு, 366,
 கிடேச்சு - நெட்டி, 156. [385].
 கிடேச்சுமாலை, 366.
 கிடை - நெட்டி, 139, 485.
 கிடையால்விவங்கு, பறவை, பூமுதலி
 யானசெய்தல், 156.
 கிணை-கூத்தர்பறை, தடாரி, மருதப்
 பறை, 16, 279, 352.
 கிணைநிலைப்பொருநர், 339, 352.
 கிணைப்பொருநர், 16, 261.
 கிணைவன், 279.
 கிம்புரி-கொம்பிலணியும்பணி, 166.
 கிம்புரிப்பகுவாய், 147.
 கிம்புருடர், 168.
 கிரகநிலை, 534.
 கிரந்தம், 394.
 கிரமம், 66.
 கிரவுஞ்ச பருப்பதம், 516.
 கிரியாசத்தி, 326. [யை, 190, 371].
 கிரியை - அங்கக்கிரியை, தாளக்கிரி
 கிரியைகள் எட்டு (பண்), 105.
 கிருகரவாயுவின் குணமும் செய்கை
 கிருட்டினப்பக்கம், 508. [யும், 104].
 கிருத்திரிமம்; 463.
 கிருத்திரிமவேடம், 151.
 கிருதகிருத்தியன், 282.
 கிருபாவீரன், 393, 405.
 கிழங்குகழ்குழி, 258.
 கிழத்தி, 400.
 கிழமை, 35, 40, 63, 108.
 கிழவன், 88, 305.
 கிழவி, 88.
 கிழார் - பூட்டைப்பொறி, நீரிறைக்
 கும்கருவியிலொன்று, 260, 277.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி சுசுக

ஈழாள், 335.
 ஈழான்பச்சை (ஆரம்), 379.
 ஈழி - ஈலை, 139.
 ஈழியாற்படமுதலிய செய்தல், 156.
 ஈள்ளி - சோழன், 231, 552.
 ஈள்ளு, 88.
 ஈள்ளை, 15, 231, 366, 524.
 ஈளர்ச்சிவரி, 382.
 ஈளர்தல், 1.
 ஈளர்முத்து - பருமுத்து, 166.
 ஈளர்வரி, 88, 228, 237, 239.
 ஈளவி, 44.
 ஈளி, 44, 315.
 ஈளிகழ்தல், 513.
 ஈளிச்சிதை, 122; 368, 389, 435.
 ஈளிநிறம், 387.
 ஈளிபுரைஈளவி, 227, 238.
 ஈளை-ஈந்து நரம்பு, ஈள்ளை, கூட்டம், 170, 204, 218, 222, 234, 326, ஈளைஞர், 407. [366.
 ஈளைஞர்க்குப் பசிப்பிணி யறுத்தல்; கிற்றல் - செய்தல், 438. [395.
 ஈன்னரம், 384.
 ஈன்னரர், 168.
 ஈதக்குறிப்பு, 79.
 ஈதவடிவு மூன்று, 120.
 ஈதவுறுப்புக்கள் நான்கு, 120.
 ஈதாங்கம், 90. [58.
 ஈதானுகம் - ஈதத்துக்கு வாசித்தல், ஈரங் கொற்றர், 7. [ணன், 503.
 ஈர்ந்தை - மதுரையிலிருந்த ஓரந்த ஈரந்தையார் - இடைச்சங்கப்புவ வடுனொருவர், 7, 8.
 ஈரி, ஈரிக்குட்டி, 393, 406.
 ஈழக்கணைக்கம், 87.
 ஈழ்கடற்கரை, 379.
 ஈழ்காற்று, 362, 379.
 ஈழத்திசை, 248.
 ஈழத்திசையகில், 132.
 ஈழமகள், 396, 407. [கூறல், 435.
 ஈழமகளைத் தனித்தன்மையார் ஈழவயிற்றுக்கச்சை, 146, 166.
 ஈழற்றுப் போதல், 123, 482.

ஈழறுக்குமமைச்சர், 145.
 ஈழதை, 165, 284.
 ஈற்று, 59, 90, 386 - 7.
 குக்கிற்கண், 387. [379, 495.
 குங்குமம்(வாசம்), 221, 232, 338, குங்குமமரம், 318. [ம்பு, 225, 351.
 குங்குமமும் அகிலுந் தேய்த்த குழ குங்குமவளாகம், 221.
 குச்சரி (துகில்), 379.
 குசைக்கயிறு, 385.
 குஞ்சரம், 406.
 குஞ்சரவொழுக்கை, 559.
 குஞ்சி, 276, 471, 476, 538, 558.
 குஞ்சித்தல், 90, 93, 222, 233, குஞ்சித்தலை, 160. [344.
 குஞ்சிதம்-பாதம் ஐந்துனுள் ஒன்று, குட்டக்கலப்பை, 261. [81.
 குட்டச்செந்துக்கு, 29.
 குட்டி கீரிக்கும் உரித்தாதல், 393.
 குட்டிப்பிடவம், 353.
 குட்டுவர் பெருந்தகை, 560.
 குட்டுவன், 536, 546, 573.
 குட்டுவன் அகப்பாவெறிந்தமை, 568.
 குடக்கால் விளக்கம், 183, 200.
 குடக்குத்துள்ளல், 204.
 குடக்கோ - குடதிசைக்கோ, 1, 32, 536, 567, 590.
 குடக்கொங்கர், 589.
 குடகர், 539:
 குடகவரை - காவிரிதோன்று மலை, குடகாற்று, 359, 376. [277.
 குடங்கை, 92, 94, 97 - 8, 275.
 குடங்கை நெடுங்கண், 580. [193.
 குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்து, குடசம்-வெட்பாலை, 179, 340, 360, குடத்தண்டு, 200. [377, 584,
 குடத்தாடற்குறிப்பு ஐந்து, 89, 193.
 குடத்துப்பால் உறையாமை அப சகுனம், 441 - 2.
 குடதிசை, 19, 125, 132, 256.
 குடதிசையாளுங்கொற்றம், 556, 571, 592. [458.
 குடநாட்டார் வழக்கு, 129, 406,

சூடு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

குடநாடு, 325.
 குடப்பாம்பு, 415.
 குடப்பிழக்கை, 88.
 குடம் - குடக்கூத்து, தயிர்த்தாழி,
 பதினோராலுனொன்று; ஆஃது,
 அநிருத்தனை வாணன் சிதைவைத்
 தபொழுது அவ்வாணனுடைய
 சோநகரவீதியிற் சென்று கண்
 ணன் பஞ்சலோகங்களாலும்
 மண்ணிலும் செய்த குடங்கொண்
 டாடிய கூத்து; விநோதக்கூத்து
 ஆறனுள்ளுமாம், 80, 89,
 178, 193, 451.
 குடம்புகாக்கவல், 575.
 குடமலை-குடகமலை, 47, 260, 293,
 304.
 குடமலையாட்டி - குடநாட் டினை யா
 ளஞ்செல்லி, 316, 325.
 குடமுழவு } ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 குடமுழா } 74, 106, 119, 382.
 குடவர், 520.
 குடவர்கோ, 520, 550, 558.
 குடாவடி - வளைந்த அடிகளையுட
 யது, 524. [524.
 குடாவடியுளியம் - பிள்ளைக்கரடி,
 குடி, } 35, 165, 288, 512,
 குடிகள், } 592.
 குடிக்குற்றம், 381.
 குடிஞை - கோட்டான், 333.
 குடிஞைப்பள்ளி, 115.
 குடிநடுக்குறுஉங்கோல் 534.
 குடிப்பிறப்பு, 273.
 குடிப்பெயர், 35.
 குடிபழிநூற்றுங்கோல், 503.
 குடிபுரவுண்ணல், 527.
 குடிபுறந்தருதல், 562.
 குடிமுதல் பிழைத்தல், 524.
 குடிமுதற்சுற்றம் - தாய்தந்தை
 குடில், 435, - 6.[முதலியோர், 433.
 குடிலம், 105.
 குடுக்கை, 107.
 குடுப்புக்கால், 90.
 குடும்பம், 403.

குடும்பு, 88.
 குடுமிப்பருவம், 248.
 குடை - பதினோராலுள் ஒன்று;
 ஆஃது அசரொடு பொருத போ
 ர்க்காலத்தில் முருகன் குடையத்
 தாழ்த்து ஆடியது, 71, 178,
 494 - 5, 505.
 குடைக்கு மதியம் உவமை, 560.
 குடைக்கூத்துக்கு உறுப்பு நான்கு,
 குடைகால் விளக்கு, 183.[89, 193.
 குடைச்சூல் - புடைதாழ்த்தல்,
 குடைதல், 183. [423, 435.
 குடைந்தாடல், 515.
 குடை நாட்கொளல், 143, 161-2,
 352, 529, 534.
 குடைநிலைவஞ்சி, 529.
 குடைநிழன் மரபு, 37.
 குடைமங்கலம், 33.
 குடை மூன்று, 291, 301.
 குடையின் தண்மை, 391, 403.
 குடையுங்கோலும் பிழைத்தல்,
 550. [161.
 குடையையாநொடுபெயர்த்தல், 143,
 குடையொடுகோல்லிடுநெஞ்சுங்கடை
 குண்டக்கணிகை, 286.[மணி, 480.
 குண்டப்பார்ப்பீர் - சிறுபிள்ளைகள்,
 குண்டம், 286. [506.
 குண்டம் இரண்டு, 252.
 குண்டிகை, 494, 505.
 குண்டிகைக்குறுமுனி, 7.
 குண்டர்க்கூற்றம் - சேரநாட்டின்
 குணக்கு, 590. [ஒரு பகுதி, 303.
 குணகடற்றுநீர், 47.
 குணகாரை நாடு ஏழு, 230.
 குணதிசை, 125, 291, 302, 378.
 குணதிசைக்குன்றம், 556.
 குணதிசையகில், 132.
 குணநூல்: இது நாடகத்தமிழ்நூல்
 களுளொன்று; இதுவுள்ளசில சூத்
 திரங்கள் மட்டுமே நடைபெறு
 கின்றனவென்றும், நூல் இறந்து
 போயிற்றென்றும் அடியார்க்குநல்
 லாரெழுதியிருக்கின்றனர், 9, 80.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுருக

குணப்பெருங்கோமான், 264.
 குணப்பொருட்கோமான் - குணங்களைச் சம்பந்தமாகவுடையவன், 283.
 குணம் எட்டு, 264, 284.
 குணலேக்கத்து, 89. [263, 283.
 குணவதின் - குணத்தையுடையவன்,
 குணவாயில்: திருக்குணவாயிலென்பதோரூர்; வஞ்சிநகரத்துக்குக் கீழ்த்திசையிலுள்ளது; இளங்கோவடிகள் துரவியுண்டு இவ்வூரில் இருந்தார், 590 - 91.
 குணவாயிற்கோட்டம், 1, 5.
 குணவிரதம், 283.
 குணட்டம், 89.
 குணலை, 89. [573.
 குணில் - குறுந்திடி, 15, 443,
 குத்துக்கோல், 385, 424, 436.
 குத்துதல், 90, 201, 439.
 குதம்பை, 181, 197.
 குதலைச்செவ்வாய், 498, 587.
 குதிரை, 88, 215.
 குதிரைப்பட்டி, 352, 402.
 குதிரைமுகவோட்டம், 354.
 குதைவில், 381.
 குந்தம் - சிம்கவளம், 402.
 குப்பை - குவியல், 199.
 கும்பம் - குடம், கூத்து, 89, 147,
 கும்பு, 89. [453.
 குமடெறிவான் (கருப்பூரம்), 379.
 குமரவேள் தலைச்சங்கப்புலவருள் ஒருவராயிருந்தனரென்பது, 230.
 குமரவேள் தேவி, 513.
 குமரன் - கபிலபுரத்தரசன், முருகக் கடவுள், 508, 510, 519.
 குமரி: தென்பாற்கண்ணதோராறு; இது முற்காலத்தே கடல்கொள்ளப்பட்டது; மலைநாடுகளுளொன்று, 7, 12, 62, 108, 206, 289, 300, 312, 314, 324, குமரிக்கடல், 220. [403.
 குமரிக்கூடு - அழியாக்கூடு, 261.
 குமரிக்கோடுவரைக் கடல்கொண்டது, 292.

குமரிக்கோலத்துக்கூத்து, 319.
 குமரிக்கோலம், 317.
 குமரித்துறை, 391, 501, 550.
 குமரிமாதேவி, 317.
 குமரியடிதொடல், 322.
 குமரியாகியபௌவம், 230.
 குமரியாற்றிற்கும் பஃதுளியாற்றிற்கும் இடையேநாற்பத்தொன்பது நாடிகள் இருந்தனவென்பது, 230.
 குமரியொடுவடவிமயம், 572.
 குமரிவடபெருங்கோடு, 230. [431.
 குமரிவாழை - ஈனாதவாழை, 418,
 குமிழ், 127, 134, 150, 171, 226.
 குமுதம், 457.
 குயம் - அரிவான், 418, 430.
 குயவர், 139, 156.
 குயில், 212, 229, 242, 429, 538.
 குயிலாலுவம் - இமயமலையின் பக்கத்துள்ளதொருசிவதலம், 565-6.
 குயிலநர், 169.
 குயிலுவக்கருவிகள், 74, 119, 365.
 குயிலுவக்கருவியாளர் - இடக்கைமுதலாய கருவியையாள்பவர், 73, 118, 540.
 குயிலவர் - தோழ்கருவி, துணைக்கருவி, நரப்புக்கருவி, உருக்குக்கருவியாளர், 118, 140, 149, 158 - 9, 446, 458, 539.
 குயிலோன், 224, 231. [ன், 220.
 குயிலோனென்னும்படையுள்படுவோ குயிற்றுதல் - அழுத்துதல், செய்குர்த்தனம், 81. [தல், 147, 166.
 குரக்குமுகம், 490.
 குரங்கமை, 263.
 குரங்கின்குட்டி, 524.
 குரங்கு, 115, 399, 400, 408, 411-2.
 குரங்குபோலிருந்து சேர்த்தாரைக் கடிக்கும் பொறி, 413.
 குரங்குயர்த்தவொண்சிலையுரவோன், குரம்பை, 11. [497.
 குரல் - இசை, கொத்து, பூங்கொத்து, 66, 170, 203, 218, 222, 350, 377, 443 - 5.

சுருட அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

குரல் குரலாகவும் குரல்தாரமாகவும்
வாசித்தல், 223, 561.

குரல் குரலாகிய அரும்பாலை, 69, 113.

குரல்வாய்ப்பாணர், 150.

குரலுள் இனிபிதத்தல், 224. [165.

குரலெடுப்பி-குரலாலுணர்த்தி, 145,

குரவம், 300, 318, 339. [349.

குரவர் - கவுந்தியடிகள், 35, 332,

குரவர் பணிவிடைகளைத்தவிர்த்தல்

தவறென்பது, 348.

குரவர்மலரடிதொழுதல், 337.

குரவன் - குரு, 264, 283.

குரவு, 352.

குரவை : எழுவரேனும் ஒன்பதின்

மரேனும் கைகோத்தாடுங்கூத்து;

பலர்கூடியாடும்...யைக் கூத்து,

வரிக்கூத்தின் ஒருதுப்பு, வ்நோதக்

கூத்து ஆமனுளொன்று, 26 - 8,

57, 79, 88, 142, 159 - 60,

193, 237, 414, 447, 454,

458, 464 - 5, 468, 512, 520,

545, 548, 588, 592.

குரவைக்கூத்துக்குரியகால்கள், 60;

குரவைச்செய்யுள், 80, 450. [99.

குரவை தொடுத்தல், 515.

குரவை நாடகம், 451, 461.

குரம்பிதைவு, 84.

குரம்நிலைக்கூந்தல், 360, 584.

குரன்முதலாகவுள்ள ஏழிசை, 139,

156, 383.

குரன்முதலிய ஏழுநாம்பு, 365.

குரன்முதலியநரம்புகளின்மாத்திரை

குரனரம்பு, 68, 112. [கூர், 453.

குரனரம்பு இரட்டிக்க அரும்பாலை,

குரா, 312, 327, 388. [வருதல், 111.

குரு - ஒருநோய், 30, 31.

குருக்கத்தி, 149, 169, 334, 346,

351, 353. [43, 48, 362, 379.

குருக்கத்தி மாலையாகப் பூத்தல், 16,

குருகலர் தாழை, 558.

குருகின்பந்தர், 834.

குருகு : இடைச்சங்கப்புலவர்களியற்

றிய நூல்களுளொன்று, தலைச்சங்

கத்தாரியற்றிய முதலுருகென்னும்

நூல்வேறு இதுவேறு; ஒருபதவை,

7, 8, 126, 217, 340.

குருகுபெயர்க்குள் மம், 516 - 7.

குருத்து, 431.

குருதி, 379, 406.

குருதித்திலதம், 161.

குருதிப்பலி, 330 - 31.

குருதியலை, 545.

குருந்து, 15, 458.

குருந்தொசித்தமாயவன், 445 - 7,

குரு பொன்னீர்மை, 116. [455.

குரும்பை, 278.

குருமூர்த்தி, 283.

குருவித்தலை - மதிலுதுப்பு, 415.

குருவிந்தமானிக்கத்திலிமம், 387.

குருவியோப்புதல், 513.

குருளை - குட்டி, 523.

குலக்கொம்பர், 34.

குலசேகரவழுதி, 503.

குலத்தலைமாக்கள், 583.

குலத்திற்குள்ளு - குலதருமத்திற்

குறையாத, 42.

[538.

குலத்துக்குத்தக்க அணியணிதல்,

குலதெய்வப்பெயரிடுதல், 339.

குலந்தருவான் பொருள் - தாயத்தா

ரால் தரப்பட்ட பொருள், 245.

குலப்பிறப்பாட்டி, 336, 348.

குலம் நான்கு, 390.

குலமடமாதரோடுகலமிசைச் சேர

குலமலை, 518. [லாகாமை, 489.

குலமுதல் - அடியேதொடங்கி, 501.

குலமுதம்பாலைத்திரிபு, 350.

குலமுதம்நேவி, 424.

குலைத்தெங்கு, 342.

குலைதல், 161, 226, 485, 584.

குலோத்துக்கசோமுனுலா, 483 - 4.

குலவுருபு, டொருட்டு, 19.

குலனை, 42, 126, 128, 131 - 2,

134, 150, 226, 261, 341,

354, 360, 376 - 7, 388, 558.

குலனைப்போது, 151, 171 - 2, 275,

குலனைமலைப்போது, 207. [387.

குவிக்கூலக்கை, 94.
 குவித்தல், 90.
 குவிதல் - திரளுதல், 451.
 குவியல், 199.
 குவைஇய, 340.
 குழம்பு, 153, 196, 332, 338.
 குழல் - ஊதுங்குழல், மயிர், வங்கி
 யம், 44, 61, 100 - 101, 113,
 119, 130, 139, 210, 227, 315,
 347, 455 - 6, 471, 499, 552,
 குழல்கட்டுதல், 490. [564.
 குழல்களுள் உத்தமமுதலியன், 100.
 குழல்செய்தற்குரியமரமுதலியன்,
 100, 101, 456 - 7.
 குழல்வளர்முல்லை, 124.
 குழல்வாசித்தற்குரிய விரல்கள்,
 குழலர், 156, 169. [101, 456.
 குழலளகம் - குழற்சியை யுடைய
 குழலிசை, 64, 110. [அளகம், 48.
 குழலின்பாடல், 63, 109.
 குழலின்பாணி, 558.
 குழலின்பிண்டியிலக்கணம், 101.
 குழலின்றுளைகளிலிசைபிடிக்குமாறு,
 101, 457.
 குழலின்றுளையாளவு, 456.
 குழலினிடத்துக்கே காடிப்பாலை
 முதலியன வலமுறை மெலியத்
 தோன்றல், 69.
 குழலுங்குமியும், 505.
 குழலுங்கோதையும், 561.
 குழலோன், 65, 67, 110, 122.
 குழலி, 249, 491.
 குழலித்திங்கள், 43.
 குழற்சி, 48.
 குழறுதல், 344, 381.
 குழி, 511.
 குழிக்குழல், 325.
 குழிகட்பேய், 548.
 குழிசி - மிடா, 401.
 குழிப்பூழி, குழிக்கொத்தல், 114.
 குழியம் - வாசவண்டை, 366, 385.
 குழியிலிடுபிணம், 249.
 குழியின்மண், 114.

குழுஐந்து, 72, 118, 147, 167;
 குழுமுதல், 319. [535.
 குழை, 127; 134, 564.
 குழைத்தல் - கூட்டுதல்; 44.
 குழைந்து கிடத்தல், 451.
 குழைப்பயினெடுக்கோட்டு வேம்பு,
 குளம், 163; 275. [553.
 குளன், 114.
 குளுவை - ஒருபறவை, 278.
 குற்றினையார், 245.
 குற்றினையார் - குற்றேவன் மகளிர்,
 குற்றுகரம், 13. [421, 433.
 குற்றெழுத்து ஐந்து, 105.
 குறங்கிணை, 582.
 குறங்குசெறி - ஓராபரணம், 180,
 குறடு, 70, 115. [196.
 குறத்தியார், 28, 511, 558.
 குறமகள், 518 - 9.
 குறவர், 19, 522.
 குறளடி, 29.
 குறளர், 144 - 5, 164, 563.
 குறிக்கோள், 585 - 6.
 குறிக்கோள் எட்டுவகை, 59, 91.
 குறிஞ்சிக்கு அருகு மண்டிலம், 384.
 குறிஞ்சிக்குப் புறமான இசை, 384.
 குறிஞ்சிக்குப் பெருகு அரி, 384.
 குறிஞ்சிக்கோமான், 584.
 குறிஞ்சித்திணைக் கருப்பொருள் முத
 ற்பொருள் உரிப்பொருள், 15.
 குறிஞ்சித்திணைப்பெரும்பொழுது,
 15. [559, 562.
 குறிஞ்சிநிலம், 14, 294, 305, 343,
 குறிஞ்சிப்பண், 15, 384, 514.
 குறிஞ்சிப்பாட்டு, 518, 522.
 குறிஞ்சிப்பாணி, 558.
 குறிஞ்சிப்பூ, 360, 377. [தல், 305.
 குறிஞ்சிமுறைமைதிரிந்துபாலை யா
 குறிஞ்சியாழ், 15, 453.
 குறிதாக நெறித்த கூந்தல், 324.
 குறிலை, 222, 234.
 குறிப்பறிதல், 250.
 குறிப்பாற்கொள்ளுதல், 431.
 குறிப்பு, 19, 58, 82, 85, 212.

கூடுசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

குறிப்புவுரையமை, 84.
 குறிப்பெச்சம், 386.
 குறிபெறுதல், 9.
 குறியிடத்துச்சென்ற பாங்கள் தலை
 மகளது காதல்மிகுதி குறிப்பின
 னறிந்து கூறல், 208, 211.
 குறினெ ம ல் வி சை யேந்திசைவண்
 குறுக்கிடுதல், 200. [ணம், 206,
 குறுகவுயிர்த்தல், 272, [581.
 குறுகுதல் - அணுகுதல், 425, 483,
 குறுங்கண் - சாளரம் (ஆகுபெயர்),
 43, 127, 361, 378.
 குறுதல் - குற்றுதல், பறித்தல், 211,
 குறுந்தடி, 455. [259.
 குறுந்தொகை: எட்டுத் தொகையுள்
 இரண்டாவது தொகைகதூல்;
 கடவுள் வாழ்த்துளபட 402-
 பாட்டுக்களையுடையது; கடவுள்
 வாழ்த்து, பாரதம்பாடியபெருந்
 தேவனுராலும், மந்தைச்செய்யுட்
 கள் தீப்புத்தோளார்புதல் அம்மு
 வனுரிதுதியாகவுள்ளபுலவர் இரு
 தூற்றைவராலும் இயற்றப்பட்டுள்
 ளான; இந்நூல் அகப்பொருட்பகு
 திகளையே பொருளாகவுடையது;
 நாலடிச்சிற்தெல்லையையும் எட்ட
 டிப்பேரெல்லையையுமுடைய ஆசிரி
 யப்பாக்களால் ஆனது; இத்
 தொகை கழுடித்தான்பூரீக்கோ
 ளன்பவன்; இதன் செய்யுட்க
 ளுள், இருபது செய்யுட்க
 ளொழிந்த மந்தைச்செய்யுட்களு
 க்குப் போராளியர் பொருளொழு
 தினொன்றும், அவ்விருபது செய்
 யுட்களுக்கும் நச்சினுர்க்கினியர்
 பொருளொழுகினொன்றும் தெரி
 கின்றது, 50, 216, 314, 338,
 360, 362, 395, 419, 483, 488,
 494, 498; 520, 535.
 குறுந்தொடி மகளிர், 587.
 குறுந்தொழிலினொருர், 481, 557.
 குறுந்தொழிலினையான், 252.
 குறுநடைப்புதல்வர், 498.

குறுநடைப்புறவு, 555.
 குறுநரி, 266, 287. [553.
 குறுநிலமன்னர், 81, 130, 441,
 குறுநெறிக்கூந்தல், 314, 336, 347.
 குறம்பல்லுயர், 87.
 குறம்பலவுயிர்த்தல், 256, 313.
 குறம்பனைநாடு ஏழு, 230.
 குறம்பு, 124, 130 - 31.
 குறம்பு செலுத்துவார் சிலர், 30.
 குறம்புழை, 48.
 குறம்போக்கு, 204.
 குறுமகள் - கீழ்மகள், 396, 574,
 குறுமாக்கள், 587. [576.
 குறுமுனி, 7, 188, 331.
 குறுமுனிமானுக்கர்பன்னிருவர், 10.
 குறுமை - சிறுமை, 408, 432.
 குறுமொழிக்கோட்டி - சிறுசொல்லை
 யுடையார்கூட்டம்; 419.
 குறுவள்ளை, 522.
 குறை - கட்டை, 108, 243, 523.
 குறைபாடு, 318.
 குறையாக்கேள்வி, 566.
 குறையுடல், 160 - 61.
 குறையுடற்கவந்தம், 543.
 குன்றக்குரவை, 5, 20, 25, 513,
 குன்றக் குறவர், 1. [522.
 குன்றத்தாசிரியர், 7.
 குன்றநாடு ஏழு, 230.
 குன்றம், 528.
 குன்றவர், 16, 513.
 குன்றாக்கொள்கை, 298.
 குன்றி, 387. [405.
 குன்றின்மேலிருந்தவிஞ்சையன்,
 குன்றுகண்டன்னஉறையுள், 554.
 குன்றுகெழுநாடு, 362.
 குன்றெறியினஞ்சேய், 7.
 கூஉய் - கூவி, 225, 441.
 கூகைநகுதல், 162.
 கூட்டக்கூத்தியர், 383.
 கூட்டு, 154, 378.
 கூட்டுணல், 313.
 கூடநாம்பு, 224.
 கூடம் - இசைநிறவாதது; தன்பு

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுருடு

கையாகிய ஆறு நரம்பி னிசையிற்
கு ன் றி த் தன்னேசைமழுங்கல்,
பகை, 201, 218, 222, 233 - 4.
கூடல், 3, 22, 198, 337, 350,
352, 356, 359, 361 - 3, 375,
377 - 80, 423, 428 - 9, 435,
472, 478, 492, 497, 502, 507,
513, 519, 577, 589.
கூடல் (மதுரை) ஒலிக்குக் கடல்
ஒலி உவமம், 339.
கூடலாசிரியர்நல்லந்துவனார், 7.
கூடலாள், 486.
கூடன்மகளிர், 416.
கூடாரப்பண்டி, 182, 366, 380.
கூடாவொழுக்கம், 165.
கூடு, 486.
கூடை - ஒற்றைக்கை, குவித்தகை,
75, 99, 111, 536.
கூடைக்கதி, 57, 79.
கூடைநிலம், 64, 110.
கூடைப்பாடல் - சொற்செறிவும் இ
சைச்செறிவுமுடையது, இயக்கம்
நான் கணுள் ஒன்று, கூடைச்செய்
யுள், 67, 111, 205.
கூத்தச்சாக்கையன், 564.
கூத்தநூல்: நாடகத்தமிழ்நூல், 29.
கூத்தநூலாசிரியர், 29, 155.
கூத்தர், 83, 544, 568.
கூத்தர்பறை, 352.
கூத்தாடல், 319.
கூத்தாற்பெற்றபெயர், 26 - 7, 331,
கூத்தி, 158. [461].
கூத்தியதமைதி, 567 - 8.
கூத்து, 75, 120-21, 343.
கூத்து இருவகை: தேசி, மார்க்கம்,
57, 79, 80, 381.
கூத்துமுலவகை, 81.
கூத்துக்களின் வாவு, 60, 99.
கூத்துக்களுக்கும் பாட்டுக்களுக்கும்
அடைத்தவாச்சியக்கூறு, 57, 79.
கூத்துப் பதினொன்று, 57, 59, 61,
கூத்து விகற்பங்கள், 58. [78 - 9].
கூத்துப்படுதல், 26, 319, 329,

445, 455. [539].
கூத்துப்படுவோன் - ஆடலாசிரியன்,
கூதாளம் - கூதாளி, தாளி, 340, 495.
கூதிர்க்காலம், 14, 134, 361, 378.
கூதிர்ப் - ள்ளி, 127.
கூதிர்ப்பொழுது, 15.
கூந்தல், 3, 195, 340.
கூந்தலின்மண்பொறி-கூந்தலாலிட்ட
இலாஞ்சனை, 347, 366.
கூந்தலின் மணம், 133.
கூந்தலைச் சடையாகக் கட்டல், 324.
கூந்தலைமுடிக்கடுதல், 314.
கூந்தலொய்யணி மறத்தல், 126.
கூபம், 114.
கூம்பியவாய், 85 - 6.
கூர்ப்பு - மிகுதி, 440.
கூர்மபுராணம், 449.
கூர்மவாயுவின் குணமும் செய்கையும்,
கூர்முள், 192. [103 - 4].
கூலக்கடைத்தெரு, 154, 389.
கூலம் - கருஞ்சாக்கு, 138, 369.
கூலம் எட்டு, 29, 154 - 5, 237.
கூலம் பதினாறுவகை, 389 - 90.
கூலம் பதினெட்டு, 29, 155, 191.
கூலம் பலவகை, 199.
கூலமறுகு, 183, 226, 497.
கூலவீதி, 138, 154, 369, 390.
கூவல், 490, 575.
கூவியர் - அப்பஞ்சடுவார், அப்ப
வாணிகர், 138, 155, 183, 200.
கூவியர் மோதகப்புகை, 338.
கூவிளி, 266. [523].
கூவைநூறு - கூவைக்கிழங்கினீறு,
கூழின்பெருக்கம், 267, 289, 512,
592.
கூளி - பூதம், 145, 165, 329, 543.
கூற்றக்கொண்டிச்சேனை, 541.
கூற்றத்தாதன், 423.
கூற்றத்தை யொத்தவலி, 300, 312.
கூற்றம், 24, 151, 171-2, 208-9,
549, 567, 585.
கூற்று உயிர்த்தொகையொரு பகலெ
ல்லையின் உண்ணுமென்பது, 544.

சுருக அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுற்றுக்கண்ணோட அரிந்து களங்
கொண்டோர், 549.

சுற்றுவன், 21, 408, 544, 547.

சுறியது சுறலென்னுங் குற்றம்,
சுறிற்றிலர், 10, 17. [383.

சுறு - வகை, 58, 192.

சுறுபாடு, 63.

சுறை, 408.

சுறைகோட்படுதல், 396.

சுன், 144, 563.

சுனர், 145, 164.

சுனி - வசந்தமாலே, இவள் மாதவி
யின் தோழி, 77, 228 - 9.

சுனிக்குயம், 430.

சுனுங்குறமுமுகுமுகுடிய குறுந்
தொழிலாளர், 481, 557.

கேட்டால் மதிதோன்றமென்னும்
வழக்கு, 253.

கெடுத்த - காணப்பெறுது, 129.

கெண்டை, 17.

கெழீஇய - பொருந்தின, 34, 38.

கெழு, 24, 130.

கெழுதகைமை - உரிமை, 53.

கெழுமல், 125.

கேட்டி: இகரவீற்று முன்னிலையொ
ருமைவினைத்திரிசொல், 23.

கேட்டிசின், 501.

கேட்டமின் - கேண்மின், 464, 468.

கேட்டைக்க - கேட்க, 464, 468.

கேட்டை (வினையசைச்சொல்), 269,

கேட்போர்க்குரைத்தல், 87. [468.

கேண்மோ, 258.

கேவணம் - கல்லழுத்தங்குழி,
மணியழுத்துக்குழி, 423, 435.

கேவலஞானம் - திரிகாலவுணர்ச்சி,

கேழ் - கெழுமிய, 125. [282.

கேள்வன், 380, 463.

கேள்வி-கவுந்தியடிகள் (ஆகுபெயர்),
34, 345, 505, 551.

கேள்விஐந்து, 534.

கேள்விக்கிடக்கை, 68.

கேள்வித்துறைபோயவர், 242 - 3.

கேள்விறல்லுயிர் - கேள்வியளவே

யான நல்லுயிர், 570.

கேள்வி பதினான்கு, 67.

கேள்விமுடித்தவேள்விமாக்கள், 570.

கேள்வியான்முழுதுமுணர்தல், 34.

கேள்வியைத்தரித்தல், 249.

கேளாதனவற்றைக் கோட்பனபோலக்
சுறுதல், 214. [165, 406.

கை - இடம், ஒழுக்கம், 19, 145,
கை ஆறுவகை, 92.

கை இரண்டு வகை, 92.

கைக்கிளை, 14, 67, 112, 203, 218,
222, 223, 337, 350, 443 - 4.

கைக்கிளை குரலாகப் படுமலைக்குக்
கைக்கிளை பெய்தல், 69, 113.

கைக்கிளைகுரலாதல், 61.

கைக்கோல் - கொடி, பற்றுக்கொ
கைகேசி, 374. [முறு, 422, 434.

கைகோத்தாடுங்கூத்து, 160.

கைச்சரி, 181.

கைகிசி, 82.

கைத்தல் - வெறுக்கப்படுதல், 244.

கைத்தளம், 366, 384.

கைத்தாய், 433.

கைத்துண் வாழ்க்கை - ஒழுக்கத்தி
னால் உண்டாவாழும்வாழ்க்கை, 394.

கைத்தொழில், 63, 65.

கைதை, 198, 202.

கைதைகடலினது புலால் நாமத்ததை
மாம்தல், 202.

கைதைவேலி, 184, 200, 201, 217.

கைதொழல், 357, 423.

கைப்புமண், 114.

கைபெயருசி, 402.

கைம்மாறு, 476.

கைம்மிகல், 465 - 6.

கைம்மைநோன்பு, 467.

கைம்மைமகளிர், 464.

கையடை, 413.

கையறவு - செயல்புதல், 396. [418.

கையறிமடமை - தன்கைவல்ல அளவு,

கையறுதல் - செயலறுதல், 43,

126, 152, 219, 228, 309,

336, 408, 583.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுருள்

கையறுதுன்பம் - மீளாத்துன்பம்,
கையாயுதம், 356. [258, 274.
கையாற்கண்ணில் மோதிக்கொண்
டழுதல், 466 - 7.
கையாறு, 27, 348, 357.
கையுதை - காணிக்கை, 221, 232,
377, 506.
கையுதைமதை, 207, 213.
கையூழ், 204.
கையெடுத்தல் - தொழுதல், 312.
கையெடுத்தோச்சுதல், 313.
கையெயாட்டுக்கால்(கருப்பூரம்), 379.
கைவடம், 197.
கைவருதல், 520.
கைவரை - கைவிடம், 264.
கைவரைகாணல்-கண் விழித்தல், 285.
கைவளை, 180.
கைவன்மகடூ, 418.
கைவாரிகள், 140.
கைவிட்டெறிதல், 86.
கைவிட்டோச்சல், 584.
கைவிடலையார் - கைவிடான், நெடுழி
விட்டிலார், 336, 347.
கைவிடுதல், 491.
கைவிரலாபரணம், 197.
கைவினைமுற்றிய நுண்வினை, 422.
கொக்கரிப்பு, 159, 323.
கொக்கிவாய் } 197.
கொக்குவாய் }
கொக்கிவாய்ப்புத்த, 181.
கொக்கு, 260.
கொங்கச்செல்வி - கொங்கநாட்டினை
யானும் செல்வி, 316, 325.
கொங்கணக்கூத்தர், 538.
கொங்கணர், 530. [530, 573, 589.
கொங்கர் - கொங்குமண்டிலத்தரசர்,
கொங்கிளங்கோசர், 30, 325, 589.
கொங்கு - கொங்குமண்டிலம், தாது,
மணம், 30, 37, 265, 325.
கொங்குமண்டிலம்-குடநாடு, 31.
கொச்சகக்கலி, 9, 25, 41.
கொச்சகச்சார்த்து-கொச்சகம் போ
ன்று முடியும், 207.

கொச்சகம், 6, 190, 206, 219, 520.
கொச்சகவொருபோகு, 190 - 91.
கொஞ்சியமொழி, 87.
கொட்டம், 138, 154, 179, 195,
கொட்டாவி, 85-6. [448, 463, 494.
கொட்டி, 563.
கொட்டிக்குறுப்பு நான்கு, 89.
கொட்டிச் சேதம், 564.
கொட்டிரண்டு, 74. [90, 91, 382.
கொட்டின் அளவு, வடிவு, தொழில்,
கொட்டு - அழுக்குதல், வாச்சியக்
கூறு, 58, 75, 114, 120.
கொடி, 147, 166, 190, 320, 341,
கொடிக்கவலை, 523. [495, 585.
கொடிச்சியர் பாடல், 522.
கொடிச்சேனை, 541.
கொடித்தண்டு, 309.
கொடித்தேர்வீதி, 497, 554.
கொடித்தேர் வேந்தர், 81.
கொடித்தொடர் - சல்லியந்தாக்கும்,
கொடிநந்து, 543. [557.
கொடி நுடங்குமதில், 369, 415,
கொடிப் பகன்றை, 340. [562.
கொடுப்பந்தர், 542.
கொடிப் பவளம், 389.
கொடிப்பர்லை, 112.
கொடிப்பு, 48, 497.
கொடி புணர்நிலை, 297.
கொடிமரம், 297.
கொடிமல்லிகை, 340.
கொடிமாடக்கூடல், 519.
கொடிமிகைசோலை, 220.
கொடிமுசுண்டை, 339 - 40.
கொடியறுகு, 182.
கொடியிறக்குதல், 269.
கொடியெடுக்குவார், 186.
கொடிவழித்தீர்த்தம் - வேங்கட
மலையிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம், 304.
கொடி வாராதேயென்பன்போல மறி
த்துக் கைகாட்டல், 342.
கொடிவிடுதல், 498.
கொடிவில் - ஒழுங்குபட்டவில், 480.
கொடிற்றுக்கோல், 436.

கூடு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கொடி, 424, 434.

கொடுகிவிட்டெறிதல், 86.

கொடுகொட்டி - பதினோடலுள்
ஒன்று; சிவபெருமானுடையது; கொ
டுங்கொட்டியெனவுங் கூறப்படும்,
57, 79, 89, 177, 190, 192,
கொடுக்கடல், 303. [563, 565.
கொடுங்கரை, 353.

கொடுங்கரைமேகலைக்கோவை, 340.

கொடுங்காய் - வெள்ளரிக்காய், 430.

கொடுங்குழை - மகாக்குழை, 126,

கொடுங்கோல், 507, 526-7. [149.

கொடுங்கோல் வேந்தன் குழுகள்
அவன் போங்காலத்தையும் தண்
ணளி வேந்தன் வருங்காலத்தையு
ம் நோக்கியிருத்தல், 332, 343.

கொடுங்கோளூர் - சேரநாட்டில் திரு
வஞ்சைக்களத்துக்குச் சமீபத்தி
லுள்ளதோளூர், இக்காலத்துக்கொ
டுங்குளூரென்று வழங்குகிறது, 19.

கொடுஞ்சி - தேர்மொட்டு, 366, 384,
539, 544, 548.

கொடுந்தொழில், 194.

கொடும்படநெடுமதில், 554.

கொடும்பாடு - கொடுமை, 397.

கொடும்பாளூர், 294, 305.

கொடும்பை - கொடும்பாளூர்; பா
ண்டிநாட்டுள்ளது; முற்காலத்
தில் உறையூரிலிருந்து மதுரைக்
குச் செல்லும் வழியிலிருந்ததென்
று தெரிகிறது, 294. [305.

கொடும்பைக்கோட்டகநெடுங்குளம்,

கொடுமணி-ஓசைக்கடிதானமணி, 514.

கொடுமாம் - வில், 18, 320.

கொடுமுடி, 37, 189, 459.

கொடுமை - வளைவு, 133, 292, 353.

கொடுமைகுறித்தசொல், 218.

கொடுமைப்பாடு, 409.

கொடுவரி - புலி, 143, 175, 187,
288, 333, 579.

கொடுவரிக்கயற்புலி, 530.

கொடுவாய்க்குயம் - கோடினவாயை
புடைய அரிவாள், 417, 430.

கொடுவாள் - மழு, 501.

கொடுவில், 300.

கொடுவிற்பொறிபாடுதல், 580.

கொடுவேரி, 195, 360.

கொடை, 304.

கொடையென்னுந்துறை, 320, 330.

கொண்டகொழுநர் - தம்மைநெஞ்சி
னுட்கொண்ட கொழுநர், 478.

கொண்டல் - கீழ்காற்று, 362, 378.

கொண்டு-கருதி, நோக்கி, 175, 271.

கொண்டுகூறுதல், 574.

கொண்டுநிலை - பொருளைக்கொண்டு
நிற்குநிலை, 520.

சொண்டென்றதனைக் கொள்ளவொ
கொண்டை, 376. [த்திரித்தல், 276.

கொண்டூ, 260.

கொண்மென் - கொண்மினென், 246.

கொத்து, கொந்தென்மெலிதல், 229,

கொதியழல், 3. [500, 584.

கொதியழந்தீற்றம், 566, 571.

கொந்தழல், 500.

கொந்தாரிளவேளல், 229.

கொந்தி, 88.

கொப்புளம், 323, 398, 410.

கொப்புளித்தல், 440. [தல், 343.

கொப்புளித்தலிற் குஞ்சித்துநடத்

கொம்பு - ஒருவாத்தியம், 327, 330,
372.

கொம்மட்டி மாதானங்காய் புளித்த
கழியாக்குதற்புச்சிற்றந்தென்பது,
417.

கொம்மைவரிமுலை, 561, 579.

கொய்யுண்டருவத்தினை, 306.

கொய்யுனைப்புரவி, 539. [171.

கொல் (இடைச்சொல்), ஐயம், 129,

கொல்லம் - ஒருமலைநாடு, 230.

கொல்லல் - வெட்டல், 155.

கொல்லர், 139, 155 - 6, 422, 553.

கொல்லன், 2, 3-0, 330, 424 - 5,

கொல்லாக்கோலம், 565. [485.

கொல்லாப்பண்டி, 182, 199,

கொல்லாவண்டி, 384, 539.

கொல்லாவிரதம், 509.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடுக

கொல்லிப்பாவை, 194, 325.
 கொல்லிமலை, 520.
 கொல்லியாண்டகுடவர், 520.
 கொல்லேறு, 161, 443.
 கொல்லை, 446.
 கொல்லைத்தோட்டம், 314.
 கொல்லைப்புளம், 15.
 கொல்வுழி, 509.
 கொலை, 371. [550.
 கொலைக்காப்பட்டகோவலன், 484,
 கொலைக்காப்பட்டசங்கமர், 509.
 கொலைக்களம், 2.
 கொலைத்தொழில், 172. [தல், 394.
 கொலைத்தொழிலிங்கத்தானாளு செய்
 கொலைப்பாவத்தின் தீமை, 276.
 கொலைப்பாவம், 275, 406.
 கொல்வை, 226.
 கொழுங்குடிச் செல்வர், 42. [379,
 கொழநர், 126, 134, 362, 377,
 கொழநன், 1, 129, 149, 169, 360,
 406, 429.
 கொழுமுறி - இளந்தளிர், 133.
 கொள்கை - செருக்கு, 2, 166.
 கொள்ளிக்கண், 160.
 கொள்ளிலை, 114.
 கொள்ளு, 390, 496.
 கொள்ளும், 213.
 கொளு - குரவைக்குக்கருத்து, 442.
 கொளுச்சொல், 451, 514.
 கொளுத்துதல், 59, 62, 92, 107.
 கொளை - ஒற்றறுப்பு, 218, 330, 411,
 446, 458. [320.
 கொளைபுணர் தீர்வல்லயாழ்ப்பாணர்,
 கொற்கை - பாண்டியர்களின்பழைய
 இராசதானி ; இப் பெ பா மு து
 மிசச்சிறிய ஊராக இருக்கிறது,
 30 - 31, 360, 458, 482.
 கொற்கைக்கொண்கன், 501. [376.
 கொற்கையம்பெருந்துறை மு த் து,
 கொற்கையிலிருந்தவெற்றிவேற் செழி
 கொற்கைவேந்து, 484. [யன், 553.
 கொற்றக்குடை, 71.
 கொற்றப்பந்தர், 163.

கொற்றம் - அரசுரிமை, வெம்மை,
 வெற்றி, 143, 148, 167, 262,
 279, 317, 391, 403, 495, 497,
 505, 536, 554, 582.
 கொற்றவஞ்சி, 529.
 கொற்றவள்ளை, 529.
 கொற்றவன், 293.
 கொற்றவாயிம்மணி, 480.
 கொற்றவான், 162.
 கொற்றவேந்தன், 508, 526.
 கொற்றவை - தூர்க்கை, 18, 25 - 6,
 161, 317 - 8, 320, 327 - 8,
 331, 337, 482, 507, 510.
 கொற்றவைநிலை, 329 - 30.
 கொற்றவையைப் பரவுவார், 322.
 கொற்றி, 88.
 கொள்-மிகுதி, கூர்மை, 211.
 கொள்முகுவித்தல், 187, 544.
 கொள்ளை, 443, 522.
 கொள்ளை, ஆம்பல், முல்லையென்
 பன சிலகருவி, 456.
 கொள்ளைக்குழல் - கொள்ளைப்பழத்
 தைத்துருவித்துனைத்து ஊதுவது,
 443, 445, 455 - 7.
 கொள்ளையஞ்சடைமுடி, 3.
 கொள்ளையன், 436.
 கொள்ளையும் துளவும் சேர்த்துத்
 தொடுத்தமலை, 319, 329.
 கொள்ளைவேந்தன், 487.
 கொள்ளை, 211.
 கோ - பசு, 408, 447.
 கோக்கிவாய் } 197.
 கோக்குவாய் }
 கோகிலக்கண், 387.
 கோகுலக்கழுத்து, 388.
 கோகுலம் - பசுநிரை, 15, 447,
 கோங்கம், 15, 296, 300, 307,
 312, 318, 327, 339, 352-3, 522.
 கோங்கலர், 379.
 கோசர் - கொங்குமண்டிலத்தரசர் ;
 இவர் தம்நாட்டில் கண்ணகிக்கு
 விழாச்செய்தவர், 31, 325.
 கோசிககோத்திரம், 334.

சூசூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கோசிகம், 379.

கோசிகமாணி, 335, 349.

கோசிகன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்து
ள்ள ஓரத்தணன் (கௌசிகன்),
334 - 5, 345 - 6.

கோட்டகம் - கரை, 294, 305.

கோட்டம் - கோயில், வஞ்சம், 12,
21, 24, 30 - 31, 146, 149,
226, 241, 243, 245, 250 - 51,
300, 312 - 3, 316, 323, 356,
370 - 71, 482, 570 - 71, 574,
584 - 6, 589.

கோட்டமில் கட்டுரை, 4.

கோட்டான், 333.

கோட்டி-கோயில் வாயில், 15, 585.

கோட்டினதளவு, 9.

கோட்டினதமைதி, 61.

கோட்டினும் கொடியினு நீரினு நிலத்
தினும் காட்டியது, 448, 497.

கோட்டுப்பூ, 339.

கோட்டுமண் கொண்டஏறு, 161.

கோட்டுமண் கொள்ளாமுலை, 278.

கோட்டுமா - எருமைக்கடா, பன்றி,
யானை, 396, 408, 545.

கோட்படுதல், 408. [310.

கோட்பாடு, 2, 62, 107, 157, 162,

கோடரம், 272.

கோடரி, 413.

கோடி - ஓரெண்புதிய உடை, முனை,
199, 367.

கோடிக்கலிங்கம், 490. [454.

கோடிப்பாலை, 67 - 8, 112, 235,

கோடிப்பாலை இடைமுறை திரிதல்,

கோடிப்பாலைத்தோற்றம், 113. [234.

கோடி முரிந்தன, 386.

கோடியில்லன், 386.

கோடியுடுத்தல், 293.

கோடு - கடமாக்கொம்பு, கொடு

முடி, தந்தம், மலை, யாழ்க்கோடு,

203, 222, 224, 256, 292,

303, 315, 350, 366, 393.

கோடுகடைதொழில் - ஆனைக்

கோடு முதலியவற்றைக் கட்டையும்

தொழிற் குரிய கருவிகள், 385.

கோடுதல், 146.

கோடுமோ, 457.

கோடுவாய்வைம்மின், 514.

கோடை - மேல்காற்று, 334, 363,

கோடைக்காலம், 362. [380.

கோணஞ்செய்தசாளரம், 153.

கோத்தல், 32.

கோத்திரம், 282.

கோத்து வலிக்கும் கருவி, 413.

கோத்தொழிலாளர், 293, 305, 506,

கோதுதல், 161. [509.

கோதை - ஒழுங்கு, 36, 198, 207,

227 - 8, 246, 248, 291, 362,

521, 561, 571, 579.

கோதைத்தாமம், 552, 583.

கோதைப்பிணையல், 149, 170.

கோதைமாதவி - மாலைபோலப் பூக்

கும் குருக்கத்தி, 379.

கோநகர், 175, 187, 491, 512.

கோப்பாளி, 88.

கோப்பு, 188, 382.

கோப்பெருந்தேவி - நெடுஞ்செழி

யன் மனைவி, 2, 21, 23, 423,

435 - 6, 481, 485, 559.

கோப்பெருந்தேவிகோயில், 424.

கோபம் (இந்திரகோபம்) - துகில்,

கோபாலன், 396, 407. [379, 387.

கோமகன்கொற்றம், 582.

கோமுறை - இராசநீதி, 506.

கோமேதகம் மஞ்சளும் சிவப்பும்

கலந்திறமுடையது, 367, 388.

கோயில்-அரண்மனை, 148, 159-60,

கோயில்ஐந்து, 255. [163, 339, 483.

கோயில்வகை, 247 - 8, 370.

கோயிலார், 140.

கோயிலிற்கொடிகட்டுதல், 146.

கோயிற்றுக்கு, 59, 91, 382.

கோயின்மாக்கள், 493, 564.

கோல் - அரங்களுக்குங்கோல், விட்

டேறு, 70, 112, 115, 402.

கோல் யாழ், 202.

கோல்வனை, 417, 539.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகூக

கோலச்சாரி, 26.

கோலம் - வடிவு, 151, 179, 188,
195, 202 - 3, 238, 241, 343,
கோலனவு, 114. [561.

கோலின்செம்மை, 391, 403.

கோவலர், 15, 124, 130, 397, 402,
415 - 6, 434, 447, 456, 458,
558.

கோவலன் - சிலப்பதிகாரக்கதா நாயக

ன ஒரு வணிகம், 2, 10, 20,
22, 26 - 7, 31, 35 - 6, 122,
125 - 6, 131, 133, 149 - 50,
170, 179, 182, 185 - 6, 195,
198, 202, 205, 212, 219 - 20,
224, 226, 229, 232, 236 - 7,
240, 244 - 5, 251 - 2, 274,
292 - 3, 298 - 9, 300, 303-4,
310 - 11, 334, 342, 345 - 6,
350, 357, 369, 372 - 3, 375,
390-93, 396 - 7, 403- 4, 407,
409, 417, 423, 425, 432, 435,
437, 466, 471, 509, 511 - 2,
550, 574, 576. [மல், 406.

கோவலன்கொடையிற்சிறந்தவனென்
கோவலன் சாவகநோன்பினன், 417.

கோவலன் மனேவி கண்ணகி, 484.

கோவலன் மாதா, 55, 335, 433, 587.

கோவலன், யானையினிடத்து அகப்
பட்ட மறையோன விடுவித்தமை,

கோவலன் ருதை, 551. [587.

கோவலனார், 450. [387 - 8.

கோவாங்கு - மாணிக்கத்தினிற்,

கோவாமலையாரம் - சந்தனம், 447,
541.

கோவியன் வீதி - செண்டு வெளிப்புறத்
தெரு; இராசமாரக்கம், 139, 157,

கோவேறுகழுதை, 182, 199. [159.

கோவை, 332, 387.

கோவை இருபத்தொன்று, 221.

கோவை ஒன்பது, 221, 224.

கோவை கலங்காத முறைமை, 221.

கோவை பதினாற்கு (யாழ்), 66 - 8,
222, 224.

கோவையுற்ரபருமுத்தம், 132.

கோழி - உறையூர்; முற்காலத்தில்
இதிலிருந்த ஒரு கோழியானையொடு
பொருதுவென் மமையால் இவ்வூர்
இப்பெயர்பெற்றது, 30-31, 135,
199, 288, 302, 501.

கோழிச்சேவற் கொடியோன், 356,
கோழியூர், 302. [370.

கோள், 277, 297.

கோள்வலுளியம், 332.

கோளி - பூவாதுகாய்க்குமாம், 430.

கோளிப்பாகல், 417.

கோளியாலம், 430.

கோளிழைத்தல், 576.

கோற் கூத்து, 88.

கோற்றொழு, 539.

கோறல், 22, 484.

கோளசிகம் - ஒருபண், 191.

கொடி - ஒருபண், 234.

கொத்தன், 400.

கொளநிறம், 326.

கொளரியர் - பாண்டியர், 391, 403.

சக்கரம், 129.

சக்கரவர்த்திகள், 408.

சக்கரவாக்கோட்டம், 249.

சக்கரவாளம், 219.

சகசாதிசயம், 280.

சகடப்பொறி, 415.

சகடம் - கொல்லாப்பண்டி, 36,
331, 366, 539.

சகடு - உரோகிணி, 41.

சகலபாசனம், 301.

சகோடம் - சகோடயாழ், 100,
224, 234, 267, 289.

சங்கப்புலவர், 351. [293, 583.

சங்கம் - கூட்டம், 7, 128, 277,

சங்கமத்துறை, 167.

சங்கமன் - ஒருவானிகள்; நீலியின்
கணவன், 3, 23, 509, 510.

சங்கமுகம், 252. [வன், 264, 283.

சங்கரன் - சுகத்தைப்பண்ணுகின்ற
சங்கரி, 322, 331.

சங்கவனோ, 181, 196, 510.

சு.சு.உ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சங்கறுப்போர், 157.
 சங்கிரமம், 255.
 சங்கிலி, 197.
 சங்கிலி துண்டொடர், 181.
 சங்கின் நா, 543.
 சங்கினுற்செய்தகாதாபரணம், 556.
 சங்கினி, 103.
 சங்கு, 199, 247, 304, 372.
 சங்குக்கை, 92, 96.
 சங்குமுதொடுப்பு, 558.
 சங்கோசபரிவாரம், 564.
 சச்சுபுடமுதலான பஞ்சதாளம், 59.
 சஞ்சயன் - செங்குட்டுவனுடைய
 தூதரிற்றலைவர், 540 - 41.
 சஞ்சாரம் - பாதமைந்தனுளொன்று,
 சஞ்சிவிரான்குவகை, 173. [81.
 சஞ்சிவினி, 54.
 சட்சம், 101, 457.
 சட்டை, 422, 434.
 சட்டையிட்டிரதானர், 540.
 சடங்கு, 41, 193.
 சடாதாரி, 88.
 சடைமுடி, 331, 528.
 சடையுட்பிறையும் - சடையிடத்தே
 பிறையும், 501.
 சண்பகக்கோதை, 338.
 சண்பகம் - சண்பகமரம், 43, 114,
 225, 235, 268, 274, 351 - 2,
 சண்பகமுலை, 179. [495.
 சத்தமாதா, 482.
 சத்திரம் - அறச்சாலை, வேதத்தின்
 சத்திர, 163. [ஒருபிரிவு, 149, 339.
 சத்துவம் - விலக்குறுப்புக்களுள்
 ஒன்று, 19, 58, 82, 84 - 5.
 சதக்கினி, 415.
 சதங்கை, 180, 196.
 சதிபாய்ந்து செல்லுதல், 350.
 சதுக்கத்துத் தெய்வம், 167. [568.
 சதுக்கப் பூதரைவஞ்சியுட்டந்தவன்,
 சதுக்கம் - நாற்சந்தி, 146, 165,
 255, 369, 390. [283.
 சதுமுகன் - நான்குமுகன், 264,
 சதுர்த்தம், 349.

சதுரக்கை, 92, 96. [துள் ஒன்று, 81.
 சதுரச்சிரம் - நிருத்தக்கை முப்ப
 சதுரப்பாலை-நால்வகைப்பாலையுளொ
 சதுரம், 92. [ன்று, 453.
 சதுரமூன்று, 222.
 சந்தஞ்சம், 92.
 சந்தம் - சந்தனமரம், 327.
 சந்தனக்குழம்பு, 332, 338, 344,
 சந்தனக்குறை, 523. [351.
 சந்தனத்தளிர், 333, 344.
 சந்தனம், 100 - 101, 125, 132,
 134, 154, 221, 224, 232,
 260, 318, 331, 378, 493.
 சந்தாளகரணி, 173.
 சந்தி - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
 19, 58, 82, 88, 205, 255, 384.
 சந்திரான்கு, 369, 390.
 சந்திரபண்ணுகை, 334.
 சந்திரகார்த்தக்கல், 271. [368, 388.
 சந்திரகுரு - வெண்முத்து, வெள்ளி,
 சந்திரபாணி, 181. [கருவி, 106.
 சந்திரவனையம் - ஒருவகைத்தோற்
 சந்திரன், 36, 125, 131, 301, 562.
 சந்திரன் கோயில், 242, 248.
 சந்திரன் திருமாலின் மனத்திலுதித்
 தமை, 192.
 சந்திரன்வெண்ணீர்மை, 116, 388.
 சந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி, 177,
 சந்திராதித்தம், 301. [191.
 சந்திராதித்தர், 585.
 சந்திரோதயவருணனை, 131.
 சந்திரன்குப்பை, 541.
 சந்து - சந்தனம், 221, 232.
 சந்துக்காரை, 180.
 சந்துசொல்லல், 239.
 சந்துமுத்துமாகியதென்னிடத்தி
 சந்துரல், 581. [றை, 541.
 சந்தியாகிகள், 544.
 சப்படி, 286.
 சம்பங்கோழி, 278.
 சம்பத்து, 283.
 சம்புடம் - ஓரிருக்கை, 232.
 சம்பூர்ணம், 349.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகூங்

சமகவி - அங்கக்கிரியைபதினாறு
சமசுரம், 455. [ஒன்று, 81.
சமநிலை - நிலையாறினொன்று;பாத
மைந்துள்ளொன்று, 81, 445, 454.
சமபாதவிருத்தம் - இசைப்பாவகை
சமம், 224, 266. [யுள்ளொன்று, 190.
சமம்ஏழு, 68, 113.
சமயதேவர்கள், 264.
சமரபூமி, 548.
சமரி, 317.
சமவாகாரம், 84.
சமன், 63, 69, 108, 225, 235.
சமனியகரணி, 173.
சமனொளி, 387.
சமாதி - ஓரணி, 371, 431. [104.
சமான்வாயுவின் குணம் செய்கை,
சுமித்து, 505.
சமிதை, 494.
சமைத்தல், 422, 434.
சயந்தக்கை, 97 - 8.
சயந்தகுமாரன், 56.
சயந்தனுலிடையார், 80.
சயந்தம்: இது நாடகத்தமிழ்நூல்
களுள்ளொன்று; இதுவள்ள சூத்தி
ரங்களிற்சில நடைபெறுகின்றன
வன்றி நூலின் முதனடுவதுதிகா
னாமையின், இந்நூல் இவந்தது
போலுமென்று அடியார்க்குநல்லா
ரெழுதியிருக்கின்றனர், 9, 80.
சயந்தன், 72, 176, 188, 189, 565.
சயம்பு - தானேதோன்றினவன்,
சயமகள், 40, 327. [264, 283.
சயமாகீர்த்தி, 230.
சயமாது, 40.
சயன்ம், 252.
சயானந்தம், 192.
சயிலேகம், 195.
சர்ப்பசிரம், 92.
சரக்கை, 153, 199.
சரக்கு, 199, 362, 539.
சரப்பளி, 197.
சரவணபூம்பள்ளி யறை, 516.
சரவணப்பொய்கை, 516.

சரவணப்பொய்கையில் நீராடினால்
ஐந்திரவியாகரணம் உணரலாகு
மென்பது, 307.
சரவணம், 295.
சரளகத்திற்குரிய எழுத்து, 105.
சரளம், 195.
சரங்காலம், 439.
சரி, 59, 116, 181, 197.
சரிகமபதரி, 67.
சரிகை - அங்கக்கிரியை பதினாறு
சரியை, 371. [ஒன்று, 81.
சரீரத்தின் அளவு, 104.
சருவதா, 41.
சராமலம், 386.
சல்லி, 71, 557. [106, 382.
சல்லிகை - உத்தமத்தோற்கருவி,
சல்லியகரணி, 173. [376.
சலசரங்கள் - தோணிமுதலானவை,
சலதி - பொய்சொல்லுமவன், 245,
சவடி, 180, 197. [253.
சவம், 475.
சவலை - இசைப்பாவகையுள் ஒன்று,
சவாது, 196, 379. [190.
சவித்தல் - சபித்தல், 312.
சற்பாவனை, 264.
சன்னகம், 366.
சன்ம், 182.
சனிக்கோள், 260, 277.
சாக்காடு, 84.
சாக்கையன், 564.
சாட்சிநாதர், 487.
சாடவம், 349.
சாடித்தேறல், 329.
சாண், 114, 453.
சாணகங்கரைத்துக்காயும்பிடா, 401,
சாணம்புக்கூடு, 414. [459.
சாத்தர் - கூலவானிகள் சாத்தனர்,
சாத்தற்கு அறும் பூனைப்பூவு நெல்
லொடுசேர்த்துத் தூவுதல், 243,
251.
சாத்தன் - ஒருதெய்வம், ஒரு புலவர்
2, 5, 20, 24 - 5, 248, 525,
சாத்திரம், 248. [574, 586.

சூசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சாத்து, 300.
சாத்துதல், 315, 324.
சாத்துவதி-விருத்தி நான்கனுளொன்று, 82, 512.
சாத்துவிகம், 80.
சாதகப்புட்கண், 357.
சாதருடை, 196.
சாதருபம், 368, 389.
சாதவாகனன்கோயில், 248.
சாதாரி, 15.
சாதி-ஒருவகைமாம், விலக்குறுப்பினை ளொன்று, 19, 48, 58, 82, 84, 155, 439, 495.
சாதிக்காய், 361, 379.
சாதித்தமந்திரம், 438.
சாதிப்பன்மை, 49.
சாதிப்பெயர், 328.
சாதிப்பெரும்பண் திறங்கட்குப் பிறப்பிடமென்பது, 235.
சாதிப்பெரும்பண் நான்கு, 224-5.
சாதிமாணிக்கம், 367.
சாதியொருமை, 153.
சாதிவிங்கம், 225.
சாதுக்கள், 255.
சாதுரங்கம், 88.
சாதுரங்கமாணிக்கநீரம், 387.
சாதுவன் - ஒடுங்கினவன், 264, 283.
சாந்தம், 138, 154, 315, 338.
சாந்தனைந்த மார்பு, 361, 378, 497.
சாந்தி - ஒரு கூத்து, 27 - 8, 30, 79, 193, 553, 570, 589.
சாந்திக்கூத்தர், 140, 158.
சாந்திக்கூத்து நால்வகை, 80.
சாந்திகரைக் கோட்டம், 241.
சாந்து - குழம்பு, 36, 53, 147, 150, 167, 170, 173, 183, 379.
சாந்துக்குறுப்புமுப்பத்திரண்டு, 367.
சாந்துவாரப்பட்டன, 137.
சாபம், 78, 176, 266.
சாபமிதேல், 510.
சாபவிடை, 188, 266, 287-8, 302.
சாம்பல், 114.
சாம்பூர்தம், 71, 117, 368, 389.

சாமந்தர் - சிற்றரசர், 157.
சாமரம் } 385, 523.
சாமரை }
சாமரைக்கவரி, 363, 380.
சாமை, 29, 155.
சாயல், 209, 227.
சாயல்வரி, 210, 217.
சாயலன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள ஒருவணிகள், 399, 400, 411-2.
சாயவேளாகொல்லி, 384.
சாயை - நிழல், 203.
சார்த்து, 205.
சார்த்துவரி, 207, 213, 289, 365.
சாரகுமாரன் - அநாகுலனுக்குத் திலோத்தமையிடத்துப் பிறந்தோன்; சயந்தகுமாரனென்றும் இப்பெயர்வழங்குகின்றது; இவன் இசையறிதற்பொருட்டுச்செகண்டியென்று முனிவரால் இசைநுணுக்கமென்னும்நூல் இயற்றப்பட்டது, 10.
சாரணர், 167 - 8, 255, 263 - 4, 280 - 81, 283 - 4, 291, 301, 399, 400, 411 - 2.
சாரதி, 495.
சாரமாணிகள், 140, 158.
சாரியை, புறக்கூத்துக்குரிய ஆடலுள் ஒன்று, 24 - 5, 59, 82, 91, 307.
சாரியைநித்ப உருபுதெற்குதல், 130, 305, 421.
சாரீரவீணையிலக்கணம், 102, 189.
சால் - அமைதி, 167.
சாலியயினி, 495.
சாலியர், 154.
சாலியரிசி, 417.
சாலியொருமீன், 36.
சாலினி - வேட்டுவமகனாகிய தேவராட்டி, 26, 313 - 4, 316 - 7, 324 - 5, 328, 343, 516.
சாவகநோப்பிகள் - சைனரில் இல்லறத்தார், 412, 417, 433.
சாவகநோப்பு, 345, 375, 429.
சாவகமாக்கள், 401, 412.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகூடு

சாவகர், 255, 270, 301 - 2, 391,
சாமல், 89. [399, 400, 411.
சாளகம், 190.
சாளரக்குறுங்கண், 43, 48.
சாளரம், 105, 134, 153, 361,
சாறயர்களம், 185. [378.
சாறு - திருவிழா. 148, 572.
சான்று - சாட்சி, 165, 487, 490.
சான்றோர், 478.
சான்றோர் செய்யுள், 7, 124.
சிக்கை - இசை, 458.
சிகண்டி - ஒருமுனிவர்; இவர் குறு
முனிவர் மாணக்கர் பன்னிருவருள்
ஒருவர்; இசைதுணுக்கமென்னும்
இசைத்தமிழ் நூல்செய்தே தார்,
ஆசானென்னும்பண்ணின்புறச்
சாதி, 10, 104, 190, 230, 350.
சிகரம் - விற்பிடிக்கை, 92, 94.
சிகாமணி, 32.
சிக்கபுரம் - கலிங்கநாட்டுள்ளதொரு
நகரம், 3, 23, 508 - 10.
சிக்கம், 117, 277, 326.
சிக்கமுகவோடம், 341, 354.
சிக்கல் - குன்றல், 24.
சிக்களக்கூத்து, 59, 80, 91.
சிக்கன் - கனகலிசயர்க்குத் துணையாபி
னாரேரரசன், 542.
சிக்காதனம், 12, 493, 554.
சிக்காவண்புகழ், 3, 509.
சிக்கி - ஒருவகைக்கூத்து, 142, 160.
சிக்குவை, 103.
சிக்கிலிப்பாறி, 402, 414.
சிக்கார், 168, 265.
சிக்கன் - செய்யவேண்டுவனவற்றை
ச்செய்துமுடித்தவன், 263 - 4,
282 - 3.
சிக்கிளட்டுவகை, 283, 307.
சிக்கிரக்கம்மி (துகில்), 379.
சிக்கிரக்கரணம், 65.
சிக்கிரகாரிகள், 139, 156.
சிக்கிரச்சிலம்பு, 423.
சிக்கிரச்சூடகம், 180.
சிக்கிரசேனன் - ஒருகந்தருவன், 188.

சிக்கிரத்திரன், 493.
சிக்கிரத்திரை, 202.
சிக்கிரத்தொழில், 196, 435.
சிக்கிரப்படம், 17, 203.
சிக்கிரப்பணி, 185.
சிக்கிரப்புணர்ப்பு, 65, 110.
சிக்கிரப்பொன்வளை, 197.
சிக்கிரம், 572.
சிக்கிரமண்டபம், 163. [557.
சிக்கிரவிதானம், 71, 116, 554,
சிக்கிரன் - கனகலிசயர்க்குத் துணை
யாயினாரேரரசன், 542. [404.
சிக்கிராபதி - மாதவியின் கற்றாய்,
சிக்கிரபூரண, 141, 269.
சிக்கிரிக்கப்படாமை, 9.
சிக்கிரை, 117, 186.
சிக்கிரைச்சிக்கிரைத்திங்கள், 141,
சிக்கி, 88. [159.
சிக்கிரி, 561.
சிக்கை, 65.
சிக்கடி, 29.
சிக்காமணி : இது திருத்தக்கதேவ
ரென்னும் சைனமுனிவராலியற்
றப்பட்டது; 3145 - கலிகளாலா
கிய 13 - இலம்பகங்களையுடையது;
தமிழிலுள்ள சிறந்த காலியங்
களைத்தனன் ஒன்று; சொல்லமுகம்
பொருளமுகம் அமைந்துள்ளது;
நச்சினார்க்கினியரால் எழுதப்பெ
ற்ற உரையையுடையது; இதற்கு
வேறொரு பழையவுரை யுண்டெ
ன்று நச்சினார்க்கினியருரையால்
விளங்குகின்றது. இது சீவகன்
கதையைக் கூறுவதாகலின் சீவக
சிக்காமணியென்றும், நூற்பய
னாகிய நார்பொருளையும் நன்கு
விளங்கக்கூறுதலின் முடிபொருட்
டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும்
வழங்கும், 8 - 9, 20, 47 - 8,
51-3, 71, 74, 79 - 80, 116,
130, 133-5, 147, 149, 153-4,
158, 160-61, 165, 170, 172-3,
198, 203, 213, 224, 229,

கூகூகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

233, 236, 248, 252, 258, 273,
275, 286, 294, 301, 311, 345,
349, 359, 361, 363-4, 371-2,
380, 383, 389, 393, 403, 405-6,
408, 411 - 2, 415, 429, 433,
438, 455-6, 459, 472, 478,
482, 494, 521, 524, 543, 547,
565, 571, 585.

சுந்தியல்வெண்பா, 33.

சுந்து, 190, 206.

சுந்துப்பிழக்கை, 88.

சுந்துரக்கட்டி, 523.

சுந்துரச்சுண்ணம், 360, 514.

சுந்துரம், 387, 389.

சுந்தைசெல்லாத் தூரம், 12, 590.

சுந்தைநோய்கூர்தல், 227.

சுந்தையுடம்பட்டோனவியம், 86.

சுந்தைவிளக்கு - அவதிஞானம், 263.

சிப்பியர் - தையற்காரர், 156. [579.

சிபி துலைபுக்கது, 483, 504, 555,

சிமையச் சென்னித்தெய்வம், 572.

சிமையம், 143, 162, 177, 189,

சிரமம், 57, 583. [288.

சிரல் - சிச்சிலிப்பறவை, 402, 414.

சிரிக்கும்பரியாசகர், 158.

சில்லரிச்சிலம்பு, 2.

சில்லிகை (துகில்), 379.

சில்லை - இழிவு, 424, 436.

சிலதர், 346.

சிலதியர் - ஏவன்மகளிர், 158, 201,

227 - 8, 238, 245, 363, 380,

சிலந்தி, 92. [424, 436.

சிலப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியர்,

சிலப்பதிகாரக்கதை, 1. [167.

சிலப்பதிகாரச்செய்யுள் முப்பது

வகை, 5.

சிலப்பதிகாரஞ்செய்தகாரணம், 10.

சிலப்பதிகாரத்தில் எப்பொருளுங் கூ

றுமைக்குக்காரணம், 10, 29.

சிலப்பதிகாரத்தைக்காப்பியமென்று

சொல்லலாமென்றல், 6.

சிலப்பதிகாரம், 4, 6, 11, 15 - 8

21, 32, 91, 126, 128, 130,

136 - 7, 141, 146 - 8, 151,

157, 165, 171, 175, 178,

181, 183, 185, 188-9, 192,

194 - 5, 199, 203 - 4, 206.

208, 220, 231, 233, 236 - 7,

241, 245 - 6, 250, 255 - 6,

258, 263, 265, 270, 272 - 5,

277, 280, 288, 301 - 3, 305,

314 - 5, 317, 320, 325, 329,

333, 342, 344, 348, 354 - 8,

366, 372, 375, 377, 382,

391, 395, 397-401, 403, 407,

411, 416, 419, 422, 429, 446,

450, 459, 462, 465 - 7, 470,

473 - 6, 480 - 81, 483 - 5,

490, 493, 497 - 500, 503 - 5,

510 - 11, 513 - 4, 516 - 7,

519, 521, 523-41, 543, 546,

549-53, 555, 557, 560, 562-7,

570 - 75, 577 - 80, 582 - 90,

592.

சிலப்பதிகாரம் மூவகையுள் று னை

யுடைத்தென்பது, 24.

சிலம்பாறு - அழகர் மலைக்கணுள்ள

தோராறு, 296, 307.

சிலம்பிற்றுஞ்சும் யானை, 566.

சிலம்பு, 2, 21, 133, 180, 196,

227, 246, 253, 326, 421, 423,

434 - 6, 469 - 70, 474, 482,

486, 501, 525. [முடிதல், 565.

சிலர்வினை, வேறுசிலர்வினையோடு

சிலாதலம், 256, 263, 280, 301,

சிலாதெய்வம், 574. [399, 411.

சிலாவட்டம், 125, 132, 265, 285.

சிலேடை, 129 - 30, 149, 169,

240, 288, 502.

சிலை - ஒருகோள், 226, 277, 414.

சிலைத்தாரகலம், 565.

சிலைத்து, 161, 204.

சிலைத்தோண்மறவர், 543.

சிலையமர்வென்றி, 314, 324.

சிலையாடுவேடு, 88.

சிலகதி - வீட்டுலகு, 263, 283.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௬௭

சிவப்பு, 88, 388.
 சிவபரமூர்த்தி, 284.
 சிவபெருமான் சடை திசைமுகமலம்ப
 ப ஆடியது 564.
 சிவபெருமான் சூடும்பிறை இரண்டு
 கலையையுடையதென்பது, 50.
 சிவன் கோயில், 370.
 சிவிகை-கடகத்தண்டு, 363, 380.
 சிவேதன் - கனகவிசயர்க்கு நடப்பாள்
 எனிய ஓரசன், 542.
 சிங்கை, 461.
 சிற்பத்தொழில், 4.
 சிற்பநூல்வல்லோர், 378.
 சிற்பநூலாசிரியர், 113.
 சிற்பர், 361.
 சிற்பாசாரிகள், 156.
 சிற்பம்பலக்கவிராயர், 8.
 சிற்பம்புகளை வைத்தெய்யும் இயந்திர
 சிற்பில், 416. [ரம், 402, 414.
 சிறங்கணித்தல், 207.
 சிறத்தல் - மிகுதல், 433.
 சிறந்தமுதன்மொழி, 37.
 சிறந்து - சிறப்ப, 301.
 சிறப்பு - வரிசை, விசேடம், விழா,
 165, 295, 422, 574.
 சிறப்புப்பெயர், 38. [375, 436.
 சிறப்புமை, 46, 171, 250, 277,
 சிறப்புமைதொகுதல், 187.
 சிறுஅர், 505.
 சிறியவாசொல்லிக்கொடுத்தல், 430.
 சிறுக்கன், 220, 224.
 சிறுகடகு, 366.
 சிறுகடுகு, 134.
 சிறுகாலம் ஆறு, 376.
 சிறுகாலை, 352.
 சிறுகாலையனுட்டானம், 339.
 சிறுகாற்செல்வன், 124.
 சிறுகுடியீர், 514, 519.
 சிறுகுழல், 423 - 4.
 சிறுகுரனெய்தல், 566.
 சிறுகுறுங்கூன், 557.
 சிறுகுறுங்கைவினை, 139.
 சிறுகுறுந்தொழிலர்-சிலதியர், 227.

சிறுகொடி, 390.
 சிறுசவளம், 402, 415. [384.
 சிறுதனம்பெறுமவேசையர், 366,
 சிறுதிகை, 443.
 சிறுதேவபாணி - இசைப்பாவகையு
 ளொன்று; நாடகத்தமிழில் வருங்
 கால்வருணப்பூதரைத் துதிப்பது,
 சிறுபஞ்சமூலம், 405. [190.
 சிறுபதை - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 15, 106, 322, 330, 514.
 சிறுபாண்டரங்கரை- இடைச்சங்கப்
 புலவர்களுள் ஒருவர், 1, 7, 8.
 சிறுபாணாற்றுப்படை : இது பத்
 துப்பாட்டுள் மூன்றாவது; ஓய்மா
 னுட்டு நல்லியக்கோடனைக்கடை
 ச்சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய
 இடைக்கழிநாட்டுநல்லூர்நத்தந்த்
 னார் பாடியது; 269-அடிகளையுடை
 யது; நச்சினூர்க்கினியராற்செய்யப்
 பெற்ற உரையையுடையது; இது
 சிறுபாணுறெனவும் சிறுபாணென
 வும் வழங்கும், 20, 137, 498,
 537, 549, 555, 561.
 சிறுபுறம் - பிடர், 197, 458.
 சிறுபூனை, 243.
 சிறுபொழுது ஆறு, 14, 376.
 சிறுமலை - பாண்டிநாட்டிலுள்ள
 தொருமலை, 294 - 5, 306, 377.
 சிறுமலைச்சிலம்பு, 360.
 சிறுமலைச்சிறப்பு, 306.
 சிறுமாணிகாள், 506.
 சிறுமியர், 458.
 சிறுமுதுக்குறைவி - சிறிய பிராயத்
 தே பெரிய அறிவையுடையாள்,
 சிறுமேதாவியார், 7. [420, 432.
 சிறுமை - அறிவின்மை, கோய், 227,
 357 - 8, 372, 374, 420, 432.
 சிறுவியர், 133.
 சிறுவிரல், 203.
 சிறுவெள்ளரவு, 314.
 சிறை - பக்கம், பள்ளி, 18, 202,
 263, 272, 313. [589.
 சிறைக்கோட்டம், 506 - 7, 571,

சுசுஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சிறைசெய் வேலி, 185.
 சிறைப்புறம், 515, 518.
 சிறையகம், 257, 334, 423.
 சின்மலர் - மங்கலமலர், 36, 41, 45, 53, 398, 410.
 சின்மொழி-இழிந்தமொழி, சிலவான மொழியுமாம், 278.
 சின்னம், 315, 487.
 சின்னமுதி - சின்னமுதுபவன், 231.
 சின்னெறி, 432.
 சினம் விளிதல், 571.
 சினவான் - சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி யவன், 263, 282.
 சினேந்திரமாலை, 443.
 சினேந்திரன், 263, 282.
 சினையலர்வேம்பு, 2, 424. [147.
 சினையின்றொழில்முதன்மேலேறுதல், சினேவினைமுதன்மேலேற்றல், 523.
 சிஷாவிரதம், 283.
 சீகாழி, 576.
 சீத்தல் - விளக்குதல், 253, 507.
 சீத்தலைச்சாத்தனார், 7.
 சீதமுற்றோனவியம், 85, 87.
 சீதேவி - ஓராபரணம், 181, 198, 365, 472.
 சீதேவிகுடியிருப்பார்பீடிகை, 183.
 சீதை, 374.
 சீப்பித்தல், 571.
 சீப்பு, 402, 415.
 சீபலி, 31 - 2, 499.
 சீமத்தான பெரும்பயன், 412.
 சீமத்தையுடையவேட்டுவமகள், 330.
 சீயம், 453.
 சீர் - அழகு, 27, 192, 444.
 சீர் கோழிகம், 384.
 சீர்த்தி, 71.
 சீரங்கம், 262.
 சீராகம், 384.
 சீரியோர், 165.
 சீரை, 156, 483.
 சீலங்காத்தல், 371. [பதைப்பார்க்க.
 சீவகசிந்தாமணி : 'சிந்தாமணி'என் சீற்றம் - மிகுசினம், 3, 24.

சீமடி, 133, 196, 316 - 7, 332.
 சீறியகற்பு - மறக்கற்பு, 3, 23.
 சீறார், 209, 320, 329.
 சீனச்சூடன் (துகில்), 379.
 சுக்கிலம், 104.
 சுகதுண்டக்கை, 92 - 3, 98.
 சுட்டாமுட்டி - தர்ச்சனிவிரல், 65.
 சுட்டி, 442, 453.
 சுட்டு - குறிப்பு, 324, 452. [314.
 சுட்டுத்தலைபோகாத்த தா ல் கு டி, சுட்டுவருவித்துரைத்தல், 408.
 சுட்டுவிரல், 93.
 சுடர், 147, 263.
 சுடரிலையவென்வேல், 511, 516.
 சுடிகைமணி, 435.
 சுடுகாட்டுக்கோட்டம், 242, 249.
 சுடுகாடு, 177, 192. [160.
 சுடுநோக்கு-சுடுங்கொள்ளிப்பார்வை, சுடுநோக்குக்கருந்தலை, 142.
 சுடுமண் - ஓடு, மட்பாத்திரம், 364, சுடுமண்மண்டை, 418, 431. [381.
 சுண்ணத்துகள், 126.
 சுண்ணம் - சொல்வகைநான்கினு ளொன்று, துகில், 36, 88, 132, 138, 166, 183, 199, 315, 377, 379, 481, 514, 558, 563.
 சுணங்கு, 208, 217, 353.
 சுத்தகார்தாரம் - ஆசானுடையபெ ரு கு சாதி, 350.
 சுத்தச்சுவை ஒன்பது, 84.
 சுத்தத்திற்குரியவெழுத்து, 105.
 சுத்தநிருத்தம், 80.
 சுத்தம், 190.
 சுத்தன், 282.
 சுத்தானந்தப்பிரகாசமென்னும் பரத னால், 78, 81, 90, 92, 106, சுத்தி, 386. [115, 120.
 சுதைநிலா, 378. [னுவார், 156.
 சுதையாற்பாவையுள்ளிட்ட ன ப ண் சுந்தரச்சுண்ணம், 126, 147.
 சுந்தரம் - அழகு, நிறம், 133.
 சுபாவபுத்தி, 282.
 சும்மைப்பூ, 89.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி ௬௬௬

சுரத்தல் - இடைவிடாது சொரிதல், சுரபி, 484. [37.
சுரபுன்னை, 114, 318, 327, 352.
சுரபேதங்கள், 61.
சுரம், 66, 111, 305, 419.
சுரம்குறைவுபடாமை, 111.
சுரர், 168.
சுரிதகம் - சொல்வகைநான்கினுள்ளொன்று; எட்டடியால் வருவது, 88.
சுரியலம்பொருநன், 488.
சுரியற்றடி, 194. [359, 376.
சுருக்கை - கரந்துபடை, கரந்துறை, சுருக்கைவீதி, 359, 375.
சுருட்டியறுதல், 83.
சுருதி, 352.
சுருதிமூவகை, 235.
சுரும்பர் } 43, 259, 275, 388.
சுரும்பு }
சுருள் - வெற்றிலை, 432.
சுருளல், 364.
சுருளிடுதாடி, 556.
சுருளிருங்குஞ்சி, 538.
சுரோணிதம், 104.
சுவத்திகம் - அங்கக்கிரியைபதினாறு ஒன்று, இரட்டைக்கை பதினேந்துள்ளொன்று, ஓரிருக்கை, 81, சுவர்க்கநாடு, 312. [97 - 8, 232.
சுவர்க்கம், 38, 195, 251, 396, சுவர்க்கவாசி, 284. [408.
சுவல், 260.
சுவாதம் - மூச்சு, 103.
சுவாமி, 283.
சுவாமிமலை, 516. [58, 82, 204,
சுவை-விலக்குறுப்பினுள்ளொன்று, 19, சுவை அறுவகை, 104.
சுவை ஒன்பது, 82 - 3, 161.
சுழித்தல், 90.
சுழுமுனை, 103.
சுளகு, 266.
சுற்றத்தார், 391.
சுற்றத்தழால், 54.
சுற்றம்பேறுகளைவேறு, 395.
சுற்றமுதலியநான்கு, 433.

சுற்றிவாங்குதல், 90.
சுற்றுதல், 59.
சுற்றுப்புடைகொள்ளுதல், 340.
சுற்றுமதில், 256, 514.
சுருவேறெழுதியமோதிரம், 181.
சுருவை மெய்தனிலத்துக்குரியமாவென்றல், 17.
சுனை, 585.
சுனைகுடைதல், 16, 513.
சூசிக்கை, 92, 94,
சூசீமுகம், 81. [155, 503.
சூட்டிதைச்சி-சுடுதலுள்ள இதைச்சி, சூட்டிதைச்சிவிற்பார், 138.
சூட்டு, 325.
சூடகம், 180, 196, 320, 329, சூடகவரிவளை, 556. [564.
சூடன், 379.
சூடு, 261.
சூத்திரகிருதாங்கம், 284.
சூத்திரர் அங்கம் அறமென்பது, 82.
சூதர் - கைவாரிகள், நின்றேத்துவார், 140, 157 - 8, 537.
சூதாடுந்தாயம், 358.
சூதினயம், 374.
சூர், 332, 343.
சூர்த்திறங்கடந்தோன், 178.
சூர்த்து - அச்சமுறுத்து, 142, 160.
சூரியகுண்டம் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள ஒரு குளம், 245, 252.
சூரியரத்திற்குளமு குதிரைகள், சூரியவங்கிசம், 212, 573. [553.
சூரியன், 301, 305. [269.
சூரியன் உலகிற்குக் கண்ணென்பது, சூரியன் குண திசையைவிளக்கித்தான் தோன்றல், 302.
சூரியன்கோயில், 248.
சூரியனது வெம்மை உயிர்களை வருத்தாமல் தெய்வவிருடிகள் அதனைத் தாங்கி அவனோடு திரிதல், 321, 330, 490.
சூரியனை உலகந்தொழுதல், 356, 370.
சூரியனைப்போல ஒளிசிறந்த அறிவன், சூரியோதயவருணனை, 153. [291.

சுஎ௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சூருடைக்கானகம், 482.

சூல், 435.

சூலம், 88.

சூலம்போலக்கவர்க்கும்வழி, 294.

சூலவேல், 305.

சூலி - சூலத்தையுடையவன், 317.

சூழ்போதல், 354.

சூழ்வருதல், 164.

சூழியானை, 219.

சூள், 219.

சூள் பொய்த்தார், 206.

சூளாமணி : இது தமிழிலுள்ள பழையசைனகாவியத்துள் ஒன்று; தேலாலமொழித் தேவரென்னுஞ் சைன்முனிவரால் வியற்றப்பட்டது; 2131 - செய்யுட்களையுடையது; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்தது; இதன் கதாநாயகன் திவிட்டனென்பவன், 17, 23, 146, 198, 470, 498, 527, 560, 563.

சூளுற்றகடன், 321.

சூளுறல், 330 - 31.

சூதை, 323.

சூதைகொள்ளல், 18.

சூதைச்சின்னம் - சூதைகொள்ளுமிடத்து ஊதுச்சின்னம், 315, 325.

சூன்முதிர்கொண்மூ, 260.

சேகில் - சிவந்தசுட்டி, 442, 452.

செங்கணரவு, 322.

செங்கனெடியோன், 293.

செங்கயல், 147, 364.

செங்கருங்காலி, 179.

செங்கல், 387. [381.

செங்கழுநீர், 127, 134, 149, 376,

செங்கழுநீர்கண்ணுக்குஉவமம், 364.

செங்காலி, 100 - 101.

செங்குட்டுவற்குக் கண்ணகியார் கடவுணல்லணிகாட்டியது, 577.

செங்குட்டுவன் - இளங்கோவழிகளுடைய தமையன், 1, 5, 12, 19, 20, 28, 544, 547, 573 - 4, 577, 581, 590 - 92.

செங்குட்டுவன் கனகவிசயர்புத்தம் பதினெட்டு நாழிகை, 547.

செங்குட்டுவன் சிவபெருமான் அருளினில் தோன்றியவனென்பது, 538, 588.

செங்குட்டுவன் சோழர் ஒன்பதின்மரைவென்றது, 552, 566.

செங்குட்டுவன்மாதா, 530.

செங்குட்டுவன்வஞ்சிநங்கியது என்னும்குமதியம், 554.

செங்குடசம், 377.

செங்குன்றும் அதன்இடமும், 19.

செங்கூதாளம், 360, 495.

செங்கேழ்கிளர்மணி, 197.

செங்கொடிவல்லி - பவளம், 368.

செங்கொடுவேரி, 60, 377.

செங்கோட்டியாழ், 18, 337, 349.

செங்கோட்டியாமூக்குருரம் பு ஏ ழு, 100.

செங்கோட்டியாமூறுப்புஆறு, 350.

செங்கோடு - திருச்செங்கோடு, 19, 511, 516, 577, 584.

செங்கோல், 151, 171, 205, 381, 427, 440, 493, 503, 540, 546, 551, 554.

செங்கோல் தளர்தல், 485.

செங்கோல் வளைய உயிர்வாழார் பாண்டியர், 577.

செங்கோல் வளையாமை, 212. [505.

செங்கோற்றென்னவன், 332, 343,

செஞ்சடைவானவன், 538, 588.

செஞ்சந்தனம், 377.

செஞ்சுனைப்பலவு, 259.

செட்டியர், 368.

செண்டு - ஓராயுதம், 162.

செண்டுவெளிப்புறத்தெரு, 139, செண்பகம், 339, [156.

செத்தோன்விரயம், 85 - 6.

செந்தாமரை, 229.

செந்தில் - திருச்செந்தூர், 516.

செந்திறம், 18, 349, 586. [337.

செந்திறம்புரிந்த செங்கோட்டியாழ், செந்தீப்பரந்ததிசைமுகம், 554.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுளக

செந்திவேட்டல், 499.

செந்து, 384. [131.

செந்துகிர்க்கோவையாகியமேகலை,

செந்துருத்தி - ஒருபண், 234.

செந்துறை - இசைப்பாவகையுள்ளுள்
று, 58, 62, 107, 190.

செந்துறைவிகற்பங்கள், 90.

செந்துக்கு, 29, 59, 64, 91, 109,

செந்தேன், 154. [382.

செந்நறுந்தாளி, 377.

செந்நாப்புலவர், 7.

செந்கிலைமண்டிலம், 445.

செந்நிறப்பசும்பொன், 496.

செந்நீர்முத்து, 116, 368.

செந்நெல், 114, 277.

செந்நெலரிசி, 430.

செந்நெற்பழனக்கழனி, 215.

செந்நெறி, 293, 297.

செப்பட, 191.

செப்பம், 67.

செப்பு, 481.

செப்புவாயவிழ்ந்தநறுவிரை, 498.

செம்பகை - தாழ்ந்த இசை, இன்ப
மின்றியிசைத்தல், நரம்பிற்கலப்பு,
222, 224, 233.

செம்பஞ்சு, 180, 196, 387.

செம்பட்டு, 377.

செம்பருத்திப்பூ, 387.

செம்பாலை, 67 - 8, 112, 235,

செம்பாலைக்கு உழை பெய்தல், 113.

செம்பாலைப்பண், 221, 234.

செம்பாலைமுதலியவற்றின் றேற்றம்,
113, 454.

செம்பியன், 12, 20, 33, 36, 219,
450, 483, 555, 565, 581.

செம்பியன்மரபுயர்ச்சி, 153.

செம்பியன்முதூர், 551, 564.

செம்பு, 866.

செம்புகொட்டிகள், 155.

செம்புகொட்டுவார், 139.

செம்புசெய்குநர், 139, 155.

செம்புருக்கும்மிடா, 401, 413.

செம்பொத்தி(துகில்), 379.

செம்மண், 428.

செம்மணூட்டியசிற்தில், 416.

செம்மல் - தலைவன், நாயகமூர்த்தி,

பழம்பூ, 216, 258, 264, 283,

செம்மற்பூ, 274. [395.

செம்மற்று - நேர்மையையுடையது,

செம்மார், 139. [513.

செம்மீன், 200.

செம்முல்லை, 353.

செம்முறை, 61.

செம்முறைக்கேள்விபதினான்கு, 67.

செம்மை - நடுவுநிலைமை, 236.

செம்மையிலோர்க்குச் செய்தவ முத
வாது, 510. [464.

செம்மையினிகந்தகோற்றென்னவன்,

செம்மையினிகந்தசொல், 526.

செம்மையினிற்பது - மோக்கம், 308.

செய்கு - செய்வேன் 215 - 6.

செம்மொழி மாதவர், 583.

செய்தவப்பயன்களைக் கையகத் தன
போற் காண்டல், 588.

செய்தி - தொழில், 15 - 6, 347,
425, 435.

செய்தெனெச்சத்தைச் செயவெனத்
திரித்தல், 353.

செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டு
முடிதல், 354. [தல், 170.

செய்தெனெச்சம் வினையொடு முடி

செய்நன்றி கொல்லுந்நின்று, 591.

செய்ந - செய்தவை, 385.

செய்யவள், 317.

செய்யாக்கோலம், 416, 428 - 9.

செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தைச்
பெயரொடு முடித்தல், 170.

செய்யுள் - காவியம், 5.

செய்யுள் அறுவகை, 14.

செய்யுளிடம், 14.

செய்யுளியல், 6, 190.

செய்யுளின்பம், 132.

செய்யோள் - திருமகள், 194.

செய்வினைக்கதவம், 507.

செயல், 205.

செயல்லமாளுதல், 346.

௬௭௨ அரும்பத் முதலியவற்றின் அகராதி.

செயலந்தேங்கல், 408.
செயலநடி, 274, 348, 373.
செயலுர்ப்பெருஞ்சுவனார், 7.
செயலைய மலர்புரைதிருவடி, 518.
செயவெனெச்சம் செய்தென்னும்
வினையொன்று முடிதல், 199.
செயற்பாடு, 71.
செயிர், 527. [கோபம், 482.
செயிர்க்கை - மனக்கோபம், மிக்க
செயிர்த்தொழின் முதியோன், 547.
செயிற்றியம்: இது செயிற்றியனாரென்
னும் ஆசிரியராம் சூத்திரருபமாக
இயற்றப்பட்ட நாடகத்தமிழ்தூல்;
இதன் சூத்திரங்களிற் சில நடை
பெறுகின் றனவன்றி தூலின் முதல்
நடுவிறுதிகாணுமையின் இறந்தது
போலுமென்று அடியார்க்குநல்
லார் எழுதியிருக்கின்றனர், 9.
செயிற்றியனார், 72, 82, 115, 118.
செருக்கு, 347.
செருக்குவினையுத்தற்குக்கள் ஞ ண் ண
செருக்கோலம், 178. [ல், 380.
செருந்தி, 339, 352.
செல்லல், 586, 590.
செல்லற்காலை, 555. [ல்வம், 395.
செல்லாச்செல்வம் - தொலையாதசெ
செல்லுந்தேளத்துக்குறுதுணை தே டி
மின், 591.
செல்லுராசிரியர், 7.
செல்வநில்லாமை, 568, 591.
செல்வப்பெரும்பயம், 400.
செல்வம், 171.
செல்வழி, 526, 536.
செல்வால்வருந்துதல், 265,
செலவு, 204.
செலுத்துதல், 65.
செவ்வணியணிந்து காட்டல், 361,
377. [க்கண், 299.
செவ்வரியொழுகியசெழுங்கடைமழை
செவ்வழிப்பண்ணிற்கு அருகு, சீரா
கம்; புறம், வேளாவளி; பெருகு,
செவ்வழிப்பண், 295. [சந்தி, 384.
செவ்வழியாழப்பண், 306.

செவ்வழிப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,
218, 234, 454.
செவ்வனம், 183, 185, 202 - 3.
செவ்வாய்முறுவல், 213.
செவ்வானம், 13.
செவ்வி - மனோரதம், 43, 48 - 9,
169, 225, 227, 236, 364, 381,
செவ்விமலர், 216. [523, 554.
செவ்வியநெறி, 309.
செவ்வியறிதல், 257.
செவ்வியின்மை, 347.
செவ்வூர், 8.
செவ்வெண், 248.
செவ்வென்கதிர், 471.
செவ்வேள், 35, 168, 522.
செவ்வேள் கோயில், 167.
செவ்வைச்சுகுடிவார் - கண்ணன் சரித
மா கிய பாகவதனுலேத்தமிழில்
விருத்தமாக இயற்றியவர், 242.
செவிச்சூட்டாணி - செவியைச்சுகுடி
தாகிய ஆணி, 503.
செவிசெறுவாகவான் பொருள்வித்தல்,
செவிடர், 145. [570.
செவிடு, 144.
செவியகம், 176.
செவியாரப்பாடல், 187. [223.
செவியாலே இசையை அளத்தல்;
செவிலித்தாய், 410, 574.
செவிலித்தாய் முதலிய ஐவர், 433.
செழியன், 31, 356, 370, 482,
493, 544, 550, 566.
செற்றம், 263, 281, 482.
செற்றனள்போலும் - மாற்சரிய
முடையாள் போலும், 482.
செறலின்கண் திணைமயக்கம், 285.
செறலின்கண் பான்மயக்கம், 461.
செறிதல் - ஒடுங்குதல், ஒளித்தல்,
செறிவன், 263, 282. [44, 52.
செறிவு, 67.
செறு, 570.
செறுகை - முகக்கோட்டம், 482.
சென்னி-சோழன், 33, 35, 205, 292.
சென்னிமுடி, 303.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுஎங்

சே - ஒருமாம், 318, 327.
 சேக்கை, 43, 49, 114, 126 - 7,
 198, 245, 293, 360, 377, 498,
 563. [131, 181, 335.
 சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம், 125,
 சேட்டுக்குழி, 278.
 சேட்புலப்பரிசிலர், 412.
 சேடக்குமிபி-திருவனந்தபுரத்துள்
 னானோரத்தனன், 584, 588.
 சேடம், 536. [மரம், 339, 496.
 சேடல் - உச்சிச்செலுந்திலெண்ணு
 சேடி - தோழி, வித்தியாதரகரம்,
 175, 186, 202, 226, 563.
 சேணெடுத்தாரம், 12.
 சேணேன் - பரணின்மேலோன், 522.
 சேதம் - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
 19, 26, 58, 82.
 சேதம்இருவகை, 89.
 சேதாம்பல், 48.
 சேதித்தல், 84.
 சேதுபுராணம், 417.
 சேந்தம்பூதனர் - ஒருபுலவர், 7.
 சேந்தன் - சிவந்தன், 430.
 சேமம், 334.
 சேமவில், 51.
 சேய் - சேய்மை, 163.
 சேர்ப்பன், 214, 216 - 7.
 சேரகூலம், 592.
 சேரபாண்டியர், 161.
 சேரமான், 1, 231.
 சேரமான்பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேர
 லாதன், 503.
 சேரமானுடு, 303.
 சேரமுனி, 32, 459.
 சேரர்க்காமணி, 32.
 சேரல் } 1, 504, 550, 569,
 சேரலன் } 590.
 சேரலாதன் - செங்குட்டுவனுக்கும்,
 இளங்கோவழகனுக்கும் தந்தை;
 12, 521, 573.
 சேரன், 13, 19, 288, 379, 441,
 448, 450, 459, 535, 537, 577.
 சேரன்ஆரியரைத்தாக்கினமை, 521.

சேரன் இமயத்துவில் பொறித்தமை,
 505, 520 - 21, 527, 532, 544,
 567.
 சேரன், இமயநெற்றியில் வில், புலி,
 கயல்பொறித்தமை, 573.
 சேரன் இமயவரம்பன், 504. [592.
 சேரன்கடல்பிறக்கோட்டியது, 566,
 சேரன்கடற்கடம்பெயிர்த்தமை, 505,
 507, 521, 532, 567, 580-81.
 சேரன் குமரி முதல் இமயம்வரை
 யாண்டது, 573.
 சேரன்கொங்கர்செங்களம்வேட்டது,
 சேரன்கொடைத்திறம், 504. [573.
 சேரன்தெரித்தசிலப்பதிகாரம், 11.
 சேரன் பாரதயுத்தத்தில் துரியோத
 ன பாண்டவர்களாகிய இருதிற
 த்தார் சேனைகளுக்கும் சோறிட்
 டமை, 503, 580.
 சேரன் பாலைக்கொத்தமனாரைச் சுவர்
 க்கமடைவித்தது, 504.
 சேரன்யவனநாடாண்டமை, 567.
 சேரன்வடதிசையைவணக்கியது,
 572, 587.
 சேரன்வேம்புதழந்தமை, 553.
 சேராதேகோள், 211. [208.
 சேரி - தெரு, 27, 114, 183, 199,
 சேரிப்பரதர், 216.
 சேரியீர், 509.
 சேவகன், 449, 460.
 சேவல், 134, 186, 356.
 சேவிக்குந்தோழிமார், 421, 433.
 சேவிக்குமகளிர், 421.
 சேவித்தல், 363, 450.
 சேவித்துத் துதித்தல், 325.
 சேறல், 273, 309.
 சேறு - குங்குமமும் அகிலுந்தேய்
 த்த குழம்பு, 180, 225, 261.
 சேறு முனிதல், 86.
 சேனுபதி, 118, 167.
 சேனுமுகம், 532.
 சேனே, 538.
 சேனையுட்படுநர், 231.
 சைத்தியம், 270.

கௌச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சைனனால், 38.
 சைனர், 276. [433.
 சைனர்களில் இல்லறத்தார், 301,
 சைனுகமம், 255, 284.
 சோக்கநிருத்தம், 80.
 சோக்கம் - சாந்திக்குத் துநான்கினு
 ளொன்று, சுத்தநிருத்தம், 26.
 சொரி - தினவு, 261. [19, 82.
 சொல் - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
 சொல்நார்குவகை, 88, 92, 107-9.
 சொல் முடிவு, 14.
 சொல் மூன்றுவகை, 87, 92.
 சொல்லகத்தியம், 221.
 சொல்லலங்காரம், 8.
 சொல்லாடல், 462, 465 - 6.
 சொல்லிழுக்குப்படுதல், 540.
 சொல்லிற் குடும்பட்டர், 25.
 சொல்லின்குறுபாடு, 58.
 சொல்லெச்சம், 189, 437.
 சொல்லொழுக்கம், 67, 111.
 சொல்வகை - விலக்குறுப்பினுளொ
 ன்று, 19, 82, 87.
 சொல்வருவித்தல், 20 - 21, 24, 41,
 49, 51, 243 - 4, 249, 251,
 258, 297, 344, 348 - 9,
 378, 433, 440, 525.
 சொல்வேறுபடாதுபொருள்வேறுபடு
 சொலிய-சொல்ல, 483. [தல், 124.
 சொற்செறிவு, 67, 111.
 சொற்படுத்தல், 75, 120.
 சொற்பிரயோகம், 64, 109.
 சொற்றொடர்நிலை, 8.
 சொன்னீர்மை, 67. [வழக்கு, 438.
 சொன்னோம்சொன்னோமென் னு ம்
 சோ - வாணசுரன் நகர், 193-4.
 சோக கருண தசை, 257.
 சோகாப்பர், 540.
 சோண்டார்பாவை, 575.
 சோனாடு, 26, 88.
 சோணை-ஓராறு, சோலாதன்மனைவி,
 சோதி, 269. [12, 163.
 சோதிடனாலோர், 157.
 சோதிடவார்த்தை, 508.

சோதிடாங்கம், 41.
 சோம்பினோனவினயம், 85.
 சோமகுண்டம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்துள்ள ஒருதீர்த்தம், 245, 253.
 சோமவாரம், 269.
 சோர்தல் - மரித்தல், 247.
 சோலை, 141, 159, 231, 276, 548.
 சோலைமலை, 515, 521.
 சோலைவேறு தோட்டம்வேறு, 275.
 சோவரணம் - அசுரர்நகரம், 448-9,
 சோழகுலம், 37, 288. [460.
 சோழநாட்டெல்லை, 303.
 சோழபாண்டியர், 533.
 சோழர், 267.
 சோழர்க்குப் புலிக்கொடி, 262,
 459. [552.
 சோழர்குடிக்குரியார் ஒன்பதின்மர்,
 சோழன், 2, 57, 175-6, 207, 441.
 சோழன் இமயக்கோட்டிற் புலியைப்
 பொறித்தது, 447, 459, 579.
 சோழன் எயில்மூன்று எறிந்தமை,
 555, 578.
 சோழன் சூரியகுலத்தவன், 573.
 சோழன் தன்புதல்வனைத் தேர்ச்சக்க
 ரத்தால் மடிவித்தமை, 484.
 சோழன் புகார், 578.
 சோழன் பெருங்கிள்ளி, 30.
 சோழன்மகன்மைந்தனாகிய செங்குட்
 சோழனது சிறப்பு, 38. [முவன், 573.
 சோழனாடு, 31.
 சோழ்றுவி, 262.
 சோழ்றுச் செருக்கு, 11.
 சோனகம், 89.
 சோனகர், 137.
 சோனகந்தி மாணிக்கத்தினிறம், 387.
 செளளம், 250.
 சூஞ்ஞையுற்றோனவினயம், 85 - 6.
 சூட்பு, 545.
 சூண், 181, 197, 324.
 சூத்ருகதாங்கம், 284.
 சூதிகள், 243.
 சூயில் - குருவித்தலை, 404, 415.
 சூயிற்றுச்சோழன்மகன், 12, 573.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுஎரு

ஞாயிறு, 129, 153, 269, 293, 304, 388, 390, 401, 413.
 ஞாலம், 167, 218, 547.
 ஞாலமடிப்படுத்துண்டஅரசு, 549.
 ஞாமல், 17, 208.
 ஞான்று, 21.
 ஞானக்கொழுந்து, 319.
 ஞானத்திருமொழி, 264. [393.
 ஞானநன்னெறிநல்வரம்பாயோன்,
 ஞானபாதம், 284.
 ஞானம், 37, 371
 ஞானம் ஐந்து, 282. [405.
 ஞானமீட்டுலகஞ்சேர்த்தற்கு வழி,
 ஞானமுன்னிய நான்மலையாளர்,
 ஞானவிருத்தன், 407. [405.
 ஞானமிருதம், 500.
 ஞானவரணியமுதலிய கன்மமெட்
 டையும் சயித்தவன், 282.
 ஞானிகள், 299.
 ஞீமிறு, 522.
 ஞெகிழம் - சிலம்பு, 463.
 ஞெகிழி, 183.
 ஞம், 84. [227, 316, 361, 363.
 தக்கயாகப்பராணி, 33 - 4, 44, 208,
 தக்கராகம் - பாலைப்பண்ணின்றி
 மைந்தனுள் ஒன்று, 135.
 தக்கினன், தக்கினமுர்த்தி - இவன்
 திருத்தக்காலிலிருந்த ஓர்தணன்,
 தக்கினக்கினி, 504. [506.
 தக்கை-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 தக்கோலம், 155, 195, 277, 361,
 தக்கோலி, 378. [379.
 தகடு, 557.
 தகர், 269.
 தகர்த்தல், 510.
 தகர்ப்பொறி, 415,
 தகரம், 154. [88, 106.
 தகுணிச்சம்-ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 தகை - கொழுநர், ஆகுபெயர், 360,
 தகைக்குநர், 338. [377.
 தகைபாராட்டல், 360.
 தங்கால் - ஒருர், 505, 507.
 தச்சர், 139, 155.

தசநாடிகள், 103 - 4.
 தசரதன், 335, 346, 374.
 தசவாயுக்கள், 103.
 தசாக்கரி, 350. [463, 466.
 தஞ்சம் - எண்மை, 335; 346,
 தஞ்சைவாணன்கோவை, 221.
 தட்டார், 155, 424, 434.
 தட்டு, 107.
 தட்டோடிடுதல், 137.
 தடந்தாழ்வயல், 295.
 தடம் - பரப்பு, 306.
 தடவு, தடா - இந்தளம்; தூபமுட்டி,
 தடவுத்திரை, 135. [361, 378, 546.
 தடாகம், 252. [எம், 191.
 தடாரம் - இரண்டொத்துடையதா
 தடாரி - ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 தடாரிக்குஆமைவயிறுஉவமை, 279.
 தடுக்கு, 431.
 தண்கால், 506.
 தண்டபக்கம், 81.
 தண்டம் - தண்டனை, 437.
 தண்டம்பண்ணுதல், 348.
 தண்டமிழ், 568, 571.
 தண்டலை - சேனை, சோலை, 216, 258,
 தண்டனிடுதல், 507. [274, 537.
 தண்டாவரைமுத்தமிழ், 32.
 தண்டாவேட்கை - பசி, 399.
 தண்டியம் - கோல், 79.
 தண்டியம்ஐயாண்டிற்பிடித்தல், 25.
 தண்டியலங்காரம்: இது தண்டியாசி
 ரியரால் வடமொழியில் இயற்றப்
 பெற்ற காவியாதரிசமென்னும்அல
 ங்கார நூலின் தமிழ் மொழிபெய
 ர்ப்பு; பொதுவணியியல், பொரு
 ளணியியல், சொல்லணியியலென்னு
 மூன்று இயலையுடையது; இதி
 லுள்ள சூத்திரத்தொகை - 123;
 நூலாசிரியர்பெயர் தண்டியென்
 பது. அவரிருந்த இடமும்காலமும்
 புலப்படவில்லை; 32, 49, 431.
 தண்டு, 183; 393, 405, 494, 505.
 தண்டுமுளிந்தபுறக்காழாகியமூங்கில்
 தண்டுலந்தழும்பில், 294. [306.

கூளக அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

தண்ணளி, 214.
 தண்ணீர்ப்பந்தர், 355.
 தண்ணுமை, 61, 65, 74, 100, 106, 109, 119, 382, 499.
 தண்ணுமைக்கருவியாசிரியன், 63, 65-6, 108-9, 111, 122.
 தண்ணுமைத்தொழிலின் கூறு இரண்டு, 110. [லாடுவோர், 206.
 தண்பதற்கொள்விழுவர் - புதுப்புன
 தண்பதற்கொள்ளுந்தலைநாள் - புது
 புனல்விழவு கொண்டாடுந்தலை
 நாள், 201.
 தண்பதற்பெருவழி, 256, 271.
 தணத்தல் - (நாடிடையிட்டுங்காடி
 டையிட்டும்) நீங்குதல், 216, 226.
 தணிகைப்புராணம், 242, 534.
 தணியாவேட்கை, 507.
 தத்தசம், 88.
 தத்தியம் (துகில்), 379.
 தத்துவன, 264, 283.
 தந்தத்தாற்கடைந்தபொருள்கள்,
 தந்தம், 366. [367.
 தந்திரகரணம் - கரவடநூல், நூலிற்
 சொல்லுங்கிரியை, 426, 438.
 தந்திரம், 113 - 4, 425.
 தந்திரவினோர், 535.
 தந்திரவுத்தி, 50.
 தந்திரி, 337. [பினுள் ஒன்று, 350.
 தந்திரிகரம் - செங்கோட்டியாழ்ந்துப்
 தந்துரைத்தல், 153.
 தந்தைதாயர், 432.
 தப்புதல் - கொல்லுதல், 472.
 தபதிகள், 572.
 தபுதி, 483.
 தபோதனார், 355.
 தபோதனார் பள்ளி, 403.
 தம்பிராட்டி - அரசன்தேவி, 480.
 தம்பிரான் - அரசன், 480.
 தம்பின், 161.
 தம்முன், 442, 447.
 தம்மைத்தாமேயிடும்பலி, 160.
 தமதுநோயெல்லார்க்குமொக்குமெ
 தமயந்தி, 375. [ன்பது, 218.

தமயந்தி அயலார் நெஞ்சிற் புகாதவ
 ளென்பது, 358. [106.
 தமருகம் - ஒருவகைத்தோற் கருவி,
 தமனிய அடைப்பை, 363.
 தமனியநெடுங்குடை - காம்பும்முகப்
 பும்பொன்னுற்செய்தகுடை, 560.
 தமனியப்பூண், 399.
 தமனியமாளிகை, 562.
 தமாலம் - பச்சிலை, 195, 225, 236.
 தமியன், 232.
 தமியளாக இடத்தெதிர்ப்பட்ட தலை
 வியைநோக்கித் தலைமகள் கூறிய
 தமியன், 511. [வை, 209.
 தமிழ், 64, 80, 89, 109, 190.
 தமிழ்க்குரிய எழுத்து, 105.
 தமிழ்ச்சோனாடு, 484.
 தமிழ்த்தேசத்தார், 62, 108.
 தமிழ்நாட்டின் எல்லை, 108, 230.
 தமிழ்நாட்டுவேந்தர்மூவர், 24, 573.
 தமிழ்நாடு - தென்மமிழ்நாடு, 161,
 258, 273, 512, 531, 533.
 தமிழ்ப்பூமி இருகூறு, 162.
 தமிழ்மூன்று, 11, 32, 62, 64, 108-9,
 தமிழ்வரம்பு, 220. [121, 190.
 தமிழாற்றல், 541 - 2, 547.
 தமையன், 591.
 தயங்கல் - விளங்குதல், 54.
 தயங்கினர்க் கோதை, 525.
 தயிர்த்தாழி, 450.
 தர்ச்சனி-சட்டுவிரல், 65, 110-11.
 தரகர் அளக்கும் மரக்கால், 390.
 தரகு செய்வோர், 389.
 தரம், 21.
 தரவு, 190.
 தரளநகை, 216.
 தராசம், 386 - 7.
 தரிசனம் - சமயம், சாஸ்திரம், 275.
 தரிசனாவணியம், 282.
 தரித்தல், 249.
 தருக்கஞ்சொல்லல், 505.
 தருக்கல் - மிகுதல், 45.
 தருக்கோட்டம், 166.
 தருதல் - கொடுத்தல், 28, 403.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுள்ள

தருநிலைக்கோட்டம் - கற்பகதருநிற்
கும் கோயில், 146. [282.
தருமங்களுக்கு அடியாயுள்ள வன்,
தருமம், 255, 263, 301, 399.
தருமம் பாதுகாக்கிற இடம், 148.
தருமம்போதிக்கும் இடம், 169.
தருமமுதல்வன், 263, 282.
தருமத்தான் ஒளி, 411.
தருமதானம், 404.
தருமதேவதை, 464.
தருமநூலுரை, 410.
தருமநூன்முறை, 165.
தருமவினோரூர், 535.
தருமன், 263, 282.
தருமாசனத்தார் - தன்மாசனத்துக்
கருத்தாக்கள், 165, 406, 493.
தருமாசனம், 267, 288.
தருவனார், 42.
தலமுகம், 81.
தலைக்கட்டல், 188.
தலைக்கடை, 269.
தலைக்கண்விருத்தி, 221 - 2, 233.
தலைக்கீடு - மயிர்க்கட்டு, வியாஜம்,
208, 540.
தலைக்கோல், 71, 116, 565.
தலைக்கோல்கொள்ளற்குரியநாளும்
இராசியும், 117.
தலைக்கோலம், 20, 181, 198.
தலைக்கோலரிவை, 118, 188, 383.
தலைக்கோலாசாள், 582.
தலைக்கோலை அபிதேகம் செய்தல், 72.
தலைக்கோலை ஊர்வலஞ்செய்தல், 118.
தலைக்கோலைச் சயந்தகை நினைத்துப்
பூசித்தல், 72, 117, 119.
தலைக்கோற்பட்டம், 365, 382.
தலைக்கோற்பெயர், 76, 121.
தலைக்கோற்றம், 583. [56, 189.
தலைக்கோற்றனம் - நாடகஅரங்கு,
தலைச்சங்கத்தார் நாலாயிரத்துநானூ
ற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மர், 230.
தலைச்சங்கத்தை இரீஇயினார் என்பத்
தொன்பதின்மர்பாண்டியர், 230.
தலைச்சங்கத்தின்காலம், 230.

தலைச்செங்காடு - சேர்முநாட்டிலுள்ள
தோரூர், 391, 403.
தலைத்தருதி, 213.
தலைத்தானெடுமொழி, 525.
தலைத்தார் - னாசி, 548.
தலைநாள் - முன்னாள், 185, 201,
320, 330, 412.
தலைநோவுற்றோனவியம், 85, 87.
தலைப்படுத்தல், 373. [412, 461.
தலைப்படுத்தல், 26, 329, 334, 345,
தலைப்படுதானம் - உத்தமதானம், 46.
தலைப்பாட்டுக்கூத்தி, 365, 383.
தலைப்பாளை, 182.
தலைபோகும்மண்டிலம் - இசைப்பா
வகையுள்ளு, 190. [520.
தலைமகட்டுத்தோழி வரைவுகூறியது,
தலைமகன்சிறைநட்புறத்தானாகக் கூ
றல், 219.
தலைமகன்பாங்கன்கேட்பஉற்றதுரை
தலைமணத்தல், 312. [த்தல், 210.
தலைமயங்கல், 255, 367, 385.
தலைமுனிதல், 306.
தலைமைப் பொருளையும், தலைமையில்
பொருளையுமெண்ணித் தலைமைப்
பொருள் வினையால்முடித்தல், 214.
தலைமைப்பறிச்சிலவற்றைக் கூறல்,
தலையரங்கேறுதல், 76, 188. [132.
தலையளி, 467. [னர், 314.
தலையறுத்திட்டு எண்ணப்படும் எயி
தலையாயஎதுகைத்தொடை, 54.
தலைவரிசை, 76, 121, 404.
தலைவன், 263, 282.
தலைவனைவியர்துரைத்தபாங்கன்பிள்
ளர்ச்சிந்தித்தல், 208. [தம், 215.
தலைவிமேன்மேல்வருந்துகின்மவருத்
தலைவியின்கண்ணுணடாகியநோய்
க்கு அவன் கண்ணேமருந்தாதல்,
208. [419, 432.
தல்வை - தமக்கை, தாய், 395, 407,
தவக்கொழுந்து, 316.
தவசிகள், 583.
தவத்தாம் சுவர்க்கம், 405.
தவத்தினுங்கற்புசிறந்ததெனல், 312

கூஎஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தவத்தோரடைக்கலந்தான்சி றி தா
யினுமிகப்பேரின்பந்தருமென்பது,
398, 410. [357.
தவந்தீர்த்தகாலத்துத்துயருழத்தல்,
தவப்பயன், 273.
தவம் - புண்ணியம், 357. [ர், 145.
தவமறைந்தொழுஞ் தன்மையிலா
தவமறைந்தொழுஞ்வேர்மு த லி ய
அறுவரைப்புடைத்துண்ணும் பூத
தவமுதல்வி, 339. [ம், 407.
தவர், 491.
தவவுரு, 19.
தவவேலி, 272.
தவளம், 126, 316.
தவளமுத்தம், 211.
தவளவாணகை, 133.
தவறு, 468, 472, 477.
தவிசு - தடுக்கு, 418, 431.
தழலெரி, 464.
தழும்பிய கள்வன், 436.
தழும்பியவர், 2.
தழுவம் - தழுவவிக்கும், 379.
தள்ளிவெட்டி - ஒருபொறி, 415.
தளம், 106.
தளவம், 340.
தனித்தெரு, 434.
தனிப்பாட்டு, 88.
தனிப்பெண்டுகள், 422, 434.
தனியிலார் - ஒருவகைப்பரத்தையர்,
தளிர், 582. [56, 366, 499.
தளிர்ப்படலை, 126.
தளிர் மேனி, 333.
தளிராரம், 333.
தளை, 408, 540.
தற்கிழமை, 113.
தற்கிழமைதிரிதல், 68.
தறுகண்மை, 159, 371.
தன்மத்துக்குள்ளானோர், 401.
தன்மதேவதையை மிகழ்தல், 574.
தன்மம், 333, 399.
தன்மை, 433.
தன்மையொருமை, 205,
தன்வனை, 425.

தன்மெறல்வாழ்க்கை - தன்மென்னுந்
தன்மையில்லாதவாழ்க்கை, 412.
தன்னம், 234.
தன்னும்தொழில், 329.
தனக்குப் பிறிதொருவர் முதலாதலில்
லாதவன், 301.
தன்னுச்சயவாயுயின் செய்கை, 104.
தன்னுச்சயன், 103.
தன்ம், 144.
தனிக்கோணிலைமை, 268, 512.
தனித்தன்மை, 435.
தனித்தி - தனிமையன், 477.
தனிநிலையொரியல், 59, 91.
தனிப்புடம் - ஓரிருக்கை, 232.
தனியிருத்தல், 434.
தனியுழத்தல், 216, 395.
தனு, 453.
தனுத்தரன் - கனகவிசயர்க்குநட்பா
ளானுகிய ஓரரசன், 542.
தாக்கணங்கு, 365.
தாக்கித்தூக்குதல், 91.
தாக்கு, 105.
தாங்காவினையுள், 189, 504.
தாங்கும் - தடுக்கும், 298.
தாசியர், 183, 198.
தாடி - மோவாய், 194, 321, 556.
தாண்டவம், 76, 121.
தாதவிழ்மலர், 219.
தாது - பூந்தாது, 57, 208, 515.
தாதுளமுலகை, 104.
தாதுகளவிழும்பு, 78.
தாதுசேர்க்குநீர், 338.
தாதுசேரளகம், 227.
தாதெருமன்றம், 422, 434, 447,
தாதை, 358. [458, 550.
தாபதர், 532 - 3.
தாபதவேடத்துயிருய்ந்துபிழைத்த
மன்னகும்புர், 555.
தாபதவேடம், 565.
தாம்பிரகுடக்கை, 92, 95.
தாமசாத்திரம், தாமதாத்திரம், 175,
தாமணி, 181. [181.
தாமதம், 80.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுஎக

தாமம், 116, 162.[356, 387, 501.
தாமரை, 182, 184, 260, 304,
தாமரைக்காடு, 277.
தாமரைக்கை, 293.
தாமரைக்கொழுமுறி, 132.
தாமரைச்செங்கண், 566.
தாமரைப்பூ, 370, 558.
தாமரைப்பூஞ்சேக்கை, 198.
தாமரைப்பொதி, 312.
தாமரையாகிய வாய், 134.
தாமரையிலையிற்றண்ணீர்கொணர் த
தாமரைவேலி, 200 - 1. [ல், 300.
தாமேர்தரனார், 7.
தாய்மார் - தாயர், 392, 575.[407.
தாயத்தார், 243, 245, 249, 404,
தாயம், 313, 323, 358, 375.
தாயமன்னர், 510.
தாயரைவர், 433.
தாயவேந்தர், 508. [387, 411.
தார் - பூமாலை, 43, 190, 198,
தார்ச்சேனை - தூசிப்படை, 537.
தாரகை, 168,
தாரகைக்கேர்வை, 332 - 3.
தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத்
தாயம்பெய்தல், 69.
தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலை தோன்
றுதல், 113.
தாரங்குரலாகிய விளரிப்பாலை பிறக்
குங்கால் தாரம் ஆக்கம்பெறுதல்,
289.
தாரங்குரலான் மேற்செம்பாலை, 221.
தாரத்தாக்கம், 268, 289.
தாரத்துட்டோன்றும் உழை, 224.
தாரநரம்பு, 68, 112.
தாரபாகம், 67.
தாரம்-உச்சலிசை, பலபண்டம், மந்
தாரம், 184, 203, 222 - 3, 234,
260, 277, 350, 411, 443 - 4,
தாரம் கைக்கினையாதல், 112.[453.
தாரன், 399.
தாருகன் உரங்கிழித்த பெண், 482.
தாரும் தருமனவாதல், 314, 324.
தாரைமழுங்கல், 386.

தாலப்புல் - பனையாகியபுறக்காழ்,
தாலி, 180 - 81. [418, 431.
தாலு, 496.
தாவாநல்லம், 588.
தாழ்தல், 40, 61, 123, 461.
தாழ்நீர் - தங்குநீர்மை, 541.
தாழ்வரை, 514.
தாழ்ந்தோட்டுத் திருமுகம், 240.
தாழி, 450, 545.
தாழிக்குவளை, 127, 131, 149.
தாழிசை, 322. [ல், 320.
தாழிசையோசையின்றி அடுக்கவருத
தாழை, 43, 185, 202, 496.
தாழைப்பூ, 235. [558.
தாழைப்பூ குருகைப்போலமலர்தல்,
தாழைப்பூந்தோட்டிற் பித் தி கை
முகையை எழுத்தாணியாகக் கொ
ண்டு எழுதல், 225- 6, 229.
தாள் - கதலின் ஒருறுப்பு, முயற்சி,
254, 269, 420, 433.
தாள்செறி, 181.
தாள்வரை - பர்தசைலம், 308.
தாளக்கிரியை, 190,
தாளக்கூறுபாடு இருவகை, 61, 63-4,
100, 102, 108-9.
தாளங்களின் வழியேவந்த தூக்குக்
கள், 57, 79.
தாளத்திற்கொப்ப ஆடல், 323.
தாளத்துக்கு ஒக்க மிதித்தல், 458.
தாளநிலை, 63.
தாளம், 74, 177, 191 - 2.
தாளம் நரம்பத்தொன்று, 59, 91.
தாளம்நான்கு வகை, 382.
தாளம் மூவகை, 337.
தாளவகையோத்து: இது தாளவிலக்
கணத்தைக் கூறுநூல்களுள் ஒன்
தாளவறுதி, 381, 458. [று, 104.
தாளவியல்பு, 118, 192.
தாளவறுப்பு, 455.
தாளவொரியல், 59, 91.
தாளவொற்றறுப்பு, 458.
தாளி - நறுந்தாளி, 340.
தாளிப்பு, 351.

கூஅ0 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தற்று, 523.

தான் அசை, 240, 452, 485.

தான்சாக உலகுகவிமும் என்னும்பழ
தான்றி, 195. [மொழி, 218.

தானஞரன், 412.

தானத்தாற்போகம், 405.

தானநிலை - வலிவுமெலிவுசமனென்
பன, 69, 113, 350.

தானபதப்பிராயலிருத்தம், 81.

தானம், 401, 591.

தானம்எட்டு, 364, 381.

தானவர்-அசுரர், 537.

தானை, 332.

தானைத்தலைவர், 533.

தானைமடலோன், 542.

தானைமன்னர், 130.

திக்கயம், 530.

திக்கிறதேவதை, 572.

திக்குக்குறிகாட்டிக்கலத்தைதயழைக்
கும் விளக்கு, 183.

திக்குநோக்கித்தண்டம் பண்ணுதல்,

திக்குவிரதம், 283. [348.

திக்கெட்டுங்குடைநிழலிற்கொண்ட
ளித்தகொற்றவன், 579.

திகழ்தல் - விளங்குதல், 301.

திகழொளி, 283.

திகிரி - ஆஞ்ஞாசக்கரம், தேராழி,
மலை, 39, 123, 129, 446 - 7,

திகிரிகோலவுணன், 516. [553, 569.

திகிரியஞ்செல்வி, 18.

திகிரியைப்புனைந்துரைத்தல், 33.

திகைமுகவேழம், 530.

திங்கட்செல்வன், திங்காஞ்செல்வன்,
123, 129, 226, 292, 303, 344.

திங்கள், 33, 150, 152, 171, 173,
186, 209, 223, 293, 304.

திங்கள்மலை, 205.

திங்கள்மும்மாரி, 31.

திங்கள்வாழ்சடையாள், 318.

திசைச்சொல், 62-3, 107, 231, 524.

திசைநேர்க்கித்தொழுதல், 349.

திசைமுகன், 177, 192.

திசையிரண்டு, 161.

திடர், 404.

திண்ணகம், 199.

திண்ணைவற்றம்சொல், 83.

திண்ணை, 147.

திணை இரண்டு, 14, 305.

திணை ஐந்து, 19. [365.

திணைநிலைவாரி, 212, 215, 267, 289,

திணைநிலைவாரிச்செய்யுள், 210.

திணைமலைநூற்றைம்பது, 362.

திணைவிராயெண்ணி உயர்திணையான்
தித்தன், 287. [முடித்தல், 491.

திதலை, 498.

திதி, 186, 534.

திமில் - தோணி, 183, 200, 210.

திமில்வாழ்நர், 209.

திமிலை-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.

தியாதநாயகன், 233.

தியானம், 307, 372.

திரங்கிய, 294, 306.

திரணை - மாலைவிசேடம், 495.

திரள் - இயக்கம் நான்கினுள்ளொன்று,
மிகமுடுகிய நடையையுடையபா
டல், 67, 111.

திரளுதல், 451.

திரிகடுகம், 157, 269, 408.

திரிகாலஞானம், 263. [ஒன்று, 81.

திரிகை - அங்கக்கிரியைபதிதறனுள்

திரிகோட்டுக்கலை, 315, 319.

திரிகோணப்பாலை - பாலைநான்கினுள்
ஒன்று, 453.

திரிசொல், 62, 63, 107.

திரித்தல் - முறுக்கல், 491. [232.

திரிதரவில்லா இருக்கை ஒன்பது,

திரிதரவுடையவை - யானைமுதலியன,

திரிபதாகைக்கை, 92, 93. [232.

திரிபதை - இசைப்பா வகையுள்

திரிபலை, 179, 195. [ஒன்று, 190.

திரிபு, 86.

திரிபுகுத்திரம், 444.

திரிபுடைமொழி, 230.

திரிபுரந்தீமடுத்தமை, 192.

திரிபுரம், 177, 563.

திரிபுரமெரித்தவிரிசடைக்கடவுள், 7.

அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி. சுஅக

திரியோகம், 75, 119.

திரு-அழகு, கொங்கைமேலுள்ளவீற்றுத்தெய்வம், 53, 89, 147, 199,

திருஅபிடேகவிழவு, 255.[328,400.

திருக்கு (துகில்), 368, 379.

திருக்குணவாயில் - ஓரூர், 12, 19.

திருக்குணவாயிற்கோயில், 1.

திருக்குமுறுக்குண்டெழுதல், 389.

திருக்குறள் : இது சங்கமருவிய பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள்ளொன்று;

தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளுவநாயனரால் அருளிச்செய்யப்பட்டது; அறம் பொருள் இன்பமென்னும் மூன்றன் பகுதிகளை விரித்து

விளங்கக்கூறுவது; இதனால்முப்பாலென்று பெயர்பெற்றது. ஒவ்வொருபொருளையும் வற்புறுத்திக்

கூறும் பப்பத்துக் குறள்வெண்பாக்கள் தனித்தனியே அடங்கிய

கூறு - அதிகாரவுறுப்புக்களையுடையது. இதற்குப் பதினமூரைசெய்தனரென்பர்; அவர்கள்

பெயரைப் பின்வரும் வெண்பாவாலுணர்க; “தருமர் மணக்குடவர்

தாமத்தர் நச்சர், பருதி பரிமேலழகர்-திருமலையர், மல்லர் பரிப்

பெருமாள் காளிங்கர் வள்ளுவர் நூற்,கெல்லையுரை செய்தாரிவர்.”

அவ்வுரைகளுட் பரிமேலழகருரையே சிறந்தது; இதனை, “உரையெல்லாம் பரிமேலழகன், நெறித்த

வுரையாமோ தெளி” என்பதனுலுணர்க. இந்நூலின்பெருமையினைக் கடைச்சங்கப்புலவர்களியற்

றிய திருவள்ளுவமாலே நன்கு புலப்படுத்தும், 5, 22, 24, 35, 50,

53, 57, 139, 156 - 7, 183, 203, 236, 250-52, 262, 270,

272, 287, 308, 310, 345, 370, 384, 395, 401, 403, 407 - 8,

420, 432, 459, 469 - 70, 476, 483 - 4, 487, 499, 507,

512, 540, 571, 591.

திருக்குன்று, 88.

திருகல்-முறுகல், வேறுபடல், 294, 313, 323, 369, 390.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் : இது சைவசமயாசாரியராகிய ஸ்ரீமா

ணிக்கவாசகசுவாமிகளால் அருளிச் செய்யப்பெற்ற 400—கட்ட

ளைக்கலித்துறைகளையுடையது; அகப்பொருட் பகுதிகளைப் பொரு

ளாகவுடையது; வேறு பொருளுண்டென்றும் பெரியோர்கூறுவர்.

இதற்கு மிகச்செவ்வதாகப் பேராசிரியரால் உரை செய்யப்பட்டுள்

ளது; இது திருக்கோவையாரென்றும் வழங்கப்படும், 37, 208,

214, 231, 349, 410, 436, 513.

திருச்சென்கோடு, 19, 511, 516.

திருச்செந்தில், 516.

திருடெரகலம், 568.

திருட்டுத்தொழில், 426.

திருத்தக்கீர், 296.

திருத்தகுநல்லீர், 591.

திருத்தங்கால்- பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோரூர்; இது வார்த்திகனுக்கு

ஒருபாண்டியனாகொடுக்கப்பட்டது; ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குச்சமீபத்

திலுள்ளது; திருத்தண்காலெனவழங்கும், 505.

திருந்துகோனல்யாழ் - இன்பத்தைவிளைவித்தற்குக்காரணமானகோலையுடையயாழ், 202.

திருந்துதியில், 127.

திருந்துதொழில்மறையவர், 505.

திருநடர், 490.

திருநள்ளாறு, 490.

திருநாள், 179, 255.

திருநிலைச்சேவடிச்சிலம்பு, 563.

திருப்புறம்பயம், 487.

திருப்பொறி, 5, 590.

திருமகள், 44, 150 - 51, 178, 183, 194, 199, 327, 353, 454.

திருமகள் அமுதத்துக்குமுன்புபிறந்தமை, 52.

சுஅஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

திருமஞ்சனப்பெருவழி, 256.
 திருமணிகுயிற்றுநர் - முத்துக்கோப்
 பார்; வேகடிகளுமாம், 140, 157.
 திருமருகல், 487,
 திருமருத்திதை - வையையின் துறை
 திருமலர், 122. [களுளொன்று, 359.
 திருமலைக்கணுள்ளபெரியோன், 307.
 திருமாபத்தினி - கண்ணகி, 1, 501,
 திருமாமணி, 316. [553.
 திருமால், 190. [தமை, 545.
 திருமால் இலங்கையிற்சமரஞ்செய்
 திருமால் உலகனந்தது, 460. [545.
 திருமால்கடல்வயிறுகலக்கினமை,
 திருமால்குன்றம் - அழகர்மலை, 295,
 திருமால்கோயில், 370. [306.
 திருமால் திருவடிகளை பிறவித்துன்பத்
 தைக்கெடுக்குமென்பது, 297,
 309. [293, 304.
 திருமால்வேங்கடமலையில் நிற்றல்,
 திருமாலாடல்பத்து, 193. [446.
 திருமாலின்மேனி மயிலெருத்திற்கு,
 திருமலைப்பாடுந்தேவபாணி, 177.
 திருமாவளவன், 46; 143.
 திருமாற்கிணையான், 327.
 திருமுகத்துறை, 271.
 திருமுகம், 43, 347.
 திருமுகமெழுதுவோர், 541.
 திருமுடங்கை, 490.
 திருமுருகாற்றுப்படை: இது பத்
 துப்பாட்டுள் முதலாவது பாட்டு.
 குமரவேணைக்கடைச்சங்கப்புலவ
 ருளொருவராகிய மதுரைக்கணக்
 காயனார்முகுரர் நக்கீரனார் பாடி
 யது; 317 - அடிகளையுடையது;
 முருகக்கடவுளுடைய படைவீடு
 களாகிய திருப்பரங்குன்றமுதலிய
 திருப்பதிகளாறையும் நிரம்பப்பா
 ராட்டிக்கூறுவது; நச்சினர்க்கினிய
 ரால் செய்யப்பெற்ற உரையையு
 டையது, 148, 164, 185, 255,
 297, 321, 356, 360, 369 - 70,
 415, 504, 513 - 4, 516 - 9,
 523, 528, 538, 543.

திருமொழி - ஆகமம், தருமம், 255,
 திருவடிகளை, 309. [270, 272, 284.
 திருவடிபிடிப்பான், 584, 588.
 திருவம்மார்பன்கிடந்தவண்ணம்,
 திருவமால், 318. [293, 304.
 திருவரங்கத்திலுமால்கணவளருஞ்சி
 திருவரங்கம், 291, 301. [தப்ப, 304.
 திருவனந்தபுரம், 536.
 திருவாசகம், 163.
 திருவாசல், 297.
 திருவாணை, 236.
 திருவாதவூர்புராணம், 326.
 திருவாதிரை, 117. [18.
 திருவாய்மொழியுடையரும்பதம்,
 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாட
 ற்புராணம், 386-9, 490, 503.
 திருவிவிட்டுத்திகழ்தருமேனி - வா
 னவிற்போலஒளிவிடுமேனி, 399,
 திருவிழைகோலம், 583. [411.
 திருவிளக்கு, 88.
 திருவிளங்கவையம், 540. [489.
 திருவிளையாடற்புராணம், 303, 409,
 திருவின்கெய்யோள், 178.
 திருவினாள் - திருமகள், 39.
 திருவீழ்மாற்பிறந்தென்னவர்கோமான்,
 481, 525.
 திருவுளத்தடைத்தல், 336.
 திருவுளத்திலேகண்டருள்க, 348.
 திருவுளம்பற்றல், 349.
 திருவெண்காடு, 252.
 திருவழிவாதாங்கம், 284.
 திரை, 207.
 திரைகளிட்டவெண்மணல், 199.
 திரைநீராடை, 123.
 திரையல்-வெற்றிலைச்சருள், 13, 419.
 திரையலின்செப்பு, 481.
 திரைவேலி, 464.
 திலகம் - மஞ்சாழிமரம், 133, 226,
 339, 364, 381, 387, 522, 561.
 திலோத்தமை: அநாகுலனென்னுந்
 தெய்வப்பாண்டியனேடுசேர்ந்து
 சாரகுமாரனைப்பெற்றதெய்வம
 திவ்வியப்பிரபந்தம், 477. [கள், 10.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஅங்

திவவியாழ், 151.
 திவவு - செங்கோட்டியாமூறப்பினுள்
 ஒன்று, யாமூறப்பு, 9, 350.
 திவவுறுத்தியாத்தல், 337.
 திவாகரம் : இது தமிழிலுள்ளநிகண்
 டேளுள் ஒன்று ; அம்பரீகரத்
 திருந்த சேந்தனென்பவனுடைய
 வேண்டுகோளின்படி தீவாகா
 முனிவராம்செய்யப்பட்டது; தெய்
 வப்பெயர்த்தொகுதிமுதலிய பன்
 னிரண்டு தொகுதிகளையுடையது,
 18, 46 - 7, 109, 154, 160, 248.
 திவாகரர் பன்னிருவர், 148, 168.
 திளைத்தல் - இடைவிடாதுசெய்தல்,
 170. [558].
 திறத்திறம், 64, 109, 349 - 50,
 திறத்துப்புறநீர்மை மயங்கல், 224.
 திறப்பண், 224.
 திறம்-கற்பு, கூறு, பக்கம், 39, 64,
 109, 134, 146, 204 - 5, 226,
 248, 349-50, 484.
 திறம் இருபத்தொன்று, 156.
 திறம் பன்னிரண்டு, 354.
 திறவோர், 149, 169.
 திறன் - பக்கம், 177.
 திறை, 163, 232, 378, 523 - 4,
 திறையிடல், 143, 523. [541, 574].
 திளவு, 261, 278.
 திளை, 15, 29, 155, 294, 306,
 தீ, 219. [522].
 தீக்கதி, 432.
 தீக்கை - தீயகை, 408, 473, 576.
 தீக்குற்றம் - கொடியகுற்றம், 244.
 தீங்கதீர்வாண்முகம், 213.
 தீங்காலியன் நகானம், 312.
 தீங்கின்விளைவு, 440.
 தீங்குழல், 445 - 6.
 தீத்திறம் - அக்கனிகாரியம், கொலைத்
 திறம், 5, 293, 394, 407.
 தீது - உடம்பு, தீவினை, பிறர்மெஞ்சு
 புருதல், 348, 358, 434, 478.
 தீதுதீர்சிதப்பு, 267.
 தீதுநன்றென்னுத்திறம், 373.

தீதுறநாள், 237.
 தீந்தொடை, 218.
 தீநட்பிகழ்மின், 591.
 தீநா - கப்பலை அழைக்கும் ஒருவகை
 தீப்பாடு, 244. [விளக்கு, 200].
 தீம்பாலை, 218.
 தீம்புனம்பென்வம், 62.
 தீம்பூ, 155, 179.
 தீமுரன்பச்சை (ஆரம்), 379.
 தீமுறை - ஓமம், 148.
 தீமூன்று, 504, 528.
 தீ மூன்றுபயனுடையது, 102.
 தீயின்குணம், 102 - 3.
 தீர்த்தக்கரை, 494.
 தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வர், 409.
 தீர்த்தத்துறை, 243, 250.
 தீர்த்தநீர், 167.
 தீர்த்தமாடல், 182, 462, 533.
 தீர்தல் - விடுதல், 373.
 தீர்ம் - தீர்மின், ஈற்றுமிசையுரங்கெ
 தீர்வுஒன்று, 74, 119. [ட்டது, 248].
 தீரக்காதல், 43.
 தீ வலஞ்செய்தல், 36.
 தீவினைச்சிலம்பு, 525.
 தீவினைப்பயன், 477.
 தீவினைபலித்தல், 21.
 தீவினைமுதிர்வலை, 425.
 தீவுமுதலிய தேயங்கள், 46.
 துக்கந்துடைக்குங்காட்சி, 248.
 துகள், 114, 543.
 துகிர் - பவளம், 47, 138, 154.
 துகிர்க்கோவை, 125, 131, 360.
 துகில், 180, 361, 379, 389.
 துகிர்கொடி, 369, 542.
 துகின்முடித்தல், 192.
 துகின்மேகலை, 131.
 துச்சாரிகள், 165.
 துஞ்சாழுழவு, 521.
 துஞ்சுதல், 331, 472, 493.
 துஞ்சுரெறிதல், 322.
 துட்டு, 331.
 துடக்குமுட்கள், 287.
 துடி : ஒருவகைத்தோற்கருவி, பதி

சுஅச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

னேராடலுள் ஒன்று; அது கட
 லில் வேற்றுருவங்கொண்டு நின்ற
 குரனது நெஞ்சத்தைப் பிளந்து
 அவன் போரைக் கடந்த முருகன்
 அக்கடலிடையே துடிக்கொட்டியா
 டியது, 18, 58, 89, 106, 178,
 193, 322, 330 - 31.
 துடிக்கொட்டும் புலையன், 330.
 துடியன், 320, 322.
 துடியாடற்குதுப்பைபந்து, 89, 193.
 துடுப்பு, 545. [106.
 துடுமை - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 துடையாபரணம், 196.
 துண்ணென்றுடி, 322.
 துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து; சிந்
 கிக்கூத்து, 142, 159 - 60.
 துணி - துண்டம், 482.
 துணிபுத்தாக்கு, 59, 91, 382.
 துணிபொருள் - தீர்த்தபொருள், 237.
 துணுக்கு - அலகரணம், 344.
 துணை - அளவு, கணவன், 123, 130,
 துணைபுணர்ணம், 127. [435.
 துணைமலர்த்தாளிணை, 297. [214.
 துணையோடாடும்பொறியலவன்,
 துத்தம் குரலாகச் செவ்வழிக்குத்
 துத்தம்பெய்தல், 69, 113.
 துத்தம் குரலாதல், 68, 562.
 துத்தத்துள் விளரிபிறத்தல், 224.
 துத்தரம்பு, 68.
 துத்தம் - ஒருபன், 112, 195, 203,
 222 - 3, 443 - 5.
 துத்தரிக்கொம்பு, 325.
 துதிக்கை - துதித்தல், 307, 393.
 துந்ரிமித்தம், 434.
 துப்பு - கருவி, வலி, 366, 385.
 தும்பி - வண்டிலொருசாதி, 124,
 130. [544, 549, 552.
 தும்பை, 14, 371, 529, 536 - 7,
 தும்பைத்துறை, 559. [556.
 தும்பைவாகையொடு முடித்தல்,
 தும்பைவெம்போர், 564. [83.
 துய்த்தல் - சந்தியைநதனுளொன்று,
 துயர்க்கடல், 335, 346.

துயரெஞ்சுகிளவி, 219.
 துயரைத்தருந்தெய்வம், 309.
 துயிலல் - மொட்டித்தல், 214.
 துயிலாற்றுப்படுத்தல், 557.
 துயிலுணர்ந்தோனவினயம், 85 - 6.
 துயிலெடுப்பல், 128, 165, 356,
 துயிலெடை, 135. [499.
 துயின்மந்திரம், 424, 436.
 துர்க்கை, 178, 194, 316.
 துர்க்கை அசுரர்வாட அமரர்க்காடிய
 கூத்து, 319. [கோலம், 349.
 துர்க்கை அசுரரோடுபொருதபோர்க்
 துர்க்கைஆளிக்கொடியுடல் வேட்டுவ
 ர்க்குமுன்செல்லுதல், 320.
 துர்க்கைஆனைத்தோல்போர்த்தல்,
 316, 319, 328.
 துர்க்கைளவினர்க்குவெற்றிகொடுத்து
 ண்ணும்பலி, 316.
 துர்க்கைஒருகாலிற்சிலம்பும்ஒருகாலி
 ல்வீரக்கழலும் அணிந்திருத்தல்,
 326. [323.
 துர்க்கைக்குளயினர்இடுகடன், 322,
 துர்க்கைக்குச்சம்சுக்கரம்உண்மை,
 319, 328. [326.
 துர்க்கைக்குச்சிங்கத்தோல்மேகலை,
 துர்க்கைக்குப்பரவுக்கடன் பூணல்,
 331.
 துர்க்கைக்குப்புலித்தோலுடை, 319,
 328. [318 - 9.
 துர்க்கைகண் ணுதல்பாகமானுதல்,
 துர்க்கைகையில்வாளேந்தல், 319.
 துர்க்கைகோயில், 506, 510. [331.
 துர்க்கைசகடத்தையுதைத்தமை,
 துர்க்கைசடாமுடியில் அவையையும்,
 பிறையையும்சேர்த்துதல், 318,
 322, 331. [482.
 துர்க்கை தாருகன்உரங்கிழித்தமை,
 துர்க்கைநஞ்சையுண்டும் இறவாதி
 ருத்தல், 331. [319, 500.
 துர்க்கைமகிடாசுரனைக்கொன்மமை,
 துர்க்கைமரக்கால்மேலநின்றமுடிய வா
 ட்கூத்து, 320, 329.
 துர்க்கை மருதினியீது நடந்து சாய்த்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஅரு

தமை, 331. [329.
தூர்க்கைமேனிக்குக் காயாமலர், 320,
தூர்க்கையின் இணையடிகளை முனிவ
ரும் அமரரும் தமது இடர்கெடத்
துதித்தல், 321.
தூர்க்கையின் நாமங்கள், 317.
தூர்க்கையை அவுணர் பாம்புந்தேரு
மாய்வெல்லமுயன்றது, 178, 194.
தூர்ப்ப - செலுத்த, 254.
தூரியோதனாதிகள், 495.
துருக்கம், 154.
துருக்கர்வாயில்காத்தல், 376.
துருத்தி, 293, 340, 345, 359, 521.
துருத்தி மூக்குப்போல வயிர்த்தல்,
துருத்தியின் உலைமூக்கு, 134. [465.
துருமை, 120.
துருவதல், 457. [து, 75, 120.
துருவை - கீதவுறுப்புக்களுளொன்
துலாக்கோல், 389, 496.
துலாம், 117, 453.
துலை, 483.
துவ்வாதவர், 370.
துவர் - செம்மைநிறம், 69, 189.
துவர்த்தயாக்கை, 85.
துவர் பத்து, 179, 195.
துவராபதி, 458. [447, 458, 496.
துவரை, 7, 160, 261, 325, 390,
துவரைக்கோமான் - இடைச்சங்கப்
புலவருளொருவர், 7, 8.
துவலை, 171.
துவாரமில்லாத அறை, 264.
துவாரமில்லாதகீழறை, 284.
துவாரவட்டிகை, 308. [322, 327.
துவைத்தல் - சத்தித்தல், 315, 317,
துமைழி - தழாவி, 219.
துள்ளல், 204.
துள்ளல்வரி, 211.
துள்ளலோசை, 211.
துளங்குதல் - அசைதல், 201.
துளவம், 293, 319.
துளவியறும்பை, 529.
துளை, 61, 386.
துளைக்கருவி, 156.

துளையெயிற்றுரகம், 316, 326.
துறக்கம், 167,
துறத்தல், 299.
துறந்தார், 370.
துறவறத்தானுரையுமாக்கள், 409.
துறவறத்திலக்கணம், 370-71.
துறவி, 551.
துறவு - தவம், 532.
துறவோர், 420.
துறவோர்க்கெதிர்த்தல், 420, 433.
துறுகல், 305. [341.
துறை, 209 - 10, 215, 252, 299,
துறைப்பாட்டுமடை-துறைப்பாட்டுக்
களை நடுவே மடுத்தல், 321, 330.
துறைபடிதல் - நீராடுதல், முற்கால
வழக்கு; பலியிடுதல்.....,
துறைபலமுழ்கல், 464. [462, 465.
துறைபோகல் - முடியவறிதல், 249,
துறைமுகம், 201. [497, 544.
துறைமேய்வலம்புரி, 208.
துறைவன், 446.
துன்பக்கண்ணீர், 134.
துன்பநகை, 272.
துன்பம் - மனத்தளர்ச்சி, 421.
துன்பமாலை, 25.
துன்பமுழத்தல், 214.
துன்பவகைகள், 357.
துன்னகாரர் - தையற்காரர், 139,
துனி, 173, 299. [156.
துனிப்பதம், 498.
துனியால் இரங்குதல், 216.
துளைந்து, 229.
துாக்கு-தாளவகைநான் கிணுளொன்று,
அதற்கு மாத்திரை இரண்டு;
வடிவு, 2; தொழில் தாக்கித்துக்கு
தல், 57, 71, 91, 116, 192,
267, 289, 365, 382, 557.
துாக்குக்கள் ஏழு, 59, 63-4, 108-9;
துாக்குதல்-கருதுதல், 90, 19.
துாக்குவர்க்கம், 385.
துங்கிருள், 249.
துங்குகின்றோனவியம், 86.
துங்குதயில், 557.

கூஅக் அரும்பத முதலியவற்றின் அகரா!

கூசி, 79, 548.
கூசிப்படை, 537.
கூசு, 138, 154.
கூண், 35.
கூண்களின் நிழல், 116.
கூண்டில், 88, 401, 413.
கூணம், 70, 115.
கூது, 202.
கூதுணம்பழம், 389.
கூதுவர், 167.
கூபக்கை, 93.
கூபம், 481.
கூம்பிற்கதவு, 277.
கூம்பு, 108.
கூம்புகூம், 101, 456.
கூமக்கோள், 277.
கூமகேது, 260.
கூமப்பணிகள், 46.
கூமணி - முத்து, 196.
கூமம்-ஒருகோள், 92, 262, 277.
கூர்த்தர், 150.
கூரிது, 351.
கூரியம் (கூகில்), 379.
கூவி - சிறகின்மயிர், குட்டுமயிர், 134, 315, 325.
கூவியஞ் சேக்கை, 563.
கூவுள்ளுறுத்த வடிவு, 84.
கூற்றல், 83.
கூற்றப்பொலி, 262, 280.
தேக்கணம், 377.
தேக்கண மலயசச்சேது, 360.
தேக்கநாடு ஏழு - குமரியாற்றுக் கும் பஃறுளியாற்றுக்கும் இடையிலிருந்த ஏழு நாடு, 230.
தெங்கம்பழம், 274, 523.
தெங்கு, 295, 306, 342, 355.
தெண்கிணைவன், 279.
தெப்பம், 360.
தெய்வக்கடவுளர், 492.
தெய்வக்காவிரி, 267, 289.
தெய்வங்கொள்ளுமின், 514.
தெய்வஞ்சுட்டியவரிப்பாடல், 205.
தெய்வஞ்சொல்லுதல், 585, 590.

தெய்வத்தச்சன், 48.
தெய்வத்தானம், 46, 114. [173.
தெய்வத்திற்றேற்றித்தெளித்தல், தெய்வத்தின் சேவடிகளைக்கையாற்றொழுதுமனத்தானினைந்துவாக்காற்றுதித்தல், 307.
தெய்வத்தைப் பூவும் புகையும் சாந்தும் கண்ணியும் கொண்டு வழிபடல், 462.
தெய்வத்தோற்றம், 425.
தெய்வந்தெளிமின், 597.
தெய்வந்தொழுதல் கற்புடைமங்கையர்க்கியல்பன்றென்பது, 252, 512.
தெய்வப்படிவம், 572.
தெய்வப்பாடல், 73, 119.
தெய்வப்பிரார்த்தியம், 400.
தெய்வம், 309, 425, 478.
தெய்வமகளிரால்மாலைநூட்டப்படுதெய்வமயக்கம், 325. [வோர், 548.
தெய்வமால்வரை - பொதியில், 56.
தெய்வமானிடர், 82.
தெய்வமுற்றாள் - தெய்வத்தன்மையுற்றாள், தெய்வமேறினாள், 470, 584. [பாடு, 584.
தெய்வரிற்றோர்க்குண்டாகுமெய்ய்தெய்வமுற்றோனவியம், 85 - 6.
தெய்வமுறுதல், 313.
தெய்வமேற்பட்டாள், 316.
தெய்வயாக்கை, 179, 243.
தெய்வலோகம், 473.
தெய்வவடபேரிமயம், 575.
தெய்வவிருத்தி இருவகை, 58.
தெய்வவுத்தி, 181, 197.
தெய்விகாதிசயம், 280.
தெரிதருதேற்றவுமையணி, 54.
தெரிநிலைக்கை, 92, 94 - 5.
தெரியல், 534, 560.
தெருட்டல், 204.
தெருநான்கு, 369, 390, 497.
தெருள், 476.
தெய்வதல், 277. [393, 406, 587.
தெய்வத்தல் - உரப்புதல், பிரித்தல், தெள்ளாதமா, 201.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுஅஎ

தெளித்தல், 586.
 தெளிந்தோர்ப்பேணுமின், 591.
 தெளிவு, 91.
 தெற்றியவளை, 457.
 தெற்றெள, 510.
 தெறல்வாழ்க்கை, 401.
 தெறித்தல் - துள்ளல், 442, 485.
 தெறுதற்றெழில், 389.
 தென்கடல் முத்து, 47, 221.
 தென்குமரி, 567, 580.
 தென்பல்லி வட்டல்லி தொடர்ந்த
 தலைக்கணி, 182, 198.
 தென்பாலி - ஒருநாடு, 230.
 தென்புலங்காவன் மன்னன், 571.
 தென்மதுரை - தலைச்சங்கம் இருந்த
 ளூர்; அப்பால், கடல்கொள்ளப்
 தென்மலை, 125. [பட்டது, 230.
 தென்மலைச்சுந்து, 221. [316, 325.
 தென்றமிழ்நாட்டினையாளும்பாவை,
 தென்றல், 43, 48, 134, 188, 231,
 338, 362, 513.
 தென்றல் மலயத்துப்பிறந்து மதுரை
 யில் வளர்ந்து புலவர் நாவிற்கொ
 ருந்தியிருத்தல், 333, 344.
 தென்றலஞ்செல்வன், 130.
 தென்றலான்மயக்கந்தீர்தல், 133.
 தென்றிசை, 132. [277.
 தென்றிசைக்கண் வெள்ளிபெயர்தல்,
 தென்னம்பொருப்பு, 482.
 தென்னர், 12, 131, 231, 541.
 தென்னர்குலக்கொடி (வையை), 353.
 தென்னர்குலமுதல் - பிறை, 124,
 131, 332, 344.
 தென்னர்கோமான், 525 - 6.
 தென்னர்கோன், 447, 458, 481,
 541.
 தென்னவன், தென்னன், 21, 27,
 278, 292 - 3, 295, 302 - 4,
 306, 362, 377, 403, 422, 439,
 450, 461, 464, 468, 470,
 475, 482, 485, 505, 525,
 தென்னவன்கொற்றம், 391. [577.
 தென்னவன்சென்கோல், 332.

தென்னவன் தம்பி, 426.
 தென்னவன் பொதியில், 379.
 தென்னவன்மதுரை, 550.
 தென்னவனாடு, 552.
 தென்னவென்னுமிசை, 223.
 தென்னாடுதென்னென்னுமிசை, 105.
 தே - தெய்வம், 248.
 தேளம், 42, 591.
 தேசவிரதம், 283.
 தேசாந்தரங்களிற் பாடைகள், 61.
 தேசி - ஒருவகைக்கூத்து, 57, 59,
 74 - 6, 80, 119 - 20, 224.
 தேசிக்கு இரட்டித்து ஒத்தல், 120.
 தேசிக்கு ஒற்றித்து ஒத்தல், 120.
 தேசிக்குக்கால் இருபத்துநான்கு, 59,
 தேசிக்குரியகை, 99. [90.
 தேசிக்கூத்தினிலக்கணம், 120.
 தேசிக்கூறு, 75, 99.
 தேசிகம் - இயற்சொல்முதலியநான்கு
 சொற்கூறாயிரயோகம், 64, 109.
 தேசியிலொத்து, 74 - 5, 119 - 20.
 தேசியிற்கைத்தொழில், 60, 99.
 தேசு, 153.
 தேசடைக்குலம், 348.
 தேசமொளியும், 561.
 தேட்டத்தால் மிக்கபொருள், 507.
 தேடக்கடவோம், 272.
 தேம்பொதிநறுவிரைஆம்பல், 134.
 தேமாங்கனி, 523.
 தேமாங்கொழுந்து, 229.
 தேய்வை - சந்தனக்குழம்பு, 338.
 தேயந்தோறுங்காலம் வேறுபடுதல்,
 தேர், 192. [380.
 தேர்ச்சிவரி - தன்னுறவு முறையார்க்
 குத்தன் விதனங்களைச்சொல்லுதல்
 88, 228, 237, 239, 382.
 தேர்ப்பாகர், 140, 158.
 தேர்மொட்டு, 366, 384.
 தேர்வட்டை, 384.
 தேர்வலஞ்செய்தல், 118.
 தேர்விழவு, 255.
 தேர்வீதி, 139, 169, 390, 497.
 தேராழி, 123, 129.

சுஅஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தேரூர்த்தவழிசிதைதல், 215.
 தேரூருநர், 493, 543.
 தேரைப்பாய்த்துள், 189.
 தேரோடும்விழாவீதி, 114, 156.
 தேவகணங்கள்பதினெட்டு, 148,
 தேவகிளி (துகில்), 379. [168].
 தேவகுமாரர், 438.
 தேவகோட்டச்சிறையகம், 423.
 தேவதத்தன் - ஒருவாயு, 103.
 தேவந்தி - கண்ணகியின் பார்ப்பனத்
 தோழி, 11, 26, 55, 243, 250,
 252 - 3, 473, 574. [251].
 தேவந்தி கண்ணகிக்கு ஆசைபுரியது,
 தேவந்திகை, 582, 584, 586, 589,
 தேவந்திசொல், 575. [590].
 தேவந்தியரற்று, 576.
 தேவபாணி - இசைப்பாவைப்பகுதி
 யுள் ஒன்று; புறநாடகவுருக்களுள்
 முதலாவது, பதினோராமற்கு முக
 லிலை, 58, 90, 177, 190, - 91,
 தேவபாணிநான்கு, 191. [222, 233].
 தேவடாணியிரண்டு, 190.
 தேவமகள், 578.
 தேவமுனிவர்கள், 490.
 தேவர், 179, 195, 330, 370
 தேவர்கள் அமுதத்தையுண்டுஞ் சாவ
 ரென்பது, 331. [படார், 411].
 தேவர்கள் மக்கள் கண்ணிற்குப் புலப்
 தேவர்கள் முப்பத்து மூன்றுவகையி
 தேவர்குழாம், 114. [னர், 168].
 தேவர்கோட்டம் 494.
 தேவர் கோமான் } 44, 141, 159,
 தேவர்கோன் } 447, 577.
 தேவர்தரு, 247.
 தேவர்நால்வகையர், 148, 168.
 தேவர்ப்பராவுதல், 190.
 தேவராட்டி, 313, 323.
 தேவராமார்பன், 579 - 80.
 தேவரினந்துன்பமுறுவோருண்டென்
 பது, 374.
 தேவருண, 279.
 தேவருலகம், 34, 159, 176, 244.
 தேவவிருடிகள், 528.

தேவன்-இந்திரன், பரமசிவன், 187,
 263, 282, 528.
 தேவாங்கு (துகில்), 379.
 தேவாசுரயுத்தம்பதினெட்டாண்டுட
 ந்ததென்பது, 547.
 தேவாரம், 403, 516, 572.
 தேவாளி, 384.
 தேவி, 434.
 தேள், 194, 244.
 தேற்றம், 84, 311.
 தேற்றமார்த்தராரியம் கேட்டார்க்கு
 நகைதருமென்பது, 108.
 தேற்றேகாரத்தைப்பிரிநிலையால் எதிர்
 மறைத்துக்கூறல், 466.
 தேற்றேகாரம், 212, 437, 514 - 5.
 தேறல், 329, 363, 380, 557.
 தேள், 259.
 தேன்குடம், 523,
 தேன்றுளி, 388.
 தேனடை, 275.
 தேனூர்கிழார், 7.
 தையல், 249, 341.
 தையற்காரர், 156.
 தைலம்(வாசம்), 379.
 தைவதம், 101, 457.
 தைவரல், 203.
 தோகுதி, 193, 201.
 தொகைநிலை, 371.
 தொங்கல், 197.
 தொடக்கம், 72.
 தொடக்கு - கழுக்கோல்போலக் கழு
 த்திழைத்திடு முறுக்கும் சங்கிலி,
 401, 404.
 தொடர் - சங்கிலி, 197.
 தொடர்நிலைச்செய்யுள், 6, 8, 168.
 தொடலை, 118. [345, 559].
 தொடி - வளைவு, 273, 307, 327-8
 தொடிக்கட்டிலை, 273.
 தொடித்தடக்கை, 267, 560.
 தொடித்தோட்டுப்பு, 545.
 தொடிபுனைந்ததோள், 307.
 தொடியோள்பெளவம், 220, 230.
 தொடிவளை, 18, 261.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஅக

தொடிவளைச்செங்கை, 333.
 தொடிவளைத்தோளி, 296, 575.
 தொடுத்தமலை, 495.
 தொடுத்தல் - வாசித்தல், 514.
 தொடுதல் - கொட்டுதல், 514.
 தொடுப்பு - விளாக்கொண்டிருத்தல்,
 விதைப்புமாம், 558.
 தொடை, 203 - 4, 225.
 தொடைப்பு, 154.
 தொடையல், 87, 338.
 தொண்டகம், 15, 514.
 தொண்டி - சோழகுலத்தோருடை
 யும் ஒருநகரம், 361, 372, 378-9.
 தொண்டுபடுதிவவு, 221.
 தொண்ணூற்றறுவகைச்சமயசாத்தி
 ரத்தருக்கக்கோவை, 248.
 தொய்யகம், 182, 198.
 தொய்யில்-பத்திக்கீற்று, 45, 49, 53,
 தொய்யிற்றழுமப்பு, 153. [172 - 3.
 தொல்காப்பியம்: இஃது அகத்திய
 முனிவர் மாணக்கரப் பன்னிருவ
 ருள் ஒருவரும் இடைச்சங்கப்புவ
 வருள் ஒருவருமாகிய தொல்காப்
 பியமுனிவராலுரிச்செய்யப்பட்ட
 டியற்றமிழில் கணநூல்;
 தனித்தனியே ஒன்பது ஒன்பது
 இயல்களையுடையமுத்ததிகாரம்,
 சொல்லதிகாரம், பொருளதிகார
 மென்னும் மூன்று அதிகாரங்களை
 யுடையது. இதிலுள்ளகுத்திரங்க
 ளின்றொகை 1612; இடைச்சங்கத்
 தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும்
 நூலாக இருந்து விளங்கியது; இத
 ற்கு இளம்பூரணரும் கல்லாடரும்
 சேனாவரையரும் பேராசிரியரும்
 நச்சினுர்க்கினியரும் உரை செய்
 திருக்கின்றனர்; தொல்காப்பிய
 ரென்பதற்குத்தொல்காப்பியக்
 குமையையுடையாரென்று பொருள்
 கூறுவர்; 1, 3, 6, 12 - 15, 17,
 23 - 4, 26, 29, 33, 37 - 8, 43,
 46, 49, 50, 52, 56, 59, 91, 124,
 134, 146 - 7, 168, 173, 189-90,

205-6, 208 - 11, 214 - 5,
 230 - 31, 242, 245, 248 - 9,
 251, 255, 280, 294, 311, 319,
 321, 328, 330, 365, 371, 373,
 377, 378 - 81, 391, 411, 418,
 420, 424 - 5, 429, 431, 433,
 441, 445, 447 - 9, 451, 455,
 460, 463, 465, 469, 472, 475,
 477, 481, 488, 491, 504, 516,
 518, 522, 528-9, 535, 567, 575.
 தொல்காப்பியம்புலப்படுத்திய பாண்
 டியன், 8.
 தொல்காப்பியர் } , இடைச்சங்கப்
 தொல்காப்பியனார் } புலவருள் ஒரு
 வர், தொல்காப்பிய இலக்கண
 நூலாசிரியர், 7, 8, 129.
 தொல்குடி, 314. [578.
 தொல்லைவினையாற்றயருழத்தல்,
 தொலைச்சல் - உண்டுதொலைத்தல்,
 தொலையாச்செல்வன், 395. [261.
 தொழிலுவம், 37.
 தொழிற்கை, 57, 60, 79, 99.
 தொழிற்பன்மை, 21.
 தொழிற்பெயர், 190, 347, 354.
 தொழின்மரபு, 163.
 தொழு, 452.
 தொழுநாள், 511. [164.
 தொழுநோய் - வெப்புநோய், 31,
 தொழுவர் - தொழில்செய்வோர்,
 தொழுவிடை, 443. [277.
 தொழுனை - யமுனையாறு, 419, 442,
 தொழுனைத்துறைவன், 446. [457.
 தொளி - சேறு, 278.
 தொன்றியல்வாழ்க்கை, 588.
 தோட்டக்கூறு, 190, 411.
 தோட்டப்பயிர், 324.
 தோட்டம், 274 - 6, 314.
 தோட்டார்குழலி, 401.
 தோட்டி, 147, 366, 384.
 தோட்டுக்குவளை, 151.
 தோட்டுப்பு, 545.
 தோட்டுனை - மகளிர், 557.
 தோட்டுனை துறக்குந்துவவு, 532.

தோட்டுத்திருமுகம், 228.
தோட்டலர்கோதை, 229.
தோடி - ஒருபண், 234.
தோடு - இதழ், சங்கினம்செய்தகா
தாபரணம், தொகுதி, பனையோலை,
4, 184, 201, 205, 228, 431,
506, 549, 552, 555 - 6, 587.
தோணலமுணீஇய, 559.
தோணி, 376,
தோம் - குற்றம், 166, 260, 276.
தோர்க்கை - இரட்டைக்கைகளு
ளொன்று 97 - 8.
தோரணம், 147, 163, 166.
தோரணவாயில், 143, 254, 564.
தோரியமடந்தை - ஆடிமுதிர்ந்தாற்
பின்பு ஆடன் மகளிர் காலிற்கு ஒற்
றறுத்துப் பாடுமவள்; பற்றுப்பா
டொள், 73, 118, 176, 187 - 8,
தோரை, 29, 155. [365, 383].
தோல் - கருங்கடகு, செய்யுள்
வன்பிணுளொன்று, பரிசை, 8,
160, 169.
தோலின்றுள்ளர் - செம்மார், உறை
காரர், பறம்பர்முதலாயினோர்,
139, 156. [515].
தோழிக்குத்தலைமகள் சொல்லியது,
தோழிதலைமகள் முன்னின்று வரைவு
தோழியீர், 577. [கடாபவை, 207].
தோழியிற் கூட்டங்கூடிப் பின்பு வாரா
வரைவலென்றற்குத் தோழிகுறிய
வை, 213.
தோள்கழிதல் - இறத்தல், 12.
தோள்வளை, 180.
தோள்வீச்சு, 89.
தோளிலிடும் உறி, 260, 276.
தோற்கடகு, 385.
தோற்கருவிகள், 106.
தோற்கருவியிசைப்பார், 158.
தோற்கருவிவாசிப்பார், 169.
தோற்கைத்தளம், 366, 384.
தோற்கொடும்பறை, 542.
தோற்பாவை - விநோதக்கூத்தாதி
னுள் ஒன்று; தோலாற்பாவை

செய்து ஆட்டுவிப்பது, 80, 193.
தோற்பெருங்கருவிநான்கு, 382.
தோற்றஅரசரது குடைக்காம்பைத்
தலைக்கோலாகக் கொள்ளல், 116.
தோற்றபகைவர்கொள்ளுங்கோ ல்
தோற்றியவரங்கம், 115. [கள், 544].
தோற்றுவாய்செய்தல், 348.
தோன்றல், 13, 521.
தோன்றி - தோன்ற, 201, 344.
நக்கீரர், 7.
நக்கீரனானுரைத்த இறையனாற்பொரு
நகர், 345, 556. [நுரை, 230].
நகரங்காவல் சிறத்தல், 128.
நகரத்தெரு, 138, 154, 183, 199.
நகரம் - கோயில், 356, 370.
நகரம்நான்கு, 220.
நகரமார்தர், 167.
நகரி, 122.
நகரிகாவற்றெய்வம், 23, 493.
நகரிவலம்வருதல், 72. [524].
நகவுரைத்தல், 425.
நகலும் - கிரிப்பிள்ளை, 393, 406,
நலக - ஒளி, 216, 246.
நகைக்கூத்து, 58.
நகைச்சுவையவிறயம், 83 - 4.
நகைத்திறச்சுவை-விதூடகக்கூத்து;
வசைக்கூத்தென்பாருமுளர், 80,
நகைப்பதம், 365. [193, 381].
நகையாடாயம், 150.
நகைவேழம்பர் - சாரமானிகள், சிரி
க்கும்பரியாசகருமாம், 140, 158,
நகைபெரும்பெயர், 511. [539].
நச்சினார்க்கினியர்: இவர் பாண்டி
நாட்டிலுள்ள மதுரையில் அந்தண
வருணத்திற் பாரத்துவாச கோத்
திரத்திற் பிறந்த சிறந்த உரையா
சிரியர். இதனால் இவர் 'மதுரை
யாசிரியர் புரத்துவாசி நச்சினார்க்
கினியர்' என்றும் வழங்கப்படுவர்.
தொல்காப்பியத்திற்கும், பத்துப்
பாட்டுக்கும், கலித்தொகைக்கும்
சேவகசிந்தாமணிக்கும் முழுதும்
உரையெழுதியதோடு பேராசிரியர்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௬௬

உரையெழுதாதொழிந்த குறுந்
தொகைச்செய்யுள் இருபதுக்கும்
உரையெழுதி உலகத்திற்குப்பேரு
தவி புரிந்தவர், 173, 468.
நச்சு - நச்சப்படுபொருள், விஷம்,
நச்செள்ளையார், 7. [331, 420, 432.
நசை வேட்கை - மிக்கவிருப்பம்,
299, 310.
நஞ்சுண்டோனினியம், 85, 87.
நஞ்சுற்றகாமம், 48.
நட்டம், 88.
நட்டுவன், 582.
நட்பு - நாலாநரம்பு, நாலுநரம்பு...
....., 222, 234, 534.
நடத்தல் (ஆசனம்), 371.
நடம், 188, 288.
நடம் ஏழாண்டுநவிலுதல், 25.
நடன், 83.
நடி, 83.
நடுக்கஞ்சாலாநயம், 298, 309.
நடுக்கமடுதல், 84.
நடுக்கல், 90.
நடுகல், 28.
நடுங்க - அசைய, 484.
நடுங்குதுயர், 294.
நடும்புகழ்வளர்த்தல், 495.
நடுவுநிலைச்சுவையலிநயம், 83 - 4.
நடுவுநிலைமைகோடி ஒருமருங்குபற்றி
... நும் அழும்பாவைமன் மம், 165.
நடுவூர்மன்மம்-ஊர்நடுமன்மம், 313.
நடுவைவிரும்புவார், 212.
நடை, 204. [4, 37, 205.
நடைமிகுத்தேத்தியகுடைநிழன்மர
நடைமூன்று, 203.
நண்டுக்கரம், 455.
நண்ணுமின்கள், 428.
நண்பகல், 14, 17. [376 - 7.
நண்பகலின்பொழுதுபோக்குதல்,
நணித்து, 257.
நத்தை, 276.
நந்தன், 161.
நந்தனவனம், 379.
நந்தி, 115, 494.

நந்தின்வீங்கிசை நா, 543.
நந்து, 259, 276.
நப்பின்னை, 455.
நம்பியார், 361.
நமக்கரித்தல், 536.
நயந்தகாதல், 299.
நயந்தெரிமாக்கள், 570.
நயப்பு, 43.
நயனில்மொழி - நயப்பாடி ல் ல ர த
நரகம், 276. [மொழி, 321, 330.
நரகர், 568.
நரகவேதனை, 535. [டையவன், 407.
நரகன் - நரகிந்கேதுவானவினையைபு
நரகனுயிர்க்கு நல்லுயிர்கொண்டு பர
கதியிழக்கும் பண்பு, 395.
நரசிங்கம், 460.
நரத்தை, 318, 327. [75, 113, 120.
நரப்படைவு - நரம்பு அடைவு, 64, 69,
நரப்புக்கருவி, 156, 158.
நரம்பின்வகைநான்கு, 222, 234.
நரம்பினும் பத்தினிறுந்தாக்குக்கருவி,
நரம்பு, 169, 203 - 4, 350. [337.
நரம்பு ஏழு, 222.
நரம்புகளின் மாத்திரை, 453-4.
நரம்புகளுள் இஃது இதனிற் பிறக்கு
நரம்புளர்த்தல், 446. [மென்பது, 463.
நரி, 288.
நரைமுதிரியாக்கை, 568.
நரைமுதுதாடி எயினர், 321, 330.
நரைவிரைஇய நறுங்கூந்தலர், 481.
நல்லந்துவனார், 7.
நல்லநாளிந்கோட்டைவாயிலிலே
கொடி கட்டுதல், 402.
நல்லபுலவர், 9.
நல்லார் - மகளிர், 563.
நல்லிசைப்புலமை, 488.
நல்லூர், 7. [படுமதகு, 433.
நல்லோரேத்து - மகளிராலேத்தப்
நல்வலம் - களவெற்றி, 537.
நல்வினை - விழா, 152. [பம், 281.
நல்வினைதிவினைப்பயன் இன்பதுன்
நலம் - உடம்பு, குளிர்ச்சி, வடிவு,
19, 44, 243, 519, 586.

சூகூட அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நலம்பாராட்டுதல் - புனைந்து அழகு
 செய்தல், 49, 53.
 நலம்புரிகொள்கை, 298, 391.
 நலிதல், 105.
 நவகதிர் - ஆசீவகமதனால், 551.
 நவச்சுவை, 161.
 நவநீர் - புதியநீர், 146.
 நவமணி, 71, 117.
 நவரத்தினம், 181.
 நவரத்தினவளை, 196.
 நவியம், 401.
 நவிலுதல், 25, 494. தல், 392.
 நவின்னுரைத்தல் - பலகாற்சொல்லு
 நவை - குற்றம், 121, 146.
 நள்: நளியென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதி
 நள்ளியம், 496. [ரிந்தது, 408.
 நள்ளியாமம், 15.
 நள்ளிருள், 3, 182.
 நள்ளிருள்யாமம், 396.
 நளசரிதம், 358 - 9.
 நளனுந்துன்பமுழந்தானென்பது,
 நளி - செறிவு, 52. [374 - 5.
 நளிமலர், 44.
 நளினீபதுமகோசம், 81.
 நற்கதி, 432.
 நற்கலம் - புதுக்கலம், 429.
 நற்காட்சி, 348.
 நற்பகல் - பிரகாசமான பகல், 487.
 நற்றவம்படர்தல், 510.
 நற்றாய், 410.
 நற்றிணை-எட்டுத்தொகையுள் முதலா
 வது, 217, 498, 513, 517.
 நறவம், 202.
 நறவு, 15.
 நறவுக்கண்ணுடைத்தகுறவர், 522.
 நறா, 213.
 நறுக்குதல், 70.
 நறுந்தாளி, 340.
 நறும்பல்கூந்தல், 256.
 நறும்பூஞ்சேக்கை, 49.
 நறும்பூவாளி, 226.
 நறை, 513.
 நறைகெழுமலை, 536.

நறைமலிவியன்மாப்பு, 464.
 நன்கலம், 156.
 நன்கனம், 75, 527.
 நன்மை தின்மை, 311.
 நன்வாயாகுதல், 503.
 நன்னன்வேண்மகள், 521.
 நன்னாகர், 7.
 நன்னூரி, 195.
 நன்னூல், 14.
 நன்னூல் மயிலைநாதருரை, 41, 180,
 206, 261, 393, 441, 472, 481,
 486, 489, 491, 508.
 நன்னூல்விருத்தியுரை, 441, 472,
 481, 489, 526.
 நன்னாற்புலவன், 63, 527.
 நனந்தலை, 138, 154.
 நனவு, 432.
 நனி - மிகுதி, 136, 338.
 நனை - அரும்பு, 149, 169.
 நாக்கடிப்பாகவாய்ப்பவையதைதல்,
 நாகணம், 179, 195. [357.
 நாகந்தோலுரித்தாம்போல அகப்பற்
 தும்புறப்பற்றும்அற்று இந்திரிய
 வசமறுத்துமுற்றத்துறத்தல்,
 நாகநாடு, 34. [371.
 நாகநீணகர், 34.
 நாகப்பூ (வாசம்), 379. [522.
 நாகம் - சரபுன்னை, 195, 318, 339,
 நாகம்மணியிழந்துதுன்புறுதல், 335.
 நாகர், 168.
 நாகராகம் - ஒருபண், 234, 384.
 நாகவாயுவின் குணமும் செய்கை
 முதலியனவும், 104.
 நாகாத் தல் வேண்டும், 287, 540.
 நாகிளமுத்து, 227.
 நாகசயோகம், 269.
 நாகஞ்சிற்படை, 191, 496.
 நாட்கடலாடல், 269.
 நாட்கொடி - நல்லநாளிலேகட்டின
 நாட்டம், 89. [கொடி, 402.
 நாட்டியக்கட்டுரை, 83.
 நாட்டியநன்னூல், 63, 76.
 நாட்டியம் - புறநடம், 76, 121.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௬௩

நாட்டுதல் - நிறுத்தல், 404.
 நாட்பலிபீடிகை, 30, 589.
 நாட்பறை, 106.
 நாடக அரங்கு, 56.
 நாடகக்கணிகை, 2, 72 - 3, 117.
 நாடகக்கணிகை அரங்கேறுமுறை, 79, 118.

நாடகக்கணிகையர் அரங்குடைய
 மாலையும் ஆயிரத்தெண் கழஞ்சு
 பொன்னும் சிறப்பாகப்பெறுதல்,
 76. [லுதல், 25.]

நாடகக்கணிகையர் ஏழாண்டு நட நவி
 நாடகக்கணிகையர் ஐயாண்டில்தன்
 டியம் பிடித்தல், 25, 79. [121.
 நாடகக்கணிகையர்க்குத் தலைவரிசை,
 நாடகக்கணிகையர்க்குரிய ஆடல்
 முதலியன, 57.

நாடகக்கவி, 108.
 நாடகக்காப்பியம், 8.
 நாடகசரலை, 522.

நாடகசாலையில் உள்ளே போதற்கு
 ஒருவழியும் வெளியேவருதற்கு
 ஒருவழியும் உண்டென்பது, 70.

நாடகத்தமிழ், 190.

நாடகத்தமிழ்தூல், 9.

நாடகத்தொழில், 78.

நாடகதூல், 63, 119, 232.

நாடகதூலாசிரியர், 69.

நாடகதூலின் கூறு இரண்டு, 108.

நாடகப்புலவன் ஈடுவரவு, 61, 100.

நாடகப்பொதுமகள், 20.

நாடகம் - சாதிபத்தனுள்ளொன்று; சாந்
 திக்குத்துநான்கனுள்ளொன்று; அது

கதைதழுவி வருவது, 2, 20, 80,

நாடகம் நான்கு, 82. [176, 187.

நாடகமகள், 121, 435, 539 - 40.

நாடகமடந்தையர் - தனியிலார், 499,

நாடகவரிப்பெயர், 26. [536 - 7.

நாடகவழக்கு, 14.

நாடகவுறுப்பு, 9, 289.

நாடாள் செல்லர் வலனேத்தல், 542.

நாடி எழுபத்திராயிரம், 103 - 4.

நாடிகள் மூன்று, 103.

நாடிடையிடுங்காடிடையிடும் நீங்
 நாடிபத்து, 103 - 4. [குதல், 226.

நாடுகாண்காதை, 355.

நாடுவளஞ்சுரக்கென்றேத்தல், 582.

நாடுதொறும்வென்றுவென்றெடுத்த

நாண், 198. [கொடி, 415.

நாண்மகிழிருக்கை, 150, 170.

நாண்முழவு, 106.

நாணம், 421.

நாணமுதலிய நான்கு, 433.

நாணமுற்றோன்வியம், 85, 87.

நாணழிபூசல், 479.

நாணிலி, 159.

நாணுடைக்கோலம், 172.

நாத்தூண் - கணவனுடன் பிறந்தாள்,
 417, 429. [63.

நாத்தொலைவில்லாநன்னுற்புலவன்,

நாத்தையுச்சரிக்குமரபு, 105.

நாம் - அச்சம்; உரிச்சொல், 37.

நாமகரணம், 404.

நாமகள், 500. [500.

நாமம் - அச்சம், புகழ், 33, 392,

நாயகப்பத்தி, 70, 116.

நாயகமூர்த்தி, 283.

நாயனார், 291.

நாரணன், 534.

நாரத்து - நாரத்தை, 318.

நாரதசிகை, 458.

நாரதமுனிவன், 187.

நாரதர் - தேவவிருட, பஞ்சபாரதிய
 மென்னும் இசைத்தமிழ்தூலாசிரி
 யர், 9, 176, 446.

நாரதன் கலகப்பிரியன், 188.

நாரை, 16, 260.

நாலடியார் : இது பதினெண்ணீழ்க்
 கணக்கினுள் முதலாவது; சைன
 முனிவர்களால் இயற்றப்பட்டது;
 கடவுள்வாழ்த்துள்பட 401-
 வெண்பாக்களையுடையது;
 பதுமனாரென்பவர் திருக்குமரநிற்
 போல இதன்பொருளை அறம்
 பொருள் இன்பமென்னும் முப்
 பாற்படுத்தி ஒவ்வொருபொருளை

சூக்சு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

யும்வற்புறுத்துவனவாகிய பப்பத
புத்தப் பாடல்களைத்தனித்தனியே
தொகுத்து 40-அதிகாரமாகப்
பகுத்தனர். இதற்கு அவரும்
வேறுசிலரும் உரைசெய்திருக்கின்
றனர், 24, 160, 236, 276, 281,
393, 411, 436, 518, 563.

நாலுகாற்று, 101.

நாவல், 195.

நாவலந்தண்பொழில், 441, 531.

நாவலந்தணன், 392, 404.

நாவலந்தீவு, 450.

நாவலம் - நாவெற்றி, 505.

நாவலம்பொலந்தகடு, 71.

நாவலம்பொன்னிழை, 577.

நாவழிவுடைமை, 86.

நாவாய், 359, 376.

நாவிக்குழம்பு, 338, 351.

நாவியின் பிள்ளை, 524.

நாவினவின் தறால், 494.

நாவொடுநிலில், 146.

நாழிகைக்கணக்கர் - கழிகையார், நா
ழிகைவட்டிலிவொருமாம், 140,
158.

நாழிகைக்கவிசொல்லுவார், 158.

நாழிகைப்பறை, 86, 106.

நாழிகைவட்டிலிவொர், 158.

நாளவிடேஉம்சல்லுவார், 551.

நாளங்காடி, 141, 150, 159, 170,

நாளணி, 557. [186 - 7.

நாளணியோதை, 352.

நாளைச்செய்குவமறமெனின் இன்றே

கேள்விரல்லுவார்நீங்கினும் நீங்கும்,

நாளொப்பினை, 557. [570.

நாளோலக்கம், 504.

நாற்கவிராயநம்பியகப்பொருள் விளக்
கம், 18, 208, 210, 449, 489.

நாற்காதவட்டகை, 145.

நாற்றநான்கு, 114.

நாறு, 261.

நாறுதல் - தோன்றுதல், 134.

நாறுநரந்தம் - நாரத்து, 318.

நான்கனுருபுவித்தல், 20, 312,

நான்மணிக்கடிகை: இது பதினெ
ண்கீழ்க்கணக்கினுள் இரண்டா
வது; கடவுள் வாழ்த்துள்பட
101-வெண்பாக்களையுடையது;
[சில பிரதிகளில் ௧௦௭ - பாடல்க
ளிருக்கின்றன.] விளம்பிநா
கனுரென்னும் ஆசிரியரால் இயற்
தப்பட்டது; இதிலுள்ளவெண்பா
க்கள் விதியாகவேணும் விலக்காக
வேண்டாந்நாண்டும் விரவியேனுமுள்
ள நந்நான்கு பொருளைக்கூறும்;
இதற்குப்பழையவுரையொன்றுண்
டு; 242, 249, 449, 486, 591.

நான்மறைமரபினயந்தெரிநாவிந்தே
ள்விழுமுத்தவேள்விமாக்கள், 570.

நான்மறைமருங்கின்வேள்வி, 569.

நான்மறையந்தணர் நவின்றவோதை,
339.

நான்மறையாளன், 298, 549, 567.

நான்மாடக்கூடல், 490. [ணம், 32.

நான்முகத்தோன்படைத்தநால்வரு

நான்முகன், - ஒருவகைமத்தளம்,
பிரமன், 106, 374.

நான்முலையாயம் - பசுநிரை, 442,

நானம் - நாற்றம், நெய், 45. [451.

நானாவிதமான செல்வம், 45.

நீக்கத்தக்கோட்டம், 242, 248.

நீக்கத்தன் - அருகன், 301.

நீகர் - ஒளி, 247.

நீகர்த்து - நேரோத்து, 193.

நீகர்மலர், 15, 241. [ஊள்ஊன்று, 81.

நிகுஞ்சனம் - அங்கக்கிரியைபதினாற

நிசாளம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

நிட்களம், 264. [106.

நிடதக்கை - இரட்டைக்கைகளுளொ

நிடாதம், 101, 457. [ன்று, 97-8.

நிணங்கொள்புலால், 208.

நிணச்சோறு, 160, 325.

நிணம், 330.

நிணம்பிகுருதி, 543.

நிணனுக்குருதி, 321.

நித்தல், 30. [589.

நித்தல்விழவு - சீபலி, 31 - 2, 186,

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சூகநி

நித்தியவினோதம், 301.
 நித்திலப்பூண், 215, 494.
 நித்திலப்பூம்பந்தர், 36.
 நித்திலம், 582.
 நித்திலமாலை, 71.
 நிதம்பம், 81.
 நிதிக்குப்பை, 182.
 நிதித்திரள், 198.
 நிதினஞ்சுவியனகர், 556.
 நிதியின் கிழவன் - தலைச்சங்கப்புலவ
 ருள் ஒருவர், 7, 230.
 நிமித்தத்தாற்கள்வரடையும்பயன்,
 நிமித்தபலம், 394. [438].
 நிமித்தம், 320, 425.
 நிமித்தம் வாய்த்தல், 426.
 நிமித்தர், 147.
 நிமித்தவிரோதம், 434.
 நிமித்திகள், 5, 12, 590 - 91.
 நியமம் - கோயில், 265, 356, 370,
 நியமமானவார்த்தை, 502. [371].
 நியாயம், 272.
 நிற்கோத்திரம், 284.
 நிர்த்தம், 88.
 நிரந்நாமம், 284.
 நிரத்தல், 318.
 நிரம்பக்காட்டல், 66, 111.
 நிரம்புதல், 191. [நல்லார், 11].
 நிரம்பையர்காவலன் - அடியார்க்கு
 நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நரகவே
 தனை செய்யுந்தானை, 535.
 நிரயத்துன்பம், 373.
 நிரல் - ஒழுங்கு, 554.
 நிரனிறை, 124, 130, 235, 252.
 நிராயுஷ்யம், 264, 284.
 நிரியாசம் (வாசம்), 154, 379.
 நிருத்தக்கைமுப்பது, 81.
 நிருத்தம், 76, 121.
 நிருத்தாங்கம், 90.
 நிருத்தானுகம் - நிருத்தத்துக்குவா
 சித்தல், 58. [255, 272, 522].
 நிருமித்தல், 51, 160, 163, 250,
 நிருமித்துவைத்தல், 47.
 நிரை, 36, 43, 323, 329, 331.

நிரைக்கழு, 414.
 நிரைகவர்தல், 314, 320, 528.
 நிரைத்தாலி, 224.
 நிரைநிலைமாடம், 43.
 நிலக்குற்றம், 69, 113.
 நிலங்கடந்த நீனிதவண்ணன், 193.
 நிலங்கடந்தநெடுமுடியண்ணல், 298,
 309.
 நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்தல், 212.
 நிலத்தோர்மகிழப்பாடல், 212.
 நிலந்தருதிரு - வினோவு, 391.
 நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன் தொல்
 காப்பியம் புலப்படுத்தினீஇயது,
 230.
 நிலந்தரு திருவினோடியோன், 560.
 நிலந்திரைத்தானை, 542.
 நிலப்பூ, 48, 497.
 நிலம் - இடம், 19, 111, 221.
 நிலம் ஏழுவகை, 365, 382 - 3.
 நிலம் ஐந்துவகை, 343.
 நிலம் நால்வகை, 14, 559.
 நிலம்பகவீழந்தசிலம்பாறு, 296.
 நிலம் பெயரினும் குடிமுதல் பிழைத்
 தலிலலை, 524.
 நிலம் பொறுதவினையுள், 189.
 நிலம் மூன்று வகை, 114.
 நிலமக்கள், 15. [537].
 நிலமடந்தை, 123, 129, 153, 526,
 நிலவண்மை, 275.
 நிலவரசர் நீன்முடியாற்பலர்தொழு
 நிலவரைப்பு, 173. [படிமம், 574].
 நிலவின்பசங்கதிர், 333.
 நிலவு, 134.
 நிலவுக்கதிர், 529, 536. [131 - 2].
 நிலவுப்பயன்கொள்ளுமுற்றம், 125,
 சிலனகமுனி, 427, 439 - 40.
 நிலா - ஒளி, 129, 494.
 நிலாக்கோட்டம், 242, 248.
 நிலாமுற்றத்திலிருந்து இளவெயில்து
 கர்தல், 378. [137, 153, 232, 563].
 நிலாமுற்றம், 49, 125, 131, 134,
 நிலாமுனில், 360, 562.
 நிலை - தன்மை, 519.

கூகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நிலைஅறுவகை, 81.
 நிலைஇய, 34.
 நம், 2.
 நிலைகெழுக்கூடல், 3, 507.
 நிலைசின்றூடல், 178.
 நிலைப்பலி, 315.
 நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா, 55, 122,
 136, 174, 202, 240, 288, 312,
 355, 390, 415, 440, 445.
 நிலையுயர்கடவுள், 518.
 நிலைவரிச்செய்யுள், 209, 211.
 நிலவந்து, 265.
 நிலப்பு, 338.
 நிலப்புத்தாக்கு, 59, 91, 382.
 நிலில் - ஒளி, 165.
 நிலல்காலுமண்டிலம், 32, 561.
 நிலல்காலனெடுங்கல்லிந் த ம ன் த ம் ,
 நிலலணங்குமுருகு, 205. [145].
 நிர்குமாளம், 63, 109 - 10.
 நிற்தல் (ஆசனம்), 371.
 நிறஞ்சிதைக்கவயம், 549.
 நிறப்புண், 549.
 நிறம், 63 - 4, 66, 105, 108, 278.
 நிறவாளத்தி, 105.
 நிறீஇ - நிறுத்த, 325.
 நிறை, 91, 108, 195.
 நிறைக்கோற்றலாம், 369.
 நிறைகரத்தல், 152, 173.
 நிறைகுடம், 41, 166.
 நிறைநீர்வேலி - பேய்த்தேர், 305.
 நிறைபதிப்புக்கல், 237.
 நிறைமதி, 159, 213.
 நிறையருந்தானை, 531.
 நின்றூடல், 89, 193 - 4.
 நின்றியூர், 403.
 நின்றேத்துவார், 140, 157.
 நின்றிந்நிரியெனென்றல், 219.
 நிறைப்புகை, 77, 121.
 நிறையுங்கோள், 297.
 நீக்கல், 90.
 நீசம், 534.
 நீட்டித்திருத்தல், 401.
 நீடுநீர்வையை, 462.

நீண்மொழி, 566. [298]
 நீணிலங்கடந்தெடுமுடியண்ணல்,
 நீணிலமாந்தோன், 178.
 நீணிலமாந்தோன் மகன், 194.
 நீனோக்கம் - விடாமற்பார்த்தல்,
 நீத்தம், 405. [489].
 நீயிரே இதுசெய்வீராயினென்னும் வழ
 க்கு, 273.
 நீர் - நீர்மை, முறை, 262.
 நீர்க்கடன், 250.
 நீர்க்காக்கை, 260; 278.
 நீர்க்கீழரும்பு, 381.
 நீர்கரந்தசெஞ்சடைக்கடவுள், 536.
 நீர்த்துறை, 518. [334].
 நீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்ணுகை,
 நீர்நகைஇவேட்கை, 294, 299, 310.
 நீர்நாய், 275. [259].
 நீர்நாய்வாளையெவளவிண்ணல்,
 நீர்நிலை - முத்தின் குற்றம், 15, 388.
 நீர்நிலைச்செறு, 277.
 நீர்ப்படுத்தல், 28, 533, 574.
 நீர்ப்படை, 10, 528, 540.
 நீர்ப்படைக்காதை, 273.
 நீர்ப்படை செய்தல், 547.
 நீர்ப்பறவைகள், 278.
 நீர்ப்பூக்கள், 48, 497.
 நீர்ப்போர், 198.
 நீர்மலிவான், 230.
 நீர்மாடம் - பள்ளியோடம், 359,
 நீர்மை, 63, 108. [376].
 நீர்வரைப்பு, 137.
 நீர்வேட்கை, 312. [294].
 நீர்வேட்கையினால் மான்விளித்தல்,
 நீர்வேலி, 143, 162, 212, 294, 391,
 நீர்வேலிமுதூர், 591. [403, 570].
 நீர்வேலியுத்தரம், 542.
 நீர்வேலியுலகு, 33, 505, 578.
 நீரணிமாடம் - பள்ளியோடம், 265,
 நீரணிவிழவு, 255, 488. [286].
 நீராவி, 256, 271, 521.
 நீராவிச்சோலை, 380.
 நீரின்குணமும்பகுதியும் நான்கு பய
 னும், 102 - 3.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௯௭

நீரின்மைநிலை, 18.
 நீரின்மிகவேனில் தெறுநிலம்-பாலே, 18.
 நீலக்கச்சு, 440.
 நீலக்குதம்பை, 181, 197.
 நீலகண்டனார், 7.
 நீலகந்து, 387.
 நீலகிரி, 537.
 நீலகேசித்திரட்டு, 524, 551, 565.
 நீலச்சாதருடை, 196.
 நீலத்தானே, 427, 439.
 நீலப்படாம், 153.
 நீலப்பறவை - மயில், 15, 517.
 நீலப்போது, 207.
 நீலம், 211, 367, 387.
 நீலமணி, 168, 172, 497.
 நீலமணியின் குணம் பதினென்று,
 குற்றம் எட்டு, சாதிநான்கு, நிறம்,
 368, 388.
 நீலமணிவண்ணன், 193, 431.
 நீலமேகம், 293, 304.
 நீலமேனிகெழியோன், 148, 168.
 நீலவிதானம், 36, 40.
 நீலன் - செங்குட்டுவனுடைய ஒற்ற
 ரிற்மலைவன், 564, 566.
 நீலி - சங்கமனுடைய மனைவி, 23,
 317, 322, 331, 509.
 நீலோற்பலம், 133.
 நீளிகை - காடு, 332.
 நீளும்விழி, 86.
 நீறு, 114.
 நீனிமம், 325.
 நீனிமமஞ்ஞை, 315.
 நுகம், 558.
 நுகர்தல் - பயன்கோடல், 378.
 நுகப்பு, 210. [ன்று, 277.
 நுட்பம் - கரந்துறைகோள்களுளொ
 நுண்மிகில், 379.
 நுண்டொடர், 197.
 நுண்ணறிவுடையோர் நூலொடுபழகி
 னும் பெண்ணறிவென்பதுபெரும்
 பேதைமைத்தே, 489. [585.
 நுண்ணியகல்லுக்குவெண்சிறுகடுகு,
 நுண்பொறிவெள்ளை, 443, 452.

நுண்மணல், 184.
 நுண்மை, 80.
 நுண்வினைக்கம்மியர், 144.
 நுதல், 133.
 நுதல்கிழித்து விழித்தஇமையானாட்
 நுதல்விழி, 312. [டம், 316, 326.
 நுதல்விழிநாட்டத்திறையோன், 148,
 167, 356, 370.
 நுந்தை, 210, 590. [494.
 நுரையெனவிரிந்த நுண் பூங்கலிங்கம்,
 நுழைதல் - கழிதல், 271.
 நுழைவினை நுண்ஞாண், 181.
 நுளைச்சியர், 17.
 நுளையர், 218.
 நுளையர்விளரி, 17.
 நுளை, 363.
 நூபுரக்கை, 307.
 நூபுரம், 180, 196.
 நூல் : இது நாடகத்தமிழ்நூலொன்
 றன்பெயரென்றுமட்டுந்தெரி கி
 து, 9, 115.
 நூல்யர்ப்பு (துகில்), 379.
 நூல்வழக்கு, 100.
 நூலணிமாற்பர் - பார்ப்பார், 345.
 நூலறிபுலவர் - அமைச்சர், 527.
 நூலால்நெய்த ஆடை, 369.
 நூலுணர்ச்சி, 282.
 நூலேணி, 440.
 நூலொடுபுணர்ந்த இசை, 188.
 நூலோர் - கற்றோர், 299, 311.
 நூழிலாட்டல் - கொன்றுகொவித்தல்,
 நூற்கிடக்கை-வேதவிதி, 394.[544.
 நூற்சிதப்புப்பாயிரம், 32.
 நூற்றுவர் - நூரியோதனன் முதலி
 யோர், 461.
 நூற்றுரைக்கொல்லி, 415.
 நூன்முகம், 78.
 நூனெறிமாக்கள் - தபதிகள், 572.
 நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல், 65, 100.
 நெஞ்சம்புறங்கொடுத்தல், 519.
 நெஞ்சுழிதல், 465.
 நெஞ்சறிபொருளைவஞ்சித்துப்பொய்
 | நெஞ்சு, 511.[ச்சான்மேறுவார், 165.

கூகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நெஞ்சுணர்ந்தும் நாவெழாமை, 439.
 நெஞ்சையொறுக்கும் பிணி, 311.
 நெஞ்சொடுகூறல், 87, 479.
 நெட்டுயிர்த்தல் } 344 - 5.
 நெட்டுயிர்ப்பு }
 நெட்டெழுத்தைந்து, 105.
 நெடித்தல் - நீட்டித்தல், 429.
 நெடியமால், 168.
 நெடியாது - தாமதியாமல், 417.
 நெடியோன் - ஒருபாண்டியன், 168,
 302, 391, 495, 561. [220, 230.
 நெடியோன்குன்றம் - வேங்கடமலை,
 நெடுங்கல்லின் தமன் தம், 164.
 நெடுங்காழ்க்கண்டம், 554.
 நெடுங்குளம் - பாண்டிநாட்டுள்ள
 தோளூர், 294, 305.
 நெடுஞ்செழியன் - மதுரையிலிருந்த
 ஒரு பாண்டியன், 28, 439.
 நெடுந்திசை, 230.
 நெடுந்துக்கு, 59, 91, 382. [419, 432.
 நெடுநகை - மிக்கநகை, வெடிசிரிப்பு,
 நெடுநல்வாடை: இதுபத்துப்பாட்டுள்
 ஏழாவது; 188-அடிகளையுடையது.
 பாண்டியன்நெடுஞ்செழியனை
 மதுரைக்கணக்கையானுர் மகனார்
 நக்கீரனார் பாடியது; நச்சினார்க்கி
 னியர் இயற்றிய உரையையுடையது;
 132, 247, 557, 561.
 நெடுநிலைமாடத்திடைநிலம், 335.
 நெடுநிலைமாடம் (எழுநிலை மாடம்),
 நெடுநிலைமாளிகை, 147. [42, 48.
 நெடுநீர் - மிக்கநீர், 355.
 நெடுநெறி - பெருவழி, 345, 347.
 நெடுமாராயவஞ்சி, 529.
 நெடுமால்-ஸ்ரீஇருந்தவளமுடையார்,
 நெடுமுடியண்ணல், 298. [462.
 நெடுமை, 308.
 நெடுமொழி - புகழ், பெருவார்த்தை,
 வீரமொழி, 358, 374, 507, 525.
 நெடுவெண்பாட்டு, 253. [562.
 நெடுவேள் - காமன், முருகன், 514,
 நெடுவேள்குன்றம் - திருச்செங்குன்
 டு, 511.

நெய் - புழுகு நெய்; இது கூந்தற்க
 ணியப்படுவது, 133, 147, 430.
 நெய்த்தல், 387.
 நெய்தல் - நெய்தற்பூ, நெய்தனிலம்,
 14, 17, 200, 214, 343, 360,
 376, 388, 496.
 நெய்தலங்கானல், 184, 199, 201,
 நெய்தலியாழ், 453.
 நெய்தற்குப்பொருளுமுதற்பொரு
 ளுமுரிப்பொருளும், 16 - 7, 218,
 நெய்தற்பதை, 106. [252.
 நெய்தற்றினை, 14. [பொழுதும், 16.
 நெய்தற்றினைச்சிறுபொழுதும்பெரும்
 நெய்தனிலத்துக்கு விலங்கில்லையென்
 நெய்தோய்தளிர், 582. [பது, 17.
 நெய்யமுறை, 429, 441.
 நெய்யணி, 126.
 நெய்வாசம் - புழுகுநெய், 180, 336.
 நெரித்தல், 193, 277, 549.
 நெருநல், 251.
 நெல், நெல்லு, 29, 155, 182, 199,
 நெல்லி, 195. [390.
 நெல்லிச்சிவரிக் கூத்துள்ளுன்று, 88.
 நெல்லின் பொழில், 403.
 நெல்லு எட்டுக்கொண்டது பெரு
 விரல், 115. [தல், 278.
 நெல்லுக்கவரித்தொங்கல்போலவினை
 நெல்லுடைக்களன், 496.
 நெல்லையரிந்துபோரிடல், 279.
 நெளி - ஓராபரணம், 197.
 நெளிதல், 90, 275.
 நெற்கதிரோடு அறுகையுங்குவனையை
 யுங்கலந்துமாலேதொடுத்தல், 279.
 நெற்கிடை, 104.
 நெற்குட்டைக் கடாவிடல், 279.
 நெற்பயிர்மலைச்சாரலிலவினைதல்,
 நெற்பொரியும் வெம்மை, 18. [306.
 நெற்றி, 441, 573.
 நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த
 செகில்; சிவந்தசட்டியுமாம், 442,
 நெறித்தகுஞ்சி, 276. [452.
 நெறியருமை, 305.
 நெறியிருக்குஞ்சி, 259.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௬௬

நெறியின்கியோர், 357.
 நெறியின்கியோர் நீரலகூறினுமறியா
 மையென் றறியல்வேண்டும், 266.
 நென்னல், 217.
 நேமி - ஆணைச்சக்கரம், 293, 391,
 நேமிநெந்திண்டேர், 215. [403.
 நேயம், 548.
 நேர்கட்டி, 154, 385. [378.
 நேர்கட்டிமுதலிய அறுவகைக்கூட்டு,
 நேர்கட்டி முதலிய ஐந்து, 367.
 நேர்ஞ்சங்கிலி, 197.
 நேர்ந்த - பொருந்தின, 215.
 நேர்மை, 50.
 நேரடி, 55.
 நேராதார், 529.
 நேரியன், 186.
 நேரிவாயில் - உடைமயூரின் தெற்குவா
 யிலின்கண்ணதோரூர், 552.
 நேரொத்து, 193.
 நொச்சி, 266, 287, 371.
 நொச்சியான், 218.
 நொசிதவம், 265.
 நொடி, 85.
 நொடித்தல்-சொல்லுதல், 421, 433.
 நொடிதரும் - பாடும், 218.
 நொடிபயிற்றுவான் (தாய்), 433.
 நொடை - விலை, 200.
 நொடைநவிலம்மகடே, ௪83.
 நொடையாட்டியர் - விற்றுகமகளிர்,
 நொண்டுகொள்ளல், 259. [138, 155.
 நோக்கினூர்கண்ணிடத்தேதந் தொ
 ழிலை நிறுத்துவோர், 156.
 நோக்கு - வினோதக்கூத்து ஆறனு
 ளொன்று, 80, 193.
 நோக்கெதிரோக்கல், 188.
 நோதக - நோவுதக, 126.
 நோதகவு, 417,
 நோதிதம் - நொந்ததிதம்; பாலைப்
 பண்ணிநிறைமந்தனுளொன்று,
 128, 135, 354.
 நோய் - உடம்பின்மெலிவு, 421.
 நோலை - எட்க்கிவு, எள்ளுருண்டை,
 141, 160, 315, 325.

நோவுதகவு, 429.
 நோற்றுணல்யாக்கை, 265.
 நோன்பு, 36, 245, 252, 464.
 பஹாரம், 277. [331.
 பஹாழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா,
 பஹாழியாறு - குமரியாற்றிற்குத்
 தெற்கின்கனோடிய ஓராறு, 230,
 பக்கநெறி, 310. [292, 302 - 3.
 பக்கப்பிரதியோகம், 81.
 பக்கம் - திதி, 237, 269.
 பக்கம்புடைகொள்ளல், 340.
 பக்கமண்டலி, 81.
 பக்கமலை, 302.
 பக்கல், 77, 212.
 பக்கவஞ்சிதம், 81.
 பக்குவம், 11.
 பகடி, 89.
 பகடு, 17, 558.
 பகர்தல் - விற்றல், 2, 154.
 பகல் - அரையாமம்; நாள் (ஆகுபெ
 யர்), 48, 135, 247, 298.
 பகல்செய்வான், 217 - 8.
 பகல்செல்வாயில், 12, 590.
 பகல்செல்முதிர்த்த படர்கூர் மாலை,
 பகல்மாய்ந்தமாலை, 560. [554.
 பகல்வாயில் - பகற்றோற்றுக்கிறவாயில்,
 சீழ்த்திசை, 248.
 பகல்வெய்யோன், 213, 537.
 பகலில் விண்மீன்விழுதல்உற்பாதமெ
 பகவதியாள், 89. [ன்பது, 480.
 பகவன் - கேவலஞானி, 263, 282.
 பகற்றீவேட்டல், 568. [கொடி, 340.
 பகன்றை - பெருங்கையாலென்னுங்
 பகுக்கப்படுதலின் பகல், 128, 136.
 பகுசுருதியாகமம், 284.
 பகுதி - கூறு, 446, 457. [432.
 பகுதிப்பொருள் விசுதி, 236, 272,
 பகுவாய்-அங்காக்கும்வாய், 171-2.
 பகை - ஆறாநரம்பும் மூன்றாநரம்பும்,
 உட்பகை, 160, 222, 234, 534.
 பகைதொடர்பொருளில், குவ்வருபு
 வருதல், 486.
 பகைநரம்பு, 218, 224.

பகைநரம்புநாங்கு, 233 - 4.
 பகைப்புலம், 542.
 பகைபுறம் - பகையிடம், 143.
 பகையணங்கு, 293.
 பகையின்மைவருணை, 332.
 பகைவர்துஞ்சுதலுந்தபொழுதி ல்
 ஊர்க்கொலைசெய்யுமறவர், 331.
 பகைவரநாட்டிற் பகலிற் கூகைநருதல்
 உற்பாதம், 162.
 பங்கம் (துகில்), 379.
 பங்களர், 530.
 பங்குனித்திங்கள், 186, 378-9.
 பங்குனிமுயக்கம், 362.
 பச்சிலை (துகில்), 132-3, 154, 179,
 195, 225, 379.
 பச்சிலைக்கொடியும் மாலையும், 523.
 பச்சிதைச்சி, 155.
 பச்சை, 388.
 பச்சைக்கழல்பொலுங் கண்ணையுடை
 பச்சைமாலை, 76 - 7. [யகூளி, 165].
 பச்சைவெட்டை (ஆரம்), 379.
 பச்சைவெயில், 129.
 பசுத்தல் - பொன்னிறங்கொள்ளுதல்,
 பசுந்தமேனி, 335, 347. [129].
 பசாசக்கைமூன்று, 95.
 பசாசகணம், 168.
 பசிப்பிணி, 395, 407.
 பசிமுதலியனரீங்குகவென வாழ் த்த
 பசு, 491. [ல், 159].
 பசுக்களைப் புலத்தலைப் புல்லார்த்தி
 அலைத்தலைநீருட்டல், 409.
 பசுக்கூட்டு, 154.
 பசுந்தலை, 160 - 61.
 பசுந்துணிப்பிடர்த்தலை, 482.
 பசுமறையத்தேடிய பொருளுடையவ
 ன், 400, 412.
 பசு மாலைப்பொழுதில் மடிசுரந்து
 கண்மைத் தேடிவருதல், 401, 413.
 பசுவெயில், 130.
 பஞ்சக்கிராமிகள், 139, 157, 505.
 பஞ்சடியாயம், 577.
 பஞ்சதாளப்பிரபந்தம், 74 - 5, 119-
 பஞ்சதாளம், 59. [20].

பஞ்சநமஸ்காரம், 276.
 பஞ்சபரமேட்டிகள், 255, 270.
 பஞ்சபாண்டவர், 460.
 பஞ்சபாறதியம்: இது தேவவிருகுநார
 தர் செய்த இசைத்தமிழ்தூல்; தம்
 முடைய காலத்திலேயே இந்நூலி
 மந்துபோயிற்றென்று அடியார்க்கு
 நல்லா மரமுதியிருக்கின்றனர், 9,
 பஞ்சமந்திரம், 260. [233].
 பஞ்சமந்திரம்வழித்துணையர் தல்,
 பஞ்சமம், 101, 457. [276].
 பஞ்சமரபு: இஃது அறிவனுரென்று
 ம் ஆசிரியராம் செய்யப்பட்ட
 இசைத்தமிழ்தூல்; சிலப்பதிகார
 வுரையெழுதுவதற்கு அடியார்க்கு
 நல்லார் மேற்கோளாகக்கொண்ட
 தூல்களுளொன்று, 10, 190.
 பஞ்சரம், 224.
 பஞ்சலித்தல், 278.
 பஞ்சலோகம், 193.
 பஞ்சவர், 448, 461,
 பஞ்சவன், 482, 533, 581.
 பஞ்சவாசம், 138, 155.
 பஞ்சாக்கரம், 297.
 பஞ்சி, 87, 180, 499.
 பஞ்சு (துகில்), 379, 563.
 பஞ்சேந்திரியங்கள், 264.
 பட்டடை - இளிரம்பு, 66, 111,
 பட்டது - விளைந்தது, 2. [205].
 பட்டப்பெயர், 399.
 பட்டம், 117, 369.
 பட்டவர்த்தனம் - பட்டத்தியானை,
 72, 117, 532, 535.
 பட்டாங்கு - உண்மை, 9, 490.
 பட்டாடை, 369,
 பட்டிமண்டபம் - ஓலக்கமண்டபம்,
 வித்தியாமண்டபம், 143, 163,
 பட்டிமை - படிது, 490. [564].
 பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணம்,
 490.
 பட்டினப்பாக்கத்தமன் மத்தில் உலக
 நோன்பிகள் இட்ட சிலாதலம்,
 280.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௪௦௧

பட்டினப்பாக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் உள்நகர், 141, 159, 183, 247, 263.

பட்டினப்பாலை : இது பத்துப்பாட்டுள் ஒன்பதாவது ; நடுக - அடிகளையுடையது ; சோழன்கரிகாற் பெருவளத்தானைக் கடியலூருந் தீரங்கண்ணனார் பாடியது ; நச்சினார்க்கினியரால் உரைசெய்யப்பட்டது, 47, 125, 143, 252, 543.

பட்டினம், 142.

பட்டினவர், 155.

பட்டினினோன்பிகள் - இரண்டுவாவும் அட்டமியும் முட்டுப்பாடும் பட்டினிவிட்டுண்ணும் வீரதிகள், 399, 412. [412.

பட்டினிவிட்டுண்ணல், 265, 286,

பட்டு, 138, 360 - 61, 378, 481.

பட்டுக்கள், 140.

பட்டுச்சாலியர், 154.

பட்டுதூல், 154, 389.

படகம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.

படங்கு, 366, 554.

படப்பை - கொல்லைத்தோட்டம், தோட்டக்கூறு, பக்கம், 177, 189, 190, 314, 411. [236, 337, 348.

படர் - துன்பம், நினைவு, 216, 226,

படர்க்கைப்பரவல், 448, 461.

படர்குதும், 298.

படர்கொடி, 220.

படர்நோய், 266, 335.

படரா - செல்லாத, 484.

படருதுமாலை, 226. [132 - 3, 523.

படலை - இலைத்தொடல், 118, 126,

படாகை - பெருங்கொடி, 147, 369,

படாதன - அடாதன, 247. [390.

படாம், 137, 153, 174.

படி - உலகம், வடிவு, வேடம், 35,

படிக்கட்டளை, 122. [249, 506, 588.

படிக்கலன், 76.

படிதம் - கோவாங்கு, 178 - 9, 367,

படிதல், 293. [387.

படிந்தவாடல், 80.

படிப்புறம் - அர்ச்சனாபோகம், 589.

படிமத்தான், 317.

படிமத்தான், 522. [574, 590.

படிமம் - பூதம், 509, 522, 572,

படிமம், படியென்றதல், 506.

படிமை - தெய்வவடிவு, 156, 411.

படிமையன், 399.

படியங்கொற்றஞர் - கடைச்சங்கப்

புலவர்களுள் ஒருவர், 7.

படிபோர் - முனிவர், 12, 506, 590.

படிமம், 294, 588.

படிவவுண்டி, 494.

படிற்றுரை - பொய்ப்பழி, 395, 407.

படுக்கை, 198, 253.

படுக்கையமைந்த சேக்கை, 347.

படுகாலை - அந்திப்பொழுது, 469,

படுத்தல், 105, 190. [474.

படுத்தல் - உண்டாதல், 468.

படுபள்ளி, 89.

படுபொருள் - புதையல், 464, 506-7.

படுமலைப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,

படைக்கல், 436. [234, 454.

படைக்கலம், 193.

படைக்கிழவன், 220. [140, 158.

படைக்கும் விழவுக்குக் கொட்டுவார்,

படை குடி முதலிய ஐந்து, வேந்தர்க்

குரியன், 165.

படைகெழுமாக்கள், 142.

படைச்சிறுக்கன், 224.

படைச்சிறுபிள்ளை, 220.

படைத்தலைவர், 167.

படைத்துக்கோட்பெயர், 443, 452,

படைப்புவரி, 365. [454.

படைமூன்று, 159. [347.

படையமைசேக்கைப்பள்ளி, 335,

படையுள்படுவோன் - சின்னமுதி,

220, 231.

படைவிலக்கு, 58, 82.

படைவிளங்குதடக்கை, 512.

பண், 63-4, 101, 191-2, 204 - 5,

226, 248, 278, 349 - 50.

பண்களினதிறம், 366, 384.

பண்கனிபாடல், 563.

௭௦௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பண்டங்காவலர் விளக்கம், 184.
 பண்டசாலை, 164, 200.
 பண்டப்பொதி, 389, 505 - 6.
 பண்டம், 46, 138, 160.
 பண்டி, 182.
 பண்டிதன், 88. [லைத்தமொழி, 35.
 பண்டேய்த்தமொழி- பண்ணைத்தொ
 பண்டையோர், 571.
 பண்ணமைசிலம்பு, 2.
 பண்ணமைமுழவு, 66, 106.
 பண்ணல், 64, 91, 203.
 பண்ணல்முதலான எட்டு வகைப்
 பட்ட குறிக்கோள், 59.
 பண்ணல்முதலிய பாடலியல்பு, 109.
 பண்ணவள் - கடவுள், 264, 284.
 பண்ணுளத்தி, 105.
 பண்ணிகாரவருக்கம், 199.
 பண்ணியப்பகுதி, 183.
 பண்ணியல், 64, 109, 349 - 50.
 பண்ணியன் மடந்தையர் - இசையறி
 வார், 499.
 பண்ணியாழ்ப்புலவர், 149. [111.
 பண்ணிலக்கணம் பதினொன்று, 66,
 பண்ணின்பயம், 423. [354.
 பண்ணீர்மை, 61, 63, 69, 108,
 பண்ணீர்வண்டு, 341. [110, 113.
 பண்ணுக்கு அடைத்தபாட்டு, 224.
 பண்ணுநிலை, 61, 69, 102.
 பண்ணுப்பெயர்த்தல், 218.
 பண்ணும் - செய்யும், 114.
 பண்ணுவார், 140.
 பண்ணென்றதற்குக் காரணம், 105.
 பண்ணை - ஓடை, தோட்டம், 44,
 292, 342, 355, 370. [221.
 பண்ணைக்கண்டத்தாற்பாடுதல்,
 பண்ணான்கு, 78, 109, 289.
 பண்ணான்கு வட்டப்பாலையிற் பிறத்
 தல், 453. [த பாட்டு, 278.
 பண்ணிறத்திற்சேர்ந்துபழநிப்போதா
 பண்ணின்நிலை, 113.
 பண்ணுற்றமூன்று, 65, 68, 110,
 பண்படுத்தல், 131. [112, 234, 350.
 பண்பு, 37, 408.

பண்புகொள்பெயர், 370.
 பண்புத்தொகை, 129.
 பண்பும்பயனும் கூடிய உவமம், 37.
 பண்பொட்டு, 170, 236, 274.
 பண்பொட்டுவிரித்தல், 13, 133.
 பண்பாறு, 120.
 பண்முறைமை, 224.
 பண்மொழிநரம்பு, 151.
 பண்வகை 204.
 பண்வடிவு, 66, 111.
 பணி - வேலை, 156. [21.
 பணிக்களரி - தொழில்செய்யுமிடம்,
 பணித்தட்டார், 199, 434.
 பணித்தல் - அருளிச்செய்தல் ;
 திசைச்சொல்; "பணிவிடை"
 யென்னும் வழக்கு, 231.
 பணிப்பெட்டகம், 376.
 பணிப்பொத்தி (துகில்), 379.
 பணிபண்ணுமிடம், 199.
 பணிமொழி, 220, 300.
 பணிலம், 35, 40.
 பணிவிடை, 231, 346, 348.
 பனை - பந்தி, 209, 402.
 பனைநிலைப்புரவி, 339, 352.
 பத்தர், 203, 260, 561.
 பத்தாளவு, 9.
 பத்தன், 88.
 பத்தி, 116, 194, 196.
 பத்திக்கீற்று, 53, 172.
 பத்திபாய்தல், 387 - 8.
 பத்திரகாளி, 482.
 பத்திரம், 88. [571.
 பத்தினி, 22, 40, 395, 407, 490,
 பத்தினிக்கடவுள் - கண்ணகி, 28,
 30, 527 - 8.
 பத்தினிக்கல்கால்கொண்டது 546-7.
 பத்தினிக்கோட்டம் } 30, 572, 589
 பத்தினிக்கோயில் }
 பத்தினிப்பெண்ணிர், 27, 398, 410,
 469, 474, 491, 520, 526.
 பத்தினிகளிரர், 5.
 பத்தினியைஉயர்ந்தோரேத்தல், 3, 4.
 பத்தினியைப்பலர்தொழுத்தல், 519.

பத்துப்பாட்டு, 156, 516.
 பதஞ்சலியோககுத்திரம், 371.
 பதணம், 266.
 பதம் - உணவு, 498, 570.
 பதம்வீழ்ந்தாடல், 178.
 பதாகம், 92.
 பதாகை, 97, 222, 224, 370.
 பதாகை இரண்டு, 98.
 பதாகைக்கை, 92 - 3, 233.
 பதாகைமுதலிய இருபத்துநான்கு
 பதாகையாடை, 354. [தைக்கை, 60.
 பதி, 34, 298.
 பதிகச் செய்யுள், 305.
 பதியிலாரிற் குடிக்குற்றப்பட்டோர்க்
 குச்செய்யுந்தண்டனை, 381.
 பதியிலாரின் வீதியிரண்டு, 384.
 பதியிலார், 20, 158.
 பதியெழுவறியாப்பண்பு, 391.
 பதியெழுவறியாப்பழங்குடி, 34, 38.
 பதிற்றுப்பத்து: இது கடைச்சங்க
 புலவர்களியற்றிய எட்டுத்தொ
 கையுள் நான்காவது; சேர அரசர்
 பதினமரைப்பாடியது; இத்
 தொகையால் அக்காலத்திருந்த சே
 ரர்பலருடைய வரலாறுகள் பலவும்
 அவர்களுடைய வள்ளன்மையும்
 நன்குபுலப்படும். இஃது ஒவ்
 வொருபுலவர் பப்பத்தாகச்செய்த
 நூறுபாட்டுக்களையுடையது; பத்
 துப்பகுதிகளாகப் பகுக்கப் பட்
 டுள்ளது; அவற்றுள் முதற்பத்தும்
 பத்தாவதுபத்தும் பலவிடத்துப்
 பிரதிகளிலும் காணப்படவில்லை;
 12, 23, 260, 415, 504, 520 -
 22, 527, 531, 535, 552-3, 558-
 60, 566 - 9, 573, 580.
 பதினாறுபடலம், 205.
 பதினோரூடல், 20, 26, 80, 89,
 179, 190 - 92, 194, 204, 289.
 பதினோரூடலிற் கூத்து, 91.
 பதுமகோசிக்கை, 92, 94.
 பதுமகோசிகம், 97.
 பதுமத்துப்பாயல், 516.

பதுமம், 367, 387.
 பதுமராகம், 387.
 பதுமாசனம், 232 - 3.
 பதுமாஞ்சலிக்கை, 97.
 பதுமுகம், 195, 232.
 பந்தம் - ஸம்ஸாரம், 265.
 பந்தர் - சிழல், 143, 163, 271,
 334, 342, 369, 416, 564 - 5.
 பந்தி, 339.
 பந்திகோசிகள், 346.
 பந்து, 88, 315, 317.
 பப்பாப்பெண்டு, 88.
 பப்பதை, 88.
 பயன்கெழுமாநகர், 42.
 பயச்சுவையலினாயம், 83. [46, 203.
 பயம் - நீர், மன்னர் விழைச்சி, 42,
 பயம்பு - யானையைப்படுக்குக்குழி,
 பயறு, 390, 496. [523,
 பயன் - பால், 417.
 பயன்மெறிகேள்வி, 549.
 பயனிலகூறுவோர், 265, 432.
 பயனிலுரைக்கோட்டி, 591.
 பயிர்தல், 536.
 பயிர்வண்டு, 204.
 பயிரும்பாழ், 499.
 பயிலக்கட்டல், 197.
 பரகதியிழக்கும்பண்பு, 395.
 பரகதியோர், 168.
 பரசல், 72, 527.
 பரசியேத்தல், 481.
 பராஞ்சோதிமுனிவர், 22.
 பரண், 522.
 பரணர், 7.
 பரணி, 117, 508.
 பரத்தர் - கழிகாமுகர், பரத்தையை
 விரும்புவோர், 150, 170 - 71, 432.
 பரத்திலொளியோன், 263, 283.
 பரத்தை, 151, 286, 359.
 பரத்தையர் செல்வமில்லாதவர்களை
 விரும்பாரென்பது, 299.
 பரத்தையர்வீதிவருணை, 380-84.
 பரதகுமரர், 147, 167, 184, 201.
 பரதசேனாபதியார், 79, 114, 116-7.

எஃச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பரதசேனபதியம்: இஃது ஆதிவாயி
லாரென்னும் ஆசிரியரால் வெண்
பாவாற்செய்யப்பட்ட நாடசத்தமிழ்
நூல்; சிலப்பதிகாரவுரையெழுது
வதற்கு அடியார்க்குநல்லார் மேற்
கோளாகக்கொண்ட நூல்களுளொ
ன்று, 10.

பரதம்: இதுநாடகத்தமிழ் நூல்களு
ளொன்று; இதனை இறந்துபோன
நூல்களுள் ஒன்றாக அடியார்க்கு
நல்லாரொழுதியிருக்கின்றனர், 9.

பரதம்விரவியவிநோதம், 193.

பரதர் - வணிகர், பழிகாமுகர், 17,
42, 167, 213, 216, 509.

பரதவர் - பட்டினவர், வணிகர், 138,
155, 167, 183, 200, 566.

பரதன், கோவலனுடைய முற்பிறப்
பின்பெயர், 509 - 10.

பரதேசங்கள், 42.

பரதேசிகள், 153, 183, 199, 423.

பரப்பு - கடல், 361.

பரம்புரீர்க்கண்கை, 556.

பரமசிவன் திரிபுரமெரிய எரிமுகப்
பேரம்பைஏவல்கொண்டது, 563.

பரமபதம், 309.

பரமபுருடன், 192.

பரமன் - மேலானவன், 263, 283.

பரமாகமத்திலுள்ள திரவியாகரண

பரமாகமம், 310. [முண்மை, 298.

பரமேட்டிக ஸ்ரீவர், 255, 270.

பரல், 114, 275.

பரல்வெங்கான், 332.

பரலோகம், 464, 468.

பரவர், 155.

பரவலும்பரவுமின், 514.

பரவிடமில்லை - புகழ்ந்துமுடியவொ

பரவுக்கடன், 331. [ண்ணு, 426.

பரம்பகை, 259, 273, 276.

பராசரன் - சோழநாட்டிருந்த ஓரன்

பராரை, 369. [தணன், 504.

பராவர்த்திதம் - வருத்தனைநான்
கணுன்னன்று, 81.

பரி - செலவு, மிகுதி, 167, 286.

பரிக்கலை, 316.

பரிக்காரர், 493.

பரிக்குதிரை, 544.

பரிகடவுநர் - அசுவவாரியர், 140.

பரிகரம், 224, 577. [515, 591.

பரிகரித்தல், 10, 258, 275, 412,

பரிகாரம், 152, 224, 243, 245.

பரிசம், 121.

பரிசுமலை, 122.

பரிசுளமகளிர், 201.

பரிசாரம், 45, 54.

பரிசில், 20.

பரிசு, 290,

பரிசை, 160.

பரிஞானம், 281.

பரிணமம், 102 - 3.

பரித்தல், 315.

பரிதல், 126, 207, 218, 228, 299,
311, 380, 498.

பரிதியஞ்செல்வன், 18.

பரிபாடல்: எட்டுத் தொகையுள் ஐந்

தாவது; ஒருவகைப்பாவின் பெய

ராகிய பரிபாடலென்பது அப்பா

வாலாகிய நூலுக்காயிற்று; கடை

ச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த நல்

லிசைப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த

எழுபது பாடல்களையுடையது;

அவற்றுள், அ - திருமாலுக்கும்,

நக-குமரவேளுக்கும், க - காடுகி

ழாளுக்கும், உசு - வையையாற்றி

ற்கும், ச - மதுரைக்குமாகப் பகு

க்கப்பட்டுள்ளன; இதனைத்தொ

குத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும்

இன்னொன்று புலப்படவில்லை.

இவ்வெழுபதுபாடலுள் இப்பொ

ழுது கிடைத்தவை இருபத்து

நான்கு முழுப் பாடல்களும் சில

உறுப்புக்களுமே; மற்றவை பிரதி

களிற் காணப்படவில்லை. பரிமே

லழகரால் இயற்றப்பெற்ற உரை

யையுடையது, 7, 128, 223, 230,

293, 322, 339, 359, 392, 468,

502, 513, 518, 561.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எஃடு

பரிபாடம்பா, 14.
 பரிபுலம்பினர், ஒருசொல், 265, 283.
 பரிமளக்கூட்டம், 338. [288.
 பரிமுகவம்பி, 341.
 பரிமேலழகர், 22, 468. [196 - 7.
 பரியகம்-சரி, பாசித்தாமணி 180-81,
 பரியட்டக்காசு (துகில்), 379.
 பரியம், 76.
 பரியாசகர், 158.
 பரியாயம், 466.
 பரியாயவணி, 54, 371.
 பரியாயவாய் பாடு, 133.
 பரிவட்டணை, 203.
 பரிவு-குற்றம், வருத்தம், அன்பு, 204,
 273, 324, 591. [ஒன்று, 401.
 பரிவுறுவெற்றெய்-மதிம்பொறி னொள்
 பருக்கை, 273, 343, 432.
 பருகுக்கூற்றம் - பலவுயிரையும் ஒரு
 வாயிற் பருகுக்கூற்றம், 172.
 பருத்தி, 138.
 பருத்தினூல், 154, 389.
 பருந்தினேறு, 483. [11, 74, 119.
 பருந்துநிலுமென்பாவுமுரையும்,
 பருமணல், 88. [புடையது, 132.
 பருமம் - பதினெட்டுக் காவையை
 பருமுத்து, 132, 166.
 பருவநாள், 31.
 பருவப்புயல், 277.
 பருவம், 582.
 பருவமழை, 303.
 பருவரல், 87. [133.
 பருஉக்காழாரம் - பருமுத்துவடம்,
 பஸ்குதல், 322.
 பஸ்யாணைச்செல்கெழுகுட்டுவன்,
 பஸுக்கு, 380. [504.
 பஸல் - ஒருபேரெண், 252.
 பஸல்வம் - தளிர், 81, 387.
 பஸலாக்குழி, 89.
 பஸலாண்டு, 395.
 பஸல், 198.
 பஸலியம், 72, 339, 544.
 பஸலிருக்கூந்தல், 45, 313.
 பஸலுயிரோம்புதல், 332.

பஸ்லோர்க்குறித்தமுறைநிலைப்பெயர்
 பஸ்வரிக்கூத்து, 88. [429
 பஸ்வனைத்தோளி (கண்ணகி), 419.
 பஸினுப்பாட்டு, 9.
 பஸகை(வயிரத்தின் குணம்), 367, 386.
 பஸகைவாள், 88.
 பஸசாக்கு, 155, 362.
 பஸதேவர், 148, 168, 190, 241,
 356, 370, 442, 444.
 பஸதேவர்கோயில், 247.
 பஸதொகையும்விராய்வந்துஒருசொன்
 னடையவாய்த் தம்மைமுடிப்பன
 வற்றோடுமுடிதல், 206.
 பஸபடைப்பாகியசெல்வம், 54, 406.
 பஸபண்டம், 164, 184, 200, 201.
 பஸபண்டம்விந் பார்க்கை, 183.
 பஸம் (பொருள்), 496.
 பஸரநிமணம், 518.
 பஸவருக்கத்துநெல், 278.
 பஸவாய் ஒன்றானமுடிக்கு, 369.
 பஸா, 259, 295, 306, 417, 430.
 பஸாப்பழம், 274, 523.
 பஸா பூவாதேகாய்த்தல், 417, 430.
 பஸி, 146, 174, 176, 186 - 7, 317,
 பஸிக்கொடை, 142. [331.
 பஸிகன்மம், 243.
 பஸிபீடம், 31, 325.
 பஸிபீடிகை, 142 - 3, 159, 316.
 பஸிபெறுபூதம், 497.
 பஸிமன்று, 390.
 பஸிமுகம், 322.
 பஸிமுன்றில், 318, 327.
 பஸியிடுதல், 431, 464.
 பஸியிடுமிடம், 30.
 பஸியூட்டுதல், 160. [295.
 பஸகாரணம் - பிறப்பிற்குக்காரணம்,
 பஸகாரணி - அழகர்மலையிலுள்ள
 தொருபொய்கை, 306 - 7, 310.
 பஸகாரணியில் ஆடினால் எய்தும் பய
 பஸனம், 38. [ன், 295.
 பஸத்தொடர்பு, 28.
 பஸந்தருபாசம், 265.
 பஸம், 249, 253, 325, 404, 477.

௪௦௬ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பவர் - கொடி, 529.
 பவழஞ்சேர்த்தபல்காழ், 132.
 பவழம், 197.
 பவழவளை, 127, 181, 196.
 பவளக்கலை, 215.
 பவளக்கோவை, 131, 377.
 பவளக்கோவைவட்டினும் செய்தது
 மேகலை, 132.
 பவளங்கருப்பத்தே துளைபடல், 389.
 பவளத்திரள் கால், 147.
 பவளத்தின் உருட்சி குணம் குற்றம்
 நிறமுதலியன, 368, 389.
 பவளத்தூண், 166. [326, 582.
 பவளம், 154, 199, 227, 277, 316,
 பவளவுலக்கை, 17, 211, 581.
 பழங்கடல், 313.
 பழங்கடன்கொடாமையின்வேட்டுவ
 மகளிர் கட்கொடாது மறுத்தல்,
 329.
 பழங்குடி - தொன் றுமரபு; ஆதிகா
 லத்தேறியகுடியுமாம், 33 - 4, 38,
 பழம்பிறப்பு, 244, 295, 307. [302.
 பழம்பூ, 216.
 பழம் மூன்று, 31, 179.
 பழமொழி: இது சங்கமருவிய பதி
 னெண்ணீழ்க்கணக்குகளுள்ளும்;
 முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழி
 களுள் ஒவ்வொன்று இறுதிக்கண்
 அமைந்த நானூறு வெண்பாக்க
 ளையுடையது; தூலாசிரியர் சைன
 ராகிய முன்னுறையரையனார்; இத
 ற்குப் பழையவுரையொன் றுண்டு;
 22, 218, 244, 250-51, 397, 419,
 484, 503 - 4, 555. [592.
 பழவிமன் மூதூர், 262, 267, 512.
 பழவினையுருத்தல், 585.
 பழனத்தாமரை, 260.
 பழனர், 556. [476.
 பழிதூற்றுங்குடியதாகியமதுரை,
 பழிதூற்றுத்தற்குக் காரணமாகிய பா
 பழிமொழி, 244. [ண்டியன், 477.
 பழியொடுபடராப்பஞ்சவன், 533.
 பழுது - உடம்பு, 473, 478, 486.

பழுமணி - பழுத்தமணி; மாணிக்கம்,
 489. [358.
 பழைதாகப் போதுகின்ற வார்த்தை,
 பழையவன், 282.
 பழையன் - மோகூரிலிருந்த ஒருகுறு
 நிலமன்னன்; இவனதுகாவன்மா
 மாகியவேம்பைச்சேரன் தழந்தான்,
 பள்ளம், 305. [553.
 பள்ளர், 261, 278.
 பள்ளி - ஆச்சிரமம், இடம், மண்ட
 பம், 114, 127, 131, 148, 169,
 198, 256, 276, 293, 301, 304,
 335, 347, 371, 403, 522, 551,
 பள்ளித்தாமம், 134. [557.
 பள்ளியமை, 516.
 பள்ளியுணர்ந்துவான், 128.
 பள்ளியெழுச்சி, 134.
 டள்ளியெழுச்சிமுரசு, 339, 450.
 பள்ளியோடம், 265, 286, 376.
 பளிங்கு, 368.
 பற்பைகொட்டல், 344.
 பற்றல், 90. [374.
 பற்றற்றவரிடத்துத்துன்பியன்மை,
 பற்றுக்கை, 402, 414.
 பற்றாயம், 164. [383, 455, 586.
 பற்று - வாரப்பாடல், 74, 119, 176,
 பற்றுக்கொடி, 422.
 பற்றுக்கோடு, 405.
 பற்றுள்ளம், 374.
 பறந்தலை, 545.
 பறம்பர், 156.
 பறம்பின் தாழ்வரை, 514.
 பறவைபாட்டடங்கல், 217.
 பறழ் - (புலிக்)குட்டி, 523.
 பறிக்குங்கருவி, 436. [324.
 பறித்தல் - அபகரித்தல், 71, 278,
 பறை-ஒருவகை வாத்தியம், மறித்தள
 க்குங்கருவி, 317, 373, 389-90,
 518, 563.
 பறைக்கட்பேய்மகள், 543.
 பறைக்கண், 369.
 பறைக்குடம்பு - பல்வரிக்கூத்தினு
 பறைமை, 89. [ளொன்று, 88

பறையர், 261, 278.
 பறையதைகின்றார் வார்த்தை, 532.
 பறையிசையருவி, 522. [564.
 பறையூர் - சேரநாட்டுள்ளதோறும்,
 பன்மணிக்கோவை, 197.
 பன்மலைநாடு, 230.
 பன்மீன்றானை, 332.
 பன்முறைக்கருவியர் - படைக் கும்
 விழவிற்கும்கொட்டுவார், 140,
 பன்மைத்தன்மை, 37, 404. [158.
 பன்றி, 396, 402, 408. [324.
 பன்றிக்கொம்புக்குப்பிடைமயுவை,
 பன்றிக்கொம்புபோலப்புறப்பட்ட
 பன்றிப்பத்தர், 277. [எயிறு, 501.
 பன்றிப்பொறி, 414.
 பன்றிமுகக்கடகு, 366, 385.
 பன்றிவலை, 366.
 பன்ங்குரும்பை, 278.
 பனந்தோடு, 529, 581.
 பனி-ஒருநோய் (குடநாட்டுவழக்கு),
 பனிகரந்தகண், 422. [164.
 பனித்தல் - நடுக்கல், 123, 144.
 பனித்தலைப்பட்டோனவியன்,
 பனிநீர், 379. [85-6.
 பனிமாசு, 378.
 பனியாசு, 362.
 பனை, 200.
 பனைக்கொடி, 191.
 பனைப்போழி, 529.
 பாக்கம், 160, 183, 213.
 பாக்கு, 147, 389.
 பாகுகுழிசி-செம்புருக்குமிடா, 401.
 பாகம் - ஒருவகைத் தோற்கருவி,
 பாகர், 393, 405, 523. [106.
 பாகல் - பலா, 430.
 பாகவதபுராணம், 449, 516.
 பாகவரு, 109.
 பாகன், 223.
 பாகு, 155, 280, 393, 587.
 பாகுகாயும் குழிசி, 413.
 பாகுடம், 28, 221, 539.
 பாங்கள் தலைவியை வியத்தல், 208.
 பாங்கு - பகுத்திரள், 433.

பாசண்டச் சாத்தன், 242.
 பாசண்டம்-தொண்ணூற்றறு வகைச்
 சமய சாத்திரத்தருக்கக்கோவை,
 248, 539.
 பாசண்டன், 585 - 6. [145.
 பாசத்துக்கை - பாசத்தினிடத்து,
 பாசம், 165, 196, 265, 395, 407.
 பாசவர் - இலையமுதிவோர்; கயிறு
 திரித்துவிற்பார்; பச்சிறைச்சி,
 பூட்டிதைச்சிவிற்பார்; வெற்றிலை
 கட்டுவோர், 138, 155.
 பாசறை, 159, 231, 542, 548, 561.
 பாசித்தாமணி, 181.
 பாசிலை, 346.
 பாசிலைக்குருகின்பந்தர், 334.
 பாசிலைபொதுளியடோதிரம்மம்,
 பாசரம், 236, 348. [505.
 பாட்டாண்மை, 349.
 பாட்டிடைவைத்தகுறிப்பு, 441.
 பாட்டிமார், 392.
 பாட்டு - பத்துப்பாட்டு, 36, 75,
 90, 120 - 21, 190, 334, 337,
 430.
 பாட்டுக்கலை-த்தவாச்சியங்கள், 79.
 பாட்டுக்களுக்குவரவுவகுத்தல், 82.
 பாட்டுக்களுக்குறுப்பு, 82.
 பாட்டுடைச்செய்யுள்-பலபாக்களோ
 டு உரைப்பாட்டையும் இசைப்பா
 ட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப்
 பொருட்டொடர் நிலைச்செய்யுள்,
 4, 10, 24, 28.
 பாட்டுடைத்தலைவன், 207. [யம், 5.
 பாட்டும் உரையும் கலந்துவந்த காலி
 பாட்டுமடை, 204, 515, 517 - 9.
 பாடகச்சீரடி, 257, 556.
 பாடகம் - காலணிகளுள்ளொன்று
 (துகில்), 180, 196, 379, 564.
 பாடமாற்றல், 153.
 பாடமை சேக்கை, 245.
 பாடல் - ஒலித்தல், பாட்டு, 25,
 173, 187, 189, 217, 383, 497.
 பாடல்கள் இருவகை 61 - 2, 100,
 107, 119.

௭௦௮ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பாடல்சாஸ்திரப்பு, 141, 589.
 பாடல் வேறுபாடு, 435.
 பாடலம், 339.
 பாடலாசிரியன், 62, 95, 138.
 பாடலியல், 61, 64, 66.
 பாடலின்பயன் எட்டு, 59, 91.
 பாடற்பகுதி, 62, 423.
 பாடற்பாணர், 149.
 பாடற்பாணி, 212, 337, 350.
 பாடற்றொழிங்கள், 203.
 பாடன்மகளிர், 201.
 பாடாண்டிணை, 15.
 பாடி - நகரி, 31, 450, 548, 589.
 பாடியிருக்கை, 537, 542.
 பாடிவிழா, 30.
 பாடு - இறந்துபடுதல், டடுக்கை, பெருமை, 228, 244, 251, 253, பாடுகம், 515, 519. [520].
 பாடுகளம் - கண்டம், 184, 201.
 பாடுகிடத்தல் - வரங்கிடத்தல், 242, 248 - 9, 586. [549].
 பாடுதுறைமுற்றியகொற்றவேந்து, பாடுவான் - கவிசெய்பவன், 72.
 பாடவேறுபட்ட தேயத்து மிதல்சர், 200. [349].
 பாண் - பாட்டு, பாண்சாதி, 134-5, பாண்வாய்வண்டு, 128.
 பாண்டரங்கம் - பதினோராலுளொன்று; அது வாறோராகிய தேரில் முன்னின்மதிசை முகன்காணும் படி பாரதிவடிவாகிய இறைவன் வெண்ணீற்றை அணிந்தாடியது; இதற்குறுப்பு ஆறு, 89, 177, 192.
 பாண்டவர், 171, 354, 460, 547.
 பாண்டவர் பிறிதுருவங்கொண்டது, பாண்டி, 366. [238].
 பாண்டி நாடு, 30, 31, 589.
 பாண்டிப்பிழக்கை, 88. [வர், 230].
 பாண்டியருட் கலியரங்கேறினார் எழு பாண்டியரைச்சந்திரகுலத்தோரென்றல், 124, 131, 332, 344, 553.
 பாண்டியன், 2, 10, 20, 22, 288, 322, 331, 363, 391, 403, 434,

440-41, 450, 459, 467, 472, 477, 481, 495, 512, 527, 552, 577. [520].
 பாண்டியன் ஆரியர்படை கடந்தது, பாண்டியன் இந்திரன் ஆரம் பூண்டது, 292, 303, 351, 581.
 பாண்டியன் இந்திரன் முடிமேல் வளையெறித்தது, 292, 461, 503.
 பாண்டியன் உக்கிரவன்மன், 303.
 பாண்டியன் கடல்வழிப்பலம்ப நின்றது, 292, 302. [292, 302].
 பாண்டியன்கடலில்வேலைிட்டது, பாண்டியன்கைகுறைத்தது, 22, 503.
 பாண்டியன்கோயில், 338, 351.
 பாண்டியன்சென்கோல், 332. [512].
 பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன், 493, பாண்டியன் மதிவாணனார் - மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூலாசிரியர், 10.
 பாண்டியன் மேகத்தைப்பிணித்தது, 29, 303.
 பாண்டில் - இரண்டுருளைச்சகடு, கஞ்சதாளம், தேர்வட்டை, 366.
 பாணம், 84. [384, 488, 543].
 பாணர், 121, 149 - 50, 156, 170 - 71, 218, 337, 349.
 பாணி - தாளம், பாட்டு, 59, 64, 109, 114, 190, 192, 204 - 5, 212, 224, 289, 337, 365, 445, 447, 522, 543, 549, 558 - 9.
 பாணிநான்கு, 177, 191.
 பாணிமூன்று, 177.
 பாணியர், 544.
 பாணிவரி, 539.
 பாணிவிகற்பம்பதினொன்று, 91.
 பாத்தருநால்வகைமறை, 564.
 பாத்தரும்பண்பு - பகுத்தலரியபண்பாத்தி, 274. [பு, 300].
 பாத்தில்பழம்பொருள் - பகுத்தற்கரியபுராணப்பொருளாயுள்ளவன், 264, 284.
 பாத்தக்காப்பு, 357, 505. [180, 196].
 பாத்தசாலம் - காலணியுளொன்று, பாத்தசைலம், 308.

பாதம் ஐவகை, 81.
பாதாள கங்கை, 307.
பாதிரி, 87, 318, 327, 352, 430.
பாப்புக்கச்சு - பாம்புக்கச்சு, 326.
பாம்பணைப்பள்ளி, 304.
பாம்பாட்டி, 88. [316, 326.
பாம்பின்பல்லில் துளையுண்டென்பது,
பாம்பு, 194, 314, 343.
பாய் - பரந்த, 140, 468.
பாய்கலைப்பாவை - துர்க்கை, 317,
பாய்ச்சுத்தேள், 251. [319, 337.
பாய்த்துள் - பாய்தல், 189.
பாயற்பள்ளி, 293.
பார், 279.
பார்த்திபன், 167, 510.
பார்ப்பனக்கோலம், 491.
பார்ப்பனத்தோழி, 55.
பார்ப்பனமகன், 494.
பார்ப்பனவாகை, 505.
பார்ப்பனி, 247, 406, 585 - 6.
பார்ப்பார், 35, 41, 147, 247, 345,
491, 504, 506, 569.
பார்முதிர் பனிக்கடல், 516.
பார்வதிலோசனம் - தாளத்துளொன்
று; அது 16 - மாத்திரையை
யுடையது, 59, 91.
பாரசுவர் - ஒருசாதியார், 10.
பாரடைவலை, 183.
பாரணை, 106.
பாரதயுத்தம், 545, 547.
பாரதி - பைரவி, 82 - 3.
பாரதியரங்கம், 177, 192.
பாரதிவடிவாய இறைவன், 192.
பாரதிவிருத்தி, 267, 289.
பாரதிவிருத்தியிலக்கணம், 82 - 3.
பாரம், 80, 88.
பாரன், 89.
பாராட்டல், 35, 229, 421.
பாரிசம், 103.
பாரித்தல், 105.
பாரித்துவைத்தல், 49.
பாரிரும்பெளவம், 516.
பால் - பக்கம், பகுதி, 340, 369.

பால் தோயாமை உற்பாதம், 450.
பால் துரைபோற்றிகழ்பட்டு, 494.
பால் பதினான்கு, 14.
பால்மரம் நான்கு, 195.
பால்வகை, 5, 140, 148.
பால்வகைதெரிந்தபகுதியோர் - ஓதா
துநன்மைதீமையறிவோர், மதிதுட்
பமுடையோர், 299, 311.
பால் விக்குதல், 241, 247.
பால் வெண்சங்கம், 293.
பால் வெள்ளையோறு, 452. [497.
பால் வேறு தெரிந்தநால்வேறுதெரு,
பாலகன், 241, 247, 249.
பாலகுமரன் - ஆரியமன்னரூன் ஒரு
வன், இவர்களைகவிசயரின் தந்தை,
540.
பாலிகை, 36, 147, 166, 222.
பாலித்தல், 11.
பாலே, 26, 204, 294, 343.
பாலேஔ, 67, 112,
பாலே ஐந்து, 69, 113.
பாலேக்கு அருகு, சீர்கோடிகம், 384.
பாலேக்கு நிலமின்மை, 59, 91, 305.
பாலேக்குப்புறம், தேவாளி, 384.
பாலேக்குப்பெருகு, நாகராகம், 384.
பாலேக்கொதமனார், 504.
பாலேச்சிறுபொழுதும் பெரும்பொழு
தும், 17. [323.
பாலேத்தன்மையையுடைய நெறி,
பாலேத்திணை, 14, 17- 8, 310, 312;
பாலேநான்குவகை, 405 - 11, 453.
பாலேநிலத்து வழி, 295, 343.
பாலேநிலமாகியகாடு, 65.
பாலேநிலை, 61, 68 - 9, 102.
பாலேப்பண், 75, 111, 120, 384.
பாலேப்பண்ணின் திறம் ஐந்து, 135.
பாலேபன்னிரண்டின் உரு தெண்ண
ணாற்றொன்றும் பன்னிரண்டும்,
பாலேபாடியபரிசில், 46. [68, 112.
பாலேயாழ் - ஒருபண், 234, 453.
பாலேயிசை, 218.
பாவகம், 76, 121.
பாவகம் இருபத்து நான்கு, 85.

எகௌ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பாவத்தான் வரும்பிறப்பு, 307.
 பாவத்தைக்கழிக்கும்பண்ணியம்,
 பாவரசம், 179. [407.
 பாவித்தல், 84, 476.
 பாவதல், 410, 511.
 பாவை: பதினொராடலுள்ளொன்று ;
 அது போர்செய்தற்குச் சமைந்த
 அவுணர் மோகித்து விழும் படி
 திருமகள் கொல்லிப்பாவை வடி
 வாயாடியது; மதனப்பாவை முத
 லியன, 89, 115, 178, 194,
 315, 325, 333.
 பாவைக்கூத்திற்றுப்பு இரண்டு, 90.
 பாவைக்கூத்திற் குறுப்பு ஒன்று,
 194, 325.
 பாவைமன்றம்-காவிரிப்பூம்பட்டினத்
 துள்ள ஐவகைமன்றத்துள்ளொன்று,
 பாவைவிளக்கு, 147. [146, 165.
 பாளை, 198.
 பாற்கதிர், 125.
 பாற்சோறு, 397, 409.
 பாறுதல், 263.
 பாதை, 305.
 பான்மடை, 397, 409.
 பான்மயக்கம், 461.
 பான்மை, 419.
 பானுறுசெவ்வாய், 506.
 பானிலாவெண்கதிர், 333.
 பிங்கலம் - பிங்கலந்தை, 9, 154.
 பிங்கலை, 103.
 பிச்சன், 115.
 பிச்சி, 88.
 பிசாசுக்கை, 92, 95.
 பிசின், 179.
 பிஞ்சு - பின்னை, நப்பின்னை, 442,
 444, 446, 451, 458.
 பிட்டுவாணிகர், 155, 183.
 பிட்டு விறற்றகுரிய விளக்கு, 200.
 பிடர் - புறக்கமுத்து, மலையினுறுப்பு,
 162, 166, 197, 225, 288.
 பிடர்த்தலை, 143, 146, 393, 584.
 பிடர்த்தலைத்தாழி, 545.
 பிடவம் - ஒருகொடி, 340, 353,

பிடார், 88.
 பிடாரி, 482.
 பிடித்திரள், 380.
 பிண்டம், 118.
 பிண்டமுண்ணுங்கனி, 535.
 பிண்டி - அசோகு, ஒற்றைக்கை,
 பொருட்கை, 60, 79, 99, 255,
 301, 398, 411.
 பிண்டிக்கை, 57, 92 - 3, 95, 101.
 பிண்டிக்கைமுப்பத்து மூன்று, 97.
 பிண்டிநிழலிலிருந்த அறிவன், 291.
 பிண்டிப்பொதுநீங்குதிருநிழல், 398.
 பிணக்கம், 274.
 பிணங்கர், 340.
 பிணங்குதல் - செறிதல், 209.
 பிணந்தின்னும் இடாகினி, 249.
 பிணி, 160, 299.
 பிணிப்பட்டார், 491.
 பிணிப்பு - பற்று, 396, 408.
 பிணிமுகநெடுங்கல், 584.
 பிணிமுகம் - மயில், முருகக்கடவுள்
 ஊரும்பாளை, 516.
 பிணையல் - இரட்டைக்கை, ஒருவலை
 மாலை, தொழிற்வை, மாப்பிலிடு
 வன், 49, 57, 60, 79, 93, 97-8,
 149, 170, 247, 319, 333, 344,
 360, 377, 481, 498, 563.
 பிணையற்கை, 57, 97.
 பித்தன், 88.
 பித்திகை முகையால் தாழ்ந்தோட்
 டில் எழுதுதல், 225-6, 235 - 6.
 பித்தை, 488, 497, 529.
 பிதாமகன், 41.
 பிரகடம், 470.
 பிரகரணப்பிரகரணம், 82,
 பிரகரணம், 84.
 பிரகலை - கீதவுறுப்பினுள்ளொன்று, 75,
 பிரகாசம், 397. [120.
 பிரச்சிநவியாகரணங்கம், 284.
 பிரசாதம், 520. [81.
 பிரத்தியாலீடம் - நிலைஆறுள்ளொன்று,
 பிரதானம்-முதல், 104. [த்தல், 540.
 பிரதானர்சட்டையிட்டுக்கொண்டிரு

பிரதிக்கினை, 491.
 பிரதிட்டித்தல், 28, 572, 578.
 பிரதிமுகசந்தியிலக்கணம், 83.
 பிரதியுபகாரம், 144.
 பிரதிவிம்பம், 317.
 பிரபந்தவுரு, 58, 90.
 பிரபுலிங்கலீலை, 366.
 பிரபை, 334.
 பிரமசரியங்காதத்தல், 250.
 பிரமசாரிகள், 506.
 பிரமதேசம், 227.
 பிரமரக்கை, 92, 94.
 பிரமரி - புறக்கூத்துக்குரிய ஆடலு
 ளொன்று, 59, 91.
 பிரமன், 319, 494.
 பிரமன்பின்னோனையுமுமுனி, 331.
 பிரயோகவிவேகம், 214, 220, 538.
 பிரயோகித்தல், 186.
 பிராகிருதம், 298, 310.
 பிராசாபத்தியம், 41, 518.
 பிராணவாயுவின் குணமும் செயலும்,
 பிராத்தியம், 400. [103 - 4.
 பிராமணபூதத்தின் நிறம், 494.
 பிராயம், 57, 131, 404.
 பிரிதந்துன்பம், 357.
 பிரிநிலை ஏகாரம், 460.
 பிரிநிலை ஓகாரம், 468.
 பிருட்டகம் - அங்கக்கிரியை பதினாறு
 பிருதக், 162. [ஐஸ் ஒன்று, 81.
 பிரையிடுதல், 450.
 பிலம், 295 - 8, 306 - 7, 309- 10.
 பிலிற்றுதல், 173.
 பிழம்பு - கூட்டம், 371.
 பிழா - இடா ; நீரிதைக்குங்கருவியு
 பிழக்கை, 88. [ஊர் ஒன்று, 260, 277.
 பிழக்கை மாணிகள், 506.
 பிழைமணம், 518.
 பிழைமொழி, 299.
 பிழையாவினையுள், 30.
 பிழையுயிர் எய்தின் - உயிர்கள் யாதா
 யினுமொன்றால் வருந்தின், 527.
 பிழையுயிர் ஒம்புயின், 591.
 பிள்ளைக்கரமு, 524.

பிளத்தல், 386.
 பிளவு, 432.
 பிற்பாடு, ஒருசொல், 332, 343, 400.
 பிற்றைஞான்று, 21, 198, 351.
 பிறக்கிடுதல், 299, 311, 549.
 பிறக்கு - வேறு, பிருதக்கென்னும்
 வடமொழிச் சிதைவு, 162.
 பிறக்கொழிதல் - பின்னிட்டொழிதல்,
 பிறங்குகதிர், 356. [143.
 பிறங்குதல் - வளைதல், மிகுதல், 370.
 பிறங்குநீர்ப்பண்ணை, 356.
 பிறந்தநாளொப்பனை, 558.
 பிறந்தபிறப்பு, 298.
 பிறந்தயாக்கை, 551.
 பிறந்தவரித்தல், 588.
 பிறந்தவழிக்கூறல், 564. [569.
 பிறந்திதப்போரெல்லாம்போம்புழி,
 பிறர்க்குக்கெடுதி செய்யலாகாதென்
 பிறப்பறமுயறல், 551. [பது, 487.
 பிறர்மனையப்போர், 145. [591.
 பிறர்மனையஞ்சுவேண்டுமென்பது,
 பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் - பரம
 சிவன், 148, 167.
 பிறவித்துன்பம், 309.
 பிறவிப்பொதியறை, 261, 301.
 பிறவியழகு, 416.
 பிறவியாகியசிறை, 284.
 பிறவினை, 230.
 பிறழ்தல் - நீங்குதல், 40.
 பிறுண்டி, 88.
 பிறை, 131.
 பிறைக்கை, 92, 98.
 பிறை தென்னர் குலமுதல், 124.
 பிறைமுடிக்கண்ணிப்பெரியோன்,
 பிறையேர் வண்ணம், 554. [294.
 பின்பனி, 14, 232, 362, 378 - 9.
 பின்பாலேநாடுஏழு, 230.
 பின்வருநிலையணி, 54.
 பிள்ளுலி, 181, 197.
 பின்னேர்க்குரவை, 545.
 பின்பை, 298. [331.
 பின்னர் - இளவரசு, பின்னோன், 12,
 பின்னோதாரம், 104.

எகஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

- பின்னிடுகை, 299. [455, 458.
பின்னை, 432, 442, 444, 446,
பீடம், 31, 197. [496, 554.
பீழை, 142, 159 - 61, 316,
பீழைத்தெரு, 139, 157, 182 - 3,
198, 394, 406, 422.
பீழைகமறுகு, 2, 21. [தல், 315.
பீழையிற்சென்றுநிலைப்பலிசெய்ய
பீடு, 210 - 11, 220, 245.
பீடுகெழுசிதப்பு, 141.
பீதகம், 379.
பீர்க்கங்குட்டின் கண்மூன்று, 103.
பீரத்தலர், 216.
பீலி - கால்விரலணி, மயிற்பீலி, 44,
பீலிக்கண், 461. [196, 260.
பீலிப்பெருநோன்பாளர், 544, 565.
பீலிமஞ்சை, 524.
புகர் - அழகு, 247, 261.
புகர்புகாதவான், 440.
புகர்முகம், 15, 522.
புகலிடம் - ஒளிக்கும்பரப்பு, 426.
புகழ், 3, 35, 131, 308.
புகழ் இம்மைமறுமைக்கு இப்பற்
தந்து என்றும் நிற்கல், 308.
புகழ்க்கூத்து, 10, 79.
புகழ்மாது, 40.
புகழ்வளர்த்தல், 495.
புகழுவமையணி, 51.
புகழ்கிலர் - புகார்கள், 426.
புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், 2, 4,
20, 25, 32-31, 77, 179, 186 - 7,
189 - 90, 202, 206 - 7, 213,
220, 231, 260, 268, 346, 447,
459, 484, 490, 569, 578-9, 581.
புகார்க்காண்டம், 290.
புகார்ச்சிறப்பு, 34, 38, 504.
புகார்ப்பாவை, 575.
புகார்ப்புறம்பணையான், 248.
புகார்முகம், 153, 201.
புகுத்தி - புகவிட்டு, 535.
புகுதவிடுக, 483.
புகுதி, 269.
புகுதுதல், 426.
புகை, 36, 150, 315, 338, 351,
514, 563, 589.
புகைக்கொடி - தாமகேது, 260.
புகையிற்புலர்த்தியகூந்தல், 195.
புகையுறுப்பு ஆறு, 132, 154.
புகையுறுப்புஐந்து, 367.
புங்கர்க்காமுகம் (துகில்), 379.
புட்கரன், 374 - 5.
புட்களின்குரல், 260,
புட்கைச்சேனை, 530.
புட்பபாணம், 88.
புட்பபுடக்கை - இரட்டைக்கைகளுள்
புட்பமை, 279. [ஒன்று, 97 - 8.
புட்பாஞ்சலிக்கை - இரட்டைக்கை
களுள் ஒன்று, 97.
புடைகொள்ளல், 340.
புடைபெயர்தல், 265, 285.
புடைவை, 304. [தல், 389.
புடைவைக்கடைகளில் வாசமுட்டு
புண்ணிய சரவணத்தில் ஆடினால்
வரும்பயன், 295.
புண்ணியசரவணம் - அழகர் மலைக்க
ணுள்ளதொரு டெர்ய்கை, 306,
307, 310.
புண்ணியத்தானம், 149, 169.
புண்ணியத்திசை - வடதிசை, 162.
புண்ணியத்தினுறுதி, 373. [576.
புண்ணியதானம், 149, 392, 551,
புண்ணியதிசை - வடதிசை, 143.
புண்ணியநதிகள், 117.
புண்ணிய நன்னீர், 72, 148.
புண்ணியபெருவரை, 69, 71, 114.
புண்ணியம், 296, 308, 353, 354,
404 - 5. [ல்வி, 300, 332, 343.
புண்ணியமுதல்வி - தவத்திற்குமுத
புணர்ச்சிரீட இடந்தலைப்பாட்டிற்
புணர்தலுறுவான் ஆற்றமைக்கூறி
யவை, 211..
புணர்ச்சியின்பம், 344.
புணர்ச்சி விதும்பல், 152.
புணர்த்தல், 65, 187.
புணர்த்துன்பம், 357.
புணர்ந்து நீங்குவான் விடுத்தலருமை

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ஏகந

யான் ஆற்றினாய்த் தன்னெஞ்சிற்
குச் சொல்லியவை, 211.
புணர்ப்பிற்கு அமைந்த எழுத்து, 113.
புணர்புரிநரம்பு, 561.
புணரியின் விளிம்பு, 537.
புணை - தெப்பம், 360, 376.
புத்தசைத்தியம், 270.
புத்தர்பள்ளி, 169.
புத்தன், 396, 408.
புத்திருவம், 464.
புதலக்கதவம் - கதவில்லாவீடு, 503.
புதவம் - வாயில், 296, 308.
புதா=போதா - பெருநாரை, மரக்
கானாரையுமாம், 260, 278.
புதியகாமதுகர்ச்சியைவிரும்புங்காழு
புதியமகளிர், 380. [கர், 432.
புதியமாக்கள், 164.
புதியவன், 282, 435.
புதியோர், 144.
புதுக்கலத்தன்ன சிற்றில், 416.
புது நீரான் மஞ்சளம் செய்வித்தல்,
புதுப்புண், 215. [428.
புதுப்புனல், 267, 515.
புதுப்புனல்விழவு, 201.
புதுப்புனலாட்டு, 173, 185, 255.
புதுப்புனலாவார், 206.
புதுப்பெயல், 512.
புதுமை, 474.
புதுவோர், 384. [402, 414.
புதை - அம்புக்கட்டு, அம்புக்கூடு,
புதைத்தல், 266.
புதையல், 506 - 7.
புதையிருள், 137.
புயல், 227, 277.
புயலைக்கூந்தல், 296.
புரப்போர்கொற்றம், 262, 280, 288.
புரமெரித்தல், 90.
புரவியாலுமோதை, 339.
புராணகதை, 374.
புராணம்படித்தல், 169.
புராணன் - பழையவன், 263, 282.
புரிக்கூடு - நெற்கூடு, 278.
புரிசூழல், 210, 358.

புரிகை - அங்கக்கிரியை பதினாறு
புரிஞெழுத்தல், 261. [ளொன்று, 81.
புரிந்த முறுக்குண்ட, 57, 315, 347.
புரு - புருவம், 209. [மை, 367.
புருடராகத்துக்குப்பூனைக்கண் உவ
புருடராகம், 388.
புருடாமிருகம், 115.
புருவம், 166, 210.
புருவம் சுருளல், 364.
புருவம் துடித்தல், 584.
புரை, 114, 406.
புரைக்கச் செருகுதல், 376.
புரைதீர்க்கு, 493, 512.
புரைபொருந்தியகை-துதிக்கை, 405.
புரையோர், 567. [571.
புரோகிதன், 41, 118, 167, 493, 534,
புல் - புறக்காழ், 306.
புல்லகம், 182, 198.
புல்லார், 320. [புணர்தல், 41.
புல்லினும் போதினும் நெடுமாமற்
புல்லு, 29, 155, 390.
புல்லென்மலை, 471.
புலத்தல், 212, 53, 506.
புலத்தின் வழாமை, 371,
புலம்படவிருத்தல், 123.
புலம்பு - தனிமை, துன்பம், 127,
புலம்புநீர், 216. [134, 198, 214.
புலம்புமுத்து, 134.
புலம்புமுதல், 334.
புலம்புமுநெஞ்சம், 587.
புலம்பெயர் புதுவன் - வேறொரு
தேசத்தினின்றும் வந்தவன்; பா
தேசி, 423.
புலம்பெயர்மாக்கள், 137, 183.
புலர்தல், 150, 370.
புலர்வாடுநெஞ்சம் - புலருநெஞ்சம்,
புலராக்காழகம், 528. [519.
புலராது - செவ்வெபுறமல், 170.
புலராவுடுக்கை முந்துன்மார்பின்முத்
தீச்செல்வத்திருபிறப்பாளர், 528.
புலரிக்காலம், 345.
புலரிவைகறை, 356, 370.
புலவர், 211.

எகசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

புலவரையிறந்தோய் - அறிவெல்லை
கடந்தோய், 569.
புலவன்-எல்லார்க்குமறிவாயுள்ளவன்,
புலவாய், 205 - 6. [263, 282.
புலவி, 125, 131, 151, 173, 212,
புலவிச்சொல், 239. [380.
புலவு, 185, 201, 216.
புலவுத்திரை, 211.
புலவுமீன், 209. [255.
புலவூண்டுமந்துபொய்யர் விரதம்,
புலன் ஐந்து, 103.
புலாலுணங்கல், 208. [441, 523.
புலி, 15, 186 - 7, 330, 343, 439,
புலிக்கொடி சோழற்குடிரித்து, 262,
புலித்தோல், 524. [459.
புலித்தோலாகிய மேகலை, 315.
புலிப்பல்லைத்தாலியாகக்கட்டுதல்,
புலிப்பாய்த்துள், 189. [315, 324.
புலிப்பொறி, 415.
புலிமறுகுதல், 333, 344.
புலியின் வரியும் புள்ளியும் அமைந்த
புலியுகிர், 195. [உரிமை, 324.
புலியொடுபொருடும்புகர்முகம், 522.
புலைநரகம், 540.
புலையன், 330.
புலையுள் - மச்சமாங்குசம், 255.
புவிமாதா, 40. [115.
புவிமார்தர் பொருந்தியகோட்டி,
புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவ
ரை துவரைமுதலியன, 141, 159,
புழுக்கை, 284. [160, 315, 325.
புழுகுநெய், 133, 180, 336, 498.
புழை - ஏவகை, 402, 414. [278.
புள் - கணந்துட்புள், 208, 260,
புள்ளியித்தம், 329 - 30.
புள்வழிப் படர்தல், 320.
புள்வாய்த்தல், 321.
புள்வாய்முரசம் - புள்ளொலியாகிய
முரசு, 128, 135.
புள்வாயுணங்கல், 211.
புள்வாயொலித்தல், 182.
புள்ளணிகழனி, 342, 496.
புள்ளணிநீன்கொடிபுணர்சிலை, 297.

புள்ளியன்மான் - புள்ளின் இயல்பை
புடைய குதிரை, 215.
புள்ளின்சேக்கை, 114.
புள்ளூர்கடவுள் - திருமால், 447.
புள்ளோப்புதல், 209.
புனித்தாறி, 417, 430.
புனிப்பு மண்ணோய்செய்தல், 114.
புளியங்காய்ப்பெருஞ்சேந்தர் - கடை
ச்சங்கப்புலவருளொருவர், 7.
புற்கலம் - உடம்பு, 102.
புற்று, 114, 343.
புறக்கழுத்து, 40, 162, 458.
புறக்காழ்மரம், 418, 431.
புறக்காழாகியமூங்கில், 306.
புறக்கூத்து, 61, 90.
புறக்கூத்துக்குரியகூத்துக்கள், 59.
புறக்கூத்துக்குரியகை, 60 99.
புறக்கூத்துக்குரிய தாளம், 91.
புறக்கொடையிற்பழிநூற்றுவோர்,
புறங்கூற்றுளர், 145. [165.
புறங்கூற்று, 236.
புறங்கூறுநர், 226.
புறங்கொடுத்துப்போதல், 172,
புறச்சாதி, 350.
புறச்சொல்லிலக்கணம், 87, 92.
புறஞ்சிறை, 356.
புறஞ்சிறைப்பொழில், 370.
புறஞ்சிறைமூதூர் } 312, 391, 397.
புறத்து மூதூர் }
புறஞ்சிறையிருக்கை, 396. [302.
புறஞ்சிறைவாரணம், 31, 266, 288,
புறஞ்சேரி, 26, 342, 355, 370,
புறத்திணை, 29. [465.
புறத்திணைக்குரியபூ, 535.
புறத்திணைப் பொருட்பயன், 19.
புறத்திணைவழு ஏழு, 14.
புறத்திரட்டு, 331.
புறத்துறை, 549, 592.
புறந்தருதல், 45.
புறநகாச் சிறப்பு, 376.
புறநடம், 57 - 8, 76, 79, 82, 121.
புறநடை (புறநடை), 23, 38 - 9,
129, 429.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எகடு

புறநாடகங்களுக்குரியவுரு, 58, 90.
புறநாடு, 164.

புறநானூறு: எட்டுத்தொகையுள்
எட்டாவது; கடவுள் வாழ்த்துள்
பட 401- அகவற் பாக்களையுடையது; பாரதம்பாடிய பெருந்தே
வனரால் கடவுள்வாழ்த்துச் செய்
யுளும், முரசுசியூர் முடிநாகரா
யர்முதல் கோலூர்குமாரிதுதியாக
வுள்ள புலவர் பலரால் மந்தை
400 - செய்யுட்களும் இயற்றப்
பட்டுள்ளன; இது புறப்பாட்டு
டெனவும் புறமெனவும் வழங்கும்;
இதற்கு மிகச்செவ்விதான உரை
யொன்றுண்டு; உரையாசிரியர்
பெயர் தெரியவில்லை; 19, 33, 48,
50, 54, 124, 135, 155, 157,
160, 162, 168, 181, 185, 200,
217, 256, 261, 277, 292, 302,
308, 321, 330, 356, 379, 402 - 3,
406, 408, 428, 430 - 31, 438,
459, 467, 470, 481, 483, 495,
497, 502-4, 508-9, 512, 516-7,
520, 522, 529 - 31, 535 - 7,
542, 544-5, 549, 555, 566-7,
570, 588.

புறநிலைக்கோட்டம், 149, 169, 534,
புறநிலைமருதப்பண், 224. [535.

புறநிலைமருதம், 223 - 5, 289.

புறநீர்மை - ஒருபண்; பள்ளியெழுச்
சிபாடுதற்குரியது; 128, 134-5,

புறப்பற்று, 371. [224, 235.

புறப்பாடு, 237.

புறப்புறக்கருவி, 106.

புறப்புறமுழவு, 106.

புறப்பொருட்பகுதி, 161.

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை: இது
செந்தமிழிலக்கணம் ஐந்தனுள்
பொருளிற்பகுதியாகிய புறப்
பொருளிலக்கணமாக ஐயனாதின
ரென்னுமாசிரியரால் இயற்றப்பட்
டது; தொல்காப்பியத்திலுள்ள
புறப்பொருளிலக்கணத்திற்கும்

இதற்கும் சில வேறுபாடுண்டு;
ஆயினும், முற்காலத்துள்ள உரை
யாசிரியர்கள் பலராலும் தழுவப்
பட்ட பெருமைபெற்றது; சொற்
சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்
சிறந்த பலஉதாரணவெண்பாக்களை
யுடையது; இதற்குப்பழையதா
கிய உரையொன்றுண்டு, 161 - 2,
248, 279, 320 - 21, 329, 339,
372, 449, 505, 528, - 9, 558,
புறம் - இடம், 430. [565.

புறம்பணை - புறம்பு அணைந்த இடம்,
248.

புறம்பணையான்-சாதவாகனன், 241,
புறம்பின் கட்பள்ளி, 409. [248.

புறம்பு, 169, 539.

புறமதில், 409, 498.

புறமுழுவாவன், 106.

புறவரி, 88, 227-8, 237, 382.

புறவாயில், 239.

புறவீதிமகளிர், 379.

புன்கண் - வருத்தம், 131, 483.

புன்கண் மாலை, 124. [274, 327.

புன்கம் பூவிற்குப் டொரியுவமை,
புன்கு, 318.

புன்மயிர், 528. [மூங்கில், 294.

புன்முளி மூங்கில் - தண்ணிலாந்த

புன்னை, 17, 185, 195, 198, 202,
208, 211, 213, 215, 318, 327,
558.

புன்னை, முத்தம் போலரும்பல், 248.

புனத்திலினைந்தவரகு, 306.

புளம், 294, 522, 557 - 8.

புளமயிற் சாயல், 300.

புளல்வினையாட்டு, 201, 360, 376-7.

புனிதன் - சுத்தன், புதியவன், 263,

புனைந்துகூறல், 38. [282.

புனையாதவழகு, 429.

புனைவன், 506.

பூ, 37, 147, 315, 367, 563, 589.

பூக்கள் நான்குவகை, 497.

பூக்கள் மூன்றுவகை, 154.

பூக்கலிங்கம், 494.

எகக அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பூங்கா, 295, 306, 521 - 2.
 பூங்கானம், 150.
 பூங்கானல், 208.
 பூங்கொடி, 308.
 பூங்கொத்து, 377.
 பூங்கொம்பு, 213.
 பூங்கோதை, 213,
 பூச்சியன், 284.
 பூசம், 367, 388. [479, 509.
 பூசல், 151, 364, 381, 471, 476,
 பூசனை, 499,
 பூசனைப்பெரும்பயம், 371.
 பூசசுண்ணம், 154.
 பூசுவன், 221.
 பூசை - பூனை, 367.
 பூசைமுதலியன், 371.
 பூஞ்செம்மல், 258.
 பூஞ்சேக்கை, 49, 125 - 7, 132,
 134, 360, 362, 377, 562.
 பூட்கை - மேற்கோள்; பூட்கையென
 விகாரம், 530.
 பூட்டுதல் - அணிதல், 303.
 பூட்டைப்பொறி, 260, 277.
 பூடா - தசநாடிகளுள்ளொன்று, 103.
 பூண், 117.
 பூண்பன, 221, 506.
 பூண்டுசெய்தகோலம், 428.
 பூணுதல்-மேற்கொள்ளல், 410, 575.
 பூணூல், 494, 506.
 பூத்தவஞ்சி, 535
 பூத்தவேங்கை, 511.
 பூத்தொழிலையுடையபட்டு, 377.
 பூதங்கள்ஐந்து, 102, 116.[102-3.
 பூதங்கள்பரிணமித்துஉடம்பாமாறு,
 பூதசதுக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டின
 த்துள்ள ஐவகை எ ள் ற த் து ள்
 ஒன்று, 146.
 பூத்துக்கடை - பூதவாசல், 141.
 பூதத்துவாயிர்ப்பீடிகை, 159.
 பூதநாதன், 407.
 பூதபுராணம், 7.
 பூதம், 165, 168, 175, 395.
 பூதர், 70, 168, 191.

பூதரையெழுதியமேனிலை, 70.
 பூதன், 248.
 பூந்திருமுகம், 229.
 பூந்துகில்- பூத்தொழிலையுடையநீலச்
 சாதருடை, 180, 196, 352.
 பூநாறுசிறை, 263.
 பூப்பயிலுதல், 274.
 பூப்பலி - அருச்சுனை, 514, 572.
 பூப்பின்கட்பிரிதல், 47.
 பூம்பந்தர், 36, 548.
 பூம்புகார், 32 - 3, 78, 579.
 பூம்புகை, 338.
 பூம்புனல்யாறு - பூவாறு, 341.
 பூமலரமளி, 229.
 பூமலிகொடி - பூங்கொடி, 523.
 பூமாத், 40.
 பூமாலை, 385, 411.
 பூமிக்குத்திக்குகள் மு க மென்பது,
 பூமிதேவி, 410. [129.
 பூர்வாகமம், 284.
 பூரணகும்பம், 147.
 பூரணை, 269.
 பூரப்பாளை - ஓராபரணம், 198.
 பூரம், 117.
 பூராடம், 117.
 பூரித்தல், 11.
 பூருவபக்கம், 237, 254, 269.
 பூவணை, 338.
 பூவந்தவுண்கண், 243.
 பூவந்தி, 179, 195.
 பூவர்சோலை, 212.
 பூவலாட்டியமனை - செர்மணாட்டிய
 சிற்றில், 416, 428.
 பூவாடை, 212, 304, 353.
 பூவாவஞ்சி - கருவூர், 530, 535.
 பூவாளி, 226.
 பூவிலைமடந்தையர் - அற்றைப்பரிசு
 கொள்வார், 140, 158.
 பூவின்குமிடம், 170.
 பூவினமீதே நடந்தோன், 285.
 பூவும்புகையும், 138, 141, 462.
 பூவைநிலை, 448, 459, 545.
 பூவைப்புதுமலர், 443.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எகௌ

பூவைப்புதுமலர்வண்ணன், 419.
 பூவையர், 492.
 பூழி - புழுதி, 83, 113 - 4, 514,
 பூளை, 496. [523].
 பேட்டகம், 376.
 பேடை, 370.
 பெண் - பெண்வடிவு, 209.
 பெண்கைட்டு, 92. [478, 491].
 பெண்டிர் - கம்புடைமகளிர், 68,
 பெண்டிர்க்குரிய தானமாகியபதினாற்
 கோவை, 112.
 பெண்டிர்நலம் வெளவல், 515.
 பெண்டிரும் உண்டியும் இன்பமெ
 ன்று கொண்டு நீங்காத்துன்புறு
 பெண்ணை - பனை, 278. [வோர், 358].
 பெண்பாற்பெயர், 230, 428.
 பெண்பாற்பொதுச்சொல், 431.
 பெண்ணை, 194, 198, 212, 376.
 பெண்ணையிற்றிரிதல், 151.
 பெயர் - புகழ், 133, 433.
 பெயர்கள் அடுக்கிவந்து ஒருபயனிலை
 கொண்டு முடிதல், 478.
 பெயர்கு, 511.
 பெயர்த்த - போக்கிள, 175, 187.
 பெயர்தல் - தாளமதுதல், 298, 352.
 பெயர்ந்தபடி, 335.
 பெயர்வாசி, 346.
 பெயரும் - நீங்கும், 135.
 பெயரெச்ச எதிர்மறை, 51, 459.
 பெயரெச்சம், 133. [தல், 20].
 பெயரெச்சம் சுட்டுப்பெயரோடுமுடி
 பெயரோடுமுடித்தல், 170.
 பெரியகடை, 385.
 பெரியநாளிற்கொடுத்தல், 549.
 பெரியபுராணம், 162, 527.
 பெரியோர்கள் கொடுக்கும் அடைக்
 கலப் பொருளைக் காத்தல் வேண்டு
 மென்பது, 410.
 பெரியோரியல்பு, 373, 430.
 பெரியோன் - இறைவன், திருமால்,
 44, 50, 307. [289].
 பெருகியன்மருதம், 223, 225, 235,
 பெருகுசாதி, 350.

பெருங்கணி - கணிதவிவர்த்தகன்,
 493, 533, 571.
 பெருங்கதை : இது பைசாசபாவை
 யிற் குண்டியரென்னும் மகாபன்
 டி. தரோருவரால் முற்காலத்துச்
 செய்யப்பட்டுள்ள பிருகத்கதை
 யின் மொழி பெயர்ப்பு; னூ லா
 சிரியர்பெயர் கொங்கு வே
 ளென்பது; சொற்சுவை பொருட்
 சுவைகளில் மிகச்சிறந்தது; உத
 யண்ணென்ற இராசகுமாரனொரு
 வனுடைய சரித்திரத்தை நிரம்பச்
 செவ்வையாக விரித்துக்கூறுவது;
 சிந்தாமணிமுதலிய காப்பியங்களி
 னும் இதனை மிகமேலாகமதித்து
 அடியார்க்குந் ல்லார் எடுத்துக்
 காட்டியிருக்கிறார்; இந்நூலின்ஒவ்
 வொரு சிற்றறுப்பும் மிகப்பெரிய
 ஆசிரியப்பா ஒவ்வொன்றால் இயற்
 தப்பட்டுள்ளது; இது கதையென
 வும் உதயண்ணை கதை யெனவும்
 வழங்கும்; சைனர்களுடைய ஆட்
 சியிலுள்ள உதயண குமாரன்
 கதை வேறு இது வேறு; 7 - 9,
 34 - 5, 49, 77, 132, 135,
 147, 149, 153, 177, 232, 247,
 338, 364, 366, 377, 383, 402,
 411, 414, 487, 494, 496,
 498 - 9, 503, 507, 523 - 4,
 535, 543, 554, 557, 562, 585.
 பெருங்கலம் - பேரியாழ், 9.
 பெருங்கலித்தொகை : இது கபாட
 புரத்திருந்த இடைச்சங்கப்புவ
 ளர்களால் இயற்றப்பட்டநூல்; கவி
 எனவும் வழங்கும், 7-8.
 பெருங்கம்பு, 206.
 பெருங்காப்பியம், 6, 10, 11.
 பெருங்கிள்ளி - உழைப்பிலிருந்த ஒரு
 சோழன்; இப்பெயர் பெருநகின்
 ளியெனவும் வழங்கும்; 28, 30.
 பெருங்குடிமாசாத்து வாணிகன்,
 484. [394].
 பெருங்குடிவாணிகர், 45, 139, 157,

எகஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பெருங்குருகு : இசைத் தமிழ்தூல்
களுளொன்று ; இந்துல் தமது
மாலத்துக்கு முன்பே இறந்துபோ
யிற்றென்று அடியார்க்கு நல்லா
ரெழுதியிருக்கின்றனர் ; இது முது
குருகென்றும் சொல்லப்படும்,
பெருங்குழு, 167. [9, 230.
பெருங்குன்றார்க்குழார் - ஒருபுலவர்,
பெருங்கையால், 353. [7.
பெருங்கொடி, 390.
பெருங்கோப்பெண்டு, 526.
பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி, 529.
பெருஞ்சோறு, 535.
பெருஞ்சோறுபயந்ததடக்கை, 503.
பெருந்தண்வாழ்க்கை-இல்லறம், 45.
பெருந்தண்மபெறுமவேசையர், 384.
பெருந்தானமெட்டு, 105.
பெருந்திசை, 161.
பெருந்திணை, 14.
பெருந்திறு, 527.
பெருந்துறை, 341. [பெரியது, 475.
பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்தினும்
பெருந்தெரு, 77, 122.
பெருந்தேவபாணி - இசைப்பாவகை
யுள் ஒன்று ; நாடகத்தமிழில்வருங்
காற்பலதேவரைமூவடி முக்கால்
வெண்பாவாற்றுதிப்பது, 190.
பெருந்தேவி, 21, 435, 480 - 81.
பெருந்தோண் மடந்தை, 56.
பெருடை - புறக்கூத்துக்குரியஆட
லுளொன்று, 59, 91.
பெருமப்பி; 12.
பெருமை, 425.
பெருமக்கிள்ளி, 31.
பெருநாரை : இசைத்தமிழ்தூல்களு
ளொன்று ; அடியார்க்கு நல்லார்கால்
த்துக்கு முன்பே இஃது இறந்து
போயிற்றென்றுதெரிகிறகிது ; முது
நாரையென்றும் இதற்குப் பெயரு
ண்டு, 9, 260, 278.
பெருநாள், 35, 40.
பெருநாளமையம், 549.
பெருநாவிருக்கை - பெரிய நாளோ

லக்கத்திருக்கை, 504.
பெருநிலம், 35.
பெருநிலமன்னன், 142.
பெருநீர் - கடல், 182, 198. [349.
பெரும்பண்ணான்கு, 223 - 4, 234,
பெரும்பறை - ஒருவகைத்தோற்
பெரும்பாணர், 169. [கருவி, 106.
பெரும்பாணாற்றுப்படை : இது பத்
துப்பாட்டுள்ளாலாவது ; கச்சிகர
த்திருந்த தொண்டைமாளினந்தீ
ரையனைக் கடியலாநருத் தீரங்
கண்ணனார் பாடியது ; 500 -
அடிகளையுடையது ; நச்சினார்க்கினி
யரால் உரைசெய்யப்பட்டது ; பெ
ரும்பாணாற்றையும் பெரும்பாணை
னவும் வழங்கும், 155 - 6, 183,
311, 332, 338, 401, 416-7,
459, 475.
பெரும்பாணிருக்கை, 139.
பெரும்பாலையேழு, 454.
பெரும்பிழுக்கை, 88.
பெரும்பிறிதாகை - கையறவு, மரிக்
பெரும்புறம், 316. [சக, 365, 393.
பெரும்பெயர், 335, 420, 511,
பெரும் பெயர்ப்பெண்டிர், 571.
பெரும்பெயர் மன்னன், 339, 425.
பெரும்பெயரையர், 263, 301.
பெரும்பேதுறுதல், 357.
பெரும்பேரியாக்கை, 569.
பெரும்பொதி, 356.
பெரும்பொருள்விளக்கம், 331.
பெரும்பொழுது ஆறு, 14. [433.
பெருமகள் - கோவலன்தாய், 420,
பெருமகள் - அரசன், அருடதேவன்,
35, 257, 263, 272, 335, 346,
555. [மலை, 522.
பெருமலை - சேரநாட்டிலுள்ளதொரு
பெருமனைக் கிழத்தி } - கோவலன்
பெருமனைக்கிழாள் } தாய், 335.
பெருமிதம், 480.
பெருமுனை, 279.
பெருமையும் உரனும், 134.
பெருவஞ்சி, 529.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எககூ

பெருவண்ணம் - இசைப்பாவகையு
 ளொன்று, 190.
 பெருவண்ணம் ஆறு, 88.
 பெருவழக்கு, 19, 101.
 பெருவழி, 256, 298, 345.
 பெருவழியிடம், 297.
 பெருவளவன், 491.
 பெருவாய்க்கால், 275.
 பெருவார்த்தை, 358.
 பெருவாரல்வலை, 366.
 பெருவிரலளவு, 115.
 பெருவிலைச்சிலம்பு, 21.
 பெற்றதற்குவத்தல், 371.
 பெற்றி - சுவர்க்கம், பெருமை, 298,
 பெறுகதில்லம், 520. [396.
 பேடகம் (துகில்), 379.
 பேடாடற்குறுப்புநான்கு, 90, 194.
 பேடி, 556.
 பேடிக்கோலம், 194.
 பேடியர், 563.
 பேடியாடல், 178.
 பேடு - நடுவிரல், பதினேராடலுள்
 ஒன்று, 89, 93, 193 - 4.
 பேணுதல், 494.
 பேதுறுதல் - அறிவுதிரிதல், 316,
 பேதை, 89. [346.
 பேதைமை, 349, 357, 373.
 பேய்க்கண்ணன்மூராம், 543.
 பேய்க்குரவை, 545.
 பேய்த்தேர், 305. [பது, 164.
 பேய் பிதுங்கினகண்ணையுடையதென்
 பேய்மகன்குரவையாடல், 548.
 பேய்மகன்தாளத்துக்குக்க வந்தம்
 பேய்வாலுவன், 545. [ஆடல், 543.
 பேயாடுபறந்தலை, 545.
 பேர்த்து, 243.
 பேரணிகலம், 198.
 பேராச்சிமப்பிழ்புகார், 2.
 பேராந்தை, 333.
 பேராந்தைகுழந்தல், 344.
 பேராயம், 147.
 பேராதற்ங்கரை, 531.
 பேரிகை, 106.

பேரிசைக்கோயில், 339.
 பேரிசைப்பல்லியம், 352.
 பேரிசைமன்னர் 71.
 பேரியற்கிழத்தி } -கோவலன்தாய்,
 பேரிகிழத்தி } 45, 55.
 பேரியாழ், 9. [து, 100.
 பேரியாழுக்கு நரம்பு இருபத்தொன்
 பேரியாறு - சேரநாட்டிலுள்ளதோ
 ராறு, 522.
 பேரிருட்பக்க (கிருட்டிணபக்கம்) த்
 தழல்சேர்குட்டத்தட்டமி, 508.
 பேரோலக்கமண்டபம், 565.
 பைன்கொடிப்படலை, 523.
 பைத்தரவு, 520.
 பைத்தளிர் - பச்சிலை, 133.
 பைம்பாகம்பழம், 430.
 பைம்பொன்வேதிகை, 147.
 பையுள், 178, 193.
 பையுனைய், 218.
 பைரவன் - கனகவிசயருடைய நட
 பாளர்களாகிய அரசர்களுள் ஒரு
 வன், 542.
 பைரவி, 177, 192.
 பொக்கணை, 12.
 பொங்கர் - கொம்பு, சோலை, பழம்பூ,
 வாடம்பூ, 258, 274, 327, 511.
 பொங்கல் - கள்ளு, 141, 160.
 பொங்கழி - தூற்றப்பொலி, 262.
 பொங்கம்சோறு, 160.
 பொச்சாப்பு - மறப்பு, 54, 420,
 பொடித்தரை, 114. [432.
 பொடியாடிக்கிடத்தல், 477.
 பொத்தி, 503, 526.
 பொத்திய - பொதிந்த, 362.
 பொத்தை-மட்சிதுமலை, 294, 305.
 பொதி - பண்டங்களைப் பொதிந்த
 வை (ஆகுபெயர்), 127, 144, 164,
 390, 505 - 6, 539.
 பொதிகளின்மேல் அளவு, எண், நிறை
 பொதிக்கப்பட்டிருத்தல், 144,
 பொதிந்துகொள்ளுதல், 428. [164.
 பொதியமலையின் சந்தனம், 132.
 பொதியறை - துவாரமில்லாதஅறை;

௭௨௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தவாரமில்லாத கீழமை, 264,
284, 301.
பொதியில் - ஒருமலை, 3, 23, 33-4,
38, 78, 153, 220, 527, 550.
பொதியில்வரைமூங்கில், 69. [501.
பொதியிற்பொருப்பன், 322, 331,
பொதியிற்தென் தல், 338, 351, 362.
379. [458, 528,
பொதியின்மலை, 56, 114, 188, 403,
பொதியின்மாமுனி - அகத்தியன்,
220, 231. [434.
பொதிவாய் - கட்டினவாய், 423,
பொதுக்குதல் - துளைத்தல், 402,
பொதுக்கை, 92. [414.
பொதுநீங்குதிருநிழல் - பிறிதுமரம்
போல ஆதித்தனுடன்திரியாது நிற்
குநிழல், பிறிதொரு மரத்திற்
கின்றித் தனக்கேயுரியநிழல், 398,
411. [ரும் போர்மவழி, 569.
பொதுநெறி - பிறந்திறப்போரெல்லா
பொதும்பர் - மரச்செறிவு, 43, 48,
215, 242, 249, 256, 272.
பொதுமகளிர், 20, 172.
பொதுமகளிர் தொழில் கடையானது,
பொதுமரபு, 372. [311.
பொதுவறுசிறப்பு - தனக்கேயுரிய
சிறப்பு, 34, 38. [108, 117, 364.
பொதுவியல் (கூத்து), 5, 63, 71, 79,
பொதுளல், 327, 538.
பொப்பண்ண காக்கெயர்கோன், 11.
பொய்-புரை, 371, 406.
பொய்க்கண்ணீர், 311.
பொய்க்காரி, 165, 407, 439, 591.
பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச்சாட்சிக்
காரர், 145.
பொய்க்குழிப்படுத்தல், 274.
பொய்க்கொண்டை, 139, 156.
பெர்ய்கை, 15, 127, 135, 164,
198, 223, 259, 275, 297, 299,
309 - 10, 356, 370, 548.
பொய்கைத்தாமரை, 182.
பொய்கைமூன்று, 295, 306, 308.
பொய்கையாகியபெண், 134.

பொய்ச்சான்மேறுதல், 165, 407.
பொய்ச்சி, 245.
பொய்ச்சூன், 219.
பொய்த்தி, 252.
பொய்த்தொழில், 311, 423. [217.
பொய்தல் (விளைபாட்டு), 184, 201,
பெர்ய்தீர்காட்சிப்புரையோன், 336.
பொய்ப்பழி, 395.
பொய்ப்பொருள் புனர்த்தல், 9.
பொய்பாராட்டல், 210.
பொய்பொருமுடக்குகை - துதிக்
பொய்ம்முறுவல், 433. [கை, 393.
பொய்ம்மொழி, 9.
பெர்ய்யமை, 258.
பொய்யாக்காலிரி, 277.
பொய்யாக்குலக்கொடி, 341.
பொய்யாவானம், 267, 289, 512.
பொய்யாவிரதம், 255.
பொய்யில்காட்சியோர், 569.
பொய்யிலுலவன், 569.
பொய்யூசி, 402.
பொய்யொழுக்கம், 165.
பொய்வினைக்கொல்லன், 423, 425.
பொய்வேடம், 165.
பொரி, 274, 318, 327.
பொரிந்ததானையுடையவாகை, 306.
பொரி, புன்கம்பூவுக்குடவமை, 318.
பொரியரையுழிஞ்சல், 294.
பொரிவு, 387.
பொரு - பொருந்தின, 406.
பொருட்குறைப்பாடு, 250, 253.
பெர்ருட்கை, 60, 99.
பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள், 6,
பொருட்பகுதி, 24, [8.
பொருட்பயன், 19, 270.
பொருட்பரிசிலேன், 569.
பொருட்பால், 29.
பொருண்மை, 347, 465.
பொருண்மொழி, 591.
பொருண்மொழியாகியதெய்வம்,
பொருணசை, 371. [276.
பொருணிகழ்ச்சியைத்தொழில் நிகழ்
ச்சியாற் கூறுதல், 130.

பொருத்தம், 435.
 பொருத்தல், 69.
 பொருத்துதல் - ஆடுதல், 295.
 பொருநர் - எதிர்த்துப்பொருவோர்,
 வீரர், 143, 535.
 பொருநர்வைகைபாடுதல், 339.
 பொருநராற்றுப்படை: இது பத்துப்
 பாட்டுள் இரண்டாவது; இளங்
 சேட்சேன்னியின் புதல்வனாகிய
 சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தா
 னைமுடித்தாமக்கண்ணியார்பாடி
 யது; 248 - அடிகளையுடையது;
 நச்சினர்க் கினியராலுரைசெய்யப்
 பட்டது; பொருநாநெனவும் வழங்
 கும், 189, 204, 430, 544, 555.
 பொருநை - தாம்பிரபன்னிநதி, 505.
 பொருமுகவெழிநி, 71, 73, 116,
 118, 188.
 பொருவாம்பொருண்மை, 301.
 பொருள் - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
 39, 58, 82, 296.
 பொருள்கொடுத்து அந்தணனொருவ
 னைக்கோவலன் நல்வழிப்படுத்தி
 யது, 395.
 பொருள்நான்கு - அறம்பொருள்இன்
 பம் வீடென்பன, 10-11, 29, 82.
 பொருள்பெறுநரின் விருந்தெதிர்கொ
 ள்ளுதல், 397. [310.
 பொருள்பொதிந்தவுரை, 24, 49-50,
 பொருள்வேட்கை, 508.
 பொருளன் - ஆகமத்தின்பொருளா
 யுள்ளவன்; உண்மைப்பொருளா
 யுள்ளவன், 263, 282.
 பொருளாராய்ச்சி எண்வகை, 14.
 பொருளின்பெருமை, 20.
 பொருளீட்டுதல், 246.
 பொருளுரை-மெய்யுரை, 242, 337,
 473, 479, 569.
 பொருளுரையாளர், 420. [368, 389.
 பொருளெல்லைக்குக்கொடியெடுத்தல்
 பொல்லாச்சாம்பற்றரை, 114.
 பொல்லாதவுடம்பு, 478.
 பொலங்கொடி, 296.

பொலம்பூனோடை - பொற்பட்டம்,
 பொலம்பூந்தெரியல், 560. [72.
 பொலம்பூவாடை, பொற்பூவாடை,
 பொலம்பூவேங்கை, 1. [293, 304.
 பொலன், 36.
 பொலி, 280.
 பொலிசெய்தல், 83.
 பொலிதல், 67.
 பொலிபாடுதல், 261, 279. [109.
 பொழிப்புரை, 57, 61, 64, 79, 100,
 பொழில், 186, 189, 209 - 10,
 215, 256, 300, 302, 309,
 312, 341 - 2, 352, 391.
 பொழில் விளையாட்டு, பொழிலாட்டு,
 150, 170, 360, 376 - 7.
 பொழிலிடம், 209.
 பொழிற்றண்டலை, 216.
 பொழுதிடைப்படுத்தல் - கூடியிருக்
 கிற இல்லிலே புணர்ந்து ஊடன்
 முதலாயினவற்றான் விட்டிருத்தல்,
 226.
 பொழுதுகண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமக
 ள் தோழிக்குரைத்தவை, 217.
 பொற்கட்டில், 557.
 பொற்கடை, 385, 389.
 பொற்கிரிதிரித்தசெண்டு, 162.
 பொற்குடம், 72, 117, 148, 167.
 பொற்குன்றம், 293.
 பொற்கொடி - பொன்னாற்செய்த
 கொடி, 307, 376.
 பொற்கொடிபோன்ற ஒளி, 296.
 பொற்கொட்டிமயம், 546.
 பொற்கொட்டுமேரு, 33.
 பொற்கொட்டுவரம்பன், 501.
 பொற்பட்டம், 72.
 பொற்படி - பொன்னுலகம், 588.
 பொற்பணி, 154.
 பொற்பீடிகை, 554.
 பொற்புடைத் தெய்வம், 398.
 பொற்பொறிவெள்ளை, 443.
 பொற்றகடுவெய்ந்தமனை, 364.
 பொற்றாமரைத்தாள், 297.
 பொற்றின்னை, 166.

எஉச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மகிழ்துணை, 225.
 மங்கலச்சொல், 75, 120.
 மங்கலத்தாசியர், 183.
 மங்கலநீர், 410.
 மங்கலநெடுங்கொடி, 146.
 மங்கலப்பண், 75, 120.
 மங்கலம் - அழகு, கலியாணம், 25,
 மங்கலம்எட்டு, 147, 166. [36, 199.
 மங்கலமடந்தை - மங்கலாதேவி; என்
 மது கண்ணகியை, 562.
 மங்கலமடந்தைகோட்டம், 584, 586.
 மங்கலமறையோர், 262, 280.
 மங்கலமொழி, 404.
 மங்கலவணி - இயற்கையழகு, மாங்
 கலிய குத்திரம், 35, 44, 52, 126.
 மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து,
 மங்கலவாழ்த்துப்பாடல், 10, 25. [4.
 மங்கலாதேவி, 584 - 6.
 மங்கலாபுரம், 584.
 மங்கலூர், 584.
 மங்குல் - இருட்சி, 262.
 மச்சமாங்கிசம், 255.
 மசகாரி, 185.
 மஞ்சரி, 89.
 மஞ்சள், 275, 295, 306, 388.
 மஞ்சனம், 167, 428.
 மஞ்சாடிமரம், 339, 352.
 மஞ்சு, 406.
 மஞ்சுகும்மலை, 262, 280, 515, 521.
 மஞ்ஞை - மயில், 44, 315, 524.
 மட்சிறுமலை, 305.
 மட்டம் - மூன்றெத்துடைய தாளம்,
 59, 74 - 6, 91, 120.
 மட்டார் குழலார், 490.
 மட்டார் மறகு, 491.
 மட்டித்தல் - பூசுதல், 376.
 மட்டு - மது, 5, 28, 367, 388.
 மட்டுண்வாழ்க்கை - கள்ளுண்டுகளிக்
 கும் வாழ்க்கை, 314, 324.
 மடங்கல் - நரசிங்கம், 448, 460.
 மடங்காலினையுள், 507.
 மடந்தை, பெண்பாற்பெயர், 428.
 மடநடைமாது, 44.

மடப்பம், 238, 378.
 மடம் - அழகு, 451.
 மடம்படுசாயல், 575.
 மடமை - அறிவின்மை, 461.
 மடல் - பூ, 4, 229.
 மடலவிழும்பூ, 202.
 மடவதின் மாண்டபத்தினி, 528.
 மடவர் - அறியார், 519.
 மடவன்னம், 211 - 2.
 மடவார், 213.
 மடவை, 517.
 மடன் - கொளுத்தக்கொண்டுகொண்
 டது விடாம, 421, 433.
 மடி - வயிறு, 242, 249, 369, 398.
 மடித்தெயிறுமரும்பல், 584.
 மடித்தெயிறுகவ்வுதல், 86.
 மடிப்புடைவை, 389, 410.
 மடியாகிய புடைவையையுடைய ஓக்
 மடியினவினயம், 85. [கலை, 242.
 மடிவித்தல், 439.
 மடு, 145. [494 - 6.
 மடை - சோறு, 315, 322, 397,
 மடைக்கலம் - ஆக்குங்கலம், 417,
 429 - 30.
 மடைப்பள்ளியாரடியார், 158.
 மடைப்பளி, 487, 490.
 மடைமை, 418.
 மடையமைசெறிவு, 557.
 மடையன், 545.
 மண் - சுதை, மார்ச்சுனை, 139,
 155 - 6, 166, 178, 193.
 மண்கண்கெடுத்ததுகள், 543.
 மண்கணைமுழுவம், 261, 563.
 மண்சுமந்த அரவு, 534.
 மண்டபம், 144, 146, 163, 174,
 302, 522, 548.
 மண்டலக்கை, 92, 96.
 மண்டலமாக்கள் - அரசர், 238.
 மண்டலமிட்டு - தலசுத்திசெய்து,
 மண்டலமிருத்தல், 455. [431.
 மண்டிணிஞாலம், 535.
 மண்டிலநிலை - தேசிக்கூத்திற்குரிய
 நிலை, 75, 81, 90, 92, 120.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௭௨௫

மண்டிலம் - ஓரிருக்கை, கண்ணாடி,
32, 75, 190, 232, 356, 384.

மண்டிலம் இரண்டு, 293.

மண்டிலம் பதினொன்று, 74.

மண்டேய்த்தபுகழ், 35, 39.

மண்டை - ஒருவகை மட்பாத்திரம்,
418, 431.

மண்ணகநிலம், 113. [167.

மண்ணகம்விண்ணகமாய்மாறாடல்,

மண்ணக மடந்தை, 137, 418.

மண்ணிற்புகைத்த இரும்பாணி
(பொறி), 402.

மண்ணின்பயனைந்து, 102 - 3.

மண்ணினுற்றம், 114.

மண்ணினும் மரத்தினும் கல்லினும்
செவியுண்டென்பது, 460.

மண்ணீட்டரங்கம், 562.

மண்ணீட்டாளர் - சிற்பாசாரிகள்;
சுதையாற்பாவையுள்ளிட்டன ப
ண்ணுவாரென்றும், குயவரென்று
மாம், 139, 156.

மண்ணுடைமுடங்கல், 337, 541.

மண்ணுதல், 36, 72.

மண்ணுநீராட்டல், 118.

மண்ணுறு திருமணி, 497.

மண்பகவீழ்ந்த கிழங்கு, 258.

மண்பொறி, 336.

மண்மகள், 410.

மண்மேற்கூற்றம், 208.

மண்வாங்குங்கருவி, 424.

மணம், 35, 203, 210.

மணமகள், 3, 122.

மணமதுரை - கலியாணமதுரை,

மணமலிகூந்தல், 316. [513.

மணமனை, 77.

மணமுரசு - விழாமுரசு, 146, 166.

மணல், 185, 201, 207 - 9, 387.

மணலூராசிரியர், 7.

மணலேறு, 388.

மணவணி, 35.

மணவாய்த்தென்றல், 48.

மணவாளப்பிள்ளை, 77.

மணன்மலிபூங்கானல், 488.

மணி - அழகு, மாணிக்கம், 9, 138,
163, 196, 199, 315, 423.

மணிக்கட்டு, 98.

மணிக்காலமளி, 42, 363.

மணிக்காற்சிலம்பு, 485.

மணிக்கொழுந்து, 396. [389.

மணிகள் ஒன்பது, 71, 117, 181,

மணித்தோட்டி, 366, 384.

மணித்தோட்டுப்போந்தை, 537.

மணித்தோடு, 228.

மணிநிறமஞ்ஞை, 49.

மணிப்பூ ஆடை, 212.

மணிப்பூண்மார்பம், 560.

மணிமண்டபம், 5, 548, 590.

மணிமார்பம், 472.

மணிமாலே, 411.

மணிமுறுவல் - நல்ல முறுவல், 213.

மணிமேகலை: தமிழிலுள்ள பழைய
காப்பியமெந்தலுள்ளொன்று; சிலப்
பதிகாரக் கதாநாயகனான கோவல
னுடைய காதற்பரத்தையாகிய
மாத்விமகள் மணிமேகலையென்
பவருடைய துறவு முதலிய சரித்தி
ரங்களை விரித்துக் கூறுதலின், இப்
பெயர்பெற்றது; சொற்சுவை
பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து எளி
தாகப்பொருளையுணர்த்தும் இனிய
நடையையுடையது; மணிமேகலை
பொலத்தசமயக்கொள்கையையத்
தழுவியொழுதியவளாதலின் அக்
கொள்கையையே இந்நூல் சிறப்
பித்துக்கூறும்; சிலப் பதிகார
நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடி
கள் கேட்ப மதுரைக்கீழ்வாணி
கன்சாத்ததூர் இந்நூலை
இயற்றினர்; ஓராபரணம்;
8, 19, 23, 29, 39, 126, 129,
138, 142, 147, 160, 163, 166-7,
173, 175, 194, 249 - 50,
269 - 71, 284, 286, 322, 335,
356 - 9, 363 - 4, 366, 377,
381, 385, 391 - 6, 398 - 9,
401, 403 - 6, 411, 417, 419,

எடசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

429, 432, 447, 462, 471, 473, 477, 484, 491, 498 - 500, 502, 510, 512, 516 - 7, 525-6, 528, 530-31, 535, 543, 550-52, 554 - 6, 558, 563, 567 - 9, 571 - 2, 574, 583 - 4, 586, 588, 591. [தூல், 11, 576, 582.
மணிமேகலை துறவு - மணிமேகலை
மணிமேகலை தூல் செய்யப்பட்டதற்
குக் காரணம், 10, 11.
மணிமேகலை தூலாசிரியர், 527.
மணிமோதிரம், 181.
மணியரங்கம்-நிலா முற்றம், 562 - 3.
மணியழுத்துக்குழி, 435.
மணியிழந்தநாகம் துன்புறுதல், 335,
மணியுடையரி, 485. [346.
மணியூசல், 580.
மணியைக்கடலில் வீழ்த்தோரெய்தும்
மணிவட்டை, 573. [தூள்பம், 583.
மணிவண்ணன் - காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்திற்கு மேற்கே கோயில் கொ
ண்ட திருமால் 270, 419.
மணிவிழா, 190.
மணிவிளக்கு, 124, 182, 241, 535.
மணை, 66, 111, 406. [196.
மத்தகம் - உச்சி, முகப்பு, 180,
மத்தகமணி - தலையானமணி, 423,
434.
மத்தளம்- ஒருவகையுத்தமத்தோற்க
ருவி, 35, 40, 74, 106, 119, 382.
மத்திம நாடு, 100, 101, 400, 412,
மத்திமமானதோற்கருவி, 106. [457.
மத்து, 441.
மதகோதை, 206.
மதங்கர், 158, 169.
மதங்கொண்ட யானையின் முன் பறை
மதலை, 191. [கொட்டல், 405.
மதலைத்துக்கு, 59, 382.
மதலைமாடம், 23.
மதன், 89.
மதனட்டாவை, 325.
மதனவேள், 191.
மதாணி, 198, 247, 296.

மதாவரிசி, 195.
மதி - இராசி, 227, 534.
மதிக்குடை, 475.
மதிகண்டு ஆம்பல் மலர்தல், 23.
மதிஞானம், 282.
மதிபுரைமுகம், 210.
மதிமுடி, 528.
மதியம், 177, 191, 266, 268, 494.
மதியம்சகடணைந்தநாள், 41.
மதியாகிய இதழ், 326. [316.
மதியின் வெண்டோடு குடுஞ்சென்னி,
மதில், 340, 376.
மதிவட்டம், 376.
மதிலிற்கொடிகட்டல், 369, 562.
மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்தூல்: இது
குத்திரப்பாவாலும், வெண்பாவா
லும் மதிவாணரென்னும் பாண்
டியரொருவரால் செய்யப்பட்ட
நாடகத்தமிழ்தூல்; அடியார்க்கு
நல்லாற் றையெழுதுவற் கு மேற்
கோளாகக்கொண்ட தூல்களு
ளொன்று, 10, 155.
மதிவாணரார், 82, 116 - 7, 191.
மதிப்புமறாகியகாவற்காடு, 287.
மதிப்பொறிகள், 401, 412, 415.
மது, 28. [568.
மதுக்கொள்வேள்விவேட்டோன்,
மதுகரம், 522.
மதுமயக்கத்தாற்பஞ்சலித்தும யங்
கப்பாடுதல், 278.
மதுமயக்கம், 275, 380.
மதுரகீதம், 221, 232.
மதுரச்சுவை, 114.
மதுராபதி, 501 - 2, 510.
மதுரை, 2-4, 7, 20-21, 23, 25-7,
186, 220, 231, 246, 253,
257 - 8, 272 - 3, 295, 297,
299, 304, 306, 309, 311, 383,
344, 350, 354, 391, 397,
403, 409, 420, 431, 470, 475-6,
490 - 91, 513, 519, 525, 550,
553, 565, 571, 574.
மதுரை எரியுண்டகாலம், 508.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எஉஎ

மதுரைக்காஞ்சி: இது பத்துப்பாட்டுள் ஆறாவது; 722 - அடிகளையுடையது; தலையாலங்கானத்துச் சேருவேன்ற பாண்டியன்நெடுஞ் சேழியனைமாங்குடிமருதனூர்பாடியது; நச்சினூர்க்கினியரால் உரை செய்யப்பட்டது, 36, 41, 128, 130, 158, 161, 247, 269, 277, 294, 301, 322, 356, 376, 391, 401, 415, 440 - 41, 447, 465, 495, 502, 504, 513, 526, 531, 537, 543, 545, 553, 560, 571.

மதுரைக்கூல வாணிகன் சாத்தன் - மணிமேகலை நூலாசிரியர்; இவர், கூலவாணிகள் சாத்தன், தண்டமிழாசான் சாத்தன், சாத்தனார், சீத்தலைச்சாத்தன், நன்னூற்புலவனெனவுங்கூறப்படுவர், 5, 7, 10, 11, 24, 29, 525, 527.

மதுரைநாடுஏழு, 230.

மதுரைப்பெருவழி, 298. [7.

மதுரை மருதனினநாகர் (ஒருபுலவர்),

மதுரைமாதெய்வம் - மதுரையின் அதிதேவதை, 3, 23, 28, 510.

மதுரையாசிரியன்மாறனார் - இடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர், 7 - 8.

மதுரையார்கோமான், 578.

மதுவின் குடம், 523.

மதைஇய கோக்கு, 226.

மந்தசூரம், 61, 455.

மந்தம், 91, 225, 445.

மந்தமாருதம், 124, 126, 170.

மந்தாரத்தோடு வேங்கைப்பூ இடையிட்டுத் தொடுத்தமலை, 529.

மந்தாரமலை, 411.

மந்தி - ஆதிமந்தி, 488.

மந்திப்பிணை, 524.

மந்திரக்கணக்கர் - மந்திரவோலையெழுதுவார், 493.

மந்திரங்களை மனத்தானினைந்து வாக்கர்ந்துதித்தல் மரபு, 309.

மந்திரச்சுற்றம், 424. [438.

மந்திரத்தாற்களவரடையும்பயன்,

மந்திரம், 187, 300, 424 - 5, 438,

மந்திரமிரண்டு, 297, 308. [570.

மந்திரமெந்து, 260, 276.

மந்திரவுபதேசம், 400.

மந்திரிகள், 293.

மந்திரிபுரோகித சேலுபதித்தொடக்க

மந்திரோத்தி, 511. [த்தார், 72.

மந்தோச்சசம், 450.

மயக்கசிரனிறை, 304.

மயக்கு, 418.

மயங்கதரமூலம், 300.

மயங்கலுமயங்கும், 500.

மயங்காதே - வருந்தாதே, 442.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, 41, 468.

மயங்குதிணை நிலைவரி, 217, 365.

மயமதம் - ஒருசிறப்பூல், 361.

மயற்பகை, 145, 165.

மயன் - தெய்வத்தச்சன், 42, 48, 144, 163, 249.

மயிடம் - கடா, 482.

மயிடாசூரன், 319, 328, 482.

மயிர்க்கட்டு, 540. [534, 543.

மயிர்க்கண்முரசு, 143, 160 - 61,

மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலைக்கும் புகை யூட்டுதல், 351.

மயிர்ச்சார்து, 385.

மயிர்ச்சவல், 401.

மயிரால் நெய்த ஆடை, 369.

மயிரைக்கோதுதல், 161.

மயில், 212, 516 - 7, 519.

மயில் இடிமுழக்கக்கேட்டு ஏங்குதல், 242.

மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை, 448.

மயிலை - இருவாட்டி, கொடிமல்லிகை,

மயிர்கழுத்து, 387. [149, 170, 340.

மயிற்சாயல், 227, 238.

மரக்கலம், 47, 153, 199, 378, 404.

மரக்கால் - பதினோரடலுள்ளொன்று,

இஃது அவணர் வஞ்சத்தால்வெல்

லுதல் கருதிப் பாம்பு தேள் முத

லியவாய்ப் புகுதலையுணர்ந்த தூர்க

கை அவற்றை யுழக்கிக் களைதற்கு

எஉஅ அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

மரத்தாலாகிய கால்கொண்டாடி யது, இதற்கு உறுப்புநான்கு, 90, மரக்கானூரை, 260, 278. [178, 194. மரகதக்கடைச்செறி, 197. மரகதச்சாதி, 386. மரகதத்தாள் செறி, 181. மரகதத்தின் இலக்கணமும் குணங்களும் சூத்திரங்களும், 386 - 7. மரகதநாயகமாகியவட்டப்பூ, 181. மரகதமணி, 147, 166, 386. மரகதமணித்தாள், 204. மரங்கொஃமச்சர், 139. மரச்செறிவு, 263. மரணவேதனை, 474. மரப்பந்தர், 256. மரப்புனை, 341, 354. மரபின் தூய்மைக்கு வலம்புரிமுத்து மரபு, 272. [உவமம், 53. மரபு இரண்டு - தாய் மரபு தந்தை மரபுயர்ச்சி, 153. [மரபு, 249. மரம்பயிலடுக்கம் - மரச்செறிவு, 263, மரல், 18, 294, 306. [301. மரவம் - கடம்பு, 300, 318, 339. மரவிசேடங்கள், 339. [517 - 8. மராம் - வெண்கடம்பு, 18, 294, 306, மரித்தல் - இறத்தல், 247, 591. மரியாதைப்பொருட்டுக் கண்ணாடி, கோடி. பட்டுமுதலியவற்ற்தல், 481. மரீஇ - மருவி, 44, 151. மருட்டை (மெய்ப்பாடு), 20, 27, மருட்பா, 14. [448, 459, 466. மருண்மலை, 216 - 9, 472, 477. மருத்தர் - மருத்துவர், 147 - 8, மருத்துவநூலோர், 157. மருத்துவர் இருவர், 168. மருத்துவவளமுதோதரனார், 7. மருதத்திணையின் முதற்பொருள்கருப்பொருள் உரிப்பொருள்கள், 16. மருதத்திற்கு அருகு, சாய வேளா கொல்லி, புறம் ஆகிரி, பெருகு கின்னரம், 384. மருதநிலத்துக்குத் தெய்வம், 173. மருதநிலம், 14, 26, 200, 302, 343.

மருதப்பன், 16, 384. மருதமரம், 16, 339. மருதயாழ், 16, 453. மருதவேலி, 184. மருதி, 488. மருது, 339, 352, 496. மருதோங்குமுன்றுறை, 359. மருந்து, 44, 152, 425. மருந்து நான்கு, 173. மருமம், 527. மருவிரிபுரிசூழல், 210. மருவுதல், 189. மருவூர், 142. மருவூர்ப்பாக்கம் - காலிரிப்பூம்பட்டினத்தின் புறநகர், 139, 156, 159, 183. மருவூர்ப்பாக்கம் பட்டினப்பாக்கம் என்னும் இரண்டிற்கும் இடையிலுள்ள நிலத்திற்கு முனையிடம் உவமருள்படுங்குழல், 556. [மை, 141. மரையா, 18, 306. மல்குதல், 353. மல்லல் - வலி, வளன், 443, 475. மல்லன், 193. மல்லன் மாஞாலம், 471. மல்லாடல் - பதினோராடலுள்ளொன்று; இது வாணசுரனை வெல்லுவதற்குக் கண்ணன் மல்லனாய்ச்சென்று அறைகூவி அவனைப்பிடித்து உயிர் போக நெரித்து ஆடிய ஆடல்; இதற்கு உறுப்பு ஐந்து, 89, 178, 193, 427. மல்லிகை, 16, 43, 125, 131, 149, 225, 338, 351, 376. மல்லிகைமலை, 49. மல்லிகைவிரியல், 360, 377. மலக்கம் - மாறு, 71, 117. மலங்கியகண், 83. மலங்கு - ஒருவகைமீன், 259, 275. மலயசச்செழுஞ்சேறு - சந்தனக்குழம்பு, 360. மலயம், 333, 344, 504, 538. மலயமாருதம், 150, 256.

மலயவரைச்சந்தனம், 127, 376.
 மலர், 183, 199, 209 - 10.
 மலர்க்கை, 335.
 மலர்கதிர், 137.
 மலர்ச்சரம், 191.
 மலர்தலையுலகம், 569.
 மலர்தூவுதல், 514.
 மலர்நாறல், 513.
 மலர்ப்பலிதூவுதல், 560.
 மலர்ப்பலிபீடிகை, 316.
 மலர்ப்பிணையல், 498.
 மலர்ப்பூம்பந்தர், 562 - 3.
 மலர்ப்பூம்பிணையல், 563.
 மலர்பொதி, 356.
 மலர்மாரி, 513.
 மலர்மிசைத்திரு, 191.
 மலர்மிசைசுடந்தோள், 264.
 மலர்வாளி, 43, 128, 396, 408,
 மலர்மணி, 240. [583].
 மலிதல், 42.
 மலைச்சரக்கு (கருப்பூரம்), 379.
 மலைச்சாரலில்விளையுநெற்பயிர், 306.
 மலைதல், 529.
 மலைதலைக்கொண்டபேர்யாறு, 256.
 மலைநாட்டுவழக்கு, 153, 480.
 மலைநாடன்மார்புதருவெந்நோய், 517.
 மலைப்பரூரம், 184, 201.
 மலைபடுகடாம்: இது பத்துப்பாட்டு
 ள் பத்தாவது; நுஅங்-அடிகளை
 யுடையது; இரணியழிட்டத்துப்
 பெருங்குன்றார்ப் பெருங்கோளச்
 சுனார் பல்குன்றக்கோட்டத்துச்
 சேங்கண்மாத்துவேள் நன்னன்
 சேய்நன்னனைப்பாடியது; நச்
 சினுர்க்கினியராலுரை செய்யப்
 பட்டது; கூத்தராற்றுப்படை
 யென்பதிதுவே, 391, 393, 404,
 412, 415, 513, 523 - 4, 544.
 மலைபறந்துதிரிந்தமை, 377.
 மலைமகள்மகன், 518.
 மலையிசைமாக்கள், 524.
 மலைமுதுகுநெளியச் சேனைசெல்லல்,
 மலையடுக்கம், 292. [537].

மலையம், 158, 293.
 மலையர், 518.
 மலையரசன், 528.
 மலையருவி, 515. [578].
 மலையரையன்பெற்றமடப்பாவை,
 மலையவுங்கடலவு மரும்பலம், 496.
 மலையன், 580.
 மலையாரம், 379, 447.
 மலையாளி, 88.
 மலையிடைப் பிறவாமணி, 45.
 மலையின் மூங்கில், 117.
 மலையினின்று வரும்பேர்யாற்றுக்கு
 நெடியோன்மார்பிலாரம் உவமை,
 522.
 மலைவலங்கொள்ளல், 307, 391, 500.
 மலைவளம், 184, 277.
 மலைவு, 508.
 மலைவேங்கை, 513.
 மவுணன் - கணவன், 192.
 மழலை, 226.
 மழலைக்கிளவி, 44, 52.
 மழலைத்தும்பி, 124.
 மழவரோதை, 206.
 மழு, 501.
 மழுவாள், 327.
 மழை - மேகம், 292, 361.
 மழைக்கண், 299. [289].
 மழைக்கருவுயிர்க்குமட்டில், 262,
 மழைபெய்யப்பட்டோனவினயம்,
 மழைமின், 210. [85 - 6].
 மழையின்மைக்குரிய கோணிலை, 260.
 மழைவளம், 300, 527.
 மழைவறங்கூர்தல், 30.
 மழைவறத்தலால்வறுமைமிகுதல்,
 மழைவீற்றிருத்தல், 30, [31].
 மள்ளர், 352.
 மள்ளர்குழியுயிழவு, 488.
 மற்கலி - ஆவேகமததெய்வம், 551.
 மறக்கமாட்டேம், ஒருசொல், 214.
 மறக்களம், 546.
 மறக்களம் வாழ்த்தல், 545.
 மறக்களவேள்வி, 567.
 மறக்கற்பு, 23.

௭௩௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மறக்குடி அறஞ் செய்யக்கெடுமென்
னும் வழக்கு, 314.
மறக்குடித்தாயம், 313.
மறக்குடிகளிரர், 142, 159 - 60.
மறங்கொள்வீரர், 142.
மறத்தின் விளைவு - துன்பம், 373.
மறத்துறை, 356-7.
மறத்துறைமுடித்தல், 592.
மறத்துறைவகை ஏழு, 371.
மறத்தொழுமுடிந்தோர், 548.
மறப்பயன் விளைதல், 588.
மறம் - அகிதம், வீரம், 314, 371,
மறலுதல், 331. [373, 406, 560.
மறவனம், 551.
மறவர் - வீரர், 140, 300, 306, 312,
314, 320, 327 - 9, 331, 371,
மறவர்குடி, 323. [493, 537, 549.
மறவாள, 560.
மறவி, 432.
மறவினை, 471.
மறவுரை, 258, 273, 333, 345.
மறவேலான், 577.
மறவை, 217.
மறவோர்சேரி, 498.
மறன், 288, 512, 592.
மறி, 451.
மறிக்கும்பறை, 389.
மறித்தல், 200.
மறித்துக்காட்டல், 354.
மறித்தும் - மீண்டும், 466.
மறித்தோணவியத்துறிக்காவாளர் -
ஆட்டுமிறையும்கோடரியையு
முடையதோளிலேஉறிகட்டின கா
வையுடைய இடையர், 401, 413.
மறியத்தள்ளும் இருப்புக்கவை, 414.
மறுகு, 2, 21, 122, 138, 150,
154, 170, 198 - 9, 359, 369,
422, 434, 491, 509.
மறுகுதல் - சுழலல், திரிதல், வாய்
விடுதல், 132, 333, 344, 407,
மறுத்தும் - மீட்டும், 250. [499.
மறுதரவு-மீட்சு, 265, 285, 520.
மறுப்பியலாகம், 524.

மறுமை, 252, 276. [308.
மறுமைக்கின்பம் - புண்ணியம், 296,
மறுமொழியுய்த்தல், 227.
மறை (எதிர்மறை), 310, 442.
மறைகாத்தோம்புநர், 546.
மறைநல்லிவிக்கும்அவைக்களம், 352.
மறைநா - அந்தணர்நா, 502, 570,
மறைநான்கு, 148, 192, 298, 328,
339, 391, 504, 549, 564, 567
570.
மறைநீன்று-மறையச்சிதைப்புறமாக
மறைநூல், 250. [நின்ற, 518.
மறைநூல் வழக்கத்துப்புரிநூன்மார்
மறைமரபிநீர், 148. [பார், 334.
மறைமுதல்வன், 293.
மறைமுதுமுதல்வன், 322.
மறையவர், 505.
மறையாட்டி, 394, 406.
மறையில். மணந்தார், 213.
மறையினேறு-மறையெருது, 452.
மறையோர் - பஞ்சக்கிராமிகள், 138,
157, 262, 289.
மறையோரேந்திய ஆவுதி, 536.
மறையோன், 298, 405, 504.
மறைவிளிவழாஅத்தக்கினன், 506.
மன் - ஆக்கத்தில்வருதல், கணவன்,
கழிவின் கணவருதல், மிகுதி, 21,
167, 206, 218, 524.
மன்பதை, 463 - 4, 553, 580.
மன்பதைகாத்தல், 485, 527.
மன்பெருஞ்சிறப்பு, 420.
மன்மதத்திரம் - ஒருவகைப்பூ, 51.
மன்மதன், 225-6, 231.
மன்மத்திற்பாவைதீமைகுறித்து அழு
துகாட்டல், 146.
மன்மப்பொகியில், 3, 23.
மன்மம் - அரணில்லாவிடு, 145 - 6,
164, 174, 255, 280, 313, 369,
390, 422, 434, 442, 447, 451,
503, 505, 550.
மன்னில்வதியுநர், 412.
மன்று, 323, 509.
மன்னகுமரர், 555.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எங்க

மன்னர்பின்னோர், 357.
 மன்னர்மார்தரோடிருக்குமவையம்,
 மன்னர்விழைச்சி, 46. [115.
 மன்னவன் - வாசவன், 168.
 மன்னவன்கோயில், 72, 339, 352,
 356, 371.
 மன்னன்றிருமேனி, சேனாமுகம், 532.
 மன்னுதல், 34. [38-9.
 மன்னும்-இடைச்சொல், நிலைபெறும்,
 மன்னுயிர்முறைபிற்கொள்கெனக்கூற
 றுவரைரிதுத்த கொற்றவன், 567.
 மனக்கவலை, 433.
 மனக்கொளல்வேண்டும் - திருவுளத்
 தடைக்கவேண்டும், 336.
 மனத்தினிகழ்ந்தனடல், 195.
 மனத்தினிகழ்ந்தவற்றை முகங்காட்
 டுதல், 195.
 மனப்பரியயஞானம் - தன்முற்பிற
 ப்பையும் பிறர் முற்பிறப்பையும்
 அறியுமறிவு, 282.
 மனம், 371, 409.
 மனவருத்தத்தாலுருவந்திரிதல், 334.
 மனுவேந்தன், 484, 527.
 மனை, 351.
 மனைக்கிழத்தி, 346.
 மனைமரத்து மொளவல், 338.
 மனையறம், 591.
 மனையிடங்களின் வேறுபாடு, 153.
 மனையுறைமகளிர், 152.
 மனைவிளக்குறுத்தல், 499.
 மா - கருமைநிறம், மாமரம், மாவு,
 133, 184, 201, 215, 295,
 306, 318, 430, 585.
 மாக்கள், 137, 142, 144, 182 - 3.
 மாகதப்புலவர், 537.
 மாகதர் - இருந்தேத்துவார், பட்டுக்
 கள், 140, 157 - 8. [38.
 மாகவான் - விண்ணின் மேகம், 34,
 மாகவிசம்பு, 200. [ண்டியன், 8.
 மாகீர்த்தியாகியநிலந்தருதிருவிற்பா
 மாங்கலியகூத்திரம், 35.
 மாங்கலியம், 52.
 மாங்கனி, 417, 430.

மாங்காடு - குடகமலைப்பக்கத்தோ
 ருர் ; மாங்காலெனவழங்கப்படும்,
 மாங்கிசம், 141, 255. [293, 304.
 மாசத்தரேன்வி, 345.
 மாசறுபொன், 45, 53.
 மாசனம், 147, 173.
 மாசாத்தன், 241.
 மாசாத்துவாணிகள் - கோவலன்
 மாசாத்துவான் } தந்தை, 35,
 39, 373, 409, 484, 574, 576.
 மாஞ்சி, 179, 195. [பு, 430.
 மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்குமர
 மாட்டாநடை, 422, 434.
 மாடக்கூடல், 7. [று, 222, 224.
 மாடகம் - வீணையுறுப்புக்களுளொன்
 மாடத்திற்கு மலைவமை, 262.
 மாடத்தின்நாலாரிலம், 346.
 மாடப்புணை, 302.
 மாடம், 154, 199, 376, 507, 519.
 மாடமதுரை, 2, 20, 21, 50, 220,
 231, 246, 397.
 மாடமலிமறுகு } 182, 394, 406.
 மாடமறுகு }
 மாடமாளிகை, 157.
 மாடலன் - தலைச்செங்காட்டிருந்த
 ஓரந்தன்ன, 10, 273, 391, 396,
 403 - 4, 407, 409, 549, 552,
 554 - 5, 564, 566, 570, 585,
 587, 589 - 90.
 மாண்பு - அழகு, 182.
 மாண - திண்ணிதாக, 491.
 மாணுக்கன், 6.
 மாணி, 88, 242, 250, 335.
 மாணிக்கக்கொழுந்து, 407.
 மாணிக்கத்தின் குணம் குற்றம்சாதி
 நிறம் பிறப்பிடம், 387.
 மாணிக்கப்பீடம், 197.
 மாணிக்கம், 296, 325, 387-8, 435,
 மாணிக்கவளை, 196. [489.
 மாணிக்கவிளக்கு, 198, 247.
 மாணிகாள், 506.
 மாணிபத்திரன், 191.
 மாத்திரை, 103 - 4.

எகஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மாத்திரைப்பொழுது, 128.
 மாத்துவம், 492.
 மாதர், 43, 265.
 மாதர்க்கோலம், 142, 160.
 மாதர்த்தகைய மடவார், 469.
 மாதர் பெருக்கற்பு, 206.
 மாதர்வீதி, 422.
 மாதரி - ஓரிடைச்சி, 27, 397, 402, 415, 417, 428, 430 - 31, 441, 450, 454 - 5, 458, 462, 465, 550, 576, 587 - 8.
 மாதவத்தாட்டி, 265, 291, 300, 312, 334, 341, 391, 397, 417, 429.
 மாதவர், 490, 573, 583. [429.
 மாதவர்கோன்புமடவார்கற்புக்காவலன் காவலின்மெனினின்றால், 571.
 மாதவளனார், 7.
 மாதவி - ஒருபரத்தை, குருக்கத்திக்குடி, 10-11, 20, 25 - 6, 78, 121, 123, 125, 128, 131 - 2, 136, 149 - 51, 169 - 70, 173, 176, 179, 185, 187 - 9, 192, 201-2, 205, 212, 219-20, 224 - 5, 229, 232, 235, 237, 240, 246, 253, 299, 311, 334-6, 338, 345, 347, 392 - 3, 395, 404, 408, 432, 541, 549, 575, 583.
 மாதவி அரங்கேறியது, 73, 118.
 மாதவி கோதையாகப்பூத்தல், 16, 43, 48, 362, 379.
 மாதவி கோவலனுக்கு எழுதிய திருமுகம், 348.
 மாதவிதுறவு, 551, 576.
 மாதவிமரபின்வந்த மாதவி, 194.
 மாதவியாடல், 195.
 மாதவியோலையின்மேற்கூந்தற்பொறி ஒற்றியனுப்பல், 347.
 மாதாபிதா, 243, 337.
 மாதிரம், 160.
 மாதாளம்பசுங்காய், 417, 430.
 மாதனைப்பு, 387.
 மாதனைவிதை, 387.

மாதேவர், 322.
 மாந்தரஞ்சேரன்மன்னவன் - ஒருசே மாந்தளிர், 179, 561. [ரன், 505.
 மாநாய்கன் - கண்ணகியின் தந்தை, 38, 55, 576.
 மாநாய்கன்குலக்கொம்பர், 34.
 மாநிதிக்குழவன் - கோவலன்பிதா, மாநீர்வேலி, 521. [420.
 மாபத்தினி, 19, 491, 510, 525, 528.
 மாபுராணம், 7. [528.
 மாபெருந்தாளம், 551.
 மாபோதிக்குக்கிளை ஐந்தென்பது, மாமகள் - சீதேவி, 500. [254, 270.
 மாமதுறை, 470.
 மாமரம், 327.
 மாமலை வெற்பன் மணவணி, 519.
 மாமதை முதல்வன் - மாடலன், 391, 397.
 மாமி, 576. [397.
 மாமுதுபார்ப்பான், 35, 41.
 மாமுதுமுதல்வன், 148.
 மாமுனிடொதியில், 550.
 மாமுலர், 7.
 மாமைநீதம், 320.
 மாய்தல் - மதைதல், 247.
 மாயக்குழவி, 242.
 மாயஞ்செய்வாளவுணர், 320.
 மாயப்பொய்மொழி, 219.
 மாயம் - களவு, 80, 419, 432.
 மாயவன், 178. [545.
 மாயவன், 442, 444, 446, 454-5, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.
 மாயிநுஞாலம், 148, 219.
 மாயிரும்பீலி, 44.
 மாயோன் - துர்க்கை, 194.
 மாயோன், 90, 190 - 91, 193.
 மாயோன்பாணி - மாயோனைப்பாடும் தேவபாணிச்செய்யுள், 177, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.
 மார்பம், 472.
 மார்பினவின்மூலம், 494.
 மார்ப்பற்று, 379.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எங்ங

மாரன், 220, 231.
 மாராயவஞ்சி, 529.
 மாரி - முகில், 153.
 மாரிக்கூந்தல், 137.
 மாரிப்பீரம், 216.
 மாரிவளம்பெருவில்லேருழவர், 300.
 மாருதனாதன், 220.
 மாருதம், 171.
 மால் - மயக்கம், 89, 213, 295.
 மால்வரைவெற்பன் மணவணி, 517.
 மாலதி - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த ஒரு பார்ப்பனி, 241, 247, 250, 253, 585.
 மாலை - இயல்பு, ஒழுங்கு, மணிமாலை, மரகதத்தின்குற்றம், மாலைக்காலம், 14, 27, 43, 118, 205-6, 218, 229, 315, 366 - 7, 386, 411, 491, 495, 529, 561.
 மாலைக்காலத்தின்பலர்சொழுதல், 560, 582.
 மாலைக்காலம், 17, 207, 212, 226, 241, 247, 302, 401, 413, 476.
 மாலைக்குப்புக்கையூட்டல், 351.
 மாலைக்குதம்பு - மாலையெண்ணுங்குதம்பு, 125, 130 - 31.
 மாலைச்சேரி, 183.
 மாலைத்தாமம், 43, 71.
 மாலைத்திங்கள், 553. [வை, 218.
 மாலைப்பொழுதுகண்டுதலைகூறிய மாலையயர்தல், 247, 499.
 மாலையிலெழுதியமாற்றம், 299.
 மாலையிற்செம்பஞ்சுக்குழம்பாலெழு மாலையிற்புனைந், 385. [துதல், 235.
 மாலைபுள்மயங்கல், 228.
 மாலையைச்சிறித்புச்செய்தல், 25.
 மாலைவிகற்பங்கள், 367.
 மாலைவெண்குடை, 219, 527, 559.
 மாவின்பர்தி, 114.
 மாழ்குதல் - மயங்குதல், 207, 463.
 மாளிகை, 137, 147, 153, 166, 492.
 மாளுவவேந்தர், 589.
 மாற்சரியம், 482.
 மாற்றம், 299, 311.

மாற்றம்பசும்பொன், 77.
 மாற்றார், 198.
 மாற்றான், 241.
 மாற்றாள் குழந்தைகிணற்றில்விழ ஒருத்தி தன் குழந்தையையும் அதில் வீழ்த்திப்பிள்ளைத்தாளென்பது, மாற்று, 122. [489.
 மாற்றுவேந்தர், 71.
 மாறல் - விற்றல், 422.
 மாறன், 503.
 மாறனலங்காரம், 54, 127.
 மாறு - பகை, 460.
 மாறுகால், 90.
 மான், 294, 331.
 மான்கட்காலதர், 137, 153.
 மான்குளம்பு, 537. [னுமாம், 213.
 மான்மகன் - மயங்கினமகன்; காம மான்மணி - பெரியமணி, 442, 451.
 மான்மதச்சார்து - கத்தூரிக்குழம்பு, 45, 53, 338, 481, 563.
 மான்மதச்சேறு - கத்தூரிக்குழம்பு, சவ்வாதுமாம், 195 - 6.
 மான்மயிர்க்கவரி, 523.
 மான்மறி, 524.
 மான்மலைக்கை, 92, 96.
 மானதம், 167, 233.
 மானம், 63, 109 - 10.
 மானவிறல்வேளாழம்பில், 571.
 மானேர்நோக்கம், 217.
 மிகவும்போற்றுதல், 458.
 மிகுத்துக்கூறல், 153, 325.
 மிச்சில், 331, 399.
 மிடல்புக்கு - வலியிலெழுக்குநின்று, மிடற்றுக்கருவி, 221. [210.
 மிடற்றுப்பாடல், 61, 74, 100, 105, மிடற்றுமட்டம், 74. [119, 224.
 மிடற்றுவுழியாழ், 74.
 மிடறு, 64, 212, 330 - 31.
 மிடறுகுருதி, 321.
 மிடா, 401.
 மிடைகொள்ளல், 494.
 மிடைதல், 225, 340.
 மிடைமரச்சோலை, 141.

எங்ஈ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மித்திரன், 143, 163.
 மிதுனம், 117.
 மிதுனவீதி, 361, 378.
 மிருதசஞ்சீவினி, 54, 173.
 மிலேச்சமகளிர், 200.
 மிலேச்சர், 153, 200.
 மிழற்றல், 151, 171.
 மிளகுபொதி, 389.
 மிளிர்தல், 275.
 மினை - அரண்காவலைச் சூழ்ந்தகாவற்
 காடு, கட்டுவேலி, 116, 341, 354,
 359, 375, 401, 413, 416, 428.
 மிதைத்தல், 161.
 மின்மினி, 387.
 மின்னல், 307.
 மின்னுக்கொடி, 171.
 மின்னுக்கோடி, 293. [568.
 மீக்கூற்று - மேற்பட்டவார்த்தை,
 மீகாமர், 138.
 மீத்திறம்படாமை, 65, 75.
 மீமிசை, 12.
 மீளி, 329.
 மீன், 155, 207, 213, 275, 480.
 மீன்கோட்பதை, 17.
 மீன் திசுழ் விசம்பு, 254.
 மீன்விலையுணவு, 17.
 மீன்விந்஑ோர், 138, 183, 200.
 மீன்றானே, 332, 344.
 மீன்மியில் விளக்கம், 183, 200.
 மீனக்கொடி, 581.
 மீனம், 277, 453.
 மீனரசு - சந்திரன், 125, 131.
 மீனிராச்சியம், 181.
 மீனுணக்கல், 17, 208 - 9.
 மீனேற்றுக்கொடியோன், 150.
 முக்குடைக்கு மூன்றுதிங்கள், 291,
 முக்கோல், 491. [391.
 முகச்சந்தியிலக்கணம், 83.
 முகச்சார்த்து 207.
 முகஞ்செய்துகிடத்தல், 309.
 முகடு, 408.
 முகத்தினுங்கண்ணிற்சுவையிகத்
 தோன்றல், 84.

முகநிலை- முகத்தி஑்டடுந்தரவு, 190,
 முகநிலைப்பசாசக்கை, 95. [191, 219.
 முகநோக்கல், 200.
 முகப்பு, 196 - 7, 477.
 முகபடாம்; 406.
 முகம் - அந்தரக்கொட்டு, இடம்;
 கூறு, சந்தியைந்தனுளொன்று, 75,
 83, 120, 162, 166, 192, 493.
 முகம்பாராமை, 299, 311.
 முகமாறுதல், 430.
 முகமில்வரி - முகமொழிந்து ஏனை
 யுறுப்புக்களானவருவது, 206,
 208, 219, 365.
 முகமுடைவரி - மூன்றடிமுதலாக
 ஏழடியீறாக வரும், 206, 267.
 முகவைப்பாட்டு-பொலிபாடும்பாட்டு
 261, 279.
 முகில், 150, 153, 171, 198, 377,
 முகிலையணிந்தபொழில், 286.
 முகிழ்காங்கூலக்கை, 94.
 முகிழ்த்தம் - முகூர்த்தம், 534.
 முகிழ்த்தல், 36.
 முகினுழைமதியம், 561.
 முகுளக்கை, 92, 94 - 5, 98.
 முச்சந்தி, 369, 390.
 முச்சிப்பிணையல், 498.
 முசிறியாசிரியர், 7. [மை, 578.
 முசுருந்தன்சொர்க்கத்தைக்காத்த
 முசுருந்தன்புகாரையாண்டமை,
 159 - 60, 186 - 7.
 முசுருந்தனுடன் வந்தபூதத்தின் வர
 லாறு, 159, 187.
 முசுட்டை } 340, 353.
 முசுண்டை }
 முசுமுசுக்கைக்கனி, 389.
 முட்டாக்கு, 341.
 முட்டி, 92, 98.
 முட்டிக்கை, 92, 94.
 முட்டிகச்சுவத்திகம், 81.
 முட்டுப்பாடு, 412.
 முடக்காற்பந்தர், 416.
 முடக்குமோதிரம், 181.
 முடக்கல், 336 - 7, 546.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எகடு

முடங்கல் வெண்டோடு, 225.
 முடங்குகை, 393.
 முடங்குபடுதல், 389.
 முடத்திருமாறன், 7.
 முடம், 63 - 4, 109, 205.
 முடிக்கருந்தலை - முடியுடைக்கருந்
 முடிக்கலம், 434. [தலை, 545, 548.
 முடிக்குப் பிறையைக் கண்ணியாகச்
 சூடிய இறைவன், 305.
 முடிக்கை - பண்மாறு, 120.
 முடிகளபத்துடையவன் - இ ர ர வ
 ணன், 191.
 முடிகெழுவேந்தர்மூவர், 4, 267,
 364, 512, 573, 575, 582.
 முடித்தகேள்வி - கரைகண்டகேள்வி,
 முடித்தலையடுப்பு, 545. [34, 38.
 முடித்து (தன்மைவினை), 425.
 முடிநாறு, 261, 278.
 முடிபொருட்டொடர்நிலை, 47.
 முடிமுதற்கலன்கள், 422, 495.
 முடிவு, 108.
 முடிவுபோதல், 324.
 முடுக்கர் } 149, 369, 554.
 முடுக்கு }
 முடுக்குவழி, 390.
 முடுகியலாய்வந்ததாழிசைக்கொச்சக
 வொருபோகு, 321.
 முடுகிவரும்வரவு, 277.
 முண்டகக்கோதை, 558.
 முண்டகம் - நீர்முள்ளி, 17, 221.
 முண்டம்பெருங்குமார் - கடைச்சன்
 கப்புலவருள் ஒருவர், 7.
 முண்டிதம், 88.
 முத்தக்கழங்கு, 558.
 முத்தக்காசு, 179. [ன்று, 190.
 முத்தகம் - இசைப்பாவலையுளொ
 முத்தம், 277, 524, 581. [190.
 முத்தமிழ், 10, 11, 32, 76, 121,
 முத்தரை - அரையின் முத்துவடம்,
 முத்தவலை, 196. [180.
 முத்தாரம், 71, 116, 127, 168, 181,
 முத்திரை, 101, 456. [197.
 முத்தின் ஒழுங்கு, 166.

முத்தின் குணமும், குற்றமும், 368,
 388 - 9.
 முத்தின் பந்தர், 143, 163.
 முத்தி - ஆகவனியம், காருகபத்தியம்,
 தக்கினுக்கினி, 304; 504.
 முத்திச்செல்வம், 528.
 முத்திவாழ்க்கை, 494.
 முத்து - கண்ணீர்த்துளி, மணிகளு
 ளொன்று, 127, 134, 138, 147,
 154, 196, 199, 207, 213, 221,
 224, 227, 232, 388.
 முத்துக்கோப்பார், 157.
 முத்துடையரி, 485.
 முத்துநிரைக்கொடித்தொடர், 557.
 முத்துவடம், 53, 153, 180, 311,
 முத்துவிளைகழனி, 558. [344.
 முத்துநர்க்குற்றம் - சோமுநாட்டிலு
 ளுள்ள தொருசிறுநாடு, 303.
 முத்தொள்ளாயிரம் : இது முற்கால
 த்துப்புலவராலிய ந்றப்பட்ட
 நூல்களுளொன்று; 2700-வெண்
 பாக்களையுடையது ; தமிழ்நாட்
 டரசர்களாகிய சேரசோழபாண்டி
 யர்கள் மூவரையும் தனித்தனியே
 தொள்ளாயிரத்தொள்ளாயிரம் வெ
 ண்பாக்களாற்சிறப்பித்துக் கூறு
 தலின் இப்பெயர்பெற்றதென்பர்.
 இதிலுள்ளசெய்யுட்களுட் சிலசில
 பழையவுரைகளிலும் புறத்திரட்டி
 லும் காணப்படுவனவேயன்றி நூல்
 முழுவதும் அகப்படவில்லை; சொற்
 சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்
 சிறந்தது, 278. [485, 553.
 முதல் - இடம், 108, 111, 360,
 முதலீடு, 246.
 முதலுக்கு ஏற்ற அடை, 333, 377.
 முதலுழி, 230.
 முதலை, 17, 332, 343.
 முதற்கருவி - மத்தளம், 107. [230.
 முதற்சங்கத்தின் காலமுதலியன,
 முதற்சாமத்திற் கண்ட கரு ஓராண்
 டிற் பலித்தல், 408.
 முதற்பொருளிருவகை, 14.

எகசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

- முதனடை - இயக்கநான்கினுளொன்
று; தாழ்ந்த செலவினையுடையபா
டல், 67, 111, 120.
முதனடைவாரம், 59, 91.
முதாரிக்காய், 417, 430.
முதிர்ந்தல் - சூழ்தல், முற்றுதல், 24,
முதிர்வினை, 3. [437.
முதிராக்கிளவி, 257.
முதிரை, 154, 390.
முதிரைப்பண்டம், 160.
முதுக்குறைநங்கை, 401.
முதுக்குறைவி, பெரியஅறிவையுடை
யான், 432.
முதுக்குறைவு, 349.
முதுகணிகையர், 392.
முதுகுரவர், 25, 419, 432.
முதுகுருகு, பெருங்குருகைப்பார்க்க,
முதுநரி, 266, 287. [7, 230.
முதுநாரை-பெருநாரையைப் பார்க்க,
முதுபாலை, 471, 477. [7, 230.
முதுமறையோன், 303, 310. [376.
முதுவேனிற்காலத்துக்குரிய பூவகை,
முதுவேனிற்காலம், 14, 333, 345-6,
முந்துதூல்கள், 80. [363.
முந்துறுத்தல், 589.
முந்தைப்பிறப்பு, 3, 509. [454.
முந்தை - முத்தை; விகாரம், 420,
முந்தை, முதையாதல், 246.
முந்நீர் - முத்தொழிலையுடையநீர்
(கடல்), 83, 200, 448, 459, 509,
521.
முந்நீர்விழவினெடியோன், 302.
முந்தான்மார்பன், 587.
முப்படை, 159.
முப்பத்திருகாழ், 180.
முப்பழம், 31, 179.
முப்பால், 7.
மும்முறை வணங்கல், 307.
முயக்கம், 125.
முயல், 150, 171, 191.
முயலுதிரம் மாணிக்கத்திற்கு, 387.
முரசத்தானை, 161. [161.
முரசத்திற்குப்பலியூட்டுதல், 143,
முரசத்தை நாளொடு பெயர்த்தல்,
161 - 2, 534.
முரசம், 128, 147, 441.
முரசம் யாதிரமதிரமுழங்குதல், 543.
முரசவோதை, 339.
முரசு, 35, 72, 106, 143, 161,
166, 402, 450, 535 - 6.
முரசமுதலானவுழும்அரசர்க்குரியன,
முரசு மூன்று, 118. [495.
முரசை யர்னையின்மேலேற்றி விழுவறி
வித்தல், 146.
முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் - தலைச்
சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர், 7, 230.
முரரை, 553.
முரல்வாய்ச்சங்கம், 207.
முரி, 190, 209, 219, 529.
முரிச்சார்த்து, 207.
முரித்துப்பாடுதல், 210.
முரிதல், 210.
முரிநிலை - இறுதியிற்படுத்தாவு, 190.
முரிப்பு, 434, 450.
முரிபுருவம், 83 - 4.
முரிவரி, 210.
முருக்கம்பூ, 585.
முருக்கு, 340, 353.
முருக்குதல், 266. [328, 370, 519.
முருகன்வன், 28, 39, 51, 168, 193,
முருகவேள் நிற்குந்கோயில், 241, 248.
முருகன்கடல்வயிறு கிழித்தது, 511.
முருகன்கார்த்திகைமுதலிய அறுவர்
பாலுண்டமை, 516.
முருகன் திரை அரங்கமாகக் கடலிற்
றுடிக்கூத்தாடியது, 193.
முருகன் மலைநெஞ்சு பிளந்தது, 511.
முருகுயிர்த்தல், 205. [118.
முருடு - பத்தல், மத்தளம், 35, 40,
முருந்துபோலும்நகை, 321, 330.
முல்லை - ஒருகருவீ, ஒருபண், முல்
லைக்கொடி, முல்லைநிலம், 14, 124-5,
130 - 31, 149 - 50, 170, 241,
247, 305, 338, 343, 351, 353,
360, 376 - 7, 443, 455 - 7.
முல்லைக்குரியசிறுபொழுது, 14.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எங்ள

மல்லைத்திணைமுதற்பொருள், கருப்
பொருள் உரிப்பொருள், 14 - 5.
மல்லைத்திணையை முதலாகவைத்தெ
ண்ணுதற்குரிய நியாயம், 14.
மல்லைத்திம்பாணி, 15, 445.
மல்லேநகை, 340.
மல்லேப்பாட்டு : இது பத்துப் பாட்
டுள் ஐந்தாவது; காவிரிப்பூம்பட்
டினத்துப்போன்வாணிகனுர்மக
னுர் நப்பூதனுர் பாடியது; 103 -
அடிகளையுடையது; நச்சினூர்க்கினி
யரால் உரை செய்யப்பட்டது,
241, 377, 415, 422, 534, 554.
மல்லைப்பூங்குழல், 452.
மல்லைமலர், 15, 130, 344, 560.
மல்லைமுகை, 171.
மல்லையந்திக்குழல், 446, 456.
மல்லையாழ், 15.
மல்லையுக்குறிஞ்சியு முறைமை திரி
ந்து பாலையாதல், 294, 305.
முலைப்பூசல், 574, 576.
முழுத்தின்விருலளவு, 70.
முழவம், 339, 499, 563.
முழவின் கண்ணெறி, 66, 111.
முழவு - குடமுழா, 119, 149, 169,
261, 279, 339.
முழவு ஏழுவகை, 106.
முழுத்தம், 534.
முழுத்தம், 11.
முழுநெறிக்குவளை, 42 - 3, 48.
முழுப்பலிபீடிகை, 142.
முழுமதி, 209.
முழுமாணிக்கம், 407.
முழுமெய் - மார்பு, 123, 151, 172.
முள்வாய் - கூர்த்தவாய், 128, 135.
முள்வேலி, 280, 334.
முள்ளிப்பூ, 89.
முள்ளூர், 520, 522.
முள்ளெயிறு, 257.
முளம்பின்முகம், 584.
முளிதயிர், 430.
முளிதல், 306.
முளைக்குடம், 36.

முளைப்பாலிகை, 41.
முளையெயிறு, 401.
முளைவளரிளநகை, 210.
முளைவெண்டிங்கள், 315. [487.
முற்பகற்செய்யிற் பிற்பகல்வினையும்,
முற்பட, 205.
முற்பிற பிற்செய்தவற்றை இப்பிறப்
பிற்காணல், 309.
முற்றக்கடிதல், 131.
முற்றத்துறத்தல், 371.
முற்றம், 125, 221, 232, 521, 523.
முற்று, 297, 463 - 4.
முற்றுச்சொல், 217, 245, 309,
333, 358, 374, 392, 440 - 41,
489, 513, 525-6, 575.
முற்றுமமை, 28, 165, 468.
முற்றுமமைதொகல், 129.
முறஞ்செவிவாரணம், 31, 266, 287.
முறி - தளிர், 125, 132, 333.
முறிக்கும்பருவக்கரும்பு, 306.
முறுக்கல், 90. [325.
முறுக்குண்ட கோட்டையுடையகலை,
முறுகுதல், 323, 390.
முறுவல்: இது பழைய நாடகத்தமிழ்
நூல்களுளொன்று; இது முற்
காலத்தேயிறந்து போயிற்றென்று
அடியார்க்குநல்லாரெழுதியிருக்
கின்றனர், 9, 213, 253.
முறுவல்நகை, 84 - 5.
முறை-நியாயம், நீதி, விதியுமாம்,
5, 22, 35, 108, 111, 305, 482,
485, 497, 508, 519, 577.
முறை முதற்கட்டில், 553.
முறைமை நான்குவகை, 92.
முறையுளி, 235, 518.
முன்பனிக்காலம், 361, 378.
முன்பால் - முன்னிடம், 78.
முன்பாலேநாடு - குமரியாற்றிற்கும்
பஃறுளியாற்றிற்கும்இடையிலுள்
ளநாடு, 230.
முன்பிற்காதை, 203.
முன்பிற்படி-முன்புபோல, 68, 113,
முன்பு, 30, 300.

எஃகு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

முன்றில் - முற்றம், 133, 208, 216,
244, 318, 320 - 21, 327, 330,
முன்றுறை, 528. [498, 587.
முன்றேர்க்குரவை, 545.
முன்னத்தினுணருங்கிளவி, 431.
முன்னநிசுட்டு, 439.
முன்னிலைத்தொழிற்பெயர், 24.
முன்னிலைப்படர்க்கை, 206-7.
முன்னிலைப்பரவல், 319, 329, 460.
முன்னிலைப் பன்மை, 248, 308.
முன்னிலைப் புறமொழி, 323, 515.
முன்னிலைப்பெயர், 3, 44, 509, 526,
முன்னிலையாகக்கூறல், 579. [527.
முன்னிலையியான்-முன்னில்லான், 501.
முன்னிலைவிளி, 250.
முன்னேஞான்று, 351.
முனி, 168.
முனிதல் - வெறுத்தல், 513.
முனிவர், 168, 301, 311, 370.
முனிவர் சத்திரமோதுமோசை, 339.
முனிவரிருப்பிடம், 355.
முனை, 44. [குறிதல், 331.
முனையிடம் பாழ்படுமபடி. வெட்சி
முங்கில், 69, 71, 100, 114, 116-7,
294, 306, 345, 353.
முங்கில்வில், 328.
முச்சு, 465.
முட்டுதல், 418.
முடை - பொதி, 47, 369, 390.
முத்தோர், 491.
முதறிவாட்டி, 316, 325.
முதிற்பெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர்,
முதுரை, 486. [142, 160.
முதூர், 23, 26, 198.
முதூர்ப்பொழில் - இலவந்திகைச்
சோலை, 271, 377, 403.
முதை - முந்தை, 246.
முப்பிளமை, 484.
முரல், 36, 316, 561.
முரித்தானை, 162.
முரிநியிர்த்தல், 85, 323.
முலாதாரத்து எழுபத்திராயிரநாடி
கள், 103.

முலாதாரம், 61, 103 - 5.
முவகைஇயக்கம் - வலிவு மெலிவு
சமம், 224 - 5, 235.
முவகைச்சொல்லையும் அவினயத்
தோடு புணர்க்குமிடத்துச்செய்யு
முறைமைநான்கு, 92.
முவகைப்பூ, 154.
முவடிமுக்கால்வெண்பா, 190 - 91.
முவாக்கடம்பு, 448, 459.
முவாமருந்து, 44.
முவாவிளநலம், 243, 586. [கல், 82.
மூன்றறுபு, ஐந்தறுபுபொடு மயன்
மூன்றஞ்சாமத்திற்கண்டகளு மூன்
றுமாதத்திற் பலித்தல், 408.
மூன்றாம்வேற்றமையுருபோடு, கூட
என்பது சேர்ந்துவருதல், 269.
மேச்சுதல், 197.
மெய் - வறுவு, 150.
மெய்க்கூத்து - சாந்திக்கூத்து நான்
கனுளொன்று, மெய்த் தொழிற்
மெய்காவல், 187. [கூத்து, 80.
மெய்ச்சாந்து, 385, 465.
மெய்சாய்த்தல், 90.
மெய்ந்நிலைக்கை, 92, 95.
மெய்ந்நெறி, 590.
மெய்ப்பாட்டாற் சொல்லல், 465.
மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்,
மெய்ப்பாடு, 20, 27, 584. [298, 310.
மெய்ப்பாடெட்டு, 232.
மெய்ப்பை - சட்டை, 422, 434.
மெய்ப்பொறி, 437.
மெய்ப்போகம், 121.
மெய்புகுகவசம், 366.
மெய்ம்மயிர் குளிர்ப்பது, 83.
மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தல், 84.
மெய்முழுதுந்தழுவல், 434.
மெய்யல்லாமுறுவல், 421.
மெய்யிற்பொடி, 486.
மெய்யீற்றுமுன் உயிர்வருங்கால்
உடம்படுமெய்யன்றெனப்படும்
வகரம் தோன்றுதல், 526.
மெய்யுரை, 242, 569.
மெய்வருத்தம், 323, 433.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எங்கு

மெய்வார்த்தை, 591.
 மெய்விடல் - இறத்தல், 551.
 மெல்கிறதில்ள், 398.
 மெல்லென்றசொல், 6.
 மெல்லொற்று, 433.
 மெலிக்கும் - மெலிவிக்கும், 185.
 மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்
 தல், 217.
 மெலிவு, 63, 68 - 9, 108, 113,
 மென்பானிலம், 114. [224 - 5, 235.
 மேகம், 293, 304.
 மேகலை - பவளக்கோவையெட்டினுத்
 செய்தது, 126, 132 - 3, 227,
 314 - 6, 320, 324, 326, 329,
 377, 393, 405, 564, 577, 579.
 மேகலைக்கோவை, 349, 353.
 மேகலைபுடைவைமேற்குழ்தல், 125.
 மேகலையைத்துகிலுள்ளுடுத்தல்,
 மேடவீதி, 390. [125, 180.
 மேதிச் சென்னி விக்கிரமன், 326.
 மேரு, 562.
 மேருவரைமத்து, 455.
 மேருவரையில், 326.
 மேருவலந்திரிதல், 33.
 மேல்கடல், 379. [தல், 342.
 மேல்காற்றடிக்கமதிற்கொடி யசை
 மேல்வாவு, 107.
 மேல்வினைவன, 21.
 மேலிற்றும், 402.
 மேலேயிட்டுக்கொள்ளல், 435.
 மேலோர் - அருந்தவர், முனிவர், 299,
 மேழகம், 254. [311.
 மேழி - கலப்பை (ஆகுபெயர்), 279,
 356, 370.
 மேழியில் மாலையுட்டுதல், 279.
 மேற்கட்டி, 40.
 மேற்கட்டுக்கட்டி, 202.
 மேற்கட்டுத்திரை, 116.
 மேற்கோளாக இந்நூலிலிருந்துபிறர்
 எடுத்தாண்டிருப்பவை, 1, 2, 3, 6,
 33 - 4, 206, 208, 210, 220,
 316, 320, 328, 336, 361, 365,
 395, 401, 425, 441, 445,

447 - 9, 463, 465, 472, 481,
 483, 486, 518, 526.
 மேற்செம்பாலை, 66 - 8, 111 - 3,
 221, 234 - 5, 454.
 மேற்செம்பாலைப்பண், 224.
 மேற்செலவு, 528.
 மேற்பாலை, 69.
 மேனி - நிறம் (ஆகுபெயர்), 168.
 மேனிபசுத்தல், 226.
 மேனிலை, 70.
 மேனிலைபுலகம், 567, 587.
 மேனீர், 459.
 மை - மஞ்சு, 406.
 மைத்துனவளவன், 552.
 மைந்து - அழகு, 229, 240.
 மைந்நினைவிலைஞர் - ஆட்டுவாணிகர்,
 மைம்மீன், 277. [138, 155.
 மையல்லமன், 217.
 மையிருங்குன்றின் விஞ்சையன், 393.
 மையீரோதி, 419.
 மையுண்கண்ணிமடந்தை, 57.
 மைவிளக்கு - நெய்விளக்கு, 198,
 மொச்சை, 390. [247.
 மொசிதல், 521.
 மொட்டித்தல், 214.
 மொத்துணல், 207. [106.
 மொந்தை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 மொழிபெயர்த்தேத்தோர், 183, 200.
 மொழிப்பொருட்டெய்வம்-பொருண்
 மொழியாகிய தெய்வம், 260, 276.
 மோ, முன்னிலையசை, 274.
 மோக்கம், 308.
 மோகநீயம், 282.
 மோகித்துவீழ்தல், 194.
 மோகூர், 149, 553.
 மோகிமல்லிகை, 353.
 மோட்சமார்க்கம், 569.
 மோட்சராச்சியம், 591.
 மோடி, 161.
 மோதகப்புகை, 338.
 மோதகம் - பிட்டு, 183, 200.
 மோதிரங்கள் செறிந்த விரல்கள்,
 மோதிரம், 196 - 7. [204.

எசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மோர், 416.
 மோரியர், 553.
 மோவாய், 556.
 மௌகூர்த்திகன், } 534.
 மௌத்திகன், }
 மௌவல், 338.
 யசர்வேதசாகை, 339.
 யந்திரவாலி, 377.
 யவனதேசம், 132.
 யவனர் - சோனகர், துருக்கர், மிலே
 ச்சர்; இவர்கள் தொழில்
 வாயில்காததல், 137, 153, 156,
 யக்ஷன், 409. [359, 369, 376, 580.
 யக்ஷிதேவதை, 409.
 யாக்கை, 393.
 யாக்கைநில்லாமை, 281, 568, 591.
 யாக்கையிழந்த இன்னுயிர், 346.
 யாக்கையிற்றிவறாப்பெரியோன்,
 யாகசாலை, 161, 351, 590. [167.
 யாண்டு, 547.
 யாப்பருங்கலக்காரிகை, 445.
 யாப்பருங்கலவிருத்தி, 206, 445.
 யாப்பறைமாக்கள், 357.
 யாப்புறவு - பொருத்தம், வினா, 2,
 423, 435.
 யாமம், 14, 128, 135, 158, 182.
 யாமனேந்திரர் - இந்திரகாளியறா
 லாசிரியர், 10.
 யாரைநீ, யாரையோநீ, 483, 501.
 யாவதம் - எப்படியானும், சிறிதும்,
 யாதும், 2, 151, 421, 424,
 432, 436, 509.
 யாழ், 44, 64, 113, 139, 158,
 185, 187 - 8, 202 - 3, 205,
 212, 219, 221, 224, 229, 232,
 248, 496, 561 - 2.
 யாழ்க்கருவி, 221.
 யாழ்க்குற்றம் - ஆதவவாதபயசாயை
 யாழ்க்கோடு, 203. [யென்பன, 203.
 யாழ்க்கோவை, 66-8, 221-2, 224.
 யாழ்நால்வகை, 100, 156, 349.
 யாழ்நான்கிற்குமுரிய நரம்பினெண்,
 100.

யாழ்ப்பாட்டு, 26, 61, 63 - 4, 74,
 100, 109 - 10, 119.
 யாழ்ப்பாணர், 320, 330.
 யாழ்ப்புலவர், 149, 169.
 யாழ்வாசிக்குமுறை, 232.
 யாழ்வாசித்தற்குச்சுத்திரம், 222.
 யாழ்வம், 327. [187.
 யாழாசிரியன், 67, 69, 112-3, 122,
 யாழிசைமொழி, 171.
 யாழிசையின்பயன், 435.
 யாழிடம்நான்கு, 204.
 யாழிடைப்பிறவாஇசை, 45.
 யாழின்கிளவி, 198.
 யாழின்றொகுதி, 267.
 யாழினிட்டபாட்டு, 206.
 யாழினிடத்துஅரும்பாலைமுதலி
 யன இடமுறைமெலியத்தோன்
 மல், 60.
 யாமுறுப்பு ஐம்பத்தொன்று, 350.
 யாழைத்திருத்தல், 205.
 யாழைப்பகைநரம்புபட இசைத்தல்,
 யாற்றடைகரை, 262, 279. [188.
 யாற்றுநடு, 518.
 யாறூய ஆரம், 153.
 யானை, 35, 114 - 5, 359, 408.
 யானைக்கச்சை, 166.
 யானைக்கவிழ்மணினா, 543.
 யானைக்கன்று, 523.
 யானைப்பாகர், 140, 158.
 யானைப்பிடர்த்தலை, 536.
 யானைப்பிடரியில் மகளிரையேற்றிக
 ர்க்கு மணத்தை அறிவித்தல், 35.
 யானை பறையுடன்வருத்தல், 393, 587.
 யானைபோகலாம்படி கீழ்சருங்கை
 யாக அதனைமேலிட்ட வீதி, 359.
 யானைமுகவோடம், 354.
 யானையின் பிடரியில் முரசுமேற்றிய
 தைதல், 166, 508. [587.
 யானையை, ஓய்யெனத்தெழித்தல்,
 யானையைப்படுக்குக்குழி, 523.
 யானையைப்பாகர்வையும் ஆரியமொ
 யானைவீரர், 167, 537. [ழி, 406.
 யானைவெண்கோடு, 523, 560.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசுசு

யோகசித்திரை, 270.
யோசம்- அரைப்பட்டிகை, 384.
யோகம் எண்வகை, 371.
யோகாசனம், 371.
யோகினிச்சி, 89.
யோனி- நாடகவுறுப்பினுள்ளொன்று,
விலக்குறுப்பினுள்ளொன்று, 9, 19,
ரிடபம், 101, 457. [58, 82.
லகாரவீற்றுப்பெயர்ச்சொல், 13.
லோகம் ஐந்து, 193.
வக்காணம், 75.
வக்கிரித்தல், 63.
வகுத்தல், 100.
வகுந்து - வழி, 298, 310, 391,
வகுளம், 195, 339. [404.
வங்கம், 361 - 2, 378, 541 - 2.
வங்கிசம், 212. [412, 456.
வங்கியத்தான் - குழலோன், 101,
வங்கியப்பாடல், 61, 100.
வங்கியம், 65, 101, 110, 112, 119.
வங்கியம் செய்தற்குரியபொருள்கள்,
வங்கியம் மூவகை, 156. [100.
வங்கியமூதும்வகை, 456-7.
வங்கியவாசிரியன், 67.
வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதநிற்
குங்கோயில், 146, 166, 241, 248.
வச்சிரத்தடக்கையமார் கோமான்,
வச்சிரதந்தன், 115. [503.
வச்சிரதேகன், 115.
வச்சிரநன்னாட்டுக்கோன், 143, 163.
வச்சிரநாடு - இது சோணையாற்றங்
கரையிலுள்ளது, 162-3.
வச்சிரம், 167, 377.
வச்சிரமவந்திமகதமொடு குழி இய
சித்திரமண்டபம், 564.
வச்சிரவேந்தன், 16, 360.
வச்சிராயுதத்தின்வடிவமும்அதுபாற்
கடலிற்பிறந்த தென்பதும், 51.
வசந்தமாலை - மாதவியின்தோழி ;
இவள் கூனியென்றும் வழங்கப்
படுவள், 185, 188, 202, 226,
228-9, 236-7, 240, 299, 311,
வசமழிதல், 466. [335, 347.

வசி - மழை, வசிகரம், 142, 160.
வசிமுதலியன சரக்கவென வாழ்த்
வசியம், 160. [தல், 159.
வசிகரிப்பு, 165.
வசு - சிங்கபுரத்தரசன், 508, 510.
வசுக்கள் எண்மர், 148, 168.
வசுவாசி (வாசம்), 179, 379.
வசைக்கூத்து, 10, 79, 80-81, 381.
வஞ்சம் - கிருத்திரிமம், தாமதாத
திரம், 187, 194, 463.
வஞ்சம்பெயர்க்கு மந்திரம், 300.
வஞ்சம்பெயர்த்தபூதம், 187.
வஞ்சனைப்புணர்ப்பு, 65, 110.
வஞ்சனையால்மருந்துட்டிப் பித்தேற்
றுதல், 164.
வஞ்சி - ஒருகொடி, சேரருடைய
இராசதானி; இது வஞ்சிக்களம்,
வஞ்சிக்குளம், அஞ்சைக்களமென
வும் வழங்கும், 4, 12, 14, 19-20,
25, 220, 231, 371, 448, 459,
502, 521, 528, 531, 535-8, 544,
559, 568, 574, 577, 589.
வஞ்சிக்காண்டம், 592.
வஞ்சிக்கூட்டு எடுத்துச் செல்வாற்
கொண்ட திறை, 531.
வஞ்சிக்கோன் - ஆட்டனத்தி, 488.
வஞ்சிகுடுதல், 530.
வஞ்சிமகளிர், 577, 581.
வஞ்சிமாலை, 536.
வஞ்சிமுற்றம், 521, 523. [590.
வஞ்சிமூதார், 5, 560, 570, 588,
வஞ்சியார் கோமான், 578.
வஞ்சிவேந்தன் - சேரன், 459.
வஞ்சினக்கூதல், 142. [534.
வஞ்சினம் - மேற்கோள், 27, 525,
வஞ்சினம் வாய்த்தல், 571,
வஞ்சினமாலை, 5, 25.
வட்கர்போகிய - இடையில் முரியில்
லாத, 529.
வட்டகை, 145, 165.
வட்டணை, 19, 79, 193, 204.
வட்டப்பாலை, 112, 443.
வட்டப்பாலைஇடமுறைத்திரிபு, 234.

எசுஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வட்டப்பாலையிலேநாலுபண்ணும் பிற
த்தல், 453.
வட்டப்பூ, 181. [132, 277.
வட்டம் - ஒருகோள்; சிலாவட்டம்,
வட்டிகை, 296, 308, 494.
வட்டித்தல் - எழுதுதல், சுழற்றுதல்,
பிரதிக்கினைபண்ணல், 491.
வட்டு, 401.
வட்டுடை, 194.
வட்டை, 47, 573.
வடகம் (துகில்), 379.
வடகலை, 115.
வடங்கொண்மணியூசல், 580.
வடசேடி, 175, 189.
வடசொல், 62 - 3, 107.
வடசொற்றிரிபு, 377.
வடதிசை, 132, 161.
வடதிசைமன்னர், 542, 550, 571.
வடபல்லி, 182, 198.
வடம், 332.
வடமலை, 125.
வடமலைமணி, 47.
வடமீன், 34, 151.
வடமொழி - ஆரியம், 406.
வடமொழிச்சிதைவு, 162.
வடமொழிப்பெயர், 349.
வடமொழிவாசகம், 394, 406.
வடவர், 12, 448, 459.
வடவாரியர், 512, 530, 573 - 4.
வடவிமயம், 573.
வடவெழுத்தொரீஇவந்தளழுத்து,
வடவை, 192. [63, 108 - 9.
வடிக்கை - புரவியைவசமாக்குகை,
வடிசையிறு, 495. [495.
வடித்தல் - சுட்டுவிரலும்பெருவிர
லும்சுட்டிநரம்பையகமும் புற
முமாராய்தல், 204.
வடித்தோற்கொடும்பறை, 542.
வடிந்தகாது, 197.
வடிந்துவீழ்காது, 126.
வடியொழி, 348.
வடியாக்கிளவி, 336.
வடியவேல், 495.

வடுகிலொத்து, 75, 120.
வடுகு, 59 - 60, 76, 80, 90, 99,
வடுகீங்குசிறப்பு, 364. [121, 230.
வண்கை - வழங்குங்கை, 34.
வண்டல், 207, 489, 490.
வண்டலர்கோதை, 228.
வண்டாறிரையழித்தல், 213.
வண்டின்னூலிக்கு யாமோசை, 327.
வண்டின்னை, 204.
வண்டின்னைமதுமயக்கத்தாலூடுங்
கிக்கிடத்தல், 275.
வண்டு, 43, 88, 92, 124, 128,
170-71, 208, 212-3, 295, 363,
வண்டு ஊசலாடல், 207. [522.
வண்டுக்கை, 92, 96. [134.
வண்டுகளாகியபள்ளியுணர்த்துவார்,
வண்டு யாழ்செய்தல், 318, 538, 556.
வண்டையொத்த காழுகர், 384.
வண்ணடை (துகில்), 379.
வண்ணம் - இசைப்பாவகையுள் ஒன்
று; சொல்வகைநான்கினுள் ஒன்
று; பதினாறு அடியான்வரு
வது; தொய்யிறகுழம்பு முதலிய
ன; விலக்குறுப்பினுள்ளொன்று, 19,
58, 61, 66, 82, 88, 102, 111,
138, 153, 183, 190, 204, 206,
315, 325, 481, 558, 563.
வண்ணார், 155.
வணர்கோட்டுச் சீறியாழ், 561.
வணர்சுரியைம்பால், 214.
வணரளவு, 9.
வணிககுமார், 201.
வணிகபூதம், 496.
வணிகர், 41, 167, 372, 389, 397,
வணிகர்குலபதி, 32. [432.
வணிகர்தெரு, 2.
வதம் - விரதம், 283.
வதிச்செலவு, 237.
வதிதல், 229.
வதுவைசூட்டு, 548.
வதுவைவேண்மாள், 521, 562.
வந்தக்கடை: ககரவொற்றுவிசாரம்,
வந்ததை - வந்தஉறவு, 45. [502.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசுந

வந்தனை - துதித்தல், 296, 307.
 வம் - வா, 577.
 வம்பப்பரத்தர் - புதியகாமதுகர்ச்சி
 யை விரும்புங்காமுகர், 419, 432.
 வம்பப்பரத்தை, 265, 286-7, 354,
 வம்பப்பெருந்தெய்வம், 470. [372.
 வம்பமாக்கள் } 144, 164, 419.
 வம்பமாந்தர் }
 வம்பமோரியர், 553.
 வம்பலர், 322.
 வம்பின்முடிந - புதுமையாக முடிவ
 ன; அவை அல்லிக்கயிறு முதலி
 யன, 385 [265, 476.
 வம்பு - கயிறு, நிலையின்மை, புதுமை,
 வயந்தச்சோலை, 271.
 வயந்தம் - தென் தல், 188.
 வயல், 194, 276, 306.
 வயலூர் - பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோ
 ருர்; வார்த்திகனுக்கு ஒருபாண்டிய
 னைப் பிரமதாயமாகக் கொடுக்கப்
 பயவார், 537. [பட்டது, 507.
 வயம்பூ, 43.
 வயிடுரியம், 368, 388.
 வயிர் - ஊதுகொம்பு, 322, 542.
 வயிரப்பலகைட்டு, 368.
 வயிரப்பொற்றோடு, 577.
 வயிரம், 147, 166, 180, 181, 196,
 197, 367, 386, 423, 435.
 வயிரமணித்துண், 35.
 வயிரவாரம், 426.
 வயிரவில், 324.
 வயிறு - நடு, 448. [90, 110, 491.
 வர்த்தனை வட்டணையாயது, 59, 65,
 வரகு, 29, 155, 294, 306, 390.
 வரங்கிடத்தல், 248.
 வரத்து - வரவு, 252.
 வரந்தருகாதை, 10, 11, 12.
 வரம்பறியப்படா விளக்கு, 200.
 வரம்பு - வரப்பு, 275.
 வரவு, 61, 66, 99, 100, 107, 111.
 வரவுகளின்தொகுதி, 62.
 வரவுறுத்தல், 58.
 வராசான் (கர்ப்பூரம்), 79.

வரி - கோலச்சாரி, நடம், பாட்டு,
 வரிப்பாட்டு, விலக்குறுப்புக்களுள்
 ஒன்று, 26, 58, 69, 82, 88,
 99, 206, 228 - 9, 237, 240,
 267, 289, 334, 365, 381 - 2,
 512, 539, 592.
 வரிக்கூத்து, 57, 60, 79, 80, 99.
 வரிக்கோலம், 172, 194, 317.
 வரிச் சாந்திக்கூத்து, 79.
 வரிசை, 56, 78, 118, 121, 380.
 வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறை, 73.
 வரித்து - எழுதி, 377.
 வரிதகம் - சொல்வகை நான்கினு
 ளொன்று, முப்பத்திரண்டடியால்
 வரிநவில்பாணி, 549. [வருவது, 88.
 வரிப்பாடல், 205, 212, 345.
 வரியிலார், 493.
 வரியும் புள்ளியும்ங்கியபுலித்தோல்,
 வரியுறுசெய்கை, 317. [314.
 வரிவெண்சாந்து, 563.
 வருடைமானுக்குக் கால்எட்டு, 524.
 வருணநான்கு, 185, 201, 367, 497.
 வருணப்பூதங்கள், 70, 115 - 6,
 177, 190, 191, 493, 497.
 வருணப்பூதரைப்பாடும் நால்வகைத்
 தேவபாணி, 191.
 வருணன், 17, 115, 276.
 வருத்தனை நான்கு, 81, 110.
 வருத்தமுற்றோனவினயம், 85, 87.
 வருத்தமானக்கை, (இரட்டைக்கை),
 வருத்துந்தெய்வம், 298. [97 - 8.
 வருதிர், 213.
 வருநிதி பிறர்க்கார்த்தல், 35.
 வருபுனல்வையை, 587.
 வருபொருள், 303.
 வருமுறைப்பாலை, 561.
 வரைத்தாள், 296.
 வரைதல் - எல்லைப்படுத்தல், தன்னி
 டத்து ஆக்குதல், நீக்கல், 121,
 வரைப்படுதேன், 524. [257, 591.
 வரைபிளத்தல், 305.
 வரையறை, 29, 63, 108.
 வரையாடுவருடை, 524.

எசச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வரைவாழை, 306.

வரைவு, 520.

வரைவு நீட்டித்தவிடத்துத் தலை
மகன் சிதைப்புறத்தானாகக் கூறி
யது, 219.

வரைவு முடிவதாகத் தெய்வம் பரா
வரோத்தமை, 296, 308. [யது, 516.

வல் - குது, 358.

வல்சி, 467.

வல்லபம், 80, 160, 380.

வல்லாதேன், 576.

வல்லாரடை, 323, 422.

வல்லி, 43, 152, 362, 513.

வல்லிருண்மயக்கம், 427.

வல்லிருள், 426.

வல்லிவழிவதைத்தோளிலெழுதல், 49,

வல்லுந, 419. [362.

வல்லென்றமொசால், 6,

வல்லையம், 415.

வல்லில், 50.

வல்லிலோரி, 520.

வல்லினை, 263. [தல், 73.

வலக்கால் முன்யிதித்து அரங்கேறு

வலக்கைப்பதாகை, 222. [270.

வலஞ்செய்தல் - வலத்திட்டேகுதல்,

வலம் - வலப்பக்கம், வெற்றி, 376.

வலம்படுமுரசு, 521.

வலம்புணரகழி, 359.

வலம்புரி, 181, 198.

வலம்புரிக்கை, 92, 96.

வலம்புரிமணலுழுதல், 208.

வலம்புரிமுத்து, 45, 53.

வலம்புரியின் மமுத்தம், கழங்கு, 558.

வலமுறைமெலிவு, 113. [274.

வலயம் - தோட்டம், பாத்தி, 258,

வலவை - சமத்து, நாணிலி, வல்ல
பம், 142, 160.

வலவைப்பார்ப்பான், 504. [370.

வலன் - வலப்பக்கம்; வென்றியுமாம்,

வலன்வயிற்றிற் பித்தம் மரகதம்,

வலனென்பு வயிரம், 386. [386.

வலிசரம், 455.

வலித்த வுறுப்பு, 86.

வலிதை - நிருத்தக்கை முப்பதனு
ளொன்று, 81.

வலிவு, 63, 69, 108, 225, 235.

வலிவு மூன்று, 68, 113.

வலை, 200, 210, 425.

வலைப்பரதவர், 183.

வலையாலுயிர் கொல்லல், 310.

வலையுண்கு முன்றில், 208, 216.

வலையாழ்நர்சேரி, 208.

வழக்கிடம், 14. [438, 525.

வழக்கு, 9, 14, 231 - 2, 253, 314,

வழக்குரை காதை, 22.

வழக்காறு, 24.

வழங்குதல், 431.

வழங்குவில் - அம்ஃப வழங்கும்வில்,

வழி, 294, 299, 309. [313.

வழிச்செலவு, 186.

வழிச்சேறல், 312.

வழித்திறம், 139.

வழிநடப்பவர் தருமங்களைச் சொல்

லிச் செல்லுதல், 345.

வழிநடைவருத்தம், 310.

வழிநாள், 298, 302, 310.

வழிப்படர்புரிதல், 260.

வழிப் போவார், 309.

வழிபடு தெய்வம், 161.

வழிபடுவோர் ஞானத்தின்கண் எழுந்

கொழுந்து - தூர்க்கை, 328.

வழிபறித்துக் கொட்டும்பறை, 315,

வழிமொழி, 562. [325.

வழிவளம், 322.

வழு - பழிப்புரை, 432.

வழுக்கம் - தப்புதல், 334.

வழுத்தல் - அபிமந்திரித்தல், 438.

வழுதி, 492,

வழு பதினான்கு, 14.

வள்ளம், 363, 380.

வள்ளி, 328, 513.

வள்ளிக்கிழங்கு, 274.

வள்ளிக்கூத்து, 328.

வள்ளிமனான், 516.

வள்ளுவனார், 39.

வள்ளிப்பாட்டு, 581.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசுரு

வளந்தலைம ய ன் கி யவஞ்சிமுற்றம்,
வளவர்குலம், 131. [523.

வளவன், 31, 161, 206, 459.

வளாகம், 221, 224.

வளரிநிலை, 271-

வளை - ஒருவகைப்படை, ஒருவாத்தி
யம், சங்கு, 69, 71, 157, 181,

209, 210, 292-3, 303, 457, 537,

வளைகோல், 493, 526. [542, 559.

வளைச்செங்கை, 33.

வளைதருகுழியம் - கட்டுக்குழியம்,
வளைநெகிழ்தல், 216. [385.

வளைபோலு நி ம த் தை யு டை ய
வெள்ளைமூர்த்தி, 168. [157.

வளைபோமூநர் - சங்குதப்பார், 140,

வளையாதசெங்கோல், 206, 428, 470.

வளையாபதி : இது தமிழிலுள்ள

பழைய கா ப் பி ய மை ந் த னு

ளொன்று ; இதன் பாடல்களுட்

சிலமுன்னோரைகளில் ஆங்காங்கு

எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளனவே

யன்றி நூலின் முதலிலுதிதிகா

ணப்படாமையின் இந்தநூல் இன்

ன சரித்திரத்தையுடையதென்றும்

நூலாசிரியர் இன்னொரென்றும் புலப்

ப - வில்லை, 209, 248 - 9, 287,

452, 456, 540.

வளைவிற் பொறி - வளைந்து தானே

யெய்யும் எந்திரவில், 413.

வற்கடமுண்டாதற்குக்காரணம்,

வறந் கூர்தல், 30. [277.

வறியோன் - அறியில்லான், 395.

வறும்பூ, 275.

வறுமை நாணைத்தருதல், 245. [419.

வறுமொழி - பயனில்சொல், 214,

வறுமொழியாளர், 265, 286, 287,

வன்கண்மை, 305. [372, 419, 432.

வன்காடு, 300.

வன்பானிலம், 114.

வன்னி, 387, 490.

வன்னிகை, 494. [ருனமை, 487.

வன்னிமரமும் மடைப்பளியுஞ் சான்

வனசாரிணி, 300.

வனதெய்வம், 311.

வனப்பு எட்டு, 6, 8.

வனப்பு ஐந்து, 388.

வனப்பு நாற்பத்தொன்பது, 204.

வனப்புவண்ணம் நாற்பத் தொன்று,

வாக்கமை பேரியாழ், 9. [88.

வாக்கியக் கட்டளைக்கூறுபாடு, 108.

வாக்கியக்கூறு, 64.

வாகுவலயம், 180. [557, 559.

வாகை, 14, 306, 474, 537, 549,

வாகைத்துறை, 559.

வாகையணிந்தோர் - மாற்றார் புறத்

தைத் தாங்கள் பெற்ற அளவிலே

வாங்குதல், 90. [மீண்டோர், 548.

வாங்கும் - கொள்ளும், 213.

வாங்குவில் - வளைத்துக் கொள்ளும்

ஒளி, 197. [119.

வாச்சியக்கூறு, 57 - 8, 74, 89, 90,

வாச்சியங்கள், 72, 79, 118, 322.

வாசகம் - கவி, 336, 348, 406,

வாசத்தின்வகை, 379. [497.

வாச நெய், 195, 347.

வாசம் - தக்கோலம் சாதிக்காய் முத

லியன, 361, 378.

வாசம் ஐந்து, 138, 155.

வாசவர்-பஞ்சவாசம்விற்போர், 138,

வாசவன், 168. [155.

வாசவுண்டை, 366.

வாசிகை, 158, 166, 289.

வாசித்தல், 205.

வாசிப்பு, 90.

வாசிவாரியர், 493.

வாசகி, 148, 459.

வாசகிராண், 326.

வாசுதேவன், 178.

வாட்கூத்து, 329.

வாட்கோல், 545.

வாட்டொழில், 326.

வாட்டோர், 163.

வாடாமலர்மாரி, 511.

வாடாமாலை, 156.

வாடாவஞ்சி, 531, 552.

வாடு, வாட்டெனவிகாரம், 251.

எசுசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வாடுதல் - குதைதல், 251.
வாடைக்காற்று, 361, 377.
வாண்மவார், 493, 537.
வாண்புரம், 178.
வாணன் - ஓர் அலுணன், 177, 193.
வாணன்பேரூர், 194.
வாணட்கோள், 162, 534.
வாணி, 88. [வோர் திரள், 311.
வாணிகச்சாத்து - வாணிகஞ்செய்
வாணிகம், 246.
வாணிகமரபு, 496.
வாணிகமுதல், 253.
வாணிகர்சாதி, 82, 157. [411, 509.
வாணிகள், 157, 191, 399, 409,
வாதசெபம், 185.
வாதம் - காற்று, 203.
வாதனை இருபத்தைந்து, 103.
வாதனை ஐந்து, 103.
வாதித்தல், 392.
வாதுவர் - வாசிவாரியர், 493.
வாதை, 404.
வாமனரூபம், 88.
வாய்க்கானீர், 276.
வாய்காவாமழவர், 206.
வாய்த்தலை, 260. [மோதுதல், 277.
வாய்த்தலைக்கிட்ட கதவின் மீது புனல்
வாய்ப்பதை, 357.
வாய்ப்பு, 438, 475.
வாய்ப்பூச்சு, 431.
வாய்பாடுவேறுபடுதல், 129.
வாய்ப்பூசல், 418.
வாய்மை, 298, 310.
வாய்மைத்தரும், 263.
வாய்மொழி, 264, 302, 507.
வாய்வதின்வந்தகுரவை - புத்தியூருவ
மாக எடுத்தகுரவை, 464.
வாய்வான், 317, 493, 521, 533,
537, 546, 592. [மை, 544.
வாய்வாளாண்மை - வாய்வறிதிரா
வாயன்முறுவல் - வெய்யல்லாமுறு
வாயாகுதல், 503. [வல், 421, 433.
வாயில் - கதவு (ஆகுபெயர்), 163,
254, 256, 269.

வாயிலோயே, 481 - 2.
வாயுக்கள்பத்து, 103.
வாயெடுத்தாற்றல், 582.
வார்க்கட்டு, 350.
வார்கொடி, 15 - 8.
வார்த்திகள் - தக்பினுமூர்த்தியென்
பவனுடைய தந்தை, 506 - 7.
வார்த்தை தப்பாத நாவின், 541.
வார்த்தல் - சுட்டுவிரற்செய்தொழில்,
நெடுமை, 24, 204.
வாரக்கதி, 57, 79.
வாரச்செய்யுள், 119, 188, 205, 383.
வாரணம் - உறையூர், கோழி, யானை,
128, 182, 198 - 9, 266, 288,
291, 302, 400.
வாரணவாசி, வாரணசி - மத்திம தே
யத்து ஒரு நகர், 400, 412.
வாரநிலம், 64, 67.
வாரம் - இசைப்பாட்டின் ஒருவகை
யொழுக்கம்; இயக்க நான்கனுள்ளொ
ன்று; ஒருதிரும; கீதவுரு; சொல்லொ
ழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமு
டையபாடல்; தெய்வப்பாடல்;
பற்று, 59, 64, 67, 73 - 5, 91,
110-11, 119-20, 146, 176, 186-
8, 365, 383, 534.
வாரல் - வாராதே, 341.
வாரி-கடல், யானைப்படுகுழி, வருவா
வாரிச்சி, 88. [ய், 47, 199, 339, 352.
வாரியர், 140, 158.
வாரிவளம், 183.
வாருங்கோள், 577.
வாரொலிகூந்தல், 3, 45, 510.
வால் - இளமை, 166, 431.
வால்வரிக்கொடுங்காய் - வெள்வரிக்க
காய், 417, 430.
வால்வனைமேனிவாலியோன் - பலதே
வன், 148, 168.
வால்வெண்சங்கு, 356, 372.
வால்வெண்டோடு, 418, 431.
வால்வெள்ளோறு, 431.
வாலசரிதைநாடகம் - பிள்ளைச்சரித
நாடகம், 442.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசன்

வாலாமை-தாய்மையின்மை; ஆசென்
சம், 392, 404.
வாலுகம், 183, 199, 340, 353, 558.
வாலுவன்-மடையன், 545.
வாலி, 292, 302.
வாழ்த்து, 11- 2, 22, 25, 72, 578.
வாழ்தல் - சீவித்தல், 484.
வாழி, இடைச்சொல், 218, 265.
வாழை, 295, 342, 355, 417 - 8,
வாழைத்தாறு, 523. [430-31.
வாள், 440, 535, 560, 565.
வாள்வரி - புலி, 332, 523.
வாள்வரிக் கொடுங்காய் - வெள்ளரிக்
காய், 417, 430.
வாள்வலனேத்தல், 537.
வாளமலை, 320.
வாளாது, 18, 131, 153, 199.
வாளுங்குடையுமுரசம்நாளொடுபெ
யர்த்தல், 161, 534.
வாளுமத்தி- கொற்றவை, 320, 329.
வாளேருமுவன், 545.
வாளை, 259, 275.
வாளை நாளொடு பெயர்த்தல், 143.
வாளைப்பகுவாய்மோதிரம்-வாளைமீனி
னது அங்காந்தவாயைவணங்கலு
றுவிக்கும் நெளி, 181, 197.
வாளோரெடுத்தமுழவு, 339.
வாளோசு (கர்ப்பூரம்), 379.
வான் - ஆகாயம், பெருமை, மிகுதி,
36, 102, 324, 440.
வான்கண் - ஆதித்தன், 254.
வான்கேழ்வட்டம் - மிக்க ஒளியையு
டைய சிலாவட்டம், 132.
வான்கொடி - வானவல்லி, 34, 38,
150, 171, 173.
வான்பொருட்கேள்வி - மறைநூலும்
அங்கமும் துறைபோதல், 250.
வான்மீகி, 173.
வான்மீன், 344.
வானக்கடவுளர் - தேவமுனிவர்கள்,
வானகம், 167. [490.
வானத்தரவு, 209.
வானநாடி, 300.

வானம், 262, 305.
வானவர், 552, 569, 572, 582.
வானவருண - சோற்றூவி, 262.
வானவருதையும் பூநாறுசிறை, 263.
வானவருதையும்துரை, 341.
வானவன், 521, 537-8, 540, 559,
578, 588.
வானவன்விழவு - இந்திரவிழா, 179,
வானவில், 173, 411. [288.
வானவூர்தி, 512.
வானுறவிவந்த மேனிலை, 220.
வானோர்தமர், 519. [555.
விக்கிரமசோழனுலா, 449, 483 - 4,
விக்கிரமாசுரன் எருமைத்தலையுடைய
விகடம், 88.[எனப்பது, 317, 326.
விகாரம் - அரங்கு, கையாட்கருவியார்
பண்ணுது மனத்தானிருமித்தது,
20, 128, 133, 143, 165, 170, 172,
192, 194, 196, 216, 251, 255,
270, 277- 8, 302 - 3, 307, 327,
401, 406, 413, 437, 454, 476,
விச்சாதரர், 168, 195. [515, 551.
விச்சாதரவீரன், 175, 186.
விச்சைக்கோலம், 544.
விசயன் - ஓரசன், 540, 544.
விசாகம், 117.
விசாதி, 366.
விசாரம், 525.
விசித்திரன் - கனகவிசயருடைய நட
பாளானுகிய ஓரசன், 542.
விசம்பியங்கும் முனிவர், 538.
விசம்பிற் கோன், 516.
விசம்பு, 509, 577.
விசேடணம், 551.
விசைத்தெறிதல், 376.
விஞ்சுத்தடவி - விர்தாடவி, 177.
விஞ்சை, 392, 404.
விஞ்சையன், 168, 179, 195, 393,
விஞ்சைவீரன், 175, 202. [405.
விட்ட - தங்கிய, 26, 130, 159.
விட்டம், 414.
விட்டுப்பிடித்தல், 65, 110.
விட்டேறு, 402, 415.

எசுஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

விட்டிலம், 2, 19.
 விடர்ச்சிலை 505, 532, 567.
 விடன், 286.
 விடியற்காலவருணனை, 134 - 5.
 விடிவிளக்கு, 183.
 விடுதலறியாத, ஒருசொல், 122.
 விடுபூ, 154.
 விடுவாய்செய்தல் - அரிதல், 418,
 லிடை, 88, 161, 443, 450. [430.
 விடையோன், 563.
 விண்ணகக்காணி, 88.
 விண்ணவர்கோமான் விழுநூல் - ஐந்
 திரவியாகாணம், 295.
 விண்ணவர்தலைவன், 148, 167, 288.
 விண்ணவர், 267, 332.
 விண்ணவன் - சுவர்க்கவாசி, 284.
 விண்ணியாகி, 161.
 விண்ணுடைவில, 558.
 விண்ணோர்பாவை - விண்ணோர்பரவும்
 வித்தகக்கவி, 10. [பாவை, 300, 312.
 வித்தகர், 572.
 வித்தம், 92.
 வித்தியாமண்டபம், 163.
 வித்து, 263.
 விதவையின் துன்பம், 23.
 விதனம், 228, 337.
 விதானவேதிகை, 562.
 விதானம் - மேற்கட்டி, 36. [185.
 விதானித்துப்படுத்தவெண் காலமளி,
 விதிமான்கு, 204.
 விதிமுறை, 510.
 விதிர்த்தல், 85, 370.
 விதும்பல், 152.
 விதூடகக்கூத்தினிலக்கணம் 80, 381.
 விந்தம் - ஒருமலை, ஒருவகைமாணிக்
 விந்து, 367, 386. [கம், 183, 367, 387.
 விந்தை, 89.
 விநயம் - தேவபாணி, 222, 223.
 விநியோகம், 103,
 விநோதக்கூத்து, 79-81, 193, 382.
 விநோதம், 363.
 விப்பிரகோணம், 81.
 விபத்து, 405.

விபாககூத்திராங்கம், 284. [432.
 விம்மிதம் - அதிசயம், வியப்பு, 419,
 விம்மிவிம்மிவாய்விட்டரற்றுதல்,
 விடங்கொள்ளல், 246, 375. [476.
 வியங்கோள், 303, 474, 509, 579.
 வியப்பு, 209.
 வியம் - ஏவல், 246, 533.
 வியர், 133. [133.
 வியாபு - வியர்ப்பு; விகாரம், 126,
 வியல் - மிகுதி, 153.
 வியலுளாங்கண், 149, 174.
 வியலூர் - செங்குட்டுவனால் வெல்லப்
 பட்டதோரூர்; வியலூரெனவும்
 வழங்கும், 566. [153, 186, 293.
 வியன் - வேறுபாடு, மிகுதியுமாம்,
 வியாக்கியாப்பிரஞ்சுப்த்தயங்கம், 284.
 வியாகரணம், 310.
 வியாசம், 208.
 வியாதிபாளர், 145.
 வியாயோகம், 84. [ஊள் ஒன்று, 81.
 வியாலர்த்திதம் - வர்த்தனைநான்கு
 வியாழமலை, 7. [103 - 4.
 வியானவாயுவின் குணம், செய்கை,
 விரகம், 235, 239, 347.
 விரகு, 222.
 விரதநாள், 286.
 விரதநீங்கிய வெறுப்பு, 509.
 விரதம், 283, 520.
 விரலுளர்தல், 61, 65, 110.
 விரலேறு - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 விரன்மோதிரம், 196. [106.
 விரிகாங்கூலம், 94.
 விரிசிகை - பருமுத்துக் கோவை முப்
 பத்திரண்டாற்செய்தது, 132,
 விரித்தல், 90, 100. [180, 196.
 விரிமுரண் - இசைப்பா வகையு
 ளொன்று, 150.
 விரியல் - பூ, மலர்ச்சி, 43, 49, 261,
 விருச்சிகம், 117. [360, 377.
 விருத்த கோபாலன், 396.
 விருத்தி - இருப்பு, விலக்குறுப்பினு
 ளொன்று, 19, 58, 82-3, 221-2,
 232, 514.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசுசு

விருத்திச்செய்யுள், 160.
 விருந்தாட்டு - நித்தல்விழாவன்றி
 யாண்டுதோறும்விரும்பும் விழவு,
 175, 186, 189, 202.
 விருந்தின்பாணி, 261, 279.
 விருந்திந்மேம் - பரதேசங்கள், 42.
 விருந்திளாமன்னர், 123, 541.
 விருந்திழைமரல், 316, 561.
 விருந்தினர், 54, 370.
 விருந்து - புதுமை, 42, 45, 71,
 130, 151, 173, 420, 433.
 விரை, 36, 43, 127, 138, 154,
 179, 195, 315, 325, 498, 563,
 விரைபரிக்குதிரை, 543. [589.
 விரைமலர்வாளி, 225.
 விரைவிற்காலமயக்கம், 296.
 விரோத அலங்காரம், 54, 461.
 விரோதம், 132.
 வில், 197, 209, 313, 320, 374,
 வில்முகம், 584. [441, 480.
 வில்விழா, 362, 378.
 வில்லவன், 558.
 வில்லவன்கோதை - செங்குட்டுவன்
 மந்திரி, 530, 546, 571.
 வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம், 354.
 வில்லேருழவர், 18, 130, 300.
 விலக்கல் - தடுத்தல், 143. [89, 121.
 விலக்கு, 19, 26, 57 - 8, 76, 79, 81-2,
 விலக்கு - குறுக்கு, பக்கம், மிருகம்,
 31, 127, 134, 151, 200, 259,
 289, 306, 353, 424, 434, 440.
 விலக்கூடறுத்தது, 427.
 விலைஞர், 213.
 விலைப்பலி, 316.
 விலையாட்டி, 320,
 விலையிடுதல், 422.
 விவாகம், 250.
 விழவர், 206.
 விழவிறுதியிற்கடலாடுதல், 25, 201.
 விழவு, 25, 28, 30, 31, 140, 146,
 158, 168-9, 173, 186, 189, 195,
 198, 201 - 2, 255, 269, 553.
 விழவுக்களி, 149.

விழவுமலிசிறப்பு, 20, 267, 288,
 512, 592.
 விழா, 152, 177, 179, 572, 589.
 விழாக்கொண்டாடுதல், 175.
 விழாக்கோள், 30, 589.
 விழாமுரசு, 166.
 விழித்தல் - விளங்குதல், 84, 269.
 விழிதுதல் - துதல்விழி, 300, 312.
 விழு - விதழ், 270.
 விழுக்கு - நிணம், 141, 159.
 விழுக்குடைமடை - நிணச்சோறு,
 140, 160, 315, 325.
 விழுமம், 263, 392, 419.
 விழுமியபொருள், 6.
 விழுமியோர், 146.
 விழைச்சி, 46.
 விளக்கம், 124.
 விளக்கு, 26, 36, 130, 147, 166,
 200, 247, 281, 387.
 விளங்கொளி-அஞ்ஞாள் இருள்நீக்கு
 விளம்பொரி, 494. [மொளி, 284.
 விளரி - இரங்கினார் பாடும்பண், 17,
 67-9, 113, 203, 222-3, 443-5,
 விளரிதுத்தமாதல், 112. [453.
 விளரிப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,
 218, 234 - 5, 454.
 விளரியுட் கைக்களைபிறத்தல், 224.
 விளாக்கொண்டு உழுமுழவர், 558.
 விளி - ஓரியின்குரல், 203, 287,
 விளைச்சல், 177. [322, 487, 558.
 விளைத்தல், விளையுளெனமருவிற்று,
 விளைந்துமுதிர்கொற்றம், 505. [189.
 விளைநிலத்திட்டவித்துப் போலப்பய
 விளைநிலம், 225. [விளைத்தல், 281.
 விளைபொருள், 438.
 விளையா - வெளிப்படாத, 226.
 விளையாட்டு, 184, 204, 211, 217.
 விளையாட்டுப்பூசல்வினை யாயிற்றென்
 னும் வழக்கு, 232
 விளையாடுகிறார், 505. [589.
 விளையுள், 30, 177, 292, 303, 504,
 விளைவு - சந்தி ஐந்தனுள் ஒன்று, 83.
 விற்கொடி, 540.

ஞ்0 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

விம்பிடிக்கை, 92, 94.
 விம்பூணல், 293.
 விம்பொறி, 401, 580.
 விம்பொறையன், 581.
 விற்றொழில்வல்ல மரவர், 327.
 விறல் - வெற்றி, 84, 411.
 வினை - சிற்பத்தொழில், 4.
 வினைக்கதவம், 507.
 வினைக்குறிப்புப்பெயர், 36.
 வினைகடை கூட்டல், 246.
 வினைகள் செய்தானேண்ணுதல், 440.
 வினைஞர், 278.
 வினைத்திரிசொல், 23, 478.
 வினைத்தொகை, 23, 130, 134, 153, 157, 172, 186, 370, 370, 370, 370.
 வினைப்பயன், 357, 432, [460 - 61.
 வினைப்பெயர், 133.
 வினையசைச்சொல், 468.
 வினையது ஏவல், 246, 253. [574.
 வினையுருத்தல், 357, 513, 550, 550.
 வினையெச்சத்திரிபு, 149, 153, 161, 167, 169, 201.
 வினையெச்சம், 437, 551.
 வினையெச்சம் பெயரெச்சத்தொழி
 லொடு முடிதல், 561.
 வினையெச்சம்பெயரெச்சவினையோடு
 முடிதல், 559. [தல் 133.
 வினையெச்சம் வினைப்பெயரான் முடி
 வினை வழித்தாயுயிர் செல்லுமென்ப
 து, 569.
 வினைவினைகாலம், 2, 22, 424, 436.
 வீ - மறை, 280.
 வீங்குநீர் ஞாலம், 538, 540, 542, 542.
 வீங்குநீர்ப்பரப்பு, 201.
 வீங்குநீர்வேலி, 33, 578.
 வீங்கோதம், 213.
 வீசல், 90.
 வீட்டிற்குச் செம்மண்பூசுதல், 428.
 வீட்டுலகிற்கு நாயகன், 282.
 வீடு 6, 308.
 வீடுகண்டவர், 590.
 வீடுபெறற்குரியவுயிர், 346.
 வீடுபெறு, 296.

வீடொழிந்த முடிபு, 29.
 வீணர், 432.
 வீணை, 187 - 9.
 வீணைத்தண்டு, 524.
 வீணைமங்கலமிழத்தல், 176, 187 - 8.
 வீதிச்சொப்பு, 147, 149, 166, 171.
 வீதியிற்பொதுமகளிரைக்காமுகர்புக
 வியாத்திரு, 508. [முதல், 171 - 2.
 வீரக்கழல், 57, 326, 466.
 வீரச்சங்கிலி, 181, 197.
 வீரச்சுவையவிறயம், 83, 161.
 வீரசோழியமுடையார், 17.
 வீரஞ்செய்துபட்டவர், 548.
 வீரபத்தினி - கண்ணகி, 3, 19, 23, 23, 23, 23.
 வீரபாணம், 520. [500.
 வீரமாகேசம், 88.
 வீரமுரசுமுதலிய வாச்சியங்கள், 72.
 வீரமுரசு, வீரமுதுடி, 106, 118.
 வீரமொழி, 525.
 வீரர், 339.
 வீரன்பகைவர் நிரையைக்கொள்ளல்,
 வீரன்பிண்டி, 301. [329.
 வீரியம், 194.
 வீழ்குடியுழுவர் - காணியாளர், 140.
 வீழ்துயர் - விருப்பத்தான் வருந்துயர்,
 வீழ்த்தாடல், 89, 193 - 4. [347.
 வீற்றிருத்தல், 43, 334, 345.
 வீற்றுத்தெய்வம், 53.
 வீற்றுவீற்று, 262. [201, 374.
 வீறு - பெருமை, 45, 77, 122, 185, 185, 185.
 வெகுண்டோனவிறயம், 85.
 வெங்கதிர்படுமமையம், 344.
 வெங்கள் - கடுகமயக்குங்கள், 261.
 வெட்சி - நிரைகவர்த்தற்குரியமாலை,
 14, 321 - 2, 329, 331, 371, 371, 371.
 496, 528 - 9.
 வெட்சிப்புறங்குடை, 330.
 வெட்பாலை, 340, 353, 377.
 வெடிசிப்பு, 432.
 வெடித்தலுண்டாகமுழங்கல், 330.
 வெடிப்படவருதல், 322.
 வெண்கடம்பு, 306, 312, 327, 352.
 வெண்கதிர்வேந்தன், 17.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எடுக

வெண்கலக்கன்னூர், 155.
 வெண்கலம், 100.
 வெண்கலிப்பா, 6.
 வெண்களிற்றரசுவயங்கிய கோட்டம்
 - ஐராபதம் சிக்குக்கோயில், 146.
 வெண்கால் - மருப்புக்கால், 202.
 வெண்காலமளி, 185, 562.
 வெண்காழ், 274. [537, 559.
 வெண்குடை, 33, 35, 205 - 6, 505,
 வெண்குன்று - சுவாமிமலை, 516.
 வெண்கூதாளம், 340.
 வெண்கொற்றக்குடை, 116, 168.
 வெண்கோட்டம், 195.
 வெண்கோட்டியானையர், 543.
 வெண்கிறுகடு, 200, 585.
 வெண்டலைப்புளனி, 516, 537.
 வெண்டாமரை, 494.
 வெண்டாளி: இஃது இடைச்சங்கத்
 தாரியற்றிய தூல்களுளொன்று,
 வெண்டுதை, 62, 107, 190. [7, 8.
 வெண்டோர்ச்செழியன், 7.
 வெண்டோடு, 202, 225.
 வெண்ணிலாத்திகழூர் தண்முத்து,
 வெண்ணீர்மை, 116. [299.
 வெண்ணெல், 294.
 வெண்பலி, 192.
 வெண்பா, 6, 8, 14, 446.
 வெண்பிதை, 131.
 வெண்பொத்தி (துகில்), 379.
 வெண்பொரி, 274, 318.
 வெண்மணல், 199.
 வெண்மணி (கண்), 86.
 வெண்மதி, 207.
 வெண்மழை, 378.
 வெண்முத்தம், 213, 368.
 வெதிரம், 340.
 வெதும்பல், 84, 434.
 வெந்தை, 467.
 வெப்பமுற்றோனவியம், 85, 87.
 வெப்பு - தொழுநோய், வெதுப்பு,
 வெம்மைவேது, 561. [30 - 31.
 வெய்யவன், 291.
 வெய்யவெய்ய, 211.

வெய்யோள், 259, 276. [யோன், 322.
 வெய்யோள் - விரும்புதலையுடை
 வெயிலிளஞ்செல்வன், 556. [542.
 வெயிற்சு திர்விழுங்கியதுகிற்கொடி,
 வெயிற்றலைப்பட்டோனவியம், 85,
 வெரிந், 544. [87.
 வெல்நாறு - கடுமைசெய்யும்நாறு, 213.
 வெல்வழக்குரைத்தல், 250.
 வெல்லென்றி, 508.
 வெள்ளானைக்கோட்டம், 241, 247.
 வெள்வரிக்காய், 417, 430.
 வெள்வாள், 440.
 வெள்ளணி - பிறந்தநாளொப்பனை,
 வெள்ளநீர்ப்பண்ணை, 342. [558.
 வெள்ளயிர், 125, 132.
 வெள்ளரிக்காய், 430.
 வெள்ளிக்கோள், 260, 277, 388.
 வெள்ளிடை, 274.
 வெள்ளிடை நோக்கு, 87.
 வெள்ளிடைப்பாடி, 548.
 வெள்ளிடை மன்றம் - காவிரிப்பூம்
 பட்டினத்துள்ள ஐவகைமன்றங்
 களுள்ளொன்று, திருடர்களை வெளிப்
 படுத்துவது, 144, 164 - 5.
 வெள்ளிபுனைந்த பூண், 497.
 வெள்ளிமாடம், 521, 562.
 வெள்ளிமால்வரை, 175, 186, 202.
 வெள்ளியம்பலம் - மதுரையிலுள்ள
 ஒருமன்றம், 3, 23.
 வெள்ளியம்பெருமலை - வித்தியாதர
 வெள்ளிவளை, 197. [மலை, 186.
 வெள்ளிவாரம், 508.
 வெள்ளிவிளக்கம் - வெள்ளியவிளக்கு,
 124 - 5, 182, 198.
 வெள்ளிவேயுள், 23.
 வெள்ளுப்புப்பகருநர், 155.
 வெள்ளுள்ளி, 295, 306, 523.
 வெள்ளுர்க்காப்பியனார் - இடைச்
 சங்கப் புலவருளொருவர், 7, 8.
 வெள்ளெட்சார்த்து, 467.
 வெள்ளை - பலராமன், 206, 219,
 356, 387 - 8, 443.
 வெள்ளைக்கோட்டி, 591.

எருஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வெள்ளை நறுந்தாளி, 353.
 வெள்ளைநாகர்கோட்டம், 241, 247.
 வெள்ளைப்புரிவளை, 207.
 வெள்ளைமூர்த்தி, 168.
 வெள்ளைமூவடி முக்கால், 191.
 வெள்ளையாயவன், 444.
 வெள்ளையேறு, 452.
 வெள்ளையோன், 370.
 வெளிப்படை, 134, 334, 345,
 417, 430, 447, 458, 490, 538.
 வெற்றம், 300, 312, 565.
 வெற்றிக்குக் கொடிகட்டுதல், 402.
 வெற்றிலை, 155.
 வெற்றிலைப்பெட்டி, 363.
 வெற்றிவேற்செழியன் - கொற்கைநக
 ரத்திருந்த ஒருபாண்டியன்; இள
 ஞ்செழியனென்றும் இவனுக்குப்
 பெயருண்டு, 30, 553.
 வெறியாடல், 81, 517.
 வெறுக்கை - பொன், 138.
 வெறுநிலம், 477.
 வென்வேலாங்குன்று, 577.
 வென்றவீரர்களாங்கொள்ளல், 160.
 வென்றிக்கூத்து, 81 - 2, 193, 329.
 வேகடிகள், 140, 157.
 வேகபாணை, 557, 559.
 வேங்கடமலை, 7, 62, 108, 177,
 189, 220, 230, 293, 304.
 வேங்கை, 1, 15, 19, 28, 300, 312,
 318, 327, 339, 343, 352, 353,
 513 - 4, 520, 522, 529.
 வேங்கைப்பொங்கர், 511.
 வேசையர் பதிகள், 357.
 வேசையிற் சாதிக்குற்றப்பட்டாருக்
 குச்செய்யுந் தண்டனை, 364, 381.
 வேட்கை, 186, 510.
 வேட்டம், 320, 542,
 வேட்டனம், 81.
 வேட்டுவமகளாகிய சாலினி, 26.
 வேட்டுவர்தாம்பெற்றிரையைக்கொ
 ல்லன் துடியன் முதலியோர்க்குக்
 வேட்டுவவரி, 26. [கொடுத்தல், 320.
 வேடர், 318, 321, 330, 525.

வேடர்நிரைகவரப்புகும்பொழுதுகொ
 ந்நவைமுன் செல்லுதல், 320.
 வேடு-வரிக்கூத்துள் ஒன்று, 88.
 வேண்மான் - செங்குட்டுவன்மனைவி;
 இவள்கண்ணகிக்குக்கோயில்கட்டு
 வித்தவன், 521, 562, 570.
 வேணு, 188.
 வேந்தர், 450. [117, 293, 364, 564.
 வேத்தியல், 5, 63, 71, 79, 108,
 வேத்தினம், 539.
 வேதங்கம் (துகில்), 379.
 வேதங்கள் நான்கு, 168, 403.
 வேதத்தொளி, 264.
 வேதரீயம், 282.
 வேதம், 394, 505.
 வேதமுதல்வன் - ஆகமமூன்றிற்கு
 முதலாயுள்ளவன், நான்முகன், பிர
 மன், 264, 284, 358, 494.
 வேதனை, 474, 535.
 வேதா, 168.
 வேதாளி, 88. [140, 157 - 8, 537.
 வேதாளிகள் - வைதாளியாடுவார்,
 வேதிகை, 147, 166, 562.
 வேதினத்துப்பு - ஈர்வாட்டொடக்
 கத்தனவாகியகருவிகள், 366,
 வேந்தர் இருவர், 5. [385.
 வேந்தர் நல்லநாளிலே கோட்டைவா
 யிலிற் கொடிகட்டுதல், 402.
 வேந்தர் புறத்துறை யெல்லாமுடித்
 துப் பாட்டுண்ணல், 549.
 வேந்தர் மூவர், 5, 10, 24, 25, 230,
 வேந்தன் வேள்வி, 191. [288, 592.
 வேந்துலிலக்கு, 58, 82.
 வேந்துவினைமுடித்தவேந்த் து வா ள்
 வேப்பந்தார், 581. [வலத்தர், 560.
 வேம்பன், 2, 424, 436.
 வேம்பு, 2, 84, 534, 553.
 வேய், 330, 342, 402.
 வேய்கரிகாணம், 334. [வன், 321.
 வேய்தெரிகாணவன் - ஒற்றுவேட்டு
 வேய்படுமுத்தம், 524.
 வேய்வடிவாகப்பண்ணி அடித்தற்
 கமைத்தபொறி, 414.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எடுங்

வேயாமாடம், 137, 153.
 வேயுள், 23.
 வேரச்சுக்கொடி (ஆரம்), 379.
 வேரி, 195. [560 - 61.
 வேல, 44, 160, 209, 213, 430,
 வேல்கிழித்த ஆகம், 560.
 வேலன் - படிமத்தான், 90, 517, 522.
 வேலி - அரண், சூழ்தல், 33, 37,
 163, 185, 200, 212, 217, 345.
 வேலை, 199, 202, 523.
 வேலைவாஹகம், 183, 558. [524.
 வேழம் - மூங்கில, யானை, 355, 492,
 வேழம்பர், 158, 539.
 வேள்வி - ஓமம், 191, 279, 371, 406,
 494, 504 - 5, 569, 572, 589.
 வேளவிக் கிழத்தி-வேண்மாள், 570.
 வேள்விச்சாந்தி, 570.
 வேள்விச்சாலை, 590.
 வேள்விமாக்கள், 570.
 வேள்விலவிழா, 362.
 வேள்வி வேட்டோள், 568.
 வேள்விழாக்காணும்பங்குனி, 379. -
 வேளாண் சாமந்தர், 157.
 வேளாண் பூதம், 497.
 வேளாவளி, 384.
 வேளாளர், 260, 262, 268, 280.
 வேளை - ஒருகிரை, 467.
 வேற்காரர், 436 - 7, 466.
 வேற்கொற்றம் - இராசநீதி, 391, 484.
 வேற்கோட்டம், 241, 248.
 வேற்றடக்கையர், 543.
 வேற்றரசர், 123.
 வேற்றூண்ப்படை, 546.
 வேற்றுப்புலம், 300.
 வேற்றுமைத்தொகை, 353, 475.
 வேற்றுார்க்கட்சி, 320.
 வேனல் - வேனில், 229, 334, 345.
 வேனலங்கிழுவன், 294.
 வேனில், 16 - 7, 43, 171, 224,
 256, 332 - 4, 362.
 வேனிலரசன், 220 - 21, 363, 380.
 வேனிலாகிய அமைச்சன், 305.
 வேனிங்காலை, 186, 246, 267, 232.

வேனிற்பள்ளி, 127, 220, 229
 வேனிற்றூ, 340.
 வேனிற்றிங்கள், 314, 333.
 வை - வைக்கோல், 418, 430.
 வைகல்-ஒருபொழுது, துயிதல், 122,
 213, 269, 365.
 வைகலை - துயிலறுவதற்குக்காரண
 மாகவுள்ளபொழுது, 128, 198,
 352, 356, 370, 389.
 வைகலைபபாணி, 339.
 வைகலைபடாடுவார், 339.
 வைகலையாமம், 16, 135, 182, 254,
 வைகுறு, 14. [269, 291, 302, 408.
 வைசாகநிலை - நிலையாறுனுளொன்று,
 76, 81, 120, 121.
 வைணவநிலை, 81, 193.
 வைத்தல் - நினைத்தல், 307.
 வைத்தும், அசை, 310, 477.
 வைதாளிகர், 537.
 வைதாளியாடுவார் - பலவகைத்தா
 ளத்திலாடுவார், 140, 157.
 வைப்பு, 290.
 வையம் - கூடாரப்பண்டி, கொல்லாப்
 பண்டி, கோவாலவண்டி, தேர்,
 182, 185, 198-9, 218-9, 363,
 366, 380, 384, 491.
 வையை - ஒருநதி, 173, 341, 353-4,
 359, 376, 462, 465, 511 - 2,
 574, 587.
 வையைக்கோன், 488, 578.
 வையைநெடுமால, 462.
 வையாக்கியம், 583.
 ஸ்ராவகர், 201.
 ஸ்ரீ இருந்தவளமுடையார், 442.
 ஸ்ரீகந்தன்பள்ளி, 291.
 ஸ்ரீகைலாயம், 241.
 ஸ்ரீகோயில், 169, 257, 270.
 ஸ்ரீகோர், 291.
 ஸ்தானாங்கம், 284.
 ஸ்திரீகள்மடியமடிந்தோர், 548.
 ஸ்தேயசாஸ்திரம், 437.
 ஸம்ஸாரம், 265.
 ஸமவாயாங்கம், 284.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
எ	உ	வரசனே க்கலந்தவை	வரசனே கலந்தவை
கஅ	கூ	அலர்தலை	அலறுதலை
உஉ	உகூ	சக - ருஉ	சஉ - ருந
சஉ	ககூ	உபசரிக்க	உபகரிக்க
ருக	உஅ	பெருங்கூறு	பெறுங்கூறு
ருஉ	கஎ	தேனும்மமுதும்	தேனுமமுதும்
எ௦	உஅ	இயற்பிற்றாமே	இயல்பிற்றாமே
கௌ	க-உ	நின்றியங்கு.....வந்து"	
க௦க	கக	நாலரைவில்	நாலரைவிரல்
க௦சு	உக	புறமுழுவான	புறமுழுவாவன
கநரு	உக	திருத்தருதலானே	திரித்தருதலானே
"	உசு	உவமருபு	உவமவுருபு
கநஅ	ககூ	கோட்டம்	கொட்டம்
"	உகூ	பன்னிண	மைந்நிண
கசுரு	க௦	மலவைப்பெண்டி	மலவற்பெண்டி
"	உரு	அலவைப்பெண்டி	(பா) அலவைப்பெண்டி
கசுஎ	க	குயிற்றிய	குயிற்றிப்
"	கசு	"	(பா) குயிற்றிய
கசுஅ	க௦	கோயினு	கோயினு
கரு௦	உந	வினையாட்டு	வினையாட்டு
"	உசு	பரதர்	பரத்தர்
கசுந	ககூ	மண்டமும்	மண்டபமும்
"	உந	ஒரோஒவிடத்து	ஒரோவிடத்து
கசுரு	உந	செங்கோன்மையிற்	செங்கோல்
கஎந	நசு	குறிப்பித்	குறிப்பித்
கஎசு	சு	பாடலும்	பாடலும்
கஎகூ	ந௦	நற்கோட்ட	நற்கொட்ட
"	நக	கோட்டம்	கொட்டம்
கஅஉ	உஉ	இடமும்பொருளும்	இடப்பொருள்
கஅசு	ககூ	கநஎ	கசுஎ
"	நந	தண்யதங்	தண்பதங்
கஅசு	கூ	அமருமென்க	அயருமென்க
கஅகூ	கசு	விருந்தாட்டமரும்	விருந்தாட்டயரும்
ககரு	கூ	இந்தவிழவு	இந்திரவிழவு
"	உசு	கோட்டம்	கொட்டம்
உ௦ந	கசு	வயசாயை	பயசாயை

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௦௩	௨௦	யிடக்கைவிரலி	யிடக்கைவிரலி
௨௦௫	௧௫	தோன் றகொடுத்தாள்	தோன் றக்கொடுத்தாள்
௨௨௧	௧௪	பூசியும்மென் றபடி	பூசியுமென் றபடி
௨௨௮	௩௦	“காட்சியென்பது	“காட்சிவரியென்பது
௨௨௯	௧௯	பராட்டி	பாராட்டி
௨௪௧	௩௧	எஅ - அஎ	எச - அஎ
௨௪௪	௧௩	சோந்த	சோர்ந்த
௨௪௮	௩௪	குளிர்சார்	குளிர்சார்
௨௮௧	௨௫	நிலையாமையம்	நிலையாமையும்
௩௦௦	௧௩	அயர்வுறு	அயர்வுறு
”	௨௯	பண்டையாயென் றபடி	பண்டையுடையாயென் றபடி
௩௧௧	௧௪	நன்மைத்தன்மை	நன்மைதின்மை
௩௨௧	௬	வெறிந்தவிரைக	வெறிந்தல்லானிரைக
”	௨௮	முடுகிலாய்	முடுகியலாய்
௩௩௪	௩௦	எழுந்தபூ	பூத்தபூ
௩௪௨	௩௨	கையடுத்து	கையெடுத்து
௩௬௦	௧௯	மேடவிதியின்	மேடவீதியின்
௩௬௮	௨௧	தருவது	தருமது
௪௦௬	௨௯	கொடுத்தது	கொடுத்து
௪௧௦	௧௩	ஆட்டிளத்	ஆட்டித்
”	௩௬	நீகேளா	சொல்ல நீகேளா
௪௧௫	௨௦	தருவது	தருமது
௪௨௧	௨௪	நீட்டுவாருமாம்	நீட்டுவாருமாம்
௪௨௫	௧௫	கட்டுண்	கட்டுண்
௪௨௬	௨௯	புகழ்ந்து	புகழ்ந்து
௪௨௪	௩	ஆற்றான்	அரற்றன்
௪௩௪	௨	சென்றறென்க	சென்றுகுவென்க
௪௩௮	௧	வினைப்பொருள்	வினைப்பொருள்
௪௪௬	௨௧	பிஞ்சைசீர்	பிஞ்சைசீர்
௪௪௪	௧	மாயவன் றன்	மாயவன் றம்
௪௪௮	௬	வசுகியை	வாசுகியை
௪௪௯	௧௦	போற்றத்	போற்றப்
௪௫௦	௪	கடிப்பிடு	கடிப்பிடு
௪௫௧	௨௪	உறையாலமயானு	உறையாமையானு
௪௫௪	௧௪	மென்மையாகலின்	மென்மையதாகலின்
௪௬௫	௩௫	யென்னுற	யென் ற
௪௬௪		௧௬௪	௪௬௪

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சுருள	௩௫	உயவர்பெண்டி	உயவர்பெண்டி
சுருள	,,	பிடித்	பிடித்தன
௫௦௦	௨௩	செல்லி	செல்லி
௫௦௩	௩௭	தாழ்பூட்டுவார்	தாழ்க்கூட்டுவார்
,,	௩௮	பழ. கக-க௩௫	பழ. க௩௫
௫௦௪	௩௯	௨௫ - ௩	௨௫ - ௩
,,	௩௮	புகாஅவேந்தன்	புகாஅர்வேந்தன்
௫௦௮	௨௧	எடுத்தார்க்குரித்து	எடுத்தார்க்கு
௫௧௦	௧௪	யுதவாது - மமையிற்	யுதவாது - உம்மையிற்
௫௧௨	௩௩	புறநானூறு	புறநானூறு
௫௧௮	௬	குலைமலை	குலமலை
௫௨௬	௧	பொறு அண்	பொறு அண்
௫௩௨	௨௬-௩௧	"வாழ்க...காக்கென"	
,,	௩௧	௨௫ : கஅக - ௨	
௫௩௬	௩௪	அந்தீப்பாணி	அந்தீம்பாணி
௫௫௨	௧௨	குறையென	குறையென
௫௫௩	௧௩	புறவி .	புறவி
௫௬௭	௨௫	ஆன்பொருந்தமென	ஆன்பொருந்தமென
௫௬௯	௨௬	திருமஞ்ஞமர்	திருஞ்ஞமர்
௫௭௪	௨௭	சோவலன்	சோவலன்
௫௭௫	௨௬	பொற்புடைத்தெய்வம்	பொற்புடைத்தெய்வம்
௫௭௮	௨௯	அடிகளின்	அடியின்
௫௭௯	௮	யெற்றினன்	யொற்றினன்
,,	௨௬	பாடு வியங்கோள்	பாடு...வியங்கோள்
௫௯௧	௩௪	காமமுந்	காமமுந்
௬௦௭		அல்லீறு அன்னீறுதல்	அல்லீறு அன்னீறுதல்

